உ

ஓம்.

சிவமயம்

ஸ்ரீவசிஷ்டமுநிவர், ஸ்ரீராமருக்கருளிச்செய்ததை

ஸ்ரீவான்மீகிமுநிவர் வடமொழியில்

முப்பத்திராயிரத்து, சுலோகப்பிரசங்கசித்த

ஞானவாசிட்டமகாராமாயணம்.

இதற்கு...

ஆநந்த போதேந்திர சுவாமிகள் வியாக்கியானஞ் செய்திருந்தபடி

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - முத்துச்சாரங்கதேவசுவாமிகளின்

பிரதமசிஷ்ஷியராகிய

சென்னமாநகரம்.

கந்தப்பதேசிகரால்,

சிவராமபுரம் - சுப்பிரமணியசாஸ்திரியாரையும், திருவாலங்காடு அப்பாவுதிக்ஷிதரையும், திருவகிந்திரபுரம் - இராகவாசாரியாரையுங்கொண்டு, தேவர்கோட்டை - இராமசுவாமிசெட்டியாருதவியால்-தமிழில்மொழிபெயர்ப்பித்து.

தருமசிவகெங்குசெட்டியார்

மோரீசு

முத்துச்சாமிபிள்ளை.

இவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

தமிழ்நடையாகத்திருத்தி.

புதுவை-குவர்ன்மா-அச்சுக்கூடத்துத்

தமிழ்த்தலைமைப்புலமை.

க-சுப்பராயமுதலியாரது,

பாரதிவிலாச-அச்சுக்கூடத்தில்-பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

இஃது

உச்சிமேடுமுருகப்பமுதலியார்குமாரராகிய
முத்தையமுதலியாரென்றழைக்கும் முத்துவினைதீர்த்தமுதலியார்
பாடியது.

எண்சீர்க்கடிநெடிலடி
ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்மருவுசிதான்றிரைமதித்தமுதமுன்றேவாக்களித்தலசிவ ண்
தெளிவுதருவாசிட்டமென்னும்விரிவடகலைத் தென்டிரையி னுப்பணிசைவாய் ப்
பேர்மருவிராமசாமிக்குரிசிலெனுமாமை பிடரியிற்சுப்ரமணிய
பிறங்கலைநிறுத்தி யப்பாவுதீட்சதனெனும் மேடுபெறுதுணைநாட் டி
நார்மருவுமுத்துசாரங்கதேவுரகனு நாடியருள்கெங்குமகி ப
னணிநகர்வலியிற்றிரித்துதென்கலையமுதை நல்லசசெனும்வள்ளவா ய்
பார்மருவுநரருக்கு முத்துச்சாமிப்பெரும் பண்பனுந்தன் மந்திரியா த்
பகிர்ந்திடக்கந்தப்பகுரவனுமச்சுதன் பரிவுடனியற்றினனரோ. (க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவளர் நிலமுதற் - பெருகியவநேக, வோவிலுருவின்மா - யாவி லாசங்கட், கிருப்பிடமாய்ச்சர் - வாந்திரியாமியா, பொருபபடவெலாவற் றினுக்காதாரமாய் நித்தியநிருமல - முற்றுவிளங்கும், அத்துவிதச்சிதா - காசத்தின்விராட், டுருவெனுமச்சுதன் - பரவையின்றிரையென, வொருமை யினுதித்தனன் - பெருமையினுங்கவன், பொன்மலைப்பொருட்டாய் - மன் றிசையிதழாய், வானுடுத்தாதாய்த் - தானடுத்திலங்கும், இதயமென்னும் பதுமத்துதித்தே, யொப்பினுன்மறையுந் - தப்பில்செம்பொருளு, முற்ற றிதேர்ச்சி - பெற்றபிதாமகன், பெரியதோரண்டத் - துரியசீவர்களைத், யா ங்காங்களித்துத் - தாங்காமகிழ்வுறீஇ, வதிந்தவக்காலம் - பொதிந்துளசீவ ர்கள், வேண்டல்வேண்டாமையி - னீண்டதுன்பின்பங், கூடுபுபிறப்பிறப் பீடிலாழ்சஞ்சிதி, தோய்ந்திடலன்றி - வாய்ந்திடுமற்ப, ஆயுளுநானு - வாய போகந்தழீஇ, நினைவினுஞ்சுடுமிரு வினையினுமெலிதல், காணியவரு ந்திப் - பேணியசேயிடர், அகற்றிடவிழைந்த - சகத்துயர்பிதாவென, மேத கவிங்கி - யாதரத்தோர்கணம், பொறித்தசித்திரமென - நெறித்துடலசை யா, திருந்துசிந்தித்தோர் - மருந்தெனப்பொருடெரிந், தரியவிச்சீவர்க - கு ரியதாஞ்சித்தந், தூய்மையுற்றோங்க - வாய்மைநற்றவமும், அறமுமீகைபு மறுவில்புட்கரங்களு, மாதியசெயல்கள் - சாதகமாயினும், இருவினைவேர் பறித் - திருவினையொழிக்கொணு, வாதலினம்ம - வோதிடுமஃதொரீஇ, மோனநிரதிச - யானந்தமுற்றுப், பேரின்பமொன்றத் - கோரின்மெஞ்ஞா நம், அன்றிமற்றியாதினு - மொன்றிடப்படாதென, தம்மிதயத்தன் - றிம் மெனவுதித்த, வசிட்டநாம - விசிட்டன்றனக்கே, யொப்பின்மெய்ஞ்ஞாநஞ் செப்பினனிருந்தான், மாட்சியர்புகழுமக் - காட்சியன்மகிழ்ந்து, கயரத துரகச்சயமுறுதானைத், தயரதன்மகவில் - துயரிலெனுடமரர், கவலை யுமொழிக்க - விமலமாமணிமுடிச், சேடனுந்திகிரியுங் - கோடுஞ்சகோதர ப், பெருமையராக - வருமையினுதித்த, நாராயணனெனுஞ் - சீராமனுக் குத், தெரிந்தனனதனைப் - பரத்துவனுக்குச், சீரியவான்மீகி - கூரியவறி வாற், பன்னினன்பின்னும் - பொன்னகர்க்கிறைவன், றூர்தன்வந்தித், தோதிடவரச, அரிட்டநேமிக்-கொரிட்டநெஞ்சின், ருவில்சீர்ஞாநந் - தே வபாடையினிற், றிரண்டெழுமுப்பா - னிரண்டாயிரஞ்சுலோ, கத்தாறுபி ரகர-ணத்தால்விள்ம்பினன், சொல்லியவவற்றிற் - புல்லருநீரதீஇ, வறந்

உ

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

இஃது

உச்சிமேடுமுருகப்பமுதலியார்குமாரருகிய
முத்தையமுதலியாரென்றழைக்கும் முத்துவினைதீர்த்தமுதலியார்
பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்மருவுசிதான்றிரைமதித்தமுதமுன்றேவாக்களித்தலசிவ ன
தெளிவுதருவாசிட்டமென்னும்விரிவடகலைத் தெண்டிரையி னுப்பணிசைவாய்
பேர்மருவிராமசாமிக்குரிசிலெனுமாமை பிடரியிற்சுப்ரமணிய ப்
பிறங்கலைநிறுத்தி யப்பாவுதீட்சதரெனும் மீடுபெறுதுணைநாட் டி
நார்மருவுமுத்துசாரங்கதேவுரகனு நாடியருள்கெங்குமகி ப
னனிநகர்வலியிற்றிரித்துதென்கலையமுதை நல்லச்செனும்வள்ளவா ய்
பார்மருவுநரருக்கு முத்துச்சாமிப்பெரும் பண்பனுந்தன்மந்திரியா ந்
பகிர்ந்திடக்கந்தப்பகுரவனுமச்சுதன் பரிவுடனியற்றினனரோ. (க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவளர் நிலமுதற் - பெருகியவநேக, வோவிலுருவின்மா - யாவி
லாசங்கட், கிருப்பிடமாய்ச்சர் - வாந்திரியாமியா, யொருபபடவெலாவற்
றினுக்காதாரமாய் நித்தியநிருமல - முற்றுவிளங்கும், அத்துவிதச்சிதா - கா
சத்தின்விராட், டுருவெனுமச்சுதன் - பரவையின்றிரையென, வொருமை
யினுதித்தனன் - பெருமையினங்கவன், பொன்மலைப்பொகுட்டாய் - மன்
றிசையிதழாய், வானுடுத்தாதாய்த் - தானடுத்திலங்கும், இதயமென்னும்
பதுமத்துதித்தே, யொப்பினுன்மறையுந் - தப்பில்செம்பொருளு, முற்ற
றிதேர்ச்சி - பெற்றபிதாமகன், பெரியதோரண்டத் - துரியசீவர்களைத், யா
ங்காங்களித்துத் - தாங்காமகிழ்வுறீஇ, வதிந்தவக்காலம் - பொதிந்துளசீவ
ர்கள், வேண்டல்வேண்டாமையி - னீண்டதுன்பின்பங், கூடுபுபிறப்பிறப்
பீடிலாழ்சலநிதி, தோய்ந்திடலன்றி - வாய்ந்திடுமற்ப, ஆயுளுநானு - வாய
போகந்தழீஇ, நினைவினுஞ்சுடுமிரு வினையினுமெலிதல், காணியவரு
ந்திப் - பேணியசேயிடர், அகற்றிடவிரைந்த - சகத்துயர்பிதாவென, மேத
கவிரங்கி - யாதரத்தோர்கணம், பொறித்தசித்திரமென - நெறித்துடலசை
யா, திருந்துசிந்தித்தோர் - மருந்தெனப்பொருடெரிந், தரியவிச்சீவர்க - கு
றியதாஞ்சித்தற், தூய்மையுற்றோங்க - வாய்மைநற்றவமும், அறமுமீகையு
மறுவில்புட்கரங்களு, மாதியசெயல்கள் - சாதகமாயினும், இருவினைவேர்
பறித் - துருவினையொழிக்கொணு, வாதலினம்ம - வோதிடுமஃதொரீஇ,
மோனநிரதிச - யானந்தமுற்றுப், பேரின்பமொன்றத் - கோரின்மெஞ்ஞா
நம், அன்றிமற்றியாதினு - மொன்றிடப்படாதென, தம்மிதயத்தன் - றிம்
மெனவுதித்த, வசிட்டநாம - விசிட்டன்றனக்கே, யொப்பின்மெய்ஞ்ஞாநஞ்
செப்பினனிருந்தான், மாட்சியர்புகழுமக் - காட்சியன்மகிழ்ந்து, கயரத
துரகச்சயமுறுதானைத், தயரதன்மகவில் - துயரினுடமரர், கவலை
யுமொழிக்க - விமலமாமணிமுடிச், சேடனுந்திகிரியுங் - கோடுஞ்சகோதர
ப், பெருமையராக - வருமையினுதித்த, நாராயணனெனுஞ் - சீராமனுக்
குத், தெரிந்தனனதனைப் - பரத்துவனுக்குச், சீரியவான்மீகி - சூரியவறி
வாற், பன்னினன்பின்னும் - பொன்னகர்க்கிறைவன், றூதன்வந்தித்,
தோதிடவரச, அரிட்டநேமிக்-கொரிட்டநெஞ்சின், றுவில்சீர்ஞாநந் - தே
வபாடையினிற், றிரண்டெழுமுப்பா - னிரண்டாயிரஞ்சுலோ, கத்தாறுபி
ரகர-ணத்தால்விள்ம்பினன், சொல்லியவவற்றிற் - புல்லருநீரறீஇ, வறத்

திடுநிலத்திற் - பிறந்திடுமோர்மரம், வாடியகண்டாங் - கோடிநீர்வார்ப்புளி
தளிர்த்துப்பருத்துக் - கிளைத்ததுபோலத், திண்ணியவறிவதிஇ - நண்
ணியசிவர்கள், நெஞ்சிடைமுளைக்குங் - கொஞ்சமில்மல, வைராக்கியந்தி
னைப் - பயிராக்கிடவும், விடயத்தோட - மடையக்கெடவும், மாசினைத்
துடைத்துத் - தேசுறுமணியென, மலமதுபோக்கிப் - பொலமுறமனதை,
யாக்கிடவுங்குணந் - தேக்கிடுசுலோக, மாயிரத்தைஞ்னு - ரூயுறயாருந்,
துதிவாக்கிய - முசற்பிர கரணமும், யுத்திவாக்கியங்களிற் - புத்திறுட்பங்
களும், மெய்த்தமுமுட்சுத்வ - வித்தகத்தன்மையுஞ், செப்பிடுமாயிரந், த
ப்பறுசுலோகத், தறைந்தவிரண்டென - நிறைந்தமுமுட்சு, விவகாரமு
மோ - ரவிகாரவான்ம, ஞானம்புகறவு - மானம்பிறங்க, யானெனவிடய
ந்-தானெனவிரண்டு, முண்மைக்கின்றெனத் - திண்மைப்படினும், அவி
த்தையிலுண்டெனக் - கவித்திடப்படுபவும், மண்ணினில்வனைந்து - க
ண்ணுறும்பாவை, திண்ணியவறிவான் - மண்ணனதுபோல், பங்கமில்தாவ
ர் - சங்கமவுலகையு, முற்றியவறிவா - னுற்றதுநோக்கிற், களங்கறுபிரம
மா - விளங்கிடுமன்றி, மற்றொன்றின்றெனச் - சொற்றிடுசுலோகம், எழாயி
ரமெனத் - தாழாதியம்பும், மூன்றுவதாய - வான்றவுற்பத்தியும், மாஅண்
பார்பாங் - காஅண்பானுங், காட்சிப்பொருளுமா - சாட்சிப்படவுஞ், சா
லமனுதி - காலந்தொட்டு, விருத்திபரிணமம் - பொருத்தமதாக, மன்னிய
தென்னச் - சொன்னமூவாயிர, மாயசுலோகத் - தேயநான்கென்னுத், தி
தியுஞ்சுவரிற் - பொதியத்தீட்டிய, சித்திரச்சேனை - வத்திரமாதி, யுறுப்புக
ள்பழமையின் - மறுப்படத்தேய்ந்து, சிலச்சினைவிழியிற் - புலப்படல
துபோல், புவனமியானென்னு - மவனியென்னு, மயக்கமியாவுந் - தியக்க
மில்சீவன், முத்தத்தன்மையிற் - பற்றியறிந்துஞ், சிற்சிலசேட - நிற்றலழியா
வெனப், பன்னுஞ்சுலோக - மன்னுமையாயிரந், தோன்றிடுமைந்தா - மான்
றவுபசாந்தியும், விடயமிலாமையை - யுடையசிற்சொருபமும், நோயமையா
மையு - மேயநின்மலமுங், குடும்பமயக்கிற் - படுந்துனியின்மையுஞ், செய
த்தகுவனவெலாம் - வியப்பமுற்றியபின், அசைவிலாதமைந்த - வசையறு
நிலைமையும், எப்பொருடனக்கும் - வைப்புறுதன்மையும், வயிரத்தறிய
ன - செயிரறுதிண்மையுங், காரணங்காரியங் - கருத்தனுமையுந், தள்ளத்த
குவதுங் - கொள்ளத்தருவது, மானவிவைகளில் - ஞாநமுருமையுந், தேக
மூண்டெனினுந் - தேகமின்மையும், பந்தமுண்டெனினும் - பந்தமின்மை
யுங், கருங்கற்போல்வெளி - தெரிந்திடாநிறைவும், உலகினைவிளக்குறுஉ
மிலகியஞாநமும், பரமப்பிரகாச - வுருபெற்றிடினும், விடயமிலாமையான்

மிடையிருட்கல்லினை, யொப்பெனுங்குருட்டுத் - தப்பறுநிலையுங், காத
லென்னும் - பேதியின்மையும், அகங்காரப்பசா - சகத்துறுத்தன்மையும்
அரியமுததேவருந் - தெரிதரவரிய, வொருபொருள்வளருங் - குருவிருதய
மும், இபம்பியவிவைபெலா - நயம்படவமைந்த, சிவன்முத்திச் சீர்மைத்
தன்மையைப், பன்னும்பதிற்றுநான் - காயிரத்தஞ்னு, றென்னுஞ்சுலோ
கத் - தேன்றவாருவதா, நிர்வாணப்பிர - கரணமுநீடிமிவ் - வாறுபிரகரணத்
தமைந்தமுப்பானிரண், டாயிரஞ்சுலோகமா - வாரியத்தமைத்துப், பேசி
ட்டவுண்மை - பிறங்கியஞாந, வாசிட்டவுத்தர - ராமாயநந்தனை, வட
மொழியறியத் - திடமின்மானுடரும், அறிந்தும்விற்பத்தி - யதிலிலாதவருந்,
திராவிடமறிந்தும் - பராவறிவிலாரும், எளிதுணர்பொருட்டா - வளியுள
நிறைந்து, சென்னல்விளைவயல் - மன்னியவாளை, விண்ணுயர்தெங்கி
னெண்பழமுதிர்தரத், தாக்கிபம்போருகப் - பூக்கணவந்துறங்குங், குறை
விலாதமைந்த - நிறைநீரவளமும், புவியினின்றெழுந்து - கவிகளுமறியா
துயர்ந்துடுதுடைத்துத் - தயங்குபைந்தருவின், அரியினமுரன்று - துளி
நறுவருந்தி, கொங்குதிர்த்தாகாய - கங்கையைத்தூர்க்கும், பொழில்பலம
ருவு - மெழிலுமோர்சைகை, வரையினின்றெளிரு - முரைமணிவண்டல்,
கொழித்திழிந்தோடும் - பழிப்பில்காவிரிசூழ், சோழநன்னாட்டிற் - ருஞ்ஜி
லாவடுதுறை, மருங்குசிவராம - புரந்தங்கிவாழும், அப்பாவைய - ரொப்
பறவளித்த, சுப்பிரமணியத் - தூயசாஸ்திரியையுந், திருவாலங்காட்டி
லொருமாலைநீங்கும், அப்பாவுதீக்ஷித - ரிப்பாரிற்பின்னும், அரியபண்டி
தரையு - முரியராக்கொண்டு, மாண்டமிழ்விளங்கும் - பாண்டியநாட்டில்,
மருதிருப்பெருந்துறை - யொருமருங்குலகி, னுட்டமாந்தேவர் - கோட்டை
யம்பதிவளர், கல்விநல்லொழுக்கஞ் - செல்வமாரிரக்கங், கொடையறமிசை
நன் - னடைதகைவீரம், முதல்நற்குணங்கள் - சுதமொனவளர, ஞானநூலி
னுக்குத் - தானமதாகி, நுண்ணுணர்வதனு - லொண்பொருளறியா, மால
யன்றேடுஞ் - சிலமார்பிரமந், தனையங்கைநெல்லிக் - கனியெனக்கண்
டோன், சிரித்தொருபுரத்தை - யெரித்தநங்கடவுண், முண்டகவிழித்திக் - க
ண்டிடாமதன, னந்தமாமென்னச் - சுந்தரமமைந்தோன், பாரொப்பி
லாத - வீரப்பசெட்டிமா, லருந்தவமதனிற் - பொருந்திவந்துதித்த, இரா
மசாமியாகு - மிராமசாமியண்ணல், ஒப்பறுமுதவியாற் - செப்பருந்தமிழிற்,
கழியதனுக - மொழிபெயர்ப்பித்து, இப்பெருந்தகைமை - யெய்தியவதனை,
யிந்நூல்யாரு - நன்னூலென்ன, வாக்கியநடையுந் - தேக்குசெந்தமிழின்,
நடையும்வழாதரங் - கடைவுடன்றிருத்தி, அந்தணர்குலத்தில் - வந்தவத

ரித்தே, வடமொழியிலக்கிய - மடநிகுமிலக்கண, மறைமுதலோதி - கறையி
லா துணர்ந்து, தென்மொழிகடற்கரை - யன்னுறக்கண்ட, அறிவினில
ரியார்க் - கறிவிப்பதாகுந், திறமுந்தவமு - மறமுந்தழீஇ, தராசனநீதி
பிராஞ்செனுமிராஜ, தானியின்லைத்த - தானநற்றருமச், சங்கத்தலைவ
னென்-றெங்குந்துதிக்க, வாரியவறனூல் - சீரியதமிழின், மொழிபெயர்த்
திட்டுச் - செழும்புகழ்கொண்டோன், பூமிபுகழிராம - சாமிசாஸ்திரியால்
பழுதறவாய்ந்த - விழுமிதாமதனை, எழுதாவெழுத்தி - லிசைத்துத்தரு
கென, பூமகண்மருமம் - பொலிதருமதாணியிற், சூழுறப்பதித்துத் - துலங்
குநன்மரகத, மணியெனச்சூழ - மணிதிகழ்தண்டலை, யுட்புறஞ்சூழப்
பெட்புறபதித்த, பலவயிரமணியெனச் - சொலவரியவுறைபுளூ, நாப்பணி
ன்றிலங்கு-நடுநாயகமாம், பரியசெம்மணியென - வரியரநியமமும, பொன்
னெனுந்தையன் - மனனிவீற்றிருக்குங், கமலமலர்நிறை - யமலநீர்த்தடமு
ஞ் - சங்கமீன்றிட்ட - பொங்கொளித்தரள, நிலவிலுற்பலங்கள் - பலவலர்
வயலும், ஆதியவளங்கள் - நீதியினமைந்து, மறுவினந்தனத்து - நறுமண
தபுதுவையம்பதிவாழ், அவ்வைக்குப்பொற்படாஞ் - செவ்வையினளித்தநற்
றாதியைக்கேட்குங் - கோதில்சீர்புகழுங், கச்சியேகம்பர்தம் - மெச்சுநல்லா
லயம், பொன்னினிலிபற்றிபூ - மன்னுறுபுகழும், முடக்குமாணிக்க - மிடக்
சூழ்-காவிரியாற்றைப், பஞ்சினுலணைசெயு - மிஞ்சியபுகழும்வாய்ந், தாயி
ரங்கோத்திர - மெய்யெழில்வசியராந், தேவர்கட்கிந்திர - னுவநீள்செல்வத்,
தரியதோர்மாபை - யுரியதாங்குணத்தால், இருளறவிளக்கலி - னருணனை
யொப்பான், கல்வியில்வல்லன் - மெல்லியசொல்லன், விழுப்பமதாகுநல்
லொழுக்கநடையினன், இருசுடர்மாறி - யொருபுவியிருளினுஞ், சொன்ன
சொற்றவறுருத் - தூயநன்னுவினன், காலமொன்றினிற்பல - காரியநடா
த்த, மறிவினிற்சிறந்த - வவதானியாவன், ஈன்னுழையொருகால் - மன்
னிதின்றிரந்தோன், இல்லிடையமேனகருக் - கீப்ந்திடவளிப்போன், சுப்பிர
மணியனே - யொப்புறுமெழிலினன், காட்சிக்கெளியென - கருணைக்காத
ரம், உமையொருபாகத் - தும்பர்பிரானடி, யனுதினம்வணங்கி - யவன்
புகழ்வழுத்திப், பஞ்சாக்கரந்தனை - நெஞ்சகமிருத்துவன், அரனடியவ
ரையப் - பயனெனமதிப்போன், வேதாகமங்களின் - விரிவாய்ந்துள்ளு
றை, நாதாந்தப்பொரு - ளுடுமெஞ்ஞானி, தூவர்தம்வாய்மொழி - பெரி
துளமதித்துக், கூறியாங்கியற்று - மாறில்சீருடையான், திருமறுமார்பன்
செவ்வியவுருவெனத், திகழ்சுப்பராயவேள் - மகிழ்சிவசிதம்பரம், கண்ணு

மெனவுனு - மண்ணுடலைபுமாம், அரியமூவரையு - மரியதம்பியராக், கொ
ண்டுசிராமன் - பண்டுறுபுகழ்போல், நால்வராய்வந்து - நண்ணியபுக
ழோன், மங்கலமனையா - டங்குணக்கிசைந்து, நன்கலனென்ன - மிக்க
மகப்பேறுளோன், வாய்மொழியதனு - ளுேயுடைந்திரியக், கண்டிடும்பிணை
யில் - பண்டிதனுகும், அரியதோர்விவேகப் - பெரியசாமிக்கோ, கூறும்
வாய்மொழிநற் - றேறலாக்கொள்வோன், ஆருரனுக்குச் - சேரமான்போ
லுஞ், சிதம்பரபூபன் - இதம்பெறுநண்பினன், அட்டலட்சுமிபு - மிட்ட
மாயுலவும், மட்டிலாப்பொருணிறைந் - திட்டபொன்வாயிலான், தருமசி
வமெனுந் - தகைமிகுகுபேரன், அருந்தவத்துநித்த - பெருந்தகையாகுங்
கொங்கலர்மருமக் - கெங்குபூபதியுங், காரிணைப்பழிக்குங் - கையுந்துய்ய
மேரிணைப்பழிக்கும் - விறன்மிகுபுயமும், நற்குணமென்பவை - யனைத்
தையுநண்ணி, சிற்குணத்தன்பு - சிறந்துறவைத்தோன், நித்தமும்பகவா
னிடைத்திடைவிடாத, சித்தமும்பரமபா - கவதரொணபத்தியுங், கல்விப்
பொருளைக் - கைவசப்படுத்தியுஞ், செல்வப்பொருளைச் - சித்தியாக்கியும்
நாவலர்தமிழினை - நன்குறக்கேட்டும், பூவலர்கற்பகப் - பொருந்துமிந்தி
ரனுங், காவலன்போகமுங் - கண்டுளமகிழவும், பூவலரக்கணைமதன்
பொற்பும்படைத்து, யாதவர்குலந்தமை - யழகுறவிலக்குவோன், பத்து
த்திக்கும் - பரவுகோபால்மால், சித்தித்தவத்தா - லீன்றருள்செல்வ, மூ
த்துச்சாமி - மூதறிவோனுஞ், செப்பினராசச் - சீர்சாலுழவர், செந்நெ
ற்கயல்வளர் - செங்கரும்பொடித்துப், பன்னற்கருங்கரும் - பகட்டிணையாடி
ப்ப, வுன்னருமுத்தங் - குதிரும்பொற்புந், துன்னியவயல்வளந் - தொக்
குறும்பாதிரிப், புலிசைமடாதிபன் - போந்தமாகேசன், வீரசைவம்விளக்
கியவிறலோன், நிகமாகமோக்த - நேர்சிவாத்வைத, சித்தாந்தஞ்சேர் - தே
வாசிரியன், முத்திக்கொருவித் - தாகியமொய்ம்பன், பத்திக்கோர்கட - லா
கியபண்பன், ஆரியஞ்செந்தமி - ழாதியாங்கலைக்கடல், முத்துச்சாரங்க
தேசிகமூர்த்தியின், ஆன்மஞானப் - போதமறிவுறாஉம், பான்மைவிளங்கி
ய - பக்குவர்சிலரோ, அவர்களிற்சுகோதைய் - மாகும்மெய்ஞ்ஞான, மிக்கியவா
ய்த - மேன்மைபுமுடையோன், கோலத்திருவதி - காபுரிகுணக்கினுஞ், சில
த்திருமாணிக் - குழிகுடக்கினும, எல்நடுநா - யகமெனவிருக்கும், விட்பட
வோங்கிய பெட்புறுபலவின், முட்புறமேவிய - முதிர்பழங்கனிந்திட், ட
ற்றுவீழ்ந்தாங்காங் - கருநறவொழுகித், தேற்றலைமோதுறுஞ் - சீருடை
வரையிடை, யுற்றுநீரோ - டளாயொருகால்வழிந், தேற்றநற்டணைதொ
று - மெதிர்த்துறப்பாயுஞ், சீருங்கமுகின் - றிணகுலையமுத்துப், பாரும்

ரித்தே, வடமொழியிலக்கிய - மடநிகுமிலக்கண, மறைமுதலோதி - கறையி
லாதுணர்ந்து, தென்மொழிகடற்கரை - டன்றுறக்கண்ட, அறிவினில
றியார்க் - கறிவிப்பதாகுந், திறமுந்தவமு - மறமுந்தழீஇ, தாரசனநீதி
பிராஞ்செனுமிராஜ, தானியின்லேத்த - தானநற்றருமச், சங்கத்தலைவ
னென்-றெங்குந்துதிக்க, வாரியவறனூல் - சீரியதமிழின், மொழிபெயர்த்
திட்டுச் - செழும்புகழ்கொண்டோன், பூமிபுகழிராம - சாமிசாஸ்திரியால்
பழுதறவாய்ந்த - விழுமிதாமதனை, எழுதாவெழுத்தி - லிசைத்துத்தரு
கென, பூமகண்மருமம் - பொலிதருமதாணியிற், சூழுறப்பதித்துத் - துலங்
குநன்மரகத, மணியெனச்சூழு - மணிதிகழ்தண்டலே, யுட்புறஞ்சூழப்
பெட்புறபதித்த, பலவயிரமணியெனச் - சொலவரியவுறைபுளூ, நாப்பணி
ன்றிலங்கு-நடுநாயகமாம், பரியசெம்மணியென - வரியரநியமமும, பொன்
னெனுந்தையன் - மனனிவீற்றிருக்குங், கமலமலர்நிறை - யமலநீர்த்தடமு
ஞ் - சங்கமீன்றிட்ட - பொங்கொளித்தரள, நிலவிலுற்பலங்கள் - பலவலர்
வயலும், ஆதியவளங்கள் - நீதியினமைந்து, மறுவினந்தனத்து - நறுமண
முலவும், மருதுகள்செறிந்து - குறைவிலாதொளிரும், வதுவைநீங்கா
தபுதுவைப்பதிவாழ், அவ்வைக்குப்பொற்படாஞ் - செவ்வையினளித்தற்
தாதியைக்கேட்குங் - கோதில்சீர்புகழுங், கச்சிமேகம்பர்தம் - மெச்சுநல்லா
லயம், பொன்னினிலிபற்றிபூ - டன்னுறுபுகழும், முடக்குமாணிக்க - மிடக்
கின்முச்சாட்டாற், கோத்துநீமிலக - மேத்துமோர்புகழும், பூவிரிசோலே
சூழ்-காவிரியாற்றைப், பஞ்சிறுலணைசெயு - மிஞ்சியபுகழும்வாய்ந், தாயி
ரங்கோத்திர - மேயெழில்வசியராந், தேவர்கட்கிந்திர - னுவநீள்செல்வத்
தரியதோர்மாபை - யுரியதாங்குணத்தால், இருளறவிளக்கலி - னருணனை
யொப்பான், கல்வியில்வல்லன் - மெல்லியசொல்லன், விழுப்பமதாகுநல்
லொழுக்கநடையினன், இருசுடர்மாறி - யொருபுவியிருளினுஞ், சொன்ன
சொற்றவறுறுத் - தூயநன்னுவினன், காலமொன்றினிற்பல - காரியநடா
த்து, மறிவினிற்சிறந்த - வவதானியாவன், றன்னுழையொருகால் - மன்
னிநின்றிரந்தோன், இல்லிடையனேகருக் - கீந்திடவளிப்போன், சுப்பிர
மணியனே - யொப்புறுமொழியினன், காட்சிக்கெளியென - கருணைக்காத
ரம், உமையொருபாகத் - தும்பர்பிரானடி, யனுதினம்வணங்கி - யவன்
புகழ்வழுத்திப், பஞ்சாக்கரந்தனே - நெஞ்சகமிருத்துவன், அரனடியவ
ரையப் - பயனெனமதிப்போன், வேதாகமங்களின் - விரிவாய்ந்துள்ளு
றை, நாதாந்தப்பொரு - ளுடிமெஞ்ஞானி, நூவர்தம்வாய்மொழி - பெரி
துளமதித்துக், கூறியாங்கியற்று - மாறில்சீருடையான், திருமறுமார்பன்
செவ்வியவுருவெனத், திகழ்சுப்பராயவேள் - மகிழ்சிவசிதம்பரம், கண்ணு

மெனவுனு - மண்ணுடலேயுமாம், அரியமூவனாயு - முரியதம்பியராக், கொ
ண்டுசீராமன் - பண்டுருபுகழ்போல், நால்வராய்வந்து - நண்ணியபுக
ழோன். மங்கலமனையா - டங்குணக்கிசைந்து, நன்கலனென்ன - மிக்
மகப்பேறுளோன், வாய்மொழியதனு - ளேயுடைந்திரியக், கண்டிடுபிணை
யில் - பண்டிதனுகும், அரியதோர்விவேகப் - பெரியசாமிக்கோ, கூறும்
வாய்மொழிநற் - றேறலாக்கொள்வோன், ஆருரனுக்குச் - சேரமான்போ
லுஞ், சிதம்பரபூபன் - இதம்பெறுநண்பினன், அட்டலட்சுமிபு - மிட்ட
மாயுலவும், மட்டிலாப்பொருணிறைந் - திட்டபொன்வாயிலான், தருமசி
வமெனுந் - தகைமிகுகுபேரன், அருந்தவத்துதித்த - பெருந்தகையாகுங்
கொங்கலர்மருமக் - கெங்குபூபதியுங், காரிணைப்பழிக்குங் - கையுர்துய்ய
மேரிணைப்பழிக்கும் - விறன்மிகுபுயமும், நற்குணமென்பவை - யனேத்
தையுநண்ணி, சிற்குணத்தன்பு - சிறந்துறவைத்தோன், நித்தமும்பகவா
னிடைத்திடைவிடாத, சித்தமும்பரமபா - தவதரொணபத்தியுங், கல்விப்
பொருளேக் - கைவசப்படுத்தியுஞ், செல்வப்பொருளேச் - சித்தியாக்கியும்
நாவலர்தமிழினே - நன்குறக்கேட்டும், பூவலர்கற்பகப் - பொருந்துமிந்தி
ரனுங், காவலன்போகமுங் - கண்டுளமகிழவும், பூவலரக்கணைமதன்
பொற்பும்படைத்து, யாதவர்குலந்தமை - யழகுறவிலக்குவோன், பத்து
த்திக்கும் - பரவுகோபால்மால், சித்திநித்தவத்தா - லீன்றருள்செல்வ, மு
த்துச்சாமி - மூதறிவோனுஞ், செப்பினராசச் - சீர்சாலுழவர், செந்நெ
ற்கயல்வளர் - செங்கரும்பொடித்துப், பன்னற்கருங்கரும் - பகட்டிணையடி
ப்ப, வுன்னருமுத்தங் - குதிரும்பொற்புந், துன்னியவயல்வளந் - தொக்
குறும்பாதிரிப். புலிசைமடாதிபன் - போந்தமாகேசன், வீரசைவம்விளக்
கியவிறலோன், நிகமாகமோக்த - நேர்சிவாத்வைத, சித்தாந்தஞ்சேர் - தே
வாசிரியன், முத்திக்கொருவித் - தாகியமொய்ம்பன், பத்திக்கோர்கட - லா
கியபண்பன், ஆரியஞ்செந்தமி - ழாதியாங்கலேக்கடல், முத்துச்சாரங்க
தேசிகமூர்த்தியின், ஆன்மஞானப் - போதமறிவுறாஉம், பான்மைவிளங்கி
ய - பக்குவர்சிலரோ, அவர்களிற்சுகோதைப் - மாகும்மெய்ஞ்ஞான, மிக்கியவா
ய்த - மேன்மைபுமுடையோன். கோலத்திருவதி - காபுரிமுனைச்கினுஞ், சில
த்திருமாணிக் - குழிகுடக்கினும, எல்நடுநா - யகமெனவிருக்கும், விட்பட
வோங்கிய பெட்புறுபலவின், முட்பறமேவிய - முதிர்பழங்கனிந்திட், ட
ற்றுவீழ்ந்தாங்காங் - கருநறவொழுகித், தேற்றலேமோதுறுஞ் - சீருடை
வளாயிடை, யுற்றுநீரோ - டளாவொருகால்வழிந், தேற்றநற்டணைதொ
று - மெதிர்த்துறப்பாயுஞ், சீருங்கமுகின் - திணகுலேயழுத்துப், பாரும்

பொன்னிறம் - பற்றுறுதகைபெறு, மருதமுங்குறிஞ்சியு - மருவியவளம
வி, சொன்னமாநகரொனுஞ் - சென்னமாநகர, மிந்நகரந்தனிற் - பொ
ன்னுறுவளமும், மன்னியவறிவுந் - துன்னியபரிவு, நன்னயமெய்ப்பொரு
ளுன்னியவடியார், தம்மைப்பத்திசெய் - திம்மையுமம்மையும், பெற்றினி
தோங்குறு - நற்றவமிகுசெங், குந்தர்கள்போற்றுறு - கொள்கையின்விள
ங்குங், கங்கையஞ்சடைமுடி - கயிலாயநாதர், தங்கருள்பொழிந்து - தனி
வீற்றிருக்கும், பொங்குபொற்கோபுரக் - கோயிலுக்கடுத்த, மேல்பால்வீர
சிங்-காதனந்தனக்குக், காரணகருத்த - ராகியுந்தேசா, மகத்தெனுமொ
ருபெரு - மகத்துவமுடைமையும், இகத்துறுவீர - சைவருக்குஞ்சொற், ற
கத்திருந்தருள்செயுங் - குருவாசுரிமையுந், தாங்கியபச்ச - யேந்திரசுவா
மியா, ரோங்கியபெரிய - மடமொன்றமைந்தது, அக்கைலாய - நாதர்கோ
யிலின்கிழப், பக்கத்தினிமைப் - பரிசுனேங்கிய, தக்கமடமொன் - றுளது
யர்வோர்சொலும், அம்மடந்தனிற்சுகா - தனத்திருந்தருந்துற, வின்ன
ரசுரிமை - விளக்கியமாண்பினன், சைவசமையத் - தழைவுறவுதித்தொரு
வேதாந்தத்தின் - விரிபொருளுணர்ந்துஞ், சித்தாந்தத்தின் - றிகழ்பொரு
ளறிந்துஞ், சத்தாகியவொரு - சமரசமேவினன், கன்னியர்மயக்கிற - கன்
னியனுகியுஞ், சொன்னமயக்கிகச் - சொனனவண்டகைமையும், மன்னி
னமயக்கிகு - மண்ணியமனமுந், திண்ணிதாகச் - சேரியவதனு, துண்ணி
கழறிவி - னுயரதுறவறத்தினை, நண்ணியமிகழா - நடையினையுடை
யோன், சின்னுள்திவ்விய - தேயதேயஞ்செலீஇப், பண்ணுண்முயன்றரும்
பக்குவமெய்தினன், செந்தமிழாதிய - கலையுணர்தெளிவால், வேதாகமங்
களின் - விரியினிலுணக்கும், போதநாதாந்தப் - பொருளினைவிரும்பி
வந்தவர்மதியள - வறிந்துபோதிக்குஞ், சந்தக்குசைநனி - கூரினுஞ்சீ
ரிய, புத்திவிளங்குறும் - புண்ணியபோதகன், இவ்வாசிரியனுக் - செவ்
வாசிரியரு, மொப்பிலரொன்று - செப்பிடவிளங்க, அச்சிற்பதிப்பித் - த
ருளினன், சச்சிதாநந்தகந்தப்பதேசிகனே.

இஃது.

பட்டாம்பாக்கம்.

மேலமடம்-சுப்பராயவையராற்சொல்லப்பட்டு
புதுவை, குவர்ன்மா - அச்சுக்கூடத்துத்தமிழ்த்தலைமைப்
புலமை-க-சுப்பராயமுதலியாரா லாராயப்பட்டது.

ஓம்

ஞானவாசிட்ட

மகாராமாயணம்

ஸ்ரீமஹாகணபதிசரணாரவிந்தாப்பியாநம:
ஸ்ரீசரஸ்வத்யைநம: ஸ்ரீ குருப்பியோநம:
ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தயேநம:

பிரமத்தையும் பிரமத்தையறிந்தவர்களாயும் -பிரமவித்தையின் சம்
பிரதாயத்துக்குக் கர்த்தாக்களாயுமிருக்கின்ற - வசிஷ்டவிசுவாமித்திரவியா
சவான்மீகிசுகர்முதலானவர்களையும் - ஸ்ரீராமபத்திரனையும் நமஸ்கரிக்கின்
றேன்.

கடவுள்வாழ்த்து.

(அவதாரிகை) சீவர்கள் அநாதியானமகாமோகமாகிறவிராத்திரியில்
தூங்கிக்கொண்டிருப்பதால்-ஏப்போதும்துற்சொர்ப்பநப்பிராந்திகளுடை
யபரம்பரையினுல் கற்பிக்கபபட்ட சந்மம் சரை பயம் மரணம் சந்தோஷம்
பொறுமை சோகமுதலிய அநேக அநர்த்த சங்கடங்களாற்சூழப்பட்டும் இந்
திரியங்களும்விஷயங்களுமாகிற புலிகளாற்பயங்கரமாயும்அத்தியாத்மீகம்ஆ
திபௌதிகம் ஆதிதெய்விகமென்கிற தாபத்திரயமாகிய காட்டுத்தீயினுடைய
சுவாலைகளாற்சூழப்பட்டும் சோகம் மோகம் பசி தாகம் சரை மரணமெ
ன்கிற சடூர்மியாகிய வலையையுடையதாயும் காமக்குரோதாதிகளாகிற வே
டர்களாற்கொல்லபபடுகின்றபிராணிகளின் கூட்டத்தையுடையதாயுமிருக்
கின்ற சம்சாரமாகிறபெரிதானகாட்டில் மிகவு மோகத்தையடைந்ததனுல்
விவேகமில்லாமலும் விவேகமுண்டாவதற்குபாயமகப்படாததினுல விதநம
டைந்துமிருக்கின்ற இந்தச் சீவர்களைப்பார்த்து சாஸ்திரமாகிற சூரியோ
தயத்தினுல் அந்தச்சீவர்களுக்கு விவேகமுண்டாவதற்காக ஸ்ரீபகவானுன
பிரமாவினுடைய உத்தரவினுலுந்தன்னுடைய ஏந்தநத்தினுலும் மிகவுந்
தயவுள்ளவரான ஸ்ரீவான்மீகர் இந்தச்சாஸ்திரத்தை ஏத்தநஞ் செய்தார்.
இப்படி ஏத்தநஞ்செய்த பெரிதான சாஸ்திரம் நிர்விக்கிநமாய் நிறைவேறி

விர்த்தியாகும் பொருட்டுச்சுருதி ஸ்மிருதி பெரியவர்களுடைய நடத்தை இவைகளால் சித்தித்ததாயும் சகலவிக்கிநங்களையும் வேரோடுபோக்கும் படியானவல்லமையுடையதாயும் சச்சிதாநந்தமாயும் அத்விதமாயுமிருக்கின்ற பிரத்தியேகாத்மாவான பரப்பிரமத்தைவணங்குகிற மங்களத்திற்றானே இச்சாஸ்திரத்துக்கு விஷயப்பிரயோசநத்தைத்தடஸ்தலட்சண சொரூபலட்சணங்களாற்சுருக்கிக்காட்ட இச்சையுடையவராகி முன்னே ஏதினின்றுமிந்தப்பூதங்களுண்டாச்சுதுகளோ உண்டானபூதங்கள் யாதொன்றினாலபிழைத்திருக்கின்றதுகளோ யாதொன்றையடைந்து லயத்தையடைகின்றதுகளோ அதைப்பிரமமென்றறி) என்றுசொல்லுகிற சுருதியிற்சொல்லப்பட்ட தடஸ்த லட்சணத்தினால் சித்தித்திருக்கிற சத்தாயும் அத்துவிதமாயுமிருக்கின்றதற்பதார்த்தத்தைவணங்குகிறார் |

யதஸ்ஸர்வாணி பூதாநி ப்ரதிபாந்திஸ்திதாநி ச
யத்ரைவோபசமம்யாந்திதஸ்மைசத்தியாத்மநேநம: (௧)

இதன்பொருள்- ஏதார்த்தமாயும் சத்தாயும் அத்துவிதமாயும் உபாதாநகாரணமாயுமிருக்கிற ஏந்த ஆத்மவஸ்துவிலிருந்தும் ஆகாசமுதலியமகாபூதங்களும் அப்பூதங்களாலுண்டாகின்ற தேகமுதலானகாரியங்களும் சிருஷ்டிகாலத்தில் ஏந்தப்பிரமத்தினுடையசத்தையினாலேயே இருப்பையடைந்து தோற்றுகின்றதுகளோ அப்படியே திதிகாலத்திலும் ஏதினுடைய சத்தையினாலேயே இருக்கின்றதுகளோ அப்படியே பிரளயகாலத்திலும் ஏந்தப்பிரமத்தின் சத்தாமாத்திரமாகவே சேஷித்து மறைப்பையடைகின்றதுகளோ தன்னிடத்திலாரோபிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் தான்பாரமார்த்திகசொரூபமாயும் சகலபிராணிகளுக்கும் ஏதார்த்தமான ஆத்மசொரூபமாயுமிருக்கின்ற அப்பிரமத்தைநமஸ்காரஞ்செய்யாநின்றேன் ※விநாயகர்முதலியதேவதைகளிருக்கப்பிரமத்தை வணங்குவானேனெனில் (பிரமத்தினிடத்திற் சகலதேவர்களுமொன்றாயிருக்கின்றதாகச் சுருதியிருப்பதால்) பிரமத்தை நமஸ்கரிக்கில் சகலதேவதைகளையும் நமஸ்கரித்ததாகவாகின்றமையாலிவ்வாழ்த்து ஏவைக்குமேலானதாயும் சகலவிக்கினங்களையும்போக்குவதாயும் மேலானபலனைத்தருவதாயுஞ்சித்தித்தது. இச்சுலோகத்தில் முதலாவது மூன்றாவதாயிருக்கின்ற விரண்டுபதங்களாலிவ்விரண்டுபதங்களையுடைய சுருதியினாலும் முதற்பதத்தை மாத்திரமுடையவியாசசூத்திரத்தினாலுஞ்சொல்லப்பட்ட இலட்சணமேயிதுவென்று தோற்றுதலாலிவ்விலட்சணத்துக்கு அச்சுருதிசூத்திரங்களே மூலமாகையால்சா

ங்கியர்முதலியோர்களாற் சொல்லியிருக்கின்றமகத்தத்துவமுதலியகாரணத்தினாலும் பாஸ்கரனென்கின்றரிஷியினாற்சொல்லியிருக்கின்ற அவாந்தரகாரணங்களினாலும் இவ்விலட்சணத்துக்கு + அதிவியாபதியென்கின்ற தோஷமில்லை இச்சுலோகத்தில் ஏதினின்றுமிப்பிரபஞ்சமுண்டாயிற்றோவென்று சொன்னதினாலேயே உபாதானகாரணத்துவங்கிடைக்கின்றமையால் சிருஷ்டிமுதல்மூன்றையுஞ்சொன்னது மூன்றுலட்சணத்தையுங்காட்டும்பொருட்டென்றுசிலர்சொல்லுகின்றனர் நிமித்தகாரணத்துக்கும் பஞ்சமிகாணப்படுகின்றமையால் நிமித்தகாரணமும் லயத்துக்காதாரமென்றுசொன்னதினால் உபாதானகாரணமுஞ் சித்திக்கின்றது திதிக்கேதுவென்றுசொன்னதினால் ஞானமுடையவர்கள்தானே இரட்சிக்கின்றவர்களாகக் கண்டிருப்பதினால் அக்காரணம் ஞானத்தையுடையதென்று கிடைக்கின்றமையால் விச்சகத்துக்கு வேறொருகர்த்தாவில்லையென்றுசித்தித்தது ஆகையாலிம்மூன்றினாலும் உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும் ஒன்றென்றுசித்தித்தது அவ்வொன்றையேலட்சணமென்றுசிலர்சொல்லுகின்றனர் வஸ்துசுபாவத்தைப்பார்க்கும்போது (சத்தியமென்றும் ஞானமென்றும் அநந்தமென்றும் பிரமலட்சணத்தைத் தொடங்கிச்சொல்லுஞ்சுருதியிலும்சந்மாத்திரமேமுன்னமிருந்ததென்றுசொல்லுஞ் சுருதியிலுங்காண்பித்த) அத்துவிதமாயும் சந்மாத்திரமாயுமிருக்கின்றவஸ்துவைத்தெரியப்படுத்துகிறநிமித்தம் (இவ்வாத்மாவிலிருந்துமாகாசமுண்டாச்சுதென்றுசொல்லுஞ்சுருதியினாலும் அவ்வாத்மாதேசசைச்சிருஷ்டித்ததென்றுசொல்லுஞ்சுருதிமுதலானதினாலும்) தடஸ்தலட்சணஞ் சொல்லப்படுகின்றமையால (இச்சகப்பிரபஞ்சமும்பிரமசொரூபம் அப்பிரமத்திற்றானேயுண்டானது அதிற்றானேபிழைக்குது அதிற்றானே லயிக்குதென்றுமதைச்சாந்தனாயுபாசிக்கவேண்டுமென்றுஞ்சுருதியிற்காட்டப்பட்டமார்க்கத்தினால்) உற்பத்திமுதலான மூன்றுகாலத்திலுஞ் சத்திருக்கின்றமையால் காரியங்காரணத்தைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றதாய்த்தோற்றுதலினாலும் காரணத்தினுடைய இருப்பினாலேயேஇருப்பையடைந்திருக்கிறத்தினாலும் பிரமத்தினிடத்திலாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றகாரியங்களெல்லாம்அவித்தையினாலுண்டாயினபொய்ம்மையாயுமிருக்கின்றன. காரணமானதத்துவமேபிரமமென்கின்றவஸ்து அதுசத்தியமென்றும் அத்தியாரோப அபவாதங்களால்பிரபஞ்சமில்லாமலிருக்கின்றதேவிஷயமாகவும் அதுவேபிரயோசனமாகவுஞ்சித்திக்குதென்றுஞ்சொல்லும்பொருட்

+ அதிவியாப்தியாவது கொம்பையுடையது கோவென்றுவிதரத்துக்குமுண்டென்றுவருவதெனவறிக.

டு சிருஷ்டி திதிலயங்கள் மூன்றோடுகூடின லட்சணத்தைச்சொன்னது. இம்
மூன்றினுள் ஒவ்வொன்றைமாத்திரஞ்சொல்லிற்காரியம் விவர்த்தமென்று
சித்தியாது ஆகையாற்றான் சுருதியிலுற்பத்தியைச் சொல்லுகிற முதற்பத
மும் லயத்தைச்சொல்லுகிறகடைப்பதமும் தோற்றமுந்தோற்றமையுமா
ன ஆவிர்ப்பாவத்தையுந் திரோபாவத்தையுஞ்சொல்லுகின்றதுகளேதவிர
விகாரத்தைச்சொல்லவில்லை யென்கிற அர்த்தத்தைக் காண்பித்தற்காகத்
தோற்றுகின்றதுகளென்றும்மறைப்பையடைகின்றதுகளென்றுஞ் சொல்
லப்பட்டது விருத்தியும் விசேஷமாகப்பரிணமித்தலுமாவிற்பாவத்திலடங்கி
ன அபட்சயந்திரோபாவத்திலடங்கின திதியும் மதிஷ்டானசத்தையையநுசரி
த்துத்தானேயிருக்கின்றமையால அத்தியாரோபத்தைக்காட்டிலும் வேறா
னவிகாரஞ்சித்திக்கிறதில்லை இப்படியே உற்பத்திப்பிரகரணத்தில்விஸ்தார
மாகச்சகசிருஷ்டியானது சொல்லப்படப்போகின்றது . (க)

ஞாதாக்ஞானந் ததாக்ஞேயந் த்ர்ஷ்டாதரிசநந்ரிச்யபூ:
கர்த்தாஹேதுக்கிரியாயஸ்மாத் தஸ்மைஞப்தியாத்மநேநம: (உ)

(அ - கை) முன்சுலோகத்திலாத்மாவிலிருந்துஞ் சகங்கள்தோற்றுகி
ன்றனவென்று சொன்னத்தினாலவ்வாத்மாவுக்குச்சாமானியமாகக்காண்பித்
திருக்கிறசிற்சொரூபத்தை சர்வாநுபவசித்தமென்றுதுவம்பதார்த்தத்தின்த
த்துவரூபமான அப்பிரமத்தையேமீண்டும்நமஸ்கரிக்கிறார் (ஆத்மாவானவர்சி
வசொரூபமாகிப் பிரபஞ்சத்தையடைந்து நாமரூபங்களைப் பிரகாசம்பண்
ணுகிறேனென்று சுருதியிருக்கின்றதினால்) பிம்பரூபமாயும்கூடஸ்தசிதேகர
சமாயுமிருக்கிறதன்னிடத்தில்தானதானேபிரதிபிம்பித்துசமஷ்டியாகவும்வி
யஷ்டியாகவுமிருக்கிறவிஞ்ஞானமயம் மனோமயமென்னு மிரண்டுகோசரூப
மான அந்தக்கரண உபாதியையடைந்ததனால்காச்சினஇரும்புக்குண்டில் பிர
வேசித்திருக்கிற அக்கினியைப்போலஆரோபிக்கப்பட்டசகத்தோடொன்றாகி
அதனதஞ்ஞானத்தைநீக்கிஅதைப்பிரகாசிப்பித்தலினால் ஞாதாவாகவானான்
அக்கினிப்பொறிகள் போலிருக்கிற அதன துவிருத்திகளைப்பிரகாசிப்பித்தலி
னாலஞானமாகவானான் அவவிருத்திவிஷயரூபமாகும்போது தானுமந்தஞான
மார்க்கத்தினால் அவ்விஷயத்தினுருவையடைந்தவன்போல ஞேயமாகவானா
ன் (அ - கை) அப்பிரத்தியட்சத்தில் சொன்னதைப் பிரத்தியட்சமாகத்தெரிவி
க்கிறார் | அந்தஞாதாதானேஞானேந்திரியங்களைக்கிரிகித்துத்திருஷ்டாவாகி
றான் அந்தஞானேந்திரியங்களின்சம்மந்தத்தினாலுண்டான விர்த்திகளைக்கி
ரிகித்துதரிசனமாகிறான் அந்தரிசனத்துக்குப்பலமாக விஷயங்களைவியாபி
த்து அவவிஷயரூபமாயிருக்கையை யநுசரித்ததனால் தானுந்திரிசியம்போ

லேயாகிறான் அப்படியந்தத் திருஷ்டாதானே கர்மேந்திரியங்களையும் பி
ராணனையும் சரீரத்தையுங்கிரிகித்துக்கருத்தாவாகவானான் பலத்தையநு
பவிக்கிறவனுக்கிக்கிரியையுண்டாவதற்கு நிமித்தமாயிருக்கையினால் எதுவாக
வானான் கிரியையினது நிறைவிலுங்குறைவிலும் நானே நிறைந்தவனென்
றுங் குறைந்தவனென்றும் அதிலபிமானிப்பதால் கிரியையாகவானான் (இவ்
வாத்மாவானவர் பார்க்கிறவன் கேட்கிறவன் நினைக்கிறவன் செய்கிறவன்
அறிகிறவன் விஞ்ஞானசொரூபன்புருடனென்றும் சீவிக்கின்றதனால்பிரா
ணனென்றுபேர்பெறுகிறான் சொல்லுதலினால்வாக்காகிறான்பார்த்தலினால்
கண்ணாகிறானென்றிவைமுதலியசுருதியிருக்கின்றன) இப்படிச்சகலவிவகார
ங்களிலும் பிரத்தியேகாத்மாத்தன்னையும் வேறொன்றையுந் தோற்றுவித்த
லினால்சித்துரூபமாகச்சர்வாநுபவசித்தமாயிருந்தாலும் விசித்திரவுபாதிகளி
ன்சேர்க்கையாலுண்டானஅதிகமோகத்தினால்சித்திரபடத்திலிருக்கிறபிரகா
சம்வெளுப்புகளைப்போலப் பிரித்தநுபவிக்கப்படுகிறதில்லை யாகையால்பிரி
த்தநுபவிக்கும் பொருட்டுயாதொன்றினாலென்று நிமித்தகாரணத்தைச்
சொனனார் கருத்தாமுதலியவைகளின் தோற்றமானது சித்தினுடையசந்நி
தானத்தைநிமித்தமாகவுடையதேதவிர அதன்சுபாவமல்ல அப்படியாகில்இ
லட்சணத்துக்குக்குற்றமவருவதினாலும் மேலும் திருக்குக்குத்திரிசிய சுபாவங்
கூடாததினாலுமென்றுதாற்பரியம் ஆகையால்ஞாதாமுதலானவைக்குச்சாட்
சியாகவும் ஏதார்த்தத்திலஞானமாத்திரமாகவுஞ் சேஷித்திருக்கிற அப்பிரத்தி
யேகாத்மாவை நமஸ்காரஞ்செய்யாநின்றேன். (உ)

ஸ்புரந்திசீகராயஸ்மாதாநந்தஸ்யாப்டரோவநே ள
சர்வேஷாஞ்சீவநந்தஸ்மை பிரம்மாநந்தாத்மநேநம: (ங)

(அ - கை) சத்ரூபமானதற்பதார்த்தத்தையும் சித்ரூபமான துவம்ப
தார்த்தத்தையும் பரிசோதித்துத்தட்ஸ்தலட்சணத்தினது முடிவுக்கிருப்பிட
மாயும் (ஆநந்தத்தைப்பிரமமென்றறியவேண்டு) மென்றுசுருதியிற்காட்ட
ப்பட்ட நிரதிசயாநந்தரூபமாயும் முக்கியமான புருஷார்த்தமாயுமிருக்கின்
ற அகண்டவாக்கியார்த்தமான பரமாத்மாவைநமஸ்கரிக்கின்றார்.

(இ - ள்) அவித்தையின்மறைப்பினாலும் காமாதிகளின் விகாரங்க
ளாலுங் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிற நிரதிசயாநந்தசமுத்திரமான பிரத்தியே
காத்மாவிலிருந்தும் பிரமாமுதலிய தேவர்களிடத்திலும் மநுஷியாள்முதல்
ஸ்தம்பப்பூச்சியிறுகியபிராணிகளிடத்திலும்அநேகவிதமான உயர்வுதாழ்வா

கிய அந்தந்தவிஷயங்களிந்திரியங்களுடையசம்பந்தத்தினாலுண்டாகிய அந்தக்கரணவிருத்திஞானத்தின் தெளிவினது தாரதம்மியத்தினாலும் ஆவரணத்தினாலுண்டானகெடுதலின்தாரதம்மியத்தினாலும் குளம் கண்ணாடி ரத்தினமுதலானவைகளில் மலையினுடையபிரதிபிம்பங்கள் தோற்றுதல்போலவுபாதியினாலுண்டானபேதத்தினது தாரதம்மியத்தினாலுமறியப்படுகின்றமையால் சமுத்திரத்திவலைகள்போல ஆனந்தத்திவலைகளானவை தோற்றுகின்றதுகள் அதைச்சர்வ பிராணிகளாலும் பிராந்தியினால் ஆத்மாவல்லாததாகவும் ஆத்மாவினதுசிறிது அம்சமாகவும் அளவு பேதம் விசித்திரம் துக்கம் நாசம் முதலியவைகளால் அந்தத்திவலைகளனுபவிக்கப்படுகின்றன எதார்த்தத்திலேயோ அப்படியன்று பின்னையோவெனில் அப்பிரமமே உபாதியினாலுண்டானபேதத்தைத்தள்ளிவேறென்றுநிஷ்கரிக்கப்பட்டுபிரமாமுதல்ஸ்தம்பப்பூச்சிவரையில்சகலத்துக்குஞ்சாரமாயிருக்கின்ற ஆத்மதத்வமாயிருக்கின்றது (இதற்குச்சுருதிகள் பிராணனாலும் அபானனாலும் மனுஷியன்சீவிக்கவில்லை இவ்விரண்டும் எதையாசரித்திருக்கின்றதுகளோ அதனாற்சீவிக்கிறான் இவ்வானந்தத்தின்திவலையைப்பற்றியே அன்னியமான பிராணிகளெல்லாஞ்சீவிக்கின்றதுகள் ஆநந்தரூபமானசிதாகாசமில்லாவிடில் எவனசீவித்திருப்பன் எவனபிராணனையடைவன்) ஆகையால் ஆத்மாவுக்கும் ஆநந்தத்துக்கும் பேதபுத்தியுண்டாவதற்குக் காரணமொன்றுமில்லாமையாலும் சொருபமும் லட்சணமும் ஒன்றானமையாலுமவ்வாத்மாதானே (யாதொருபிரமத்தினின்றும் ஆநந்தத்தையளவிடமாட்டாமல்வேதவாக்குகள்மனத்தோடுகூடத்திரும்பிவிட்டதுகளோ பிரமத்தினுடைய ஆநந்தத்தையறிந்தபுருடன் ஒன்றுக்கும் பயப்படுகிறதில்லையென்று) சுருதியிலபிரசித்தமாயும் அளவிடப்படாமலுமிருக்கின்ற பிரமாநந்தமாகவும் ஆத்மாவாகவுமிருக்கின்றதினாலும் (அவனைத்தவிர ஆத்மாவென்றுவேறொருத்தரில்லை இவனைக்காட்டிலும் திருஷ்டாவேறில்லை இவனைக்காட்டிலும் அறிகிறவன்வேறில்லை) என்கிறதுமுதலானத்தைச் சொல்லுஞ் சுருதிப்பிரமாணமிருக்கின்றதனாலும் பரமபுருஷார்த்தரூபமான அந்தப் பரப்பிரமத்தைநமஸ்காரஞ்செய்யாநின்றேன். (௫)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

வைராக்கியப்பிரகரணம்

முதற்சருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் சாஸ்திரசம்பிரதாயசுத்திக்காகத் தேவர்கள் ரிஷிகளுடையகேள்வியும்உத்தரமுமானசம்வாதமுஞ்சொல்லப்போகிறசாஸ்திரசித்திக்கனுகூலமாக இராமருக்கஞ்ஞானம் வந்தநிமித்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

(அ-கை) இக்கடவுள்வாழ்த்தில் இச்சாஸ்திரத்துக்கு விஷயப்பிரயோசனத்தையெளிதாகத்தெரிவித்து மேலிதற்குச்சாதனங்கள்யுத்திகள்முதலியவைகளோடும் விரிவாகத்தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று ஆரம்பிக்கின்ற ஸ்ரீவான்மீகர் கேட்பவர்களுக்கிச்சாஸ்திரத்தில் விசுவாசந்திடப்படுவதற்காக பிரமவித்துகளுக் கெல்லாம் சிரேஷ்டாளான வெகுமகரிஷிகளோடு கூடியிருக்கின்ற பிரமாமுதற்சம்பிரதாயமாகவருகின்ற சீவன்முத்தியைப் பலமாகவுடையதாயிருக்கின்ற வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட பிரமவித்தையை இச்சாஸ்திரமிகவும்பிரகாசஞ்செய்கின்றதைக்காட்டுதற்காரம்பிக்கிறார்| சுதீக்ஷணனென்னு நாமத்தையுடைய ஓர்பிராமணன் தன்மனதிலுண்டான சந்தேகத்தினால் அகஸ்தியமகாரிஷியினதாச்சிரமத்தையடைந்து அன்புடன் அகஸ்தியமகாரிஷியைப்பார்த்து. தருமத்தையும் ஆத்மதத்வத்தையுமறிந்தவராயும் சகலசாஸ்திரங்களிலுமதிகமான நிச்சயமுடையவராயும் + பகவானுமிருக்கின்றகுருவேமோட்சத்துக்குக்கர்மம் + காரணமா ஞானங் + சாதனமா அல்லதிரண்டுஞ்சேர்ந்துகாரணமா இம்மூன்றுக்குள் எதார்த்தமான ஒன்றைச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க [இவ்விடத்தில்மோட்சமாவது பரமபுருஷார்த்தரூபமென்று பிரசித்தமாயிருக்கையினால் நித்தியமாகிய நிரதிசயானந்தரூபமாகச் சொல்லவேண்டும் அதுசொற்சந்தான் (எந்தச்சுகம் துக்கத்தோடுகூடவில்லையோ மேலுந் துக்கமுண்டாகப்போகிறதில்லையோ ஆசையினாற்சம்பாதிக்கப்பட்டு மிருக்கின்றதோ

+ பகவானென்பது ஈஸ்வரத்தன்மை வீரியம் கீர்த்தி சம்பத்து ஞானம் வைராக்கியம் எனவாறுகுணங்களையும் பூரணமாகவுடையவனையும் சகத்துற்பத்தி நாசம் சீவர்கள்வருகிறவழி போகிறவழி வித்தை அவித்தை எனவிவ்வாறையுமுணர்ந்தவனையுஞ்சொல்லலாம்.

+ காரணமாவது உண்டாக்குகின்றது

+ சாதனமாவது சகாயஞ்செய்தல் அதாவது ஆத்மாவைத்தோற்றுவித்தல்.

அந்தச்சுகமே சொற்கபதத்துக்கருத்தமென்று) சுருதியிருக்கின்றமையாலும் (சகலர்க்கியங்களுக்கும் அந்தச்சொற்கத்தையே பலமாகச்சொல்லியிருக்கின்ற) சைமுநிசூத்திரத்தினாலும் அந்தச்சுகம் முன்சொன்னபடிசித்திக்கின்றது இந்தச்சுகம் உண்டானதாதலால் நாசமுண்டோவென்று அனுமித்தல்கூடாது அதேனெனில் சுருதிசித்தமான அருத்தத்திற்கு அனுமானம்பிரமாணமாகமாட்டாது அந்தச்சுகமுண்டாகவில்லையென்றுசொன்னால் அதற்கு ஏக்கியமுதலான சாதனத்தை உபதேசித்தது வீணாகப்போய்விடுமென்றுகர்மமீமாம்சகர்மதப்படிமோட்சத்துக்குககாரணம்கர்மமென்பதுமுதற்பட்சம் (கர்மத்தினாலும் புத்திரனாலும் மோட்சமடையக் கூடாதென்றும் ஏக்கியரூபமானதெப்பங்கள்திடமானதல்லவென்றும்) இவைமுதலியவற்றைச்சொல்லுகின்றசுருதிகளால் கர்மபலமனித்தியமென்றுசொல்லுகின்றமையாலும (அந்தப்பரமாத்மாவையறிந்து காலனைத்தாண்டுகிறானென்றும் முத்திக்குஞானத்தைத்தவிர வேறேமார்க்கமில்லையென்றும்) இவைமுதலியவற்றைச்சொல்லுஞ்சுருதியினாலும் முத்திக்குஞானத்தைத்தவிர வேறே சாதனங்களைத் தள்ளியிருக்கின்றமையால் சாஸ்திரப்பிரமாணத்தினாலுண்டாயிருக்கிற ஞானத்துக்கு ஆத்மசொரூபத்தைப்பிரகாசப்படுத்துவதைத்தவிர வேறொருபலம்பிரசித்தமில்லையென்று சொல்லுகின்ற வேதாந்திகளுடையமதப்படி இரண்டாம்பட்சம் ஈசாவாஸ்யோபனிடதத்தில் (புருஷனானவன் இவ்விடத்திற்கர்மங்களைப்பண்ணிக்கொண்டே நூறுவருஷஞ்சீவனத்தையிச்சிக்கவேண்டுமென்று) உயிருள்ளமட்டுங்கர்மத்தையனுஷ்டிக்கச் சொல்லியிருக்கின்றமையாலும்(ஆத்மாவையறியாதபுருஷர்கள் சூரியனில்லாததென்றுபிரசித்தமாயும் கண்ணைக்குருடாக்கும்படியான இருட்டினாற்சூழப்பட்டுமிருக்கின்றவுலகங்களாகிய அந்தந்தமசையடைகிறார்களென்)றிவைமுதலியசுருதியினாலும் பிரமவித்தாகாதவர்களை நிந்தித்துபிரமவித்தையைத்தோத்திரஞ்செய்கின்றமையாலும் அவ்விரண்டுக்குள் ஒவ்வொன்றுமோட்சசாதனமென்பதைக்கருதி (அவித்தையென்றுபேர்பெற்றகருமத்தையே உபாசிக்கின்றவர்களும் வித்தையென்று பேர்பெற்றபிரமவித்தையிலேயேபரிசயம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களும் அந்த அந்தந்தமசையே யடைகிறார்களென்று நிந்தித்து வித்தையவித்தை யிரண்டையுமறிகின்றவனே அவித்தையினாற்காலனைத்தாண்டி வித்தையினால்மோக்ஷத்தையடைகிறானென்று) சேர்ந்திருக்கின்ற விவ்விரண்டுமே மிகவுந்துக்கநிவிர்த்தியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு நிரதிசயானந்தத்தை யடைவதாகியமோட்சத்திற்கேதுவென்று சொல்லியிருக்கின்றமையால்வாசஸ்நேயி

கர்மதப்படிமூன்றுவதுபட்சம். இப்படிமூன்றுபட்சத்தோடுகூடின சமுசயங்காட்டப்பட்டது அம்மூன்றுக்குள் நிச்சயத்துக்குக் காரணமான ஒன்றையெனக்குச் சொல்லுமென்பதுகருத்து]அகஸ்தியர்சொல்லுகிறார்.

(அ - கை) சொற்கசுகத்தைச்சொல்லுகின்றசுருதி அனேகஞ்சுருதிக்குவிரோதமாயிருக்கின்றமையால் இந்தச்சுகத்திலும்இந்தச்சுகம் அதிகமாயிருக்கிறதென்று அப்படிக்கொத்தநித்தியசுகத்தைச்சொல் லுகின்றதேதவிர யதார்த்தமானநித்தியசுகத்தைச்சொல்லாதமையால் அம்மூன்றுள் முதற்பட்சங்கூடாதென்றும் கர்மங்கள்சித்தசுத்தியை முன்னிட்டுக்கொண்டுஞானத்துக்குச் சாதகமானாலும் சுருதியினுடைய தாற்பரியத்துக்குவிரோதமில்லாததினால் இரண்டாவது மூன்றாவது பட்சங்கள் ஒன்றாயிருக்குமென்றெண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அகஸ்தியர்சொல்லுகிறார் | ஆகாசத்திற்பட்சிகட்கிரண்டுசிறகுகளாலேயே சஞ்சாரமுண்டாகின்றது ஒவ்வொன்றினால்மாத்திரமுண்டாகிறதில்லை அதுபோல (அந்தவிஷ்ணுவினுடையபரமபதமென்று) சுருதியிற்பிரசித்தமாகவிருக்கின்ற சமுசாரமார்க்கத்தினுடையமுடிவான கைவல்லியமானது அதிகாரிகட்கு ஆத்மஞானம் கர்மம் இவ்விரண்டினாலுமுண்டாகின்றது ஒவ்வொன்றினால்மாத்திர முண்டாகிறதில்லை அப்படியாகிலும் [கர்மங்கள் ஞானத்துக்குமுன்னேயேயிருக்கவேண்டும் அதேனெனில் பிரவிர்த்தியும் நிவிர்த்தியும் ஒருகாலத்திற்கூடாததினாலும் விரோதமுள்ள அதிகாரிசம்பந்தமுடைத்தானமையாலுந் தானே சித்தித்தது ஆகையாலிரண்டும்வேண்டுமென்பதற்குச்சிறகு திஷ்டாந்தமேதவிர வெவ்வேறானகாலத்துக்கு அவைதிஷ்டாந்தமல்ல பின்னையாவெனில்கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பமுண்டாவதற்கு துடைத்தல் பார்த்தலிரண்டும் அவசியம்வேண்டியதுபோல கர்மத்தினாலுண்டான சித்தசுத்தியும் சாஸ்திரப்பிரமாணத்தினாலுண்டாயிருக்கின்ற அகண்டாகாரவிர்த்திஞானமும் அவித்தையாநிவிர்த்திக்கு அவசியம்வேண்டியதுகள் அதேனெனில் சித்தசுத்தியில்லாதவர்களால் அனேகந்தரம்வேதாந்தங்களைக் கேட்டபோதிலும் ஆத்மஞானரூபமானபலமுண்டாகிறதில்லையென்பதுகருத்து](அ - கை) முன்சொன்னதையே திடப்படமேலுஞ்சொல்லுகிறார் | கர்மத்தினால் மாத்திரமும் ஞானத்தினால்மாத்திரமும்மோட்சமுண்டாகிறதில்லை பின்னையோவெனில் அவ்விரண்டினாலுமேஉண்டாகின்றது [இரண்டுமேசாதனமென்றுபிரமவித்துக்கள்சொல்லுகிறார்களாகையால வித்துவான்களுடைய அனுபவத்தினாற்சித்தித்திருக்கின்றவிந்த அருத்தத்திற்குச்சந்தேகப்படவேண்டிய

தில்லை வித்தையையும் அவித்தையையுமறியவேண்டுமென்றுசொன்னசுரு
தியோவென்றல் சகுணப்பிரமோபாசனைக்குக்கர்மம் வேண்டுவதாகச்சொ
ல்லியதேதவிர நிர்க்குணப்பிரமோபாசனப பிரமவித்தைக்குக் கர்மத்தைவே
ண்டுவதாகச்சொல்லவில்லை அதேனெனில் முன்சொன்ன ஈசாவாசியோப
நிடதத்தில் அந்தப்பிரமவித்தைக்குக்கர்மஞ்சாதகமாகத்துவக்கப்படுமேயாகி
ல் (கிரகஸ்தன்ஏறித்துவிட்டபதார்த்தத்தினுல்சிவனம்பண்ணு ஒருவனுடை
யதனத்தையுமாசைபபடாதே என்று சொலலப்பட்ட சந்நியாசவிதிக்குவி
ரோதம்வநமென்று பாஷியத்தில்விஸ்தாரமாகச்சொல்லியிருக்கின்றது ஆ
கையாலொருவிரோதமு மில்லையிந்தவுபநிடதத்திற் சொன்ன அருத்தத்
தைமேலெழுந்தவாரியாகக்கிரகித்து ஞானமுங்கர்மமுஞ்சேர்ந்து சாதன
மென்கிறபட்சமே யிந்தக்கிரந்தத்திற்குமுக்கியதார்ப்பரியமென்றுபிரமிக்க
வேண்டாம் ஞானமாகிறகண்ணில்லாதவர்கட்குக்கர்மமும்பின்வினமுதலான
தும்வேண்டும்அதேனெனில் (எவனுக்குப்பட்டுவஸ்திரமில்லையோ அவன்கம்
பளியைவிடுகிறுனென்கிற) வசனமுதலானத்தினுலும்நிர்வாணபபிரகரண
த்திற் சிகித்துவசன் கதையில்கேவலம் ஞானத்தினுலேயேமோட்சமென்றுநி
ச்சயிக்கபபட்டிருக்கின்றமையாலும் முன்னுக்கும்பின்னுக்கும்விரோதம்வ
ருமென்பதுகருத்து] இவவருத்தந்தெரிவதற்காக முன்னுலநடந்த ஓர் இதி
யாசத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேளும் காருண்ணியனென்கிற ஓர்பிராமணன்
சகலவேதவேதாங்கங்களையுங் குருவினிடத்திலப்பியாசித்தபின்பு சந்தே
கத்தினுல் ஒருகர்மத்தையுஞ்செய்யாமல் மௌனமாகவிருந்தார் அவர்பிதா
வாகிய அக்கினிவேசியர் அவரைப்பார்த்து வாராய்புத்திரா என்னத்தினு
லுன்னுடையகர்மத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணவில்லை கர்மங்களைச்செய்யா
மலிருக்கிறநீ எப்படிமோட்சமுதலான சித்தியையடையப்போகிறுய் அக்க
ர்மங்களைவிட்டதற் கென்னகாரணமதைச் சொல்லத்தக்கதென்று கேட்க
காருண்ணியர்சொல்லுகிறுர் (சீவனிருக்கிறவரைக்கும் அக்கினிஹோத்திரத்
தைச்செய்யவேண்டுமென்றும் நித்தியமுஞ் சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்ய
வேண்டுமென்றும) சுருதியினுலு மிருதியினுலுமிந்தப்பிரவிர்த்திரூபமாயிரு
க்கிறதருமமானது விதிக்கபபட்டிருக்கின்றது (தனத்தினுலும் புத்திரனுலு
ம் கர்மத்தினுலும் மோட்சமுண்டாகிறதில்லை பின்னையோவெனில்முக்கி
யாளானசன்னியாசிகள் கர்மத்தை விடுகிறத்தினுலேயே துக்கமில்லாமையை
யும் மோட்சத்தையுமடைகிறுர்களென்று) நிவிர்த்திரூபதருமமானதுவிதி
க்கபபட்டிருக்கின்றது ஆகையாலிப்படிவிரோதப்பட்டிருக்கிற இரண்டுசு
ருதிகளுக் குள் என்னுலெது அனுஷ்டிக்கத்தக்கதென்று சந்தேகத்தைய

டைந்துகர்மஞ்செய்யாமலிருக்கிறேனென்று மௌனமாகவிருந்தார் அவ
ரைப்பார்த்துப்புத்திராசகலசந்தேகத்துக்குமூலமான அஞ்ஞானத்தைவே
ரோடுபோக்குகின்றமையால்முக்கியமான மகாராமாயணமென்கிற ஓரிதி
தியாசத்தைச்சொல்லுகிறேன் அதனதுசகல அருத்தத்தையு மனதில்நிச்ச
யஞ்செய்து அதன்பின்புன்னிச்சைப்படிசெய் [இந்தயிதியாசமுக்கியமென்
பது ஆதித்தியபுராணத்தில் பதினைந்தாமத்தியாயத்தில பிரசித்தமாயிருக்
கின்றது-சிவன்சொல்லுகிறுர். வாராய்சண்முகா ஞானம் ஆத்மாவினுடை
யதருமமுமல்ல குணமுமல்லஞானசொரூபமாகவேயிருக்கிறநான் ஆத்மாவா
யும் நித்தியனுயும் எல்லாத்திலும்வியாபித்திருக்கிறவனுயும் மங்களசொரூப
னுயும் ஏகனுயும் சகலபிராணிகட்கும் அந்தராத்மாவாயு மிருக்கின்றதனுல்
முக்கியமான ஈஸ்வரனுயிருக்கிறேன் என்னிடத்தில் பதார்த்தங்களெல்லா
ங்கற்பிதமாயிருக்கின்றன விஞ்ஞானசொரூபமாயிருக்கிற இப்பிரபஞ்சத்தை
ப் புத்தியில்லாதவர்கள் சகமென்றுபார்க்கிறுர்கள் ஞானிகளிச்சகத்தைதயொ
ன்றுன ஆத்மசொரூபமென்று பார்க்கிறுர்கள் ஒருவராலுமறியக்கூடாத
விவவருத்தமானது வசிஷ்டராலிராமனுக்கு முன்சொல்லப்பட்டதென்று
சண்முகனைக்குறித்துப் பரமசிவனுல்வித்தையின் சொரூபத்தையும் பிரமத
த்துவத்தையும் விஸ்தாரமாக வுபதேசித்துத் தான்சொன்ன வாக்கியத்தில
விசுவாசந்திடபபடுவதற்காக மிகவும்விசுவசிக்கத்தக்கதாயும்பிரசித்தமாயும்
பிரமவித்தைகட்கெல்லாஞ்சிரேஷ்டமாயு மிருக்கிற இந்தமஹாராமாயணத்
தைச்சம்மதியாகச் சொலலப்பட்டிருக்கின்றது] ஆகையாலிதைச்சொல்லுகி
றேன்கேளும் தேவரம்பையர்கள்கூட்டத்திலுயர்ந்தவளாயும்முமூட்சுகளு
க்குள்ளகுணங்களெல்லாமுடையவளாயும் சுருசியென்னும் பெயருடையவ
ளாயுமிருக்கின்றவொரு தேவரம்பையானவள் இமோர்ப்பர்வதசிகரத்திலி
ருக்கும்போது ஆகாசத்திற்போகிற இந்திரதூதனைக்கண்டுவாரீர்தேவதூ
தரே நீரெங்கேயிருந்துவருகிறீர் இப்போதெவ்விடத்துப்போகப்போகிறீரி
வையெல்லாந்தயையினுற்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க [(இந்தநீயானவ
ன்மகாப்பிரளயத்திலெங்கேயிருந்தாய் எங்கேயிருந்துவந்திப்பிரபஞ்சத்தை
யடைந்தாய் இப்பிரபஞ்சத்திலிருந்தும் விடுபட்டெங்கேபோகப்போகிறுயெ
ன்று) சுருதியிற்சொல்லியிருக்கின்ற கேள்விக்குச்சரியாகவிருக்கின்றமை
யால் [இவ்விடத்திலுபாதியினுலுண்டாயிருக்கின்ற சீவபாவத்தையடைந்
து எங்கேயிருந்துவருகிறுய் உபாதிபோய்விட்டபின்பு எந்தச்சொரூபத்
தில் நீபோகப்போகிறுயென்றுசகலத்துக்கும் அதிஷ்டானமானபிரமதத்து
வத்தை விஷயமாகவுடைய கேள்வியானது இச்சுலோகத்துக்குவேண்டிய

தாத்தோற்றுகின்றது அஃதேதினுலெனில் எல்லாந்தயையினுற்சொல்ல
வேண்டுமெனச்சொன்னதினுலென்பதுகருத்து]தேவதூதர்சொல்லுகிறு
ர் ஆசையில்லாதவராயும் தருமசொரூபராயுமிருக்கிற அரிஷ்டநேமியென்
னும் இராஜரிஷியானவர் இராச்சியத்தைப்புத்திரனுக்கீய்ந்து கந்தமாதந
பர்வதத்திற்சென்று தபசுசெய்தார் அம்மலையிலவ்வரசனுக்கவசியமாகவே
ண்டியகாரியத்தைச்செய்துவிட்டு இப்போதங்கிருந்துவருகிறநான் அதை
யிந்திரனுக்குத்தெரிவிப்பதற்காகச் செல்லுகின்றேனென்றுசொல்ல அங்
கேநடந்தகாரியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றுசுருசிகேட்க தேவதூதர்
சொல்லுகிறுர் அவ்வரசனம்மலையில் ஒருவராலுஞ்செய்தற்கரியதவத்தை
ச்செய்யும்போதிந்திரனுனவர் அனேகந்தேவரம்பையர் கந்தர்வ எட்ச சித்த
கின்னராதிகளோடும் தாளம் மத்தளம் புல்லாங்குழல் முதலியநாநாவித
வாத்தியங்களைக்கிரிகிந்துக்கொண்டிருக்கிறசேவகைகளோடும்கூடியவிமா
னத்தைநடத்திக்கொண்டக் கந்தமாதநபர்வதத்திற்சென்று அரிஷ்டநேமி
யென்னுமரசனை விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு சொர்கபோகத்தின்பொரு
ட்டமராவதியென்னும நமதுபட்டணத்திற் கழைத்துவாவென்றுசொல்ல
அப்படியேயவ்வரச னதாச்சிரமத்தையடைந்து இந்திரன்சொன்னசெய்தி
யையெல்லாமவ்வரசனுக்குச்சொன்னேன் அவ்வரசனதைக்கேட்டுச்சந்தேக
த்தையடைந்துவாரீர் தேவதூதரோ சொர்கத்திலிருக்கிற குணங்களையுந
தோஷங்களையுஞ் சொல்லுமதினுடைய ஏற்றக்குறைச்சலையறிந்து என
க்கெப்படியிச்சையோ அப்படிசெய்கிறேனென்றுசொல்ல தேவதூதர்சொ
ல்லுகிறுர் சொர்கத்திலுத்தம புண்ணியத்தினு லுத்தமசுகமும் மத்திமபுண்
ணியத்தினுல் மத்திமசுகமும் அதமபுண்ணியத்தினுல் அதமசுகமுமனுபவிக்க
ப்படும் அன்னியாளுடைய உயர்வைச்சகியாமையும் சரியானவர்களிடத்தி
லும் உயர்ந்தவர்களிடத்திலும்விரோதமும் தாழ்ந்தவர்களிடத்திற்சந்தோ
ஷமும் உடையதாய் மேலும புண்ணியம்போகிறவனைக்கும் இருக்கும்[ஆ
கையாலதனுலுண்டாயிருக்கிற துக்கஞ்சகிக்கத்தக்கதல்லவென்பதுகருத்து]
புண்ணியநசிக்கும்போதிவவுலகில் மனுஷியாளாகச்செனிக்கிறுர்கள்சொர
கத்திலிவைமுதலிய குணங்களுந தோஷங்களுமிருக்கின்றனவென அதைக்
கேட்டுத் தேவதூதரே இப்படிக்கொத்த அப்பிரயோசனமான சொர்க்கத்
தை நானிச்சிக்கவில்லை மிகவுமுக்கிரமான தவத்தைச்செய்து சர்ப்பமான
து முதிர்ந்ததோலை விடுகிறதுபோல அசுத்தமானசரீரத்தை நான்விடப்
போகிறேன்[தவத்தினுற்பாவங்கள் சேஷமில்லாமல் நசிப்பதினுலும் சுகிர்த
பலத்திலாசையில்லாமலிருக்கும்போது அச்சுகிர்தங்களை சந்மத்தையுண்டா

க்கமாட்டாதாகையினுலும் வைராக்கியமுள்ள எனக்குத்தேகம்போனத்தி
னுலேயேமோட்சமுண்டாகுதெலபதரசன துகருத்து] தேவதூதரே உமக்
குநமஸ்காரம் நீரிவ்விமானத்தைக்கொண்டுபோமென்றுசொல்ல இச்செய்தி
யை இந்திரனதுசபையிற்சொன்னபின்பு அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்க
ளெல்லாமாச்சரியமடைதற்கேதுவானேன். பின் பிந்திரனுனவனென்னைப்
பார்த்து அவ்வரசனை வான்மீகியினதாச்சிரமத்திற் கழைத்துக்கொண்டு
போய் வைராக்கியமுடையவரசனுக்கு ஆத்மஞானமுண்டாகும் பொருட்டு
ஆத்மதத்துவத்தையறிந்திருக்கிற வான்மீகருக்கு நான்சொல்லுகிறசெய்தி
யைச்சொல்வாய்மகரிஷியே வணக்கமும் வைராக்கியமும் சொர்க்கத்தையிச்
சியாமலுமிருக்கிற இவ்வரசனுக்கு ஆத்மதத்துவத்தைத்தெரியப்படுத்தினுல்
சமுசாரதுக்கத்தினுற்பீடிக்கப்படாமல் கிரமமாகமோட்சத்தையடைவனெ
ன்றிந்திரனுற்சொல்லப்பட்டு அவ்வரசனது சமீபத்திலேவப்பட்டநான் அப்
பர்வதத்திற்சென்று வான்மீகரிடத்திற் கொண்டுபோய்விட்டு இந்திரனது
உத்திரவைச்சொன்னேன் அவ்வரசனும்மோட்சசாதனந்தனக்கு வேண்டு
மென்று வான்மீகரிடத்திற் சொன்னுன் அவ்வான்மீகர் மிகவுமன்புடனே
தேசம் புத்திரன் பொக்கிஷம் தபசு சகலமுநன்றுகவிருக்கின்றதாவென்கி
றகேள்வியோடுகூடினவார்த்தையினுற சுகமாயிருக்கிறீராவென்று கேட்
டார் அரசன்சொல்லுகிறுன்கர்மகாண்டரகசியங்களையும் பிரமதத்துவத்
தையுமறிந்தவராயும் உலகமரியாதையை யறிந்தவர்களுக்கு ளுத்தமராயும்
பகவானுயுமிருக்கின்ற குருவே உமதுதரிசனத்தினுலும் தயவோடுகூடி
ன குளிர்ந்தபார்வையினுலும் நான்கிருதார்த்தனுகிவிட்டேன் உம்மையோ
ர்காரியங்கேட்பதறகிச்சிக்கின்றேன் அதைவிக்கினமின்றிச் சொல்லவேண்
டும் சமுசாரபந்தத்தால் வந்திருக்கிறதுக்கங்களால் அடிக்கடியுண்டாகிற
நாசரூபமாயிருக்கிற உபத்திரவத்தில்நின்றும் நானெந்தவிதமாகநீங்குவே
னதைச்சொல்லவேண்டும் [இவ்விடத்திற்கேட்பதற் கிச்சிக்கின்றேனென்
றது முன்தூதன் சொன்னவசனத்தினுற்றுனே வான்மீகரறிந்திருந்தா
லும் (தன்னைக்கேளாமலிருக்கும்போது ஒருவருக்கும் ஒன்றையுஞ்சொ
ல்லவேண்டாமென்று) சுருதியிருக்கின்றமையால் பராமுகமாயிருப்பரென்
றெண்ணி தூதன்சொன்னபோதிலுந்தானுங்கேட்டானென்றும் விக்கின
மின்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றது (நற்கருமங்கள் வெகுவிக்கினங்களையு
டையனவென்று) உலகவாக்கியத்தால் வந்திருக்கின்றவிக்கினம் அந்தநற்
கருமத்திலுண்டாகுமென்கிற சந்தேகத்தை நீக்குதற்காகவும் (மனுஷியா

ளாத்மஞானமடைவது தேவர்கட்கிஷ்டமல்லவென்று) சுருதியிருக்கின்றமையால் தேவர்கள்விரோதஞ்செய்தாலன்றோவிக்கினமுண்டாகலாம் தேவேந்திரனது உத்தரவினாலேயே நான்கேட்கின்றமையால் அவ்விக்கினமில்லையென்றும் முதற்கேட்டதுமோட்சசொருபத்தை யிரண்டாவது கேட்டதுமோட்சசாதனத்தையென்பதுகருத்து] வான்மீகர்சொல்லுகிறார் உமதுசமுசாரதுன் பநீங்குவதற்காகவசிஷ்டராம சம்வாதமாகவுண்டாயிருக்கின்றசுபமாகியமோட்சோபாயமான இராமாயணத்தை ஆத்மதத்வத்தையறிந்திருக்கிறநான்சொல்லுகிறேன்கேளும் அதனாலசீவன்முத்தியையடைவீரென்றுசொல்ல[இவ்விடத்திலிராமாயணமென்றதற்கருத்தம்கைகேயியின்வரமென்னுங்காரணத்தினால தன்னகர் நீங்கிவனமடைந்தவிராமர் அரக்கரை வென்றுமீண்டுந்தன்னகர்சேர்ந்து நன்மையையடைந்ததுபோல சனர்க்குமாரர்முதலியவர்கள் சாபமென்னுங்காரணத்தினால தன்சொருபமறந்தஞ்ஞானமடைந்தவவ்விராமர் ஸ்ரீவசிஷ்டருபதேசத்தினால் அஞ்ஞானாதிகளாகிறவரக்கரை வென்றுமீண்டுந்தன்சொருபத்தையறிந்து சுகத்தையடைந்தாரென்றுசொல்லுகின்றமையாலெனவறிக. ஆத்மதத்வமறிந்தநானென்றது (நாநாவாகச்சிந்திக்கப்படுகின்றவிவவாத்மசொருபத்தையறியாத ஓர்மனிதனால்சொல்லப்பட்டால்நன்றாக அறியத்தக்கதல்லவென்று) சுருதியிருக்கின்றமையால் தத்துவஞானமில்லாதகுருவுபதேசத்தினால் சீஷன்கிர்தார்த்தனாகமாட்டானென்று தான்தத்வமறிந்தவனென்றானெனவறிக. சிரவணத்தினாலஞ்ஞானமும் மனனத்தினாற்சந்தேகமும் நிதித்தியாசனத்தினால் விபரீதமும்நீங்கி சாட்சாத்காரத்தினால் சீவன்முத்தராகுவீரென்பதுகருத்து] அரசன்சொல்லுகிறான் வசிட்டரிடத்திலிராமர் கேட்டாரென்பதினாலிராமர் சீஷனென்றுதோற்றிற்று அஞ்ஞானியானவன் சீஷனாவனேதவிர அறிவுள்ளவன் சீஷனாகமட்டானாகையாலிராமரானவரார் யாருடையபிள்ளை எப்படிக்கொத்தவர் பந்தத்தையுடையவரா முத்தியையுடையவரா இதைநிச்சயமாகச்சொல்லுமென்று கேட்க [அன்னியனான ஒருபுருஷனே யிராமனென்னும்பெயருடையவனா அல்லது பிரசித்தராயிருக்கிறநித்தியமுத்தரானவிஷ்ணுவாவென்பதுகருத்து] வான்மீகிசொல்லுகிறார்பிரபுவாயிருக்கிற அந்தவிஷ்ணுவானவர்சாபமென்கிறகாரணத்தினாலிராசவேஷத்தைத்தரித்துத்தன்பத்தன் சொன்னவார்த்தையைச்சத்தியமாகச்செய்யவேண்டுமென்னுமிச்சையினாற்கிரிகிக்கப்பட்டஅஞ்ஞானத்தினாலஞ்ஞானிபோலசீவத்துவத்தையடைந்தாரென்றுசொல்ல(அ-ங்கை) மகரிஷிகட்குக்குற்றஞ்செய்வோர்க்கன்றோசாபமுண்டாகின்றது ஆசைநிறைவின்றியும் அஞ்ஞானியாயுமி

ருக்கின்றபுருஷனுக்குக்குற்றமுண்டாகுமேதவிர ஆவரணமின்றியுஞ் சிதானந்தசொருபராயுமிருக்கின்றவிஷ்ணுவுக்குக் குற்றமுண்டாக மாட்டாது சாபத்தினாற்குற்றமுண்டாகுமெனில சாபத்துக்கஞ்ஞானமேது அஞ்ஞானத்துக்குச்சாபமேதுவென்று ஒன்றுக்கொன்றேதுவானத்தினால் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷம்வருமென்னுங்கருத்தினாலரசன் கேட்கிறான் | ஏதார்த்தத்திற்சச்சிதானந்தசொருபராயும் விவகாரத்திலுமச்சசதன்னியமேபத்தர்களிடத்திற்கிருபையினாலு நவமாய்ப் பரிணமித்துமிருக்கிறவிஷ்ணுவைச்சபித்தவனையும்சாபத்துக்குக்காரணத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கவான்மீகிசொல்லுகிறார் ஒரிச்சையுமின்றி யிருக்கின்றசனர்க்குமாரர்சத்தியலோகத்திலிருந்தார் மூவுலகுக்கும்பதியாயும் பிரபுவாயுமிருக்கிறவிஷ்ணுவானவர்வைகுண்டத்திலிருந்தவ்விடத்திற்குவந்தார் அவ்விடத்திலிருக்கிறபிரம்மாமுதலியோர்களாற்பூசிக்கப்பட்டவிஷ்ணுவானவர்தம்மைப்பூசியாமலிருந்தசனர்க்குமாரரைப்பார்த்து வாராய்சனர்க்குமாரா காமமின்றியிருக்கின்றநீ கர்வத்தினாலசையாமலிருந்தமையால் நாணற்காட்டிற்சனித்துச்சரசன்மாவென்னும்பெயருடையவனாகிகாமத்தினால் வியாபிக்கப்படுவாயென்றுசபித்தார் அச்சனர்க்குமாரரும் விஷ்ணுவைப்பார்த்துச் சர்வஞ்ஞனாயிருக்கையைவிட்டுச்சிறிதுகாலம்நீரஞ்ஞானியாகவாகுவீரென்றுசபித்தார்பிருகுமகாரிஷி தன்மனைவியைவிஷ்ணுகொன்றதைப்பார்த்து கோபத்தினால்மயங்கிவிஷ்ணுவே உமக்கும்மனைவியின்வியோகம் வருமென்று சபித்தார் சலந்தராசுரன்மனைவியானபிர்ந்தையானவள் தன்கணவன்வேஷத்தினால்தன்னைமோகிப்பித்துபபதிவிர்தாபங்கம்பண்ணினவிஷ்ணுவைப்பார்த்து வாரீர்விஷ்ணுவே நீரும்மனைவியின் வியோகத்தையடைவீரென்றுசபித்தாள்பயோஷ்ணியென்னும்நதிக்கரையில் தேவதத்தரிஷியின்மனைவியானவள் நரசிம்மவேஷத்தைத்தரித்திருக்கின்றவிஷ்ணுவைப்பார்த்துபயந்துபிராணனைவிட்டாள் தன்மனைவிபோனதினால் துக்கித்திருக்கிறதேவதத்தரிஷியானவர்வருந்திச்செய்தபுண்ணியங்களால் காணத்தக்கவிஷ்ணுவைப் பார்த்து நீரும்மனைவியின்வியோகத்தையடைவீரென்றுசபித்தார் இப்படிசனர்க்குமாரர் பிருகு பிர்ந்தை தேவதத்தரிஷி இவர்களால்விஷ்ணுவானவர் சாபத்தைப்பெற்று இராமாவதாரத்தையடைந்தார்[சனர்க்குமாரர்சாபத்தினாலஞ்ஞானத்தோடுகூடியமனுஷாவதாரம்வந்தது மற்ற மூவர்கள் சாபத்தினால இராமருக்குச்சீதையினுடையபிரிவானது இராவணன்கொண்டுபோனத்தினாலும் பொய்யான அபவாதத்தினாலும் பூமியிற்போனத்தினாலும் மூன்றாயிற்று] சாபத்துக்குக்காரணமான இதுகளெல்லாம் சொல்லப்பட்டு

இப்போது முன்கேட்கப்பட்டிருக்கிறமோக்ஷசாதனங்களையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் அதைநீர்சாவதானமாயிருக்கின்ற புத்தியுடனேகேளும்.

முதற்சருக்கமுற்றிற்று.

இரண்டாவது சருக்கம்.

இச்சருக்கத்திலிச்சாஸ்திரத்துக்கதிகாரியும் பூருவ ராமாயணத்துடன் உத்தரராமாயணஞ்சம்மந்தப்படுவதும் பிரமதேவருத்தரவினாலிந்த உத்தரராமாயணஞ்செய்ததுஞ் சிவன்முத்தனதுநடத்தையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

கடவுள்வாழ்த்து. சின்மாத்திரசொரூபியாயும் விபுவாயுமிருக்கின்ற பரமாத்மாவானவர்சொர்க்கலோகமாகவும் பூலோகமாகவும் அந்தரட்சலோகமாகவும் பிரிதிவியாதிபூதங்களாகவும் தேகாதியாத்மாவாகவுமிந்திராதிதெய்வங்களாகவும் ஏனக்கவிததையினால் நாநாவிதமாகத்தோற்றியும் ஏதார்த்தத்தில நிர்விகாரசின்மாத்திர சுபாவத்தையுடையவராயுஞ்சர்வப்பிராணிகட்குமாத்மாவாயுமிருக்கின்ற அப்பரமாத்மாவைநமஸ்காரஞ்செய்யாநின்றேன் [இச்சருக்கத்தில மங்களஞ்செய்தது இச்சாஸ்திரத்தை மாணாக்கருக்குபதேசஞ்செய்கிற ஆரம்பத்துக்காக முன்சருக்கத்தில் மங்களஞ்செய்தது சாஸ்திரஞ்செய்கிற ஆரம்பத்துக்காக அதன்றியும் எந்தச்சாஸ்திரமுதலிலுநடுவிலுமுடிவிலுமங்களத்தையுடையதாகவிருக்கின்றதோ அந்தச்சாஸ்திரநிர்விக்கினமாய்நிறைவேறிப்பிரசித்தமாகுமென்றுமதைப்படிக்கிறவர்களுங்கேட்கிறவர்களும் வீரராளாயுமாயுளையுடையவர்களாயுஞ்சிரேஷ்டமானபதத்தையுமடைகிறார்களென்று மகாபாஷியத்திற்சொல்லியிருப்பதாற்கூறியதுகூறலென்கிறதோஷமில்லையென்பதுகருத்து]

(அ-கை) இச்சாஸ்திரத்துக்கு எவனதிகாரி அஞ்ஞானியாஞானியா முதற்சொன்னதுகூடாது ஏனெனில் அவனுக்குத்தேகத்திலாத்மபுத்தி திடமாகவிருப்பதாலுமிராகத்தையுடையவனாகையாலும் மோக்ஷத்திலிச்சையில்லை அப்படிசொல்லவேண்டாம் விஷயங்களிலதோஷத்தை யறிகின்றமையாலும் சனனமரணாதிதுன்பத்தையறிகின்றமையாலுமவனுக்குவைராக்கியமுண்டாகிமோக்ஷத்திலிச்சைவந்தால் அதிகாரமுண்டாகுதெனில்விராகிகள்

விஷயங்களைமிகவுமிரட்சிக்கவேண்டுமென்றிச்சித்திருப்பதால் விஷயங்களிருக்கும்போதே அவைகளுடையதோஷங்களைநீக்குதற்குபாயத்தையும் உயர்ந்தவிஷயங்களைத் தேடிக்கொண்டும் இகபரசுகங்களையுமதற்குபாயத்தையுமிச்சித்துக்கொண்டுபிரவர்த்திக்கிறார்களாகையால் முதற்பட்சங்கூடாது இரண்டாம்பட்சமுங்கூடாது ஏனெனில் அவன்செய்யத்தக்க காரியஞ்செய்துமுடிந்தவனாகையாலும் சாஸ்திரத்தினாற்சம்பாதிக்கத்தக்கபிரயோசனம் வேண்டியதில்லாதவனாகையாலும் சாஸ்திரத்திற்பிரவர்த்திவரமாட்டாது ஆகையாலெவனதிகாரியெனிலிவ்விருவரினும்வேறுபட்டிருக்கின்ற அதிகாரியைவான்மீகர்தெரிவிக்கிறார் | சமுசாரபாசத்தினாலநாதிகாலமாகச்சிறைச்சாலையிற்கட்டுப்பட்டவன்போலப்பந்தப்பட்டிருக்கிறநான் சிரவணாதியினால்முத்தனாகவேண்டுமென்கிற நிச்சயமுள்ளவனிந்தச்சாஸ்திரத்துக்கதிகாரி மிகவுமஞ்ஞானியும் ஞானியுமிதற்கதிகாரியல்லர் [ஆகையாலஞ்ஞானியே அனேகபுண்ணியங்களாலிராகாதிதோஷமெல்லாம் நசித்தபின்பு விவேகமுண்டானத்தினாலாத்மஞானம் வேண்டுமென்றிச்சையடைந்து வணக்கத்துடன் பத்திரபுட்பபலாதிகளைக்கையிற்கொண்டு குருவினிடத்திற்சென்றுசரணமடைகின்றவனே அதிகாரியென்பதுகருத்து] (அ-கை) இராகாதிதோஷம் நசித்தபுருஷன் திரிவருணிகனேயாகிலவன் சந்நியாசஞ்செய்துகொண்டுவேதாந்தசிரவணஞ்செய்வதற்கே அதிகாரியவனுக்குப்பூர்வராமாயணமும் வேண்டுவதில்லை அதேனெனில் (பரமாத்மாவை வேதம்படிப்பதினாலும் யக்கியத்தினாலும் தானத்தினாலும் தபசினாலும் அறியவிச்சிக்கிறார்களென்பது) சுருதியிற்பிரசித்தமாதலால் திரிவருணிகருக்குவேதத்தினாலேயே சித்தசுத்தியுண்டாகுது அத்திரிவருணிகருக்குமிதிலதிகாரமில்லை ஏனெனில் வேதத்தையறியாமலிருக்கிறவன் பெரிதானபரமாத்மாவை யறியமாட்டானென்று அத்திரிவருணிகருக்கதிகாரத்தைத் தகைந்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரத்துக்கதிகாரியில்லையென்பதுகூடாது அதேனெனில் திரிவருணிகருக்குமுன்றக்கினிகளாற்செய்யத்தக்கசுருதிகருமத்திலதிகாரமிருக்கையிலும்யாகஞ்செய்யாதவர்கள்செய்வதானமிருதியிற்சொல்லியிருக்கின்ற ஔபாசனாதிகருமத்திலுமதிகாரமிருப்பதுபோல வேதாந்தத்திலதிகாரியானவனுக்கும் சன்னியாசமடையாதமுமுட்சுவுக்குரிய விச்சாஸ்திரத்திலுமதிகாரமுண்டு இப்புராணமுமிருதிபோலவேதத்திற்குச்சமானம் அதெப்படியெனில வேதத்தினாலறியத்தக்கபரமாத்மாதசரதகுமாரனாகச்சனிக்கும்போது வேதம்வான்மீகரிடத்திராமாயணரூபமாகவுண்டாயிற்று ஆதலால் வேதத்தில்பூர்வகாண்டத்திற்குப் பூர்வராமாயணமுழுதுஞ் சமானம் உத்தரகாண்டத்திற்

கு உத்தராராமாயணமுழுதுஞ்சமானம் சிறிதுமிருத்திகருமங்களில் ஸ்திரீ சூத்திராளுக்கெப்படி அதிகாரமுண்டோ அப்படி இச்சாஸ்திரத்தினுடைய கேள்வியிலும் புராணத்தினுடைய கேள்வியைப்போல அவர்கட்கதிகாரமுண்டு (பரமாத்மாசகலவருணாச்சிரமங்களாலு மறியத்தக்கவரென்று சுருதியிருப்பதால பூர்வகாண்டத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற தருமத்தைச்செய்வதனாலுண்டாகுஞ் சித்தசுத்தியைப்போல இச்சாஸ்திரத்திலும் பூர்வராமாயணத்திற் சொல்லியிருக்கின்ற அந்தந்த வருணாச்சிரமத்துக்குரிய நிஷ்காமகருமானுஷ்டானத்தினாலுண்டாயிருக்கின்ற சித்தசுத்தியானது ஆத்மஞானஞ்சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையையுண்டுபண்ண ஏதுவாகுமென்றுபூர்வராமாயணத்துக்கும் உத்தராராமாயணத்துக்குங் காரியகாரணபாவமென்னுஞ்சம்பந்தத்தைத்தெரிவித்துச்சகலவநர்த்தங்களும் போகுமென்கிறவேறெனபிரயோசனத்தைச்சொல்லுகிறார் | கதோபாயமென்னும் பெயருடைய பூர்வராமாயணத்தை முன்னேவிசாரணை செய்தனுஷ்டித்தபின்புமோட்சோபாயமென்னும் பெயருடைய இந்த உத்தராராமாயணத்தை விசாரணை செய்கின்றவனுக்குச்சனனமரணாதி துன்பமில்லை [பூர்வராமாயணத்துக்குக்கதோபாயமென்றெப்படி பெயரெனில் அக்கதையினருத்தமே ஞானாதிகாரத்தைக்கொடுக்கும்படியான தருமத்தின்தத்துவ ஞானத்திலும் அதினனுஷ்டானத்திலுமீஸ்வர ஆராதனத்திலும் உபாயமாவதைபூர்வராமாயணத்திற் சொல்லுவதனாலெனவறிக] ஐம்பத்தாறுயிரங்கிரந்தமுள்ள மகாராமாயணத்தில் அனுகூலமாய்ப்பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிற இராகாதிதோஷங்களைப்போக்குதற்குவலிமையுள்ள இராமசரித்திரங்களைச்சொல்லுகிற இருபத்துநாலாயிரங்கிரந்தமுள்ள பூர்வராமாயணத்தைநான்முன்னேசெய் துவணக்கமும் புத்தியுமுள்ள சிஷியனாகியபரத்துவாசன்பொருட்டுச்சமாதானத்தையடைந்தசித்தமுள்ளநான்சமுத்திரமானது யாசகனுக்கு இரத்தினத்தைக்கொடுத்தாற்போலக்கொடுத்தேன் அப்பரத்துவாசரதை மகாமேருவிலிருக்கிற ஒரு ஆரணியத்திலபிரமாவின்முன்னேவாசித்தார் அவரதைக்கேட்டின்புற்றப்பரதுவாசரைப்பார்த்துவேண்டியவரம்பெற்றுக்கொள்ளென்று சொல்லபகவானே முமூட்சுக்கள்துன்பநீங்கி இன்பமடைகின்றவுபாயமேயெனக்குவரமாகருசிக்கின்றதாலதைத்தெரிவித்தலவேண்டுமென்றுபரத்துவாசர்கேட்கப் பூர்வராமாயணத்தைச்செய்தவான்மீகிரிஷியை நீ வினக்கேட்ட இந்த அருத்தசித்திக்குச்சுருவாகச்சீக்கிரத்தில்வேண்டிக்கொள்ளும் அவரால்மேற்செய்யப்போகிற உத்தராராமாயணத்தை முமூட்சுக்கள்சிரவணஞ்செய்துதிடமான அவிச்சையினாற் சமுத்திரத்தைக்கடந்தாற்போலச்சகலமோக

ங்களையுங்கடப்பார்களென்றுபிரமதேவர்சொல்லி பரத்துவாசரோடெனதாச்சிரமத்திற்குவந்தார் மிகுந்தசத்துவகுணத்தையுடையவராயுஞ்சகலவுயிர்கட்குமிதத்தைச்செய்பவராயுமிருக்கின்ற அந்தப்பிரமதேவனை அர்க்கியமுதலிய உபசாரங்களாற்பூசிக்க அவரென்னைப்பார்த்துச்சிரேஷ்டமான வான்மீகிமுனியே பூர்வராமாயணஞ்செய்து உத்தராராமாயணஞ்செய்வது விரிவாயிருக்கின்றதென்று சிரமத்தாலவிடாமலமுழுதுஞ்செய்யவேண்டும் அதனால் இவ்வுலகமானது சமுசாரதுன்பத்தைக்கப்பலினாற் சமுத்திரத்தைத்தாண்டுவதுபோலத்தாண்டுமிக்காரியத்தைத்தெரிவிப்பதற்காகவே நான்வந்ததமையால்நீர் உலகோபகாரத்தின்பொருட்டிச்சாஸ்திரத்தைச்செய்யுமென்றுசொல்லிப்பிரமதேவர் எனதாச்சிரமத்திலநின்றுங்க்ஷணத்தில் சமுத்திரத்திலுண்டான அலைமறைவதுபோலமறைந்தார் பின்பவர்வந்தசந்தோஷத்தினாலென்னைமறந்துபோய்ச்சுபாவத்தையடைந்தபுத்தியினாலிருப்பவும்பரத்துவாசரைப்பார்த்துப்பிரமதேவரென்னசொன்னாரென்றுகேட்கவவரென்னைப்பார்த்துப்பூர்வராமாயணமெப்படிசெய்தீரோ அப்படிச்சமுசாரசமுத்திரத்தைக்கடத்தற்குபாயமான உத்தராராமாயணத்தைச்செய்யுமென்றுபிரமதேவராலிதுதான்சொல்லப்பட்டதென்றுசொல்லிமேலுங்கேட்கிறார் துன்பமான இச்சமுசாரத்திலிராமர் இலட்சுமணர் பரதர் சத்துருக்கனர் சீதை மற்றதசரதர்முதலியோர்களும் எப்படிவிவகாரஞ்செய்துகொண்டெந்தவுபாயத்தினால் துக்கமில்லாமலிருந்தார்களோ அதையெனக்குத்தெரியும்படியாகச்சொன்னால்நானுமப்படியே அந்தவுபாயத்தினால் துக்கமில்லாமலிருக்கவேண்டுமென்று பரத்துவாசர் அன்புடன் வணங்கிக்கேட்க வாரீர் அரிஷ்டநேமியென்னுமிராசசிரேஷ்டரே அப்போதுநான் பிரமதேவருத்தரவின்படிமோட்சோபாயத்தைச்சொல்வதற்கெத்தனஞ்செய்தேன்வாரீர்பரத்துவாசரே கேட்டமாத்திரத்தில் ஆத்துமதத்துவத்தைமறைக்கின்றமோகமாகிறமலந்தூரப்போகும்படியானஉபாயத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேளும் ஸ்ரீராமர் ஒன்றிலுஞ்சம்பந்தப்படாமலிருக்கின்ற புத்தியினால் விவகாரஞ் செய்துகொண்டிருந்ததுபோல நீயும்விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிரு இலட்சுமணர் பரதர் சத்துருக்கனர் கௌசலை சுமித்திரை சீதை தசரதர் இராமருக்குச்சகாவாயிருக்கின்றகிருதாஸ்திரன் அவிரோதன் வசிஷ்டர் வாமதேவர் திருஷ்டி சயந்தன் பாசன் சததியன் விஜயன் விபீஷணன் சுஷேணன் அநுமான் சுக்கிரீபனுடையமந்திரியாகிய இந்திரசித்து இவர்களெல்லாரும் உள்ளில்சர்வசமமாயும் ஆசையற்றமனதுள்ளவர்களாயும் வெளியில்பிராரத்தத்துக்குத்தக்கபடிவந்ததை அனுபவித்துக்கொண்

டும் மகாபுருஷர்களாயும் சீவன்முத்தர்களாயுமிருந்துகொண்டு ஏக்கியம் தானம் வாங்கிறது இருக்கிறது நினைக்கிறது முதலானதுகளைச்செய்துகொண்டிருந்ததுபோல நீயுமிருப்பாயானால் சகலதுக்கத்தையும்விட்டுச்சுகமாகவேயிருப்பாய் [ஏக்கியம் தானமென்றுசொன்னது சுருதிஸ்மிருதிகளிற்சொல்லப்பட்டகருமத்தைச்செய்ததென்றும் வாங்கிறது இருக்கிறதென்றுசொன்னது அந்தந்தக்காலந்துக்கு யோக்கியமான நன்றான லௌகிகவிவகாரங்களைச்செய்ததென்றும் நினைக்கிறதென்றது இவ்விரண்டுக்கும்விஷயமான முன்பின்னடக்கவேண்டியகாரியங்களை நினைத்ததென்றுஞ்சொன்னதெனவறிக] கரையிற்றியசமுசாரமாகிற சமுத்திரத்தில்விழுந்திருக்கிறபுருஷனானவன் உத்தமமான இந்தமோட்சோபாய யுக்திகளையடைந்தால் மிதந்தசத்துவகுணமுள்ளவனாகி சோகம் எளிமை மனஸ்தாபமுதலானத்தைவிட்டு என்றைக்கும்பரிபூரணானந்த சொரூபமாயிருக்கிறான்.

இரண்டாஞ்சருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றாவது சருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் திரிசியத்தைப்போக்குகிற உபாயங்களும் வாசனைகளின்பேதமும் அவைகளினிலட்சணமும் ஸ்ரீ ராமர்தீர்த்தயாத்திரைநடத்தையுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

இராமர்சீவன்முத்தபதத்தையடைந்தசாதனத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றுபரத்துவாசர்கேட்க (அ-கை) முத்தியினிலட்சணஞ் சொரூபம் சாதனம் பலமிவைகளாற்சீவன்முத்தரிருப்பைவிரிவாகச்சொல்லவேண்டுமென்றிருக்கின்ற ஸ்ரீ வான்மீகர்முன்னதாக எளிதாய்த்தெரியும்பொருட்டுச்சுருக்கி முத்தியினிலட்சணத்தையுஞ்சொரூபத்தையுந்தெரிவிக்கின்றார் | வாராய்சாதுவானபரத்துவாசனே ஆகாசத்திற்றோற்றுகின்றநீலவருணம்போலபரமாத்மாவினிடத்தில் மிகவுமில்லாமலிருந்தாலும் பொய்யாகவேயுண்டாயிருக்கின்ற அத்தியாசரூபமானசகத்பிராந்தியை அதற்குமூலமான அவித்தையையும்வாசனையையும்போக்கி மீண்டுமந்நினைவுதோன்றாமலிருக்கும்படிமறப்பதே எவற்றிற்குமுயர்வானமுத்திக்கு இலட்சணமாகவுஞ்சொரூபமாகவுமெண்ணுகின்றேன் [பதசாரம் எண்ணுகின்றேனென்றது சாஸ்திரத்தினாலும் அனுபவத்தினாலும்நிச்சயிக்கிறேனென்று அருத்தம் மீண்டுமந்நினை

வுதோன்றாமல்மறப்பதென்றது பரோட்சஞானிக்கும் சுழுத்தியிலும் நிருவிகற்பசமாதியிலும் + திரிசியவிஸ்மரணமான திருக்கின்றது ஆகிலுமீண்டும் நினைக்கும்படியான அந்தக்கரணத்தைவிட்டதல்ல ஆகையாலப்படிக்கொத்த அந்தக்கரணமில்லாமலிருக்கின்றமறதியேவேண்டுவது அன்றியும் தொய்தமேதோற்றாமலிருக்கவேண்டும் அல்லதுமறந்துபோனது போலின்றியாயிருக்கவேண்டும் மறந்துபோனபதார்த்தம் அனுபவித்தவனிருக்கும்போதுந்தோற்றாததுபோல அறிவிருக்கும்போதுந்திரிசியந்தோற்றுகிறதில்லையென்று அருத்தம் அப்படியேயாகில்திரிசியமே பரமார்த்தசத்தியமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்ற சாங்கியர்முத்தியைப்போல தோற்றாமலிருக்கைமாத்திரமோவெனில் அதல்லவென்பதற்காக அத்தியாசமென்று சொன்னார் சமஸ்காரத்தினாலுண்டாயிருக்குதே அதெப்படி அத்தியாசமாகுமெனில் பரம்பரையாகஅனாதியாய்வருகின்றசகங்களின் விவகாரத்தினாலுண்டானசமஸ்காரத்தால் அந்தப்பிராந்தி இருப்பையடைந்திருக்கின்றது அப்போதுதோஷத்தினாலுண்டாகாமையினாலும் ஓரதிஷ்டானமின்றியிருப்பதினாலுமிதுபிராந்தியல்லவேயெனில் அதற்காக ஆகாசத்தில் நீலவருணம்போல உண்டாயிருக்கின்றதென்றுசொன்னது அதெப்படியெனிலதூரத்திலிருப்பதும் நன்றாக விசாரியாமலிருப்பதுமாகிய விரண்டுதோஷங்களால் ஆகாசத்தில்நீலநிறந்தோற்றுகின்றதுபோல அவித்தையாதோஷத்தினால் பரமாத்மாவினிடத்தில்சகத்பிராந்திதோற்றுகின்றது ஆகையால் திரிசியவிஸ்மரணமேமுத்திக்கு இலட்சணம் அந்த திரிசிய அத்தியந்தாபாவத்தோடுகூடிக்கொண்டுசின்மாத்திரமாயிருத்தலே அந்தமுத்திக்குச் சொரூபம்]

(அ-கை) முத்தியினதிலட்சணமுஞ்சொரூபமும் உமக்கனுபவமானாலதுஎங்களாலேன் அனுபவிக்கப்படவில்லையெனில் | திரிசிய விஸ்மரணத்தையறிந்தாலன்றி முத்தியினது இலட்சணமும் சொரூபமும் ஒருநாளும் ஒருவராலும் அனுபவிக்கப்படமாட்டாது ஆகையால்திரிசியவிஸ்மரணமெதினாலுண்டாகுமெனில் ஆத்மசாட்சாத்காரத்தினாலவசியமுண்டாகும் அந்த ஆத்மசாட்சாத்கார உபாயமெதினாலுண்டாகுமெனில் இச்சாஸ்திராப்பியாசத்தினாலேயே உண்டாகின்றது அதற்சாகவே உண்டான இச்சாஸ்திரத்தைத்தத்துவ நிச்சயம்வருகிறவரைக்கும் நீகேட்பையாகில் அந்தஆத்மசாட்சாத்காரத்தை நீயடைகுவாய்வேறொருமார்க்கத்தினாலுமடையமாட்டாய் (அ-கை) சொன்னதையேவிளங்கச்சொல்லுகிறார் | இச்சகத்பிராந்தியானது கண்ணுக்குத்தோற்றிக்கொண்டிருந்தாலுமிச்சாஸ்திரத்தி

+ திரிசியவிஸ்மரணமாவது · திரிசியநினைவில்லாமலிருக்கை

சொல்லியிருக்கிறபடிவிசாரித்தால் துன்பமில்லாமல் ஆகாசத்தினது நீலநி
றம்போலநிசமுமில்லவேயில்லையென்று அனுபவிக்கப்படுகின்றது (அ கை)
அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றுசொல்லப்பட்ட அனுபவம் ஆத்மசைதன்னிய
மா அல்லதுவேறு வேறென்றுசொல்லக்கூடாது சித்தைத்தவிரவேறுபட்
டதெல்லாஞ் சடமாகையாலும் விஷயமாகையாலும் அனுபவமாகமாட்டா
து ஆத்மசைதன்னியமென்றுசொன்னால் அதுமுன்னமேயிருக்கின்றது இ
ப்போதுசாஸ்திரத்தினாலாகவேண்டுவதென்னெனில் | ஆத்மசைதன்னியந்
தானனுபவிக்கப்படுகின்றது ஆகிலுந்திரியத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கி
ற ஆத்மாமுன்சொன்ன அனுபவவாத்மாவல்லபின்னையோவெனில் அகண்
டாகாரவிருத்திரூபமான ஆத்மதத்துவசாட்சாத்காரபரிபந்தமுள்ளஞானத்
தினால் அவித்தைநசித்தபின்பு அந்த அவித்தையினாலுண்டாயிருக்கின்ற
திரிசியங்காலத்திரயத்திலுமில்லையென்று மனதுக்குத்திரிசியவிஸ்மரணமெ
ப்போதுசித்திக்கின்றதோ அப்போது உத்தமமானமோட்சசுகமானது நி
த்தியமாயிருக்கின்ற ஆத்மசொரூபமாயிருந்தாலும் அந்தத்தத்துவஞானத்
தினாலுண்டானதுபோலவேயாகின்றது [நிரதிசயானந்தம்நித்தியமாயிரு
க்கின்ற ஆத்மசொரூபமாகவிருந்தாலும் சாஸ்திராப்பியாசத்தினாலுண்டா
குதென்பதுகருத்து இதனால்முத்திக்குச் சாதனமும்பலமுங் காட்டப்பட்ட
து] (அ கை) கர்மசாஸ்திரங்களிற்சொல்லியிருக்கின்ற உபாயங்களாலே
யேமோக்ஷசுகம் என்வரமாட்டாதெனில் | இப்போதுசொன்ன உபாயத்
தோடுகூடியஞானசாஸ்திராப்பியாசத்தைவிட்டு கர்மசாஸ்திரமென்னும்ப
டுகுழிகளில்வீழ்ந்துழன்றும் அநாதியான அஞ்ஞானத்தையுடையவர்களா
யுமிகபரங்களிலிருக்கின்ற விஷயத்திலிச்சையடைந்து அதையனுபவிக்கும்
பொருட்டும் சனனமரணத்தையடைகிறநிகிர்ஷ்டமான புருஷாளுக்குச்ச
தோதயமாகியும்ஞ்நவாவுண்டாக்குவதற்குரியதல்லாததாகியுந்தானே உ
ண்டானதாயும்நித்தியமாகியுமிருக்கிறமோக்ஷசுகமானது அனேககற்பகால
ங்களாலுங்கிடைக்கமாட்டாது [அநாதியான அஞ்ஞானத்துக்கு ஞானந்
தவிர அனேகஞ் சாதனங்களாலு நிவிர்த்தியில்லையென்பதுகருத்து]
(அ-கை) உபாசனாதிகளான உபாயங்களாற்சாதிக்கத்தக்கதான சாலோக
முதலிய அன்னியமோக்ஷங்களும் பிரசித்தமாக இருக்கின்றன அவ்வுபா
யங்களாலவர்கட்கு யாதினால்முன்சொன்னசுக மில்லையெனில் | பிறவிக்
குவித்தானவாசனையை முழுதும் விடுவதேமுக்கியமானமோக்ஷமென்று ம
றுவேதன்மார்க்கமென்றுமேலானசத்துக்கள்சொல்லுகிறார்கள் [வாசனை
யேமுக்கியமானபந்தமாகையால்சாலோகமுதலியமோக்ஷத்தில் பந்தநிவிர்த்

தியின்மையாலவைகௌணமோக்ஷமென்று சொன்னதிரண்டாம் பட்சமென்ப
துகருத்து] (அ-கை) வாசனைபோனாலுமதற்கேதுவான மனதிருக்கின்
றமையால் திரும்பவும்வாசனைகளுண்டாகும் அதனால்பந்தமுமுண்டாகுமெ
னில் | பனிக்கூட்டநசிக்கும் போது அதன்திவலை நசித்தல்போல வாச
னை நசிக்கும்போதுமனது நசிக்கும் [மனது வாசனைத் திரளினதுருவமா
கையாலென்பதுகருத்து] (அ-கை) மனதுநசித்தபோதிலும் ஸ்தூலதே
கமிருக்கின்ற மையால்பந்தமுண்டாகுமெனில் | மெல்லிதான நூலினால்
கோக்கப்பட்ட முத்துக்களின் கூட்டமானதுதரிக்கப்படுமாப்போல பஞ்ச
பூதங்களாற் செய்யப்பட்டகூண்டுரூபமான இந்தத்தூலதேகமானது அற்
பமானசுத்தவாசனையினாற்றரிக்கப்படுகின்றன (அ-கை) இந்தப்படிசிரே
ஷ்டமானமோட்சத்தைவருணித்துப்பிரகிருதமானசீவன்முத்தியைச்சொல்
லவேண்டுமென்று வாசனையிருவிதமென்று சொல்லுகிறார் | சுத்தமென்
றும்மலினமென்றும் வாசனையிருவிதம் மலினமாவதுசென்மத்துக்கேது
சுத்தமாவதுசென்மத்தைநாசம்பண்ணும் (அ-கை) அதில்மலினவாசனை
யினிலட்சணத்தைத் தெரிவிக்கிறார் | அஞ்ஞானமே நிலம் அதில்விஷயஞா
ன அப்பியாசத்தினால்விர்த்திபண்ணப்பட்டிருக்கிற உருவையுடையவாசனை
யேவித்து இராகத்துவேஷாதிகளால் விர்த்திபண்ணப்பட்டிருக்கின்றமை
யால்திடமான அகங்காரமேநீர்கட்டுகிறநிலக்காரன் அவனால்வ்வாசனைவி
ரிவாகவிளங்குகின்றது அதுதிரும்பவுஞ்சென்மத்தையுண்டுபண்ணுகின்ற
மையால்மலினவாசனையென்றறிந்தோராற்சொல்லப்படுகின்றது (அ-கை)
சுத்தவாசனையினதிலட்சணத்தைத்தெரிவிக்கின்றார் | அறியத்தக்கஆத்மசொ
ரூபத்தையறிந்ததினால் அவித்தையாகிறநிலம்வேகும்போது அதற்குள்ளிரு
க்கிறசென்மமாகிறமுளை நசித்தபோதிலும் பிராரத்துவத்தினால் தடங்க
ல்பண்ணப்பட்டமையால் தீயாலவறுபட்டவித்தைப்போலத்திரும்பவுஞ்சென்
மரூபமானமுளையையுண்டுபண்ணாமலிருப்பதுந் தேகமிருக்கும்பொருட்டு
த்தரிக்கப்படுவதுமாகியவாசனையே அறிந்தோர்களால் சுத்தமென்றுசொ
ல்லப்படுகின்றது (அ-கை)சொன்னத்தையேவிளங்கச்சொல்லுகிறார் | சீ
வன்முத்தரிடத்தில் திரும்பவுஞ் சென்மத்தைக்கொடாமலிருக்கின்ற சுத்த
வாசனையானது சுற்றிவிட்டசக்கரத்திலிருக்கிற சுற்றல்போல தேகமிருக்
கிறமட்டுமிருக்கின்றது (அ-கை) பலத்தோடுகூட சீவன்முத்தியிருக்கிறவி
டத்திற்கிலட்சணஞ் சொல்லுகிறார் | சுத்தவாசனையையுடையவர்கள்திரும்
பவுஞ்சன்மதுக்கத்தையடைகிறதில்லை அவர்கள்பெரிதானபுத்தியுள்ளவர்க
ளென்றும் அறியத்தக்கதையறிந்தவர்களென்றும் சீவன்முத்தர்களென்று

ஞ்சொல்லப்படுவார்கள் [ஆகையால்-தத்துவஞானத்தினுல்சென்னமுவளைகளி
ல்சத்திவருபட்டிருக்கிற வாசவினையினுலேயே தரிக்கபபட்டிருக்கிறசரீரத்
தையுடைத்தாயிருத்தலே சீவன்முத்தர்களுக் கிலட்சணமென்று சித்தித்த
து] (அ-கை) சீவன்முத்தரிலக்கணங்கூறி இராமன் சீவன்முத்தனுனநெ
றியை வான்மீகர் சொல்லத்துடங்கினர் | வாராய்பரத்துவாசனே உயர்ந்
தபுத்தியையுடையவிராமர் சீவன்முத்தபதத்தையடைந்தசாதனத்தை யுன்
னுடையசனாமரண முதலிய துக்கங்கள் போகும்பொருட்டுச் சொல்லுகிறே
ன்கேள் அதனுல்சகலத்தையுமறிகுவாய் இராமர்சகலவித்தைகளையுமபபியா
சித்து ஒருபயமுமின்றிவீட்டிலவினேதங்களாலேயே சிலநாட்களைப்போ
க்கியபின்புமனதில் ஒருக்கால்தீர்த்தங்கள்புண்ணியாச்சிரமங்களிவைகளை
ப்பார்க்கவேண்டுமென்றுமிகவுமிச்சையுண்டாகி தாதுக்கள்போன்ற நகங்
களோடுகூடியபிதாவினதுபாதபத்மங்களை மலர்ந்தகமலங்களையடைந்த
அன்னப்பட்சிபோல்வடைந்துநமஸ்கரித்து வாரீர்நாதனுன ஐயாவே தீர்
த்தங்களையுந்தேவாலயங்களையும் வனங்களையும்ரிஷிகளுடைய ஆச்சிரம
ங்களையும்பார்க்க வேண்டுமென்று மிகவுமென்மனதிச்சிக்கின்றது [நாத
னே என்றதுதனக்குமிசவுஞ்சுதந்தரமின்மையைத்தெரிவித்ததெனவறிக]
உம்மிடத்துயாசித்த அருத்தத்தைபபெற்றுச்சந்தோஷமடையாதபுருஷனு
லகத்திலில்லையாதலால் முந்தினதான இந்தப்பிரார்த்தனையைப்பலித்தோ
டுகூடினதாகச் செய்யவேண்டுமென்று இராமர்சொல்ல தசரதர்வசிஷ்ட
ரோடாலோசித்து இராமருக்கு உத்தரவுகொடுத்தார் பின்புசுபதினத்திலி
ராமர் தம்பிகள் சிலவிராசபுத்திரர்கள் சதுரங்கசேனைகள் சாஸ்திரந்தெ
ரிந்தசில பிராமணுளிவர்களோடுகூடிக்கொண்டுதீர்த்தயாத்திரைக்காகத்தம
தில்லத்தில்நின்றும்நீங்கி ஸ்நானம் தானம் தபசு தியானமிவைகளைச்செய்
துகொண்டு தன்தேயமுதல்வரிசையாக கோசலதேசங்கள் புண்ணிய நதி
கள் வனங்கள் தேவாலயங்கள் ரிஷியாச்சிரமங்கள் பாலைநிலங்கள் சமு
த்திரக்கரைகள் மலைச்சார்புகளிவையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுசஞ்சரித்
தார்கங்கை யமுனை சரஸ்வதி கிருஷ்ட்வினை வேணி பிரயாகை கயை காசி
இன்னமனேக தீர்த்தங்களில் ஸ்நானமுதலியகிரியையை அன்புடன்செய்
துகொண்டு விஷ்ட்ணுத்தலம் (சுளச) சிவஸ்தலம் (சுளச) இவைகளைத்தெ
ரிசனஞ் செய்துகொண்டு விந்தியம் மந்தரம் முதலானபர்வதங்களிலிருக்
கிற இராசரிஷிகள் பிரமரிஷிகள் இன்னமனேகம்பெரியோர்களுடைய ஆ
ச்சிரமங்களையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு சஞ்சரித்து . தேவர்கள் கின்
னரர்கள் மானுடர்களிவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டிருக்கிற இராமர் தன்பட்ட

ணத்தைத் திக்குகளிற்பரமசிவன்விளையாடல்செய்து கைலாயத்தையடைந்
தாற்போலவடைந்தார். மூன்றாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

நான்காவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திலிராமர் தீர்த்தயாத்திரைசெய்துவந்துதமதில்லத்தில்மித்
திரரோடுசந்தோஷித்திருக்கின்றதும் வேட்டையாடுதல்முதலியவிவகாரமு
ஞ்சொலலபபடுகின்றன.

வான்மீகிசொல்லுகிருர் இராமர்பட்டணத்திலிருக்கிற செனங்களுடை
யபுட்பாஞ்சலிக்கூட்டங்களாற் சூழப்பட்டவராகி இந்திரகுமாரனுகியசய
ந்தன் திக்குகளில்விளையாடிச் சொர்க்கத்தையடைந்தாற்போலத்தன்வீட்
டையடைந்தார். [வேதாந்தசாஸ்திரத்தில் தீர்த்தயாத்திரையைச் சொல்வத
ற்கென்னசம்மந்தம் இராமர்சரித்திரமாசையால் சொன்னதெனில்ப்போ
து இராமர்பிறந்ததுமுதலாகச் சொல்லவேண்டும் அதன்றியும் பூர்வரா
மாயணம் வீணுகப்போய்விடுமெனில் கர்மகாண்டத்திலந்தந்தவருணத்தி
ற்குரிய ஏக்கியமுதலிய கர்மங்களாலுண்டாயிருக்கின்ற சித்தசுத்தியானது
பிரமவித்தையையறிதற் குபயோகமாகுதென்று சொல்லியிருக்கின்றது இ
ராமருக்குவயதும் வித்தையும் போதாமையினுலும் ஏக்கியாதிகர்மங்களை
ச்செய்வதற்குச் சமர்த்தரல்லாததினுலும் அவர் தீர்த்தயாத்திரைசெய்தா
லும் யாகாதிகளுக்கு வருகிறபலன்வந்துசித்த சுத்தியுண்டாகுது அதனு
லபிரமவித்தையையறிய அதிகாரமுஞ்சித்திக்குதென்று தீர்த்தயாத்திரையை
ச்சொன்னது இப்படியே (தீர்த்தரூபங்களாகிய ஏக்கியங்களென்றுலுண்
டுபண்ணபபட்டிருக்கின்றதுகளென்று) மிருதியிற் சொல்லியிருக்கின்றன
ஆகையால்சகலவருணங்களாலும் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்களின்சேவை எளி
தாகச்செய்யலாமென்பதும் இதனுல்சித்தசுத்தியுண்டாகிபபிரமவித்தையை
யறிவதினுல் மோட்சமடையத்தக்கதென்பதுங்கருத்து] அதன்பின்பு இரா
மர்பிதாவையும் வசிஷ்டரையும் தாய்மார்களையும் பந்துக்களையும் பிராம
ணர்களையும்நமஸ்கரித்துத்தனக்குள்ளடங்காதசந்தோஷத்தையடைந்தார்
அன்றுமுதலநதநதசேசாசாரங்களைச் சொவலிககொண்டு வீட்டிற்சுகமா
கவிருந்தார் (அ-கை) தினச்சரிதையைச்சொல்லுகிருர் | இராமர்நித்திய
ங்காலமே எழுந்திருந்து சாஸ்திரப்படிக்குச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்துசு
பையிலிருக்கின்றதசரதரை நமஸ்கரித்து வசிஷ்டாதிகளோடு கூடவிருந்

து விசித்திரமாயும் ஞானமார்க்கமாயுமிருக்கிற கதைகளைக்கேட்டபின்புதி
னத்தினதுநாலாஞ்சாமத்தில் பிதாவினாலனுமதிபண்ணப்பட்டவராய் மிகு
ந்தசேனைகளோடுகூடிக் கொண்டுவனத்திற்சென்று பன்றிகள் எருமைக்க
டாக்கள்முதலிய அனேகமிருகங்களாற்சூழப்பட்டவிடத்தில்வேட்டையாடி
னார் [வேதாந்தசாஸ்திரத்தில்வேட்டையாடுவதைச்சொல்வானேனெனிலிரா
மருடையதினச்சரிதையாகையாலரசர்கட்குக்குடிகள்செய்கிறபயிர்களைப் ப
ன்றிகள்முதலியமிருகங்கள்சேதம்பண்ணாமல்காப்பாற்றுகிறதுக்ஷத்திரியதரு
மமாகையால் வேட்டையாடினதைச்சொன்னது அன்றியும் வேதாந்தசிரவ
ணத்திலிச்சையிருக்கும்போது வேட்டையாடுதல்முதலியவை ஆத்மஞானத்
திற்குப்பிரதிபந்தமாகையால் அததுகளைப்பார்த் தனுபவித்தததுகளைக்கெ
ட்டதுகளென்றெண்ணினால்விரோதமின்றிவேதாந்தசிரவணமுதலியஉபா
யங்கள் உறுதியடையுமென்பதைத்தெரிவிப்பதற்காகச்சொல்லியதென்பது
கருத்து] அதன்பின்பு இல்லத்தில்வந்துஸ்நானமுதலியகிரமத்தைச்செய்து
மித்திரர்கள் பந்துக்களிவர்களோடுபோசனஞ்செய்துசினேகிதர்களோடுகூ
ட இரவைப்போக்கினார் இவ்விதமானதின நடத்தையைச் செய்துகொண்டு
வீட்டிலிருந்து அரசர்கட்குயோக்கியமானவிவகாரத்தினால் மனோக்கியமாயு
ம்நல்லோர்களுடையமனதில் நிலவுபோலச் சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணிக்
கொண்டிருக்கின்றசரிதையினாற்றினங்களைப்போக்கினார்.

நான்காவதுசருக்கமுற்றிற்று.

ஐந்தாவதுசருக்கம்

இச்சருக்கத்தில் இராமர்தேகத்தில்வைராக்கியத்தினாலுண்டான இளை
ப்புமுதலானதும் அரசனுக்கதைவிசாரிக்கவேண்டுமென்கிறவிச்சையும் வ
சிஷ்டர்தசரதர்க்குச்சமாதானஞ்சொல்வதுஞ்சொல்லப்படுகின்றன

(அ-கை) இப்படியிராமர்சித்தசுத்திவரும்படியான உபாயங்களை
அனுஷ்டானஞ்செய்தாரென்றுசொல்லி அதற்குப்பலமானவைராக்கியமுதலி
யசாதனசம்பத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீவான்மீகர் ஏத்தனஞ்செ
ய்கின்றார்| அதன்பின்பு இராமருக்குப் பதினைந்தேமுக்கால் வருஷமாகும்
போது இலட்சுமணசத்துருக்கனருமிராமனையனுசரித்திருக்கும்போதுபர
தர்பாட்டன்வீட்டிலிருக்குங்காலத்தில் தசரதர்புத்திரர்களுக்குவிவாகஞ்செ

ய்வதற்காகத்தினந்தோறுமந்திரிகளோடாலோசனை செய்துகொண்டிருக்
கும்போது இராமர்நாடோறுஞ் சரற்காலத்திலோடையானதுகுறைவைய
டைகின்றதுபோல இளைப்பையடைந்தார் விசாலமானகண்களையுடைய
அவர்முகமானது வண்டுகளோடுகூடிய மலர்ந்தவெண்டாமரைப்பூப்போ
லவெளுப்பையடைந்தது பின்பு ஓர்கரத்தாலகன்னத்தைத்தாங்கிக்கொண்
டுபத்மாசனமாகவிருந்து ஆலோசனையையே செய்துகொண்டோர்காரியமு
ஞ்செய்யாமலும்சித்தையுள்ளவராயும் துக்கத்தோடுகூடியும் மிகவும்வை
ராக்கியமுள்ளவராயும் சித்திரப்பிரதமைக்குச் சரியாயுமிருக்கின்றவிராமர்
ஒருவரோடொன்றும் பேசாமல்மௌனமாகவிருந்தார் மிகவும்வாடியிருக்
கின்றபத்மம்போல்முகமுள்ள விராமர்பரிசனங்களாலடிக்கடி வருந்திப்பிரா
ர்த்தித்தபின்பு அகத்தியமானதினநடத்தைகளை நடத்தினார் இக்குணங்களோடு
கூடியவிராமனைத்தம்பிகள் பார்த்து அவர்களும் அத்திசையையேயடைந்
தார்கள் அப்படியக்குமாரர்கள் துன்பத்தையுடையவர்களாயு மிளைத்துமிரு
க்கும்போது தசரதர்தனதுஸ்ரீயோடுகூடமிகவும் விதனத்தை யடைந்து
வாராய்புத்திரா இப்படிப்பட்ட அதிகமானசிந்தையுனக்கென்ன த்தினாலென்
றுமடியின்மீதெடுத்துவைத்துக் கொண்டுகேட்கஐயாவெனக்கொருதுக்க
முமில்லையென்றுமௌனமாகவிருந்தார் [தன் துன்பத்தையரசனுக்குயா
தினாற் சொல்லவில்லையெனில் இத்துன்பம் அவராலபரிகரிக்கத் தக்கத
ல்லவென்னுங் கருத்தினாலன்றிப பொய்ம்மையல்ல வென்பதுகருத்து]
பின்புதசரதர் வசிஷ்டரைப்பார்த்து இராமர்யாதினால் துன்பமடைந்திருக்
கிறாரென்றுகேட்க வசிஷ்டர்தியானஞ்செய்துபார்த்து அரசனே இதிலோ
ர்காரணமிருக்கின்றது நீர் துன்பமடையவேண்டாம் உலகத்திலபிருதுவிமுத
லான மகாபூதங்கள் அற்பகாரணத்தைப்பற்றி உற்பத்திநாசங்களையடையா
ததுபோலப்பெரியோர்களற்பகாரணத்தைப்பற்றிஅதிகமானகோபம் துக்கம்ச
ந்தோஷமிவைகளையடைகிறதில்லை [ஆகையாலிராமருக்குண்டாயிருக்கிற
இத்துன்பத்தினாற்பெரிதானபலமுண்டாகுமென்பதுகருத்து.]

ஐந்தாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆருவது சருக்கம்

இச்சருக்கத்தில் விசுவாமித்திரர்வருகையுமவரைத் தசரதர்பூசைசெய்வதுமவர்கேட்டகாரியத்தைச்சந்தோஷத்தினுற் கொடுக்கிறேமென்கிறபிரதிக்கினையஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

வான்மீகி சொல்லுகிறார். முனிநாதராகியவசிஷ்டர் சாமானியமாகச் சொல்லும்போது அரசன்விசேஷார்த்தத்தில் சந்தேகப்பட்டுத்துன்பத்துடன்சிறிதுகாலம்மௌனமாகவிருக்கும்போது விசுவாமித்திரர்வந்துவாசற்காவலரைப்பார்த்து விசுவாமித்திரர் வந்திருக்கிறாரென்று அரசனிடத்திற்சீக்கிரமாகத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அவர்களுந்தாமதஞ்செய்தால்சபிப்பரென்றவச்சத்தினுல் சீக்கிரமாயரசனது சபையையடைந்து விசுவாமித்திரரிஷிவந்திருக்கிறாரென்றுசபைக்குவெளியிலிருக்கிறதங்கள் எசமானனுடன்சொன்னார்கள் அவ்வெசமானன் அநேகமரசர்களினுற் சூழப்பட்டதசரதனைச்சீக்கிரமாயடைந்து வாரீர்தேவரோமகாபுருஷராயிருக்கிறவிசுவாமித்திரர்வந்திருக்கிறாரென்றுமிகவும்வணங்கின வசனத்தினுற்சொல்லும்போது அரசனவ்வசனத்தைக்கேட்டுமந்திரிகளோடுகூடசிம்மாசனத்திருந்தெழுந்துவசிஷ்டர்வாமதேவர்முதலானவர்களோடுகூடச்சீக்கிரமாய்க்கால்நடையாய்வந்து எதோ ஒருகாரணத்தினுற்பூமியையடைந்திருக்கிற சூரியனைப்போலிருக்கிற விசுவாமித்திரமுனியைத்தசரதர் தூரத்திலேயேபார்த்துவணங்கினசரீரத்தையுடையவராய்க்கிரீடத்திலிருந்து நழுவியிருக்கிறஇரத்தினங்களினுற் சூழப்பட்ட பூமியையுடையதாயிருக்கும்படி நமஸ்கரித்தார் அப்போவிசுவாமித்திரமுனியுமவ்வரசனுக்குச்சூரியனிந்திரனுக்காசீர்வதித்தல்போலமதுரமாயுங்கெம்பீரமாயுமிருக்கிறவசனத்தினுலாசீர்வாதஞ்செய்தார்பின்புவசிஷ்டர்முதலியோர்களுமாதரவோடுகூட சுகமாகவந்தீராவென்றுகேட்கிறதுமுதலிய உபசாரங்களால்விசுவாமித்திரரைத்துதிசெய்தார்கள் தசரதர்சொல்லுகிறார் வாரீர்மகாரிஷியே நினையாமலிருக்கும்போதுதானேவந்திருக்கிற உமது அழகான தரிசனத்தினுல் சூரியனுற்றாமரைப்புஷ்பம்போல்விகசித்தலையடைந்தோம் காரணம் குறைவு நாசமிதுகளின்றியிருக்கின்றபிரமானந்தசுகத்தை உமதுதரிசனத்தினுல்நானடைந்தேன் உமதுவரவுக்குப்பாத்திரமாயிருக்கின்ற நாங்களிப்போதருமத்தினுல் கிர்தார்த்தாளானபேர்கட்குள் முந்தினவர்களாய்நிச்சயமாகவானேமென்று தசரதர்முதலியவரசர்களுமிரிஷிகளுமிப்படிவசனித்துச் சபைக்குவந்து ஆசனங்களிலிருந்தார்கள்பின்பு சந்தோஷத்தையடைந்தமுகமுடையதசரதர்தபோலட்சுமியினுற்சூழப்பட்டிருக்கின்ற அம்மகாரிஷியைப்பார்த்து ப்பயமடைந்

து தானேவிதிப்படி அர்க்கியமுதலிய பூசையைச்செய்து பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்ற அரசனைப்பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்தமுகமுடைய அம்மகாரிஷியுந்துதித்துக்குறைவில்லாமல்சுகமாகவிருக்கின்றீராவென்றுகேட்டார் அவ்வரசனும்பின்னும்அம்முனிவருக்குச்சகல உபசாரங்களையுஞ்செய்து அஞ்சலிபண்ணிக்கொண்டுசொல்லுகிறார் நீர்வந்தசந்தோஷமானது மனுஷனுக்கு அமிர்தமகப்பட்டாற்போலவும் பயிர்செய்வோனுக்குச்சமயமில்லாதகாலத்தில் மழைபெய்தாற்போலவுங்கண்தெரியாதவனுக்குக்கண்தெரிந்தாற்போலவும் பிள்ளையில்லாதவனுக்கிஷ்டமானமனைவியினிடத்தில்பிள்ளையுண்டானதுபோலவும் தரித்திரனுக்குச்சொப்பனத்திற்கண்ட பொருள்கிடைத்ததுபோலவும் வெகுநாளாய்வேண்டப்பட்ட மந்திரசித்திகிடைத்ததுபோலவும் தூரதேசத்திலிருந்துவேண்டியபனுவின் வந்ததுபோலவும் போனபொருள்கிடைத்ததுபோலவும் ஆகாசசஞ்சாரத்தினுலுண்டாகிறசந்தோஷம்போலவுமிறந்தவன்திரும்பிவந்ததினுலுண்டானசந்தோஷம்போலவுமிருக்கின்றது உண்மையாகச்சொல்லுகிறேன் பிரமலோகத்தில்வசிக்கின்றதுயாருக்குத்தான்மகிழ்ச்சியைக்கொடாது அதுபோல நீர்வந்ததும்யாருக்குத்தான்மகிழ்ச்சியைக்கொடாதுமிகவுந்தருமமுள்ளநீர் எனக்குப்பாத்திரமாகவந்திருக்கிறதினுல் உமக்கெதுமிகவுமிஷ்டம்உமக்கு நானென்னசெய்யவேண்டும் கங்காசலஸ்நானத்தினுற்குளிர்ச்சியுண்டாவதுபோல உமது தரிசனத்தால்மிகவுமுள்ளேகுளிர்ச்சியையுடையவனுகவானேன் இச்சைபயம்கோபமிராகம் உரோகமிவைகளொன்றுமின்றியிருக்கின்றநீரென்னிடத்திற்குவந்ததுமிகவுமாச்சரியமாகவிருக்கின்றது [இச்சைமுதலானகுணங்களன்னியானவரை அனுசரிக்கச்செய்யும் அதுமக்கில்லையென்பதுகருத்து] அறியவேண்டுவதறிந்தோர்க்கெல்லாமுந்தன்மையானவரே சுபக்ஷேத்திரத்தையடைந்தவனுகவும் பாவமில்லாதவனுகவுஞ்சந்திரமண்டலத்தில் முழுகினவனுகவும் என்னையறிகிறேன் [தேவர்கள்ரிஷிகளிருக்கின்றவிடமே சுபக்ஷேத்திரமாகுது இவ்விடத்தில் மகாரிஷியினுடையசன்னிதானத்தினு லிதக்கிரகமுஞ்சுபக்ஷேத்திரமென்பதுகருத்து] பிரத்தியட்சமாகப் பிரமதேவரே வந்ததுபோலிருக்கின்ற உமதுவரவினுல்மிகவும்பரிசுத்தனுகவு மனுக்கிரகம்பெற்றவனுகவுமாகிறேன் எனதுசன்மமிப்போ பிரயோசனத் தோடுகூடினது எனதுசீவனநன்முனசீவனமாயிற்று சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரங்களைக்குள்ளடங்காததுபோல உம்மைத்தரிசித்துப்பூசித்துநமஸ்கரித்திருக்கிறநான் என்சரீரத்திலடங்கவில்லை எப்போதும் என்னுலபூசிக்கத்தக்கவராதலால் எதுசெய்யவேண்டுமோ எந்தஅருத்தத்துக்காகவந்தீரோ அதைநான்

செய்துகொடுத்ததாகவே எண்ணும் உமக்குக்கொடுக்கத்தகாதபொருள் எ
ன்னிடத்தில்யாதொன்றுமில்லையாகையாலுமதுகாரியத்தில் ஆலோசனை
செய்யவேண்டாம் எனக்கு நீர்முக்கியமானதெய்வமாதலாலுமது சகலகாரி
யமுநான்தருமமாகவே செய்கிறேனென்றரசன்சொல்ல ரிஷியுஞ்செவிக்கு
ச்சுகமாயுமதிகமதுரமாயுமிருக்கிற வசனத்தைக்கேட்டுமிகவுஞ்சந்தோஷம
டைந்தார். ஆறுவதுசருக்கமுற்றிற்று.

ஏழாவதுசருக்கம்

இச்சருக்கத்தில்ரிஷியரசனைத்துதித்துத்தான்செய்யும்யாகத்திற்குவிக்கி
னஞ்செய்கின்ற அரக்கரைக்கொல்வதின்பொருட்டிராமனையாசித்தாரென்
றுசொல்லப்படுகின்றது

வான்மீகிசொல்லுகிறார் அதிகதேசசையுடையவிசுவாமித்திரர் அந்தத்தசர
தர்வசனத்தைக்கேட்டுச்சரீரம் புளகாங்கித்துச்சொல்லுகிறார் வாரீரிராசசி
ரேஷ்டரேபெரிதானவம்சத்திற்பிறந்ததனாலும் வசிஷ்டர்வசத்திலிருப்பதினா
லும்பூமியிலுமக்குமாத்திரமேதகுதியாயிருக்கிறவிவ்வசனத்தைச்சொன்னீர்
ஆதலாலென்மனதிலிருக்கிற காரியத்தைச்செய்வதற்குநிச்சயஞ்செய்யுமக்கா
ரியமென்னவெனில். சித்தியடைவதற்காகத் தேவர்களைக்குறித்து எக்கியஞ்
செய்கிறேனதைக்கோரமான இராட்சசாள் மாமிசத்தினாலுமிரத்தத்தினாலு
மத்தயாக பூமியைக்கெடுக்கிறார்களாகையால் அந்தத்தேசம்விட்டிங்கேவந்
தேன். சங்கை நீர்சாபத்தினாலேயே அவர்களையேன்நிராகரிக்கவில்லையெ
னில் | அந்த எக்கியம் கோபமுஞ்சாபமுமின்றி நிறைவேற்ற வேண்டியதா
ல் கோபஞ்செய்வது எனக்குச்சம்மதியில்லை ஆகையாலந்த எக்கியத்தின்
மகாபலத்தை உமதுசாதகத்தினால் விக்கினமின்றியடையவேண்டும் துன்
பமடைந்துவந்திருக்கிற என்னைநீரிரட்சிக்கவேண்டும் யாசகாள்வேண்டி
ய அநந்தங்கைகூடாமற் போவதுகொடையாளனுக்கவமானம் சிமானுயு
ம்மதத்தபுலியின்பெலமுள்ளவனுயுமிந்திரனுக்குச் சமானவீரியனுயும் அ
க்கருக்குக்காலனுயும்சத்தியமுள்ளவனுயும்சிலுப்பாகுடுமியுள்ளவனுயும் கு
ரனுபும் மூத்தவனுயும் உமக்குப்புத்திரனுயுமிருக்கிற ஸ்ரீராமனை எனக்கு
க்கொடுக்கவேண்டும். சங்கை அஸ்திராபியாசமில்லாதவனுயும்பாலகனுயுமி
ருக்கிறராமனெப்படிவல்லவனெனில் | இவ்விராமனென்னுலுந்தனதுதிவ்
வியபராக்கிரமத்தினாலும் எக்கியத்திற்குவிக்கினஞ்செய்கிறஅரக்கரைக்கொல்

லதில்வல்லவன்நாசமில்லாமலும் பலவிதமாயுமிருக்கிற அஸ்திரப்பிரபாவ
கீர்த்தியை என்னிடத்திலிருந்தவிராமனடையப்போகின்றமையால் மூன்றுலோ
கத்தினாலும் பூசிக்கத்தக்கவனாகப்போகிறான் கோபித்திருக்கிறசிங்கத்தின்முன்
மான்கள்நிற்காததுபோல் இராட்சசாளும் யுத்தத்திலிராமன்முன்னிற்கமா
ட்டார்கள்சிங்கத்தைத்தவிரமற்றொன்றுமதத்திருக்கிறயானைகளோடமர்செ
ய்யாததுபோலவிராமனைத்தவிரமற்றொருவன் இராட்சசரோடமர்செய்வ
தற்குவல்லவனல்லன் அதேதினாலெனில் கோபித்திருக்கிற எமனைப்போல
வும்கரதூஷிணாதிகளுக்குச்சேவகானாயும் அமரில்காளகூடவிஷத்துக்குச்சரி
யாயுமிருக்கிற இராட்சசாள் வலியினால்மிகவுங்கர்வத்தையடைந்தபேர்கள்
.சங்கை. அயபோதிராமனாற்றனெப்படிகொல்லலாமெனில்மேகத்தினது ஓ
யாதமழையைப புழுதிகள்சகிக்காததுபோல அரக்கருமிராமபாணங்களைச்
சகிக்கார்கள் [தூளிகண்ணைமறைத்தற்குவல்லதாயிருந்தாலும் மழையை
க்கெடுத்தற்குவல்லதாகாதென்பதுகருத்து] சங்கை. அப்படியாயினும்புத்தி
ரனைப்பிரிதாகைவிடலாகாதெனில | இவ்வுலகில்பெரியோர்கட்குக்கொடுக்க
த்தகாதவஸ்துவில்லாமையால் என்குமாரனென்று நீரிச்சையடையவேண்
டாம் [இப்படியுண்டோவெனில்சிபிச்சக்கரவர்த்திதன் சரீரத்தையும்ததீசித
ன்முதுகெலும்பையும் அளர்க்கன்தன்கண்ணையுமிவைமுதலிய வைகளைக்
கொடுத்தாரென்பதுகருத்து] (அ-கை) இக்காரியத்திலபாயம்வருமென்றுசு
ங்கிக்கத்தக்கதல்ல விசயமேவுண்டாகுமென்று சொல்லுகிறார் | அவ்வரக்க
ரையடிபட்டவர்களாகஞானத்தினாலறிகிறேன் நீரும் என்வசனத்தினால்நிச்
சயமாக அறியும் எங்களைப்போற்றெரிந்தவர்கள் சந்தேகமானகாரியத்திற்பி
ரவர்த்திக்கிறதில்லை இராமனைமகாத்மாவென்று நானும்வசிஷ்டரும்மற்ற
தீர்க்கதரிசிகளுமறிவார்கள் தருமத்தையும் மகத்துவத்தையுங் கீர்த்தியையு
மிரட்சிக்கவேண்டுமென்றுமனதிலிருந்துதேயாகிலுமக்குமிகவும் பிரியமான
புத்திரனையெனக்குக்கொடுக்கவேண்டுமவனாலவ்வரக்கர் கொல்லப்படுவார்
கள் அந்த எக்கியம்பத்து நாளையிலமுடியத்தக்கது இவ்வருத்தத்திற்கு உம
துமந்திரிகளும்வசிஷ்டர் முதலியோர்களுஞ்சம்மதிக்கத்தக்கது ஆகையாலி
ராமனையனுப்பவேண்டும்என்யாகத்திற்குயோக்கியமானவசந்தாதிகாலமதி
க்கிரமியாமல்செய்விக்கிற உமக்குச்சுகமுண்டாகக்கடவது மனதிற்றுன்பம
டையவேண்டாம் காலத்திற்செய்தகாரிய மணுவாயிருக்கினுமதுபெரிய உ
பகாரமாகுது அகாலத்திற்செய்தமகத்தான உபகாரமுமவீணாகுது [உபகா
ரமாவதுதானிச்சிக்குங்காரியத்தைச்சாதித்தற்குச்சகாயஞ் செய்கிறது] தரு
மார்த்தங்களோடுகூடியவசனத்தைச்சொல்லித்தருமசொரூபானவிசுவாமி

திர்மௌனமாகவிருந்தார் மகானுபாவரானதசரதர் விசுவாமித்திரமுனீ
ஸ்வரர்சொன்னவசனத்தைக்கேட்டு அதற்குத்தகுந்தயுத்தியோடுகூடினவச
னத்தைச்சொல்வதற்காக ஆலோசித்துச்சுமமாவிருந்தார்·சங்கை·ஏதையே
னுஞ்சொல்லத்தக்கதைச் சொல்லாமேயுக்தியைச்சிந்திக்கவேண்டுவதென்
னெனில | உயிர்கள்மனதிற்குவேண்டியகாரியத்தையடையாவிடில்சந்தோ
ஷமடைகிறதில்லை புத்திமானேயெனில் வேண்டியகாரியஞ்சித்தித்தபோதி
லும்யுக்தியோடுகூடின வசனத்தைச்சொல்லாவிடில்சந் தோஷமடையமா
ட்டானென்றுலோசித்தார்.

ஏழாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

எட்டாவது சருக்கம்

இச்சருக்கத்தில்தசரதரிராமனிடத்திலிருக்கிறபிரியத்தினாலவன்யுத்தத்திற்
குயோக்கியனல்லனென்றுசொல்லுதலுமிராவணாதிகள் பெலத்தையறிந்து
துன்பப்படுதலுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

வான்மீகிசொல்லுகிறார்விசுவாமித்திரர்வசனத்தைத்தசரதர்கேட்டுமு
குர்த்தகாலமசையாமலிருந்தாலோசித்துத்தயின்னியதோடுசொல்லுகி
றார் இராமன்பதினைந்தேமுக்கால்வருஷம் வயதுள்ளவனாயிருப்பதாலரக்க
ரோடுத்தஞ்செய்வதற்குயோக்கியனல்லன்·சங்கை· ஆனால்நான்வந்தவருத்த
ம்வீணேயெனில் பூரணமான அக்ஷௌணிக்கிநாதனானநான் அரக்கரோடுத்
தஞ்செய்கிறேன்பாலகனாயிருக்கிற இராமன்சேனைகளின்பெலாபெலத்தை
யறியமாட்டான் அதேனெனில் பட்டணத்துப்பநதியவிளையாட்டின்யுத்தத்
தைத்தவிரவேறேயுத்தபூமியைப்பார்த்தவனல்லன்பட்டணத்திற்குச்சமீபத்தி
லிருக்கிறவனங்களிலும்பூந்தோட்டங்களிலிருக்கிறகொடிவீடுகளிலும் எப்
போதும்வாடிக்கையுள்ளவன்மனோவிசாரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறவ
னை அரக்கரோடுயுத்தஞ்செய்வதற்கு எப்படிகொடுப்பேன் சீவித்திருக்கவே
ண்டுமென்கிறநான் ஓர்முகூர்த்தகாலமாயினுமிராமனைவிட்டுப்பிரிந்திருந்
தாற்சீவிக்கமாட்டேனாகையாலவனையழைத்துப்போகக்கூடாது (அ-கை)
அழைத்துப்போவீராகிலரக்கர்கள் கொல்லப்படுகிறதில்லை பின்னையோ
வெனில்குமாரர்களோடுகூடியிருக்கிற எனக்குத்தானும்மால் மரணம்வரு
மென்றுசொல்லுகிறார் | ஒன்பதினாயிரம்வருஷம் புத்திரன்வேண்டுமென்று
இச்சையுள்ளவெனக்குப்புத்திரகாமேஷ்டிமுதலியயாகங்களைச்செய்துசிரம

ப்பட்டு இந்தநான்குபுத்திரருற்பத்தியானார்களவர்களிலிராமனை நீங்கிமற்ற
மூவர்களுஞ்சீவித்திருக்கமாட்டார்கள் அப்படிப்பட்டவனையே நீரழைத்துப்
போவீராகில்நான்குமாரர்களையும்விட்டுப்பிரிந்திருக்கிற என்னையும்ம
ரித்தவனுக்கவறியும் [ஆகையால் எக்கியதருமத்தைக்காட்டிலும் மகத்தான
அதன்மமே உமக்குவருமென்பதுகருத்து] அவனையழைத்துப் போகாமற்
போவனுகில் என்காரியமெப்படிசித்திக்குமெனில் சதுரங்கசேனைகளோடு
கூடின என்னையழைத்துப்போமப்படி என்னையழைத்துப்போனபோ
திலுங்கபடயுத்தஞ்செய்கிற அரக்கர்களைநான்றான் எப்படிக்கொல்லத்தகு
ம்மகாபராக்கிரமமுள்ள இராவணனென்னும் ஓரரக்கனிருக்கிறானென்று
கேட்டிருக்கிறேன் துஷ்டபுத்தியுள்ள அவனுமது எக்கியத்தைக்கெடுப்பனா
கிலவனோடுயுத்தஞ்செய்வதற்கு எங்களுக்குவலியில்லை அதேனெனில் சில
காலத்தில்சிலதேசத்தில்சிலபிராணிகளிடத்திலதிகபராக்கிரமமுஞ் சம்பத்துமு
ண்டாகின்றன சிலகாலத்தில் நசிக்கின்றன ஆகையாலிக்காலத்தில்நாங்களி
ராவணன்முதலியசத்துருக்கள்முன்னிற்பதற்குச்சமர்த்தரானல்லஇப்படியீஸ்
வரனால்நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையாலென்புத்திரனிடத்தில் தயவு
செய்யவேண்டும் உம்முமனோரதத்தைநிறைவேற்றச் சத்தியில்லாதனமையால
நிர்ப்பாக்கியனாயிருக்கிற எனக்குநீர்தான் முக்கியமானதெய்வம்யாதினாலுமக்
கிப்படிக் கொத்த அதைரியமெனில் தேவர்கள் தானவர்கள் கந்தர்வர்கள் யீ
க்ஷர்கள் பதகர்கள் பன்னகர்களிவர்களெல்லாருமே இராவணனோடு யுத்தஞ்
செய்வதற்குவலியின்றியிருப்பார்களானால் மனுஷியர்கள்சமர்த்தரல்ல வெ
ன்பதைக்கேட்பானேன். (அ-கை) வலியில்லையென்பதற்கு வேறொருகா
ரணத்தையுஞ்சொல்லுகிறார் | எந்தக்காரணத்தினாலிராமனும் கிழவன்போ
ற்கிழத்தனத்தையும் ஏழைத்தனத்தையு மடைந்தானோ ஆகையால்சத்துருக்
கள்வலியைக் கெடுப்பதான இது ஒருகாலம் எமனுக்குச்சரியான இலவ
ணன் சுவாகுமாரீசாளிவர்களுமதுயாகத்தைக்கெடுப்பார்களாகிலவர்களோ
டுயுத்தஞ்செய்வதற்கிராமனையனுப்பமாட்டேன் நானனுப்பாவிடில் நீர்வலி
மையாலவனையழைத்துப்போவீராகிற் போது நானும்மால்மரிக்கப்பட்ட
வனாகிறேன்மரிக்காவிடில்சரீரத்தைவைத்திருக்கிற உபாயங்காணேனிப்படி
தசரதர்மிருதுவானவசனத்தைச்சொல்லிவிசுவாமித்திரருக்கிஷ்டமான காரி
யத்தினாலுண்டானசமுசியமாகிற அலைக்கூட்டத்தில்முழுகிஆத்மசுகத்தையு
ங்காரியநிச்சயத்தையுமறியாதனமையால்மிகுந்த அலையோடுகூடினசமுத்தி
ரத்தில்முழுகிமோகத்தையடைந்தவன் போலவானார் [சமுசியமாவது அரக்
கரோடுயுத்தத்திற்கிராமனையனுப்பலாமா அனுப்பக்கூடாதா வென்பது]

ஸ்ரீ எட்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

ஒன்பதாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் விசுவாமித்திரர்கோபமும் வசிஷ்டர்தசரதருக்கு அவர்தபசையுமஸ்திரங்களின் வலிமையுஞ்சொல்லிமிருதுவாகச்சமாதானப்படுத்துகிறதுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

வான்மீகிசொல்லுகிறார். புத்திரவாஞ்சையால்வியாகுலமானகண்களையுடைய தசரதர்வசனத்தைக்கேட்டு விசுவாமித்திரர்கோபித்துச்சொல்லுகிறார். யாவராலும் பூசிக்கத்தக்கவராகிய நீர்செய்கிறேனென்று பிரதிக்கினையைச்செய்து அதைவிடுதற்கெத்தனித்தல் சிங்கமாயிருந்தநீமானாகவேண்டுமென்றிச்சிக்கிறதுபோலவிருக்கின்றது சந்திரனுக்குஷ்டணகிரணந்தகாதது போலவிராகவவமிசத்திறகிப்பொய்தகாது அரசனே நீர்வழியின்றியிருப்பீராகில் நான்வந்தபடியேபோகிறேன் நீர்சொன்னபிரதிக்கினையைவிட்டுபந்துக்களுடனேசுகமாயிருமென்று விசுவாமித்திரர்கோபமடையும்போது மண்ணும் விண்ணும் நடுங்கிற்று அன்னியாளும்நடுங்கினார்கள் [பூமியானது ஏன்பதியானவர் அபராதப்படுகிறாரென்றோ அல்லது குற்றம் பண்ணினசனத்தைத்தரிக்கிற குற்றமுண்டாகுதென்கிற பயத்தினாலோ நடுங்கிற்றுவிண்ணிலிருக்கிறதேவர்களுமிராவணாதிகளைக்கொல்வதற்குவேறொருவனைச்சிருஷ்டிப்பாரோ அவனால்நமக்கு உபத்திரவமுண்டாகுமோவென்றுபயமடைந்தார்கள்] தைரியமும்நல்லவிரதமும்புத்தியுமுடைய வசிஷ்டர் உலகத்துக்கிஷ்டமாயிருக்கிற விசுவாமித்திரமுனி கோபித்திருக்கிறாரென்பதையறிந்துதசரதரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார் இட்சுவாகுகுலத்திலுண்டாகியும்பிரத்தியட்சமாகத் தருமமுருவடைந்ததுபோலவும் தசரதரென்றுபேர்பெற்றும்மூன்றுலகத்திலும்பிரசித்தராயுமிருக்கிறநீர்சொன்னகாரியத்தைவிடுதற்குயோக்கியரல்ல சொன்னகாரியத்தைச் செய்வதானஉமதுகுலதருமத்தைநீரடைந்துதருமத்தைவிடாமலிரும்மூன்றுலகத்துக்குமீசுவரனாயிருக்கிறவிசுவாமித்திரர் வசனத்தைநிறைவேற்றவேண்டும்செய்கிறேனென்றுசொன்னதைச்செய்யாமலிருக்கின்றது உமது இஷ்டா பூர்த்தமென்றுசொல்லப்பட்டதருமங்களைக்கெடுக்குமாகையாலிராமனைப்போகச்சொல்லும் [இஷ்டமாவது யாகமுதலானதருமம் பூர்த்தமாவதுகுளம் வெட்டுகிறதுமுதலானதருமம்] மனுவமிசத்திற்பிறந்துதசரதரென்றுபேர்பெற்றிருக்கிறநீரே சொன்னவாக்கியபடிச்செய்யாமற்போவீராகில்மற்றெவன்செய்யப்போகிறான் உம்மாற்செய்யப்பட்ட விவகாரநியமங்களை அஞ்ஞானிகளும்விடுகிறதில்லை ஆகையால நீர்சொன்னதைவிடக்கூடாது அக்கினியமிர்தத்

தையிரட்சிப்பதுபோல இவ்விசுவாமித்திரராலிரட்சிக்கப்பட்டவிராமன்அஸ்திரவித்தைதெரிந்தவனாயினும்தெரியாதவனாயினுமவன்முன்னிராட்சசாள்யுத்தஞ்செய்யமாட்டார்கள். (அ. தை) சொன்ன அருத்தங்கூடுமென்பதற்காக விசுவாமித்திரரதுபிரபாவத்தைப் பிரசித்தப்படுத்துகிறார் | சரீரத்தோடுகூடினதருமமாயும்பராக்கிரமசாலிகட்குளுத்தமராயும் புத்தியிலதிகராயும் தபசுக்கெல்லாமிருப்பிடமாயுமிருக்கிற இவ்விசுவாமித்திரர் மூவுலகிலுமிருக்கிற நானாவித அஸ்திரவித்தைகளையறிந்தவர் இவரைத்தவிரமற்றொருவனுமறிந்தவனுமில்லை அறியப்போகிறவனுமில்லை தேவர்கள்ரிஷிகள் அசுரர்கள்நாகர்கள் ரக்ஷகர்கள் கெந்தர்வர்களிவர்களெல்லாருங்கூடினாலும்பிரபாவத்தினாலிவருக்குச்சரியானவர்களல்ல அதேதினாலெனில் ஒருவராலுஞ்செயிக்கக்கூடாததான அஸ்திரமானது சர்வகர்த்தாவாகிய பரமசிவனாலிவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது இப்படிப்பட்ட பிரதாபமுள்ளவராகையாலிராமனையனுப்புகிறத்திலுண்டானபுத்தித்தாழ்வைவிட்டுவிடுமிவர் சமீபத்திலிருக்கும்போது சாதாரணபுருஷனுக்குக்கூடமரணம்வந்தாலுந்தேவத்துவங்கிடைக்குமாகையால் தெரியாதவன்போல நீர்தயின்னியத்தையடையவேண்டாம்.

ஒன்பதாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பத்தாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திலரசனாலேவப்பட்டஏவலாளனிராமனிடத்திற்குப்போய்அவர்நடத்தைகளையறிந்துவந்தரசனுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறானென்றுசொல்லப்படுகின்றது.

வான்மீகிசொல்லுகிறார். முன்சொன்னபடிவசிஷ்டர்சொல்லத்தசரதர்சந்தோஷித்து ஏவலாளனைப்பார்த்து இராமனையுமிலட்சுமணனையுமழைக்கச்சொன்னார் அந்த ஏவலாளன் ஒருமுகூர்த்தத்திலிராமனைக்கண்டுவந்தரசனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான் தாமரைமலரில் வண்டானதுபோலவிராமர்தன்மனையில் துன்பமுற்றவராய்க்ஷணம்வருகிறேனென்கிறார். க்ஷணந்தியானஞ்செய்கிறார் ஒருவர்சமீபத்திலிருப்பதற் கிச்சிக்கவில்லையென்று ஏவலன்சொல்ல அரசன்தனது ஏவலாளனோடுவந்திருக்குமிராமபரிசா

ரகவனைத்தெளிவித்துவரிசையாகஅவன்நடத்தைகளைச்சொல்லென்றுகேட்
கவிராமபரிசாரகன்விதனத்தோடுஞ்சொல்லுகிறான் இராமர் துயரத்தினாலி
ளைத்திருப்பதாலவரைப்பார்த்திருக்கிற நாங்களுமிளைத்திருக்கிறோமவரிளை
ப்பையுந்துயரத்தையுமடைதற்குக்கேட்கவேண்டுமோ தீர்த்தயாத்திரைசெய்
து வந்தநாள் முதல் மனதில்மிகவுந்துயருற்றிருக்கிறார் எங்கள்பிரார்த்த
னையினால்போசனமுதலியகாரியங்களை ஒருவேளை கொஞ்சஞ் செய்தும்
செய்யாமலுமிருக்கிறார். ஸ்நானம். தானம் தேவார்ச்சனை- முதலியவை
களில்விருப்பமில்லாதவராயிருக்கிறார் விளையாடுகிறகூடத்தில் உஞ்சல்வி
ளையாட்டினாற்சஞ்சரித்திருக்கிற அந்தப்புரத்து ஸ்திரிகளோடுகூடசாதகப்
ட்சியான துவருஷிதாரைகளோடுகளித்தல்போல விளையாடவில்லை சொற்க
மானது கீழேவீழ்தற்குத்தருணமாயிருக்கிறவளைச்சந்தோஷிப்படுத்தாது
போலக்கண்ணாடிபோன்ற மாணிக்கங்களாலிழைத்ததோள்வளைகளிராமனை
ச்சந்தோஷிப்படுத்தவில்லை கேளிக்கைசெய்கிற தாசிகளைப்பார்த்து ஏன்
அயரத்தைவிளைக்கிறீர்களென்று நிந்திக்கிறார் சம்பத்து ஆபத்து வீடும
னோரதமானகாரியங்களெல்லாம் பொய்தானென்றுசொல்லி ஏகாங்கியாக்
வேசும்மாயிருக்கிறார்பரியாசங்களிற்சந்தோஷியாமலும் போகங்களில்மூழ்
காமலும்தொழிற்களிலிச்சையின்றியுமிருக்கிறார்மான்பேடுகள்விருட்சத்தை
ச்சந்தோஷிப்படுத்தாததுபோல மலர்நிறைந்தகூந்தலையுடையவராயும்சி
ங்காரசேஷ்டையோடுகூடியகண்களையுடையவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீகளிராம
ரைச் சந்தோஷிப்படுத்த வில்லைவனத்திற்சஞ்சரிக்கிற மூடனிடத்தில் வி
லைபட்டவன் அவனை நீங்கற்கிச்சித்தல்போல தனியிடம்நதிக்கரைவன மி
வைகளிலன்பையடைகிறார் வஸ்திரம் அசனம் நீருண்டல்முதலிய வைகளி
ல்மிகவும் பராமுகமாயிருப்பதால்சன்னியாசிதருமத்தையனுசரிக்கிறார் அப்
போதவரதுசெய்கைதானியாதெனில் பத்மாசனமாகவிருந்து சூன்னியமா
னமனதுடையவராய் இடதுகையில்கன்னத்தைவைத்துகேவலந்தியானஞ்
செய்கிறார் ஒன்றிலபிமானமுமரசனாயிருத்தற்கிச்சையும் சுகத்தில்விருப்பும்
துக்கத்தில்வெறுப்புமடைகிறதில்லை சாற்காலமுடிவிலிருக்கிற மரம்போல
தினந்தோறும் இளைப்பும் வெளுப்பும் வைராக்கியமுமடைகிறார் இலட்சும
ணசத்துருக்கனருமப்படியே அவருடையபிரதிபிம்பங்கள்போலவேயிருக்கி
றார்கள் விஷயங்களுமிந்திரியங்களுஞ்சேருகிறகாலங்களில்மாத்திரமனேக்கி
யமாயுமுடிவில் துன்பமாயுமிருக்கிற போகங்களில்மனதைச் செலுத்தவேண்
டாமென்று சமீபத்திலிருக்கிறவிவேகியான சினேகிதனைப்பார்த்து நியமப்
படுத்துகிறார் முத்திக்கேதுவின்றியிருக்கிற வெளிவியாபாரங்களாலாயுள்

வீணாகுதென்று அடிக்கடி அழகாயும்வெளிப்படாமலுமிருக்கிறவசனத்தினா
ற்பாடுகிறார் இத்தன்மையையுடைய விராமர்சம்ராட்டாக வேணுமென்று
துதித்துத்தன்னை யனுசரித்துப்பிழைத்திருக்கிறவனைப் பிதற்றும்பித்த
னைப்போலெண்ணி நகைக்கிறார் [சம்ராட்டாவது இராசசூயமுதலியயா
கங்களியற்றி அரசர்பலரும்வணங்கப்பூமண்டலமுற்றுமாள்பவனுக்குஞ்சுய
ம்பிரகாசமாக எதுவிளங்குகின்றதோ அதற்கும்பெயராதலாலச் சுயம்பிர
காசமேபரமாத்துமாவென்றாகுது அந்த அருத்தத்திலேயே மனதையுடை
யவராய் அந்தஅருத்தந்தனக்குத்தெரியாததினாலதையேஆலோசித்துமவுன
மாயிருக்கிறார்தனக்கிஷ்டமானதையவன் சொல்லாததினாலுமனிஷ்டமான
தைச்சொல்லுவதனாலுமதையனுதாரவுபண்ணிநகைத்தாரென்பதுகருத்து]
தனக்குவேண்டியதடைந்திருந்தாலுங்கிரகிக்கிறதில்லை ஒருவர்சொல்லுகி
றத்தைக்கேட்கிறதில்லை எதிரேயிருக்கிறத்தைப்பார்க்கிறதில்லைச்சகலவஸ்
துக்களிலுமாதரவைச்செய்கிறதில்லை இன்பமிகுதியுடையவஸ்துக்களிலாச்
சரியமடையத்தக்கதாயிருக்கயாதினாலாதரவு செய்கிறதில்லையெனில் ஆகா
சத்திற்பொய்யாய்த்தோற்றுகிற பெரியகாட்டில் தாமரை முளைத்திருந்தாற்
போலமனதுக்குவெளியிலிருக்கிறவஸ்துக்களையறிந்தே ஆச்சரியமுண்டா
கவேண்டும் ஆத்துமாவில் மனதுமித்தைமனதிலாச்சரிய முண்டாவதுமித்
தையென்கிறநிச்சயத்தினாலிவருக்குவெளிவஸ்துக்களிலாச்சரியமுண்டாகவி
ல்லை ஆகையால்மழைத்தாரைகள்பெரியகல்லைப் பிளக்காததுபோலவிரா
மர். ஸ்ரீகள்நடுவிலிருந்தாலுமவர்மனதை மன்மதபாணங்கள் பிளக்கமாட்
டாதுகள்பின்னும்ஆபத்துக்கெல்லாமிடமானதனமாவேண்டுமென்று கே
ட்டுச்சகலதனத்தையும்யாசகருக்குக்கொடுக்கிறார் இது ஆபத்தென்றுமிது
சம்பத்தென்று மெண்ணுகிறகற்பனாபிராந்தியானது மனதிலுண்டாகுதெ
ன்று பாடுகிறார்சனங்கள் ஒரிஷ்டமானபொருள் போகும்போது நான்
கெட்டுப்போனேன்நானனாதையானேனென் றழும்போதும்வைராக்கியத்
தையடைகிறதில்லையிதுவே ஆச்சரியமென்று சொல்லுகிறார்[அன்னுவ
யவிதிரேகங்களாலிராகமுதலியன துன்பமென்று பார்க்கும்போதுமென்ப
துகருத்து] இராமரிப்படியிருப்பதனால்நாங்களுந்துக்கமடைந்திருக்கிறோ
மாதலாலிவருக்குண்டானசோகத்தைப் போக்கத்தக்கவுபாயமொன்றுந்தெ
ரியாதநாங்களென்னசெய்குவோமிக்காரியத்தில் நீரேகதி நீதிதெரிந்தவர்கள்
நியாயத்தையுபதேசஞ்செய்தவராதுமோகத்தைப்போக்கட்டுமேயெனில் | அ
ரசனீதியைச்சொல்லுகிற அரசவனைத்தானாவது அல்லது பிராமணனைத்
தானாவதுதெரியாதவனைப்போற்பரியாசஞ்செய்வதுமன்றி அவமானமுஞ்

செய்கிறார் இது இதென்றுதோற்றிக் கொண்டும் நாசத்தையடைகிறதாயு
ம்விரிவாயுமிருக்கிறவிச்சகத்தும் நானென்றுதோற்றுகின்றதும்வஸ்துவல
லபின் வினையோவஸ்துவென்றுசொல்லப்பட்டது வேறென்றுநிச்சயித்திரு
க்கிறார் போகம் ஆயுள் இராச்சியம் மித்திரன் தாய் தந்தைமுதலியவைக
ளிலுமழையில்லாதகாலத்தில்சாதகப்பட்சிபோலமிகவும்பயமடைந்திருக்கிறார்
இப்படியிருக்கிறபுத்திரனுடையசிந்தைமுதலிய கிளைகளாலவிரிந்திருக்கிற
ஆபத்தாகிறகொடியைவேரோடுபிடுங்குதற்குத்தயவுள்ளவரான நீரொத்தன
றைதச்செய்யுமிவனை உலககாரியங்களிலிருக்கும்படியாகச் செய்யத்தக்கபெ
லவானிவ்வுலகிலும்மைத்தவிரயாவரிருக்கிறார்சூரியனிருட்டைப்போக்கிப்பூ
மியில்தனது பிரகாசத்தைப் பிரயோசனத்தோடு கூடினதாகச் செய்வது
போல துக்கரூபமானவிருட்டுக்குக்காரணமானசகலமோகத்தையுமிராமரு
டையமனதிலநின்றுமப்பால்தள்ளிபவரிடத்தில்தனது உபதேசசாமர்த்திய
த்தைபபிரயோசனததோடு கூடினதாகச்செய்கின்றவனேமகாபுருஷனெனப்ப
டிபபட்டவர்நீர்தான்.

பத்தாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதினோராவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் விசுவாமித்திரருந்தாவினால் சபையிலழைத்து வந்தி
ருக்கிற ராமனைத் தசரதர்சமாதானப்படுத்துகிறதும் மனோவியாதிக்குக்
காரணத்தைக் கேட்கிறதுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

விசுவாமித்திரர்சொல்லுகிறார்- இராமர்முன்சொன்னபடியிருந்தாரே
யாகில் சமர்த்தாளான நீங்கள் தலைமையான மாவினையனுசரித்திருக்கிற
மான்கள்போல இவவிடத்திற்சீக்கிரமாக அழைத்துவாருங்கோள் இராம
ருக்குண்டான இம்மோகமானது ஆசையினாலும் ஆபத்தினாலுமுண்டான
தலலயிதுமோட்சத்துக்கேதுவானநிராசையினாலும் விவேகத்தினாலும்வரு
கின்றஞானந்தான் அவர்சீக்கிரமாக இவ்விடததிற்கு வரட்டுங்காற்றானது
பறுவதத்திலிருக்கிறமேகத்தைப்போக்குவது போலநாங்களவர்மோகத்தை
யிவ்விடத்திலேயேசீக்கிரமாகப்போக்கிவைக்கிறோம் .சங்கை. மோகத்தைப்
போக்கினதாலவருக்கென்னசித்திக்குதெனில் இம்மோகமானது யுத்தியினா
ற்போகும்போது அவருத்தமமான மோக்ஷபதத்தில் ஏங்களைப்போலிவனை
ப்பாறுதலையடைந்து அமிர்தபானம் பண்ணினவன் போலசத்தியவஸ்து

ஆநந்தம்ஞானமிவைப்பாறுதல் குளுமைபெருமன்நல்லழகு இவைகளை
யடையப்போகிறார் .சங்கை. விவகாரமவித்தையினாலுண்டாகின்றமையா
ல்குடைபோகும்போது நிழலப்பாற் போகிறாப்போல அவித்தைபோகும்
போதுவிவகாரமும்போய்விடுமது செனங்களுக்கிஷ்டமல்லவேயெனில பூசி
க்கத்தக்கவராயும் பரிபூரணமானமனதுள்ளவராயுமிருக்கிற இராமர்தன்வ
ருணத்திற்குமாச்சிரமத்திற்கும்யோக்கியமாக உலகவிவகாரங்களைப் பழுதி
ன்றிச்செய்யப்போகிறார் அவர் ஒருகுறைவின்றியிருக்கிறவராச்சுதேவிவ
காரத்தைச்செய்வானேனெனில்சீவித்திருக்கிறவனாச்கும் சகலவிவகாரங்க
ளும்விடக்கூடாததினாலவசியம்விவகாரஞ் செய்யத்தக்கதாகும்போது தன
துவிவகாரத்தைவிட்டுவேறொருவிவகாரத்தைப்பற்றுதற் கேதுவில்லாமை
யாலுமரசன்செய்வதைச்செனங்கள்செய்வதனாலுமவர்கள் செய்வதற்காகவு
ம்தன்விவகாரத்தையேநடுவில்விடாமற்செய்யப்போகிறார் அவ்விவகாரங்க
ளைச்செய்தாலவைகளிலிச்சை யடைந்து முன்போற்சுகதுக்கதிசைகளைய
டைவரோவெனில் வலுவானஞானபெலமுள்ளவராயும்பராபரத்தையறிந்
தவராயுஞ்சுகதுக்கதிசையில்லாதவராயும்ஒடும்பொன்னுஞ்சரியாய்ப்பார்க்கி
றவராயுமாகப்போகிறாரென்று முனிநாதராயிருக்கிற விசுவாமித்திரர்சொ
ல்லும்போது தசரதர்பூரணமான மனதுள்ளவராய் இராமனையழைத்து
வருவதற்காகத்திரும்பவுமனேகந்தூதர்களையனுப்பிவித்தார் பின்பிராமர்வி
சுவாமித்திரர் வந்துவசனித்திருக்குஞ் சமையத்திலபிதாவின்சமீபத்திற்குப்
போகவேண்டுமென்றுதன்வீட்டிலிருக்கிற ஆசனத்திலிருந்தும் உதயபற்
வததத்திலிருந்துசூரியன்போல எழுந்திருந்துசிலவேலைக்காரர் தம்பிகளிவ
ர்களோடுகூட இந்திரன்சொற்கம்போலிருக்கிற புண்ணியமானபிதாவினி
டத்தையடைந்துதேவர்கள் கூட்டத்தினாற்சூழப்பட்ட இந்திரன்போல
அரசர்கள்வசிஷ்டர்விசுவாமித்திரர்மந்திரிகள் முதலியகூட்டத்தினாற்சூழப்ப
ட்டிருக்கிறதசரத மகாராசாவைத்தூரத்திலேயேகண்டார் வசிஷ்டர்முதலா
னவர்களும்சுப்பிரமணியருக்குச்சமானமாயும் சத்துவகுணமுள்ளவராயுமி
ருக்கிற இராமனைத்தூரத்திலேயே கண்டார்கள் பின்பிராமர்சபையிலவந்
துபிதாவையும்வசிஷ்டர்விசுவாமித்திரரையும்பிராமணரையும்பந்துக்களை
யுமாசாரியர்களையுஞ் கிரமமாகப்பணிந்தார் பின்புதன்னைப்பணிந்தவர்க
ளைப்பார்வையினாலும்சிரசினாலும்வாக்கினாலுமங்கீகரிததுப் பிதாவினதுச
மீபத்தையடைந்தார் அவரைத்தசரதர் மடியிலிருமென்று சொல்லும்போ
துபூமியில்தனது ஏவலாளாலிடப்பட்டவஸ்திரத்திலிருந்தார்பின்புதசர
தர்சொல்லுகிறார்வாராய்விவேகத்தையடைந்தபுத்திரனேசுரேய்சுகளுக்குப்

பாத்திரமானநீ அவிவேகிபோலமெலிந்தபுத்தியினுல்சீவாத்மாவைத்துன்ப
ப்படுத்தவேண்டாம்பிதாமுதலியோர்களாலும்பிராமணுளாலும் ஆசாரியர்
களாலுஞ்சொல்லப்பட்ட தருமத்தைச்செய்கிறவனுல் புண்ணியபதமானத
டையப்படுகின்றது மோகத்தையடைந்தவனுலடையப்படுகிறதில்லை மோ
கத்திற் கிடங்கொடாதவனாயில் தூரத்திலிருக்கிற ஆபத்துங்கிட்டவருகிற
தில்லை கிட்டவந்திருக்கிற ஆபத்து நசித்துப்போமென்று சொன்னபின்பு
வசிஷ்டர்சொல்லுகிறார் வாரீரிராகவரே நீக்கக்கூடாததாயுந் துன்பத்தினு
ற்சம்பாதிக்கப்பட்டுமிருக்கிறவிடயரூபமான சத்துருக்களையுஞ்செயித்தமை
யால் நீரேசுரரிப்படியிருக்கிறநீருந் தெரியாதவர்கட்குயோக்கியமாயும் வி
ட்சேபங்களாலும் அஞ்ஞானத்தினுலுநிறைந் திருக்கிறமோகரூபமானகட
விலாத்மஞானமில்லாதவன்போலயேன்முழுகிறீரென்றபின்பு விசுவாமித்
திரர்சொல்லுகிறார் உம்முடையமனதை வீட்டைப் பெருச்சாளிகள்போலவி
அறுக்கிறமனேவியாதிகளெந்தக் காரணத்தினுலுண்டா யிருக்கின்றது ஏ
துகிடைந்தாலதீருமதுகளுடையசொரூபமெப்படிக்கொற்றது அதுகளைத்
தவணவிதங்களதைச்சொல்லும். (அ - கை) மனேவியாதிக்கு ஏதுக்கள்சக
த்திற்பிரசித்தந்தானே அதுகளைக்கேட்பானேனெனில | அயோக்கியமா
னமனேவியாதிகட்குநீர் யோக்கியரல்ல அதேனெனில ஆபத்தையடைந்த
வனுவது தரித்திரனுவது அதற்கிடமாவன் உம்மால்நீக்கவேண்டிய ஆபத்
துகளொன்றுமில்லை பின்னையோவெனில் உமது பிதாவினதுபிரபா
வத்தினுலேயேசகல ஆபத்துகளும் உமக்குச்சுதாவாகவே தள்ளப்பட்டிரு
க்கின்றதுகளாகையாலெந்த இஷ்டங்கிடைத்தாலும்மை மனேவியாதிகள்
பிடிக்கமாட்டாதுகளோ அந்தயிஷ்டத்தைச் சீக்கிரமாகச்சொல்லுஞ்சகல
இஷ்டத்தையுமடை வீரென்றுவிசுவாமித்திரரது உசிதமான அர்த்தத்தை
க்கெறபத்திலுடையவசனத்தைக் கேட்டு இராமர்வேண்டிய அர்த்தசித்தியை
அனுமானபிரமாணத்தினுலறிந்து மேககெற்சனையைக் கேட்டமயிலான
துபோலதுன்பத்தைவிட்டார்.

பதினோராவதுசருக்கமுற்றிற்று.

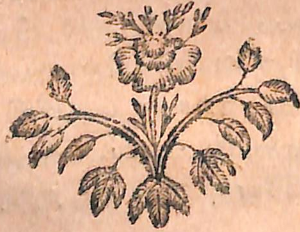

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் போகங்கள் துக்கரூபமென்றும் விஷயங்கள் பொய் யென்றுஞ்சம்பத்துகள் அனர்த்தமென்றுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

வான்மீகிசொல்லுகிறார். இராமர்விசுவாமித்திரர் வாக்கியத்தைக்கேட்டு நன்றாகத்தெளிவையடைந்து நிறைந்தபொருள்களையுடையதனுல்மிருதுவாயுமழகாயுமிருக்கிற வசனத்தைச்சொல்லுகிறார் வாரீர்பகவரனே நான்றெரியாதவனுயினும் நீர்சொல்லென்று சொன்னதினுலிப்போதுசகலத்தையுமுள்ளபடிசொல்லுகிறேன் பெரியோர்வசனத்தை எவன்தள்ளுவன் [எவன்தள்ளுவனென்றதனுல் உமதுஆக்ஞாபரிபாலனத்தினுற் சொல்லுகிறேனேதவிரமனேதைரியத்தினுலல்லவென்பதுகருத்து] (அ-கை) இந்தப்படிவணக்கவசனத்தினுல்முனியைச்சுவாதீனஞ்செய்துதனது விற்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிறகாரணத்தினுலேகர்ம்மானுஷ்டானத்தினுல்சித்தசுத்தியுஞ்சித்தசுத்தியினுல் விவேகவைராக்கியமுமதனுல்விசாரமுமுண்டாயிற்றென்றுசொல்லுகிறார் | இந்தநான்பிதாவினது வீட்டிற்சனித்துவளர்ந்துவித்தியாப்பியாசங்களைச்செய்தபின்பு சத்துக்களாசாரப்படியே நடந்துசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியில் தீர்த்தயாத்திரைசெய்யுநிமித்தஞ்சஞ்சரித்தபின்பிவ்வளவுகாலத்திற்குள்ளே இச்சமுசாரத்திலிருக்கிற வாசையைநீக்குவதான விசாரணையானதென்மனதிலுண்டாயிற்று அதனுல் விவேகத்தையுடையவனுகி போகவிச்சை நீங்கியபுத்தியினுல் நானேமேற்சொல்லப்போகிறபடிவிசாரணைசெய்தேன் ✻ விரிவான இச்சமுசாரத்திலென்ன சுகம் பிராணிகளிறத்தற்கே பிறக்கின்றதுபிறத்தற்கேயிறக்கின்றது ஆதலால்மிகவுந்துக்கமா யிருக்கின்றது சங்கை. பிறத்தலிறத்தலிற்றுக்கமிருப்பினுமிதன் மத்தியிற்செல்வம்வந்தபோது சுகமனுபவிக்கப்படுகுதே யெனில் செல்வம்வந்தகாலத்திலிருக்கிற மாலைசந்தனம் அன்னபானமுதலியசகலவிஷயங்களுஞ் சுகத்தைக்கொடுக்கிறதல்ல அதேனெனில் விஷயங்கள்நிலையில்லாததினுல் அகப்படாதகாலத்திலும் பிரியிறகாலத்திலுந் துக்கத்தைக்கொடுக்கின்றதுகளப்படி யிருந்தபோதிலுமனுபவகாலத்தில் சுகமுண்டாகுதெனில் அப்போதுமிவ் விஷயங்களுயர்நத ஆபத்துகள்தான் அதேனெனி விராகாதிதோஷங்களையுமிகுந்த ஆபத்துகளையு முண்டாக்குவதனுல் சாஸ்திரநிஷேதமாகாதவிஷயங்களிப்படிக்கொத்ததுகள் சாஸ்திரநிஷேதமானவிஷயங்கள் பாவங்களை யுண்டுபண்ணுகின்றமையால் பாவங்களாயுமிருக்கும் [ஆகையால் விஷயபோகம் விஷங்கலந்த அன்னத்தைப்புசித்தற்குச் சரியாகவிருக்கின்றமையால் சமுசாரத்திற்சுகமில்லை யென்

பதுகருத்து] (அ - கை) அவ்விஷயங்கள்சுகத்தைக்கொடுக்கிற தாகாமற்
பொமேயாகிலப்போது சுகத்திற்கேதுவாகவெப்படி சேர்ந்திருக்கின்றதுக
ளெனில் | சகலவிஷயங்களும் உளசிமுதலானலோகசலாகைகள்போல ஒ
ன்றுக்கொன்றுசேராமலிருந்துகொண்டு இதுபோகத்துக்குச்சாதனமெ
ன்றென்மனதின்கற்பனையினாலேயே ஒருகாரியத்திலேதுவாகச் சேருதுக
ள் (அ - கை) விஷயசம்மந்தங்கள் மாத்திரமனதின்வசமல்லபின்னையோ
உற்பத்தி திதி நாசங்களும் மனதின்வசந்தானென்று சொல்லுகிறார் | விரி
வானசகமானதுமனதின்வசமாகக்காணப்படுகின்றது அப்போது மனதே
சுகசாதனமாகட்டுமெனில் மனதும் விவேகமுண்டாகும்போது சூன்னியம்
போலத்தோற்றுகின்றது அதனாலுஞ்சுகஞ்சித்திக்கிறதல்ல பின்யாதினால்
நமக்குச் சுகஞ் சித்திக்குமென்றிவ்வளவு காலமோகத்தை யடைந்தோம்
(அ - கை) ஆகையாலிவ விஷயசுகம்பிராந்திதானென்றுகாண்பிக்கிறார் | கா
னற்சலத்தினால்மூடமான்கள்வெகு தூரமிழுக்கப்பட்டாற்போல மூடபுத்தி
களான நா மில்லாதவிஷயசுகத்தினாலேயே கஷ்டமாயிருக்கும்படியிழுக்கப்
பட்டோம் நாமெல்லாமொருவரால் விற்கப்படாமலிருந்தாலும் விற்கப்ப
ட்டவர்போல பரவசராயும் தெரிந்தவனென்றெண்ணியிருந்தாலும்
மூடராயுமிருக்கிறோ மிதுதான்மாயை ஆச்சரியம் இப்பிரபஞ்சங்களில்
விஷயசுகலேசங்கள்தானேது அப்படியிருக்கநாங்கள்வீணாகவே அஞ்ஞா
னத்தினால்பந்தத்தையுடையவர்களென்றுபிராந்தியையடைந்தவர்களாகயி
ருக்கிறோம் [விஷயசுகலேசங்கள் நாசமுடையதென்று கண்டிருப்பதா
லுமளவில்லாதது க்கத்திற்குவித்தாயிருப்பதாலுந் துக்கமேயன்றிச் சுகமன்
றென்பதுகருத்து] படுகுழியிலமூடமிருகங்கள் விழுகிறதுபோல கனமா
னமோகத்தில் நாங்கள் வீணாகவிழுந்து விட்டது ஆ வெகுகாலங்கழித்து
திவசப்புவந்தறியப்பட்டதுநானா இத்திரிசியமெப்படிக்கொத்த உருவையு
டையது எதுக்காகவந்திருக்கின்றது எனக்குராச்சியத்தினாலும் போகங்க
ளாலுந்தானென்ன இவைகளெல்லாம்பொய்தானே இதிற்கொஞ்சஞ் சத்திய
முமுண்டா அதில்பார்க்கப்படுகிறஞானஞ்சத்தியமா திரிசியஞ்சத்தியமா அ
தில் எதுபொய்தானே அதுவேபொய்யாகட்டு மதுவேறாக வேண்டாமது
பொய்யாகிறத்திலொருக்கென்னகுறைவுவருகின்றது [ஒருகுறைவுமில்லை
யென்பதுகருத்து] ஆகையாலிந்தப்படிவிசாரணை பண்ணுகிறஎனக்கு
ச்சகலவிஷயங்களிலும் வழிச்செல்வோனுக்குமருபூமிகளிற்றோற்றுகிறகா
னற்சலத்தில்வைராக்கியம்வருவதுபோல வைராக்கியம் வந்துவிட்டது *
| விரிவான இச்சமுசாரத்திலென்னசுகமென்ற வாக்கியமுதல் வைராக்கிய

ம்வந்துவிட்டதென்ற வாக்கியமீறாகவிஷய சுகந்துன்பமென்றும் பொய்
யென்றுந் தனக்குவிசாரமுண்டான பிரகாரத்தைவருணித்ததெனவறிக]
(அ - கை) தனக்குக்கேட்கவேண்டிய அமிசத்தைச்சொல்லுகிறார் | சர்வானு
பவப்பிரமாணத்தினாற்சித்தித்திருக்கிற இத்திரிசியமானது நாசத்தையடைகு
து அதாவது உண்மையாகஇல்லாதபதார்த்தப்போலவேயாகுது அதென்ன
இருப்பையுடையபதார்த்தத்துக் கில்லாமைகூடாமையால் திரிசியம் அசத்
துத்தானென்றொருவன்சொல்லுவனேயாகிலதிருப்பவுமுண்டாகுதே அதா
வதுயிருப்பையடைகுதே அதென்ன உற்பத்திநாசங்களைத்தவிரவேறுபட்
டிருக்கிறவிர்த்திமுதலானவிகாரங்களையுமடைகுதே அதுவுமென்னமுன்ன
வஸ்தையையுடையது நாசத்தையடைகுது பின்னவஸ்தையையுடையதுவு
ண்டாகுதெனிலப்போது அதுதானிதுவென்கிறநினைவும் விர்த்தியடைவ
துமுதலியவிவகாரமும்வரக்கூடாது முன்னவஸ்தையுடையது நாசத்தை
யடைகிறதில்லையென்றுசொல்லிலப்போது ஒருகாலத்திலேயேயிரண்டவ
ஸ்தைகளையடையவேண்டுவதாகுமதேனெனி லவஸ்தாந்தரமுநதொடர்ந்
துகொண்டிருக்கின்றமையாற்றான் அன்றியுமிவ்வவஸ்தைகள் நிலையாகவி
ருக்கவேண்டுமவ்வவஸ்தைகள் பாவபதார்த்தங்களை விடவேறென்லப்போ
தவைகள்அபாவமாகஏற்படும்பாவபதார்த்தத்தையு மவஸ்தையையு மொன்
றெனில் அவஸ்தையையுடைய நிலையுள்ளபதார்த்தத்தினிடத்தில அவஸ்தை
கள்கிரமமாகவருகுதென்கிறதுகூடாது [உற்பத்திமுதலானதுசளா லொ
ருபிரயோசனமுமில்லையென்பதுகருத்து] இம்மூன்றுகேள்விக்கும் உத்தர
ஞ்சொல்வதற்காக உற்பத்தி திதி உபசாந்திப்பிரகரணங்களுண்டா யிருக்
கின்றன (அ - கை) பிரயோசனமில்லை யென்பதுமாத்திரமல்ல அனாத்
தபரம்பரையுமிருக்குதென்றுசொல்லுகிறார் | உற்பத்தி சரை மரணம் ஆ
பத்து சம்பத்து முதலானதுகளடிக்கடி தோற்றிமறைந்துவளர்ந்துகொ
ண்டிருக்கின்றதுகள் [சம்பத்துமனர்த்தவே துவாகையாலனர்த்தமென்ற
து] (அ - கை) சம்பத்துகள்போகவேதுவாகையினால்தேகத்துக்குப்பிரயோச
னமாகுதெனில் | திரும்பத் திரும்பவனுபவிக்கின்றதுச்சமான போகங்களி
னால் மலையிலிருக்கிறமரங்கள் காற்றினாலலைக்கப்படுவதுபோல அலைக்க
ப்படுகிறோம் (அ - கை) ஞானமுள்ளவர்கள் துக்கநாசவுபாயஞ்சம்பாதியாமற்
போனாலந்த ஞானம்வீண்தானென்றுமவர்களசேதனங்கள்போலவென்று
ங்கருத்தில்வைத்துச்சொல்லுகிறார் | வண்டுகளால் துளைக்கப்பட்டதுவார
முடைய அசேதனமானமூங்கில்கள்சத்திக்கிறது போலசெனங்கள் பிராண
னென்கிற பேருடையதானகாற்றுகளால்சத்தித்துக்கொண்டு புருஷார்த்த

த்திற்கு பயோகமாகாமல் வீணாயிருக்கின்றதுகள் (அ - கை) எந்த ஏதுவினால் மோகத்தையடைகிறாயென்றதற்குத்தரஞ்சொல்லுகிறார் | மரமானது பொந்தில் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற உக்கிரமான தீயினாற்போல இந்த துக்கமெப்படிபோகுமென்கிற சிந்தையினால்கொளுத்தப்படுகிறேன் ❋ கற்போலிடைவெளியில்லாமல் சமுசார துக்கங்களால்நிறைக்கப்பட்டிருக்கிற மனதுடையவனாயிருக்கும்போதும் பந்துசேனங்கள்நமது நிமித்தமழுமென்கிற பயத்தினாலேயே நான்கண்ணீர்விட்டழவில்லை அப்படிக் கண்ணீரில்லாத அழுகையினால்விஷயங்களிற்பிரீதியில்லாததினால் தற்கேதுவானசந்தோஷமில்லாமலும் பந்துக்கள்துக்கப்படாமலிருக்கும் பொருட்டும் என்முகத்திலுண்டானபொய்ச்சிரிப்புமுதலானதுகளை எனது விவேகமாத்திரமேகாந்தத்திலறிகின்றது ❋ பாக்கியமுள்ளவனந்தப்பாக்கியம்நீங்கியபின்பு தரித்திரத்தினால்முன்னிருந்ததை நினைத்துமோகமடைவதுபோல இஷ்டமான விஷயநாசங்களால் நிறைந்தயிருப்பை நினைத்து அல்லது சகலதுக்க நாசத்தோடுகூடினபரமானந்தபாவமேபாவமதினபாவமே அஞ்ஞானமந்த விகாரமானயிருப்பைநினைத்துச்சமுசாரசேஷ்டையினால்மிகவுமோகமடைகிறேன் (அ - கை) ஸ்ரீமான்கட்கெதுகிடையாதென்னுமுலக வசனத்தினாலுமது பிதாவினதுசம்பத்தினாலேயே உமக்கிஷ்டமான அருத்தஞ்சித்திக்கப்போகுதே ஏன்மோகமடைகிறீரெனில் | வஞ்சனையையே செய்கிற சம்பத்தானது புத்திக்குமோகத்தையுமனேகந்துன்பத்தையுங் கொடுக்கின்றது நற்குணங்களையும்நீக்குகின்றது ❋ கொடுமையானசத்துரு தரித்திரம்ரோகமுதலான ஆபத்தையுடையவர்கட்குஅனேகம்புத்திரனையுடையகிரகமானதுசந்தோஷமாகாததுபோல தனம்படைத்தவர்களைச் சிந்தாரூபமானமுனைகளாலெள்ளெள்ளாக அறுக்கிறசக்கரமாயிருக்கிறதனமானது எனக்குச்சந்தோஷமாகவில்லை ❋ தலைபூண்டயானையின்மனம்போல தேகமுதலான அனித்தியமென்கிறசிந்தைகளால் என்மனதானது சுகத்தையடையவில்லை ❋ செனமானது அஞ்ஞானமானயிரவில்மோகமாகிறபனிப்புகைகளால்சாஸ்திரரூபமானபிரகாசத்தைநீங்கியிருக்கும்போது துஷ்டராயும்சதுரராயுமிருக்கிறவிஷயங்களான அனேகந்திருடர்கள் எப்பொழுதுமெங்கும் விவேகமான உயர்ந்தஇரத்தினத்தைத்திருடுதற் கெத்தனப்பட்டிருக்கிறார்களவர்களையுத்தஞ்செய்துகொல்வதற்குத்தத்துவஞானிகளைத்தவிர எவர்வல்லவர் [தமசு நசியாமற்போனாலவர்களைக்கொல்லக்கூடாதென்பதுகருத்து] அதனாற்றான்தத்துவஞானிகளைத்தவிர எவாள்வல்லவென்றது.

பன்னிரண்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது சருக்கம்.

தனதூஷணம்.

இச்சருக்கத்தில் மூடருக்கெல்லாமிஷ்டமான வளாயும் எப்போதும் போகரூபமான அனர்த்தத்தைக்கொடுக்கிறவளாயுமிருக்கிறதனலட்சுமியை நிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ - கை) இந்தப்படிவிஷயங்களை அசாரமென்றும் அனர்த்தமென்றுந் தெரிவித்து அதுகளைச்சம்பாதித்தற்குமூலமான தனலட்சுமியுமப்படிக்கொத்ததுதானென்றிராமர்சொல்வதற்காரம்பிக்கிறார் | வாரீர்முனியே சமுசாரத்திலிருக்கிற இலட்சுமியானவள் வெகுசுகங்களையுண்டுபண்ணுகிறதாக மூடர்களாலுயர்ச்சியாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறாள் எதார்த்தத்திற் கொலை பந்தம் நரகமுதலானதுன்பங்களைக்கொடுக்கின்றமையால்மோகத்தின்பொருட்டேயாகிறாள் நிச்சயம். [சுகலேசத்தையும்விவேகத்தையுங் கொடுக்கிறதில்லையென்பதுகருத்து] ❋ மழைகாலத்துநதியானது உபரக்கூத்தாடுகிற அனந்தமலைகளைத்தன்னிடத்திலுண்டுபண்ணுவது போல இலட்சுமியானவள் உச்சாகங்களாலதிகமாயுமளவில்லாத மனோரதங்களுடையவரிசைகளையுடையவளாயும் மிகவும்வியாகுலாளாயுமிருக்கிற வெகு மூடர்களைத்தன்வசமாகச் செய்திருக்கிறாள் ❋ ஆற்றிலலைகளுண்டாவது போல இலட்சுமியினிடத்திலிருந்துந் துஷ்டநடத்தைகளால் விருத்திபண்ணப்பட்டுஞ் சஞ்சலமாயுமிருக்கிறசிந்தைரூபமான வெகுபெண்களுண்டாகிறார்கள் ❋ நெருப்பைமிதித்துஒரிடத்திலுங்காலைவைக்கமாட்டாமலிங்குமங்குமோடுகிற நிகிருஷ்டையான ஸ்ரீயைப்போல இலட்சுமியானவள் ஓரிடத்திலு நிலையில்லாமல் சாஸ்திரத்திற்சொல்லப்பட்டநடத்தையைவிட்டிருக்கிறபுருஷனையடைந்து இங்குமங்குமோடுகிறாள் ❋ தீபச்சுடரானதுகொஞ்சந்தொடப்பட்டாலுந்தொடப்பட்டவனுக்கும்வேக்காட்டைக்கொடுத்துத்தானுநாசத்தையடைவதுபோல இலட்சுமியானவள்மற்றொருவராலற்பமபகரிக்கப்பட்டாலுஞ் சிலவிடப்பட்டாலுந் தன்னைப்படைத்தவனுக்குப்பெரிதான வேக்காட்டையுண்டுபண்ணிக்கொண்டுதானுநாசத்தையடைகிறாள் ❋ இலட்சுமியானவள்துன்பத்தினாற்சம்பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலுங்குணவான்களது அனுபவத்திற்குமாத்திரமாகிறதில்லை பின்னையோவெனில் அரசனது சுபாவம்போலமூடத்தன்மையுடையவளாகிக்குறைகுணங்களை விசாரியாமற்றானேசமீபத்திலிருக்கிற வனையடைகிறாள் ❋ [மூடரான அரசர்கள் தருமவான்களாயுங் குணவான்களாயுமிருக்கிறவர்களோடு சினேகஞ்செய்கிற

தில்லை சமீபத்திலிருக்கிற ஏவனுகிலுமொருவனேடு சிநேகிக்கிருர்களெ
ன்பதுபிரசித்தம்] (அ-கை) இலட்சுமியானவள்யாகாதிகளால் விரிவைய
டைந்து சுகத்தைக்கொடுப்பளெனில் | இமிசை பொய் லோப முதலிய
தோஷமாகிறசர்ப்பத்தின்விஷவேகத்தைவிரிவாகப்பண்ணுகிற இராச்சியந்
தனம் இலாபமுதலானபலன்களுக்கேதுவான யுத்தம் சொக்கட்டான் வா
ணிபமுதலான அந்தந்தக்கருமங்களால் விரிவையடைகிருள் [யாகாதிகள்
செலவுக்கேதுவென்றும் அதனுலுண்டானசுகமனித்தியமென்றுங்கருத்து]
பெருங்காற்றினுற்பனியானதுசிதறபபடுகிறதுபோலச்சேனமானது இலட்
சுமியினுற்சிதறப்படாதவளையில அன்னியனிடத்திலுந் தன்னவனிடத்திலு
ந் தயவுதாட்சண்ணியஞ்சிநேகங்களோடு கூடிக்கொண்டிருக்கின்றது ❊
(அ-கை) அதைத்தானேபிரகாசப்படுத்துகிருர் | இரத்தினமானது புழு
திகளாலழுக்கையடைவதுபோல தெரிந்தவர்கள் சூரர்கள் நன்றியுள்ளவ
ர்கள் மநோக்கியர்களிவாகளெல்லாமிலட்சுமியினுலழுக்கை யடைகிருர்கள்
❊ விஷக்கொடியானதுமரணத்தைக் கொடுக்கிறதுபோல இலட்சுமியான
வள் துன்பத்தின்பொருட்டேவிருத்தியடைந்து நாசத்தைக்கொடுக்கிருள்
❊ (அ-கை) இலட்சுமியையுடையவர் களுஞ் சிலர்கருமமுள்ளவர்களாயு
ங்கீர்த்தியுள்ளவர்களாயுங்காணப்படுகிருர்களேயெனில | சேனங்களால்நிந்
தியாமலிருக்கிறபாக்கியவானும் வீரவாதஞ்சொல்லாமலிருக்கிற சூரனுஞ்சு
ரியானபார்வையுடைய பிரபுவுங் கிடைப்பதரிது ❊ விஷமமான இலட்சுமி
யானவள் துக்கரூபமான சர்ப்பங்களுக்குந்திடமுள்ள குகையாயுந்திடமான
மோகமாகிறபெரிதானயாவினகளுக்குவிந்தியமலையினதுபெரிதானதாழ்வ
ரையாயும் புண்ணியகருமங்களாகிறதாமரைக்குஇரவாகியுந் துன்பமாகிற
ஆம்பலுக்குநிலவாயுந் தபவானபார்வையாகிறதீபத்துக்குப் பெருங்காற்று
மவிகற்பமாகிறபயிர்களுக்குக்கழனியாயும் வைராக்கியமாகிற கொடிகளு
க்குப்பனியாயுங் காமாதிவிகாரங்களாகிற கோட்டான்களுக்கிரவாயும் வி
வேகமாகிறசந்திரனுக்கு இராகுவினுடைய ஈற்றுப்பல்லாயுமிருக்கிருள் ❊
இந்திரதனுசைப்போலச்சற்றுநேரம்பலவிதமான ஆசைகளாகிறவருணங்
களாலழகாயும் மின்னற்போற்சஞ்சலத்தையும் உண்டானமாத்திரத்தில்நசி
க்கிறதாயுமிருக்கிருள் ❊ மூர்க்காளிடத்திலிருக்கிறவளாயும் வஞ்சவினைசெய்
கிறத்திற்காணவிலச்செயிக்கிறவளாயும் ஆற்றின்பெருக்குப்போல க்ஷணகா
லமும் ஓருவிதமானயிருப்பைச்செய்யாமலுங்கொடூரயிருதயாளிடத்திலிரு
க்கிறவளாயுமிருக்கிருள் ❊ பிறருடைமையையபகரித்ததனுலுண்டானபொ
ருளையுடையதாயும் ஏமனுல்கிரிகித்துக்கொண்டுபோனபொருளையும் வாங்

கவேண்டுமென்றிச்சிக்கிறசுபாவத்தையுடையதாயுந் துஷ்டமானமநோவி
யாதிகளொளித்தற்கிடமாயும் மங்களமிலலாத தாயுமிருக்கிற இந்த இலட்
சுமியினுல் துன்பத்தைத்தவிரசிறிது சுகத்தையுநான் பார்க்கவில்லை ❊ பா
ர்வைக்குமநோக்கியமாயும் சாகசத்தினுலடையத் தக்கதாயும் க்ஷணத்தில்நா
சத்தையடைவதாயுஞ்சத்துருக்களாற் சூழப்படுவதாயுமிருக்கிற இலட்சுமி
யானவள் சர்ப்பக்கூட்டங்களாற்சுற்றப்பட்டதாயும் பாழுங் கிணர்முதலா
னபள்ளத்திலுண்டானதாயுமிருக்கிறகொடியின் புஷ்பத்தைப்போலச்சித்த
விருத்தியையிழுக்கிருள்.

பதின்மூன்ருவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதினுன்காவதுசருக்கம்.

ஆயுள்தூஷணம்.

இச்சருக்கத்தில் வியாதி ரோகம் சனை முதலியவைகளாற் சூழப்பட்டும்
காமமுதலானதுகளாற்கலங்கப்பட்டுமிருக்கிறமூர்க்கனுடையபிழைபபும் ஏ
வ்வனமுமாயுளுநிந்திக்கப்படுகின்றன.

(அ-கை) தனலட்சுமியைப்போல் ஆயுளுஞ்சுகவேதுவல்லவென்றி
ராமர்செல்லுகிருர் | தளிரினது நுனியிற்றெங்குகிற பனித்திவலை போல
ஆயுளானது நிலையில்லாததாகையால் பயித்தியமபிடித்ததுபோலஅகாலத்
தில்நிகிருஷ்டமானசரீரத்தைவிட்டுப்போகின்றது ❊ விஷயங்களாகிற சர்ப்
பத்தீண்டினதினுல் மேலிநதசித்தத்தையுடையவர்களாயும் ஆத்மஞானமில்
லாதவர்களாயுமிருக்கிறபுருஷாளுக்கு ஆயுளானது துன்பத்திற்குக்காரண
மாயிருக்கின்றது ❊ (அ-கை) பிரமத்தையறிந்தவர்களுக்குமப்படிதானே
வெனில் | அறியவேண்டுவனயாவையுமறிந்தும் பூரணமானவஸ்துவிலிளை
ப்பாறிக்கொண்டுமிலாபாலாபங்களிற் சமமான சித்தத்தையுடையவர்களாயு
மிருக்கின்றவர்களாயுளானது சுகத்தைக்கொடுக்கின்றது ❊ இவ்வளவென்ற
ளவிடப்பட்டதேகமே ஆத்மசொரூபமென்னுநிச்சயத்தையுடைய நாங்கள்
சமுசாரமாகிறமேகத்தில் மின்னற்போலிருக்கிறவாயுளாற்சுகத்தையடைய
வில்லை [தேகமே ஆத்மாவென்னுங்கருத்திருக்கின்றமையால் ஆயுள்நீங்கி
னுற்றேகநீங்குமென்பதுகருத்து] வாயுவைக்கட்டுகிறதுமாகாயத்தைப்பி

ளக்கிறதுமலைகளைத்தொடுக்கிறதுங்கூடலாமிவ்வாயுளை நிலையென விரும்புதல்கூடாது ❊ ஆயுளானது அற்பமானசரற்காலமேகம்போலவும் எண்ணெயில்லாததீபம்போலவுஞ் சஞ்சலமான அலைபோலவும் போய்விட்டதாகவேகாணப்படுகின்றது ❊ அலையையும் பிரதிபிம்பசந்திரனையுமின்னற்கூட்டத்தையும் ஆகாயத்தாமரைப்பூவையும்பிடித்தற்கிச்சிக்கிறேன் நிலைபெற்றியவாயுளையிச்சிக்கவில்லை ❊ எவ்வளவேனுமிவளைப் பாருதலில்லாதமனதையுடையமூடன்புருஷார்த்தத்திற்குபயோகமில்லாத வீணான வெகுஆயுளை அசுவதரியானதுகெற்பத்தையிச்சிக்கிறதுபோற்றுக்கத்தின்பொருட்டேயிச்சிக்கிறான் [ஆண்குதிரைக்கும்பெண்கழுதைக்குஞ்சனிப்பதசுவதரியென்றுபெயர் அதற்குண்டானகெர்ப்பமதின்வயிற்றைப்பிளந்துவருவதெனவறிக] அவசியமடையத்தக்கதானபரமபுருஷார்த்தத்திற்கேதுவாயுந் திரும்பவுந்துன்பத்தையுண்டுபண்ணமலும்முக்கியமானசீவன்முத்திச்சுகத்துக்கிருப்பிடமாயுமிருக்கின்றசீவனமேநல்லசீவனமென்றுசொல்லப்படுகின்றது ❊ மரங்களுமிருகபட்சிகளுஞ்சீவிக்கின்றதுகள்ப்படிக்கொத்தவாளுடையசீவனம் சீவனமல்ல எவர்கள் மனதுதத்துவஞானத்தினாலாவது வாசனாக்ஷயத்தினாலாவது நாசத்தையடைகுதோ அவர்களேதிரும்பவுஞ் சனிக்காதவர்களாகவுமுலகத்தில் நல்லபிழைப்புள்ளவர்களாகவுமாகிறார்கள் மற்றவர்களெல்லாங் கிழக்கழுதைகளென்றறியத்தக்கது [அதேனெனில்சுசியானதேகாத்மபுத்தியினாலெனவறிக] விவேகமில்லாதவனுக்குச்சாஸ்திரம்பாரமதேனெனிற்பாரம்போல வீணானசிரமத்திற்குக் காரணமானசயையுடையவனுக்குச்சகலதுக்கங்களையுநீக்குகிறதென்றுபிரசித்தமான ஞானமும்பாரமற்றதைக்கேட்பானேனென் சாந்தியில்லாதவனுக்குமனதுபாரம் ஆத்மஞானமில்லாதவனுக்குச்சரீரம்பாரம் புத்தியில்லாதவனுக்குரூபம் ஆயுள்மனதுபுத்தி அகங்காரந தொழிலிதுகளெல்லாஞ் சுமையாளிக்குச் சுமைபோலதுக்கத்தின்பொருட்டேயாகின்றது ❊ ஆயுளானது சகலதுன்பங்களோடுகூடியுஞ் சகலகாமங்களாற்குறைவுள்ளதாயும் ஆபத்துகளுக்கு முக்கியமான இடமாயும் ரோகங்களாகிறபட்சிகளுக்குக்கூண்டாயு மிருக்கின்றதாற்றுன்பத்திற்குத் திடமானகாரணமாயிருக்கின்றது ❊ பெருச்சாளியினாற்பழைமையானவளையானதுவருத்தமில்லாமற்கெல்லப்படுகிறதுபோல ஆயுளானதுகாலனாற் றுன்பமில்லாமற்றினந்தோறும் ஓயாமற்கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக்கெல்லப்படுகின்றது ❊ கொடூரமானசர்ப்பங்களாற்காட்டிலிருக்கிறகாற்றானதுபுசிக்கப்படுகிறதுபோலச்சரீரமாகிறபுத்திலிவளைப்பாதிக்கொண்டும் விஷத்தைப்போற்கொளுத்திக்கொண்டுமிருக்கிற ரோகங்களா

லாயுளானது புசிக்கப்படுகின்றது ❊ கொடூரமான உளுப்பூச்சிகளாற்கிழமரமானதரிக்கப்படுகிறதுபோல இரத்தம் மலம் முதலானத்தை ஓயாமற்பெருக்கிக்கொண்டுங் கெட்டதாயும் உள்ளேயிருப்பையடைந்து மிருக்கிற ரோகமாகிறதுன்பங்களாலாயுளானதரிக்கப்படுகின்றது ❊ எலியானது பூனையினால்விழுங்கப்படுகிறதுபோல ஆயுள்மரணத்தினால்விழுங்கவேண்டுமென்று ஆசையோடுகூட எப்போதுநிச்சயமாகப்பார்க்கப்படுகின்றது ❊ சற்புருஷன் துஷ்டனை விடுகிறதுபோல யௌவனமானதுபுருஷனை இவன்நம்மைப்புருஷார்த்தத்திற்பிரயோசனப்படுத்த வில்லையென்றறிந்துசிலதினங்களிலேயேவிடுகின்றது [துற்சனனென்றெந்தமட்டுமறியவில்லையோ அந்தமட்டுந்தான்சற்சனனாலாதரிக்கப்படுகிறானென்றுபிரசித்தம்] ❊ கிரோஷ்டனை விடன் அழகையிச்சிக்கிறதுபோல நாசத்துக்குச் சினேகிதனும் சராமரணங்களுக்குப்பந்துவாயுமிருக்கிறகாலனானவனாயுளை எப்போதுமிச்சிக்கிறான் ❊ சுகமில்லாததாயு நிலையில்லாததாயுமிகவுந்துச்சமாயுங் குணங்களில்லாததாயு மரணத்திற்கிருப்பிடமாயுமிருக்கிற இவ்வாயுளைப்போலத்துன்பமுலகத்தில்வேறென்றுமில்லை ❊.

பதினான்காவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதினைந்தாவதுசருக்கம்.

அகங்காரதூஷணம்

இச்சருக்கத்திற்சகல அனர்த்தங்களுடைய எத்தனங்களுக்கெல்லாமூலஸ்தம்பமாயும் மமதையாகிற கொடிக்குவேராயுமிருக்கிற அகங்காரமானது நிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) ஆயுளைப்போலகங்காரமுஞ்சுகவேதுவல்லபின்னையோசகலதோஷங்களுமபிமானத்தையே மூலமாகவுடையதாகையாலனர்த்தமென்றிராமர் சொல்லுகிறார் | அஞ்ஞானத்தினாலேயே அகங்காரமானதுண்டாகி நாலுபக்கமும்வளருகுது பொய்யாகவே உண்டாயிருக்கின்ற அந்தத்துராங்காரரூபமானசத்துருவினாற்பயமடைந்திருக்கிறேன் [இதற்குமூலமோகமெனவறிக] அனாதிகாலமாய்ச்சனனமரண நரகமுதலான அனந்தத்துக்கபரம்பரையை அனுபவித்துந் திரும்பித்திரும்பியதற்கேதுவானசு

லேசங்களை அனேகம் வருந்தத்தாலிரவதடைய வேண்டுமென்றிச்சித்துக்கொண்டுமிருக்கின்றமையால் மிகவுந்தீனனாய்விஷயத்திலாசையையுடைய புருஷர்களுக்குச்சாதனமென்றும் பலமென்றும் பலவிதவுருவையுடையசமுசாரமானது அகங்காரவசத்தினாலேயே இராகம் துவேஷம் துர்விசனமுதலான தோஷரூபங்களாகிற பொக்கிஷவீடுகளில் நற்கருமத்திற் குபயோகமாகாததினால் சூனமாயத்தனமாக வுண்டாகுது ❊ (அ-கை) அகங்காரத்தின்வலிமையைச் சொல்லுகிறார் | சரீரதுன்பங்களும் மனோதுன்பங்களுங்கெட்டநடத்தைகளுமகங்காரத்தி னாலேயே உண்டாகுதுகளாகையால் எனக்கு அகங்காரமானது ரோகமாயிருக்கின்றது ❊ வெகுகாலமாயிருக்கிறமிகுந்த சத்துருவான இவ்வகங்காரத்தையடைந்து நான்புசிப்பதுமில்லை சலபானம்பண்ணுவதுமில்லை யாதலாற்போகங்களை யனுபவிப்பதேது ❊ வேடனாற்பட்சிகள்பேரிலவலையானது விசிறப்படுவதுபோல் அகங்காரரூபதோஷத்தினாற் சமுசாரமாகிற இரவில்நீடித்ததாயு மனதில்மோகத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டுமிருக்கிறமாயையானது என்னிடத்தில்விசிறப்பட்டிருக்கின்றது ❊ மலையிற்கருங்காலிமரம்போல் அகங்காரத்திலிருந்தும் நீடித்ததாயும் போக்கக்கூடாததாயும் பெரிதாயுமிருக்கிற துக்கமான துண்டாகின்றதுகள் ❊ சாந்தியாகிற சந்திரனுக்கிராகுவினதுமுகமாயும் நற்குணமாகிறதாமரைமலருக்கிடிபோலிருக்கிறபனியாயுஞ் சமமானபார்வையாகிற மேகத்திற்குச்சரற்காலமாயுமிருக்கிற அகங்காரத்தைவிடுகிறேன் [சர்வசீவர்களிடத்திலுந் தயையென்னு மழையைப்பெய்தலாற் சமமானபார்வையை மேகமென்றது] ❊ (அ-கை) அகங்காரத்தைவிட்டாற்றேகாபிமானம் மமதைமுதலானதுகளில்லாமற் போய்விடுகுதுகளென்று தெரிவிக்கிறார் | நானிராமனல்ல எனக்குவிஷயவிச்சையுமனதுமில்லை என்னைப்போற்சகலபிராணிகளையும் பார்த்து ஒருவரிடத்திலும்வயிரமில்லாமல் சைனன்போல ஒரிமிசையுமின்றியிருக்கவேண்டுமென்றிச்சிக்கிறேன் [நிந்திக்கத்தக்கவர்களிடங்களிலு நற்குணத்தைக்கிரகிக்கவேண்டுமென்கிற நியாயத்தினாற்சைனனைத்திஷ்டாந்தஞ்சொன்னது] தேகவாசனையாற்புசிக்கு மறுசுவையுண்டிகளுஞ் சாஸ்திரவாசனையாற்செய்யுமியாகாதிகளும் உலகவாசனையாற்செய்யுநித்தியகன்மங்களுமரச நீதிமுதலானவைகளு மகங்காரத்தி னுலுண்டானதாலவைகளெல்லாம் பொய்தான்பின்னையோ அகங்காரமில்லாமையேமெய் ❊ நானென்கிற நினைவிருந்தாலாபத்திற்றுக்கமடைகிறேன் நானென்கிறதில்லாவிட்டாற்சுகமடைகிறேனாகையாலகங்காரத்தை விடுவதேமேன்மை ❊ எவ்வளவுமட்டுமகங்கார ரூடமானமேகநாலுபக்கமு மெழும்பு

தோ அவ்வளவுமட்டுமாசையாகிற குடைமல்லிகைப் பூங்கொத்தானதுமலருது [பரமாதித்தனைமறைக்கின்றமையாலகங்காரத்தைமேகமென்றது] அகங்காரமாகிறமேகமானது ஒழியும்போதாசையாகிறமின்னற்கொடியானதவிணந்திருக்கிறதீபச்சுவாலைபோலமிகுந்தவேகத்துடனே ஓரிடத்திற் போய்விடுகின்றது ❊ மேகமானதுகெற்சிக்கின்றதுபோல அகங்காரமாகிறபெரிதானவிந்தியமலையில்மனதாகிற மதம்பிடித்த யானையானததிகமானயுத்தவுச்சாகங்களாலே விளங்குகின்றது [வணக்கமுமசைவுமின்மையாலகங்காரத்தைவிந்தியமலைக்குச்சரியென்றது]தேகமாகிற பெரியகாட்டில் திடமான அகங்காரமாகிறசிங்கம் சர்வசேஷ்டைகளால் விருத்தியடைந்து விளங்குகின்றதனாலிச்சகமானது புண்ணியபாபரூபமான வித்துகளால்விரிவாகச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது ❊ அகங்காரமாகிறசத்துருவினாற்றந்திரமந்திரமிரண்டுமில்லாமற்புத்திரமித்திரகளத்திராதிரூபமானவசிகரணவுபாயமானதுசெய்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றது நானென்கிறசொல்லானதுவேரோடுபோக்கப்படுமாகில் மனதிலிருக்கிறசகலதுஷ்டவியாதிகளும்விரைவாகவேபோய்விடுகின்றதுகள் ❊ சாந்தியைபபோக்குகிறநானென்கிறமேகமானது நாள்வரையிலொழியும்போதுமனாகாசத்திலிருக்கிற மோகமாகிறபனிக்கூட்டமானது ஒருவிடத்திற் போய்விடுகின்றது [இவ்வகங்காரநாள்வரையிலொழியுமென்றதுமந்தாதிகாரிகளுக்கெனவறிக] அகங்காரத்தினாதுவியாபாரங்களைவிட்டும் மூடத்தனத்தினாற்றுக்கத்தையடைந்துமிருக்கிற எனக்குயோக்கியமானது எதுயிருக்குதோ அதையிவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டும் ❊ ஆபத்துக்கெல்லாமிடமாயும் நிலையில்லாததாயும் மனதிலிருக்கிறதாயும் சாந்திமுதலான உத்தமகுணத்தினால்விடப்படுகிறதாயும் நாலுபக்கமுந்துக்கத்தையுண்டுபண்ணுகிறதாயுமிருக்கிற அகங்காரரூபமான அடையாளத்தைத்திடமானவிவேகத்தினால்விடுகிறேன் எனக்கு வேண்டிய காரியத்திற்குறைவில்லாமலும் ஆத்மதத்துவத்தையும் உபதேசம் பண்ணும்

பதினைந்தாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதினாறாவது சருக்கம்.

மனோதூஷணம்.

இச்சருக்கத்திற்சித்தம் மனமிவைகளின்தோஷங்களை வெகுதிருஷ்டாந்தங்களாலும் யுத்திகளாலுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.

(அ - கை) அகங்காரத்தைப்போற்சித்தமுமனதுஞ்சுகவேதுவல்ல பின்னையோ துக்கத்திற்கேதுவென்றிராமர்சொல்லுகிறார் | (பெரியோர்களுடையசேவையைமோட்சத்திற்குவழியாகச்சொல்லுகிறார்களென்கிறவசனத்தினால்)மனதானது காற்றுக்குள்ளகப்பட்டமயிற்றோகைபோல முமூட்சுக்களால்வசியஞ்செய்யத்தக்க பெரியோர்கள் சேவையைவிட்டுநீங்கி காமாதிதோஷங்களால் துற்பலத்தையடைந்து சஞ்சலசுபாவமுள்ளதாகியலைகின்றது * மனதானது ஊர்நாய்போல யுத்தாயுத்த விசாரமின்மையால் வியாகுலத்தையும் ஓரிடத்திலுந்தனதுநிறைவிற்கேதுகிடைக்காததினால் தீனத்தையுமடைந்து இங்குமங்கும்வெகுதூரம் வீணாகவேவிஷயங்களிலோடுகின்றது * மனதானதப்படியோடினபோதிலும் ஓரிடத்திலுமற்பமுமோர்பலமுமடைகிறதில்லை மிகுந்ததனங்கிடைத்தபோதிலு மூங்கிற்பெட்டியானதுசலங்களால் நிறைவையடையாததுபோல நிறைவையடைகிறதில்லை * எப்போதுந்துராசையாகிறவலையினாற்சூழப்பட்டிருக்கிற மனதானது தன்னினத்தைப்பிரிந்தமான்போலச்சுகத்தையடையவில்லை *மந்தரமலையினதுகடைதலாலுபர எழும்பியிருக்கிற பாற்கடலின்பாலானதுபோல மனதானதுவிஷயநினைப்பினாற்கலக்கமடைந்துபத்துதிக்கிலுமோடுகின்றது * போகரூப உச்சாகமாகிற அலைகளாலுண்டாகிற கோணலானசுழிகளையுடையதாயும் பிறரைவஞ்சிக்கிற உபாயமாகிற மகரமச்சங்களாற்சூழப்பட்டுமிருக்கிறமனதாகிறபெரியகடலைத் தடங்கற்செய்வதற்கு நான்வல்லவனாகவில்லை * மனதாகிறமான் நரகமாகிறபள்ளத்தில்விழுவதை எண்ணாமல் போகமாகிறபுல்நுனியையிச்சித்துவெகுதூரமோடுகின்றது * சமுத்திரமானதுசஞ்சலத்தை விடாததுபோல என்மனதானதுசஞ்சலத்தை ஒருக்காலும்விடுகிறதில்லை அதேனெனில கூண்டிலிருக்கிறசிங்கமானதுபோலச் சஞ்சலசுபாவமுள்ளமனதானதுபலசிந்தைகளால்மிகவுஞ்சஞ்சலமடைந்து ஓரிடத்திலுந்திரமடையவில்லை * அன்னமானது சலத்திலிருக்கிறபாலைக்கிரகிப்பதுபோல மனதானதுசரீரத்திலிருக்கிறசர்வசமனானசிவன்முத்திச்சுகத்தைமோகமானதேரிலேறிக்கொண்டு கிரகிக்கின்றது [உயர்வுதாழ்வென்பது உபாதியினாற்கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஏதார்

த்தத்திற்சர்வபிராணிகளிலுமாத்மாவொருருவையுடையவராயிருக்கின்றமையாலந்தஏகமாயிருக்கையைச் சீவன்முத்தர்களாலநுபவிக்கப்படுகிற சமதையென்றும் அதுவேசுகமென்றுஞ்சொல்லப்படுகின்றது அச்சமதையானதுமனதுமோகமானதேரிலேறாமலிருக்கும்போது நித்தியமாகக்கிடைத்திருக்கின்றமையாலிச்சரீரத்திலேயே உண்டாயினும் மோகமாகிறதேரிலேறியிருக்கிற மனதினால் விழுங்கப்பட்டிருக்கின்றமையால் அசாரமான தேகமாத்திரத்திலேயே ஆத்மாவென்கிற எண்ணிக்கையானதுசேஷிக்குதென்பதுகருத்து] சித்த விருத்தினானமானது தொய்தரூபமான விஷயத்திலாசையினதுகற்பனாரூபமாகிறபடுக்கையிற்றூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றதுபோலவிருப்பதாலாத்மஞானத்தையுண்டுபண்ணுகிறசாஸ்திரமும் ஆசாரியரது உபதேசமுமில்லாமற்கேவலந்தன்புத்தியினாலேயேசெய்யப்பட்டிருக்கிற அனேகம்விசாரத்தினாலும்விழித்துக்கொள்ளுகிறதில்லை ஆகையாலதுவிழிக்காததினால்நான் தபிக்கப்படுகிறேன் *வேடனானவன்வலையினாற்பட்சியைக்கட்டுகிறதுபோல யானெனதென்கிற பிராந்தியினாற்றிடமானமுடிச்சுகளையுடையபோகவாசையானவலையிலகப்பட்டிருக்கிறஎன்னைமனதினாற்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் * அக்கினியினாலுலர்ந்தசெத்தையைக் கொளுத்துவதுபோல கோபமாகிறபுகையையுடையதாயுஞ்சிந்தையாகிறசுவாலையினாற் சூழப்பட்டுமிருக்கிற அக்கினிக்குச்சரியானமனதினால்நான் கொளுத்தப்படுகிறேன் * ஆசைபோல வயிறுநிறையாதபெண்ணாயையனுசரித்திருக்கிற கொடூரமானநாயினாற்சவமானது புசிக்கப்படுவதுபோல அஞ்ஞானத்தையடைந்திருக்கிற நான்ஆசையென்கிறமனைவியையனுசரித்திருக்கிற கொடூரமானமனதினாற் புசிக்கப்படுகிறேன்* நதிக்கரையிலிருக்கிறமரமானதுவெள்ளத்தினாலிழுப்புண்டதுபோலஅலைகள்போற்சஞ்சலமாயுங்கிடையாதவிஷயத்திற்றட்டுப்படுகிறசெய்கைகளையுடையதாயுஞ்சடமாயுமிருக்கிற மனதினாற்றள்ளியிழுத்துக்கொண்டுபோகப்படுகிறேன் *செத்தையானது பெருங்காற்றினாற்சுற்றுப்படுகிறதுபோலசொற்கமுதலியவைகளிலிருந்துஅகாலத்தில்விழுதற்காகவாவது இவடத்திலேயேசிறிது சுகமுமில்லாதபுழுபட்சிமுதலானபிறவிகளையெடுத்தற்காகவாவதுமனதினால்வெகுதூரஞ்சுற்றப்படுகிறேன் *அற்பநதியினுடையபிரவாகமானது அணையினாற்றகையப்படுவதுபோலஇச்சமுசாரமானகடலினின்றும்வெளிப்படுதற்கெத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறநான் ஈனமனதினாற்றகையப்படுகிறேன் *பாலகன்பிசாசத்தினாற்பீடிக்கப்படுவதுபோலபொய்யானஉருவையுடையதாயும் விசாரணைபண்ணும்போதில்லாததாயுமிருக்கிறகெட்டமனதினாற்பீடிக்கப்பட்டவனாகிறேன் [பாலகனைப்பயப்படுத்துநி

மித்தமுண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற பிசாசமானது அவனறியாமையினுலிருப்பையடைந்து அவனுக்குத்தானே அப்பாலிய நீங்கிவிசாரணையினுலில்லாமையையடைவதுபோல் அஞ்ஞானியினுடையபுத்தியினுற் செயிக்கக்கூடாதமனதேவிவேகமுண்டாகும்போது சொருபமேயில்லாமற்போகுதென்பதுகருத்து] கயிற்றினுற்கிணற்றங்கரையிலிருக்கிறசகடக்கட்டையானது சுற்றப்படுவதுபோலமனதினுற்பாதாளத்தி விருந்துபூமியிலும் பூமியிலிருந்துபாதாளத்திலுஞ்சுற்றப்படுகிறேன் * துக்கப்பட்டும்பிடிக்கக்கூடாததான மனதாகிறபிசாசமானது நெருப்பினும்மிகுந்தசூட்டையுடையதாயும் மலையினும்மிகவும்வருத்தப்பட்டுத்தாண்டத்தக்கதாயும்வச்சிரமணியினும் வலுவாயுமிருக்கின்றது * பட்சியானது தனக்குப்புசிக்கத்தக்கமாமிசங்களிலிச்சையையடைவதுபோலமனதானது விஷயங்களில் விரைவாகவே ஆசையையடைந்தமையால்நெடுநாளப்பியாசிக்கப்பட்ட நல்லநடத்தைகளினின்றும்பாலகன் ஒருகாலத்திலடையப்பட்ட விளையாட்டு நிமித்த நெடுநாளப்பியாசிக்கப்பட்டவித்தியாப்பியாசத்தினின்றுநீங்கிவிடுவதுபோலக்ஷணத்தில் ஒழிவையடைகின்றது * சடசுபாவத்தையுடையதாயும் அதிகசஞ்சலமாயும் விரிவானகற்பனைகளைச்சுழியாகவுடையதாயுங்காமாதிசத்துருவாகிறசர்ப்பங்களையுடையதாயுமிருக்கிறமனதாகிறகடலானதுஎன்னைவெகுதூரங்கொண்டுபோகின்றது * கடலைக்குடிப்பதினும்மேருவைப்பிடுங்குவதினும் நெருப்பைவிழுங்குவதினும் மனதையடக்குவதுமிகவுங்கஷ்டமாயிருக்கின்றது * சகலபதார்த்தங்களுக்குங்காரணமானசித்தமிருக்குமேயாகில் மூன்றுலகமுமிருக்குது அந்தச்சித்தம் நாசத்தையடையுமேயாகிற்சகத்து நாசத்தையடைகின்றமையால் அந்தச்சித்தத்தைவியாதியை யத்தனத்தினுற் போக்குவதுபோல யத்தனத்தினுற்போக்கவேண்டும் * (அ-கை) சொன்னதையேதிஷ்டாந்தத்தினுற்சொல்லுகிருர் | பெரியமலையிற்காடுகளுண்டாவதுபோலசித்தத்திலிருந்தும் அனேகசுகதுக்கங்களுண்டாகுது அந்தச்சித்தமானதுவிவேகத்தினுல்வாசனையற்றுவறுத்தவித்துபோலசூட்சுமமாகுமேயாகில் அந்தச்சுகதுக்கங்களெல்லாநன்றுகவே நீங்கிவிடுமென்றெண்ணுகிறேன் * முமூட்சுக்களெந்தச் சித்தசெயத்தினுற்சாந்தியாதிகுணங்கள்சுவாதீனமாகுமென்றிச்சித்துக்கொண்டிருக்கிருர்களோ அந்தச்சித்தரூபமரணசத்துருவை இச்சரீரத்திலேயேசெயித்தற்கெத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறநான்மூர்க்கர்களையுஞ் சுத்தமில்லாதவர்களையுஞ்சந்தோஷப்படுத்துகிறசெல்வத்திலவைராக்கியசம்பத்தினுற்சந்தோஷிப்படவில்லை (இச்சரீரத்திலாத்துமாவையறிந்தானேயாகிற்சத்தியமானதிருக்கின்றது அறியாமற்போனுனேயாகில் மகத்தான நாசம் வருகுதென்றுசுருதிசொல்லுகிறபடியினுலெனவறிக.) பதினுருவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதினேழாவதுசருக்கம்.

ஆசாதூஷணம்.

இச்சருக்கத்திற் சகலபாபங்களுக்கேதுவாயும் எளிமை லோபம் மானமிவைகளைக்கொடுப்பதாயுஞ்சகலசீவர்களுக்கும்பிராந்தியைச்செய்வதாயுமிருக்கிற ஆசையைநிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) மனது எப்போதும் விஷயபோகத்தையிச்சிப்பதனுல்முன்மனேதூஷணத்தைச்சொல்லி அதன்பின்பு ஆசையைத்தூஷித்திராமர்சொல்லுகிருர் | மிகவும்பிரீதிக்கிடமான ஆத்மதத்துவத்தையுமிருதயத்திலுண்டான விவேகமுதலானத்தையும்மறைக்கிறஆசையாகிறவிருண்ட இராத்திரியிலிராகமுதலானகோட்டான்கூட்டமானது சிதாகாசத்தில்விளையாடுகின்றதுகள் * மோசமாகிறவிரட்டினுற்சூழப்பட்டும்விசாரணையில்லாமலுமிருக்கிற என்சித்தமாகிறபெரிதானகாட்டிலாசையாகிறபிசாசானதுமிகவுங்கூத்தாடுகின்றது * பிறரைவைதல்பொய்சொல்லல் முதலியசத்தத்தையுடையபிரவிர்த்தியாகிற அலைகளோடுகூடிய உருவத்தையுடையதாயும்விஷயம்விட்டுவிஷயத்தைத்தாண்டிக் கொண்டுமிருக்கிற ஆசையாகிறநதியானது என்தேகமாகிறமலையிலிருந்தும் பெருகுகின்றது * தனதுசஞ்சலத்தைத்தடங்கச்செய்து தருமமேகமென்னும்பெயருடையசமாதிரசத்தைப்பானஞ்செய்வதற்கெத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறசித்தமாகிற சாதகப்பட்சியானது தூளிகளாற்கறுத்திருக்கிறபெருங்காற்றினுல்மக்கினசெத்தையானது தள்ளப்படுகிறதுபோல இராசதகுணத்தினுற்கலக்கத்தோடு கூடின ஆசையினுல் யோக்கியமான ஒருவிஷயத்திற்றள்ளப் படுகின்றது * வைராக்கியமுதலானகுணங்களில் நானெதைவிரும்புகிறேனே அதை என்தாசையானது வீணையின் நரம்புத்தந்தியை எலியானதுபோலவறுக்கின்றது * சுழிசலத்தில்மக்கினசருகுபோலவுங் காற்றில்மக்கின செத்தைபோலவும் ஆகாசத்திற்சரற்காலமேகம்போலவுஞ் சிந்தாரூபமானசக்கரத்தில் நான்சுற்றுகிறேன் * பட்சிகள் வலையிலகப்பட்டதுபோல ஆத்மஞானமடைவதற்குவலியில்லாதபுத்தியுடையநாங்கள்சிந்தாரூபமான வலையிலகப்பட்டுமோகமடைந்திருக்கிறேம் * ஆசையென்னுந்தீயினுற் கொளுத்தப்பட்டநான் அமிர்தத்தில்முழுகினுலுந்தாபசாந்திவரமாட்டாதென்றெண்ணுகிறேன் * அறிவில்லாதவர்களிடத்திலிருக்கின்றதாயுஞ்சொர்க்கநரகங்களிற்போக்குவரத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும் அலைந்துகொண்டும் அகங்காரமாகிறமுடிச்சையுடையதாயுமிருக்கிற ஆசையானதுஎத்தத்தில் நுனியிற்கட்டினக

யிறுபோல் அலைந்துகொண்டிருக்கின்றது * மூக்கிற்கயிறுகோக்கப்பட்டஎருதைப்போல ஜீவர்கள்தேகத்திற்குள்ளிருக்கிற மனதிற்கோக்கப்பட்டும் ஒருவராலறுக்கக் கூடாததாயுமிருக்கிற ஆசையினால் இகபரபலன்களைக்கொடுக்குமனேக சாதனங்களாகிறசுமைகளைச்சுமக்கப்படுகின்றதுகள் * வேடப்பெண்களால் பட்சிகளிடங்களில் வலையானது விசிறப்படுவதுபோல நித்தியம்விஷயங்களிலிழுக்கிற சுபாவத்தையுடைய ஆசையினாற் ஜீவர்களிடங்களிற் புத்திரமித்திரகளத்திராதிரூபமானவலையானது விசிறப்படுகின்றது * ஆசையானதபராபட்சத்திரவைப்போல தீரனாயிருந்தாலும் பயப்படுத்துகின்றதுவிவேகநேத்திரமுடையவனாயிருந்தாலுங்குருடனாகச்செய்விக்கின்றது சுகமுடையவனாயிருந்தாலுந்துன்பத்தைச்செயவிக்கின்றது * வெகுகோணலாயும் விடையங்கிடைத்தபோதற்பசுகத்தைக்கொடுக்கிறதாயும்முடிவிலவிஷத்தைப்போல்வயிரம் பந்தம் கொலை முதலியகொடுமைகளைக்கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற ஆசையானது கிருஷ்ண சர்ப்பம்போலக்கொஞ்சந்தொடப்பட்டாலும்மோகத்தைச்செய்விக்கின்றது கோணலாவது சூது வஞ்சனையையுடையது * மாயை ரோகம் தரித்திரம் எளிமை இவைகளைக்கொடுக்கிற தாயிருக்கின்ற ஆசையானதுகறுத்த இராட்சசியைப்போலபுருஷர்களுடையயிருதயத்தைப்பிளக்கின்றது * ஆசையானது எப்போதுமிகுந்தபாபத்திற்கேதுவாயும் முடிவில்துக்கத்தைக்கொடுக்கிறசித்தப்பிராந்தியையுண்டுபண்ணிக்கொண்டும்பெரிதான எத்தனத்தையுடையதாயும்அதிகமான நட்பையுடையதாயுமிருக்கின்றது* ஆசையானதுகிழத்தாசியைப்போலஒருவன்சித்தத்தைவசப்படுத்தாமலிருக்கையிலும்எல்லாரையுமநுசரித்தும் ஒருபலத்தையுமடைகிறதில்லை *விரிவானபிரபஞ்சமாகிறநாட்டியசாலைகளிற்சோகம்மோகமுதலானபலவிதரசங்களால் நிறைந்திருக்கிற சமுசாரங்களுடைய பெரிதானகூட்டத்திற்குள்ளேஆசையானதுகிழக் கூத்தாடிச்சியாகவிருக்கின்றது* ஆசையானது துற்பலமானகூத்தாடிச்சியைப்போலஎதைச்சாதித்தற்குவலிமையிலலையோஅந்தவிஷயத்திலலைந்துகொண்டுஆனந்தமில்லாமற்கூத்தாடுகின்றது *சஞ்சலத்தையுடையஆசையாகிறபெண்மயிலானது மழைகாலத்துப்பனியானதுபோல மோகமாகிறமேகமறைக்கும்போதுமிகவுங்கூத்தாடுகின்ற துவிவேகமாகிற சரற்காலவெளிச்சமுண்டாகும்போது ஒழிவையடைகின்றது அசாத்தியமானகாரியங்களில்நினைப்பையடைகின்றது *ஆசையாகிறகுரங்கானதடையக்கூடாத விஷயத்திலுநினைப்பையடைகுதுதிருப்தியடைந்தபோதிலும்லாபத்தையேயிச்சிக்கின்றது ஒருவிடத்தில்வெகுகாலமிருக்கிறதில்லை *ஆசையானதுசுபத்தை

யாரம்பித்ததைமுடியாமலசுபமாயும் எத்தனஞ்செய்ததற்குவிரோதமாயுமிருக்கிறசகலகருமத்தையுஞ் சீக்கிரமாகவேயநுசரித்தெப்போதுமெத்தனஞ்செயதுகொண்டிருக்கின்றது *இருதயகமலத்திற்குவண்டாயிருக்கிற ஆசையானதுபாதாளத்திலுமாகாசத்திலுந்திக்குகளிலுமொருக்ஷணத்திற்சுற்றிக்கொண்டுவருகின்றது * ஆசையானதந்தப்புரத்தில்வசிக்கின்றவனையுமிழுத்து மிகுந்தசங்கடத்தோடுகூட்டிவைக்கின்றமையாற் சமுசாரதோஷங்களுக்குள்ளாசையொன்றேமிகவுமரணமுதலானதுக்கத்தைக்கொடுக்கின்றது [மச்சந்தைப்பிடிக்கிறதூண்டிற்கயிறுபோலக்கொல்லுகிறவன்சமீபத்திலிழுத்துமரணமுதலானதுக்கத்தைக்கொடுக்குதென்றுகருத்து] ஆசையாகிறமேகவரிசையானது மிகவுமஞ்ஞானமாகிறசயித்தியத்தையும் பிரகாசமான ஆத்மாவாகிற சூரியனைமறைத்தும் முன்பின்றெரியாமலிருக்கிற அவிவேகரூபமானபனியினாற் பூரணமாயுமிருக்குது * ஆசையாகிற இந்திரதனுசானது விசித்திரமான ஆச்சரியங்களுக்கேதுவான விஷயங்களாகிற பலவிதவருணமான உருவையுடையதாயும் நற்குணமாகிறநாணில்லாததாயும் நீண்டும் அசுத்தனானகறுத்தமேகத்திலிருப்பதாயும் ஒருபொருளுமாகாமலிருக்கிறமனதாகிற ஆகாயத்திலிருப்பதாற் சூன்னியமாயுமிருக்கின்றது * ஆசையானது நற்குணமாகிறபயிர்களுக்கிடியாயும் ஞானமாகிறதாமரைப்பூவுக்குப்பனியாயுமாபத்தாகிறபயிர்களுக்குசரற்காலமாயுந் தமோகுணத்தினாலுண்டானகாரியங்களாகிறஇருட்டுக்கு எமந்தகால இரவாயுஞ் சமுசாரமாகிறநாடகத் துக்குக்கூத்தாடிச்சியாயும்பிறவிர்த்தியாகிற கூண்டுக்குப்பட்சியாயும் மனோரதங்களாகிறகாட்டுக்குமானாயுங்காமவிகாரமாகிற பாட்டுக்குவீணையாயும் விவகாரமாகிறகடலுக்குப் பெருக்காயும் மோகமாகிறயானைக்குச்சங்கிலியாயுஞ் சகமாகிற ஆலமரத்துக்குவிழுதாயுந் துக்கமாகிற ஆம்பலுக்குநிலவாயுஞ் சரைமரணங்களுக்குமுக்கியமான இரத்தினச்சிமிளாயும் ரோகம் மனோவியாதிகளாகிற விளையாட்டுக்கு மதத்திருக்கிறபுரீயாயுமிருக்கின்றது * ஆசையாகிற ஆகாசவீதியானது க்ஷணகாலஞ்சிறிதுவிவேகரூபமானபிரகாசத்தினால் நிர்மலமாயும் க்ஷணகாலமஞ்ஞானமாகிறயிருட்டினுடையதுளியோடுகூடியும் க்ஷணகாலமோகமாகிறபனியினாற்சூழப்பட்டுமிருக்கின்றது * (அ-கை) இந்தப்படி ஆசையைவருணித்ததினுபசாந்திக்குப்பலத்தைச்சொல்லுகிறார் | இராட்சசஞ் சாரநீங்கும்பொருட்டு மேகங்களானிறைந்த அபரபட்சத்திரவானது சூரியனால் நாசமடைவதுபோலத்தேகதுன்பங்களால் நிறைந்தசமுசாரமானதுநீங்கும்பொருட்டுவிவேகத்தினாலாசையானது நாசமடைகின்றது * எவ்வளவுமட்டு

மாசையாகிற விஷபேதியானதனுசரிந்துக்கொண்டிருக்குதோ அவ்வளவுமட்டுமாத்மவிசாரணையில்லாமலிருக்கிற இச்சீவர்கள் வியாகுலமான சித்தத்தையுடையதாகிமோகத்தை யடைகின்றதுகள் * (அ-கை) அப்போததை விடுத்தற்குபாய மேலருளிச்செய்கிறார் | இவ்வுலகமானது விடய நினைப்பைவிடுவதனாலேயேசகல துன்பங்களையும் விடுகின்றது ஆகையாலாசையாகிறபேதிக்கு விடயங்களை நினையாமலிருப்பதேமந்திரமென்றுசொல்லிப்படுகின்றது * மீனானதுமடுவிலிருக்கிறசெத்தை கல்லு கட்டைமுதலானத்தையும் புசிக்கத்தக்கமாமிசமென்றெண்ணிக்கிரகித்து முடிவிற்றூண்டிமுள்ளையுங்கிரகித்தடிபடுவதுபோல் ஆசையானது நானாவிஷயங்களையுங்கிரகித்துமுடிவில்மோட்சத்தையுமிச்சித்தடிபட்டுப்போகின்றது * சூரியகிரணங்கள் தாமரைப்பூவைமலர்விப்பதுபோல ரோகபீடையும் ஸ்ரீயும் ஆசையும் தயிரியபுருஷனையும் அதயிரியனாகச்செய்விக்கின்றது * ஆசையாகிறகொடிமூங்கிலானதுதிடமான அபிமானமாகிற கணுக்களையுடையதாயும் நீண்டிருக்கிறசிந்தைகளாகிற நுனிமுட்களையுடையதாயுஞ் சூன்னியமாகிற உள்ளோட்டையையுடையதாயும் எப்போதுமுத்துமணிகளில் பிரீதியையுடையதாயுமிருக்கின்றது * (அ-கை) அப்படிக்கொத்த ஆசையையறுப்பதற்குவிவேகமேகாரணமென்றுதெரிவிக்கிறார் | பெரிதான புத்தியையுடையவர்களொன்றாலு நீக்கக்கூடாத இவ்வாசையையும்விவேகமாகிறநிர்மலமானகத்தியினாலறுத்துப்போடுகிறார்கள் மிகவுமாச்சரியம் * கத்திமுனை வச்சிராயுதங்காய்ந்த இரும்புப் பொறிகளிதுகளெல்லா மிருதயத்திலிருக்கிற இவ்வாசையைப்போலக்கூர்மையுள்ளதல்ல [கத்திமுனைமுதலானது வெளியிலிருக்கின்றமையால் ஒருகாலனர்த்தத்தைக்கொடுக்குமாசையோவெனிலுள்ளேயிருக்கின்றமையால் எப்போதுமனர்த்தத்தைக்கொடுக்குமென்றதுகளைக் காட்டிலுமீதிகமெனவறிக] ஆசையாகிற தீபச்சுவாலையானது நடுவில்போகங்களையநுபவிக்கிறதாகிறபிரகாசமாயும் முடிவில்பாவத்தையும் மரணத்தையுங்கொடுகிறதாகிற மறப்பையும் தாய் மனைவி புத்திராளிவர்களிடங்களில் சினேகமாகிற எண்ணை நீளமானதிரியினால் நீண்டதாயும் பால்லியம் எவ்வனம் கிழத்தனமிவைகளால் பிரத்தியட்சமாயும் தனக்கிஷ்டமானபொருள் போனத்தினாலுண்டாகிறசகிக்கக்கூடாத சூட்டையுடையதாயு மிருக்கின்றது * இப்படிக்கொத்த ஆசையானதுதீரத்தினால்மேருவுக்குச் சரியாயிருந்தாலுந் தெரிந்தவனாயிருந்தாலுஞ் சூரனாயிருந்தாலும் வாங்கிறதில்லையென்கிற விரதத்தினாலசையாதவனாயிருந்தாலும் நிமிஷத்திற்றுரும் பாகச்செய்கின்றது [செத்தையிலுமெ

பஞ்சுலெகு பஞ்சிலும்யாசகன்லெகு அப்படியிருக்கக்காற்றேனிவனையடித்துக்கொண்டுபோகவில்லையெனில்லென்னையிவன்யாசிப்பனென்னுங்கருத்தினாலென்வறிக] ஆசையாகிறவிந்தியமலையின்றாழ்வரையானது விரிவானசாகசகாரியங்களாகிற காடுகளையுடையதாயும் ஒருவராலுங் காணக்கூடாததினால் பயங்கரமாயும் வலைபோற்கட்டுதற் கேதுவான ஆசாபாசமாயிருக்கிற இரசோகுணங்களாகிற கொடிகளாலுந் தூட்களாலு நிறைந்தும் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டோடுகூடியும் மோகமாகிறபனியையுடையதாயுமிருக்கின்றது * (அ-கை) எப்படிவிரிவாயிருக்கின்றது எப்படி ஒருவராலறியக்கூடாததாயிருக்கின்றது தனனுடையஇடம் விஷயம் நாமமிதுகளின்பேதமிருக்குதெ இதெப்படியொன்றாகுமெனி லதற்குமுன் சொன்ன அருத்தத்தைத் திஷ்டாந்தத்தோடுகாட்டுகிறார் | இரசனேந்திரியரூபமாய்நாவிலிருக்கின்ற ஒருமாதுரியசத்தியேசகல உலகங்களுக்குள்ளிருக்கிற சகலசெலத்திலுமிருப்பையடைந்து நதிசமுத்திரமுதலானத்தில் பெருகுகின்றமையால்க்ஷீரமென்றும் நெகிழுகின்றமையாலுதகமென்றும் சத்திக்கின்றமையாலம் பென்றுமிப்படிக்கொத்த கிரியாபேதத்தினா லனேகவிதநாமமடைந்திருக்கிற சலத்தி லிருந்துகொண்டு ஒன்றாக அறியபடாததுபோல சரீரத்தினிடத்திலிருக்கிற ஆசை ஒன்றேசகல வுலகங்களுக்குள்ளிருக்கிற அநுபவிக்கத்தக்கவஸ்துக்களைவிஷயமாகப்பண்ணிக் கொண்டுவிவகாரபூமியில் ஸ்ரீவிஷயத்தைப்பற்றி இராகமென்றும் தனதான்னியத்தைப்பற்றிக்காமமென்றுங் கொடாதிருத்தலைப்பற்றிலோபமென்றுமிவைமுதலிய அனேகவிதநாமங்களையடைந்து ஒன்றாகவறியப்படவில்லை *.

பதினேழாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்.

தேகதூஷணம்.

இச்சருக்கத்தில்மனோவியாதிதேகவியாதி இவைகளால் மிகுந்ததுன்பத்தையுடையதாயும் சனாமரணங்களாலனித்தியமாயுமபிமான மாசைமுதலானதுகளுக்காதிகாரணமாயுமிருக்கிறதேகத்தையேநிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) ஆசைதுக்கயேதுவானாலாகட்டும் தேகத்தோடிருந்துசுக

த்தையனுபவிக்கலாமேயெனிலந்தத்தேகமுந் துக்கத்திற்குக் காரணமென்றிராமர்சொல்லுகிறார் | மலமூத்திரங்களால் நிறைந்த ஈரமான குடலினாலும்நரம்பினாலும் நெருக்கமாயும் பாலியமுதலான விகாரங்களையுடையதாயும் மரணத்தையடைகிறதாயுமிருக்கிற தேகமானது சமுசாரத்தில்மிகவுந்துன்பத்திற்காகவேவிளங்குகின்றது ❋ இந்தத்தேகமானது சடமாயிருந்தாலுமியல்பாகப்பிராணன்முதலான நான்கு கோசங்களுக்குமாதாரமாகையினாற்சத்துமுதலானவைந்துகுணங்களையுடையவனான ஆத்மாவாகத்தோற்றுகின்றமையால்யுத்தியினால்மோட்சாதிகாரம்வரும்போது நன்றாகுது அதில்லாமலிருக்கும்போதுகெட்டதாகுதுசடமாகாமலுஞ் சேதனமாகாமலுமிருக்கின்றது ❋ ஆகையாலிந்தத்தேகஞ்சித்தாசடமாவென்கிறஇரண்டுபார்வைகளுடையமத்தியில் நிச்சயமுண்டாகாததினால் துஷ்டமனதையுடையதாயுமிதைச்சோதித்துப்பார்க்கும்படியான விவேகமில்லாததினாலும் மூடமான ஆத்மாவையுடையதாயுமிருக்கின்றதால் மோகத்தையேகொடுக்கின்றது ❋ இந்தத்தேகமற்பமான அன்னபான முதலானத்தினாற் சந்தோஷத்தையுமற்பமானகுளிர்வெய்யில் முதலானத்தினால்துக்கத்தையு மடைகின்றது அசுசியாயுந் துற்குணமாயு மிருக்கிறதேகத்துக்குச் சரியான துக்கிக்கத்தக்கவஸ்துவொன்றுமில்லை ❋ (அ-கை) தேகத்தை அபிமானியாதிருப்பதற்காகமரமாகச்சொல்லுகிறார் | எப்போதுமுண்டாய் நசிக்கிறதாயுமற்பமகிழ்ச்சியுண்டாகும்போதெல்லாம் பற்களாகிறதாதுகளோடு கூடினபுன்சிரிப்பாகிறமலர்ந்த புட்பத்தினாலலங்கரிக்கப்பட்டுங் கைகளாகிறகிளையையுடைய தாயுங்கண்களாகிற வண்டிருப்பதற்கிடமான துவாரங்களையுடையதாயுந்தலையாகிறபெரிதானபழத்தையுடையதாயும் மரங்குத்திப்பட்சிகளாற்குத்தப்பட்டதுபோலிருக்கிறகாதுகளாகிற துவாரத்தையுடையதாயுஞ் சீவேசுவரர்களாகிற இரண்டுபட்சிகளுக்குக்கூண்டான இருதயத்தையுடையதாயும் யௌவன அழகாகிறநிழலோடுகூடிக்கொண்டுமிருக்கிற இந்தத்தேகரூபமான மரமானதாருக்கனுகூலமாருக்குச்சத்துரு இந்தத்தேகத்தில் விசுவாசத்தையாவது துவேஷத்தையாவதுசெய்வது யுத்தமல்ல [உபேட்சைசெய்யத்தக்கதென்பதுகருத்து](அ-கை) ஆத்மாவென்றுசகலசெனங்களுக்கும் பிரசித்தமாயிருக்கிற இந்தத்தேகத்தை எப்படி உபேட்சைசெய்யத்தக்கதெனில் | சமுசாரசமுத்திரத்தைத்தாண்டுதற்காக அடிக்கடிகிரிக்கப்பட்டும் ஓடமாயுமிருக்கிற இந்தத்தேகத்திலியாருக்கும் ஆத்மபுத்தியுண்டாகும் ❋ (அ-கை) தேகத்தைவனமாகத்தூஷித்தல் | வெகுகுழிகளால் நிறைந்தும் மயிர்களாகிறகணக்கில்லாதமரங்களையுடையதாயு மிந்திரியமாகிறகாடிகளு

டையவலிமையான சேஷ்டைகளினாற்பயங்கரமாயுஞ் செனங்களில்லாததினாற்சூன்னியமாயுமஞ்ஞானமாகிறவிருட்டினாலொருவராலறியக்கூடாத திக்குகளையுடையதாயுமிருக்கிறதேகமாகிறவனமானதெனக்கிஷ்டமாகவிருக்கவில்லை ❋ (அ-கை)தேகத்தையிரணபேரிகையாகத்தூஷித்தல் | மாமிசம்நரம்பு என்பு இவைகளாற்சூழப்பட்டும் அசாரமாயும்பொத்தலாயும்வெளியிற்புறப்படுதற் கேதுவான உபாயத்தைச்சொல்லுகிற உபதேசசத்த மில்லாமலுமிருக்கிற இச்சரீரமாகிற இரணபேரிகையில் மூஷிகையைப்போல நானிருக்கிறேன் ❋ (அ-கை) தேகத்தையிச்சிலிமரமாகத்தூஷித்தல் | சமுசாரமாகிறகாட்டில்முளைத்தும்மனதாகிற குரங்கையுடையதாயுந் துன்பமாகிறபுழுக்களாற்றுவாரம்பண்ணப்பட்டும் ஆசையாகிறசற்பத்துக்குவீடாயுங்கோபமாகிறகாகத்தினாற் கூண்டுகட்டப்பட்டும் உள்ளங்கைகளாகிற பூங்கொத்துக்களாலழகாயும்பிராணவாயுவாகிற காற்றினாலசைகின்றதாயு மிந்திரியங்களாகிற பட்சிகட்கிடமாயுங்காமனாகிறவழிநடக்கிறவனாலடையப்பட்டுமகங்காரமாகிற சமூகினாற்கூண்டுகட்டப்பட்டும் வயிறாகிறபொந்தை யுடையதாயுஞ் சன்மவாசனையாகிற விழுது களாற் சூழப்பட்டுமிருக்கிற இச்சரீரமாகிற இச்சிலிமரமானதெனக்குச் சுகத்தைச் செய்விக்க வில்லை ❋ (அ-கை) தேகத்தைவீடாகத்தூஷித்தல் | அகங்காரமாகிற புருஷனுக்குப்பெரியவீடாயிருக்கின்றஇச்சரீரம்பூமியில்விழ்ந்து புரண்டாலுமல்லது நின்றாலுமிதனாலெனக்காகவேண்டுவதென்ன ❋ இந்திரியங்களாகிற பசுக்களையுடையதாயு மாசையாகிற மனைவியையுடையதாயுஞ் சித்தமாகிற வேலைக்காறனை யுடையதாயுந் துன்பமாகிறகுழந்தைகளின்மூச்சையை யுடையதாயுந்துற்சேஷ்டையாகிற வேலைக்காரியை யுடையதாயுஞ் சிந்தையாகிறபெண்களையுடையதாயும் நிறையாதவயிறாகிறபள்ளத்தையுடையதாயுஞ் சனையாகிற சுண்ணாம்பினால் வெளுப்பாயும் பயங்கரமானதொனி பொருந்தியபிராணவாயுவாகிற காற்றின்வேகத்தையுடையதாயும் வாயாகிறவாயில்நாவாகிறபயங்கரமானகுரங்கையுடையதாயும் பற்களாகிற என்புத்துணுக்கைகளாற்கோவைசெய்ததோரணத்தையுடையதாயும் மனதாகிறபெருச்சாளியினாலறுக்கப்பட்டுமெலிந்ததாயும் க்ஷணகாலப்புன் சிரிப்பாகிற தீபப்பிரகாசத்தையுடையதாயும் க்ஷணகாலம் அஞ்ஞானமாகிற இருட்களாற்சூழப்பட்டும் யாதிவியாதிகளாகிற வஸ்துக்களால நெருக்கமாயு மிருக்கிற தேகமென்னும்வீடானதெனக்கிஷ்டமாகவிருக்கவில்லை ❋ அற்பபெலத்தையுடையவன் மிகுந்தசேற்றிற் புதைந்திருக்கிறயானையையெடுத்தற்குக்கூடாததுபோலதேகமாகிறவீட்டைத்தரித்தற்கு நான்வல்லவனல்லன் ❋ காலி

மரணதுசிறிதுதினங்களிலெல்லாத்தையுநாசஞ்செய்கின்றமையாற்சம்பத்து இராச்சியம் தேகம் இஷ்டமானதொழில்களிவைகளாலாக வேண்டுவதென்ன * இரத்தமாமிசரூபமாயும் நாசத்தையேசுபாவமாகவுடையதாயுமிருக்கிற இத்தேகத்தை உள்ளிலும்புறம்பிலும்விசாரிந்தால் என்ன அழகிருக்கின்றதுசொல்லும் * இந்தச்சரீரங்கள் மரணகாலத்திற்சீவனை யனுசரிக்கவில்லையோ இரட்சித்ததையும் போஷித்ததையுமறந்த அந்தநன்றியில்லாதசரீரங்களில் புத்திமான்களுக்கு என்னவிசுவாசஞ்சொல்லும் * மதயானையினதுகாதுநுனியைபபோற சஞ்சலமாயுமதிற்றெறுங்குகிற சலத்துளிபோலநசுவரமாயுமிருக்கிறதேகமானது என்னை எவ்வளவுக்குள்விடவில்லையோ அவ்வளவுக்குள்ளே நானிதைவிடுகிறேன் * சடமான இந்தத்தேகமானது அடிக்கடி முன்னனுபவிக்கப்பட்ட பாவாபாவரூபமானசுகதுக்கங்களையேதிரும்பவுமனுபவித்துக்கொண்டு வெட்கத்தையடைகிறதில்லை [அதேகமெனனிரசடமானபடியினலென்பதுகருத்து] வெகுகாலம்பிரபுவாகவிருந்தும் பாக்கியலட்சுமியையடைந்தும்வளர்ச்சியையடைகிறதுமில்லை நிலையையடைகிறதுமில்லையிந்தச்சரீரத்தைஎனிரட்சிக்கவேண்டும் * சரீரமானது சம்பன்னனுக்குந்தரித்திரனுக்குமொருவிசேஷத்தையறியாமற்சரியாகவேயிருந்துகிழமாகிறகாலத்திற்கிழத்தனத்தையுமரணகாலத்தின்மரணத்தையுமடைகின்றது * விஷயமென்னுஞ்சேற்றின்ரசத்தைப்புசிக்கின்ற இச்சரீரமென்னுமாமையானது ஆசையாகிறபள்ளத்தை யுடையதான சமுசாரமாகிறகடலின்மத்தியிற்றூங்குவதுபோல மூடமாயிருக்கின்றதனுற்குருவைத்தேடுதல்கேட்குதல்முதலிய ஆத்மானுகூலவியாபாரமில்லாமலூமையாயிருக்கின்றது * கொளுத்துகிறதொன் றுக்கேமுக்கியபிரயோசனமாகவுடையதானசரீரமாகிறகட்டையானதுகளிச்சமுசாரமாகிறகடலில்வேகுவாய் மிதக்கின்றது அதற்குள்ளாத்மாவையறிகிறதொருவனையேபுருஷனாகவறிகிறார்கள் * தேகமென்னுந்தவனையானதுபாபமென்னுஞ் சேறுகளோடுகூடினவிஷயமென்னுங்குட்டைகளின்முழுகிக்கொண்டு சீக்கிரத்திலேயேகிழத்தனத்தையடைந்து எங்கே எப்படிசீக்கிரமாய்ப் போய்விடுகிறதோ அதறியப்படவில்லை * சாரமில்லாத எத்தனங்களையுடையதாயு மிராசதகுணப்பிரவிர்த்திமார்க்கத்தினுற்போகிறதாயுமிருக்கிறசரீரரூபமான பெருங்காற்றனது ஒருவராலும் பார்க்கப்படவில்லை * காற்று தீபம் மனது இதுகளின்போக்குவரத்துமறியப்படுகுதுசரீரத்தினுற்பத்தி நாசங்களொருக்காலுமொருவராலுமறியக்கூடாது * அஞ்ஞானமாகிறமதுவினுற் புத்திமயக்கத்தையடைந்தவர்களாயுஞ் சரீரத்திலெனுநாளிருக்கலாமென்னுமபிமானமு

ள்ளவர்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களை நன்றுகச்சுடவேணும் * நான்தேகத்தையுடையவனுமல்ல தேகமும் என்னுடையதல்ல கடடடம்போலெதிரேதோற்றிக் கொண்டிருக்கிற சடமான இத்தேகமும்நானல்ல வென்றுவிசாரணைசெய்து ஆத்மாவினிடத்திற் சுகத்தையடைந்தமன முடையவர்களேபுருஷோத்தமர்கள் * மானுவமானங்களாலதிகமாயும்வெகுலாபங்களினுலழகாயுமிருக்கிற கெட்டப்பார்வைகளானதுகள்சரீரத்திலேயே அபிமானம் வைத்திருக்கிற புருஷனைமரணத்தையடையப்பண்ணுகின்றதுகள் * சரீரமாகிறபள்ளத்திற்படுத்துக்கொண்டும் பஞேக்கியமான உருவையுடையதாயுமிருக்கிற அகங்காரத்தினுலுண்டானபோகவாசையாகிறமோகினிடபிசாசினுல்நாங்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டோம் [வஞ்சிக்கப்படுதலாவது அசாரமான தேகத்திற்சாரபுத்தியைச்செய்வித்துத் தத்துவமானசாரத்தையபகரிக்கிறத்தினுலென்பதுகருத்து] பல்நன்மையுமுடையபுத்தியாகிறதனித்தவெளப்பெண்ணனவள் தேகாபிமானத்தையடைந்திருக்கிற இடபிராந்தினராமாகிறகெட்டவிராட்சசியினுல்வஞ்சிக்கப்படுகிறுள் கஷ்டம் [தனித்தபுத்தி என்றதனுலவிவேகமுதலானசகாயமில்லை யென்பதுகருத்து] இப்பிரபஞ்சத்திலோர்பொருளுஞ் சத்தியமாகாத்தினுலதற்குள்ளகப்பட்டிருக்கிற இத்தேகமுந்தானேவெநததுபோலவுமில்லாததுபோலவுமிருக்கின்றது இதனுற்சனங்களைவஞ்சிக்கபபடுகின்றது ஆச்சரியம் * (அ - கை) சரீரமானதுசெனங்களைவஞ்சிப்பதனுலொருபிரயோசன முண்டாகுமேயாகிலப்போது உத்தமமானுலுமாகலாமதுவுமில்லையென்றுசொல்லுகிறுர் | இச்சரீர மென்னும்பழுத்தயிலையானதுமலையருவியினதுசலத்துளிபோலச் சிறிது தினங்களிலேயே ஒரு எத்தனமுமில்லாமல்நாசத்தையடைகின்றது * சீக்கிரத்தில் நாசத்தையடைகின்றஇச்சரீரமானது கடலிற்குமிழிபோலச்சமுசாரமென்னும் பெரிதானசுழியிற்சனக்கும் பிறருக்கும் பிரயோசனமில்லாமல்வீணுகச்சுற்றுகின்றது * (அ - கை) தேகமுதலான திரிசியவற்கத்துக்கு அசத்தியத்துவமெப்படியெனில் | பொய்யான அஞ்ஞானத்தின் விகாரமாயுஞ் சொப்பனத்திற்காணப்படுகிற டட்டணத்திற்குச்சரியாயும் மிகவும்பிரகாசமாய்நாசத்தையுடையதாயுமிருக்கிறஇச்சரீரத்திலொருக்ஷணகாலமுமெனக்குவிசுவாசமில்லை * மின்னற்களையுஞ்சரற்காலமேகங்களையுங்கந்தருவநகரங்களையுமெவன்நிலையென்றுநிச்சயம்பண்ணுகிறுனோஅவனித்தேகத்தில்விசுவாசத்தைச்செய்யட்டும் * சீக்கிரமாய் நாசத்தையடைகிறபதார்த்தங்களுக்குள்ளெப்போதும் நசுவரமானகாரியங்களுடையகூட்டத்தைச்செயிக்கிற மின்னல் சரற்காலமேகமுதலானதுகளையுஞ் செயித்துக்கொண்டும் வலுவான

நாசத்தையுடையதாயுமிருக்கிறஇந்தத்தேகத்தைநான்திரணப்போலித்துச்
சமென்கிற புத்தியினுற்றள்ளிச் சுகமாயிருக்கிறேன்*.

பதினெட்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவதுசருக்கம்.

பால்ய தூஷணம்.

இச்சருக்கத்திலஞ்ஞானம் பசி தாகம் ரோகம் அசுத்தம் சாபல்லியமி
வைகளாற்கெடுக்கப்பட்டும் பசுபட்சிகளுக்குச்சரியான நடக்கையையுடைய
தாயுமிருக்கின்றபால்யத்தைநிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) (மகாராசனும் மகாப்பிராமணனும் மகாகுமாரனுமிகவு
மானந்தத்தையடைகிறர்களென்றுசுருதியிருக்கின்றமையால்) முன்சருக்
கத்திற்சொன்னதேகத்தினுடையசகலாவஸ்தைகளுந் துக்கருபங்களல்ல அ
ந்தத் தேகத்தினுடைய பால்யமானது சகலசெனங்களாலுமிச்சிக்கத்தக்க
தாகையினல் மிகவுமனேக்கியமாயிருக்கு தென்றுசங்கித்தால் அப்பால்
யம்வெகு அனர்த்தங்களை யுடையதென்றிராமர் சொல்லுகிறர் | பலவித
காரியங்களைச்செய்யவேண்டுமென்னுமபிமானமாகிற அலைகளை யுடை
யதாயும் நிலையில்லாத தேவர்முதலான நான்குவிதசரீரங்களாகிற குமி
ழிகளையுடையதாயு மிருக்கின்ற பவசமுத்திரத்தில் மனுஷசென் மத்தைய
டைந்துஞ்சீவர்கள் துன்பத்தின்பொருட்டே பால்யத்தை யடைகின்றது
[மனுஷசென்மமுண்டாகிறது துல்லபமென் றுசுருதிசொல்லுகின்ற தெ
ன்பதுகருத்து] (அ-கை) சொன்ன அருத்தத்தைவிரிவாகத் தெரிவிக்கி
றர் | வலியின்மை ஆபத்து பட்சணத்திலாசை வசனிக்காமலிருக்கைமூட
ப் புத்திவிளையாடுகிறத்திலாசை சஞ்சலமாயிருக்கை பட்சணமும் விளை
யாடலுமில்லாமற் போனல் தீனமாயிருக்கை ஈதெல்லாம்பால்யத்திலுண்
டாகின்றது * கோபமழுகை யிவைகளாற்குரூரமாயுந்தீனத்தனத்தினுன்
மெலிந்து மிருக்கிறதிசைக்குப் பால்யமானது யாவைகளுக்குக் கட்டுத்தறி
போலிருப்பிடமாக விருக்கின்றது * பால்யத்தில் மனதை யறுக்கின்றசிந்
தைகளைப்போல மரணம் சரா ரோகம் ஆபத்து ஏவ்வனமிவைகளிற் கி
டையாது * பசுமுதலானதுகளுக்குச்சரியானநடத்தையை யுடையதாயும்

ஏல்லாராலும்பயப்படுத்தப்பட்டுஞ் சஞ்சலமாயுமிருக்கிறபாலகனது நடத்
தையானதுமரணத்திலுமதிகதுன்பத்தைக்கொடுக்கின்றது * ஏதிரோயிருக்
கிறபிரதிபிம்பம்போல்விளங்குகின்றதிடமான அஞ்ஞானத்தை யுடையதா
யும்பலவித சங்கற்பங்களால் துற்பலமாயும் நினைத்தவிடயங்கிடையாத
தனலறுபட்டதுபோலவுஞ்சிதறினது போலவுமிருக்கின்ற மனதையுடைய
பாலயமானது ஏவனுக்குச்சுகத்தைக்கொடுக்கின்றது* பால்யத்திலறியா
மையினலடிக்கடிசலம் தீ காற்று இவைகளினின் றுமெப்போது முண்டா
னபயத்தினுற்றுன்ப முண்டாவது போல ஏவனுக்கு ஆபத்திலேதானுண்
டாகும் * பாலகன்கெட்டவிளையாட்டு கெட்டநடத்தை கெட்டவிச்சையி
வைகளிற்பலவந்தமாகவிழுந்துசாரமென்கிறபுத்தியினல் மோகத்தையடை
கிறன்*பிரயோசனமில்லாதகெட்டவிளையாட்டையுடையபால்யமானதுபு
ருஷனுக்கு உபாத்தியாயர்முதலானவர்களாலடிபடுகிறத்தின்பொருட்டாகு
தேதவிரசாந்தியின்பொருட்டாகிறதில்லை* தோஷங்கள் துராசாரங்கள்
துற்வார்த்தைகள் துஷ்டமனேவியாதிகளிதுகளெல்லாங் கெட்டதானபொ
ந்திலேகோட்டான்கள்போலப் பால்யத்திலிருக்கின்றதுகள் * (அ-கை)ச
ருக்கமுதலிற்பால்யமிகவுமனேக்கியமென்றுட்சேபித்ததற்குச் சமாதானஞ்
சொல்லுகிறர் | பால்யத்தை நல்லதென்றெண்ணுகிற கெட்டபுத்தியுள்ள
மூடபுருஷாளைச்சுடவேண்டும் [பால்யமனேக்கியமென்றுசொன்ன சுரு
தியின்றுற்பரியமிராகாதி விகாரமுண்டாகாம லிருக்கும்போது சுபாவமான
ஆத்மசுகமுண்டாவதற்குயோக்கிதை யுண்டென்னுங்கருத்தையுடையதேத
விரபால்யமனேக்கியமன் றென்பதுகருத்து](அ-கை)அப்பால்யமனேக்கி
யமல்லவென்பதையேசொல்லுகிறர் | யாதொரு பால்யத்தில் மனதானது
தொழிற்களில் உஞ்சற்போலலைந்துகொண்டிருக்குதோமூன் றுலகத்திலு
நன்றுகாமலிருக்கிற அப்படிப் பட்டபால்யமு மெபபடிச்சந்தோஷத்தின்
பொருட்டாகும் * (அ-கை) கேவலம்மனுஷியாளுக்குமாத்திர மிந்தப்பா
ல்யந்துன்பத்தைக்கொடுக்கிறதல்லபின் னையோவெனில் சகலசீவர்களுக்கு
ந்துன்பத்தைக்கொடுக்கிற தென் றுசொல்லுகிறர் | சகலசீவர்களுக்கும்மன
தானதுசகலாவஸ்தைகளிலுமேசஞ்சலமடைகுது அதிலும்பால்யத்திற்பத்து
பங்கதிகமாகச் சஞ்சலமடைகின்றது [மனதிற்கதிகசஞ்சலமே அதிகதுக்க
த்திற்கேதுவென்பது பிரசித்தமெனவறிக] மனதுசுபாவத்திலேயேசஞ்சல
ம் பாலியமுமிகவுஞ்சஞ்சலமவ்விரண்டுஞ்சேரும்போதவைகளின்கெட்டசஞ்
சலத்தினலுண்டான ஆபத்திற்றன்னையெவனிரட்சிக்கிறவனிருக்கிறன் *
பால்யத்தோடுகூடினமனதினிடத்திலிருந்தும் ஸ்ரீகளுடையகண்கள் மின்

கள

னல்களக்கினிச்சுவாலைகள் அலைகளிதுகளெல்லாஞ்சஞ்சலத்தையப்பியாசிக்கப்பட்டது நிச்சயம்* எப்போதுஞ்சஞ்சலசுபாவமாயிருக்கிறபால்யமுமனதுஞ் சகலதொழிற்களிலுமன்னன் தம்பிகள்போற்காணப்படுகின்றதுகள் * மனுஷர்கள்சீமாலையனுசரித்துப்பிழைப்பதுபோல் பலவிதனங்களும்பலதோஷங்களும் பலமனோவியாதிகளும் பாலகனையேபற்றிக் கொண்டுபிழைக்கின்றதுகள் *பாலகன் நாடோறும்புதிதுபுதிதாயிருக்கிறஇஷ்டவஸ்துவையடையாமற்போனால் போதுவிஷத்தைப்போற்சகிக்கக்கூடாத சித்தவிகாரத்தினால் மூர்ச்சையையடைகிறான் * பாலகன் நாய்போல அற்பத்தின்மகிட்சியுமற்பத்தல்விதனத்தையும் அமேத்தியத்தில் விளையாடுகையுமடைகிறான் * பெலமில்லாதபாலகன் தனதுசங்கற்பத்தினால் விச்சித்தபதார்த்தங்களையடையாமற்றபித்துக்கொண்டிருக்கிறபுத்தியை யுடையவனாகித்துன்பத்தையடைகிறான் * துற்சேஷ்டைகட்கிருப்பிடமாயும் வெகுவஞ்சனைபாயங்களாற்குரூரமாயுமிருக்கிற துன்பமானதுபாலகனுக்குண்டாவதுபோல ஒருவனுக்குமுண்டாகிறதில்லை * கட்டுத்தறியிற் கட்டினயானையானது விஷேகத்தினாற் சகிக்கக்கூடாத துன்பமுறுவதுபோல பள்ளிக்கூடத்தையடைந்திருக்கிற பாலக னடிபடுதல்முதலியமகத்தானபயங்கரமான துன்பத்தையடைகிறான் *பலவிதயிச்சாரூபமாயும்பொய்வஸ்துக்களிற்சத்தியபுத்தியாயும் அற்பவறிவாயுமிருக்கிறபால்யமிகவுந் துக்கத்தின்பொருட்டேயாகின்றது * பால்யத்திலுண்டாயிருக்கிற அறியாமையினாற்பாலகன் தாதிமுதலானவர்களுடையவஞ்சகவார்த்தையினாற்சந்தோஷமடைந்து பூமியைப்புசித்தற்கும் ஆகாசத்திலிருக்கிறசந்திரனைப்பிடித்தற்கும்பிச்சிக்கிறானந்தப்பால்யமெப்படிச்சுகத்தின் பொருட்டாகும்* மனதிற்குளிர்வெய்யில் முதலானதுன்பத்தையறிந்துமதை நீக்கிக்கொள்ளவலியின்றியிருக்கின்றபாலகனுக்குமரத்திற்குமென்னபேதமிருக்கின்றது * உபாத்தியாயர் தாய் தந்தை மூத்தோர் மற்றசெனங்களிவர்களிடங்களிலெல்லாம் பயமுண்டாகையினாற்பால்யம் பயத்திற்குவீடாயிருக்கின்றது * சகலதோஷங்களாற் கெடுக்கப்பட்டபுத்தியையுடையதாயும் அஞ்ஞானமாகிறவிடனுக்குவீடாயுமிருக்கின்றபால்யமான திவ்வுலகிலொருவருக்குஞ்சுகத்தின்பொருட்டாகிறதேயில்லை.

பத்தொன்பதாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபதாவதுசருக்கம்.

யௌவனதூஷணம்.

இச்சருக்கத்தில் உலோபம் துவேஷம் மதம் அசூயை அகங்காரம் மாச்சரியமிவைகளாற்கெடுக்காநின்றதாயும் காமாதி அனர்த்தங்கட்கு வீடாயுமிருக்கின்ற யௌவனத்தைநிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) பால்யமிகவுமறியாமைஅசத்திற்குருவனடைக்கலமாயிருக்கைஇவைகளாலதிகமான துக்கத்தையுடையது. யௌவனமோவெனில்லைவைகளில்லாததினாலும் நாநாவிதபோகாசங்களை யனுபவித்தற் கிடமாகையினாலுஞ் சுகவேதுவென்றிச்சிக்கத்தக்கதெனில் துமிகவுமனர்த்தமென்றிராமர் சொல்லுகிறார் । அதன்பின்பு புருஷனானவனிப் பால்யவனர்த்தத்தைவிட்டுப்போகவாசையினாற் கெடுதலானமனதுடையவனாகி யௌவனத்தைநரக எதுவுக்காகவினைவிலடைகிறான் [பால்யம்பதினான்கு வருடமளவென்றுமதிற்செய்ததோஷம்நரகவேதுவன்றென்றுமதற்குமேல் யௌவனமுண்டாகையினால் துவேநரகவேதுவென்றும்மாண்டவ்வியர்சொல்லியிருக்கிறாரென்பதுகருத்து] அந்த யௌவனத்தில்மூர்க்கனானபுருஷன் அனேக செய்கைகளையுடையதாயுஞ் சஞ்சலமாயுமிருக்கிறதன்மனதினிராகாதி வியாபாரங்களையனுபவிக்கின்றதனாலொரு துக்கம்விட்டொருதுக்கமடைகிறான் * தனதுசித்தமாகிறகுகையிலிருந்துபலவிதசேஷ்டைகளைச்செய்துகொண்டிருக்கின்றகாமமாகிறபேயினாற் புருஷனானவன் பலவந்தமாய் விவேகநீங்கியதன்வசப்படுகிறான் * ஆகையாற்றனக்கு வசமில்லாதமனதானது யௌவன ஸ்திரீகளைப்போலச் சஞ்சலமான விருப்பையுடையதுகளான சிந்தைகளுக்குத்தடங்கலில்லாத சஞ்சாரங்களைக் கொடுக்கின்றது * காமாதிகளின்வசமடைந்திருக்கிற புருஷனின் நரகஞ் சிலவுகிலேசமிவைகளுக் கேதுவான ஸ்திரீகள்சொக்கட்டான் கலகமுதலான விசனாரம்பங்களும் இராகத்துவேஷமுதலானதோஷங்களும் நாசஞ்செய்விக்கின்றதுகள் * ஆகையாற்பெரிதானநரகங்களுக்கு வித்தாயும் எப்போதுஞ் சித்தத்துக்குப் பிராந்தியைக்கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற யௌவனத்தில் நாசமடையாதசெனங்கள் வேறொன்றினாலு நாசமடைகிறதில்லை * யௌவனமாகிற பயங்கரமான காட்டுப்பூமியானது சிங்காரமுதலானபல விதாசங்களாலு மிராகாதிகளாகிற புலிகளாலும் விசித்திரகதைகளாகிற ஆச்சரியங்களாலு நிறைந் திருக்கின்றது இதை எவனாற்றாண்டப்படுகுதோ அவனேதயிரியசாலியென்று சொல்லப்படுகிறான் * க்ஷணகாலம்பிரகாசிக்கின்றதாயுஞ் சஞ்சலத்தினால்மிகுந்த அப

ங்காரத் தோடுகூடின சொற்களையுடையதாயு மின்னற் போற்றோன்றிமறைகிறதாயுமிருக்கிற எவ்வனமானதெனக்குருசிக்கவில்லை * போககாலத்தில்ருசியாயுமனோக்கியமாயு முடிவிற்கசப்பாயும் நிந்திக்கத்தக்கதாயுந்தோஷங்களுக்கலங்காரமாயும்மதுவின்மயக்கத்துக்குச்சரியாயுமிருக்கிற எவ்வனமானதெனக்குருசிக்கவில்லை * பொய்யாயு மெய்போற் பிரகாசித்தும் வினாவில்வஞ்சனையைச்செய்கிறதாயுமிருக்கின்றதாற்சொப்பனத்திலனுபவிக்கப்படுகிற ஸ்ரீசம்போகத்துக்குச் சரியாயிருக்கின்ற எவ்வனமானதெனக்குருசிக்கவில்லை * க்ஷணகாலமழகாயிருக்கிற வஸ்த்துக்களுக் கெல்லாமுயர்ந்ததாயுஞ் சகல்புருஷர்களுக்குஞ் க்ஷணமாத்திரமழகாயுங்கந்தருவநகரம்போல் விளங்குகின்ற தாயுமிருக்கின்ற எவ்வனமானதெனக்குருசிக்க வில்லை* விடுகின்ற அம்பானது எவ்வளவுகாலத்திலட்சியத்தையடைகுதோ அவ்வளவுகாலஞ் சுகத்தைக்கொடுக்கின்றதாயுந் துன்பத்தினால்விளங்கியு மெப்போதும்வெப்பத்தையுந்தோஷத்தையுங் கொடுக்கிறதாயுமிருக்கின்ற எவ்வனமான தெனக்குருசிக்க வில்லை * மேற்பார்வைக்குமாத்திரமழகாயுநன்னிலையில்லாததாயு மிருக்கின்றதால் தாசியின்போகத்திற்குச்சரியாயிருக்கின்ற எவ்வனமானதெனக்கு ருசிக்கவில்லை*பிரளயகாலத்திற்பெரிதான உற்பாதங்களுண்டாவதுபோலச்சகல்சீவர்களுக்குந் துன்பத்தைச்செய்விக்கின்றசகலவீத்தனங்களுமெவ்வனத்திலொன்றாகச் சேருகின்றதுகள் * பயங்கரமான சொரூபத்தையுடையஈஸ்வரரு மனதிலிருளையுண்டாக்குகின்ற எவ்வனத்தோடுகூடின அஞ்ஞானமாகிற விராத்திரியினாற்பயப்படுகின்றார் [அப்படியில்லாமற்போனால் எப்போதுமேன்விவேகமாகிறசந்திரனைத்தரிக்கிறாரென்பதுகருத்து]காட்டுத்தீயினான்மரமானதுகொளுத்தப்படுகின்றதுபோலச்சீவர்கள் எவ்வனத்தில் ஸ்ரீகளுடையபிரிவினாலுண்டாகிறசோகமாகிறதீயினாற் கொளுத்தப்படுகிறார்கள்*மழைகாலத்தில் நதியானதுகலக்கமடைவதுபோலப்புத்தியானதுகுருபணியாற்றோஷங்களைநீக்கிமிகவு நிருமலமாயிருந்தாலும் வித்தியாப்பியாசவீரியத்தினால்விரிவையடைந்திருந்தாலுஞ்சாந்தியாதி நற்குணங்களாற்பரிசுத்தமாயிருநதாலும் எவ்வனத்திற் கலக்கமடைகின்றது*பெரிதான அலைகளையுடையபயங்கரமான நதியானதுதாண்டுதற்கெளிதாகுதுஎவ்வனத்தினாற்சஞ்சலமான ஆசையினாலலைக்காநின்றசித்த விருத்தியானது தாண்டத்தக்கதல்ல * எவ்வனத்திற்சீவர்கள் அவளழகாயிருக்கிறாளென்றும் அந்தக்கொங்கைகள் பருத்திருக்கின்றதுகளென்று மவளுடைய விலைகளே விலைகளென்றும் அவளுடையமுகமே முகமென்று மிப்படிக்கொத்தள்ண்ணிக்கைகளா லழிவையடைகின்றது * இவ்வுலகத்திற்சஞ்சல

மான ஆசையினாலுண்டானபீடைகளையுடைய எவ்வனபுருஷனைப் பெரியோர்கள்கிள்ளப்பட்டமக்கின சேத்தையைப்போற்கொண்டாடுகிறதில்லை [பின்னையோ அவமானமுஞ்செய்கிறார்களெனவறிக] (அ-கை) அகங்காரமானபுருஷனுக்குமானபங்கம் மரணத்திற்குச்சரியென்றுசொல்லுகிறார் | எவ்வனமானது மதத்தினாலுண்டானதுன்பத்தையுந் தோஷங்களாகிறமுத்துகளையுந் தரித்திருக்கின்ற அகங்காரமாகிற பெரியயானைக்கு நாசத்திற்காகவே எப்போதுமுண்டானகட்டுத்தறியாகவிருக்கின்றது * மனதாகிறவிரிவானவேரையுடையதாயும் தோஷமாகிறசர்பங்களைத்தரித்துமிஷ்டவஸ்துகிடையாமையினாலுங்கிடைத்ததுபிரிவினாலுமுண்டாகிறஉள்வேக்காட்டோடுகூடியுமிருக்கின்ற அழுகையாகிறமரங்களுக்கு எவ்வனமானது காடாகவிருக்கின்றதுமிகவும்வருத்தம்* கெட்டசிந்தைகளாகிறவண்டுகளுக்கு எவ்வனத்தைச்சுகலேசமாகிறதேனோடுகூடியுமிராகாதிகளாகிற தாதுக்களால் நெருக்கமாயுங்கெட்டவிகற்பமாகிற இதழ்க்களால்நிறைந்துமிருக்கிறதாமரைப்பூவாகவறியும்* புண்ணியபாபரூபமாகிற கெட்டசிறகுகளையுடையதாயுமனதாகிற குளக்கரையிற்சஞ்சரித்துக்கொண்டு மிருக்கிறமனோவியாதி தேகவியாதிகளாகிறபட்சிகளுக்குப்புதிதான எவ்வனமானதுகூண்டாகவிருக்கின்றது * புதிதான எவ்வனமானதுசடமாயும் அளவில்லாமலுமிருக்கிற விகற்பமாகிற அலைகளுக்குக்கடலாகவிருக்கின்றது * வலுவான இராசசகுணமாகிறதூளிகளோடுந் தாமசகுணமாகிற இருட்களோடுங்கூடிய எவ்வனமாகிறகாற்றானது சித்தாகாசத்திலிருக்கிறசாது சங்கதிமுதலானதுகளா லுண்டானதெளிவுபிரகாசம் விவேகமுதலானதுகளோடுகூடினசத்துவகுணங்களுடைய இருப்பைநீக்குதற்கு வலிமையையுடையதாகவிருக்கின்றது *குரூரமாயிருக்கிற எவ்வனமாகிற தூளிகளானதுகள் பறந்தோடுகிற அசுசியான இலைமுதலானகுப்பைகள் போலிருக்கின்ற இந்திரியங்களாற்சகிக்கக்கூடாததாகி விஷயவாசனையினா லுண்டானரோகங்களால் முகவெளுப்பையும் மிகுந்ததோஷத்தையு முண்டாக்குகின்றதுகள் * பாபங்களுடையசம்பத்துக்கு விளையாட்டாயிருக்கின்ற எவ்வனத்தினுடைய உல்லாசமானது மனுஷியாளுக்குதோஷங்களுடைய கூட்டத்தையுண்டாக்கிக் குணங்களுடையகூட்டத்தைக் கெடுக்கின்றதுகள் * புதிதாயிருக்கிற எவ்வனமாகிறசந்திரனானவன் இராசோகுணமாகிறதூட்களாற்றகையப்பட்ட விவேகமாகிறசிறகையுடையதாகையால் தேகமாகிற தாமரைப்பூவிலேயே அலைந்துகொண்டிருக்கிறபுத்தியாகிறவண்டைத்தேகாபிமானமாகிறகோசத்திற்கட்டிமோகத்தையடையப்பண்ணுகிறான்*சரீர

மாகிறசிறிதானகாட்டில்முளைத்தும் அழகாயுஞ்சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற யௌ
வனமாகிற பூங்கொத்தானது தன்னையடைந்திருக்கிற மனதாகிற வண்
டை மோகமடையப் பண்ணுகின்றது * சரீரமாகிறபாலை நிலத்திற்காம
மாகிறவெய்யிலுடையசூட்டினலுண்டாகிற யௌவனமாகிற கானற்சலத்தை
க்குறித்துமனதாகிறமான்களானதுகளோடிவிடயமாகிற பள்ளத்தில்விழுகி
ன்றதுகள் * சரீரமாகிறஇரவுக்குநிலவாயுஞ்சித்தமாகிறசிங்கத்திற்குப்பிடரி
மயிராயும் பிழைப்பாகிறகடலுக்கு அலைகளுடையவரிசையாயுமிருக்கிற
யௌவனமானதெனக்குச்சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கவில்லை * (அ - கை) இ
து முதல்தனக்கிஷ்டமான செனங்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிருர் | தேக
மாகிறபாலைநிலத்திற்சிறிதுகாலம்பலித்திருப்பதான இராகாதிபயிர்களாகி
றபலத்தையுடைய யௌவனமாகிறசரற்காலத்தில்நீங்கள் சந்தோஷமடைய
வேண்டாம் [விரைவாகநாசமடைகுதென்பதுகருத்து] யௌவனமாகிறப
ட்சியானது பாக்கியமில்லாதவன்கையைவிட்டுச் சிந்தாமணியானது நீங்கு
வதுபோல சரீரத்தைவிட்டுக்ஷணத்திற் சீக்கிரமாகவேதிரும்பாமற் போய்வி
டுகின்றது * யௌவனமானது எவ்வளவு எவ்வளவுமிகுந்து ஆதிக்கத்தைய
டைகின்றதோ அவ்வளவு அவ்வளவு காமங்களானவைகள்வெப்பத்தோடு
கூடநாசத்தின்பொருட்டே விருத்தியையடைகின்றதுகள்* யௌவனமாகிற
இரவானது எந்தமட்டு நாசத்தையடையவில்லையோ அந்தமட்டுமிராக
த்துவேஷங்களாகிறபிசாசங்களதிகமாகச்சஞ்சரிக்கின்றதுகள் *பலவிதசித்
தவிகாரங்களாலதிகமாயும் எழையாயும்க்ஷணத்தில்நாசத்தை யடைகிறதா
யுமிருக்கிற யௌவனத்தினிடத்திற்சாகிற பிள்ளையினிடத்திற் றயை செய்வ
துபோலத்தயைசெய்யும் * க்ஷணத்தில் நாசமடைகிற யௌவனத்தில்மோக
மடைந்துசந்தோஷிக்கின்ற புருஷனைமிகவுமூடமான மனுஷப்பசுவாகநி
னைக்கவேண்டும் * மதத்தினற்பயித்தியம் பிடித்ததாயிருக்கின்ற யௌவனத்
தை அபிமானத்தோடுகூடியவஞ் ஞானத்தினலெவன் உயர்ந்ததாகவெண்
ணுகிருனேதுற்புத்தியாயிருக்கிற அந்தப்புருடன் சீக்கிரமாத்தாபத்தைய
டைகிறன் * யௌவனமாகிறசங்கடத்தை எளிதாகத்தாண்டிவிட்டவர்களே
பூமியில்யாவராலுந் தொழற்குரியோராயும் பெரியோர்களாயும் புருஷர்க
ளாயுமிருக்கிருர்கள் [இவ்விடத்திலெளிதாகத் தாண்டுதலாவது கொல்லா
மை பொய்சொல்லாமை கள்ளாமை பிறர்மனைநயவாமைமுதலியனவாம்]
பெரிதானமுதலையாதிகட்கிருப்பிடமானகடலை எளிதாகத்தாண்டப்படுகு
து இராகாதிஅலைகளால்விளங்கியுந்தோஷங்களாகிறமுதலைகளோடுகூடி
க்கொண்டுமிருக்கிறகெட்டதான யௌவனமாகிறகடலைத் தாண்டப்படுகிற

தில்லை * (அ - கை) பால்யமும்வார்த்திகமும் அறியாமையினலும் வலியில்
லாததினலும் புருஷார்த்தங்களுக்குச் சாதகமாகாததினலும் யௌவனமதிக
சந்தோஷத்தையுடையதாகையினலும்புருஷனுக்கு ஒருக்காலுஞ் சாதனச
ம்பத்துவந்துபுருஷார்த்தமுண்டாகுமென்கிற ஆசையில்லவேயில்லையென்
றுசங்கித்தாலதற்குச்சொல்லுகிருர் | சகல யௌவனமும்நிந்திக்கப் படுகிறதி
ல்லை துஷ்டயௌவனமேநிந்திக்கப்படுகின்றது (அ-கை) ஆகையால்நன்
றான யௌவனம்புருஷார்த்தத்திற்கேதுவென்றுசொல்லுகிருர் | வணக்கத்தி
னல்லங்கரிக்கப்பட்டும் முனிகளிடங்களிலிருப்பையுடையதாயும் தயவினல்
மனேக்கியமாயும் சாந்திமுதலானகுணங்களாற்சூழப்பட்டு மிருக்கிற நல்ல
யௌவனஞ்சமுசாரத்திலிந்தமனுஷியசென்மத்திலேயும்ஆகாசத்திலிருக்கிறந
ந்தனவனம்போலக்கிடைக்கிறது அரிது அப்படியிருக்கவேறே செல்மத்
திலேது [ஆகாசத்தில்,நந்தனவனமென்றதனல்இந்திரனுடையகற்பகவிருட்
சமுதலியவிருக்கின்ற உத்தியானவனமிப்பூமியிற்கிடைப்பதரிதென்பதுகரு
த்து.]

இருபதாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்தோராவது சருக்கம்.

ஸ்ரீதூஷணம்.

இச்சருக்கத்திற்பிரத்தியக்ஷமான நரகங்களுடையகூட்டங்களாலுண்டா
யிருக்கிறசகல அவயவங்களையுடையவர்களாயும் புருஷர்களுக்கு நரகங்க
ளையுஞ்சென்மங்களையுங் கொடுக்கிறவர்களாயுமிருக்கிறஸ்ரீகளைநிந்திக்கப்
படுகின்றது

(அ - கை) விடர்களுக்குமனேக்கியமென்கிறபிராந்தி எந்தஸ்ரீபிண்
டங்களிலிருக்குதோ அந்தஸ்ரீபிண்டங்களின்சொரூபத்தைப்பிரித்துக்காண்
பிக்கதற்காக இராமபிரத்தனஞ்செய்கிருர் | நரம்புகளெலும்புகள் முடிச்சுக
ளிவைகளால்விளங்கியுமாம்சரூபமான பொம்மையாயும் எந்திரம்போற்சஞ்
சரித்துக்கொண்டுமிருக்கின்ற ஸ்ரீயினுடையதேகமாகிறகூண்டில்நன்மை
யாக எண்ணத்தக்கதொன்றுமில்லை * தோல் மாமிசம் இரத்தம்கண்ணீரி
துகளைப்பிரிதுக்கண்ணைப்பாரு அழகாயிருந்தாலதி லாசையைவையில்
லாவிட்டால்வீணுயேன் மோகத்தையடைகிருய் * இதுமயிர்களிதுவிரத்த
மென்கிறரூபமாயுங்கெட்டதாயுமிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகளுடையசரீரத்தினை

வ்விவேகத்தினாற்சிறந்த புத்தியையுடையபுருஷனுக்கு ஆகவேண்டுவதென்
னவிருக்கின்றது * ஏந்தத்தேகங்கள் வஸ்திரம் சந்தன முதலானதுகளா
லடிக்கடிகொண்டாடப்பட்டதுகளோ அந்தத்தேகங்களை கழுகு செந்நா
ய்முதலானதுகளிழுக்கின்றதுகள் * ஏந்தக்கொங்கையில்மேருமலையின்சிக
ரத்தில்விளங்கியகங்காப்பிரவாகத்திற்குச்சரியாயிருக்கின்றமுத்து மாலையி
னதழகானது காணப்பட்டதோ அந்தஸ்திரீகளுடையகொங்கை ஒருகால
த்தில்மசானங்களிலுந்திக்குகளிலும் நாய்கள் அன்னவுண்டையைப் புசித்
தல்போல ருசியாகப்புசிக்கப்படுகின்றது * கானகத்திலிருக்கின்ற கார்த்த
பத்தின்சரீரத்தைப்போ லிரத்தமாமிசம் ஏன்பு இவைகளாலேயே விருத்தி
பண்ணபபட்டிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுடையசரீரத்திலுமிகுந்த ஆசைப்படத்தக்
கதென்னவிருக்கின்றது * ஸ்திரீயானவள்மேலெழுந்தபார்வைக்குமிகவுமழ
காயிருக்கிறாளென்கிறதே உசிதமாயிருக்கின்றது அதுவுமோகத்தினாலே
யேவுண்டானதாகையினால் ஏதார்த்தத்திலழகேயில்லை யென்றெண்ணுகி
றேன் [மேலெழுந்தபார்வையாவதுவிசாரியாமலுண்டாகிறஞானம்] மத
ங்காமமிதுகளை முன்னிட்டுக்கொண்டநிசமானவிளையாட்டுகளைக்கொடுத்
துக்கொண்டுங்காமவிகாரத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற ஸ்திரீகளுக்குங்கள்
ளுக்குமென்னபேதமிருக்கின்றது * ஸ்திரீயாகிறகட்டுத்தறியினிடத்தில் மத
மோகத்தினால் நன்றாய்த்தூங்கிறதுபோலிருக்கின்ற மனுஷியாளாகிறயா
னைகள் திடமானசாந்திகளாகிற அங்குசங்களாலும் விவேகமாகிறவிழித்
தலையடைகிறதில்லை * மயிரொன்னும்மையைத்தரித்துந் தொடக்கூடாம
லுங் கண்களுக்கிஷ்டமாயுமிருக்கிறபாபமென்னுமக்கினிக்குச் சுவாலையா
யிருக்கிறஸ்திரீகள்புருஷனைச் செத்தையைப்போற் கொளுத்துகிறார்கள் *
மேற்பார்வைக்குச்சிங்காரமுதலான இரசத்தோடுகூடியும்பரமார்த்தப்பார்
வைக்கு இன்பமில்லாமலுமிருக்கிற ஸ்திரீகளானவர்கள் ஏமபட்டணத்திற்பய
ங்கரமாகச்சொலிக்கிறநரகமென்னுமக்கினிக்கு இவடத்திருந்துகொண்டே
வாசனையினால்மனோக்கியமானவிறகாகவாகிறார்கள் * (அ-கை) ஸ்திரீகளை
யிரவாகத்தூஷித்தல் | இருள்போன்றகூந்தலையும் நட்சத்திரம்போன்ற
கண்களையுஞ்சந்திரன்போன்றமுகத்தையுமுடையமாதர்கள்புருஷர்களவசி
யஞ் செய்யத்தக்கதருமவிவேகவைராக்கியமுதலானதுகளை நாசஞ்செய்தவர்
கள் புத்திக்குமிகவுமோகத்தைச் செய்து கொண்டுமிருக்கின்ற தீர்க்கமான
இராவைப்போலிருக்கிறார்கள் [தீர்க்கமென்றதனால்வீணாகஆயுளின்நாசத்தின்
பொருட்டேயாகுமென்பதுகருத்து](அ-கை) புருஷார்த்தத்தைக்கெடுப்ப
துமன்றி அனர்த்தத்திற்கும் ஏதுவென்று சொல்லுகிறார் | புட்பங்களாலழ

காயுமின்பமாயுந்தளிர்போன்றகைகளையும் வண்டுகள்போன்ற கண்களை
யும் பூங்கொத்துபோன்றகொங்கைகளையும்புஷ்பதாதுபோன்ற பொன்
வருணமானசரீரத்தையுமுடைய ஸ்திரீயானவள்விஷக்கொடிபோலப் புருஷர்
களைக் கொல்வதிலேயே ஏத்தனமாகி மூர்ச்சைமரணமுதலான துன்பத்
தைக்கொடுக்கிறாள் *காடியானது ஆசையினாற்புற்றிலிருக்கிறசர்ப்பங்களை
த்தனதுசுவாசவலியினால் வெளியிலிழுத்துப்பட்சிக்கிறதுபோலப் பொய்யா
னஉபசாரங்களாற்சந்தோஷிப்படுத்துகிறத்தினாலேயேகாமிகளுடையபொ
ருளையும் மனதையும் நாசம் பண்ணுகிறத்திலாசையடைந்திருக்கிற ஸ்திரீக
ளால் சிவர்கள்வசமாகச் செய்யப்படுகிறார்கள் * காமனென்கிற வேடனால்
ஸ்திரீகளானவர்கள் அறியாமைபொருந்தியமனதுடையபுருஷராளாகிற பட்சி
களைக்கட்டுகிறவலையாகவிசிறப்பட்டிருக்கிறார்கள் * மகளிரென்னும்பெரி
தானகட்டுத்தறியிற் புருஷர்களுடையமனதென்னும் மதம்பிடித்த யானை
யானதுஆசையென்னும் விலங்கினாற்கட்டப்பட்டதாகி உளமைபோலிருக்கி
ன்றது * சித்தமென்னுஞ்சேற்றையுடையசன்மமென்னுங்குட்டைகளில்மீ
ன்களாகச்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறமனிதர்களுக்குக்கெட்டவாசனையெ
ன்னுங்கயிற்றில் ஸ்திரீகளானவர்கள் தூண்டிமுள்ளினுனியிலிருக்கிறமாவு
ண்டையாகவிருக்கிறார்கள் * மாதரானவர்கள்குதிரைகட்குக் கொட்டாரம்
போலவும் யானைகட்குக்கட்டுத்தறிபோலவுஞ் சற்பங்கட்குமந்திரம்போல
வும் புருஷர்களைக்கட்டுதற் கேதுவாகவிருக்கிறார்கள் * பலவிதரசங்களா
ல்நிறைந்தாச் சரியப்படத்தக்கதாகவிருக்கிற இப்போகபூமியானது மகளி
ரைப்பற்றியே வெகுகாலமிருப்பை யடைந்திருக்கின்றது * தோஷரூபங்க
ளானபலவித இரத்தினங்கட்குத்திடமானசம்புடமாயும் ஏப்போதுந் துன்
பத்தைவிளைவிக்கின்ற விலங்காயுமிருக்கிற மாதர்களாலெனக்குப் போரு
ம் [பிரயோசனமில்லை யென்பதுகருத்து] மாமிசரூபமான வுருவையுடை
யதாயும் ஏதார்த்ததிலில்லாததாயுமிருக்கிற கொங்கை கண் புருவமரைக்கி
ப்பின்புறமிதுகளா லெனக்காகவேண்டுவதென்னவிருக்கின்றது * மகளி
ரானவர்களிது தசையிதுவிரத்தமிது ஏன்புகளென்று விசாரிக்கில் சிலதி
னங்களிலேயேசிதறிப்போய் வெறுப்பாகிவிடுகிறார்கள் * நுட்பத்தையறியா
தபுருடர்களாற் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்திரீகளேவெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்பட்ட
கைகால்முதலிய அவயவங்களையுடையவர்களாகி மசானங்களிற்றுயில்கின்
றார்கள் * நாயகனாற்கருப்பூரங் கோரோசனைமுதலானவைகளாலன்புட
னேயலங்காரமாகச் செய்யப்பட்ட முகமேமாலை நிலத்திலுலருகின்றது *
மாதர்களின்கூந்தலானதுகள் சிறிதுதினங்களில்மசானத்திலிருக்கிற மரங்க

ளிலங்கிருக்கின்ற சாம்பற்பூச்சினால்இதுபழைமையானசாமரமோவென்றெ ண்ணப்படுகின்றதுகள் நிலத்திற்கிடக்கின்ற என்புகள்நட்சத்திரம்போலவி ளங்குகின்றதுகள் * புழுதிகளும்மாமிசத்தைப்புசிக்கின்றகழுமுதலியவுயிர் களுமிரத்தத்தைப்பானம் பண்ணுகின்றதுகள் தோல்களை நரிகள்புசிக்கின் றதுகள் பிராணவாயுக்களாகாசத்தையடைகின்றதுகள்*மாதர்களுடையஅ வயவங்கட்குச் சீக்கிரமாகவேவரப்போகிற தாயிருக்கிற விகாரமான நிலை யை இந்தப்படியென்னாலுங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது என்பிராந்தியை யடைகிறீர்கள் * பஞ்சபூதசெயற்கையாலுண்டான உருவையுடையதாயும் பெண்ணென்றுபேர்பெற்றுமிருக்கிற இத்தேகத்தைப் புத்திமானாயிருக்கிற வனாசையினாலெப்படியடைகுவன் * ஆசையாகிறகிளைகளால் நெருக்கமா யும் இகலோகபரலோகவின்பங்களானபழங்களையுடையதாயும்மாதர்களை யனுசரித்துமிருக்கிறசிந்தையானதுசுதாலமென்கிறகாட்டுக்கொடி போலு யர்ந்து விரிவாயிருக்கையையடைகின்றது * முன்சொன்ன சிந்தையினால் வியாகுலமாய் அதிக ஆசையினாற்குருடாயிருக்கின்றமனதானது தன்னினத் தைப்பிரிந்தமானைப்போல எந்தத்திக்கிற்போவேன் எவடத்திற்றனத்தை யடைவனென்கிற இந்தரூபமானபெரிதானமோகமடைகின்றது * எவ்வ னமாதையிச்சித்திருக்கிற எவ்வனபுருஷன்பெண்யானையினாசையினால்வி ந்தியமலைபின்பள்ளத்தில் விழுந்துகட்டுப்படுகிறயானையைப்போலப்பிற ரால்மிகவுமிரங்கத்தக்கவனாயிருக்கையையடைகிறான் *மனைவியை யுடைய புருஷனுக்குப்போகத்திலிச்சையுண்டாகுதுமனைவியில்லாதவனுக்குப்போ கமுண்டாகிறதேது பெண்ணைவிட்டாற்சகத்துவிடுபட்டுது சகத்துவிடுப ட்டதானால்நீங்காதபேரின்பமுண்டாகும் *மேற்பார்வைக்குமாத்திரமழகாயு மிகவுந்தாண்டக்கூடாததாயும் வண்டுகளுடையசிறசடிபோற்சஞ்சலமாயு மிருக்கின்ற போகங்களில் மரணம் சரை ரோகமுதலானதுவருமென்கிற பயத்தினால் நான்சந்தோஷமடையவில்லை பின்னையோவெனில் எத்தன த்தினாற்சாந்தியையடைந்துபரமபதத்தையடைகிறேன் *.

இருபத்தோராவதுசருக்கமுற்றிற்று.

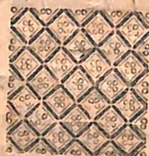

இருபத்திரண்டாவதுசருக்கம்.

சரை தூஷணம்.

இச்சருகத்தில் சோகம் மோகம் பிரிவு பீடை விதனம்ரோக மிவைக ளால்நிறைந்தும் சிந்தை அவமானமிதுகளுக் கிருப்பிடமாயுமிருக்கின்றகி ழத்தனத்தைநிந்திக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) பால்யமும் எவ்வனமுமழியாமையினாலுங்காமாதி தோஷங் களிருக்கின்றமையாலுஞ் சுகமுண்டாகவேண்டாம் கிழத்தனத்திலவைகளில் லாததினாற் பிள்ளை பேரன் முதலானவர்களாலுபசரிக்கின்றவனுக்கு மிக வுஞ்சுகமுண்டாகலாமே யெனிலக்கிழத் தனத்திற்றுக்கவே துச்சளதிகமேன் றுவிரிவாகச்சொல்லுகின்ற இராமர் முன்னேதன்னினத்தைபட்சிக்கிறசு ர்ப்பங்களுக்குஅயலினத்திற்றயவேதென்றுசொல்லுகிறநியாயம்போல இப் பால்யமுதலான அவஸ்தைகள்மிகவுங்குரூரமென்றுசொல்லுகிறார் | விளை யாட்டுகளால்நிறைவையடையாதபால்யத்தை எவ்வனம்பலவந்தமாகவிழு ங்குகின்றது பின்பு ஸ்ரீயினால்நிறைவையடையாத எவ்வனத்தையப்பலவந் தமாகக்கிழத்தனம்விழுங்குகின்றது ஆகையாலிவைகளுளொன்றுக்கொன்று விரோதத்தைப்பாரும் * (அ-கை) பாமராளுக்குமிகவும்பிரியமானசுகத்திற் கிடமாகவிருக்கின்ற தேகமேதளர்ச்சியையடையும்போது எங்கேசுகமுண் டாகுமென்கிற ஆசையென்றுசொல்லுகிறார் | தாமரைப் புஷ்பத்துக்கிடி போலிருக்கிறபனியைப்போலவும் சரற்காலமேகத்துக்குப் பெருங்காற்றை ப்போலவும் கரையிலிருக்கின்ற விருட்சத்திற்கு நதியைப்போலவும் தேகத் தைக்கிழத்தனமானது நாசத்தையடையப்பண்ணுகின்றது * புசிக்கப்பட் டவிஷத்தின்றிவலையானது விகாரப்படுத்துவதுபோலக் கிழத்தனமான துதான்கிழமாகயிருந்தே தேகத்தைத்தளர்ச்சியாகும்படிக்கு விகாரமாகச் செய்கின்றது [கிழத்தனத்தைக்கிழமென்றுசொன்னதுதானப்படியாகாம ற்போமேயாகில்பிறரை எப்படிகிழமாக்குமென்பதுகருத்து] கிழத்தனத் தினாற்றளர்ந்தசரீரத்தை யுடையபுருஷர்களைமாதர்கள் ஒட்டகம்போலங்க வீனமாகப் பார்க்கிறார்கள் * சக்களத்தியினாலவமானஞ் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ யைப்போல வருத்தமில்லாமலெளிமையைக் கொடுக்கப்பட்ட சுபாவத்தையு டைய கிழத்தனத்தினாற் சீவர்கள்கிரிகிக்கப்படும்போது ஞானமானது ஓ டிப்போகின்றது * கிழத்தனத்தினால் நடுக்கமடைந்திருக்கிற புருஷனை வேலைக்காறர்கள் பிள்ளைகள் ஸ்ரீகள் பந்துக்கள் சினேசிதாளிவர்களெ ல்லாம் பயித்தியக்காறனைப்போலப்பார்த்து நகைகிறார்கள் உயர்ந்தமா

த்தைக்கழுகானதடைகின்றதுபோலப்பார்த்தற்கின்பமில்லாதவனாயுந் தளர்ந்தசரீரனாயுந் தீனனாயும் நற்குணமும்பராக்கிரமமுமில்லாதவனாயுமிருக்கிறகிழவனை மிகுந்த ஆசையானதடைகின்றது * தயின்னியமிராகாதிதோஷங்களை அதிகமாய் நீடித்தும் மனதில்வேக்காட்டைக்கொடுக்கிறதாயும் ஆபத்துக்கெல்லாமுக்கியமான தோழியாயுமிருக்கின்ற இச்சையானதுகிழத்தனத்தில்வளருகின்றது * பரலோகத்தைக்குறித்தென்னாலென்னசெய்யத்தக்கது மிகவும்வருத்தம் குரூரமாயும் பதில்செய்யத்தகாததாயுமிருக்கின்றபால்யமுதலாகச் செய்துவந்தபாபத்தின் பயமானது கிழத்தனத்திலதிகமாகவுண்டாகுது * நான் எவ்வளவுதருமார்த்தமுதலானகாரியங்களை எப்படிச்செய்வேன்மௌனமாகவேயிருக்கிறேனென்றிப்படிப்பட்டதயின்னியமானது கிழத்தனத்திலுண்டாகின்றது * எப்போதெப்படி எந்தப்போசனமெனக்குருசியாயிருக்குமென்றென்னேரமுமெண்ணுகின்ற இப்படிக்கொத்த இச்சையுமேற்சொன்னசரையுஞ் செனங்களையடைந்து மனதைக்கொளுத்துகின்றது * கிழத்தனத்திற்புசித்தற்காசையானது அதிகவுச்சாகத்தோடுண்டாகுது புசிக்கச்சத்தியில்லை புசிக்கச்சத்தியிருந்தாற்சீரணிக்கச்சத்தியில்லை இப்படிசத்தியில்லாததினால் மனதானது நிச்சயமாகவேகின்றது * தேகங்களுக்கு உபத்திரவங்களாலபகாரத்தைச்செய்கின்ற தாயும் சரீரமாகிறமரநுனியிலிருப்பதாயு மிருக்கின்றசரையாகிற கிழக்கொக்கானதுரோகமாகிற பாம்பினால்விழுங்கப்பட்டதாகியழுகின்றபோது மூர்ச்சையாகிறயிருட்டை அபேட்சித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மரணமாகிற கோட்டானானதெங்கேயோ ஒரிடத்திலிருந்து வந்ததாகவே காணப்படுகின்றது * சாயுங்காலசந்தியுண்டானதைப்பார்த்துயிருட்டோடிவருவதுபோலத்தேகத்திற்சரையுண்டானதைப்பார்த்து மரணமானதோடிவருகின்றது * சரையினாற் பூத்த தேகமாகிற மரத்தைப் பார்த்து மரணமாகிற குரங்கானது நாசஞ்செய்யும்பொருட்டே தூரத்திலிருந்துவேகமாக ஓடிவருகின்றது * சனசூன்னியமான நகரமும் கிளைகளின்றியமரமும் மாரியின்றியதேசமுங்கொஞ்சம் விளங்கினாலும்விளங்கும் சரையினாற்றளர்ந்த தேகமாத்திரம் விளங்குகிறதில்லை * கழுகானதுமாமிசத்தைக்கிரிகிக்கின்றதுபோலக்காசரோகமாகிறதொனியையுடைய சரையானது மனுஷனைவிழுங்கும்பொருட்டேக்ஷணகாலத்தில் வேகமாகவே கிரிகிக்கின்றது * சிறுபெண்ணானவள் ஆம்பற்பூவைப்பார்த்தமாத்திரத்திற்கிள்ளுகின்றதுபோல சரையானது தேகத்தைப்பார்த்தமாத்திரத்திலுச்சாகத்தோடு சீக்கிரமாகச் சிரசைப்பற்றித்தேகத்தைநாசம்பண்ணுகின்றது * சரையாகிறநிலவானது

சிரசாகிற மலைநுனியிலுதித்தமாத்திரத்தில்வாதங்காசமுதலியரோகமாகிற ஆம்பல்முகையைமலரச்செய்விக்கின்றது * காலனாகிறஎமனானவன் தலையாகிறபூசினிக்காயை சரையாகிறலவணமுதலான சூரணத்தினாற்பக்குவமாகப் பார்த்துப்புசிக்கிறான் * சரையாகிறபூனையானது எவ்வனமாகிற எலியைப் புசித்து அத்தக்கர்வத்துடனே சரீரமாகிறமாமிசத்தையிச்சித்து அதிகவுல்லாசமடைகின்றது * தேகமாகிறபாலைநிலத்தில்ழுதுகொண்டிருக்கிறசரையாகிறநரியைப்போல அமங்களத்தைச்செய்கின்றதிவ்வுலகத்திலொன்றுமில்லை * சுவாசகாசமுதலிய சீத்காரங்களோடுகூடியும் துக்கமாகிற புகையிருட்டினால் நிறைந்துமிருக்கிற சரையாகிற அக்கினியானது எவனுக்குச் சொலிக்குதோ அவன்வெந்துபோனவன்தான் [சீத்காரமாவது ஈரக்கட்டைவேகும்போதந்தச் சுவாலையிற்பிரசித்தம்]சரையினாலிளைத்திருக்கின்றமனுஷியானது சரீரமானதுவெளுத்திருக்கிறதளிருக்குச்சரியான அவயவங்களையுடையதாகிப்புட்பங்களால்வளைந்திருக்கிற கொடியைப்போலவளைந்திருக்கின்றது * மரணமாகிற அரசன்வருதற்குமுன்னே சரையாகிறவெண்சாமரத்தை வீசிக்கொண்டு மனோவியாதிதேகவியாதிகளாகிற சேவகளானதுவெளிப்புறப்படுகின்றது * யுத்தத்திற்சத்துருக்களைச் செயித்தவர்களையும் மலைக்குகையிற்பிரவேசித்தவர்களையும் சரையாகிறதுற்பலவிராட்சசியினாற்சீக்கிரமாகச் செயிக்கப்படுகின்றதுபாரும் * சரையாகிறபனியினாற்சுருங்கியிருக்கின்றசரீரமாகிறவீட்டின்மத்தியிலிந்திரியங்களாகிறபாலர்கள்சிறிதுகூடவசைத்தற்கு வல்லவராகவில்லை * தடியாகிறமூன்றாவதுகாலோடுகூடியும் அடிக்கடியிடறிக்கொண்டும் காசம் அபானவாய்வுஇதுகளையேமத்தளவாத்தியமாக வுடையதாயுமிருக்கிறசரையாகிற ஸ்ரீயானவள்கூத்தாடுகிறாள் * சரையாகிறசந்திரனால்வெளுத்ததேகமாகிற பட்டணத்திலிருக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையாகிறகுளத்தில் மரணமாகிற ஆம்பற்பூவானதுக்ஷணகாலத்தில் விகாசத்தையடைகின்றது * சரையாகிற சுண்ணாம்புப்பூச்சினால் வெளுத்தசரீரமாகிற அந்தப்புரத்துக்குள்ளே தள்ளாமை துன்பம் ஆபத்து இதுகளாகிற ஸ்ரீகள்சுகமாகவிருக்கிறார்கள் * சரையினாலவமானமும் மரணத்தையுமடையப்போகிறதா யிருக்கிறதேவர்முதலியநான்குவித சரீரங்களுக்குள்ளேயிச் சரீரத்தில்தத்துவத்தையறியாமலிருக்கிறவனுக்கென்னவிசுவாசமுண்டாகப்போகின்றது * சரையையடைந்துஞ்சீவித்திருக்க வேண்டுமென்கிறகெட்ட அபிமானத்தினாலாக வேண்டுவதென்ன ஆகையாலுலகத்திற்சரையானதுசெனங்களாற் செயிக்கப்படாததினாற்சகல ஆசைகளையும்விட்டுநான்சுகமாகவிருக்கின்றேன்.

உம இருபத்திரண்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவதுசருக்கம்.

காலதூஷணம்.

இச்சருக்கத்திற் குணதோஷங்களனுபெலம் உயர்ச்சி இவைகளையுடை
யதனுவிளையாடலாற்சகலபிராணிகளினது கருமமாகிறமவளைவிளை வி
ளையாடப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறகாலமானது வருணிக்கப்படுகின்றது.
(அ - கை) இந்தப்படி அனுபவிக்கத்தக்க ஸ்ரீ போகவிச்சை போக
த்திற்குக்காலமானபால்யமுதலான அவஸ்தைகளிதுகளில் தோஷத்தையறிவி
த்து எல்லாமுடிவின்றியதுக்கமாகவேமுடியுமென்றுசொன்னதினால் தன
க்கிகபரபலவினையனுபவிக்கிறத்திலிச்சையில்லையென்கிறதற்குசாதனத்தைத்
தெரிவித்து இப்போதுகாலமாதி களுடையசுபாவத்தை வெளிப்படுத்துகிற
தைமுன்னிட்டுநித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகத்தைத்தெரிவித்தற் கிராமரெ
த்தனஞ்செய்கிறார் | எனக்கிதுவனுபவிக்கத்தக்கது நானித்தையனுபவிக்கி
றேனிதுகளதற்குச்சாதனங்களிதனுலிந்தையிந்தப்படிசம் பாதித்துவெகுகா
லமனுபவிக்கப்போகிறேனிதுஇப்போதென்னாலடையப்பட்டதுஇந்தமனோ
ரதத்தையடைவதற்கிச்சிக்கிறேனென்றிதுமுதலான அளவில்லாதசங்கற்பவி
கற்பங்களுடையகற்பனைகளாலதிகமான விவகாரவசனங்களை யுடையதாயு
ம் அற்பமானதேகத்திலாத்மபுத்தி யுடையதுகளாயுமற்பமானசுகலேசங்களி
ல்பரமபுருஷார்த்தமான சத்தியபுத்தியாயுமிருக்கிற மூடசனங்களாற்சத்து
ருவென்றுமித்துருவென்றுமுதாசீனனென்றுமிதுமுதலான பேதங்களால்
கிரமமாக விடத்தக்கவன்கிரகிக்கத்தக்கவன் உபேட்சைசெய்யத்தக்கவனிது
முதலானபேதங்களாலுமதனாலுண்டானஇராகத்துவேஷமுதலானபலவித
பேதங்களாலும் பிரமாண்டத்திற்குள்ளே பிராந்தியானது மிகவுந்திடமாக
ச்செய்யப் பட்டிருக்கின்றது ✻ வலைபோலவுங்கூண்டுபோலவு மிருக்கிற
இப்பொய்யானசமுசாரத்திலவிவேகிகளுக்குவிசுவாசமெப்படியுண்டாகுங்க
ண்ணாடியிற்பிரதிபலித்திருக்கிறபழத்தைப் பாலரேபுசித்தற்கிச் சிப்பார்கள்
[வலையென்பது தூரத்திலிருக்கிறதையுஞ் சமீபத்திலிழுத்துக்கட்டுகிறதுக
ளான விஷயங்கள் கூண்டென்பது தன்னிலடக்கிக்கட்டுகிற தேகமெனவ
றிக]கிணற்றில்முளைத்திருக்கிறபுன்னுனிமையைப்பற்றிப் பிழைக்கவேண்டுமெ
ன்றுதொங்குகிற பூச்சிநூலை எலியானதறுக்கிறதுபோல இச்சமுசாரத்
திலிருக்கிற அற்பசுகவாசையையுங்காலன்மீதியில்லாமலறுக்கிறான் ✻ சந்தி
ரோதயத்தாற் பெருகியிருக்கிற சமுத்திரத்தை வடவாமுகாக்கினியானது
பானஞ்செய்கிறதுபோல இவ்வுலகத்திற்சகலத்தையும் விழுங்குகிறகாலனை

லவிழுங்கப்படாதவஸ்து ஒன்றுமில்லை ஆகையாற்பயங்கரமான ருத்திர
னாகவிருக்கிறான் ✻ காலன் அறிவினாலும் வலியினாலும் உயர்ந்தமகத்துக்
களையும் க்ஷணகாலமும்பொறுக்காமற் கொண்டுபோகின்றமையால் சகல
லோகங்களையும்புசித்து உலகரூபமாகவிருக்கிறான் ✻ வருஷம்யுகம்கற்பமி
வைபேரோடுகூடினரூபங்களாற்சிறிதுபிரகாசத்தையடைந்திருக்கிறகாலன்கா
ணக்கூடாதவுருவத்தையுடையதாகிச் சகலத்தையுந்தன்வசப்படுத்திக் கொ
ண்டிருக்கிறான்✻ கருடனால்விழுங்கப்பட்டசர்ப்பங்கள்போலக்காலனால்மகா
யிருக்கிற வர்களும் நன்னடத்தையுள்ளவர்களும் மேருவிலுந்திட மானவ
ர்களும் விழுங்கப்படுகிறார்கள் ✻ தயையில்லாததாயும் லோபியாயுங்கடின
மாயுங்கொடூரமாயுங் கொடுமையாயமதயமாயுமிருக்கிற காலனால்விழுங்கப்
படாதவஸ்துகிடையாது✻ பெருந்தீனியுள்ளகாலமானதுபுசிபடதிலேயேபு
த்தியைச்செய்துகொண்டுமலைகளையும் அனந்தவுலகங்களையும் புசித்துந்
திருப்தியையடைகிறதில்லை ✻ காலனண்டசமுதலான நால்வகைபிறவிக
ளிலுண்டான உயிர்களாகிற வித்துகளைக் கிளியானதுமாதளம் வித்துக
போல உள்ளேபிளந்தெப்போதும் புசிக்கிறான் ✻ பஞ்சீகரணமாகாமலிரு
க்கிறபூதரூபியான விராணியசெற்பராகிறவேனையுந் தேவதைகளாகிறபழங்
களையுமுடைய பிரமாண்டங்களோடு கூடினபிரமரூபமான காட்டைக்கால
ன்மிகவும்நாலுபக்கத்திலும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறான் [காடென்று
சொன்னது தாண்டக்கூடாததினால் காலன்நாலுபக்கமும்வியாபித்திருக
கிறானென்றது காலன்வயிற்றிலேயேசகலவஸ்துகளுக்கும் உற்பத்தி இதி நா
சங்காணப்படுகின்றமையா லென்பதுகருத்து]இரவாகிறவண்டுகளால் நி
றைந்துத்தினமாகிற பூங்கொத்துகளை யுடையதாயுமிருக்கிறவருஷம் கற்
பம் இந்தரூபமானகொடிகளை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறகாலன் ஒ
ருக்காலுந் துன்பமடைகிறதில்லை ✻ காலன்மனோராச்சியம்போல ஒருவ
ஸ்துவைமிகவுமுயர்ந்ததாகவுமொருவஸ்துவைமிகவு மில்லாததாகவுமொரு
க்ஷணத்திற்செய்கிறான்✻காலன்கன்மமாகிற தன்மனைவியினால்தேகமுதலா
னத்திலாத்மபுத்தியைப்பண்ணுகிற சீவர்களைச்சொர்க்க நரகமுதலானதுக
விற்சுழற்றிக்கொண்டிருக்கிறான் ✻ காலன்தன்வயிறுவளர்க்கிற நிமித்தத்தி
னால் செத்தைபுழுதி சாகு மேரு மகேந்திரம் கடலிதுகளெல்லாத்தையும்
விழுங்குகிறான் ✻ இரண்டுபந்துகளையடித்துக்கொண்டிருக்கிறபாலகனை
ப்போலக்காலன்ஆகாசத்திற்சந்திரசூரியர்களையேவிக்கொண்டுவிளையாடுகிறா
ன் ✻ பிரளயகாலத்திலிக்காலனது சரீரத்தில்நின்றும்வெளிப்பிறப்படுகி
றகாற்றுகளால்மேருமலையானது ஆகாசத்திற்பூர்ச்சமரத்தின் மெல்லிதா

லைதோலைப்போல் நாலுபக்கமுஞ்சிதறிக்கொண்டுவிளங்குகின்றது [பூர்ச்
ஸதோலைப்போல் வடதேசத்தில்மரவுரிக்குதவியாகவிருக்கின்றது] காலன் அய
சமரமெனபது வடதேசத்தில்மரவுரிக்குதவியாகவிருக்கின்றது] காலன் அய
ணரியரன்குபேரனிந்திரனிவர்கள்முதலாகக் கிரமமாகவுண்டாகித்திரும்பவு
மொன்றுமிலலாமலிருக்கிருன்*காலன்ஏப்போதும் அவைகளைத் தரிக்கின்
றகடலைப்போல*தன்னிடத்திலெப்போதுங்கணக்கில்லாதசெகத்துக்களை
த்தரித்துக்கொண்டிருக்கிருன்*காலன் உயிர்களாகிற கொசுக்களால்குழ்ந்து
உதிர்ந்து கொண்டுமிருக்கிற பிரமாண்ட
ம்மென்றுசத்தித்துக்கொண்டும் உதிர்ந்து கொண்டுமிருக்கிற பிரமாண்ட
ங்களாகிற அத்திப்பழக்கூட்டங்களுக்குப்பெரிதான அத்திமரமாகவிருக்கிரு
ன்*காலன்சித்தாகிறநிலவினுடையசன்னிதானமாத்திரத்தில்மலர்ந்திருக்கி
றசகங்களாகிற ஆம்பற்புட்பங்களாலந்தந்தப்பிராணிகளது சுபா சுபகர்ம
ங்களாகிறமலைவியோடுகூடிவிளையாடிக்கொண்டிருக்கிருன் [சித்தாவ
து எல்லாத்துக்குமதிஷ்டானமான சைதன்னியம்] ஆகையாலிக்காலன
னவிடப்படாமலுமுன்பின்னெல்லையன்றியிலுமிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தி
ற்றிடமானவிருப்பையடைந்திருக்கிருன் * (அ-கை) காலனை லோபியாக
ச்சொல்லுகிருர் | காலனுலகமாகிற வீட்டில்திக்குகளாகிற மூலைகளிற் க
ருமமாகிறவிரலாலே சூரியனாகிற தீபத்தைக்கொண்டுபோய் ஏதுவெங்கே
யிருக்குதென்று லோபத்தினாலேபார்க்கிருன் * காலன் பகலாகிற இமைக்
கொட்டலையுடையசூரியனாகிறகண்ணினாற்பார்த்துப்பிரபஞ்சமாகிற அழி
ந்தகாட்டில்நன்ருப்பழுத்திருக்கிறதிக்குப்பாலகராகிற பழங்களைப்பார்த்
துப்புசிக்கிருன் * காலன் சகமாகிறபழங்குடிசையில் நற்குணங்களையு
டையசனங்களாகிறசிதறினமணிகளை உக்கிரமான உட்புறத்தையுடையஎ
மனாகிறசம் புடத்திற்றினந்தோறுமெடுத்துநிறைக்கிருன் * காலன் வித்
தைவணக்கமுதலியபிரகாசங்களையுடையசிவர்களாகிற இரத்தினங்களைமு
க்குணமாகிற கயிற்றினாற்கோத்துதேகத்திலழகுறயுகந்தோறுந்தரித்தருத்
தெறிகிருன் [குணவான்களழிவையேமுக்கியமாகச் சொல்லப்படுகிறதென
வறிக] காலன் பிரளயகாலத்திற்பிரமத்தினிடத்திலிளைப்பாறித்திரும்பவுஞ்
சிருஷ்டிகாலத்திற்கர்த்தாவென்றும்போக்தாவென்றுஞ்சங்கரிக்கிறவனென்
றுமிந்தப்படிச்சகலவஸ்துரூபமாகவேஆகிருன் *.
அழிவணக்கிறவனென்றுமிந்தப்படிச்சகலவஸ்துரூபமாகவேஆகிருன் *.

இருபத்துமூன்ருவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவதுசருக்கம்.

மகாகாலதூஷணம்.

இச்சருக்கத்திற்சண்டியென்னும் பெயருடைய ஸ்ரீயோடுகூடின அக்
காலனையேவேட்டையாடுகிறத்திலிச்சையையுடைய இராஜபுத்திரனாகவரு
ணிக்கப்படுகின்றது.

(அ-கை) இச்சமுசாரத்திற்கர்வமான விளையாடல்களையுடையதாயு
ம் ஒரு ஆபத்துகளில்லாமலும்நினைத்தற்கரிய பராக்கிரமத்தை யுடையதா
யுமிருக்கிறவிராஜபுத்திரனைகாலன்வேட்டையாடுகின்றதையிராமர்சொல்
லுகிருர் | [சந்திரசூரியர் முதலானவர்களையும் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு
விளங்குகின்றமையால்பரப்பிரமமேயிராஜா அனாதியானமாயையே பட்டத்
துஸ்திரி அதின்சம்பந்தத்தினாலுண்டான சொருபத்தை யுடையதாகையினா
லுஞ்சகத்தினுடைய இளவரிசையான இராச்சியசம்பத்தையனுப விக்கின்ற
மையாலுமப் பிரமத்துக்குக்காலன் புத்திரனாகவாச்சுது] துற்பலமானசக
த்துரூபமானபாலைநிலத்தில் தீனமாயுமூடமாயு மிருக்கிறசீவர்களாகிறமி
ருகக்கூட்டங்களை வேட்டையாடுகிற இவ்விராஜபுத்திரனுக்கு வடவாக்கி
னிரூபமானதாமரைப்புட்பத்தையுடையஅழகான பிரளயகாலசமுத்திரமான
துவிளையாடுகிறதடாகமாகவிருக்கின்றது * அவ்விராஜ புத்திரனுக்கு உ
றைப்புகசப்பு புளிப்பென்னும்பூதங்களைமுன்னேவைத்துக்கொண்டுந்தயி
ர்பால்முதலானகடற்களோடுகூடிக்கொண்டுந் தினங்கள்தோறும் ஒருவித
மாகவேயிருக்கிற உலகரூபமானபழையதுகளால் காலபோசனம் நடக்கின்
றது * சஞ்சாரத்தையுடையதாயுஞ் சத்தமாதர்களோடுகூடிக்கொண்டுஞ்
சீவர்களைக்கொல்லுகிறத்திற்புலியாயுஞ்சமுசாரமாகிறகாட்டில்விளையாடு
தற்கேவப்பட்டுமிருக்கிறசங்காரசத்தியாகியகாளராத்திரியானது அவ்விரா
ஜபுத்திரனுக்குமனைவியாக விருக்கின்றது * தாமரை கருநெய்தல்செங்க
ழுநீர்முதலியபுட்பங்களுடையமாலையினாற்சூழப்பட்டிருக்கிற பூமியானது
அவ்விராஜபுத்திரனுக்குக்கையில்மத்தியபானஞ்செய்தற்குப்பெரிதானபாத்தி
ரமாகவிருக்கின்றது * அவ்விராஜபுத்திரனதுகையி லிருக்கின்றகூண்டிற்
கெற்சித்துக்கொண்டுஞ் சகித்தற்கரியதோள்தட்டுகிறதொனியையுடையதா
யும் பார்க்கக்கூடாதபிடரிமயிரையுடையதாயும் பெரிதானதோலையுடைய
தாயுமிருக்கின்றநரசிம்மனை விளையாடுதற்காக வாசமென்கிறபட்சியாகச்
செய்யப்பட்டிருக்கிருர் [அசுரர்முதலான பேர்களைக் கொல்லுகிறதேவி
ளையாட்டு] பிரமாண்டங்களுடையமாலையைத் தரித்துக்கொண் டிருக்கி

ன்றமையால் அனேகசோரக்காய்களோடுகூடினவீணையைப்போல் சொரூபத்தினாலுந்தொனியினாலும்பிரியமாயுஞ் சரற்கால ஆகாசம்போலக்கறுத்துநிருமலமானசொரூபகாந்தியையுடையதாயுமிருக்கின்றமகாபயிரவனென்னுந்தேவன் அவ்விராஜபுத்திரனுக்குவிளையாடுகிறகுயிற்குஞ்சாகவிருக்கிறார் [அன்னியாளுடையபார்வைக்குப்பயங்கரமான பயிரவருடையசத்தமானது உக்கிரமானசுபாவத்தையுடையகாலனை இராஜபுத்திரனுக்கு மனாநந்தானென்பதுகருத்து] அவ்விராஜபுத்திரனுக்கு எப்போதுந் தொணிந்துகொண்டிருக்கிற உருவையுடையதாயுந்துன்பமாகிறபாணங்களைக்கக்கிக்கொண்டுமிருக்கிறசங்காரமென்னும் பெயரையுடைய வில்லானது நாலுபக்கலும்விளங்குகின்றது * சிரேஷ்டனையும் விளையாட்டிற்பண்டிதனையுமசைந்துகொண்டிருக்கிறலட்சியத்தையுந் தானசைந்துகொண்டிருக்கும்போதுமடிக்கின்றமையாலதிகமாகவிளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற காலரூபமானஅழகானவிராஜகுமாரனானவன்பழைமையான உலகத்திற் குரங்குகள்போலப்போகவாசையினாற்சஞ்சலமானசீவர்களையுண்டுபண்ணி வேட்டையாடுகிறான். *

இருபத்துநான்காவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்

காலதூஷிணம்.

இச்சருக்கத்தில் கருமமதற்குப்பலமிவ்விரண்டுருவமாயும் நியதியென்னும் ஸ்ரீக்குக் கணவனாயுமிருக்கிற மற்றொரு காலத்தினுடைய ஆச்சரியமாயும் விஸ்தாரமாயுமிருக்கிற கூத்தானது சொல்லப்படுகின்றது.

(அ-கை) முன்சருக்கத்தில் மகாகாலனை யிராஜபுத்திரனாகவருணித்து அதற்குபாதியானகிரியா சொரூபமானகாலத்தை அதன்விளையாட்டின்பொருட்டிரண்டுருவமாகக்கற்பித்துச்சொல்வதற்காக இராமனொத்தனஞ்செய்கிறார் | கெட்ட விளையாட்டையுடையவர்களுக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்டமான மற்றொரு காலமானதிவ்வுலகத்திற் பலரூபமான தெய்வமென்றுங்கருமரூபமான காலமென்று மிரண்டுருவமாகச்சொல்லப்படுகின்றது [பிராணிகளுக்குக் கருமபலத்தைக்கொடுக்கிறத்தினாலேயே விவகாரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டெதுவிருக்குதோ அதுவேதெய்வம்அதாவது பலரூபமான கிருதாந்தன்பல

த்தை அவசியமுண்டாக்குகின்றமையாற்பலரூபமான கிருதாந்தனென்றுங் கருமமுங்காலமாகையினாற் கருமரூபமானகாலமென்றும் ஒருகாலந்தானே முன்னவஸ்தைபின்னவஸ்தைகளுடைய பேதத்தினாலிரண்டு பிரகாரமாகச் சொல்லப்படுதென்பதுகருத்து] (அ-கை) காலத்தினுடையவிரண்டாவதானகிரியாரூபமான சொரூபத்தைச்சூசிகடாகஞாயத்தினால் முன்னேசொல்லுகிறார் | தன்னுடைய அசைவரூபமாகவிருக்கிற இக்காலத்துக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கிற கிரியைத்தவிரவேறே ஒரு ரூபமுங் கருமமும் இச்சையுங்காணப்படவில்லை [சூசிகடாகஞாயமாவது கொல்லன் ஒருவனுக்குக்கடாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கச்சேமற்றொருவனூசிசெய்ய வேண்டுமென்று வந்தாலூசிசிறுவேலையை முடித்ததைமுடிப்பதுபோலவென்பது] வெய்யிலினாற் பனிக்கூட்டமானதுபோல அக்காலத்தினால் மிகவுந்துர்ப்பலமான சீவன்கள் மிகவும் நாசத்தையடையப்படுகின்றது [சகல அனர்த்தமுந் தனதுகருமத்தினாலேயே செய்யப்பட்டிருக்கின் றமையாலென்பதுகருத்து] விரிவாகக்காணப்படுகிற இவ்வுலகமந்தக்கிரியாரூபமானகாலந்துக்கு அற்பமான கூத்தாடுகிறவீடு அவ்வீட்டிலிக்காலமிகவுங்கூத்தாடுகின்றது [இராகத்துவேஷாதிகளாலுண்டாயிருக்கிற அதிகமானகிரியைகள் சகலபிராணிகளுக்குப்பிரசித்தமாகையினாலிக்கூத்தைவிரிவாகவருணிக்கவில்லை] (அ-கை) பலரூபமானகாலத்தைச்சாஸ்திரமொன்றினாலேயே அறியத்தக்கதாகையினால்விரிவாகச்சொல்லுகிறார் | முன்சருக்கத்திற்சொன்னகாலத்திற்குமூன்றாவதாயிருக்கிறதெய்வமானது மிகவும் பயங்கரமாயுங் காபாலிகவேஷத்தையுடையதாயும் மதத்தையுடையதாயுங் கிருதாந்தனென்னும் பெயரோடு கூடிக்கொண்டும் உலகத்திற்கூத்தாடுகின்றது* கூத்தாடிக்கொண்டும் நியதிரூபமான ஸ்ரீயினிடத்திலெப்போது மிகுந்த ஆசையுடையவனாயுமிருக்கிற பலரூபமானகிருதாந்தன்மிகவுங்காமியாயிருக்கிறான் [நியதியாவது பண்ணினகருமத்திற்குப்பலமவசியம்வருமென்கிறநியமம்நியதிசத்தியினிடத்தில்மிகுந்தஆசையென்பது கருமஞ் செய்த பிராணிகளுக்கு அவசியம் பலன்கொடுக்கை] (அ-கை) அந்தக்காலரூபத்துக்குப்பூஷணத்தைச்சொல்லுகிறார் | மூன்றுலகரூபமான இக்கிருதாந்தனுடைய மார்பில் ஆதிசேஷன் வெளுத்திருக்கிற மூன்றுவிதமானகங்காப்பிரவாகமிதுகள்வாகுமாலையாகவிருக்கின்றதுகள் * அக்கிருதாந்தனுக்குச் சந்திரமண்டலமுஞ் சூரியமண்டலமுங்கைகளில்கடகமாகவிருக்கின்றதுகள் மேருமலைகையில விளையாடுகிறத்தின்பொருட்டிருக்கிறதாமரைப்பூவாகவிருக்கின்றது * நட்சத்திரரூபமானபுள்ளிகளையுடையதாயுஞ்சஞ்சலமாயிருக்கிற புஷ்கலம் ஆவர்த்தமென்னும்பிரள

யகாலமேகங்களானதலைப்புகளையுடையதாயும் ஊழிகாலக்கடலில் முவைக்
கப்பட்டுமிருக்கிற ஆகாயமே அக்கிருதாந்தனுக்கு முக்கியமானவஸ்திரமா
கவிருக்கின்றது * இப்படிக்கொத்த உருவை யுடையவனான அக்கிருதாந்
தனுக்கெதிரே எப்போதுங்காமத்தையுடையவளாயிருக்கிற அந்தநியதியா
னவள் ஓழிவில்லாத எத்தனத்தினுடனே பிராணிகளுடைய போகத்திற்க
னுகூலமானகாரியங்களையாரம்பித்துக்கொண்டு கூத்தாடுகிறாள் * பிரா
ணிகளுடையபோக்குவரத்துகளாற் சஞ்சலமாயிருக்கிற பிரபஞ்சரூபமான
மண்டபத்திற்குள்ளே கூத்தாடிக்கொண்டுந் தகையப்படாத கிரியாசத்
திரூபமாயுமிருக்கிற அந்தநியதியினுடைய அவயவங்களில்தேவர்களோடுகூ
டின அனேக உலகங்களுடையவரிசையானது அழகான பூஷணமாகவாகுது
பாதாளபரியந்தமிருக்கிற ஆகாசமானதுகறுத்திருக்கிற தன்மையினால்தொ
ங்குகிறகூந்தலாகவிருக்கின்றது * அழுகையாகிற கோலாகலசத்தங்களை
யுடையதாயு நரகாக்கினிகளாகிற பிரகாசத்தையுடையதாயும்பாபமாகிற
சரட்டினாற்கோக்கப்பட்டுமிருக்கிற நாகங்களுடைய வரிசையானது அந்தநி
யதியினுடைய பாதாளரூபமானகாலிற் பாதசரமாகவிருக்கின்றது * கிரியா
ரூபமானதோழியினால் எமனாகிறநெத்தியில்சித்திரகுப்தனாகிறகஸ்தூரியான
து திலதமாகச்செய்யப்பட்டது [பிராணிகளுடைய கருமங்களாகிற பரிமள
த்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்றமையால் சித்திரகுப்தன் எமனிடத்திற்கஸ்தூரியா
கவிளங்கிறனென்பதுகருத்து] இந்தநியதி என்கிற தேவியானவள்பிரளய
காலத்தில் தன்கணவனாகிறகிருதாந்தனுடைய கடைக்கண் பார்வையை ய
றிந்துமலைகளெல்லாம் பெரிதானசத்தங்களுடனே பிளந்துபோகும்படிக்
குக்கூத்தாடுகிறாள் * (அ-கை) அவளுடையகூத்தைத்தானே விரிவாகச்
சொல்லுகிறார் | பின்பக்கலிற்றொங்கியவளைந்து கொண்டிருக்கிற சுப்பிரம
ணியருடைய வாகனமாகிய மயிலின்பீலியைத் தரித்தும் பெரிதான ஓட்டை
களிலுண்டாகிற வெகுபயங்கரமான சத்தத்தோடுகூடிய மூன்றுகண்களை
யுந் தாழ்ந்தசைந்துகொண்டிருக்கிறசடையிற் சந்திரனையுந் தரித்திருக்கி
ற உருத்திரருடையசிரசுகளாலும் மந்தாரபுட்பங்களையுடைய பார்வதியின்
கூந்தல்களாகிற சாமரங்களாலும் அதிகமான கூத்தையுடையதாயும்மலை
கள்போலவுமிருக்கிற பயிரவனுடைய வயிறாகிற சுரைக்குடுக்கைகளாற் சத்
தித்துக்கொண்டும் ஆயிரம்நேத்திரத்துவாரங்களையுடைய இந்திரனுடைய
தேகமாகிறபிட்சாகபாலங்களாலும் பிரமாக்களுடைய உலர்ந்திருக்கிறமுது
கெலும்புரூபமானகேடையங்களாலுங் கூத்துகளிற் பலவிதமாய்ச் சுழன்று
கொண்டிருக்கிற விஷ்ட்ணுக்களின்பலவிதமானசிரசுகளுடையகூட்டங்க

ளாகிறதாமரைப்பூமாலையினாலும் ஆகாசத்தைநிறைத்துக் கொண்டிருக்கி
றதன்வினத்தன்னாற் பயப்படுத்துகிறவள்போலு மெல்லாரையுஞ் சங்காரம்
பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நியதியானவள் பிரளயகாலங்களில விளங்கிறாள்
* (அ-கை) இந்தப்படிநியதியினுடையகூத்தைவருணித்து அவள்கண
வனாகியகிருதாந்தனுடைய கூத்துக்குண்டான பூஷணங்களைச்சொல்லுகி
றார் | சந்திரமண்டலமாகிற குண்டலத்தினால் விளங்கிக்கொண்டும் நட்சத்
திரங்கள்சந்திரகிரணங்களிதுகளால் மனோக்கியமாயுமிருக்கிற ஆகாயமாகி
றமயிற்றேகையைத் தலையிற்சூட்டிக்கொண்டுமிருக்கிற அந்தக்கிருதாந்த
னுடையவலக்காதிலிமயபற்வதமானது வெள்ளிரூபமான குண்டலமாய்விள
ங்குகின்றது இடக்காதில் தங்கமயமானமேருபவலையானது குண்டலமாயு
மிருக்கின்றது * இந்த இரண்டுகாதுகளினின் றுங்கனைத்திற்சந்திரனுஞ்
சூரியனுமசைந்துகொண்டிருக்கிற குண்டலமாகத்தொங்குகின்றது சக்கிர
வாளகிரிகளின் கூட்டமானதுநாலுபக்கலுஞ் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற அ
ரைநூல் மாலையாகவிருக்கின்றது * மண்டலாகாரமாயிருக்கிற மின்னலை
தாமரைக்காய் ரூபமானகங்கணமாக விருந்துகொண்டு இங்குமங்குமோடு
கின்றது மேகமாகிறபலவிதவருணங்களான வஸ்திரங்களுடையகந்தையா
னதுகாற்றினால்அலைக்கபடட்டதாகி விளங்குகின்றது * எவனைப்போலவி
ருக்கின்றகூர்மைபொருந்திய உலக்கைகள் கத்திகள் ஈட்டிகள் சூலங்கள்
தோமரங்கள் தடிகளிதுகளால் ஆதிசேஷனுடையபெரிதான சரீரமாகிறக
யிற்றிற்சேர்க்கப்பட்டு முன்சொன்ன காலரூபமான இராஜகுமாரன்கையை
விட்டு நழுவியும் சமுசாரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறசீவர்களாகிற மிருகங்க
ளைக்கட்டுகிறதின்பொருட்டுவிடப்பட்டுநீண்டுமிருக்கின்றகயிற்றிற்றொடுக்
கப்பட்டிருக்கின்றமாலையானது இக்கிருதாந்தனுடைய கழுத்தில்விளங்கு
கின்றது * இந்தக்கிருதாந்தனுடைய விரண்டுகைகளிலும் உயிரோடுகூ
டினமகரமச்சங்களையுடையதாயுமிரத்தினங்களுடைய தேசசுகளால்விளங்
கிக்கொண்டுமிருக்கின்றஎழுகடலுங்கங்கணங்களுடையவரிசையான பூஷண
மாகவிருக்கின்றது * விவகாரங்களாகிறபெரிதானசுழிகளை யுடையதாயு
மிரசோகுணத்தினால்நிறைந்துந்தமோகுணத்தினாற்கறுத்து மிருக்கின்றசுக
துக்கங்களுடையவரிசையானது அந்தக்கிருதாந்தனுக்கு உரோமபந்தியா
கவிளங்குகின்றது * பிரளயகாலத்திலந்தக்கிருதாந்தன் இந்தப்படிவிளை
யாடிப்போட்டு பிறகுவெகுகாலம் இளைபபாறித்திருப்பவும்பிரமாமுதலா
னபேர்களோடுகூடப் பிரமாண்டத்தையுண்டுபண்ணி அபினயங்களால்நி
றைந்துஞ் சரை சோகம் துன்பமிவைகளாலுண்டானகெடுதலாலலங்கரிக்

கப்பட்டுபிநந்கிற சிநஷ்டிரூபமான இந்தக்கூடத்தைப்பாலர்கள் ஈரமண்
ணுற்பொம்மைகளைவருத்தமில்லாமற் செய்வதுபோலச்செய்கிருன்.

இருபத்தைந்தாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்தாறுவதுசருக்கம்.

சீவர்கள்காலமுதலானத்தினுடையவசமா யிருக்கின்ற
இச்சருக்கத்தில் அதிகதோஷங்களானிறைந்த இச்சம்சாரத்தினுடையகெட்டதி
மையால் வைராக்கியமுண்டாகிறத்தின்பொருட்டுவிரிவாகச்சொல்லப்படு
சையானதுவைராக்கியமுண்டாகிறத்தின்பொருட்டுவிரிவாகச்சொல்லப்படு
கின்றது இந்தப்படிசகலகிரியைகளையுங் காலம் பண்ணுகின்றது
(அ-கை) என்னவெனில் காலமுதலானசகலவஸ்துக்களிலுந தோஷத்
அதனாலுனக்கென்னவெனில் அதற்குப்பலமான வைராக்கியத்தை இராமர்தெரிவிக்கி
தைத்தெரிவித்து அதற்குப்பலமான வைராக்கியத்தை இராமர்தெரிவிக்கி
ருர் | சமுசாரமென்றுபேர்பெற்றிருக்கின்ற முன்சொன்னகால முதலான
துகளுடையசரித்திரத்தில்நம்போலிகளுக்குவிசுவாசமெப்படியுண்டாகலாமி
தைச்சொல்லவேண்டும் * நாங்கள்சப்தமுதலான விஷயங்களால் மோக
த்தையடைந்திருக்கின்ற மான்முலானதுகள் போலமுன்சொன்னதெய்
வமுதலானநாலுகாலங்களினுல் அடுமைப்பட்டவர்கள்போலவிருக்கிறோம்*
நிகிருஷ்டாளுக்குச்சரியானநடத்தையையுள்ளதாயும் எல்லாத்தையும்விழு
ங்குகிறத் திலேயேஎத்தனப்பட்டுக் கொண்டுமிருக்கின்ற இந்தக்காலமான
துஎப்போதும்போகத்திலிச்சையுள்ளசீவர்களை ஆபத்துருபமான கடலி
ற்றள்ளுகின்றது * அக்கினியானதுசூடாயும் பிரகாசமாயுமிருக்கின்றசு
வாலைகளாற்கொளுத்துகின்றதுபோலக்காலமானது சீவர்களையுள்ளேது
ராசைகளாலும்வெளியிற்கெட்டநடத்தையினுலுங்கொளுத்துகின்றது*கா
லத்தைநியமப்படுத் துகிறரூபமாயும் கிருதாந்தனுடைய மனைவியாயுமி
ருக்கின்ற இந்திரியங் களுடையவெளிப்பிரவிருத்தி நியமரூபமான நியதி
யானவள் ஸ்ரீயாகையாற்சஞ்சலசுபாவமுடையவளாகிச்சமாதி செய்பவர்களி
டங்களில் எத்தனத்தையடைந்து அவர்கள்தயிரியத்தைப்போக்கடிக்கிருள்*
சற்பமானது காற்றைவிழுங்குவதுபோலக் கிருதாந்தன் கொடூரநடக்கை
யையுடையவனுகிஎவ்வனசரீரத்தைக்கிழத்தனமாகப்பண்ணிப் பிராணிகளு
டையகூட்டத்தை எப்போதும்விழுங்குகிருன் * தயவில்லாமலிருக்கிற அ

ரசர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்த எமனுனவன்துக்கித்திருக்கிற சீவர்களிடங்க
ளிதயவுசெய்கிறதில்லை ஆதலால் சகலபிராணிகளிடங்களில் தயவாயும்
உதாரமாயுமிருக்கிற சீவர்களரிதாய்விட்டது * பிரமன்முதலானசகலசீவ
பேதங்களும் வைராக்கியத்தையுடையபார்வையினுல் நசுவரமானசெல்வத்
தையுடையதுகள் பயங்கரமானவிஷயங்கள் முடிவில்லாததுக்கத்தின்பொ
ருட்டேயாகுதுகள் * ஆயுளும்மிகவுஞ்சஞ்சலம் எமன்கொடூரமான சுபா
வத்தையுடையவன் எவ்வனமுமிகவுஞ்சஞ்சலம் பால்யமுமஞ்ஞானத்தினு
ற்போக்கடிக்கப்பட்டது * சீவர்கள்விஷயங்களுடையநினைப்பினுற்கலங்கி
ப்போயிருக்கின்றதுகள் பந்துக்கள் சமுசாரரூபமானபந்தங்களா யிருக்கு
துகள்போகங்கள் சமுசாரத்திற்பெரிதானரோகங்களா யிருக்கின்றதுகள்
ஆசைகளுங் கானலாறுயிருக்குதுகள் * இந்திரியங்களேசத்துருக்களாயிரு
க்குதுகள் சத்தியமான ஆத்மாவென்றெண்ணியிருந்ததேகமுதலானதுவி
வேகமுண்டாகும்போது அசத்தியமாயிருக்கையை யடைந்ததுகள்மனதை
ச்சத்துருவாகவுடையவனுன ஆத்மாவானவன்மனோரூபமான தன்னுலேத
ன்னைத்துன்பத்தையுடையவனுகப்பண்ணுகிருன் * அகங்காரமானது அ
பிமானத்தினுற் சொரூபத்தைக்கெடுத்துப்போடுகின்றது புத்திகள்வெளிப்
பார்வையையடைந்திருக்கின்றமையாற்சொரூபத்திலிருப்பை விட்டிருக்கின்
றதுகள் தேகத்தினுடையதொழிற்கள்கெட்டபலத்தை கொடுக்கின்றதுகள்
மனதிலுண்டான விளையாட்டுகள் மாதரையடைந்திருக்கின்றதுகள் ஆ
சைகள்விஷயங்களாலவிளங்குதுகள் ஆத்மாவின்றேற்றங்கள் நாசத்தைய
டைந்திருக்கின்றதுகள்ஸ்திரிகளிராகாதிதோஷங்களாக யிருக்கிறுர்களாகை
யால்விடயங்கள் ஆசைப்படத்தகாததாக ஆய்விட்டுதுகள் * வஸ்துவான
துவேறேயாக அறியப்பட்டது மனது அகங்காரத்திலேயே வைக்கப்பட்ட
துபதார்த்தங்கள் நாசத்தினுல்விழுங்கப்பட்டிருக்கின்றதுகள் சமுசாரத்தி
ன்முடிவானதறியப்படவில்லை [வஸ்துவென்பது பிரமம] புத்தியானது
உள்ளேவியாகுலப்பட்டுக்கொண்டுமிகவுந்தபிக்கின்றது ஆலசியமாகிறரோ
கம்விளங்குது வைராக்கியம்வருகிறதில்லை [வைராக்கியமவருகிற தில்லை
யென்றுசொன்னதுஉலகத்தில் அதிதுல்லபமென்றுசொன்னதேதவிரதன
க்கல்ல எனெனில்முன் சொன்னதற்குவிரோதம் வருகின்றமையாலென்ப
துகருத்து] பரமார்த்தப்பார்வையானது இரசோகுணமாகிற தூளியினு
லடிபட்டுப்போய்விட்டது தமோகுணமானயிருட்டானதுவிருத்தியையடை
குதுசத்துவகுணமடையப்படுகிறதில்லை ஆகையால்தத்துவமிவந்தூரத்
திற்போய்விட்டது * சீவனம் நிலையில்லாமலிருக்கின்றது மரணமோவர

க்காத்திருக்கின்றது தயிரியஞ்சிதறிப்போய்விட்டது அசாரமானதேகமுத
லானவிடயத்திலெப்போது மாசையானதுண்டாயிருக்கின்றது * புத்தியா
னது அஞ்ஞானத்தினாலழுக்கையடைந்திருக்கின்றது சரீரமானது நாச
மொன்றிலேயே முடிவையுடையதாயிருக்கின்றது சரையானதுதேகத்திற்
சொலிக்கிறதுபோலவிருக்கின்றதுபாவமானதுண்டாகிக்கொண்டேயிருக்
கின்றது*புருஷார்த்தசாதனத்திற்குரிய யௌவனமானதுபயனின்றியமுயற்
சியினாலோடிப்போகின்றது பெரியோர்களுடைய சங்கந் தூரத்திலிருக்கி
ன்றது ஒருகதியுங்கிடைக்கவில்லை தருமத்திலேயேயிருக்கிற உமக்குக்க
தியேனில்லையெனில் ஒன்றுஞ்சத்தியமாகவிருக்கவில்லை [சொற்கமுதலா
னகதியும் அனித்தியமாகையால்சொற்பனசுகம்போலிருக்குதென்பது கருத்
து] மனதானது பிறர்சுகந்தனதுசுகமாயனுபவிக்கு மயித்திரியின்மையா
லுள்ளேமோகத்தையடைகின்றது பிறர்செய்யுஞ் சற்கிருத்தியத்தில் ஆன
ந்திகுமுதிதையின்மையால் சந்தோஷமானது தூரமாய்ப்போய்விடுகின்
றது பிறர்துக்கந்தன்றுக்கமாகப்பார்க்குந்தயையின்மையால் விளங்காநின்
ற கருணையுண்டாகிறதில்லை பொறுமைமுதலான கெட்டகுணந்தூரத்
திலிருந்துவருகின்றது*தயிரியமானதுதிரமாகவிருக்கவில்லைசீவர்களான
துகள்சென்னமரணங்களையேயடைந்து சுவர்க்கநரகங்களையனுபவித்து
க்கொண்டிருக்கின்றதுகள் துற்சனருடையசங்கம் எளிதாகக்கிடைக்கின்
றது பெரியோர்களுடையசங்கங்கிடைக்கின்ற தரிதாகவிருக்கின்றது *
பதார்த்தங்களுற்பத்தி நாசங்களை யடைந்துகொண்டிருக்கின்றதுகள் ப
தார்த்தங்கள் நசித்தபோதிலுமந்தப் பதார்த்தங்களாலுண்டான வாசனை
யானது சமுசாரபந்தத்திற்கேதுவாகவிருக்கின்றது பிராணிகளுடையகூ
ட்டமானது எப்போதுங்காலத்தினாற் சுவற்க நரகமுதலானவிடத்திற்கொ
ண்டுபோகப்படுகின்றது* திக்குகள் காணப்படுகிறதில்லைதேசமுநாசத்தை
யடைகின்றது மலைகளுஞ்சிதறிப்போகுதுகள் ஆகையால்நம்போலியான
சீவர்களிடத்திலென்னவிசுவாசஞ்செய்யத்தக்கது *சின்மாத்திரசுபாவனான
ஈசுவரனாலாகாசமுதலியதுகள்கூடப் புசிக்கப்படுகின்றதுபூமியுஞ் சிதறிப்
போகுதுநம்போலிகளானசீவர்களிடத்திலென்னவிசுவாசஞ்செய்யத்தக்கது
*கடல்களும்வற்றிப்போகுதுகள்நட்சத்திரங்களுஞ்சிதறிப்போகுதுகள் காய
சித்தியுள்ளவர்களுநாசத்தையடைகிறார்கள் என்னைப்போற்கொத்தவனிட
த்திலென்னவிசுவாசஞ்செய்யத்தக்கது [இவடத்திற்காயசித்தியுள்ளவர்களை
ன்றது ஞானமின்றியிருக்கின்றயோகமந்திரரசாயன முதலானத்தையுடை
யவர்களெனவறிக] அசுரர்களும்பிளக்கப்படுகிறார்கள் துருவனுநிலையின்றிய

உயிரையுடையவனாகவிருக்கிறான் தேவர்களுங் கொல்லப்படுகிறார்கள் எ
ன்னைப்போற்கொத்தவனிடத்திலென்னவிசுவாசஞ்செய்யத்தக்கது * இந்
திரனுங்காலனாற்புசிக்கப்படுகிறான் எமனுமுடிவையடைகிறான் வாயுவுநா
சமடைகின்றது என்னைப்போற்கொத்தவனிடத்திலென்னவிசுவாசஞ்செ
ய்யத்தக்கது * சந்திரனுஞ் சூனியமாயிருக்கையையடைகிறான் சூரியனு
ம்மிகவும்பிளக்கப்படுகிறானக்கினியும் முழுகிப்போகிறான் என்னைப்போற்
கொத்தவனிடத்திலென்னவிசுவாசஞ் செய்யத்தக்கது * பிரமனுமுடிவைய
டைகிறான் நித்தியராகியவிஷ்ணுவும் உருத்திரனு நாசத்தையடைகிறார்
ள் என்னைப்போற்கொத்தவனிடத்திலென்னவிசுவாசஞ்செய்யத்தக்கது *மு
ன்சொன்ன மூன்றுகாலமும் நியதியும்போக்கடிக்கப்படுகின்றது முடிவில
லாமலிருக்கிற அண்டத்துக்குவெளிப்பட்ட ஆகாசமும்லயத்தை யடைகுது
என்னைப்போற் கொத்தவனிடத்திலென்ன விசுவாசஞ்செய்யத்தக்கது *
செவியாற்கேட்கக்கூடாமலும்வாக்கினாற் சொல்லக்கூடாமலுங் கண்ணினா
ற்பார்க்கக்கூடாமலுமிருக்கிற சூட்சுமரூபத்தையுடையதாயு மறியப்படாம
லிருக்கிற ஸ்தூலரூபத்தையுடையதாயும் பிராந்தியைக்கொடுத்துக்கொண்
டுமிருக்கிற ஒருவஸ்துவினாலே உலகங்கள்தன்னிடத்திலேயே மாயையினா
ற்றோற்றுவிக்கப்படுகின்றதுகள் * அபிமானத்தையடைந்திருக்கிற பிராணி
களுக்குள்ளேசர்வாந்தரியாமியாயிருக்கிற ஈசுவரனாலுபத்திரவத்தையடை
யாதபிராணி இந்தமூன்றுலகத்திலுமில்லை * (அ-௩௧) எல்லாத்தை
யுநசிப்பிக்கிறானென்குகையைத்தெரிவித்தற்காகச் சீவர்களதுசுதந்தரவீன
த்தைச்சொல்லுகிறார் | மலைநுனியிலிருந்துதாழ்வரைகளில் வேகமாகவி
ழுகின்றசலஞ்சக்கிரமானபடிகக்கல்லு இவைகள்போலச்சூரியனானவன்குதி
ரையோடுகூடினதேராகவிருந்து கொண்டுதன்னிடத்திலேறியிருக்கிற ஈசு
வரனால்நடக்கக்கூடாதகல்விலும்மலைகளிலும் எப்போதும் பரவசனாகவே
வப்படுகிறான் [குதிரையென்பதுகிரணங்களெனக்கொள்க சூரியாதிகளுந்
காற்றினுடையபிரவாகத்தினாற்றள்ளப்படுகின்றதென்பதுகருத்து]முதிர்ந்
தவில்வப்பழமானதுதோலினால்மூடப்படுகிறதுபோலஉள்ளேதேவர்கள்அ
சுரர்களிவர்களுடையகூட்டத்துக்கெல்லாமிடமாயிருக்கிற பூமிரூபமான உ
ண்டையானது அவர்களுக்கிருப்பிடமான சோதிசக்கரத்தினால நாலுபக்கத்
திலுஞ்சூழப்பட்டிருக்கின்றது * சொற்கத்தில்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேவ
ர்களும் பூமியில்மனுஷியர்களும் பாதாளத்திற்சற்பங்களும் சங்கற்பமாத்திர
த்தினாலேயே நாசத்தையடைகுதுகள் [ஆகையால்பராதீனனாயிருக்கையே
சீவர்களுக்குப்பெரிதான தோஷமென்பதுகருத்து] (அ-௩௨) இதரதோ

ஷங்களையுஞ்சொல்லுகிறார் | பராக்கிரமசாலியானமன்மதனானவன்சகத்துக்கு ஈசுவரனாகவிருக்கிற உருத்திரனோடுசண்டைசெய்து அதிகவல்லமையுள்ளவனாகத்தானே அனுசிதமானவழியினாலேயே உலகத்தைச்சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டுசுற்றுகிறான் * வசந்தகாலமாகிற மதயானையானதுபுட்பவருஷங்களாகிற மதசலத்தினாற்றிக்குகளை வாசனையுடையதாகச்செய்துகொண்டுமனதுக்குப்பயமும் உன்மாதமுமாகியசாபல்லியத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றது * ஆசையையுடையவளான ஸ்திரீயினுடைய கண்களாற்பார்க்கப்பட்டு அதனாற்சஞ்சலமானவுருவையுடையமனதை விவேகமானதுபெரிதாயிருந்தாலுந் திரமாகப்பண்ணுகைக்குச்சத்தியுடையதல்ல * தத்துவத்தையறிந்திருக்கிறபுருடனே பரோபகாரத்தைச் செய்துகொண்டும் பரனுடையதுக்கத்தினாற்றான் தபித்துக்கொண்டும் தன்னிடத்திற் குளிர்ந்துமிருக்கிறபுத்தியினாற்சுகமாயிருக்கிறானென்றெண்ணுகிறேன் [ஞானமுள்ளவர்கள்கிடைப்பதரிதென்பதுகருத்து] காலரூபமான வடவாக்கினியில்விழுந்துகொண்டும் உற்பத்திநாசங்களையடைந்துகொண்டும் பிழைப்புரூபமானகடலில் அலையாயுமிருக்கிறபதார்த்தங்களை எண்ணுகிறத்துக்கெவனாலாகும் * முன்சொல்லப்பட்ட தோஷரூபமானபுதைகளில் மான்களாகவிருக்கிற சகலமனுஷியாளும் மோகத்தினாலுண்டாயிருக்கிற துராசையாகிறகயிற்றினாற்கட்டப்பட்டவர்களாகி சன்மரூபமானபாலைநிலத்திற்சீரணித்துப்போய்விடுகிறார்கள் * இவ்வுலகத்தில்விசாரணையையறிந்திருக்கிறநம்மாலேயுமறியப்படாமலும் ஆகாயமாகிறமரத்திலிருக்கிற கொடியினாற்கழுத்திற்கட்டிப்பிடிப்பில்லாமற்றொங்குகிறத்துக்குச் சரியாயுமிருக்கிற சொற்கமுதலானபலத்தையுண்டுபண்ணுகிறகெட்டக்கருமங்களைப்பண்ணிச் சீவர்களானது அனேகசன்மங்களில்வெகுவான ஆயுளைப்போக்கடிக்கின்றதுகள் * (அ-கை) விவேகத்தை அபகரிக்கிறசாமக்கிரியைமாத்திரமெப்பொழுதுஞ்சுளுவாகக்கிடைக்குதென்றுசொல்லுகிறார் | இவ்வுலகத்திலிப்போது இநதவுச்சவபிந்தநது இவடத்தில்யாத்திரை இவர்களேபந்துக்களினு சுகமிதுவிப்படிக்கொத்தபோகங்கள் இந்தப்படிவீணாகவே அனேகவிகற்பங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு மிகவுஞ்சஞ்சலமாயும் துற்பலமாயுமிருக்கிற புத்தியுள்ளசீவர்களானதுசீரணித்துப்போகின்றது. *

இருபத்தாறுவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது சருக்கம்.

இச்சருக்கத்திற்சொல்லப்பட்டுஞ்சொல்லப்படாமலுமிருக்கிற மோட்சவிரோதமானவிஷயங்களில் திரும்பவுந்தோஷங்களை வயிராக்கியமுண்டாகிறத்தின்பொருட்டு விரிவாகச்சொல்லப்படுகின்றது.

(அ-கை) முன்தனித்தனிசொல்லிவந்தவிஷயங்களிலுமிதுவரையிற்சொல்லாமலிருக்கிற விஷயங்களிலுமுன்தெரிவிக்காததோஷங்களைச்சேர்த்துவிரித்துக்காட்டி இவைகளில்சித்தத்துக் கிளைப்பாறுதற்கேதுவானகுணமொன்றுமில்லையென்றிராமர்தெரிவிக்கிறார் | மற்றொன்றையுங் கேளும் மேலெழுந்தபார்வைக்குச்சுகமாயும் எதார்த்தப்பார்வைக்குத்துக்கமாயுமிருக்கிற இப்பிரபஞ்சத்தில் எந்தப்பொருள்கிடைத்தால்மனது பூரணசாமமாகுமோ அப்படிக்கொத்த பொருளொன்றுங்கிடைக்கவேயில்லை * விளையாட்டிலாசையையடைந்திருக்கிறபால்யம்நீங்குங்காலத்தில் மனதாகிறமானஸ்திரிகளென்னுங்குகைகளில்மடிந்துசரீரந்தளர்ந்துபோகும்போதுசீவர்கள்மோட்சங்கிடைக்கும்படியானவுபாயமொன்றுஞ்செய்யாமலேயேஆயுள்வீணாகப்போய்விட்டதென்றுமிகவும் விதனத்தையடைகுது * மூப்பாகிறபனியினாற்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறசரீரமாகிற தாமரைமலரை உயிராகிறவண்டானது க்ஷணத்தில்விட்டுப்போட்டு தூரத்திற்போகும்போது சீவர்கள் செய்யாநின்ற இவடத்திய எத்தனமாகிறகுளமானது காய்ந்துபோய்விட்டது * மனுஷியாளுடையசரீரமாகிற கொடியானது மூப்பாகிறபுட்பங்களையுடையதாகிமிகவுந்தளர்ச்சியடைந்துகொண்டு எப்போதெப்போதுபரிபக்குவமாகுதோ அப்போதெல்லாம் எமனுக்குச் சந்தோஷத்தை நிச்சயமாகவுண்டுபண்ணுகுது * இவ்வுலகத்திலாசையென்னுமாறானது விஷயஉச்சாகங்களாகியபிறவாகத்தினால் நற்குணமாகிற சகலபதார்த்தங்களையும்விழுங்கப்பட்டதாகியதன்கரையிலிருக்கிற சந்தோஷமாகிறநல்லமரத்தின்வேரையறுக்கிறத்தில்மிகவும்வலியுடையதாகிப்பெருகுகின்றது * சமுசாரரூபமான கடலில் மேலேதோலினால்மறைத்துக்கட்டப்பட்டும் துன்பமாகிற அலைகளாலலைக்கப்பட்டுஞ் சுழன்றுகொண்டும் முழுகிறத்திலேயே எத்தனப்பட்டுக்கொண்டும் விவேகியான சீவர்களையுடையதாகாமலுமிருக்கிறசரீரமாகிற பரிசலானது ஐந்திந்திரியங்களாகிற முதலைகளாலலைக்கப்படுகின்றது* ஆசையாகிறகொடிக்காட்டிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறமனதாகிற குரங்கானதுகாமமாகிற மரங்களிற்சுற்றிக் கொண்டாயுளைப்போக்கடித்துஞ்சுபலத்தையுமடைகிறதில்லை*இப்போதிவ்வுலகத்தில் ஆபத்

துகளில்விதனம் மோகமிதுகளைத்தூரத்திற்றள்ளியும் சம்பத்துகளிற்கெற்
வத்தையடையாமலிருக்கின்றமனதினால் மனோக்கியமாயும் ஸ்திரிகளாற்கெடு
க்கப்படாமலிருக்கிற மனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிற பெரியோர்கள்மிக
வுமரிதாகவிருக்கிறார்கள் ❋ இவ்வுலகத்தில்யானைக் கூட்டமாகிற அலைக
ளையுடையயுத்தமாகிற கடலைத்தாண்டுகிறவர்களென்புத்திக்குச்சூராளல்
ல ஏவர்கள்மனதுரூபமான அலையையுடையதேகேந்திரியங்களாகிற இந்
தக்கடலை விவேகவைராக்கிய முதலியவைகளாலும் மேல்வருகிறதேகமாகி
றகடலை அதற்குமூலமான அஞ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கிறத்தினாலுந்தா
ண்டுகின்றவர்களேசூராள் [விவேகவைராக்கிய முதலானவுபாயங்கிடைப்
பது அரிதாகையாலிந்தக்கடலைத் தாண்டுகிறதுமிகவுந்துர்லபமென்பது
கருத்து] (அ-கை) கருமமதற்குச் சாதகமாகட்டுமேயெனில் அதற்குச்
சொல்லுகிறார் | ஆசையினாற் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற சித்தவிருத்தியையு
டையசீவர்களானது ஏந்தக்கருமத்தைச் செய்துவிசிராந்தியையடையுமோ
முடிவில்துன்பத்தையும்நாசத்தையுங் கொடாமலிருக்கிற மோட்சபலத்தை
த்தருவதினாலழகாயிருக்கிற அப்படிக்கொத்த ஒருகருமமும் ஒருவனுக்கு
மொருக்காலுங்காணப்படவில்லை (எப்படி இவ்வுலகவியாபாரத்தினாலுண்
டானபலம் நசித்துப்போகுதோ அப்படிபரலோகத்திலும் புண்ணியத்தினா
லுண்டாகிறபலம் நசிக்குமென்றிதுமுதலான அனேகசுருதி வாக்கியமிருக்
குது) ஒருகிரியையினால் சம்பாதிக்காநின்ற பலமவசிய நசிக்குமாகையினாலி
ஷ்டவஸ்துவினுடைய நாசந்துக்கத்தை முடிவாகவுடையதென்பது கருத்
து (அ-கை) யாதொருத்தனிடத்திற் செல்வமில்லாதபோதுதைரியமு
தலானதுகளுடையநாசத்துக்கேதுவானவிராகம்லோப முதலானதுகளதி
கமாகிறத்தினால கீர்த்தி பிரதாபஞ் சம்பத்துமுதலான அற்பபலமுந்துல்
லபமாகும்போது அவனிடத்தில்மகாபலமான மோட்சந்துர்லபமென்கிற
த்துக்குக்கேட்பானேனென்கிறகருத்தினாற்சொல்லுகிறார் | தைரியக்குறை
வில்லாதவர்களாயும் உலகத்தைக்கீர்த்தியினாலுந் திக்குகளைப்பராக்கிரமங்
களாலுஞ்சம்பத்தினால்யாசகனுடையவீட்டையும் பொறுமை வணக்கம் உ
தாரமுதலானகுணங்களுடையபலத்தினால் லட்சுமியையும் நிறைக்கின்றவர்
களாகியபெரியோர்கள் உலகத்திற்கிடைப்பதரிது [தைரியத்தினாலல்லவோ
சம்பத்து பூரணமாகவிளங்குதென்பது கருத்து] (அ-கை) செல்வமு
ண்டாகும்போதுயாவருக்கும் எவ்விடத்திலுஞ் சகலவிஷ்டமுங்கிடைப்பது
சுலபந்தானென்னுங்கருத்தினால் புருஷ ரத்தனம்வீணென்று சொல்லுகி
றார் | கருங்கல்லினாலாயினும் வச்சிரமணிகளாலாயினுஞ் செய்யப்பட்டவீ

ட்டுக்குளிருந்தாலுஞ் செல்வத்தோடுகூடிக் கொண்டிருக்கிற சகலசீவர்க
ளையுமணிமாதிசித்திகளுடைய வேகத்தோடுகூட அஷ்ட ஐசுவரியங்களு
முயற்சியின்றியில் வருகின்ற ஆபத்துகள்போல எப்போதும் ஓடிவந்து
அடைகுதுகள் [முன்சற்கருமஞ்செய்தவர்களுக்கே புருஷார்த்தமுதலான
சகலநன்மையுமுண்டாகுமென்பதுகருத்து] (அ-கை) முடிவிலதுக்க
முடையதென்று முன்சொன்னதை இப்போதுவிரிவாகத்தெரிவிக்கிறார் |
பிள்ளைகள் பெண்டீர்கள் தனமிதுகளெல்லாம் பிராந்தியுள்ள புத்தியினால்
மிர்தம்போலக்கற்பிக்கப்படுகுதோ அவைகளெல்லாம்மரணகாலத்திலுபகா
ரமாகிறதில்லை பின்னையோவிஷமூர்ச்சைபோலத் துன்பத்தின்பொருட்
டேயாகுதுகள் ❋ இவ்வுலகத்தில்மூப்பையுடையசீவர்கள் சரீரமுடிவிற்சங்
கடதிசையையடைந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டு முன் தன்னாற்செய்யப்பட்
டபுண்ணியமின்றியிருக்கிற நடக்கைகளைநினைத்து உள்ளேவெந்துபோ
குது ❋ தருமஞ்செய்தற்குச்சாவகாசமில்லாமல் எப்போதுங் காமத்தையு
மருத்தத்தையுஞ் சம்பாதிக்கிறத்தினாலேயேநாள்களைத் தள்ளிசரீரமுடிவி
லசைந்துகொண்டிருக்கிற மயிற்றோகையைப்போல புருஷனுடையசஞ்சல
மானமனதானது எந்தவேதுவினாலிளைப்பாறுதலையடையும் ❋ (அ-கை)
தருமஞ்செய்யாதவர்களது மனதில்விசிராந்தியுண்டாகவேண்டாந்தருமஞ்
சம்பாதித்திருக்கின்ற உம்மைப்போற்கொத்தவர்களுக்கு அத்தருமபலமுண்
டாயிருக்கின்றமையால் எனந்தவிசிராந்தியில்லையென்றுசங்கித்தால்தரும
த்துக்குப்பலமானசொற்கம் புத்திரன்முதலானதுஞ் சிரேஷ்டமல்லவென்
றுசொல்லுகிறார் | நதியிற்றோன்றுகிற அலைகள்போல நசுவரமாகையால்
எதிரேயிருக்கையிலு மில்லாததுபோலவிருக்கின்றதாயுந்தெய்வவசத்தினால்
வந்துமிருக்கின்ற புண்ணியடவன்சளான புத்திரன் சரீரமுதலானத்தில்
இன்பத்தையுடையசீவர்களானது வஞ்சிக்கப்படுகுது [மீண்டும்நீங்காம
லும்மேலுமனர்த்தமாகமுடியாமலுமிருக்கின்றலாபமேலாபமென்றுசொல்
லப்படுகுது மற்றலாபமெல்லாம்வஞ்சனை அதெப்படியெனில் அற்பாயு
ளாயிருக்கின்றபுத்திரலாபம்போலவும் மகூத்துக்குத்தூண்டில்மாமிசலா
பம்போலவுமிருக்கின்றது (இதற்குச்சுருதி ஆத்மாவைத்தவிரமற்றொன்றை
யிஷ்டமாகச்சொல்லுகின்றவனைக்குறித்து இஷ்டந்தைத்தகைகிறானென்
றுசொல்லுகின்றது) [ஆகையால்காமியதருமபலத்தால்விசிராந்தியுண்டாகி
றதில்லையென்பதுகருத்து] (அ-கை) முன்சொன்னதையே விரிவாகத்
தெரிவிக்கிறார் | இது இப்போதுசெய்யவேண்டுமதுபின்னேசெய்யவேண்டு
மென்று எப்போதுஞ்சிந்திக்கப்பட்டும் முடிவிலனர்த்தரூபமாயுமிருக்கிறகா

ரியமானதுகள் தேகத்தில்மூப்புண்டாகிறவரைக்கும் மனைவிமுதலியோர்க ட்குமிஷ்டத்தைச்செய்விப்பதினால் சீவர்களதுமனதைச் சீக்கிரமாய்விவேக மில்லாமற் செய்கின்றதுகள் * மரங்களுடைய விலைகளானதுகளுற்பத்தி யையடைந்து சீக்கிரத்தில்சரகாய் லயமடைகிறதுபோல சீவர்களும் உற்ப த்தியையடைந்துவிவேகமில்லாதவர்களாகிச் சிறிதுதினங்களிலேயே நாசம டைகிறார்கள் * விவேகிகளுடையசங்கத்தையுமவர்கள்சரித்திரத்தையும்நி னைத்துப்பகலெல்லாம் வெகுதூரந்திரிந்துதேடி அவர்கள்கிடைக்காமல் சாயங்காலம் வீட்டிற்குவந்து இரவில்முடவனைத்தவிர எவன்நித்திரை யையடைகுவன் * சகலசத்துருக்களையுந்துரத்திநாலுபக்கலுமிராச்சியசம் பத்தையுமடைந்துசகலசுகங்களையு மனுபவிக்கிறகாலத்தில்காலன் எங்கே யோ ஒரிடத்திலிருந்து ஓடிவருகிறான் * இன்னபடியென்று நிச்சயிக்கக்கூ டாதவேதோ ஒருயேதுவினால் விருத்திபண்ணப்பட்டும்பொய்யானசொரூபங் களையுடையதாயும் க்ஷணத்திற்றோன்றிநாசத்தையடைகிறதாயுமிருக்கிற இ வ்விஷயங்களாற்சுற்றுதலையடைந்திருக்கிறசீவர்களானது நாட்கள்வருவ தையும் போவதையுமறியவில்லை * எப்போதும் க்ஷணத்திலுண்டாகிநா சத்தையடைகிற அலைகளுடையவரிசையைப்போல உலகத்திற்சஞ்சலமா னசெனங்களானது எப்போதும் எங்கேயோ ஒரிடத்திலிருந்துவேகமாக வருகுது இப்படியே எப்போதும்வேகத்துடனே எங்கேயோ ஒரிடத்திற் போகுது [அலைகளுடையவரிசைதோன்றுதற்குச்சமுத்திரங்காரணமான துபோலசீவர்கள்வருதற்கும்போதற்குங்காரணம் பிரமமென்பதுகருத்து] சீவர்களதுபிராணனையபகரிக்கிறதிலேயே எத்தனப்பட்டுக்கொண்டுஞ்சி வந்தவுதடுகளையும் வண்டுகள்போன்றகண்களையுமுடையவர்களாகியஸ்தி ரீகள்விஷமரங்களி லுண்டானவிஷக்கொடிபோலமனதையிழுக்கிறார்கள்* மனைவியென்றும் புத்திரனென்றுமித்திரனென்றுமிந்த விவகாரரூபமான மனுஷியாளுடையசமுசாரமாயையானது உச்சவமுதலானத்தி லொன்று சேருகிறதுபோல ஒருத்தருக்கொருத்தரிச்சையினா லுண்டாக்கப்பட்டசங் கேதத்தோடுகூடினதாகிவீணாகவே ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்றது * பால்ய முதலானவெகுநிசைகளையனுபவித்தும் மிகுந்த ஆசையையுடையதுகளா யும் தீபச்சுவாலைகளுடைய நாசவரிசையைப்போற் சஞ்சலமாயும் பொய் யாயுமிருக்கிற செனனமரணங்களுடையவரிசைகளில் பரமார்த்தவஸ்துவா னதறியப்படுகிறதில்லை * குயவன்றிரிகையானது சுழன்றுகொண்டிருக்க ச்செய்யுஞ்சூட்சுமபுத்தியில்லாதவனுக்கிது அசையாமலிருக்குதேதவிரசுற்ற வில்லையென்னும் புத்தியையுண்டுபண்ணுவதுபோல சமுசாரத்தில்பிறவ

ந்திருபமானகெட்டசக்கரமானதுநீர்க்குமிழிபோலவனித்தியமாயிருந்தாலு ஞ்சூட்சுமமாகப்பாராமலிருக்கிற சீவர்களதுபுத்தியில்நிலையென்கிறபுத்தி யைச்செய்குது * சீவர்களுக்கு எவ்வனத்தில்விளங்கிக்கொண்டிருந்தஅழ குமுதலானகுணங்கள் கிழத்தனத்தினால்தேகந்தளரும்போது பனிகாலத் தில்தாமரைப்பூவினுடையகுணங்கள்போலத்தெய்வவசத்தினால் நாசத்தைய டைந்தவைகளாகிச்சித்தத்திற்குத்துக்கத்தைக்கொடுக்குதுகள் * பூமி சலம் காற்று முதலானதெய்வவசத்தினால் புருஷனுடையமுயற்சியையபேட்சியா மற்றானேவளர்ந்துபழம் புட்பமுதலானதுகளால் நிறைவையடைந்துதன் தேகத்தைத்தரிக்கின்றதினால்டிக்கடி சீவர்களின்பொருட்டு நிழல்பழமிலை பூமுதலான உபகாரத்தைச்செய்துகொண்டு ஓரபகாரத்தைச்செய்யாமலி ருக்கச்செயுமிவ்வுலகிலந்தமரமானது கோடாலிமுதலான ஆயுதங்களால் வெட்டப்படுது அப்படிப்பட்டவுலகில்டிக்கடி அபகாரத்தைச் செய்துகொ ண்டும் ஒருவுபகாரமில்லாமலுமிருக்கிறபுருஷனிடத்தில் சந்தோஷமுண் டாகிறதற்கேதுவென்ன * (அ-கை) அன்னியபுருஷனிடத்திற்றோஷமி ருக்கட்டும் ஆகிலுந்தனக்கிதத்தைச்செய்துகொண்டிருக்கிற தன்செனங்க ளிடத்திலென்ன தோஷமிருக்குதெனில்தற்குச்சொல்லுகிறார் | புருஷனான வனழகாயிருந்தாலுஞ் சினேகம்போகமுதலானமிகுந்த தோஷங்களோடு கூடிக்கொண்டும் உள்ளேயிருக்கிற உபசாந்தியைப் போக்கடிக்கிறத்தின் பொருட்டே உண்டாயுமிருக்கிறதன் செனங்களுடையசங்கத்தினால் விஷம ரத்தினுடையசம்மந்தத்தினால்மூர்ச்சையையடைகிறதுபோலஅஞ்ஞானரூப மானமூர்ச்சையை யிப்போதடைகிறான் [தன்னுடையசெனங்களால்மறு மைப்பயனிழத்தலே தோஷமென்பதுகருத்து] ஆகையாலிவ்வுலகில்தோ ஷமில்லாமலிருக்கிற பார்வைகள் எவைகள் துக்கவேக்காடில்லாததிக்குகள் எவைகள் க்ஷணத்தில்நாசமடையாதபிராணிகள் எவைகள்வஞ்சகமில்லாத செய்கைகள் எவைகள் * (அ-கை) அன்னியமானசீவர்கள்க்ஷணத்தில்நா சமடைகிறதாகவிருந்தாலும் பிரமாவினதுசாலோக்கியத்தையடைந்திருக் கிறகற்பாயுசுக்களான சீவர்களுக்கு க்ஷணத்தில்நாசமுண்டாகிறதில்லையெ னில்தற்குச்சொல்லுகிறார் | சென்றுபோனதாயு மேல்வரப்போகிறதாயுமி ருக்கிற அனந்தகற்பங்களுடைய எண்ணிக்கையை யறியப்படாமலிருக்கும் போது க்ஷணங்களுங்கற்பங்களுமனந்தமென்கிறத்தில்விசேஷமில்லாததினாலி க்கற்பங்களும்விஷ்ணுருத்திராதிகளுடையபார்வைக்குக்ஷணங்கள்தானாகை யால் பிரமலோகத்திலிருக்கிற பேர்களுங்கற்பமென்றுபேருடையதானக்ஷ ணத்தில்பிறப்பிறப்புக்களையுடையவர்கள்தான் ஆகையால்சலனமில

வங்காட்டைமுதலான அவயவத்தையுடைய காலத்தினுடையகூட்டத்தில்இ
லகுதீர்க்கமென்கிற புத்திகளும் சிரசீவிகள் க்ஷணசீவிகளென்கிற புத்திக
ளும்பார்க்கின்றவனுடையகற்பனையாலுண்டாகின்றமையால்பொய்களித
ற்குச்சரியானநியாயத்தினால் பிரமாண்டங்களுமனந்தங்கோடிபிரமாண்டங்
களுடையபார்வைக்குஅணுக்கள்தானென்றுசிறியதுபெரியதுமுதலானபுத்
திகளும் பொய்களென்றறியத்தக்கதுகள் [நாருடைய ஒருதினத்திலனே
கக்ஷணங்கள் தோற்றுகின்றதுபோல விஷ்ணுருத்திராதிகளுடைய ஒரு
தினத்திலனேகபிரமகற்பங்களாகியக்ஷணங்கள்தோற்றுகின்றமையால் கண
ங்களுக்கும் கற்பங்களுக்கும்பேதமில்லை ஆகையால்பிரம சாலோக்கியமுத
லானபதமுத்திகளுமனித்தியமென்பதுகருத்து] (அ-கை) முன்சொன்
னபடிபிரகிருதிசொரூபத்தைப்பார்க்கும் பொதுவிகாரங்களுடைய கூட்ட
மெல்லாம் அநித்யமாகவேதோற்றப்படுகுதென்றுசொல்லுகிறார் | எவ்விட
த்திலுங்கல்லை மலைகளென்றும் மண்ணைப்பூமியென்றுங் கட்டையைம
ரங்களென்றும்மாமிசத்தைச்சனங்களென்றுமிவைகள் விவகாரத்திற்காகப்
புருஷர்களால்வேறுவேறாகப்பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றதேதவிர பரமார்த்த
த்தில்விசாரிக்கும்போதுமுன்னிருக்கின்ற கல் மண் முதலானகாரணத்தைத்
தவிரபுதிதாயொன்றுமில்லை ஆகையாலிவ்விடத்திலொரு விகாரமன்றியிவ்வு
ஞ்சகலசெகத்திற்குங் காரணமாயுமிருக்கிற ஒன்றானபரமார்த்தவஸ்துவே
யிருக்குதென்றுதோற்றுகுது * (அ-கை) கல்மண் முதலானதுகள்மகா
பூதசொரூபமென்று சொன்னதைப்பிரகாசமாகத்தெரிவிக்கிறார் | பிருதிவி
முதலானபஞ்சபூதங்களொன்றுக்கொன்று சேர்ந்துகடமுதலானபலவிதப
தார்த்தமாகவிருந்துகொண்டு அவிவேகிகளுடையபுத்தியினாலிந்தநாமரூப
ச்செகமாகக்காணப்படுகுது இதைநீங்குதல்கஷ்டம் விவேகமானபார்வை
யினால்பிரித்துப்பார்க்கும்போதுபஞ்சபூதங்களைத்தவிரவேறென்றுமில்லை
[பஞ்சபூதங்க ளொன்றுக்கொன்றுசேர்ந்து அனேகவித நாமங்களாகத்
தோற்றுகின்றதைப்பஞ்சீகரணத்தினாற்கண்டுகொள்க] (அ-கை) கிளி
ஞ்சில்வெள்ளியால்கடக மகுடாதிகள்செய்வதற்குக் கூடாததுபோலமுன்
சொன்னபடிபதார்த்தங்கள்பொய்யானால்சீவர்களுக்கு விவகாரங்கள்போக
ங்களிதுகளுடையசமத்காரமெப்படியுண்டாகுமெனிலதற்குச்சொல்லுகிறா
ர் | தெரிந்தவர்களுடையமனதிலுமிந்தப்பொய்யானபதார்த்தங்களில் போக
சமத்காரத்தைப்பண்ணுகிறவிவகாரசமத்காரமானது ஆச்சரியமல்ல அதே
னெனிலப்படிக் கொத்தசமத்காரமானது சிலமனுஷியாளுக்கு ஒருக்கால்
சொற்பனத்தில்காணப்படுகிற பொய்யானவிஷயத்திலுமுண்டாகுது [எல்

லாருக்குஞ்சொப்பனப்பிரபஞ்சம் பொய்யாயிருந்தாலுமதிலுண்டானபோ
கங்கள்பிரசித்தந்தான் ஆனாலும் மிகுந்தசுகதுக்கங்களையுடைய போகத்தி
னுடையவாரம்பத்தில்சீக்கிரமாய்விழிக்கின்றமையால் பிரபலகருமமிருந்தா
ல்மாத்திரம்வெகுகாலம்போகத்தையனுபவிக்குபடியானசமத்காரமுண்டாகு
து * (அ-கை) போகத்தில்சமத்காரமிருந்துதேயாகிலிப்போதுதானே
என்வைராக்கியத்தையடைகிறீர் போகங்களையனுபவித்துக் கிழத்தனத்தில்
வைராக்கியத்தையடைந்து ஆத்மவிசாரஞ்செய்கிறதுயுத்தமெனில்போகத்
திலிச்சையுண்டானால் வைராக்கியமும் விசாரமும் ஒருநாளுங்கிடைக்கமா
ட்டாதென்றுசொல்லுகிறார் | இவ்வயதிலுமினிவரப்போகிறவயதிலும்போ
கவாசையினதுகற்பனையானதுஆகாசக்கொடியினுடையபழம்போலவிசார
ணையில்லாததினால்பெரிதாயிருக்கும்போதுபோகவாசையினது லேசத்தினா
ற்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷாளுக்குயெல்லாத்துக்கும் உயர்ந்ததாகவிரு
க்கின்றபரமாத்மவஸ்துவினுடைய விசாரணையைபபண்ணுகிறவார்த்தை
யேவுண்டாகிறதில்லை [சர்வகாலமுமநந்தவிசாரணை தூரத்திற்றள்ளப்ப
ட்டிருக்குதென்பதுகருத்து] (அ-கை) போகங்களிலவிருப்பமிருக்கும்
போது புருஷார்த்தமானமோட்சமாத்திரஞ் சித்திக்கமாட்டாதென்கிறதில்
லை பின்னையோபெரிதானஅனர்த்தமும்வருமென்றுசொல்லுகிறார் | சீவ
ர்களுயர்ந்த போகத்தையனுபவிக்கின்ற இராஜாக்கள்முதலானவர்களுடை
யஸ்தானத்தையிச்சித்துசுதந்தரமானஎத்தனங்களைப்பண்ணிக்கொண்டுஇ
ராகமுலானதுகளால்மூடமாயிருக்கிறதன்மனதினாலேயே அடிபட்டதாய்க்
கொண்டு எவ்வனத்திலேயேசந்தேகமில்லாமற்கெட்டுப்போகுது(அ-கை)
இப்போதுசொன்ன அருத்தத்தைவேறொரு திஷ்டாந்தத்தினாற்றிடப்படுத்
துகிறார் | மிகவும்பச்சையான மூங்கில்முதலானகொடிரூபமானபலத்தினு
டைய ஆசையினாலேயேமலை நுனியிலிருந்துவிழுகிறஆடுமுதலானதுபோ
லவிழுந்துகெட்டுப்போகுது*அ-கைபிரபஞ்சத்திலபோகவிருப்பமுள்ளவர்
களதிகமேதவிர அறமுதலியவைகளைச்செய்கிறவர்களரிதென்று சொல்லு
கிறார் | ஒருத்தரும்போகக்கூடாத பள்ளத்திலிருக்கிறமாமானது நிழலி
லை பூ கொடி பழமுதலியவைகளால் சீவர்களுக்கற்பமும் உபகாரமில்
லாமல்வீணாகவிருக்கின்றதுபோல வித்தை வணக்கந் தனமுதலானசெல்
வங்களையுடையமனிதர்களுந் தங்கள்சரீரத்தையேபோஷித்துவீணாகநாச
த்தையடைகிறார்கள் * (அ-கை) சிலவிடங்களில்தற்மவான்களுமிருக்கி
றார்களாயினும்விவேகிகள்கிடைப்பதரிதென்று சொல்வதற்காகச்சீவர்களி
ரண்டுவிதமென்றுசொல்லுகிறார் | நெருக்கமான காடுகளிற்சஞ்சரிக்கிற

மான்கலைப்போல சிலதேசங்களில் சிலசனங்கள் தயவு தாட்சண்ணியம்
பொறுமைமுதலானதால்மிருதுவையும் விந்தைவணக்கமுதலான அழகை
யுடையதாயும் சிலதேசத்திலசிலசெனங்கள் கோபம் லோபம்குரூரம் முத
லானகெட்டகுணங்களால்திடமானசித்தத்தோடுஞ்சஞ்சரிக்கிறார்கள் (அ - கை)
தனக்குண்டானநடுக்கத்தைத்தெரிவிக்கிறார் | காமத்தில்விருபபத்தையுடை
யசீவர்களானது பலவிதகோணலாகிய நடக்கைகளிலேயே எப்போதுமா
சையையுடையதாயிருப்பதினாலு மெவவுலகிலிப்போது விவேகிகள் சொப்பன
த்திலுங் கிடைப்பதரிதாயிருக்கின்றதனாலுஞ் சகலகருமங்களுமவசியந்துன்
பத்தையுண்டுபண்ணுகிறதாகவே நிச்சயமாகவிருக்கின்றதனாலுஞ்சீவித்திரு
க்கின்ற இந்தத்திசையானதெப்படிபோக்கத்தக்கது நானறியேன்.

இருபத்தேழாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் சகலபோக்கியவஸ்துக்களுங் கெட்டதென்றுதோற்று
வதின்பொருட்டுசகலபதார்த்தங்களும் க்ஷணத்துக்குக் க்ஷணம்வித்தியாசமா
ன சுபாவத்தையுடையதென்று சொல்லப்படுகுது.

(அ - கை) சகலபதார்த்தங்களுஞ்சர்வகாலமும்வித்தியாசத்தையடை
கிறசுபாவத்தையுடையதாகையினால் நல் விசுவாசமில்லையென்றிராமர்சொ
ல்லுகிறார் | சராசரரூபமாகக் காணப்படுகிற விச்சமெல்லாஞ் சொப்பனத்
திற்காணப்படுகிறசபைகூடுகிறதுபோல நிலையின்றியிருக்குது * நீரில்லாத
கடற்போலிருக்கிற பள்ளமானது சிறிதுநாளில மேகங்களாற் சூழப்பட்டம
லையாகவாகுது *விஸ்தாரமான காடுகளோடு கூடியுமாகாசத்தை யளா
வியுமிருக்கிறமலையானது சிலதினங்களுக்குள்ளே பூமிக்குச்சரியாகவாவது
அல்லதுகிணறாகவாவது ஆகுது * இப்போதுபட்டுமாலைசந்தனமுதலா
னவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறசரீரமேநாளைக்கு வஸ்திரமில்லாமற்று
ரத்திலொருகுழியிற் சிதறிப்போகின்றது * இப்போது அடிக்கடிவிசித்திர
ங்களானநடக்கைகள் நடந்துகொண்டிருக்கிற பட்டணமானது காணப்ப
ட்டவிடத்திலேயேசிறிது தினங்கட்குள்ளே மனுஷியசஞ்சாரமில்லாத கா
டானது உண்டாகுது * இப்போதழகாயிருந்து கொண்டராசாட்சிசெய்கி

ற புருஷனேசிலதினங்கட்குள்ளே சாம்பற்கூட்டமாயிருக்கையை அடைகி
றான் * ஆகாசமண்டலம்போல மிகவும்பயங்கரமாயும் விஸ்தாரமாயுமிரு
ண்டுமிருக்கிற பெரிதானகாடானது கொடிகளாலாகாசத்தை மறைத்துக்
கொண்டிருக்கிற பட்டணமாகவாகுது * பயங்கரமான கொடிமுதலான
வைகளாற்சூழப்பட்டுவிளங்குகின்றகாட்டினுடைய வரிசையானதுதிரும்ப
வுஞ்சிலதினங்கட்குள்ளே செடியில்லாதபாலைநிலமாகுது * சலமிருக்கிற
விடஞ்சலமில்லாத விடமாகவாகுது சலமில்லாதவிடம் சலமுள்ளவிடமா
கவாகுது கட்டை சலம் புல்லு இதுகளோடுகூடினசகலசகமும்வித்தியாச
த்தையடைகுது * அனித்தியமான யௌவனம் பால்யம் சரீரம் தனமிதுக
ளெல்லாம் அலைகள்போலெப்போதும் வெவவேறான சுபாவத்தையடைகு
துகள் * உலகத்திலுயிரானதுகாற்றுக்குள் ளகப்பட்டசிறிய தீபச்சுவாலை
போலச்சஞ்சலமாயிருக்கின்றது மூவுலகிலிருக்கிற சகலபதார்த்தங்களுமி
ன்னலினுடைய தோற்றம்போலிருக்கின்றதுகள் *வெகுவாயிருக்கின்ற இ
ந்தப்பிராணிகளுடைய வரிசையானது குதிர்முதலானத்தி லடிக்கடிநிறை
க்கப்படுகிற விதைகளுடைய கூட்டமானதுபோலெப்போதும் இழுதுமே
லதுவாக வித்தியாசத்தையடைகுது * அதிகமான உச்சவத்தோடு கூடி
ன அந்ததினங்களுமந்தப்பெரியோர்களுமந்தச் சம்பத்துகளுமந்தநடக்கை
களு மிவைகளெல்லாம் நாசத்தையடைந்து நினைப்பைமாத்திரமடைந்தி
ருக்கின்றதுகளே தவிரவேறல்லநாமுமதைப்போல க்ஷணகாலத்தில் போக
ப்போறோம் * தினந்தோறும் நாசத்தையடைகிறதாயுந் திரும்பவுந்தினந்
தோறு முண்டாகிறதாயுமிருக்கிற கெட்டவுருவையுடையதான இந்தநிகி
ருஷ்டமான சமுசாரத்துக்கு இப்போதும் முடிவுகாணப்படவில்லை * ம
னுஷியாள் பசுசென்மத்தையடைகிறார்கள் பசுக்கள்மனுஷியசென்மத்தை
யடைகுதுகள் தேவர்களும்வேறே சென்மங்களையடைகிறார்க ளிவடத்தி
லெதுதான் நிலையாகவிருக்கின்றது * சலங்கள் வடவாமுகாக்கினியில்
வீழ்ந்து நாசமடைவதுபோல பிரமவிஷ்ட ணுருத்திராதிகளும் காலமாகி
ற அக்கினியில்வீழ்ந்து நாசத்தையேயடைகிறார்கள் *சொற்கம் பூமி வா
யு ஆகாயம் மலைகள் நதிகள் திக்குகளிதுகளெல்லாம் நாசரூபமான அக்
கினிக்குநன்றாய்வுலர்ந்த விறகாயிருக்கின்றது * தனங்கள் பந்துக்கள்
வேலைக்காரர்கள் சம்பந்துக்கள் யிதுகளெல்லாம் நாசத்தையடையுமென்
று பயந்துகொண்டிருக்கின்றவனுக்கு ருசிக்கிறதில்லை * உலகத்தில்நாச
மாகிறகெட்டவிராக்ஷதன் எவ்வளவுமட்டும்நினைவில்வராயில்லையோ அவ்வ
ளவுமட்டும்முன்சொன்னயிந்ததனம் முதலானபதார்த்தங்களெல்லாம்ருசிக்

குதுகள் சீவர்களானது க்ஷணகாலஞ்செல்வத்தையும் க்ஷணகாலந்தரித்திர த்தையும் க்ஷணகாலம்ரோகமில்லாமலிருக்குகையும்க்ஷணகாலம்ரோகத்தை யும் அடைகுது க்ஷணந்தோறும்வேறுபட்டும் கெட்டசொரூபத்தையுடை யதாயுமிருக்கின்றசெகப்பிராந்தியினால் எந்தப்புத்திமான்கள் தான்மோகத் தையடையவில்லை ❋ ஆகாசமண்டலமானது க்ஷணகாலம் இருட்டுருபமா னசேற்றினாலெநன்றாகப்பூசப்பட்டும் க்ஷணகாலம் உருக்கினதங்கம்போல அழகாயிருக்கின்ற சந்திரகிரணம்முதலானதுகளால் சுந்தரமாயும் க்ஷண காலம் மேகங்களாகிறகருநெய்தற் பூக்களுடையமாலையினாலேசுற்றப்பட் டிருக்கின்றநடுவையுடையதாயும்க்ஷணகாலந்திடமாயிருக்கின்றசப்த்தத்தை யுடையதாயும் க்ஷணகாலம் உளமைபோலேயும் க்ஷணகாலநட்சத்திரங்க ளோடேகூடிக்கொண்டும் க்ஷணகாலஞ்சூரியனாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும் க்ஷணகாலம்சந்திரனாலுண்டாகின்ற சந்தோஷித்தையுடையதாயும் க்ஷண காலம்முன்சொன்னசகலபதார்த்தங்களாலேயும் விடுபட்டுமிருக்குது [இ ந்தநிஷ்ட்டாந்தத்தைப்போல செகமிருக்குதென்பதுகருத்து] எப்போது ம்வருகின்றதாயும்போகின்றதாயும் க்ஷணம்இருப்பையும் க்ஷணம்நாசத்தை யும் உடையதாயிருக்கின்ற இந்தசெகத்தினுடையஇருப்பினால் இச்சமுசா ரத்தில் எந்ததைரியமுள்ளபுருடன்தான்பயப்படவில்லை ❋ க்ஷணத்தில் ஆ பத்து க்ஷணத்தில்சம்பத்து க்ஷணத்தில்சனனம் க்ஷணத்தில்மரணம்வருகு துகளாகையால் எதுதான்நிலையாயிருக்குது இவ்வுலகில்முன்னாலிருந்த ஒருமனுஷியனேசிறிதுதினங்களில்வேறாகிறான் ஒருபதார்த்தமும் எப்போ தும் ஒருவடிவையுடையதாயும் நிலையாயுமிருக்கிறதில்லை [வேறென் றுசொன்னது சட்பாவவிகாரத்தாற்கண்டுகொள்க] கடம்படமாகிறதும் படம்கடமாகிறதும் காணப்படுகுது இச்சமுசாரத்தில் வித்தியாசத்தைய டையாமலிருக்கின்ற வஸ்துகாணப்படவில்லை [பருத்திவிளைக்கிறநிலத்தி ல்சிதறியிருக்கின்றகடமானது பரித்தியாகப்பரிணமித்துப் படமாகுது அ ப்படியேபடமுங்கடமாகுதென்பதுகருத்து] செனனம் விருத்தி முதிர் தல் குறைவு நாசம் இந்த அஞ்சுவிகாரங்களும்புருடனைக்குறித்து இராத் திரிமத்தியானங்கள்போல வெகுகாலமிராமல் எப்போதுஞ்சுற்றுகின்றது கள் ❋ பராக்கிரமமில்லாதவனால்சூரனடிபடுகிறான் ஒருவனால்நூறுபேரடி படுகிறார்கள் அற்பாள்பிரபுத்துவத்தையடைகிறார்கள்சகலசகமும்வித்தியா சத்தையடைகுது❋ இச்சீவாத்மாக்களானதுசடமானபிராணன் முதலான அசைவினுடையசம்பந்தத்தினால்விலைகளுடையவரிசையானதுபோலெப்போ தும்வித்தியாசத்தையடைகின்றது ❋ பால்யமானதுசிறிது தினங்களிலேயே

போய்விடுகுது அப்படியே எவ்வனமுஞ்சரையும்போகுது ஆகையால் தே கமும் ஒருதன்மையாகவிருக்கவில்லை அப்படியிருக்க வெளிவஸ்துக்களில் என்னவிசுவாசஞ் செய்யத்தக்கது❋ கூத்தாடியானவன் விதனஞ்சந்தோ ஷமுதலான அபிநயத்தைக்காட்டுவதுபோல மனதானது சகலபதார்த்தத் திலும் க்ஷணகாலஞ்சந்தோஷித்தையும் க்ஷணகாலம் விதனத்தையும் க்ஷ ணகாலந்தெளிவையுமடைகின்றது ❋ சமுசாரத்திலுண்டாகிற பதார்த் தங்கள டிக்கடிதோற்றி மறைந்துகொண்டிருக்கின்றமையால் சீவர்களுக் கு ஆபத்துகளுஞ் சம்பத்துகளும் நிலையாகவிருக்கவில்லை ❋ சகலசமர்த் தாவினையும் எளிதாகவே வெவ்வேறான விகாரத்தையுடையதாகப் பண்ணு கின்ற நடக்கையினால் வல்லமையாகவிருக்கின்ற இந்தக்காலமானது சக லத்தையும் மிகவுமாபத்திலே தள்ளிக்கொண்டு விளையாடுகுது ❋

இருபத்தெட்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திலிராமர்சகலபதார்த்தங்களிலுந்தோஷங்களைக்கண்டமை யால் தனதுவைராக்கியத்தைச்சொல்லி அத்தோஷநீங்குதற்காகவுபதேசத் தைப்பிரார்த்திக்கிறாரென்றுசொல்லப்படுகுது.

இந்தப்படிதோஷங்களுடையபார்வையாகிறகாட்டுத்தீயினால்ஆசையினுடை யவிதையானதுகொளுத்தப்பட்டிருக்கிறதாயு மதிகமானவிவேகத்தையுடை யதாயுமிருக்கிற என்சித்தத்திற்போகவாசைகளானதுகள்தடாகத்திறகானல் நீருண்டாகாததுபோலவுண்டாகிறதில்லை ❋ இச்சமுசாரத்தினிருப்பானது நாளாக நாளாகக்கொடி வேம்புபோல அதிககசப்பைத் தினந்தோறுமு ண்டுபண்ணுகுது ❋கருவேலமுட்போற்குரூரமானமனதிற்றினந்தோறுந்து ர்மத்தினதுபாதம்நசிக்கின்றமையாலும்அதர்மத்தினதுபாதம்விருத்தியடை கின்றமையாலும் கெட்டநடக்கைவிருத்தியடைகின்றதுநன்னடக்கைகுறை ந்துபோகின்றது❋ உலர்ந்திருக்கிறஉளுத்தநெற்றானதுடங்காரசப்தத்தோ டுவெடிக்கின்றதுஉலகத்தினதுவருணாச்சிரமதருமமோவெனில்சத்தமில்லாம ற்றினந்தோறுஞ்சீக்கிரமாகப்போகின்றது❋ இராச்சியங்களினாலும் போகங் களினாலும் வெகுசிந்தைகளுண்டாகின்றமையாலவ்விராச்சியமுதலானவை

களினுமொருசிந்தையன்றியில்லைகாக்கிரமாகவிருக்கையே சிரேஷ்டமென்ற ங்கீகரிக்கப்பட்டுது ✻ எனக்குப்பூங்காவனமும் ஸ்திரிகளுந் தனமுஞ்சந் தோஷத்தைக்கொடுக்கவில்லையாகையாலமன தோடுகூடசாந்தியையடைகி றேன் ✻(அ-கை) சாந்தியைத்தவிரசுகவேது வேறென்றுமில்லையென்று சொல்லுகிறார் | உலகமனித்தியமாயுஞ் சுகத்தைக்கொடாமலுமிருக்கின்ற மையாலும் ஆசையபாரமாயிருக்கின்றமையாலும் மனதுசஞ்சலத்தினுற் கெட்டுப்போயிருக்கின்றமையாலும் யானெப்படிசுகமடைவேன் ✻ நான்ம ரணமடைகவலையுஞ் சீவித்திருத்தலையுஞ் சந்தோஷிக்கவில்லை எப்படியி ருக்கிறேனே அப்படியே ஒருதாபமின்றியிருக்கிறேன் ✻ எனக்கு அகங் காரம்போய்விட்டமையாலவ்வகங்காரத்தினுலுண்டான இராச்சியம் போ கம்தனம் ஆசையிதுகளால் கவேண்டுவதென்னவிருக்கின்றது ✻ மிருதுவா கவிருக்கிறதாமரைப்பூவானது யானையினதுகால்களாலதுவைக்கப்படுகி றதுபோல மனதானது ஸ்திரிகளாலுபத்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது ✻ அந் தச்சித்தமானது நிருமலமானபுத்தியினுலிப்பால்யவயதிற் சிட்சைசெய்யாமற் போனுலப்போது திரும்பவுஞ்சித்தத்தைச் சிட்சைசெய்வதற்குச்சமயமேது [மரமானது முளையிற்பிடுங்குதற்கெளிது நல்லகிளைகளையுடைத்தாயிருக்கு ம்போதுபிடுங்குதற்குவருத்தமென்னுநியாயத்தினுலென்பதுகருத்து] மறு சென்மங்களிலுந் துன்பத்தையுண்டுபண்ணுகிற விஷயத்தினுடையகெட்ட செய்கையே விஷம் ஒருதேகத்தைமாத்திரங்கொல்லுகிறவிஷம் விஷமாகச் சொல்லப்படவில்லை ✻ . சங்கை · தத்துவஞானிகளும்விஷயங்களையனுப வித்துக்கொண்டுசுகத்தையடைந்தவர்களாகக்காணப்படுகிருர்களவர்களிடத் திலென்னவிசேஷமிருக்குதெனில்தற்குச்சொல்லுகிறார் | ஆத்மஞானியினு டையமனதுக்குசுகம் துக்கம் சினேகிதன் பந்துக்கள் சீவனம் மரணமி வைகளெல்லாம்பந்தத்தைக்கொடுக்கிறதில்லை ✻ (அ-கை) உற்பத்திமுத லான துக்கத்தைவேரோடறுக்கின்றமையால்தத்துவஞானமே பெரிதானபு ருஷார்த்தமென்று அதற்காகவுபதேசத்தைப்பிரார்த்திக்கிறார் | ஆகையால் முன்பின்னறிந்தவர்களுக்கெல்லாம் பெரியவரே நான்ஞானியாகவிருந்து விதனம் பயம் ஆயாசமிதுகளைவிட்டிருக்கும்படி எனக்குச்சீக்கிரமாயுப தேசம்பண்ணும் ✻ (அ-கை) சீக்கிரமாயுபதேசம்பண்ணும் பொருட்டு அதிகதுக்கத்தையும் வைராக்கியத்தையுந்தெரிவிக்கிறார் | வாசனைகளாகிற கொடிக்கூட்டங்களாற்சூழப்பட்டுந் துன்பமாகிறமுட்களால் நிறைந்தும்ஆ பத்துசம்பத்து இந்தரூபங்களான்மிகுந்தபள்ளமேடுகளையுடையதாயுமிரு க்கிற அஞ்ஞானமாகிறகாடானது பயங்கரமானவுருவையுடையதாகவிருக்கி

ன்றது ✻ கைவாளின்முனைகளாலறுப்பதையுஞ்சகிப்பேன்சமுசாரவிவகா ரத்தினலுண்டாயிருக்கிற ஆசை விஷயமிவைகளால் செய்யப்படுகிற அறு ப்பைச்சகிக்கமாட்டேன் ✻ இவ்வனிஷ்டமானதிருக்குது இவ்விஷ்டமில்லை யென்று அனிஷ்டத்தைப்போக்குவதிலுமிஷ்டத்தைச்சம்பாதிப்பதிலும் பி ரவிர்த்திநிவிர்த்திரூபமாகிய விவகாரரூபமான அவித்தையாகிற அஞ்சன த்தினலுண்டாகிறபிராந்தியானது சுபாவத்திலேயேயிருக்கிற யிந்தமனதை புழுதியைக்காற்றுனதுபறக்கடிக்கிறதுபோலப்பறக்கடிக்குது [சந்தோஷம் விதனஞ்சிந்தைமுதலானதுகளாலறுத்துப்போடுகுதென்பதுகருத்து] இ ருதயமாகிற காட்டுக்குப்பனியாயிருக்கிற என்மனதினுடைய அஞ்ஞானமா கிறயிருட்டை சுகத்தைக்கொடுக்கிற உம்முடைய உபதேசமாகிறசூரியனு ற்போக்கவேண்டும் [விவேகமாகிறகண்ணைமறைக்கின்றமையாலஞ்ஞான த்தையிருட்டெனவறிக] சூரியனுல்நாசமடையாத யிருளிலாததுபோல பெரியோர்களுபதேசத்தினுல்நாசமடையாதமனோவியாதிகளிலவேயில்லை ✻ (அ-கை) சாந்திமுதலானதிடமில்லாமலும் பாலனுயுமிருக்கிற உன்னி டத்திலுபதேசஞ்செய்தபோதிலும் அதெப்படிபலிக்குமெனில் தனக்குசாந் திமுதலானவைகள் திடமாகவிருக்குதென்றுசொல்லுகிறார் | ஆயுள்காற்றி லசைகிற சலத்துளிபோலநசுவரமாகவும் மின்னற்போற்சஞ்சலங்கள் நிலைக்கப்பட்டிருக்கிற மேகவரிசையிற்றெங்குகிற மேகங்களினடுவில்விளங்குகிறமின்னலைப்போலச்சஞ்சலமாகவும் போகங்கள் விளையாட்டுகள் சலத்தினுடையவேகம்போலச்சு ரம் போகங்கள் ... எவ்வனத்தினுலுண்டானவிளையாட்டுகள் சந்தியின்பொருட்டேசி ஞ்சலங்களிந்தப்படிசீக்கிரமாய்விசாரணைசெய்துசாந்தியின்பொருட்டே தென் ஞ்சலங்களிந்தப்படிசீக்கிரமாய் அதிகாரமுத்திரையானதிபோதென்றுக் த்தத்தினிடத்தில்வெகுகாலமாளுகிற அதிகாரமுத்திரையானதுவெகுபோதிகாரங்கட்குக்காற்றுக் ஞற்கொடுக்கப்பட்டுது [அரசனுனவன் வெகுபோதிகாரங்கட்குக் ... லோபம் பயமுதலானதோஷ கொண்டிருந்தபோதிலும் எவர்களிடத்தில் லோபம் பயமுதலானதிருக்கி ங்களால் தேசபிடையிதாதேசத்தைப்பிடியாமலிருக்கை முதலானதிருக்கிறபுருஷின் ன்றதோ அவர்களைவிட்டு குணவானுயுஞ்சமர்த்தனுயுமிருக்கிறபுருஷன் எவனுகவிருந்தாலுமுக்கியமான அதிகாரமுத்திரையானதுகொடுக்கப்படுகி ன்றதோ அப்படி நானிந்தவயதிலும் ஆயுள் போகம் எவ்வனமுதலான வைகளிலாசைசாபல்லியமுதலான தோஷங்களால்சித்தத்தில் துக்கம் நாச முதலான அனர்த்தத்தை எண்ணி அதுகளைவிடடுசகலதோஷங்களுமில் லாததாயும் வலியுள்ளதாயுமிருக்கிறசாந்தியின்பொருட்டு சஞ்சலமின்றியி ருக்கிறஅதிகாரமுத்திரையானதுசித்தத்தையடக்கிறகாரியத்தில் கொடுக்கப்ப ட்டதென்பதுகருத்து]

இருபத்தொன்பதாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

முப்பதாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திவிராமர்தன அசித்தத்தின் நடுக்கத்தை யேதுக்களால்பிர காசப்படுத்தி அதைப்போக்குதற்காகவுஞ்சித்தசமாதானமுண்டாவதற்காகவு ம்தத்துவவுபதேசத்தைப்பிருர்த்திக்கிருரென்றுசொல்லப்படுகுது.

முன்சொன்னபடியுண்டாயிருக்கிற அனேக அனர்த்தங்களால் நெருக் கமாயிருக்கிறசமுசாரரூபமானபாழுங்கிணற்றுக்குள்ளே செனங்கள் முழுகி யிருக்கிறதைப்பார்த்து என்மனதானதுசிநதைரூபமான சேற்றில்முந்தியி ருக்கின்றது * என்மனதானது முன்சொன்னதனமுதலானதோஷத்தினு ற்சுழலுகின்றதுபோலேயிருக்கின்றது பயமும் உண்டாயிருக்கின்றது துற் பலமானமரத்தினிலைகள்போலென்னதவயவங்கள் நடுங்குதுகள் * இரட்சித் தற்குவலிமின்மியிருக்கிறகணவனையுடைய எவ்வனஸ்திரியானவள் காடுமு தலானத்திலொரு யிடமகப்படாமலெப்படிபயப்படுவளோ அப்படி என்பு த்தியானதுஉத்தமசநதோஷத்தைக்கொடுக்கிறதைரியரூபமானமாதாவின்ம டியையடையாமலிருக்கிறகுழந்தையைப்போல ஒருநிலையையடை யாமற் சஞ்சலத்தையடைந்து பயப்படுகின்றது * பள்ளத்திற்றெருங்குகிற அசார மானபுல்லைபிச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறமான்கள் தெரியாமையினுல்விழுகி ன்றதுபோல பொய்யானவிஷயங்களாலவஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தக்க ரணவிருத்திகளானதுகள் விஷயரூபமானதுன்பமாகிற பள்ளத்தில்விழுகி ன்றதுகள் * (அ·கை) அதற்கேதுவைச்சொல்லுகிருர் | நிகிர்ஷ்டமாயு ம் அவிவேகிகளையடைந்துமிருக்கிற கண்முதலான இந்திரியங்களானது கள்சமுசாரத்திலேயேதிடமான வாசனையையுடையதாகிப் பரமார்த்தவஸ் துவைப்பரிசயம்பண்ணுததினுல்பாழுங்கிணர்கள்போலவிருக்கின்றதுகள் * சிந்தையானதுசிவனுநிறகணவனுக்குவசமாகவிருந்து புருஷன்வீட்டிலிரு க்கிறஸ்திரியைப்போலத்திவையடைகிறதுமில்லைதனக்கு வேண்டியவிடத்தி ற்போகிறதுமில்லை * தைமாதத்துக்கொடியானதுபனியினுற் கெடுதலை யடைகின்றதுபோல தைரியமானதுவிவேகத்தினுற்சிலவிஷயங்களை இா சமில்லாமலவிட்டுசில்விடயங்களை இரசமிருக்கிறதாகக் கிரிகித்துக்கெடுத லையடைகுது [இரசமாவது மனதினுடைய ஆசை ரசமும்பரத்தைக்கண் டபின்புபோய் விடுகுதென்றுபகவான் சொல்லியிருக்கின்றமையால் ஆத் மதரிசனமில்லாமல்ரசம்போகிறதில்லையென்பதுகருத்து] (அ·கை) கி லேசத்தைச்செய்கிற அந்த நடு அவஸ்தையைத்தானே விரிவாகச்சொல்லுகி ருர் | என்னை இச்சமுசாரத்தினிருப்பானதுவிவேகத்தினுற்பாதிவிடடும்பா

ர்த்திபிடித்துக்கொண்டுமிருக்கின்றமையால் என்மனது நிலையில்லாமலிருந் துகொண்டு சமுசாரசுகம் மோட்சசுகமிவவிரண்டுசுகங்களையுங் கையினுற் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டிருக்கின்றது [ஆகையாலிரண்டுங் கிடையாதே போய்விட்டுதென்பதுகருத்து] கட்டையைப்பார்த்துக்கள்ளனே கட்டை யோவென்கிறசமுசியத்தையடைகின்றதுபோலதத்துவநிச்சயமில்லாதஎன் புத்தியானது இதுதத்துவமோ அதத்துவமோவென்கிறசமுசியத்தையடை ந்துகொண்டிருக்கின்றது * தேவருனவன்பலபோகங்களால் நிறைந்தவி மானத்தைவிடாததுபோல சஞ்சலமாயும் பலபோகவாசனைகளால் நிறை ந்தும் உலகங்களில் விளையாடி விளையாடி அப்பியாசிக்கப்பட்டிருக்கிறசா பல்லியத்தையுடையதாயுமிருக்கின்ற இந்தச்சித்தமானது பலவநதமா க அடக்கினபோதிலும் தத்துவக்கியானரூபமானபற்றில்லாததினுல்சஞ்சல த்தைவிடுகிறதில்லை * ஆகையால்புருஷனுக்குபரமார்த்தசத்தியமாயுஞ்சன னமரணரூபமானஆயாசமில்லாமலுந் தேகமுதலான உபாதியில்லாமலும் பிராந்தியில்லாமலும் ஒருதுன்பமில்லாமலுமிருக்கிற இனைப்பாறுகிறயி டம்யாது * சற்சனரானசனகர்முதலானபேர்கள் திருஷ்டபலங்கள் அதிர் ஷ்டபலங்களுக்கனுகூலமானலெளகிகவைதிகவிவகாரத்தைப்பண்ணிக்கொ ண்டெப்படிஉத்தமபதத்தையடைந்துசீவன்முத்தர்களானுர்கள் * இவ்வுல கத்தில்புண்ணியபாபரூபமாயுமசோகமோகரூபமாயுமிருக்கிறசமுசாரமாகிற சேறுஅசரீரத்தில்மிகுதியாகப்பற்றினபோதிலும புருஷனையெப்படிபற்றுமலி ருக்கும் * இவவுலகிற்களங்கமற்றவர்களாயும் பெரியோர்களாயும் பெரிதா னபுத்தியையுடையவர்களாயுமிருக்கிறநீங்களேந்தப்பார்வையையடைந்து சீவன்முத்தர்களாகச்சஞ்சரிக்கின்றீர்கள் * விஷயரூபமானசற்பங்களான துகள்பயத்தின்பொருட்டே ஆசைப்படுத்திக்கொண்டு நசுவரமான கோண லாயிருக்கின்றவுருவுடையதாயுஞ்செல்வமாகிறவிஷத்தையுடையதாயுமிருக் கின்றமையால் மங்களரூபமாயிருக்கையையெப்படியடையும் * மோகமாகி றயானையினுற்கலக்கப்பட்டும் காமமுதலானசேற்றையடைந்துமிருக்கிற புத்திரூபமானபெரியஓடையானதுஎப்படிதெளிவையடையும் * தாமரையி லையிற்சலமானதுபற்றியும்பற்றுமலிருக்கின்றதுபோல சனனமரணப்பிர வாகரூபமானசமுசாரத்திலேயே புருஷனுனவன் விவகாரத்தைப்பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போதும்எப்படிபற்றுமலிருப்பன் * புருஷனுனவனிச்சக லசெகத்தையும் உட்பார்வையினுல்பிறனுக்குவந்ததுன்பந்தனக்கு வந்ததுபோலவும் தனக்குவந்ததுன்பந்துரும்பைப்போலவும் வெளிப்பார்வையினுல்தனச்குவந்ததுன்பநதுரும்பைப்போலவும்வெளிப்பார்வையினுல்தனக்குவந்ததுன்பந்துரும்பைப்போலவும்

டிசிவன் முத்தியையடைகுவன் * புருஷனானவன் அஞ்ஞானரூபமானகட
லைத்தாண்டியிருக்கின்றசிவன்முக்தனாக எந்தப்புருஷனுடையநடக்கை
யைநடந்துதுன்பத்தையடையாமலிருப்பன் * அடைதற்குயோக்கியமான
மோட்சம் எது யோக்கியமான கருமம் உபாசனை முதலானத்தினுடை
யபலம் எது கெட்டதான இச்சமுசாரத்திலெப்படியிருக்கவேண்டும் * ஒ
ருவிதமாகயிராமலிருக்கிறதெய்வத்தினுடையசெய்கைரூபமான இச்செகத்து
க்கு உற்பத்திக்குமுன்னும் நாசத்துக்குப்பின்னு மிருந்திருக்கிற வஸ்துவை
எந்தவுபதேசத்தினலறிவேனே அந்தத்துவமானவுபதேசத்தை எனக்கு
ச்சொல்லவேண்டும் * இருதயாகாசத்துக்குச்சந்திரனாயிருக்கின்றசித்தத்தி
னுடைய அஞ்ஞானமாகிறகளங்கம்போகும்படிக்கு ஒருதடங்கலில்லாமற்
றுனேசெய்யவேண்டும் * இவ்வுலகத்தில் கிரகிக்கத்தக்கது எது விடத்தக்கது
எது இவ்விரண்டுமின்றியிருக்கிறதெது சஞ்சலமாயிருக்கிற என்மனதும
லைபோல் அசையாமலிருக்கையையெப்படியடையும் * அனேகதுன்பங்க
ளையுண்டுபண்ணுகிற இக்கெட்டசமுசாரமாகிற விஷபேதியானதுபரிசுத்த
மான எந்தமந்திரத்தினலெளிதாகச் சாந்தியடையும் [ரோகங்களெல்லாம்
பாபத்தினலேயேவுண்டாகின்றமையால் பாபத்தைப்போக்கடிப்பதைமுன்
னிட்டுக்கொண்டுபரிசுத்தமென்றுசொன்னது] ஆனந்தமாகிறமரத்துக்கு
ப்பூங்கொத்துப்போலவும்தேசகாலங்களாலளவிடப்படாமலுமிருக்கின்றகு
ளுமையைப்பூரணச்சந்திரனைப்போலமனதிலெப்படி நானடைவேன் *மன
தில்நிறைவையடைந்துபூரணனாகவிருந்துகொண்டு திரும்பவுந்துக்கத்தை
யெப்படியடையாமலிருப்பனே அப்படி தத்துவத்தையறிந்தபேர்களாயும்
பெரியோர்களாயுமிருக்கிறநீங்களிவடத்தில் எனக்கு உபதேசம்பண்ணுங்
கோள் *காட்டில்குத்துயிராகவிருக்கின்றதேகத்தைச்செந்நாய்கள் உபத்தி
ரவப்படுத்துகின்றதுபோல உயர்ந்த ஆனந்தமானவிடத்தில்முக்கியமான
இளைப்பாறுதலையடையாதவனாயிருக்கிற என்னை எப்போதும்விஷயே
யங்களானதுகள்மிகவும்உபத்திரவப்படுத்துகின்றதுகள்.

முப்பதாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

முப்பத்தோராவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திலிராமரிச்சமுசாரத்தில் பிழைத்திருக்கின்றது மழைகால
க்காட்டினுடைய கெட்டபிழைப்புக்குச்சரியாகவிருக்கின்றதென்றுசொல்லி
மோட்சமடையத்தக்கவுபாயத்தைக்கேட்கிறுரென்றுசொல்லப்படுகுது.

ஆயுளானதுமிகவுமுயர்ந்தமரத்தில்லசைந்து கொண்டிருக்கிறயிலையிற்
றெருங்குகின்றநீர்த்துளிபோலச்சீக்கிரத்தில்நசிக்கிறதாகவிருக்கின்றமையால்
சிவன் பரமசிவன்முடியிலொருகலைமாத்திரமிருந்திருக்கிற சந்திரனைப்போ
ல அற்பமாகவிருக்கும்போது [வருஷாகாலத்தில் சந்திரன் காணக்கூடாதவ
ன் அதிலும் ஒருகலைமாத்திரமிருந்திருக்கின்றசந்திரன் மிகவுங்காணக்கூடா
தவனென்பதுகருத்து] கெட்ட தேகமானது வயல்களில் கூவிக்கொண்டி
ருக்கிறதவளையின் கழுத்துத்தோலின் மத்தியம்போலச்சீக்கிரத்தில்நசிக்கின்
றதாகவிருக்கும்போது இஷ்டாள்பந்துக்களிவர்கள்சங்கமானது சிவர்களு
க்குவலைபோலவிருக்கிற கொடிகளால் சுற்றப்படும்போது [நன்மார்க்கத்
தைத்தகைகின்றமையால்சுற்ற லென்றுசொன்னது] வாசனரூபமான கிழ்
க்காற்றினுற்சூழப்பட்டும் துராசையாகிறமின்னலையுடையதாயும் பிரகாச
மாயும் உக்கிரமாயுமிருக்கிற மோகமாகிறதிவலை மேகமானது இடிவிழு
ம்படியாகக்கெற்சிக்கும்போது சஞ்சலமாயும் துஷ்டமாயுமிருக்கிற லோப
மாகிறமயிலானது அதிகமாகக்கூத்தாடும்போது அனர்த்தமாகிற குடை
மல்லிச்செடியானதுகலகமாகிறமொக்குகள் பிரிந்துமலரும்போது சிவர்க
ளாகிறஎலிகளைப்புசித்துக்கொண்டும் ஒழிவின்றியிருக்கிறசலப் பிரவாகம்
போலச் சஞ்சாரத்தையுடையதாயுமிருக்கின்ற கோடூரமானகாலனாகிறபூ
னையானது எங்கேயோ ஒரிடத்திலிருந்துமேலே விழும்போது எது உ
பாயம் எதுகதி எந்தசிந்தைபண்ணத்தக்கது எது அடையத்தக்கவிடம் எ
தினாலிந்தப்பிழைப்பாகிற மழைகாலக்காடானது இனிமேல்துன்பத்தைக்
கொடாமலிருக்கும் [காட்டிலுண்டான காற்றுமழைமுதலான பீடைபோ
கிறத்துக்கு குடை திரை பாய்முதலானத்தை வுபாயமென்றது ரசகுண்
டுமருந்துபூசுகிறதுமுதலானத்தினுல்மழையில்லாமற்செய்து கொண்டுதா
ரதேசத்திற்போகையைக்கதியென்றது சங்கடத்தில்நின்றும் விடுவிக்கின்ற
மந்திரதேவதைமுதலானதைச் சிந்தையென்றது மலைக்குகையையடைகி
ன்றதையிடமென்றது இவைகள்சாதனங்களாகவுலகத்தில் பிரசித்தமாயிரு
க்கின்றதுகள் அப்படியிவடத்திலுங்கேட்கப்படுகின்றதுகள் * தவம் ஞா
னமிவைகளுடையசத்தியினுல்திடமானபுத்தியையுடையவர்களான உங்களை

ப்போற்கொத்தபெரியோர்கள் ஏந்தவஸ்துமிகவுங் கெட்டதாயிருந்தாலும் அந்தவஸ்துவைநல்லதாகப்பண்ணமாட்டார்களா அந்தவஸ்துபூமியிலிருக்கின்றமனுஷியாளுக்குள்ளேயாவது சொர்க்கத்திலிருக்கிற தேவர்களுக்குள்ளேயாவது ஓரிடத்திலுமில்லை [அதேதெனில திரிசங்குவுக்குச்சண்டாளனாகப்போகும்படியான குருவினுடையசாபமும் கற்பகாலபரியந்தமனுபவிக்கத்தக்கசொர்க்கமாகுவாச்சுது சுனசேபனுடையமரணமுந் தீர்க்காயுளாகமுடிந்ததென்பதுகாத்த] ஏப்போதுந்துக்கசிந்தையினாற் சஞ்சலமாயும் ரசமில்லாததாயுமிருக்கின்ற இந்தநிகிர்ஷ்டமானசமுசாரமானது அக்கியானத்தைவிட்டுருசித்திருக்குந் தன்மையைபெறும்படியடையும் * வசந்தகாலத்தில்வெளுத்திருக்கிற புட்பங்களால்பூமியானது அழகையடைந்திருக்கின்றதுபோல இச்சமுசாரமானது ஆசைக்குவிரோதமான பூரணகாமனுயிருக்கையாகிறபால்மாழக்கினால் ஏப்படிஅழகாயிருக்கையையடையும் * மனதுருமானசந்திரனிடத்திலிருந்தும் சீவன்முத்தர்களுடைய அனுபவத்திற்பிரசித்தமாயிருக்கிற ஏந்தவிளக்கத்தினால் காமமுதலான அழுக்குதுடைக்கப்பட்டு சந்தோஷமாகிற கிரணமானதுண்டாகும் * முடிவில்துக்கத்தையுடையதென்றுசமுசாரநடத்தையையறிந்தவனும் இகபரலோகபோகங்களைவிவேகவைராக்கியங்களாற் போக்கடித்தவனுமிருக்கிற ஏந்தமகாபுருஷனைப்போல்நாங்களிச்சமுசாரமானகாட்டுவழிகளில் விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டியதைச் சொல்லவேண்டும் * சமுசாரமாகிறசாகரத்திற்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறசீவர்களை ராகத்துவேஷங்களாகிறபெரிதானபோகங்களும் போகங்களுடையகூட்டங்களும் சப்பத்துகளும் ஏப்படிதுன்பப்படுத்தாமலிருக்கும் * மூலிகையின்ரசத்தினாற்கட்டப்பட்டிருக்கிற ரசமானது அக்கினியினால்வேகாததுபோல புருஷன் அக்கினிபோற்கொளுத்துகிறசமுசாரத்தில் விழுந்திருந்தபோதிலும் ஏதினால்வேகாமலிருப்பன் அந்தசிரேஷ்டமானபதமியாது * (அ-கை) விவகாரந்துக்கமேயாகிலதை விடுமெனிலதற்குச்சொல்லுகிறார் | கடலிலுண்டாயிருக்கிறசீவர்களுக்குசலமின்றியிருக்கிறயிருப்பானதுண்டாகாததுபோல சீவர்களுக்கிச்சகத்தில் விவகாரத்தைவிட்டிருக்கிறயிருப்பானதுண்டாகிறதில்லை * (அ-கை) துஷ்டவிவகாரத்திற்றுக்கமிருக்கட்டும் நன்றானவிவகாரத்திற்றுக்கத்தினுடைய எண்ணிக்கையேயில்லையெனிலதற்குச்சொல்லுகிறார் | ஆகையாற்சூடன்றியிலிருக்கிற அக்கினிச்சுவாலையானதில்லாததுபோல ராகத்துவேஷங்களாலுஞ்சுகதுக்கங்களாலும்விடுபட்டிருக்கிற நல்விவகாரமானதிவ்வுலகத்திலில்லை * (அ-கை) வெளிவிவகாரமிருக்

கட்டு மனதினுடைய அசைவேபெரிதான துக்கமாகையாலதினுடையசிட்சையைச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கிறார் | மூன்றுலகத்திலும் விஷயத்தைப்பற்றியிருக்கிற மனதினுடைய இருப்புக்குநாசமானதுயுத்தியில்லாமலுண்டாகிறதில்லை யாகையாலுயர்ந்திருக்கிற அந்தயுத்தியையெனக்குப்பூரணமாகச்சொல்லவேண்டும் * விவகாரத்தைப்பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் விவகாரத்தைப்பண்ணாமலிருந்தாலும் துன்பம்வராமலிருக்கிற உத்தமமானயுத்தியைச்சொல்லுங்கோள் * உத்தமமாயும்பரிசுத்தமாயுமிருக்கிறமனதானது ஏந்தயுத்தியினாலிளைப்பாறுகுதோ அந்தவுபாயத்தை உத்தமமான மனதையுடைய ஏத்தப்புருஷன்முன்னேயெப்படிசெய்து ஏன்னபலத்தையடைந்தான் அதைநீரெப்படியறிந்திருக்கிறீரோ அப்படிசொல்லும் * சாதுக்களெந்தவுபாயத்தினால் துக்கமில்லாமலிருக்கின்றதையடைந்தார்களோ அந்தவுபாயத்தைநீரறிந்தபடி எனக்குமோகம்போகிறதின்பொருட்டு நிச்சயமாகச்சொல்லவேண்டும் * (அ-கை) அப்படிக்கொத்தயுத்திகிடையாவிட்டால் நான்தேகத்தைவிடும்படியான பிறையோபவேசம்பண்ணுகிறதேதவிர சீவனவிவகாராதிகள்பண்ணுகிறதில்லையென்றுசொல்லுகிறார் | [பிறையோபவேசமென்றது பிராணனைவிடுகிறேனென்கிற படுக்கை] அப்படிக்கொத்தயுத்தியானதில்லாமலிருந்தாலுமல்லது அந்தயுத்தியிருந்தபோதிலும் எனக்கு ஒருவராவது நன்றாகச்சொல்லாமற்போனாலுமல்லது நானேவிசாரணைசெய்தாவது உத்தமமாயும் பிரசித்தமாயுமிருக்கிற இளைப்பாறுதலையடையாமற்போனேனேயாகிலப்போது நான்சகல இச்சைகளையும் அகங்காரத்தையும்விட்டு ஸ்நானம்பண்ணுகிறது வஸ்திரத்தையுடுத்துகிறது தானங்கொடுக்கிறது சலபானம்பண்ணுகிறது புசிக்கிறதுமுதலான விவகாரத்தைப்பண்ணுகிறதுமில்லை ஒருகாரியங்களிலேயுமிருக்கிறதில்லை ஆபத்துசம்பத்துக்களிலுமிருக்கிறதில்லை தேகத்தைவிடுகிறத்தைத்தவிர நானொன்றையுமிச்சிக்கிறதில்லை * மிகவுஞ்சந்தேகமில்லாதவனாகவிருந்து மமதைமாச்சரியமிவைகளைவிட்டுச்சித்திரத்திலெழுதப்பட்டவுருவத்தைப்போல இவ்விடத்தில்மௌனமாகவேயிருக்கிறேன் * அதன்பின்புநாள்வரையில்மூச்சைவிடுகிறது வாங்குகிறது வெளிஞானமிதுகளைவிட்டுத்தேகமென்று பெயருடையதானவுருவோடுகூடின இந்த அனர்த்தத்தைவிடுகிறேன் * நான்தேகத்தையுடையவனுமல்லதேகமும் என்னுடையதல்லமற்றொருவருமென்னுடையவரல்ல எண்ணெயில்லாததீபம் போலச்சாந்தியையடைந்துசகலத்தையும்விட்டு இத்தேகத்தையும்விடுகிறேன் * வான்மீகிசொல்லுகிறார்களங்கமில்லாதசந்திரனைப்போல அழகுபொருந்தின

வாயும்பெரிதானவிசாரணையினால்மலர்ந்தமனதுள்ளவராயுமிருக்கிற இ
ராமரித்தப்படி சொல்லிவசிஷ்டர்முதலானவர்கள்முன்னே மேகங்களுக்கெ
திரே மயிலானது கேகாவென்கிறசத்தத்தைச் சொல்லிச்சிரமத்தினால்மௌ
னமாகவிருந்ததுபோலமௌனமாகவிருந்தார். ※

முப்பத்தோராவதுசருக்கமுற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திலிராமருடையவார்த்தையைக் கேட்டவர்களாகவிருக்கிற
மனுஷியாள்தேவாளிவர்களுக்குண்டாகிறமிகுந்த ஆச்சரியமும் ஆகாயத்தி
லிருந்துவிழுகிறபுட்பவருஷமுஞ்சொல்லப்படுகின்றது.

(அ-கை) தங்களுடையவிவேகத்துக்கும் நல்லவிசாரணைக்குமூல
மான இராமருடையவசனங்கள்தாங்களாய் விசாரணைசெய்தற்குவலியில்
லாதவர்களான முமுட்சுக்களுக்கு உபதேசமாகின்றமையால் விருப்பத்தின
லும்அப்பியாசத்தினாலுங்கிரகிக்கத்தக்கதென்றுதெரியப்படுத்துவதற்காக இ
ராமருடையவசனத்தைச்சந்தோஷத்துடன்கேட்டுச்சபையில் வருகின்றதே
வர்கள்முதலானவர்களுடைய உச்சவத்தை ஸ்ரீவான்மீகர்தெரியப்படுத்து
கிறார் | தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடைய இராமர்மனதினுடைய
மோகத்தைப் போக்கத்தக்கவசனத்தைச்சொல்லும்போது ※அச்சபையிலிரு
க்கிறசகலமானபேர்களும்ஆச்சரியத்தினால்நன்றாகமலர்ந்திருக்கிற கண்களை
யுடையவர்களாகவும் அவர்வார்த்தையைக்கேட்கிறதுக்காக எழுந்திருந்த
துகள்போலிருக்கிறவுடம்புமயிர்களால்துவாரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறவஸ்
திரத்தையுடையவர்களாகவும் வைராக்கியவாசனையினால் சகலசம்சாரவா
சனைகளையுந்தள்ளி ஒருமுகூர்த்தகாலம் அமிர்தசமுத்திரத்தில் முழுகினவ
ர்கள்போலவும் சித்திரத்திலெழுதப்பட்டவர்கள்போலவும் ஆனந்தத்தினு
டைய அடையாளத்தினால் பூரித்தசரீரத்தையுடையவர்களாகவுமானார்கள் ※
சபையிலிருக்கிறவசிஷ்டர் விசுவாமித்திரர்முதலானரிஷிகளாலும் ஆலோ
சனைதெரிந்தசயந்தன் முதலானமந்திரிகளாலும் தசரதர்முதலான அரச
ர்களாலும் சிலதேசங்களிலிருந்துவந்திருக்கிற அரசர்களாலும் பட்டண
த்துச்சனங்களாலும்இராசகுமாரர்களாலும் பிரமத்தையறிந்த பெரியோர்க

ளாலும்பிராமணர்களாலும்வேலைக்காறர்களாலும்அசையாமற்கூண்டிலிரு
க்கிறபட்சிகளாலும் தங்கள்தங்கள்சன்னலிலிருந்துகொண்டு ஆபரணங்களு
டையசத்தமில்லாமலசையாமலிருக்கின்றகௌசல்லியைமுதலான ஸ்ரீகளா
லும் ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற சித்த கந்தருவ கின்னராதிகளாலுஞ் சிரே
ஷ்டமான நாரதர் வியாசர் புலகர்முதலானமுனிகளாலும் தேவர்திக்குப்
பாலகர் வித்தியாதரர் உரகர் இவர்களாலும் விசித்திரமான அருத்தங்க
ளையுடையதாயுமிகவுஞ் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறவிராமருடைய வசனங்களா
னதுகள்கேட்கப்பட்டதுகள் ※ அதன்பின்பு தாமரையிதழ்போலிருக்கிறக
ண்களையுடையவராயும் இரகுகுலமாகிற ஆகாயத்துக்குச்சந்திரனாயும் பூ
ரணச்சந்திரன் போலழகாயுமிருக்கிற அவ்விராமர்மௌனமாக விருக்கும்
போது ※ நன்றுநன்றென்றசொற்களோடுகூடச்சித்தர்களாலிறைக்கப்பட்ட
டமலர்மழையானது ஆகாயத்திலிருந்து அசுமானகிரிபோல்விழுந்தது ※
(அ-கை) மலர்மழையைவருணிக்கிறார் | மந்தாரவரும்பிலிவண்டுப்பாறிக்
கொண்டிருக்கிற ஆண்பெண்ணிரண்டுவண்டுகளுடையதொனியையுடைய
தாயும் மதுரம் வாசனை அழகு இதுகளால்மனுஷர்களைச் சந்தோஷமு
ள்ளவர்களாயும் பரவசர்களாயும்பண்ணிக்கொண்டும் ஆகாயத்திலுண்டான
காற்றினாற்றள்ளப்பட்டிருக்கிற நட்சத்திரங்களுடையவரிசைபோலவும் தே
வஸ்திரீகளினுடையநகைபயினதுபிரகாசம்பூமியில்விழுந்தாப்போலவும் வ
ருஷித்துக்கொண்டும் கெர்சனையின்றியுமின்னற்களாற்பிரகாசித்துக்கொ
ண்டுமிருக்கிறமேகலேசங்கள் விழுந்தாப்போலவும் வெண்ணெய்க்கட்டிகளு
டையவரிசையானது இறைக்கப்பட்டாப்போலவும் முத்துமாலைகள்போல
வுஞ் சிரேஷ்டமானபனிமழைபோலவும் சந்திரகிரணங்களுடைய வரிசை
போலவும் பாற்சமுத்திரத்தலைகளின்வரிசைபோலவும் தாமரை தாழை ஆ
ம்பல் குருக்கத்தி கருநெய்தல்முதலியபுட்டங்கள் சமீபபூமிகள் வீட்டினு
டைய இறப்புகள் நாற்சந்திகளிவைகளை நிறைத்துக்கொண்டும் பட்டண
த்திலவசிக்கின்றபுருடர்கள் ஸ்திரீகளிவர்களால்நிமிர்ந்துபார்க்கப்பட்டுமே
கமின்றியுங்கருநெய்தற்புட்டம்போலவுமிருக்கிற ஆகாயத்திலிருந்துவிழுகி
றமழைபோலவும் நெருக்கமாயும் ஒருநாளுங்காணப்படாமலும் சகலசெ
னங்களுக்கும் ஆச்சரியத்தைப்பண்ணிக்கொண்டும் ஆகாயத்திற்கண்ணுக்
குத்தெரியாமலிருக்கிறசித்தர்களுடையகைகளாலிறைக்கப்பட்டுமிருக்கிற அ
ந்தமலர்மழையானது அரைநாழிகைவரைக்கும் வருஷித்தது ※ அந்தப்பு
ட்பவருஷமானது சபையையும் சபையிலிருக்கிறசனங்களையும் நிறைத்து
ஓயும்போது அச்சபையிலிருக்கிறசனங்கள் சித்தர்களுடைய விவ்வார்த்தை

பைக்கேட்டார்கள் * சொர்க்கத்தில்நாலுபக்கலிலும் சித்தர்களுடைய கூட்
டங்களிற்கற்பகாலம்வரைக்குஞ் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறநம்மால் ஒருநாளு
ங் கேழ்க்கப்படாமலு விஷ்டமாயும் காதுக்கமிர்தமாயும் பெரிதாயும் புண்
ணியமாயும் மநோக்கியமாயுமிருக்கிற இவ்வசனமானது கேட்கப்பட்டது
ஆச்சரியம் * இரகுகுலத்துக்குச்சந்திரனாகவிருக்கிற இவ்விராமனால்சிரே
ஷ்டமானயாதொருவசனமானது வைராக்கியத்தினாற் சொல்லப்பட்டுதோ
அதினுடைய அருத்தமானதுவியாழபகவானுக்குந் தெரியமாட்டாது ஆ
கையாலிதைக்கேளாதசன்மம்வீணாகவாகுது * சாதி குலம் நடக்கை தரு
மம் ஞானம் முதலானத்தில்வந்திருக்கிற வுயர்ச்சிக்குப் பிரயோசனத்தையு
ண்டுபண்ணி ரட்சிக்கின்றதாயும் யோக்கியமாயும் உபசாந்திர சத்தினாலிழ
காயுமிருக்கிறவசனத்தைப் பிரீதியினாற்சொன்னாரோ அவ்வசனத்தினால்நா
ங்களிப்போதுசொற்கமுதலானசுகமும் அசாரமென்றுவிசாவிற் றெரியப்
படுத்தப்பட்டோம்.

முப்பத்திரண்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றுவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்திற்சித்தர்கள் சபையிலிறங்கித்தகுதியானபடிக்கிருந்திராம
ர் வசனத்தைத் தோத்திரஞ்செய்வதைச் சொல்லப்படுகின்றது ஸ்ரீ வான்
மீகிசொல்லுகிறார்.

இரகுவமிசத்தைப்பிரகாசஞ் செய்கின்றவராகவிருக்கிற இராமனாற்
சொல்லப்பட்டபரிசுத்தமான இவ்வசனத்துக்கு மகாரிஷிகளாற் சொல்லப்
போகிற யோக்கியமானநிச்சயத்தைக்கேட்கவேண்டுமென்று சித்தர்கள்சொ
ல்லுகிறார்கள் * நாரத வியாச புலகர் முதலான முனிசிரேஷ்டர்களே சகல
மானரிஷிகளே விக்கினமில்லாமற்கேட்கவேண்டியதற்காகச்சீக்கிரமாகவாரு
ங்கோளீ * சம்பத்தினால்நிறைந்தும் தனத்தினாலுயர்ந்துமிருக்கிறபிரகாசத்
தையுடையதாயும் புண்ணியமாயுமிருக்கிற இந்த தசரதர்சபையினுடைய நா
லுபக்கலிலும் தாமரையில்வண்டுகள்போலயிறங்குவோமென்று சொல்லிஆ
காயத்தில் விமானத்தின்மீதிருக்கிற சகலமானமுனிவர்களுடைய வரிசையா
னது அச்சபையி லிராமன் முதலானவர்களிருக்கிற விடத்திலிறங்கிற்று *

(அ • கை) அச்சபையைவருணிக்கிறார் | அம்முனிவர்களுடைய வரிசையா
னது ஏப்போதுப் வீணையைமீட்டிக்கொண்டிருக்கிற நாரதர் கருநிறத்
தையுடையவியாசர் இவர்களுடையநடுவில் பிருகு ஆங்கிரசுபுலத்தியர்மு
தலானமுனிசிரேஷ்டர்களாலலங்கரிக்கபபட்டும் சவனர் உத்தாலகர் உசீரர்
சரலோமர் இவர்கள்முதலான ரிஷிகளாற்சூழப்பட்டும் * அச்சபையிலுள்ள
வர்கள் ஒருத்தருக்கொருத்தர் நெருக்கத்தினால் மளமளவென்கிற மான்
றோலையுடையவர்சளாயும் வளையமாயசைநதுகொண்டிருக்கிற உருத்திரா
ட்சமாலைகளையுடையவர்களாயும் அழகானகமண்டலத்தைத் தரித்தவர்க
ளாயும் ஆகாயத்திலிருக்கிற நட்சத்திரங்களுடையவரிசைபோலவும் சூரியர்
களுடையவரிசைபோலவும் ஒருவருக்கொருவரால் பிரகாசிக்கின்ற அலங்
காரமானமுகங்களையுடையவர்களாயும் இரத்தினங்களுடைய வரிசைபோ
லொன்றுக்கொன்றினால் பலவிதநிறங்களை யடைந்திருக்கின்றவுருவையு
டையவர்களாயும்முத்துவரிசைகள்போலொன்றுக்கொன்றினால் மிகுந்தகா
ந்தியையடைந்துகொண்டும் வேறானசந்திரகிரணங்களுடைய மழைபோல
வும் சூரியர்களுடையவரிசைபோலவும் வெகுகாலமாக ஒருவிடத்திற்சேர்க்
கப்பட்டிருக்கிற பூரணச்சந்திரர்களுடையவரிசைபோலவுமிருக்கின்றது *
நட்சத்திரங்களுடைய கூட்டத்திற்சந்திரன்போலநாரதர் ஓரிடத்தில்விளங்
குகிறார் தேவர்களுக்குள்ளிந்திரன்போல ஓரிடத்திற்புலத்தியர்விளங்குகிறார்
தேவர்களுக்குள்ளேசூரியனைப்போல ஆங்கிரசு ஓரிடத்தில்விளங்குகிறார்
* பின்பு இச்சித்தர்களாகாசத்தைவிட்டுச்சபையிலிறங்கும்போது முனிவ
ர்களால்நிறைந்த அச்சபையானது ஏழுந்திருந்தது * சித்தர்களும்மனுஷி
யர்களுங்கலந்தொருவருக் கொருவர்சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறதேககாந்திக
ளால்பத்துதிக்குகளையும்பிரகாசம்பண்ணிக்கொண்டுவிளங்கினார்கள் * அவ
ர்களிற்சிலர்மூங்கிற்றண்டைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டுஞ் சிலர்தாமரைம
லரைக்கையிற்பிடித்துக்கொண்டுஞ்சிலர் அறுகம்புல்லைச்சிகையிற்றரித்துக்
கொண்டுஞ் சிலர்சூடாமணியைச்சிகையிற் றரித்துக்கொண்டுஞ் சிலர்சடை
முடிகளையுடையவர்களாயுஞ் சிலர்சிரசின்முன்பக்கத்தில்மாலைகளைச்சூட்
டிக்கொண்டுஞ் சிலர்கணுக்கையிலுருத்திராட்சமாலையைத்தரித்துக்கொண்
டுஞ்சிலர்மாவுரிகளையுடுத்திக்கொண்டுஞ்சிலர்முஞ்சிபபுற்கயிற்றையரையிற்றரித்துக்
கொண்டுஞ் சிலர்வெண்பட்டுகளைபபோர்த்துக்கொண்டுஞ்சிலர்முத்த மாலைசளாலலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிறார்கள் * வசி
ஷ்டரும் விசுவாமித்திரரும் வந்திருக்கின்றசித்தபுருஷாளனைவரையுமருக்
கியம் பாத்தியம் வசனமிவைகளாற்கிறமமாகப்பூசித்தார்கள் * அச்சித்தபு

ருஷிகள்வசிஷ்டனையும் விசுவாமித்திரனையும் பிரீதியோடு அருக்கியம் பாத்
தியம் வசனமிவைகளாற்பூசித்தார்கள் ❋ அதன்பின்புதசரதர்சகலவுபசார
த்தினாலும் அச்சித்தர்களைப்பூசித்தார் அவர்களும் நன்றாயிருக்கிறீரா வெ
ன்கிறவசனத்தினாற்றசரதனைப்பூசித்தார்கள் ❋ சித்தர்கள்மனுஷியாளிவர்க
ளெல்லாரும் பிரீதியாக ஒருவருக்கொருவர் பூசைகளைப்பண்ணிக்கொண்டு
ஆசனங்களிலிருந்தார்கள் ❋ அச்சித்தர்கள் வந்தனஞ்செய்து எதிராகவி
ருக்கிற இராமனைப்பார்த்து யோக்கியமானவசனத்தினாலும் புட்பவருஷ
த்தினாலுந்தோத்திரவினாலும் பூசித்தார்கள் ❋ வேதவேதாங்கங்களைக் கரை
கண்டவர்களாயும் அறியவேண்டியத்தை யறிந்தவர்களாயும் பெரியோர்க
ளாயுமிருக்கிற விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டர் வாமதேவர் நாரதர் வியாசர்
மரீசி தூர்வாசர் ஆங்கீரசர் கிரது புலஸ்தியர் புலகர் சரலோமர் வாச்சியா
யனர் பரத்துவாசர் வான்மீகி உத்தாலகர் ரிசீகர் சய்யாதி சவனர் முத
லியரிஷிகளும் அச்சபையில்நாயகர்களாகவிருந்தார்கள் ஆசாரியனிடத்தில்
நியமப்படிக்குவேதாப்பியாசம்பண்ணினவர்களான அந்தநாரதர்முதலான
சித்தர்கள் வசிஷ்டர் விசுவாமித்திரர்களுடனேகூடவணக்கமாகவிருக்கின்
ற இராமனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்கள் ❋ விசாரணையினால் நிச்சயிக்க
ப்பட்டிருக்கிறபொருட்களையுடையதாயும் பதார்த்தங்களுடைய உண்மை
யான அறிவோடுகூடிக்கொண்டும் வித்துவான்களுடையசபைக்குயோக்கி
யமாயும் பிரகாசமான அட்சரங்களோடுகூடிக்கொண்டும் உள்ளே உயர்
ந்திருக்கிற வெகுகருத்துக்களையுடையதாயு மனதுக்குச்சந்தோஷத்தைப்
பண்ணுகிறதாயும் பெரியோர்களுக்குயோக்கியமாயும் ஒருதோஷமன்றியி
லும் பிரகாசமானபொருளையுடையதாயும் வியாகரணங்களாற்சோதிக்கப்ப
ட்டபதங்களையுடையதாயும் பிரகாசமாயும் இதமாயும் சொற்குற்றமன்றி
யிலும் வைராக்கியரசத்தையுடையதாயும் மிகவுங்கெம்பீரமாயும் ஆசைநீ
ங்குகின்றதனாலுண்டாகிறசந்தோஷத்தையுடையதாயுமிருக்கிற பதினாறுகு
ணங்களையுமுடைய இவ்விராமராற்சொல்லப்பட்டவாக்கியமானதுயாருக்
குத்தான் ஆச்சரியத்தைப்பண்ணமாட்டாது ❋ நூற்றிலொருவருக்கேயா
வரினுமுயர்வாகியசமத்காரமும் கருத்தில்வைக்கப்பட்டிருக்கிற அருத்தத்
தை ஒருக்காலும்பிசகாமற்றெரியப்படுத்துகிறவல்லமையுமுடைய வாக்கான
துண்டாகுது ❋ வாரீர் இராசகுமாரரே உம்மைத்தவிரயாருக்குப்பாணம்
போலேசூட்சுமார்த்தங்களைப்பிளந்துகொண்டிருக்கிறபுத்தியாகிற கொடி
யானது விஸ்தாரத்தையடைந்து விவேகமாகிறபழத்தை யுண்டுபண்ணிக்
கொண்டுவிசாரணை வைராக்கியங்களாகிற பூவினாலுந் தளிரினாலும் மிகு

ந்தவிருத்தியடைகுது ❋ இராமருடையவிருதயத்தில் மற்றொன்றினாலுந்
தோற்றாமலிருக்கின்ற பதார்த்தங்களுடையவுண்மையைத்தோற்றப்பண்ணிக்
கொண்டுசொலிக்கின்றஞானமாகிறதீபச்சுவாலைபோலெந்தப்புருஷனுக்கு
ச்சொலிக்குதோ அவனேபுருஷனென்றுவிளக்கப்படுகிறான் ❋ இப்போது
சொன்னஞானமில்லாதசீவர்களிரத்தமாமிசம் என்புருபங்களானவெகுதே
கங்களையே ஆத்மாவென்றெண்ணுகின்றமையால் சத்தமுதலானபதார்த்
தங்களையனுபவிக்கிற அந்தத்தேகங்களில ஆத்மாவில்லை [ஆகையாலுல
காயுதமதமே அவர்களுக்குப்பலித்துதென்பதுகருத்து அவர்களிடத்திலஞா
னத்தோடுகூடின ஆத்மாயிருப்பனேயாகில அவசியம்புருஷார்த்தத்திலே
யே எத்தனம்பண்ணுவன் அப்படி எத்தனஞ்செய்யாததினால் கடம்போல
வுஞ்சுவர்போலவுபுத்தியில்லாதவர்களென்று நிந்திப்பதற்காக ஆத்மாவி
ல்லை என்றுசொன்னது]மோகத்தைப்பொருந்திச்சனன மரணங்களைய
டிக்கடியடைந்துகொண்டுசம்சாரசொரூபத்தை விசாரணைபண்ணாமலிரு
க்கின்றசீவர்களைப்பசுக்களென்றறியத்தக்கது ❋ காமாதிசத்துருக்களை நா
சம்பண்ணிக்கொண்டும் முன்பின்விசாரணைக்கியோக்கியராயு மிருக்கிற
இவ்விராமனைப்போல நிருமலபுத்தியையுடையவரானபுருஷன் எங்கேயோ
ஓரிடத்தில்வெகுபிரயாசத்தினாற்காணப்படுகிறான் ❋ நிரதிசயானந்தத்தை
யுடையவர்களாயும் அழகானவுருவையுடையவர்களாயுமிருக்கிற நல்லோர்க
ள்சட்டுமாங்கனிபோல அரிதாகவிருக்கிறார்கள் ❋ கொண்டாடத்தக்கபுத்தி
யையுடைய இவ்விராமரிடத்தில் உலகவிவகாரங்களைநன்றாகவறிந்துதன்
னுடையவிவேகத்தினாற்றானேதத்துவத்தைக்காணும் படியானசமத்காரமா
னது இவ்வயதிலேயேகாணப்படுகுது ❋ பழங்களாலுந்தளிர்களாலும் விள
ங்கிக்கொண்டும் அழகுபொருந்தியும் ஏறுதற்கெளிதாயுமிருக்கிற மரங்கள்ச
கலதேசங்களிலுமுண்டாகுதுகள்சந்தனமரமாத்திர முண்டாகிறதில்லை ❋
சந்திரனிடத்திற்குளுந்தகிரணம்போலவும் நல்லமரத்திற்பூங்கொத்துப்போ
லவும்புட்பத்திற்பரிமளம்போலவுமிராமரிடத்திலிந்தச்சமத்காரமானதுகாண
ப்பட்டுது ❋ மிகவுந்துஷ்டசொரூபமாயிருக்கிறமுன்கருமத்தினுடைய சிருஷ்
டியினாலுண்டுபண்ணப்பட்டகெட்டதான இச்சமுசாரத்தில் விவேகத்தினா
லுண்டான ஆத்மலாபமானதுமிகவுமரிதாயிருக்கின்றது ❋ எப்போதுங்கீ
ர்த்திக்கிடமானதத்துவவிசாரணைபண்ணிக்கொண்டுமோட்சமடைதற்கெத்
தனஞ்செய்கின்றவர்களே பலமுள்ளவர்களாயுஞ் சத்துக்களுடைய எதிரே
எண்ணத்தக்கவர்களாயும் புருஷ உத்தமர்களாயுமிருக்கிறார்கள் ❋ உயர்வா
இயவிவேகமும் மேலானமனதுமுடையவராகிய இராமருக்குச்சரியான ஒ

ருபுருஷனிப்போது மூன்றுலகத்திலுமில்லை முன்னுலுங்காணப்படவில்லை இனிமேலுமுண்டாகப்போகிறதில்லையென்று எங்களுடையநிச்சயம் * சகலசெனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தையுண்டுபண்ணுகிற இராமருடையமனதுக்கும் நம்முடைய உபதேசத்தினுலிஷ்டமான அருத்தஞ்சித்தியாமற்போனுல் அப்போதுமுனிகளென்றுபேர்பெற்றிருக்கிறநாமேமிகவுங்கெட்டபுத்தியையுடையவர்களாகையால் அவசியம் உபதேசிக்கவேண்டும்.

முப்பத்துமூன்றுவதுசருக்கமுற்றிற்று.

கைலாசபதிதுணை.

ஸ்ரீவான்மீகியினுற்பண்ணப்பட்ட
மோட்சோபாயமானமகாராமாயணத்தில்.

வைராக்கியப்பிரகரணம்.

ஓம்.

இரண்டாவது.

முமூட்சுப்பிரகரணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

நித்தியமாயுஞ் சனாயில்லாமலுஞ் சகலத்துக்குமூதன்மையாயும் ஒன்றுயுஞ் சொருபானந்தலேசத்தினுலலங்கரிக்கப்பட்ட விஷயானந்தமுதலான ஆனந்தத்தையுடைத்தானதாயும் மகத்துக்களாற்சித்தத்திற்றியானிக்கப்பட்டும் வேதாந்தங்களாற்றெரியப்பட்ட மோட்சத்துக்கிருப்பிடமாயுமிருக்கின்ற ஆத்மசொருபத்தைநமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன்.

(அ - கை) முன்பிரகரணத்திலிராமர் முதலானவர்களாற்சொல்லியவசனவழியாகசாதனசம்பத்து சொல்லப்பட்டபோதிலுமதைமுமூட்சுக்களால் எந்தக்கிரமமாகவிவகாரம் பண்ணிக்கொண்டுசம்பாதிக்கத்தக்கதோ எப்படியதனுல்தத்துவஞானங்கிடைக்குமோ அப்படிவெவ்வேறுகப்பிரித்து அதுகளையுபதேசிப்பதற்காக இவ்விரண்டாவதான முமூட்சுவிவகாரப் பிரகாணத்தை ஸ்ரீவான்மீகிபகவான்சொல்ல ஆரம்பிக்கிருர் |

முதற்சருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் சுகப்பிரமரிஷிதத்துவசொருபத்தைத் தானேவிசாரித்துத்தெரிந்திருந்தாலும்பிதாவினுல்நன்றுகச் சொல்லப்பட்டபோதிலுமத்தத்துவசொருபத்தில் விசுவாசம் வாராமற் சனகராஜாவினுபதேசத்தினுல் தத்துவத்தையறிந்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது |

(அ - கை) இப்பிரகரணத்தில் முதலில்மந்தமாயிருக்கிற வைராக்கியமுதலானசாதனமுள்ளவர்களுக்குச்சீக்கிரமாகவே சாதனசம்பத்துவந்ததென்கிற அஞ்ஞானத்தினுல் சிரவணுதிகளில் எத்தனம் வரக்கூடாதென்

று சுகப்பிர்மரிஷியினுடைய கதையினுற் சாதனபரிபாக சொரூபங்களைக்கா
ண்பிக்கத் குருவினிடத்திலிருந் தறியப்பட்டவித்தையே நல்லபலத்தை
யுண்டுபண்ணுமென்கிற சுருதியினுலிராமருடைய குலத்துக்குக்குருவாயி
ருக்கிற ஸ்ரீவசிஷ்டரையிராமருக்குபதேசஞ்செய்வதற்காகப்பூருவநடந்தகா
ரியத்தைத்தெரியப்படுத்தித்தத்துவ உபதேசத்தையாரம்பிக்கின்றதுகளாலு
ச்சாகப்படுத்தப்போகிறவராயிருக்கிற விசுவாமித்திரர் தன்காரியஞ்சித்திக்கி
றதற்காகவுஞ் சிரவணஞ்செய்கிறதற்காகவுமவசரப்பட்டு முன்னுதாகச்சொ
ல்லுகிருர் | முன்பிரகரணமுடிவில் சித்தபுருஷர்கள் சொல்லியபின்பு விசு
வாமித்திரர் இராமரைப்பார்த்து அன்போடுசொல்லுகிருர் ✻ சூட்சுமமாகவி
ருக்கின்ற உம்முடையபுத்தியினுலேயே சகலரகசியத்தையு மறிந்தவராகவி
ருக்கிறீர் உமக்குவேறேயறியத்தக்கதாயாதொன்றுமில்லை [சாராசாரங்க
ளைப்பிரித்துப்பார்க்கிறதில்யோக்கியமாயிருக்கிற உம்முடையபுத்தியினுல்
பரமார்த்தமாயும் உத்தமமாயும் பிரிக்கப்படாமலும் அத்துவிதமாயுஞ் சிற்
சொரூபமாயுமிருக்கிற ஆத்மசொரூபமும் உம்மாலறியப்பட்டதென்று தா
ற்பரியம்] (அ - ளை) ஆனுல் எனக்கென்னத்தினுல்நிச்சயம்பிறக்கவில்லை
யெனில் | உம்முடையபுத்தியாகிற கண்ணுடியில் நம்பிக்கையில்லாததினு
லுண்டாயிருக்கிற சந்தேகமாகிற அழுக்கைத் துடைக்கவேண்டியதொன்
றேசெய்பத்தக்கது [தன்புத்தியினுலறிந்திருந்தாலுஞ் சாஸ்திரங் குருமுக
மானவர்களோடு விசாரணை பண்ணுகிறத்தைத்தவிர மற்றொன்றினுலு
நம்பிக்கை வரமாட்டாதென்பதுகருத்து] சுகப்பிர்மரிஷியினுடையபுத்தி
யைப்போலிருக்கிற உம்முடையபுத்தியானது அறியவேண்டியத்தை யெல்
லாமறிந்திருந்தபோதிலும் நிச்சயமுண்டாகிறத்தைமாத்திரமபேட்சிக்குதெ
ன்று விசுவாமித்திரர்சொல்ல ✻ இராமர்சொல்லுகிருர் சுகப்பிர்மரிஷிக்கு
முன்னேதன்னுலறியத்தக்க தத்துவத்தில் நிச்சயம்பிறவாமல் திரும்பியுங்கு
ருவுபதேசத்தோடேகூடினபுத்தியினுலெப்படிநிச்சயம் வந்ததென்றுகே
ட்க விசுவாமித்திரர்சொல்லுகிருர் உமதுநடத்தைக்குச் சரியாயும் மோட்ச
த்துக்கேதுவாயுமிருக்கிற சுகப்பிர்மரிஷியினுடையநடத்தையைக்கேளும்✻
உமதுபிதாவினதுசமீபத்திற்சிம்மாசனத்தில் நீலபருப்பதத்தைப் போலிருக்
கின்றஇவ்வியாசருக்குச்சகலசாஸ்திரங்களையறிந்தவராயுமகாபுத்திசாலியா
யுமிருக்கிறசுகனென்னுமொருபுத்திரருண்டானுர் ✻ அவர் உம்மைப்போல
இவ்வுலகசுபாவத்தைவிசாரித்து விவேகமானதுண்டாகி அவ்விவேகத்தினு
ற்றன்றனேவெகுகாலம் விசாரித்துப்பரமார்த்தமாயு மத்துவிதமாயுஞ்சிற்
சொரூபமாயுமிருக்கிற ஆத்மதத்துவத்தையறிந்தார் ✻ தன்னுலறியப்பட்ட

உத்தமமானவஸ்துவிலிதுவே வஸ்துவென்று நிச்சயமடையாததனுல்மன
துக்கிளைப்பாறுதலுண்டாகவில்லை பின்பு அவரது நிராசையானமனதா
னதுவெகுவாயும் நசிக்கிறதாயுந் துக்கத்துக்கேதுவாயுமிருக்கிறபோகங்க
ளைவிட்டுநீங்கிச்சாதகப்பட்சியானது அகாலவருஷதாரைகளைவிட்டுநீங்குவ
துபோல வைராக்கியத்தையடைந்தது ✻ பின்பு அவர்மேருபருவதத்திற்
றவஞ்செய்கிறபிதாவிடத்திற்சென்றுபத்தியுடன்வணங்கி இவ்வஞ்சனையா
னசமுசாரமாகிறபொய்யானது எப்படியுண்டாச்சுது எப்படிநாசத்தை
யடையும் எவ்வளவுகாலம்யாருக்கிருக்கின்றதென்றுகேட்க [இச்சமுசார
ஞ்சரீரத்தையுடையதா இந்திரியத்தையுடையதா மனதையுடையதா பிரா
ணனையுடையதாமுன்சொன்னகூட்டத்தையுடையதா இதுகளைவிட்டுவே
றுயிருக்கிற சீவனையுடையதாநிருவிகார பிரமத்தையுடையதா வென்று
கெட்பவர்யாருக்கிருக்கின்றதென்றுமென்பதுகருத்து] ஆத்மசொரூபந்தெ
ரிந்தவியாசராற்சொல்லத்தக்கவெல்லாநன்றுகச்சொல்லப்பட்டது ✻ பின்பு
சுகப்பிர்மரிஷியானவர்நீருபதேசித்தபொருளை நான் முன்னமறிந்தபிரகார
மேசொன்னீரென்றுசொல்லி அவ்வசனத்தினுல்நிச்சயமடையாமையைவியா
சர்பார்த்துஇபபோசொன்னதைத்தவிர வேறொருதத்துவத்தை நானறியவி
ல்லை ✻ ஆனபடியினுற்பூமியிற்சனகரென்று ஒராஜனிருக்கிறுரவரறிய
வேண்டியதைநன்றுக அறிந்தவர் அவரிடத்திற்சகலத்தையுமறிகுவாயென்
றுவியாசர்சொல்ல ✻ சுகப்பிர்மரிஷிமேருவிலிருந்து பூமியில்வந்து சனக
ராலிரட்சிக்கின்ற விதேகமென்கிறதேசத்தில்மிதுலையென்கிறபட்டணத்
தையடைந்து அரண்மனைவாசலிற்சேர்ந்தார் ✻ அபபோது அவ்வரண்ம
னைவாசலிலிருக்கின்றகாவலாளர்கள் மகாத்மாவான சனகமகாராஜாவினி
டத்திற்சென்றுவியாசர்பிள்ளையாகியசுகப்பிர்மரிஷியானவர் வாசலில்வந்தி
ருக்கிறுரென்றுசொல்ல சனகர் அவருடையவைராக்கிய முதலானகுணத்
தையறிவதற்காக அனுதாரவினுல்வாசலிலிருக்கட்டுமென்றுசொல்லஎழு நா
ள் சும்மாவிருந்தார் ✻ பின்புநடுக்கட்டிலழைப்பிவித்தார் அந்தச்சுகர்தத்து
வத்தையறியவேண்டுமென்கிறமனதுள்ளவராகி அவ்விடத்திலுமுன்போல
எழுநாளிருந்தார் ✻ அதன்பின்பு அந்தப்புரத்தி லழைப்பிவித்து அவ்வி
டத்திலுத்தமமானஸ்திரீகளாலும் போசனங்களாலும் படுக்கைமுதலானது
களாலுஞ் சந்திரன்போன்றமுகமுள்ளவரான சுகப்பிர்மரிஷிக்குபசாரஞ்
செய்வித்தார் ✻ அரசனுற்செய்வித்த அந்தத்துக்கங்களு மிந்தப்போகங்க
ளுஞ் சுகருடையமனதைத்திடமான இருப்பையுடையமலையைத்தென்றற்
காற்றுகள்போல விகாரப்படுத்தவில்லை ✻ சமபுத்தியாயுஞ் சுத்தமாயும்

மௌனியராயுஞ்சந்தோஷம் பொருந்தின மனதுள்ளவராயுமிருக்கிற சுகரானவர் பூரணச்சந்திரன்போல அவ்வந்தப்புரத்திலிருந்தார் * சனகர் தத்துவஞானம்வருகிறவனாக்கும்ஸ்திரமாயிருக்கின்றவிசாரணை வைராக்கிய முதலானதுகளுடையபரிபாகத்தையுடைத்தானவராயுஞ் சந்துஷ்டராயுமிருக்கிறசுகப்பிர்மரிஷியைப்பார்த்து நமஸ்காரஞ்செய்து *உலககாரியங்களையெல்லாம்விட்டு அடையவேண்டியவிஷ்டங்களெல்லா மடைந்தவராகவிருக்கின்றவரோ இவ்விடத்திற்கெழுந்தருளிய காரணமென்னவென்றுசீக்கிரமாகக்கேட்க * சுகர்சொல்லுகிறார்வாரீர்குருவே இச்சமுசாரமாகிறபொய்யானது எப்படியுண்டாச்சுது எப்படிநாசத்தையடையுமிதையெனக்கு யதார்த்தமாகச்சீக்கிரத்திற்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க * சனகர்சுகரைப்பார்த்து அவருடையபிதாவினால் முன்சொல்லப்பட்டதத்துவசொரூபத்தையே அப்போதுசொல்ல * சுகர்சொல்லுகிறார் என் விவேகத்தினால் முன்னேயே அறியப்பட்டதுதானேஎன்பிதாவினாலும்உம்மாலுஞ்சொல்லப்பட்டுது இவ்வாக்கியார்த்தந்தான்வேதாந்தசாஸ்திரங்களிலுஞ்சொல்லப்படுகுது *சாரமில்லாமற்கெட்டதாயிருக்கிறஇச்சமுசாரமானது தன்னுடையவிகற்பத்தினாலெப்படியுண்டாச்சுதோ அப்படியேதன்னுடையவிகற்ப நசிக்கும்போது நசிக்குமென்றுபெரியவாளுடையநிச்சயம் [அஞ்ஞானத்தினால்மறைக்கப்பட்டஆத்மாவில்வெகுவிதகற்பனைகளைப்பண்ணிக்கொண்டு அனந்தமானகாமகருமவாசனைகளாகிறவித்துக்களால்நிறைந்தும்பிரளயசுழுத்திகளிற்சமஷ்டிசமஸ்காரமாகவும் வியஷ்டிசமஸ்காரமாகவும் அவ்வியாகிருதத்தில் மறைந்துமிருக்கிற அனாதியானசீவபாவத்துக்குபாதியான அந்தக்கரணத்தில்நின்றும் பிரளயகிரமத்துக்கு விபரீதகிரமமாகமுன்னேபஞ்சீகரணமில்லாமலிருக்கிற ஆகாயமுதலானதுகளுடைய உற்பத்திகிரமமாய் சமஷ்டியிரணியகெற்பசொரூபமாகவும் பின்புபஞ்சீகரணத்தினால்விராட்டுசொரூபமாகவும் பின்பு உட்கிரமமாய் வியஷ்டிஸ்தூலதேகரூபமாய் அதற்குள்வியஷ்டிலிங்கதேகரூபமாயுமுண்டானமஹா அனர்த்தரூபமானசம்சாரமானது கருமம் உபாசனைமுதலானசகலத்தையுஞ் செய்ததினால் அத்தியாத்மீகவியஷ்டிபாவத்துக்குபாதியானவாசனைமாத்திரம்போகிறபோது சமஷ்டியிரணியகெற்ப சொரூபமாகச்சேஷிக்குது சிரவணமுதலானதுகளாலுண்டாகிற தத்துவசாட்சாத்காரத்தினால் வாசனையோடுகூடின காரியகாரண அவித்தைநசிக்கும்போதுமூலாவித்தைக்குநாசம்வந்ததினாலே அந்தக்கரணம்மிகவும் போய்விட்டதினாலே சேஷமில்லாமல்நாசத்தையடைகுது இல்லாவிட்டால்சுயம்பிரகாசமான ஆத்மாவினிடத்துண்டானதினாலும் பொய்யாயி

ருக்கிறத்தினாலும்முன்னேயேவெந்துபோனதாகையினாற்சாரமில்லாமலுமிருக்கிறசமுசாரமானது ஆத்மசாட்சாத்காரமாகிற பிரளயாக்கினிவியாபிக்கும்போதுமறுபடியுமெப்படியிருக்கு மென்றுதாற்பரியம் மேலேகொளுத்தப்பட்டாலும்உள்ளேசாரத்தோடுகூடினபுல்லைப் போலமறுபடியுமுளைக்குமென்கிறசங்கையைப்போக்குவதற்காகச்சாரமில்லாமலிருக்கிற தென்றுசொல்லப்பட்டுது] என்னாலறியப்பட்ட இந்த அருத்தம்யெதார்த்தந்தானாசந்தேகம்நீங்கும்படிசொல்லும் அலைந்துகொண்டிருக்கிற மனதோடுகூடிய நானும்மாலிளைப்பாறுதலையடைய வேண்டுமேன்றுசுகர்கேழ்க்க * சனகர்சொல்லுகிறார் உம்மால்சுயமாக அறியப்பட்டும் உம்முடைய பிதாவினிடத்தில்மறுபடியுங்கேழ்க்கப்பட்டுமிருக்கிற இந்த அருத்தத்தைத்தவிர வேறே ஒருநிச்சயமான அருத்தங்கிடையாது * (அ-கை) இப்போதுசொன்னதையேமறுபடியும் நன்றாகநிச்சயம்வருதற்காகச்சொல்லுகிறார்] அகண்டமானசிதாகாசபுருஷனொருவனே இங்கிருக்கிறான் வேறொன்றுமில்லை அந்த ஆத்மாவேதன்னுடையசங்கற்பத்தினாலே சமுசாரியாகிறான்சங்கற்பநாசத்தினால் அகண்டமாயிருக்கிறமுத்தியையடைகிறான் * அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைச்செவ்வையாகநீயிப்போதறிந்தாயாதலால் போகங்களிடத்தாசையையும்திரிசியதிருஷ்டியையும்விட்டுநீங்கினாய் * வாரீர்பாலனாயிருக்கிற மகாசூரரே உம்முடையபுத்தியானதுபோகங்களாகிறபெரியவியாதிகளிலிருந்து ஒழிவையடைந்தது இன்னம்வேறே எதைக்கேழ்க்கவேண்டுமென்று இச்சைப்படுகிறீர் * உமக்குப்பரிபூரணமாயிருக்கை எப்படியுண்டாச்சுதோ அப்படிச்சகலமானஞானங்களுக்குமிருப்பிடமாகவும் பெரிதானதபசைப்பண்ணிக்கொண்டுமிருக்கிறஉம்முடையதகப்பனாருக்கு வரவில்லை [இப்படிசொன்னது சுகருக்கு நிச்சயமுண்டாவதற்காக ஸ்தோத்திரம்பண்ணினதென்பதுகருத்து இப்படியேமேலும்பார்த்துக் கொள்ளவும்] வியாசரிலும்நானதிகமாகவேயிருக்கிறேன் அவருக்குச்சிஷியராகவிருக்கிற உமக்குப்போகத்திலிச்சையில்லாததினால் என்னிலுமிகவு மதிகமாகவிருக்கிறீர் * பரிபூரணமான மனதுள்ளவராக விருக்கின்ற வும்மாலடையத்தக்கதெல்லாமடையப்பட்டுது மறுபடியுந்திரிசியங்களையடையாதவராயும் முக்தராயுமிருக்கிறநீர் பிராந்தியைவிட்டுவிடும் * மகாத்மாவாயிருக்கிற சனகர் இந்தப்பிறகாரம் அகண்டமானசிதாகாசசொரூபம் நீதானென்றுபதேசிக்க அந்தச்சுகர் நிருமலமான பரமாத்மவஸ்துவினிடத்திற் சும்மாவிருந்தார் *சனனபயமும் மரணதுக்கமும் மனவருத்தமும் சுத்தவாசனையிச்சையும் அனுபவசந்தேகமும் நீங்கியிருக்கிற சுகர்சத்துவகுணத்தோடுகூடினதேவ

தைகளிருக்கிறத்தினாலும் மனதுக்கு விக்ஷேபவேதுக்களில்லாததினாலுஞ் சமாதிக்கியோக்கியமான மேருவினுடைய சிகரத்தையடைந்து ✻ அவ்விடத்திற்பதினாயிரம் வருஷம் நிருவிகற்பசமாதிபண்ணி சலனமில்லாத தீபம்போலபரமாத்மாவிலேசாந்தியையடைந்தார் ✻ [விதேகமுத்தாரானாரென்பதுகருத்து] திரிசியப்பார்வையும் அதற்குமூலமான அஞ்ஞானமும் நீங்கினத்தினால் சுத்தராயும்மகாத்மாவாயுமிருக்கிறசுகப்பிர்மரிஷியானவர் ஆகாம்மியமென்கிற புண்ணியபாவங்களுடைய சம்மந்தமில்லாததினாலுஞ்சஞ்சிதநாசத்தினாலும் நிருமலசொரூபமாயும் பிராரத்தகருமமும் அசுத்தமான தேகமுதலானதும் நீங்கினதினாற் பரிசுத்தமாயுந்தானாயுமிருக்கிறபாமாத்மவஸ்துவில் சமுத்திரத்தை விட்டு வேறாகவிருக்கையும் மேகசம்மந்தமுமில்லாதசலத்திவலையானது பரிசுத்தமாயுந்தெளிவாயுமிருக்கிற சமுத்திரத்திலொன்றாகச் சேருகின்றதுபோல சகலவாசனைகளுமற்று ஒன்றாயிருக்கையையடைந்தார்.

முதற்சருக்கமுற்றிற்று.

இரண்டாவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் ஸ்ரீராமருக்குபதேசஞ்செய்வதற்காகவிசுவாமித்திரர் வசிஷ்டரைப்பிரார்த்திக்கின்றதும் அதனாலவருக்குண்டானவுச்சாகத்தையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

(அ-கை) சுகப்பிர்மரிஷியினுடையகதையை பிரகிருதத்திலனுகூலமாகச்சேர்த்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமருக்குபதேசஞ்செய்வித்தற்காக வசிஷ்டரைப்பிரவிர்த்திபண்ணிவைத்தற்காரம்பிக்கின்ற விசுவாமித்திரர்சொல்லுகிறார் | வாரீர்இராமரே!வியாசருடையபிள்ளையானசுகருக்கெப்படிச் சந்தேகமாத்திரம்போக்கவேண்டியதோ அப்படி உமக்குஞ்சந்தேக மாத்திரம்போக்கவேண்டியது✻(அ-கை)சொன்னகாரியத்திற்சகலமானரிஷிகளுக்குஞ்சம்மதியுண்டாவதற்காகச் சொல்லுகிறார் | வாருங்கோள் முனீசுவரர்களேபுத்திசாலியாயிருக்கின்ற இவ்விராமருக்குப்போகங்களானதுகள்ரோகங்கள்போலருசிக்காததினாலிவராலறியத்தக்கதெல்லாங்குறைவில்லாமலறியப்பட்டது ✻ சகலமானபோகங்களும்ருசிக்காம லிருக்கின்றதுவே அறியவேண்டியத்தையறிந்தமனதுக்குலட்சணம் இதுநிச்சயந்தான் ✻ உலகத்தில் பொய்யாயிரு

க்கிறபந்தமானதுபோகங்களுடையவாசனையினாலவ்வளவாயிருக்கின்றதுஅப்போகவாசனைசாந்தியடையும்போதுபந்தமானதுகுறைந்துபோகின்றது ✻ அவ்வாசனைகளுடையகுறைவே மோட்சமென்றும் பதார்த்தங்களிற்செட்டியாயிருக்கிறவாசனையேபந்தமென்றும் பெரியோர்களாற் சொல்லப்படுகின்றது [வாசனைநீங்கியவளவுபந்தநீங்கும் சுத்தமாய்வாசனை போய்விடில்நன்றாகமுத்தியுண்டாகுமென்றுதாற்பரியம்] மனுஷியாளுக்குக் கொஞ்சஞ்சிரவணமுதலான யத்தனத்தினால் ஆத்மஞானமானதுமேலெழுந்தபார்வையினாலுண்டாகும் விஷயவைராக்கியமோவென்றால்வெகு யத்தனத்தினாலுண்டாகுது [ஆத்மஞானந்திரிசியத்தைப்பிரித்துப்பார்க்கிறத்தினாலேயே எளிதாகப்பரிசயம்பண்ணலாமென்பதுகருத்து] (அ-கை) அப்போது திரிசியவிவேகமேபோரும் வைராக்கியத்தினாலாகவேண்டுவதென்னெனில் | ஆசைமுதலானவைகளாற் கெடுக்கப்படாமலிருந்து ஆத்மசொரூபத்தைப்பார்க்கின்றபுருஷனே அந்த ஆத்மசொரூப ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கியதனாலுண்டானபிரமானந்தபலத்தை யடைந்தவனென்றும் அறியவேண்டியதத்தையறிந்தவனென்றும்பண்டிதனென்றுஞ்சொல்லபடுகிறான் மேலெழுந்தவாரியாகப்பார்க்கிறவனோவென்றால் அகங்காரம்போகாததினாலவனப்போலவல்லவென்றுதாற்பரியம் அப்பேர்ப்பட்டமகாத்மாவுக்கு பூமியிலிருக்கிறபோகங்களேப்போகங்கள்பலவந்தமாகவும்ருசிக்கிறதில்லை ✻ எல்லாவற்றினும் ருசியில்லாதவன்போலவெளிக்கிக்காண்பித்தால்நமக்குக்கீர்த்தியுண்டென்றும் நம்மையெல்லாரும் பூசிப்பார்களென்கிற வுத்தேசத்தையும்விட்டுப்பரமார்த்தமாகருசியில்லாதபுருஷனே சீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான் ✻ (அ-கை) வைராக்கியம் ஞானம் உபசாந்தி இவைகள் ஒன்றுக்கொன்றுசகாயத்தினால் பரிபக்குவமாய் விருத்தியாகும்போது அஞ்ஞானம்போகிறத்தினால்மிகவும் ஆசைநசித்துபோகுதென்றுசொல்லுகிறார் | எவ்வளவுஎவ்வளவுகாலத்துக்குள்ளே யிருக்கிறஞானத்தினாலேயே அறியத்தக்க ஆத்மசொரூபமானதறியப்படவில்லையோ அவ்புருஷனுக்கு அறியத்தக்க விஷயங்களில்வைராக்கியமானது பாவவளவு அவ்வளவுகாலத்துக்குள்ளேவிஷயங்களில்வைராக்கியமானது பாலைநிலத்திற்கொடியுண்டாகாததுபோலவுண்டாகிறதில்லை [பிரமத்தைக்கண்டபின்பு ஆசைசுத்தமாகப்போகுதென்று கீதையிற்பகவான் சொல்லியிருக்கிறாரென்பதுகருத்து] யாதொருகாரணத்தினாலழகாயிருக்கிற விஷயங்களிராமரை ஆசைப்படுத்தவில்லையோ அதினாலேயே இவரை அறியவேண்டியதெல்லாமறிந்தவராக எண்ணத்தக்கது ✻ (அ-கை) இராமர்தத்துவத்தையறிந்தாரானால் அப்போது உபதேசம்பண்ணவேண்டியதற்காகவசிஷ்

டைப்பிரார்த்திப்பது என்னத்துக்கெனில் | வாருங்கோள்முனீசுவரர்களே இராமர்புத்தியினுலெதையறிந்திருக்கிறுரோ அதுவேபரமார்த்த வஸ்துவென்று இராமருமின்னஞ்சில அதிகாரிபுருஷர்களும் வசிஷ்டருடைய சன்னிதானத்தில்நின்றுங்கேட்டுமனதுக்கிளைப்பாறுதலையடைவார்கள் [சகலரும்முத்தியடைவதற்காக வசிஷ்டரைப் பிரார்த்திக்கிற தென்பதுகருத்து] (அ-கை) அதைத்தானே நன்றுகச்சொல்லுகிறுர் | சரற்கால இலட்சுமியானவள்நிருமலாகாசத்தை எப்படியபேட்சிப்பளோ அப்படிஇராமருடையபுத்தியும் ஒன்றுனசிற்சொரூபத்தை யபேட்சிக்குது * இப்போதுமகாத்மாவாயிருக்குற இராமருடையமனதுக்கிளைப்பாறுதலுண்டாகிறத்துக்காகப் பகவானுயிருக்கிறவசிஷ்டரானவர்யுத்தியைச்சொல்லவேண்டும் * (அ-கை) உம்மாலேயே என்னத்தினுலுபதேசிக்கப்படவில்லையெனில | சகலசாஸ்திரமுந்தெரிந்தவராயும் சகலபதார்த்தங்களுக்குஞ்சாட்சியாயு மூன்றுலகங்களிலுநிருமலமானமனதுடையவராயுமிருக்கிற வசிஷ்டரானவர் இரகுவம்சத்திராஜாக்களுக்கெல்லாங்குலகுருவாயும் பிரபுவாயுமிருக்கிறுர் [இவரை அதிக்கிரமித்துதிரிசங்குமுதலானபேர்களுக்கு நன்மையில்லாததினுல் இவரேயுபதேசிக்கவேண்டுமென்பதுகருத்து] வாரீர்பகவானுயிருக்கிற வசிஷ்டரே உமக்குஞாபகமிருக்குதா முன்னுல்நம்மிருவருக்குமுண்டானதுவேஷம் நீங்குகற்காகவும் மகாவிவேகிகளானமுனிவர்களுக்குமோட்சமுண்டாவதற்காகவும்நிடதபர்வதத்தினுடையதாழ்வரையில் பகவானுயிருக்கிற பிரமாவானவர் தாமேவெகுயுத்திகளோடுகூடினஞானத்தையுபதேசித்தாரோ அந்தஞானத்தினுலிந்தச் சமுசாரவாசனையானதுசூரியனு லிராத்திரியானது போலச் சாந்தியை நிச்சயமாகவடைகின்றதோ அந்தஞானத்தை சிஷியராகிய இவ்விராமருக்கு இளைப்பாறுதலுண்டாகும்படிக்குச் சீக்கிரமாகவுபதேசம்பண்ணும்* இராமர்மலினவாசனையைவிட்டுச்சாதன சம்பத்தோடுகூடியிருக்கின்றதனுல் உம்முடையவுபதேசமானது பலமற்பமாகவும் பிரயாசமதிகமாகவுமுள்ளதல்ல அதெப்படியெனில் நிருமலமான கண்ணுடியில்முகமானது எத்தனமில்லாமற் பிரதிபலிக்கின்றதுபோலவாகும் * (அ-கை) இராமருக்குபதேசஞ்செய்வதனுல் உம்முடையதெரிந்தநன்மைக்குந்தயவுமுதலானகுணங்களுக்கும் பிரயோசனமுண்டாவதினுல் நன்றென்று சொல்லுகிறுர் | வைராக்கியத்தோடுகூடினநல்லசிஷியனுக்கு உபதேசம்பண்ணுகிறதுதான்ஞானம் அதுதான்வேதாந்தசாஸ்திரத்தினுடைய அருத்தம் அதுதான்வுத்தமமான பாண்டித்தியம் [வித்தையைநல்ல பாத்திரத்திற்கொடாமற்போனுல் வீணுகப்போகிறத்தினுல் நிந்திக்கப்படு மென்பது கருத்து]

வைராக்கியமில்லாதவனுயுஞ் சிஷியனல்லாமலுமிருக்கிறவனுக்கு ஏதாவது உபதேசித்தால அந்தவுபதேசநாய்த்தோலாற் செய்யப்பட்ட துருத்தியிலிருக்கிறபசுவின்பாலைப்போல அசுத்தமாகப்போகும் * அவித்தையினுலுண்டாகிற ஆசைமுதலானதுகளவித்தைபோனத்தினுல் போய்விடுமாகையால் ஆசை பயம் கோபம் அபிமானம் பாபமுதலானதுகளில்லாத உண்மைபோற்கொத்தபேர்கள் எந்தபுருஷினுக்குபதேசம்பண்ணுகிறுர்களோ அந்தப்புருஷினுடையபுத்தியானது இந்தவுபதேசகாலத்திலேயே யிளைப்பாறுதலையடைகுதென்றுவிசுவாமித்திரர் சொல்லும்போது வியாசர்நாரதர்முதலானபேர்கள் அவர்சொன்னதையேநன்றுநன்றென்றுதுதிசெய்தார்கள் * அதன்பின்புதசரதர்பக்கத்திலிருக்கின்ற முனீஸ்வரராகிய வசிஷ்டர்சொல்லத் அடங்கினர் * (அ-கை) தத்துவத்தையறிந்தோர்கட் கடையாளமாயிருக்கிற அகங்காரமில்லாமலிருக்கைமுதலானகுணங்களைத்தன்னுடையநடத்தைகளிலுலிதராளுக்குச் சிட்சிப்பிக்கின்றவர்போல வணக்கமுள்ளவார்த்தையினுல் தன்னைப்பிரார்த்திக்கப்பட்டகாரியத்தைவசிஷ்டர்பிரதிக்கினைபண்ணுகிறுர் * வாரீர்முனீசுவரரோநீர் எனக்கு ஏதை ஆக்கினைபண்ணுகிறீரோ அதைவிக்கினமில்லாமல் நான்செய்கிறேன் சமர்த்தனுகவிருந்தாலும் எவன்றுன்பெரியவாளுடையவார்த்தையைத்தள்ளுகிறத்துக்குயோக்கியன் * தீபத்தினுலிராத்திரியிலிருக்கிற இருட்டைப் போக்கிறதுபோல இராமர்முதலான இராஜகுமாரர்களுடையமனதிலிருக்கிற அஞ்ஞானத்தை ஞானுபதேசத்தினுற் சீக்கிரமாகநான் போக்கிவைக்கிறேன் * யாதொருஞானமானதுபிரமாவினுல் சமுசாரப்பிராந்திபோவதற்காக முன்னாலேநிடதபர்வதத்திற்சொல்லப்பட்டதோ அதையெல்லாத்தையுங்குறைவில்லாமற்கிரந்தத்தோடும் அருத்தத்தோடும்நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் அல்லது அளவில்லாமலிருக்கிறதினுல் பூரணமாயும் ஞானசொரூபமாயுமிருக்கிற அந்த ஆத்மசொரூபத்தை எப்போதும் அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன் * ஸ்ரீவான்மீகிசொல்லுகிறுர் மகாத்மாவாயிருக்கிற இந்தவசிஷ்டரானவர்பிரகாசமாக முன்சொன்னபடிக்குப் பிரதிக்கினைபண்ணிக்கொண்டு சூரனுவது அல்லது கூத்தாடியாவது ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொள்ளுகிறது அலங்காரங்களைப் பண்ணிக்கொள்ளுகிறதுமுதலானசாமக்கிரியைகளோடுகூடிக்கொண்டெப்படிவிளங்குகிறுனோ அப்படிசிஷியனுக்குஆத்மஞானம்வரவேண்டியத்துக்காகசாதகங்களான திஷ்டாந்தங்கள் கதைகள் பிரமாணங்கள்யுத்திகள்முதலானதுகளை நினைத்துப்பார்க்கிறத்தினுலுண்டான உச்சாகமுதலானசாதனங்களாலடையப்பட்டும் விசேஷமா

கவுபதேசம்பண்ணுகிறபேர்க ளுடையதேசசையுடைத்தானவராயு மிருந்
துகொண்டு சகலசெனங்களுடைய அஞ்ஞானமும் வேரோடுபோவதற்காக
ச்சொல்லிப்படுவதாயும் பரமபதத்தை முக்கியமாகத்தெரியப்படுத்துவதாயு
மிருக்கிற இந்தச்சாஸ்திரத்தைச்சொல்லத்துடங்கினர்.

இரண்டாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றுவது சருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில்இராமருடையசங்கையைப்போக்கடிக்கிறகாரணமாகஸ்
தூலமுதலானதுகளாயிருக்கிறசெகத்துகளுடையஅத்தியாரோபஅபவாதங்
களால் உட்பார்வையினு லறியப்பட்டிருக்கிற சிதாத்மாவை இச்சாஸ்திர
த்திற்குவிஷயமாகச்சொல்லப்படுகின்றது.

(அ-கை) இந்தப்பிரகாரம்முன்னடந்தகாரியத்தையெல்லாம் விஸ்
தாரமாகச்சொல்வதற்காக ஸ்ரீவசிஷ்டர் ஆரம்பிக்கிறர் | சிருஷ்டியினுடை
ய ஆதியில்பகவானுயிருக்கிற பிரமாவினுல் செனங்களுடையதுக்கம்போக
வேண்டியதற்காகமுன்னுலெனக்குஞானசாதனமாயிருக்கிறயாதொருசாஸ்
திரமானதுசொல்லப்பட்டுதோ அந்தச்சாஸ்திரத்தைநான்சொல்லுகிறேன்
வேறேசொல்லவில்லை [இப்படிசொன்னதினுற்சம்பிரதாயஞ்சுத்தமென்ப
துகருத்து] (அ-கை) இந்தப்பிரகாரம்பிரதிக்கினை பண்ணினத்தினு
ல் சிரவணத்திற்சாவதானப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற இராமர்வேறென்றைக்
கேழ்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையிருக்கும்போது முன்சொன்னத்திற் சாவ
தானமாகமனதிருக்கமாட்டாததினுல் சூசிகடாகஞாயம்போல முன்னுலே
வேறென்றை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசையைப்போக்கடிக்கிறத்தைப்பி
ரார்த்திக்கிறர் | வாரீர்பகவானேவிரிவானமோட்சசாஸ்திரத்தைச்சொல்லப்
போகிறநீரிப்போதெனக்குண்டானசமுசியத்தைப்போக்கினபின்புசொல்லு
ம்* (அ கை) அந்தச்சமுசியமாவதென்னவெனில் | சகலமுந்தெரிந்தவரா
யும் மகாபுத்திசாலியாயும் குருவாயும் சுகருக்குப்பிதாவாகியுமிருக்கிறவி
யாசரென்னத்தினுல்விதேகமுத்தராகவில்லை அவர்பிள்ளையானசுகப்பிர மரி
ஷி எப்படிவிதேகமுத்தானுர் [சேஷமில்லாமற்றுக்கங்கள்போகிறத்தினுல்
நிரதிசயானந்தசொரூபமாயுஞ்சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிறஆத்துமரமாத்திர

மாகச்சேஷித்திருக்கையினுல் விதேகமுத்திதானேஞானபலமானுல்அந்தஞா
னபலமானது சகலத்தையுமறிந்தவராயிருக்கிற வியாசருக்குண்டாகாமற்
போனுல்ஞானம் அனித்தியமானபலத்தோடுகூடினதாகவாகுதுஞானத்தினு
ல்அஞ்ஞானஞ்சுத்தமாகப்போய்விட்டால்அப்போதேசமுதலானகாரியங்களு
க்கு அஞ்ஞானரூபமான முக்கியகாரணம் நசித்துப்போகுப்போதுகாரியங்
களுடையயிருப்புக் கூடாததினுற்பிழைத்திருக்கிறதில்லாமற்போகும்பிழைத்
திருக்கிறதில்லாமற்போனுல் பிரமவித்தையைத்தெரிவிக்கிற பேரில்லாததினு
ற்சம்பிரதாயம்விட்டுப்போகும் அஞ்ஞானஞ்சுத்தமாகப்போகவில்லையெனி
ல்மோட்சமில்லாமற்போகுங்கருமங்களைப்போலஞானமும்புண்ணியரூபமாக
மரணம்வந்தபின்புபலிக்குமென்றுசொல்லக்கூடாது அதேனெனில்ஞானங்
கருமத்தைப்போலவிதிக்கப்படாததினுற்சீவன்முத்திசித்திக்கமாட்டாதென்று
தாற்பரியம்] (அ-கை) இந்தப்பிரகாரங்கேட்கபகவானுயிருக்கிறவசிஷ்டர்
வ்வளவுக்குள்ளிராமர்அவித்தையின்சொரூபத்தையும்அதனுலுண்டானபந்த
த்தையும்அதற்குச்சாட்சியாயும்அளவிடப்படாமலுமிருக்கிறசிற்சொரூபத்தை
யும்அறியவில்லையோ அவ்வளவுமட்டுஞ்சீவன்முத்தியில்விசுவாசபடமாட்
டாரென்றுமுன்னதைததெரிவித்தபின்புசந்தேகத்துக்குச்சமாதானம்பண்
ணுவோமென்று அதைத்தெரிவித்தற்காகச்சாட்சியினிடத்தில்ஸ்தூலப்பிரப
ஞ்சத்தினுடையஅத்தியாரோபத்தைத்தெரிவிக்கிறர் | (சூரியன்சந்திரன்நட்
சத்திரங்கள்முதலானபிரகாசங்கள்ஆத்மப்பிரகாசத்தினுலபிரகாசிக்குதென்
கிறசுருதியினுல்) சூரியன்முதலானசகலசெகத்தையும்பிரகாசம்பண்ணிவைக்
கிறத்தினுலுத்தமமானசூரியனுயிருக்கிறபரமாத்மாவாகிறசிற் பிரகாசத்துக்
குள்ளேமூன்றுலகங்களோடுகூடினபிரமாண்டங்களாகிறஅணுக்களிருந்தி
ருந்து லயத்தையடைந்ததிவ்வளவென்றெண்ணக்கூடாது * துவக்கப்பட்டு
ம்முகிக்கப்படாமலுமிருக்கிறமூன்றுலகங்களுடையகோடிகள்ஒருவனுலும்
வ்வளவென்றெண்ணக்கூடாது*பரமாத்மாவாகிறசமுத்திரத்திலுண்டாகப்
போகிறதுகளாயிருக்கிற பிரமாண்டங்களாகிற அலைகளைக்கணக்கிடுகிற
வாக்கேகிடையாது * (அ-கை) தான்கேட்ட அருத்தத்தை உபேட்சை
பண்ணிவேறேசொல்லுகிற குருவினுடையமனதிலிருக்கிற தாற்பரியம் த
ன்னுல்நன்றாக அறியப்பட்டதென்றுகுருவுக்கு உச்சாகம்வருதற்காகத்தன்
னுடைய சாமர்த்தியத்தைக் காண்பிக்கின்ற இராமரானவர் அம்மூன்று
சிருஷ்டிகளில் தானொருவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறர் | பூதங்களாயும்ப
வுஷியங்களாயுமிருக்கிறசகங்களுடை யசிருஷ்டிவரிசைகளைக்கணக்கில்லை
யென்றுசொல்லுவது நியாயந்தான் இவ்விரண்டுக்கும் நடுவிலிருக்கிறவர்த்த

மானசகத்துக்கள் பூதகாலசகத்துக்களைப்போலவா பவுஷியகாலசகத்துக்
களைப்போலவா இவ்விரண்டுமல்லாததாலுங் குறைந்தகணக்குள்ளதாலு
ம்மூன்றையுஞ்சரியாகச் சொல்லக்கூடாது [ஆகையாலாரோபிக்கப்பட்டி
ருக்கிற அனந்தசகங்களுக்குஉபாதானகாரணமாயும் ஆத்மதத்துவமாயும்
நாசமில்லாததாயும் ஒன்றாயும் அதிஷ்டானமாயுமிருக்கிற சிதாத்மாவா
னவர் உம்மால் தெரிவிக்க யென்னுவறியப் பட்டுதென்று தாற்பரியம்]
(அ - கை) இந்தப்பிரகாரந்தன் மனதிலிருக்கிறதாற்பரியத்தை இராமர
றிந்துமதிலொருவிசேஷஞ் சொன்னதினாற்சந்தோஷத்தையடைந்து முன்
சொல்லப்பட்ட ஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்றறிவதற்காக சூட்சு
மபூதங்களே பஞ்சீகரணத்தினால்ஸ்தூலபூதமாகத் தோற்றுகின்றமையாற்
சூட்சுமப்பிரபஞ்சமாத்திரமா யிருக்கையைக் காண்பிவிக்கப்போகிறவராயி
ருக்கிற ஸ்ரீவசிஷ்டர் சொல்லுகிறார் | பசுபட்சிமுதலானதுகள் மனுஷி
யாள் தேவாளிவர்களுக்குள்ளே யாதொருபிராணியானவன் ஏந்தத்தேசத்
தில் ஏந்தக்காலத்தில மரிக்கிறானோ பிரத்தியகாத்மாவாயிருக்கிற அந்தப்பி
ராணியானவன் அந்தத்தேசத்தில அந்தக்காலத்தில் மூன்றுலகத்தையுஞ்சீ
க்கிரமாகப் பார்க்கிறான் * (அ - கை) அந்தப்பிராணியானவன் ஏந்த
சாதனங்களோடுகூடி ஏந்தச்சொருபமாகவிருந்து முன்சொன்னமூன்றுல
கத்தையும்பார்க்கிறானெனில் | தூமமார்க்கம் அர்ச்சராதி மார்க்கங்களுக்
கபிமானிகளானதேவதைகளால் பரலோகத்தையடையப் பண்ணுகிறத்து
க்குயோக்கியமாயும் ஆதிவாகிகமென்று பேரோடுகூடியும் சித்தம் அகங்
காரம் மனது புத்தி தசேந்திரியங்கள்பஞ்சப்பிராணன்கள்இவ்வுருவமாயும்
வாசனாமயமாயுமிருக்கிற சூட்சுமசரீரத்தோடுகூடின அந்தப்பிராணி யா
னவன் றன்னிருதயமத்தியிலிருக்கிற தகராகாசத்திலேயே வாசனாமயமாயி
ருக்கிற இந்தமூன்றுலகத்தையும்பிராந்தியினாலனுபவிக்கிறான் ஏதார்த்த
மாகவோவென்றாலந்தப் பிராணியானவன் செனனமுதலானவிகாரங்களில்
லாமலிருக்கிற சிதாகாசசொருபனாகவிருக்கிறான் : சங்கை : இந்தச்சீவாத்
மாவானவன் கண்வழியாகவாவது சிரசுவழியாகவாவது இன்னஞ் சரீரத்
தில்வேறாகவிருக்கிற இடைவெளிவழியாகவாவது சரீரநசிக்கிற காலத்தில்
வெளியிற்கிளம்பிப்போகிறான் அவனோடுகூட பிராணனுங்கிளம்பிப்போ
குதென்றுசொல்லுகிற சுருதிமுதலானத்துக்குவிரோதமாக மரித்தபுருஷ
னானவன் தன்னிருதயத்திலேயேபரலோகத்தைப் பார்க்கிறானென் றெப்ப
டிசொல்லப்படுமென்று கேட்கும்போது : சமாதானம் : நீர்சொல்லுகிற
துசரிதான் ஆனாலும் கருமம் உபாசனைகளையனுசரித்துப் பரலோகமுத

லானவிவகாரப்பார்வையினாலந்தச்சுருதிமுதலானதுசொல்லுகின்றது இ
வ்விடத்திலேயோவென்றால் பரமார்த்தப்பார்வையினால் ஆகாசம்பூமிமுத
லானது இந்தச்சிதாகாசத்துக்குள்ளேயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறசுரு
தியைப்போல இருதயாகாசத்திலேதானே பரலோககற்பனையானதுசோ
ல்லப்படுகின்றது [சாட்சியிருதயாகாசமாத்திரமென்கிற நியமத்தைத்தள்
ளிக் கிரியையில்லாமலிருக்கிறானென்கிறத்தையும் பிரபஞ்சம்வாசனாமாத்தி
ரமாகயிருக்குதென்கிறத்தையும் தெரியப்படுத்துகிறத்துக்காக பரலோகத்
துக்குப்போகிறதுபோல உயரக்கிளம்புகிறது நடக்கிறதுமுதலானதும்
அவ்விடத்திலேயேகற்பனாமாத்திரமாகவிருக்கின்றமையால் முன்சொன்ன
துகூடலாமென்றுதாற்பரியம்] (அ - கை) ஓரிடத்திற்சொன்னஞாயத்
தைப்பலவிடத்திலுங்காண்பிவிக்கிறார் — இந்தப்பிரகாரம்மரித்ததுகளாயும்
மரிக்கிறதுகளாயும் மரிக்கப்போகிறதுகளாயு மிருக்கிறபிராணிகளுடைய
கோடிகளானதுகள் மரணகாலத்தில்வாசனாமயமாய்த்தங்களிடத்தில் லயித்
தும் அவ்வாசனானுகுணமாக தேவமனுஷியா திருபமாய் வெவ்வேறாகவு
ண்டாகியும்விளங்கிக்கொண் டிருக்கிற செகத்துக்களை யடையுதுகள் *
(அ - கை) இந்தப்பிரகாரஞ்சகத்துவாசனாமயமாயிருக்கும்போதுண்டா
னபலத்தை ஆறுசுலோகத்தினாற் சொல்லுகிறார் | மனதினாற்செய்யப்பட்
டபூசைமுதலானதுகளில் ஏத்தனப்பட்டு இரத்தினமயமான உப்பரிகைமு
தலானதுகளைச்செய்கிற சங்கற்பசிருஷ்டிபோலவும் ஏத்தனமில்லாமலிரு
க்கிறமனோராச்சியவிலாசம்போலவும் மாவலபோலவரிசையான இந்திரசா
லப்பிராந்திபோலவும் கதையினுடைய அருத்தங்கள் தோற்றுகிறது போ
லவும் வாதரோகவிசேஷத்தினாற்பூமி அலைகிறபிராந்தி போலவுங் குழந்
தையைப்பயப்படுத்துகிறத்துக்காகக் கற்பிக்கப்பட்டபிசாசம்போலவும் நி
ருமலமான ஆகாயத்திற்றேற்றுகிற முத்துக்கூட்டம்போலவும் ஓடத்திலே
றிப்போகிறபுருஷனுக்கு கரையிலிருக்கிறமரம்நடக்கிறதுபோலவுஞ் சொ
ப்பனத்திற்காணுகிறபட்டணம்போலவும் நினைவினாலுண்டாயிருக்கிற ஆ
காசபுட்பம்போலவுமிருக்கிற சகத்தினுடையதோற்றுதலை மரித்தபுருஷ
னானவன் தன்னிருதயத்திற்றான்றானே அனுபவிக்கிறான் * (அ - கை)
அப்போதுசாக்கிரத்துக்குஞ்சொப்பனத்துக்கு மிகவுங்குணபேதமிருக்கின்
றமையால் சொப்பனமுதலானதுபோலச் சாக்கிரமாக மாட்டாதென்று
சொல்லுகிறவியாசருடைய சூத்திரமும் அந்தச்சாக்கிரத்தையனுபவிக்கிற
புருஷனுக்கு வெகுகாலம்நியமமாகத் துடர்ந்துவருகிற விவகாரமானது
சத்தியமாகத் தோற்றுகையுமெப்படி கூடலாமெனில் | சொப்பனத்தைப்

போலத் தோற்றுகிறபிரபஞ்சமானது நெடுநாளானபரிசயத்தினாலும் ப
ஞ்சிகரணத்தினாலும் வலுவாயிருக்கிற அந்தச்சகத்தே இகலோகமென்றேசீ
வாகாசத்திற்றோற்றுகிறது [அந்தப்பேதத்தினாலேயே சொப்பனசாக்கிரங்
களுக்குக்குணபேத விவகாரமேதவிரவேறொன்றினாலும் பேதமில்லையெ
ன்பதுகருத்து] (அ - கை) ஒருநிலையில்லாதசுபாவத்தையுடைத்தாயி
ருக்கையினாலுஞ்சகம் பொய்யென்கிறதைத்தெரிவிக்கிறார் | திரும்பவுஞ்
சீவனானவன் அந்தச்சகத்திலேயே செனனமுதல்மரணபரியந்தமிருக்கிற
நடத்தைகளையும் மரணமுதலான துகளையுமனுபவித்துக்கொண்டுபரலோ
கத்தைக்கற்பித்து அவ்விடத்தில்மரித்தவனாய்க் கொண்டுதிரும்பவுமுன்சொ
ன்னபடியனுபவிக்கிறான் * அந்தப்புருஷனுக்குள்ளேவேறேவெகுபுருஷா
ளிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்குள்ளேயும் வேறேவெகுபுருஷாளிருக்கிறார்கள்
இந்தப்படிஇந்தச்சமுசாரங்களானதுகள் வாழைப்பட்டைகள்போலொன்
றுக்குளொன்று வரிசையாகவிருக்கின்றதுகள் * (அ - கை) இந்தப்பிற
காரஞ்சகத்துபொய்யாயிருக்கை சித்திக்கும்போது அந்தச்சகத்தினுடைய
அபவாதத்தினால் ஆத்மாமாத்திரமாகச்சேஷிக்கிறதுசித்திக்குதென்கிறகருத்
தினாற்சொல்லுகிறார் | மரணத்தையடைந்த அந்தப்புருஷர்களுக்கு அந்த
ப்பரலோகத்திலும் பூமிமுதலானமகாபூதங்களுடைய கூட்டங்கள் சகத்து
க்களுடையநடக்கைகள் இதுகள்யாதொன்றுங்கிடையாது ஆனாலும் அ
ந்தந்தப் புருஷாளுக்கு பிராந்தியினாற் சகத்துக்கள் தோற்றுகின்றதுகள்
* (அ - கை) அவித்தைவேரோடுநசிக்கிறத்தைத்தவிர அந்தப்பிராந்
திகள்போகிறதில்லையென்கிற கருத்தினாலவித்தையினால் நசிக்கிறதுசித்தி
க்கவேண்டியதற்காகச் சூட்சுமரூபமாகத் தெரியப்படுத்தப்பட்ட பிரபஞ்ச
த்துக்குக்காரணமாயிருக்கிற அவித்தையாமாத்திரமாயிருக்கையைச் சொல்
லுகிறார் | அளவிடப்படாமலிருக்கிற இந்த அவித்தையாகிறமகாநதியா
னது நானாவிதமாக ஓடிக்கொண்டும் மூடர்களுக்குத் தாண்டக்கூடாததா
கியும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கிறசகத்தாகிற அலைகளோடு கூடிக்கொ
ண்டிருக்கின்றது * (அ - கை) அவித்தை முதலான சகலகற்பனைக்
குமிருப்பிடமான பிரமத்தைக் காண்பிக்கிறார் | பரமாத்மாவாகிற பெரி
தானசமுத்திரத்தில்சகத்தாகிற அலைகளானதுக ளடிக்கடிமுன்னுண்டா
னதாயும் வேறேபுதிதாயுமனேகவிதமாயுமிருக்கின்றதுகள் * உலகத்தில்
சிலசனங்கள்குலங்க ளுடையவரிசை மனது குணங்களிதுகளெல்லாத்தின
லும்முன்போற்சரியாயும் சிலசனங்கள் முன்போற்பாதிசரியாயும் பாதிவே
றேபிரகாரமாயுஞ் சிலசனங்கள்முழுதும்வேறே பிரகாரமாயு மிருக்கின்ற

சமாதானத்துக்காக
துகள் * (அ - கை) பிரகிருதசங்கையினுடைய விஷயத்தையுங்கா
ச்சகத்தினுடையநிலையாமையையு மிச்சாஸ்திரத்துக்கு யோக்கியமானசனனம் சாஸ்
ண்பிக்கிறார் | புராணமுதலான செய்கை களோடுகூடிய வியாசருடைய
திரமுதலானஞானம் ஆத்மவித்தை யிவைகளோடுகூடிய இவ்வியாசமுனியைமுப்பத்தி
அவதாரமாகிற அலைகளில் ஏதிரோயிருக்கிற அந்தமுப்பத்திரண்டுவியாச
ரண்டாவதாகநினைக்கிறேன் * (அ - கை) அவ்வியாசமுனி
ரிஷிகளுக்குள்ளே தாரதன்மியத்தைச் சொல்லுகிறார் | அதிகாரம்நடத்தைஇ
களுக்குள்ளேபனிரெண்டுவியாசமுனிகள்குலம்உருவம்அதிகாரமுதலில்லாமலிருக்கிறத்தி
துகளினால்சரியாயுந்துரியத்தையடைந்திவைப்பா முனிகள் சரியான
னாற்புத்தியாயுமிருக்கிறார்கள் மறுபடிபத்து வியாசமுனிகள் குலத்தினால்வே
உருவத்தையுடையவர்கள் மறுபடிபத்துவியாசமுனிகள் மனுஷியாள்வி
றுவேறுயிருக்கிறார்கள் * இப்பவும்வேறேயாயிருக்கிற பிருகு ஆங்கிரசு புலஸ்திய
யாசவான்மீகிகளாக வுண்டாகப்போகிறார்கள் * ம
ரிவர்கள்முன்போலும் அதற்குவேறேயாயுமுண்டாகப்போகிறார்கள்
அஷியாள் தேவரிஷிகள் தேவதைகளிவர்களுடைய கூட்டங்களானதுக
ள் ஒருக்கால்சேர்ந்துகொண்டு அதிகமாகவுண்டாகிநாசத்தையடைகிறார்க
ள் ஒருக்கால்வெவ்வேறாகவுண்டாகிநாசத்தையடைகிறார்கள் * பிரமகற்ப
த்தினுடைய ஏழுபத்திரண்டாவதா யிருக்கிறதிரேதாயுகமான திப்போதிரு
க்கின்றதுகற்பந்தோறும்முன்னேயுமிருந்ததுஉண்டாகவும்போகுது நீ
ரும் நானுமிந்தவுலகங்களும் முன்போலவும் அதற்குவிலட்சணமாகவும்
முன்னாலுண்டாயும் மேலுமுண்டாகவும்போகிறோமிதுகளெல்லாம் நா
னறிந்திருக்கிறேன் * ஆச்சரியமாயிருக்கிற காரியங்களோடுகூடியும் மு
னீசுவரராயும் திரிகாலக்கியானமுள்ளவராயும் ஏதிரோயிருக்கிறவியாச மு
னியினுடைய இச்சனனமானது சீவன்முத்தகிறமத்தினால் பத்தாவதாகக்
காணப்படுகுது [முப்பத்திரண்டாஞ் சன்மத்தை யுடையவராகமுன்னே
சொன்னதுசாமானியமென்றும் பத்தாவது சன்மத்தையுடையவராக இ
ப்போதுசொன்னதுசீவன்முத்தகிற மத்தினாலேன்றுமறிவது] வியாசவா
ன்மீகிகளோடுகூடிக்கொண்டிருக்கிற நாங்களனேகந்தரமுண்டானோமிந்
தநாங்களே வெவ்வேறாகவுமனேகந்தர முண்டானோமிந்தநாங்களே ஒருவ
ருக்கொருவர்சரியாயுஞ்சரியில்லாமலுந் தெரிந்தவர்களாயுஞ் சரியானமன
துள்ளவர்களாயும்நாநாவிதமானவுருவங்களையுடையவர்களாயும் உண்டா
யிருந்தோம் * இவ்வுலகிலிவ்வியாசரின்னம் எட்டுஅவதாரஞ்செய்து அனே
ககதைகளோடுகூடினமகாபாரதமென்கிறகிரந்தத்தையும்வேதங்களுடைய

பிரிவினையையுஞ்செய்து தன்வமிசத்துக்குப் பிரசித்தியைச்செய்துவைத்துப் பிரம பட்டத்தைப் பிரசித்தமாகவனுபவித்துப் பின்பு விதேகமுத்தியையடையப்போகிறார் * (அ - கை) இவ்வியாசருக்கிப்போது சீவன்முத்தியைத்தெரிவிக்கிறார் | சாந்திகுணமுள்ளவராயுமஞ்ஞானமில்லாதவராயும்நானெனதென்கிற அத்தியாசகற்பனையில்லாதவராயுந் துக்கம்பயமிதுகளில்லாதவராயும் மனதைச்செயித்தவராயுமிருக்கிற இவ்வியாசரானவர்சீவன்முத்தரென்று சொல்லப்படுகிறார் * பிராணிகளானதுகள் திரவியம் பந்துக்கள் வயது கருமம் வித்தை ஞானம் நடத்தை இதுகளால் ஒருக்கால்சரியாயும் ஒருக்கால்சரியில்லாமலுமிருக்கின்றதுகள் * அந்தப்பிராணிகளானதுகள் ஓரிடத்தில் ஒருகாலத்தில் அனேகசென்மங்களிலுண்டாகின்றதுகள் ஒருக்கால் உண்டாகிறதுகளில்லை இந்தமாயையானது இந்தப்பிரகாரம் ஒழிவில்லாமலிருக்கின்றது * இந்தப்பிராணிகளுடையவரிசையானது அடிக்கடிஅளக்கப்பட்டுக்தும்பலாகச்சேர்க்கப்பட்டவிளாப்பட்டடையைப்போலமேலதுகீழதாயுங்கீழதுமேலதாயும்வித்தியாசத்தையடைகின்றது *காலமாகிறசமுத்திரத்திலிருந்துஞ்சிருஷ்டிரூபமானஅலைகளானதுகள்அடிக்கடிமுன்னிருந்தகிரமமாயும் அதற்குவித்தியாசமான கிரமமாயும் உண்டாகுதுகள் * (அ - கை) சீவன்முத்தருக்குயோகாப்பியாசபெலத்தினாலதிகாரத்துக்கு யோக்கியமானவெகு விதமானசரீரத்தையடைந்த போதிலும் உண்டாயிருக்கிற முத்திக்குக்குறைவில்லையென்று சொல்லுகிறார் | சீவன்முத்தனாயிருக்கிற புருஷனானவன் சமசித்தமுள்ளவனாயும் அவித்தையினுடைய மறைவில்லாததினால அசாரமாயிருக்கிற தேகமுதலானத்தில் ஆத்மபுத்தியில்லாதவனாயும் விகற்பமில்லாதவனாயும் ஆத்மசோரூபத்தினுடையசாரமயனாயும் முக்கியமாயிருக்கிற சமகுணமாகிற அமிர்தத்தினால் திருத்தியடைந்தவனாயுமிருக்கிறான் [ஆகையால் ஞானத்துக்குச்சீவன்முத்திதான்பலம் அந்தச்சீவன்முத்தியும் ஒருக்காலுண்டாகிறது ஒருக்காலுண்டாகிறதில்லையென்பதுகிடையாதென்றுகருத்து.] *

மூன்றாவதுசருக்கமுற்றிற்று.

நான்காவதுசருக்கம்.

இச்சருக்கத்தில் முத்தியடைந்தபேர்களுடைய அனுபவத்தினால் சீவன்முத்திவிதேகமுத்திகளுக்குப்பேதமில்லையென்றும் மோட்சோபாயத்தைச் சொல்லுகிற மூலக்கிறந்தங்கெட்டிப்பட வேண்டியதற்காக சாஸ்திரங்களிற்சொல்லியிருக்கிற புருஷப்ரயத்தனமுக்கியமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

(அ - கை) நித்தியமுத்தசுபாவமாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கிற மறைவுதானே பந்தமென்றும் ஞானத்தினால் அந்தப்பந்தம்நசிக்கிறதே முத்தியென்றுஞ்சொல்லப்படும் அந்த அஞ்ஞானஞ் சேஷமில்லாமல் நசிக்கும்போது சித்திரமென்று அறியப்பட்டசித்திரப்புலியானதுபோல உலகவிவகாரமானது காணப்பட்டபோதிலுஞ் சந்தோஷத்துக்கேதுவேதவிர துக்கத்துக்கேதுவல்லவென்று சீவன்முத்தன் விதேகமுத்தனிவர்களுக்குப்பேதமில்லையென்று முன்கேட்ட சங்கையைச்சமாதானம்பண்ணிப்பிரகிருதமாயிருக்கிறஆத்மதத்துவத்தைவிஸ்தாரமாய் உபதேசிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ள ஸ்ரீவசிட்டரானவர் மூலக்கிறந்தங்கெட்டிப்படவேண்டியதற்காக புருஷப்ரயத்தனத்தைமுன்னே சமர்த்திக்கிறார் வாரீர்சாந்தமாயிருக்கின்ற இராகவரே அசைவில்லாமலிருக்கும்போதும் அலைரூபமாக அசைந்துகொண்டிருக்கும்போதுஞ் சமுத்திர சலமானது எப்போதுஞ் சலமாகவே எப்படியிருக்குதோ அப்படியே சீவன்முத்தவிதேகமுத்த முனீஸ்வரருக்கு ஆத்மசொரூபமாக யிருக்கையானது சரியாகவே யிருக்கின்றது * புருஷனுக்கு விதேகமுத்தி வந்தாலுஞ் சீவன் முத்திவந்தாலும் அது விஷயத்தைப் பற்றி வரப்பட்டதல்ல [அதேனென்னில் சுவற்க முதலானது போல முத்தியும்விஷயத்தைப்பற்றிவருமேயானால் அப்போது அப்படியேவிஷயங்களுடைய ஏற்றத்தாழ்த்தியினால் முத்தியும் ஏற்றத்தாழ்த்தியாகுமென்பதுகருத்து] (அ - கை) ஆனாலுந் தேகத்தினுடைய இருப்பானதுபோகத்தைபிரயோசனமாகவுடைத்தாயிருக்கையினால் சீவன்முத்தனுக்குப்போகங்களுண்டு விதேகமுத்தனுக்குப் போகங்களில்லையென்கிற விசேஷமிருக்குதென்று கேட்கும்போது சொல்லுகிறார் | சத்தியபுத்தியினாற்போகங்களைப்புசியாமலிருக்கிறசீவன்முத்தனுக்குப்போகங்களுடைய அனுபவங்களானதுகளெப்படிவரும் [போகங்களிற்சத்தியபுத்தியினால் நான்புசிக்கிறேனென்கிற அபிமானத்தினாற்போகத்தைப்புசிக்கும்போதுபோகத்தினாற்பண்ணப்பட்டவிசேஷமுண்டாகுஞ்சம்பந்தமில்லாமலும் உதாசீனனாயுமிருக்கிறஆத்மாவோடேயொன்றாயிருக்

கிறபார்வையுள்ள சீவன்முத்தனுக்கு விசேஷமில்லையென்பது கருத்து]
(அ - கை) அப்போதித்த வியாசருக்கு தேகமென்னத்தினா லிருக்கு
தென்றுகேட்கும்போது சொல்லுகிறார் | சீவன்முத்தராயும் முனீஸ்வரரா
யுமிருக்கிற இவ்வியாசரை தேகத்தோடே கூடினவர்போல நம்முடையக
ற்பனையினால் எதிரேயிருக்கிறவராகப் பார்க்கிறோமேதவிர அவருடையம
னதில் தேகமில்லாமலிருக்கிற நிச்சயத்தை நாமறியோம் * ஞானசொரூப
மானசீவன்முத்தருக்கும் விதேகமுத்தருக்கும் பேதத்துக்கேதுவாயிருக்கி
ற அஞ்ஞானம்போகும்போதும் ஞானமாத்திரமாகச் சேஷித்திருக்கும்போ
தும் என்னபேதமிருக்குது அலையாக இருக்கும்போதெந்தச்சலமிருக்குதோ
அந்தச்சலந்தான் அலையில்லாமற் றெளிவாயிருக்கையிலு மிருக்குது *
(அ - கை) சலத்தில் ஒருக்கால் தெளிவில்லாததினால் விசேஷமிருக்கலாமென்று
வேறேதிஷ்டாந்தத்தினாற்சொன்ன அருத்தத்தைச்சாதிக்கிறார் | வாயுவானது அ
சைவோடேகூடினபோதிலுமசைவில்லாதபோதிலும் வாயுவாகவே பேதமி
ல்லாமலெப்படியிருக்குதோ அப்படி சீவன்முத்தனுக்கும் விதேகமுத்தனுக்கு
மற்பமும்பேதமில்லை * (அ - கை) சீவன்முத்தியென்றும் விதேகமுத்தியென்
றும் பந்தமென்றும் மோட்சமென்றுமிது முதலான விவகாரமானது அஞ்ஞா
னியினுடைய பார்வையினால் கற்பிக்கப்பட்டதேதவிர ஞானியினுடையபார்
வையினால் கற்பிக்கப்பட்டதல்லவென்று சொல்லுகிறார் | எப்போதும் பிரி
வில்லாமலும் ஒன்றாயுமிருக்கிற ஆத்மசொரூபமான சீவன்முத்திதானாவது
விதேகமுத்திதானாவது எங்களுக்கு மிவ்வியாசருக்கும் பரமார்த்தமான
பார்வைக்குப் பேதமில்லை ஞானத்துக்குப் பலமாயிருக்கிற அவ்வாத்
மாவினுடைய லாபத்தில் விசேஷமில்லாத்தினால் ஞானத்துக்கு ஒருக்கால்
பலமுண்டு ஒருக்கால்பலமில்லையென்கிற தோஷத்துக்கிடமில்லை ஞான
முண்டாகும்போது தேகம்போய்விடவேண்டுமென்கிற சங்கையுமில்லை
அதேனெனில் தனக்குவிரோதியாயிருக்கிற அஞ்ஞானந்தானே ஞானத்தி
னாற் போகிறபடியால் தேகமிருக்கிறதும் பிராரத்துவ கருமத்தினுடைய
பலமாயிருந்துகொண்டு ஞானத்துக்குச்சமானமாகவு மதற்கேதுவாகவுமி
ருக்கிறத்தினால் ஞானத்துக்குவிரோதியல்ல அதெப்படியென்றால் முக்கிய
காரணமாயிருக்கிற நித்திரைபோனபோதிலுஞ் சொப்பனத்தினுடைய அ
னுபவத்தினாலுண்டான சமுஸ்காரமானது சிறிதுகாலமிருக்கின்றதுபோ
ல அஞ்ஞானம்போனபோதிலும்பிராரத்த கருமமிருக்கிறவரைக்குந்தேகமு
தலானதுகளுடைய தோற்றுதல்கூடலாமென்பதுகருத்து * (அ - கை)
இந்தப்பிரகார மிராமருடைய சமுசயத்தைநீக்கிமோட்ச சாஸ்திரத்தைச்

சொல்வதற்கு ஆரம்பிக்கிறார் | ஆகையால் முதன்மையாயுங்கேட்கிறத்து
க்கழகாயும் அஞ்ஞானிகளுடைய அஞ்ஞானமாகிற குருட்டுத்தனத்தைப்
போக்குகிறதாயு மிருக்கிற ஞானசாஸ்திரத்தைக்கேளும் * (அ - கை) சா
ந்திமுதலானசாதன சம்பத்தோடுகூடின சுகப்பிரமரிஷிமுதலான பெரி
யோர்களுக்குவேதாந்த சிரவணம்பலித்திருக்குது சாந்திமுதலானசாதனங்
களைச்சம்பாதிக்கிறது வருத்தமானபடியினா லிப்போதிருக்கிற[..]
அந்தவேதாந்த சிரவணமெப்படி பலிக்குமெனில புரு[..]த்தனத்தினு
சாத்தியமாகுமென்று சொல்லுகிறார் | வாரீர் இராமரே இ[..]
ற்சகலமானபேர்களாலும் செம்மையாகச்செய்யப்பட்ட புருஷப்ரயத்தனத்தி
னாலெப்போதுஞ் சகலகாரியங்களு மடையப்படுகுது [அ[..]
டத்திற்புருஷப்ரயத்தனம் பலியாமற்போகிறதென்னத்தினாலெனில் காரிய
ஞ்சித்திக்கிறவரைக்கும் சோம்பலினால் நடுவில்விட்டுப்போகாமலிருக்கிறபு
ருஷப்ரயத்தனமில்லாததினா லென்பதுகருத்து] இவ்வுலகத்தில்புருஷப்ரயத்
தனத்தினாலேயே சாஸ்திரத்தினால் விதிக்கப்பட்டும் மனவாக்குக்காயங்களு
டைய அசைவுரூபமாயுமிருக்கிற கருமத்துக்குப்பலமான ஞானமானதுசி
த்தசுத்திவழியாய் வந்திருக்கும்போது இருதயத்தில் காமக்குரோதமுதலா
னத்தினாலுண்டான சந்தாபத்தினாற் கேடுபடாமலுஞ் சந்திரனுடையகுளு
மையைப்போற் குளிர்ந்துமிருக்கிற சீவன்முத்திச்சுகமான துண்டாகுதே
தவிர வேறொன்றினாலும் வுண்டாகிறதில்லை [பிரமத்தையறிந்தவனு
டையசுகத்தி லணுமாத்திரமிரணிய கெற்பர்முதலானவர்களுடைய சுகமெ
ன்றுசுருதிசொல்லுகிறபடியினாலும் காமபோகத்தினாலுண்டாகிறசுகமுஞ்
சுவர்க்காதிபோகத்தினாலுண்டாகிறசுகமும் நிராசையுள்ள புருஷனுடைய
சுகத்தில் பதினாறிலொருபங்குக்குச்சரியாகமாட்டாதென்று ஸ்மிருதிசொல்
லுகிறபடியினாலு மிச்சுகங்களெல்லாம் புருஷப்ரயத்தினத்தினாலேயேவுண்
டாகுதென்பது கருத்து] * (அ - கை) தெய்வம்பிரதிகூலமாயிருக்கும்
போதுபுருஷப்ரயத்தனம் வீணாகக்காணப்படுகுது அப்படியேநல்லகாரியங்க
ளெல்லாம் வெகுவிக்கினத்தோடேகூடினதென்று பிரசித்தியினால்புருஷ
ப்ரயத்தனம்பலிக்குமென்கிறத்தில் விசுவாசம்வரமாட்டாதெனில் புருஷப்ர
யத்தனத்துக்குள்ளே தெய்வமடங்கியிருக்கையு மத்தெய்வத்துக்குத்துற்பல
மாயிருக்கையுஞ் சொல்லப்போகிறதைக் கருத்தில்வைத்துக்கொண்டுதெ
ய்வத்தினுடைய சுவாதந்திரியத்தைத்தள்ளுகிறார் | புசிக்கிறது நடக்கிற
துமுதலானபுருஷப்ரயத்தனமானது அசைவுவழியாக இன்னமொருகிராமத்
தையும் திருத்திமுதலானத்தையு மடையப்பண்ணிக்கொண்டுபிரத்திஷ்

மாகக்காணப்படுகின்றது மோகத்தையடைந்திருக்கிறபுத்தியில்லாதவனால் கற்பிக்கப்பட்டதெய்வமானதொன்றுமில்லை * (அ - கை) துதிக்கத் தக்கதானபுருஷ எத்தனமானதெப்படிப்பட்டதென்று கேட்கும்போது சொல்லுகிறார் மகான்களாற்சொல்லப்பட்டமார்க்கத்தில் மனவாக்குக்காயங்களாற்செய்யப்பட்ட யாதொருவியாபாரமுண்டோ அதுதான்பலத்தோடேகூடின புருஷ எத்தனம் மற்றது பயித்தியக்காரநடத்தை * எந்தப்புருஷனானவன் எந்தப்பதார்த்தத்தையிச்சிக்கிறானோ அந்தப்புருஷன் அந்தப்பதார்த்தஞ்சித்திக்கவேண்டியதற்காக சாஸ்திரத்திற்சொல்லியிருக்கிறபடிக்கு எத்தனம்பண்ணி பாதியில்விடாமற் செய்தாலவசியமாக அந்தப்பலத்தையடைகிறான் * (அ - கை) முன்சொன்னநியமத்தைத்தானேதிஷ்டாந்தங்களினால் திடப்படுத்துகிறார் | விசேஷமாயிருக்கிற ஒருபிராணியானவன்புருஷ எத்தனத்தினாலேயே மூன்றுலகத்திலுமுள்ள பாக்கியங்களினாலழகாயிருக்கிற இந்திரபட்டத்தையடைந்தான் * விசேஷமாயிருக்கிற ஒருபிராணியானவன்புருஷ எத்தனத்தினாலேயே அன்னப்பட்சியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற பத்மாசனத்தையுடைய பிரமபட்டத்தை யடைந்தான் * ஒருபுருஷன்தன்னுடைய வலுவானபுருஷ எத்தனத்தினாலேயே கருடக்கொடியையுடையதாயிருக்கின்ற விஷ்ணுபட்டத்தையடைந்தான் * இவ்வுலகத்தில் ஒருபிராணியேபுருஷ எத்தனத்தினாலேயே சந்திரசூடனாயும் அருத்தனாரீச்சுவரனாயுமிருக்கின்ற உருத்திரபட்டத்தையடைந்தான் * புருஷ எத்தனமானது முன்னுண்டானதென்றுமிப்போதுண்டானதென்றுமிரண்டுவிதமாகவறியும் அதிலிப்போதுண்டானஎத்தனமானது முன்னுண்டானஎத்தனத்தைச்செயிக்கின்றது * (அ - கை) அனந்தகோடிகற்பகாலங்களாற்சம்பாதிக்கப்பட்டும் அனேகமாயுமிருக்கிறமுன்சென்மத்திற்செய்யப்பட்டகருமங்களுக்குஇப்போதுசெய்கிற அற்பமானபுருஷ எத்தனத்தினால்நாசமெப்படிவருமெனில் | எத்தனமுள்ளவர்களாயும்வலுவான அப்பியாசமுள்ளவர்களாயும் நல்லபுத்திசந்தோஷங்களோடுகூடிக்கொண்டும்பிரளயகாலத்துக்கதிகாரியான தேவதையாயிருக்கையையடைந்துமிருக்கிற புருஷர்களால் மகாமேருமுதலான பர்வதமுந்தங்களுக்குள்ளே மறைக்கப்பட்டுப்போகின்றதுகளாகையால் முன்செய்யப்பட்ட கருமமனேகமாயிருந்தபோதிலும் அதற்கெல்லாமூலமான அஞ்ஞானமொன்றான படியினால் அதுநசிக்கும்போது அந்தக்கருமங்களும்வருத்தமில்லாமற்றானேசெயிக்கப்படுமென்கிறத்துக்குக் கேட்கவேண்டியதென்ன விருக்கின்றது * (அ - கை) இப்போதுசொன்ன அருத்தத்தை முடித்து அந்தப்புருஷ

எத்தனத்தைச்சாஸ்திரப்படி செய்யாமற்போனாலுண்டாகுமனர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் | சுருதிமுதலானதுகளால் நியமம் பண்ணப்பட்ட புருஷ எத்தனத்தையே எப்போதும் அவசியஞ் சம்பாதிக்கத் தக்கது அதுதான் வேண்டியபலத்தினுடைய சித்தியின்பொருட்டாகுது விரோதமானபுருஷ எத்தனமோவென்றால் அனர்த்தத்தின்பொருட்டாகுது * (அ - கை) அற்பஎத்தனங்கள் அற்ப பலங்கள் அற்பபுத்தியுள்ளவர்களுக்கு அதிகமாயிருக்கிறஎத்தனங்கள் அதிகமானபலங்கள் அதிகமான புத்திகளுள்ளவர்களால் சாதிக்கத்தக்கபுருஷ எத்தனங்களுடையபலமானது எப்படிகிடைக்குமெனில் அவர்களுக்குந் தன்சத்தியினாற்செய்யப்பட்ட புருஷ எத்தனங்களுடையவரிசையினாலிச்சென்மத்திலாவது சென்மாந்தரத்திலாவது பலஞ்சித்திக்குது நல்லதிசையாவது கெட்டதிசையாவது ஒருவனுக்கெப்போதுமிருக்கிறதில்லை என்கிறகருத்தினால சாஸ்திரப்படிக்குச்செய்கிற எத்தனத்துக்கும் அதற்கு விரோதமாகச்செய்கிற எத்தனத்துக்கும் மிகவும் பலத்தினாலுண்டான பேதத்தைத்தெரிவிக்கிறார் | புருஷனுக்குச்சாஸ்திரங்களிற்சொல்லப்பட்ட எத்தனங்களைச்செய்யாமலிருக்கும்போது தனக்குத்தானே உண்டாயிருக்கிற ஆசைமுதலான தோஷங்களாலுண்டான கெட்டமார்க்கத்தில் தானிருக்கிறத்தினாலுண்டான தாரித்திரியம் ரோகம் பந்தமுதலானகெட்டதிசைவந்திருக்கும்போது தன்கைகால்முதலானதும் சுவாதீனமாயிருக்காததினால் நுனிவிரல்களுடையவணக்கத்தினால்சம்பாதிக்கத் தக்கதாயும் உள்ளங்கைக்குள்ளடங்கியிருக்கிறதாயுமிருக்கிற சலம் வாயில்விடத்தக்க ஒருபித்துகூட சிரமப்பட்டுங்கிடைக்காததினால் மிகவும்பெரிதாகுது அந்தப்புருஷனுக்குத்தானே சாஸ்திரங்களிற்சொல்லப்பட்ட புருஷஎத்தனம் பலத்திருக்கும்போது தருமங்களுடையஆதிக்கத்தினாலே பிரியவிரதன்முதலான அரசர்களைப்போலஏழுதீவுக்குமதிகாரியாயிருக்கிறஒருதிசையிலிரட்சிக்கத்தக்கவர்களானபின்னவைகளைக்குறித்து அந்தந் திபாந்தரங்களைப்பிரிவினைபண்ணுகிறதும் பெரிதல்ல அப்படியேபுராணத்தில் பிரியவிரதர் உத்தானபாதரிவர்களிரண்டுபேருமுன்னாலேகஷ்டப்பட்டுத் தபசுபண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போதுமேலே மண்மூடி கள்ளிமாமுளைத்திருந்து அதன்பின்பு அரசர்களாகவிருந்து வெகுசுகங்களை அனுபவித்தாரென்றுபிரசித்தமாயிருக்கின்றது. *

நான்காவதுசருக்கமுற்றிற்று.

[மற்றவை நடந்துவருகின்றன.]

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தல்	பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தல்
௫	௰௧	ஞுவ	ஞுவ்	௫௫	௰௯	ஞுல	ஞுல
	௰௨	ஞுலி	ஞுல்	௫௮	௨௮	கும்ப	குமர
	௰௬	அதன	அதன்	௫௯	௩	லென்	லென
	௰௭	குற்றம	குற்றம்		௨௩	வேத	வெகு
	௨௧	நநத	நத்க	௬௨	௩௰	அப	அக
	''	வமெள	வமெளா	௬௭	௨௯	கா	கர
௬	௨	தனமி	தன்மி	௬௮	௮	ஞுல்ல	ஞுலல
	௫	தரா	தார	௭௧	௰௨	யடபா	யடையா
	''	தன	தன்	௭௫	௩௰	கைகி	கைக்கி
	௰௨	முதல	முதல்		௩௩	தலிர	தலிா
	௰௩	இதற	இதற்	௮௫	௨	ளித	ளில்த
	௰௭	வன	வர்	௮௭	௰௭	சென்ன	செனன
	௰௯	ருப	ருப	௮௮	௨௭	சின்	கின்
௭	௰௫	ஆதம	ஆத்ம		௩௰	வர்க்	வர்க
	௨௫	டைவ	டையவ		௧	விருக்கிக்	விருக்கி
	௨௬	துறப	துற்ப	௮௯	௬	யோகி	போகி
௮	௩௩	சஸ்	சஸ		௨௧	மரன	மான
௰௨	௩௧	பொரல	போரல	௯௫	௰௧	பொது	போது
௰௫	௨	ருப	ருப	௯௬	௨௧	நகிக்கி	நசிக்கி
	௬	ருப	ருப	௱௧	௰௯	யிருக்கிற்	யிருக்கிற
	௨௯	தாா	தார	௱௭	௨௪	கெம்பீர்	கெம்பீா
௨௬	௰௮	டிரு	டுபிரு	௱௰௪	௩௩	சாரவின	சாரவிண
௨௭	௫	தால	தால்		௯	யர	யா
௨௮	௰௫	கால	கால்	௱௰௫	௨௬	பிரமர	பிரமா
௪௧	௰௬	கரல	கால	௱௨௭	௩	வன்மு	சிவன்மு
௪௪	௬	சென	சென	௱௩௪	௨௧	அவ்வத்	அவ்வாத்
௪௫	௰௯	பைந	யைப்				
௫௪	௨௰	கித்த	சித்த				

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் புதுவையில் தருமசிவ செங்குசெட்டியார்வீட்டிலும். மோரீசு - முத்துசாமிபிள்ளைவீட்டிலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கலியுக ௵ ௪௲௯௱௪௰௫

குரோதி ௵ கார்த்திகை ௴

☞ இதன்விலை. ௯. ௩.

தீதகங்காரஞ் சடமாய்ப் பயனிலியாய் துவசமாய் = கொடிய அகங்காரமானது அறிவில்லாததாய்ப் பிரயோஜன மில்லாததாய்ப் பாவசமாய், சீவனுலே சாதமுறும் = உயிரினுலேயுண்டாம், இது சிறுவர் மயக்கத்திற்பேய் தோன்றுந் தன்மைபோலாம் = இது பாலர்க்குப் பிராந்தியினுலே வேதாளந் தோன்றுந் தகைமையே போலவாம், ஓதிய சீவனும் தொழிலே வடிவாய் = கூறியஜீவனும் வினையேயுருவமாய், காற்றுருவாகி யிதயமுற்று = பிராணவடிவமாகி இருதயத்திலிருந்து, மேதகைய சுகுமாரமா யுள்ளே = மேம்பட்ட கோமளமாய் அந்தர், மற்றென்றால் மேவிவாழும் = பிறிதொன்றினுலே பொருந்தி வாழாநிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முதல் முதலில் தேகமானது அசேதனமாம் அதனுனே யொன்று மறியாததாம், யான் அல்லவென்பதே துணிபாம், பாலர்முதலிது துணியப் பெற்றதேயாம், பொத்தையன்யான் வெள்ளையன்யான் என்பதாதி புத்தி விருத்திகள் இருந்தபோது மாத்திரம் அநுபவிக்கப் பெறுகின்றதேயன்றிச் சுதந்திரமா யநுபவிப்பதில்லையாம், ஆகவே யதற்குச் சடத்தன்மையாம், கர்மேந்திரியகணமும், இத்தேகத்தினும் அபின்னஹஸ்த பாதாதியவயவான்மகமாம், அவயவ அவயவிகட்கு வேற்றுமையின்றும் ஜடமேயாம்; ஞானேந்திரிய கணமும் இவ்வாறே சரீர அவயவவடிவமேயாம், ஜடமேயாமெனக் காணப்பெறுகின்றது; எங்ஙனமேனும் அணுக்களும் என்னும் சூத்திரத்தில், இந்திரியப்பிராணுதிகள் சூக்குமங்கள் லிங்கதேக அவயவங்களே, தூலதேக அவயவங்கள் அல்லவாம் என்று ஸ்ரீ பாதராயணமகரிஷியினுலே நிச்சயிக்கப்பெற்றுளதாம்; அங்ஙனமாயினும் அவற்றிற்குத் தேகாவயவத்தன்மையானே பண்டிதன்முதற் பாமரனீருக அநுபவமுண்மையின் அவயவம்போலத் தேகசையுக்தத்தன்மை யுண்மையினுனும், அதனதவயவம்போலும் ஜடத்தன்மையதேயென்பது கருத்தாம்; சூத்திரப்பொருளிதுவாம், "அணுக்களும் = ஈண்டுத்கிராந்தியாதி சுருதிக்கு, பிராணன்கள் சருவங்கள் அநந்தங்கள் என்னும் இந்திரிய விபுத்தன்மைச்சுருதியுடன் விரோதமுளதா? இலதா? என்னும் சந்தேகமுளதாகவே, விரோதமுளதாமெனப் பூர்வபக்ஷம், சித்தாந்தமோ, இப்பிராணன்கள் அணுக்கள் பரிச்சின்னங்கள், இந்திரிய அக்கிராகியத்தன்மையானே சூக்குமத்தன்மை யுண்மையின்; விபுத்துவசுருதிக்கு உபாசனுபரத்தன்மை யுண்மையின், அதனேடு உற்கிராந்தியாதி சுருதிக்கு விரோதமிலதாம் என்பது துணிபாம். மனமாதிக்கும் ஜடதேகாதிப் பிரோகத்தன்மை யுண்மையின் தற்சையோகயோக்கிய திரவியத்தன்மையானே தடியாதிபோல ஜடத்தன்மை சித்தமாம் எனல்:—தடியினுலென்பது. புவியிலோடுகள் தடியினுற்போல எக்காரணத்தினுல் மனத்தால் ஏவப்பெறுகின்றதோ அக்காரணத்தினுல் ஜடமேயாம்; மனமும் இவ்வண்ணம் ஜடமேயாமென வெண்ணுகின்றேன்; சங்கற்பவடிவ சக்தியுடையதாதலின்; கல்லானது இராஜஜா யந்திரங்களினுற்போலப் புத்திநிச்சயங்களினுலே மனம் பிரேரிக்கப் பெறுகின்றது, புத்திநிச்சயரூபமிவ்வண்ணம், ஜாட்டிய இயற்கையதே என்பது துணிபாம்; இருகரையிடைப்பட்ட ஆழ்ந்த தேசத்தால், நதிபோல, அத்தியந்தம் அந்தப் புந்தியானது அகங்காரத்தினுலே யேவப்பெறுகின்றது, அகங்காரமும் சாரமற்றதேயாம், ஜடமேயாம், சவான்மகமாம், மயக்கவடிவமாய இபக்கன்பாலனுற்போல ஜீவனுலதுண்டாக்கப்பெறும்=பிராணுவச்சின்னசிதாபாசனுலத்தியசிக்கப்பெறும், பெறவே யக்ஷதேகம் போலும், அதற்கு அத்தியஸ்தத்தன்மையுண்மையினுனே ஜடத்தன்மையாம்; ஜீவனும் சேதனுகாசன் பிராணேபாதிகன் இருதயத்திலே யிருப்பன், சுகுமாரனுகியே

T சர்வான்மகேம்.

யுள்ளே யாதோ வேறென்றினுலே நன்கு ஜீவிப்பன் = தனது அந்தர்யாமியாகிய பிம்ப சைதன்யத்தானே பரிபூரணனுய் வாழ்வன் என்பதாம்.

(ச.) முதலான வுடல்சடமாம், இதற்கேது, மூகமாய்=மூடமாம்; அதனுல் நானென்று மொழியலாகா, நான் அன்றென்பதே நிச்சயம், கருமஞானேந்திரியங்கள், சடமாகி தேகத்தினும் வேருகாதாம், தடிபோல், மனத்தாலே + செய்யுப், அதனுல் நானன்ருகு மென்பது அந்நுவயம், மூடம் = விசித்தம். சங்கர்பான்ம சக்தியாகிய சித்தந்தானும் கவணுலெறிகற்போல், புந்தி + எய்தும், அதனுல், சடமாமென் றெண்ணுகின்றேன், கவண் = கயிறு கட்டையாதிமய யந்திர விசேடமாம், அறுதியிடலே வடிவாய் = நிச்சயரூபமாய், அறிவுறுபுந்தியும், பள்ளத்தால் = பறித்தலிற் சனித்தகுழியால், நதிநீர் போல் அகங்காரத்தாற் செய்கையையுறும், அதனுல் ஜடமேயாமென்பது நிச்சயம். கவண்= கல்லெறிதற்குரிய கருவி விசேடம். அகங்காரமும் தீது, சேட்டையின்மையின் சத்துவமின்மையாய் விபரீதஞானரூபமாதலின் பயனிலியாய், அவசமாய் = பரவசசுபாவமாய், சிறு + போல், சீவனுலே, சாதமுறும்=கற்பிதமாம், அதனுல் சடமேயாம், சீவனும், அந்தக்கரணப் பிரதிபலித சைதன்யரூபனுதலின், தொழிலே வடிவாய் கற்பிதசுபாவமாய், பிராணமயனுதலின் காற்றுருவாகி, சுகுமாரமாய் = தினந்தோறுஞ் சுழுத்தியில் ஆன்மாவில் நசிக்கின்றமையின் அத்திருவமாய், உள்ளே, தனக்குள்ளும் புகுந்துறையும், மற்றென்றால் = விவகரிக்கத்தகாத பிராணதாதாவான புருடனுல், மேவிவாழும், அதனுற் சீவனும் பாரமார்த்திகமான ஆன்மசொரூபமன்றுமென்பது பொருள். கடாதியுபாதியி லவச்சின்னமும் அநவச்சின்னமுமான ஆகாசமிருத்தல்போலும் ஜலாதியுபாதியிற் பிரதிபிம்பமும் விம்பமுமான ஆகாசமிருத்தல்போலும், சர்வப்பிராணிகளி னிருதயத்திலும் ஜீவனும் ஈசனும் இருக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

இதற்குதாரணம்:—[^]குகையிற் புகுந்தவர் ஆன்மாக்களேயாம் அது தரிசனத்தினுல் என்பதாம், அவற்றினு மாயா விதேயன் சீவன், விதேயமூ[௨] யனீசுவரன் என்பதுபேதம் இதற்குதாரணம்: ஸ்ரீகௌட பாதாசாரியர்:—காரிய உபாதி யிச்சீவன், காரணேபாதி யீசுவரன், காரிய காரணத்தை விட்டுப் பூரணபோதனுய்ச் சேடிப்பா யென்பதாம். (10-11-12)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) குகையிற் புகுந்தவர்கள் ஆன்மாக்களே யாவர்கள், அது காணப்பெறுதலின்=ஈண்டுப் பூர்வ பக்கத்தில் புத்திபின்ன ஜீவஞானம், சித்தாந்தத்திலோ, ஜீவவிலக்ஷண பரமாத்மஞானம், எனப் பலவேற்றுமையாம்; கடவல்லி யுபநிடதத்தில் இவ்வண்ண மியம்பப் பெறுகின்றது, தாஞ்செய்த கருமத்தின் பலமாந்துவார்கள் இத்தேசத்தில், என்பதாதி, ஆண்டென் புத்தி ஜீவர்கள் புகுந்தவர்களா அல்லது ஜீவ பரமாத்மாக்களா என்னும் ஐயம் உற்றுழி, புத்தி ஜீவர்கள் என்பது பூர்வபக்ஷமாம், சித்தாந்தமோ ஈண்டுக் குகையிற் புகுந்தவர்கள் ஜீவபரமாத்மாக்களே, ஏனெனின், எக்காரணத்தால் ஆன்மாக்கள் சேதனர்கள் ஆவர்களோ, பலத்தைக் குடிப்பவர்கள் எனக் கருமபலபோகங் கேட்கப்பெறுதலானே ஒன்றற் கான்மத் தன்மையேல், இரண்டாவதற்கும் ஆன்மத்தன்மை நியாயமாம், அதன்கட்காரணம்:—அது காணப்பெறுதலின், சங்கைச் சிரவணத்திலோ, சங்கையுடையவர்களின் ஏகரூபத்தன்மை யுலகிற் காண்டலின்.

இதனுனும் ஜீவபரமாத்மாக்களே. குகையிற் பிரவேசித்தவர்களாவார்கள் எனல்:—சிறப்பானும்=அவன் இச்சம்சார மார்க்கத்தின் கரையை படைவன், தேவனை யுணர்ந்து தீரனை

० இருதயம் · T யயன். ௨ மாயையையுடையவன்

வன் ஆவன் மகிழ்சி வாட்டம் விடுவன், எனச் சீவ பரமான்மாக்கட்கே இந்தப் பிரகரணத்தில், செல்பவன் சேர்வது ஆந்தன்மையானேயும் சிறப்பித்துண்மையின் என்பதாம். என்றிவ்வண்ணம் பிரஹ்மசூத்திரம் கூறுதலின் இப்போது அக்நகைக்கு ளிருக்கும் ஆன்மாவைத் தரிசித்து அதனியல்பை யுரைத்தல்:— ஆற்றுமவென்பது.

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்குமேவா
தேற்றுமென துருவமாய்ச் சீரணமாஞ் சித்துருவாற் சீவன் வாழுந்
தோற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற் சீவன்வாழ் தொடர்ச்சிகூறிற்
காற்றதனுன் மணம்போலும் பள்ளத்தா னீர்போலுங் கருதுங்காலே.

(ப - ரை) ஆற்றும தத்துவ வறிவென்றறிந்தேன் = ஆன்ம தத்துவ சைதன்யமென்றுணர்ந்தேன், ஈது அறிபொருளால் அழுக்குமேவாது = இந்த வஸ்துவானது திருசியங்களாற் களங்க மடையாது, எற்றுமென துருவமாய் = போற்றும் என்னுடைய வடிவமாய், சீரணமாம் = அநாதியாம், சித்துருவாற் சீவன்வாழும்=சைதன்ய உருவத்தாற் சீவனனது ஜீவிக்கும், தோற்று பொருள்களின் மயங்குஞ் சித்துருவால் = பிரதீதியாகும் திருசியங்களின் பிரமவானுகிய அறிவுருவினுலே, சீவன்வாழ் தொடர்ச்சி கூறில் = ஜீவன் ஜீவிக்கும் முறைமையைச் சொல்லில், காற்றதனுல் மணம்போலும் = வாயுவினுலே கந்தம்போலும்; பள்ளத்தால்=குழியால், நீர்போலும்=ஜலமேபோலும், கருதுங்கால்=ஆராயும்போது. ஏ-அசை; அல்லது தேற்றமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆ! அகோ! ஆச்சரியம் நிச்சயமாக அறியப்பெற்றது, சாக்ஷி பாவத்தானே விடயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கு மதனுல், அநாதி தமிகு கதியதாம், இச்சிந்தனமான சித்து வடிவ ஆன்மரூபியால், ஜீவன் ஜீவிக்கின்ருன்; சேத்தியப் பிரமவானுகிய, சித்துருபத்தினுலேயே ஜீவன் வாழுதல், பவனனுல் ஆமோதம்போலும் பள்ளத்தினுல் நதிப்பிரவாகம் போலும் ஆம்.

(ச.) ஈதறிந்தேன், அது யாதென்பதற்குத்தரம், இந்தச் சீவன், அறிபொருளா லழுக்குமேவா = திருசிய சம்பந்தத்தாற் களங்கமுறாது, பிரதி பிம்பரூபக் களங்கரகிதமாய், தோற்றுமென துருவாகி=சகலருக்கும் ஆன்ம ரூபமாய், சித்தமாய், அநாதியாகிய சித்துருவால்=சிற்சொருபத்தாலே, வாழும்=பிராணன்களைத் தரிக்கும், இதனைத் திருஷ்டாந்தத்தோடு கூறல், தோற்று பொருள்களின் மயங்கும்=திருசியங்களிற் பிரதிபலித்துத் தாதான்மிய அபிமானமுறும், அழுக்குமேவித் தோற்றும் என்றும் பாடபேதமுளது, களங்கமாய்ப் பின்பு தெளிவிக்குமென்பது பொருள். ஆ என்பது நினைவையூட்டும் அவ்வயம், அகோ என்பது ஆச்சரியம். (13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆண்டுப் பொருத்தத்தை யுரைத்து இரங்கல் :—பொய்யாகி யென்பது.

பொய்யாகிச் சடமான வறிபொருளின் புணர்ச்சியாற் போதரூப
மையான சடமாகிப் பெருநீருட் கனல்போற்றன் வடிவை விட்டு
மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவலாலே
யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவினு லறிவிக்க வறிந்ததன்றே.

௨ வாசிக்க.

(ப - ரை.) பொய்யாகிச் சடமான அறிபொருளின் புணர்ச்சியால் = அசத்தாகிச் சடமான திருசியத்தின் சம்பந்தத்தால், போதரூபமையான சடமாகி=சித்துருபம் களங்கமான ஜடமாகி, பெருநீருட் கனல்போல் தன் வடிவை விட்டு=மிகுதியாய ஜலத்தில் நெருப்புப்போலத் தன்னுடைய சொரூபத்தை விடுத்து, மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவலாலே=உண்மையான அறிவுருவம் இவ்வண்ணமே திருசியத்தை மருவலாலே, ஐயோ=அந்தோ, பொய்யாய்ச் சடமா மறிவினு லறிவிக்க அறிந்தது=அசத்தாய்ச் சடமாய் சைதன்யத்தினுல் உணர்விக்க உணர்ந்தது. அன்று ஏ-அசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர. அசத்தியஜட திருசியாம்ச தாதாத்மிய சம்சர்க்க அத்தியாசத்தானே சித்தியர்கையதாயினுமது, ஜடம்போலடையும் பெருநீராகிய வெந்நீர் கடனீர், அதன்கணுற்ற அக்கினியேபோலத் தனது பிரகாச சொரூபத்தை விடுகின்றது; இதனுனே சத்தாம் சத்திற் சித்வைலக்ஷண்யம்போல அடைவுற்றதான, குட மிருக்கின்றது ஆடை யிருக்கின்றது என்னுஞ் சத்தையானது கடபடாதிய சித்தாகார சமரசாநுபவத்தை யடைகின்றது; கடாதி யாகாரத்தின் மிருதாதிகளில் இலயமாம்போது, கடமில்லை படமில்லையெனச் சத்தாகாரத்தையும் விடுகின்றன, அபாவத்தன்மையையும் அடைகின்றனவென்பது கருத்தாம். சைத்திய, ஒருமையை யுற்றபோது, உளதுருவமாதல் இலதுருவமாதல் யாதுதான் வாதனையால் வந்ததாய்த் தானே யிலங்குகின்றதோ அதுவேயாய்க் கணத்தி லத்தியந்தம் பூரண சொரூபத்தை விட்டொழித்து, அச்கணத்திலேயே தானே யாகின்றது. கூறிய முறையே உண்மையாகச் சித்துருபமாயினும், இது, அவித்தையாவரணத்தினின்றும் அத்தியாச பரம்பரையானே திருசிய நாட்டத்தானே தானே ஜடமாயும் சூனியமாயும் அசத்துல்லியமாயும் உற்றுச் சகத்துருவம், புத்தியில் மறைபடா வியற்கையானேயுற்ற சைதன்யத்தினுலேயே, அவ்வவ் வாகாரவிருத்தி வியாப்தியினுலேயே; மூலாவித்யாவரண பங்கவாயிலாக வுணர்த்தப்பெறுகின்றது.

(ச) போதரூபம் = சிற்சொரூபம், பொய்யாகிச் சடமான; அறிபொருளின் = திருசியாங்கிசங்களின், புணர்ச்சியால், சடமாகி, பெருநீருட்சேருங் கனல்போல, தன் வடிவை= சிற்சுபாவத்தை, விட்டு=விட்டதாய், மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே=முற்கூறிய பிரகாரமாக அறிபொருளை மேவலாலே=திருசியபாவனையால், தானே, பொய்யாய் = அசத்துக்கொப்பாய், சடமாம்=சாட்டிய சம்பந்தமாம், பின்பு அறிவினுல்=தனக்குள்ளுறுஞ் சைதன்யத்தால், அறிவிக்க வறிந்தது. அது சிருட்டித்து அதுவே பின்புகுதும் என்னுஞ் சுருதியினுனென்க. சயனம்=உபசயம்=விருத்தி. (14)

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை.) ஆயின் மூலாவித்யாவரண பங்கத்தானே இந்தப் பிரஹ்மசித்தானது எவ்வுபாயத்தாற் றிருசிய சொப்பனத்தைவிட்டுப் பிரபோதமுடைய தாயதெனச் சிந்திக்கத் தொடங்கல்:—இந்தவென்பது.

இந்தவறி வெத்தாற்கா ணப்பட்ட தென்னில்வே றேதுமில்லை
யந்தமில்கா லத்தாலே யறியவேண் டியதறிந்தே னம்மவம்மா
மூந்துவறி வின்பரப்பை முடிவாக மனங்காண முதலவெல்லாஞ்
சிந்தனைசெய் யாமையா லுதித்தனவாஞ் சிந்தித்தாற் சேரப்பொய்யே.

(ப - ரை) இந்தவறி வெத்தாற்காணப் பட்டதென்னில் = இவ்வுணர்வு எதனுலே நோக்கப்பெற்றது என்னின், வேறேதுமில்லை=அயலொன் றுமில்லை, அந்தமில்காலத்தாலே=

† சேத்தியபாவம்.

அளவறு காலத்தினுலே, அறியவேண்டிய தறிந்தேன் = தெரியவேண்டியதைத் தெரிந்து கொண்டேன், அம்ம அம்மா=ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், முந்து அறிவின் பரப்பை = முதன் மையான சைதன்யத்தின் விஸ்தாரத்தை, முடிவாக = பரியந்தமாக, மனங்கரண் முதல வெல்லாம்=மனம் கரணம் முதலன யாவும், சிந்தனை செய்யாமையால்=சிந்தியாமையால் உதித்தனவாம்=உதயமாயினவாம், சிந்தித்தாற் சேரப்பொய்யே=சிந்தனைசெய்தால் அனைத் தும் அத்தியந்தம் மித்தையேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இவ்வண்ணம் சூடாலையானவள் நன்கு சிந்தித்து, எதனுல் இச்சித்தானது அவிர்விக்கப் பெறுகின்றது என்று நெடும்போது சிந்தித்தனள், பின்னினிக்கூறும் வகை யானே யுணர்வுற்றனள்; அந்தோ! அந்தோ! ஆச்சரியம், வெகுகாலங் கழித்து அறியவேண் டிய ஆதிவியாதி யற்ற ஆன்ம தத்துவத்தை யறிந்துகொண்டேன்; எதனைத்தான் உணர்த லுற்றபின் னெதவுமே விடுபடுவது கிடையாதாமோ, எப்புருடனுமே பரம புருடார்த்தத்தி னின்றும் நழுவவே மாட்டானே, அல்லது, எக்காமியப்பொருளும் ஹானியடையமாட் டாதோ, அதனடை வினுலேயே எல்லாக் காமமும் அடையப் பெறுதலின், அல்லது எவ்வத் துவையும் திக்கசாதனமெனு மதியானே விடமாட்டானே. யாவற்றிற்குமே ஆனந்த ஏகரசத் தன்மையடைவு இருத்தலின்; ஹான அசம்பவ்க் கூற்றுனது உபாதானத்திற்கு முபலக்ஷண மாம். இந்த மனேபுத்தி யிந்திரியாதிகள் யாவுமே சித்துவிலாசத்தினது பரிச்சேத ஹேதுக் களாம்; இல்லாதனவாகிய இவை யாவுமே, அந்தோ, இரண்டாவது இந்துபதத்திருப்பன வாம் அதாவது, திமிரம் வாய்ந்த திருஷ்டியினுலே நன்கு கற்பிக்கப்பட்ட இரண்டாவது சந்திரனுடைய ஸ்தானத்தி லிருப்பனவாம், பிராந்தி கற்பிதங்கள் என்பது திரண்டுருண்ட பொருள். சர்வ காமாப்திக் குதாகரணமாக, எல்லா வாழ்வினையுமுறும் சார்வ பௌமிமாதி யென்பதையும் ஈண்டுதாகரித்துக்கொள்க. இது. வே-சூடாமணி.

(ச) இந்த வறிவு, எத்தால், எந்த வேதுவினுல், காணப்பட்டது, மனே புத்தியாதி ரூபமாக விவர்த்தமாயிற்று என்னில் = என்றிதனை யிப்போதியான் விசாரிக்குங்கால், வேறேதுமில்லை, ஈதோர் வாக்கியம்; அறியவேண்டியது, அறிதற் கிச்சிக்கப்பட்ட சித்து விவர்த்த நிமித்தமாகை யென்பதுபொருள்; ஈதோர் வாக்கியம். அஃதியாதென்பதற் குத் தரம், சடப்பொருள்களிற் சைதன்யப் பிரதிபலன மறிவின் பரப்பாம், அதை முடிவாக = அதைப் பரியந்தமாகவுடைய, முந்து மனங்கரண முதலவெல்லாம்=இந்த மனே புத்தி யிந் திரியாதி யனைத்தும், உண்மையாகப் பொய்யேயாயினும், சிந்தனை செய்யாமையால், ஏகாக் கிரமின்மையின், உதித்தனவாம்=உண்டாயின, ஆன்மாவின் சொரூபநிட்டை யின்மையே வடிவமான பிரமாதத்தா லுதித்தனவாம், அருவதானமே சித்து நானுரூபமாக விவர்த்த மாதற் கேதுவென்பது பொருள். (15)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சகல ஆரோபங்களின் அதிஷ்டானமாகிய அப்பொருளையே பெரு மைப்படுத்தி யுரைத்தல்:—எல்லையிலென்பது

எல்லையில்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்றுஞ்சொல்வா
ரல்லலுறுங் களங்கமறச் சமமாகி யகங்காரமில் வடிவமாகித்
தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய் நித்தபரி சுத்தமாகி
மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர்பெற்று வழங்குமன்றே.

(ப - ரை) எல்லையில் பேரறிவே=வரம்பின்றிய பெருஞ் சித்தே, இங்குளது = இவ் விடத்திருக்கின்றது, இதனை=இப்பொருளை, பேருண்மை யென்றும் = பெருஞ் சத்தை யென்றும், சொல்வார்=கூறுவார், அல்லலுறுங் களங்கமற = இடர்ப்படுத்துங் குற்றங்கள் எல்லாம் நீங்கி, சமமாகி யகங்காரமில் வடிவமாகி=ஒப்பாகி யகங்காரமில்லாத சொரூபமாகி, தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய் = ஆதியற்றதாய அந்தப் பிரகாசம் ஒரு முறையே ஒளிர்வதாகி, நித்தபரி சுத்தமாகி=எப்போதும் பரம தூயதேயாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர்பெற்று வழங்குமன்றே = அதி விமலமாகி விரிந்த பிரம மென்றும் பரம்பொருள் என்றும் நாமம் பெற்றுச் சாஸ்திரங்களிலே விவகரிக்கப்பெறும். அன்று ஏ-அசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர) மகாசித்து ஒன்றே யுண்டுண்டு, மகா சத்தையென்றது மலரப்பெறும், சொரூபமா ளங்கமற்றுச் சமமாய்ச் சுத்தமாய் அகங்கார மற்றதாமது, சுத்தசம் வேதனுமே சொரூபமா யுடையதது, பூமானந்த ரூபத்தன்மையாற் பரமமங்களமாமது, சன்மாத்திரமாம், அத் தகைய இயற்கையா லொருபோதும் நழுவாததாகிய அச்சுதமது, மூலாவித்யாவரண பங்கத் தானே யொருமுறை யிலங்குவது, மறுபடி யெதனுனும் மறைபடுவதே கிடையாது, இத ஞனே நித்திய உதயமுடையதாம், எப்போதும் விமலமாம், அது பிரஹ்ம பரமான்மாதி நாமங்களானே, வேதாந்தாதி யத்திமாத்ம சாஸ்திரங்களிலே யிலக்கணையானே யினிது பிரதிபாதிக்கப் பெறுகின்றது.

(ச) பேருண்மை = மகாசத்தை, பரபரியாயமாம், களங்கமற = நிட்களங்கமான, போறிவேயுளது இதுவே பிரமம், பரமான்மாதிப் பேர்பெற்று வழங்குமென்பது அந்நுவ யம், சமம்=சர்வான்மகம் அலதேகரூபமாம். மூ: சமா இருமுறை கொடுத்ததின் அபிப் பிராயம், ஒன்று சர்வ சப்தபரியாயம், சர்வான் மகமென்பது பொருள், மற்றொன்று விடம பாவமின்மையைக் கூறுவதாம், ஏகரூப மென்பது பொருள், இவ்வாறாகவே கூறியது கூறல் என்னும் குற்றமின்றாம். (16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை.) இவ்வண்ணம் விசாரத்தானே யுண்டாகிய தத்துவஞானத்தின் பயிற்சியானே தினக்கிரமமாக உத்தரோத்தர பூமியேறி யதை யுரைத்தல்:—இவ்வாறுள் ளென்பன.

இவ்வாறு தினந்தோறுந் தன்சொரூபத் தேகளிக்கு மிதயநோக்காற்
றவ்வாத பகுதிநிலை யாயாசை போய்ச்சங்கஞ் சற்றுமின்றி
யொவ்வாத தொந்தனைபோய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவி டொன்றுமின்றிக்
கவ்வாத வியற்றெழில்செய் துயர்பரமப் பெரும்பேற்றுற் கருத்துமுற்றி.

உள்ளுறுபூ ரணமெய்தி யுவமைகட்கப் பாலாகி யொருவராலுந்
தெள்ளியுள விடவொண்ணு நிலையாந்தன் விவேகத்தின் செறிபழக்க
வெள்ளமுறத் தன்சொருபம் வெளியாய்மென் மலர்க்கொடிபோல் விளக்கமுற்று
ளெள்ளரிய வதிசுவமரம் பேரொழில்கூ ரிவள்பொலிவை யினிதுநோக்கி.

(ப - ரை.) இவ்வாறு தினந்தோறும்=இவ்வண்ணமே தினந்தினம், தன் சொரூபத் தே களிக்கு மிதயநோக்கால் = தனது ஆன்மசொரூபத்தே யானந்திக்கும் உண்ணோட்டத்

தால், தவ்வாத பகுதி நிலையாய்=தவருத சுபாவநிலேயி லிருப்பவளாய், ஆசைபோய்ச் சங்கஞ் சற்றுமின்றி=நிராசை யடைந்து பற்றென்றின்றி, ஒவ்வாத தொந்தனேபோய்த் தொழிவின்றி=ஒப்பிலாத துவந்துவம்போய்க் கிரியையற்று, பற்றுவீ டொன்றுமின்றி=கோடல் வீட லொன்றுமின்றி, கவ்வாத வியற்றெழில் செய்து=முயல்வின்றி வந்த வினைகளைமாத்திரம் பந்தமின்றி யாற்றி, உயர்பரமப் பெரும்பேற்றுற் கருத்துமுற்றி=மேலான பிரஹ்மப் பிராப்தியாகிய மகத்தான இலாபத்தால் உள்ளம் பூரித்து.

உள்ளூறு பூரணமெய்தி=உள்ளேயுள்ள பூரணபாவத்தை யடைந்து, உவமைகடக்கப் பாலாகி = சகல உபமானங்களேயுங் கடந்து, ஒருவராலுந் தெள்ளி யளவிடவொண்ணு நிலேயாம்=எவரானுமே இவ்வளவுதா னென்று தெளிந்து வரைவு செய்யமுடியாத நிலைமையாம், தன் விவேகத்தின் செறிபழக்க வெள்ளமுற=தனது ஆராய்ச்சியினது பெரும்பயிற்சியின் வலிமையின் வயத்தால், தன்சொருபம் வெளியாய் = தனது மெய்யுருவம் பிரத்யக்ஷமாய், மென்மலர்க் கொடிபோல் விளக்கமுற்ருள்=மெல்லிய புஷ்பலதைபோல விளங்கிக் கொண்டிருந்தாள், எள்ளரிய அபிநவமாம்=எண்ணுதற்கு முடியாததாய்க் கொள்ளுதற்குரிய அதியற்புதமாம், பேரெழில்கூரிவள்பொலிவை யினிதுநோக்கி = அதிக அழகு நிறைந்த சூடாலேயினது விளக்கத்தை நன்ருகப் பார்த்துச் சிகித்துவசன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தப்பிரகாரம் சூடாலேயானவள் தினக்கிரமமாகத் தனது வடிவத்தில் இளேப்பாறுதலே யடைந்தவளாய், நிரந்தரம் உண்முகநாட்டத்தானே சுவாபாவிக ரூபத்திற் பிரதிஷ்டை யடைந்தனள்; அவளுடைய அந்த பிரதிஷ்டை லக்ஷணங்களேக் கூறல்:—ஆசைபோயென்பதாதி. இராகமற்றவளாய், பற்றுதலற்றவளாய், துவந்துவ மற்றவளாய், யாதொரு சேட்டையுமற்றவளாய், ஒன்றையும் எடாதவளாய்க் கொடாதவளாய், பகுதமாய ஒழுக்கத்தின் மாத்திரம் ஒழுகுபவளாய், அதாவது பகுதமன்றியே மற்றுள தொழில்களேப் பற்ருதவளாய், சுகியாக வாழ்ந்தாள். சம்சார சாகரத்தை நன்கு கடந்தவளாய், சந்தேக ஜாலங்கள் எல்லாஞ் சாந்தமானவளாய், பரமாத்ம மகா லாபத்தினுலே பரிபூர்ண அந்தராத்மாவை யுடையவளாய், உடலினும் உள்ளாய உள்ளத்தினும் உள்ளாய பிரத்தியக் கான்மாவாய் என்றபடி, நெடுங்காலம் முன் சம்சாரத்தில் இளேப்புற்றவளாய அவள் அப்போது, நிரதிசய ஆநந்த கனஞானத்தா லடையற்பெற்ற பதாந்தரமாகிய பரம பதத்தில் இளேப்பாறினவளாய், ஆநந்தித்து வாழ்ந்தாள். உவமைகள் எதுவும் இன்றியவளாய் ஒருவகையினும் கூறமுடியாதவளாயினள். தனது விவேக கனுப்பியாச வசத்தினுலே, ஆன்ம தத்துவ தரிசனத்தாலுண்டாய பூர்ணுனந்த சொருப ஆவிர்ப்பாவத்தானே அந்தச் சூடாலாதேவியானவள், அபிநவமாகக் கிளம்பிய புட்பலதையேபோல மிகவுங் கவின்வாய்ந்து சோபித்தாள்; பின்னந்தக் குற்றமற்ற மேனியளே, ஒருபோது அந்தச் சிகித்துவசன் அபூர்வ சோபையோடு கூடியவளாகப் பார்த்து விஸ்மயத்தை யடைந்து பிரபுல்லித முகத்தினனுய்க் கூறத்தொடங்கினன்.

(ச) ஸ்ரீ வசிஷ்டர், தினந்தோறும்=சகல தினமும், ஆசை=இச்சை, சங்கம்=ஆசக்தி, தொந்தனே=இஷ்டாநிஷ்ட புந்தி, இராகமின்மையின் பற்றின்றி, துவேடமின்மையின் வீடின்றி.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிகித்துவசன் வினுதல்:—கண்ட, போகத்தென்பன. (17-18)

கண்ட றியா வழகிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழறலுற்ருன்
பண்டையிள நலமீண்டு படைத்தனேபோ லலங்காரம் பலபெற்ருய்போ
லண்டாமு துண்டனேபோ லார்க்குமுற வரியபத மடைவுற்ருய்போன்
மண்டுகின்ற வாநந்த நிறைந்தனேபோற் பொலிகின்ருய் மாசிலாளே.
போகத்துக் கிரங்காது சாந்தமா யூற்றமாய்ப் பொலிவுண்டாகி
யேகத்திற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமன திருப்பதென்னே
தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் போழகுஞ் சேர்ந்ததெங்ங
னீகற்பா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலே நிகழ்த்தலுற்ருள்.

(ப - ரை) கண்டறியா வழகிதென மிகவியந்து = பார்த்துணரா வெழிலிஃதென்று அதிகமாகப் புகழ்ந்து, சிகித்துவசன் கழறலுற்ருன்=சிகித்துவச மன்னவன் கூறத்தொடங்கினன், பண்டை யிளநலமீண்டு படைத்தனேபோல்=பழைய தாருண்ய நன்மையை மறுபடியும் உண்டாக்கிக் கொண்டாய்போலும், அலங்காரம் பலபெற்ருய்போல் = அநேக அலங்காரத்தைச் செய்துகொண்டாய்போலும், அண்டாமு துண்டனேபோல்=தேவர்கடம் மமுதத்தைப் பானஞ்செய்தாய் போலும், ஆர்க்கு முறவரிய பதமடைவுற்ருய்போல் = எவருக்கு மெய்தற்கரிய பரமபதத்தை யடைந்தனேபோலும், மண்டுகின்ற வாநந்தம் நிறைந்தனேபோல் = நெருங்காநின்ற வின்பம் பூரித்தனேபோலும்; பொலிகின்ருய் மாசிலாளே=விளங்குகின்ருய் குற்றமற்ற நாயகியே.

போகத்துக்கு இரங்காது=போகத்தின் பொருட்டு வாட்டமில்லாமல், சாந்தமா யூற்றமாய்ப் பொலிவுண்டாகி = உபசாந்தி யடைந்து அணிபாய் விளக்கமுண்டாகி, ஏகத்திற் சமமாய்=ஒன்றில் ஒப்படைந்து, கெம்பீரமா யுனது மனதிருப்பதென்னே=கம்பீரமுற்று உன்னுடைய உள்ளம் இருப்பதற்குக் காரணமென்னே, தேகத்திற் பெறுமழகுஞ்,சித்தத்திற் போழகுஞ் செறிந்த தெங்ஙன் = மேனியிற் பெற்றகவினும் சித்தத்திலுற்ற சீரெழிலும் உனக்குண்டாய தெங்ஙனம், நீ கற்பாலுரையென்ன = நீ பதிவிரதா தருமத்தால் ஒளிக்காமல் உரைப்பாயாகவென்று வினவிய, காதலற்கு=நாயகற்கு, சூடாலே நிகழ்த்தலுற்ருள்= சூடாலேயானவள் விடைகூறத் தொடங்கினள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மீண்டும் யவ்வனத்தோடு கூடியதேபோலும் மாறிமாறி யலங்காரஞ் செய்து கொண்டதேபோலும், ஜகத்தனைத்திற்கும் சக்கரவர்த்தினி யானதேபோலும், பூர்ணசந்திர உதயம்போலும் மிகவும் இலங்குகின்ருயே தருணமங்கலேயே இஃதென்னே! அமிருத சாரத்தை யருந்தினேபோலும், அடையவேண்டிய பதத்தை யடைந்துவிட்டாய் போலும், ஆநந்தப் பிரவாகத்தால் நிறைவுற்ருய்போலும், நிரந்தரம் ஹே பிரியையே விளங்குகின்ருயே இஃதென்னே ஆச்சரியம்! ஹே காமினியே! உபசாந்தமாயிருப்பதென்னே காந்தியோடு கூடிய சுந்தரமான திருமேனியைத் தரித்துலவுவதுதான் என்னே! இந்துவையும் மறைத் தொளிராநின்ற யாதோ ஒரு அபூர்வ அழகையுடைத்தா யிலங்குகின்ருயே ஹே காமினியே! இஃதென்னதான் விந்தையோ! போகத்தில் லோலுபத்தன்மையைக் காணேமே இஃதென் சாந்தமும் விவேக ஊர்ஜிதமும் சமத்தன்மையையும் அடைந்துள்ளாயே இஃதென்! இச்சமாதி குணமுடைமை யுனக்கெங்கிருந்து கிடைத்ததோ! இக்கம்பீரத்தையும் சாபல உபரதியையும் எங்ஙனடைந்தாயோ! ஹே பிரியையே உன்னுடைய சித்தத்தை இவ்வாறு அழகியதாகக் காண்கின்றேனே இஃதென்னே! மூன்று புவனத்தையும் துரும்பாக்கி

சகல சகத்திரதத்தையும் ஒருங்கே மாந்தி, அநந்த மேலான மதோன்மத்தமான சௌமி யத்தை நினது மனது அடைந்துள்ளதாகக் காணப்பெறுகின்றதே ஹே பிரியையே, இஃ தென்னே யற்புதமறிகிலேன். (19-20)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) என்றிந்தப்பிரகாரம் அரசனாலே வினவப்பெற்ற சூடாலையான வள், தனது சோபை யதிசயத்தின் நிமித்தம், பரிச்சின்ன ரேகான்மத்தன்மைத் தியாக மும், பூர்ண அத்விதீய பிரஹ்மாத்மலாபமும் ஆம் என இரகசியக் கூற்றானே முதலில் விடையளித்தல்:—கிஞ்சிலென்பது.

கிஞ்சிலுமின் றிக்கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சிலன்றி
விஞ்சுமொரு வடிவுற்றே னதனாலே சீருடைத்தாய் விளங்காநின்றேன்
கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச் சுபாவநிலை யாயுதயங் கெடுதியின்றாய்
விஞ்சுவதே ததையறிந்தே னதனாலே சீருடைத்தாய் விளங்காநின்றேன்.

(ப - ரை.) கிஞ்சிலுமின்றி=சிறிதுமின்றி, கிஞ்சில் வடிவான=சிறிது வடிவான, இது விட்டு=இதனை விடுத்து, கிஞ்சிலன்றி=சிறிது அல்லாமல், விஞ்சுமொரு வடிவுற்றேன்=மிகுமொரு வடிவை யடைந்தேன், அதனாலே சீருடைத்தாய் விளங்காநின்றேன் = அக்கார ணத்தினாலே சிறப்புடைத்தாகி யிலங்குகின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலென = சிறிதே சிறி தென, சுபாவ நிலையாய்=இயற்கை நிலைமை யுடைத்தாய், உதயங் கெடுதியின்றாய் = எழு தலத்தமித்தல் இன்றாய், விஞ்சுவதே ததையறிந்தேன்=பூரணமா யிருப்பதேது அதனை யுணர்ந்தேன், அதனாலே சீருடைத்தாய் விளங்காநின்றேன் = அக்காரணத்தாலே சிறப் புடைத்தாகி யிலங்காநின்றேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அகமிதம் சர்வம் மூடஜனப் பிரசித்தம், இச்சரீர ஆன்மத்தன்மையை விடுத்து, சிறிது நாமரூப ஆகாரங்களும் சேஷமின்றி யில்லாதனவாய பிரஹ்ம தத்துவத்தை யான்மாவாகத் தத்துவபோதத்தினாலே யடைந்துளேன், மந்திர ரசாயனாதி சாதன மாத்திரத் தானே யல்லவாம், அற்பமும் துச்சமுமாய அவ்வச் சித்தியாகாரத்தினாலல்லவாம், அதனால் யான் ஸ்ரீமதியா யிருந்து வாழுகின்றேன். அல்லது, நான் கிஞ்சித் கிஞ்சிதாகாரமாய நனுக் கன அவஸ்தைகளி னாகாரத்தை யடைவது கிடையாது, ஒன்றுமிலாத வடிவாம் நித்திரை வடிவத்தையு மடைவது கிடையாது, மற்றோ, இந்த அவஸ்தாத்திரயங்களேயும் விடுத்துத் துரிய வியற்கையை யடைந்துளேன் அக்காரணத்தினாலே ஸ்ரீமதியாகி வாழுகின்றேன். அல் லது, யான் கரும உபாசனாதியினாலே கிஞ்சித் கிஞ்சிதாகாரமாய இந்திர சந்திராதி யிரணிய கருப்பாந்தமாய பதத்தைப் பாவனையினாலே யாக்கப்பெற்ற தாதாத்மிய சித்தியாலடைந்தி லேன், அவ்யக்தரூபமு மாகவில்லை, மற்றோ, இவ்வியாவற்றையும் விட்டுத் தன் சொரூபத் தின்கண்ணே யிருக்கின்றேன் அவ்வேதுவினாலே யென்பதாம். அல்லது அகம் இதம் லிங்க தேகாகாரமாய பரிச்சின்ன ஜீவாகாரத்தை விட்டு, சர்வான்மகாகாரத்தையுடையதாகி உண் மையாகச் சிறிதும் சிறிதாகாரமு மிலதாகிய பிரஹ்ம தத்துவத்தை யென் வடிவமாக அடைந்துளேன் அவ்வேதுவினாலே ஸ்ரீமதியாகி வாழுகின்றேன் என்பதாம். கூறிய பொரு ளையே வேறொரு வகையானே மறுபடியுங் கூறல்:—இப்பரிச்சின்னமான சர்வத்தையும் விட் டொழித்து, அபரிச்சின்னமாய அயலொன்று என்னால் ஆசிரயிக்கப்பெற்றது, அது யாதெ கொலாமாலோவெனின்? யாதுதானது, அபாதிதமாமோ, மூர்த்தமும் அமூர்த்தமுமாய பிர பஞ்சரூப மிலதாமோ, அவ்வேதுவினாலே யான் ஸ்ரீமதியாய் வாழ்ந்துகொண் டிருக்கின்

றேன். கிஞ்சித் கிஞ்சிதாகாரம் இல்லையென்ற தனது வாக்கியத்தையே வேறொரு வகை யானே வருணித்தல்:—எவ்வஸ்து சர்க்கத்தைத் தாண்டிவிடாதோ சிருஷ்டி திருஷ்டி யானே காணப்பெற்ற பரிச்சின்னம் ஆமோ, யாதுதான் பிரளய திருஷ்டியானே யொன் றுங் காணப்பெறாததாமோ, கூடஸ்த பூமானந்த இயற்கையானே இருப்பதாய அதனை யுணர்ந்துளேன் அவ்வேதுவினாலே ஸ்ரீமதியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

(ச.) இனி மூன்றரைக் கவிகளாற், சூடாலை சுவாநுபவத்தைக் கணவனுக் கறிவிக்கின் றாள், கிஞ்சிலுமின்றி, சகமுதலானது சத்தன்று, இவ்விடத்து அநேகமின்றென வாதிக்கப் படுகின்றமையினென்க, அசத்துமன்று, தோற்றுகின்றமையினென்க, ஆதலால் உண்மை யாகவும், இன்மையாகவும் விவகரித்தற்கு அயோக்கியமாம், அதனால், கிஞ்சில்வடிவு, கிஞ்சில் சொல் அற்பார்த்தத்தில் வந்தது, கற்பிதாகாரமென்பது பொருள். ஆன=இத்தன்மையான, இதுவிட்டு=இப்பிரபஞ்ச பாவனையை யொழித்து, கிஞ்சிலின்றி, அத்தூலம், அநணுவென் பதாதியாற், சர்வ விசேடத்தையும் விலக்குதலின், சர்வ விலக்ஷணமாய், விஞ்சுமொரு வடிவு, மகா சத்தாரூபத்தாற், சிதாகாரமாக விளங்கிய பரப்பிரமத்தை, உற்றேன், பிரம பாவ மடைந்தேனென்பதாம், அதனால், நான், சீருடைத்தாகி=காந்தியுள்ளவளாய், விளங் காநின்றேன்=பிரஹ்மவித்தைப் பிரபாவ முள்ளவளா யிருக்கின்றேன், எது கிஞ்சிலே, எப் பொருள், மகாசத்தா ரூபமாதலிற், கிஞ்சிலும், அகிஞ்சிலென, விசுவ விலட்சணமாதலில், அகிஞ்சிலுமெனவாமப் பொருள், சுபாவநிலையாய் உதயம் கெடுதியின்றாய் விஞ்சுவது, சிருட்டியாதிகளில் எப்படியிருக்கும், அதை = அவ்வனைத்தையும், அறிந்தேனென்பது பொருள். சர்வம்=சர்வான்மகம், சத்யம் = அபாத்யம், அசத்யம் = அசற்கற்பித ஜகத்தி (2)
லனுப்பிரவிஷ்டம், பிரஹ்மத்தைப் பற்றி யுள்ளேனாதலின்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வேறுவகையானே வாழ்கின்றதை விளம்பல்:—அருந் தென்பது.

அருந்தாமற் றூரிதாம் போகங்க ளருந்தினபோ லமைந்தின்புற்று
வருந்தாமல் விருப்புவெறுப் பிலவதனாற் சீருடைத்தாய் வாழாநின்றேன்
பெருங்கோபம் பற்றிரண்டுஞ் சிறுதொழிற்பாங் கியாறிவாம் பெரியபெண்கள்
மருங்கேசாத்திரநோக்கிற் களிக்கின்றே னதனாற்சீர் வாழ்வுபெற்றேன்.

(ப - ரை.) அருந்தாமல்=புசியாமல், தூரிதாம் போகங்கள்=தூரத்தி விருப்பனவாய சாக்கமான போக்கியங்களை, அருந்தினபோல்=புசித்தனபோல, அமைந்து இன்புற்று = சாந் தியாய் ஆனந்த மடைந்து, வருந்தாமல் = துன்புறாமல், விருப்பு வெறுப்பு இல அதனால்= இராகத் துவேஷமில்லாத அக்காரணத்தினால், சீருடைத்தாய் = ஸ்ரீமதியாய், வாழாநின் றேன் = வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன், பெருங் கோபம்=பெருத்த சினம், பற்றிரண் டும் = ஆசக்தி யிரண்டும், சிறுதொழில் பாங்கியர்=சிறுவினைப் பாங்கியராகிய, அறிவாம் பெரிய பெண்கள்=ஞானமாம் பெரிய மங்கையர்கள், மருங்கே=சமீபத்தே, சாத்திரநோக் கில்=சாஸ்திர திருஷ்டியில், களிக்கின்றேன் = மகிழ்கின்றேன், அதனால் = அவ்வேது வினால், சீர்வாழ்வு பெற்றேன்=சிறப்புப் பொருந்திய ஜீவனத்தைச் செறிந்துள்ளேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) மிகவுந் தூரத்திருப்பனவாய புஜியாத போகங்களால் புசித்தனவாற்போல மகிழ்கின்றேன், கவர்ந்திலேன், சினந்திலேன், அவ்வேதுவினாலே ஸ்ரீமதியா யிருந்து வாழ் கின்றேன்; ஆகாயத்தைப்போல வியாபகமாயும் தெளிவாயும் உள்ள கேவலஞ் சுத்தமாய்

இருதயத்திருக்கும் பிரத்தியக்குப் பிரஹ்மத்தினிடத்தில் ஒருத்தியாகவே ரமிக்கின்றேன்; ராஜக்கிரீடைகளில் ரமித்திலேன், அவ்வேதுவினுலே ஸ்ரீமதியா யிருந்து வாழ்கின்றேன். ஆசனங்களிலும், பூந்தோட்டங்களிலும், கிருகங்களிலும், தேகமானது இருந்தபோதிலும் பூரணுத்மாவின் கண்ணேயே யிருக்கின்றேன், ஆபரண வெகுமானுதி சாரீரமானச போகங்களிலாதல், அது இடையாத போதுண்டாம் அவமானங்களிலாதல், நான் கலந்திருப்பதில்லை, அவ்வேதுவினுல் நான் ஸ்ரீமதியா யிருந்து வாழ்கின்றேன்; உலகங்களுக்கு பிரபுவாகவே யிருக்கின்றேன், அற்பமாத்திர வடிவினளாக இருப்பதில்லை, என ஆன்மாவின்கண்ணேயே ரமிக்கின்றேன், அவ்வேதுவினுல் நான் ஸ்ரீமதியாயிருந்து வாழ்கின்றேன், விருப்பு வெறுப்புகளை குறைத்தனவாகிய பிரஞ்ஞைகள், சாஸ்திர திருஷ்டிகள் என்னும் தோழிமார்களோடும் இரமிக்கின்றேன், அல்லது சாஸ்திர திருஷ்டிகளாகிய காரணங்களினுலே, அற்ப வடிவுற்ற விருப்பு வெறுப்பினையுடைய பிரஞ்ஞைகளாகிய சகிமார்களோடும் இரமிக்கின்றேன், அவ்வேதுவினுல் நான் ஸ்ரீமதியாயிருந்து வாழ்கின்றேன்.

(ச.) தூரிதாம்=(முன் பருந்தினும்) சேய்மையாகிய, போகங்களை, அருந்தாமல், இன்புற்று, அருந்தினவைகளும், அருந்தாதவைகளும், அணிமையில் விசேடமாதலில் பக்ஷபாதவேதுவின்மையினென்பது கருத்து, விருப்பு வெறுப்பிலது[T], இராகத்துவேட மின்மையினென்க, பெருங்கோபம் பற்றிரண்டும்=மிகுந்த துவேடராகங்க ளிரண்டும், சிறுதொழில், கிருசமான, பாங்கியரோடு, சாத்திரநோக்கில், திருஷ்டிகளில், அறிவாம், வீதராக கதைகளென்பது பொருள், பெரிய பெண்கள் மருங்கே, அச்சகிகளோடும், களிக்கின்றேன் = விநோதிக்கின்றேன். மூ: விப்பிரகிருஷ்டத்[ர] தன்மை சமானமாதலின், பக்ஷபாதத்தில் ஏதுவின்மையின் என்பது கருத்தாம். பரிபூரண சுத்த சர்வாந்தர ஆன்மவத்துவில் ஒருத்தியாகவே ரமிக்கின்றேன், கீதம் வாத்தியம் நாட்டியம் முதலிய ராஜலீலைகளில் இரமித்திலேன். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வேறுவகையாக தனதநுபவத்தை மன்னவனுக்கு சூடாலை வெளிப்படுத்தல்:—கிஞ்சிலென்பது.

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங் கிளர்தேவாகி
எஞ்சலில னென்றென்பா லின்புறுவ னதனுற்சீ ரெழில்பெற்றேனுன்
புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்வே றேபொய்யு மெய்யுமாகி
விஞ்சுமது முற்றுமடைந் தேனதனுற் சீருடைத்தாய் விளங்காநின்றேன்.

(ப - ரை.) கிஞ்சில் மாத்திரம்=அற்பமுங்கூட, உருவிலாத = வடிவில்லாத, உலகுக்கெல்லாம்=ஜகத்தனைத்திற்கும், கிளர்தே வாகி=விளங்காநின்ற பிரபுவாகி, எஞ்சல் இலன் என்று=சேடம் இல்லாதவள் என்பதாக, என்பால்=என்னிடத்தில், இன்புறுவன் ஆனந்தமடைந்துள்ளேன், அதனுல்=அவ்வேதுவினுல், சீர் எழில்=சிறப்புப்பொருந்திய அழகை, பெற்றேன் நான்=அடைந்தேன் நான், புஞ்சம் உறும் இவை எல்லாம்=கூட்டமுற்ற இவ்வனைத்தையும், விட்டனன்=தியாகித்தனன், வேறே=அயலே, பொய்யும் மெய்யும் ஆகி = அசத்தியமும் சத்தியமும் ஆகி, விஞ்சுமது முற்றும் அடைந்தேன்=விஞ்சுமது முழுவதும் அடைந்தேன், அதனுல்=அவ்வேதுவினுல், சீர் உடைத்தாய் விளங்காநின்றேன் = சிறப்புப் பொருந்தி யிலங்காநின்றேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இச்செய்யுளுக்குத் தொடர்பு பற்றி உரை முன்புரைக்கப்பெற்றது.

ர தூரம். T தீர்த்தது.

(ச.) கிஞ்சிலில்லாத=(எந்தப்பிரமஞ் சர்வவிலட்சணமாதலிற்) கிஞ்சிலுமன்றும், சின்மாத்திர வுருவான நான், உலகுக்கெல்லாங் கிளர்தேவாகி யெஞ்சலிலன் = ஜகங்களுக்குப் பிரபுவேயாம், சகல பூதங்களையும் எவ்வந்தரன் நியமஞ் செய்வனென்னுஞ் சுருதியினுலென்க. என்று=சர்வ நியாமகனுதலிற் பிரபுவேயாமென்று, இந்தப் பிரகாரமாக, என்பால்=ஆன்மாவிலே, இன்புறுவேனென்றமையால், அரசர்களின் விநோதமென்னுங் கீதவாத்திய நிர்த்தனுதிகளில் இன்புறேனென்பதருத்தாபத்தி, எல்லாம் விட்டலன் = இச்சகத் தனைத்தும் விட்டு, வேறே, விசுவ விலட்சணமாய், முற்றும்=சர்வான்மகமாய், பொய்யும்=பொய்யாய்க் கற்பிதமான சகத்துட் புகுந்துறைவதும், மெய்யுமாகி = அபாத்தியமுமாகிய, விஞ்சுமது=பிரமமியாது அதை, அடைந்தேன். (23)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சூடாலை தனது சுவாநுபூதி யுரைத்ததை முடித்தலும், அதைக்கேட்ட சிகித்துவசன் எள்ளலும்:—கண்ணுலென்பது.

கண்ணுற்பல் கரணத்தாற் கருத்தாலிங் கெதுகாண்கே னதுதான்கிஞ்சி
னண்ணும லதற்பிறிதாய்க் கிஞ்சிலா தொன்றுள்ளே நன்ருய்க்காண்கேன்
பண்ணுன சீரிதெனச் சூடாலை சொன்னவற்றைப் பற்றிப்பாரா
னெண்ணும னகைத்தவளைச் சிகித்துவசன் வேறென்றை யியம்பலுற்ருன்.

(ப - ரை.) கண்ணுல்=நேத்திரத்தால், பல்கரணத்தால்=பலகரணங்களினுல், கருத்தால்=சித்தத்தினுல், இங்கு=இவ்விடத்தில், எது காண்கேன்=யாது காணுகின்றேனே, அதுதான் கிஞ்சில்=அதுதான் கிஞ்சிலென்பதாம், நண்ணுமல்=பொருந்தாமல், அதற்பிறிதாய்=அதனினும் வேருய், கிஞ்சிலாது ஒன்று=சிறிதிலாது ஒன்று, உள்ளே நன்ருய் காண்கேன்=உள்ளில் நலமாகக் காணுகின்றேன், பண்ணுன சீர் இதென=இனிமையான சிறப்பு இது என்று, சூடாலை சொன்னவற்றை = சூடாலை கூறியவற்றை, பற்றிப் பாரான் = ஆராய்ந்துகாணுன், எண்ணுமல்=உட்பொருளை நினையாமல், நகைத்து=சிரித்து, அவளை=அச்சூடாலையை நோக்கி, சிகித்துவசன் = மன்னவன், வேறு ஒன்றை இயம்பலுற்ருன்=அயலொன்றைக் கூறத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே பிராண நாயகரே! இவ்வுலகத்தின்கண் நான் நேத்திர கிரணங்களினுலும், அன்னிய இந்திரியங்களினுலும், சித்தத்தாலும், யாது காண்கின்றேனே, அது மித்தையேயாம்; அந்த இந்திரிய மனோதிருசியத்தோடு சம்பந்த மற்றதோ நிஷ்பிரபஞ்ச வஸ்துவாம், அதனை உள்ளே காண்கின்றேன்; இவ்வேதுவினுலே கூறிய முறையால், உள்ளும் வெளியும், நன்ருகப் பாதியாத வடிவத்தைப் பார்க்கின்றேன், அவ்வேதுவினுல் சந்ததமுதிதமான பரம மோக்ஷானந்த ஸ்ரீமதியாய் வாழ்கின்றேன். இவ்வண்ணம் வருணித்த பிரகாரமாக தனது சோபையின் அதிசயத்தில் நிமித்தங்களை வருணித்தவளும், ஆன்மாவில் விசிராந்தி யடைந்தவளும், அழகிய முகத்தினளும் ஆகிய அச்சூடாலையினது அவ்வாக்கின் பொருளை உணராதவனுய், பூபதியானவன் சிரித்து அத்தேவியை நோக்கி இது கூறலுற்ருன்.

(ச.) எது=எப்பொருள், தூரத்திருத்தலின், கண்ணுற் காண்கேன், எது சமீபத்திருத்தலின், பல்கரணத்தால், துவக்காதி இந்திரியங்களால், காண்கேன், எது சென்றது வாராததோ, கருத்தால்=சித்தத்தால், காண்கேன், அதுதான், அஃதனைத்தையும், கிஞ்சில்=அற்பமும், நண்ணுமல்=அநுசந்தியாமல், அதிற் பிரிதாய் = திருசியத்திற் கன்னிய

மாய், கிஞ்சிலாது=திருசிய விலக்ஷணமான, ஒன்று=பரமப்பொருளை, நன்ருயுள்ளேகாண்கேன், இது=இவ்வேதுவால், பண்ணனசேர்=நித்தியோதய முள்ளவளானேன். (24)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிகித்துவசன் சூடாலையின் வாக்கியங்களை ஆதரியாமல் அவற்றின் பொருளுமறியாமல் கருவத்துடன் தெரிந்தவன்போல் பிதற்றல்:—வஞ்சி, அருந்தல், ஆதலால், என்பன.

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னுய் சிறியார்போன் மருளாநின்ருய்
விஞ்சுதரா திபர்வாழ்வின் மிளிர்கின்ரு யுன்னிலே மிளிராநின்ருய்
கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலையைக் கிட்டாரென்னிற்
பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய் விளங்குவதெப் படியேசொல்வாய்.
அருந்தலுருப் போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்றுகிற்பார்
பொருந்துமிடி யினர்போனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ஙன் பொலிவார்சொல்வாய்
திருந்துறக்காண் பவைகாணேம் வேறேகாண் குதுமென்று செப்புகிற்பா
ரிருந்துரைக்கு மிவ்வுரையை விடாமலவர் விளங்குவதெப் படியேசொல்வாய்.
ஆதலாற் பேதையா யறிவிலியா யலைபவளா யநேகஞ்சொல்லாற்
போதநீ களிக்கின்ரு யெனவெடிக்க நகைத்தயலே போனுன்மன்னன்
மாதரா ளதற்கிரங்கித் தன்னறிவி லிளைப்பாறி மகிழானுகிப்
பேதமா யென்னுரையை மன்னனறிந் திலனென்று பேசுற்ருளே.

(ப - ரை.) வஞ்சியிடையாய்=ஹே சிற்றிடையையுடைய பெண்ணே!, இசையாததுசொன்னுய்=பொருத்தமில்லாத வார்த்தையை யுரைத்தாய், சிறியார்போல் மருளாநின்ருய்=சின்னவர்களைப்போல மயங்கா நின்ருய், விஞ்சுதராதிபர் வாழ்வில் மிளிர்கின்ருய்=இராஜலீலைகளில் மிகவும் இராமிக்கின்ருய், உன்னிலே மிளிராநின்ருய் = உன்னிடத்திலே விளங்காநின்ருய், கிஞ்சிலை விட்டு = அற்பத்தை விட்டு, கிஞ்சிலா தடைந்தோர் = அற்பமிலாது அடைந்தவர்கள், முன்னிலையைக் கிட்டார் என்னில் = காட்சியை யடையாரென்னில், பஞ்சிலடியாய்=செம்பஞ்சூட்டிய திருவடியை யுடையாய், அவர் தாம் முன்னிலையாய் விளங்குவது எப்படியே சொல்வாய்=அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாய் இலங்குவது எங்ஙனமோ கூறுவாய்.

அருந்தல்உருப் போகத்தால் = புஜியாத போகங்களினுல், அகமகிழ்ந்தேன் = யான் உள்ளத்தில் சந்தோஷித்தேன், என்றதனை அகற்றுகிற்பார்=என அப்போகங்களை விலக்குபவர்கள், பொருந்து மிடியினர்போ னிர்ப்பாக்கியராம் = தரித்திர முடையவர்கள்போலப் பாக்கியமற்றவர்களாம், அவர் எங்ஙன் பொலிவார் சொல்வாய்=அவர்கள் எவ்வாறு சோபிப்பார்கள் கூறுவாய், திருந்துறக் காண்பவை காணேம்=திருத்தமாகக் காண்பவற்றைக் கண்டிலேம், வேறே காண்குதுமென்று செப்புகிற்பார்=அயலே காண்கின்ருேமென்று சொல்லுபவர்கள், இருந்துரைக்கும் இவ்வுரையை=திதமாகிக் கூறும் இந்த வார்த்தையை, விடாமல்=அகற்ருமல், அவர் விளங்குவது எப்படியே சொல்வாய் =அவர்கள் இலங்குவது எவ்வாருே கூறுவாய்.

ஆதலால்=ஆகையினுல், பேதையாய்=மூடையாய், அறிவிலியாய்=தெரியாதவளாய், அலைபவளாய்=சஞ்சலமுடையவளாய், அநேகம் சொல்லால்=நாநாவித வார்த்தைகளால்,

போதநீ களிக்கின்ருய் = மிகவும் ஞானமடைந்ததுபோல நீ சந்தோஷிக்கின்ருய், என = என்று, வெடிக்க நகைத்து = கெக்கெக்கே யெனச் சிரித்து, அயலேபோனுன் மன்னன்=வேருருபாற் சென்ருன் சிகித்துவசன், மாதராள் அதற்கு இரங்கி = சூடாலையானவள் அதன்பொருட்டு இரக்கமுற்று, தன்னறிவில்=ஆன்ம சொருபத்தில், இளைப்பாறி = விசிராந்தியுற்று, மகிழான் ஆகி=சந்தோஷியானுகி, பேதமாய் என்னுரையை=வேற்றுமையாய் எனது வார்த்தையை, மன்னன் அறிந்திலன் என்று பேசுற்ருள் = அரசன் அறிந்திலன் என்று கூறினுள். ஏ-அசைநிலை.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மேலான வர்ணனையையுடைய பெண்மணியே! பொருத்தமில்லாமல் உளறுகின்ருய், வாலையாயுள்ளாய், அதாவது பரபோத[2] அனுகூலவாக்கிய உச்சாரணத்தில் அசுசலையென்னும் அப்பிரௌட புத்தியுடையவளாக இருக்கின்ருய் என்பதாம், இராஜலீலைகளினுலே இராமிக்கின்ருய், ஹே அரசகுமாரி! இராமித்திடுதி ஆன்மாவில் இராமிக்கின்றேனென்று ஏன் பிதற்றுகின்ருய், அசம்பத்த[0] பிரலாபத்தையே அதாவது இல்லை யகிஞ்சித்கிஞ்சித் என்பதாதியாகக் கூறியதையே காட்டல்:—கிஞ்சிலை யென்பதாதி. சிறிதைவிட்டுச் சிறிதல்லாததை யாவரடைந்தனரோ அப்பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பாரோ பிரத்தியக்ஷ சத்ரூபத்தை விட்ட அவர் எங்ஙனம் சோபிப்பாரோ கூறுதி, சாகாரத்திற்கே சோபையானது வெளியாம், யாவர் தாம் ஆகார சாமானியத்தைவிட்டு நிராகாரத் தன்மையை யடைவரோ அவர் சூனியமாத்திரமாகவே யிருப்பர் எனவே எங்ஙனம் சோபிப்பாரென்பதாம். புசியாத போகங்களால் மகிழ்கின்றேன் என்று யாது உன்னுற் கூறப்பெற்றதோ அதுவும் பிதற்றலேயெனல்:—அருந்தல் என்பதாதி. புசியாத போகங்களால் மகிழ்ந்தேன் யான் என்று போகங்களை யாவன் விடுவனே ஆசனசய்யாதிகளை சினத்தாற்போல அவன் எங்ஙனந்தான் சோபிப்பனே கூறுதி. காண்கின்றேன் எதனை நயன ரஸ்மிகளாலேனும் இந்திரியங்களாலேனும் என்பதிருக யாது கூறப்பெற்றதோ அது முற்றினும் பொருத்தமற்றதாம் ஆகவே இவைகள் சோபையேதுக்கள் அல்லவாம் என்றுபசங்கரித்தல்:—திருந்து என்பதாதி. எதைக் காண்கின்றேனே அதைக்கண்டிலேன் அன்னியமாகவே யாதுளதோ அதனைக் காண்கின்றேன் இதைப் பிரலாப[^]மென்று விட்டுவிடாமல் இருக்குமவன் எங்ஙனந்தான் எழிலுறுவானே இயம்புதி. ஆகையினுலே ஹே விலாசினியே! சிறுகுட்டியா யுள்ளாய் அறிவிலியா யுள்ளாய் சஞ்சலையா யுள்ளாய் நாநுவித வார்த்தைகளின் விலாசத்தினுலே கிரீடிக்கின்றேனென்று ஹே கிரீடை சுந்தரியே! கூறிக்கொண்டிருத்தி என்று சிகித்துவசன் நாயகியை நோக்கி அட்டகாசத்தோடும் மிக நகைத்துவிட்டு மத்தியான ஸ்நானஞ் செய்வதற்காக எழுந்து சூடாலையி னந்தப்புரத்தினின்றும் வெளிப்போந்தான். அந்தோ கஷ்டம் ஆன்மாவின்கண்ணே மன்னவன் விசிராந்தி யடைந்திலன், "இப்பிறப்பில் அறியானேல் மகத்தாகிய விநஷ்டத்தை யுறுவன்" என்னுஞ் சுருதியால் பெரும் நஷ்டமே யடைந்தனன் எனது வாங்கியங்களை உணராதவனுயினுன் மன்னவனென்று துக்கியாய் சூடாலையானவள் தனது விவகார தற்பரையா யிருந்தாள்.

(௪) விஞ்சுதராதிபர் வாழ்வில், இராஜலீலைகளால், யான் மிளிர்வதுபோல நீயும் இப்போது மிளிர்கின்ருய், இங்ஙனம் வருகாலத்தும், உன்னிலே மிளிராநிற்பாய், இன்புறேனெனச் சொல்லிய நீ, இசையாதது சொன்னுய் என்பது அந்நுவயம், இன்புறேனெனப் பொய்வசன முள்ளவளாகாதொழியென்பது பொருள்; கிஞ்சிலுமின்றிக் கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டெனக் கூறப்பட்டதை இகழ்தல், எவர், முன்னிலையாய் = பிரத்தியக்ஷமா யிருக்

^ பிதற்றல். ௦ சம்பந்தமின்மிய. ௨ அந்நியர்.

கும், கிஞ்சிலே=பிருதி வியாதிருபமாகிய பொருளே, விட்டு, கிஞ்சிலாது = விவகரித்தற் கரியபொருளே, அடைந்தோர், முன்னிலேயை=பிரத்தியக்ஷமான சத்ருபத்தை, கிட்டார்= விட்டவராம், அவர் விளங்குவதெப்படி, பிராமாண்யத்தின் பரித்தியாகத்திஞனும், அப்பிரா மாணியத்தின் சுவீகாரத்திஞலு மென்பது கருத்து.

புசியாத போகங்களால் என, யாது கூறப்பெற்றதோ அதைப் பரிகசித்தல்:—அருந்தல் என அருந்திலுருப் போகத்தால் அகமகிழ்ந்தே னென்று, (எண்ணினவராய்), அதனே= கிடைத்த போகங்களேயும், அகற்றுகிற்பார்=விடுப்பவராகிய மூடர், கிடைத்த போகத்தியா கத்திஞல், மிடியினர்போல்=தரித்திரன்போல, நிர்ப்பாக்கியராம்=பாக்கியரகிதராம், அவர் எங்ஙன் பொலிவர், (அன்றியும் பொருந்துவர் எங்ஙன் :பொலிவர்), எப்படியொரு கோப முள்ளவன் புசித்தற்குரிய பொருள் எதிரிருப்பினும், தனது காந்தை சமீபத்துறினு மூரோட (சின) வசத்திஞற் படுக்கையி விருப்பவனேயாயினும் இட்டபோகங்களேத் தியா கஞ்செய்து துக்கிப்பவஞவன் அதுபோலென்பது பொருள், திருந்துறக் காண்பவை = சட்சுராதிகளால் விடயீகரிக்குர் திருசியப்பொருளே, காணேம்=அநுசந்தியேம், வேறே= திருசியத்துக் கன்னியமான பொருளே, காண்குதும், இவ்வுரையை = அனர்த்தகமான வச னத்தை, விடாமல் விளங்குவதெப்படி; இவ்வகையாய அசோபனப் பிரலாபமுடையவன் எங்ஙனம் சோபிப்பானென்பதாம்.

களிக்கின்ருய்=கிரீடிக்கின்ருய்; (ஸ்ரீ வசிட்டர்) என = என்று சொல்லி, வெடிக்க நகைத்து=அட்டகாசஞ் செய்து, மன்னன்=சிகித்துவசன், அயலே போனுன் = மத்தியா னத்தி னீராடற்கு அங்கனேயின் கிரகத்தினின்று மெழுந்துபோனுன், மாதாள்=சூடாலே, பெய்துற்ருள்=தனது வியாபார நிட்டையுள்ளவளானுள். (25-26-27)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சூடாலேயானவள் முன்போற் சிலகாலமிருந்து பின்னர் ஆகாசகம ஞதியின் பொருட்டு யோகம் பழகிஞளெனவும், ஸ்ரீ இராகவர் அஃதெங்ஙன் கூடுமென வினவ ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் விடையளிக்கத் தொடங்கல்:—பின், பெரிய, என்பன.

பின்னருமன் னனுந்தானுந் தலேநாட்போற் பேதமறப் பெருநாள்வாழ்ந்தார்
துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந்துஞ்சூ டாலேதானே
யுன்னியுய ராகாசந் தனினடக்க வியற்றுதுமென் றுறுபோகங்க
ளின்னலற வனேத்தையும்விட் டேகாந்தச் சுகாசனத்தி லிருக்கையெய்தி.

பெரியபிரா ணனேநேரே மேனேக்கப் பழகிஞன் பெருநாளென்னக்
கரியமுகில் கேட்டருளி மிகவருந்தி நெடுங்காலங் கையாண்டக்கா
லரியவிசும் பிஞடத்தன் முதலான சித்தியெலா மளிக்கத்தக்க
வுரியவழி யெதுசொல்வா யெனக்கேட்ப வசிட்டமுனி யுரைப்பதானுன்.

(ப-ரை.) பின்னரு மன்னனுந்தானும்=பின்பும் சிகித்துவசனும் சூடாலேயும், தலேநாட் போல்=முன்பு போல், பேதமறப் பெருநாள் வாழ்ந்தார் = வேற்றுமையில்லாமல் வெகு காலம் வாழ்ந்து வந்தார்கள், துன்னும் அமைவாய்=நித்திய திருப்தையாய், ஆசை ஒன்றும் இலாதிருந்தும் = அவா ஒன்று மில்லாதிருந்தும், சூடாலே தானே = சூடாலேசுயம், உயர் ஆகாசந்தனில் நடக்க இயற்றுதும் என்று உன்னி=மேலான ஆகாசத்தில் செல்லப் பழகு வோம் என்று சிந்தித்து, உறுபோகங்கள் இன்னல் அற அனேத்தையும் விட்டு = இராஜ

போகங்கள் கஷ்டமில்லாமல் யாவற்றையும் விடுத்து, ஏகாந்தச் சுகாசனத்தில் இருக்கை யெய்தி=தனித்திடத்துள்ள இனிமையான ஆசனத்தில் இருப்பவளாகி,

பெரியபிராணனே = பெரிய பிராணவாயுவை, நேரே=நேராக, மேல்நோக்கப் பழகி ஞள்=உயரநாட அப்பியசித்தாள், பெருநாள் என்ன = வெகுகால மென்றுகூற, கரிய முகில்=சியாமள மேகம்போன்ற ஸ்ரீ இராகவர், கேட்டருளி = செவிகொண்டருளி, மிக வருந்தி=வெகு பிரயாசைப்பட்டு, நெடுங்காலம்=வெகுகாலம், கையாண்டக்கால் = பழகி ஞல், அரிய=துர்லபமான, விசும்பில் நடத்தல் முதலான சித்தி எலாம் = ஆகாச கமன மே முதலாகிய சித்திகளியாவும், அளிக்கத்தக்க = கொடுக்கத்தக்க, உரியவழி எதுசொல் வாய்=உபாய மார்க்கம் யாதுகூறுவாய், எனக் கேட்ப=என்றுவினவ, வசிட்டமுனி உரைப்பதானுன்=ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறத்தொடங்குவார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராகவ! அப்போது அங்கே அவ்வாறு அத்தகைய அபிப்பிராய முடைய அவர்களது காலமானது அப்பார்த்திவ லீலேகளிஞலே வெகுவாகக் கழிந்தது, ஒருபோது நித்திய திருப்தையாய் இச்சையற்றவளா யிருக்குஞ் சூடாலேக்கும் சுயம் விளே யாட்டாக ஆகாயத்தில் போய்வருந் தேவர்போற் சஞ்சாரம் யாதுளதோ அதன் விடயத்தி லிச்சையான துண்டாயது, அத்தகைய பிராரப்த சேஷபலத்தாலென்பது கருத்தாம். பின் ஆகாச கமனுகமனசித்தியின்பொருட்டு அந்நிருப கன்னிகை சகலபோகங்களேயும் அநாதரவு செய்து நிர்ச்சனப்பிரதேசத்தை யடைந்து ஒருத்தியாகவே ஏகாந்தமா யிருப்பவளாகி தன தாசனத்தில் அசையாதிருப்பவளாயிஞள், பொருளால் (அரசனுடைய) சத்துரு ஜயப் பொருட்டு இரண்டு மூன்றுவருடம் பிறவிடத்துறையுங் காலத்தில் எனத் தெரிகின்றது அன்ருயினே அவன் பராதீனம் வாய்ந்த அவளுக்கு ஏகாந்தத்தில் நிரந்தரமிருத்தலாதி கூடாமையின், மேலேசெல்லும் பிராணபவன சிராப்பியாசத்தைச் செய்தனள், அதாவது மேல்நோக்கும் பிராணவாயுவின் நெடும்போது கேசரசித்தி யநுகூலமான புருவமத்தியாதி தேசத்தில் நிரோதாப்பியாசத்தைச் செய்தனளென்பதாம். கேசரசித்தி சாதகக்கிரியைப் பிர சங்கத்திஞல் ஸ்ரீ இராகவர் கிரியாசாமானியத்தில் நிமித்தத்தை யறியவேண்டுமென்று இச் சித்தவராய் ஆட்சேபித்தல், மிக, என்பதாதி, எந்த இந்த தாவரசங்கம ஜகத்துளதோ அது முழுதுங் கிரியைபால உண்டாவதாகக் காணப்பெறுகின்றது, கர்த்தா முதலிய காரகங் களின் அசைவில்லாமல் எதனது உற்பத்தியுங் காணப்பெருமையின், ஆண்டிவ்வாருகவே கிரி யைப் பெயர்வாய்ந்த ஸ்பந்தத்திற்கு எங்ஙன முண்டாதல் கூடும், அது கிரியையினின்று முண்டாகிறதா அல்லது கூடஸ்தனினின்று முண்டாகிறதா, முதலதேல், ஆன்மாசிரய மேனும் அனவஸ்தையேனுமாம், இரண்டாவதேல், வியாகாதம் அவிராமம் பலானவஸ்தையு மாமென எங்ஙனம் கிரியைப் பெயர்வாய்ந்த வஸ்துவிற்கு உற்பத்தி, யநுபவிக்கப்பெறும்= அநுபவமார்க்கத்தை யடையும், அதைக் கூறல்வேண்டும். இவ்வண்ணம் ஆட்சேபித்து வழங்கியதில் விஞதல், ஹே பிரமன்! மிகுந்த யத்தனமுடையவன்றன் எந்த ஸ்பந்த விலா சத்தினது கஞப்பியாசத்தின் இந்த ஆகாசகமனுதிசித்தி சமுதாயம் பலமாகும், அதனேயுங் கூறல் வேண்டும்.

(சு) துன்னுமமைவாய்=நித்தியதிருப்தி யுள்ளவளாய், நடக்கப்போகவர. (28-29)

கரியமுகில் = ஸ்ரீ இராமர்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) துச்சமாயின் எனதுவிஞ வீணுய்விட்டதே யென ஸ்ரீ இராகவ ருக்கு துயருண்டாக வேண்டாமென்று வழங்கிய ஞானதார்ட்டிய உபயோகி சம்பந்த

ரஹிஹரந்தியான்மை, யயன்.

முற்ற ஆகாசகமனுதி சித்திசாதனமான, வருணிக்கப்பெற்ற கதையின் சம்பந்தமாய்ச் சுருக்கமாய பிராணுயாமக் கிரமத்தை அதாவது சித்திபலத்தையுடைய பிராணுதி வாயுவப் பியாசக் கிரியையாகிய சிகித்துவச கதைப் பிரசங்கத்தில் வர்தஇதனைக், கேட்டியென ஆண்டாதியில் இயம நியமப் பிரதிஷ்டைகளை அவற்றின் பீஜத்தை நன்கு காட்டும் வாயிலாகச் சுருக்கிக்கூறல்:—சீமான், குத, சோவல, என்பதாதி.

சீமானுஞ் சிகித்துவசன் கதைக்கிடையே வினவுதலாற் செப்புகின்றேன்
கோமானே பிராணுதி பவனத்தின் பரிசயத்தின் கொள்கையாகிச்
சாமாறில் லாப்பயன்செய் நெறிகேட்பாய் வாதனைகள் சற்றுமின்றிப்
போமாறு செய்துளத்தி லிதற்கடுத்த வாதனையே பொருந்திநின்று.

குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாற் ருனமுதற் குறிக்குஞ்செய்கை
விதவொழுங்காற் போசனத்தாற் சுகாதனத்தாற் சுத்தத்தாண்மிக்கநன் னூ
லுதவுபொருட் பாவனையா லதனுசா ரத்தினு லுயர்ந்தோர்சார்வால்
லதனையொழிந் தனவெல்லாம் விடுத்தலா லடுத்தபிரா ணுயாமத்தால்.

கோவலோ பாதியும்போ கமும்விடுத்த லாற் சிலர்க்குக் குறித்தநாளி
லோவிலாப் பற்றுவீ டொழிந்தநாட் கைவசமா யுயிர்கடாமே
தேவரூ பிகளாத லாற்றங்கள் குணமறிந்து சேர்ந்துளோருக்
கேவலாட் போலுலகை யாள்விக்கும் வீடளிக்கு மெல்லாநல்கும்.

(ப - ரை) சீமானும் சிகித்துவசன் = ஸ்ரீமானுகிய சிகித்துவசனுடைய, கதைக்கிடையே = உபாக்கியான மத்தியில், வினவுதலால் = கேட்டலால், செப்புகின்றேன் = சொல்லுகின்றேன், கோமானே = ஹே இராகவ, பிராணுதி பவனத்தின் = பிராணுதி வாயுவின், பரிசயத்தின் கொள்கையாகி = அப்பியாசத்தின் தன்மையாகி, சாமாறு இல்லாப்பயன் = மரணமில்லாத பிரயோசனத்தை, செய்நெறி கேட்பாய் = செய்யு மார்க்கத்தைக் கேட்பாயாக, வாதனைகள் சற்றுமின்றி = வாசனைகள் ஒன்றுமில்லாமல், போமாறு செய்து = ஏகும் வண்ணமியற்றி, உளத்தில் = மனத்தில், இதற்கு அடுத்த வாதனையே பொருந்தி நின்று = இதனைச் சம்பந்தித்த வாசனையையே பற்றி நின்று;

குதமுதலாம் துவாரத்தின் சிறுமையால் = ஆசன முதலிய துவாரங்களின் சுருக்கத்தால், தானமுதல் குறிக்குஞ் செய்கை விதவொழுங்கால் = ஸ்தான காதிக்கிரியாக் கிரமங்களினுல், போசனத்தால் = உண்டியால், சுகாதனத்தால் = நல்லாசனத்தால், சுத்தத்தால் = சுசியால், மிக்க நன்னூல் உதவு பொருட் பாவனையால் = மிகுந்த நல்ல சாஸ்திரந் தரும் அருத்த பாவனையால், அதன் ஆசாரத்தினுல் = அதனுடைய ஒழுக்கத்தினுல், உயர்ந்தோர் சார்வால் = அனுஷ்டானவான்களுடைய சங்கமத்தால், அதனை யொழிந்தனவெல்லாம் விடுத்தலால் = அதற்கு விரோதமான யாவற்றையும் தியாகித்ததால், அடுத்த பிராணுயாமத்தால் = சாதகமாகிய பிராணனினது வொடுக்கத்தால்;

கோவ லோபாதியும் போகமும் விடுத்தலால் = கோபலோபாதிப் போகங்களைத் தியாகித்தலால், சிலர்க்குக் குறித்த நாளில் = சிலபேருக்குக் குறித்த காலத்தில், ஓவிலாப் பற்று வீடொழிந்த நாள் கைவசமாய் = கெடாத தள்ளுதல் கொள்ளுதல் ஒழிந்த சமயம் தன்வயமாய், உயிர்கள் தாமே = பிராணன்களே, தேவரூபிகள் ஆதலால் = தெய்வ வடிவங்கள் ஆசலால், தங்கள் குணமறிந்து சேர்ந்துளோருக்கு = தங்களுடைய சுபாவத்தைத் தெரிந்து அடைந்துள்ளவர்களுக்கு, ஏவலாள்போல் = சேவகர்களைப்போல, உலகை யாள்விக்கும் = இராச்சிய மாள்விக்கும், வீடளிக்கும் = மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும், எல்லாம் நல்கும் = சகலத்தையும் தரும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உள்ளிருப்பனவாய சாத்தியார்த்தங்களும், இதர சாதனார்த்தங்களும் ஆகிய அகிலவாசனைகளையும் விட்டு குதத்தி வாயிற் சங்கோசத்தால், சித்தாதியாசனங்களின் செவ்வே யுடலும் சிரமுங் கழுத்துமுற செவ்வாதனங்களின், நிச்சலத்தன்மை நாசிநுனியை நோக்கல் என்பதாதியாக யோக சாஸ்திரத்திற் கூறிய கிரியைகளின் கிரமங்களினுல், அதே கிரியாக்கிரமத்தை மறித்தும் வித்தரித்தல், போசன ஆசன சுத்தியாலும், நன்ருக யோகசாஸ்திரார்த்தத்தின் பரிசீலனையினுலும், தனது ஆசாரத்தினுலும், சுஜன ஆசங்கத்தாலும் சர்வ தியாகத்தாலும் சுகாசனத்தாலும் பிராணுயாம கனுப்பியாசத்தால் ஹே இராகவனே! நல்விரதனே! காலமுறைமையானே கோபலோபாதி நற்றியாகத்தாலும் போகதியாகத்தாலும் ரேசக பூரக கும்பகங்கள் முற்றினும் பயிற்சியுற்றவழி அவற்றினியல்புணர்ந்த யோகிக்கு பிரபுத்தன்மை யுண்மையின் அதாவது பிராணசுவாமித்துவசம்பத்தி யிருத்தலின் லௌகிக புருடனுய பிரபுவினுக்குச் சேவகரேபோல அகில பிராணன்களும் சுவாதீனத் தன்மையையடைகின்றன; பிராணன்களின் சுவாதீனத்தன்மை யெய்துறவே அவற்றின் சம்பத்த மாய சித்திகட்கும் சுவாதீனத் தன்மை யெய்துறும் என வியம்பல்:—உலகை யென்பதாதி. ஹே இராகவனே! சர்வாதிகாரிகளுக்கும் இராச்சியாதி மோக்ஷபரியந்தமான சமஸ்த சம்பத்துக்களுமே தேக அனிலவயத்தன்மையால் சாத்தியங்களாம்.

சீமானும், [ஸ்ரீ வசிட்டர்]

(ச) வாதனைகள் சற்றுமின்றிப் போமாறுசெய்து = சித்தத் துறுவனவான தனது சாத்தியத்துக் கந்நியமான பொருளிலெழும் வாசனை யனைத்தையும் விட்டு, நன்ருய்ப் பழகப்பட்ட குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாதி சாதனங்களால், தங்கள் குணமறிந்து சேர்ந்துளோர்க்கு, தேவரூபிகளாதலால் = நியாமகரூபிகளாகு மேதுவினுல், உயிர்கடாமே = பிராணுதி வாயுக்களே, ஏவலாட்போல், பற்றுவீ டொழிந்த நாள் = ரேசக பூரக கும்பகங்களாம்போது, கைவசமா யெல்லா நல்குமென்பது அந்வயம், அவற்றிற் குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமைக் கேதுவைக்கூறல், தானமுதற் குறித்த செய்கை, விதவொழுங்காலென்பது, பிராணுயாமாதிக்கு தானம் = மகா முத்திராதிதான விசேடங்கள், முதல் எனுஞ் சத்தத்தால் பிராணுயாமாதிக் கிரகணம். தானமுதலானவையும் செய்கைவித வொழுங்கு உபாயபேதங்களும் ஆகிய விவற்றினுல் மூலபந்தத்தாற் குதசங்கோசமும், கேசரியால் மேற்றுவார நிரோதமும் என்பது விவேகம். அவற்றில், மூலபந்த லட்சணம் பார்ட்டினிபாகத்தால் யோனியை நெருக்கி குதத்தைச் சுருக்கவேண்டும், அபானனை மேலெழுப்பி இது மூலபந்தமெனப்படும். கேசரி லட்சணமானது, வெகுதா முன்னமே சொல்லப்பட்டது. சுத்தத்தான் = சுத்தமாகிய போஜனத்தால், இதமித மேத்தியபாவம் புஜித்தற்குரிய வஸ்துவின் சுத்தியாம், ஆசன சுத்தியாவது, ஆசனத்தின் நிர்விகாரதை, நன்னூலுதவு பொருட்பாவனையால் = யோக சாஸ்திரத்தின் செவ்வையான அநுசந்தானத்தினுல், அதனுசாரம் = யோகாநுஷ்டானம், உயர்ந்தோர் = யோகவித்துக்கள், அதனை யொழிந்தனவெல்லாம் விடுத்தலால் = சர்வ கருமத்தியாகத்தால், பிராணனில செய்த்தால் அணிமாதிகளுஞ் சித்திப்பனவாமென்பது பொருள்.

மூலம், யமாதிக்கிரகணம், பார்ஷ்ணி=குதிங்கால், சர்வத்தியாக பூர்வகத்தாற் சுகாசனத்தால் என்பதாம்.

(30-31-32)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இப்போது சர்வசித்திகட்கும் தேசானில விதேயத்தன்மை கூறப்பெற்றதை நிரூபிக்கும்பொருட்டு, சர்வ தேகத்தினும் விரிந்துள்ள எழுபத்திராயிரம் சாக்ஷப்பிரதான நாடீசத ஆசிரிதமும், மூலாதாரத்தினின்றுந் தொடங்கி பிரஹ்மரந்திர பரியந்தமுள்ள எழு சக்கரங்களிலும் தொடர்ந்து புகுந்து செல்வதும், மூலாதாரத்தில் மூன்றரை வளைய வேஷ்டனத்துள்ளே துயிலும் குண்டலினி சக்தியைக் கருவிலுற்றதும், ஆகிய சுழும்னை நாடியை வருணித்தல்:—ஆந்திர வென்பது.

ஆந்திரவேட் டனிகையென்ருேர் தனிநாடி நாடிகணு றணுகிநிற்கும்
வாய்ந்தவிசை வீணையுடல் வட்டம்போ னீர்ச்சுழிபோல் வட்டமேயா
யேய்ந்துளதா னங்களெலா மெய்தலுறு மயனிடத்து மெறும்பின்பாலும்
போந்துளபல் லுயிரிட்த்து முடற்ருேறுந் தோன்றியே பொருந்திநிற்கும்.

(ப - ரை) ஆந்திர வேட்டனிகை 'யென்ருேர் தனிநாடி = ஆந்திர வேஷ்டனிகையென்னும் பெயர் வாய்ந்த ஒரு ஒப்பற்ற நாடியானது, நாடி கணுறணுகி நிற்கும் = நூறு நாடிகளுக்குப் பற்றுக்கோடா யிருக்கும், வாய்ந்த விசை வீணையுடல் வட்டம்போல் = இசை பொருந்திய வீணைமுன் வட்டம்போல, நீர்ச்சுழிபோல் = நீரினது பிரமணம்போல, வட்டமேயாய் = வளையம் போன்றதாய், எய்ந்துள தானங்களெலாம் எய்தல் உறும் = பொருந்திய தானங்களிலெல்லாம் அடைந்திருக்கும், அயனிடத்தும் எறும்பின் பாலும் = பிரமாவினிடத்தும் எறும்பினிடத்தும், போந்துளபல் உயிரிடத்தும் = உலகிலுள்ள சகல சீவர்களிடத்தும், உடல்தோறும் தோன்றியே பொருந்தி நிற்கும் = சரீரந்தோறும் இருந்து இலங்கா நிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆந்திர வேஷ்டனிகை யென்று வொருநாடி யுண்டு எப்புறத்தும் விரிந்த சாகைகளினுலே நன்கு சுற்றிக்கொண்டிருக்குந் தன்மையால் பரிமண்டலிதாகாரமாம், அதனுனே உள்ளிருக்கும் நாடிகளினுல் சுற்றப் பெற்றிருத்தலின் ஆந்திர வேஷ்டனிகையெனப் பெயராம், மர்மஸ்தான மினிது பற்றியதாம், நூறு நாடிகளுக்குப் பற்றுக்கோடாயிருப்பதாம், மூலாதாரத்தில் தன்னிடத்துள்ள குண்டலினி நல்லிருப்பின் அநுகூலமாக அதனை வருணித்தல்:—வாய்ந்த வென்பதாதி. வீணு தண்டத்தினது மூலபாகத்தில் பிரசித்த ரேகைவடிவ நரம்பின்மூலச் சுழல்கை போன்றது, நீரினது பரிவர்த்தன வடிவ ஆவர்த்தம் போன்றது எழுத்தாற் காண்பதிலோ ஓங்காரத்தினது பாதியிருப்பே போன்றிருப்பது, திராவிடாக்ஷரத்தில் பூர்வார்த்தம்போலவும் நாகராக்ஷரத்தில் பிற்பாதிபோலவும் அதனதிருப்பைக் கொள்ளலாம், குண்டலாவர்த்தம்போ லிருப்பதாம், இதுவும் மநுடர்களிடத்தின் மாத்திர மிருப்பதல்லவாம் மற்ருே சகல பிராணிகளுடைய சரீரத்திலு மிருப்பதாம் எனல்:—அயன் என்பதாதி. தேவாசுர மநுடர்களிடத்திலும் மிருக, நுக்கிரகாதிகளிடத்திலும் கீடாதிகளிடத்திலும் அப்ஜஜனீருய சர்வப் பிராணிகளிடத்திலும் உதிதமாம்.

(௪) வட்டமேயாம் = வட்ட வடிவுள்ளதாம், எய்ந்தன தானங்களெல்லா மெய்தலுறும் = மருமத்தானத்தை யாசரித்தாம். இதற்குதாரணம்:—யாஞ்ஞவற்கர், கந்தத்தின் மேலு நாபியின் குறுக்கிலுமீதுங் குண்டலித்தான நிரூபித்திருத்தலின் நாபியும், இருதயமும், கண்டகூபமும், கார்க்கியென மருமத்தானங்களில் எண்ணப்பட்டிருத்தலினு மென்பதாம். வீணையுடல் = வீணுதண்டத்தின் மீதுறுந் தந்திரிசூத்திரங் கட்டுறும் வடிவமுள்ள வட்டம்போல், மூ—அதன்மேல் குண்டலிஸ்தானம் : நாபியின் குறுக்கும் மேலுமீழும் அஷ்டப்பிரகிருதி ரூபமாமது எட்டுவகையாய்க் குண்டலித்திருக்கும் என்பர் ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கியர், நாபி ஒரு மர்மஸ்தானமாம்.

௨ சிற்றுகை. ௧ நாபியினடிப் பாகம்.
௦ முதலே, பக்ஷி.

(33)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) இந்நாடியையே தொடர்பா யுணர்த்தி யிதன்பாலுற்ற குண்டலினி சத்தியையும் உணர்த்தல்:—சீத, முனி வென்பன.

சீதவருத் தத்தினுற் றுயில்பாம்பி னுடல்போற் சிக்கெனவளைந்தெப்
போதுமசை வுறுங்காற்ரு னிலைநிற்குங் கதலியின்மென் பூப்போலுள்ளு
மேதகுமெல் லியதாகு மதனுடே யொருசத்தி விசுத்தமாகி
யேதமறு பரமமாய்ச் சத்திகட்கெல் லாம்வெற்றி யெய்தநல்கும்.

முனிவுறுபெண் பாம்புபோன் மூச்செறியு மெப்போது முகமேலாகு
மனிசமசை வுக்கேது வாமிதய கோசத்தை யடைந்தநாடி
யெனையவுமிங் கிதனிடையே கட்டுண்ணுங் குண்டலினி யிதன்போகுந்
துனைதலுற வசைகின்ற பரிசவறி வின்கலையாற் சுத்தமாகும்.

(ப - ரை) சீத வருத்தத்தினுல் = குளிரின் கஷ்டத்தினுல், துயில் பாம்பின் உடல் போல் = நித்திரை செய்யாநின்ற சர்ப்பத்தின் சரீரத்தைப்போல, சிக்கென வளைந்து = நன்ருகச் சுற்றிக்கொண்டு, எப்போதும் அசைவுறும் காற்ருல் நிலைநிற்கும் = எக்காலமும் சலனமுறும் பவனத்தா லிருந்துவாழும், கதலியின்மென் 'பூப்போல் = வாழையின் மெல்லிய புஷ்பம்போல், உள்ளுமேதகு மெல்லியதாகும் அதனுடே = உள் மேன்மையான மென்மையதாகும் அதனுள்ளே, ஒரு சத்தி விசுத்தமாகி = ஒரு சத்தியானது தூய்தாகி, ஏதம் அறுபரமமாய் = குற்றமற்று மேலாய், சத்திகட்கெல்லாம் = எல்லாச் சத்திகட்கும், வெற்றியெய்த நல்கும் = ஜயமடையத் தரும்.

முனிவுறு பெண் பாம்புபோல் = கோபமுற்ற சர்ப்பிணிபோல, மூச்செறியும் எப்போது முகமேலாகும் = நிசுவாசஞ் செய்யும் எக்காலும் முகம்மேல் நோக்கி யிருக்கும், அனிசம் அசைவுக்கு ஏதுவாம் = அஹர்நிசம் சலனத்திற்குக் காரணமாம், இதய கோசத்தை யடைந்த நாடி யெனையவும் = இருதய கோசத்தையுற்ற நாடிகளெவையும், இங்கு இதனிடையே கட்டுண்ணும் = ஈண்டு இதன்மாட்டே பந்தப்பட்டிருக்கும், குண்டலினி யிதன்போகும் = குண்டலினி யென்பது இதன் நாமமாம், துனைதல் உற அசைகின்ற = பொருந்துறுமாறு சலிக்கின்ற, பரிச அறிவின் = பரிச உணர்ச்சியின், கலையால் சுத்தமாகும் = கலையால் அமலையாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர) சீத பீடிதமாய் நித்திரை செய்யாநின்ற போகீந்திர, போகம்போல பத்த மண்டலத்தை யுடையது அதாவது சீத பீடையின் நிவாரணப் பொருட்டுதிடபத்த மண்டலத்தை யுடையது, அவ்வகையாய துயிலும் போகீந்திரத்தின் காயம்போல பத்த மண்டலத்தை யுடையதென்பதாம், வெண்மையாயது, கல்பாக்கினியினுலே மிகக் கழிவுற்ற உன்வளையாகார ரேகையோடுகூடி விளங்கும் சந்திரனேடு துல்லியமாய குண்டலிவளையா கிருதி யாகப் பத்தமுற்றது, அல்லது ஜீரண சமர்த்தமாயது கல்பாக்கினியாம், ஜாடராக்கினி

௨ பாம்பு, உடல்.

யாகியவ்தனல் கழிவுற்ற எம்மூர்த்தினி யோகசாஸ்திரப் பிரசித்த சந்திரனுளதோ அதுவே விலீனமாகி மூலாதாரத்தில் விரிந்து கனமாய் ஆண்டு பத்தகுண்டலா கிருதியாய் உற்றது போன்றிருந்தது; ஊர்த்துமூல சந்திகுதந் தொடங்கி புருவ மத்திய பரியந்தமுள்ள ரந்திரங்களைத் தீண்டிக்கொண்டிருக்கும், அவற்றில் தொடர்புற்றிருக்கும் மனோ விருத்திகளினுல் உள்ளசைந்து கொண்டிருக்கும் வெளியிலும் பிராணுதிகளினுல் நிரந்தரம் அசைந்து கொண்டிருக்கும், அதனுடைய மூலத்துள் மூன்றரை வளையாகாரமாகிய குண்டலினியெனப் பெயரிய சிற்சத்தியைக் காட்டல்:—கதலியென்பதாதி. கதலீகோச கோமளமாய அதனது அப்பியந்தர மென்னும் அம்மூலாதாரத்தில் வீண மூலத்தில் பார்க்கமுடியாததாய நாடிகளின் வேகத்தாற்போல இலங்காநின்ற அதிசூக்கும பரையெனப் பெயரிய சர்வ சப்தமூல பூதமாயகதியது, சப்தப் பிரஹ்ம வடிவினதாய சத்தியென இலங்குவது, அதுவே பிராண சங்கத்தினுலே நாபி யிருதயகண்ட தேசங்களில் உத்தரோத்தரம் = மேலுக்கு மேலாக வெட்டவெளியாகக் காணப்பெறும், மத்தியமை வைகரி யென்பதாதி பேதங்களைப் பஜிக்கும், அவ்வாறே மந்திர சாஸ்திரத்தில் கூறப்பெற்றுளது:—“சர்வ பூதங்களின் சைதன்னியம் யாதுளதோ சப்தப் பிரஹ்மமென்று எதனை யறிவரோ அது பிராணிகளினுடைய தேக மத்தியஸ்தானத்தை குண்டலிரூபமாக வியாபித்து வர்ண வடிவமாக வெளியாகும் அது கத்தியபத்யாதி வேற்றுமையை யுடையதாம்” சாம்பராலுங் கூறப்பெற்றுளது இதனை ஸ்ரீகுரு வீரசேகரத்துள் காண்க. அதுதான் குண்டலி சத்தியெனக் கூறப்பெறும் குண்டலாகாரமாக வகிப்பதாம் பிராணிகளினுடைய பரமசக்தியாம், பிராண இந்திரிய புத்தியாதி யெல்லாச் சத்திகட்கும் சத்தை ஸ்பூர்த்தி பிரவிருத்தி நிர்வாகஞ் செய்தலின் வேகந்தருவதாம். ஆண்டு பிராண சத்தியானது எங்ஙனம் வேகத்தைக் கொடுக்கத்தக்கது. எனின் கூறல்:—அனிசமென்பதாதி. இரவும் பகலும் நிசுவாசஞ்செய்யும் வடிவினதாம் அதுவே தனது முகத்தால் பிராணனை மேலே தள்ளுகின்றது அபானனையும் கீழே இழுக்கின்றது என்பதனுல்; கோபத்தோடு கூடிய பெண் பாம்புபோல இருப்பதாம் மேல்நோக்கிய முகமுடையதாம் அசைவின் காரணத்தன்மையை யடைந்துள்ளதாம். ஆண்டு மூலாதாரத்திலிராநின்ற குண்டலினிக்கு நேத்திராதிகளை எவுவதில் நாடிகள் வாயிலாம் என்னுங் கருத்தால் கூறல்:—இருதய கோசத்திலிராநின்ற அதன்பாற் சம்பந்தித்த நாடிகள் யாவும் பெருங்கடலில் நதிகள்போல உதயமாய் விரிகின்றன அடங்கி யொடுங்குகின்றன.

(ச.) சீத வருத்தத்தினுல் = சீத வருத்த பயத்தினுல், துயில்பாம்பி னுடல்போல், வளைந்து, மண்டலாகாரமாய்ப் பல வுயிரினிடத்தும், நாடிகணூறணுகி யாந்திர வேட்டனி யென்னும் பிரசித்தமுள்ள ஓர் நாடி காற்ருல் எப்போதும் அசைவுறுவதாய் நிலைநிற்கு மென்பது அந்நுவய முற்கவியோடு. அதன் = முற்கூறிய நாடியினது, கதலியின் மென் பூப்போல் மேதக மெல்லியதாகு முள்ளுடே.

அசைவுக்கேதுவாம் = சேட்டைக்கேதுவாம், சத்திகட்கெல்லாம் வெற்றியெய்த நல்கும் = சர்வ சத்திகளுக்கும் உல்லாச வேதுவாம், பரமமாய், (பவன சம்பந்தமான) ஒருசத்தி (நிலை நிற்குமெனக் கூட்டுக.) இதனிடையே = இந்தப் பிராணசத்தியின், இதய கோசத்தை யடைந்த நாடியெனையவும், கட்டுண்ணும் = சம்பந்தித்திருக்கும், அசைகின்ற பரிசவறிவின் கலையாய் = கிரியைக் கேதுவும், பரிசாநுபவ வேதுவுமாய், சுத்தமாகும், இதன்பேர், பவன சம்பந்தமுள்ள சத்தியே குண்டலினியாகும், பாவனியுமாகும். (34-35)

௨ வதனம், பாடம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அந்தப் பிராணவடிவமாக உள்ளே யிலங்கும் குண்டலினி பிராண தர்மத்தாலும் தனது தர்மத்தாலும் அசைவென்றும் பரிசமென்றும் உணர்வென்றும்-மூவுருவ கற்பனையடைந்து கலை சித்து சீவன் மனம் சங்கல்பம் புத்தி அகங்காரம் புரியஷ்டகம் லிங்கம் என்பதாதி நாமங்களை கலனுதி வியாபார உபாதிகளானே யடையுமெனல்:—சிந்தனையா லென்பது.

சிந்தனையாற் கலையாகுஞ் சேதனத்தாற் சித்தாகுஞ் சீவனத்தாற்
சந்தமுறு சீவனு மனனத்தான் மனமாகுஞ் சங்கற்பத்தா
லந்தமில் சங்கற்பமாம் போதத்தாற் புந்தியா மகங்காரத்தால்
வந்தவகங் காரமா மினையபுரி யட்டகப்பேர் மருவுந்தானே.

(ப - ரை) சிந்தனையால் கலையாகும் = அசைதலால் கலையெனப்பெறும், சேதனத்தால் சித்தாகும் = உணர்ச்சியால் சித்தாகும், சீவனத்தால் சந்தமுறு சீவனும் = ஜீவித்தலால் சுகத்தையடையுஞ் சீவனெனப்பெறும், மனனத்தால் மனமாகும் = எண்ணுதலால் மனமெனப்பெறும், சங்கற்பத்தால் அந்தமில் சங்கற்பமாம் = சங்கற்பித்தலினுலே அளவில்லாத சங்கற்ப மெனப்பெறும், போதத்தால் புந்தியாம் = நிச்சயத்தால் புத்தியெனப்பெறும், அகங்காரத்தால் வந்த அகங்காரமாம் = கருவித்தலால் வாராநின்ற அகங்கார மெனப்பெறும், இனையபுரி யட்டகப்பேர் மருவுந்தானே = இவ்வாறே புரியட்டகமென்னும் பெயரையும் தானே யடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உள்ளே அந்தக் குண்டலினியானது ஸ்பந்த ஸ்பரிச சம்வித்துக் கலையமலையாம் கலனத்தாற் கலையெனப்பெறும் விரைவில் சேதனத்தால் சித்தெனப்பெறும் சீவனத்தால் சீவத்தன்மையை யடையும் மனனத்தால் மனமாயிருக்கும் சங்கற்பத்தால் சங்கற்பமேயாம் போதத்தால் புத்தியெனப்பெறும் அகங்கா ரான்மத்தன்மையையு மடையாநிற்கும் அஃதிதுதானே புரியட்டகமென்னும் பெயரைப்பெறும்.

(ச) சிந்தனையால் = பூந்தனையேதுவால், கலையாகும், சேதனத்தால் := ஞானத்தை யுதிப்பித்தலால், சித்தாகும், சீவனத்தால் = உச்சுவாச நிசுவாசங்களை உண்டாக்குதலின், சந்தமுறு சீவனும் = சிவசத்த வாச்சியமாம், மனனஸ்மரணத்தால் = மனன வேதுவாதலால், மனமாகும், சங்கற்பத்தால் = விவிதமனோத கற்பனையினுல், சங்கற்பமாம் = சங்கற்ப சப்த வாச்சிய சத்தியுமாம், போதத்தால் = நிச்சயத்தை யுண்டுபண்ணலால், புந்தியாம், அகங்காரத்தால் = அதுவே நானென்றபிமானித்தலால், அகங்காரமாம், அகங்கார ரூபத்தை யடைந்தாய்ப் புரியட்டக சப்தவாச்சிய மூமாமென்ப தந்நுவயம். (36)

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை.) மேலும் அக்குண்டலினி சத்தியி னியல்பைக்கூறல்:—குண்டலினி யென்பது.

குண்டலினி யெனுஞ்சிவ சத்திமிக நல்லதாய்க் கூடினிற்கு
மண்டுபிரா ணுபான வடிவமா தலிற்கீழ்மேல் வந்துபோகு
மிண்டறமேற் போகிலுமெல் லாமாய்ப்போ மீளினுமெல் லாமாய்மீளுந்
தண்டலிலாப் புமானேகிச் சாமேவும் பிராணனுமச் சத்திதானே.

(ப - ரை) குண்டலினியெனும் சிவசத்தி = குண்டலியென்னுஞ் சிவசத்தியானது, மிக நல்லதாய்க் கூடினிற்கும் = மிகவும் மேன்மையதாய் தேகத்தில் பொருந்தி நிற்கும், மண்டு

௨ அசைவு

பிராண அபான வடிவமாதலில்=நெருங்கிய பிராண அபான உருவமெய்தி யிருத்தலின், கீழ்மேல் வந்துபோகும் = கீழும் மேலும் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டு மிருக்கும், மிண்டறமேல் போகிலும்=தடையில்லாமல் மேலேபோயினும், எல்லாமாய்ப்போம் = யாவுமாய்ப் போகும், மீளினும்=திரும்பினும், எல்லாமாய் மீளும்=யாவுமாய்த் திரும்பும், தண்டவிலாப் புமானேகி = தடையில்லாது புருடனேகி, சாமேவும் = மரணமுறும், பிராணனும்=பிராணவாயுவும், அச்சத்திதானே=அக்குண்டலினி சத்தியேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உத்தமோத்தமமான சிவசத்தியென்னும் குண்டலினியானது தேகத்தி லிருப்பதாகும், ஆண்டு ஸ்பந்த சத்தியினது முக்கியவிருத்தி அதன் ஸ்தான மூவகையைக் காட்டல்:—அபானத்தன்மையை யடைவுற்று எப்போதும் கீழே செல்வதாகும் சமானனென நாபிமத்தியி லிருப்பதாகும் உதானனென மேலேயிருப்பதாகும், விருத்திபேதப் பிரயோஜனங்களைக் கூறல்:—கீழே அபான ரூபமேயாம் கீழ்நோக்கலே பிரயோஜனமாம் மத்தியில் சௌமியமே யெப்போதும் அபான உதானங்களால் இழுக்கப்பெறுவதாயினும் சுயம் சௌமியமய நிச்சலேயேயாம் புஷ்டையாயினும் உதான ரூபையேயாம் புருஷன் சொஸ்தமாகவே யிருக்கின்றான், அதைப் பற்றுறுவதாந் தன்மையானே புஷ்டையாம் புலவதியாயினும் மேல்விருத்தி உதானரூபமேயாய் சொஸ்தமாகவே யிருக்கும் லிங்கத்தை வெளியே கிளப்பமாட்டாது, இவ்வண்ணம் கீழ் விருத்திச்கும் அது பற்றுக்கோடாவதாம் முயற்சியினுலே தரிக்கப்பெறுவதாகாதாயின் சர்வயத்தனமும் கீழேசெல்லும், சாமானிய விருத்தியினுலே தரிக்கப்பெருதாயின் அந்தச் சீவ உணர்வானது அபானவிருத்தியால் சர்வயத்தனத்தினுடன் இழுக்கப்பெற்றதாய் கீழ் மார்க்கத்தானே வெளியே செல்லும், அதனுலென்னேயெனின் உரைத்தல், வெளியேகு மதனுல் வலிதில் அப்புமான் மரணத்தை யடைவன், மூன் மொழிந்ததையே வெளிப்படையாய் மொழிதல்:—மிண்டறவென்பதாதி, யுக்தியினுலே தரிக்கப்பெருதாயின் யாவுமே மேலே செல்லும், வெளிப்போந்தவதனுல் வலிதில் அப்புருடன் மரணத்தை யடைவன்.

(ச) கூடி நிற்கும்=தேகத்துறைவதாய், குண்டலினியேனும்=குண்டலினி சப்தவாச்சியமாய், மிக நல்லதாய், சிவ சத்தியிருக்கின்றது, இதுவே பிராணுபான வடிவமாதலின் கீழ்மேல் வந்துபோகும், அச்சத்தி = அந்தப்பிராணசத்தி, மேற்போகிலு மெல்லாமாய்ப் போகும், பின்பு ஒருகாலத்து கீழ்மீளும், ஆகலின், தண்டவிலா, பிராணகதிக் கத்துருவமாதலின், புமான்=சிவன், சாமேவும்=மரணத்தை யடைவன், யாதுகாரணத்தினுல், பிராணனும், பிராணமயீயென நினைக்கப்பெறுவதாமோ. (37)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இதனுனே பிராண அபானகதியைத் தடுக்கும் பயிற்சியினுனே சர்வாங்கத்திலும் சமானவிருத்தியால் இதர விருத்தியை வெற்றிகொள்ளவே எல்லா நோய்களி னீக்கமும் மிருத்தியு ஜயசித்தியும் ஆம் எனலும் மேல்வினுதலும்:—தன்னிடத் தென்பது.

தன்னிடத்தே யெப்படியும் போக்குவரத் தொழிந்திந்தச் சத்திநிற்கின்
மன்னுயிர்க்கு நோய்வாரா துள்ளுறவே மாருதத்தை மறுத்தலாலே
என்னலுமே யாதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்றுதலு மிறத்தருனு
நின்னருளா லுரையென்ன விராகவன்கேட் டலும்வசிட்ட னிகழ்த்தலுற்றான்.

உ வலிமை.

T சீக்கிரம்.

(ப - ரை.) தன்னிடத்தே=தன்னிடத்தில், எப்படியும்=எவ்வாற்றாலேனும், போக்குவரத்து ஒழித்து=போதல் வருதலை விலக்கி, இந்தச் சத்திநிற்கின் = இந்தச் சத்தியானது நிலைபெறின், மன் உயிர்க்கு=இதிலிருக்கும் ஜந்துவிற்கு, நோய்வாராது=வியாதி வரமாட்டாது, உள்ளுறவே மாருதத்தை மறுத்தலாலே=உள்ளே நிலைபெறும்படி வாயுவைத் தடுத்தலினுலே, என்னலுமே=என்று கூறலுமே, ஆதிவியாதிகள் இரண்டும் = உள்நோய் புறநோய் இரண்டும், தோன்றுதலும் = உதயமாதலும், இறத்தல் தானும் = நாசமாவதும், நின் அருளால் உரையென்ன = தேவரீர் தயவினுலே அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று இராகவன் கேட்டலும் = ஸ்ரீ இராகவர் வினுதலும், வசிட்டன் = ஸ்ரீ வசிட்டபகவான், நிகழ்த்தலுற்றான் கூறத் தொடங்கினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மேற்கீழ் கமனுகமனங்களை விட்டொழித்து எல்லாவாற்றானும் உடம்பினில் அடங்குமாயின் அஜ்ஜந்துவிற்கு உள்ளே வாயுவின்றடையால் வியாதியகலும், ஒருநூறு முக்கியநாடிகளாம், அவற்றின்சாகைகளோ சாமானிய நாடிகளாம், அவற்றில் அன்னரசத்தை யடைவிக்கும் சமான விருத்திக்கு யாண்டுதான் கபபித்தம் முதலியவற்றின் விருத்தியால் வியாபார மின்மையாமோ ஆண்டே அயல்வாயுக்களினுலே விஷம பாவத்தால் அன்னரசங் கவரப்பெறுதலால் சிறு நோய்களும் பெருநோய்களும் சம்பவிக்குமெனல்:—சாமானியநாடி சாம்பி நிற்றலின் சாமானிய ரோகசம்பவமாம் முக்கியநாடி மூரண்பட்டிருத்தலின் முக்கிய நோயின் முதிர்ச்சியாம், எனலும், அவைகளின் விநாச மெங்ஙனம், அவ்வண்ணம் அவைகளின் உதய மெங்ஙனம் இச்சரீரத்தில், ஹே முனீஸ்வரரே! ஆதிவியாதிகள்தம்மை உள்ளபடியே விரைவில் அடியேனுக்குக் கூறவேண்டும்.

(ச.) இந்தச் சத்தி = இப்பிராண சத்தியே, நிரோதாப்பியாச வசத்தினுல் மேலுங் கீழும், போக்குவரத் தொழிந்து, தன்னிடத்தே = தேகத்தில், எப்படியும் சர்வப் பிரகாரத்தாலும், நிற்கின், உள்ளுறவே மாருதத்தை மறித்தலாலே = மாருதமுண் மறிபடு மேதுவினுல், மன்னுயிர்க்கு, நோய் வாராது = விடுபடும், நோய் என்பது உபலட்சணம்; சரை மாணுதிகளும் ஒழியுமென்பது பொருள், தோன்றுதலு மிறத்தருனும் = இத்தேகத்திற் றோன்றுதற்குக் காரணமும், இறத்தற்குக் காரணமென்பது பொருள்; யாது விநாச மெவற் றிற்கோ யாதுற்பாத மெவற்றிற்கோ என அன்மொழித் தொகையாம். (38)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினுதலும் அதற்குத்தரத்தை ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறல்:—அங்கத்தின் என்பது.

அங்கத்தின் வருத்தத்தை நோயென்பர் வாதனையை யாதியென்பர்
பங்கற்ற வஞ்ஞான மூலத்தே யிருந்துணர்விற் பரிப்போகும்
பொங்குற்ற ஞானமிலா மையிற்பொறிக டமையடக்கப் போகாவாற்றாற்
றங்குற்ற விதயத்திற் சிறுமையுற மால்கோபந் தழைத்தலாலே.

(ப-ரை.) அங்கத்தின் வருத்தத்தை = உடம்பின் கஷ்டத்தை, நோய் என்பர் = ரோகம் என்பர், வாதனையை ஆதி என்பர் = வாசனையைத் தானே ஆதியென்று கூறுவர், பங்கற்ற = பகுப்பற்ற, அஞ்ஞான மூலத்தே = அறியாமையினுடைய மூலத்திலேயே, இருந்து = இருப்பனவாகி, உணர்வில் பரிப்போகும் = தத்துவ ஞானத்தினுல் ஓடிப்போகும், பொங்குற்ற ஞானமிலாமையில் = உண்மை உணர்ச்சி யின்மையினுனே, பொறிகள்தமை அடக்கப் போகாவாற்றால் = புலன்களை நிறுத்த முடியாமையால், தங்குற்ற இத

உ உற்பத்தி.

யத்தில் = தங்கும்படியான இருசயத்தில், சிறுமையற = சுருக்கமின்றி, மால் கோபம் தழைத்தலாலே = ஆசையும் சினமும் ஆக்க முறுதலாலே.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேக துக்கத்தை வியாதி யென்றுணர்வர் ஆதியென்பது வாசனுமயமாம் அஞ்ஞான மூலத்திலேயே அவையிருப்பவாம் தத்துவஞான முண்டாகவே நன்கு நசிக்கும், அவற்றுள் ஆதியினுதய நிமித்தங்களை யறைதல்:—பொங்குற்ற வென்பதாதி. அதத்துவஞான வசத்தினுலும் தன்னுடைய இந்திரிய நிக்கிரக மின்மையினுனும் சித்தத்தில் அசைவின்றிய வாயு முக்கிய சொஸ்தமா யிருக்கும் காரணமாய சூக்குமத்தன்மையை விடுத்து நிரந்தரம் விருப்பு வெறுப்புகளிற் பற்றிருத்தலின்:

(ச.) அங்கத்தின் வருத்தத்தை = சரீர வருத்த வேதுவை, நோயென்பர், வாத னையை = வாசனமயமான மானத துக்க வேதுவை, ஆதியென்பர், ஆதி = அவ்விரண்டு துக்கங்களும், பங்கற்ற ஞானலயத்தே = தத்துவக்ஞானு பாவத்தால், நாபி மூலத்தே = அஞ்ஞான மூலமாய், பயிலும்; இது, பங்கற்ற ஞானலயத்தே நாபி மூலத்தே பயிலுமாதி, என்னும் பாடத்தை யனுசரித்தது. பொங்குற்ற ஞானமிலாமையில் = தத்துவ ஞானு பாவத்தினுல், பொறிகடனை யடக்கப் போகாவாற்ருல் இந்திரிய ஜயமின்மையின், சிறுமை யற = அற்பத்தை விட்டு, இதயத்தில், மால்கோபந் தழைத்தலாலே = இராகத்துவேடப் பிரவிர்த்தி யேதுவாகிய ஜாட்டிய வசத்தினுல். (39)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இயம்பிய ஆதியை முடித்து வியாதியைக் கூறல்:—இது என்பது.

இதுபெற்ருே மீதில்லை யென்னுமவ தானத்தா லிறுகுமோக
மதுமெத்த வுண்டாக மழைநாளிற் செறிபனிபோ லாதிதுன்னு
முதிரிச்சை வெளியாகி மூர்க்கபா வனைசால முற்றும்போதில்
விதியுற்ற தொழிலன்றித் தீத்தொழில்கள் செய்தலினுல் வியாதியுண்டாம்.

(ப - ரை.) இது பெற்ருேம் = இதனை யடைந்தோம், ஈது இல்லை = இது கிடைக்க வில்லை, என்னும் அவதானத்தால் = என்ற ஜாட்டியத்தால், இறுகு மோகம் = மயக்கந் திடப்படும், அது மெத்த உண்டாக = அம்மயக்கம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, மழைநாளில் = வருஷா காலத்தில், செறிபனிபோல் = பொருந்தும் துகினம்போல; ஆதி துன்னும் = வாசனைகள் நிறையும், முதிர் இச்சை வெளியாகி = முதிர்ந்த ஆசை விளங்கி, மூர்க்க பாவனை சால முற்றும்போதில் = அறியாமை அத்தியர்தம் கனமாகிய போதில், விதியுற்ற தொழிலன்றி = விகிதமான வினையேயல்லாமல், தீத்தொழில்கள் செய்தலினுல் = கெட்ட காரியங்களை யியற்றுவதால், வியாதி உண்டாம் = நோய் உதயமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இஃதடைவுற்றது இஃதடைவுறவில்லை என்னுஞ் சிந்தையினது ஜாட்டி யத்தால் பயசோக நிமித்த மடைவுறவே அதற்குமாற்ருய உபாயமறியாத வடிவகனமான மோகந் தருவனவாய ஆதிகள் வருஷா காலத்தில் பனியேபோல மிகக் கிளம்பாநிற்கும், இப்போது சரீர சம்பந்தமான வியாதியுற்பவ ஹேதுக்களைக் கூறல்:—முதிரென்பதாதி. அத்தியந்தம் எழுவதாகிய இச்சையும் அறியாமையும் கனத்தன்மையை யடைந்து தன்னுல் மனம் ஜயிக்கமுடியாதபோது நோயுண்டாம்.

(ச) இது = இப்பொருள், பெற்ருேம், ஈதில்லை யென்னும் = இவ்வடிவமான, இறுகு மோகம், உண்டாகின், ஆதி, மழைநாளிற் செறிபனிபோற்றுன்னும், சுரைக்கொடிபோ

லென்றும் பாடமுளது, முதிரிச்சை = முற்கூறிய ஆதி ரூபங்களான இச்சைகளே, வெளி யாகி = மிகவும் வெளிப்பட்டனவாய், மூர்க்க பாவனை = மௌர்க்கியமும், சால முற்றும் போதில். (40)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) கூறிய நோயின் நிமித்தங்களையே விஸ்தரித்துரைத்தல்:—பொல் லாத, நாடி, யென்பன.

பொல்லாத வுணவினுற் பொல்லாத தேசத்திற் போகைதன்னுற்
பொல்லாத காலவிவ காரத்தாற் செய்தொழில்கள் புரிபொல்லாப்பாற்
பொல்லாத கயவருறு கூட்டத்தாற் பொல்லாத பொருளெண்ணததாற்
பொல்லாத விச்சையாற் பொல்லாத வெண்ணிக்கை பொருந்தறன்னுல்.
நாடிகளின் வெளிகணுக்கள் சிறுகுதலாற் பெருகுதலா னற்பிராண
ஞேடிமிகச் சிதறலுமே யுடறுனுஞ் சிதறுதலே யுறுமுற்றக்காற்
கேடிதென முன்னுரைத்த குற்றங்கள் காரணமாய்க் கிளர்நோயுண்டா
நீடியகோ டையுமழையு நதிக்குறைவு நிறைவுகளை நேருமாபோல்.

(ப - ரை.) பொல்லாத உணவினுல் = கெட்ட ஆகாரத்தால், பொல்லாத தேசத் தில் போகைதன்னுல் = கெட்ட இடங்களுக்குப் போதலால், பொல்லாத காலவிவகாரத் தால் = கெட்ட காலங்களில் விவகரித்தலால், செய்தொழில்கள் புரி பொல்லாப்பால் = கெட்ட காரியங்களைச் செய்தலால், பொல்லாத கயவர் உறு கூட்டத்தால் = தீயவரோடு சேர்தலால், பொல்லாத பொருள் எண்ணத்தால் = கெட்ட வஸ்துக்களைச் சிந்தித்தலால், பொல்லாத இச்சையால் = கெட்ட ஆசையினுல், பொல்லாத எண்ணிக்கை பொருந்தல் தன்னுல் = பொல்லாத நினைவுகளோடு கூடுதலால்;

நாடிகளின் வெளிகணுக்கள் = நாடிகளின் ரந்திர கணுக்கள், சிறுகுதலால் = சுருங் கலால், பெருகுதலால் = விரிதலால், நல்பிராணன் ஓடி மிகச் சிதறலுமே = நல்ல பிராண வாயுவானது சென்று மிகவும் தெறித்தலுமே, உடல் தானும் சிதறு தலே உறும் = சரீர மும் கலக்கத்தை யடையும், உற்றக்கால் = அடைந்தால், கேடு இதென முன்னுரைத்த குற்றங்கள் காரணமாய் = கெட்டதென்று முன்மொழிந்த மாசுகள் ஏதுக்களாக, கிளர் நோய் உண்டாம் = முதிர்ந்த வியாதி உண்டாகும், நீடிய கோடையும் மழையும் = மிகுந்த வெய்யிலும் வருஷமும், நதிக்குறைவு நிறைவுகளை நேருமாபோல் = நதியின் க்ஷீண விருத்திகளை அடைவிக்குமாபோல்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கெட்ட அன்னத்தை உட்கொள்ளுதலால் கெட்ட தேசங்களிற் செல்லுத லால், இச்சை யறியாமைகள் ஆந்தரங்களாய அதனேதுக்களாம், கெட்ட அன்னுதிகளோ வாகியங்களாம், துர்த்தேசங்கள் மசானுதிகளாம், நடுராத்திரி பிரதோஷாதி காலங்களில் போசனஞ் செய்தல் புணர்தல் முதலிய விவகாரத்தால், கெட்ட காரியங்களைச் செய்தலால், துர்ச்சன சம்பந்த தோஷத்தால், விஷசர்ப்ப வியாக்கிர கள்வராதி சங்கைகளை மனத்தின் கண்ணே உண்டாக்கலால், நாடிகளினது ரந்திர சந்ததிகளில் குறைவுறலால் நிறைவுறலால் வியாதியுண்டாம் = நாடிகளுக்குள் அன்னரசம் புகாமையால் க்ஷீணத் தன்மையுறலால் இரு மடங்கு ரசவாதாதி பிரவேசத்தால் மிகநிறைவுறலால் பிராணனில் கபபித்தாதி மிகக் கோபத் தானேவியாகுலத் தன்மையுறலால் தாக்குதல் முதலியவற்ருல் காயத்தில் சிதைவுண்டாகவே

T எண்ணம்.

நோயுண்டாம், சொஸ்தமின்மையின் காரணமாகிய வியாதி யென்னும் தேகத்தின் ஆகார மாறுபாடு தோஷத்தால் தேகத்திலுண்டாகின்றது, நதியினுடைய ஆகார மாறுபாடு மழையினலும் வெய்யிலினலு முண்டாவதே போலும்.

(சு.) பொல்லாத வுணவினல் = தீதுறு மேதுவான தீங்கான வந்நத்தின் உணவினல், பொல்லாத தேசத்தில் = மசான தேசத்தில், போகைதன்னல், பொல்லாதகால = சந்தியாதி யிரவில், போஜனதி விவகாரத்தால், செய்தொழில்கள் புரி பொல்லாப்பால் = சவவகனதி ரூபங்களான அஷ்டக் கிரியையினது பிரவர்த்தனத்தால், பொல்லாத கயவருறு கூட்டத்தால் = குட்டாதி அஷ்ட ஜனங்களின் சங்க தோடத்தால், பொல்லாத பொருள் குரோதாதியின், எண்ணத்தால் = பாவனையால்.

நாடிகளின்=பிராண சஞ்சார மார்க்கங்களினது, சிறுகுதலால் பெருகுதலால், வெளிகணுக்கள்=வாதாரந்திர சந்ததியில், பிராணனேடி மிகச்சிதறலுமே=உடலும் சிதறுதலையுறும், பரவசமாம், ஆயின், குற்றங்கள் காரணமாய் = துக்க வேதுவாகிய வாதாதி ரூப தோடத்தினல், தேகத்தில் நோயுண்டாம், குறைவு நிறைவுக்கேதுவான, கோடையினலு மழையினலும், நதி = நதிவடிவு, குறைவு நிறைவுகளை நேருமாபோ லென்பது பொருள். (41-42)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கூறிவந்த இருவகையையு முபசம்மரித்து அவற்றை யொழிக்கு முபாயத்தை யுணர்த்தத் தொடங்கல்; அந்த ஆதிவியாதி சாமக்கிரியும் பழைய புதிய கர்மானுசாரத்தால் சேர்கின்றது, எனல்:—தொல்லையென்பது.

தொல்லையதா கினுமிங்குள் ளனவெனினுஞ் சுபமெனினு மசுபமேனு
மெல்லையற மிகுந்ததே ததுதன்பா லப்படியே யிழுத்துக்கொள்ளும்
புல்லுறவிவ் வகையாகி யாதிவியா திகளைந்து பூதத்துண்டாஞ்
சொல்லியவிவ் வாதிகடா மிருவகையா யிறக்குநெறி சொல்லக்கேட்பாய்.

(ப - ரை.) தொல்லையதாகினும்=பழையதாகினும், இங்குள்ளனவெனினும்=புதியனவாயினும், சுபம் எனினும்=நல்லதாயினும், அசுபமேனும்=கெட்டதாயினும், எல்லையற=அளவற, மிகுந்தது எது=அதிகமானது யாது, அது=அதுவே, தன்பால்=தன்னிடத்தில், அப்படியே=அவ்வாறே, இழுத்துக் கொள்ளும்=சேர்த்துக் கொள்ளும், புல்லுற இவ்வகையாகி = பொருந்தற இவ்வாறாகி, ஆதிவியாதிகள் ஐந்துபூதத் துண்டாம் = சூக்குமதூல நோய்கள் பஞ்ச பூதத்தினின்றும் உளவாம், சொல்லிய=கூறிய, இவ்வாதிகள் தாம் = இந்நோய்களானவை, இருவகையாய்=இரண்டு பிரகாரமாய், இறக்கும் நெறி=மறிக்கும் மார்க்கம், சொல்லக் கேட்பாய்=கூறக் கேட்குதி.

(ஸ்ரீ - வீர.) பழையதாதல் இங்குள்ளதாதல் சுபமாதல் அசுபமாதல் எனினும் யாது தான் அதிகமாமோ அதுவே அவ்வாறே அதன் கிரமத்திற் பொருத்துகின்றது, இவ்வண்ணம் ஆதிகளும் வியாதிகளும் பூதபஞ்சகத்தில் உண்டாகின்றன, இராகவர் தங்குலத்தைத் தாங்கவந்த ஹே இரகுகுல திலகனே! எங்ஙனம் அவை அழிவுறு மென்பதையுங் கேட்டி.

(சு.) தொல்லையது = பூர்வஜன்மத் துண்டானது, இங்குள்ளன = இச்சன்மத்துதித்தது, சுப மசுபமேனும், எது=வாசனை, மிகுந்தது=பிரபலமாம், அதுவே, தன்பால், தன்னுருவான சுப விவகாரத்தேனும்: அசுப விவகாரத்தேனும், அப்படியே = அந்தப் பிரகாரமாகவே, இழுத்துக்கொள்ளும் = ப்ரவிர்த்திப்பிக்கும், துர்வாசனை வசத்தால் வியாதியேது, அபசாரமாக வாசரித்ததா மென்பது கருத்து, இவ்வகையாகி = முற்கூறிய பிரகாரமாய், நெறி=விவகாரம். (43)

(ஸ்ரீ வீர - அ - கை) இருவகை வியாதிகளும் ஏகுந்திறத்தை யுரைத்தல்:—மேவிய சாரம் என்பன.

மேவியசா மானியமுஞ் சாரமுமென் றிருவகையா மாதியென்பர்
தாவுறுசா மானியந்தா னுடற்பிணியாஞ் சாரந்தான் சநநமாகுங்
கேவலமிவ் வுடற்பிணிதான் றனக்கடுத்த பொருட்பேற்றாற் கெட்டுப்போகும்
பாவனையா மாதிகளில் லாதாகிற் றோன்றுபிணி பறந்துபோமே.
சாரமெனும் பிறவிநோய் தத்துவஞா னத்தன்றிச் சற்றும்போகா
தீரவிது கயிறென்னும் போதத்தா லன்றியராச் சிதைவதுண்டோ
பாரமுறு மாதியிற்றோன் றுப்பிணிமந் திரமருந்து பலநூல்கற்ற
கூரறிவின் மருத்துவரென் றிவ்வகையாற் போமிதுநாங் கூறவேண்டா.

(ப - ரை.) மேவிய சாமானியமும் = பொருந்திய சாமானியமென்றும், சாரமும் என்று=சாரமென்றும், இருவகையாம்=இரண்டு பிரகாரமாம், ஆதி என்பர் = ஆதி யென்பர், தாவுறு சாமானியந்தான் = மிகாநின்ற சாமானியமானது, உடல் பிணியாம் = தேக நோயாம், சாரந்தான் சநநமாகும்=சாரமென்பது ஜன்ம மயமாம், கேவலம் இவ்வுடல் பிணிதான்=கேவலம் இவ்வுடல் நோயானது, தனக்கடுத்த = தனக்கு உரித்தாகிய, பொருள் பேற்றால்=வஸ்துப் பிராப்தியால், கெட்டுப்போகும் = நசித்துப்போகும், பாவனையாம்=பாவனா ரூபமாகிய, ஆதிகள்=ஆதிகளானவை, இல்லாதாகில் = அபாவமாயில், தோன்றுபிணி பறந்துபோமே=பிரதீதியாகும் நோய் ஓடிப்போமே.

சாரமெனும் பிறவிநோய் = சாரமென்று சொல்லப்பட்ட ஜனன வியாதியானது, தத்துவ ஞானத்தன்றி=ஆத்மஞான மல்லாமல், சற்றும்போகா = அற்பமும் ஏகா, தீர இது கயிறு என்னும் போதத்தால் அன்றி = திடமாக இது இரச்சுவென்னும் ஞானத்தாலல்லாமல், அராசிதைவது உண்டோ = சர்ப்பமயல் நீங்குவது உளதோ, பாரமுறும் ஆதியில் தோன்றுப்பிணி = கனமுற்ற ஆதியினின்றுஞ் சனியாத நோயானது, மந்திரம் = மந்திர ஜபம், மருந்து=ஔஷதம், பலநூல் கற்ற = பல வைத்திய சாஸ்திரங்களைப் படித்த, கூர் அறிவின் மருத்துவர்=சூக்கும மதியையுடைய வைத்தியர், என்று = என, இவ்வகையால் போம்=இந்தப்பிரகாரத்தால் போகும், இது நாங் கூறவேண்டா=இதனை யாம் உரைக்க வேண்டியதில்லை.

(ஸ்ரீ - வீர) அற்பங்களென்றும் திடதரங்களென்றும் ஈண்டு வியாதிகள் இருவகையுள்ளனவாம், வியவகரிக்கத் தக்கனவாய பசி தாகம் மனைவி புத்திரன் கொஞ்சுதல் முதலியவையும் அவற்றின் சம்பவங்களும் சாமானியங்களாம், ஜன்மாதி விக்கிரியாமூலம் சாரமெனப்பெறும், வியாவகாரியங்கள் அடைவுற்ற அன்னபான ஸ்திரீபுத்திராதி விரும்பினவைகளானேயே நசிப்பனவாம், ஆதி க்ஷயத்தானே ஆதியாலுண்டாவனவாய வியாதிகளும் அத்தியந்தம் க்ஷீணமாவனவாம், ஆத்மஞான மில்லாமல் சாரமாகிய ஆதி வியாதி நசியாவாம் ஹே இராகவ! அடிக்கடிப் பார்வைப் பரிசீலனத்தால் ரச்சுதத்துவ நிச்சயபரியந்த

மான அவபோதத்தால் ரச்சு சர்ப்பமானது நசிக்குமன்றே, மழை காலத்திய நதியானது கரையிலிருக்கும் எல்லாக் கொடிசெடிக்குமேபோல சகல ஆதிவியாதி விலாசங்களுக்கும் சாரவியாதி சங்க்ஷயமானது மூலங்கெடுப்பதாம், சாமானிய வியாதிகளுக்குள் ஆதி ஜன்னிய மல்லாத வியாதிகள் சுலபமாய் சிகித்சை செய்யத்தக்கனவா மென்னுங் கருத்தால் கூறல்:— பாரமென்பதாதி. ஆதி ஜன்னியமல்லாத வியாதிகளோ திரவிய மந்திர சுபக்கிரமங்களாலும் சிகித்சகாதி சாஸ்திரங்களிற் கூறியமுறைகளானும் அல்லது ஈண்டு விருத்த பரம்பரையானே உபதேசிக்கப்பெற்ற அன்னிய சிகித்சனங்களானும் நசிப்பனவாம், லோலார்க்காதி தீர்த்தங் களில் ஸ்நானம் மந்திரங்கள் ஔஷதங்கள் என்பதாதி உபாயங்கள் விருத்த ஜனங்களிடத்தி னின்றும் உணரப்பெற்ற ஔஷதங்கள் சிகித்சை நூல்கள் என்னு மிவ்வியாவும் உன்னுலு மறியப் பெற்றனவேயாம் இது விஷயத்தில் வேறென்ன உபதேசிக்கவேண்டும்.

(ச) இருவகையாம் வியாதியென்பர் என்றும் பாடமுளது, ஆதி யிருவகையாயிருக்கும், சாமானியமுஞ் சாரமுமென்று, அவற்றில், உடற்பிணியாம், விவகார மாத்திர வேதுவான ஆதி சாமானிய மெனப்படும், ஞானிகட்குச் சாதாரணமாதலி னென்க, செனனமாகும்= ஜன்ம வேதுவான ஆதிசார மெனப்படும், மிகுதிட மாதலினென்க, சுத்தவாசனு மயமான வாதி சாமானியம், மலின வாசனுமயமானவாதி சாரமென்பது தாற்பரியம், இவ்வுடற்பிணி தான்=விவகார மாத்திர பிரயோஜனமான ஆதிகள், அதற்கடுத்த பொருட்பேற்ருல்=இஷ் டப்பொருள் கிட்டினதாலே, கெட்டுப்போகும், இஷ்டங்கிடைத்தலில் இச்சை நிவிர்த்திப் பது உசிதமாதலினென்க. பாவனையாந் தோன்றுபிணி=ஆதிபவ வியாதிகளும், ஆதிகளில் லாதாயின்=ஆதி நசிக்கின், பறந்துபோம்=நசிக்கும்.

சாரமெனும் பிறவிநோய் = அந்த ஆதி, தத்துவ ஞானத்தன்றி = ஆன்ம ஞானத்தாலன்றி நசியாது, அவித்தை மயமாதலினென்க, மந்திரம்=ஆரோக்கிய வேதுக்க மந்திராதிகள் ளான சௌராதிகள், மருந்து=கற்க கஷாயாதி ரூபங்கள், பல=தேவ பிராமண சூந்தர்ப்ப ணுதிகள். (44-45)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆதிகளினின்றும் நோயுண்டாம் வகையும் அதனது மாற்றுபா யமும் ஸ்ரீ இராகவர் என்னென்று கேட்ப ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் விடையளித்தல்:—என்ற லும், பிறை, உடலென்பன.

என்றலுமே யாதியினின் றெவ்வகையுண் டாம்பிணிமற் றெவையான்மாளுங்
குன்றனையா யுரையென்ன விராமன்கேட் டலும்வசிட்டன் கூறுகிற்பா
னின்றமனங் கலங்குதலு முடல்கலங்கு முடல்கலங்கி னேர்வந்துற்ற
தொன்றுமறி யாமனேர் வழிவிலங்கித் தீவழியி லோடாநிற்கும்.

பிறையம்பு படுமான்போன் முறிந்தோடுங் கலக்கத்தாற் பிராணவாயு
நிறைகின்ற சமமின்றிப் பரந்தோடு நாடிகளு நிலையினில்லா
வறைகின்ற குசீரணமா யசீரணமா யதிசீர்ண மாகியன்ன
முறைகின்ற வுடலுக்குக் கூற்றமா நாடியுயி ருலேவினுலே.

உடலுள்ளே விரோதத்தா லுறைகின்ற வன்னம்வேற் றுருவமாகி
விடலுறு நோயாகு மிவ்வகையா லாதியினல் வியாதியுண்டாந்
தொடர்வுரு வாதிநசித் திடுமாகில் வியாதிகளுந் துஞ்சிப்போகுங்
கடவதா மந்திரத்தால் வியாதிகணீங் கிடுநெறியைக் கழறக்கேட்பாய்.

௦ மறையவர்க்குளாவுதெலியவழங்கல். ௨ தீர்த்தவாசேஷம்.

(ப - ரை) என்றலுமே=என இவ்வண்ணங் கூறலுமே, ஆதியினின்று எவ்வகையுண் டாம்பிணி=ஆதியிலிருந்து எவ்வாறு உளதாகும் நோய், மற்று எவையால் மாளும் = மாற் ருய எவற்ருல் மாயும், குன்றனையாய் = யாவுமுணர்ந்த மலைபோலும் பெரியோய்!, உரை யென்ன இராமன் கேட்டலும்=கூறுவாயென்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவுதலும், வசிட்டன் கூறு கிற்பான்=ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறத் தொடங்குகின்ருர், நின்றமனங் கலங்குதலும் = நிற் கின்ற சித்தமானது கலக்கமுறுதலும், உடல் கலங்கும்=தேகம் கலக்கமுறும், உடல்கலங் கின்=சரீரமானது கலக்கமுறின், நேர்வந்துற்ற தொன்று மறியாமல் = முன் வந்தடைந்த தொன்றையு மறியாமல், நேர்வழி விலங்கி = முன் மார்க்கத்தினின்று மகன்று, தீவழியில் ஓடாநிற்கும்=சுமார்க்கத்திற் செல்லும்.

பிறையம்பு படுமான்போல்=பிறைபோன்ற பாணம்பட்ட மிருகம்போல, முறிந்தோ டும் கலக்கத்தால் பிராணவாயு=பிராணனுனது சஞ்சலத்தால் சிதறுண்டலையும், நிறைகின்ற சமமின்றி=பூரித்திருக்கும் சமம் இல்லாமல், பரந்தோடும்=பரவியோடும், நாடிகளும் நிலையி னில்லா=நாடிகளும் தன்றிதியிற் றிதிபெறு, அறைகின்ற குசீரணமாய் அசீரணமாய் அதி சீர்ணமாகி=சொல்லாநின்ற மாருயசீரணமாகி சீரணமாகாமல் அதிக சீரணமாகி, அன்னம் உறைகின்ற உடலுக்கு=ஓதனம் உளதாய உடம்பிற்கு, கூற்றமாம்நாடி உயிர் உலேவினுலே= நாடி பிராணவாயுவின் சஞ்சலத்தினுலே நிலகுலேதல் உண்டாம்.

உடல் உள்ளே விரோதத்தால் உறைகின்ற அன்னம்=சரீரத்தினுள்ளே மாறுபாடாக விருக்கின்ற ஆகாரமானது, வேற்றுருவமாகி=மாருன பரிணமத்தை யடைந்து, விடல்உறு நோய் ஆகும்=தீராத வியாதியாகும், இவ்வகையால் = இந்தப் பிரகாரத்தால், ஆதியினுல் வியாதி உண்டாம் = ஆதியினின்றும் நோய் உளதாம், தொடர்வு உறு ஆதி நசித்திடும் ஆகில்=ஆதியானது பற்றுருதபடி கெடுமாயின், வியாதிகளும் துஞ்சிப்போகும் = நோய்க ளும் கெட்டுப்போகும், கடவதா மந்திரத்தால்=மந்திர ஜபத்தினுலே, வியாதிகள் நீங்கிடும் நெறியை=நோய்கள் அகன்றிடும் மார்க்கத்தை, கழறக்கேட்பாய்=கூறக்கேட்குதி.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆதியினின்றும் வியாதி யெங்ஙனமுண்டாம் எங்ஙனந்தான் அது விநாச மாகும் திரவியமாகிய ஔடதத்தினும் அயலாய மந்திர புண்ணியாதி ரூபமான யுக்தியினுல் லிரும், இது தனது சம்பாவனையின் கூருரும், அவற்றுள் முதலில் அஃதுண்டாம் வகையை ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறல்:—வசிட்டன் என்பதாதி. சித்தமானது ஆதிகளினுலே கலக்க முற்றபோது காயமும் அத்தியந்தம் கலங்குதலே அடையாநிற்கும், கூறிய பொருளைத் திருஷ் டாந்தத்தினுலே பொருத்தல்:—அங்ஙனமன்றே. சினந்த ஜந்துவானது முன் மார்க்கத்தை யே காண்பதில்லை, புரோ மார்க்கத்தை உணராதாகி துன்மார்க்கத்தை யடையாநிற்கும் வழுந்தும் மார்க்கத்தை விட்டொழித்து சராபீடிதமாய மான்போலோடும், யானையினுடைய பிரவேசத்தினுலே கலங்கிய நீர்கள் சரித்தின் தடத்தில் அமார்க்கத்தில் பிரவகிக்கின்றன போலவே தாட்டாந்திகத்திலும் ஆதியாலாக்கப்பெற்ற கலக்கத்தால் பிராண வாயுக்கள் சாமியத்தைவிட்டு அமார்க்கத்திலுல் வகிக்கின்றனவாம்; பிராண வாயுவானது விடமமாக வகிக்கவே நாடிகள் கபபித்தாதி பூரணத்தன்மையினுலே ஆக்கப்பெற்ற விடம இருப்புண் மையை அடையாநிற்கும் அரசன் நன்னெறியில் நடவாதொழியவே வருணுசிரம முறைகள் கலங்குவனபோலும்; அதனையே கூறல், சில நாடிகள் மிக நிறைவுறும் மற்றுஞ் சிலவோ சூனியத்தகைமையைச் சூழும், பிராணன்களினுலே எப்புறமும் விட்சேபமுற்ற தேகத்தில்

௨ பாரமும்

என்றபடி, சரித்தின் பிரவாகங்களேபோலும்; குசிரணத்தன்மையாதல் அசிரணத்தன்மை
யாதல் அதிசிரணத் தன்மைதானுதல் பிராணசஞ்சார துன்மார்க்கத்தால் அன்னத்தைத்
தோஷத்தின் பொருட்டே செலுத்தும்; நதியினது வேகமானது காஷ்டங்களை கீழ்த்தே
சத்தை நோக்கிச் செலுத்துறுமாறு சமானனென்னும் பிராணவாயுவானது தனது ஆசிரய
மாய சர்வ சரீரத்தையும் நோக்கி உண்ட அன்னங்களை ரசமாக்கி உள்ளே செலுத்தும்,
"மத்தியிலோசமானனுகிய விதுவே இவ்வாகுதி செய்த வன்னத்தைச் சமமாகச் செலுத்
தும்" என்னுஞ் சுருதியினுல் என்பது கருத்தாம். சரீரத்தினுள்ளே எவ்வன்னங்கள்
விரோதமாக (விரோதமாக) இருக்குமோ அவையே ×தாதுவைஷம்மிய பரிணும சுபாவத்
தானே வியாதித்தன்மையை யடையும், உபசங்கரித்தல் இவ்வண்ணம் ஆகியினின்றும்
வியாதிபவிக்கும் அதனது நாசத்தானே நசிக்கும் வியாதிகள் மந்திரங்களினுலே எவ்வாறு
நசிக்குமோ அவ்வாருய முறையைக் கூறக்கேட்குதி.

(ச) மனங்கலங்குதலும்:—சித்த விட்சித்தமாயின், உடல் கலங்கும், சித்தத்திருப்பதாந்
×தாதுற்ற சரீரமென்னு மிதனை விரித்துரைப்பவராய்க்கூறல், நேர்வந்துற்ற தொன்றுமறியா
மல்=ரோசமுள்ள சிவர் முற்புரத்திருக்கும் பொருளேயே காணுர் வேறுபொருள் விசேடத்
தைக் காணுரென்பதாயிற்று, நேர்வழி விலங்கி=முன்புறுங் காரியத்தைப் பாராதுவிட்டு,
தீவழியில்=அகாரியத்தில், ஓடாநிற்பர், பிறையம்பு படமோன்போல், அதனுல் = கலக்கத்
தால்=சத்ததாதுமயமான தேகத்தின் கலக்கத்தினுல், பிராண வாயுக்கள், சமமின்றிப் பரந்
தோடும், ஆயின், நாடிகளும் நிலையினில்லா=விபரீத நிலைபெறும், இங்ஙனம், நாடியுயிருலே
வினுலே=நாடிகளும் பிராண வாயுக்களும் விபரியயமும் வேற்றுமையுமாகு மேதுவினுல்,
மிகப்புசிக்கப்படுமன்னம், உடலுக்குக் கூற்றமாம்=தோடமிகுந்ததெனச் சொலற்காம், இங்
ஙனம் உடலுள்ளே, விரோதத்தால்=குசிரணத்தன்மை முதலான வடிவத்தால், உறை
கின்ற வன்னமே, வேற்றுருமாகி=பாகமுருமையின், நோயாகும்=வியாதி ரூபமாம், இவ்
வகையால்=முற்கூறிய பிரகாரத்தால், ஆதியினுல் வியாதியுண்டாம், அதன் நாசத்தினுல்
நசிக்கும் வியாதிகள், கடவதா மந்திரத்தால் = ஆரோக்கிய வேதுக்களான மந்திரங்களால்,
நீங்கிடும் வகையை=நசிக்குங் கிரமத்தை, கழறக் கேட்பாய் என்பதந்நுவயம். (46-47-48)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இனி மந்திரமுதலியவற்றுனே நோய்நீங்கிடும் வகையை வரு
ணித்தல்:—எப்படி, சுத்தம், என்பன.

எப்படியே கடுக்காய்கள் விரேசனத்தைப் பண்ணுகின்ற தியல்பினுலே
யப்படியே பாவனையால் யாலவவா திகள்காரி யங்களாக்கு
மெய்ப்படிபுண் ணியமாகிச் சுத்தமாங் கிரியையான் மேலோர்சார்வாற்
றப்பின்மனந் தெளிவெய்தும் புடம்வைத்த லானன்றுந் தமனியம்போல்.
சுத்தமுற மனந்தெளியி லுடலிலே யானந்தந் தோன்றுநிற்கு
மெத்துமதி யுதித்தக்கா லுலகமெலா நன்றுக விளங்கிடாதோ
சத்துவமா மனந்தெளியிற் பிராணவா யுவுமொழுங்கிற் சரித்துலாவு
முய்த்துளவந் நமுநெறியிற் சிரணிக்கு மதனுனே யொன்றுந்தோன்று.

(ப - ரை) எப்படியே ×கடுக்காய்கள் = எவ்வாறுதான் ஆரீதக்யெங்கள், விரேசனத்
தைப் பண்ணுகின்றது இயல்பினுலே = சுபாவமாகவே மோசனத்தைச் செய்யுமோ, அப்
படியே=அவ்வாறே, பாவனையால்=பாவித்தலால், யாலவவாதிகள் = யரலவ ஆதிகளென்

+ வாத, பித்த, சிலேஷ்மம்.

னும் அக்ஷரங்கள், காரியங்கள் ஆக்கும்=காரியங்களை உண்டாக்கும், மெய்ப்படி புண்ணிய
மாகி=உண்மை வகையில் தருமமாகி, சுத்தமாங் கிரியையால் = தூயதாந் தொழிலால்,
மேலோர் சார்வால்=சாதுக்களின் சேவையால், தப்பில் மனந்தெளிவெய்தும் = குற்றமின்
றிச் சித்தமானது தெளிவினையடையும், புடம் வைத்தலால் நன்றும் தமனியம்போல் =
புடம்போடலால் நலமாந் தங்கம்போல.

சுத்தமுற மனந்தெளியில்=தூய்தாக மனமானது தெளிவினை யடையுமானுல், உட
லிலே ஆனந்தந் தோன்றுநிற்கும் = தேகத்திலே இன்பமானது ஜனியாநிற்கும், மெத்து
மதி=பூரண சந்திரனுனது, உதித்தக்கால் = உதயமானுல், உலகமெலாம் நன்றுக விளங்
கிடாதோ=ஜகத்து முழுவதும் நலம் உறுவதாக இலங்கமாட்டாதோ, சத்துவமாம் மனந்
தெளியில்=மனமானது சத்துவமுற்று விமலமாகுமானுல், பிராணவாயுவும் ஒழுங்கில் சரித்
துலாவும்=பிராணபவனமும் கிரமமாகச் சஞ்சரிக்கும், உய்த்துள அந்நமும் நெறியில் சிர
ணிக்கும்=உட்கொண்ட ஆகாரமும் முறையாக சிரணமாகும், அதனுல் நோய் ஒன்றுந்
தோன்று அக்காரணத்தினுல் வியாதியொன்றும் உண்டாகமாட்டாது.

(ஸ்ரீ-வீர.) எவ்வாறு கடுக்காய்கள் இயல்பாகவே மல விசர்ச்சனத்தை யுண்டாக்குமோ
அவ்வாறு, வாயு, வன்னி, பூ, ஜலாதிபீஜ வடிவங்களான யரல்வாதி மந்திரவர்ணங்கள், மாந்
திரிகபாவனை வயத்தினுலே நாடிகளில் வியாதி யாகாரமாகப் பரிணமித்த அன்னரசங்களின்
தோஷநீக்க பரிபக்குவாதி காரியஞ்செய்யும். ஆதியின் உபசாந்தி உபாயங்களைக்கூறல்:—
மெய்ப்படி யென்பதாதி. ஹே நன்மைந்த! புண்ணியங்களானும் நற்றெழிலானும் நல்லோர்
சேவையானும் புடமிடப்பெற்ற பொன்னேபோல மனம் நிர்மலபாவத்தை யடையாநிற்கும்;
ஹே இராகவனே சித்தமானது சுத்தமூற்ற வழிதேகத்தில் ஆனந்தமானது விருத்தியை
யடையும் பூர்ண இந்துவானது உதிதமாகவே இப்புவனத்தில் நைர்மல்யம் உண்டாவதே
போலும்; சத்துவ சுத்தியினுலே இப்பிராண வாயுக்கள் ஒழுங்காகச் சரிக்கும் அவ்வாறே அன்
னங்களுஞ் சிரணிக்கும் அதனுல் வியாதிகள் நசிக்கும்.

(ச.) கடுக்காய்கள் எப்படி யியல்பினுலே, விரேசனத்தை=மலமோசனத்தை, பண்ணு
கின்ற = செய்கின்றவோ, அப்படியே, யரலவாதிகளென்னு மந்திர வர்ணங்கள், பாவனை
யால்=ஆரோக்கியத்துக் குசிதமானதியானவசத்தினுல், ரோகநிவிர்த்தி ரூபங்களான காரி
யத்தை, செய்யும், அதுபோல் பலத்தை விரைவிற் சநிப்பிக்குஞ் சுபாவமுள்ளது பாவனையா
மென்னு நியாயத்தினுலென்க. ஆதிநாசத்தினுல் அதிற் சநித்தவியாதி நசிக்கு மெனப்பட்டது
அஃதெவ்வகை யெனச் சங்கைவர அதன் பிரகாரத்தைக் கூறல், புண்ணியமாகிச் சுத்த
மாம் = நிர்த்தோடமாய்ப் புண்ணியமான, கிரியையால் = சிவார்ச்சனையாதி ரூபங்களா
லும், மேலோர் சார்வால் = மகா புருடரின் பணிவிடையாலும், தப்பில் = பாவநசிக்கின்,
மனந்தெளி வெய்தும். அவ்வப்பயனை ஆக்குவது உந்தான் செவ்விய பாவனையென்றே
செப்பும் என்றும் பாடபேத முளது.

ஆனந்தம் = சுகம் வளரும், மதி = பூர்ண சந்திரன், உதிக்கின், உலகத்திற் பிரகாச
முறுவதுபோல், அப்படியே, சத்துவமாமனந் தெளியில், உலாவுமப்போது = சமமா யுலாவு
வதாய் அந்நங்களைச் சிரணிப்பிக்கும், அதனுல் = அன்னங்களின் சிரணத்தானும், (49-50)
நோயொன்றுந் தோன்று = வியாதி நசிக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இடையில் வந்த வினவின் விடைகளை முடித்து வழங்கிய சித்தி ஏது நிருபணத்தை நிகழ்த்தல்:—ஆதியென்பது.

ஆதிவியா திகளிரண்டுக் தோன்றியொடுங் கிடுநெறிக ளறைந்தோமன்றே
யோதியகுண் டலினிதன தொழுங்கான்முன் னுரைப்புற்ற யோகங்கேளாய்
தீதில்புரி யட்டகமென் றொருபெயர்கொள் சீவனுக்குத் திகழ்பிராண
வாதமெனும் பெயர்பெற்ற குண்டலினி மணத்துக்கு மலர்போனிற்கும்.

(ப - ரை.) ஆதிவியாதிகள் இரண்டும் = உள்நோய் வெளிநோய் இரண்டுகளும், தோன்றி ஒடுங்கிடும் நெறிகள் = உற்பத்தியாகி நாசமாகும் முறைகள், அறைந்தோம் = கூறினேம், ஓதிய குண்டலினி தனது = முன்னுரைத்த குண்டலினி யென்னுஞ் சத்தியினது, ஒழுங்கால் = கிரமத்தால், முன் உரைப்புற்ற யோகங்கேளாய் = முன் மொழிந்த யோகத்தைக் கேட்குதி, தீதில் = குற்றமில்லாத, புரியட்டகம் என்று = புரியட்டகம் என்பதாக, ஒரு பெயர்கொள் = ஒரு நாமங்கொண்ட, சீவனுக்கு = உயிருக்கு, திகழ் பிராண வாதமெனும் பெயர்பெற்ற = விளங்கா நின்ற பிராண வாயுவென்னும் நாமங் கொண்ட, குண்டலினி=குண்டலினியானது, மணத்துக்கு=கந்தத்துக்கு, மலர்போல் நிற்கும்=புஷ்பம்போல இருக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உனக்கு ஆதிவியாதிகளென்பவற்றின் நாசோற்பத்திக் கிரமங்கள் கூறப்பெற்றன இப்போது குண்டலியின் கதையின் சம்பந்தமாக வழங்கியதைக் கேட்குதி. புரியஷ்டகமெனப் பெயரிய லிங்கவடிவமான சீவனுக்கு ஆதாரபூதமாய பிராணனெனப் பெயரிய குண்டலினியை உள்ளே யிருப்பதாக அறிதி மணத்திற்குப் பூங்கொத்தேபோல என்பதாம்.

(ச) முற்கூறிய குண்டலினி, புரியட்டகமென்றொரு பெயர்கொள் சீவனுக்கு பிராண வாதமெனும் பெயர்பெற்ற=பிராணரூபமாய், மணத்துக்கு மலர்போனிற்கும் = மலருண்டெனிற்றான் மணமுண்டதுபோற் குண்டலி யுண்டெனிற்றான் சீவனுண்டென்பது கருத்து. (51)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) பூரகத்தின் பெருமையைப் புகழ்தல்:—புகல் வென்றது.

புகல்வுறுகுண் டலிதன்னைப் பூரகத்தின் பரிசயத்தாற் பூர்ணமாக்கித்
திகழ்வுறநின் றாலன்று வடமேரு நிகரான திண்மையுண்டா
மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும் பூரகத்தாற் பிராணனிறை வுற்றமெய்யைப்
பகா்வு மேனோக்கி லொருக்காலே விண்செல்லப் படாவிக்கும்.

(ப - ரை) புகல்வுறு குண்டலிதன்னை=கூறலுற்ற குண்டலியை, பூரகத்தின் பரிசயத்தால்=பூரகத்தினது அப்பியாசத்தால் பூர்ணமாக்கி=நிறைவுறச்செய்து, திகழ்வுற நின்றால்= விளங்கும்படியாகத் திதிபெற்றால், அன்று=அப்போது, வடமேரு நிகரான திண்மையுண்டாம்=சுமேரு பர்வதத்திற்குச் சமானமான திடத்தன்மையுண்டாம், மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும்=மிகவும் சரீரமானது பருமையையுறும், பூரகத்தால் பிராணன் நிறைவுற்ற மெய்யை= பூரகத்தினாலே பிராணன் நிறைந்த சரீரத்தை, பகர் அறிவு மேல்நோக்கில்=சொல் உணர்வு மேல்நாடில், ஒருக்காலே விண்செல்லப் படாவிக்கும் = ஒருபோதே ஆகாயத்திற் செல்ல முடிவிக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதனை பூரகாப்பியசித்தால் கூர்மநாடியின்கண் பிராணனை ஸ்தாபித்துச் சமமாக நிலைபெறச் செய்யும்போது மேருசம்பந்தமாய ஸ்திரபாவத்தை யடையலாம் அவ்வாறே ஸ்ரீ பதஞ்சலி பகவானும் கூறியுள்ளார் "கூர்மநாடியிற் திரபாவம்" பொருள், கண்டகூபத்தினின்றும் கீழே மார்பில் கூர்மாகாரமாக ஒருநாடியுளது அதன்கண் சம்யமஞ்செய்தலால் அங்குற்ற சித்தத்திற்கு திரபாவம் சித்திக்கு மென்பதாம், எங்ஙனம் சர்ப்பம் கோதாவாதல் என்பது பாடியம். காயத்தினுடைய மிகப்பருமையென்னும் கரிமாப் பெயர் வாய்ந்த சித்தியும் அத்தகைய ~~பைசவி~~மைரவிசித்திக்கும்; ஆயின் எதனால் மேல் விண்ணடை சித்திக்கும் எனின்கூறல்:—பூரகத்தா லென்பதாதி. பூரகத்தால் பூரண முறவே தேகத்துள் மூலாதாரந் தொடங்கி பிரஹ்மரந்திர பரியந்தம் நீட்சி செய்து மேலே பிராணவாயுவை யிழுத்துற்ற அறிவு குண்டலினி பிராண நிரோதத்தாலுண்டாய உஷ்ணம் ஆக்கிய சரீர சம்பந்த மானச சிரமமும் பயிற்சியின் வலிமையானே அமிருதந் தெளித்தலால் பொறுக்கும் பொருட்டு மேலே செலுத்தும். கோதா = உடும்பு.

(ச.) பூரகத்தின் பரிசயத்தால் = பூரகாப்பியாச வசமான வேதுவினால், குண்டலினி தனை, புரணமாக்கி, திகழ்வுற = நிர்விகாரமாக, நின்றாலன்று, திண்மை = திரத்துவமும், உடலமிகத் தடித்தலுமுறும் = அத்தன்மையான பூரகாப்பியாசத்திற் காயமுமேருப்போற் திரமும், தூலமுமாமென்பது பொருள், அக்குண்டலினி பூரகத்தாற் பிராணனிறைவுற்ற மெய்யை, அறிவுமேனோக்கின்=மேற்செல்லும் பாவனையால், விண்=மேலுறும் ஆகாசதேசத்தில், செல்லப்படருவிக்கும், அஃதெங்ஙனமெனில், ஓர் உஷ்ணசிரமமுள்ளவனால் ஓரிடத்துறுநிழலில் இளைப்பாறிச் சிரமநிவிர்த்தியி னிமித்தம் சீதளமென்னுங் கும்பகத்தைப் பரிசயிப்பதாற் பிராணநிறைவுற்ற மெய்யைக் குண்டலினிமேல் செல்லப்படருவிக்குமதுபோ லென்பது பொருள். (52)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அக்குண்டலினி மேற்கிளம்பும் விதத்தைத் திஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்:—பாம்பென்பது.

பாம்புபோல் விரைந்துதடி போனிமிர்ந்து குண்டலினி படர்ந்துமேற்போந்
தாம்புபோ லுடல்பிணித்த நரம்பெல்லாந் தான்கவர்ந்து சரீரமெல்லாந்
தேம்புறு வகைமேலே யெழுப்புவிக்குங் காற்றினாற் செறிந்தபைதான்
றாம்புசூழ் நீரிடையே யழுத்துகினு மேற்கிளப்புந் தொடர்ச்சிபோல.

(ப - ரை) பாம்புபோல்=சர்ப்பம்போல, விரைந்து=துரிதப்பட்டு, தடிபோல்=தண்டம்போல, நிமிர்ந்து=நேராகி, குண்டலினி=குண்டலினியானது, படர்ந்து=பரவி, மேல் போம் = மேலேபோம், தாம்புபோல் = கொடிபோல், உடல்பிணித்த = உடலைக்கட்டிய, நரம்பெல்லாம் = நாடிகளியாவற்றையும், தான் கவர்ந்து = தானே கிரகித்து, சரீரமெல்லாம்=சரீரமுழுதும், தேம்புறுவகை=வாடாத பிரகாரம், மேலே எழுப்புவிக்கும்=மேலே கிளப்பும், காற்றினால் செறிந்தபைதான் = வாயுவினாற் பூரித்த பையானது, தாம்புசூழ் நீரிடையே=துவாரங்கள் நிறையும் தண்ணீரின்கண்ணே, அழுத்துகினும்=அமிழ்த்தினும், மேற்கிளப்புந் தொடர்ச்சிபோல=மேலேயெழுப்புங் கணக்கேபோல.

(ஸ்ரீ - வீர.) கொண்டு செலுத்துமது இழுத்தலால் தண்டத்திற்குச் சமானமாக தீர்க்கத் தன்மையை யடைவுற்றதாய்ச் சர்ப்பிபோல வேகமாகவே மேலே அப்பியாச சாமர்த்தியத்தாற்செல்லும், எங்ஙனம் செல்லுமெனின் உரைத்தல்:—தாம்பென்பதாதி. தேகபத்த

உமேருசம்பந்தமான(திண்மை)
வெண்பாம்பு.

மாய கொடிபோன்ற நாடிகளியாவற்றையும் நன்கு கொண்டுசெல்லும்; அப்போது நாடிவாயி லாய் இடமில்லாமல் காற்றினுல் நிறைவுற்றதாய்க் கனமின்மையைக் கதுவியதாய்க் கான் முதற்றலைவரை இத்தேகமுழுதையும் கூபத்தினின்றும் மேலே யிழுக்கப்பெற்ற தோற் பையை நிறைந்த உள்ளிடத்தையுடைய அறலொப்ப மேலே கிளம்புதலைச்செய்யும் அதுவே இதற்கு ஆகாச கமன மென்பதாம்.

(ச) அப்போது அக்குண்டலினி, பாம்புபோல்=பெண்ணரவுபோல், தடிபோனிமிர்ந்த தாய், உடல்பிணித்த நரம்பெல்லாம்=நாடிகளனைத்தையும், அப்போது இந்தச் சரீரமெல் லாம், மேலே யெழுப்பிவிக்கும் = மேற்செலுத்திவிக்கும், காற்றினுற் செறிந்த = வாயுவாற் பூரணமான, பைதான்=ரந்திரமின்றிய தோற்பை, நீரிடையே யடைந்ததாய், நரனை எப்படி மேற்கிளப்புமோ அதுபோலென்பது பொருள், கிளம்பும் எனவும் பாடமுளது. (53)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இனி ஆகாசகமனத்தையும் சித்தர்தந்தரிசனத்தையும் வருணித் தல்:—இத்திறன், நாடிகள், என்பன.

இத்திறனே மிகப்பழகு மியோகத்தா லியோகிகடா மெழுந்துவிண்மேற்
கொத்திகவ ரிந்திரன்சேர் மிடிபோல வுலாவுவர்குண் டலினியென்னுஞ்
சத்திபது பிரமநா டியிலோடிக் கபாலத்தின் றனிப்புறம்போ
யுய்த்துளமே லேவிரலோர் பன்னிரண்டி னெல்லையினி லுறுவதாகி.
நாடிகளெல் லாந்தகையு மிரேசகத்தா லொருமுகுர்த்த நண்ணிநிற்கி
னீடியவிண் சரிப்பவரைக் காணலாம் விஞ்ஞான நேர்மையாலே
யூடுறதூ ரத்தோடும் புந்திவிழி யால்விண்ணி லூன்றத்தோன் றும்
பீடுறுநற் பொருளுதவுஞ் சித்தர்கணங் கனுவிலே பிறங்குமாபோல்.

(ப - ரை) இத்திறனே மிகப்பழகும் யோகத்தால்=இவ்வாறே நன்ருக அப்பியசிக்கும் யோகத்தினுல், யோகிகள்தாம்=யோகிகளானவர்கள், எழுந்துவிண்மேல்=கிளம்பி ஆகாயத் தின்மீது, கொத்திகவர் இந்திரன் சேர்மிடிபோல=இந்திரனுடைய தசையைக் கிரகிக்கும் தரித்திரவான்கள்போல, உலாவுவர்=சஞ்சரிப்பர், குண்டலினி என்னும் சத்தியது = முன் மொழிந்த சத்தியானது, பிரமநாடியில் ஓடி=பிரமநாடியிற் சென்று, கபாலத்தின் தனிப் புறம்போய் = மேற்கபாடத்தின் வெளியிற்சென்று, உய்த்துளமேலே = சுகமாகமேலே, விரல் ஓர் பன்னிரண்டின் எல்லையினில் உறுவதாகி=பன்னிரண்டங்குலம் நிலைப்பதாகி;

நாடிகள் எல்லாம் தகையும் இரேசகத்தால்=நாடிகள் யாவற்றையும் நிரோதஞ் செய் யும் இரேசகத்தினுல், ஒரு முகுர்த்தம் நண்ணிநிற்கில் = இரண்டு நாழிகை பொருந்திநின் ருல், நீடியவிண் சரிப்பவரைக்காணலாம்=நீள்காலம் ஆகாயகமனஞ் செய்பவரைத் தரிசிக்க லாம், விஞ்ஞான நேர்மையாலே=நல்லுணர்வு சேர்தலாலே, ஊடுறதூரத்தோடும் புந்திவிழி யால்=உள்ளுற சேய்மையிற்செல்லும் புத்திநேத்திரத்தால், விண்ணில் ஊன்றத்தோன்றும்= ஆகாயத்தில் நன்ருகக் காணப்பெறுவர், பீடுறும் நற்பொருள் உதவும் சித்தர்கணம்=பெருமை பொருந்திய நல்ல பொருள்களைத்தரும் சித்தருடைய கூட்டங்கள், கனுவிலே பிறங்குமா போல்=சொப்பனத்திலே யிலங்கும் வண்ணம்போல.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வகையான பயிற்சியின் விஸ்தாரயோகத்தால் அதாவது உடம்பு ஆகாச சம்பந்த அடக்குவடிவத்தால் வியோமகாமித்தன்மையை யோகிகள் அடைவார்கள்

தினர்கள் தேவேந்திரதசையை மேலேயடைவதேபோல அங்ஙனமே ஸ்ரீபதஞ்சலி பகவா னுடைய சூத்திரமுமுளது "காயாகாசங்களின் சம்பந்த சம்யமத்தால் லகுதூல நல்லடை வினுலும் ஆகாசகமனம்" அவற்றின் சையோகத்தை ஜயித்து லகுபஞ்சு முதலியவற்றி லாதல் தற்பாவமுற்ற சமாதியினுல் கனமின்றிய சரீரத்தை யடைந்து ஆகாசத்தில் சஞ் சரித்தலாம், அதன்பின் சிலந்தி நூற்களில், பின்னர் சூரிய கிரணங்களில், அதன் பின்னர் இஷ்ட்ப்படி விண்ணில் செல்லலாமென்பது பொருள், அதன்பாடியமிதுவாம், யாண்டுக் காயம் ஆண்டாகாசம் காயத்திற்கு அதனேடு சம்பந்தம் அடைவாம் அதன்கண் அடங்கிய யோகி அச்சம்பந்தத்தை வெற்றிகொண்டு லகுதூலாதிகளில் பரமாணு பரியந்தம் நற்சேர்க் கையை யடைந்து சம்பந்தம் ஜயித்தவனுய் லகுவாகி லகுத்தன்மையினுனே ஜலத்திற் கால்களாற் சரிப்பன் அதன் பின்னே ஊர்ணநாபி தந்துமாத்திரத்தில் சரித்து கிரணங்களிற் சரிப்பன் அதன்பின் யதேஷ்டமாக ஆகாசகமனம் இவனுக்குண்டாம். இப்போது சித்த தரிசன உபாயத்தைக்கூறல்:—நாடியென்பதாதி நாடியுந்தர. நிரோதியாய ரேசகப் பிர யோகத்தால் மேலே யிழுக்கப்பெற்ற குண்டலினி சத்தியானது பிரஹ்மநாடி யென்னும் சுழும்னையினுள்ளே பிராணப் பிரவாகத்தால் சிரக்கபால மிரண்டின் சந்திவடிவ கபாடத் தின் வெளிப் பன்னிரண்டங்குல அளவு மூர்த்தனத்தில் சோடசாந்தமெனப் பெயரிய ஸ்தானத்தில் முகூர்த்த மாத்திரம் ஸ்திதியை யடையும்போது ஆகாயத்திற் செல்லும் சித் தர்களுடைய தரிசனமுண்டாம், அவ்வாறே ஸ்ரீ பதஞ்சலிபகவானும் சூத்தரித்துள்ளார் "மூர்த்தச் சோதியில் சித்ததரிசனம்" சிரக்கபாலங்களின் சித்திரம்ஆம் பிரமரந்திரமெனப் பெயரிய சுழும்நாயோகத்தால் பாஸ்வரமாயது மூர்த்தச் சோதியாம் அதன்கட் சம்யமத் தால் விரிந்த தேகத்துள்ள சித்தமணிப் பிரபை, காணப்பெருத சித்தர்களையும் காணுமென் பது பொருள். சிரக்கபாலத்தில் உட்சித்திரம் பிரயாஸ்வரத் தன்மையாற் சோதியாம் அதிற் சம்யமத்தால் விண்மண்ணிடையிற் சஞ்சரியாநின்ற சித்தர்களின் தரிசனம் ஆம் என்பது அதன்பாடியமாம். ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே! எக்கால் நம்மனேரது இந்திரியங்கள் திவ்ய மல்லாதனவாக அவைகளுக்குச் சம்பந்தமுண்டாயினும் சித்தர்களின் கோசரத்தன்மை துர் லபமாமோ அக்கால் நயனும்சுதணம் ஆகிய சாக்ஷாஷப்பிரபாசந்நிகர்ஷம் இன்றி சோடசாந் தத்திற் பிராணதாரண மாத்திரத்தால் சித்தர்களின் தரிசனம எங்ஙனமுண்டாம் அதுவும் எத்தகையதாம், என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ, அவற்றுள் எங்ஙனமுண்டாம் என்னு மங்கி சத்தை இஷ்டாபத்தியினுல் ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் பரிகரித்தல்:—வாயுபூதர்களாய சித்தர்கள் எவர்களும் மலினம் பொருந்திய புருஷேந்திரியங்களினுலாதல் அதிவ்யமாய உபாயாந்திரத் தினுலாதல் பூவாசியரெவராலும் ஹே மகாபாகுவே! காணப்பெருர் என உண்மையே உன் னல் உரைக்கப்பெற்றது; ஆயின் எதனுற் காணப்பெறுவர் எனின் உரைத்தல்:—விஞ்ஞான மென்பதாதி:—இது 55-வது கவியில் உளது. ஹே இராகவனே! யோகாப்யாச சம்ஸ்கிருத மனத்தினின்றும் தூரத்திருக்கும் புத்தி நேத்திரத்தினுல் விண்ணடக்குஞ் சித்தர்கள் காணப் பெறுவர் கனுப்போல் தாம் விரும்பியவற்றையுங் கொடுப்பர்; அதுவும் எத்தகையதாம் என் னும் வினுவங்கிசத்திற்கு விடைபகரல்:—போல் என்பது. சொப்பனங்காணல் எங்ஙனம் அங் ஙனம் சித்தாது காட்சியாம் இனி சித்தப்பிராப்தியில் கேவலம் ஸ்திரார்த்தத்தை என்னுமிது விசேஷமாம், ஸ்திரார்த்தத்தை = சம்வாத, வாதான பல அவாப்தியாதி விவகாரக்ஷமார்த் தகை, சொப்பனத்தைக் குறித்து விசேடமென்பதாம்; இத்துணையுந் தொடர்புபற்றி இங் கெழுதப்பெற்றது.

(ச) இத்திறனே = இத்தன்மையான, மிகப்பழகும் = அப்பியாச விசேடமுள்ள, யோகத்தால், யோகிகள், விண்மேலெழுந்து, மிடியினர் = தரித்திரர், இந்திரன்பதம் = பதவியை யுறல்போல், உலாவுவர், குற்றம் என்பது குத்தம் எனத்தொடை நோக்கி விகாரமாயிற்று. எப்போது அக்குண்டலினி வடிவான பிராணசத்தி, பிரமநாடியிலோடி = சுழுமுனைக்குளோடி, அதனுல், கபாடத்தின் = பிரமரந்திரத்தின், புறம் = பகிர்ப்பாகமான, விரலோர் பன்னிரண்டினெல்லையினில் = துவாதசாங்குல பரிமிதமான ஆகாசத்தின், மேலே = உபரிபாகத்தில்.

நாடிகளெல்லாந்தகையும் = சர்வநாடிகளேயு நிரோதஞ் செய்யும், ரேசகப் பிரயோகத்தால், விண்சரிப்பவரை = கேசரரென்னுஞ் சித்த வித்தியாதராதியரை, காணலாம், காணும் பிரகாரத்தையே கூறல், விஞ்ஞான நேர்மையாலே = சொரூப சைதந்நியமாதலின், ஊடுறு தூரத்தோடும், சமீபத்திருப்பதாய், ஆதனுற் சைதந்நிய சம்பந்தமாய் விளங்கும், புந்தி விழியால் = புந்தி நேத்திரத்தால், விண்ணிற் சித்தர்கணம் = ஆகாய கமனஞ் செய்யுஞ் சித்தர்கள், கனவிலே = சொப்பன திசையில், பிறங்குமாபோல், தோன்றும் = காணப்படுவர், கேவலங் காணப்படுவது மாத்திரமன்று, பீடுறுநற் பொருளுதவும் = தனக்கிஷ்டமுள்ள அணிமாதி சித்தியையுந் தருவரென்பது பொருள். (54-55)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பரகாயப் பிரவேசத்தை யுரைத்தலும் ஸ்ரீ இராகவர் மேலும் பல வினுதலும் விடையும்:—பன்னிரண்டருள் பலவென்பன.

பன்னிரண்டங் குலத்தின்முகத் தின்புறம்போ யிரேசகத்தின் பழக்கத்தாலே
மன்னுயிர்தா னெடிதுநிலே நிற்குமேல் வேற்றுடலே மருவுமென்னச்
சொன்னமுனி வனைவள்ளல் சூக்கவழி செல்கைக்குந் தூலமாய்விண்
டன்னைநிறை கைக்குமணுத் துவந்தூலத் துவமுடற்குத் தருமாறெங்ஙன்

அருள்வாயென் றலுமுனிவ னுரைசெய்வா னேகமா யறிவொன்றேயா
யொருவாத சமமாகிச் சாந்தமாய்ச் சுத்தமா யொருபற்றில்லாப்
பொருளாய்நுண் மையின்மிகவு நுண்மையாய்ப் புவியன்ருய்ப் புவிசேராதாய்
மருவாநின் றுளததுதான் சங்கற்ப முறத்தனைத்தான் வகையாய்ச்செய்யும்.

பலவுஞ்சூழ் வுறச்சீவ னும்பொய்யே சங்கற்பம் பயின்மயக்காற்
கலங்குஞ்சீ வன்சடமா யிவ்வுடல்கா ணும்பாலர் காணும்பேய்போற்
குலவும்பல் லுயிர்களுமிவ் வகையேயெப் படியெத்தைக் குறிக்கின்ருர்க
ளுலகின்க ணப்படியே யதைக்காண்பார் நினைவின்க ணூற்றத்தாலே.

(ப - ரை) பன்னிரண்டங்குலத்தின் முகத்தின் புறம்போய் = முகத்தினின்றும் பன்னிரண்டங்குலம் வெளியே சென்று, இரேசகத்தின் பழக்கத்தாலே = இரேசகத்தினது அப்பியாசத்தாலே, மன்னுயிர்தான் = பொருந்திய பிராணனுனது, நெடிது நிலேநிற்குமேல் = நெடும்போது நிலேப்பெற்றிருக்குமாயின், வேற்றுடலே மருவுமென்ன = வேறு சரீரத்தைப் பொருந்துமென்று, சொன்ன முனிவனை = கூறிய ஸ்ரீ வசிட்டபகவானை, வள்ளல் = ஸ்ரீ இராகவர், சூக்கவழி செல்கைக்கும் = சூக்ஷுமமார்க்கம் செல்லும் பொருட்டும், தூலமாய் விண்தன்னை நிறைகைக்கும் = பருமையாய் ஆகாயத்தைப் பூரித்தற்கும், அணுத்து

வம் தூலத்துவம் = அணுத்தன்மை தூலத்தன்மை, உடற்குத் தருமாறு எங்ஙன் = தேகத்திற்குக் கொடுக்கும் வண்ணம் எங்ஙனம்.

அருள்வாய் என்றலும் = அநுக்கிரகிப்பாய் என்றலும், முனிவன் உரைசெய்வான்=ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் அநுக்கிரகிப்பார், ஏகமாய் = ஒன்ருய், அறிவு ஒன்றேயாய் = சின்மாத்திர அத்துவிதீயமாய், ஒருவாத சமமாகி=கெடாத சமமாகி, சாந்தமாய்=உபசாந்தமாய், சுத்தமாய்=தூய்தாய், ஒருபற்றில்லாப் பொருளாய் = எதனேடுஞ் சம்பந்தமற்ற வஸ்துவாய், நுண்மையின் மிகவும் நுண்மையாய் = சூக்குமத்தினும் அதிசூக்குமமாய், புவி அன்ருய்= உலகமல்லாததாய், புவிசேராதாய்=உலகத்துருததாய், மருவாநின்றுளது = ஒரு பொருள் இருக்கின்றது, அதுதான் = அவ்வத்துவானது, சங்கற்பம் உற = சங்கற்பத்தையடைய, தனைத்தான் வகையாய்ச்செய்யும்=தன்னைத்தான் ஒருபிரகாரமாய் ஆக்கும்.

பலவுஞ் சூழ்வுறச் சீவனும்=நானுவும் பற்றுறச் சீவனுகும், பொய்யே சங்கற்பம் பயில்மயக்கால்=மித்தையாகவே உண்டாம் சங்கற்ப மயக்கத்தினுல், கலங்கும் சீவன் = விட்சேபமுற்ற உயிரானது, சடமாய் இவ்வுடல்காணும்=சடமாக இந்தச் சரீரத்தைப்பார்க்கும், பாலர்காணும் பேய்போல்=குழந்தைகள் பார்க்கும் இயக்கன்போலும், குலவும் பல்லுயிர்களும்=குலவாநின்ற பலசீவர்களும், இவ்வகையே=இந்தப் பிரகாரமே, எப்படி எத்தைக் குறிக்கின்ருர்கள்=எவ்வாறு எதனை எண்ணுகின்ருர்கள், உலகின்கண் அப்படியே அதைக் காண்பார் = ஜகத்தின்கண் அவ்வாறே அதனை பார்ப்பார், நினைவின்கண் ஊற்றத்தாலே = பாவனையின் திடத்தினுலே.

(ஸ்ரீ - வீர.) இப்போது பராகாயப்பிரவேசமானது எவ்வுபாயத்தால் சித்திக்குமோ அதனைக்கூறல்:—பன்னிரண்டென்பது. முகத்தினின்றும் வெளியே பன்னிரண்டங்குல அளவுள்ள தேயத்தே இரேசகாப்பியாச யுத்தியினுல் பிராணன் நெடும்போது திதியை யடையவே வேறெருருபுரியைப் புகுதலாம். இப்போது அணிமா மகிமாவென்னுஞ் சித்திகள் எவ்வுபாயத்தானே சித்திக்குமென்று ஸ்ரீ இராகவர் வினுதல் சூக்கும சித்திராதிகதிப் பொருட்டும் ஆகாயத்தினுடைய ,பூரணப்பொருட்டும் அணுத்தன்மையாதல் தூலத்தன்மையாதலுந் தான் இக்காயமடைவுறுமாறு யோகியினுலே எங்ஙனமடைவிக்கப்பெறும்; இவ்வினுவினது உத்தாரம் ஸ்ரீகுரு வீரசேகரத்தின்கண் விஸ்தாரமாய்க்காணலாம். ஈண்டு ஏகமாய் சின்மாத்திரமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சௌமியமாய் அலக்ஷிதமாய்ச் சூக்குமத்தினுஞ் சூக்குமதாமாய்ச் சாந்தமாய்ச் சகத்தல்லாததாய்ச் சகத்கிரியையற்றதாய் ஒரு வத்துவானது உளது, அது தன்னைத்தானே தன்னுலே அத்தியாசத்தினுல் விவர்த்தப்படுத்தும் சங்கற்ப நாட்டத்தையடையும் அப்போது சீவனெனக் கூறப்பெறும் அனேகவித விட்சேபத்தையடையும், மூடான்மாவாகிய சீவன் சங்கற்பப்பிரமத்தானே இச்சரீரத்தை யசத்தியமாகவே. காண்பன் பாலன் மதோன்மத்த இயக்கனைக் காண்பதேபோலும்; அநாத்மாவாய சரீராதிகளில் ஆத்மபாவம் யாதுளதோ லௌகிக சூரியாதியாலோகங்களினுல் நசிப்பிக்க முடியாதவது ஹே குழந்தாய்! இருதயத்திலிருக்கும் கொடூரமாயதமமாம்; ஆயின் எச்சூரியனுலே அத்தமம் அகலும் எனின் உரைத்தல்:—சர்வவியாபியாய் நிரஞ்சனமாய்ச் சின்மாத்திரமாய் அமலமாயுள்ள சிவமேயானுயிருக்கின்றேன் என்று செய்யும் ஆன்மாவின்கண்ணே ஆன்மபாவனமாகிய ஞானுதித்யனுல் நசிக்கும்; திடமாக இந்த ஞானசித்தியுண்டாயினும் சீவன் முத்தர்கட்கு விநோதப்பொருட்டு இச்சையாலாய தூலசூக்கும பிராதிபாசிக தேககற்பனம் சித்திக்கும் எனல்:—குலவு மென்ப

உ இச்சரீரமசத்தியமாயிருந்தும். T துகள.

தாதி. அன்னியர்களாய பிரஹ்மவித்துக்கள் எவ்வாறு தான் எதனைப் பாவிக்கின்றார்களோ அவ்வாறே அதனை விரைவில் திடபாவனையாகியவதனாலே காண்பர்கள்.

(ச) (பரகாயப்பிரவேசப் பிரகாரத்தைக்கூறல்) முகத்தின் = ஆநநத்தின், புறம், பன்னி ரண்டங்குலத்தின் = துவாதசாங்குல பரிமிதாகாச தேசபரியந்தத்தில், ரேசகத்தின் பழக்கத் தாலே=ரேசகாப்பியாச ரூபமான யோகவிசேஷ வேதுவினால், மன்னுயிர்தான் = பிராண வாயு, நெடிது நிலைநிற்குமேல், வேற்றுடலை=தேகாந்தரத்தை, மருவும்=பரகாயப் பிரவேச சித்தியாமென்பது பொருள், புறம்பு, ஓய், எனப் பிரித்தருத்தங்கொளினு மமையும், வள் ளல்=ஸ்ரீ இராமன், சூக்கவழி=சூக்கமென்னும் பாதாளத்துவாராதிகளில், செல்கைக்கும்= கமனஞ்சித்தித்தற்கும்; விண்டன்னை நிறைகைக்கும் = ஆகாயத்தின் வியாபகஞ் சித்தித்திற் கும், உடற்கு; அணுத்துவந் தூலத்துவம், தருமாறெங்ஙன், காயமேகமாதலினாலும் பரிமாண பேதத்திற் பேதப்பிரசங்கத்தினானு மென்பது கருத்து.

முனிவன் = ஸ்ரீ வசிட்டர். புவியன்றாய்ப் புவிசோராதாய் = ஜகத்தும் ஜகத்திலுறை பதார்த்தங்களும் அன்றாய், அதுதான்=அச்சின்மாத்திரப்பொருள், சங்கற்பமுற = சங்கற் போன் முகமானதாய், தனைத்தான் = எப்போது தன்னைத்தன்னாற்றானே, வகையாய்ச்செய் யும்=பரிச்சின்ன மாக்குமென்பதாம்.

பலவுஞ்சூழ்வுற, அப்போது களங்கமுற்றதாய், சீவனும்=சீவனெனப்படும், சடமாய்= மூடான்மாவாகிய, சீவன், சங்கற்பம் பயின்மயக்கால் = தனது சங்கற்பப் பிரமையால், பாலர்காண் பேய்போல், பொய்யே=அசத்தியமேயான, இவ்வுடல்=இச்சரீரத்தை, காணும், பெரியோரும்=ஆன்மஞானிகளும், குறிக்கின்றார்கள்=பாவிக்கின்றார்கள், நினைவின்கணூற் றத்தாலே=திடபாவனையின் நிரந்தரத்தால். (56-57-58)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பாவனையின் பெருமையைப் பகர்தல்.—ஊற்றமென்பது.

ஊற்றமுறு பாவனையின் பரிசயத்தான் மூடர்களு மொன்றையொன்றான்
மாற்றிவிட மமுதாக்கி யமுதத்தை நஞ்சாக்கி மருவாநிற்ப
ரேற்றமுறுஞ் சத்தியபா வனையாலே யித்தேகந் தேகமான
தோற்றியவித் தேகமீண் டசத்தியபா வனையால்விண் சொரூபமாய்ப்போம்.

(ப - ரை) ஊற்றமுறு பாவனையின் பரிசயத்தால் = திடபாவனையின் பழக்கத்தால், மூடர்களும்=அவிவேகிகளும், ஒன்றை ஒன்றால் மாற்றி= ஒன்றை மற்றொன்றினாலே மாறு படச்செய்து, விடமமுதாக்கி = விஷத்தை யமுதமாகச் செய்து, அமுதத்தை நஞ்சாக்கி= அமிருதத்தை விடமாகச் செய்து, மருவாநிற்பர்=திதிபெறுவர், எற்றமுறுஞ் சத்தியபாவனை யாலே=உயர்வு பொருந்திய உண்மைப் பாவனையினாலே, இத்தேகந் தேகமான=இச்சரீரஞ் சரீரமாயிற்று, தோற்றிய இத்தேகம் மீண்டு=பிரதீதியாகிய இச்சரீரம் மறுபடியும், அசத்திய பாவனையால்=இல்லையென்னும் பாவனையினாலே, விண் சொரூபமாய்ப்போம்=ககனவடிவ மாய்ப் போய்விடும்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே இராகவ! திடபாவனானு சந்தானத்தால் விடகீடாதிகளும் விடத்தை அமிருதம்போல் ஆகாரமாகச் செய்யும் பாலன்னாதிகளை விடங்கலந்தது இதுவென்னும் திடப் பிராந்தியினாலே விடமதாக ஆக்கும்; இவ்வண்ணம் திடப்பாவனையினாலே ஈண்டு எதுதான் எவ்வண்ணம் பாவிக்கப்பெறுமோ அதுவே விரைவில் அவ்வண்ணமாம் இந்தப் பிரகாரம்

அவ்வுதாகரணம் அடிக்கடி வெகுவாக உலகில் காணப்படுகின்றது; சத்திய பாவனையினாலே காணப்பெற்ற இத்தேகம் தேகமாக அத்தியந்தம்பவிக்கும் அசத்திய பாவனையினாலே காணப் பெறினோ பிரஹ்மாகாசத் தன்மையைத்தேகமடையா நிற்கும்.

(ச) மூடர்களும்=ஆன்மஞான ரகிதர்களும், ஊற்றமுறு பாவனையின், பரிசயத்தால்= நிரந்தரத்தால், விடம்=துக்கவேதுவான நிடேத கருமத்தை, அமுதாக்கி=சுகவேதுவாக்கி, அமுதத்தை=சுகவேதுவான கருமத்தை, நஞ்சாக்கி=துக்கவேதுவாகச் செய்து, இங்ஙனம் எப்பொரு ளெப்படிப்பாவிக்கப்படும் அதனாலப்படியே அநுபவிக்கப்படும் இவ்வருத்த சொரூப மாறிமாறி விசாரிக்கப்பட்டதா மென்பதுபொருள். (59)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அதுவே இவனுக்கு நிரதிசயமான அணிமாதி சர்வசித்திகள் என்னுங் கருத்தால் உபசங்கரித்தல்:—அணிமாதியென்பது.

அணிமாதி குணப்பேற்றின் பாவனையூ கங்களுமிவ் வடைவேயாகுந்
துணிவாலே யோகத்தின் சித்தியறி வார்க்கிதுதான் சுலபமாகுங்
குணியான வணிமாதி குணச்செல்வ மிகப்பழகுங் குறிப்பாற்பெற்று
மணியாழி யுலகெல்லாங் கணத்தில்விளை யாடினாண் மறுவிலாதாள்.

(ப-ரை) அணிமாதி குணப்பேற்றின்=அணிமாதி அஷ்ட ஐசுவரிய அடைவில், பாவனை யூகங்களும் இவ்வடைவேயாகும்=பாவனைகளும் யுக்திகளும் இவ்வளவினவேயாம். துணி வாலே யோகத்தின் சித்தியறிவார்க்கு = நிச்சயத்தாலே யோகசித்தி யுணர்பவர்க்கு, இது தான் சுலபமாகும்=இதுவானது எளிதாகும், குணியான அணிமாதி குணச்செல்வம்=குணி யாக்கும் அணிமாதிகுண ஐசுவரியத்தை, மிகப்பழகும் குறிப்பாற் பெற்று=மிகவும் அப்பிய சிக்கும் பாவனையினாலே யடைந்து, மணியாழி உலகெல்லாம் = ரத்தினாகரஞ் சூழ்ந்த உலக மனைத்திலும், கணத்தில் விளையாடினாள் மறுவிலாதாள் = நொடியிற்சுற்றி விளையாடிக் கொண்டுவந்தாள் குற்றமற்ற சூடாலையென்பவள்.

(ஸ்ரீ - வீர) அணிமாதி பதப்பிராப்தியின்கண் ஞானயுக்தி இவ்வண்ண முரைக்கப்பெற் றது, அம்மகாராணியாகிய சூடாலையானவள் முன்மொழிந்த முறையானே பிராணதாரணாதி கனுப்பியாசமுடையவளாய் அணிமாதிகுணைசுவரியத்தோடு கூடினவளாயினாள்; அவ்வைசுவரி யத்தையே மீண்டும் விரித்துரைத்தல்—மணியென்பதாதி. ஆகாச மார்க்கமாகச் சென்ற னள் அம்புதிப் பொந்தினுள்ளே புகுந்தனள் பூமண்டல பீடத்தைச் சுற்றிவந்தனள் ஸ்ரீகங்கா தேவியேபோல மோக களங்கமில்லாமையானும் தாபத்திரய மகன்றமையானும் அமல சீதள மாயினள்.

(ச) அணிமாதி, யோகத்தின், பவனசெயத்தின்றிட பரிசயத்தால், சித்தியறிவார்க்கு= சித்தித்த வறிவையுடையோர்க்கு, அணிமாதி குணப்பேற்றின் = பலப்பிராப்தியினும், இவ் வடைவேயாகும்=இத்தன்மையான, பாவனையூகங்களும் = பாவனையும் யுத்தியும், சுலப மாகும்=அணுத்துவ பாவனையில் அணிமா மகத்துவ பாவனையில் மகிமா என்னு மிவ்வகை அணிமாதி சாதிக்கும் யுத்தி சுகமாகப் பெறப்படுமென்பது பொருள், மறுவிலாதாள் = அச் சூடாலை, மிகப் பழகுங்குறிப்பால்=இங்ஙனம் கனுப்பியாச முடையவளாய், அணிமாதி குணச் செல்வம்பெற்று = அணிமாதிகுணைசுவரியத்தோடுங் கூடி, மணியாழி யுலகு என்றதனால் பாதாளகமனஞ் சொல்லப்பட்டது, அவள் கெங்கைபோல் லோகத்திரயத்தும் இச்சைப்படி சஞ்சரித்தாளென்பது பொருள். (60)

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை) அவளுடைய காயவியூகாதி கற்பனைசுவரியத்தையும் நாயகனுக்குப் போதித்தலையுங் கூறல்:—நாயகனை என்பது.

நாயகனை யிமைப்போது நீங்காதா ணல்லமுதா ஞானந்தன்னை
யாயவனுக் கநேகவுபா யத்திஞ லறிவித்து மனையமன்னன்
றாயறிவி லிளைப்பாறப் பெற்றிலன்மா யோகினியாஞ் சூடாலைக்கு
மேயகுணங் களுமறிந்தா னில்லைப்பா லகர்விஞ்சை மேவாதாப்போல்.

(ப - ரை) நாயகனை இமைப்போது நீங்காதாள் = தன் நாதனைக் கணப்போதும் அகலாதவள், நல்லமுதா ஞானந்தன்னை = நல்ல அமிருதமாகிய பிரஹ்ம வித்தையை, ஆயவனுக்கு=அம்மன்னவனுக்கு, அநேக உபாயத்தினுல் = நானுவித உபாயங்களினுல், அறிவித்தும்=உணர்த்தியும், அனையமன்னன் = அம்மன்னவன், தூயறிவில் இளைப்பாறப்பெற்றிலன்=பரிசுத்தமாகிய சின்மாத்திர சொரூபத்தில் விசிராந்தி யடைந்திலன், மாயோகினியாம் சூடாலைக்கு=மகாயோகினியாகிய சூடாலைதேவிக்கு, மேயகுணங்களும் அறிந்தான் இல்லை=பொருந்திய குணங்களையுந் தெரிந்தானில்லை, பாலகர் விஞ்சைமேவாதாப்போல்=பாலகர்கள் வித்தையினை அடையாததேபோலும்.

(ஸ்ரீ - வீர) பர்த்தாவினுடைய மார்பினின்றுஞ் சித்தத்தினின்றும் நொடிப்பொழுதும் அகலாத சூடாலையானவள் சர்வ தேசங்களிலும் புவனங்களிலும் இலக்குமி தேவியேபோல வசித்தனள், சூடாலையானவள் அந்தப் பர்த்தாவின்பொருட்டு ஆத்ம ஞானுமிருதத்தை மிகுந்த முயல்வுடன் வெகுவாக இனிதுணர்த்தியும் அம்மன்னவன் உணர்ந்தானில்லை; இத்துணைப்போதினுலும் இவ்வண்ணம் குணசாலியாயிருந்த அச்சூடாலையை அம்மன்னவன் தெரிந்தானில்லை வேதாத்தியயனகாலத்தில் பாலகன் வேதவித்தையை சர்வ புருஷார்த்த அனுகூலார்த்தத்தை யொளிர்விப்பதாதி குணசாலியென்று உணராததேபோலும்.

(ச) நாயகனை இமைப்போது நீங்காதாள்=அச்சூடாலை நாதனது மார்பில் ஆலிங்கன நிமித்தம் இமைப்போதும் எப்போது வருவாள் அப்போது நாயகனைக்குறித்துப் போதிப்போமென்னும் புத்தியால் அப்போதனுபாயத்தையே நீங்காதாள், விசாரிப்பளன்றி ஆலிங்கனுதியை யபேட்சியாள் விஷயசுகங்களில் ஆதரமின்மையி னென்பது கருத்து. (61)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) தனது சித்தியை நாயகனுக்குக் கூருமையின் ஸ்ரீ இராமர் சங்கித்தலும்:—தன்னென்பது.

தன்னறிவி லிளைப்பாற விலாமையினு லவனுக்குத் தனதுயோக
நன்னிதியை யுரைத்திலளாற் சூத்திரற்கு யாகநெறி நவில்வாருண்டோ
வென்னலுமே மகத்தான சித்தயோ கினிவருந்தி யியம்பவேயு
மன்னசிகித் துவசனறி வுற்றிலனேற் பிறரெங்ங னறிவாரையா.

(ப-ரை) தன்னறிவில்=தன்னுடைய சிற்சொருபத்தில், இளைப்பாறல் இலாமையினுல்=விசிராந்தி யில்லாமையினுல், அவனுக்கு=அம்மன்னவனுக்கு, தனதுயோக நன்னிதியை=தன்னுடைய யோகநன்மார்க்கத்தை, உரைத்திலள் = கூறிலள், சூத்திரற்கு யாகநெறி நவில்வார் உண்டோ = சதுர்த்தர்கட்கு யாகமார்க்கத்தைக் கூறுபவருமுளரோ, என்னலுமே = என்று கூறலுமே, மகத்தான சித்தயோகினி = பெருமைபொருந்திய சித்தயோகினியாகிய சூடாலை, வருந்தியியம்பவேயும் = மிகப்பிரயாசைப்பட்டுக் கூறியுங்கூட, அன்னசிகித்துவசன்=அந்தச் சிகித்துவசன், அறிவுற்றிலனேல்=தெரிந்திலனுயின், பிறர் எங்ஙன் அறிவார் ஐயா=ஹே ஞானுசாரியரே! மற்றையர் எவ்வண்ணம் தெரிந்துகொள்ளுவார். ஆல்-அசைநிலை.

(ஸ்ரீ-வீர) முத்தானது அமலமாகிய முத்தின்மேற் சேர்த்திடினும் சோராததாய் விசிராந்தியை யடையாததேபோலத் தன்னிடத்தில் விசிராந்தியையடையாத மன்னவனுக்கு அச்சூடாலையும் தானடைந்த சித்திச் செல்வத்தைச் சூத்திரற்கு மகத்தொழிலைப் போலக் காட்டவில்லை; எனலும் சர்வசித்தி சாலியாய அச்சூடாலைக்கு நாயகனது போதனத்தில் அசக்தியாகுமேலாயின் சித்தியில்லாதவர்களாகிய அன்னிய குருமார்களுக்கு சிஷ்யபோதனத்தில் சக்தி சேய்மையில் அகற்றப்பெறுவதாமன்றோ என்று ஸ்ரீ இராகவர் சங்கித்தல்:—மகத்தென்பதாதி. மகத்தா யிராநின்ற சித்தயோகினியாய அச்சூடாலையினுடைய உபதேசப் பிரயாசத்தினுலும் சிகித்துவசன் உணர்வு பெற்றிலனுயின் ஹே பிரபுவே! அன்னியர்கள் எங்ஙனம் உணர்வு பெறுவார்கள்.

(ச) யோக நன்னிதி=அச்சித்திச் செல்வத்தை, அறிவுற்றிலன் = போதத்தைப் பெற்றிலன். (62)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) ஞானமடைவதற்குச் சீடனுடைய மதியே முக்கிய காரணமென்று ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறுதலும் மீண்டும் ஸ்ரீ இரகுநாயகர் சங்கித்தல்:—ஒல்லுமென்பது.

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராகவன்கேட் டலும்வசிட்ட னுத்தரிப்பா
னல்லவுப தேசந்தா னம்பிக்கை மாத்திரத்தை நன்ருய்ச்செய்த
லெல்லையிலா வறிவுக்குச் சுத்தமா மகனறிவே யேதுவென்று
சொல்லுதலு மீண்டந்த முனிதனக்கு ரகுநாதன் சொல்லுகிற்பான்.

(ப - ரை) ஒல்லும்வகை உரை என்ன=பொருந்தும் பிரகாரமாகக் கூறுவீராகவென்று, இராகவன் கேட்டலும்=ஸ்ரீ இராகவர் வினுதலும், வசிட்டன் உத்தரிப்பான்=ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் விடையளிப்பார், நல்ல உபதேசந்தான் = நல்ல அநுக்கிரகமானது, நம்பிக்கை மாத்திரத்தை நன்ருய்ச்செய்தல்=விவஸ்தை மாத்திரத்தை நன்ருய்க் காப்பாற்றுதலாம், எல்லையிலா அறிவுக்கு=அகண்ட ஞானத்திற்கு, சுத்தமாமகனறிவே யேதுவென்று=தூய்தாய சீடனுடைய புத்தியே காரணமென்று, சொல்லுதலும்=கூறுதலும், மீண்டு அந்த முனிதனக்கு ரகுநாதன் சொல்லுகிற்பான்=மறுபடியும் அவ்வசிட்ட பகவானை நோக்கி ஸ்ரீ இரகுநாயகர் கூறுவார்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே இராகவனே! "அதனை யுணர்தற்பொருட்டு அவன் குருவையே நோக்கிச் சென்றடைக" என்பதாதி சாஸ்திரமறைந்த மரியாதையாகிய விவஸ்தைமாத்திர பாலனப் பொருட்டாம் குருசெய்த வுபதேசக்கிரமம், அது அநதிகாரியிடத்திலும் ஞானத்தை வலிதிலுண்டாக்குவதற்கு முடியாததாகும் ஞானத்திற்குக் காரணமோ சிஷ்யனுடைய சுத்தமான சாதன சதுஷ்டய சகித பிரஞ்ஞையேயாம்.

(ச) உபதேசக்கிரமம்—குருவின் உபதேசரூபவுபாயம், நம்பிக்கை=ஞானசாஸ்திரத்திற் கூறிய மரியாதை, மாத்திரத்தை நன்ருய்ச் செய்தல்=அம்மாத்திரத்தின் பாலனமேயாம், எல்லையிலாவறிவுக்கு=ஆன்ம சாட்சாத் காரத்துக்கு, சுத்தமாமகனறிவேயேது, உபதேசமன்றென்பதாம். (63)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) ஆயின் குருபதேசம் எற்றிற்காமாலோவெனின் அதன்பொருட்டு ஒரு கதையை யுணர்த்தல்:—மகன், மூன்று, என்பன.

மகனறிவே யேதுவெனிற் குருவசன மேதுவாய் வருவதெங்ஙன்
மிகுமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற் குரைசெய்வான் விந்தவெற்பி
னகல்வனத்தி லொருவேடன் பெருங்குடும்பி யவனொருநா ளடவிதன்னிற்
புகுநெறியிற் பலகறையொன் றினைக்கெடுத்துத் தேடினான் புலம்பலோடும்.

மூன்றுநா டேடியபின் முழுமதிநேர் மணியொன்று முன்னேகண்டா
னேன்றுபல கறைதேட வேழுலகும் பெறுமணியை யெதிர்ந்தான்வேடன்
ஞான்றவுப தேசத்தாற் கல்வியான் ஞானமுறு மதுவேபோல
வூன்றுறவொன் றைக்கருத வொன்றுவெளிப் படுங்குருவி னுபதேசத்தால்.

(ப - ரை) மகன் அறிவே ஏதுவெனில்=சிஷ்யனுடைய பிரஞ்ஞையே காரணமெனில்,
குருவசனம் ஏதுவாய் வருவதெங்ஙன் = ஆசாரியவாக்கியம் காரணமாய் வருவதெப்படி,
மிகும் அறிவுக்கு=பூர்ண ஞானத்திற்கு, எனக்கேட்ப = என்று வினவ, வசிட்டன் அதற்கு
உரைசெய்வான்=ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் அதற்கு விடைகூறுவார், விந்த வெற்பின் அகல்வனத்
தில்=விந்தியாசலத்தினது விஸ்தாரமானகாட்டில், ஒருவேடன் = ஒரு கிராதன், பெருங்
குடும்பி=பெரிய சம்சாரி, அவன் ஒருநாள்=அக்கிராதன் ஒருதினம், அடவிதன்னில்=காட்
டில், புகுநெறியில்=செல்லும் வழியில், பலகறை ஒன்றினை = ஒரு கௌடியை, கெடுத்துத்
தேடினான்=போக்கடித்து நேடினான், புலம்பலோடும்=புலம்பிக்கொண்டிருந்தபோது;

மூன்றுநாள் தேடியபின் = தினத்திரய பரியந்தம் தேடினபின்னர், முழுமதிநேர்=
பூர்ண சந்திரனுக்குச் சமானமான, மணியொன்று முன்னேகண்டான் = ஒருமணியை எதி
ரில் பார்த்தான், என்று பலகறைதேட = கையிழந்த கௌடியைத்தேட, ஏழுலகும் பெறு
மணியை=சப்தலோகங்களும் பெறுமானமான மகாரத்தினத்தை, எதிர்ந்தான் வேடன்=
கிராதனானவன் அகப்படுத்தினான், ஞான்ற உபதேசத்தால்=பெருமை பொருந்திய உபதே
சத்தினாலே, கல்வியால் = வித்தையால், ஞானம் உறும் = ஞானமடையப்படும், அதுவே
போல = அதுபோல, ஊன்றுறவொன்றைக் கருதவொன்று வெளிப்படும் குருவின் உபதே
சத்தால்=திடமாக ஒன்றைப்பாவிக்க ஒன்று பிரகடமாகும் ஆசாரியாது அநுக்கிரகத்தால்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே முனீஸ்வரரே இவ்வண்ணமாகுமாயின் இந்தச்சகத்திதியின்கண் குரு
உபதேசமென்னுங் கிரமம் எவ்வாயிலாய் சுவாத்மஞானத்திற்குக் காரணமாகும்; தூலாருந்
ததிகாட்டும் நியாயத்தானே சிஷ்யபுத்திக்குப் பிரத்தியக்ஷாவை உணரும்படியான
சாமர்த்தியத்தைச் சம்பாதிக்கும் வாயிலாய் குருபதேசாதிக்கு ஞானகாரணத்தன்மை ஆம்
எனக் கூறும்பொருட்டு ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கிராடோபாக்கியானந் தொடங்கல்:—விந்த
என்பதாதி. விந்தியாசலத்தினுடைய விரிந்த ஆரணியத்தில் தனதானியவானும் குடும்பியா
யும் அத்தியந்தங் கிருபணனும் பிராமணனைப்போலும் ஒருவேட வணிகன் வசித்துக்
கொண்டிருந்தான்; விந்தியக்காட்டில் சென்றுகொண்டிருந்த அவனுடைய ஒருவராடிகை
ஒருபோது குப்பை சூழ்ந்த இடத்தில் வீழ்ந்துவிட்டது; தன்னுடைய கிருபணத்தன்மை
யியற்கையானே மிக முயற்சியோடும் எல்லாத் துரும்புதவிடுமிகளையும் கௌடியின்
பொருட்டு மூன்றுநாள்வரையும் எங்கும் தேடினான்; அதன்பின் மூன்றுநாண் முடிவில் அவ
னால் அக்காட்டினின்றும் பூர்ணேந்து பிம்பத்துக்குச் சமானமான மகா சிந்தாமணியொன்று
அடையப்பெற்றது; இவ்வண்ணம் அகேதியாகிய அக்கிராடனால் எங்ஙனம் பகலுமிரவுங் கவ
டியைத் தேடலால் உலகையே விலையாகவுடைய அவ்வாதனம் அடையப்பெற்றதோ அங்ங

உ தின்பமம்பவன்.

னம் கேட்ட வுபதேசத்தினால் சுவாத்மஞான மடையப்படும் குருபதேசக்கிரமத்தால் அன்
னியமாகிய சாப்தபரோக்ஷ மயமாயுள்ளது தேடப்பெறவே அன்னியமாகிய நித்தியாபரோக்ஷ
வஸ்து அடையப்பெறும்.

(ச) குருவசனம்=குருவினுபதேசமென்னுங் கிரமம், மிகுமறிவுக்கு = ஆன்ம ஞானத்
துக்கு, ஏதுவாய் வருவது=காரணமென்பது, எங்ஙன் = எந்தப்பிரகாரத்தாலாம், அந்தப்
பிரகாரத்தை யருள்செய்வாயென்பது பொருள், கிராடனென்னும் ஒரு வைசியன், பல
கறை=சோபி.

வேடன் பலகறை தேடலின், எழுலகம் பெறுமணியை, எதிர்ந்தான்=பெற்றான்,
ஆன்ற வுபதேசத்தால் = குருவினுபதேசம்பெற்ற, கல்வியால் சீடனால், அன்னியமுறுப்
பொருள, நிருபாதிக சைதந்நியம், ஞானமுறும்=சுவான்ம ஞானம்பெறப்படும், யாதெனில்,
குருவினுபதேசத்தால்=குரவனுபதேசித்த வுபாயவேதுவினால், ஒன்றைக்கருத = அன்னிய
முறும்பொருளைத் தியானிக்க, ஒன்று வெளிப்படும்=அன்னியமுறுப்பொருள் சாட்சாத்கரிக்
கப்படும். மூ, கிராடன் = வைசியன், தனலாபப்பொருட்டுச் சுற்றுபவன் பின்னர் அதினிரு
மடங்கு மும்மடங்கு முதலிய வடிவத்தால் அடைபவன் வைசிய விடம்பனத்தில் கிராடன்
கூடமொப்பான் என்னும் வசனத்தால்; கிராதன் என்பதோ பாடமாகாதாம், தனதானிய
முடைமைக்கும் பிராமணனிபோல குடும்பித்தன்மைக்கும் மூன்றுதினம் ஆரணியத்தில் பல
கறை தேடுதற்கும் கிராதன்பொருட்டு உசிதமாகாமையின், ஜாங்கலமென்பது சிறிது நீர்
சிறுதருக்களுடைய இடம், ஜங்கலம்=ஆரண்யமயதேசம், வராடிகை, கபர்திகை, பலகறை,
கௌடி, சோபி, சோகி, யென்பன ஒருபொருட் சொற்களாம்; காணவராடகமென்பதுமது.
கிருபணத்தின்பாவம் கார்ப்பண்ணியமாம் லோபாதிசயமென்பது பொருள், திருணபுசாதி= (64-65)
தவிடு உமி முதலியவை கொட்டிவைக்கும் குதிராதியாம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) குருபதேசத்திற்கும் பிரஹ்மவித்தைக்கும் காரண காரியபாவம் திஷ்
டாந்த பூர்வகங்கூறியதை உபசங்கரித்து வழங்கியதிற் றொடங்கல்:—நலமென்பது.

நலனுறுபே ரறிவுக்குக் குருவசனங் காரணத்தை நண்ணுதேனும்
பலகறைநன் மணிக்கேது வானுப்போ லேதுவாய்ப் பலத்தைநல்குங்
குலவுசிகித் துவசன்றான் ஞானமிலா மையின்மோகங் கூடிச்சாலச்
சுலபமுறு தன்செல்வம் பெருங்கனலென் றெண்ணியே துன்பமுற்றான்.

(ப - ரை) நலன்உறு பேரறிவுக்கு=நன்மையைப் பயக்கும் அகண்ட ஞானத்திற்கு, குரு
வசனம்=ஞானசாரியாது திருவாக்கியம், காரணத்தை நண்ணுதேனும்=ஏதுவைப்பொருந்
தாதேனும், பலகறை நன்மணிக்கு ஏதுவானுப்போல்=கௌடியானது நல்ல ரத்தினத்திற்குக்
காரணமானது போல, ஏதுவாய்ப்பலத்தை நல்கும் = காரணமாய்ப் பிரயோஜனத்
தைக் கொடுக்கும், குலவுசிகித்துவசன்றான்=முன்மொழிந்தபடி நிகழ்ந்த மன்னவனான
வன், ஞானம் இலாமையின்=உணர்வின்மையின், மோகங்கூடி = மயக்கமடைந்து, சாலச்
சுலபமுறு தன்செல்வம்=மிக்க வெளிதாயுற்ற தனதைசுவரியம், பெருங்கனல் என்று எண்
ணியே துன்பமுற்றான்=பேரழலென்று நினைந்தே வருந்தினான்.

(ஸ்ரீ-வீர) தேடும் வாயிலாக மணிக்குப் பலகறையேபோல மனனவாயிலாக குருபதே
சம் அகாரணமாயினும் அவசியம் பலதரிசனத்தால் மகார்த்தமாகிய தத்துவத்தை யடைவதற்

உ வியவகிரீம்.

காய்.

குக் காரணத்தன்மையைக் கதுவுறும். பின் சிகித்துவச மன்னவனுனவன் தத்துவஞான ரூப பதமாகிய விசிராந்தி ஸ்தானங்கிடையாமல் சந்ததி நஷ்டமானபுருடன் சோகாதிதமத்தால் அந்தத் தன்மையை யடைந்ததேபோல பரமமோகத்தை யடைந்தனன்; துக்காக்கினியி ஞலே தூண்டப்பெற்ற மனத்தினனுய் அபீஷ்ட சாமந்தாதிகளினுலே கொண்டுவரப்பெற்ற அவ்வரதனுதி விபூதிகளில் அக்கினிச் சிகைகளிற்போல ஒரு சிறிதும் ரமித்திலன்.

(ச) நலனுறு பேறிவுக்கு=தத்துவ ஞானத்துக்கு, குருவசனம் = குருவினுபதேசம், காரணத்தை நண்ணுதேனும்=முக்கிய காரணமன்ருயினும், நன்மணிக்குப் பலகறை எது வானப்போல், எதுவாய்=பாம்பரையாற் காரணமாய், பலத்தைநல்கும், இதுகிராடன்கதை. சுலபமுறு, தாபத்தைத் தாராநின்ற, இது துன்பத்துக்கும் விசேடணமாம். (66)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) எதனுலும் தன்றுயர் நீங்காமையின் தனது பிரிய நாயகியினிடம் தன் றுயரைத் தெரியப்படுத்தத் துடங்கல்:—அருந்தானமென்பது.

அருந்தானம் பலகொடுத்தான் றவமிகச்செய் தான்றீர்த்த மனைத்துந்தோய்ந்தான்
வருந்தாமை யவற்ருலும் பெற்றிலன்பே ரிடராலே மனநொந்தோர்நா
ளிருந்தானே காந்தத்தின் மடிமேலே சூடாலை யிருக்கச்செய்து
பெருந்தாப முறுகின்ற துயரெல்லா மவளுக்குப் பேசலுற்ருன்.

(ப - ரை) அருந்தானம்பல கொடுத்தான்=அரியதானங்கள் நானுவாக வழங்கினுன், தவ மிகச்செய்தான்=மிகுந்தவத்தை யியற்றினன், தீர்த்தமனைத்தும் தோய்ந்தான் = சகல தீர்த் தங்களிலும் நீராடினுன், வருந்தாமை யவற்ருலும் பெற்றிலன்=துன்புருமையை அவைகளி ஞலு மடைந்திலன், பேர் இடராலே மனநொந்து = பெருங்கஷ்டத்தினுலே சிந்தைவருந்தி, ஓர்நாள் = ஒருதினம், இருந்தான் ஏகாந்தத்தில் = தனித்து வீற்றிருந்தான், மடிமேலே சூடாலை யிருக்கச்செய்து=தனதங்கத்தில் சூடாலையை வைத்துக்கொண்டு, பெருந்தாப முறு கின்ற துயரெல்லாம் = பெருந்தாபத்தினுலே யடைகின்ற துக்கங்களையெல்லாம், அவளுக்குப் பேசலுற்ருன்=தன் நாயகிக்குக் கூறத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ-வீர) மிகுந்த தானங்களாகிய, கோ, பூமி, கனகாதிகளைக் கொடுத்தனன், தேவர்கள் பொருட்டும் மறையவர் பொருட்டும் உறவினர் பொருட்டும், ஆலயஞ்சாலை யக்கிரார நந்தன வனங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தான் அம்மானதனுகிய மன்னவன்; தேகமனச் சோதனஞ் செய்யும்பொருட்டுக் கிருச்சிரசாந்திராயணுதி தபத்தைச்செய்தனன் தீர்த்தங்களெல்லா மாடி வந்தனன் வனங்களையும் புண்ணியாசிரமங்களையுந் தேவாலயங்களையும் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களை யும் சேவித்து வந்தனன்; என்றபோதிலும் நிதியை விரும்பிய வொருவன் நிதியில்லாத பூமியை நெக்குநெக்கெனத் தோண்டியும் ஓாணுநிதியுமுருதபோல அம்மன்னவன் விசோகத்தன் மையை சிறிதுமுற்றிலன்; சிந்தாபரவசனுய் தீனனுய அவன் மகா ஐசுவரியத்தோடு கூடியதாயி னும் தனது இராச்சியம் விடத்துக்குச் சமானமாகத்தோற்றியது துக்கநிறைந்த மதியினுலே விஷமூர்ச்சை யுற்றவனைப்போல எதிரிலிருந்தபோதிலும் கண்டிலன்; பின்னெருபோது அம் மன்னவன் மடியில்வந்து ஏகாந்தத்திலிருந்த சூடாலையைநோக்கி மதுரமாகிய வாணியினுலே இதனைக் கூறினுன். (67)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மன்னவன் தனது துயரத்தை யெடுத்துரைத்து தனக்கு வைராக்கிய மிருத்தலின் வனமே வசித்தற்குரித்தென தனிவாசப் பெருமையை யுரைத்தல்:—ஆண்ட, பற் றின்றி யென்பன.

ஆண்டவர சினும்புசித்த செல்வத்து மின்றுநா னுசையற்றே
னீண்டவனம் புகநயந்தேன் றுக்கசுக மாபத்து நிதிகளெல்லா
மாண்டவனத் துறைவோரைத் துயர்செய்யா புவிபொருட்டான் மயங்கவேண்டா
காண்டகுதன் கிளைநாசந் தோன்ருது நாட்டினும்வன் காடுநன்றே.

பற்றின்றித் தனித்திருக்கு மனத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத்தோனும்
பொற்றிரள்சே ரிந்திரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற்கான் போகுமென்னைக்
குற்றமென விலக்கலைநீ கணவர்நயந் ததுவிலக்கார் குலத்தின்மாதர்
சிற்றிடையா யென்றுரைத்த மன்னனுக்குச் சூடாலை செப்பலுற்ருள்.

(ப - ரை) ஆண்ட அரசினும்=பரிபாலனஞ்செய்த இராச்சியத்திலும், புசித்த செல்வத் தும்=அநுபவித்த ஐசுவரியத்திலும், இன்றுநான் ஆசையற்றேன்=இப்போது நான் நிராசை யையடைந்தேன், நீண்டவனம்புக நயந்தேன்=விஸ்தார வனத்திற்குப்போக இச்சித்தேன், துக்கசுகம் ஆபத்து நிதிகளெல்லாம்=துன்பம் இன்பம் ஆபத்து சம்பத்து என்பவை யாவும், மாண்டவனத்துறைவோரைத் துயர்செய்யா=மாட்சிமைதங்கிய ஆரணியத்தில் வசிப்பவரைத் துன்பப்படுத்தா, புவிபொருட்டான் மயங்கவேண்டா = தேசத்தை யுத்தேசித்து மோகப்பட வேண்டியதில்லை, காண்டகுதன் கிளைநாசந்தோன்ருது நாட்டினும் வன்காடு நன்றே=காணத் தக்க தனது ஜனக்ஷயம் பிரதீதியாகாது ஆதலால் இராச்சியத்தினும் பெருத்த வாரணியமே மிகவு நல்லதாம்.

பற்றின்றித் தனித்திருக்கும் மனத்தைப்போல் = அசங்கமாய் ஏகாந்தத்துறையும் மனத் தைப்போல, பனிமதியும்=குளிர்ச்சி பொருந்திய பூரணசந்திரனும், பதுமத்தோனும் = பிர மாவும், பொற்றிரள்சேர் இந்திரனும்=தங்க வுலகத்திற்றங்குந் தேவேந்திரனும், சுகம் அடை யார்=ஆனந்தம் உருர், கான்போகும் என்னைக் குற்றமெனவிலக்கலைநீ = ஆரணியத்திற்குத் தவம்புரியச் செல்லும் என்றனை தோஷமென்று நீ விலக்கவேண்டாம், கணவர் நயந்தது விலக் கார் குலத்தின்மாதர்=நாயகன் விரும்பியதை வேண்டாமென்னுர்கள் பதிவிரத மங்கையர்கள், சிற்றிடையாய் என்றுரைத்த மன்னனுக்கு=சிறிய இடையையுடைய நாயகியே என்று கூறிய வரசனுக்கு, சூடாலை செப்பலுற்ருள்=சூடாலையாகிய இராணியானவள் கூறத்தொடங்கினுள்.

(ஸ்ரீ-வீர) வெகுகாலபரியந்தம் இராச்சிய சம்பத்தானது அநுபவிக்கப்பெற்றது வைபவ பதங்களும் அநுபவிக்கப்பெற்றன இப்போது வைராக்கியத்தோடு கூடினவனுய் விட்டேன் கானகஞ்செல்லத் துணிந்துள்ளேன்; ஹேதனுவங்கியே! வனத்திலினிதுறையும் முனிவரனை சுகமேனும் துக்கமேனும் ஆபத்தேனுஞ் சம்பத்தேனும் பற்றமாட்டா; சுகமிகுதிகளில் எதுக் களைக் காட்டல்:—புவியென்பதாதி. தேசபங்கசம் மோகமுங்கிடையாது போரில் ஜனம் மாய் தலுமிலையாம் வன நிவாசிகட்கு இராச்சியத்தினும் அதிக சுகம் உளதென வெண்ணுகின்றேன்; எங்ஙனம் நிர்ச்சனப் பிரதேசமான தனித்தவிடத்தில் மனமானது சுகமாக விருக்குமோ அங்ங னம் சசிபிம்பங்களிலும் பிரஹ்மேந்திர அரண்மனைகளிலும் இருக்கமாட்டாது; ஹேசுந்தரியே! இந்தவனம் போகும்விஷயமாய உத்தமவிசாரத்தில் இடையூற்றைச் செய்யவேண்டாம் பர்த்தா வினுடைய இச்சையை கனவிலும் குலமங்கையர்கள் கெடுக்கமாட்டார்கள்.

(ச) மூ:—க்ரோடீகுர்வந்தி=தன்வயஞ்செய்தல், யுத்த நிமித்தப் பிராணிகளின் பெரிய க்ஷயமுமிலதாம் அதனுனே வனவாசிகளின் சுகம் இராச்சிய சுகத்தினும் அதிகமென் றெண்ணு கின்றேன். (68-69)

Tசீருவ்கியவநங்கள்ளின். உஐசுவர்யசம்பந்தம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அவனுடைய வைராக்கிய திடபாவத்தையறியும் வேட்கையினளாய சூடாலையானவள் பழைய காம ஆசக்தியையே வயதின் அனுருபத்தன்மை வர்ணனையானே கருதுபவளேபோல ஸ்தூணுவிசாலன T நியாயத்தால் அசைத்துப் பார்க்கின்றாள்:—வசந்த- என்பது.

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சரற்காலங் காய்விளங்கு மரபுபோல
விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே யாக்கைநைந்தாற்
பசைந்தமா லறவனமே போகலா மிளமைநாட் பான்மையன்று
மசைந்திடா தொழிகவெனச் சூடாலை சொல்லியதற் கரசன்சொல்வான்.

(ப-ரை) வசந்தநாள் மலர்விளங்குஞ் சரற்காலம் காய்விளங்கு மரபுபோல=வசந்தகாலத்தில் புஷ்பங்கள் சோபிக்கும் சரத்து ருதுவில் கனிகள் இலங்கும் தன்மையேபோல, இசைந்தநாள் செய்ததொழில் விளங்கும்=பொருந்திய காலத்தில் பண்ணிய காரியமானது இலங்காநிற்கும், சரையாலே ஆக்கைநைந்தால்=சராவஸ்தையினாலே சரீரமானது ஜீரணமாயின், பசைந்தமாலற வனமேபோகலாம்=பற்றியவாசை யொழியவே ஆரணியத்திற்குச் செல்லலாம், இளமைநாள் பான்மையன்றும் = எவ்வனகாலத்திற் போதல் தகுதியாகாதாம், அசைந்திடா தொழிகவென=அசையாதிருக்க வேண்டுமென்று, சூடாலை சொல்லியதற்கு = சூடாலை கூறியதற்கு, அரசன் சொல்வான்=மன்னவன் கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) உசிதமான காலத்தில் செய்யப்பெற்ற காரியமானது விளங்காநிற்கும் வேறுவிதமாயினோ விளங்கமாட்டாது இந்நியமம் மாறாகாதாம் வசந்தகாலத்தில் புஷ்பம் விளங்குவதையும் சரற்காலத்தில் பலம் விளங்குவதையுங் காணலாம்; ஜரையினாலே ஜீரணமடைந்த தேகிகட்கு வனஞ்செல்லுதல் கூடும் தங்களைப்போன்ற எவ்வனமுடையவர்களுக்கு வனம்போதல் தகாது ஆகையினால் தாங்களுத்தேசித்த இந்த விஷயமானது எனக்கு நன்றாகத் தோற்றவில்லை. (70)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இவ்வண்ணம் அசைத்துப் பார்த்தபோதினும் அசையாத வைராக்கியத்தோடு கூடிய சிகித்துவசன் சூடாலைக்கு இதத்தை யுபதேசித்தல்:—தடாதென்பது.

தடாதொழிவா யேகாந்த வனம்புகுந்தே நிற்பேனான் சற்றுந்தாழேன்
படாமுலைநீ சிறியையா லுடன்வருதற் காகாநீ பாரைத்தாங்கி
விடாதிருத்தி நன்மனையிற் கணவரகன் றாற்குடும்ப மெலிவுறாமற்
கெடாதளித்தல் குலமகளிர் விரதமென நீர்படிவான் கிளந்துபோனான்.

(ப-ரை) தடாது ஒழிவாய்=தடைசெய்யவேண்டாம், ஏகாந்த வனம்புகுந்தே நிற்பேன் நான் = தனித்துள்ள ஆரணியத்திற்குப் போயே தீர்வேன்யான், சற்றுந்தாழேன் = சிறிதுந் தாமதியேன், படாமுலைநீ=கச்சிறுகிய தனத்தினையுடைய நீ, சிறியையால்=குமரியாதலினால், உடன் வருதற்காகா=கூடவருவது கூடாது, நீ பாரைத்தாங்கி = நீ புவியைப் பரிபாலித்து, விடாதிருத்தி=விட்டுவிடாம விருப்பாயாக, நல்மனையில்=இனிய கிருகத்தில், கணவர் அகன்றால் = நாயகர் வெளியிற்சென்றால், குடும்பம் மெலிவுறாமல் = சமுசாரம் க்ஷீணத்தை யடையாமல், கெடாது அளித்தல்=கெட்டுப்போகாமற் காப்பாற்றுதல், குலமகளிர் விரதமென = குலமங்கையர்தம் விரதம் ஆம் என்று கூறிவிட்டு, நீர்படிவான் கிளந்து போனான்=ஸ்நானஞ் செய்யும்பொருட்டு எழுந்து சென்றான்.

T அசைத்தல்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஹே கருங்குவளை யிதழ்நிகர்த்த கண்ணியே! எனது விருப்பத்திற்கு விக்கினஞ்செய்தது போதும் போதும் என்னை இவ்விடத்திலிருந்து வெகு தூரத்தினுள்ள ஏகாந்த கானனத்திற்குப் போய்விட்டதாகவே யெண்ணுதி; ஹே குற்றமற்ற மேனியையுடைய சூடாலையே நீ இளம்பெண், வனத்திற்குக் கூடவருதல் கூடாது ஹே மிருதுவாகிய மேனியையுடையாய்! வனப்பிரதேசமானது புருடர்களுக்குங் கூடப்புகுத முடியாததன்றோ; நரபாலகனுக்குக் காலமல்லாத காலத்தில் பிரஜைகளைவிட்டேகுதல் பாபமாமென்று யாதுன்னால் கூறப்பெற்றதோ அத்தோஷத்திற்கும் பரிகாரம் உன்னாலேயே செய்யத்தக்கதாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—நீயென்பதாதி. ஹே உத்தமமான மங்கையே! ஈண்டு நீ பிரஜைகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு இராச்சியத்திலேயே யிருத்தல் தகுதியாம் ஏனென்றால் நாயகர் வெளியிற்சென்றால் குடும்பபாரத்தைத் தாங்குவது குலமங்கையர்தம் விரதமாகும்; இந்தப் பிரகாரம் சந்திரபிம்பானனையாய அச்சூடாலையைநோக்கி வசியாகிய மன்னவனனவன் கூறிவிட்டு ஸ்நானஞ் செய்யும்பொருட்டு எழுந்துபோய் தினகாரியம் முழுவதையுஞ் செய்தனன். (71)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) இரவிற்றுயின்றெழுந்து மன்னவன் சூடாலைக்குத் தெரியாமலேகுதல்:—பகலென்பது.

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திநிய திகள்பண்ணிப் பாவையோடுஞ்
சுகித்தமளி யெனநிலத்திற் றுயில்வுற்று னள்ளிரவிற் றுயிலும்வஞ்சி
யகத்திருப்ப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகையேகி யறிந்தோர்க்கெல்லா
நகர்க்குளுலா வுதுமென்ன யாவரையு நிறுத்திப்போய் நகரைநீத்தான்.

(ப-ரை) பகற்பொழுது சென்றதற்பின்=சூரியபகவான் அஸ்தமனமான பின்னர், சந்தியதிகள்பண்ணி=மாலைக்கடன்களையெல்லாம் முடித்து, பாவையோடும் சுகித்து = சூடாலையோடும் ஆனந்தித்து, அமளியென=சய்யை என்று, நிலத்தில் துயில்வுற்றான் = பூமியில் நித்திரைசெய்தான், நள்ளிரவில்=நடுராத்திரியில், துயிலும்வஞ்சி அகத்திருப்ப=நித்திரைசெய்யாநின்ற சூடாலையானவள் படுக்கையி லிருப்ப, மெல்ல எழுந்து = மெதுவாகக் கிளம்பி, அவள் அறியாவகை ஏகி=மனைவியுணராத பிரகாரமாகச் சென்று, அறிந்தோர்க்கெல்லாம்=தெரிந்தவர்கட்கெல்லாம், நகர்க்குள் உலாவுதும் = நகர்சோதனை செய்கின்றோம், என்ன = என்று, யாவரையும் = அனைவரையும், நிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான் = அகற்றிச்சென்று பட்டணத்தை விட்டான்.

(ஸ்ரீ-வீர) பிரஜைகளின் விவகாரங்களை பார்ப்பதையொழித்து சூரியபகவான் அஸ்தாசலஞ் சென்றபின், தாமரைமொட்டுத் தனத்தினளாய இரவினள் தனது யௌவனப்பிரயோசனத்தை யடைந்தனள்; சந்தியா சமாசாரங்களையெல்லாம் செய்துகொண்டு இஷ்டையாகிய சூடாலையோடுந் துயின்றனன் சயனத்தில் மறுபடியும், சாகரத்தில் மைநாகமலைபோல; பின்னர் அர்த்தராத்திரி சமயமானபோது, தேசத்தில், சப்தமில்லாத தன்மையான துண்டாயபோது, கனநித்திரைச் சிலைக்கோசத்தில் எல்லா ஜனங்களும் விலீனமானபோது, அம்மன்னவனானவன், நித்திரை செய்யாநின்ற தயிதையாகிய ᵹ சூடாலையை அசையாமல் அங்கத்தினின்றும் அகற்றினான், வெளிப்போந்தான், வீதியிற்சென்றான் சென்றபோது நிராசையினாலே நிறைந்த மதியினனான அம்மன்னவன், நேர்ந்த சேவகர் குழுவிற்கு, சோர துஷ்டநிக்கிரகப்பொருட்டாயிரவிற்சரித்தலாகிய நகர்சோதனையின் பொருட்டுச் செல்கின்றேன் என்று புகன்று அன்னவரையும், அவ்வீரக்கிரமத்திலேயே ஏவிவிட்டு, பட்டணத்தை விட்டுச்சென்றனன். (72)

ᵹ மனைவி. — உட்பகை, புறப்பகை களையப்படுக்கினவன்.

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) சிகித்துவசன் றவம்புரிதற்குரித்தான இடம்போய்ச் சேர்தல்:—சடமென்பது.

சடமகலாப் பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று தன்னேடேகி
யடவிபுகுந் தான்றினமோர் பன்னிரண்டிற் பலகிரியு மாறுநீங்கிப்
படர்சனங்கள் செலற்கரிதாய் மந்தரவெற் புக்கருகாம் பழுவம்புக்கான்
மடலவிழ்பங் கயவாவி மலர்ப்பொழில்சூ ழவ்விடத்தில் வசிப்பதானுன்.

(ப-ரை) சடமகலாப் பெருந்திருவே=ஜடமாயிராநின்ற பெரிய இலக்குமியே! உனைத்தொழுதேன் = உன்னை நமஸ்கரித்தேன், நில்லென்று தன்னேடேகி = நிற்பாயாகவென்று தான்மாத்திரம் சென்று, அடவி புகுந்தான்=ஆரண்யம்புக்கான், தினமோர் பன்னிரண்டில்=பன்னிரண்டு நாள்களில், பலகிரியும் ஆறும்நீங்கி = அநேக பர்வதங்களையும் நதிகளையும் கடந்து, படர்சனங்கள் செலற்கரிதாய்=ஜனக்கூட்டம் போதற்கு முடியாததாய், மந்தரவெற்புக்கருகாம் பழுவம்புக்கான்=மந்தராசலத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள தாழ்வரைச் சோலையை யடைந்தான், மடலவிழ் பங்கயவாவி=இதழ்விரிந்த தாமரைத்தடாகம், மலர்ப்பொழில்சூழவ்விடத்தில் வசிப்பதானுன் = புஷ்ப நந்தனவனம் சூழப்பெற்ற அந்தத்தலத்தில் இருப்பதாயினுன்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஹே இராஜ இலக்குமியே! உனக்கு நமஸ்காரம் என்று கூறிவிட்டு மண்டலத்தினின்றும் சென்றுன் சென்றவன், அர்ணவத்தை நதம்போல ஒருவனுகவே பீஷணமான மகத்தரண்யத்தை யடைந்தான். ஹிமாரண்யங்களின் மகத்துவத்தில் என ஆநுக்விகுதியாம் என மூலம். இரவியஸ்தமன மானபோது, ஆண்டுஸ்நாநாதி பூர்வகம் சிறிது கனிமுதலியவற்றையயின்று, அவ்விரவைக் கழித்தனன், மறுபடியும் மன்னவன் காலையில், பிரயாணந் தொடங்கி யுன்னதமான புரங்கள் மண்டலங்கள் கிரிகள் நதிகள் முதலியவற்றை வேகமாகக் கடந்தான் பன்னிரண்டிரவுகள். அதன்பின் னெருவருஞ் செல்லவொண்ணுததாய், அத்தியந்தம் ஜனசமூகங்கள் உள்ள ஜனபதங்களைத் தூரத்திலுள்ளதாய், புரங்களையும் வெகுதூரங் கடந்ததாய் இலங்கும் மந்தரசைலத்தின் தடத்திலிருக்கும் கானனத்தை யடைந்தான். வம்சப்பிரணுலவாயிலாகச் சலசலவெனச் சப்தித்துக்கொண்டு சலிலங்கள் பிரவகித்துக்கொண் டிருக்கும்படியான வாவிகளினுலே பலவத்தரங்களாக்கப்பெற்ற பாதபங்கள் சூழ்ந்திருந்தது அவ்விடம், சீர்ணவேத்ய ஆலயத்தினுலே யறியப்பெற்ற முன்னிருந்த துவிஜ ஆசிரமத்தோடு கூடியிருந்தது அந்த இடம், க்ஷுத்திரப் பிராணிகள் ஒன்றுமின்றியதாய்ச் சித்தர்களானே சேவிக்கப்பெற்ற கொடிவீடுகளுடன் கூடியிருந்தது அந்த ஆஸ்பதம், பிராண விருத்தியைச் செய்விக்கும் பலங்களினுலே நிறைவுற்றனவாய தருக்களும் கொடிகளும் அங்கு யதேஷ்டமா யிருந்தன; ஆண்டிருந்து தவம்புரியலாமென் றுத்தேசித்தான். (73)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) ஆண்டுத் தவச்சாலையியற்றி வேண்டுவன சேகரித்தான் எனல்:—சாலையென்பது.

சாலையமைத் தான்மூங்கிற் றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ் சமைத்தானக்கு
மாலையுங்கந் தையுங்கனிகா யமைப்பனபாத் திரங்களுமான் றேலுஞ்சேர்த்தான்
மேலையுயர் தவந்தொடங்கிச் சந்திநிய மமுஞ்செபமும் விடிந்தசாமஞ்
சோலைமலர் பறித்தலிரண் டாஞ்சாம மிவ்வகையே தொழில்களாக்கி.

க முதகு. மமிருந்தவன்மையபுடையது. க ஜீஹாதம். உ பயங்கரம். ஈ மூங்கில்.

(ப-ரை) சாலையமைத்தான் = இருத்தற்கு ஒரு குடிசையைச்செய்தான், மூங்கிற்றண்டிழைத்தான்=மூங்கிலினுலே தவ அங்கமாக ஒரு தண்டமியற்றினுன், கமண்டலமும் சமைத்தான்=ஜலபாத்திரமும் சேகரித்தான், அக்குமாலையும் = ஜபமாலையும், கந்தையும்=சீதோஷ்ணவாத நிவாரணத்துணியும், கனிகாயமைப்பன பாத்திரங்களும்=பத்திரபுஷ்ப பலாதிசேகரிக்கும் ஆதாரங்களும், மான்றேலும்=கிருஷ்ணஜினமும், சேர்த்தான் = சம்பாதித்தான், மேலையுயர் தவந்தொடங்கி=பின்னர் உயர்ந்த தவத்தினைச்செய்ய வாரம்பித்து, சந்திநியமமும் செபமும் விடிந்தசாமம்=சந்தியாவந்தன நியமங்களும் ஜபமும் முதல் யாமத்திலும், சோலைமலர் பறித்த லிரண்டாம்சாமம் = நந்தன வனத்திலுள்ள புஷ்பாதிகள் கொய்தல் இரண்டாவது முகூர்த்தம், இவ்வகையே தொழில்களாக்கி = இவ்வாறே கிரியைகளைப் பகுத்து.

(ஸ்ரீ-வீர) ஆண்டுச் சமமாய்ச் சுத்தமாய் நீர்சூழ்ந்ததாய்ச் சீதளமாய், பசும்புன்னிறைந்து கவின்வாய்ந்த இடங்களாற் பச்சென்றிருப்பதாய், சிநிக்தமாய்ச் சுபலபாதப மிகுந்ததாயிலங்கும் ஒருதலத்தில், இலையாலயமொன் றியற்றினுன். அது பூங்கொத்துகளோடு கூடிய கொடிகளானே பிணிக்கப்பெற்றுப் பர்ணசாலை ரூபமாயிருந்தது, மின்னல்களோடுகூடிய நீலாப்பிரங்களோடுற்ற மழைகாலம்போலப் பஞ்சரமொப்ப விளங்கியது, பசையோடுகூடிப் பச்சென்று விளங்கும் தண்டத்தையும் பலபோஜன பாத்திரத்தையும் பூஜாபாத்திரத்தையும் புஷ்பபாண்டத்தையும் ஜபமாலையையும் ஜலபாத்திரத்தையும் சீதவாத ஆதப நிவாரணப்பொருட்டு ஒரு கந்தைத் துணியையும் விரதிகட்கு ஆசனரூபமாய கருமான்றேலையும் தவத்திற்கு அங்கமாகச் சேகரித்தான், இன்னும் அத்தவச்சாலையினிடத்தில் என்னென்ன வஸ்து வேண்டியதாகவிருக்குமோ தவத்தின்பொருட்டு வேண்டியனவாய அவற்றையெல்லாம் அம்மன்னவன் சேகரித்துக்கொண்டான், தாதாவானவர் தம்மால் சிருட்டிக்கப்பட்ட பிரமாண்டத்தில் விவகாரசாதன சமுதாயத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டதேபோலும்; சந்தியை பூர்வமாய ஜபத்தைக் காலைச்சாமத்திலும் புஷ்பங்கள் கொய்தலை யிரண்டாவது சாமத்திலும் செய்வதாயினுன். (74)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தொடங்கிய தவக்கிரமத்தின் சேடத்தை யியம்பி அந்தப்புரத்தில் சூடாலை யியற்றியதை யியம்பத் தொடங்கல்:—கடவுளென்பது.

கடவுள்பூ சனைமூன்றுஞ் சாமநா லாஞ்சாமங் கனிகாய்கொள்ளல்
படரிரவெல் லாஞ்செபமா மிவ்வாறு தவம்புரிந்தான் பகர்ந்தவேந்தன்
மடவாலிங் கரையிரவிற் கண்விழித்தா டன்னருகு மன்னைக்காணு
ளிடர்மருவி வாழ்வகன்று வனம்புகுந்தா னரசனென விரங்கிவாடி.

(ப - ரை) கடவுள்பூசனை மூன்றுஞ்சாமம் = தெய்வார்ச்சனை மூன்றுவது சாமமாம், நாலாம்சாமம் கனிகாய் கொள்ளல்=நான்காவது சாமம் கனிகாய் புசித்தலாம், படர்இரவெல்லாஞ் செபமாம் = விஸ்தாரமான இரவுமுழுதும் செபித்தலாம், இவ்வாறு தவம்புரிந்தான் பகர்ந்தவேந்தன் = இந்தப்பிரகாரம் தவத்தைச்செய்தனன் கூறிய சிகித்துவசமன்னவன், மடவால்=சூடாலையானவள், இங்கு அரையிரவில்=அந்தப்புரத்தில் அர்த்தராத்திரியில், கண்விழித்தாள்=நித்திரை தெளிந்தாள், தன் அருகுமன்னைக்காணுள்=தனது சமீபத்தில் அரசனைக் கண்டிலள், இடர்மருவி = சிறிது சோகமுற்று, வாழ்வகன்று வனம்புகுந்தான் அரசன்

உ நெருங்கியநிழல். ஈ பழுத்தோடுகூடியது.

என=அரச வியற்கையை யகன்று தவத்தின்பொருட்டுக் காட்டிற்குச் சென்றனன் மன்னவனென்று, இரங்கிவாடி=இரக்கமுற்று வாட்டமடைந்து.

(ஸ்ரீ - வீர) அதனோடுகூட இரண்டாவது யாமத்தில் பலமூலகுசகாஷ்டாதிகளின் சேகரத்தையுஞ் செய்தான், பின்னர் மூன்றாவது யாமத்தில் ஸ்நானம் தேவார்ச்சனம் இயற்றுவதாயினான்; பின்னர் அவ்வனத்திற் சேகரித்த கந்தமூல பலதாமரை மொட்டுமுதலியவற்றைப் புசித்துச் செபிப்பதில் தற்பரனாகி யேகாங்கியாய் வசியாயுள்ள அம்மன்னவனிரவைக்கழித்தனன்; கூறியதை யனுவதித்து கூறப்புகும் கதையுடன் பொருத்தல்:—மடவரலென்பதாதி. இவ்வண்ணம் பர்ணசாலையிற் சிகித்துவசன் வனத்திலிருந்தனன், இப்போது அச்சூடாலையானவள் கிருகத்தில் என்ன செய்தனள் என்பதைக் கேட்குதி. ஆண்டு அர்த்தராத்திரியில் சிகித்துவசனானவன் வெகுதூரத்திற் சென்றபின் கிராமத்திற் றூங்கிய பெண்மானேபோலச் சூடாலையானவள் பயத்தால் விழித்தனள், இவ்வுவமை இராஜவியோகப் பீதியால் எப்போதும் விளித்துக்கொண்டிருப்பவளாயினும் தெய்வவசத்தா நித்திரையால் அபகரிக்கப்பெற்றவளாயினாள் என்பதை விளக்கற்பொருட்டாம்; பதியினாலே தியாகிக்கப்பெற்றவளாய் சயனமானது சூனியத்தன்மையை யடைந்ததை பாஸ்கரனற்று பூர்ணேந்து இன்றி சோபையிழந்த அம்பரம்போலக் கண்டனள், சிறிதுவாடிய வதனத்தினளாய்க் கேதசாலியாய் கார சேறுமுதலிய நீராற் றெளிக்கப்பெற்ற மகாவல்லியேபோல உச்சாகமின்றிய அங்கபல்லவத்தினளாய் எழுந்தனள், சிறப்புப்பொதுவாய்ப் பொருத்தல்வேண்டும் கணப்போது படுக்கையிலுட்கார்ந்துகொண்டே அந்தோ கஷ்டம்! பிரபுவானவர் இராச்சியத்தைவிட்டுக் கிருகத்தினின்றும் வனஞ்சென்றனர் என்னும் சிந்தையினாலே யினிக்கூறும்வண்ணஞ் சிந்திப்பாளாயினள். பிரகரம்=யாமம். (75)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை.) சூடாலையானவள் சிந்தனைசெய்து செய்த செயலைச் செப்புதல்:—பதியென்பது.

பதியொழிந்து கதியில்லைக் குலமகளிர்க் கரசனைநாம் பயிறுமென்னா
மதிநினைந்து சாளரத்தாற் புறப்பட்டு வானேகி வானிற்சித்த
ரதிகமிதோர் மதியென்ன முகந்திகழப் போகின்றா ளாங்கேகண்டாள்
கதிர்வடிவா ளுடனிரவிற் றனிப்போமன் னனைக்கண்டு கருதுகிற்பாள்.

(ப - ரை) பதியொழிந்து கதியில்லைக் குலமகளிர்க்கு=நாயகனைவிட்டு வேறுகதி கிடையாது குலமங்கையர்க்கு, அரசனை நாம் பயிறுமென்னா = அரசனைப்போய் யான் சேருவேன் என்று, மதிநினைந்து=புத்தியில் எண்ணி, சாளரத்தால் புறப்பட்டு = பல கணிவாயிலாய் வெளிப்போந்து, வான் ஏகி=ஆகாயத்திற் சென்று, வானிற்சித்தர்=ஆகாயத்தில் உலவுஞ்சித்தர்கள், அதிகமிதோர்மதியென்ன=இது ஒருவிது அதிகம் என்று சொல்லும்படியாக, முகந்திகழப்போகின்றாள் ஆங்கே கண்டாள் = வதனம் விளங்கச்சென்ற சூடாலையானவள் அவ்விடத்திற் பார்த்தனள், கதிர்வடிவாளுடன்=பிரகாசமும் கூர்மையும் கவினும்வாய்ந்த கட்கத்துடன், இரவிற் றனிப்போம் மன்னனை = நிசியில் ஏகாங்கியாகச்செல்லும் அரசனை, கண்டு கருதுகிற்பாள்=பார்த்து எண்ணுகிற்பாள்.

(ஸ்ரீ - வீர) அதனையே கூறுதல்:—ஆகையினால் ஈண்டு இப்போது என்னால் என்னசெய்யத்தக்கது என்றால் அவரது சமீபத்தில் யான்போய்ச் சேரவேண்டியதுதான் ஏனெனில் விதியினால் நூலால் பர்த்தாவே முதற்சரணாகதியென மங்கையர்க்கு விதிக்கப்பெற்றுளதாம்

பர்த்தா இல்லாவிடினே புத்திராதிகளே கதியென்பது கருத்தாம்; இவ்வண்ணம் நன்கு சிந்தித்துச் சூடாலையானவள் பார்த்தாவைப் பின்றொடரும்பொருட்டு இனிதெழுந்து சாளரமார்க்கமாக வெளிப்போந்து அம்பரத்திற் சென்றனள்; முகத்தினாலே இரண்டாவது சந்திரவிப்பிரமத்தைச் சித்தர் கூட்டத்திற்கு உண்டுபண்ணுபவளாய் அம்பரமார்க்கமாக வாதக்கழுத்திலேறி யோகினியானவள் சுற்றினள்; ஏகாந்தத்தில் வேதாளயோக்கிய சமயமாகிய நிசியில் ஒளிர்பவனும் வேகமாகச்செல்பவனும் அங்குமிங்கும் போபவனும் தனித்தவனும் கட்கதானும் ஆகிய பதியை அவ்விரவிற் கண்டனள். (76)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சூடாலையானவள் மன்னவனுடைய வருங்காரிய மெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துப் பார்த்து வீடுதிரும்பி ராஜகாரியங்களையெல்லாங் கவனித்து வருங்கால நோக்கியிருந்தாளெனல்:—இனி, அரசன், என்பன.

இனியிவன்செய் வனவென்னென் றெண்ணுதலு மேற்செய்வ.தெல்லாங்கண்டாள்
கனிமொழியா டிரும்பினா ளின்றிவனை நாஞ்சேருங் காலமல்லத்
துனியறப்பின் சேர்வதே விதிநெறியா மெனமீண்டு தொல்வீடுற்றாள்
வினவினர்க்கு மன்னவனோர் காரணத்தே கினனென்று விளம்பியார்க்கும்.

அரசனொழுங் காற்புவியைத் தனிகாத்தாள் சமநோக்கா லணங்குபோல்வாள்
வரிசையுடன் பதினெட்டாண் டகன்றுசூடாலையுந்தன் மனையில்வாழ்ந்தாள்
புரைசெறிகா னகத்திருந்தான் சிகித்துவச னவன்பானாம் போவதற்கு
விரவியநா ளிதுவென்ன விருளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற்போனாள்.

(ப - ரை) இனியிவன் செய்வன என்னென்று எண்ணுதலும்=வருங்காலத்தில் மன்னவன் இயற்றுவன யாவையென்று சிந்தித்தலும், மேற்செய்வது எல்லாங்கண்டாள் = இனிச் செய்யப்போவன வற்றையெல்லாம் தரிசித்தாள்; கனிமொழியாள் திரும்பினாள் = மாதுரியமான வாக்கினையுடைய அச்சூடாலையானவள் கிருகத்தை நோக்கினாள், இன்று இவனை நாம் சேருங்காலம் அல்ல = இப்போது இம்மன்னவனை நான் அடையுங்காலம் அல்ல, துனியறப் பின் சேர்வதே விதிநெறியாம் என = துன்பமற பின்னரடைவதே விதிமார்க்கமாம் என்று, மீண்டுதொல் வீடுற்றாள்=மறுபடியும் பழைய கிருகத்தையே யடைந்தனள், வினவினர்க்கு=கேட்டவர்க்கு, மன்னவன் ஓர் காரணத்தேகினன் என்று விளம்பியார்க்கும்=எவருக்கும் அரசன் ஒரு ஏதுபற்றிச் சென்றிருக்கின்றான் எனக்கூறி.

அரசன் ஒழுங்கால்=மன்னவன் முறைமையால், புவியைத் தனி காத்தாள் = இராச்சியத்தை ஏகாங்கியாகவே ஆண்டுவந்தாள், சமநோக்கால் = சமதிருஷ்டியால், அணங்குபோல்வாள்=தெய்வம்போன்ற சூடாலைத்தேவி, வரிசையுடன் பதினெட்டாண்டு அகன்று=கிராமத்துடன் பதினெட்டுவருடஞ் சென்று ஏக, சூடாலையும் தன்மனையில் வாழ்ந்தாள் = அரசியும் தனது அரண்மனையில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனள், புரைசெறி கானகத்திருந்தான் சிகித்துவசன்=இடர்நெருங்கிய வனத்தின்கண் உறைந்தான் அரசன், அவன்பால் நாம் போவதற்கு=அவ்வரசன்பால் நான் செல்லுவதற்கு, விரவியநாள் இதுவென்ன=பொருத்தமானகாலம் இதுவென்று, இருளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற்போனாள் = இரவிலே வெளிப்பட்டு ஆகாயத்திற் சென்றாள்.

(ஶ்ரீ-வீர) அத்தகைய பதியைப்பார்த்து ஆகாசப் பிரதேசத்திலிருப்பவளாய்ப் பர்த்தாவி
னுடைய வருஞ்சுபாசுபங்க ளியாவற்றையும் சிறிதும் சேடமில்லாமல் சிந்தித்துப் பார்த்தனள்;
பர்த்தாவினுடைய இன்றியமையாது வருவனவற்றை யெதிரிலிருப்பதேபோல யோகபலத்தி
னலே அபரோட்சமாகக் கண்டு அதனையே தக்கபடி ஆசரிப்பவளேபோல ககனத்தினின்றும்
திரும்பினள்; என்னுடைய இப்போதிய செல்கையிருப்பதாகுக வெகுகாலங் கழித்தே என்
னல் இம்மன்னவனுடைய பக்கத்தில் போகத்தக்கதென்னுமிது நியதியின் நிச்சயமாம்; இவ்
வண்ணம் நன்கு சிந்தித்துச் சூடாலையானவள் மீண்டும் அந்தப்புரத்துட்புகுந்து சயனத்தில்
சம்புவின் சிரசில் இந்துவின் கலைபோல் நித்திரைசெய்தாள்; யாதோ ஒரு காரணத்தினல்
மன்னவன் இப்போது சென்றுளானென்று புரத்தினுள்ள ஜனங்களியாவரையுஞ் சமாதானப்
படுத்தி அங்கனையிருந்தாள்; பர்த்தாவினுடைய அம்முறைமையானே சமதரிசனத்தால் கால
முறைமைபற்றிப் பக்குவமான நெல்வயலைக் காக்குங் கோபிகையேபோல இராச்சியத்தை
யிரட்சித்தாள் அத்தம்பதிகளிருவருக்கும் காலமானதுசென்றது, பரஸ்பரம் முகங்களைக்காண
மல் நாட்டையுங் காட்டையும் காத்துக்கொண்டிராநின்ற அவர்களுக்கு தினம் பக்ஷம் மாசம்
இருதுசகிதவருடம் கழிந்தது இந்தவிதம்; சிகித்துவசனுக்கு விபினத்திலும் சூடாலைக்குத்
தன் மூந்திரத்திலும் காலங்கழிந்ததைப்பற்றி வெகுவாகக் கூறுவதால் என்னேபயன், சூடாலை
வசித்தாள் சூதனத்தில் பதினெட்டு வருடங்கள், அதுபோலவே சிகித்துவசன் வசித்தான்
வனகுச்சத்தில், அக்கால் அவளுடைய பர்த்தாவின் போதமானது இனிக்கூறப்பெறும் வகை
யானே தனது உபதேசத்தினலேயே பவிக்கவேண்டியபடியினலே பர்த்தாவினுடைய சமீ
பம்போவதில் எனக்கு இதுகாலமென்று இனிது சிந்தித்து மந்தாரத்தாழ்வரைச் சோலையை
யடையும்பொருட்டு அவள் புந்திசெய்தனள், பின் இரவில் அந்தப்புரத்தினின்றும் வெளிப்
போந்தனள் ஆகாயமார்க்கத்தைக் கடந்துசென்றனள்.

(ச) மேற்செய்வது=மேலியற்றும், எல்லாம்=சுகாசுகமனைத்தையும், வரிசையுடன்=
தினம், பட்சம், மாதம், வருடத்துடன். (77-78)

(ஶ்ரீ-வீ - அ-கை) கானனத்திற்சென்ற சூடாலை நாயகனைக்கண்டு கரைந்துகூறல்:—
மாருதத்தென்பது.

மாருதத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தாமா மலையைச்சேர்ந்தா
ளாரமற மணிப்பூண்க ளின்றியே கறுத்துலந்த வங்கமாகி
யோருடனின் றதுகண்டா ளறிந்திலண்மா யோகத்தா லுணர்ந்துமன்னைக்
கூழுமிடர் சிறிதடைந்து தன்னிலே மனத்தோடு கூறலுற்ருள்.

(ப-ரை) மாருதத்தின் கழுத்தேறி = காற்றின் கந்தத்திலாரோகணித்து, மறைந்து
போய்=கரந்துசென்று, மந்தர மாமலையைச்சேர்ந்தாள் = மந்தாரசல சோலையை யடைந்
தாள், ஆரமறமணிப்பூண்கள் இன்றியே = முத்துமாலை முதலிய ரத்தினபரணங்களொன்று
மின்றியே, கறுத்துலர்ந்த அங்கமாகி=கறுத்துக்காய்ந்த வடிவினதாகி, ஒருடல் நின்றதுகண்
டாள்=ஒரு சரீரம் நிற்பதைப்பார்த்தாள், அறிந்திலள் = உணர்ந்திலள், மாயோகத்தால்
உணர்ந்து=மகாயோகத்தினலே தெரிந்து, மன்னை=அரசனை, கூழும் இடர் சிறிதடைந்து=
சிறிய துயரத்தையடைந்து, தன்னிலே மனத்தோடு கூறலுற்ருள் = தன்னிடத்தில் மனத்தி
னற்ருனே சொல்லிக்கொண்டாள்.

(ஶ்ரீ - வீர) வாயுவின் கழுத்திலேறிச் செல்லுமவள் ஆகாயத்தில் அனேகவித விசித்திரத்
தைக் கண்டனள், கண்டுகொண்டே மந்தரகந்தரத்தை யடைந்தனள்; காணுமலே ஆகாயத்தி
லிருந்துகொண்டே வனமத்தியிற் புகுந்தனள், பதியை தேகாந்தரத்தி லிருப்பவனைப்போல
சமாஹித சித்தத்தோடுகூடிய யோகத்தினலே கண்டுணர்ந்தனள், ஹாரகேயூர கடக குண்ட
லாதி விபூஷிதனய் மேருகாந்தியோடு கூடியிருந்த அவனையே ஈண்டு மந்தர இலைச்சாலையில்
இளைத்த மேனியனுக கறுத்த நிறத்தினனுக ஜீர்ணபர்ணம்போல இருப்பச் சூடாலை கண்ட
னள்; அவனைக்கண்டு குற்றமற்ற மேனியளாய்க் கனத்த தனத்தினளாய சூடாலை சிறிது
விஷாதத்தை அடைந்தவளாய் இவ்வண்ணம் தன்பாற் சித்தத்தினலே கூறிக்கொண்ட
னள். (79)

(ஶ்ரீ-வீர-அ-கை) அறியாமையை நொந்துகொண்டு மன்னவன் பக்குவனுதலின் உணர்த்
தத் தகுதியன் எனல்:—அறியாமை, என்பது.

அறியாமை யறக்கொடிதந் தோவந்தோ வதனலிவ் வரசனெந்தான்
பிறியாத ஞானமும்போ கமும்வீடு மின்றளிப்பேன் பிறிதொன்றில்லைச்
சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகைவேருேர் தேகமேவி
நெறியாக வுணர்த்துவன்பே தைமைதீரு நெஞ்சினனய் நிருபனின்ருன்.

(ப - ரை) அறியாமை யறக்கொடிது அந்தோ அந்தோ=அஞ்ஞானமானது அத்தியந்தங்
கொடூரமானது ஐயோ ஐயோ, அதனல் இவ்வரசன் நொந்தான்=அதனலன்றே இந்த மன்
னவன் இடருற்றனன், பிறியாத ஞானமும் போகமும் வீடும் இன்றளிப்பேன்=பேதமுருத
ஞானத்தையும் அதனலெய்தும் மோக்ஷத்தையும் போகத்தையும் இப்போது கொடுப்பேன்,
பிறிதொன்றில்லை = இதில் ஆக்ஷேபமில்லை, சிறியாள் நம்மனைவியிவள்=சின்னவள் நமது
இல்லாள் இவள், என்று இகழாவகை=என்று நிந்தியாவண்ணம், வேருேர் தேகமேவி=
அயலொரு சரீரத்தையடைந்து, நெறியாக உணர்த்துவன் = முறையாக அறிவிப்பன், பேத
மைதீரும் நெஞ்சினனய் நிருபன் நின்ருன் = அறியாமைநீங்கும் மனத்தினனய் மன்னவன்
இருக்கின்ருன்,

(ஶ்ரீ - வீர.) அந்தோ, அந்தோ அநான்மஞ்ஞத்தன்மை அஞ்ஞானவடிவ மூர்க்கபாவ
மானது விடமமாய்க்கொடிதாம், இம்மூர்க்கபாவ தசையோடுகூடியதாலன்றே இவ்வித கஷ்
டங்களை அரசனடைந்தனன், எக்காரணத்தினல் எனது அதிப்பிரியமான பதிமோக கனத்
தால் இதயத்திலடிபட்டவராய் இத்தசையை யடைந்தனனே அக்காரணத்தால் இவ்விலைச்
சாலையில் இப்போதே அவசியம் இராஜலக்ஷ்மீவானய் நாதனய் பதியாய் உள்ள மன்னவ
னுக்கு தத்துவஞான முண்டாகுமாறும் அவ்வாறே போகமோக்ஷலக்ஷ்மியை யடைவுறுமாறும்
செய்விப்பேன் இதிற் சந்தேகமொன்றுமில்லை; இவ்வுருவத்தைவிட்டு அன்னிய ஏதாவதொரு
வடிவத்தால் இம்மன்னவன்பாற் செல்வேன் உத்தமோத்தமமாகிய போதத்தையும் அநுக்கி
ரிப்பேன் யாதின்பொருட்டு இவ்வடிவத்தை விடுதலெனின் கூறல்:—சிறியாளென்பதாதி.
இவள்பாலை எனது காந்தை என்று எனதுபதேசத்தை விசுவசிக்கமாட்டானன்றே, ஆகை
யினல் தவவடிவத்தானே கணத்தில் பதியின்பொருட் டுணர்த்துவேன் முன்பே என் தவ
வேடத்தால் போதிக்கப்பெற்றிலனவனெனின் ஆண்டுக்கூறல்:—பேதைமை யென்பதாதி.
பர்த்தா கஷாயபாகத்தானே பரிபக்குவமதியை யுடையவனுக விருக்கின்றனன்.

ராகாதிபரிபக்குவம். (ஒழிவு)

(ச) பேதைமைதீர் = இராகாதிக டீர்வதான நிடேதத்தை விட்டு விதியிற் பிரவிர்த்திக்கும். (80)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தன் வடிவத்தைமாற்றி வேறொரு வடிவத்தால் திருவருள் செய்யப்புகுதல்:—பக்குவமென்பது.

பக்குவமா தலினிந்த விமலமனத் தேயறிவு பற்றிபாயுந்
தக்கதிது வென்றெண்ணி யொருசிறிது தியானத்தாற் ருன்வேருகி
மிக்கதொரு வேதியன்சே யாய்க் கணவன் முற்குதித்தாள் விண்ணினின்று
மக்கணமே யவனேக்கிக் கடிதெழுந்தங் கீகார மனைத்துஞ்செய்தான்.

(ப - ரை) பக்குவம் ஆதலின்=பாகத்தை யடைந்திருத்தலின், இந்த விமலமனத்தே யறிவுபற்றி பாயும் = இந்நிர்மலமான உள்ளத்தே வஸ்துவானது பிரதிபிம்பிக்கும், தக்கது இது என்று எண்ணி=யோக்கியம் இதுவென்று சிந்தித்து, ஒருசிறிது தியானத்தால்= அற்பகால தியானத்தினுலே, தான் வேருகி = வேறு சரீரத்தைத் தான் அடைந்து, மிக்கதொரு வேதியன்சேயாய் = மேன்மை மிகுந்த மறையவன் மைந்தனுய், கணவன் முற்குதித்தாள் விண்ணினின்று = நாயகன்முன்பாக ஆகாயத்தினின்றும் வந்திறங்கினுள், அக்கணமே=அப்போதே, அவன் நோக்கி=அம்மன்னவன் பார்த்து, கடிது எழுந்து = வேகமாக எழுந்து, அங்கிகாரம் அனைத்துஞ் செய்தான்=சுவீகரிக்கவேண்டிய முறைகள் யாவற்றையுஞ் செய்தனன்.

(ஸ்ரீ-வீர) இப்போது இம்மன்னவனுடைய நிர்மலசித்தத்தில் தனது தத்துவமானது பிரதிபிம்பிக்கும் என்று நன்குசிந்தித்து சூடாலையானவள் பிராமண புத்திரனுக ஆயினுள், எங்ஙனமாயினுளெனின்:—உரைத்தல் ஒரு என்பதாதி. அக்கினி ஷோமதாரணன்விதமான சிறிது தியானத்தினுலே க்ஷணத்தில் அம்புதரங்கமென்ன அன்னியத்தன்மையாகிய பும்பாவத்தை யடைந்தனள்; அந்த வனத்திற்குதித்து மறையவர் புத்திரவடிவத்தை யடைந்த [2]அவள் புன்சிரிப்போடு கூடிவிளங்கும் முகத்தினளாய் பர்த்தாவினுடைய முன்னிலையில் வந்திறங்கினள்; முன்வந்த அந்த மறையவர் மைந்தனைச் சிகித்துவசன் கண்டனன்.

(ச) சிறிது தியானத்தாற்ருன் = அற்பமான தியானத்தினுலே, வேருகி = ரூபாந்தரமாய்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) வந்த அந்த மறையவன் மைந்தனை வருணித்தல் வாயிலாய் பரஸ்பரம் புஷ்பாஞ்சலி செய்து கொள்ளுதலையுல் வருணித்தல்:—பொன்னென்பது. (81)

பொன்னிறத்தன் வெண்டாள மாலையன்வெண் டுகிலுடையன் புரிவெண்ணூலோ
னன்னிலத்தை விடச்சிறிது மேனிற்போன் றனைநோக்கி நடவிங்கென்று
தன்னிடத்தா தனங்கொடுத்தான் சிகித்துவசன் மறையவன்சேய் தானுமீண்டு
மன்னியற்கைத் தவமுனியே யுனைத்தொழுதே னென்றுமறு மாற்றஞ்சொல்லி.

(ப-ரை) பொன்னிறத்தன்=தங்கமேனியன், வெண்தாள மாலையன்=வெள்ளிய முத்துமாலையினுலே அலங்கரிக்கப்பெற்றவன், வெண்துகில் உடையவன் = சுவேதாம்பாதான், புரிவெண் நூலோன்=வெள்ளிய முப்புரிநூலை யுடையவன், நன்னிலத்தைவிடச் சிறிது மேல் நிற்போன்=பூமிபாகத்தில் நின்றும் சிறிது உயரமாக நிற்பவன், தனைநோக்கி = அத்தகைய

[2] புருஷத்தன்மை.

முனிமைந்தனைப் பார்த்து, நட இங்கு என்று = இங்கே வரவேண்டுமென்று, தன்னிடத்து ஆதனங்கொடுத்தான் சிகித்துவசன்=மன்னவன் தனது இடத்தில் ஆசனத்தைச் சமர்ப்பித்தனன், மறையவன் சேய்தானும்=விப்பிர மைந்தன்தானும், மீண்டு=மறுபடி, மன்னியற்கைத் தவமுனியே=ஹே தவத்தோடு கூடிய இராஜரிஷியே! உனைத்தொழுதேன் என்று மறுமாற்றஞ்சொல்லி=உன்னை நமஸ்கரித்தேன் என்று பிரதி நமஸ்காரங்கூறி.

(ஸ்ரீ-வீர) அம்மைந்தன் வனுந்தரத்திலிருந்து வந்தவன் போன்றனன் தவமே மூர்த்தி வடிவமாக வந்ததுபோலிருந்தனன் ஓடவிட்டுருக்கிய செம்பொன்போல மஞ்சட் சொச்சவங் கங்களையுடையவன் முத்துமாலைகளினு லலங்கரிக்கப்பெற்றவன்; சுக்கில யஞ்ஞோபவீதத்தை யுடையவன் சுக்கிலாம்பா மிரண்டுசுற்றியவன் கமண்டலுதாகரன் பிரகாசித்துக்கொண் டெதிரே நிற்பவன்; பிரகோஷ்ட[2] மணிக்கட்டில் நின்றும் இருமடங்குப் பகிர்தேசவியாப்தமான, அதனுனே ஹஸ்தமாத்திரத்தால் இருமடங்கில் பன்னிரண்டங்குல மாத்திரத்தானுதல் அதனுனே வெகுநீட்சியின்றிப் பூமியிற்படாத காத்திரத்தோடும் அழகிய அக்ஷிமாலையோடும் இருந்து பலக்ஷிதமானவன் அத்தகைய விப்பிரகுமாரனைப்பார்த்து மன்னவன் திடுக்கென்றெழுந்தனன், தேவபுத்திரனை வரவேற்கு மதியினுலே பாதுகையை விடுத்தவனுய் நின்றுகொண்டு ஹே தேவபுத்திரனே! உனக்கு நமஸ்காரம் இதோ இந்த ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருத்தல் வேண்டும்; என்று விப்பிர குமாரனுக்குக் கரத்தினுலே பத்திரநிர்மிதமான வாசனத்தைக்காண்பித்தனன், துவிஜ புத்திரனுக்குப் புஷ்பமுஷ்டியைக் கரதலத்திற் கொடுத்தனன்; ஹே இராஜரிஷியே! உன்பொருட்டு நமஸ்காரமென்று விப்பிரகுமாரனுனவன் கூறிக்கொண்டு புஷ்பங்களைக் கவர்ந்து பத்திராசனத்தில் தான்நின்ற நிலையினின்றும் புகுந்தனன். (82)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) பரஸ்பர மிருவரும் புகழ்ந்துகொள்ளுதல்:—ஆதன, அதனுலென்பன.

ஆதனத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் கடவுண்மக னுனநீதான்
போதலினுற் பயன்பெற்றே னின்றன்ருே வென்றுபல பூசைபண்ணி
யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதின னிவனுமந்தப்
பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் விநயமுமார் பொருந்துகிற்பார்.

அதனுலே நீடூழி வாழ்தியா லுபசாந்த மானநெஞ்சால்
விதமான கற்பனையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய்தாயோ
சதவேள்வி வாசவனோர் வேந்தனும் பதம்விட்டுத் தவவனத்தை
யிதமாக நினைந்துறைத லசிதார விரதமெனு மியற்கையொக்கும்.

(ப - ரை) ஆதனத்தில் இருத்தலுமே = பத்திராசனத்தின்கண்ணே வீற்றிருத்தலுமே, மன் உரைப்பான்=மன்னவன் கூறுவான், கடவுள்மகனுனநீதான் = தெய்வ புத்திரனுகிய நீதான், போதலினுல்=ஈங்கெழுந்தருளலினுல், பயன்பெற்றேன்=அடையவேண்டியதடைந்தேன், இன்றன்ருேவென்று=இன்றல்லவோ வெனக்கூறி, பலபூசை பண்ணி = நானுவகையாகப் பூசைசெய்து, எதமற இட்டதேவதை என்றே கருதினுன் = குற்றமற தனது இஷ்டதேவதை என்றே எண்ணினுன், இவனும் அந்தப் பூதலமன்னனை நோக்கி=இத்தெய்வகுமாரனும் அப்பூமண்டல விராசனைப் பார்த்து, நின்குணமும் விநயமும் ஆர் பொருந்துகிற்பார்= உன்னுடைய சற்குணத்தையும் வணக்கத்தையும் யாவர்தாம் இனியடைவார்.

[2] மணிக்கட்டின் மேல்பாகம். ० முழம்.

அதனாலே நீடுழிவாழ்தி=அக்காரணத்தினாலே சிரஞ்சீவியாக வாழக்கடவாய், உபசாந்தமான நெஞ்சால் = பரமசாந்தத்தை யடைந்த மனத்தினாலே, விதமான கற்பனை அற்று= வெகு வகையான கற்பனைகளைவிட்டு, அரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய்தாயோ=அருமையான தவத்தினை மோக்ஷ மடையும்பொருட்டு மிகவுஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றாய்போலும், சதவேள்வி வாசவனேர் = சதமகன் என்னும் தேவேந்திரனுக்கொப்பான, வேந்தனும் பதம் விட்டு = அரசனும் பதத்தைவிடுத்து, தவவனத்தை இதமாக நினைந்துறைதல் = தபோவனத்தை இனிமையாக வெண்ணி வசித்தல், அசிதார விரதமெனும் இயற்கையொக்கும்= அசிதார விரதமெனுந் தன்மையைப் பொருந்தும். ஆல்-அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே தேவபுத்திரனே! மகா பாக்கியவானே! எங்கிருந் தினிதுவருகின்றாய் இத்தினம் சபலமென்றே யெண்ணுகின்றேன் எக்காரணத்தினால் உன்னை இத்திவசத்தில் தரிசிக்கப்பெற்றனனோ, என்று கூறி பாத்தியத்தையும் அர்க்கியத்தையும் அலங்கலையும் புஷ்பங்களையும் அனகனாகிய சிகித்துவசமன்னவன் நான்முறை தவறாமல் பிறயாவற்றையும் தனதிஷ்டரூபமான தேவியின்பொருட் டீந்தனன்; யான் இப்பூதலச் சேத்திரங்களில் வெகுவாகச் சுற்றி வந்தேன் உன்னினின்றும் பூசை எவ்வாறு என்னாலடையப்பெற்றதோ அவ்வாறு பிற இடங்களினின்றும் அடையப்பெறவில்லை, கோமளத்தன்மையினாலும் அதற்கேற்றபடியாய விநயத்தினாலும் ஹே அனகனே! மேலுமுள்ள நற்குணங்களினாலும் நிச்சயமாக அத்தியந்தஞ் சிரஞ்சீவியாவாயென்று யான் கருதுகின்றேன், இவ்விலக்கணங்களினாலேயே மனுஜர்கள் சிரஞ்சீவியர்களாவர்களென்பது கருத்து; சாந்தமாகிய மனத்தினாலே உதாரமாயிருக்கின்றாய் வெகுதூரத்தில் பல சங்கற்பங்களை விட்டொழித்திருக்கின்றாய் அதனானே பரமானந்தம் நிறைந்த மோக்ஷப்பொருட்டு தவத்தைச் சேகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் என்று தோன்றுகின்றது மூலத்தில் கச்சித்தென்றது இஷ்டவினாவில் நிபாதமாம்; ஹே சௌமியனே! மிகவுஞ் செல்வம் வாய்ந்த இராச்சிய சம்பத்தை அடியோடும் விட்டு சாந்தர்களும் சினமின்றியவர்களும் யதிகளும் வானப்பிரஸ்தர்களும் அநுட்டிக்கும் விரதபூதமாய உன்னுடைய இந்த மகாவன மினிதுசேவிக்கும் பான்மையானது அசிதாரைக் கொப்பாகக் குரூரமாம் அத்தியந்தம் சாவதானத்தோடும் நிர்வகிக்கத் தக்கதாம்.

(ச) விதமான கற்பனையற்று=பேத கற்பனைபோய், உபசாந்தமான நெஞ்சால், வீடு பெற, அரிய, மகத்தான, தவத்தை மிகச்செய்தாயோ, வசிதாரவிரத துல்லியம், அதனிலக்கணமாவது, எவ்வனன் எவ்வனையோடு கணவனில்லாள்போ லுள்ளே சங்கமின்றி ஆசரிப்பது அசிதார விரதமென்பர், அதற்கொப்பாம் இராச்சிய விலக்குமி சமீபித்திருப்பினும் போக சாமர்த்தியமுமிருப்பப் போகத்தியாகத்தினாலென்க. (83-84)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அறியப்பெறுதனவாய இராச்சியத்தியாகம் மோக்ஷப்பொருட்டுத் தவம்புரிதல் என்பவற்றைப் புகழுதல் கூடாமையின் அத்தெய்வ குமாரனுக்குத் தவத்தினாலே சர்வஞ்ஞத் தன்மையைச் சம்பாவனை செய்துகொண்டு அரசன் துவிஜமைந்தனை ரூபாதி சம்பத்தாற் புகழுதல்:—என்றவென்பது.

என்றமறை யவன்றனைப்பார்த் தாசனுரைப் பானிங்கென் னியற்கையெல்லா
நன்றுணர்வுற் றாய்தேவ னாதலா லிதில்வியப்பு நண்ணற்பாற்று
நின்றனைநீ யார்புதல்வ னின்பெயரென் வருபொருளே னிகழ்த்துகென்ன
வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக் கேட்டியென மறையவன்சே யுரைக்க லுற்றான்.

(ப - ரை) என்ற மறையவன் தனைப்பார்த்து=என்க்கூறிய பிராமணனை நோக்கி, அரசன் உரைப்பான்=மன்னவன் கூறுவான், இங்கு என் இயற்கையெல்லாம் = இவ்விடத்தில் என்னுடைய சுபாவமெல்லாம், நன்றுணர்வுற்றாய்=நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டாய், தேவன் ஆதலால்=தெய்வகுமாரன் ஆதலினால், இதில்வியப்பு நண்ணற்பாற்றும்=இதன்கண் ஆச்சரியம் பொருந்தற்பாற்றும், நின்றனை நீயார்புதல்வன் = எழுந்தருளி வந்துள்ள நீயார் யாருடைய குமாரன், நின்பெயரென் = உன்னுடைய நாமதேயம் என்ன, வருபொருள் என்= இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரணம் என்னே, நிகழ்த்துகென்ன=கூறுவாயாகவென்று மன்னவன் கூற, ஒன்றும் ஒழியாது உரைப்பக்கேட்டியென = ஒன்றையும் மறையாமல் கூறக்கேட்பாயாகவென்று, மறையவன்சேய் உரைக்கலுற்றான்=விப்பிரகுமாரன் செப்பத்தொடங்கினான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே பகவன்! அனைத்தையு மறிந்துள்ளாய் தேவன் நீ இதில் விஸ்மயம் என்னே சின்னரூபமான உலகங்கடந்த செல்வத்தினாலே மகாப்பிரபாவமுடைய நீ யுணரப்பெறுகின்றாய்; தேவார்ச்சனையிலும் அதிதிபூஜனம் அதிகம் என அஃதொன்றுமே ஜன்ம சாபல்யவேது உனது பூஜனத்திலோ எனக்கு இரண்டும் ஒரேகாலத்திற் கிடைத்தது அதனால் அத்தியந்தம் ஜீவித சாபல்யமென்னுங் கருத்தால், உரைத்தல்:—வந்தநின் பூஜையாலே வாழ்வெனது வளர்பயனுற்றது, தெய்வத்தைப் பார்க்கிலும் வந்தவரை யதிகமாகப் பூஜிக்க வேண்டுஞ் சாதுக்கள், ஆகையினால் என்னாற் கொடுக்கப்பெற்ற பூஜைக் கிரகணத்தின் பின்னர்; நீயார் யாருடைய புத்திரன் நீயிங்கு வந்தகாரணமென்ன என்பவற்றின் சமுசயத்தைத் தயவினாலே ஹே விமலேந்துசமானனனே மாற்றுவாய், ஹே மன்னவனே! எனது வாக்கியத்தைக் கேட்குதி கூறுகின்றேன் கேட்டபடியாய முழுவதையும் கூற இனிது கேட்குதி வணக்கத்துடன் நன்கு வினவுவானொருவனை யாவன்றான் வஞ்சனைசெய்வன்; வினவியதைத் தாண்டாமல் என, யதாப்பிருஷ்டமாம் இது அவ்வியயபூர்வபத அவ்வியயீபாவ சமாசமாம் யதாகிலம் எதாசக்தி என்பவற்றையும் இதற்குதாகரித்துக் கொள்க.

(ச.) நின்றனை = உலகத்தை யீடேற்றுஞ் சின்னமுள்ள திருவொடு தெரியப்படுகின்றனை. (85)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) விப்பிரகுமாரன் தனது வரலாற்றை சவிஸ்தாரமாகக்கூறல்:—நாரதன், கங்கை, யென்பன.

நாரதனென் றொருமுனிவன் மெஞ்ஞான விளக்கொப்பா னன்னீர்க்கங்கைத்
தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமாதியிருந் தானந்தத் தியானம்விட்டோர்
நேரமிருப் புழிவிளையாட் டொலியொன்று செவியுறவந் நெறியைப்பார்த்தான்
போரழிகி லரம்பைதிலோத் தமையொப்பார் திரண்டுசில பெண்கள்வந்தார்.

கங்கையினீர் விளையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடரயல் காணுவாற்றாற்
சங்கையறத் துகிலில்லா ரவர்வாத்தைக் கண்டுமனந் தாவியோடித்
தங்கவிவே கந்துறந்து சுகமடைய வுயிரலைந்து தொடர்ந்துநிற்கும்
பங்கமிலா நாரதன்றன் மனநழுவிச் சுக்கிலமும் பாய்ந்ததன்றே.

(ப - ரை) நாரதன் என்று ஒருமுனிவன்=நாரதனென்று சொல்லப்பட்ட ஒருமுனீஸ்வரன், மெய்ஞ்ஞான விளக்கொப்பான்=சத்தியஞானதீப சமானன், நல்நீர்க்கங்கைத் தீரமுறு பொற்றலத்தில்=சுத்தோதக ஸ்ரீகங்கையின் கரையிலுறும் சொர்ணபூமியில், சமாதியிருந்

தான்=நிருவிகற்ப சமாதியில் வீற்றிருந்தான், அந்தத் தியானம்வீட்டு = அத்தியானத்தை விடுத்து, ஓர்நேரம் இருப்புழி = சும்மாவிருக்கும் ஒருபோது, விளையாட்டு ஒலியொன்று செவியுற=விளையாடுஞ் சப்தமொன்று செவிப்புலனெய்த, அந்நெறியைப் பார்த்தான்=அம் மார்க்கத்தை நோக்கினன், பேரழகில் அரம்பை திலோத்தமையொப்பார்=மிகுதியான எழிலில் இரம்பை திலோத்தமைகட்குச் சமானமான, திரண்டு சிலபெண்கள் வந்தார் = சிலமங்கையர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து வந்தார்கள்;

கங்கையினீர் விளையாட்டில்=ஸ்ரீ கங்கையினது ஜலக்கிரீடையில், களிப்புறுவார்=சந்தோஷத்தையடைவார், புருடர் அயல்காணுவாற்றல் = வேறுபுருடரைக் காணாததன்மையால், சங்கையற=கற்பனையின்றி, துகில் இல்லார் அவர் வரத்தை = ஆடையில்லாத அவர்களுடைய வரவை, கண்டுமனம் தாவியோடி = பார்த்து மனங்குதித்தோடி, துங்க விவேகந் துறந்து=பரிசுத்தமான ஆராய்ச்சியின்றி, சுகம் அடைய = ஆனந்திக்க, உயிர் அலைந்து= பிராணன் சஞ்சலித்து, தொடர்ந்து நிற்கும் பங்கமிலா நாரதன்றன் மனம் நழுவி=அதனைப் பற்றி நிற்கும் குற்றமற்ற நாரதமுனிவனுடைய உள்ளமானது கெட்டு, சுக்கிலமும் பாய்ந்த தன்றே=விந்துவுங் கழிந்தது அப்போதே. அன்று, ஏ-அசைகளெனினும் ஆம்.

(ஸ்ரீ-வீர) இச்சகத் கோசத்தின்கண்ணே தூயமனத்தினையுடைய நாரதரென்னும் ஒரு முனிவரர் உளர் புண்ணிய லக்ஷ்மியினுடைய காந்திவாய்ந்த ரம்மியமுகத்தில் மிகவும் மணம் வீசாநின்ற கற்பூர திலகம்போன்றவர் இதனுனே நாரதர் வெள்ளிய அங்கத்தினையுடையவரென்று தெரிகின்றது; அந்த முனீஸ்வரர் ஒருபோது மேருவின்குகையில் தியானத்துடனிருந்தனர் ஆண்டு பொற்றடத்தில் ஸ்ரீ கங்கையானது அனேகம் பெரும் பெரும் அலைகளுடன் பிரவஹிக்கும், மேருலக்ஷ்மியினிடத்தில் விளங்காநின்ற வடிவோடுகூடிய ஹாரலதைக் கொப்பாக விளங்கியது ஒருபோது அந்நாரதமுனிவர் தியானந்தத்தில் அச்சரித்தடத்தில் வளையங்கள் தொனியாநின்ற லீலாகலகலாரவமாகிய ஜலக்கிரீடா கோலாகலத் தொனியைக் கேட்டனர் இதென்னவென்று அந்நாரதர் சிறிது குதூகலத்தை மிகுதியுமடைந்தவராயினர், சம்பாவனை பிராசுர்யாதி அர்த்தத்தையுடைய பிராயச் சப்தமும் ஆந்தமாகவுளது அவ்விதன் கண் அன்னம் பிராயசம்ஞையில் பிராயபாவம் ரூபத்தின் பிராயத்தினின்றும் எனப் பாணினி ஜைமினி முதலியோர்களால் பிரயோகிக்கப் பெற்றிருத்தலின் இதனை மூலபதங்கண்டுணர்க; விளையாட்டாக நாடி ஆற்றில் மங்கையர் கணத்தைக் கண்டனர் அக்கூட்டம் இரம்பை திலோத்தமை முதலவர்போலக் கவின்வாய்ந்து ஜலந்தெளித்தலாதி விளையாட்டுடன் ஜலத்தினின்றுங் கரையேறியது, மேலும் தங்கத் தாமரைமொக்கையொக்க வொளிரும் குசமண்டலங்களுடன் புருஷவர்ஜ்ஜித தேசத்தில் ஆடையின்றி விளையாடிக்கொண்டிருந்தது; மேலும் சொச்சதமத்தன்மையால் அன்னியோன்னியம் கண்ணுடித்தன்மையை யடைதலின் எங்கும் பிரதி பிம்பித சர்வாங்க முடைத்தாகி எங்குங் காணப்பெறும் சர்வாங்கத்துடன் எங்குங்கரங்காலுடையதது எங்கும் கண் சிரம் முகம் எனப் பிரசித்தமாய காலவடிவ கற்பதருவாம் பகவானது சம்பந்தத்தாற் கிளம்பிய விஸ்வரூபம்போல இருந்தது; இத்தகைய காந்திவாய்ந்த மங்கையர் கூட்டத்தைக்கண்டு சகசமாகவே முனிவருடைய மனமானது அதன் பின்னர் ஆனந்தத்தையடைந்து மதோன்மத்தமுற்று விவேகாம்சத்தைப் பற்றாததாயிருந்தது, சித்தமானது ஆனந்தத்தோடு கூடியதாக பிராணவாயுவானது கலங்கிநின்றுழி சித்தத்தில் விகாரமுண்டாக சர்வாங்கத்தில் பிராணவாயுக் கலங்கலால் சர்வாங்கசார ரேதசின் கலனமுண்டாயது என்த்

1 கந்தர்வம். 2 சம்பிரமம்.

திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறல்:—ரசநிறைந்த பலம்போலும் கிரீஷ்மாந்தத்தில் மேகம்போலும் மகிழ்ந்த அம்முனிவருடைய மதனஸ்கலிதம் அப்போதுண்டாயது. (86-87)

(ச) பொற்றலத்தில்=சொர்ணமயமான தலத்தில்.

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) கூறியதைப்பற்றி மன்னன் வினுதல்:—என்னலும் என்றது.

என்னலுமே நின்மொழியா மின்னமுதா ளுளங்குளிர்ந்தே னெனினும்வேறு
பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற் குவித்துனதுற் பத்திசொல்வாய்
பின்னருயர் பரம்பொருளை வருந்தியுங்கேட் கின்றேன்மேற் பேசுகென்ன
மன்னனுரை செயக்கேட்டுச் சூடாலை யாமறையோன் மைந்தன்சொல்வான்.

(ப - ரை.) என்னலுமே=என்று கூறலுமே, நின்மொழியாம் இன்னமுதால் உளங்குளிர்ந்தேன்=உன்னுடைய வாக்கியங்களாகிய அமிருதபானத்தினுலே சித்தமானது தண்மையை யடையப்பெற்றேன், எனினும் = என்றபோதினும், வேறு பன்னுமொழி பரம்பொருள்போல் அறிவரிதால் = வேருகக்கூறும் வாக்கியம் பரமான்ம வஸ்துவைப்போல வுணர்வரிது, குவித்து உனது உற்பத்தி சொல்வாய்=சங்கிரகித்து உன்னுடைய அவதாரத்தைக்கூறுவாய், பின்னர்=பின்பு, உயர்பரம்பொருளை = உயர்ந்த பரமான்ம வஸ்துவை, வருந்தியும் கேட்கின்றேன் = பிரயாசைப்பட்டும் வினவுகின்றேன், மேற்பேசுகென்ன= மேலும் நடந்தவற்றைக் கூறுவாயாகவென்று, மன்னன் உரைசெயக்கேட்டு = சிகித்துவசன் கூறக்கேட்டு, சூடாலையாம் மறையோன் மைந்தன்சொல்வான்=சூடாலையாகிய விப்பிரகுமாரன் கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) நாரதமுனிவரானவர் அத்தகைய மகாத்மியமுடையவராகியும் யாவற்றையுமுணர்ந்தவராயிருந்தும் சீவன் முக்தாராகியும் ஆசையற்றவராய் இருந்தும் வைராக்கியவானுகியும் ஒரு சிறிதும் உபமையற்றவராயிருந்தும் அத்தியந்தம் மேன்மையராயிருந்தும் வெளியிலுமுள்ளிலும் நித்தியம் ஆகாயம்போல தெளிவுடையவராயிருந்தும் எங்ஙனம் மதனஸ்கலிதமானதுண்டாயது; ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே இயம்பவேண்டும் என்று மன்னவன் கேட்ப, ஒவ்வொரு தத்துவஞானிகட்கும் மிகப்பிரபல பிராரப்தத்தினுலே விவேகாம்ச நிரோதத்தால் ஒவ்வொரு போது தேக தருமத்தோடுகூடி நிகழுதல் உளதேயாம் என்று சூடாலை யுத்தரங்கூறல்:—ஹே இராஜரிஷியே! இம்மூவுலகத்திலுள்ள பிராணிக்கூட்டங்களில் யாவருக்குமே சரீரமுண்டானல் சுகதுக்கமுமுண்டாகும், மேகவடிவ படம் மூடி விருத்தியடைந்தா லிரவில் இருள்வளர்வதே போலும், இதன்கட்காரணம் இயற்கையேயாம் யாண்டுத் தத்துவஞானிகட்கும் க்ஷணம் சொரூப விஸ்மரணமுண்டாக இத்தகைய அனர்த்தங்களாமோ ஆண்டு அஞ்ஞர்கட்குக் கூறத்தக்கது என்னேயுளது என்னுங் கருத்தால் உரைத்தல்:—நிர்மல சத்தியசொரூபத்தை நிமிடமேனும் மற்றந்திடில் மழைகாலத்தில் பயோதரம் பரவுதலேபோல திருசியம் உல்லாசமடையும் அதனுனே யெப்போதுமே திருசியம் உல்லாசமாகாம விருத்தற்பொருட்டு எக்காலுமே சமாதியினுல் சொரூபத்தை மறவாதிருத்தல் வேண்டும் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:— இடைவிடாது செய்யும் அநுசந்தானத்தினின்றும் பிசகாமலிருந்தால் இமைத்து விழிக்கும் இடைக்கால மாத்திரமுங்கூடச் சொரூபத்தை மறவாதிருந்தால் சித்தத்திலித்திருசியப் பிசாசானது தோற்றமாட்டாது; ஆயின் விஷயசுகாநுபவ காலத்தில் ஆக்கப்பெற்ற ஜீவனுக்கு முக்தத்தன்மை யநுபவமிலதாமெனின் ஆண்டுரைத்தல்:—சுகதுக்கக் கலையினசைவே

2 வீரியம்.

சீவனுக்குப் பந்தமாம் இதரமன்றும் துக்கக்கிரகணம் திருட்டாந்தப்பொருட்டாம், துக்கத்
திற்கேபோல விஷயசுகத்திற்கும் கலனமென்னும் கலாநுபவம் அதன்பொருட்டு இராகாதியா
கிய எச்சித்தத்தின் வெளியசைவுளதோ யாதுதான் சுகத்தடையில் சஞ்சலபாவமுளதோ அத
னுபாய சம்பாதனப்பொருட்டு ஆயிரக்கணக்கான வனர்த்தத்தில் ஸ்பந்தமுளதோ அதுவே
சீவனுக்குப் பந்தமாம் இதரமன்றும் சுகவிசிராந்தியங்கிசமும் எனக் கணமாத்திரமும் சுகவிசி
ராந்தியினல் அதனபாவமுளதாகவே மோக்ஷமேயாம் எனச் சம்சரண அசம்சரணங்களால்
பந்தமோக்ஷங்களி னிருவகையாய வியவத்திதிக் கூறப்பெற்றதாம்; கூறிய பொருளேயே
விரித்துரைத்தல்:—எதுவரை புலன்களாகிய துஷ்டர்களால் சுகதுக்க தசையானது வா
வழைக்கப்பெறவில்லேயோ அதுவரை சௌமியனுகிய சீவனுனவன் சுகசமமுடையவனுய்ச்
சாந்தன்போலிருப்பன்; நிரதிசயானந்த தனது தத்துவாஞ்ஞானமே இக்கலக்கத்திற் காரண
மாம், ஆயின் எதனல் அதன் நிவிர்த்தியால் விசிராந்தி கிடைக்குமெனின் அதனைக்கூறல்:—
சுத்தமாய் அவசியமுணாத்தக்கதாய தனதான்மாவின் போதமாகிய சுவாத்மஞானமய வடிவத்
தால் சுகதுக்காதிக ளில்லேயென்பதால் இவ்விசிராந்தியானது உண்டாகும்; யாவுமே சிதா
காசவடிவப் பிரஹ்மமென்னும் கனநிச்சயமுளதாய் நிலேபெறவே சீவன் தயிலந்தீர்ந்த விளக்
கேபோலச் சமத்தையடைவன் சுகாதிகளில் இராகமானது நன்குக்ஷயமாகவே தீபம்போற்
சாந்தியடைவதில் என்னேயையம்; ஆத்ம சுபாவவசத்திஞலே யிந்த மகத்தாகிய ஜகத்தான
துண்டாயது வாசனேயிஞலே ஸ்திதியையடைந்து தர்மாதர்மவசத்தில் நிலேக்கும், எங்ஙனம்
வருணிக்கப்பெற்ற விலக்கண வியற்கை எல்லாவஸ்துக்களிலும் பிரளயபரியந்தம் பிரசித்த
மாமோ அங்ஙனம் மாயாசபல ஆன்மாவிற்கு சர்க்காதி யியற்கை சுருதியாதிப் பிரசித்தமாம்
அதன் வசத்திஞலே யிஃதுண்டாயதென்பதாம். "போகப்பொருட்டுச் சிருட்டியாமென்பர்
போலியர் சிலர், ஆகக் கிரீடையின்பொருட்டென்பாரபரர், தேவனுக்கிதுதான் இயற்கை
யதேயாம் ஆவலென்னே யாப்தகாமனுக்கு" என்று ஸ்ரீ கௌடபாதபகவான் திருவாய்மலர்ந்
தருளியுள்ளார், ஞானப்பியாசத்திஞலே வாசனேகளின் அபக்ஷயத்தைச் சம்பாதித்து தர்மா
தர்மங்களிஞல் கவரப்பெறுவதில்லே யதனல் ஜந்து பிறப்பதில்லேயென்பது எம்மனோரது
அநுபவம் முனிவனே; இவ்வண்ணம் அநுபவ சாமர்த்தியத்தைக் கீர்த்தித்தபோது அதனது
வகையைக் கேட்கும் வேட்கையுடைய மன்னவன் அதனேப் புகழ்ந்துகொண்டு வழங்கிய
கதையின் சேடத்தைச் சுருக்கமாக அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமெனல்:—என்னலுமே யென்றது.
உபதேசிப்பவர்களுக்குள் மேன்மை மிக்கோய்! மிகவும் உதாரமாய பெரும்பொருளே நீ கூறு
கின்றுய் அநுபூதியை யநுசரித்திருக்கின்றது பரமார்த்தம்போல அதிரகசியமா யிருக்கின்றது;
ஹே சுந்தர! இன்றுகேட்ட உன்னுடைய இந்த வாக்கியச் செல்வத்தானே அமிருதத்தைப்
பானஞ்செய்ததேபோலச் சாந்தத்தன்மையை உள்ளேயானடைந்தனன் ஆகையிஞல் சுருக்க
மாக முதலில் அந்த உன்னுடைய உற்பத்தியை விரைவில் எனக்குக் கூறுவாய் அதன்பின்
உன்னுடைய ஞானகர்ப்பம் வாய்ந்த வாக்கை முயல்வுடன் கேட்பேன்; அந்தப் பதுமஜபுத்
திராகிய நாரதமுனிவரால் அவ்வீரியம் எவ்வாதாரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது மேன்மை
மிக்க நீ இப்போதுள்ளபடியே எனக்குக் கூறவேண்டும்.

(ச) எனவுரைக்கு மவ்வளவிற் சிகித்துவசன் மொழிகின்ரு னெல்லாங்காணு, மனேய
முனியாஞ் சீவன்முத்தன் மதன்வசமதனே யடைவோவித்தைக், கனமுடைய பொருளாய்க்
கெம்பீரமா யிரகசியம்போற் காண்கையாலே, யுனதருளா லுரையென்ன மறையவன்சேய்
மீண்டுமதற் குரைப்பதாஞன். (1)

உ அசனிவர்த்தி. ० வயவகிரம் ; வயவக்ரமின்மை.

நிருமலமாய்ச் சத்தியமா மான்மாவைக் கணமெனினு நீங்குமாகிற், கருமுகில்கண் மழை
நாளிற் செறிவதுபோற் சுகவிருத்தி கனமதாகு, மருவமா மறிவுருவை யனவாதந் தியானத்தா
லகலாநிற்கின், மருவுசுக மாம்பேய்தான் மருவலுரு விதனியல்பை மறுத்துங்கேளாய். (2)

துக்கசுக லேசமே சீவனுக்குப் பந்தமது துடைத்தன்முத்தி, தக்கதுவே பந்தமுத்தி நிச்
சயமா மறிவுருவாந் தன்சொரூப, மிக்கபர சுத்தமதிற் றுக்கசுக மில்லேயென மிகவுநாடி, லக்க
ணமே யவன்சீவன் முத்தனிதி லியாதேனு மையமில்லே. (3)

(இ-ள்) சீவனுக்குச் சுகதுக்க லேசத்தோற்றமே பந்தம், அது துடைத்தல் = அதன
பாவமே, முத்தியாம், தக்கதுவே, இத்தன்மையே, பந்தமுத்திப் பிராகாரங்களி னிச்சயமாம்.

தோற்றுகின்ற வுலகனைத்துஞ் சிதாகாசப் பிரமமெனத் துணிந்துநாடி, யேற்றமுள வவ்
வறிவின் மனமிருப்பை யெய்தும்போ திந்தச்சீவன், சாற்றுதயில முந்திரியு மில்லாத விளக்
கென்னத் தணிந்துபோகும், மாற்றுமதத் துவத்திஞட்சுபாவத்தாலுண்டான வகிலமெல்
லாம். (4)

(இ-ள்) சீவன்=சீவபாவம்.

கருவான வாதனேயா விருப்படைந்து கன்மாகன் மத்திஞலே, பெருகாநின் றுளதிந்த
வாதனேயைச் சமன்செய்து பேதமாகுங், கருவான வறம்பாவங் கெடுப்பானேற் கனமான வந்
தச்சீவன், மருவாது பிறப்பிறப்பி லிதுவெங்கள் சித்தாந்த மதித்துக்கொள்வாய். (5)

(இ-ள்) ஆண்டு; சொரூபத்திலுண்டான விந்தச்சகம் வாதனேயால் விருப்படைந்து,
கன்மா கன்மத்திஞல்=கரும பாரதந்திரியத்திஞல், பெருகாநின்றுளது, ஆதலின், இந்த வாத
னேய்யைச் சமன்செய்து அறம்பாவங் கெடுப்பானேற் பந்தமுறுன், ஆதலிற் கருமபந்த மின்மை
யிற் சீவன் பிறவான், இது=இவ்வாறு, எங்கள் சித்தாந்தம். (88)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) மீளவும் தனது வரலாற்றையே விரித்துரைத்தல்:—நழுவு, குட,
செய்ய, என்பன.

நழுவுமன மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனுர் நல்விவேகப்
பழுதில்பெருந் தூணிலே நற்புத்தித் தோட்டியாற் பற்றிக்கட்டித்
தழுவுபடி கக்குடத்திற் றுதுவைவிட் டான்பாலேச் சாலவார்த்தான்
செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்ததன்றே.
குடநின்று புறப்பட்ட குமாரனுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில்செல்வப்
படலங்க ளுண்டாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோகப் பதுமத்தோனுங்
கடனென்று போனுக்கு மெய்ஞ்ஞானக் கரைகாணக் காட்டிவிட்டா
னுடனந்நா ளன்னவனுற் குடம்பெறலாற் கும்பனெனு மொருபேர்பெற்றேன்.
செய்யகலே மகளெனக்குத் தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறியதாயா
மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் விளேயாடி வந்தேனென்ன
வையவுனேத் தெரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல்லா மமையப்பெற்றேன்
மெய்யிதுவென் றுன்மன்னன் கும்பனதற் கிவ்வாறு விளம்பலுற்றுன்.

(ப - ரை) நழுவு மனமெனு மத்தமதகயத்தை=இழிவுற்ற உள்ளமென்னும் மதோன்
மத்தமான யானேயை, நாரதனுர் = நாரதமுனிவரானவர், நல் விவேகப் பழுதில் பெரும்

தாணிலே=நல்ல விவேகமாகிய கெடுதலில்லாத பெரியதம்பத்திலே, நற்புத்தித் தோட்டியால் பற்றிக்கட்டி=நல்ல புந்தியாகிய அங்குசத்தால் பிடித்துப்பிணித்து, தழுவு படிகக்குடத்தில்=பக்கத்திலிருந்த வெண்பளிங்குக் கும்பத்தில், தாதுவைவிட்டான்=வீரியத்தை விடுத்தனன், பாலைச்சால வார்த்தான் = க்ஷீரத்தை மிகவும்பெய்தான், செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோல்=பூரணச்சந்திரன் க்ஷீராப்தியில் விருத்தியாவதேபோல், கருவளர்ந்து சிறந்தது=கருப்பமானது விருத்தியாகிச் சிறப்பை யடைந்தது. அன்று, ஏ-அசை.

குடநின்று புறப்பட்ட குமரனுக்கு=கும்பத்திலிருந்து வெளியேவந்த மைந்தனுக்கு, விஞ்சையெனுங் குறைவில் செல்வப்படலங்கள் உண்டாக்கி = வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட நிறைந்த ஐஸ்வரியக் கூட்டங்களை யுள்ளனவாக்கி, பிதாமகன்பால் கொடுபோக=பிரமாவினிடத்திற் கொண்டுசெல்ல, பதுமத்தோனும் = பிரமாவும், கடன் என்று = நமது கடமையென்று, பேரனுக்கு=பௌத்திரனுக்கு, மெய்ஞ்ஞானக் கரைகாண=சத்தியஞானக் கரையைக் காணும்படியாக, காட்டிவிட்டான்=காண்பித்தனன், உடன் அந்நாள்=உடனே அப்போது, அன்னவனால் = அவனாலே, குடம்பெறலால் கும்பன் எனும் ஒரு பேர்பெற்றேன்=கும்பம் பிரசவித்தலால் கும்பனென்னும் ஒருநாமத்தை யடைந்தனன்.

செய்ய கலைமகள் எனக்குத்தாயாம்=சிறந்த சரசுவதிதேவி எனக்கு மாதாவாம், காயத்திரிதான் சிறியதாயாம்=காயத்திரிதேவியானவள் சிறியமாதாவாம், மையில் சதுர்வேதமெனுந் தோழருடன்=குற்றமற்ற நான்கு வேதங்கள் என்னும் சகாக்களுடன், விளையாடிவந்தேன் என்ன=கிரீடித்து வந்துளேன் என்றுகூற, ஐயவுனைத் தெரிசித்தேன்=ஞானாசிரியரே தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தேன், பெறவேண்டும் பேறெல்லாம் அமையப்பெற்றேன் = அடையவேண்டிய பயனையெல்லா மடையப்பெற்றேன், மெய்யிதுவென்றான் மன்னன் = உண்மையிது என்று கூறினான் சிகித்துவசன், கும்பனதற்கிவ்வாறு விளம்பலுற்றான்=கும்பமுனிவன் அதற்கிந்த வண்ணம் விளம்பத் தொடங்கினான்.

(ஸ்ரீ - வீர) அதன்பின் அந்நாரதரால், மனமாகிய மதோன்மத்த யானையானது விவேகமென்னும் பெரிய யானைகட்டும் தம்பத்தில் தூயபுத்தி வடிவச் சருமக்கயிற்றினாலே நன்கு கட்டப்பெற்றது, அற்புதமான காந்திவாய்ந்திலங்கும் பக்கத்திலிருந்த படிகக்கும்பத்தில், நெகிழ்ந்த ஆகாரத்தையுடைய சந்திரனைச் சந்திரனிடத்திலேபோல் நாரதரானே அர்ப்பிக்கப்பெற்றது; சங்கற்பிதமாய க்ஷீரத்தினாலே அக்கும்பமானது அவரானே பூரிக்கப்பெற்றது; ஆண்டுமாசத்தால் க்ஷீரத்தில் நேய உற்சுகமடைந்த முனிநாதரை, மந்தமாக அக்கினி காரிய ஆகுதிகளில் முயல்வித்துக்கொண்டு அமிருத அப்தியின்கண்ணே இந்துவினின்றும் பிரதிபிம்ப இந்துவைப்போலச்சுபகர்ப்பமானது வளர்வினை யடைந்தது; நிறைந்த இந்துவை மாசமேபோலவும், வசந்தகாலம் புஷ்பத்தைப்போலவும், கமலபத்திராக்ஷ கர்ப்பத்தைக் கும்பம் காலத்தை யனுசரித்துப் பிரசவித்தது; பரிபூரண சமஸ்தாங்க கர்ப்பமானது கும்பத்தினின்றும் வெளியே வந்தது, கடபரிச்சின்ன அம்போதியினின்றும், க்ஷீரார்ணவத்தினின்றும் க்ஷயவர்ஜித வேறு இந்துவைப்போலவாம்; சில தினங்களினாற்றானே அக்குழந்தை விருத்தியை நன்கடைந்தது அப்பிரமேய அங்க சௌந்தரியமுடையதாய்ச் சுக்கிலபக்ஷத்திற் சசியேபோலும், சாதகர்மாதி யுபநயநாந்த சர்வசமஸ்காரங்களாலும், அந்த மைந்தன் நிறைவுறவே, அந்நாரதமுனிவர் பாண்டத்தினின்றும் பாண்டத்திற்போலச் சகலவித்தைத் தனங்களையும் அக்குமரன்பால் நிறைவித்தனர். நிறைவித்த பின்னர் எல்லாவித்தைகளிலும் பூரணமெய்திய இக்குமரனைக் கூட்டிக்கொண்டு அந்நாரதமுனிவர் பிரஹ்மலோகத்தை நோக்கிச் சென்றனர். சென்று தனது பிதாவைத் தெரிசித்து நமஸ்கரித்து யாவற்றையும் தெரியப்படுத்தினர், பிரஹ்மாவானவர் ஆசீர்வாத மாத்திரத்தானே அக்கும்பனெனப் பெயரிய பேரனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மையும், ஞானங்களின் பரம அவதிபூதமாகிய தத்துவஞானத்தில் விசிராந்தியும் அடையுமாறு செய்வித்தனர்; ஹே சாதுவே! கமலோற்பவராகிய பிரஹ்மாவினுடைய பௌத்திரனாகிய அந்தயான் கும்பமுனிவன் உனது எதிரில் இருக்கப்பெற்றவன், நாரதமுனிவருடைய கும்பஜபுத்திரன் யான்றான்; அற்றேல், ஸ்திரீகட்குப் பரதைவதமாகிய தம்பர்த்தாவினுடைய சந்நிதியில் தருமஞ்ஞ வைதர்ப்பியாகிய சூடாலையினால் எங்ஙனம் இப்பொய் கூறுதல்கூடும், குதிரைப்பொய்யில் நூறைக்கொன்றான் கோவின்பொய்யி லாயிரங்கொன்றான், புருடப்பொய்யிற்றன்னையும் தன்னவரையும் கொன்றவனாவன், என்று பூர்வ ராமாயணத்தில் ஸ்ரீ இராமர் வசனமும் யாவன் வேறுவிதமாக இராநின்ற ஆன்மாவை வேறுவிதமாகக் கூறாநிற்பனோ, ஆன்மாபகாரியாய அத்திருடனால் என்ன பாபந்தான் செய்யப்படவில்லை, என்று மகா பாரதத்தில், பரதன் பொருட்டுச் சகுந்தலையினாலே யுரைக்கப்பெற்ற வசனமும், இவ்வாறு கோபத்தையடையும் எனின்? இது தோடமாகாதாம், இனி யுபதேசிக்கப்பெறும் பிரஹ்மவித்தையில் உருசி யுண்டாக்கற்பொருட்டுற்ற அந்த வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரிய விடயார்த்த அபாதத்தால், பொய்ம்மையின்மையின்; வைதிக அர்த்தவாத வாக்கியம்போலும் பிராமாண்யங் கூடலின், தத்துவஞான பலத்தினால், எல்லாவடிவமுமாகியதாந்தன்மைகொண்டாதல், யான் மனுவாயிருந்தேன் சூரியனும், என்பதாதியாகக் கூறிய வாமதேவர் கூற்றேபோல, அந்தக் கும்பன் இந்தயான் என்பதாதியாகக் கூறியது பொய்யன்றாம், பர்த்தாவின் வஞ்சனைத் தோடமுமிலதாம்; கருமத்தினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலு மெப்போதும், நாயகற்கிதமே நவிற்றுகவென்னும், வசனத்தினால், பர்த்தாவிற்கு வித்யாவிசுவாச ஜனனத்தால் இந்த வாக்கியம் பரமஹிதமேயாதலின் வஞ்சகங் கூறுவதாகாதாமென்க. பதுமஜபுரத்திற் பிதாவினுடன் இன்பப்படி இஷ்டம்போல வசிப்பேன்; நான்குசுகிருத்துக்களாகிய வேதங்கள் என்னுடைய லீலாவிலாசிகளாம்; நேரே தாயின்மையின் பிதாவினுடைய மாதாதிகளே தனது மாதாதிகள் என்னுங் கருத்தானே யுரைத்தல்:—செய்யவென்பதாதி. எனக்கு மாதுருஷ்வசா காயத்ரீ தேவியாம், எனது மாதாவோ சரசுவதிதேவியாம், எனது கிருகம் பிரஹ்மலோகத்திலாம், பிரஹ்மாவினுடைய பௌத்திரனாய் ஆண்டு நன்னிலைமையோடு மிருக்கின்றேன். இட்டப்படி யெல்லா வுலகங்களிலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பேன், லீலையாக மாத்திரமேயலாது, பரிபூர்ணத் தன்மையானே யாதொரு காரியத்தின் பொருட்டுமல்லவாம்; கூறிய பொருளின் விசுவாசப்பொருட்டுத் தன்னிடத்தில் தேவலிங்கங்களைக் காட்டல்:—பூலோகத்தில் யான் சஞ்சரிக்கும்போது என்னுடைய பாதங்கள் மகிதலத்திற் பரிசிப்பதே கிடையாது, அங்கங்கள் தூளிகளைத்தீண்டாவாம், வபுவும் அழுக்கை யடைவதில்லை. இன்று ஆகாசமார்க்கமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தபோதுன்னை யெதிரிற்கண்டேன், அதனாலிங்குவந்தேன் மன்னனே! இங்ஙன மெல்லா வரலாறும் உனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறினேன்.

- உற்சாகம்.

18—வது தினம்.

ஹே சாதுவே இன்றுயான் றன்னியர்களுடைய அக்கிர கண்ணியனாக வெண்ணப்பட்டு விளங்குகின்றேன், அமிருதந் தெளிக்கும் வாக்கினாலே யாது உன்னாலிப்போது என்பொருட்டனுக்கிரகிக்கப்பெற்றதோ அது யாருக்குத்தான் கிடைக்கும்; உனதுபதேசத்தால் எனக்கு

அவசியம்பவிக்கும் கிருதார்த்தத்தை யெனக்குறிப்பிக்கும்பொருட்டுச் சித்தித்ததுபோலாக்கிக் கூறியதாம்.

எங்ஙனம் சாதுசமாகமமானது தண்மையைத்தந்ததோ அங்ஙனம் இவ்விராஜ்ஜிய லாபாதிகளும் மற்றும்பிற எப்பொருள்களும் எனது சித்தத்தைக் குளிர்ச்சி செய்யமாட்டா வாம்.

(ச) பாலே=சங்கற்பிதமான க்ஷீரத்தை.

கலைமகள்=சரசுவதி, இரக்ஷிப்பவளாதலிற்றாயாம் அவளது தங்கை காயத்திரி யென்ற தனால், தனக்குச் சரசுவதி யனுக்கிரகத்தாற் கிடைத்த சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும், சதுர்வேத மெனுந் தோழர் என்றமையால் வேதார்த்த தத்துவஞானத்தையுங் குறிப்பித்ததாம். ஆகிய இவருடன்கூடிச் சகல சகத்திலும், இச்சைப்படி விளையாடி வருபவனியான். (89-90-91)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இவ்வாறு கூறியபோது, அப்பூபதியினுடைய வாக்கியத்தை விவக்ஷிதார்த்த சமாப்தியின் முன்பே தடுத்து, அம்முனிகுமார ரூபிணியாய சூடாலையே மறுபடியும் கூறத்தொடங்கல்:—எனையென்பது.

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்றா யெனக்குநீயு
முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான்பிறவிக் குள்ளமஞ்சி
வினையறுகா னகம்புகுந்தேன் சிகித்துவசன் பேர்நாட்டில் வேந்தாந்தன்மை
தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன் பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியாநின்றேன்.

(ப-ரை) எனையுரைத்தேன் உனக்குமுதல் = என்னைக்கூறினேன் உனக்குமுதலில் நீயா ரென்செய்கின்றாய் = நீயார் இங்கு எதன்பொருட்டு என்ன செய்துகொண்டிருக்கின்றாய், எனக்கு நீயும் உனையுரைப்பாய் என்றலுமே=என்றனுக்கு நீயும் உன்றனைக்கூறுவாய் என வினுதலுமே, மன்னனுரைப்பான்=அரசன் மொழிவான், பிறவிக்குள்ளமஞ்சி=ஜனன மரண சமுசாரத்துக்கு மனமானது பயந்து, வினையறுகானகம் புகுந்தேன்=சர்வ உபசாந்தியாய ஆரண்யம் பிரவேசித்தேன், சிகித்துவசன்பேர்=நாமம் சிகித்துவசனும், நாட்டில் வேந்தாந்தன்மை=இராச்சியத்தி லரசனுந்தன்மை, தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன்=அத்தன்மையையும் நிந்தித்து இவ்விடத்தி லுறைகின்றேன், பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியாநின்றேன்= மாறிமாறிவரும் ஜனன மரணங்கட்கே ஓயாமல் உள்ளந்தபித் துழல்கின்றேன்.

(ஸ்ரீ-வீர) நல்லது என்னைப் புகழ்ந்தகதை போதும்போதும், உன்னால் வினவிய யாவுமே யுனக்கு முதலில் என்னாற் கூறப்பெற்றது, ஹே சாதுவே! நீயார்? இம்மலைக்காட்டில் என்ன செய்கின்றாய்? எனக்குக் கூறுதி, இவ்வுன்னுடைய வனவாசித் தன்மையானது எவ்வளவுகாலத்தில் முடிவுபெ றடையும், வனவாச சாத்யப்பிரயோசனத்தையும் உண்மையாயுரைத்தி, மறைக்கவேண்டாம், உம்மைப்போன்ற தவத்தினர்கள் பொய்மொழிய அறியார் ஆகலின். தேவபுத்திரனுகிய நீ யாவற்றையும் உள்ளதுள்ளபடியே உணர்வாய், லோக விருத்தாந்த முழுவதுமே யுனக்குத்தெரியும் பின்னென்னே யுனக்குயான் வேறு கூறவேண்டியதுளது சம்சார பீதத்தன்மையானே வனாந்தரத்தில் வசிக்கின்றேன். என்விடயமெல்லா முனக்குத் தெரிந்தே யிருந்தபோதினும் ஹே ஆரியனே சிறிது சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன், சிகித்துவசன் என்னும் பூபாலனியான் இராஜ்ஜியத்தை விடுத்துவந்து ஈண்டுத் தவம்புரிந்துகொண்டிருக்கின்றேன் ஹே தத்துவஞ்ஞனே இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே மறுஜன்மத்தை யுத்தேசித்து அத்தியந்தம் பயந்து நடுங்குகின்றேன். (92

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அவ்வாறு தவந்தொடங்கியும் அஞரேயுற்றேனல்லாமல் வாஞ்சித்த இன்பமடைந்திலேன் என்ன மன்னன் றதற்குக் கும்பன் கூறல்:—இப்பரிசேயென்பது.

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி யியற்றாநின் றுஞ்
செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந் தேனமுதந் தீநஞ்சான
தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப் பான்குரவ னுணர்த்துஞான
மெய்ப்படவந் தாற்சுகமாம் போதுபோக் குங்கிரியை விநோதமன்றே.

(ப-ரை) இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு=இவ்வகையாகவே தவமாகிய கிரியைக்கு, வேண்டினவெல்லாந் தேடியியற்றாநின்றும்=வேண்டிய சாமக்கிரியைகள் யாவற்றையும் சேகரித்துத் தவம்புரிந்தும், செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர் சேர்ந்தேன்=சொல்லுதற்கரிய துன்பம் விடுத்துப் பெரிய துயரத்தை யடைந்தனன், அமுதந் தீநஞ்சானது ஒப்பரியாய் என்றலுமே= அமிர்தமானது கொடிய விடமானது உவமையில்லாதாய் என்று கூறுதலுமே, கும்பன் உரைப்பான்=கும்பமுனிவன் கூறுவான், குரவனுணர்த்து ஞானமெய்ப்பட வந்தால் = ஆசிரியன் அறிவிக்கும் ஞானமானது உண்மையாக வுதிதமாகுமாயின், சுகமாம்=இன்பமாம், போதுபோக்குங் கிரியை விநோதமன்றே=காலம்போக்குவதற்காய கிரியையானது விளையாட்டு மாத்திரமல்லவோ.

(ஸ்ரீ-வீர) இந்த உபவாசதேவ அதிதிபூஜாதிரூப நியதகாலத்தினால் வரைந்து கொள்ளப்பெற்ற, கிரியையை நன்கு சம்பாதித்தபோதினும், துக்கத்தினின்றும் பெருந்துக்கக் கூட்டத்தை யடைந்துள்ளேன், அமிருதமும் எனக்கு விடமாயிருக்கின்றது, "வித்தையும், அவித்தையும் என்னுமிரண்டையும், விவேகியெவன்றான் உடன்கொண்டுணரும், அவித்தையான் மிருத்தியுவை யகற்றி, வித்தையால், அமிருதந்தன்னை யயிலுவனன்றே" என்பதாதி சுருதியினாலே; அமிருதத்வஹேதுவென விசிராந்தியின் பொருட்டினிது கவர்ந்தபோதினும், கர்ம சமுச்சிதமாய உபாசனை யெனக்கு விசிராந்தியை யுண்டாக்காமையின் விடம்போலிருக்கின்றது, அஃதென்ன காரணம் என்பதைக் கூறவேண்டுமென்பது கருத்தாம். கரும சமுச்சித உபாசனையானே முக்தியென்னும் அரசனது மயக்கம் எதுவரை நீக்கப்பெறவில்லையோ அதுவரை இவ்வான்மாவினுடைய தத்துவம் உபதேசிக்கப்பெற்றபோதினும் உணர்ந்துகொள்ள மாட்டான் எனவதன் நிவாரணப்பொருட்டுத் தனக்குப் பிதாமக ருபதேசித்த முறையைக் கேட்பித்தல்:—கிரியை ஞானங்களின் மத்தியில் யாதொன்று முக்திகாரணமாமோ அதனை யெனக்குக் கூறுவீராக ஹே பிரபுவே! என்று பிதாமகனை யான் பூர்வம் ஒருபோது இதனைக் கேட்டேன்; அதற்குப் பிரஹ்மா கூறியதாவது: ஞானமே பரமசிரேயசாம், கைவல்யம் அதனலவசியம் உண்டாம் என்று பிரத்தியக்ஷமா யனுபவிக்கப்பெறும்; கிரியையோ சுவர்க்காதி போக விநோதப்பொருட்டு முயன்றபோதினும், அதற்குத் துச்சத்தன்மையுண்மையின், அபுருஷார்த்தத்தன்மையானே அநர்த்தந்தொடர்ந்து சம்பாதித்தலானே ஆயுட்கால மகற்றற்பொருட்டே சுருதியினாற் கூறப்பெற்றதாம். அங்ஙனமே சுருதியும்:—செய்துகொண்டே யீண்டுக் கருமங்களை சீவிப்பான் விழைகசதவருடங்கள்" இவ்வண்ணம் உன்பால் அயலாறிதனினும் இலையே கருமம்பற்றாதிவனிடம்" என்பதாக அறைகின்றது. (93)

(ச) ஞானம்=ஞானசாதனம், போதுபோக்கும் = காலங்கழிக்கும் ரூபமான விநோத நிமித்தமே, கிரியை=தவஞ்சுவாத்தியாதி ரூபங்களாம்.

அவசியம்பவிக்கும் கிருதார்த்தத்தை யெனக்குறிப்பிக்கும்பொருட்டுச் சித்தித்ததுபோலாக்கிக் கூறியதாம்.

எங்ஙனம் சாதுசமாகமமானது தண்மையைத்தந்ததோ அங்ஙனம் இவ்விராஜ்ஜிய லாபாதிகளும் மற்றும்பிற எப்பொருள்களும் எனது சித்தத்தைக் குளிர்ச்சி செய்யமாட்டா வாம்.

(ச) பாலே=சங்கற்பிதமான க்ஷீரத்தை.

கலைமகள்=சரசுவதி, இரக்ஷிப்பவளாதலிற்றாயாம் அவளது தங்கை காயத்திரி யென்ற தனால், தனக்குச் சரசுவதி யனுக்கிரகத்தாற் கிடைத்த சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும், சதுர்வேத மெனுந் தோழர் என்றமையால் வேதார்த்த தத்துவஞானத்தையுங் குறிப்பித்ததாம். ஆகிய இவருடன்கூடிச் சகல சகத்திலும், இச்சைப்படி விளையாடி வருபவனியான். (89-90-91)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இவ்வாறு கூறியபோது, அப்பூபதியினுடைய வாக்கியத்தை விவக்ஷி தார்த்த சமாப்தியின் முன்பே தடுத்து, அம்முனிகுமார ரூபிணியாய சூடாலையே மறுபடியும் கூறத்தொடங்கல்:—எனையென்பது.

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்றா யெனக்குநீயு
முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான்பிறவிக் குள்ளமஞ்சி
வினையறுகா னகம்புகுந்தேன் சிகித்துவசன் பேர்நாட்டில் வேந்தாந்தன்மை
தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன் பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியாநின்றேன்.

(ப - ரை) எனையுரைத்தேன் உனக்குமுதல் = என்னைக்கூறினேன் உனக்குமுதலில் நீயா ரென்செய்கின்றாய் = நீயார் இங்கு எதன்பொருட்டு என்ன செய்துகொண்டிருக்கின் றாய், எனக்கு நீயும் உனையுரைப்பாய் என்றலுமே=என்றனுக்கு நீயும் உன்றனைக்கூறுவாய் என வினாதலுமே, மன்னனுரைப்பான்=அரசன் மொழிவான், பிறவிக்குள்ளமஞ்சி=ஜனன மரண சமுசாரத்துக்கு மனமானது பயந்து, வினையறுகானகம் புகுந்தேன்=சர்வ உபசாந்தி யாய ஆரண்யம் பிரவேசித்தேன், சிகித்துவசன்பேர்=நாமம் சிகித்துவசனும், நாட்டில் வேந் தாந்தன்மை=இராச்சியத்தி லரசனுந்தன்மை, தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன்=அத்தன்மை யையும் நிந்தித்து இவ்விடத்தி லுறைகின்றேன், பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியாநின்றேன்= மாறிமாறிவரும் ஜனன மரணங்கட்கே ஓயாமல் உள்ளந்தபித் துழல்கின்றேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) கல்லது என்னைப் புகழ்ந்தகதை போதும்போதும், உன்னால் வினவிய யாவுமே யுனக்கு முதலில் என்னாற் கூறப்பெற்றது, ஹே சாதுவே! நீயார்? இம்மலைக்காட்டில் என்ன செய்கின்றாய்? எனக்குக் கூறுதி, இவ்வுன்னுடைய வனவாசித் தன்மையானது எவ் வளவுகாலத்தில் முடிவுபெ றடையும், வனவாச சாத்யப்பிரயோசனத்தையும் உண்மையா யுரைத்தி, மறைக்கவேண்டாம், உம்மைப்போன்ற தவத்தினர்கள் பொய்மொழிய அறியார் ஆகலின். தேவபுத்திரனாகிய நீ யாவற்றையும் உள்ளதுள்ளபடியே உணர்வாய், லோக விருத் தாந்த முழுவதுமே யுனக்குத்தெரியும் பின்னென்னே யுனக்குயான் வேறு கூறவேண்டிய துளது சம்சார பீதத்தன்மையானே வனாந்தரத்தில் வசிக்கின்றேன். என்விடயமெல்லா முனக்குத் தெரிந்தே யிருந்தபோதினும் ஹே ஆரியனே சிறிது சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன், சிகித்துவசன் என்னும் பூபாலனியான் இராஜ்ஜியத்தை விடுத்துவந்து ஈண்டுத் தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன் ஹே தத்துவஞ்ஞனே இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே மறுஜன்மத்தை யுத் தேசித்து அத்தியந்தம் பயந்து நடுங்குகின்றேன். (92

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அவ்வாறு தவந்தொடங்கியும் அஞரேயுற்றேனல்லாமல் வாஞ்சித்த இன்பமடைந்திலேன் என்ன மன்னன் ~~அவ~~தற்குக் கும்பன் கூறல்:—இப்பரிசேயென்பது.

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி யியற்றுகின் றுஞ்
செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந் தேனமுதந் தீநஞ்சான
தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப் பான்குரவ னுணர்த்துஞான
மெய்ப்படவந் தாற்சுகமாம் போதுபோக் குங்கிரியை விநோதமன்றே.

(ப - ரை) இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு=இவ்வகையாகவே தவமாகிய கிரியைக்கு, வேண் டினவெல்லாந் தேடியியற்றுகின்றும்=வேண்டிய சாமக்கிரியைகள் யாவற்றையும் சேகரித்துத் தவம்புரிந்தும், செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர் சேர்ந்தேன்=சொல்லுதற்கரிய துன்பம் விடுத்துப் பெரிய துயரத்தை யடைந்தனன், அமுதந் தீநஞ்சானது ஒப்பரியாய் என்றலுமே= அமிர்தமானது கொடிய விடமானது உவமையில்லாதாய் என்று கூறுதலுமே, கும்பன் உரைப் பான்=கும்பமுனிவன் கூறுவான், குரவனுணர்த்து ஞானமெய்ப்பட வந்தால் = ஆசிரியன் அறிவிக்கும் ஞானமானது உண்மையாக வுதிதமாகுமாயின், சுகமாம்=இன்பமாம், போதுபோக் குங் கிரியை விநோதமன்றே=காலம்போக்குவதற்காய கிரியையானது விளையாட்டு மாத்திர மல்லவோ.

(ஸ்ரீ-வீர) இந்த உபவாசதேவ அதிதிபூஜாதிரூப நியதகாலத்தினால் வரைந்து கொள்ளப் பெற்ற, கிரியையை நன்கு சம்பாதித்தபோதினும், துக்கத்தினின்றும் பெருந்துக்கக் கூட் டத்தை யடைந்துள்ளேன், அமிருதமும் எனக்கு விடமாயிருக்கின்றது, "வித்தையும், அவித் தையும் என்னுமிரண்டையும், விவேகியெவன்றான் உடன்கொண்டுணரும், அவித்தையான் மிருத்தியுவை யகற்றி,வித்தையால், அமிருதந்தன்னை யயிலுவனன்றே" என்பதாதி சுருதியி னாலே, அமிருதத்வஹேதுவென விசிராந்தியின் பொருட்டினிது கவர்ந்தபோதினும், கர்ம சமுச்சிதமாய உபாசனை யெனக்கு விசிராந்தியை யுண்டாக்காமையின் விடம்போலிருக்கின் றது, அஃதென்ன காரணம் என்பதைக் கூறவேண்டுமென்பது கருத்தாம். கரும சமுச்சித உபாசனையானே முக்தியென்னும் அரசனது மயக்கம் எதுவரை நீக்கப்பெறவில்லையோ அது வரை இவ்வான்மாவினுடைய தத்துவம் உபதேசிக்கப்பெற்றபோதினும் உணர்ந்துகொள்ள மாட்டான் எனவதன் நிவாரணப்பொருட்டுத் தனக்குப் பிதாமக ருபதேசித்த முறையைக் கேட்பித்தல்:—கிரியை ஞானங்களின் மத்தியில் யாதொன்று முக்திகாரணமாமோ அதனை யெனக்குக் கூறுவீராக ஹே பிரபுவே! என்று பிதாமகனை யான் பூர்வம் ஒருபோது இதனைக் கேட்டேன்; அதற்குப் பிரஹ்மா கூறியதாவது: ஞானமே பரமசிரேயசாம், கைவல்யம் அதனா லவசியம் உண்டாம் என்று பிரத்தியக்ஷமா யனுபவிக்கப்பெறும்; கிரியையோ சுவர்க்காதி போக விநோதப்பொருட்டு முயன்றபோதினும், அதற்குத் துச்சத்தன்மையுண்மையின், அபுரு ஷார்த்தத்தன்மையானே அநர்த்தந்தொடர்ந்து சம்பாதித்தலானே ஆயுட்கால மகற்றற்பொருட் டே சுருதியினாற் கூறப்பெற்றதாம். அங்ஙனமே சுருதியும்:—செய்துகொண்டே யீண்டுக் கரு மங்களை சீவிப்பான் விழைகசதவருடங்கள்" இவ்வண்ணம் உன்பால் அயலாறிதனினும் இலையே கருமம்பற்றுதிவனிடம்" என்பதாக அறைகின்றது. (93)

(ச) ஞானம்=ஞானசாதனம், போதுபோக்கும் = காலங்கழிக்கும் ரூபமான விநோத நிமித்தமே, கிரியை=தவஞ்சுவாத்தியாதி ரூபங்களாம்.

 உ உபாசனை. ௧ கர்மம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இதனுனே யிச்சுருதியும்=வித்தையும் அவித்தையும் என்னும் சுருதியும், ஞான அநதிகாரி விஷயத்ததாம், அவற்றுண் மிருத்தியுவைத்தாண்டுதல் இயற்கையாய தூர்ச் சேட்டைவிலக்கு; அமிருதத்தன்மையும் ஆபேக்ஷிகம் கருதியதாம்; என்னுங் கருத்தாற் பிரஹ்மா கூறியதையே விரித்துரைத்தல்:—ஞானம், பலம், வாதனையென்பன.

ஞானமில்லா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநற் கிரியைவேந்தா
வீனமுறு வாதனைமாத் திரம்பலமா தலிற்பலமு மெய்தநல்கு
மானமுறு மிருதுவரின் முன்பலங்க ளங்ஙனே மாய்தல்போல
வூனமுறு வாதனைமாய்ந் தாற்கிரியை யுறுபலமு மொழிந்துபோமே.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசுபோல
வலமருவா தனைதீர்ந்த கிரியையுமேற் பலந்தன்னை யளிக்கமாட்டா
வுலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞான மொழிந்துபோனன்
மலமுறுவா தனைதோன்ரு கானலினீ ருண்டென்று மதிப்பாருண்டோ.

வாதனைமாத் திரம்விட்டாற் சரைமரண முறுபிறவி மருவாதான
தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசேர்ந்த சித்தந்தானே
பேதமையஞ் ஞானமாம் வாதனைதீர் மனந்தானே பிறவாஞான
மேதமறு ஞானத்தா னேயமுணர்ந் தாற்பிறவி யெய்தாதன்றே.

(ப - ரை) ஞானமில்லாதவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாம்=பிரஹ்மவித்தை யில்லாத அனைவருக்கும் கிரியையே கதியளிப்பதாம், நற்கிரியைவேந்தா=நல்லதொழிற்செய்யும் மன்னவனே, ஈனமுறுவாதனை மாத்திரம்பலம் = இகழத்தக்க வாசனைமாத்திரம் பிரயோஜனமாம், ஆதலில் பலமும் எய்தநல்கும்=ஆகையினுலே பிரயோஜனமுமடையத்தரும், மானமுறுமிருதுவரின்=இரண்டுமாத அளவினையுடைய வேருெருபயன்றரு மிருதுவந்தால், முன்பலங்கள் அங்ஙனே மாய்தல்போல=பூர்வபத்திர புஷ்ப பலாதிகள் அவ்வாறே நசித்தல்போல, ஊனமுறுவாதனை மாய்ந்தால் = தாழ்மையுடைய வாதனையானது அழிவெய்தினுல், கிரியையுறு பலமும் ஒழிந்துபோமே=தொழிலாலுண்டாகும் பிரயோஜனமும் கெட்டுப்போகும்.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத=பிரயோஜனத்தை யெப்போதுமேபயவாத, சரவணத்தின் பரிசுபோல=சரலதையின் றன்மையேபோல, அலமரு வாதனை தீர்ந்த கிரியையும்=துன்பப்படுத்தும் வாசனை மோசமானதொழிலும், மேற்பலந்தன்னை யளிக்கமாட்டா=வரும் பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கமாட்டா, உலகமெலாம் பிரமமெனும்பாவனையா லஞ்ஞான மொழிந்துபோனல்=ஜகத்துமுழுவதும் சிவரூபமென்னும் பாவனையினுலே யறியாமையானது அழிந்துபோகுமாயின், மலமுறு வாதனைதோன்ரு=மேலுமேலுஞ் சன்மத்தைப்பயக்கும் வாசனையானது தோற்றமாட்டாது, கானலினீர் உண்டென்று மதிப்பாருண்டோ=பேய்த்தேர் உளதென்று எண்ணுவாருளரோ, இலர்என்பதாம்.

வாதனைமாத்திரம் விட்டால்=வாசனைமாத்திரத்தைத் தியாகஞ்செய்தால், சரை மரண முறுபிறவி மருவாதான=ஜராமரணமுற்ற ஜனனுதியில்லாத, தீதில் பதமுண்டாகும்=துயரமில்லாத பதவியானதுளதாகும்; வாசனையோடே சேர்ந்த சித்தந்தானே = வாதனையோடு கூடிய மனந்தானே, பேதமையஞ்ஞானமாம்=வேற்றுமையைப் பயக்கும் அறியாமையாம், வாதனைதீர் மனந்தானே=வாசனுக்ஷயமெய்திய வுள்ளந்தானே, பிறவாஞானம்=ஜனியாவுணர்வாம், ஏதமறு ஞானத்தால் நேயமுணர்ந்தால்=குற்றமற்ற வித்தையினுலே ஞேயத்தையறிந்தால், பிறவியெய்தாதன்றே=அக்கணமே ஜனனகந்தமும் அடைவுருதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஞானதிருஷ்டி யடையப்பெருதவர்கட்கு மைந்தனே! கிரியையே பராயணமாம், பௌத்திரனுக்கும் அபத்தியத்தன்மை யுண்மையின் மைந்தனென விளித்ததாம்; பட்டு வஸ்திரம் கிடையாதவன் கம்பளத்தை விடுவனு? விடான் என்பதுபோலவாம்; அற்றேல் ஞானிகளும் தங்களுடைய வருணுசிரமங்கட்குத் தக்கவாருய கருமங்களைச் செய்பவர்களாகக் காணப்பெறுகின்றூர்களே, ஆகலின் எங்ஙனம் ஞானதிருஷ்டி கிடையாதவர்க்கே கிரியை சாணம் என்றதெனின்? ஆண்டுக்கூறல்:—ஈனமென்பதாதி. வாசனுமாத்திரசாரத்தன்மையால் அறியானுக்குக் கிரியைகள் சபலங்களாம், ஞானிக்கு வாசனுமாத்திர சங்க்ஷயத்தானே யாவுமேயபலங்களாம், சிரத்தையனேனும் இராகியேனும் விகிதநிஷித்த கருமபலங்களை யனுபவிப்பன்; கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவவாசனை நாசமாகவே சிரத்தையேனும் இராகமேனும் சம்பவிப்பதில்லையாம்; என்பது கருத்து. மாத்திரசப்தம் முழுமையின்பாமாம். அசுபமாயினும் சம்பவிப்பதில்லையாம்; எல்லாக் கிரியைகளும் அவ்வாறே யாவன்னெனின் ஆமென்றறைதல்:—ஊனமென்பதாதி. எல்லாக் கிரியைகளுமே வாசனையிலதேல் நிட்பலமாகப் போய்விடும், அசுபங்கள் பலவான்களாயினும் கிரியைகளுமே வாசனையிலதேல் நிட்பலமாகப் போய்விடும், தொடங்கிய பலங்களுடையனவாயினும் தெளித்தலிலதேல் இலதைபோலப்போம்; யாண்டுத்தொடங்கிய பலங்களுடையனவாயினும் கிரியைகள், பாதாதி அநுவிருத்தி மாத்திரத்தானே, சபலசுஷ்கலதையொப்பனவாகவே யாமோ, ஆண்டுத்தொடங்காத பலங்கள் அழிந்துபோம் என்று கூறவும்வேண்டுமோ தருக்கள் எங்குத் தகிக்கப்பெறுமோ திருணங்கட்கங்கென்கதை என்னும் நியாயத்தானென்பது கருத்தாம். வேறு இருதுவில் முன்னிருது சம்பந்தியாயவை விலயத்தை யடையுமாபோலவே வாசனை நாசமாகவே கிரியாபலமும் நாசத்தையடையும். வேறு இருதுக்கள் கிரீஷ்மசாதாதிகள், பூர்வ இருதுலிங்கம் பனிமேகாதியாம். வாசனையற்றனவாயினும் கிரியைகள் என்பலிப்பதில்லையெனின், காசலதையேபோல இயற்கையானேயெனல்:—பலமென்பதாதி. சாலதா பலமானது சுபாவமாகவே பலியாததேபோல நிர்வாசனைக் கிரியையும் பலம்பலித்திடாதாம். சுகதுக்கபோக யோக்கியன்யான் என்னும் வாசனையேதான் அவ்வவ்வுற்பவ பீஜமாம், யக்ஷப்பிராந்திபலத்திற் பாலயக்ஷவாசனைபோலும், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—இயக்க வாசனையோடு கூடிய பாலன் இயக்கனைப் பார்க்கின்றூன், வேறுவிதமாகவில்லை, துக்க வாசனையோடு கூடிய மூடன் துக்கத்தைப்பார்க்கின்றூன் வேறுவிதமாகவில்லை. உயர்ந்த ஆகாரத்தோடு கூடி யொளிர்ந்தபோதினும், கிரியை பலங்கொடுப்பதில்லையாம். சுபமாயினும் அசுபமாயினும் சரியே அவற்றினுண்மையுணர்ந்த அறிஞனுக்கு மலர்ந்த சாலதைமானும் பலந்தாராதாம். அற்றேல் அறியாமைத்தசையில் அர்த்தக்கிரியாசமர்த்தத் தன்மை யுண்மையின், உண்மையான வாசனைக்கு, எங்ஙனம் ஞானத்தினுற்பாதம் எனின் ஆண்டுக்கூறல்:—ஈண்டகங்காராதியோடு கூடிய வாசனையானது இல்லவேயில்லையாம் அஞ்ஞதசையிலும் அறியாமையினுலே பொய்யாகவே யுதயமாயதாம், மருப்பூமியின்கண்ணே யம்புதியேபோலும், பழையவாசனை நாசமாயினும் ஞான உதயோத்தரம் உற்பன்னமாய அதனுற்கிரியை பலந்தருகவேயெனின் ஆண்டுக்கூறல்:—உலகமெலாமென்பதாதி. சர்வமும் பிரஹ்மம் என்னும் பாவனையால், எவனுக்கு, அறியாமையானது கெட்டுப்போய்விட்டதோ, அவனுக்கு வாசனையுண்டாவதே கிடையாது, மருத்தேசமிதுவென்னும் பிரபோதவானுக்கு, மருவின்மாட் டம்புதியேமானும் வாசனைமாத்திர நற்றியாகத்தானே ஜராமரணவர்ஜிதமாய பரமபுருஷார்த்த வஸ்துவானதைச் சீவனுள்ளே யடைவன், அதனுலே மறுபடி ஜன்மாதியை யடையமாட்டான்.

உ புத்திரன், ர ஜாங்கலதேசம். ர கடல்.

வாசனையோடுகூடிய மனமேஞேயமாம், நிர்வாசனையாய மனம் ஞானமாம், பிதாமகன்
கூறியதை யுபசங்கரித்தல்:—எதமறுமென்பதாதி. ஞானத்தானே ஞேயத்தையடைந்து மறு
படி ஜீவன் பிறவியையடையான்.

(ச) அஞன்மஞானிகளுக்குக் கிரியையே பரமகதியாம், யாதினுலெனில் வாதனைமாத்தி
ரம் பலமாதலில், மிகவும் வாசஞசிரயமான வேதுவினுலென்க. அஞ்ஞர்க்கே கிரியை பலமும்
எய்தநல்கும்=கிரியைகள் சபலங்களாம், நிர்வாசனையையுடைய ஞானிகளுக் கன்ருமென்பது
பொருள். முன்=முன்புள்ள இருதுவில், பலங்கள்=குசுமபலாதிப்பொருள், இருதுவரின்=
முன்னிருதுக் கன்னிய இருதுவரின், மாய்தல்போல்=எப்படிவிலயமாமோ அப்படியே வாசனை
மாய்ந்தால் கிரியையுறுபலமும் ஒழிந்துபோம், கிரியாபலத்துக்கு வாதனை யேதுவாதலின்
என்க.

அதனையே உதாரணத்தோடு விரித்துரைத்தல்:—சரவணம்=நாணற்கழி, அது, ஒருக்
காலும், தனக்குள்ள சுபாவத்தினுலே, பலமதனைப் பலியாதபரிசு மலர்மாத்திரத்தான் முடி
வாதலின் என்க. அதுபோல வாதனைதீர்ந்த கிரியையும், மேல் = ஜன்மாந்தரத்தின் பலந்
தன்னை யளிக்கமாட்டாது, அதுவும் அத்தன்மையான சுபாவமாதலின் என்க. உறுபிறவி=
மறுஜன்மம்.

(94-95-96)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) உயர்ந்த தன்மையை விடுத்துக் கிரியையே புருடார்த்தமென்று உண்
மையையே னுணர்ந்தாயில்லையெனல்:—ஞான, நிறையென்பன.

ஞானமிக நன்றென்றே யயன்முதலா நல்லோர்க ணவிலாநிற்க
நீநயவா திருந்தனையென் யானுரிவ் வுலகெங்ஙன் நேர்ந்ததெங்ஙன்
ருனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையர்போற் றளர்கின்ருயென்
ஆனகுரா வரையிறைஞ்சிப் பந்தம்வீ டெப்படியென் றறிகிலாயென்.

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச் சேவித்து நிரந்தரித்துப்
பொறையுடனே வினவினுன் முத்திபெறு நுண்ணறிவு பொருந்துமென்னு
மறையவன்போ தித்தலுமே கண்கணீர் சொரிந்திரங்கி மன்னன்சொல்வா
னிறையவனே யறப்புதுமை யுன்னலே யுணர்வுற்றே னேழையேனே.

(ப - ரை) ஞானமிக நன்றென்றே=ஞானமானது மிகவும் நல்லது என்றே, அயன் முத
லாம் நல்லோர்கள் நவிலாநிற்க = பிரஹ்மா முதலிய பெரியோர்கள் அருளாநிற்க, நீ நயவா
திருந்தனையென்=நீ விரும்பாதிருந்த காரணமென்னே, யானுர் இவ்வுலகெங்ஙன் நேர்ந்தது=
அகம் சப்தார்த்தமென் இச்சகத்து எங்ஙனமுண்டாயது, எங்ஙன் ருனமுறவிறக்குமென நினை
கிலையென் = எவ்வதிஷ்டானத்தின்கண் ணிவையாவும் மடியுமென வெண்ணுகிலாயென்,
பேதையர்போற் றளர்கின்ருயென்=அறியாதவர்போலக் கிலேசமுற்று வாடுகின்ருயே இஃ
தென்? ஆனகுரவரை யிறைஞ்சி=ஞானுசிரியரைப் போற்றிசெய்து, பந்தம்வீடெப்படியென்
றறிகிலாயென்=பந்தமென்பது யாது மோக்ஷமென்பது யாது என்று ஆராய்கிலாயென்னே.

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரை=பூரணப்பிரஞ்ஞையின் ஒப்பான திருஷ்டியரை,
சேவித்து=பூசித்து, நிரந்தரித்துப் பொறையுடனே வினவினுல்=இடைவிடாமல் பொறுமை
யுடனே உசாவினுல், முத்திபெறு நுண்ணறிவு=மோக்ஷமடையும் சூக்ஷமஞானம், பொருந்து
மென்ன மறையவன் போதித்தலுமே = கூடுமென்று கும்பமுனிவன் அநுக்கிரகம் செய்த

லுமே, கண்கள் நீர்சொரிந்திரங்கி மன்னன் சொல்வான் = நேத்திரங்கள் நீர்வடிய வாடி
நின்று அரசன் கூறுவான், இறையவனே யறப்புதுமை=பரிபூரண ஈசுரனே அத்தியந்தம் அற்
புதம், உன்னலே யுணர்வுற்றேன் ஏழையேனே = எளியேனுகிய அடியேன் தேவரீராலே
தெரிந்துகொண்டேன்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஞானமே பரமசிரேய சென்று அம்மகத்துக்களாகிய பிரஹ்மாதிகளும், மதித்
துக் கூறியிருப்ப, அஞ்ஞானவாணுய் ஞானத்தை விடுத்துத் தவமே மோக்ஷஹேதுவென்று
துணிந்து ஹே ராஜரிஷியே நீ எனிருந்தாய்; விவேகஹீனனுகிய பகிர்முகனுக்குத் தண்டக
மண்டுலவாதியற்பமும், மமதாதிவிடயமாதலினுனே அநர்த்தப்பொருட்டுப் போதும் என்னுங்
கருத்தானே யுரைத்தல்:—இங்கே கமண்டலம், இங்கே தண்டகாஷ்டம், இங்கே ஆசனம்,
என்னுமிந்த அநர்த்தவிலாசத்தில், என் பிரமிக்கின்ருய், ஹேமகிபதியேயென்றிட, ஆயின்தவ
மும் அநர்த்தம் தள்ளத்தக்கது என்றிடில், யாது கொள்ளத்தக்கது என அவற்றைக்கூறல்:—
யானுரென்பதாதி. ஏ ராஜனே! யானியார்? எங்ஙனமிஃதுண்டாயது எங்ஙனமிது சமிக்கும்?
என்று என் விசாரித்தறிந்தாயில்லை? அறியானைப்போல இங்கிருந்தாயே இஃதென்னே? விசா
ரம்போலக் குருவைச் சரணுகதியடைதல் சேவைசெய்தல் இனிதுவினுதல் முதலனவும்
கொள்ளற்பாலன வெனக்காட்டல்:—ஆன என்பதாதி. எங்ஙனம் பந்தம்வந்தது எங்ஙனம்
இதற்கு மோக்ஷம், என்பனவான வினுக்களை வினுவி, பாராவார வித்துக்களின் பாதங்களை
யேன் ஹே இராஜனே நீ சேவித்தாயில்லை? சம்சார சமுத்திரத்தின் பாரம் பரதீரமாம், சன்
மாத்திரரூப சோதித்ததற்பதார்த்தமாம், அவாரம் அபரதீரமாம், சின்மாத்திரரூப சோதித்த
அவம்பதார்த்தமாம், அவற்றின் அகண்ட ஐக்கிய இலக்கண வாக்கியார்த்த வித்துக்களின், அல்
லது பாராவாரமென்பது பரமானந்த சமுத்திரமாம், அதனை யுணர்ந்தவர்களின் என்பதாம்.
இச்சைலப்பொந்தின்கண்ணே, விரதஉபவாசாதி சீதோஷ்ணுதி துக்கந்தரும் பிரவிருத்தி
நாட்டமாய வான்மவுணர்ச்சியினையுடையதாகிய இத்தபக்கிரியையினுலே, ஜீவிதமாம் ஆயுளைச்
செலவழித்துக்கொண்டு, என் நீசிலாகீடம்போலிருந்தாய். சமதிருஷ்டியையுடைய சாதுக்களி
னது சங்கமத்தினுலும் சேவையினுலும், இனிதுவினுதலினுலும், நீ விரும்பிய விசிராந்தி சுகந்
தரும் ஞானயுக்தியானது கிடைக்கும், அதனுலே சகல துக்கமும் போய்விடும். ஆயின் என்னு
விப்போது எங்ஙனமிருக்கத்தக்கது எனின் அதனை யுரைத்தல். தவக்கிலேசாதி பகிர்துர்
முகச் சேட்டைகளையெல்லாம் நிறுத்தியவனுகி குருவோடு கூடவே யாகாரம் அயில்பவனுகி,
அவர் சேவாபரனுகி, அவருபதேசித்த அருத்தத்தில், தரைக்குள்ளிருக்கும் கீடம்போல நிச்சல
னுகி இவ்வனகோடரத்தில் இருத்தி, அத்தேவரூபத்தை யடைந்துள்ள காந்தையினுலே இவ்
வண்ணம் உணர்த்தப்பெற்ற சிகித்துவசனுனவன் கண்ணீர்நிறைந்த கண்முகத்தனுயிதனைக்
கூறத்தொடங்கினுன்; ஹே சுரசுதனே நெடுங்காலங்கழித் துன்னுலுணர்த்தப்பெற்றேன் இப்
போது அகோ அகோ ஆச்சரியம்!

(ச) தான்முதலான குரவரை=பிரமமேயான குரவரை, தானமுதலென்னுஞ் சத்தங்க
ளால், அந்தமாதி குறிக்கப்பட்டது. உணர்வுற்றேன் வெகுகாலஞ்சென்றிப்போது போதம்
பெற்றேன். சம்சார சாகரத்தின்பாராவாரமோ பிரஹ்மமேயாம் அதனை யறிந்தவர்களின் பாத
பங்கஜங்களையென்பது மூலம். பாராவார சப்தங்களில் அந்த ஆதி குறிப்பிக்கப்பெறுகின்
றன.

(97-98)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) மன்னவன் றனதறியாமையைக்கூறிச் சரணுகதியடைதல்:—மடமை,
யுதாரமென்பன.

மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட் டுத்தனியே வனத்தில்வந்தே
னிடர்மேவு பாவமெலா மின்றெழிந்தேன் வனத்தினீ யெய்தியென்னைக்
கடனுக வுணர்த்துதலாற் குருநீயென் பிதாநீயென் காதலோனீ
திடமான மாணுக்க னுய்த்தொழுகின் றேன்கருணை செய்யவேண்டும்.
உதாரமிக வுண்டாகி யுணர்வுற்றாற் றுன்பமெலா மொழிப்பதாகிச்
சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேதனைச் சாற்றுகிற்பாய்
பிதாமகனெப் பாயென்ற மன்னனுக்குக் கும்பன்றான் பேசுகிற்பான்
கதாவியெழு மனமொருப்பட் டுணர்தியே லுனக்குண்மை கழறுகிற்பேன்.

(ப-ரை) மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட்டு=அறியாமையினுற் பெரியோர்கள ளது பாதசேவையைவிடுத்து, தனியே வனத்தில்வந்தேன் = ஒருவனுகவே தவம்புரியலா மென்று காட்டில் வந்திருக்கின்றேன், இடர்மேவுபாவமெலா மின்றெழிந்தேன் = துன்பத் தைப் பயவாநின்ற அதர்மங்களெவற்றையும் இப்போது அறுத்துவிட்டேன், வனத்தில் நீ யெய்தியென்னை=காட்டில் நீ தெரிசனந்தந்து அடியேனை, கடனுக வுணர்த்துதலால்=கட மையாக விவேகந்துதையச் செய்தலால், குருநீ யென்பிதாநீ யென்காதலோனீ=ஆசாரியனும் நீயே, எனது தந்தையும் நீயே, எனது நேயனும் நீயே, திடமான மாணுக்கனுய்=சொன்ன தெல்லாங்கேட்கும் சற்பாவப் பணிவிடைசெய்யும் சீடனுக, தொழுகின்றேன்=போற்றுகின் றேன், கருணைசெய்யவேண்டும்=தயவுசெய்து அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

உதாரமிகவுண்டாகி யுணர்வுற்றால் துன்பமெலா மொழிப்பதாகி=மிகவும் உதாரமுடைய தாய்த் தன்வடிவா யறிந்துகொண்டால் அனைவற்றையும் அழிப்பதாகி, சதாசுகமாம் பொரு ளாக=எப்போதும் இன்பமே வடிவாம் வத்துவாக, நீயறிந்தது எது அதனை=நீ யுணர்ந்தது யாது அவ்வத்துவை, சாற்றுகிற்பாய் = அநுக்கிரகம்செய்வாய், பிதாமகனெப்பாய் என்ற மன்னனுக்கு=பிரஹ்மாவிற்குச் சமானமானவனே என்றுபுகன்ற அரசனுக்கு, கும்பன்றான் பேசுகிற்பான்=கும்பமுனிவன்றான் கூறுகிற்பான், கதாவியெழுமன மொருப்பட்டுணர்தி யேல்=விடயங்களில் விக்ஷேபித்தெழும் சித்தம் ஏகாக்கிரப்பட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண் டுதியேலாயின், உனக்குண்மை கழறுகிற்பேன் = உனக்குத் தத்துவ உபதேசத்தைச் செய்வேன்.

(ஸ்ரீ-வீர) அறியாமையாலே யான் பெரியோர்களுடைய திருக்கூட்டத்தை விடுத்து இக் காட்டில் வந்து வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன், அகோ ஆச்சரியம் இப்போது என்னுடைய பாவங்கள்யாவும் விடுபட்டுக் கிருதகிருத்தியனுகிவிட்டதாக எண்ணுகின்றேன், எக்காரணத் தால் நீதானே யினிது வந்து இக்காட்டிற் றரிசனந்தந்து உணரவேண்டியதை நன்குணர்த்தி னுயோ, அதனுல் ஹேவரானனே! நீ யெனக்குக் குருவாவாய், பிதாவாவாய், மித்திரனுவாய், இன்று உன்னுடைய பாதங்களில் நமஸ்காரஞ்செய்து சீடனுய்ச் சரணுகதியடைகின்றேன், தயவுசெய்து திருவருள் செய்தல்வேண்டும். உதாரதமமாய எதனைநீ யுணர்ந்துள்ளாயோ எதனையறிந்த மாத்திரத்தே சோகமேவந்துருதோ, எதனுற்சுகவிசிராந்தனுவேனே, அந்த அகண்டப்பிரஹ்மத்தை யடியேனுக்கு விரைவிற்றிருவருள் செய்தல்வேண்டும்; சிரத்தைசெய் வாய் சௌமியனே! என்னுஞ் சுருதியினுலே அசிரத்தை யுள்ளவர்களுக் குபதேசித்தபோதி னும், தாணுவின்மேலே காகங்கரைதல்போல, வீணும்நிந்தியமுமாம் எனப் பிரதமத்தில், சிரத் தையுடையவனுதியெனல்:—கும்பன்றனென்பதாதி. உபதேசிக்கும் வாக்கியத்தை யொருமை

யுடன் கேட்பதாயின் அப்போது ஹே இராஜரிஷியே! உனக்குபதேசஞ்செய்வேன், சிரத்தை யிருக்குமாயின் நீ வினவிய இந்த ஞானத்தை யுள்ளபடியேகூறுவேன் என்றதாம், ஸ்தாணு காகம்போல ஒரு சிறிதையும் வீணுகயான் கூறமாட்டேன், ஒருமையுடன் கேளாயாயின் அநேக விதமாகக் கூறியபோதினும் எனது வாக்குப்பலமில்லாமலே போய்விடுமென்றே. (99-100)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) கூறியதையே வற்புறுத்தலும், அதற்கு மன்னவன் உறுதி கூறுதல்:— சொன்னதென்பது.

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச் சொன்னவார்த்தை
பன்னியுமோர் பயனுகா திருளிலே விழிக்குணர்வு பலிப்பதுண்டோ
வென்னலுமன் னவனுரைப்பான் வேதவிதி யேநீயிங் கிசைத்தவெல்லா
நின்னருளாற் கைக்கொண்டு சத்தியமே நன்றுக நினையாநிற்பேன்.

(ப - ரை) சொன்னது கைக்கொள்ளாது=கூறியதை இனிது கவராமல், விநோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச் சொன்னவார்த்தை=விளையாட்டாகச் சிரவணிப்பவர்க்குக் கூறியவாக்கியம், பன்னியுமோர் பயனுகாது=கூறியும் ஒரு பிரயோஜனத்தை நல்காது, இருளிலே விழிக் குணர்வு பலிப்பதுண்டோ=அந்தகாரத்திலே சக்ஷுவிற்கு அறிவு பயனுகவருவதுளதோ, என் னலு மன்னவனுரைப்பான்=என்றுரைத்தலும் அரசன்கூறுவான், வேதவிதியே நீயிங்கிசைத்த வெல்லாம் = நீ யீண்டுபதேசித்த யாவுமே வைதிகவிதானமேயாம், நின்னருளாற்கைக் கொண்டு = உனது கிருபையினுலே உள்ளத்திற்கவர்ந்து, சத்தியமே நன்றுக நினையாநிற் பேன்=உண்மையாகவே நலமுண்டாக இனிது சிந்தியாநிற்பேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) வாக்கியத்தை நன்கு கவராமல் அநாதரவுடன் கேட்பவனுக்குக் கூறுவோ னது வாக்கியம், அபலத்தன்மையை மருவும், சக்ஷுசந்நிகர்டங்கள் தமத்திலேபோலுமாம்; என்று கும்பன்கூறச் சிகித்துவசன் கூறுகின்றுன், யாது தங்களால் உபதேசிக்கப்பெறுவ தாமோ அது என்னுல் வேதத்தின் விதியேபோல விரைவில் ஆராய்ந்து பாராமலே கொள்ளத் தக்கதாம், துறக்க காமன்வேட்க என்பதாதிவிதி நிர்த்தோஷப்பிராமாண்யத்தானே நிச்சிதமாம், ஆன்றோரால் ஐயமொன்றுமின்றிக் கொள்ளப்பெறுகின்றது, அதுபோலப் பிராமாணிய சம்சய கற்பனையின்றிக் கொள்ளுவேன் என்பதாம், இவ்வெனது வசனம் சத்தியமேயாம்.

(ச) விநோதத்தால்=அநாதரத்தால், கேட்பவர்க்கு=கேட்பவராய், சொன்னது கைக் கொள்ளாதவர்க்கு, பன்னி=அனுத்தனுய் உபதேசிப்பவன் சொன்னவார்த்தை, இருளிலே நேத்திரேந்திரிய விருத்திகள்போற் பயனுகாது, நீயிங்கிசைத்தவெல்லாம், வேதவிதியென= வைதிகவாக்கியம் காரியம்போல் விசாரியாமலே என்னுல் அநுஷ்டிக்கத்தக்க தென்ப தாம். (101)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மேலுங் கும்பமுனிகூறல்:—என்று என்பது.

என்றுமன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் கும்ப னுரைசெய்வா
னென்று மறியாப் பாலகனுக் குரியதந்தை யுரைப்பதுபோல்
வென்றி மன்ன நானுனக்கு விளம்பு முரையை வினவாது
நன்றி தென்றே கேளென்று ஞானந்தோன்ற நவில்வுற்றான்.

(ப - ரை) என்றுமன்னன் உரைசெய்ய=என விவ்வண்ணம் அரசன் கூறியபோது, எழி லார்கும்பன் உரைசெய்வான்=அழகுபொருந்திய கும்பமுனிவன் கூறுவதாவது, ஒன்றுமறி

யாப்பாலகனுக்கு=எதுவுந்தெரியாத சிறுவனுக்கு, உரியதந்தை யுரைப்பதுபோல்=உரித்தான பிதா வுரைசெய்வதேபோல், வென்றிமன்ன = வெற்றிமாலைதரித்த மன்னவனே, நானுனக்கு விளம்பு முரையை=யான் உனக்குக் கூறும் வாக்கியத்தை, வினவாது=ஆக்ஷேபியாமல், நன்றிது என்றே கேளென்று=நல்லது இது எனவே கேட்பாய் என்பதாக, ஞானந்தோன்ற நவில்வுற்றான்=ஞானமானதுதயமாகக் கூறத்தொடங்கினன்.

(ஸ்ரீ-வீர) எங்ஙனம் பாலனனவன் ஏதுக்களால் உபபாதனமின்றியதாகியுமுள்ள பிதாவினுடைய வாக்கியத்தைப் பிரமாண புத்தியினலே கொள்ளுகின்றனனோ அங்ஙனமே நீ இவ்வெனது வாக்கியத்தைக் கவர்வாய். சிரவணாநந்தரம் புத்தியினலே நமக்கிது இதமென்றே பாவித்துக்கொண்டு, காதுக்கினிமையாயிருக்கும் கானமேபோலப் பிரீதியுடன் கேட்பாய், எனது வாக்கினதுஹேது அர்த்திதத்தன்மையை அடியோடு விட்டுவிட்டுக் கேட்பாய் என்றதாம்.

(ச) பாலன் பிதாவின் வாக்கியத்தை யுத்தி விரிவாக்காமலே கிரகிப்பதுபோல் நீயும் எனது வசனத்தைக் கிரகிப்பாயென்றதாயிற்று. (102)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) ஆண்டாதியில், தேகாதியபிமானத் தியாஜனப்பொருட்டும், துக்கநிதான உபதரிசனப்பொருட்டும், மணிகாசோபாக்கியானத்தையும் ஹஸ்திகாக்கியானத்தையும், கேட்பிப்பான்றொடங்கி, உன்னுடைய சரித்திரத்திற்குச் சமானமும், நெடும்போது செய்யும் விசார உதயவாயிலாய் உதயமுறுநின்ற மந்தமதிகளினுடைய மதிக்கும் நற்போதந்தருவதும், மகாமதிகட்கோ உடனே எளிதாகப் பவபயத்தினின்றுங் கடத்திவைக்கும் தகைமையதும், மனோரம்மியமும், ஆகிய முறையான கதையொன்று மொழியக்கேட்பாயாக எனல்:—மன்ன, மிக்க, சிந்தா, மனிதன் என்பன.

மன்னவீதோர் கதைகேட்பாய் மற்றிக்கதையி னுறுபொருளைப்
பின்னனுரைக்கேன் முன்னளிற் பெரியோனெருவன் பெருஞ்செல்வன்
பன்னநின்ற கலைநூல்கள் பலவும்வல்லோன் ஞானமிலோ
னன்னனுயர்சிந் தாமணியை யறவேமுயன்று தேடுற்றான்.

மிக்கவருத்தத் தாற்றீர மேவவேண்டு மெனுமுயல்வாற்
றக்கமணிகிட் டினவருந்திச் சாலமுயன்றார்க் கேன்கிடையா
தொக்கசுடர்மா மணிதன்முன் றோன்றிமதியின் விளங்கிடவு
நக்கமணியைக் கைக்கொள்ளா னனவிதமாய் நாடுற்றான்.

சிந்தாமணியன் றிதுவேறோர் சிறுமாமணிசிந் தாமணிதா
னெந்தாராய்ந்து வாணட்போய் நுடங்கும்போதல் லால்வருமோ
நைந்தாலும்பா வியர்க்கெய்தா நல்லோர்சிலர்க்கு நண்ணலுறுந்
தந்தாம்வினையை நினையாமற் றளர்ந்தாற்கடிதி னெய்திடுமோ.

மனிதனனென் றவமற்பம் வல்லபங்கள் சிறிதில்லைத்
துனிசெய்நிர்ப்பாக் கியனெனக்குத் தோன்றுமணிமுன் றோன்றிடுமோ
நனியின்னமுந்தே டுதுமென்று நன்மாமணியை யெடுத்திலனாற்
புனிதமணியும் போயின்தாற் பொல்லாதார்க்கு நலனுறுமோ.

(ப-ரை) மன்னவீதோர் கதைகேட்பாய்=அரசனே இஃதொரு கதைகூறக்கேட்டி! மற்றிக்கதையி னுறுபொருளை=பின்னரிந்தக் கதையின்கண்ணுள்ள அருத்தத்தை, பின்னனுரைக்கேன்=பின்னர்யான் கூறுகின்றேன், முன்னளில்=பூர்வகாலத்தில், பெரியோனெருவன்=ஒரு பெரியமனுடன், பெருஞ்செல்வன்=பெரிய ஐசுவரியமுடையவன், பன்னநின்ற கலைநூல்கள் பலவும்வல்லோன்=அநேக நெறிகளைக் கூறுநின்ற கலாசாஸ்திரங்கள் அநேகம் படித்தவன், ஞானமிலோன்=ஆன்மஞானமில்லாதவன், அன்னன்=அத்தகைனகிய அவன், உயர் சிந்தாமணியை=மேன்மைமிக்க சிந்தாமணியினை, அறவேமுயன்று தேடுற்றான்=அத்தியந்தம் முயற்சிசெய்து தேடத்தொடங்கினன்.

மிக்க வருத்தத்தால் = மிகுதியான பிரயாசத்தினலே, தீரமேவ வேண்டுமெனு முயல்வால்=அத்தியந்தம் தீரமுடன் அடையவேண்டுமென்னு முயற்சியினல், தக்கமணிகிட்டின=தகுந்த மணியானது அடையப்பெற்றது, வருந்திச்சால முயன்றார்க்கு = பிரயாசையுடன் மிகவும் முயற்சி செய்தவர்கட்கு, ஏன்கிடையா=ஏன் கிடைக்கமாட்டாது அவசியமே கிடைக்கும், தொக்க சுடர்மாமணி=மிகவும் பிரகாசம்பொருந்திய மாக்ஷிமையுற்ற சிந்தாமணியானது, தன்முன்றோன்றி மதியின் விளங்கிடவும்=தனது எதிரிற் பிரசன்னமாகிச் சந்திரனைப்போல இலங்கிடவும், நக்கமணியைக் கைக்கொள்ளான் = பிரகாசிக்கும் அம்மணியினை எடுத்துக்கொள்ளமாட்டான், நானவிதமாய் நாடுற்றான்=பலவிதமாக எண்ணுதலுற்றான்.

சிந்தாமணியன்றிது = இது சிந்தாமணியல்ல, வேறோர் சிறுமாமணி = அயலொரு சின்னமணியிது, சிந்தாமணிதான்=சிந்தாமணியானது, நொந்தாராய்ந்து வாணட்போய்=கஷ்டப்பட்டுத்தேடி வெகுகாலங்கழித்து, நுடங்கும்போதல்லால் வருமோ = முடங்கும்போது அல்லாமற் கிடைக்குமோ, நைந்தாலும் பாவியர்க்கெய்தா = கஷ்டப்பட்டாலும் பாவிகளுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது, நல்லோர் சிலர்க்கு நண்ணலுறும்=நல்லவர்கள் சிலர்களுக்கே கிடைப்பதாகும்; தந்தாம் வினையைநினையாமல்=தங்கள் தங்களுடைய கருமத்தை நோக்காமல், தளர்ந்தாற்கடிதின் எய்திடுமோ = வாடினன்மாத்திரம் விரைவிற் கிடைத்திடுமோ.

மனிதன்நான் என்றவம் அற்பம் = யானொருமனுடன் எனது தவமோ சொற்பமாம், வல்லபங்கள் சிறிதில்லை=சாமர்த்தியங்கள் அற்பமும் கிடையாது, துனிசெய் நிர்ப்பாக்கியன் எனக்கு=துன்பமயமாய பாக்கியமில்லாத என்றனக்கு, தோன்றுமணிமுன் றோன்றிடுமோ=எளிதிற் பிரதீதியாகாத சிந்தாமணி எதிரில் புலப்படக்காணுமோ, நனியின்னமுந் தேடுதுமென்று=நன்றாக மேலுமேலும் தேடுவோம் என்பதாக, நன்மாமணியை யெடுத்திலனல்=நல்ல மாக்ஷிமைதங்கிய சிந்தாமணியை எடுக்காமல் விட்டுவிட்டான், புனிதமணியும் போயினது = பவித்திரவடிவமாய சிந்தாமணியும் வந்தவழியே சென்றது, பொல்லாதார்க்கு நலனுறுமோ=கெட்டவர்கட்கு நன்மை யுண்டாகுமோ உண்டாகாதாம். ஆல் மற்றென்பன அசைகளாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஓயரசனே ஸ்ரீமானக ஒரு புருடனிருந்தனன் அவன் நித்திய விருத்தங்களாய அசேடகுண லக்குமிகட்குத்தானமாவன். அதாவது நித்தியம் பரஸ்பர விருத்தங்களாய, இலக்குமியாகிய சம்பத்திற்கும் ஔதார்ய வைராக்கிய சர்வஸ்வதியாகாதிகுணத்திற்கும் ஸ்தானமாவதே கடலானது விருத்தமாய வடவாநலத்திற்கும் நீரிற்கும் வசிக்குமிடமாவன், சர்வசங்கற்ப சீமாந்தன். விவகாரசாமர்த்தியன் அஸ்திரகுசலன் போலும், அவன்கலாவான்

ஆயினும் அப்பரமான்மபதத்தையோ அறிந்தவனல்லன்; அவன் என்னசெய்தான் எனிற் கூறல்:—அன்னுன் என்பதாதி. அநந்தங்களாகிய தப ஜப தேவதாபிரார்த்தனை தேடுதலாதி கோசரயத்தனங்களினுலே நன்கு சாதிக்கப்பெறுவதாய சிந்தாமணியினது சாதனமான தவ மாதியில் முயன்றவனுனன்; வாடவவன்னியானது கடலை வற்றடிப்பதிலே முயன்றதே போலும்; திடநிச்சயவானுய அவனுக்கு மகத்தான தீவிர ஆயாசயத்தனத்தினுலே சிறிது காலத்திற்றுனே சிந்தாமணியானது சித்தமா யெதிரில்வந்திருந்தது, திட உத்தியோகத்தில் அவசியம் பலமுண்டாதல் நியமமாமெனக்காட்டல்:—வருந்தியென்பதாதி. மிகமுயல்வுடைய வர்கட்கு என்னதான் கிடைக்கமாட்டாது; மணியானது முன்னே யிருப்பதாயினும் கையிற் கிடைப்பதேயாயினும், உதயாசல சிருங்கத்திலிருக்கும் ஒருமுனிவன் ஆண்டே உதிதமாய இந்துவானது கையிற்கிடைப்பதேயாக இருந்தபோதினும், பிராந்தியினுலே மேருவிலுதித மாயது தூரதரத்திலிருப்பதுபோலக் கிடைக்கமுடியாததாய்க் காண்பதேபோல அவன் அதனைக்கண்டனன்; அதனுனே மணிராஜாக்களின் இந்திரனுகிய ஈசுர வச்சிந்தாமணியிடத்தில், அவன் நிச்சயவானுகவில்லை, திடீரென்று இராஜ்ஜியசம்பத்தானது எளிதிற் கிடைத்தபோது தரித்திரதமனுகிய பாமரனேபோலும், விஸ்மயசாலியாய்ச் சம்பிராப்த உபேக்ஷையாற் றீர்க்க துக்க சம்பிரமசாலியாய்ப் பிராந்தியடைந்த மனத்தினுலே, கூறும்பிரகாரம் நன்கு சிந்திப்பவனுயினுன்; இது மணியென ஆரம்ப ஞானமுளதாயது, இது மணியன்றெனப் பிரமமுண்டாயது பின், மணியாயிருக்குமாயி னதுஎனது காட்சிப்படாதன்றே, ஆயின் பரீக்ஷையின் பொருட்டு இதைத் தொட்டுப்பார்ப்பேன் என்றிச்சையுண்டாயது, இதனைத் தொடுதல் கூடாது ஏனென்றுல் இது ஒருவேளை மணியாயிருக்குமாயின், தீண்டிடில் அபாக்கிய எனது கண்மறைவாய்ப்போனுலும் போய்விடும்; இவ்வாறுய சங்கையிற் பீஜமியம்பல்:—வானுள் என்பதாதி. இத்துணைக்காலத்திற்குள்ளே அந்த மணீந்திரனுனது கிடைத்திடமாட்டாது, அன்றே, சாங்காறும் முயன்றுகொண்டே யிருந்தால் ஒருவேளை கிடைத்தாலுங் கிடைக்குமென்பது ஐதிகமுறைமையாம்; ஆயினெங்கனம் பிரத்தியக்ஷம் இரத்தின ஆலோகம் எனில் உரைத்தல்:—நைந்தாலும் என்பது. கிருபணனியான் எனது கார்ப்பண்ய வசத்தினுலே, மயலாற் சுருங்கியகண்ணுல், சுற்றுநின்ற கொள்ளியினுலே கற்பிக்கப்பட்ட கொடியேபோல இரத்தினுலோகத்தை மயலாற்காண்கின்றேன்; மயலாற்றுவிசந்திரத் தன்மையைக் காண்பதேபோலும்; இத்தகைய வித்தாரமான புண்ணிய சம்பத்தானது எனக்கு இதற்குள்ளே யெங்கேயிருந்து வந்துவிட்டது இப்போதே மணீந்திரனுகிய சர்வசித்தியுங் கொடுக்கப்பட்டவதனையெய்துவதென்றுன் முடியக்கூடிய காரியமா? சில மகாத்மாக்களே மகாபாக்கியவான்களாகின்றுர்கள், எவர்கட்கு அற்பகாலத்திற்றுனே செல்வங்கள் எதிர்ப்பட்டு நிற்குமோ; யான் அற்பதவத்தினன் மிகவுஞ்துச்சன், மனுடப்பிறப்பினனன்றே, அபாக்கிய பாஜனமாகிய என்னை நோக்கிச் சித்திகள் எங்ஙனம் வருதல்கூடும்? இவ்வண்ணங்களாய விகற்பசங்கற்பங்களால், அறியாமையினுலே மோகிக்கப்பெற்ற அவ்வறியாதவன் நெடும்போது எண்ணியெண்ணி மணியைக்கவர்வதில் முயலவேயில்லை. இவ்வாறவனிருப்பவே மணியானது கிளம்பிப் போயேவிட்டது, என் கிளம்பிப்போய்விட்ட தென்னின்கூறல்:—பொல்லாதார்க்கென்பதாதி. நாணினின்றும் விடுபட்டபாணமானது நாணைவிட்டேகுதலேபோலும் சித்திகள் அவமதிப்பவனைவிட்டு ஏகியே விடுகின்றன.

(ச) என் கிடையா=யாதுதான் சித்தியாது, கைகொள்ளா=கைவந்திருப்பதாய்ப் பார்த்தும், நானுவிதமாய் நாடுற்றுன் மகத்தான பொருளைப்பெற்றும் களிப்பும், அதின் உபேக்ஷை

யால் மிகு துக்கமும், அவ்விரண்டாலும்வரும் மகிழ்வுசோர்வு முள்ளவனுய், மேற்கூறும் பிரகாரஞ் சிந்தித்தானென்பது பொருள்.

சிந்தாமணியென்பது முதலான இரண்டுசெவியும் ஒருவாக்கியம், இது = முன்பிருக்கு மணி, சிந்தாமணியா, அன்று, சிந்தாமணியாயின், இவ்வளவு காலத்தாற் சித்தியாதன்றே, மற்றென்னெனிற் பிராணுந்தத்தைச் சம்பாதிக்கு மகா வெத்தனத்தாற் சித்திக்குமென்பது மணிசாதகக் கற்பங்கள் என்னும் ஆகமங்களின் கிரமமாம், நானேபாவி யெனக்கெப்படிக்கிட்டும், சில மகான்களுக்குக்கிடைக்கும், நானேமனிதன் என்றவமோவற்பம், வல்லபமற்றவனுதவின் எனக்குச் சிந்தாமணி கிடைக்குமா? என்றிங்ஙனஞ் சங்கற்க விகற்பங்களாற் சிந்தித்து, அஞ்ஞான பாவசனுய் மணிக்கிரகணத்து எத்தனமடைந்திலன். மூ: யானே கிருபணனுய் சுருங்கிய நேத்திரத்தானே உல்முகத்தின் சாகைக்கொப்பாக இரத்தினுலோகத்தைத் துவிசந்திரத்தன்மையேபோல பிரமத்தினுலேயே காண்கின்றேன். சாதுவராகன் = சாதுக்களின் சோச்சியன். (103-104-105-106)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) வளையின் முறியைச் சிந்தாமணியென்று நம்பியெடுத்துச் சகலமும் விடுத்துக் காட்டிற்குச் சுகமனுபவிக்க ஏகல்:—மீண்டு, வெந்தவென்பன.

மீண்டும்வருந்தித் தேடுற்றுன் வெம்பிச்சிலநா ளுழன்றளவே
யாண்டுமறைந்து சிலசித்த ரவனைநகுவான் காட்டுவிக்க
கீண்டவளையின் முறியொன்று கிடப்பக்கண்டா னறிவில்லான்
மாண்டசிந்தா மணியிதென மகிழ்ந்துவியந்து கைக்கொண்டான்.

வெந்தமணியை மிகப்பேணி மிக்கநிதி யெல்லாம்விட்டான்
வந்தமணியெல் லாமளிக்கும் மற்றநிதிக ளென்னென்றே
சிந்தைசெய்தா னித்தேசந் தீயோருண்டு சுகமில்லை
யிந்தவிடந்தி தெனவனத்தி விருந்துசுகிப்போ மென்றகன்றுன்.

(ப - ரை) மீண்டும் வருந்தித்தேடுற்றுன்=மறுபடியும் கட்டப்பட்டுத் தேடிக்கொண்டேயிருந்தான், வெம்பிச்சிலநாள் உழன்றளவே = துன்புற்றுச் சிலகாலம் சுழன்றுதேடவே ஆண்டுமறைந்து சிலசித்தர்=அவ்விடத்திற் றெரியாமலிருந்துகொண்டு சிலசித்தி யுடையவர்கள், அவனை நகுவான்=அன்னுனைக்கேலி செயயும்பொருட்டு, காட்டுவிக்க = தெரிவிக்க, கீண்டவளையின் முறியொன்று=ஒருசிறு முறிந்தவளையற் சில்லானது ஒன்று, கிடப்பக்கண்டான் அறிவில்லான்=வீழ்ந்துகிடக்கக்கண்டான் அறியாதவன், மாண்டசிந்தாமணியிதென=மாக்ஷிமைதங்கிய சிந்தாமணியிது என்று, மகிழ்ந்து வியந்து கைக்கொண்டான்=சந்தோஷித்துப் புகழ்ந்து காத்திலெடுத்துக்கொண்டான்.

வெந்தமணியை மிகப்பேணி = அக்கினிப்பட்ட அந்த வளையலோட்டை மிகவுமாதரித்து, மிக்க நிதியெல்லாம் விட்டான் = மிகுந்த நிதிகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டான், வந்தமணி யெல்லாமளிக்கும்=இப்போது கிடைத்த சிந்தாமணி வேண்டியவற்றையெல்லாங் கொடுக்கும், மற்றநிதிகள் என்னென்றே=பிறநிதிகளியாவும் என்ன பிரயோஜனமென்பதாக, சிந்தைசெய்தான்=எண்ணத்தொடங்கினுன், இத்தேசந்தீயோருண்டு=இந்தத் தேசமானது கொடியவர் நிறைந்ததாகும், சுகமில்லை=ஆநந்தமின்றும், இந்த இடந்தீதென = நமது நாடு

வசித்தற்குத் தகாதது என்று, வனத்திலிருந்து சுகிப்போமென்றகன்றான் = ஆரண்யத்திலிருந்து ஆநந்திப்போமென்று சென்றனன்.

(ஸ்ரீ-வீர) அவன் மறுபடியும் இரத்திநேந்திரசாதனத்தில் கிரியாயத்தினத்தைச் செய்தனன், துணிவோடுகூடிய ஜனங்கள் தங்களுடைய காரியங்களில், ஆயாசமுற்றுத் திரும்புவதில்லையன்றோ! பரிகாசபரர்களாயதனானே வஞ்சகர்களாய் மறைந்திருந்த சித்தர்களானே முன்னிவிடப்பெற்ற பளபளப்பாயிராநின்ற அகண்டிதமான காசகண்டமொன்றைக்கண்டான்; இது சிந்தாமணியென்று மூடனாகிய அவன் அதன்கண்ணே உபாதேயத் தன்மையையுணர்ந்தனன், மோகிதனாகிய அறியாதவன் ஹரிதாரக்கட்டியையும் சுவர்ணமென்றே காண்பன்; அந்தத் தக்தமணியை யாதரவுசெய்துகொண்டு தனது பழைமையாய தனதானியாதி செல்வங்களையெல்லாம் விட்டொழித்தான்; ஈண்டித்தனங்களினாலே யென்னேபயன்; யாவும் இச்சிந்தாமணியி விருந்தேயடையலாம்; இவ்வண்ணம் தேசகிருக பந்துவாதிகளையும், மயலால் அவன் விடுத்தான் எனல்:—இத்தேசமென்பதாதி. இத்தேயம் அசுகம்நேயசனசூனியம், பாபிஜனங்களானே சூழப்பெற்றது, அந்தவீடென்ன ஜீர்ணமானதன்றோ, என்னுடைய பந்துக்கள் என்ன பிரயோஜனம், வெகுதூரஞ்சென்று என்னிஷ்டப்படி சுகமாகவிருப்பேன் சம்பத்தோடுமென்றெண்ணி யக்காசகண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அம்மூடன் சூனிய கானனஞ் சென்றனன்.

(ச) அறிவில்லான், இது=இவ்வளையன் முறியை, மாண்ட=பரமார்த்தமான, சிந்தாமணியென்றுணர்ந்து கைக்கொண்டான்; அறியாதவர் மோகிதராய் மிருத்திகாவிசேஷத்தையும், பொன்னெனக் காண்பதுண்டன்றோ. (107-108)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இக்கதையை முடித்து இனியொரு கதையைத்தொடங்கல்:—வாழலாமென்பது.

வாழலாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழநின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புந்திக்குச்
சூழவறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லைவிந்த வனத்திடையே
வேழமொன்று கரிகட்கு மேலாமிகவு முயர்ந்ததுவே.

(ப - ரை) வாழலாமென்றெண்ணி = சுகிக்கலாமென்பதாக நினைந்து, புன்மணியால் வருத்தமெல்லாமுற்று=துச்சமான வளையலால் அநர்த்தமெல்லாமடைந்து, தாழநின்றான்=மிகவுமிழிவை யடைந்தனன், வேறொன்று சாற்றக்கேளாய்=அயலொருகதை யறையக்கேட்குதி! புந்திக்குச் சூழவறிவுண்டாக்குவிக்கும்=மதிக்குக் கேட்பக்கேட்ப நல்லுணர்வை ஜனிப்பிக்கும், தொல்லைவிந்த வனத்திடையே = பிராசீனமான விந்தியபர்வதப் பெருங்காட்டில், வேழமொன்று=மத்தகஜமொன்றிருந்தது, கரிகட்குமேலா மிகவுமுயர்ந்த துவே=சகலயானைகட்கும் மேன்மை மிக்கதாய் மிகமிகவும் பெரிதாகவிருந்தது.

(ஸ்ரீ-வீர) ஆண்டு அவன் அக்காசகணத்தினாலே பெரும்பெருந் துயரங்களையடைந்தான், அவ்வாபத்தானது நீலமலையேபோல விருந்தது அதன் காந்தியேபோல மிகக்கறுப்பாயிருந்தது, அறியாமையேபோல அது வடிவடைந்து மிருத்தியுருபமாகவே யிருந்தது. ஈண்டஸ்திகாக்கியானமும் நிதர்சனமாம், ஆகலின் அதனையும் கேட்குதியெனல்:—ஹே பூமிபனே இனியிந்த அபாரம்மிய ஆக்கியானத்தைக் கேட்குதி! புத்திக்கு மேலான வுணர்வைக்கொடுக்கத்

தக்கதாம், ஹே சாதுவே யுனது கதைக்கு ஒப்பானதாம், விந்தியவனத்தில் ஒரு யானையானது இருந்தது, அது பெருங்கூட்டத்தலைவர் கூட்டத்தினுக்கு மதிபனும், ஸ்ரீ அகஸ்தியாது ஆணையை நெடும்போது பரிபாலனஞ்செய்தலானே சுத்தப்பிரசன்னமாய அநுக்கிரக புத்தியினானே விந்தியனாற்றானே பழைய உன்னத ரூபத்தோடும் வெளியானதேபோலு மிருந்தது.

(ச) வருத்தமெல்லாமுற்றுத் தாழநின்றான்=மகத்தான வாபத்தையடைந்தான், மகாயூதபங்கட்கும் மேன்மையுடையதாம். (109)

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை) அவ் யானையையே மீண்டும் வருணித்தலும் பாகன் பந்தித்தலும் பந்தமகற்றிச் செல்லுதலும்:—வயிரவிலங்கு என்பன.

வயிரத்தினுநீண் டறக்கூராய் வலிதாகியகோ டிரண்டுளது
பயில்வுற்றிருப்புக் கயிற்றாலே பாகன்பிணித்து விலங்கிட்டான்
செயிர்பற்றியபல் பிணிப்பாலே சிந்தைதளர்ந்து கொம்பிரண்டாற்
குயில்வித்துளவன் கட்டெல்லாங் குலைத்ததொருநாற் கடிகையிலே.

விலங்குமுறிந்த படிகண்டான் வேழத்தலைவீழ்ந் துயர்பாகன்
கலங்கிவீழ்ந்தா னவன்வீழக் கண்டகளிறு கருணையினான்
மலங்கவதஞ்செய் யாதகல மற்றப்பாகன் மீண்டெழுந்து
சலங்கொண்டேகி யக்களிற்றைத் தானேதேடி யெதிருற்றான்.

(ப - ரை) வயிரத்தினும் நீண்டறக்கூராய்=வச்சிரத்தினும் நீண்டத்தியந்தம் கூர்மையாய், வலிதாகிய கோடிரண்டுளது=வலுமையாகிய கொம்பு இரண்டையுடையதாம், பயில்வுற்றிருப்புக் கயிற்றாலே=ஆலானத்தடைத்து இரும்புச்சங்கிலியினாலே, பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்=மாவுத்தன்கட்டிச் சிறைசெய்தான், செயிர்பற்றிய பல்பிணிப்பாலே = துயருறுத்தாநின்ற அநேகங் கட்டினாலே, சிந்தை தளர்ந்து=மனக்கவலையை யடைந்து, கொம்பிரண்டால்=இருகோட்டினால், குயில்வித்துளவன்கட்டெல்லாம்=கட்டியுள்ளதன் கட்டுக்களையெல்லாம், குலைத்ததொரு நாற்கடிகையிலே=கெடுத்தது இரண்டு முகூர்த்தத்திலே.

விலங்குமுறிந்த படிகண்டான்=சங்கிலிகள்யாவும் தூளானவண்ணத்தைப் பார்த்தான், வேழத்தலை வீழ்ந்துயர்பாகன் = யானையின் றலையெட்டாமல் தவறினன் மேலானபாகன், கலங்கி வீழ்ந்தான் = மதிகலங்கிக் கீழேவிழுந்தனன், அவன் வீழக்கண்டகளிறு கருணையினால்=அப்பாகன் வீழ்ந்ததைக்கண்ட யானையானது தயையினாலே, மலங்கவதஞ் செய்யாதகல = கலங்குறுமாறு கொல்லாதொழிந்தேக, மற்றப்பாகன் மீண்டெழுந்து=பின்னரந்த மாவுத்தன் மறுபடியும் எழுந்து, சலங்கொண்டேகி = சினமடைந்து சென்று, அக்களிற்றை அந்தயானையை, தானேதேடி யெதிருற்றான்=சுயமாகவே தேடியிருக்கு மிடங்கண்டனன்.

(ஸ்ரீ-வீர) வஜ்ஜிரத்தினது ஜுவாலைகளைப்போல தீக்ஷணங்களாய இரண்டு வெள்ளிய நீண்ட தந்தங்களிருந்தனவதற்கு, அவை, கற்ப அநலசிகைக்குத் துல்லியங்களாம், சுமேருவைத்தோண்டுஞ் சமர்த்தனவாம்; முனீந்திராகிய ஸ்ரீ அகஸ்தியால் விந்தியமலையேபோலவும், உபேந்திராகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுவால் மாபலியேபோலவும், அந்த யானையானது பாகனாலே லோகமய சங்கிலிக்கூட்டங்களானே எப்பக்கத்திலும் கட்டப்பட்டது; சஸ்திரங்களினாலே கும்பஸ்தலத்திலடியுண்ட அந்தக் கயமானது நிபத்தமாயது நியந்திரங்களினது அடைவுற்றது, எப்போதுமே அசம்பாவிதத் தன்மையினாலும் அலௌகிகத்தன்மையினாலும், அபூர்வமாய

அநசராக்கினியில் தகிக்கப்பெற்றதாய திரிபுரமானது எத்தகைய துயரையடைந்ததோ அத்தகைய துயரை அத்திரமாயகயமானது அடைந்தது, கேதத்தாற் கட்டொழிப்பதில் முயல்வினையுடைய அம்மத்தகயமானது, மூற்றபோது, முகத்தடிகளினுலே கிங்கிணிகளினதுவேபோன்ற தொனியைச்செய்தது; அது மிகுந்த முயல்வுடன் இரண்டு முகூர்த்தங்களுக்குள்ளே, அத்தந்தங்களினுலே, அமராவதியின் கதவின்றிறப்பை மகாபலியானவன் செய்ததேபோலச் சிருங்கலேச்சாலத்தை விடுவித்துத் தூட்படுத்தியது; அதனது அக்கட்டு வீழ்ச்சியை தூரத்திலிருந்தே பாகனுனவன்கண்டான், தாலவிருக்ஷத்தின்மேலேறியதிலிருந்து விசின்ன பாசத்தையுடைய அதனது சிரத்தின்மேலே குதித்தான், அவன் குதித்துப் பாதபதுமங்களால் யானையினது சிரத்தையடையப்பெருமல் வாயுவினுலே யடிக்கப்பெற்ற பக்குவமான கனியானதுபோலப் பூமியின்கண்ணே யாகுலனுகி வீழ்ந்தனன். எதிரில்விழுந்த அவனைப்பார்த்து மகாகயமானது, கருணையை யடைந்தது, திரியக்குத்தசையையடைந்தவர்களுள்ளும் விளங்காநின்ற பெருங்குணமுடையவரும் தயையுடையவருமாகிய சாதுக்கள் இருக்கவே யிருக்கின்ருர்களன்றே; விழுந்தவனைக் கொல்வதென்ருல் என்னதான் என்னுடைய பௌருஷம் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு அவ்வியானையும் அவனைக்கொல்லவில்லை; கேவலம் சிருங்கலா ஜாலத்தைப் பொடிப்படுத்தி யெறிந்துவிட்டுமாத்திரம் இஷ்டப்படி சென்றது; யானை சென்றபின்னர் ஹஸ்திபன் எழுந்து சொஸ்தமான தேகமதியுடையவனுயினுன், கஜத்தோடுகூடவே யவனது துயரம் வெகுதூரம் ஓடிவிட்டது ஆகாயத்தில் மேகங்களினுலே மறைக்கப்பட்ட சந்திரனை இராகுவானது புசித்தற்குத் தேடுவதேபோல அவன் வனத்தில் புதர்களின் மறைந்திருக்கும் அந்தக் கயத்தினைத் தேடிக்கொண்டேயிருந்தான்; வெகுகாலங்கழித்து ஒரு கானனத்தில் அவ்விபேந்திரனைக்கண்டான், சமாத்தினின்றும் வெளிப்போந்ததேபோல ஒரு தருதலத்தில் அது விசிராந்தி யடைந்திருந்தது.

(ச) வஜ்ஜிர ஆயுத கோடிகளைப்பார்க்கினும் கடினமும் கூர்மையுமாம் கொம்பு. அதுகுரூரமான அயமயச் சங்கிலியினுலே கட்டுப்பட்டுப் பாரதந்திரியத்தையடைந்தது.(110-111)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அப்பாகன் குழியில் வீழ்த்தி யானையைத் துன்புறுத்தல்:—ஒருதனது என்பன.

ஒருகானிடையே யக்கரியை யுற்ருன்குழியொன் றுண்டாக்கிச்
சருகாற்கொடியான் மறைவித்தான் றந்திசிலநா டிரிந்தங்கே
வருகாலையில்வீழ்ந் ததுகுழியில் வந்தபாக னுறப்பிணித்தான்
கருதாநின்ற துயரோடுங் களிறுநின்ற திப்போதும்.

தனதுவீட்டிற் சிறையிருக்குந் தனிமாவலிபோ னின்றகரி
முனமுன்வீழ்ந்த பகைப்பாகன் மூளைசிதறிற் றெனில்வந்து
வனவெங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்கவேண்டா மதுபோல
வினவி நிகழ்கா லத்தான்மேல் வினைநோக்காதார் மெலிகுவரே.

(ப - ரை) ஒருகானிடையே யக்கரியையுற்ருன்=ஒருகாட்டின் மாட்டந்த யானையைக் கண்டான், குழியொன்றுண்டாக்கி=ஒரு படுகுழியைத்தோண்டி, சருகாற்கொடியால் மறைவித்தான்=காய்ந்த இலைகளினுலும் லதைகளினுலும் மூடிவைத்தான், தந்திசிலநாள் திரிந்

உ இவ வெருமானதிபாரம். ஃசுங்கிலி. ٥ அருபொழுது.

தங்கே=யானையானது சிலதினங்கள் சஞ்சரித்துக்கொண்டாண்டு, வருகாலையில் வீழ்ந்தது=வரும்போது விழுந்துவிட்டது, குழியில்=அப்படுகுழியில், வந்தபாகன் உறப்பிணித்தான்=மறைந்திருந்துவந்த ஹஸ்திபன் நன்ருக விலங்கிட்டான், கருதாநின்ற துயரோடும்=சிந்தியாநின்ற துக்கத்துடன் கூடி, களிறுநின்றது இப்போதும் = யானையானது சிறைப்பட்டுளது இஞ்ஞான்றும்.

தனது வீட்டில் சிறையிருக்கும்=சுதல லோகத்திலுள்ள தன்னுடைய கிரகத்திற்ருனே அடைபட்டிருக்கும், தனிமாவலிபோல் நின்றகரி=ஒப்பில்லாத மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தியே போலச் சிறைப்பட்ட யானையானது, முனம்முன்வீழ்ந்த = பூர்வம் தனது முன்புவீழ்ந்த பகைப்பாகன் = சத்துருவாகிய ஹஸ்திபனுடைய, மூளை சிதறிற்றெனில் = தலையைச் சுக்குச்சுக்காக்குவித்திருக்குமாயின், வந்துவன வெங்குழியிற் கட்டுண்டு மயங்கவேண்டாம்=இவ்விடமுற்றுக் காட்டிலுள்ள பெருங்குழியில்விழுந்து விலங்கலங்கரித்துக்கொண்டு இடர்ப்படவேண்டாம் அல்லவா, அதுபோல=அவ்வகையேபோலும், வினவி நிகழ்காலத்தால் மேல்வினை நோக்காதார் மெலிகுவரே=ஆராய்ந்து வருத்தமானகாலத்தால் வரும்விளைவைப் பாராதார் தளர்பவரேயாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சிருஷ்டாவானவர் எல்லாத்திசைகளிலும் பூமியில் சமுத்திரவளயத்தை யகழ்ந்ததேபோலக் கானனத்தில் எவ்விடத்திலும் அவ்வஸ்திபன் பெரும் படுகுழிகள் தோண்டி அவ்வஞ்சகனுனவன் மூடும்படியான தந்துஜாலமேபோலச் சுப்பிர அப்பிரபடலத்தால், சரற்கால அம்பிரமேபோல, அக்குழியை மேலாக இளந்தளிர்கண் முதலியவைகொண்டு மறைத்துவைத்தான்; சில தினங்களுக்குள்ளேயே அவ்வாரணமானது சுற்றிக்கொண்டே திரிந்து அவ்வனத்தி லப்பெருங்குழியில், காய்ந்த கடலின்கண்ணே பாய்ந்தமலையேபோல, விழுந்துவிட்டது; வளயாகாரமாக மிகவும் ஆழ்ந்து தோண்டப்பட்ட அந்தக்கூபாகாரமாகிய பள்ளமென்னும், சூனியக்கடற் கீழ்ப்பாகத்தில், அகப்பட்டுக்கொண்டதாய அக்கயமும், இம்முறையானே கஜாத்தினஞ்சிமிழில், மறுபடியும் திடமாகப் பந்திக்கப்பெற்றதாயின்றுமிருக்கின்றது. பாதாளதல பீஷணத்தில்வீழ்ந்து அந்தவத்திபனுலே திடமாகக்கட்டுப்பட்டு வீட்டிற்கட்டுபட்டிருக்கும் மாபலியேபோலக் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்த யானையானது முன்பு விழுந்த சத்துருவை முன்னரே கொன்றிருக்குமாயின் குழியில்வீழ்ந்து கட்டப்படுங்கட்டத்தை மறுபடியும் அடைந்திருக்கமாட்டாதன்ருே; இதனுனே புத்திமானுனவன் வருங்காலத்தை யிப்போதே சாஸ்திரீயமான புருடப்பிரயத்தினங்களினுலே துக்கபீஜத்தைத் துடைத்தலால்,சோதிக்கவேண்டுமென்றுகூறல்:—வினவியென்பதாதி. மூர்க்கத்தன்மையினுலே, வருங்காலவிடயத்தை வர்த்தமானக் கிரியாக்கிரமங்களினுலே சோதிக்காமல் நானவன் விந்தியகயம்போலத் துக்கத்தையேயடைவன்; எதுவரை சர்வதுக்ககாரணமாய அறியாமையானது கெடவில்லையோ அதுவரை, ஆயிரக்கணக்கான பிரயத்தனங்களினுலே துக்கஉபசாந்தியைச் செய்தபோதினும், வியர்த்தமேயாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—சஸ்திரநிபந்தனத்தினின்றும் விடுபட்டேன் என்று அவ்வாரணம் சந்தோஷத்தை யடைந்தபோதினும் வெகுதூரத்தில் ஓடிவிட்டபோதினும் மறுபடியும் கட்டுப்பட்டுத் துயரடைந்தது, மூர்க்கத்தைமையானது யாண்டுதான் பாதிக்கமாட்டாது.

(ச) நிகழ்காலத்தால்=அஞ்ஞானத்தினுல் நிகழ்காலத்துள்ள உபாயபேதங்களால், நோக்காதார்=நிரபாயத்தைச் சம்பாதியாதவர், மெலிகுவர் துக்கிப்பரென்றதாயிற்று, காதவளயம்=குழிவளயம், அஸ்தகயத்=மூடிவைத்தான். (112-113)

உ வெண்மேகக்கூட்டம். ٥ யயுல்கரம். ஃ சூதிர்.

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) மன்னவன் இருகதைகளின்பயனைக்கேட்ப முதற்கதைப்பயனை மொழியத்தொடங்கல்:—என்றலோடுமென்றது.

(ச) சிகித்துவசன் இரண்டு கதையின் ஞர்பரியத்தையும் வினவல்:—

என்றலோடுஞ் சிகித்துவச னெந்தாய்சிந்தா மணியாலும்
வென்றிவேழந் தன்னாலும் விளம்புகதையை விளக்குகென
நின்றகும்ப னுரைசெய்வா னெடுநூற்பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோ
னன்றிஞான மில்லாதோன் நன்மாமணிதே டியவவன்றான்.

(ப - ரை) என்றலோடும்=எனவிவ்வண்ணம் கதைகளைக் கூறிமுடிக்கவே, எந்தாய்= எனது ஞானசிரியரே! சிந்தாமணியாலும்=சிந்தாமணியைப்பற்றியும், வென்றிவேழந்தன்னாலும்=வெற்றிபொருந்திய யானையைப்பற்றியும், விளம்புகதையை விளக்குகெனச் சிகித்துவசன்=கூறிய கதைகளை விளக்கியுரைக்கவேண்டுமென்று மன்னவன்கேட்ப, நின்ற கும்பனுரைசெய்வான்=அங்கு ஆசிரியராக எழுந்தருளிய கும்பமுனிவன் கூறுவதாவது, நெடுநூற்பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோன்=பெரிய சாஸ்திரப்பொருள்கள் அநேகம் அறிந்தவன், நன்றிஞான மில்லாதோன்=நன்மையைப்பயக்கும் ஞானமாத்திரமின்றியவன், நன்மாமணி தேடிய அவன்றான்=நல்ல சிந்தாமணியைத் தேடிய அவன்றான்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே தேவபுத்திரனே! உன்னால் எந்தமணி சாதகவிந்திய இப்பந்தனுதிகதாஜாலம் எனது சரித்திரசமமென்பதாகலின் எனது பிரதிபோதன உபாயம் என்று குறிப்பிக்கப்பெற்றதோ அதனை வெளிப்படுத்துவாயாக. என்றலும் கும்பன் ஆண்டாதியில் ஒருபுமான் ஸ்ரீமானுகவுளன் என்பதாதியானே கூடமாகக்கூறிய மணிசாதகன் நீயேயாவாயெனல்:— நெடுநூலென்பதாதி. யாவன் சாஸ்திரார்த்த குசலன் தத்துவஞானத்திலோ அபண்டிதன், ரத்தினத்தைத் தேடித்திரிந்தான் எனக் கூறப்பெற்றனனோ ஹேமகிபதியே அவன் நீயே யாவாய்.

(ச) மணிதேடிய வவன்றான். சாஸ்திரத்திற்கூறும் விதியாலுறும், இரத்தின சாதனத்தினால், இரத்தினங்கிடைப்பினும் அதன் நிச்சயமின்மையின் இரத்தினந்தேடியபுமான். (114)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) உன்னிடத்திற் கல்வீவான் சாஸ்திரகுசலன் என்பதாதியாகக்கூறிய இலக்கணமுளதாமெனல்:—என்னவென்பது.

என்னவுரைத்த துனையாநீ யெல்லா நூலுங் கற்றுணர்ந்து
மன்னுசாந்தி பெற்றிலைவான் மணியென்றதுதா னேதென்னி
லுன்னுவஞ்ச மறவெல்லா மொழிதலாகுந் துயரனைத்துந்
துன்னலில்லா வதுதேடத் தொடங்கியரசு துறந்தனையால்.

(ப - ரை) என்னவுரைத்த துனையாம் = என்று கூறியது உன்னையாம், நீயெல்லா நூலுங் கற்றுணர்ந்தும்=நீ சகலசாஸ்திரங்களையும் படித்தறிந்தும், மன்னுசாந்தி பெற்றிலை=நிலைபெற்ற சாந்தியை யடைந்தாயில்லை, வான்மணியென்றதுதான் ஏதென்னில் = உயர்ந்த இரத்தினமென்றதுதான் யாது என்றால், உன்னு வஞ்சமறவெல்லா மொழிதலாகும் = எண்ணும் வஞ்சனை யொன்றுமில்லாது யாவும் விடுதலாகும், துயரனைத்துந் துன்னலில்லாவது= துக்கமெவையும் பொருந்தாத அது, தேடத்தொடங்கி யாசுதுறந்தனை = அந்வேஷணஞ் செய்ய வாரம்பித்து அதன்பொருட்டு ராச்சியம் விட்டுவந்தனை. ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) இரவி மேருதடங்களிற்போலச் சாஸ்திரங்களில் மிகவுமறிவுடையவனாகவே யிருக்கின்றாய், நீரிற்கல்லேபோல நீ தத்துவஞானத்திலோ விசிராந்தி யடையாமலிருக்கின்றாய், யாதச்சிந்தாமணி எதன் சாதனத்தில் யான் முயன்றனனோவென வதனைக்கூறல்:— உன்னு என்பதாதி. ஹே சாதுவே! அகிருத்திரிமமாய சர்வத்தியாகமே சிந்தாமணியென்றறிதி; அச்சர்வ துக்கங்களின் அந்தத்தை நீ தூயமதியுடையவனாய்ச் சாதிக்கின்றாய்போலும். எங்ஙனம் சர்வபரித்தியாகம் சித்தமெனின் உரைத்தல்:—அரசென்பதாதி. தனது நிசி வந்தபோது பிரஹ்மாவினாலே ஜகத் சர்க்கவியாபாரம்போலத் தாரதனபந்துக்களோடு கூடிய இராச்சியம் உன்னால் நன்குவிடப்பட்டது. (115)

(ச.) மன்னுசாந்தி=தத்துவநிஷ்டை, எல்லாமொழிதல்=சகலத்தியாகம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) நீ சகலத்தையுந்துறந் திங்குவந்தும் சகலத்தியாக மடைந்தாயில்லையெனக்கூறிக் கதையபிப்பிராயத்தை யுபசங்கரித்தல்:—மனைபிறிதளவென்பன.

மனையுங்கிளையுந் துறந்திங்ஙன் வனத்தில்வந்தாய் நாடகன்றா
யனையசகலத் தியாகநிறை வாகுமளவி லதன்விகற்ப
நினைவில்வளர்ந்து விண்மூடு நீலமுகில்போ லுனைமறைக்க
வினையசகலத் தியாகமுய ரின்பமல்ல மகத்தல்ல.

பிறிதொன் றுயர்ந்த துளததுதான் பெருநாண்முயன்றா லெய்துமென
வெறியவிகற்ப மனநிறைய மிக்கதியாகம் போயினதாம்
நெறிகொள்சகலத் தியாகம்போய் நினதுதவமாம் வலையின்முறி
யறிவில்விகற்ப விழியாற்கண் டதுநன்றென்றே யழுங்குதியால்.

அளவற்றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யதிதாயற்ப மாம்பொருளி
அளமுற்றவரே யுயிர்க்கொலைஞ ருபர்வஞ்சகரென் றுலகுரைக்கும்
வளமிக்குயர்சிந் தாமணிநீ வந்ததென்றெண் ணியதவத்தாற்
றளர்வற்றிலைபெற் றிலையொன்றுந் தந்தியென்ற தினிக்கேளாய்.

(ப - ரை) மனையுங்கிளையுந் துறந்திங்ஙன்=தாரத்தையும் பந்துக்களையும் விட்டிவ்வாறு, வனத்தில்வந்தாய் நாடகன்றாய்=காட்டில்வந்தனை நாட்டினைவிட்டனை, அனைய சகலத்தியாகம்=நீவிரும்பிய சகலத்தியாகமானது, நிறைவாகுமளவில்=பூர்ணமாகும் பரியந்தத்திற்குள், அதன் விகற்பநினைவில் வளர்ந்து = அதனது விகற்பமானது எண்ணத்தில் விருத்தியாகி, விண்மூடு நீலமுகில்போல்=ஆகாயத்தைமூடும் கார்மேகம்போல, உனைமறைக்க = உன்னை யாச் சாதனஞ்செய்ய, இனைய சகலத்தியாகம்=இந்தச் சகலத்தியாகமானது, உயரின்பமல்ல மகத்தல்ல=மேலான ஆனந்தமும் அல்ல வேறொரு பெரும்பிரயோஜனமுமல்ல.

பிறிதொன் றுயர்ந்தது உளது=வேறொன்று மேலானது இருக்கிறது, அதுதான் பெருநாள் முயன்றால் எய்துமென=அதுவோ வெகுகாலம் முயற்சிசெய்தால் அடையலாமென்று, வெறிய=பைத்தியகாரப் பார்த்திபனே! விகற்பம் மனம்நிறைய=அநேக விகற்பங்கண் மனதின்கண்ணே பூரித்துநிற்ப, மிக்கதியாகம் போயினதாம் = மிகுந்த தியாகமானது போய்விட்டதாம், நெறிகொள் சகலத்தியாகம்போய்=முறையேவந்த சகலத்தியாகமானதுபோய், நினதுதவமாம் வலையின்முறி=உன்னுடைய தவமாகிய வலையலோடு, அறிவில் விகற்பவிழி

உ இயற்கை.

யால்=அறிவில்லாத விகற்பமாகிய நேத்திரத்தினுலே, கண்டது நன்றென்றே யழுங்குதி= பார்த்தது: நலமுடையதென்றே துயரடைந்துள்ளாய். ஆல் அசை.

அளவற்றெளிதாஞ் சுகமகற்றி=அளவுகடந்திருப்பினும் சுலபமாம் ஆநந்தத்தை விலக்கி, அரிதாய்=துர்லபமாய், அற்பமாம் = பரிச்சின்னமாம், பொருளில் = வத்துவில், உளம்= மனம், உற்றவரே=பற்றியவரே, உயிர்க்கொலைஞர்=பிராணகாதகர், உயர்வஞ்சகரென் றுல குரைக்கும்=மேலான வஞ்சனையுடையவர்கள் என்று மேலோர் கூறுநிற்பர், வளமிக்குயர் சிந்தாமணிநீ=வண்மைமிகுந்து உன்னதமான சிந்தாமணிநீ, வந்ததென் றெண்ணியதவத் தால்=வந்தது என்று நினைந்ததவத்தினுல், தளர்வற்றிலை=விசிராந்தியடைந்தாயில்லை, பெற் றிலையொன்றும்=யாதொன்றையும் அடைந்தாயில்லை, தந்தியென்ற தினிக்கேளாய்=யானை யென்று கூறியதை யினிக்கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ-வீர) உன்னுடைய தேசத்திற்கு அதிதூரமாய என்னுடைய ஆசிரமம் வந்து சேர்ந் தனை, கேவலம் சகலசந்தியாகத்தில் உன்னுல் அபிமானரூப அவித்தையானது சேடிப்பிக்கப் பெற்றது; அகமதியைப் பரித்தியாகம் செய்திடில் எஞ்சியினிதுநின்ற பூர்ணுனந்தாத்மாவாகிய பரமபுருடார்த்தம், தானுகவே இருதயத்தில் நேராக இலங்குமெனச் சர்வத்தியாகமே மோக்ஷ மாம், சேடித்துநின்ற பரமானந்த சிந்தாமணியாம், அதனதிலாபத்தில் அதனை யுபேக்ஷித்து வேறொன்றைத் தேடவேண்டியதில்லை, யென்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—அனைய என்ப தாதி. மனோமாத்திரத்திற் சகத்தானது தியாகிக்கப்பெறுமாயின் இருதயமானது பூர்ணத் தகைமையை அடைவுறும்; நீயோதியகருத்துருத்துவ அபிமானபரிசேடத்தால் தியாக அத்தியாக விகற்பங்களினுலே ஆவிருதனுயினை, ஆகவே பூர்ணத்தன்மையை யடைந்தாயில்லையெனல்:— அதனென்பதாதி. தியாகாத்தியாக விகற்பங்களினுலே நீகமழம்போதங்களினுற்போல ஆவிருத னுயினை. விகற்பவசத்தினுலேயே சர்வத்தியாக மடைந்தபோதினும் அவிசுவாசம் உனக்காய தெனல்:—இனையவென்பதாதி. இச்சர்வத்தியாகமானது பரமானந்தமுமல்ல மகோதயமு மல்ல, யாதோ ஒரு உன்னதமான அன்னியமேயது வெகுகாலம் பிரயாசப்பட்டுச் சாதிக்கத் தக்கது பெரியதினும் பெரியதது என்பதாகத்தோற்றியது தோற்றியதும் இவ்வகையாயசிந் தையினுலே சித்தத்தில் விகற்பம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க = சங்கற்பக்கிரகணம் மெதுவாக மெதுவாக நெடும்போது விருத்தியாகவே, அந்த வுன்னுடைய சர்வத்தியாகமானது எழுந்து போய்விட்டது காற்றின் மிகுதியினுலே தருவனமானது மிகுதியும் அசைவுறவே பறவை யெழுந்து ஓடிப்போவதேபோலவாம்; சர்வத்தியாகமணியானது இவ்வண்ணம் எழுந்து ஓடிப் போய்விடவே! ஹே கமலலோசனனே! பின்னர் யாதுன்னுல் மணிமதியாற் கவரப்பெற் றதோ அது யாதுகொலாமாலோவெனின்? உன்னுற் சங்கற்பவிழியினுலே தவக்காசமணியே கண்டெடுக்கப்பட்டதாம். அளவற்ற சுகமாய் எளிதிற் சாதிக்கவல்லதாயிருக்கும் சர்வத்தியா கத்தை விட்டொழித்து, அளவுபட்டுச் சாதித்தற்கு முடியாததானதவாதி வஸ்துக்களில் யாவன் முயல்கின்றனனோ அச்சடன் அளவுபடாத ஆன்மசொரூப விகாதித்தன்மையானே சுவான்மாவையே கொன்றவனுவன். சிந்தாமணி என்னுலடையப்பெற்றது என்று அத்தி யந்தம் உணர்ந்துள்ளாய், ஹே சாதுவே படிகத்தினுடைய துண்டையும் நீ யடைந்தாயில்லை.

(ச) நாடகன்றுய் ஆகலின், அனைய சகலத்தியாகமென்னுஞ் சிந்தாமணியைத் தேடத் தொடங்கினுய், ஆயிற்சிந்தாமணியை யான் அடையாததென்னென்பதற்குத்தரம்: அது நிறை வாகுமளவில்=பூரணமாகும்போது, இனைய=இப்போது சித்தித்துள்ள, சகலத்தியாகம், உய

ரின்பம்=பரமானந்தமும், மகத்தல்ல = மேலான போதமுமன்று, ஆதலிற் சகலத்தியாக மன்றும்.

அதுதான்=பரமானந்த வேதுவான சகலத்தியாகம், போயினதாம், வாத சமூகத்தாற் சிறந்தவனமசைவுமிகுதிற் பக்ஷி பறந்தோடிப்போம் அதுபோலெனக்காண்க.

எளிதாம் = எளிதிற்சாதிக்கத்தக்க சகலத்தியாகமே, சுகம் = ஆநந்தமாம்; அதனை அகற்றி அரிதாய் = அநந்த துக்கத்தாற் சாதிக்கத்தக்கதாய், அற்பமாம் = பரிமிதமான, பொருள்=தவமாம் வளையின்முறியை, சிந்தாமணியெனவடைந்தவன் சுகத்தை யற்பமுமடை யானென்பது பொருள். இது சிந்தாமணி விவரணம்.

எதனுல் உன்னுற் சர்வசந்தியாகத்தில், அகம்புத்தியானது கேவலம் சேடிப்பிக்கப் பெற் றதோ அபிமானமானது விடப்பெறவில்லையோ, அக்காரணத்தினுலே சர்வத்தியாகமாகிய இதற்குப் பூர்ணத்தன்மையின்மையினுலே, அதன் விடயவிகற்பம் உன்னை, ஆகாயத்தை யம் புதமேபோல மறைத்துவிட்டது; இது பாடபேதத்தை யனுசரித்தது. (116-117-118)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) இனிப்போதாந்தத் தியாகச்சித்தியின் பொருட்டு விந்திய இபவிருத் தாந்தமான தின்ருர்ஷ்டாந்திகமாக அரசனது சரிதமானது கும்பமுனியாற் கூறப்பெறல்:— மதமென்றது.

(ச) இனி விந்தியகயக்கதையை மதமாவென்பதுமுதல் பாதலத்தி விருப்பதுபோல் என்பதந்தமாக; விவாணஞ்செய்தல்:—

மதமாவென்ற தனையாகும் வயிராக்கியமும் விவேகமுமே
யதனீள்கொம்பா முன்குணங்க ளானைமேற்கொண் டுழல்பாகன்
விதமாவுன்னை மெலிவிக்கு மிகுமஞ்ஞான மதனுலே
சிதருநின்ரு யரந்தைகளாற் செலுத்துமவனுற் கரிபோல.

(ப - ரை) மதமாவென்ற தனையாகும்=மதகஜமென்ற தன்னையேயாம், வயிராக்கிய மும் விவேகமுமே = வயிராக்கியம் விவேகம் என்னுமிரண்டுமேயாகிய, அதன்நீள்கொம் பாம்=அதனுடைய நீண்டகொம்புகளாம், உன்குணங்கள் = உனது குணங்கள், ஆனைமேற் கொண்டுழல்பாகன் = யானையின்மேலேறி நடத்தும்பாகன், விதமாவுன்னை மெலிவிக்கும்= நானுவகையாக வுன்னைத் துன்பப்படுத்தும், மிகும் அஞ்ஞானமாம்=மிகுந்த அறியாமையாம், அதனுலே சிதருநின்ருய்=அதனுலே துன்புறுநின்ருய், அரந்தைகளால் = கஷ்டங்களால், செலுத்துமவனுற்கரிபோல=நடத்தாநின்றவனுல் யானையேபோல.

(ஸ்ரீ-வீர) ஹே இராஜசார்த்துலனே! இப்போது, தத்துவத்தினது நன்ஞானப் பொருட்டு, விஸ்மயஞ் செய்விப்பதாய விந்திய இபவிருத்தாந்த விவாணத்தைக்கேட்பாயாக: விந்தியவனத்தில் யானை யாதொன்றிருந்ததோ அதுபோலவே நீயிப் பூமண்டலத்தில், அத னது இரண்டு வெண்கோடுகள் யாவையோ அவையே நினது விவேகவைராக்கியமென்பவை யாம்; யாவன்ருன் யானைமேற்கொண்டு நடத்தும் பாகனிருந்தனனோ அவனேயுன தஞ்ஞான மாம் உனக்குத்துயாந்தருவதாம் உன்னைமேய்த்தேவி நடத்துவதாம். பலவானேயாயினும் நீ துர்ப்பலமாகிய அறியாமையானும் ஹே மன்னவனே! கரியானது கரிப்பாகனுற்போல், துக்கத்தினும் துக்கத்தைப் பயத்தினும் பயத்தையடைகின்ருய்.

(ச) உன் குணங்களாகிய வைராக்கியமும் விவேகமுமே அதன் நீள்கொம்பாம் அத ஞலே அஞ்ஞானமயமான அரந்தைகளாற் சிதறுகின்றுய் என்பதந்நுவயம். சிருங்கலாதிபந்த புஞ்சகத் தன்மையினுலே கொம்பாம். பந்தகத்தன்மையானும் துக்கஹேதுத்தன்மையானும் அஞ்ஞானம்பாகனும். (119)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) அது கட்டுப்பட்டது லோகஜாலத்தால் என்பதை வெளிப்படுத்தல்:— இருப்பென்பது.

இருப்புக்கயிறும் விலங்குகளு மிச்சாபாச மென்பனவாம்
பெருக்கவிவற்ருற் கட்டுண்டாய் பேசுமிரும்பின் மிகவன்பா
மிருப்புக்கயிறும் விலங்குகளு மிகுநாட்செல்லிற் றேய்ந்தொழியுஞ்
செருக்குமாசை மேன்மேலே திடமாய்வளருந் தீர்க்கமுற.

(ப - ரை) இரும்புக்கயிறும் விலங்குகளும் = லோஹரஜ்ஜுவிலங்கு என்றவையோ, இச்சாபாசமென்பனவாம்=ஆசாபாசங்கள் என்பவையாம், பெருக்கவிவற்ருற் கட்டுண்டாய்= மிகவு மிவற்ருலே பந்தப்பட்டாய், பேசுமிரும்பின் மிகவன்பாம்=சொல்லாநின்ற அயவிகார வவிதாய, இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளும்=லோஹரஜ்ஜு விலங்கு முதலானவை, மிகு நாட்செல்லிற் றேய்ந்தொழியும்=நாட்பட நாட்படத் தேய்ந்து கெட்டுப்போகும், செருக்கு மாசை மேன்மேலே=கருவித்துவரு மாசையோ மேலும் மேலும், திடமாய் வளருந் தீர்க் கமுற=திரமாக விருத்தியாகும் நீட்சியுற்று நீட்சியுற்று.

(ஸ்ரீ - வீர) லோகவஜ்ஜிர சாத்திஞலே வாரணமானது எப்பக்கத்திஞம்பத்தமாயது என யாது ஓதப்பெற்றதோ, அது இராஜ்ஜியபாலனகாலத்தில் நீ பாதபரியந்தம் நிறைய ஆசா பாசஜால ஆபத்துக்களால் ஆவிருதனுயிருந்ததை யோதியதாம். லோகரஜ்ஜுகளைப்பார்க்கி லும் ஆசையானது விஷமமாம் விஸ்தாரமாம் திடமாம், ஒவ்வொருகாலத்தில் உலோகம் க்ஷீண முறும், ஆசையோ நாட்குநாள் மிகவளரும்.

(ச) ஆசாபாசம் மிகவன்பாம். (120)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அத்தந்தங்களால் விடுவிக்க முயன்றதென்றதன் ருற்பரியத்தை யுரைத்தல்:—மூரியென்பது.

மூரிக்கயிறும் விலங்குகளு முறித்ததானே யென்றதுதான்
பாரிச்சுகமெல் லாநீமுன் பற்றற்ருெழித்த படியாகுஞ்
சூரிற்பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றுறவின்மடமை வீழ்ந்ததுவாம்
பேரிச்சையைநீக் கிடிற்பின்னைப் பிறவிதரும்பே தைமையுண்டோ.

(ப - ரை) மூரிக்கயிறும் விலங்குகளும்=பலமான கயிறுகளும் பந்தனங்களும், முறித் தது ஆனையென்றதுதான்=பொடித்ததுகயமென்றதானது, பாரிச்சுகமெல்லாம் = ராஜ்ஜிய சுகபோகங்களனைத்தையும், நீமுன் பற்றற்ருெழித்தபடியாகும்=நீ முன்னர்ச் சர்வசங்கங்களை யும் விட்டுநீக்கிய தன்மையாகும், சூரிற்பாகன்வீழ்ந்தது = சூரத்தன்மையில்லாமற் பாகன் வீழ்ந்துவிட்டதென்றது, நின்றுறவின் மடமைவீழ்ந்ததுவாம்=நினது சர்வத்தியாகத்திஞலே அறியாமை கெட்டேகியதாம், பேரிச்சையை நீக்கிடிற்பின்னை=போாசையை யகற்றிடிற்பின் னர், பிறவிதரும் பேதைமையுண்டோ=ஜனனமீயும் அறியாமையுமுளதோ,

௨ கெடுக்குந்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஏதுயானையானது பகைவனிட்ட சிருங்கலே ஜாலயந்தனத்தைப் பொடித் ததோ அது நீ யோகபூமியையும் அகண்டக. இராஜ்ஜியத்தையும் துறந்துவந்ததாம்; அவன் பாதபதுமங்களாற் கரியின்சிரம் அகப்படப்பெருமல் தவறிவிழுந்தனன் பூமியில் என்று யாது கூறப்பெற்றதோ. அதையறியாமையிற்காட்டல்:—நின்றென்பதாதி. இபமானது உன்னதமான பந்தத்தைப் பொடித்தெறிந்தபோது பாகன் வீழ்ந்தனன் என்றதோ, நீ இராச்சியாதிகளை யெல்லாம் விட்டொழித்தபோது, அஞ்ஞானம் வீழ்வுற்றதெங்ஙனமாமோ அங்ஙனம் உன்ஞ லாக்கப்பெற்றதாம், வீழ்த்தப்பெற்றதேபோலச் சூர்ச்சரீகிருதமென்பதாம்.

(ச) சூரில்=தாலதருவினின்றும், சிருங்கலேயின்பங்கமோ இராஜ்ஜியபோகத்தியாக மாம், தாலதருவினின்றும் தவறியது அறியாமையின் பிரம்சமாம். (121)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அதனையே வெளிப்படுத்தல்:—போகமென்பது.

போகமயலே விரத்தியினுற் போக்கநினையி லஞ்ஞான
மேகநினைந்து வெட்டுமரத் திருக்கும்பேய்போ னின்றலேயு
மோகமறவே போகங்கண் முற்றும்விவேகத் தால்விட்டால்
வேகமுறப்போ மஞ்ஞானம் வெட்டிவீழ்ந்த மரப்பேய்போல்.

(ப - ரை) போகமயலே = போகமயக்கத்தை, விரத்தியினுல் = வைராக்கியத்தினுல், போக்கநினையில்=நீக்கவெண்ணில், அஞ்ஞான மேகநினைந்து = அறியாமையானது செல்ல வெண்ணி, வெட்டுமரத்திருக்கும் பேய்போல் நின்றலேயும்=வெட்டாநின்ற விருக்ஷத்திலிருக் கும் பிசாசேபோல இருக்கவிடமில்லாமல் அலேயாநிற்கும், மோகமறவே போகங்கள்=மயக்க மறவே போகங்கள், முற்றும்=அனைத்தையும், விவேகத்தால் விட்டால் = ஆராய்ச்சியினுல் விட்டுத்தொலேத்தால், வேகமுறப்போமஞ்ஞானம்=அதிவேகமாக அறியாமையானது போய் விடும், வெட்டிவீழ்ந்த மரப்பேய்போல்=வெட்டுதலினுலே வீழ்ந்துவிட்ட மரத்திலிருந்த பேயேபோலும்.

(ஸ்ரீ - வீர) எப்போது விரக்தபுருடனுனவன் போகாசையை விடுவான் இச்சிக்கின்ற னனே, அப்போது அஞ்ஞானம் நடுநடுங்கத்தொடங்கும், விருக்ஷம் வெட்டுப்படவே பிசாசே போலும், எப்போது விவேகிபுருடனுனவன் போகங்களை விட்டொழித்துச் சும்மாவிருக்கின் றனனே, அப்போது அஞ்ஞானமானது ஓடிவிடுகின்றது, வெட்டிய விருக்ஷத்தினின்றும் பிசாசே போலும். (122)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அஞ்ஞானம் போனதையே வேறு திருட்டாந்தத்தாற்கூறி அன்றே கொன்றிலேயாதலின் துன்புறுத்தியதெனல்;—மட்டிலதனுலென்பன.

மட்டில்போக மெலாமொழித்தான் மடமைத்தொடர்ச்சி யெல்லாம்போம்
வெட்டிவீழ்ந்த மரநின்று வீழ்ந்துபோம்புட் கூடுகள்போற்
கிட்டிவனநீ யடைந்தளவே கிளாஞ்ஞானம் வீழ்ந்துளதாற்
றட்டில்சகலத் தியாகமெனுந் தனிவாளாற்கொன் றிலேயதனை.

அதனுன்மீள முளைத்தெழுந்த வஞ்ஞானத்தா லறநொந்தாய்
மதமாவுக்குப் படுகுழியை வகுத்தான்பாக னென்றதுதான்
றிதமாவுனக்குத் தவத்துன்பஞ் செறியஞ்ஞானஞ் சேர்த்தியதாம்
சுதமார்குழிமேன் மென்குடிக டுயர்கூர்தவஞ்சேர் நற்றெழில்கள்.

௨ முள் = (பகையென்றபடி) ௮ மிகைப்பிறழ்மலாச் செய்தது.

(ப - ரை) மட்டில்போக மெலாமொழித்தால்=அளவில்லாத ரசமில்லாத போகங்களை
யெல்லாம் அகற்றிவிட்டால், மடமைத்தொடர்ச்சி யெல்லாம்போம்=அறியாமைச் சம்பந்தம்
யாவுமே போய்விடும், வெட்டிவீழ்ந்த மரம்நின்று=வெட்டி வீழ்த்தப்பெற்ற மரத்தினின்றும்;
வீழ்ந்துபோம் புட்கூடுகள்போல் = விழுந்துபோகும் பக்ஷிக்கூடுகளேபோல, கிட்டிவனநீ
யடைந்தளவே = நெருங்கிக் காட்டைநீ சேர்ந்தபோதே, கிளரஞ்ஞானம் வீழ்ந்துளதால்=
விரிவான வறியாமை வீழ்ந்துபோயது, ஆல் அசை, தட்டில் சகலத்தியாகமெனுந் தனி
வாளால்=தடையில்லாத சர்வசங்கபரித்தியாகமென்னும் ஒப்பற்ற வாளாயுதத்தால், கொன்
றிலையதனை=அதனைக்கொன்றாயில்லை.

அதனால்=அக்காரணத்தினால், மீளமுளைத்தெழுந்த வஞ்ஞானத்தால்=மறுபடியும் அங்
குரித்தெழுந்த அறியாமையினாலே, அறநொந்தாய்=அத்தியந்தம் துக்கித்தாய், மதமாவுக்குப்
படுகுழியை=மத்தகயத்திற்குப் படுகுழியை, வகுத்தான்பாகன் = தோண்டினான் மாவுத்தன்,
என்றதுதான்=என்று கூறியதுதான், நிதமாவுனக்குத் தவத்துன்பம் = நிலையாய வுனக்குத்
தவமாகியதுயரம், செறியஞ்ஞானஞ் சேர்த்தியதாம் = பொருந்திய அறியாமை சேர்ப்பித்த
தாம், சுதமார் குழிமேல்=மிகவும் ஆழ்ந்துள்ள குழியின்மீது, மென்கொடிகள் = மெல்லிய
கொடிகளாவன, துயர்கூர்தவஞ்சேர் நற்றொழில்கள் = துன்பம்பயக்கும் தவத்திலுற்றனவா
கிய நல்ல வினைகளாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) போகக்கூட்டங்களத்தியந்தம் விடுபட்டபோது அஞ்ஞானமானது தன்றிதி
யினின்றும் வீழ்ந்துவிடுகின்றது; பாதபம் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டபோது அதன்கண்ணிருந்த
கூண்டும் வீழ்வதேபோலவாம்; எப்போதுநீ வனம்போனாயோ அப்போதே உன்னால் அறி
யாமைக்ஷயமாயதாம், அது வீழ்ந்தபோதே மனத்தியாக மகாஅசியினாலே வெட்டாமல் விட்டு
விட்டாய், சிதிலீபூதமாயினும், தத்துவ ஞானத்தினாலே நிர்மனஸ்கத்தன்மை வடிவமாகிய
பெரிய வாளினாலே வெட்டாமல் விட்டுவிட்டாயப்போதே சூடாலை யுபதேசித்ததைச் சிர
வணித்தபோதுண்டாம் தத்துவபோத அவசரமுண்டாயதல்லவா அப்போதே, என்பது கருத்
தாம். உன்னா லுபேக்ஷிக்கப்பட்ட அறியாமையினாலே, மறுபடியும் நன்கெழுந்து நினைந்து
துன்புறுத்தப்பெற்றாய், அவமானிக்கப்பட்டாய், இத்தவப்பிரபஞ்ச ஆழ்ந்தவித்தாரப்படுகுழி
யில் ஆழ்த்தப்பட்டகப்பட்டுக்கொண்டாய், இராஜ்யத்தியாகஞ்செய்த அப்போதே நீ எதிரில்
வீழ்ந்த அஞ்ஞானத்தைக் கொன்றிருப்பையேயாயின் அது அப்போதே க்ஷயமடைந்ததாய்
உன்னைத் தவக்குழியில் வீழ்த்தலானே துன்புறுத்தியிருக்கமாட்டாதன்றோ என்பார் அற
நொந்தாயென்றார். அவன் படுகுழியைத் தோண்டிவைத்தான் என்றதன் றாற்பரியத்தை
யுரைத்தல்:—மதமாவென்பதாதி. அந்தவைரியினாலே ஹஸ்திக்குக் காதவளயம் செய்யப்பட்ட
தென்று யாது ஓதப்பெற்றதோ அது தவதுக்கமனைத்தும் அஞ்ஞானத்தினாலே யுனக்கு அருப்
பிக்கப்பெற்றதாம்; யாண்டிருந்ததோநாகம் ஆண்டுச்சந்நிதியில், கயத்தினிடத்திற் பற்றுள்ள
ஜனங்களின் பாகுல்யத்தையுடையதாகிய மேலாய ராஜப்பிரயுக்தகாத சாமக்கிரியினாலே கஜ
பந்தன ஆற்றலுற்ற குழியைத்தோண்டினான் என்று ஸ்ரீ குருவீரசேகரப்படியுள்ளகூற்றில்
இராஜசாமக்கிரியையை வெளியாக்குதல் :—ஹே நிருபசத்தமனே ! அந்தக்கஜாரியாகிய
ஹஸ்திபகனுக்கு, இராஜப்பிரயுக்தமாய பரிவார ஸ்ரீயென்னும் காதசாமக்கிரீயாஞ்சம்பத்து
யாது கூறப்பெற்றதோ அதுவோ, அவஞ்ஞானமென்னும் விசார அநாதரவடிவஹஸ்திபக நர
பதியின் சிந்தாப்யந்தரசாரிணியாம் அந்தரங்க ஐசுவரியபூதமாம்; சிந்தையேதான் அவிவேக
னுக்குச் சர்வ ஐஸ்வரியம் என்பதுகருத்தாம். அச்சடனானவன் அக்குழியை மேலாக இளங்

கொடிக்கூட்டங்களானே மூடிவைத்தான் என்பதன் றாற்பரியத்தை வெளிப்படுத்தல்:—காத
வளயமானது பாலலதைகளினாலே மூடப்பெற்றதென்று யாதுரைக்கப்பெற்றதோ அது
தபோதுக்கமானது சாந்திக்ஷாந்தியாதி குணங்களினாலும், சாதுஜன சமாகமத்தாலும் சிறிது
மறைபெற்றதாம்; (123-124)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இந்தப்பிரகாரம் அந்த யானையானது மீளவும் யானைப்பாகனாலே திட
மாகக் கட்டப்பெற்றது, இன்றுந் துக்கத்தோடு மிருக்கின்றது பூவீட்டில் மாபலியேபோலும்,
என்னும் உபசங்காரத்தினது தாற்பரியத்தை வருணித்துக்கொண் டுபசங்கரித்தல்:—இவ்வா
றென்பது.

இவ்வாறின்று மிடர்தவமா மிந்தக்குழியி லுழக்கின்றாய்
வெவ்வாள்வலிமா வலிசிறையாய் மிகுபாதலத்தி லிருப்பதுபோல்
தவ்வாமொழிமென் சூடாலை சாற்றுஞான மிழந்தனையே
னைவாய்சகலத் தியாகத்தை நழுவினையே னவில்கென்ன.

(ப - ரை) இவ்வாறின்றும்=இந்தப்பிரகாரம் இப்போதும், இடர்தவமாம் = துக்கமய
மான தவமாம், இந்தக்குழியில்=இப்படுகுழியில், உழக்கின்றாய்=அவதிப்படுகின்றாய், வெவ்
வாள் வலிமாவலி=கொடிய வாளாயுதத்தையுடைய பலமிகுந்த மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தியான
வன், சிறையாய் மிகுபாதாலத்திலிருப்பதுபோல் = உயர்வு மிக்க பாதாளத்திலடைபட்டு
வைகுவதுபோல், தவ்வாமொழிமென் சூடாலை=தவறாத சத்தியவசனத்தையுடைய அழகிய
சூடாலையானவள், சாற்றுஞான மிழந்தனையேன் = உபதேசித்த பிரஹ்மவித்தையை யேன்
விட்டுவிட்டாய், நைவாய்=இத்தவத்தானே அவதிப்படுபவனே! சகலத்தியாகத்தை நழுவி
னையேன்=சர்வ சங்கபரித்தியாகத்தை விட்டொழித்தாயேன், நவில்கென்ன = கூறுவாயாக
வென்றுகேட்ப.

(ஸ்ரீ - வீர) இவ்வண்ணமின்றும் மிகக்கொடூரமான இந்தத் தவத்துக்கப்படுகுழியில்
இருந்துள்ளாய், ஹே நரபதியே! பாதாளதலத்தில் மாபலிபந்தப்பட்டிருப்பதேபோலும். எப்
போதுநீ வனத்திற்கு வந்தாயோ அப்போதே யஞ்ஞானம் வீழ்ந்ததுகொண்டு கொன்றிலா
யென்று உன்னாற்கூறப்பெற்றது, ஆண்டப்போதெனக்கு மனத்தியாக உபாயம் யாவராலுப
தேசிக்கப்பெற்றது யாது என்னாலுபேக்ஷிக்கப்பெற்றதோ என்னும் ராஜசங்கையை விதர்க்கம்
செய்பவளாய சூடாலைகூறல்:—தவ்வா என்பதாதி. நயசாலியாயும் அறியவேண்டியதை யறிந்
தவளாயும் இரங்கிய அச்சூடாலையினாலே அப்போது எந்த ஞானமானது கூறப்பெற்றதோ
அதனையேன் நீ யங்கீகரித்தாயில்லை; அவளுக்கு அதத்துவவித்தாந்தன்மை அநிருதவாதிநீத்
தன்மைமுதலவாய சங்கையை யகற்றல்:—அச்சூடாலையோ தத்துவவித்துக்குள் முக்கியமான
வள், யாதுயாது கூறுவளோ செய்வளோ அவையாவும் சத்தியமேயாம். ஹே மன்னவனே!
அவை யாவற்றையுமே ஆதரவுடன் நீ யநுட்டித்திருக்கவேண்டும். தன் புத்தியினாற் சிரஞ்சீவிக்
குக, குருபுத்தியினால் விசேடமதாக, பரபுத்தியோதான் விநாசப்பொருட்டாம், பெண்புத்தி
யந்தோ பிரளயமியற்றும், என்னும் வசனத்தினாலே பெண்புத்தியை யுபேக்ஷித்துச் சொந்த
புத்தி நிச்சிதமாய சர்வத்தியாகமே, வெகுமானிக்கத்தக்கதேலாயின், அதுவே யுன்னால் என்ன
காரணத்தினாற் றிடப்பெறுத்தப்படாமற் போயதோ என்றுரைத்தல்:—ஹே நிருபனே! அச்
சூடாலையினது வசனம் உன்னால் அனுட்டிக்கப்பெறவில்லையாயின், அச்சர்வசங்க பரித்தியா
கத்தையே யேன் நிபுணமாகச் செய்தாயில்லை?

(ச) மதமாவென்றதுனையாகும், விந்தத்தந்தி நீயேயாம், மூர்க்கமுறுதலின், உன்குணமே
கொம்பாம், விலங்கின் பிணிப்பைக் கண்டித்தலின், ஆனைப்பாகன் உன் அஞ்ஞானம், பிணித்
தலினும் துக்கவேதுவாதலினும், விலங்கை முறித்தது இராச்சியபோகத்தியாகமாம், பாகன்
றருவினின்றுங் கலங்கினது, இல்விட்டு வந்தபோது அஞ்ஞானம் கலங்கியதாம், பாகனையுபே
க்ஷித்தானை வனஞ்சென்றது நீ சகலத்தியாகத் தனிவாளால், சேடமற வஞ்ஞானத்தைச் சேதி
யாமல் வனம் அடைந்ததாம். பாகன்மீள யானையைப் பிணித்தற்கு வனத்திற் படுகுழிவகுத்
தது அஞ்ஞானம் தபோநியமத்தைச் சேர்த்தியதாம், குழிமேன் மென்கொடிதிரணாதிகளால்
மறைவித்தலென்றது, தபோதுக்க நற்றெழிலாற் கொஞ்ச மறைபடலென்பது தாற்பரிய நிச்
சயமாம்; அச்சூடாலையின்மொழி = வசனத்தை, தவ்வா = அநுஷ்டித்தனை யின்றாயினும்,
னைவாய், நின்னுத்திப் பிரமாணத்தாகிய வந்தச் சகலத்தியாகத்தையாவது நழுவினாய் = சம்
பூரணஞ் செய்தாயில்லை, என் = யாதுகாரணம், இது கயக்கதையாம்; சாலினி=சிலாக்
கியை. (125)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) இராஜ்யாதி பரித்தியாகமாத்திரத்தானே, "ஹே சாதுவே! நன்கு
முயன்று சாதித்துக்கொண்டிருக்கும் உனக்குச் சர்வபரித்தியாகம்சித்தமாம், ஹைரண்ய கர்ப்ப
பதாந்தமாய உலகப்பிரசித்த ஐசுவரியபரம்பரை, துச்சமாக்கப்பெற்றது எதனுனே அத்தகைய
வித்தை வடிவமும், சுவாத்ம உதயமாகிய நிரதிசயாநந்த அப்யுதயம் எதனுனுமோ அத்தகைய
தேயாய சர்வப்பரித்தியாகமும், சித்தமாம்" என வுன்னாலேயே கூறப்பெற்றதே (ஸ்ரீகுருவீர
சேகரப்படி) என்னுற்றியாகிக்கப்பெற்ற இராச்சியாதி மறுபடியும் கவரப்பெறவில்லையே, ஆக
லின் எங்ஙனம் என்னுல் சர்வத்தியாகமானது நிபுணமாக்கப்பெறவில்லை? என்று சிகித்துவ
ஜன் வினுதல்:—வேந்தன் என்பது.

வேந்தனுரைப்பான் பார்விட்டேன் வீடுவிட்டே னிதிவிட்டேன்
காந்தைதனைவிட் டேன்சகலத் தியாகங்கைவிட் டதுமற்றென்
றோர்ந்துபுகலென் றலுங்கும்பன் செப்புவானீ தேசமுதற்
சார்ந்தவெல்லாம் விட்டாலுஞ் சகலத்தியாக மன்றாகும்.

(ப - ரை) வேந்தன் உரைப்பான்=அரசன் கூறுவான், பார்விட்டேன்=இராச்சியத்தை
விடுத்தேன், வீடுவிட்டேன் நிதிவிட்டேன் = கிருகத்தைத்தியாகித்தேன் ஐசுவரியத்தையும்
விட்டேன், காந்தைதனைவிட்டேன்=மனைவியையும் விடுத்தேன், சகலத்தியாகங் கைவிட்
டதுமற்றென்=சர்வத்தியாகத்தை யென்னேயான் குறைத்து விட்டுவிட்டேன்? தேர்ந்துபுக
லென்றலுங்கும்பன்= ஆராய்ந்து கூறுவாயாகவெனவே கும்பமுனிவன், செப்புவான்=கூறு
வான், நீதேசமுதல்=நீதேசமே முதலாக, சார்ந்தவெல்லாம் விட்டாலும்=பற்றிய யாவற்றை
யும் விட்டபோதிலும், சகலத்தியாகமன்றாகும்=சகலத்தியாகமல்லவாகும்.

(ஸ்ரீ-வீர) இராச்சியத்தைவிட்டேன் மனையைவிட்டேன் செல்வம்வாய்ந்த தேசத்தையும்
விட்டேன் மனைவியையும்விட்டேன் என்றபோதினும் ஹே முனிவனே! சர்வத்தியாகம்
என்னதான் செய்யப்பெறவில்லை? கேவலம் சர்வசந்தியாகத்தில் உன்னால் அகமபிமானரூப
அவித்தையானது சேடிப்பிக்கப்பெற்றது. எனவென்னுன் முன்னர்க் கூறப்பெற்றதே யிதற்
குத்தரமாம், விவேக அபாவத்தினுலே இவனடைந்திலன், ஆகவினிந்தவன ஆசிரமக்குடிசை
கமண்டலமுதலிய சங்கிரகசேடத்தையும் எஞ்சுதலில்லாமல் விடுவனேலாயின் ஒருவாறாக
விவேகத்தையடைந்து, அகங்காரக் கிரந்தியைவிட்டு, பூர்ணமாவானென்று எண்ணினவளாய்,

உ மோக்ஷம்.

மெதுவாக அவனது புத்தியை விசாரம் அடைவுறுமாறு செய்விப்பவளாய சூடாலையானவள்
கூடாபிப்பிராயத்தானே கூறல்:—செப்புவானென்பதாதி. தனம் தாரம் கிருகம் இராச்சியம்
பூமி குடை பந்துக்கள் என்பனயாவுமே, விட்டபோதினும் உனக்கரசனே சர்வத்தியாகமன்
றாகும், ஏனென்றால் உனக்கும் இவற்றிற்கும் என்னும்; எது தன்சம்பந்தியாமோ சர்வமும்
ஆமோ, அதன்றியாகமாயின் சர்வத்தியாகமானது சித்திக்கும், இராச்சியாதிகள் உனக்குச் சுவ
சம்பந்திகளேனும் சர்வமேனுமலவாம், அகங்காரமே தான் இராஜ்ஜியாதிகளை யெனதென்று
கற்பித்துக்கொண்டு அவற்றின் சுவாமித்தன்மையை யெண்ணுகின்றது, ஆத்மாவல்லவாம்,
என, பிராப்தியபாவத்தான், சர்வத்தியாகமுனக்குச் சித்தமாகவில்லை என்பது கருத்தாம்.

(ச) எல்லாம்=ஈதனைத்தும், உன்னுடையதன்றாதலின் சகலத்தியாகமெப்படியாம், அங்
ஙியனுடையதின் தியாகம் தியாகமன்றென்பது பொருள், குடையென்றது, இராஜ சின்னங்
கள் பிறவற்றிற்கு முபலக்ஷணமாம், என யாவுமே உன்னுடையனவல்லவாம் என்னின் சர்வத்
தியாகமென்பதற்கு என்னதான் கருத்தோ தெரியவில்லை? (126)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) அகங்காரத்திற் றாதாத்மிய ஆரோபத்தால் ஆத்மா இராஜ்யாதி சுவாமித்
தன்மையை யடைவுற்றது, எனக்கூறப்பெறுவதாயின் அதனது தியாகத்தினுலே இராகாதிக
ளின் றியாகமாம், அயல்வகையாற் சித்தியாதாம்; அதுவுமுன்னுற் றியாகிக்கப்பெறவில்லை
யென்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—எல்லாவென்பது.

(ச) ஆயின் என்னது யாதென்பதற்குத்தரம்:—

எல்லாத்திலும்பற் றுண்டுனக்கவ் விச்சையெல்லா மறவிட்டு
நல்லார்க்குரிய நல்லின்ப நண்ணுகென்ன மன்னுரைப்பான்
மல்லார்புவிவிட் டதுசகல மன்றேல்வனமே யெனக்குளது
கல்லாற்றருவா னிறைகாட்டிற் காதலுறுவா தனைவிட்டேன்.

(ப - ரை.) எல்லாத்திலும் பற்றுண்டுனக்கு = யாவற்றினுமே ஆசையுளதுனக்கு, அவ்
விச்சையெல்லா மறவிட்டு=அந்த அவாக்களையெல்லாம் அத்தியந்தம் விடுத்து, நல்லார்க்
குரிய நல்லின்ப நண்ணுகென்ன = சாதுக்கட்குரித்தாகிய பேராநந்தத்தையடைவாயாக
வென்றுகூற, மன்னுரைப்பான் = அரசனறைவான், மல்லார்புவிவிட்டது சகலமன்றேல்=
சகல ஐசுவரியங்களோடுகூடிய இராஜ்ஜியத்தைவிட்டது சகலத்தியாகமல்லவாயின், வனமே
யெனக்குளது=காடேயெனக்குப் பற்றாகவுளது, கல்லால்தருவால் நிறைகாட்டில்=கற்களா
லும் தருக்களாலும் பூரித்துள்ள ஒருபயனு மற்றவனமே சேடமாமதனில், காதலுறுவாதனை
விட்டேன்=ஆசையுறு வாசனையையும் விட்டொழித்தேன்.

(ஸ்ரீ-வீர) சர்வத்தினின்று முத்தமமான இராகபாகமானது உனக்கு விடுபடாததாகவே
யிருக்கின்றது, அதனைச் சேடமில்லாமல் விட்டுத்தொலைத்து விசோகத்தன்மையை யடைந்
திடுவாயாக; கூறிய கருத்தையறியாதவனாய், பூர்வம் பரித்தியக்தத்தன்மையானே இராச்சி
யாதிகளில் உனக்கிப்போது இராச்சியாதி சம்பந்தமிலதாமெனத் தியாகயோக்யதையின்றாம்,
சைலவிருக்ஷாதிகளேயோ இப்போது கவர்ந்திருத்தலின் அவற்றின்றியாகமில்லாமல் உனக்குச்
சர்வத்தியாக சித்தியிலதாம், என வாசிரியன் கருத்தாமென்று எண்ணினவனாய சிகித்துவ
சன்கூறல்:—மல்லென்பதாதி. இராச்சியமெனக்குச் சர்வமன்றாகுமேலாயின் வனமே யெனக்
குச் சர்வமாம், சைலவிருக்ஷாதி குல்மாதிகளோடு கூடியதாகிய இவ்வனுபிமானத்தையும் விடு

உ சர்வத் தியாகப்பிராப்தி.

கின்றேன்; இவ்வண்ணம் இனிமேலும் அரசனுடைய பேதப்பிரமம் ஊகிக்கத்தக்கதாம்; இத் தப்பிரகாரம் கூறிக்கொண்டே ஹே இராகவனே! கும்பவாக்கியத்தா லினிதேவப்பெற்றவ ஞய், வசியாய் வீரனுயுள்ள சிகித்துவசன், நிமேஷாந்தரமாத்திரத்தானே மிகுந்த திடநிச்சயஞ் செய்தவனுய், தனது அவ்வனத்திலிருக்கும் பற்றைத்தானே தன்னுனே நன்கு துடைத்தான், மழைப்பிரவாகமானது தடத்திலிருக்குந் தூளிக்கூட்டத்தையே போலும்.

(ச) எல்லாத்திலும்=சகல பொருளிலும், பற்று=இச்சைவிடயம், உனக்குண்டு, அவ் விச்சையெல்லாமற=அவ்விச்சையைச் சேடமற, விட்டு, பரமாநந்தத்தை நண்ணுவாய், விட் டேனென்று வனுபிமானத்தை இமைப்பில் விடுத்தான். (127)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சகலத்தியாகியாய்விட்டேன் என்று சிகித்துவசன் கூறுதலும், கும் பன் அன்றென மறுத்தல்:—இனியென்பது.

இனிநான்சகலத் தியாகத்தை யெய்தினேனென் றலுங்கும்பன்
கனியார்மாமு நெடுமலையுங் கழன்ருற்சகல மன்றுனக்குத்
துனியார்பற்றுண் டனைத்தினுமத் துன்பந்துறந்தாற் சுகமென்னப்
புனிதாவிதுவு மன்ருகிற் புகல்வேனெனப்பூ பதிபுகலும்.

(ப - ரை) இனிநான் சகலத்தியாகத்தை யெய்தினேன் என்றலும்=இப்போது முதல் யான் சர்வபரித்தியாகத்தை யடைந்துளேன் என்று மன்னவன்கூறுதலும், கும்பன் = குர வன், கனியார்மாமும் நெடுமலையும் கழன்ருல்=பழங்கள்நிறைந்த விருக்ஷமும் பெரிய பர்வதங் களும் விடுபட்டமாத்திரத்தானே, சகலமன்றுனக்கு=சருவமாகாதுனக்கு, துனியார்பற்றுண் டனைத்தினும்=துன்பம்பயக்கும் இராகம் உளது யாவற்றினும், அத்துன்பந்துறந்தாற் சுக மென்ன=அந்தத் துக்கத்தைவிடுத்தா லாநந்தமடையலா மென்றுகூற, புனிதா=பவித்திரமான குரவனே, இதுவுமன்ருகிற் புகல்வேன்=இதுவும் சருவமல்லவாயிற்கூறுவேன், எனப் பூபதி புகலும்=என்று மன்னவன்கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) விருக்ஷாதியோடுகூடிய வனக்குழியினின்றும் விபினத்தினின்றும் மமதை வாசனையானது நன்குவிடப்பெற்றது என்னுல் அத்தியந்தம் அதனுலே எனக்குத் திரத்தியாக மானது சம்பன்னமாம், என்னக் கும்பன்கருத்து முன்போலுங்கொள்க; மலைத்தடம் வனங் குழிசலிலம்பாத புத்தலம், என்பதாதி யுனக்குச்சர்வமன்ரும் என்னின் எங்ஙனம் சர்வத் தியாகமுனக்கு யாவற்றினும் உத்தமமான இராகபாகமானது விடுபடாததாக உனக்குளதே யாம்; அதனைச் சேடமில்லாமல் நன்குவிடுத்து அசோகத்தன்மையை நன்ருக அடைவா யாக. (128)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) வனுதியாகத்தானே யுனக்குச் சர்வமுமாகவில்லை, ஆகுகதானுயினும் உனக்காசிரம சற்பாவத்தாலியாங்ஙனம் சர்வத்தியாகஞ் சித்தித்தல், என்று கூறுகின்ருன் குர வன் என்னை நோக்கி என்று எண்ணினவனுகிச் சிகித்துவசன்கூறல்:—கந்தையென்பது.

கந்தைதண்டு செபமாலை கலைத்தோல்பாண்டங் கமண்டலமுண்
டெந்தையிவற்றை விடுகின்றே னென்றுகூட்டி யெரிகொளுத்திச்
சிந்தைகளித்து வெற்றுடலாய்ச் சிக்கற்றனன்பற் றிலனென்றே
மூந்தையறிஞன் முகநோக்கி மொழியலுற்ருன் சிகித்துவசன்.

(ப - ரை) கந்தை=பீறல்வத்திரம், தண்டு=தண்டம், செபமாலை=ஜெபமணி, கலைத் தோல்=மான்ருேல், பாண்டம்=பாத்திரம், கமண்டலம்=ஜலபாத்திரம், உண்டு=பந்தமாக வுளவாம், எந்தை=எந்தந்தையே! இவற்றை விடுகின்றேன் என்று = இவை யாவற்றையும் விட்டொழிக்கின்றேன் என்று, கூட்டி=ஒருமிக்கச் சேகரித்து, எரிகொளுத்தி=அக்கினியிற் பஸ்மமாக்கி, சிந்தைகளித்து=மனமகிழ்ச்சியுற்று, வெற்றுடலாய்=வெறுந்தேகமாய், சிக்கற் றனன்=துவந்துவமற்றேன், பற்றிலன் என்றே=ஒன்றினுமாசையுற்றிலன் எனவே, மூந்தை யறிஞன் முகநோக்கி=முதன்மையான ஞானசாரியனது திருமுகத்தைப்பார்த்து, மொழிய லுற்ருன் சிகித்துவசன்=கூறத்தொடங்கினுன் சிகித்துவசமன்னவன்.

(ஸ்ரீ - வீர) இஃதெனக்குச் சர்வமும் ஆகாதாயின் எனக்கென்னுசிரமமே சர்வமுமாம்; வாபீஸ்தலம் பர்ணசாலை முதலியவற்ருேடுங் கூடியுள்ளேன் விரைவில்வற்றையுமேதியாகிப் பேனியான்; என்று க்ஷணத்தியானமாத்திரத்தானே ஆசிரம வாசனையையும்விட்டு, இப்போது யான் சர்வத்தியாகியாய்விட்டேன் என்றுகூற, அதற்குக் குரவன்கூறுவான் (கும்பாசயமும் இராஜாசயமும் முன்போலவேயாம்) விருக்ஷம் வாபிஸ்தலம் குல்மம் பர்ணசாலை கொடிகளின் அலங்காரம், என்னு மிவற்றுள் ஒருசிறிதேனும் உனக்குச் சர்வமாகாதாம், என்னுலுனக்குச் சர்வத்தியாகம் எங்ஙனங்கூடும்? யாவற்றினும் உத்தமமான இராகபாகமன்னியம் விடுபடாத தாக வுனக்குளதேயாம்; அதனைச் சேடமறவிட்டுவிட்டு மேலான அசோகத்தன்மையை நன்ரு யடைவாயாக, என்றவுடனே சிகித்துவசன், இது எனக்குச் சர்வமன்றேலாமாயின் இங்குள்ள வைகளே யெனக்குச்சர்வமாம், தோற்பீடம், சுவர்கள் அற்பக்குடிசை முதலனதாமுள்ளன, இவற்றையெல்லாம் நன்ருகவிடுகின்றேன் என்றுகூறி, கலக்கமற்ற மதியையுடைய சமியாகிய வவன் சுத்தசித்தமுடையவனுய், சான்மேகம் சிருங்கத்தினின்று மெழுந்ததேபோல ஆசனத்தி னின்று மெழுந்து கடலுதாரத்தாழ்ந்த பூமியை உன்னதபூமியின் விருஷ்டி:நதியாதிவாரி ஓரி டத்திற் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதேபோல, ஆசிரமத்தினின்றும் பாண்டம்குடலை மான்ருேல் ஜபமாலைமுதலிய யாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒருங்குகூட்டி, காய்ந்த விறகுகளைச் சேர்த் துத் தீயைவைத்துக் கொளுத்திப் பஸ்மமாக்கிவிட்டுத் தேகமாத்திரமாகச் சேடித்தவனுகிய பூபதியானவன் பற்றற்ற மகிழ்ச்சியனுகிக்கூறல். (129)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சிகித்துவசன் தனக்குச் சர்வத்தியாகம் வந்துவிட்டதாக நினைந்து மகிழ்தல்:—அம்மபொருளென்பன.

அம்மவம்ம கடவுண்மக னைவுன்னு லறிவுற்றேன்
மம்மரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்களற்றே னிதுவென்று
விம்முசங்கற் பத்தெய்தா வேருென்றறயா வையும்விட்டேன்
செம்முபொருளின் றிரளெல்லாஞ் செனனமளிக்கும் பந்தனையே.

பொருள்களெம்மட் டெம்மட்டுப் போனதம்மட் டம்மட்டுந்
தெருளுமனந்தான் சுகமடையுஞ் செயித்தேயந்தச் சுகம்பெற்றேன்
மருள்செய்பந்தங் களுமற்றேன் மாசிலாத திகம்பரனு
யருள்செய்சகலத் தியாகத்தை யடைந்தேன்வேறென் னுளவென்ருன்.

(ப - ரை) அம்ம அம்ம=அகோ ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்! கடவுள்மகனை வுன்னுல் அறி வுற்றேன்=தேவபுத்திரனுகிய உன்றனுல் தெரிந்துகொண்டேன், மம்மரொழிந்தேன்=துயர

மெல்லாமகன்றேன், கேவலமாய் மலங்களற்றேன் = தனித்தவனாய் அசுத்தங்கள் அற்றேன், இதுவென்று=இது என்பதாக, விம்முசங்கற்பத்தெய்தா=எழுந்து பொருளும் எண்ணத்தகாத, வேறொன்றற=அயலொன்றற, யாவையும்விட்டேன்=அனைத்தையும் அகற்றினேன், செம்முபொருளின்றிரள் எல்லாம்=சிறந்த வஸ்துக்களின் கூட்டமியாவும், செனனமளிக்கும் பந்தனையே=பிறப்பைக்கொடுக்கும் கட்டேயாம்.

பொருள்கள் எம்மட்டு எம்மட்டுப்போனது = வஸ்துக்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தொலைந்தனவோ, அம்மட்டம்மட்டும்=அவ்வளவுக்கவ்வளவு, தெருளுமனந்தான் சுகமடையும்=உணர்வுற்ற உள்ளமானது ஆநந்தமடையும், செயித்தேயந்தச் சுகம்பெற்றேன்=வெற்றி கொண்டேயந்த வாநந்தத்தையடைந்தேன், மருள்செய்பந்தங்களுமற்றேன் = மயக்கஞ்செய்யும் கட்டுகளும்விட்டேன், மாசிலாத திகம்பரனாய் = குற்றமற்ற திக்கையே யாடையாகவுடையவனாய், அருள்செய் சகலத்தியாகத்தையடைந்தேன்=அனுக்கிரகம்செய்யும் சர்வசங்கபரித்தியாகத்தை யடைந்துவிட்டேன், வேறென்னுளவென்றான்=அயலியாது உளது என்று புகன்றான்.

(ஸ்ரீ - வீர) மமதை வாசனையைச் சர்வோபகரணத்திலும் நன்குவிடுத்துச் சர்வத்தியாகியாகத்திதனாகவிருக்கின்றேன், அகோ ஆச்சரியம்! ஹே தேவபுத்திரனே! வெகுகாலங்கழித்து உன்னால் உணர்த்துவிக்கப்பெற்றவனானேன். கேவலனாயினேன் சுத்தனாயினேன் சுகமாகவே யுணரவேண்டியதை யுணர்ந்தவனாயினேன், மமதைச்சங்கற்பப் பிரயுக்தசங்கிரகக் கிரமத்தையுடையதாகிய இவ்வுபகரணக்கூட்டம் சிறிதும் சாரபூதமாய்க் கொள்ளத்தக்கதாய், ஆவதே இடையாது, ஊன்றிநோக்கிற் றிண்ணமாக யாதுதான் இவற்றுள் வாஸ்தவமாக யோக்கியமாயது, ஒன்றுமே கிடையாதென்பதாம். அத்தியாகசுகத்தை யபிநயம்பண்ணிக்கூறல்:— பொருள் என்பதாதி. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நானாவிதமாய பந்தஹேதுக்களாய விடயங்கள் நன்கு விடுபடுகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு மேலான சுகத்தை மனமானது இனிது அடைகின்றது உபசாந்தியடைந்தேன் சகல பற்றுக்களையும்விட்டேன் பரமாநந்த பூரிதனாயினேன் வெற்றிகொண்டேன், சகல பந்தங்களும் பொடியாய்ப்போயின, சர்வத்தியாகம் என்னாற் செய்யப்பெற்றதேயாம்; திகம்பரனாய்த் திசைவீட்டினனாய்த் திக்குச்சமானனாய் அன்றோ இன்றுயானாயினேன்; ஹே தேவபுத்திரனே! மகாத்தியாகத்தினும் இன்னும் என்னதான் எஞ்சுகின்றது கூறுபார்ப்போம்.

(ச) சங்கற்பத்தெய்தா=புத்தி கற்பிதத்துபயோகமான, யாவையும்=பாண்டாதியனைத்தும், திரளெல்லாம் = திரள்களின் பரிக்கிரகணம், செநநமளிக்கும்பந்தனையே, துக்கவேதுவாதலின். இதற்கு உ-ம்:—செந்துமனதுக்குப் பிரியங்களில் எவ்வளவு சம்பந்தமுறு மவ்வளவும் இதனதிருதயத்திற் சோகசங்கங்கள் வருத்துவனவென்பதாம்; இது வைஷ்ணவமாம்.

பொருள்கள்=நானாவித பந்தவேதுக்கள், பாண்டம்=பாத்திரம், உபஸ்காரம் = இற்சாதகம், ஸ்தானம்=நிவாசபூமி, சதனம்=இல்லம். (130-131)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) பாகியவுபகரணத் தியாகமாத்திரத்தானே மயலினாலே பாலனுக்கே போல அவனுக்குண்டாயிருக்குஞ் சர்வத்தியாக சுகாபிநயத்தைப்பொறாமற் கும்பமுனிகூறல்:— கும்பனென்பது.

கும்பனுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலைநீயிந்தக் கூத்தாடல்
வம்புகாணென் றலுமன்னன் மனத்தினினைந்து மீண்டுரைப்பான்
வெம்புகாணப் பாம்புகள்சேர் வெள்ளென்பூனு முடலொன்றே
யிம்பர்மீந்த தெனக்கிதனை யின்றேயெளிதின் விடுகின்றேன்.

(ப - ரை) கும்பனுரைப்பான் சகலமும்விட்டிலைநீ=கும்பமுனிவன் கூறுவான் சர்வத்தையும் நீ விட்டாயில்லை, இந்தக்கூத்தாடல் வம்புகாணென்றலும் = இந்தப்பிராகாரம் நீ கிருதகிருத்தியத்தன்மை கொண்டாடல் வம்புப்பேச்சே பார்ப்பாயென்று கூறியவுடனே, மன்னன் மனத்தினினைந்து=அரசன் சித்தத்தின்கண்ணே ஆலோசித்து, மீண்டுரைப்பான் = மீளக் கூறுவான், வெம்புகாணப் பாம்புகள்சேர் = வெவ்விய கொடியகாணங்களாகிய சர்ப்பங்களுறையும், வெள்ளென்பூனும் உடல் ஒன்றே = வெள்ளிய எலும்புகளும் இரத்தமும் மாமிசமும் பொதிந்த சரீரம் ஏகமே, இம்பர் மீந்தது=இங்கு எஞ்சியது, எனக்கு=அடியேனுக்கு, இதனை=இத்தேகத்தை, இன்றேயெளிதின் விடுகின்றேன்=இப்போதே சுலபமாகத் தியாகிக்கின்றேன். காண் முன்னிலையசை.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே சிகித்துவச மன்னவனே யுன்னாற் சர்வமுமே நன்கு விடப்படவில்லை, சர்வத்தியாக பாநந்தத்தில் வீணாகவே அபிநயமென்னும் வியஞ்சகசேஷ்டை விசேடத்தைச் செய்யவேண்டாம்; எல்லாவற்றினும் உத்தமமான இராகபாகம் உனக்கு விடப்பெறாததாகவுளதேயாம், எதனை யடியோடும் விட்டுவிட்டான் மேலான அசோகத்தன்மையை நன்கடையலாமோ. இவ்வாறு வினவுற்ற வம்மன்னவன் சிறிது சிந்தித்துப்பார்த்து, ஹே மகாபாகுவும் இராஜீவலோசனமுமுடைய இராகவனே! இவ்வாறு கூறத்தொடங்கினான்: ஹே தேவதாத்மஜனே! இந்திரிய வியாலங்கணிறைந்ததும், இரத்தமாம்சமயாகிருதியும், ஆகிய தேகஞ் சகலமாத்தியாகத்தில் எஞ்சியுள்ளது, இனியதனையுமிதோ கிளப்பி யெழுந்து, குழியில்வீழ்த்தலால் விக்கினமாக, அத்தேகத்திற்கு விநாசான்மகத்தன்மையை யடைவித்தலானே சர்வத்தியாகியாக யானாவேன்.

(ச) காணப்பாம்புகள் = இந்திரியப்பிராண சமூகங்கள், இம்பர் = சகலத்தியாகத்தில். (132)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மன்னவன் வலிதில் உடலைவிடமுயலுதலும் கும்பமுனி தடுத்தலும்:— காண்டியென்பது.

காண்டியென்றோர் வரையேறிக் கவிழுமளவி லுயர்கும்ப
னீண்டிதென்னே யிவ்வுடலா னென்னகுறைசெய் ததுபேதாய்
மாண்டுபயனென் னிளங்கன்றை வல்லேறடர்ந்து முனிவதுபோற்
றூண்டிவிழுந்து மெய்விடினுஞ் சகலத்தியாகி யாகாயே.

(ப - ரை) காண்டியென்று=காண்பாயாகவெனக் கூறி, ஓர் வரையேறி=ஒரு மலையேறி, கவிழுமளவில்=வீழப்போகும்போது, உயர்கும்பன்=மேலான கும்பமுனிவன், ஈண்டிதென்னே=இங்கு இது என்ன விபரீதங்கொல், இவ்வுடல்தான்=இந்தச் சரீரந்தான், என்னகுறை செய்ததுபேதாய்=யாது குற்றத்தைச் செய்தது அறியாதவனே, மாண்டுபயனென்=இறந்து என்னே பிரயோஜனம், இளங்கன்றை வல்லேறடர்ந்து முனிவதுபோல்=சிறிய பசுங் கன்றுக்குட்டியை வலிமைபொருந்திய விடபம் சினந்து துன்புறுத்துவதுபோல்,

தாண்டி விழுந்து மெய்விடினும்=குதித்து விழுந்து சரீரத்தைவிட்டபோதினும், சகலத்யாகி யாகாயே=சர்வசங்கபரித்தியாகி யாகவேமாட்டாய்.

(ஸ்ரீ-வீர) இந்தப்பிரகாரங் கூறிக்கொண்டு தேகத்தை யெதிரிலிருக்கும் பர்வதத்தினின் றும் வீழும் ஸ்தானத்தில் விடும்பொருட்டு மன்னவன் வெகுவேகமாக வெழுதலைச் செய்த போது, கும்பமுனிவன் கூறுவான்:—ஓ யாசனே இஃதென்னே! மூடத்தனம், நீயோரபரா தமுமில்லாத தேகத்தை மகாவடத்தில் வீழ்த்தப்போகின்றாயே, அறியாதவனுகவன்றே விருக்கின்றாய், கோபத்தோடுகூடிய விருஷபமானது தனது கன்றைக் கொல்வதுபோன் றன்றே விருக்கின்றது; சரீரத்தைத் தியாகித்தபோதினும் தாமரைக்கண்ணனே! அஃதுனக் குச் சர்வத்தியாகமாகமாட்டாதே எக்காரணத்தால் அந்தச் சர்வத்தியாகமானது மறுபடி யதி காரி தேகத்துர்லபத்தன்மையானே ஞானதுர்லபப்பான்மை யுண்மையின், விடமமே=சாதிக்க முடியாததே யாய்விடுமோ. (133)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சரீரத்தை யாட்டுவதே சகலமெனல்:—எத்தாலென்பது.

எத்தா லுடல மசைகின்ற தெதுதான்பிறவி கருமத்தின்
வித்தாய்நின்ற ததுவிட்டால் வேந்தாவெல்லாம் விட்டனவா
நித்தாமிதென் றலுமுடலை யசைத்துப்பிறவி நிறைவித்தாய்த்
தத்தாநின்ற தேததனைத் தவிருமாறு சொல்லென்ன.

(ப-ரை) எத்தாலுடல மசைகின்றது=எதனாற்றேகமானது சலிக்கின்றது, எதுதான்=யாதுதான், பிறவி கருமத்தின் வித்தாய்நின்றது=எதுதான் ஜன்மகருமங்களின் பீஜமாயிருக் கின்றது, அதுவிட்டால்=அதனைத் தியாகம்செய்தால், வேந்தா=மன்னு, எல்லாம் விட்டன வாம்=யாவுமே தியாகம் செய்யப்பெற்றனவாம், நித்தாமிதென்றலும் = துணிபு இஃதா மென்றலும், உடலையசைத்து=சரீரத்தைச் சலிப்பித்து, பிறவி நிறைவித்தாய்=அநேகஜன்ம கருமங்கட்குப் பீஜமாய், தத்தாநின்றதேது = கூத்தாடாநின்றது யாது, அதனைத்தவிருமாறு சொல்லென்ன=அதனை யகற்றுமாறு கூறுவாயாக வென்றுகூற.

(ஸ்ரீ-வீர) மத்த இபத்தாற் பாதபமேபோல வெதனால் தேகமாம் இது அசைக்கப் பெறுமோ, அந்தப் பாவத்தைவிட்டுத் தொலைப்பாயேயானல் பெருந்தியாகவானே நீயாக லாம், எதனல் இத்தேகம் அசைக்கப்பெறுகின்றது ஜன்மகருமங்களின் விரையாதாம், எதனை விட்டொழித்தால் யாவும் நன்குவிட்டதேயாமோ அது யாது சுந்தரனே! கூறுதி. (134)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சகலத்தை யின்னதெனக்கூறி அதனைவிட்டுச் சுகியாயிருவெனல்:—இயல் சனனவென்பன.

இயலார்கும்ப னுரைசெய்வா னெல்லாச்சகமு மிதுவாகி
வியனுர்சீவன் பிராணனென மேவும்பெயர்கள் பலபெற்றுப்
பயனுர்சடமு மசடமுமன் ருகிப்பரந்த சித்தத்தை
யுயர்வோர்சகல மென்றுரைப்ப ருலகுமிதுபந் தமுமிதுவே.

சனனகருமங் களின்வித்தாய்த் தருவையசைக்குங் காற்றேபோற்
றினமுமுடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத் தீர்வதுவே
யனகசகல த்யாகமதா மதுவேபாம வாநந்தம்
வினவுபிறவெல் லாமிகவும் வெருவுகின்ற வெந்துயரே.

(ப - ரை) இயலார் கும்பனுரைசெய்வான்=சுபாவஸ்திதியி லெப்போதுமிருக்கும் கும்ப முனிவன் கூறுவான், எல்லாச் சகமுமிதுவாகி = சகலவுலகமும் இதுவேயாகி, வியனுர்சீவன் பிராணன் என=அற்புதமாகிய சீவனென்றும் உயிர் என்றும், மேவுபெயர்கள் பலபெற்று= பொருந்தாநின்ற நாமங்கள் நானுவடைந்து, பயனுர்சடமும் அசடமும் அன்ருகி = பலம் பொருந்திய ஜடமும் அஜடமும் அல்லவாகி, பரந்த சித்தத்தை=விரிந்த மனத்தினை, உயர் வோர் = பெரியோர், சகலமென்றுரைப்பர் = சர்வமென்று கூறுவர், உலகுமிதுபந்தமு மிதுவே=ஜகத்துமிது கட்டுமிதுவேயாம்.

சனனகருமங்களின் வித்தாய்=பிறப்பு வினைகளின் பீஜமாய், தருவையசைக்குங்காற்றே போல்=மரத்தையசைக்கும் வாயுவேபோல, தினமுமுடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்தம் = அனு தினமும் ஆகத்தை யசைப்பிப்பது மனமேயாம், இதனைத் தீர்வதுவே = இச்சித்தத்தைத் தியாகிப்பதுவே, அனகசகலத் தியாகமதாம்=பாவமற்றவனே சகலத்தியாக மென்பதுவாம், அதுவே பரமவாநந்தம்=அதுதானே பேராநந்தம், வினவுபிறவெல்லாம் = விவகரியாநின்ற மற்றைய யாவுமே, மிகவும் வெருவுகின்ற வெந்துயரே = அத்தியந்தம் பயம்பயவாநின்ற கொடிய துயரங்களேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே சாதுவே! சர்வசித்தாகாரமுடையதும், சிற்பிராதான்யத்தானே ஜீவப் பெயரியதும், கிரியாப்பிராதான்யத்தானே பிராணுதிப்பெயரியதும், ஜடமும் அஜடமும் அல்லதும், சுழலுவதும் ஆகிய சித்தத்தை=லிங்கத்தை, சர்வமென்று பெரியோரியம்புவர்; சித்தமேதான் மயலென்றுணர்தி, சித்தமேதான் விவகரிக்கும் புருடனென்றுணர்தி, சித்தமே சகச்சாலமென்றுணர்தி, சித்தஞ் சர்வமென்றே செப்புவர்; சர்வத்தினது பீஜமானது நன்கு விடப்படவே சர்வமும் அத்தியந்தம் விடப்பட்டதேயாயது, அதனது தியாகமேல் சர்வத் தியாகசம்பவத்தான், பூபனே! சர்வத்தியாகமாமென்பதாம்; தேகாதியாகார ஜாலமாகவும் ஜகத்தாகாரமாகவும் இவ்வெல்லாமாகவும் சித்தமே பரிணமரூப விவர்த்தத்தைப் பீஜம்மரமா வதேபோல வடைகின்றது. பாதபம் பவனத்தாற்போலும், பர்வதம் பூகம்பத்தால் போலும்; தோற்பையானது வேணுவாற்போலும், இத்தேகமானது சித்தத்தானே சலிப்பிக்கப்பெறும், தியாகவித்துக்களுள் மேலானவனே! சித்தத்தியாகமே சர்வத்தியாகமென்றறிவர், ஹே மகா பாகுவே! அது சித்திக்குமாயின் பரமார்த்தபூதமாய பூமானந்தரூபம் அநுபவிக்கப்படமாட் டாதாவென்? அநுபவிக்கவே பெறுமென்பதாம். சித்தமானது விடப்படுமாயின் துவைதமென் னும் காரியவிபாக ஆவிர்ப்பாவபரம்பரை, ஐக்கியமென்னும் காரணத்தில் மறையும் முறையும் இலயமாகிய பாதத்தையடையும்; எங்கும் எல்லாம் எல்லாவகையினும் எப்போதுமென்பதாம்; பின்பரமமாயும் சாந்தமாயும் சொச்சமாயும் ஏகமாயும் அநாமயமாயும் உள்ளவுண்மையானது சேடிக்கும். சர்வத்தியாகம் பராநந்தம் அன்னியமெல்லாம் கொடூரதுக்கம் என்பதாக நன் காராய்ந்து ஓமென்றங்கீகரித்து யாது இச்சையோ அதனைச்செய்வாய்.

(ச) எல்லாச் சகமுமிதுவாகி=சர்வ ஜகாகாரமாகப் பரிணமிப்பதாய், பிரதிபலனசைதன் யத்தாற் பிரகாசித்தலிற் சடமுமன்று, கற்பிதமாதலால், ஆன்மாவுக்கந்நியமாதலின் அசடமு மன்ருகி, சனனகருமங்களின் = ஜனனங்களுக்கும், கருமங்களுக்கும், அதுவே = சகலத் தியாகமே. (135-136)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சகலத்தியாகத்தைக் கூறியபடிசெய்து சுகமாயிருவென்ன மன்னன் அதன் சொருபத்தையும் நீக்குமுபாயத்தையும் வினவுதல்:—சகலவென்பது.

சகலத்யாகந் தனைச்செய்து சாந்தனுய்மச் சரமின்றிப்
பகுதிநிலையாற் றெளிவுற்ருற் பயின்றவடிவே ததுநீயாய்
நிகழுவாயென் றலுமன்ன னுரைப்பானீசொன் னெஞ்சுக்குப்
பகருமுதலா வடிவேதெப் படிநான்றீர்ப்ப துரையென்ன.

(ப - ரை) சகலத்தியாகந் தனைச்செய்து = சர்வசங்க பரித்தியாகத்தைச்செய்து; சாந்தனுய் மச்சரமின்றி=உபசாந்தனுகி மற்சராதி துர்க்குணங்க ளொன்றுமின்றி, பகுதிநிலையாற் றெளிவுற்ருல்=சொஸ்தநிலையாகத் தெளிந்திருந்தால், பயின்றவடிவே ததுநீயாய் நிகழுவாய்=அவ்வாறு தெளிந்த வடிவமியாதோ அதுவே நீயாக விளங்குவாய், என்றலும் மன்னனுரைப்பான்=என்று கூறுதலும் அரசன்கூறுவான், நீசொல் நெஞ்சுக்கு = நீசொல் மனத்தினுக்கு, பகரும் முதலாம் வடிவேது=முதலிற் சொல்லாநின்ற ரூபமியாது, எப்படிநான் றீர்ப்பதுரையென்ன=எவ்வாறு யான் அகற்றுவது கூறுவாயென்ன.

(ஸ்ரீ-வீர) சர்வ பரித்தியாகத்தைச்செய்து சாந்தனுய்ச் சுவஸ்தனுய் வியத்சமனுய், சௌமியனுயிருப்பாயாக, இருக்கும்போது எவ்வுருவமாயினுயோ அவ்வுருவமேயாயிருத்தி பூபதியே! ஹே பேரியற்கையனே பூமிபாலனே! நீ பிரதமம் தியாகிக்கவேண்டிய யாவற்றையும் மனதால் நன்குவிட்டு, அதன் பின்னர், எதனுல் விட்டாயோ அம்மனத்தையும் விட்டு அதன் பின்னர்த் தியாகாபிமான இலக்கணம் வாய்ந்த அகங்காரமலத்தையும், விடுத்து, ஜீவன் முத்தருபனுவாயென்பதாம். சித்தத்தினது சொரூபம் ஆதியில் இன்னதென்று ஹே பகவானே கூறுதி. அதன்பின்புள்ளபடியே அதனைத்தீர்க்கும் வகையையும், ஹே பிரபுவே தாங்களே கூறவேண்டும், தங்களைச் சரணுகதியாயடைந்த வடியேனுக்கு வேறுகதியைக் காணேம்; சொரூபமென்றது, தியாகயோக்கியமாய பிண்டீகிருத சாமானிய ரூபமாம்.

(ச) நெஞ்சுக்கேது வடிவாமதை யுள்ளபடி முதற்பகரும் பின்புசித்தபரித்தியாகத்தைப் பகருமென்றதாம். (137)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) கும்பமுனிவ னதனையே பிண்டமாக்கிக்கூறல்:—மற்றுமென்பது.

மற்றுங்கும்ப னுரைசெய்வான் மனத்துக்குருவம் வாதனையே
யுற்றமனமென் றுரைக்குமுரை யுறுவாதனையின் பரியாயங்
குற்றமெல்லாங் குவிந்திருக்குங் கூடாநானென் பதுதானே
செற்றமரமா மனத்துக்குத் திகழும்விதையாந் தேர்வேந்தே.

(ப - ரை) மற்றுங்கும்ப னுரைசெய்வான்=மறுபடியும் கும்பமுனி கூறுவான், மனத்துக்குருவம் வாதனையே = மனத்தினுக்கு வடிவம் வாதனையேயாம், உற்றமனமென்றுரைக்குமுரை=பொருந்திய மனதென்றுகூறும் வசனமானது, உறுவாதனையின் பரியாயம்=பொருந்தும் வாசனையின் வேறுபெயராம், குற்றமெல்லாம் குவிந்திருக்கும் கூடாம் = தோடங்கள் யாவும் நிறைந்திருக்கும் நீடமாம், நானென்பதுதானே=அகங்காரந்தானே, செற்றமனமரத்துக்கு=கெட்டுப்போன மனமாகிய தருமத்தினுக்கு, திகழும்விதையாம் தேர்வேந்தே=இரதாதிப மன்னவனே விளங்காநின்ற பீஜமாம் என்றறிதி.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே மகாராஜாவே ! இராகவாசனையே மனத்தினுக்குச் சொருபமென்றுணர்தி, சித்தசப்தமோ வாசனையினது பரியாயமாம் என்பர் உலகர், உலகிற்கூறுதலு மின்னமாம்:—எனக்குப் பணியாரமுதலியவற்றில் வாசனை யிருக்கின்றது, இவனுக் காடை முத

லியவற்றிற் சித்தமிருக்கின்றது என்பர்; இம்மனத்தைத் தியாகிப்பது மிகவும் எளிதேயாம்; அகமர்த்தமாகிய அறியப்பெருத ஆன்மாவினின்றும், உதயமாகியது யாதோ அவ்விதுசித்தத்தைச் செலுத்துவதாகிய அபிமானியென்பது பிரசித்தமாம், ஹே மகாமதியை யுடையவனே! இதுவே சித்தமாகிய விருக்ஷத்திற்கு மூலவிங்கமென்று மொழியப்பெறும், என்றறிதி.

(ச) குற்றமெல்லாம் பொதிந்திருக்குங் கூடாம் = சகலமான வநர்த்தங்களென்னுஞ் சம்சாரத்திற்கு மூலகாரணமாகிய, நானென்பதுதானே=அகங்கார உதயமே, மனமா மரத்துக்கு விதையாம்=நிதானமாம், தேர்=அறி. (138)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) ஹே முனிவனே சித்தத்திற்கு யாதுமூலம், யாதிதற்கங்குரமாம், யாதிதற்கு க்ஷேத்திரமாம், யாவை சாகைகளாம், ஸ்கந்தங்கள் எவைகளாம், எங்ஙனமிதைக் கெடுத்தல்கூடும் என்னுஞ் சிகித்துவசனது வினவுண்டாகவதற்கு மூலத்தை முன்னர்க்கூறியிப்போது பிறவற்றிற்குத்தரங்கூறல்:—ஆதி இனையவென்பன.

ஆதியிலுண் டானவித னங்குரந்தா னனுபவமெய் யாயறுதி யிடுவதாகி
யோதுமுரு வன்றியிலே யுதிக்குமத்தை யுரைசெய்வர் புந்தியென வுரைத்தவிந்த
நீதியுறு புந்தியெனு மங்குரத்தி னிறைவளர்வைக் கொம்பைச்சங் கற்பமென்பர்
பேதமிவை யாதலாற் சித்தம்புந்தி பெரியமன மென்பதெலாம் பேர்கடாமே.

இனையமன மெனும்பொல்லா மரத்தின்கொம்பை யெப்பொழுதும் வெட்டிவேரீர்த்துமாய்ப்பாய், வினையுறுவா தனைப்பணைகள் பலகாய்காய்க்கும் வேதனைவாளாலுள்ளே வெட்டின்மாயு, நினைவறப்பற் றறமவுன மாகிவந்து நேர்ந்ததுசெய்வாருள்ளே நெஞ்சைச்செற்ருே, ரனையமரப் பணைவெட்டற் கெவுணமென்ப ரதன்வேரை யறுத்தலே யறநன்றென்பார்.

(ப - ரை) ஆதியிலுண்டான விதனங்குரந்தான்=முதலில் உண்டான விதனது முளையானது, அனுபவமெய்யாயறுதி யிடுவதாகி=அனுபவசரீரமாய் நிச்சயஞ் செய்வதாய், ஓதுமுருவன்றியிலே யுதிக்கும் = சொல்லும்வடிவ மிலாததா யுதயமாகும், அத்தையுரைசெய்வர் புந்தியென=அதனைக்கூறுவர் புத்தியென்று, உரைத்தவிந்த நீதியுறு புந்தியெனும் அங்குரத்தின்=கூறியவிந்த நியாயத்தோடுகூடிய புத்தியென்னும் முளையின், நிறை வளர்வை=பூரண விருத்தியை உடைய, கொம்பை=சாகையை, சங்கற்பம் என்பர்=எண்ணமென்று கூறுவர், பேதமிவையாதலால்=வேற்றுமை யிவையாகலின், சித்தம்புந்தி பெரியமனம் என்பதெலாம் பேர்கள்தாமே=சித்தம் புத்தி மனம் என்பன யாவுமே நாமங்களேயாம்.

இனைய=இத்தகைய, மனமெனும்=உள்ளமென்னும், பொல்லா = கெட்ட, மரத்தின் கொம்பை=விருக்ஷத்தின் சாகையை, எப்பொழுதும்=எந்த ஞான்றும், வெட்டிவேர் ஈர்த்துமாய்ப்பாய்=சேதித்துச சல்லிவேரையுங் கெல்லிக்கெடுப்பாய், வினையுறுவாதனைப் பணைகள்=துன்பம்பயக்கும் அநேக வாசனைகளாகிய சாகைகள், பலகாய்காய்க்கும் = பலபலங்களைப் பலிக்கும்படி செய்யும், வேதனவாளால் உள்ளே வெட்டின்மாயும் = ஞானகட்கத்தால் உள்ளேயே சேதிக்கின் மாய்ந்துபோகும், நினைவறப்பற்றற=எண்ணமின்றி யாசங்கமின்றி, மவுனமாகி=பேசாநாகி, வந்து நேர்ந்ததுசெய்வார் = வினைவயமாக வந்துற்றதை யியற்றுவார், உள்ளே நெஞ்சைச்செற்ருேர்=உள்ளேதானே மனத்தைச் சேதித்தவர், அனையமரப் பணைவெட்டல் = அத்தகைய விருக்ஷசாகையைச் சேதித்தல், கெவுணமென்பர் = உபசாரம்.

மென்றுரைப்பர், அதன்வேரையறுத்தலே யறநன்றென்பர் = அம்மரத்தினதுவேரை நாசஞ் செய்தலே அத்தியந்தம் நல்லதென்று சொல்லுவர்.

(ஸ்ரீ-வீர) முதலில் யாதிதற்கு க்ஷேத்திரம் என்னும் பகுதிக்கு விடையளித்தல்:—ஆதியி லென்பதாதி. பரமான்மாவினுடைய பதம் நீடம் மாயையதுவே க்ஷேத்திரமாம், எதனாலது, மாயாமயப் பிரபஞ்சமியாவற்றிற்குமே க்ஷேத்திரமாமோ அதனால் உள்ளத்திற்குமதுவே க்ஷேத் திரமாம்; அங்குரமியாதென்றதற் குத்தரமறைதல்:—அங்குரந்தான் என்பதாதி. இப்பிரதம உற் பன்னமூலத்தினின்றும் பரிச்சின்னன் யான் என்னும் நிச்சயவடிவ சிதாபாசவியாப்தத்தன்மை யால் அநுபவவடிவ அங்குரமுண்டாம்; நிச்சய வடிவமாய அது நிராகாரமாய புத்தியென்றே கூறப்பெறும்; அதற்கே விருத்தியானே சித்தமரவடிவமாய்ப் பரிணமமாம் எனல்:—உரைத்த வென்பதாதி. இந்தப் புத்தியெனப் பெயரிய அங்குரத்தினது எப்பெரும் பருமையுளதாமோ அது சங்கற்ப வடிவையுடையதாம் சித்தமெனவும் மனமெனவும் பெயரையுடையதாம்; அந்த விருக்ஷத்தினுடைய ஜீவனியாதெனில், உண்மையாக நிர்விகாரத்தன்மையானே சர்வவிகார சூனியாத்மா, இதனானேயுபல உபம்மாம், மித்தியாபூத சித்துவதன்றன்ம சம்பந்த உபலம்ப வடிவமாயசாக்ஷி ஜீவனென்பதாம்: இந்த சித்தவிருக்ஷத்தினுடைய, எத்தீர்க்கமாய்த் தூரகத மாய் விஸ்தாரமாய சாகைகளுளவோ அவை யிந்திரியங்களும் அற்பபோகங்களுமாம், ஜன்ம மரணங்களின் வடிவமாய அநர்த்த சகத்திரத்தின் காரணபூதங்களும் போகங்களும் இதனதி பெரிதான அவாந்தரசாகாச மூகங்களாம்; சுபாசுபபலாகுலங்களுமாம். இத்தகைய இந்தச் சித்தமாகிய கெட்ட விருக்ஷத்தினது, விஷயபோகாசங்கச் சேதனவடிவ சாகாபேதனத்தைக் கணந்தோறும் செய்து அசங்க அத்விதீய ஆன்மதரிசன இலக்கணமூலநாசத்தில் மிகுந்தயத் தினுதிசயத்தைச் செய்வாயாகவென்பதாம், மாய்ப்பாயென்பது. ஆண்டுச் சாகையைக் கெடுப் பதிலும் மூலத்தைக்கெடுப்பதிலும் உபாயத்தை யரசன்வினுதல்:—ஹே முனீந்திரனே! சித் தத்துருமத்தினது சாகாதிகளின் வெட்டுதலைச்செய்யுமியான் எங்ஙனம் மூலத்தினது சேட மின்றி யசேதனத்தைச்செய்வேன்? அதன்பின் சாகைவெட்டு முபாயத்தைக் கும்பன்சாற்றல், வாசனை விவிதசாகைகள் பலஸ்பந்தாதிகளோடு கூடியவைகளாம், ஆசக்தித்தியாகத்தானே அநர்ப்பாவிதங்களாய், உள்விசார உணர்ச்சிப்பலத்தானே வெட்டுப்பட்டனவேயாம், அவை கள் கூறிய பொருளையே ஜீவன் முக்தர்களிடத்தில் இலக்கணமாகக்காட்டல்:—பற்றின்றிய மனத்தினனாய் மவுனியாய், சாந்தவாத விசாரவானாய், நேர்ந்ததைச் செய்பவனாய், யாவ னுளனோ அவன் சித்தக்கொடியை யுள்ளேவெட்டினவனேயாவன்; சாகாலவன அப்பியாசம் திடமாகியவழி மூலவழிவில் யோக்கியனாவான் எனல்: சித்தத்துருமத்தின் லதாஜாலமாகிய சாகாசமூகத்தை பௌருடத்தானே வெட்டி யெறிந்துவிட்டு யாவனிருப்பனோ அவன் மூலத் தினது நாசஞ்செய்வதில் யோக்கியனாகான், சாகாவிலவனம், கௌணமென்னுமங்கமாம், மூல விகர்த்தனம், முக்கியமென்னும் பிரதானமாம்.

(ச) ஆதியிலுண்டான=ஆதியிலுதித்த, இதின் = இவ்வகங்காரத்தினின்றும், அனுப வமே மெய்யாய்=அனுபவரூபமாய், அறுதியிடுவதாகி=நிச்சயசுபாவமாகி, உருவன்றியிலே= பாகியவிடயாகாரமருவாததாய், எந்தவங்குரமுதிக்கும், இத்தைத்தான்=அதனையே, புந்தி யெனவுரைசெய்வர், இந்தப் புத்திரூபமான வங்குரத்தின் சங்கற்பரூபமான, நிறைவளர்வை= பெருமனையே, கொம்பென்பர், சங்கற்பரூபமுள்ள வப்பெருமனுக்கே சித்தம்புத்தி மனமென் றும் பேர்களாம். 0 கில்.

ꞏ தோன்றுத. ^ ஸாஸேஷமாகிவெட்டல். ᒿ வெட்டல்.

பொல்லா மரத்தின் இனைய = கூறிய பிரகாரமான, மனமெனும் சித்தரூபமாகிய, வெட்டி கொம்பை=காமசங்கற்ப சம்சய வாஞ்சைவடிவான வாசனையென்னுஞ் சாகைகளை, மூலத்தைப்பிடுங்குவதே மனத்தின்வேர்=அகங்காரரூபமான மூலத்தின், ஈர்த்துமாய்ப்பாய்=மூலத்தைப்பிடுங்குவதே யிதனது தியாகமென்பரென்றதாயிற்று. அதன்கொம்பை வெட்டும் பிரகாரத்தையே கூறல்: பல=நானாகாரமான, காய் = சுகதுக்காதிரூபமான பலத்தை; காய்க்கும் = விரிவிக்கும், வாதனை=வாசனாவடிவமான, பணைகள் = நானாவிதமாகிய சாகைகள், வேதனவாளால்= ஆன்மானுசந்தானபெலத்தால், உள்ளேவெட்டின் = உபேக்ஷிக்கப்படின், மாயும்=சிதைவன வாம், நினைவற=அந்நியரின் வாதவசனங்களில், என், எதனால், எப்படி, யென்பதுமுதலான வடிவமாகிய விசாரணையின்மையராய், பற்றற=விடயங்களிற் பற்றற்றமனத்தினராய், மவுன மாகி = மவுனநிஷ்டராய், வந்துநேர்ந்தது செய்வார் = அவசியகாரியத்தைச் செய்யும்புரு டர், உள்ளே=நெஞ்சை=மனக்கொம்பை, செற்றோர்=சிதைத்தவராவர், பணை=சாகையா (139-140)
தியை, கௌணம்=அப்பிரதானம், அறநன்று=பிரதானம்.

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை) வேரைச்சுடச்சொல்ல, சுடுவதற்குக் கனலேதென்னக் கனலையுரைத் தல்:—ஆதல் என்பது.

ஆதலினான் மிகநல்ல நெறியாலேநீ யந்தமன மரத்தின்வே ரறுத்துச்சுட்டாற், சாதமுறு தென்றலுமே மன்னன்சொல்வான் றனிமரத்தின் வித்தாகு மகம்பா வத்தை, மாதவனே சுடக்கனலே தெனலுங்கும்பன் மறுத்துரைப்பான் நானென்ன றெண்ணுகின்ற, போதவிசா ரந்தானே மனத்தின்வித்தை பொன்றுவிக்குங் கன லெனவும் பூபன்சொல்வான்.

(ப - ரை) ஆதலினால்=ஆகையினால், மிகநல்ல நெறியாலே = மிகவும் நன்மையாகிய மார்க்கத்தாலே, நீயந்த மனமரத்தின்=நீ அம்மனவிருக்ஷத்தின், வேரறுத்துச்சுட்டால்= வேரைச்சேதித்துத் தகித்தால், சாதமுறுதென்றலுமே=உதியாதென்று கூறலுமே மன்னன் சொல்வான்=அரசன் கூறுவான், தனிமரத்தின் வித்தாகும் அகம்பாவத்தை=ஒப்பற்ற மன விருக்ஷத்தின் மூலமாகும் அகங்காரத்தை, மாதவனே சுடக்கனலேதெனலும் = மகாதவத்தி னனே தகிக்க அக்கினியாதென்று மன்னவன்கேட்ப, கும்பன் மறுத்துரைப்பான் = மீளவுங் கும்பமுனிவன் மொழிவான், நான் ஆரென்றெண்ணுகின்ற = யான்யார் என்றுன்னுகின்ற, போதவிசாரந்தானே=ஞானவாராய்ச்சிதானே, மனத்தின்வித்தைப் பொன்றுவிக்குங் கன லெனவும் = மனத்தினது பீஜத்தை நசிப்பிக்கும் அக்கினியென்று கூறவும், பூபன்சொல் வான்=மன்னவன் கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) அதனால் நீ சித்தவிருக்ஷத்தினது மூலநாசபானக ஆகுதி, பிராதானியமாக, மகாமதியையுடையோய்! அத்தியந்தம், மூலதாகத்தையே செய்வாயாக, பிரதானமாகச் சம்பா தியாதொழியில், முயல்வினால் இனிது சாதிக்கப்பெற்ற அங்கத்திற்கும் விபலபாவ வழக்குண் டாதலின் என்பது கருத்தாம்; ஆகையினால், நீ சித்தவடிவமாம் கண்டககண்டமென்னும் கரு வேல்வனத்தின், மூலதாகத்தை யடியேடுஞ் செய்வாயாக; இவ்வாறியற்றியவழி அசித்தத் தன்மையானதுண்டாம். அதனது தாகமானது பிரசித்தமாய அக்கினியினாலே கூடாமையின், வேறு தீயை அறியும் வேட்கையனாய் வினுதல்:—மன்னன் என்பதாதி. ஹே முனீந்திரனே! சித்தவிருக்ஷ பீஜமாய அகம்பாவ வடிவத்தின்றகனமெனப் பெயரிய இக்கருமத்தில், எத்தீ சமர்த்துடையதாம்; யான் யாராயுள்ளேன் என்னும் விசாராதியாகச் சாக்ஷாத்கார பரியந்த

ரூபத்தைத்தரித்த இந்தச் சுவாத்மவிசாரம், சித்தத்துர்த்தும பீஜத்தின் றகனத்தில் தகன ௨
மாகக்கூறப்பெறும்.

(ச) சாதமுரு=சித்தமின்மையாம், மனத்தின்வித்தை = மனமரத்தின் பீஜமென்னும் அகங்காரத்தை, நானென்றுன்னுகின்ற போதவிசாரம்=ஆன்மவிசாரமே, பொன்றுவிக்குங் கனல். (141)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) என்றற் சுவபுத்தியினலேயே வெளிப்பொருள்களும், உடம்பாதியகங் கார மீறுகவுள்ள ஆத்தியாத்மிக உட்பொருள்களும், அநாத்மாக்கள் எனவும் அநிருதங்கள் எனவும், அறியப்பெற்றனவாயின்; ஆயினும், அந்தராத்ம தத்துவப்பழக்கமின்மையின், ஜடவகங்காரத்தின்கண்ணும், மறுபடி மறுபடியும் ஆன்மத்தன்மைப்பிராந்தி நிவிர்த்தியாவதே கிடையாது; ஆகவே இளைப்பாறுதலே யடைந்திலேன் எனல்:—என்னெனன்பது.

என்னுடைய புந்தியினு லெண்ணினேனு னிச்சகநா னல்லமல வுடனுனல்ல
துன்னுபொறி களுமல்ல மனமுமல்ல தொடர்புந்தி யல்லவகங் காரமல்ல
வின்னசட மாதவினு லென லுங்கும்ப னிவையன்றேல் வேருர்நீ யியம்புகென்ன
மன்னனுரைப் பானெல்லாம் படைத்தளித்த மாசறுசின் மாத்திரமாம் வடிவநானே.

(ப - ரை) என்னுடைய புந்தியினல் = எனது மதியினலே, எண்ணினேன் நான்= ஆராய்ந்தேனியான், இச்சகநானல்ல=இவ்வுலகமியானல்ல, மலவுடல்நானல்ல=மலமயமான சரீரம் யானல்ல, துன்னுபொறிகளுமல்ல=ஞானகரும சாதகங்களாகப் பொருந்திய புலன்களும் யானல்ல, மனமுமல்ல=சங்கற்பமுமல்ல, தொடர்புந்தியல்ல=நிச்சயமதியுமல்ல, அகங்காரமல்ல=கர்வமுமல்ல, இன்னசடமாதவினல் எனலும்=இவையாவும் ஜடங்கள் ஆகவின் என்று மன்னவனுரைப்ப, கும்பன் இவையன்றேல் வேருர்நீ இயம்புகென்ன = குரவன் இவை நீயல்லவாயின் அயலாக யார்நீ கூறுவாயாகவென்றிட, மன்னனுரைப்பான் = அரசன் கூறுவான், எல்லாம் படைத்தளித்த=யாவற்றையும் சிருட்டித்துக்காக்கும், மாசறுசின்மாத்திரமாம் வடிவம்நானே=குற்றமற்ற அறிவுமாத்திரமாம் வடிவம்யானே.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே முனிநாதனே யென்ஞற்றன்புந்தியினலே, நன்முறைபற்றிச் சர்வ ஜகத்தும் வெகுவாக நன்காராயப்பெற்றது நானல்ல, அதனையே விசேடித்துரைக்கின், பிருதிவியினலும் அதனுள்ளடங்கிய வனமண்டலாதிகளாலும், நெருங்கியுள்ள இச்சகத்தானது யானுகேன். இது சுருக்கிக்கூறியதாம். அதனையே யினி விஸ்தரித்துரைத்தல்:—மலவென்பதாதி. மலையின்றடமும் நானன்று, விபினமுமன்று, பர்ணமுமன்று, ஸ்பந்தமுமன்று, பிறவுமன்று, ஜடத்தன்மையால், தேகாதியும் நானன்று, மயிர்நானன்று தோலுனன்று மாமிச நானன்று, துயர்செயுமென்பும் உதிரமும் நானல துன்னுநரம்புகளும், பயில் காணங்களும் நானல ஞானம்பரியிந்திரியங்கள், சயமனமதியாங்காரமு நானல சாட்டியமதனுனே. ஜடத் தன்மையாலென்பது யாண்டுமே யேதுவாகக்கொள்க. அகங்காரத்திற் சடத்தன்மையிலதாம் என்னுஞ் சங்கையை விவர்த்தத்தன்மை யேதுவினனே விலக்கிக்கொண்டு, ஜடத்திற்குத் தானே யிருத்தல்கூடாமையின் சித்திலத்தியாசத்தாற் சித்தியாகவே மித்தியாத்தன்மைமுடிவு பேறடையும் எனல்:—கடகத்தன்மையானது பொன்னிற்போல, சிதாத்மாவின் கண்ணே யகந்தன்மையாம், ஜடமோ அசத்துருபத்தன்மையானேயாம், ஹே முனீந்திரனே யதனல் அது இலதேயாம்; ஆகவே அகந்தையென்பது விவர்த்தமென்பது பெறப்பட்டது, ஜடமென்பதோ சுத்திரஜதமிருகதிருஷ்ணுதி அசத்துருபத்தானே பிரசித்தமேயாம்; ஜடத்தன்மை

௨ அக்கினி.

பரிச்சின்னத்தன்மை திருசியத்தன்மை யேதுக்களானே, அவ்வகங்காராதிகள் எல்லாம் அடையுமுபாதியின்கண்ணே முக்காலத்திய நிடேத எதிர்மறைத்தகைமையையுடையனவாய்ப் பொய்யேயாம். இப்போது பரிசேடத்தினலேயே சாக்ஷிசைதன்யத்தை யறிவுறுத்திக்கொண்டு கும்பமுனிவன்கூறல்:—கும்பனென்பதாதி. ஹே மகிபதியே! அகங்காரபரியந்தமான இத் துணைமாத்திரமாந் திருசியக்குழு நீயன்றேல் அவையெல்லாம் ஜடமாதலின், ஹேமகாமதியே! அனகனே! நீயாராயிருக்கின்ருய் கூறுதிபார்ப்போம். ஹே அறிஞர்கட்குட் சிரேட்டனே! சின்மாத்திரமாய்த்தெளிந்த அஜ ஆன்மவேதனமேயானுவேன், அஞ்ஞாத்துருபோக்துருத்தன்மை யாதியால் பிரசித்த உள்ளுட்கோச பரம்பரையவதியாம். எந்த ஆனந்த ஏகரசசின்மாத்திரசத்தில், அநாநந்தங்களாய் ஜடரூபங்களாய சப்தாதிவிடயங்கள் சுவாதுறுகின்றனவோ; அதுவேயான்; புத்திவிருத்தியின்கண் ணேறியிராநின்றவெதனல் இஷ்ட அநிஷ்டவிபாகத்தா லிவையெல்லாம் நிர்ணயிக்கப்பெறுமோ அதுவேயான்.

(ச) ஜகமுதலகங்காரந் தஞ்செடமாதலினல் நானல்லவென் றென்னுடைய புத்தியினு லெண்ணினேன், விசாரித்தேன் என்பது அந்நுவயம், நின்மலமான சின்மாத்திர ரூபவேதனமே நானென்னுஞ்சத்தத்தின் முக்கியார்த்தமாம். (142)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சத்தியமாகவேனும் (மித்தை) அசத்தியமாகவேனும் உள்ள எந்த மலமாகிய வேதுவினலே சம்சாரியாய் நீயிருக்கின்ருயோ, ஹே மகாபாகுவே! நின்னுடையமகத்தாகிய அம்மலமானது என்ன இலக்கினமுடையதாம் கூறுதியெனக்கூற மீளவும் கும்பன்வினுதல்:—இந்தவென்பது.

இந்தவடிவா மெனக்கோ ரேதுகாணே னிடர்மனத் தாருவின்விதையா மகங்
காரத்தை, யுந்தும்வகை யறிகிலே னுந்தவுந்த வோடிவரு மிதனுலுள் ளுடைந்தே
னென்ன, வந்தணன்சொல் வான்மன்னு காரணத்தை யன்றியோர் காரியமுண்
டாகமாட்டா, முந்துமகங் காரகா ரணத்தைநாடி மொழியென்ன மீண்டரசன்
மொழிவதானுன்.

(ப - ரை) இந்தவடிவாமெனக் கோரேதுகாணேன்=இவ்வுருவமான எனக்கு ஒருகாரணத்தை கண்டிலேன், இடர்மனத்தாருவின் விதையா மகங்காரத்தை = துன்புறுத்தாநின்ற மனமாவிரையா மாங்காரத்தை, உந்தும் வகையறிகிலேன் = தள்ளும்பிரகாரத்தை யறிந்திலேன், உந்த உந்த ஓடிவரும்=தள்ளத்தள்ள மறுபடியும் ஓடிவந்துவிடுகின்றது, இதனல்=இக்காரணத்தினல், உள்ளுடைந்தேன் என்ன=சிந்தைநைந்தேன் என்றுகூற, அந்தணன் சொல்வான்=மறையவனறைவான், மன்னு=அரசனே, காரணத்தையன்றியோர் காரியமுண்டாகமாட்டா=காரணத்தையல்லாமல் ஒருகாரியமும் உற்பன்னமாகமாட்டாவாம், முந்துமகங்கார காரணத்தைநாடி=முதிர்ந்துவாராநின்ற அகங்கார காரணத்தை ஆலோசித்து, மொழியென்ன மீண்டரசன் மொழிவதானுன் = கூறுவாயென்ன மீளவும் அரசன் கூறத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ-வீர) அது சத்தியமெனவேனும் மித்தையெனவேனும், யானறிந்திலேன், மற்ருே, அதனை சித்தத்துருமத்தின் சர்வ அநர்த்தபலத்தின்மூலம் எனச் சாமானியமாகவும், அகம்பாவமும் மமதையுமென விசேஷமாகவும் அறிவேன், அம்மலத்தை நீக்குமுபாயத்தை யறிந்திலேன், அற்றேல் நானின்று எனதின்று என்னும்புந்தியே அதன்றியாக உபாயம்பிரசித்தமாம், ௩ கர்த்துரு.

௨ பிரஹ்மம்.

முன்னுன்ஞலேயே வனுதிகளிற் காட்டும்பெற்றது அஃதெங்ஙனம் தெரியவில்லை எனல் கூடும் எனின் ஆண்டுக்கூறல்:—உந்தவென்பதாதி. அவ்வாறு மீளமீளவும் விடுத்தபோதினும் மூல உச்சேதஞ்செய்யாமையின் மறித்தும் மறித்தும் என்னைவந் தடைகின்றது. ஆகலின் அதன் மூலத்தையும், அதனுச்சேத உபாயத்தையும் கூறுவாயாக. ஆண்டுச் சத்தியத்திற்குக் கூடஸ்தத்தன்மையுண்மையின் காரணத்தன்மை சம்பவியாதேயாம், அசத்தியத்திற்கோ காரணத்தன்மைக்கூற்று, காரணமில்லாமலே காரியமுண்டாயது என்னுமர்த்தத்தில்வந்து முடிவு பேறடையும், அடையவே காரியத்திறகு அசத்தியத்தன்மையையே சம்பாதிக்கும், என ஆன்மைக்கியமுடிவுபேறும் என்பது இரகசியம், அதனைப் புத்தியனுசாரமாகவே யுணர்த்துவித்துக்கொண்டு, கும்பன், லோகப்பிரசித்தி யனுரூபமான அகங்காரணத்தை நீ சுவபுத்தியினுலேயே தேடிக்கூறுவாயாகவெனல்:—அந்தணனென்பதாதி. காரணத்தி னின்றுண்டாம் காரியமென்பது யாண்டுமே சம்பவிக்கும், காரணமில்லாமலே யுண்டாங்காரியம் என்னும் அன்னியபக்கமோ, இருமைநிலவுக்கொப்பாக வசத்தேயாம், இது நன்கு காணப்பெறுவதாயின் இல்லாமலே போகின்றதாதலின். எங்ஙனம் அகம்பாவமாகிய காரணத்தினுலே மனுதிவடிவபவாங்குரம் ஆகிய காரியம் உண்டாகின்றதோ இவ்விதமாகவே யிப்போது அகம்பாவத்திற்கும் காரணத்தைத்தேடி உனது மதியினுலே கண்டுபிடித்து எனக்குக் கூறுதி.

(ச.) இந்தவடிவாம்=விசுத்தசின்மாத்திர ரூபமாகிய, எனக்கு, எனது இருதயத்தில், ஒரேதுகாணேன்=அகாரணமாகவே பொருந்திய காரியமென்னும் பொருள்காரணத்தினுலே யுண்டாமாதலின். அகங்கார ரூபகாரியத்தின் காரணத்தை நீயேநாடி மொழியென்றதாம். (143)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இவ்வண்ணம் வினவப்பட்ட அரசன் நெடும்போது தனது புந்தியாற் றேடி, தேகாதியாகார வேதனமானது இல்லாதபோது ஆண்டகந்தாபிமானங் கூடாமையின், அவ்வேதனமே யதன்காரணம் என நிச்சயித்துத்தரங்கூறல்:—அகமென்பது.

அகமென்னுங் குற்றத்தின் காரணந்தா னறிவாகு மவ்வறிவிங் கடங்குமாறென், மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுதலாலே மெலிகின்றேன் காண்பவற்றை விடுமாறெங்ஙன், புகல்கென்ன மீண்டந்தக் கும்பன்சொல்வான் போதத்தின்காரணநீ புகன்றுற்பின்னை, நிகழுங்கா ரணமுமகா ரணமுஞ்சொல்வே னினக்குநானெனவதற்கு நிருபன்சொல்வான்.

(ப - ரை) அகமென்னுங் குற்றத்தின் காரணந்தானறிவாகும்=அகங்காரமென்னுங் குற்றத்தின் ஹேதுவானது வேதனமாகும், அவ்வறிவிங்கடங்குமாறென் = அவ்வேதனமானது இவண் அடங்கும்விதம் யாதோ, மிகவுங் காண்பவற்றில் அறிவெழுதலாலே = அதிகமாகத் திருசியத்தில் வேதனமுதித்தலானே, மெலிகின்றேன் காண்பவற்றை= துயருறுகின்றேன் திருசியங்களை, விடுமாறெங்ஙன் புகல்கென்ன=விடும்விதம் எவ்வாறு கூறுவாயாகவென்ன, மீண்டந்தக் கும்பன்சொல்வான்=மறுபடியுமந்தக் கும்பமுனிவன் கூறுவான், போதத்தின் காரண நீபுகன்றுல்=ஞானத்தின் ஹேதுவை நீகூறினுல், பின்னை=பின்னர், நிகழுங் காரணமும் அகாரணமும் = நிகழாநின்ற ஹேதுவையும் அஹேதுவையும், சொல்வேன் = கூறுவேன், நினக்குநானென=உனக்கு யானென்றுகூறலும், அதற்கு = அக்கேள்விக்கு, நிருபன் சொல்வான்=அரசனறைவான்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே முனீந்திரனே. அகமென்னுந் தோஷத்திற்கு வேதனம் காரணம் என்பதாகவறிவேன், அது எவ்வகையில் உபசமத்தையடையுமோ அவ்வகையை ஹே முனீசுரனே அடியேனுக்கருளவேண்டும்; சித்திற்குச்சேத்திய உன் முகத்தன்மையாமேதுவினுனே இத்தேகாதி அகம்பாவத்தா லிருந்துகொண்டு துக்கப்பொருட்டடைவுறும், ஆகலின்றிருசிய தேகாதியே சித்திற்கு அதன்வேதனுபாவத்திலும் ஹேதுவாம் என்றுகருதி அதனுபசாந்தியின்பொருட்டுத் திருசிய உபசமன உபாயம் கூறுதியெனல்:—சித்திற்குச்சேத்திய உன்முகத்தன்மையானே துக்கப்பொருட்டிது யானென்றிருந்தது; ஹே முனிநாதனே! சேத்திய உபசமனத்தைக்கூறுதி யதன் உபசாந்தியின்பொருட்டு, வேத்தியநாட்டவிடயத்தில் வேதனத்திற்கு வேத்தியமே காரணமாமெனக் காரணம் அறிந்துள்ளாயெனின், நீகருதிய அதனை விரைவிற்கூறுதி, நீகூறியபின்னர் நீகருதிய காரணத்தையும் அகாரணத்தையுமே எம்முறைமையானே யடைவுறுவாயோ அம்முறைமையை யுனக் குணர்த்திவைப்பேன். வினுவிய பொருளையே வெளியாக்கும்பொருட்டு மீளவும் அனுவாதஞ்செய்தல்:—பொதுவதாக வேத்தியவேதனரூபத்திற்கும், சிறப்பதாகச் சேத்தியசஞ்சேதனத்திற்கும், மெய்ம்மையின்மையுண்மையின் காரணத்தன்மைய சமர்த்தமேயாய வேத்தியம் காரணத்தகைமையை யடைவுற்றதென யாதுனது கருத்திற்கிசைந்ததாமோ, அதனைக்கூறுதி.

(ச) அகமென்னுங் குற்றத்தின்=அகங்காரத்துக்கு, அறிவுதான் = சித்தின்றிருசிய உன்முகமே, காரணம்=காரணமாகும், அவ்வறிவிங்கடங்குமாறென் சொல்லும், இதனையே விரித்துரைத்தல்: அறிவு = சைதன்னியத்தின், காண்பவற்றிலெழுதலாலே, திருசியானுசந்தானவேதுவால் மிகவுமெலிகின்றேன், இவ்வகங்காரந் துக்கநிமித்தமா யிருக்கின்றதாதலின், துக்கநிவிர்த்தித்தற்கு காண்பவற்றைவிடுமாறு=திருசியத்தோற்றமற, எங்ஙன்புகல், நீ காரணஞ்ஞுதலின் போதத்தின் காரணம்புகன்றுல், பின்னை = வேதனநிமித்தம் விளம்பியபின்பு, காரணம்=காரணத்தின் பிரகாரத்தையும், அகாரணமும் = காரணுபாவத்தின் பிரகாரத்தையும், சொல்வேன், ஈது இதன்காரணமாம், ஈது இதன் அகாரணமாம், என்னுமிதனைப் போதிப்பேனென்பது பொருள். (144)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) சிகித்துவஜன்வினவியதனதுகருத்தை வெளியாகக்கூறவேதனத்திற்குத் தேகாதிசத்தை யாங்ஙனங்காரணமென ஆண்டுக்கூறல்:—புகன்றவென்பது.

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண் டாதலாலே போதமுள தாமவைபொய்யானுலில்லை, யகங்காவே தனமென்னு மனத்தின்வித்து மடங்கிவிடு மெனவதற்குக் கும்பன்சொல்வா, னுகந்தவுட லாதியுள தேற்சித்துண்டா முடலாதி பல்பொருள்களிலாதபோதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்றதென்று நிகழ்த்தென்ன மீண்டந்த நிருபன்சொல்வான்.

(ப - ரை) புகன்றவுடல் முதற்பொருள்=கூறியதேகமுதலிய வத்துக்கள், உண்டாதலாலே=உளவாதலாலே, போதமுளதாம்=ஞானமுளதாம், அவை பொய்யானுல் இல்லை= அவைகள் மித்தையானுல் இல்லையாம், அகங்கரவேதனமென்னும் மனத்தின்வித்தும் அடங்கிவிடும்=அகங்காரவுணர்வென்னும் மனத்தினது பீஜமும் தானுகவேயோய்ந்துபோம், என= என்றுகூறிய, அதற்கு=அதனுக்கு, கும்பன்சொல்வான்=கும்பமுனிவன் கூறுவான், உகந்த உடலாதியுளதேல்=கருமாதியாற்கொண்ட தேகாதியுண்டானுல், சித்துண்டாம் = அறிவுளதாம், உடலாதி பலபொருள்கள்=தேகமாதி நானுவத்துக்கள், இலாதபோதில் = இல்லாத

போது, நிகழ்ந்தவறிவெப்படியே=விளங்கிய வுணர்வு எவ்வாறே, நின்றதென்று = ஸ்திதியா யது என்று, நிகழ்த்தென்ன=கூறுவாயாகவென்றுரைப்ப, மீண்டந்த நிருபன்சொல்வான்= மறுபடியு மம்மன்னவன்கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) சேத்யசேதனரூபமாய வேத்திய சம்வேதனுகிருதிக்கு, ஈண்டுத்தேகாதி இப் பாகியாத்யாத்மிக பதார்த்தசத்தையே காரணமாம், வேதனமானது நிமித்தபூதமாய சரீராதி வஸ்துசத்தையானே தானுகவே, குகையின்கண்ணே வைத்த பொற்பாலேபோல, சரீராதி யாகாரமாகவுதயமாம், ஆகலின் வேதனத்திற்குத் தேகாதிசத்தைகாரணமாம்; அமூர்த்தவேத னத்தில், மூர்த்ததேகாதி யாகாரதைக்கு, வாஸ்தவத்தன்மை கூடாமையின் சிறப்பித்தல்:— அசத்தியாபாசமான பவனரேகையினுலே யசைவேபோலும்; எங்ஙனம் சித்தபீஜமாய வகந்தைவேதனம் நன்குபசாந்தியை யடையுமோ, அங்ஙனம் தேகாதிவஸ்து சத்தைக்கு அசத் துவம், உணர்ந்தேனில்லை, ஆகையினுலே யதனது அசத்துவத்தை எவ்வாறுணர்ந்துள் ளாயோ அவ்வாறே யுபதேசிக்கவேண்டும் என்பது கருத்தாம். இவ்வண்ணம் வினவப்பெற்ற கும்பமுனிவன், வேதனத்திற்கு விடயாகாரமாக உற்பத்திமயலகற்றற்பொருட்டுத் தேகாதி திருசிய அசத்துவத்தைப் பதிஞ்ஞைசெய்தல்:—உகந்தவென்பதாதி. தேகாதிவஸ்துசத்தை யிருக்குமாயின் உனதபிமதமாயவேதனத்தின் அதன் நிமித்தமாய அதனுகாரத்தன்மையாம்; அதுவே துர்லபமாம், எனவேதனம் எங்கிஷ்டமாம் = எதனைவிடயமாக வுடையதாம், நிர் விடயமேயாமென்பதுபொருள்; தேகசத்தாதிக்கு அபாவமாதலின் எங்கிஷ்டம் உனதுவேதன மென்பதாம்.

(ச) போதம், புகன்ற = மித்தையா ரூபமாய்த்தோற்றுநின்ற, உடன்முதல்=தேகேந்தி ரிய விஷயாதிரூபமான, பொருளுண்டாதலாலே, பதார்த்தரூபசத்தையால், உளதாம்=உதிக் கும்,பவனுங்கிசத்தாற் சலனம்போலெனக்காண்க. எந்தச்சத்தையால்' மனத்தின்வித்தென்னும் அகங்காரமும், அதன்காரணமென்னும் வேதனமும், அடங்கிவிடும் = நிவிர்த்தியாம், அவை பொய்யாலுலில்லை, பதார்த்தரூபசத்தைக்கு மித்தையேயான் கண்டதில்லை யென்றதாயிற்று; உடலாதி யுளதேற்சித்துண்டாம், நினதுவேதனமிருக்கின்றது, பொருந்துமென்பதாம்; உட லாதிபலபொருளிலாதபோது=தேகசத்தாதியின் அபாவம் ஆம்போது, நினதறிவு எப்படியே நின்றது, நிராலம்பனமா மென்பதுபொருள். (145)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) பிரத்தியக்ஷமாகப் பிரதீதியாகுந் தேகாதிக்கு யாங்ஙனம் நிவாரணம் ஏலும் எனவரசன் வினுதல்:—காவென்பது.

காசரண முதலங்க முதலாய்ச்செய்யுங் கருமபல முளதாய்க்கை யாளுங்கா யங், குரவவில தெனும்படியென் னென்னக்கும்பன் கூறுவான் காரணத்தைக் கூடாதென்னில், விரவியகா ரியந்தானு மிலதாமந்த வேதனமு மயக்கமே மிகு மயக்கால், வருவனவெல் லாமிலதா மேதுவின்றி வருபொருள்பொய் யாங்கயிற் றில் வருநாகம்போல்.

(ப - ரை) காசரணமுதலங்க முதலாய்ச்செய்யும் = கைகாலாதிய வயவாதியாயியற்றும், கருமபலமுளதாய்=வினைப்பயன் உண்டாய், கையாளுங்காயம்=அனுபவிக்குந்தேகம், குரவ இலதெனும்படியென் என்ன=ஆசிரியரே இல்லையென்னும் வண்ணம் எவ்வண்ணம் என்று கேட்ப, கும்பன் கூறுவான்=கும்பமுனிவன் சொல்வான், காரணத்தைக் கூடாதென்னில்=

காரணத்தைப் பொருந்தாதென்னில், விரவியகாரியந் தானுமிலதாம்=கலந்தகாரியந்தானும் இல்லையாம், அந்த வேதனமும் மயக்கமே=அவ்வுணர்வும் பிரமமே, மிகுமயக்கால் = மிகுதி யான பிரமத்தால், வருவனவெல்லாமிலதாம்=வாராநின்றனயாவுமே இல்லையாம், எதுவின்றி வருபொருள்பொய்யாம்=காரணமில்லாமல் வரும்பொருள்மித்தையாம், கயிற்றில்வருநாகம் போல்=இரஜ்ஜுவில் எழும் சர்ப்பம்போல்.

(ஸ்ரீ - வீர) எதனது சொரூபம் கலனுன்மகமாய்ச் சிறிது தோற்றுகின்றதோ, அது அசத்துரூபமெங்ஙனமாம், உண்மையாகத் தோற்றுவதற்கு இன்மைப்பதிஞ்ஞை முரணுமென வெடுத்துக்காட்டானுங் கூறல்:—ஒளியிருளெங்ஙனமாம் என்பது. ஹே முனிவரனே! ஹஸ் தபாதாதியோடுகூடியதாய், கிரியாபலவிலாசவானுய், எப்போது மனுபவிக்கப்பெற்ற இத்தேக மானது, இல்லையென்பதெப்படி? உபலம்பனமாத்திரத்தானே திருசியசத்தை நிர்ணயிக்கமுடி யாதாம், மயக்கத்தோற்றங்களிற் பிறழ்ச்சிபுறுகின்றமையின், மற்றே, காரணங்களிருப்புழி எந்தக்காரியத்திற்குப் பிரதீதியாமோ, அதற்குண்மையாம்; அவையோ விதற்குஇல்லனவா மெனல்:—காரணத்தையென்பதாதி. பூமிபாலனே! எக்காரியத்திற்குக் காரணமிலதாமோ அக் காரியமீண்டிலதேயாகும், அதனதுணர்வுண்டாதலோ மயலேயாம்; காரணமில்லாமல் உட லாங்காரியமானது ஒருபோது முண்டாவதேகிடையாது, எதற்கு விரையில்லையோ அப் பொருள் யாண்டுதானுண்டாகும்; அகாரணமேயாய எக்காரியம் சத்தேபோல முன்னனுப விக்கப்பெறுமேலாயின், அது காண்போனுடைய மிகுந்த மயக்கத்தானேயாம் என்று கானல் நீர்போல் அறிதி.

(ச) சாவயவ்மும் அர்த்தக்கிரியைச் செய்வதும், எப்போதும் அநுபவிக்கின்றதுமான தேகம் எப்படி மறுத்தற்குரித்தாமென்பது பொருள். காரணத்தையன்றித் தோற்றுகின்ற காரியமேயில்லை, அந்த வேதனமுமயக்கமே, பிராந்தியென்பது பொருள். மயக்கால்வருவன= பிராந்தி கற்பிதமான, எல்லாமிலதாம்=இல்லாததேயாம், யாதினுலெனில், எதுவன்றி=உற் பத்தி காரணத்தையன்றி, வருபொருள்=தோற்றுங்காரியம், கயிற்றில்வரு நாகம்போற்பொய் யாம், மித்தையாமயமாதலின் என்க. (146)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆயின் இத்தேகாதி வந்தியாபுத்திரதேகாதிபோலும், அத்தியந் தம் அசத்தாகவே யிருக்கின்றதா? என்றரசன் கேட்ப, "திதிபெறுதனவாம் தேகங்களிலே திதிபெற்றிருப்பது தேகியேயாகும்" என்பதாதி சுருதியினுனும், அவ்வாறே யறிஞரநுபவத் தானும், காரணங்கூற முடியாமையானும், இஷ்டாபத்தியேயாமிது, எனக்கும்பனுரைப்ப, ஐதிஹ்ய அநுமான ஆப்தோக்தி தொடர்ந்த அவயவச்சேர்க்கை யொப்புக்குறியாதியானே பிதாவிதற்குக் காரணமெனப் பெரிதுதுணியலாம் அதை யெவ்வாறு அகற்றுதல்கூடுமென் றாசங்கிப்ப, அதற்குமசத்துவமுளதாகவே ஒப்பாம் நியாயம் என்பது இரகசிய அபிப்பிராய மாம், அதனையே விடையாகமீண்டும் வருணிப்ப, கூடாபிப்பிராயத்தையறியாதவனுய அரசன் வினுதல்:—என்றலு மென்பது.

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ளவேதா வியற்றியபல் படைப்பாகு மிந்தஞால, நின்றவவ னிதற்குக்கா ரணமல்லாத நெறியேதென் றலுங்கும்ப னிகழ்த்துகிற் பான், றுன்றுசிருட் டியின்முன்பு வெறிதாய்ச்சாந்தத் தொடர்பிரம மேயுளதாய்த் துலங்குமந்த, வொன்றொழிய விரண்டில்லாக் காரணத்தா லுயர்வேதா காரணத்தை யுறுனென்றேத.

(ப - ரை) என்றலுமே = தேகமசத்துவமாதலின் றேகம் தேகாந்தரத்திற்குக் காரணமாகாதென்று கூறுதலுமே, ஆதிமுதலுள்ளவேதா = ஆதியிலேயே இருக்கப்பட்ட பிரஹ்மாவானவர், இயற்றிய பல்படைப்பாகுமிந்தஞாலம் = செய்த நானுவிதசிருஷ்டியாகும் இந்த வுலகம், நின்றவவன் = சிருஷ்டாவாகவிருந்த அந்தப் பிரஹ்மாவானவர், இதற்குக் காரணமல்லாத நெறியேதென்றலும் = இத்தேகத்திற்கு ஹேதுவாகாத மார்க்கம் யாதுகொலாமாலோவென்று கேட்டலும், கும்பன் நிகழ்த்துகிற்பான் = கும்பமுனிவன் கூறுவான், துன்று சிருட்டியின்முன்பு = நெருங்கிய சிருட்டியின்முன்னர், வெறிதாய்ச்சாந்தந்தொடர் பிரமமேயுளதாய் துலங்கும் = கேவலமாயுபசாந்தந்தொடர்ந்த சிவமே யிருப்பதா யிலகாநிற்கும், அந்த ஒன்றொழிய இரண்டில்லா = அவ்வேகமேயாய்த்துவைதமில்லாத, காரணத்தால் = ஏதுவினுல், உயர்வேதா = உயர்ந்த பிரஹ்மா, காரணத்தை யுருனென்ரேத = ஹேதுவையடையான் என்றுகூற.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆதியிலுள்ள பிதாமகனுகிய ஹிரணிய கருப்பனே = சூக்குமபூதலிங்கசமஷ்டியாத்மாவே மைந்தன்ருதை மூதாதையாதி மூவுலகச் சருவவியட்டி சமஷ்டி தூலங்களின் முன் உற்பத்தியிற் காரணமாக ஏனுகமாட்டான். பூர்வப்பிரஜா சிருட்டாக்களாகிய மனு மரீசி தக்ஷாதிகளின் உற்பத்தியிலாதல், தங்காரியங்களினின்றும் பூர்வ பிரஹ்மாண்டத்தின் உற்பத்தியிலாதல் காரணமாக ஏனுகமாட்டான். அவனுக்குங் காரணங்கூறமுடியாதாம், ஆகவேயசத்துவத்தில் ஒப்பாம்நியாயம் எனக் கூடாபிப்பிராயமாகவே உத்தரம்கூறல்:—எப்போது காரணுபாவமாமோ எதற்கு மிருப்பில்லை என நித்திய நியமமாமோ, அப்போது ஆதியிலுள்ள பிதாமகன் என்னும் அவனும் இவனேயாவன்; அற்றேல் "யாவன்றேவரை யாக்குமவனுல, கோவுமதிகன் உருத்திரன்மகரிஷி, உண்டாமிரணியகருப்பனைக்கண்டனன், தேவனவனேநன் மிருதியினுன்எவி யினிதேயியைவிப்பனன்றே" என்பதாதி மந்திரவருணங்களில், அவனதுற்பாதகனுய், உண்டாகிய அவனைக்கிருபாதிருஷ்டியாற் கண்டவனுகிய வீசுரன் அவனது காரணன் எனவெளியேயாம், ஆகவே யவன் எங்ஙனம் அகற்றப்பெறுவன், என்னுமாசங்கையை யகற்றிக்கொண்டு கூடாபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தல்:—உண்மையாக வுளனீசுரன் பரமான்மா என்ருலும், அவனுல் மாயையினுலே தன்னிடத்திற் பேதகற்பனையினுலே மயலாகவன்னியன் காணப்பெற்றபோதினும் அப்பிதாமகன் அவனினும் அன்னியனுகவிருப்பதில்லை, அஃதெங்ஙனமாம் எனின், ஆண்டு சத்தியசிதம்சத்திற்கு அபரிணுமித்தன்மை யுண்மையினுனே அகாரணத்தன்மை கூறப்பெறுமாதலின். பரிசேடத்தான் மாயாம்சமேஜடம் அதன்காரணம் எனக்கூறத்தக்கதாம், அவித்யாரூபமாய அக்காரண பீஜத்திற்கும் நித்தியோதிதவித்யாபாதிதத்தன்மையானே ஈசுரன்பால் எப்போதுமேயில்லாமையின் என்பதாம். இதனுனே பிதாமகனுடைய புவனுதிசர்க்க அர்த்தக்கிரியாகாரிதைப் பிரதிபாசமும் வியாக்கியானிக்கப்பெற்றதாம் எனல்:—கானனீர்போன்மயல்வடிவமே தோன்றுகின்றதென்பதாம், கூறியபொருளையே சுருக்கியுபசங்கரித்தல்:—ஹே பூமிபனே! ஆகையினுல், அறிவினும் வேருயதற்குக் கூறியயுக்தியானே அசத்துவமுண்மையின்; சித்தேயாம் இத்தேவதேவின், முன்மொழிந்த ஈசுரன், ஹிரணியகருப்பாதி ஸ்தம்பபரியந்தசர்க்கபரம்பரைவடிவமாக நித்தியம் யாதுகசிகின்றதோ அவ்வடிவம் சிதாத்மகத்தன்மையானே யான்மாவின்கண்ணே சித்தத்தானே கசிகின்றது, அயலொன்றுமில்லை யணுமாத்திரமும் அடைவிக்கவேனும் அடையவேனும் என்பதாம்; அதனுனே தன்னுனேதானே தானுகவே சொரூபமானது பதுமஜனென்பதாதி நாமரூபகற்பனையினுலே இனிதியம்பப்பெறும்; எல்லா

வுருவங்களையு மிகவினிதுவகுத்துப் பெருந்திரன், நல்லாரமங்களையியற்றி யியம்பி நலமாய் வாழ்ந்திடுவன்" என்பதாதி சுருதிகளினுலே யென்பதாம்; இவ்வண்ணம் பரியாலோசனை செய்யும்போது, இவ்வெல்லாத்துவைதமும், சாந்தமான பிரஹ்மமே யாமென்பதுபொருள். கானனீர்போன் மயல்வடிவமே தோன்றுகின்றது என்று யாதோதப்பெற்றதோ, ஆண்டு மிருகதிருஷ்ணுதிக்கு, ஸ்நானபானுதியர்த்தக்கிரியா சாமர்த்தியாதிய தரிசனத்தானும் மஜ்ஜனமாணுதி துக்ககாரணத்வாதரிசனத்தானும் விடமமாந்திருட்டாந்தமென வாசன்சங்கிப்ப, சத்தியசங்கற்ப பாவனையினுலே திடமாக்கப்பெற்ற மித்தியார்த்தத்திற்கு அர்த்தக்கிரியாசாமர்த்தியமும் துக்ககாரணத்வமும், தைவாசுரமாயாநிர்மித சஸ்திர அஸ்திர ஹஸ்தியசுவசேனுதிக்குப் பிரசித்தமேயாமெனின், ஜகதீசுரமாயாநிர்மிதப் பிரபஞ்சத்திற்கு அவ்விரண்டுமுண்டென்பதிலென்னே கூறக்கிடந்தது என்னுங்கருத்தானே யுத்தரம் உரைத்தல்:—இந்தச் சர்க்கான்மகமாயஜகத்துப் பிரமத்திற்குப் பிராணிகரும உபபோக அருத்தத்தன்மையுண்மையின், இவ்வண்ணம் நீயியம்பியவகையாக அர்த்தக்கிரியாகாரித்துவ சாமர்த்தியமும், துக்காதிகாரணத்துவமும் உளவேயாம், சத்தியசங்கற்பத்தையுடைய ஈசுரனதுபாவனமே அவ்வவ்வர்த்தக்கிரியாதிவடிவமாக விரிந்துள்ளதாம், சீதத்தானே சிலீபூதமாய சலிலத்திற்கு நெடும்போது படிகாதிபாவத்தானே பரிணுமத்தால், பீடபாத்திராதியர்த்தக்கிரியா சாமர்த்தியம் விரிந்துள்ளதேபோலும். இதனுனே மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஞானுப்பியாசபரிபாகக்கிரமத்தால், சிதிலீபாவமேற்படவே ஜகத்திற்குச் சூக்குமத்தன்மையடைவின் கிரமத்தானே அஞ்ஞானத்தோடுகூட நாசமாமெனல்:—இவ்வண்ணம் சிதிலீபூதமாய அறியாமையானது நஷ்டமாமென்று பெரியோாறிவர். அஞ்ஞானநாசமில்லாமல் உலகச்சேர்க்கையின் பாதமானது, இலதாமெனக்கூறல்:—அறியாமையின் நாசத்தாலன்றிப் பூர்வசம்ஸ்தான நழுவுதலானது கூடாதாம். அஞ்ஞானஞ்சிதிலமாகவோ நிரோத அப்பியாசத்தால்; பாகியதீவிருத்திச் சுருக்கம் காரணமென்றுகூறல்:—சர்வபோகத்தினது சுருக்கத்தன்மையேதான் காரணம், அதுவும் ஞானேற்பத்திக்கிரமமாக ஆத்தியந்திகசர்க்க உபசமசம்பத்தியின்கண்ணே காரணமெனல்:—பரபதமானது சாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றபோது, சர்க்க உபசம அடைவிற் காரணமாமென்றுணர்க. இதனுனே லோகத்திலும் அபக்ஷயமெனப் பெயரியதான வ்பூர்வகமாகவே ஸ்தூலபாவங்களின் விநாசம்பிரசித்தமாம், எனல்:—எத்தேகாதிக்குத் தானவங்காணப்பெறுகின்றதோ, அதற்கு முறைமுறையே சுயமாகப் பூர்வசம்ஸ்தானம் விடுபடுதலால் விநாசமும் பொருந்துகின்றது. இவ்வண்ணம், காட்டியபிரகாரமாக அஞ்ஞான சைதில்யமுறையாக ஜகத்பாதத்தினுலேயே, உனக்கு நித்தியசித்த பூரணத்தன்மையிலக்கணபுருஷ சுபாவஸ்திதிசித்தியாம். ஈண்டிது பெரியவாசிட்டப் பாடப்படி தொடர்ந்தெழுதப்பெற்றது; செய்யுள் ஆருயிரப்படியாம்.

(ச) இந்தஞாலம் வேதாவென்னும் பிரமனுற்சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாதலின், அந்தப் பிரமனே யிதற்கெப்படிக்காரணமாகான், வேறு காரணரூபமான பொருளுமேயின்ருதலின் நிர்விகாரமாதலின், ஒன்றொழிய = பிரஹ்மத்திற் கன்னியமாய், இரண்டு = இரண்டாம்பொருள், சிருட்டியின் முன்பு வெறிதாய் அத்துவிதியமாகிய பிரமமுளது அதுவுங்காரணமன்று, இஃது இலாக்காரணத்தால் = தோற்ருமையின், "அன்னியங்கிஞ்சிலுமின்று = ஆன்மாவேயாய், இஃதேகமே முன்பிருந்தது" என்னுஞ் சுருதியினுலெனக. ஆதலின் வேதாவுக்குக் காரணமின்றென்பதந்நுவயம். (147)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கானனீர்போலிவையெலா மித்தையேயாயின் பிதாமகனுக்கு நிர்விசேஷம் பிரஹ்மமே யேன்காரணமாகமாட்டாது, பரிணுமித்தன்மையானே அதற்கு அநித்தியத்தன்மையின் அடைவாமென்னற்க, முறையான சர்வபரிணும அநுவிருத்தி பலத்தினுனே ஜாதியைப்போல அதற்கு நித்தியத்வங்கூடலின் எனவரசன் சங்கித்தலுஞ் சமாதானமும்:—காவலனென்பது.

காவலன்பார்த் துயர்பிரமம் வேதாவுக்குக் காரணமன் ரூேவென்னக் கும்பன்
சொல்வான், கேவலமச் சுதமநந்தஞ் சாந்தஞ்சுத்தங் கேடுபிறப் பிடர்தோற்றங் கிட்
டாதென் றும், பாவனேயற் றடிமுடிவற் றென்ருய்த்துன்றிப் பகர்வரிதாய் நாடரி
தாய்ப் பரமநிற்குந், தாவரிய வதுவெங்ங னேதுவெத்தாற் சமைப்பவனுய்ப் புசிப்ப
வனுய்ச் சாருமாறே.

(ப - ரை) காவலன்பார்த்துயர் பிரமம்வேதாவுக்கு = அரசனேக்கி மேன்மையான பிரமம் பிதாமகனுக்கு, காரணமன்ரூேவென்ன, காரணமல்லவோவென் ருக்ஷேபிப்ப, கும்பன் சொல்வான்=குரவன்கூறுவான், கேவலமச்சுதம் அநந்தம் சாந்தம்சுத்தம் = தனித்ததாய், நழுவாததாய், அந்தமற்றதாய், உபசாந்தமாய், தூயதாய், கேடுபிறப்பிடர்தோற்றங் கிட்டாதென்றும்=அவ்யயமாய், அஜமாய், துயரற்றதாய், அகோசரமாய், எப்போதும், பாவனேயற்று அடிமுடிவற்று=பாவனுதீதமாய், ஆதிமத்தியாந்தரகிதமாய், ஒன்ருய்த்துன்றி = ஏகமாய் வியாபித்து, பகர்வரிதாய் நாடரிதாய்=கூறமுடியாததாய்க் கருதமுடியாததாய், பரமம் நிற்கும்=பரம்பொருளிருக்கும், தாவரியவது=சலனமில்லாத அந்தவஸ்துவானது, எங்ஙனேது வெத்தால் சமைப்பவனுய்ப் புசிப்பவனுய்ச் சாருமாறே=எதனது கருத்தாவாய் எதனது போக்தாவாய் எவ்வகையானேயாதானே யடைவதாமோ; கூறுவாய் எவ்வகையானுங் காரணமாகாதென்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஆதியிலுள்ள சிருஷ்டாவிற்கு அநந்தமாய் அஜமாயவ்வியக்தமாய் அம்பரமாய், சாந்தமாயச்சுதமாய் இலங்கும் பரம்பிரஹ்மம் என் காரணமாகமாட்டாது? என்றிடக்கும்பன் சுருதி யுக்தி யநுபவவிரோதத்தானே, இவ்வண்ணம் ஏலாதாமெனல்:—கும்பனென்பதாதி. "அவ்விப்பிரம மன்னியமற்றது, முன்னுமில்லது பின்னுமில்லது" என்னுஞ் சுருதியினுனே முன்மையிலக்கண ஹேதுத்வத்திற்கும் பின்மையிலக்கண காரியத்வத்திற்கும் நிடேதங் காணப்பெறுதலின், "இல்லையீண்டற்பமும் நானுவெவையும்" என்னுஞ் சுருதியினுனே இருமைமாத்திர நிடேதத்தானும், அசங்கனேயாவனு மிப்புருடன்" என்பதாதி சுருதியினுனே, அநுவிருத்திகூடாமையின். கூடத்தனுக்குப் பரிணுமங்கூடாமையினுனும், சர்வப்பிரபஞ்சஅதீதமான அத்துவித ஆன்மாவாகிய தூயபிரஹ்மம், காரியமும் ஆகாதாம் காரணமும் ஆகாதாம். காரகாந்தர அப்பிரசித்தமாதலின் அதனுலாக்கப்பெற்ற சுவாதந்திரியலக்ஷண கருத்திருத்துவமோ இதற்குச் சேய்மையிலேயே யகற்றப்பெற்றதாம் எனல்:—கர்த்ருகருமகாரணமற்றதாய்; இவற்றுள் அகர்த்தாவென்றது பிரயோஜ்ஜியகருத்தா அப்பிரசித்தமாகவே பிரயோஜக கருத்திருத்தகைமையு மிதற்குத்துர்லபமென இலக்கற்பொருட்டு என்றுணர்க, அகாரணமாய்=நிமித்தசூனியமாய், அபீஜமாய்=உபாதானசூனியமாய், பெரிது தர்க்கிக்கமுடியாததாய் அறியமுடியாததாய், இலங்கும்பிரஹ்மம், கருத்தாவெங்ஙனம்பவிக்கும்; நிர்த்தர்மகத்தன்மையானே யந்தப்பிரஹ்மம் அகாரணத்தன்மையான் காரியத்வலக்ஷண தருமங்களினின்றும் இாகிதமாமென்னுமேதுவினுனே காரியகாரணுன்மக மாயாஜகத்தானதுச் சம்

பன்னமாமெனச் சம்பாவனேசெய்தியேலாயின் அச்சகத்து இருமையொருமையிலக்கணத்தானே வஸ்துவாலாக்கப்பெற்ற பரிச்சேதத்தால், ஆதியந்த இலக்கணங்களாலும் தேசகாலங்களாலாக்கப்பெற்ற பரிச்சேதங்களாலும், இாகிதமாம்சத்தாத்தியம் உபலம்பனமாம் சித்தேகரசம் என்னும் பிரஹ்மமேசம்பன்னம் என்றுஞ் சம்பாவனேசெய்வாய்; அஞ்ஞான்று யாண்டுசகற்பாவம், காரியகாரணதையாதரூன் என்பது கருத்தாம். இவ்வகையே யதற்குச்சிவபாவப்பிராந்தி சம்பாதனமுறவே, கருத்துருத்துவ போக்துருத்துவங்களும் நீக்கத்தக்கனவேயாம், எனல்:—பகர்வரிதாயென்பதாதி. அப்பிரதர்க்கியமாய், அவிஞ்ஞேயமாய் சாந்தமாய் அவ்யயமாய் இலங்குஞ் சிவமானது, எங்ஙனம் எதனது எதனுனே கருத்தாபோக்தா எப்போதாம்; நான்கு என்னெனன்பவற்ருனே பிரகார கருமகரணகாலமென்பவைகளின் அப்பிரசித்தியாம் என்பது குறிப்பாம்.

(ச) கேவலமுதலான விலக்கணமுள்ளதோற்றம் ஞானசொரூபமாய், எப்பொருணிற்குமப்பொருளே பரமசிவம், சாந்தம், அவ்வியயமுமாதலின் அது வெங்கனேது, எத்தால்=எந்தப்பிராகாரத்தால், சமைப்பவனுய்ச்சாரும், ஒன்றுங்கர்த்தாவன்று, தனக்கு வேருன காரியமின்மையின் என்க. இங்ஙனங் கருத்துருத்துவமின்மையின் போத்துருத்துவமின்றென்பது பொருள். (148)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) பலிதத்தைப்பகர்தல்:—ஆதலினுலென்பது.

ஆதலினு லீதொன் றுஞ் செய்ததல்ல வடுத்துளவிச் சகமில்லை யறிவுமட்டு
மேதகுசங் கற்பிதமே வேதாவாகு மெய்யாக வறிவன்றி வேறென் றில்லைச்
சேதனமாத் திரத்துதித்த சிருட்டியந்தச் சேதனமே வடிவென்று செப்பலாகு
மோதியசெய் வோன்புசிப்போ னிரண்டுமல்ல னுறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ளவெல்
[லாம்.

(ப - ரை) ஆதலினல் ஈதொன்றும் செய்ததல்ல=ஆகையினுல் இது எதுவும் இயற்றியதல்ல, அடுத்துள இச்சகமில்லை=பொருந்தியுள்ள இவ்வுலகமொன்றுமே கிடையாது, அறிவுமட்டும் மேதகுசங்கற்பிதமே வேதாவாகும்=சின்மாத்திரகற்பிதமே மேன்மைதங்கிய பிரஹ்மாவாகும், மெய்யாக வறிவன்றி வேறென்றில்லை = உண்மையாகச் சித்தேயல்லாமல் அயலொன்றுமே கிடையாது, சேதனமாத் திரத்துதித்த சிருட்டி=அறிவுமாத்திரத்துதித்த சிருட்டியானது, அந்தச்சேதனமே வடிவென்று செப்பலாகும்=அந்தச்சேதனவுருவமே யாமென்று கூறலாகும், ஓதியசெய்வோன் புசிப்போன்=கூறிய கருத்தாபோக்தா, நீ இரண்டுமல்லன்=இரண்டுமோகாய், உறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ளவெல்லாம் = இருக்கின்ற யாவுமே ஜனனுதியற்ற பிரமமேயாகும்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஆகலினிது செய்யப்பெற்றதாகாதாம் ஜகத்தாதி சிறிது மில்லவேயில்லை, நீ கருத்தாவுமில்லை நீ போக்தாவுமில்லை, எல்லாஞ்சாந்தம் அஜஞ்சிவமேயாம்.

(ச) ஆதலினுல்=கருத்துருத்துவமின்மையின், ஈது=இச்சகம், ஒன்றும் = கிஞ்சிலும், செய்ததல்ல, ஆதலின், இச்சகம் இல்லை=உண்மையாக இன்ரும், ஆதலின் வேதாமேதகு வறிவுமட்டுச் சங்கற்பமேயாகும், பிரமன் சின்மாத்திர கற்பிதனுதலின், அறிவன்றியில்லை=சித்தேயாம், சிருட்டியுஞ் சேதனமாத்திரத்துதித்தது, சின்மாத்திர சநிதமாம், சின்மாத்திரருபமானவேதாவாலே ஜனித்தமையின் அந்தச்சேதனமே வடிவென்று செப்பலாகும், சின்மாத்திரமே வடிவமாம், உள்ளவெல்லாம்=இதுவென்றும், யானென்றும் தோற்றுகின்ற சகல

பொருளும், பவந்தீர் பிரமமே, ஆதலின், செய்வோன் புசிப்போன் இரண்டுமல்லன்=கருத்தாவும் போக்தாவும் யானன்று, இங்ஙனம் நிச்சயித்தவனுய் உள்ளத்துறும் அஞ்ஞானத்தைச் சிதைப்பாயென்றதாம். (149)

திடமுறநிச் சயித்துள்ளே யஞ்ஞானத்தைச் சிதைவித்தா லஞ்ஞானஞ் சிதைந்ததேயாம், படர்கருமச் சிதைவினு லன்றிமோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகாஞ்ஞான, மடைவுறத்தேய்ந் திடிற்பழைய நிலைமைநீங்கா வாதிபத மாமதனு லாதிதேவன், றடமுறுசிற் சொரூபத்தாற் றன்மனத்தாற் ருனேநித் தலுஞ்சிருட்டி தந்துநல்கும்.

(ப - ரை) திடமுறநிச்சயித்துள்ளே=அதிதிடமாகத் துணிந்துள்ளே, அஞ்ஞானத்தைச் சிதைவித்தால்=அறியாமையை யழித்தால், அஞ்ஞானம் சிதைந்ததேயாம் = அறியாமை யொழிந்துபோனதேயாம், படர்கருமச் சிதைவினுலன்றி=விரிந்தவினை விநாசத்தாலல்லாமல், மோகம்பகர்நிலைமை நழுவாது=மயக்கம்புகல் திதிகெடாது, பகாஞ்ஞான மடைவுறத் தேய்ந்திடில்=கூறிய வறியாமை முறையாகச் சிதிலமாயில், பழையநிலைமை நீங்காவாதிபதமாம்=பூர்வசம்ஸ்தானம் விட்டொழியவே நிர்விகாரதையுண்டாம், அதனுலாதிதேவன்=அதனுனே தேவதேவன், தடமுறு=விசாலமான, சிற்சொரூபத்தால்=அறிவு வடிவத்தால், தன் மனத்தால்=தனது சித்தத்தால், தானே=சுயமே, நித்தலுஞ் சிருட்டிதந்துநல்கும் = எப்போதும் சர்க்கத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே யிருக்கும்.

(ச) முற்கூறிய பிரகாரமாக அஞ்ஞானஞ்சிதைந்ததே யாமென்பாதலின், படர்கருமச் சிதைவினுலன்றி=நாசத்தாலன்றி, மோகம்பகர்நிலைமை நழுவாது=பூருவவிருப்பு நழுவாது, அசமவாயிகாரண நசிக்கின் காரியத்திரவிய நாசமாதல் நியாயமாதலின் என்க. பூர்வவிருப்பி னழுவல் அசமவாயிநாசரூபமாதலின் என்பது கருத்து. ஆதிபதம்=நிர்விகாரதை, அதனுல்=அவ்வேதுவினுல், ஆதிதேவன்=பரமான்மா, தானே, தடமுறுதற்சொரூபத்தில், சிற்சொருபத்தால், இவ்வண்ணமாகவே, தன்மனத்தால்=தன்சங்கற்ப வசத்தினுல், இந்தத்தோற்றரவான பிரபஞ்சரூபம் பிரகாசிக்கின்றதென்றதாம். அதேயர்த்தப்பிரசமம் தேஜோதிரவிய விநாசமாம். (150)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் அகந்தையகற்றுமுபாய முறுதலையுபதேசித்து எஞ்சி நின்ற ஆன்மதத்துவத்தை யநுபவிக்கச்செய்து அதாவது, ஆகலின் சுத்தனுய் விமுக்தனுயுள்ளாய், பந்தமோக்ஷங்களின் கூற்றெங்கேயோ, என்றனுக்கிரகித்து, குரவன் மௌனமாயிருத்தலும், உபதேசித்தப்பொருளைச் சுவாநுபவத்தானே அநுமோதிப்பவனுகிய மன்னவன், பொருத்தத்தினும் பொருத்தத்தினும் பொருத்தமாயதே யுன்னுல் உபதேசிக்கப்பெற்றதென்று அநுவதித்தல்:—ஆற்றுமவென்பது.

ஆற்றுமதத் துவமான வதனுற்ருனே யயனென்று சொலப்பட்ட தகிலமாகித், தோற்றுமிவை யுபசாந்த சொரூபமாகுந் தோன்றலே யெனவொக்குஞ் சொன்னவெல்லா, மேற்றனவே படைப்பவனின் மையினுல்வைய மில்லையா மதனுற்பல் பொருளுக்கில்லைத், தேற்றுகின்ற விவ்வகையா லறிந்தேனன்ருய்ச் சிவமானேன் வேறென்றுந் தெரியக்காணேன்.

(பு - ரை) ஆற்றுமதத்துவமான வதனுற்ருனே=ஆத்மதத்வமாகிய அதனுற்சுயம், அயனென்று சொலப்பட்டது = பிரஹ்மாவென்று கூறப்பெற்றது, அகிலமாகித் தோற்றுமிவை=ஜகத்தாகித்தோற்றுமிவையாவுமே, உபசாந்த சொரூபமாகும்=பரமசாந்தமாய பரமசிவசொரூபமேயாம், தோன்றலேயென = மன்னவனேயென்றுகூற, ஒக்குஞ்சொன்னவெல்லாம் = கூறியயாவுமே பொருத்தமுடையனவேயாம், ஏற்றனவே = யுக்தியுடையனவே, படைப்பவனின்மையினுல்=சிருட்டிப்பவன் இல்லாமையினுலே, வையமில்லை=உலகமில்லை, அதனுற்பல்பொருளுக்கில்லை = அக்காரணத்தினுலே நானுவிதமானவத்து நாட்டமுமில்லை, தேற்றுகின்ற இவ்வகையால்=உபதேசித்தருளிய இம்முறைமையானே, அறிந்தேன் நன்ருய் = மிகவும் நலமாகத்தெரிந்துகொண்டேன், சிவமானேன் வேறொன்றுந் தெரியக்காணேன்=சிவசொரூபமேயாயினேன் அயலொன்றையும் தோற்றுவதாகக் கண்டிலேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே பகவன்! அறிந்தனன்யான், உன்னுல் யுக்தியுக்தமாய் உத்தமமாய் ஒளிரும் வாக்கியமே கூறலாயது. காரணுபாவத்தினுலே கருத்தா இப்பிரஹ்மமாகாதென்று தெரிந்துகொண்டேன், கருத்தாவின்மையிற் சகத்தில்லை, அதனுல் நாமரூபதிருஷ்டியுமில்லை, ஆகலிற் சித்தாதியுமேயில்லை, அவற்றின் விரையாமகந்தையாதியுமே ஆகலிற் சிறிதுமே கிடையவேகிடையா; இவ்வண்ணமாகவே விசுத்தனுயினேன் விபுத்தமாயினேன் சிவமாயினேன்றிண்ணம்.

(ச) அதனுல் = அத்தேவனுலே, ஆத்துமதத்துவமானதானே = தற்சொரூபமே, அயனென்று சொல்லப்பட்டது, அவ்வேதுவினுல், அகிலமாகித் தோற்றுமிவை; தேவதேவனுடைய, உபசாந்த சொரூபமாகும்தோன்றல் = சிகித்துவஜன், படைப்பவனின்மையினுல் என்றுநீ சொன்னதெல்லாம்; யுத்திக்கொக்கும், வையமில்லை, அதனுல்=வையமின்மையினுல், பல்பொருளுக்கில்லை வேறொன்றுந் தெரியக்காணேன், நான் எனக்கு இதரம் அற்பமும் இன்றென்று அறிந்து, சின்மாத்திரரூபமானயானே பரமான்மாவாக விளங்குகின்றேன் எனப் போதமுற்றனன், இவ்வகையால் = இவ்வேதுவினுலே, விசுத்தசொரூபத்தை நன்ருயறிந்தேன் இதனுற்சிவமானேன்=பரமான்மாவேயானேன் அதனுல். (151)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மன்னவன்றன்னைக் கிருதகிருத்தியனென மகிழ்ந்துரைத்தல்:—எனையென்பது.

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளுக் கறிவினுலே யிப்படிப்பொய் யாய்த்
தோன்றிற் றிப்போதத்தா, னினைப்பிலுப சாந்தமாய் விசும்பினைப்போ னிற்கின்றே
னெனநிருப னிகழ்த்தலோடுந், தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் றேசகாலந்
தடந்திசைசிந் தனைதொழில்கள் சார்ந்தவெல்லா, மனைத்தையுங்காண் பதுசகத்தைப்
பிறித்துக்காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகிப்போகும்.

(ப - ரை) எனைத்தொழுதேன்=சிவமாகிய என்னையே நமஸ்கரித்தேன், பல்பொருளுக் கறிவினுலே=நானுவகையான வத்துக்களை நாடும் உணர்வினுலே, இப்படிப் பொய்யாய்த் தோன்றிற்று=இவ்வாறுமித்தையாகவே பிரதீதியாயது, இப்போதத்தால்=இப்போதித்த இந்த மெய்யுணர்வினுலே, நினைப்பிலுபசாந்தமாய் = நினைவில்லாத பரமசாந்த சொரூபமாய், விசும்பினைப்போல் நிற்கின்றேன்=ஆகாயத்தைப்போலத் தெளிந்து நிலைத்தேன், என நிருபன் நிகழ்த்தலோடும்=என்று மன்னவன் புகலவும், தனைத்தருகும்பனுஞ் சொல்வான்=தன்னையே கொடுக்குந் தலைவள்ளலாகிய கும்பமுனிவன் கூறுவான், தேச

காலங் தடந்திசை=தேசம் காலம் விசாலதிசை, சிந்தனைதொழில்கள் சார்ந்தவெல்லா மனைத்தையுங்காண்பது=கலனைகிரியைகள் இவற்றைப்பற்றிய சகல பதார்த்தங்களையும் நாடுவது, சகத்தைப் பிரித்துக்காண்கை=உலகைப்பகுத்து நோக்குதலாம், அது நெடுநாளிற் சாந்தமாகிப்போகும்=அது நெடும்போதிற் சாந்தமாய்விடும்.

(ஸ்ரீ - வீர) என்பொருட்டு நமஸ்காரம், சிற்சொரூபத்தினும் வேறு திருசியஞ் சிறிதுமின்றாமென்றுன்னால் உணர்த்தப்பெற்றேன், இவ்வண்ணம் உன்னாலுபதேசிக்கப்பெற்ற யுக்தியினாலே சர்வ பதார்த்தங்களின் ஆராய்ச்சியினாலே வேதனத்தினின்றும் அத்தியாரோபமாக அகமாதி விவேகத்தானேயபவாதமாக அகமந்தமான திருசியக்கூட்டம், அசத்து இலதேயாமெனத்தோற்றுகின்றது; இச்சர்வதுவைதபாதத்தால், ககனகோசம்போலும், சாந்தமாய் நிர்விக்ஷேபமாயிருக்கின்றேன். அத்திதியையே யபிநயஞ்செய்துகொண்டுபசங்கரித்தல்:—தேசதிக்காலகலாகிரியாக் கூட்டங்களோடுகூட ஜகத்பதார்த்தப் பிரவிபாகதிருஷ்டி யெனக்கு வெகுகாலமாயிருந்தது அந்தோ இன்று சாந்தமாயது, ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! ஆகவே சாந்தமாய், அவ்யயாத்மாவாய், நிர்விகாரமாய், ஒளிரும் பிரமமே பரிசிட்டமாயிருக்கும். ஈண்டுச் செய்யுட்குக் கிடைத்தபாடம் வேறுபோலும்.

(ச) எனைத்தொழுதேன், அந்நியமானதேவதாந்தரமின்மையின் என்க, பல்பொருள் நோக்கறிவினாலே பேதத்தோடு பதார்த்தாநுசந்தான வேதுவினால், பொய்யே = அசத்தேயான இச்சகம், இப்படி=இந்தப்பிரகாரமாக, தோன்றிற்று ஆதலின், இப்போதத்தால்=இப்பதார்த்த வேதனத்தினால், அமையும், இப்போதுநான், விசும்பினைப்போல் உபசாந்தமாய் நிற்கின்றேன்; தேசாதிசம்வித்தோடுகூடிய சகவிஷயமும் பதார்த்தபேதவிஷயமுமான சம்வித்து, நெடுநாளிற்சாந்தமாகி=நிவிர்த்தியாய்ப்போகும், அவ்வியயான்மாவாய்ச் சாந்தமான பிரஹ்மமே யிருக்குமெனப் பிற்கவியோடு அந்வயிக்க. ககோசம்=ஆகாசகர்ப்பம். (152)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இவ்வாறுகூறிய மன்னவன் ஆங்கே நிட்டைகூடியிருத்தல்:—சாந்தவென்பது.

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரமமாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்பன் சாற்றலோடும்,
வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கிநின்றான் வெம்மாயைக் குகைநின்று வெளியிலானு,
ளுந்திறமே பணதியறக் கும்பன்சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாமித் தற்பதத்தே,
காந்தியுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மனமுங்கண்ணுங் கட்டுரையற் றானிறைந்தான் கணத்திலாங்கே.

(ப-ரை) சாந்தமுற=பரமசாந்தமான; அழிவற்ற=அவ்வியயமான, பிரமம் ஆங்கே தனிநிற்கும்=சிவம் அவ்விடத்திற் கேவலமாயிருக்கும், எனக்கும்பன் சாற்றலோடும் = என்று கும்பமுனிவன் கூறியபோது, வேந்தனறிவுற்று=அரசன்றெளிந்து, மிக விளங்கிநின்றான்=மிகவு மிலங்கியிருந்தான், வெம்மாயைக் குகைநின்று வெளியிலானான்=கொடியமாயையாகிய குகையிலிருந்து வெளியேவந்தான், ஆந்திறமே=ஆரோபித்த தன்மையாகவே, பணதியற=நாமரூபமற, கும்பன்சொன்ன = குரவனுபதேசித்த, அது குறித்து=அதனையாராய்ந்து, தனதாமித்தற்பதத்தே=தன்னுடைய பிரத்தியக்ஷதற்பதத்தில், காந்தியுற=பிரகாசம்பொருந்த, சேர்ந்தொளித்தான் = விலயமானான், மனமுங்கண்ணும் = சித்தமும்விழியும், கட்டுரை=வசனமும், அற்றான்=ஒடுங்கிடுமாறுசெய்தான், நிறைந்தான் = பரிபூரணமானான், கணத்திலாங்கே=கணநேரத்தில் அவ்விடத்திலேயே.

(ஸ்ரீ-வீர) இவ்வண்ணம் கும்பமுனிவனாலே போதிக்கப்பெற்றவனாகிய அம்மன்னவன் நற்போதமுடையவனாயினான், மகாமோகச்சிமிழினின்றும் வெளிப்பட்டான் உன்னதமாக விளங்கலானான்; அந்த வஞ்சனையற்ற கும்பமுனிவனது வாக்கை நன்றாக வரசன் ஆராய்ந்து பார்த்து, சுயமாகவே அந்த ஆத்மபதத்தில் ஒருநொடியில் முற்பாவத்தைவிட்டுத் தற்பாவத்தையடைந்தான். ஒடுங்கிய கருத்துடையவனும் மூடியகண்ணுடையவனும் ஆனான், சாந்தவாக்கினையுடைய அம்முனிவனானவன் சிலாதலத்தில்வகுத்த பிரதிமையேபோல அசையாத அவயவ ஆகிருதியுடையவனானன்.

(ச) மனோமீலனம் = விருத்திநிரோதமாம், உளியாதிகளினாலே சிலையாதிகளிலே மேற்கீறி நிருமித்த பதுமையேபோலும். (153)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) விழித்த மன்னவனைக் கும்பமுனிவன் அநுபவம் வினாதல்:—ஒரு என்பது.

ஒருமுகுர்த்த மிருந்துணர்ந்து விழித்தலோடு முயர்கும்ப னுரைசெய்வா
னுளதாய்நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமாய் மிகமெத்தென்று நிருவிகற்பங்களுக்
கெல்லா நிலயமாகித், திருமிகுமிப் பதத்திலே சுகமாய்த்துன்பந் தீர்ந்தனையோ வுள்
ளுணர்வு தெளிவுற்றாயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ ஞேயநன்று யறிந்தனை
யோ காண்பனகண் டனையோவென்றான்.

(ப-ரை) ஒருமுகுர்த்த மிருந்துணர்ந்து=இரண்டு நாழிகைநேரம் நிருவிகற்பமாகவிருந்து
அறிந்து, விழித்தலோடும்=கண்டிறந்தவுடனே, உயர் கும்பன் உரைசெய்வான்=மேலான
கும்பமுனிவன்கூறுவான், உளதாய்=சத்தாய், நன்றாய் = நலமுடையதாய், நிருமலமாய்=
மலரகிதமாய், சுத்தமாய்=தூயதாய், மிகமெத்தென்று=மிருதுவினுமிருதுவாகி, நிருவிகற்பங்
களுக்கெல்லா நிலயமாகி = நிருவிகற்பங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாகி, திருமிகுமிப்பதத்
திலே=அழகுமிகுந்த இந்தப்பதத்தின்கண்ணே, சுகமாய்த் துன்பந்தீர்ந்தனையோ = ஆனந்த
மாய்த் துயரந்தீர்ந்துவிட்டாயோ, உள்ளுணர்வு தெளிவுற்றாயோ=ஆந்தர அறிவு தெளிந்து
கொண்டாயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ = வந்தமோக மகன்றனையோ, ஞேயநன்று
யறிந்தனையோ=அறியவேண்டியபொருளை யினிதாக வுணர்ந்தனையோ, காண்பனகண்டனை
யோவென்றான்=காணவேண்டியவனைத்தையுங் கண்டாயோவென்று கேட்டான்.

(ஸ்ரீ - வீர) அதன்பின் முகூர்த்தமாத்திரத்தானே யுணர்ந்துகண்விழித்தவனை நோக்கிச்
சூடாலையாகிய கும்பமுனிவன் கூறுவதாவது: ஹே மகாபாகுவே! அகண்டிதமாயும் தூய்தா
யும் விபுவாயும் நிர்மலமாயும், நிருவிகற்பமுற்ற யோகிகட்கு, சோபனசய்யைபூதமான நிரதி
சயானந்தபதமாயும், உள்ள இந்த அகோசரவத்துவின்கண்ணேயாவது சுகத்தையடைந்த
னையா? நன்றாக விசிராந்தியையடைந்தனையா, உள்ளே பிரபுத்தனாகியுள்ளாயோ! உன்னால்
மயலெல்லாம் எடுத்தெறியப்பெற்றதோ? அறியவேண்டியபொருள் நன்றாக அறியப்பெற்
றதோ? காணவேண்டியதுதான் கண்டதாயதோ.

(ச) நிர்விகற்பங்களுக்கெல்லாம்=நிர்விகற்பசமாதியையடைந்தவ ரனைவருக்கும், நிலய
மாகி=விசிராந்தித்தானமாய், (154)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) அரையன்றன்னனுபூதியையுரைத்துப் பெரியோரது சங்கமத்தாலிப்பேறு
இடைத்ததெனல்:—நரவென்பது.

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவனேநின் னருளாலே பெருஞ்செல்வ நலத் தான்மிக்குப், பரமாகி யனைத்திற்கு மேலாய்விஞ்சு பதங்கண்டே னகோ வகோ பரமஞானந், திரமான பெரும்பெரியோர் கூட்டங்கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின் பந் தேங்கநல்கும், வரமாநின் கூட்டத்தா லொருகாலத்தும் வாராதநல்லமுது வரப் பெற்றேனுல்.

(ப - ரை) நரபாலனதற்குரைப்பான்=நரேந்திரனவன் அதற்குப்பதிலுரைப்பான், பக வனே! ஹே பகவானே, நின்னருளாலே=உனது கிருபையாலே, பெருஞ்செல்வ நலத்தால் மிக்கு=பெரிய ஐசுவரிய நன்மையினுலே மிகுந்து, பரமாகி யனைத்திற்குமேலாய்=மகத்தாய் எல்லாவற்றினுக்கு முன்னதமாய், விஞ்சுபதங்கண்டேன்=எஞ்சாநின்ற பதத்தினைத் தரிசித் தேன், அகோ வகோ=ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், பரமஞானந்திரமான=அபரோக்ஷஞானந் திட மாயது, பெரும்பெரியோர் கூட்டம் = பெரியசாதுக்களின் சங்கமம், கிட்டாத்தெள்ளமு தாய் = கிடைத்தற்கரிய தெளிந்த அமிர்தமாய், பேரின்பந் தேங்கநல்கும் = பேராநந்தம் தேங்கிநிற்குமாறு கிடைப்பிக்கும், வரமாநின் கூட்டத்தால் = அத்தகைய மேலான உன்னு டைய சங்கமத்தால், ஒருகாலத்தும் வாராத=ஒருபோதினும் கிடைக்கக்கூடாத, நல்லமுது= நல்ல அமிர்தம், வரப்பெற்றேன்=கிடைக்கப்பெற்றேன். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே பகவனே! உனது பிரசாதத்தினுலே, நிரதிசயாநந்த வடிவபூமிகையா கிய பெரும்பதவியானது காணப்பெற்றது, இரணிய கருப்பசம்பந்தானந்தாந்தமாய விஷயா நந்தக்கூட்டத்தின் உற்கர்ஷகாட்டையின்கண்ணே யானிருந்தனன், அறியவேண்டியதை யறிந்த சத்துக்களாகிய மகாத்மாக்களின்சங்கம், அகோ ஆச்சரியம் எதைத்தான் செய்விக்க மாட்டாது, அநாதியாய சம்சாரத்திலொருபோதுமே யனுபவிக்கப்பெருத ஒப்பற்ற முக்கிய ஓரமுதம் அதாவது நிரதிசயாநந்தவெள்ளம் என்னுலடையப்பெற்றது, இதனுனே சாரபலத் தைக் கொடுப்பதாஞ் சாதுக்கள்கூட்டம்; இதன்பெருமை யென்னேயென்னே!! பொதுவாகப் புகன்றதைச் சிறப்பாக விரித்துரைத்தல்:—வரமாவென்பதாதி. ஜன்மத்தினும் எம்மகாமிருத மானது என்னுல் அடையப்பெறவில்லையோ, அஃதின்று உனது சமாசங்கத்தாற் சுயமாகவே அதனுனே அடையப்பெற்றது, அதாவது, அம்மகாமிருத சொரூபபூதமாகவே யிருக்குமென் ஞல் அநாதியஞ்ஞானத்தானே அடையப்பெறவில்லை. அஃதின்று உனது திருவருளால் அநா யாசமாகவே யடையப்பெற்றதென்பதாம்.

(ச) பெருஞ்செல்வம்=அணிமாதிகள், விஞ்சுபதம்=ஜீவன்முக்திமார்க்கம், பெரும்= மகான்களென்னும், பெரியோர்=சத்துக்களுடைய, கூட்டம்=சங்கமானது, கிட்டாத்தெள்ள முதாய்=அபூர்வமான ஏகாமிர்தமாய். (155)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) எனக்கு முன்னிதுகிடைத்தற் கருமையாயிருந்ததென்னென மன்ன வன் கேட்ப, முன்னர்ச் சித்தகஷாயபாகமின்மையின் அடையப்பெறவில்லை, இப்போதோ தவத்தால் அதன்பரிபாகத்தாலடையப்பெற்றதாம், என்னுங்கருத்தினுலே, கும்பமுனிவனுத் தரங்கூறல்:—அநந்தமென்பது.

அநந்தமா மிவ்வமுத மெனக்குமுன்னு ளரிதான தென்னவெனக் கும்பன் சொல்வான், மனந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போகங்கைத்து வன்பொறிமீண் டுளமட மை மாய்ந்தபோதே, புனந்தருசெங் குசும்பைநீ ரழுக்குப்போன புடவையிலே நிற

முறல்போற் புதல்வர்நெஞ்சிற், கனந்தருநற் குருவசனங் கலந்துநன்றுங் காயமலங் களுமரத்தின் காய்கள்போற்போம்.

(ப - ரை) அனந்தமாம் இவ்வமுதம் = அந்தமில்லாத இந்த அமிருதம், எனக்கு முன் னுள்=அடியேனுக்குப் பூர்வகாலத்தில், அரிதானதென்னவென=துர்லபமானது என்ன கார ணம் என்றுகேட்ப, கும்பன்சொல்வான்=கும்பமுனிவன் சொல்வான், மனந்தனிலே சாந்தி யாய்=உள்ளந்தனிலே உபசாந்தியாய், போகங்கைத்து = போகங்கசப்பாய், வன்பொறி மீண்டு=வலியபுலன்கள் திரும்பி, உள்ளமடமைமாய்ந்தபோதே=மனத்தறியாமை நசித்த போழ்தே, புனந்தருசெங்குசும்பைநீர் = பொழிலிலுண்டாம் சிவந்த குசும்பாஜலம், அழுக் குப்போன புடவையிலே = தூயவாடையிலே, நிறமுறல்போல் = வர்ணங்காட்டலேபோல, புதல்வர்நெஞ்சில்=மாணுக்கருள்ளத்தில், கனந்தருநற்குரு வசனங்கலந்துநன்றும்=மேன் மையைப்பயக்கும் நன்மையாய ஆசிரியர்திருமொழி விரிந்துவிரவிப் பேராநந்தத்தையே பயக்கும், காயமலங்களும் மரத்தின்காய்கள் போற்போம் = தேக அசுத்தங்களும் மரத்துப் பலங்களைப்போலப் போய்விடும்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே கமல லோசனனே! அநந்தமாய் ஆத்தியமாய், அமிருதமாய் உள்ள இவ்வாத்மபதமானது, முன்னர் என்னுலெங்ஙனம் அடையப்பெறவில்லை? சர் வேந்திரிய கணத்திற்கும் மனத்திற்கும் போகலக்ஷணகஷாயங்களின் பாகமுளதாகியவழி, அங்ஙனமே மிருதியுமியம்புகின்றது:—கஷாயத்தைப் பக்குவங்காலுங் கன்மங்கள், கதிர்த்த ஞானமோ பரமமாங்கதியாம், கருமங்களினுற் கஷாயங்கள் பக்குவம், ஆனபின் ஞானமாகு மென்ப'' மனத்தின்கண்ணுபசமமுண்டாகவே, போகவேட்கைகளியாவுமே விடுபட்டழி யவே, விமலமானதேசிகோபதேசங்கள் சித்தத்தின்கண்ணே விசிராந்தியையடையும்; குங் கும அம்பசின்பிந்துக்கள் சுத்தமாய வெள்ளியவத்திரத்தில் ஏறுதலேபோலும். சரீரங்களி ஞலே தாங்கப்பெற்றனவும் தன்வாதனைவடிவங்களும், ஆகிய அநந்தகஷாயங்களின் பக்குவம் உனக்கின்றுதான் உண்டாயது. தேகத்தினின்றும் சருவமலங்களாய இராகாதிகஷாயங்களும் பாவங்களும் காலமுண்டாகக் கமலேக்ஷணனே பாகத்தால் விருக்ஷத்தினின்றும் பலங்களே போலச் சாதுவே கீழே கழிந்தேவிழும்.

(ச) போகங்கைத்து=விஷயவாஞ்சையை வெறுத்து, வன்பொறிமீண்டு = சர்வேந்தி யகண நிவிர்த்தியாய், உளமடைமை மாய்ந்தபோதே=அந்தக்காணடாகம் அத்தியந்தம்வரின், குசும்பைநீர்=குசும்பகுசுமாதி ரசத்துளிகள், மாத்தின் = விருக்ஷத்தினின்றும், கனிகள் (156)
போல், காயம்=தேகத்தினின்றுஞ் சகல மலங்களும்போம்.

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) ஞானஞ்ஞானங்களின் இலக்கணத்தைக்காட்டி யிவ்வாறு இருப்பாய் என்றலும் மன்னவன் மீண்டும்வினுதல்:—உள்ளத்திலென்பது.

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமையென்ன வுன்னுதலஞ் ஞானமிவை யொழி தன்ஞானந், தெள்ளுற்ற கதியுமது தெளிந்துமுத்தி சேர்ந்தனைசித் தமும்விட்டாய் செல்வனுகித், தள்ளுற்ற மலநீங்கி மௌனியாகித் தனிநிற்பா யென்றலுமே தனை யுணர்ந்தோர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லா மனத்ததன்றே கொண்மனமன்றி யினடக்குங் கொள்கையென்னே.

உ இலந்தீர்.

(ப - ரை) உள்ளத்திவிருமையென = மனத்தில் இரண்டாந்தன்மையென், ஒருமையென்ன=ஒன்ருந்தன்மையென்ன, உன்னுதலஞ்ஞானம் = எண்ணுதலேயறியாமையாம், இவையொழிதல் ஞானம்=இவையாவுமே நீங்குதலே ஞானமாம், தெள்ளுற்ற கதியுமது=தெளிவோடுகூடிய பதமுமது, தெளிந்துமுத்தி சேர்ந்தனை = தெளிவையடைந்து மோக்ஷமுற்றனை, சித்தமும்விட்டாய்=மனத்தையுமொழித்தாய், செல்வனுகி=மைத்திரியாதி குணகளுலங்கிருதனுகி, தள்ளுற்றமலநீங்கி=நீக்கியமலத்தைப் பற்ருமல்விடுத்து, மௌனியாகி=வாக்கு வியாபாரத்தையும் விடுத்து, தனிநிற்பாயென்றலுமே=ஒப்பிலாமல் இருப்பாயாகவென்றிதமுபதேசித்தபோது, தமையுணர்ந்தோர் = தங்களுடைய சொருபத்தையுணர்ந்தவர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லாம்=கவர்வுற்ற வினைகளெல்லாம், மனத்ததன்ருே=உளத்ததேயல்லவோ, கொள்மனமன்றியில் நடக்குங் கொள்கையென்னே = கவருமுள்ளமில்லாமல் விவகரிக்குங் கொள்கையெப்படியோ.

(ஸ்ரீ-வீர) ஒருமையிருமைப்பார்வை யுளதாவதேசித்தமாம், அதுவே யஞ்ஞானமெனவுமறையப்பெறும், பரமாத்ம அபிவியக்தியினின்றும் இவையிரண்டு மிலயமாதலே, ஞானமாம், அதுவே பரமகதியாம்; பிரபுத்தனுயினுய் விமுக்தனுயினுய், ஹே நிருபனே யுன்னுற் சித்தம் விடப்பெற்றது; சதசத்தாமயத்வமேயாய அசத்பதம் உன்னுற்றியாகிக்கப்பெற்றதாம்; அதாவது, ஆன்மாவின்கண் ணன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தானே சத்தசத்தாமயத்வமேயன்ருே சித்தமென்பது, அதுவே அசத்தாகிய ஜகத்தின் கற்பனைத்தானமாம், அதுவேயுன்னுல் விடப்பட்டதன்ருே வென்பதாம். சோகங்கடந்தாய், ஆயாசமற்ருய் சங்கமற்ருய், அனன்னிய ஆத்மவானுயினுய், மகோதயமுற்ருய் முனியேயானுய் மவுனியாகி நிருமல உனது சொருபத்தேசும்மா விருப்பாய். சித்தமானது தியக்தமாகவே ஜீவன் முத்தர்கட்கு எவ்வந்தக்காரணத்தானே விவகார சித்தியாம் எனக்கேட்பானரசன் பீடிகைபோட்டு வினுதல்:—தமையென்பதாதி. இவ்வண்ணமே பகவன்! மூர்க்கஜந்துவிற்கேயன்ருே சித்தமுளதாகும், அதனை யுணர்ந்த வறிஞனுக்குச் சித்தமென்பதில்லையன்ருே, ஹே பிரபுவே! இல்லையாகவே, ஜீவன் முக்தராமிவர் எங்ஙனம் விவகரிப்பர், கூறுதி, இஃதெனக்குக் கேட்கத்தக்கதில் முக்கிய அம்சமாம், அதாவது மனமற்றிருக்கும் நீங்கள் யாவரும் எவ்வாறு உபதேசாதி காரியங்களைச் செய்கின்றீர்கள் என்பதாம்.

(ச) இருமையொருமை விஷயத்தில், உன்னுதல் உறுந்திருஷ்டியே உள்ளம் அதுவே அஞ்ஞானம், இவையொழிதல் = இத்திருஷ்டிகளின் நாசமே ஞானம் அதுவே தெள்ளுற்ற கதியும் கைவல்லியமுமாம், தமையுணர்ந்தோர்க்கு மனதில்லையன்ருே, ஜீவன் முத்தர் சித்தத்தையன்றி யெப்படி விவகரிப்பர் என்றதாயிற்று. (157)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) உள்ளத்தின் மெய்ம்மையையுணர்த்தல்:—உரையென்பது.

உரையென மன்னவன்கேட்பக் கும்பன்சொல்வா னுளமென்று சொன்னது
வே றென்றுமன்று, கரையறுபல் பவந்தருவா தனையேயுள்ளங் கண்டதனை யறிந்
தாலக் கவலையில்லை, வரையறக்கண் டவர்கருமங் களிற்சரிக்கும் வாதனைதான் மறு
பிறப்பை வழங்காதந்தப், புரைமனஞ்சத் துவமென்பர் சித்தமென்று போதமில்
லாச் சித்தத்தைப் புகல்வான்றே.

(ப - ரை) உரையென மன்னவன்கேட்ப = கூறுவாயாகவென்று அரசன் வினவ, கும்பன்சொல்வான் = கும்பமுனிவன் கூறுவான், உள்ளமென்று சொன்னது வேறொன்று

மன்று=மனமெனக்கூறியது அயலொன்று மல்லவாம், கரையறுபல் பவந்தருவாதனையே=அளவில்லாத அநேகஜனனந் தந்திடும் வாசனையே, உள்ளம்=மனமாம், கண்டதனையறிந்தாலக்கவலையில்லை = பார்த்ததனை யுணர்ந்தால் அந்தக்கிலேசமிலதாம், வரையறக்கண்டவர்=நன்ருகக் கண்டவர், கருமங்களிற் சரிக்கும் வாதனைதான் = தொழில்களில் விவகரிக்கும் வாதனையானது, மறுபிறப்பை வழங்காது = புனர்ஜனனத்தைக் கொடுக்காது, அந்தப்புரைமனம்=அந்த விவகாரசாதகமானமனது, சத்துவமென்பர் = சத்துவமாமென்று கூருநிற்பர், சித்தமென்று=உள்ளம் என, போதமில்லாச்சித்தத்தை=உணர்வில்லா மனத்தை, புகல்வர்=கூறுவர்; அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ-வீர) மறுஜனன யோக்கியமாய வாசனையாதுளதோ அக்கனவாசனையே சித்தசத்ததாற் கூறப்பெறும், அது தத்துவ வித்துக்கிலதாம்; எவ்வாசனையினுலே தஞ்ஞர் ஈண்டுக்கருமங்களில் விவகரிப்பார்களோ அதனை சத்துவமெனப் பெயரியதாகவும் புனர்ஜனனவர்ஜிதமாகவுமறிதி; வறுக்கப்பெற்ற பொரியேனும் உமியெடுக்கப்பெற்றதேனும், நென்முதலியசப்தவாச்சியத்தை யடையாதாம், அங்குராதிஜனன சமர்த்தமுமாகாதாம், அதுபோல, தத்துவஞானத்தானே வறுக்கப்பெற்றதும் நிவாரணமு மாயசத்துவம், மனச்சத்த வாச்சியமாகாதாம், அதேகாரணப் போலியாமறுஜன்ம சமர்த்தமுமாகாதாம். ஜீவன்முக்த விவகாரப்போலியில், புலன்களைவென்றவராய், பற்றற்று விவகரிப்பர், ஒருபோதுஞ் சித்தராகார்; மூடசித்தத்தையே சித்தமென்பர் அறிந்த சித்தத்தைச் சத்துவமென்றறைவர்.

(ச) கவலையில்லை, முற்கூறிய மலினவாசனையே சித்தமாம்; அது பிரமஞானிக்கின்றென்பது பொருள். ஆன்மஞானிக்கு விவகாரவேதுவான சுத்தவாசனையே சத்துவமென்பர். சித்தத்தை =[illegible]வாசனையோடு கூடிய மனதை. போதமில்லாச்சித்தத்தை =[illegible]மன்ரு மென்றதாயிற்று, அதனையே கூறல்:—ஞானமென்பது. (158)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சத்துவத்தேநின்று திடப்படுவாயெனல்:—ஞானமென்பது.

ஞானமனஞ் சத்துவமே யென்றுசொல்வர் ஞானமிலா தார்சித்த நடையினிற்ப
ரீனமறு ஞானிகள்சத் துவத்தேநிற்ப ரேதொன்று சுவர்க்கம்வீ டெல்லாநல்கு
மானவையெல் லாம்விட்டுச் சமமாஞ்சோதி யானுலே தாகுதியிங் கதுநீயாகு
மூனமுறு பொருளொன்றுங் கைக்கொள்ளாம லுள்ளமசை வறநிற்பா யுறுதியாக.

(ப - ரை) ஞானமனம் சத்துவமே யென்றுசொல்வர் = அறிந்த மனமானது சத்துவமனதேயென்று கூறுவர், ஞானமிலாதார் சித்தநடையில் நிற்பர் = ஞானமில்லாதவர் சித்தப்போக்கிலிருப்பர், ஈனமறுஞானிகள் சத்துவத்தேநிற்பர்=இழிவிலாத அறிவுடையவர் சத்துவத்திலேயே யிருப்பர், ஏதொன்று சுவர்க்கம்வீடெல்லா நல்கும் = யாதொன்று சுவர்க்கம் மோக்ஷம் யாவும்தரும், ஆனவை யெல்லாம்விட்டு=ஆகியவை எவற்றையுமே விடுத்து, சமமாஞ்சோதியானுல்=ஒப்பாகிய பரஞ்சோதியானுல், ஏதாகுதியிங்கதுநீ=எது ஆவாயோ ஈண்டதுநீ, ஆகும்=ஆவாய், ஊனமுறு பொருள் ஒன்றும்=கெடுதலான பொருளெதுவும், கைக்கொள்ளாமல்=கிரகியாமல், உள்ளமசைவறநிற்பா யுறுதியாக = மனஞ்சலன மில்லாமலிருப்பாய் திண்ணமாக.

(ஸ்ரீ-வீர) அப்பிரபுத்தர்களோ சித்தத்தவர்களே யாவர்கள், மகாதியர்களோ சத்துவத்திருப்பவர்களேயாவர்கள், ஞானலாபத்தின் பின்பு சுவர்க்காதி சாதனங்களையொப்ப அபவர்க்க சாதனங்களையும் விட்டொழிக்கவேவேண்டும் என்னுங் கருத்தினாலே யுரைத்தல்:—ஏதொன்றென்பதாதி. சுவர்க்க மோக்ஷாதிபலந் தருவதாயது சிறிதுளதோ அது முழுதுமே, விட்டு, சமசமா பாசமியாது ஆயினுயோ அதுவேதானாக இருந்துவாழுதி: சருவ பதார்த்தங்களிலும் சத்தம் சம்,சத்துவத்தானே கவரத்தக்கதாம், அசத்தம்சமோ நித்தியநஷ்டத்தன்மையானே கவரத்தக்கதாம், சித்தசாஞ்சல்யமில்லாமல். ஆசையை அடியோடுவிட்டு, சத்துவத்தைச் சத்துவத்தால் நாசியத்தை நாசத்தால், இப்பதார்த்தக் குழுவைக் கவர்ந்து சுகமாக விருப்பாய்.

(ச) ஞானமனம் = சித்த வாசனையோடு கூடியசித்தம். (159)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சாஞ்சல்யமில்லாமல் என்பதற்குப் பிரயோஜனத்தை யறைந்து; மனத்தையகற்றிச் சுகமாயிருவென்ன மன்னவனுபாயம் வினுதல்:—நெஞ்சிலென்பது.

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுந்தூரம்போ நீணிலத்திற் றுயரொன்று நேர்ந்ததல்ல,
வஞ்சுமன மசைதலி லுண்டானதாகு மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிக்கமாக்கிச்,
சஞ்சலமாற் றிச்சித்தாம் படிநில்லென்னத் தாணிபன்சொல் வானயிக்கஞ் சார்வ
தெங்ஙன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டுமொன்ருய் விடும்படிசொல் லெனக்
கும்பன் விளம்பலுற்ருன்.

(ப - ரை) நெஞ்சிலாதவர்பிறவி நெடுந்தூரம்போம்=மனமிலாதவரது ஜனனம் வெகுதூரத்தி லோடிவிடும், நீள்நிலத்தில் துயரொன்றும் நேர்ந்ததல்ல = இவ்வுலகத்தின்கண்ணே துக்கமெதுவுமே தொடர்ந்ததல்ல, அஞ்சுமனம் அசைதலில் உண்டானதாகும்=பயப்படுமுள்ளம் சலித்தலினுலே உளதானதாகும், அசைவு அசையாமைகள் இரண்டும் அயிக்கமாக்கி= சலித்தல் சலியாமைகள் இரண்டையு மொன்ருக்கி, சஞ்சலமாற்றி = சாஞ்சல்யத்தைவிட்டு, சித்தாம்படி நில்லென்ன=அறிவாம்படியே இருப்பாயென்று புகலுதலும், தாணிபன் சொல்வான்= மன்னவன் கூறுவான், அயிக்கஞ்சார்வதெங்ஙன் = ஐக்கியமடைவதெப்படி, விஞ்சுமசைவு அசையாமை = மிகுத்துவருசலனம் சலனமின்மை, இரண்டுமொன்ருய் விடும்படி சொல்லென=இரண்டு மேகமாய் விடும்படி கூறென்ன, கும்பன் விளம்பலுற்ருன் = கும்பமுனிவன் கூறத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ-வீர) அசையாத சித்தத்திற்குச் சம்சாரம் ஈண்டடைவுருதாம், சுவாபாவிகப் பிரவிருத்தி யிலக்கணபுருஷாபாரதத்தாலுண்டாம் விபத்தியானது விவேக ஞானேதயமுண்டாகவே யடைவுறுவதில்லையது போன்றென்பதாம். இச்சகத்திரயத்தில் எவ்வெத்துக்கங்கள் தோற்றுகின்றனவோ அவையாவுமே ஹே மகிபதியே! சித்தசாபல ஜன்னியங்களேயாம். சித்தத்திலுண்டாம்—ஸ்பந்தாஸ்பந்தங்களில் அதன்சாக்ஷி மாத்திரத்தன்மை தரிசனத்தானேயொருமையையுற்றுச் சாக்ஷிக்கும் சாசுவதமான பிரஹ்மாத்மைக்கியத்தை யடைவித்து, பூமானந்தபாவத்தானே இஷ்டப்படி பூர்ணகாமத்தன்மையானே யிருப்பாய் தத்துவஞ்ஞனேயென; விருத்தமாயஸ்பந்தாஸ்பந்தங்கட்கு ஒருமையைச் சம்பாதித்தல் எங்ஙனமென மன்னவன் வினுதல்:—தாணிபனென்பதாதி. ஹே விபுவே இந்த ஸ்பந்தாஸ்பந்தங்கள் இரண்டிற்கும், எங்ஙனமைக்கியங்கூடும்? சர்வசம்சய விச்சேதகாரியே இதனை விரைவில் எனக்குக் கூறுதி.

ஸாக்ஷிமாகச் சேதநஞ்செய்பவன்'

(ச) மனமசைதலி லுண்டானதாகும், சகல துக்கங்களுஞ் சித்தசாபல ஜந்நியங்களேயாம் என்றதாயிற்று. அசைவு=சித்தம், புறஞ்சேறல், அசையாமை சமாதி, அவைகளிரண்டு மைக்கமாக்கி எப்போதுஞ் சொருபாநுசந்தானத்தால் விக்ஷேபாவிக்ஷேப பேதத்தைவிட்டு, சித்தாம்படிநில்=பிரமாத்துவிதத்தை யடைந்து இஷ்டப்படி யிருப்பாய். (160)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அவற்றிற்குச் சொரூபமாக ஐக்கியவிரோதமிருந்தபோதினும் அதிஷ்டான சாக்ஷியாகிய சின்மாத்திரரூபமாக அவைமூரணுறுவாம், எனத் தன்கருத்தை வெளிப்படுத்தலானே கும்பமுனிவன் விடைப்பகரல்,—உவரியுண்டான வென்பன.

உவரிநீர் போ லுலகெல் லாமொன்ருன வுணர்வுமாத் திரமதுதா னுற்றபுந்தி,
கவர்வுறுத லாலசையு நிறையுநீர்தான் கல்லோலத் தாலசையுங் கணக்கேபோலச்,
சிவமுணர்வு மாத்திரமெய்ப் பிரமமாதித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சக
மென்றெண்ணித், தவமறுபே தையர்காண்ப ரறிவுதானே சற்றசைந்த மாத்திரத்
தாற் சருக்கமுண்டாம்.

உண்டான சிருட்டிதா னன்ருய்ப்பார்க்கி லொழிந்துபோ முறுதியா யுணரா
வாற்ருற், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்பார்போற் காட்சியுறுங் கலைநூலாற்
கற்ருேர்சார்வாற், றண்டாத பரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற் ருவுமன நின்மலமாய்ச்
சசிபோனிற்கிற், பண்டாய வநுபூதி மயமாய்த்தானே பாக்கியவான் களுக்கிந்தப்
பார்வைதோன்றும்.

(ப - ரை.) உவரிநீர்போல்=கடல்நீர்போல, உலகெல்லாம் = ஜகத்துமுழுவதும், ஒன்ருன வுணர்வுமாத்திரம்=ஏகமான ஞானமாத்திரம், அதுதான் உற்றபுந்தி கவர்வுறுதலால்= அதுவே புத்தியாற் கவரப்பெறுதலானே, அசையும்=சலிக்கும், நிறையுநீர்தான் = பரிபூரணமான ஜலமானது, கல்லோலத்தாலசையும் கணக்கேபோல=தரங்கங்களாலசையும் கணக்கேபோலவாம், சிவமுணர்வுமாத்திரம் மெய்ப்பிரமமாதி=சுகம், சின்மாத்திரம், சத்தியம், பிரமம் முதலனவாக, திரள் பெயராய்=கூட்டமான நாமமுடையதாய், புகல்பொருளை=கூறுநின்ற வத்துவை, சகமென்றெண்ணி=உலகமென்று நினைந்து, தவமறு=தவமில்லாத, பேதையர் காண்பர்=அறியாதவர் காணுகிற்பர், அறிவுதானே சற்றசைந்த மாத்திரத்தால் = சேதனந்தானே சிறிதசைந்தமாத்திரையானே, சருக்கமுண்டாம்=சிருட்டியுண்டாம். உண்டான சிருட்டிதான்=உண்டாகிய சிருட்டியானது, நன்ருய்ப்பார்க்கில்=நன்ருக ஆராய்ந்துநோக்கில், ஒழிந்துபோம் உறுதியாய்=மறைந்துபோம் திண்ணமாய், உணராவாற்ருல்=அறியாத்தன்மையால், கண்டார்கள் கயிற்றிலே=பார்த்தார்கள் இரஜ்ஜுவிலே, பாம்பென்பார்போல்=சர்ப்பமென்பார்போல, காக்ஷியுறுங் கலைநூலால் = நன்ருகவாராயும் சற்சாஸ்திரங்களால், கற்ருேர் சார்வால்=சத்புருடரின் சேவையால், தண்டாதபரிசயத்தால்= தடைப்படாத அப்பியாசத்தால், சிலகாலத்தில்=சிறிதுபோதில், தாவுமனம்=ஓடுமனம், நின்மலமாய்=மலமற்றுத்தூய்தாய், சசிபோல்நிற்கில் = சந்திரனைப்போல நின்ருல், பண்டாய அநுபூதிமயமாய்=பிராசீனமான சுவாநுபூதிமயமாய், தானே = சுயமே, பாக்கியவான்களுக்கிந்தப்பார்வைதோன்றும் = ஜன்மாந்தரபுண்ணியமுடையவர்கட்கு இவ்விதமான திருஷ்டியானதுண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) உலக முழுவதும் கடனீர்போல் அறிவு மாத்திரமான ஒரு வஸ்துவே யிருக்கின்றது; அதுவே இக்களாலே வீசிகளாற்ருய தோயம்போல அசைவு வடிவமாக விவர்த்த

புத்தி

மாகின்றது; பிரஹ்மம் சின்மாத்திரம் அமலம் சத்வம் என்பதாதி நாமங்களுடையதாக, "சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்மம்" என்பதாதி சுருதி மிருதிகளானே எப்பொருளானது கூறப்பெற்றுளதோ அவ்விதனையே மூடர் உலகமாகப் பார்க்கின்றனர் மன்னனே; ஸ்பந்தாஸ்பந்தங்களை ஏகரூபமாகப் பாவிக்கப் பாவிக்க ஆண்டு இவ்வாத்ம சொரூபமேயாய சிவமே பரிசேடிக்கும், சர்க்கமப்போது யாண்டேகுமெனினுரைத்தல்:—உண்டான வென்பதாதி. சிற்பந்தமாத்திர வடிவமாய சர்க்கம் நற்றிருட்டியில் விலீனத்தை நண்ணும், இராஜ்ஜுவின் கண்ணே சர்ப்பப் பிரமமேபோல நற்றிருட்டியில்லாதவர்கட்கு மயலினுலே யுதயமாகுஞ் சர்க்கமாதலின்; அசைவுடன் கூடியசித்தே சர்க்கப்பெயரையடையும், அசையாத இதுவோ எங்கும் நிறைந்ததாய், துரியாதீதபதாரூடமாம், வாக்கால் வசனிக்கவும் வழங்காதாம்; எப்போது அவ்வாறுதிதமாகும் எனின் உரைத்தல்:—கலையென்பதாதி. விழியில் திமிரதோஷக்ஷயத்தால் அமலத்தன்மையுளதாகவே, நித்தியசித்தமேயாய சந்திர ஏகத்தன்மை உதிதமாவதேபோல, சாத்திரசற்சன சம்சர்க்கசந்ததாப்யாசயோகத்தால், காலபாகத்தால், சித்தத்தின் கண்ணே அமலத்தன்மை யுண்டாகவேயுண்டாம். வாக்கால் வழங்குமுடியாததேயாயின் எங்ஙனமுன்னுல் என்போலியர்பால் வழங்கப்பெறல் எனின் உரைத்தல்:—பண்டாய என்பதாதி. இது கேவலம் தன்னைத்தானே யநுபவிக்கும் தன்னனுபூதிகளினுலே விஸ்தாரமாய் விளங்குவதாகும், தனது ரூபத்தைத் தன்னுலே தானே சுவாநுபூதிகளிலநுபவித்து லோக திருஷ்டியினுலே கூறுவன். இது மகாத்மாக்கட்குச் சுயமே யுதிதமாம். நீயும் சுவானுபூதியை யடைந்தவனேயாவாய் ஆண்டு எனது வாக்கியத்தினுலே திரபாவமாத்திரஞ்செய்தி.

(ச) உலகெல்லாம்=சர்வஜகத்தும், ஒன்றுன உணர்வுமாத்திரம், சின்மாத்திரமான ஏகப்பொருளேயாம். எங்ஙனமெனில், உவரியனைத்து நீர்மாத்திரமதுபோலாம், அதுதான்=அச்சின்மாத்திரப்பொருளே, கல்லோலத்தா னிறையுநீர்போல் இத்தன்மையான புத்திவிருத்திகளால் அசையும் பிரமத்தையே மூடர்கள் ஜகமென்றுகாண்பர் என்பது பொருள்.

சித்தசைவு மாத்திரமே சருக்கமாமதுவும் நன்றுய்ப்பார்க்கில் அதிஷ்டானதாதான்மிய ஞானத்தால் எதார்த்தஞானம்வரின் ஒழிந்துபோம் உறுதியாயுணராவாற்றுல், கயிற்றிலே பாம்பென சர்ப்பப்பிரமைபோல், காட்சியுறும், காணப்படுமென்றதாயிற்று. பண்டாய அத்தியந்தங் கேவலமான அநுபூதிமயமாய் சுவப்பிரகாசமாகிய இந்தப்பார்வை பாக்கியவான்களுக்கு=மகாமதியையுடைய மகான்களுக்கு, தானேதோன்றும். (161-162)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) உபதேசத்தை முடித்து ஆசீர்வதித்தேகக் காரணமுரைத்தல்:— உலகு, அயனென்பன.

உலகத னுதயநாச முண்மையை யுரைத்தேனித்தை
நலனுறச் செய்துநாடி நழுவுறு நயந்தவண்ணம்
விலகலற் றெதிர்ந்தவெல்லா மெய்ப்பதத் தாக்கிநிற்பாய்
திலகமாஞ் சொன்னநாடு சேர்வனுன் காலமீதே.

அயனுல கினும்பொன்னுடற் றங்கெனைக் காணுனென்னிற்
பயமுற முனியுமெந்தை நாரதன் பரிந்தமைந்த
ருயர்குரு முனியப்பண்ண வொருசற்று மொண்ணுமன்ன
மயலறப் பேதநீக்கி மகிழ்ந்திதை நோக்கிநிற்பாய்.

(ப - ரை) உலகதன் உதயநாச முண்மையை யுரைத்தேன் = ஜகத்தினது தோற்றமாற்றங்களின் யதார்த்தத்தைக் கூறினேன், இத்தை=இதனை, நலனுறச் செய்துநாடி=நன்மையுறச் செய்துபார்த்து, நழுவுறு நயந்தவண்ணம்=தாழ்ந்துபோகாமல் இனிது முயன்று இஷ்டப்படி, விலகலற் றெதிர்ந்தவெல்லாம்=இடைவிடாமல் தோற்றுமவற்றையெல்லாம், மெய்ப்பதத் தாக்கிநிற்பாய்=சிற்சற்பதப்படிவமாய்ச்செய்து அதன்கண்ணே விசிராந்தியடைந்து நிற்பாய், திலகமாம் சொன்னநாடு = புவனங்களுக்குப் பொட்டுப்போலிலங்காநின்ற அமரலோகம், சேர்வன்நான் காலமீதே=போவேனியான் போதீதேயாம்.

அயனுலகினும் = பிரஹ்மலோகத்தினின்றும், பொன்னுடற்று = சொர்ணலோகஞ்சேர்ந்து, அங்கெனைக்காணுன் என்னில் = அவ்விடத்தில் என்னைக்காணுன் ஆகில், பயமுற முனியுமெந்தை நாரதன் = அச்சமுண்டாகும்படி சினப்பான் என்றந்தை நாரதமுனிவன், பரிந்த மைந்தர் = அன்புசெய்யும் புத்திரர், உயர்குரு முனியப்பண்ண = மேலான பிதா கோபிக்கச்செய்ய, ஒருசற்று மொண்ணு=ஓரணுவும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது, மன்ன= அரசனே, மயலறப்பேதநீக்கி=மயக்கமில்லாமல் வேற்றுமையைமாற்றி, மகிழ்ந்திதை நோக்கிநிற்பாய்=சந்துஷ்டியுடன் இதனைத்தானே நாடிக்கொண்டிருப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே சிகித்துவஜ மகிபதியே! இவ்வண்ணம் எங்ஙனிவையாவு மெழுந்த வென்னும் அத்தியாரோபத்தானும், எங்ஙனந்தான் நன்கு விலீனமாம் என்னும் அபவாதமுறையானும், யாவுமாய்ப் பூன்றமாய பிரஹ்மதத்துவம், உனக்கென்னு லுரைக்கப்பெற்றதேயாம். குருசாஸ்திரங்களானே இதனைக் கேட்டும், தனது விசாரத்தினுலே கருதியும், நன்குணர்ந்தும் நேரே கண்டவழி ஆவரணபங்கத்தால் வெட்டவெளியான பரமபதத்தில் ஒருபோது சமாதிப்பிராதான்யத்தானும், வேறு, ஒருபோது விவகாரத்தானும், எப்படி விரும்புகின்றுயோ அப்படியே யிருப்பாயாக. ஹே முனிநாயகனே! யான் இந்திரசபையை நோக்கிச் செல்கின்றேன், பர்வகாலமிதனில் நாரதமுனிவரானவர், பிரஹ்மலோகத்தினின்றும் நன்குவந்து அமரர் அவைக்கண்ணிருப்பார்; ஆண்டென்னைக்காணுராயின் வெகுளியை மேவுவர்; அடங்கி யன்புசெய்பவனு லொருபோதும் குருமார்கள் கிளர்ச்சியை அடையுமாறு செய்விக்கலாகாது; சங்கற்பம் அணுவுமில்லாமல் விடுத்து, அணுவையும் வாஞ்சியாதிருக்கும் உன்னுல், எப்போதுமே, அதிபவித்திரமாய இந்த என்னுலுபதேசிக்கப்பெற்றதேயாய திருஷ்டியே மிக மிக ஆதரிக்கத்தக்கதாம்.

(ச) இத்தை, மனதினில், நலனுற, யுத்திகளால் அநுசந்தானஞ்செய்து, நாடி = உள்ளபடியுணர்ந்து, மெய்ப்பதத்து, ஜீவன் முத்திப்பதத்தில் நயந்தவண்ணம் நிற்பாய்.

அயனுலகினும் = பிரஹ்மலோகத்தினின்றும், அங்கு = அத்தேவசபையில், முனியப்பண்ணவொண்ணு=விக்ஷேபம் வரும்படி செய்யத்தகாது, மயலற = அற்பமும் வாஞ்சையின்றி, பேதநீக்கி=சங்கற்ப சமுகங்களை விட்டு, நிற்பாய்=இந்தநோக்கினிற்பாய். (163-164)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) கும்பமுனிவன் சென்றபின்னர் மன்னவன் கிருதகிருத்தியனுய் நிர்விகற்ப சமாதியையடைதல்:—போது ஆன என்பன.

போதுநா மென்னக்கும்பன் மறைதலும் பூபனெண்ணுஞ்
சீதளஞ் சுத்தஞ்சாந்தந் தெள்ளமு தூறலொக்கு
மீதொரு பதவியென்னு ளிருந்தவா றென்னேயென்னே
கோதிலென் சத்துவத்திற் குளிர்வுறச் செய்ததென்றுன்.

ஆனவா தனைகளின்றி யசைவற்றுப் போராகி
மோனமாய் நிருவிகற்ப மாய்ப்பற்று முற்றுமற்ற
தானமே யழுந்திக்கற்போற் றருவைப்போற் சுவர்போனின்றான்
போனசூ டாலைபண்டைப் பொற்கொடி வடிவமெய்தி.

(ப-ரை) போதுநாமென்னக் கும்பன் மறைதலும்=யாம் போகின்றோம் சுகமாயிருத்தி யென்று கும்பமுனிவன் சொரூபத்திலந்தர்த்தானமாதலும், பூபன் எண்ணும்=மன்னவன் நினைக்கின்றான், சீதளம் சுத்தம் சாந்தம்=தண்ணென்று தூய்தாயுபசாந்தமாய், தெள்ளமு தூறலொக்கும்=தெளிந்த அமிர்தத்தின் ஊற்றையொப்பாகும், மீதொரு பதவி = மேலான தாகிய ஒப்பற்ற பதவியானது, என்னுளிருந்தவா றென்னேயென்னே=என்னிடத்திலிருந்த வண்ணம் என்ன ஆச்சரியம்! என்ன ஆச்சரியம்!! கோதிலென் சத்துவத்தில் = குற்றமற்ற எனது சத்துவத்தில், குளிர்வுறச் செய்ததென்றான் = தண்மையுறச் செய்தது என்று கூறினான்.

ஆனவாதனைகளின்றி=வந்தவாதனைகளெல்லாம் க்ஷயமாகி, அசைவற்றுப் போராகி= சலனமற்று எழுந்திராதவனாகி, மோனமாய்=மவுனமாய், நிருவிகற்பமாய் = மனவிகற்பமில் லாமல், பற்றுமுற்றுமற்ற தானமேயழுந்தி=சகல பற்றுக்களும் ஒழிந்தவிடமே மூழ்கி, கற் போல் தருவைப்போல்=கல்லைப்போல மரத்தைப்போல, சுவர்போல் நின்றான்=பித்திபோ லிருந்தான், போனசூடாலை=மறைந்துபோன சூடாலையானவள், பண்டைப்பொற்கொடி வடிவமெய்தி=பழையமகாராணி வடிவத்தையடைந்து.

(ஸ்ரீ-வீர) இந்தப்பிரகாரம் பதிற்கூறும் புட்பக்கரமன்னவன் நமஸ்காரம் செய்து கொள் ளுவதற்குள்ளே, அதாவது பிரணமசகிதப்பிரதிவசனத்தின் முன்னரே, அந்தர்த்தானத்தை யடைந்தனன் கும்பமுனிவன் பதிவிரதைகளினால் நாயகனுற்றிய நமஸ்காரங் கவரப்பெறுதல் கூடாமையின். கும்பமுனிவன் சென்றபின்னர் மகிபாலன் பரமவிஸ்மயத்தை யடைந்தவனாயி னான் அந்த ஆச்சரியத்தையே சிந்தித்துக்கொண்டு சித்திரத்தர்ப்பித்தவன்போலாயினான்; அந்தோ ஆச்சரியம் சீதளமாய்ச் சுத்தமாய் சாந்தமாய்ச் சொந்தமாய் இரசாயன உற்பவ ஆகார மாய், ஆன்மரூபத்தைச் சாக்ஷாத்கரித்த இந்த சாம்ராஜ்ஜிய பதவியானது, எனது நிர்வாசனை மனத்தைப் பரமசீதளத்தைச் செய்கின்றது; இவ்வண்ணம் நன்கு சிந்தித்த மன்னவனானவன் அத்தியந்தம் நிர்வாசனாசயனாய், சைலத்தினின்றும் நன்கு செய்யப்பெற்ற பிரதிமாதிபோல வாக்காதி சேஷ்டாரகிதனாய், ஒருமையுடன் வீற்றிருந்தனன். சாந்தசத்தன்மை யுண்மையின் லிட்டிற்கு வசுவிகுதியாம். அதன்பின் சங்கற்பமற்று நிராசிரயமாய் முனிகருமமாகிய வச் சமாதியின்கண்ணே நிச்சலப்பிரதிஷ்டையை யடைந்து கிரிசிருங்கம்போல விருந்தனன். கூறியமுறையே சிகித்துவஜராஜா நிர்விகற்பசமாதானத்தினாலே, காஷ்டகுட்டிய உவமைத் திதியை அடைந்தனன், சூடாலையினுடைய விருத்தாந்தத்தை யிப்போது கூறக்கேட்பாயாக, அம்மன்னவனுடைய பர்த்தாவிற்கு அக்கும்பவேடத்தானே போதித்துவிட்டு மறைந்துபோன சூடாலையானவள் வேகத்துடன் விண்ணிற் கிளம்பிச்சென்றனள், செல்லும்போது மாயாவி நிர்மிதமாய கும்பவேஷதேவபுத்திர ஆகிருதியை ஆகாயத்தில் விடுத்து, அச்சம், நாணம், மடம் வாய்ந்த அழகுமிகுந்த பெண்வடிவைமெச்சக் கவர்ந்து சென்றனள். (165-166)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அந்தப்புரஞ் சேர்ந்த சூடாலையானவள் மூன்றுவருடங் கழித்துக் காட்டிற்கு வந்து நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்த நாயகனைப் பரீக்ஷித்துப்பார்த்தல்:—அம்பரத் தறிவிப்பென்பன.

௨ கருத்துடையவன். ௦ சமாதி.

அம்பரத் தேகியந்தப் புரம்புக்கா ளவனிகாவ
னம்பர மென்றுகாத்தா ணடந்தது வருடமூன்று
கும்பனாய்க் கணவன்காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக்கண்டா
டம்பமாய் நிருவிகற்ப சமாதியி லிருத்தல்கண்டு.

அறிவிப்போ மென்றுசிங்க நாதத்தா லார்த்தமட்டிற்
பொறியுற்ற தில்லைமேன்மேற் றொனித்திவள் பூபன்றன்னை
மறியத்தள் ளுதலும்வீழ்ந்து மறிந்திலன் மற்றென்னென்று
நெறியுய்க்குங் கும்பன்மேனி நேரிழை நினைப்பதானாள்.

(ப-ரை) அம்பரத்தேகி=ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்று, அந்தப்புரம்புக்காள் = அரண் மனையுண்மனையையடைந்தாள், அவனிகாவல் நம்பரமென்று=பூமண்டலத்தைக் காக்குதல் நமது கடமையென்று, காத்தாள்=இரக்ஷித்தாள், நடந்தது வருடம்மூன்று=மூன்று வருடங் கள் சென்றன, கும்பனாய்=கும்பமுனி வேடம்பூண்டு, கணவன் காட்டைக்குறுகி=நாயகன் றவம்புரியும் வனத்தையடைந்து, ஆங்கவனைக்கண்டாள் = அவ்விடத்தி லவனைப்பார்த்தாள், தம்பமாய்=தம்பம்போலும், நிருவிகற்ப=விகற்பமில்லாத, சமாதியிலிருத்தல்கண்டு = நிட் டையிலிருத்தலை நோக்கி.

அறிவிப்போமென்று = தெரிவிப்போ மென்பதாக, சிங்கநாதத்தால் ஆர்த்தமட்டில் = சிங்கநாதத்தொனியினாலே சப்தித்தவளவில், பொறியுற்றதில்லை = தெரிந்துகொள்ளவில்லை, மேல்மேல் தொனித்திவள்=மேலும் மேலும் சப்தித்து இவள், பூபன்றன்னை=மன்னவனை, மறியத்தள்ளுதலும்=விழும்படி கீழேதள்ளுதலும், வீழ்ந்து மறிந்திலன்=விழுந்தும் உணர்ந் திலன், மற்றென்னென்று=இனிச்செய்வது யாதுகொலென்று, நெறியுய்க்குங் கும்பன்மேனி நேரிழை = நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தும் கும்பமுனி மேனிவாய்ந்த சூடாலை, நினைப்ப தானாள்=எண்ணுவதாயினள்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆகாயமார்க்கமாகத் தனது பட்டணமடைந்து கணநேரத்தில் விசேஷ அந் தப்புரத்திற் பிரவேசஞ்செய்தனள், யாவருக்கும் காக்ஷியுறப்பெற்றனள்; ராஜகாரியத்தையும் பிரஜாநுரஞ்சனத்தையும் செய்தனள்; பின் மூன்றுவருடங் கழித்து மீளவும் அம்பரத்தை யடைந்தவள் யோகத்தினாலே நாரதபுத்திர வடிவத்தையடைந்து, மன்னவன் வனத்தைவந் தடைந்தனள்; வனத்தினளாகிய வவள் அவ்வாறே ஆண்டே பிரதிமாகாரமாக நிருமிக்கப் பெற்ற காஷ்டம்போல நிச்சலமாக நிருவிகற்பசமாதியிலிருக்கும் அம்மன்னவனைக் கண்டனள், இம்மன்னவனை யிப்போது இப்பரபதத்தினின்றும் வெளிநாட்ட முறும்படி செய்வேன், பிரா ரப்தகர்ம சேடகாலமாகிய இப்போது தேகத்தியாகத்தை யாதின்பொருட்டுச் செய்தல்வேண் டும், செய்யவேண்டியதில்லையன்றோ; இவ்வாறு இனிது சிந்தித்த சூடாலையானவள் பர்த் தாவினுடைய சந்நிதியில் மீளமீளவும் வனத்திலுள்ள சிங்காதிகளும் பயத்தையடையும்படி யான சிங்கநாதத்தைச் செய்தனள்; மறுபடி மறுபடியும் செய்தபோதினும் அந்நாதத்தினாலே மலையிற் சிலைபோலும் அவன் அசையாதிருந்தபோது, அவள் அவனைக் காத்தினாலே பிடித் துக் குலுக்கினள்; அசைத்தபோதினும் வீழ்த்தியபோதினும், மன்னவன் உணராதபோது கும்பரூபத்தையுற்ற சூடாலையானவள், இவ்வாறு சிந்திப்பாளாயினள். (167-168)

(ஸ்ரீ-வீ-அ-கை) அரசன் றற்பதமடைந்தனன் அறிந்து சத்துவசேடமுண்டேல் எழுப்பு வோமென முயலுதல்:—உத்தமமறுவென்பன.

உத்தமன் றற்பதத்தோ டொன்றினன் வியப்பிதம்மா
வித்தனி யுடலைப்பார்த்தா லிதயத்தி னறிவின்வித்தாஞ்
சத்துவ சேடமுண்டேற் றலைவனைப் புணர்வமெல்லென்
றத்தியால் வாழ்துமன்றே லங்கனை வடிவம்விட்டு.

மறுபவ முறாதவண்ண மாசறு பதத்தைச்சேர்து
மறுதியீ தென்னவுன்னிப் பரிசத்தால் விழியாலன்னா
னுறுமறி வுக்குவித்தா யுற்றசத்துவ சேடந்தா
னிறுதியற் றிதயந்தன்னி லிருந்தது கண்டாளென்ன.

(ப - ரை) உத்தமன் தற்பதத்தோடொன்றினன்=தவமிகுந்த மன்னவன் பரமபதத்தே பொருந்தினன், வியப்பிதம்மா = அகோ அகோ இதுமெத்த ஆச்சரியம், இத்தனி யுடலைப் பார்த்து = இந்த ஒப்பற்ற தேகத்தை பரீக்ஷித்துநோக்கி, இதயத்தின் அறிவின்வித்தாம்= இருதயத்தின்மாட்டு அறிவின்விரையாகிய, சத்துவசேடமுண்டேல் = சத்துவலேசமிருக்குமாயின், தலைவனைப் புணர்வமெல்லென்றத்தியால் வாழ்தும் = பிரபுவினுடையதாம்பத்தியசித்தியின்பொருட்டு யானும் ஜீவிப்பேன், அன்றேல்=இலதாயின், அங்கனை வடிவம்விட்டு= இப்பெண் வடிவத்தையுமகற்றி.

மறுபவ முறாதவண்ணம்=புனர் ஜனனத்தை யடையாதபடி, மாசறு பதத்தைச்சேர்தும்=தூயபரபதத்தையடைவோம், அறுதியீ தென்னவுன்னி = துணிவீதென்று எண்ணி, பரிசத்தால் விழியால்=ஸ்பரிசத்தினாலும் நயனத்தினாலும், அன்னான்உறு மறிவுக்குவித்தாய்= அரசனடையும் உணர்விற்குப் பீஜமாய், உற்றசத்துவ சேடந்தான் = பொருந்திய சத்துவ சேடமானது, இறுதியற்றிதயந்தன்னில்=கெடுதலில்லாமல் இருதயத்தின்கண்ணே, இருந்தது கண்டாளென்ன=இருப்பதைப்பார்த்தாள் என்று கூறவே.

(ஸ்ரீ - வீர) அகோ ஆச்சரியம் இப்பகவான் தனது பதத்தில் நன்றாக விலீனமாய்விட்டான், சப்தமபூமிகையநுப்பிரவேச பரியந்தம் பரிணதமாகிய இம்மன்னவனை யிப்போது எந்த யுத்தியினாலே விழிப்பிப்பேன், அவனுக்குபதேசம் விடமம், பரிணாமத்தை யடையமாட்டாது என்னு மெனது சம்பாவனை வீணேயாம். யானுமிவ்வங்கனைத் தேகத்தைவிட்டுப் பரம பதத்தையுடனேயே புனர்ஜனன மில்லாமைப்பொருட்டேயடைவேன், ஈண்டு வாழ்வதில் என்னதிகசுகம் வருவதோ! மகிபதியினுடைய இத்தேகத்தை நன்கு பார்வையிடுவேன், இத் துணையினும் சத்துவசேட மிருக்குமாயின் போதபீஜமும் இருதயாம்பரத்திலிருத்தலேயாகும், இருந்தாற் காலத்திற்கிளம்பும், அதாவது, சத்துவமாகிய நிர்வாசனைமனம், இம்மன்னவனுடைய இருதயாம்பரமாகிய பிராரப்த அவசேஷிதமாயாலே சோபகிதஹீர்த்தப்பிரஹ்மத்தின்கண், சமஸ்காரலேசவடிவமாய்ச் சேடமாக இருக்குமாயின் எழுவன் என்பதாம். என்பதாகச் சிந்தித்துச் சூடாலையானவள், ஸ்பர்சனத்தினாலும் நயத்தினாலும் பதியைப்பார்த்து, தேக வெப்பக்குறியால் கூறப்போங்குறியால், பதி ஜீவித்துளான் என்று ஆசங்கத்துடன் பார்த்துச் சம்போதஹேது உதயத்தால், சத்துவசேடத்தை நன்குணர்ந்தனள்; இவனது இருதயத்திற் சத்துவசேடம் உளதேயாம் என்று கூறிக்கொண்டனள்; அவ்வரவர்ணினியாகிய சூடாலையானவள் சம்போத காரணத்தைக்கண்டு சந்தோஷித்தனள்.

(ச) உடலைப்பார்ப்பேன் = ஜீவிதசேடமுள்ளதுண்டா வில்லையாவென விசாரிப்பேன். என்பது பொருள். சத்துவசேடம்=ஜீவிதசேடமென்னு மிராஜதமம் விடுபட்டசித்தம்.

அறுதியீது, ஸ்ரீ வசிட்டர், பரிசத்தால், பிராணசஞ்சாரசூசகமான சரீரத்துள்ள சகலமருமத்தான பரிசனத்தாலும், விழியால்=ஜீவிதசூசகமான கழியாதகோளமாகிய விரத்தரேகை (169-170)
யோடுற்ற நயனத்துவயத்தாலுங் கண்டாளென்பதந்நுவயம்,

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்பரிசனத்தானும் நயத்தானும் என்று யாதுகூறப்பெற்றதோ அவற்றுள் நயசப்தார்த்தம் அறியும் வேட்கையராகிய ஸ்ரீ இராகவர் வினாதல்:—கேட்டலு மென்பது.

கேட்டலு மிராமன்சொல்வான் கிளர்மனந் தீரமாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற்சுத்தக் கண்ணிலே கலந்துளோருக்
கீட்டுசத் துவசேடந்தா னெங்ஙனே யிருக்குமென்ன
வாட்டமின் ஞானமிக்க வசிட்டமா முனிவன்சொல்வான்.

(ப - ரை) கேட்டலு மிராமன்சொல்வான்=கூறியதைச் செவிகொண்டதும் ஸ்ரீ இராகவர் கூறுவார்:—கிளர்மனந் தீரமாய்ந்து = விகற்பஞ்செய்யு மனம் அத்தியந்தம் இறந்து, காட்டலோட்டம்போல்=கட்டையோடுகட்குச் சமானமாய், சுத்தக்கண்ணிலே கலந்துளோருக்கு = தூயவறிவிலே கலந்தபேர்கட்கு, ஈட்டு சத்துவசேடந்தான் எங்ஙனேயிருக்குமென்ன=சம்பாதனமாம் சத்துவசேடமானது எவ்வாறுதான் இருப்பதாகும் என்றுகேட்ப, வாட்டமில் ஞானமிக்க=வாடுதலில்லாத ஞானார்த்தங்கள்மிகுந்துள்ள, வசிட்டமாமுனிவன் சொல்வான்=ஸ்ரீ வசிட்டமகாமுனிவர் கூறுவார்.

(ஸ்ரீ - வீர) காஷ்டலோஷ்ட சமஸ்திதமாய் தியானமே செய்துகொண்டிருக்கும் அத்தியந்தம் சம்சாந்தசித்தத்திற்கு, ஹே பிரஹ்மசொரூபரே! எவ்வாறு சத்துவசேடமறியப்பெறும், (171)
என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவவே,

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை) தேகத்தில் விருத்தி விபரிணாம அபக்ஷயாதிவிகார அநுதயம் சத்துவசேடத்திற்குறியாம் என விடைபகரும்பொருட்டுக் குறியாவதை யனுபவித்தல் :—வித்தென்பது.

வித்தினுட் பூவுங்காயு மேவல்போ லிதயந்தன்னிற்
சித்தின் காரணமதான சத்துவ சேடநிற்கு
முத்தனாய் மனமிறந்தான் மொய்யுடல் போகாபோகத்
தொத்தவின் பத்துன்பங்கள் சார்தலற் றொருமைத்தாகும்.

(ப - ரை) வித்தினுட் பூவுங்காயும் மேவல்போல்=பீஜத்தினுள்ளே பத்திரபுஷ்ப பலாதிகள் இருத்தல்போல, இதயந்தன்னில் = இருதயத்தின்கண்ணே, சித்தின்காரணமதான = போதத்தின் ஏதுவான, சத்துவசேடநிற்கும் = சத்துவசேஷமானது இருக்கும், முத்தனாய் மனமிறந்தால் = முத்தியுற்றவனாய் மனமானது க்ஷயித்துப்போனால், மொய்யுடல்போகா = கருமசரீரம் கலக்கத்துட்போகமாட்டாது, போகத்தொத்த வின்பத்துன்பங்கள் சார்தலற்றொருமைத்தாகும்=போகத்துக்குத்தக்க இன்பத்துன்பங்களாலாம் மகிழ்ச்சி வாட்டங்கள் பொருந்துதலற்று ஐக்கியத்தையடையும். போகாபோகத்தெனினுமமையும், இரண்டிலும் சமமாமென்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) உணர்ச்சியின் காரணமாய சத்துவசேடமானது பீஜத்தினுள்ளே புட்பலம் போலக் காணமுடியாத அணுவபுவையுடையதாய் இருதயத்தில் இருக்கும்; சித்தஸ்பந்தத்தை

விட்டிருப்பதாய், இருமை யொருமையற்றதாய் அதனுனே நிருவிகற்பமாய், சமமாய் அசல சம்ஸ்திதிவாய்ந்த அந்த அஸ்பந்தித சற்சித்தினுடைய காயமானது, சமசமாபோகமாய்க்கிலா னியை யடையமாட்டாது, மகிழ்வுறவுமாட்டாது, அஸ்தமத்தையுமடையாது உதயத்தையு மடையாது, சமமாகவேயிருக்கும்.

(ச) இதயந்தன்னில்=சமாதியிலிருப்பவனது, அறிதற்கரிய சூக்ஷமரூபமான இருதயத் தின், அணுவடிவமான சத்துவசேடம், வித்தினுட்பூவுங்காயும் மேவல்போல் நிற்கும், முத்த ஞய் மனமிறந்தான் மொய்யுடல்=சித்தசலனவிமுக்தனுன அசலஸ்திதியுள்ளவனது காயம், போகா=போகத்தினுல்வரும் இன்பத்துன்பங்களால் மகிழ்வுசோர்வுறுது, உதயாத்த மனமு மாகாது, மற்றென்னெனில் சமமாகவே யிருக்குமென்றதாயிற்று. (172)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சமாதியினின்று மெழுப்பலாமென்ருலோசித்து, கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து பிராணசலனஞ்செய்து மன்னவனுக்குப் பிரஞ்ஞையை யுண்டாக்கல்:—ஆதலாற் கும்பனென்பன.

ஆதலா லிராமனேயவ் வணங்கனு ளந்தமெய்விட்
டேதமி லாதியந்த மின்றிய வறிவினுட்போய்
மேதகு சத்துவஞ்சேர் வேந்தனெஞ் சசையப்பண்ணித்
தீதிறன் னுடலின்மீளச் சேர்ந்தனள் கூடார்புட்போல்.
கும்பன்மெய் யாகிப்பூமே லிருந்தனள் குழல்போற்பாடத்
தம்பமா யிருந்தோன்மெய்யிற் சத்துவ குணஞ்சார்போதந்
தும்பிநேர் பாட்டைக்கேட்டுப் பையப்பையச் சூரியன்சே
ரம்புயம் போல்விரிந்தங் கவன்மன நிலையாயிற்றே.

(ப - ரை) ஆதலால்=சத்துவசேடமிருந்ததால், இராமனே=இராகவனே, அவ்வணங்க னுள்=அம்மங்கையானவள், அந்தமெய்விட்டு=அத்தேகத்தை விடுத்து, ஏதமி லாதியந்தமின் றிய வறிவினுட்போய் = குற்றமற்ற முதலுங்கடையுமின்றிய சைதன்யத்தி னுட்புகுந்து, மேதகுசத்துவஞ்சேர்=மேன்மைமிகுந்த சத்துவத்துற்ற; வேந்தன்நெஞ்சசையப்பண்ணி= மன்னவன் மனத்தை அசையச்செய்து, தீதில்தன் னுடலில்மீள=மாசற்ற தனது தேகத்தில் மறுபடியும், சேர்ந்தனள் கூடார்புட்போல்=வந்துறைந்தனள் நீடமுற்ற பறவையேமானும்.

கும்பன் மெய்யாகிப்பூமேல்=கும்பமுனிவன் காயத்தையடைந்து பூமியின்மீது, இருந் தனள்=உட்கார்ந்தாள், குழல்போற்பாட=வேணுகானம்போல் இனிமையாகக் கீதஞ்செய்ய, தம்பமாயிருந்தோன்=கம்பத்திற்குச் சமானமாக விருந்தவன், மெய்யில்=சரீரத்தில், சத்துவ குணஞ்சார்போதம் = சத்துவகுணத்தோடுகூடிய உணர்வானது, தும்பிநேர் பாட்டைக் கேட்டு=வண்டின் ரீங்காரம்போன்ற கானத்தைச் சிரவணஞ்செய்து, பையப்பைய=மெதுவு மெதுவாக, சூரியன்சேர்=இரவியியைந்த, அம்புயம்போல் விரிந்து=தாமரைபோல விகசி மாகி, அங்கு அவன்மனம் நிலையாயிற்றே=ஆண்டு அவனது உள்ளம் நிலையைமேவியது.

(ஸ்ரீ-வீர) இவ்வண்ணம் சிந்தித்துச் சூடாலை காணபஞ்சரத் தனது தேகத்தை யினிது விட்டு அத்தேகத்துட்புகுந்து அதனது ஆதியந்தவர்ஜித மாய ஹார்த்தப் பிரஹ்மலக்ஷண சித் தத்தத்துவத்தில், ஸ்திதியையடைந்தனள், ஆண்டு நிருவிகற்பசமாதியினுலே க்ஷீர உதகம்போல ஏகரசபூதமான சேதனமென்னும் அவனது சிதாபாச சம்வலிதபுத்தியின் தனிப்படுத்தற்கரு

கூல அசைவைப் பர்த்தாவின் சத்துவத்தினின்றும் செய்துவிட்டு மறுபடியு மவள் தனது தேகத்துட்புகுந்தாள், பறவை தனது நீடத்தினுட்போலும்; பின் கும்பாகிருதியினள் கிளம் பிக் குசுமஸ்தலத்திற்புகுந்து வண்டின் கூட்டத்தொனியினுலே சாமகானஞ்செய்ய முயன்ற னள்; அச்சாம கானத்தைக்கேட்டுச் சிற்சத்துவகுணசாலினியாய பூபதியின்றேகத்தில் உணர் வுண்டாயது, அதாவது, சிதாபாசசிதாராஜமதியானது, சிகித்துவஜ அகம்பாவசமஸ்கார முற் போதமடைந்ததனுல், நகசிகைபரியந்தம் உள்ளதேகத்தில் அகம்பாவ வியாப்தியால் உணர் வையடைந்தது; வசந்தத்திற் பத்மினியேபோலும்; சத்துவசம்பத்தியைக் கவர்ந்திருந்த சிகித் துவஜ மகிபதியினுடைய, சமாதியின் மூடியகண்கள் பிரபுல்லிதமாயின வப்போது அருக்க னைக்கண்ட அப்ஜிநியேபோலும்.

(ச) அவ்வணங்கனுள்=அந்தச்சூடாலை, சத்துவசேடத்தின் சத்தையை நிண்ணயித்துப் பாகாயப்பிரவேச வல்லமையாற் றன்றேகத்தைவிட்டுத் தனக்கும் இதரர்க்கும் சாதாரணமான சித்தத்துவத்திற் றிதிசேர்ந்திருப்பவளாய்ச் சிகித்துவச வேந்தனது சித்தத்தையசையப் பண்ணி மீளத் தன்னுடலிற்சேர்ந்தனள். (173-174)

தம்பமாயிருந்தோன் போதம்விரிந்து, பாட்டு=சாமகானம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மன்னவன் குரவற்கண்டு போற்றல்:—கண்டனன் என்பது.

கண்டனன் கும்பன்றன்னைக் களிப்புறு மனத்தனுகித்
தண்டலில் லருளாலென்னை வாழ்விப்பான் ருனேவந்தான்
பண்டையக் குரவனென்று பரவிநன் மலர்தூயேத்த
மண்டல வேந்தன்றன்னை மற்றவ னேக்கிச்சொல்வான்.

(ப - ரை) கண்டனன் கும்பன்றன்னை = பார்த்தனன் ஆசிரியரை, களிப்புறு மனத்த னுகி=சந்தோடத்தோடு கூடிய வுள்ளத்தனுகி, தண்டலில் அருளால்=தடையின்றிய பொரு ளால், என்னை=அடியேனை, வாழ்விப்பான் ருனேவந்தான் = ஈடேற்றும்பொருட்டு எனது வேண்டுகோளின்றியேதானே எழுந்தருளி வந்தனன், பண்டையக்குரவன் என்று=பிராசீன அவ்வருளாசிரியன் என்பதாக, பரவி=போற்றி, நன்மலர் தூயேத்த=சுகந்த புஷ்பாஞ்சலி செய்து பூசிக்க, மண்டலவேந்தன்றன்னை=இராஜ்யாதிபதியாகிய அரசனை, மற்றவன் நோக் கிச்சொல்வான்=கும்பமுனிவன் பார்த்துக்கூறுவான்.

(ஸ்ரீ - வீர) சாமகான தற்பரனுகி யெதிரிலிருக்கும் கும்பமுனிவனைக் கண்டான், மேலான திவ்யமேனியோடுகூடி வேறு சாமவேதமே வந்ததென்னுங் குரவனைக்கண்டு, அந்தோ அந்தோ ஆச்சரியம் யாங்கள் தன்னியர்களே, மறுபடியும் சுயமாகவே ஞானுசிரியன் எழுந்தருளி வந்தனன், என்றிவ்வண்ணங் கூறிக்கொண்டே யரசன், கும்பமுனிவனுக்கு குசுமாஞ்சலியைச் செய்தான், இதனுனே தவமகிமையால் முன்னர்ச் சேகரித்த புஷ்பங்கள் வாடவில்லையென்று தெரிகின்றது. தெய்வகதியால், சுவபாக்கிய உதயத்தானே, ஹேபக வன் தேவரீருடைய பவித்திரமான சித்தத்தில் மறுபடியுந் தரிசன அப்யுதய பலஸ்மிருதி கோசரத்தன்மையை யடைந்தோம், அல்லது என்னேயெமது பாக்கியசிந்தையானே, மகாத் மாக்கள் தாமாகவே, பரானுக்கிரக முயற்சியுடையவர்களே யாவர்களன்றே, மிகவும் பெரி யோர்கள் திருவருள் செய்வதில் எங்கே முன்னிட்டு நில்லாமலிருக்கின்றூர்கள். எங்களைப் பவித்திரஞ்செய்தலே யெழுந்தருளி வந்ததற்கு முக்கியகாரணமாகும், நான் கூறிய காரண

மன்றுயின் ஈண்டுவந்ததில் இரண்டாவது என்ன காரணந்தானுகும், சம்பவித்த அதனைக் கூறவேண்டும். (175)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அதற்குக் கும்பமுனிவன் பதிலுரைத்தலும் மன்னவன் றனது துக்க நிவர்த்தியை யுரைத்தலும்:—இங்கென்பது.

இங்குநின் றகன்றநாடொட் டின்றள வுன்பாற்சித்தம்
பங்கற நின்றதண்டர் பதியுநின் கூட்டம்போல
வங்கித மல்லவென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தேனின்னுற்
றுங்கமா யுற்றவின்ப சமாதியிற் றுயரந்தீர்ந்தேன்.

(ப - ரை) இங்குநின்றகன்ற நாள்தொட்டு = இவ்விடத்தினின்றும் விலகிய காலந் தொடங்கி, இன்றளவு=இதுகாறும், உன்பாற்சித்தம் = உன்னிடத்திலுள்ளமானது, பங்கற நின்றது=வேற்றுமையின்றி யிருந்தது, அண்டர்பதியும் = தேவலோகமும், நின் கூட்டம் போல=உனது சமாகமம்போன்று, அங்கிதமல்லவென்ன=ஆண்டிதமாகவில்லையென்றுகூற, அண்ணலே=தேவதேவனே, வாழ்ந்தேன்=கிருதகிருத்தியனுயினேன், நின்னுல் = தேவரீரால், துங்கமாயுற்ற வின்பசமாதியில் = பரிசுத்தமாயடைந்த ஆனந்த சமாதியின்கண்ணே, துயரந்தீர்ந்தேன்=துக்கங்கள் அனைத்தும் அகன்றேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) உன்னேடுகூட அநிந்திதமாக விருந்துபோனது முதற்கொண்டு என்னுடைய சித்தமானது உன்னேடுகூடவே யிருக்கின்றது உன்னையே ஸ்மரித்துக்கொண்டிருந்தது இதனுனே இரம்மியமாய சுவர்க்கத்திலுமிருக்கமாட்டேன் மற்றே உனது சமீபத்திலேயே யிருப்பேன் இப்போது, ஹே மன்னவனே! அநேக இரம்மியங்களினுடைய மத்தியிலும், சித்தத்திற்கு யாதுதான் இரம்மியமாமோ, அவ்வபீஷ்டமே உத்தியோகத்தானே யடைவதேயாகி முன்னிருப்பதாகின்றது, உத்தியோகமின்றி யின்றுகலின் உனது தரிசன உத்தியோகவயத்தானே யெனதாகமனமாம். என்னிடத்தில் யாதுதான் உனக்குப் பிரீதி ஹேதுவானவதிசயம் எனிற்கூறல்:—நினக்கொப்பாம் பந்து ஆப்தன் சுகிருத்துமித்திரன் சகாயன் நம்பத்தக்கவன் சீடனுந்தான் இந்த உலகத்தின்கண்ணே எனக்கு இல்லவே இல்லையாம்; அகோ ஆச்சரியம்! புண்ணிய பரிதபங்களோடுகூடிய எங்களது இம்மர்தாத்தின் பயனுண்டாயது திண்ணம், எக்காரணத்தாற்றுங்கள் அசங்காராயினும எங்களுடைய சமாகமத்தை விரூஞ்சிக்கின்றீர்களோ. (176)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) எனக்கும் தாங்கள் தந்தருளியசமாதி சுகதிருப்தியினுனே சுவர்க்கத்தில் வாஞ்சையில்லை யெங்கேனுந்திரிவன் எனல்:—நிற்விகற்பத்தென்பது.

நிருவிகற் பத்திலின்ப நிறைந்தபொன் னுட்டுமில்லை
யொருமையுற் றதனைமேவி யும்பரி லிம்பர்தன்னிற்
றிரிவனென் றரசன்சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்புகிற்பா
னரியவா நந்தவாழ்வி லயர்வெலா மறவாழ்ந்தாயோ.

(ப - ரை) நிருவிகற்பத்திலின்பம் = நிருவிகற்ப சமாதியிலாநந்தம், நிறைந்த பொன்னுட்டுமில்லை=சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்துள்ள சுவர்ணபுரியிலுங்கிடையாது, ஒருமையுற்றதனைமேவி=ஏகாக்கிரமா யதனையடைந்து, உம்பரிலிம்பர்தன்னில் = பரலோகத்திலேனும் இகலோகத்திலேனும், திரிவன் என்றரசன்சொல்ல=சஞ்சரிப்பேனென்று மன்னவன்

கூற, கும்பனுஞ் செப்புகிற்பான்=கும்பமுனிவனும் கூறத்தொடங்குவான் அரியவாநந்தவாழ்வில்=அருமையான சுகவாழ்வையடைந்து, அயர்வெலா மறவாழ்ந்தாயோ=சகல துயரங்களுமில்லாமல் வாழ்ந்தனையோ.

(ஸ்ரீ - வீர) தங்களாற் கொடுக்கப்பெற்ற யோகயுக்தியினுனே விசிராந்தியையடைந்தனனியான், இங்ஙனமிதன்கண்ணே விசிராந்தியோ அங்ஙனம் சுவர்க்கத்திற்ருன் எங்கே விசிராந்தி கிடைக்கும்; என்பொருட்டுத் தாங்கள் உபதேசித்தருளியதேயாய சொச்சமான சொப்பிரகாச பூமானந்த சமஸ்திதியையே நன்குபற்றிச் சுவர்க்கத்திலேனும் பூமிதலத்திலேனும் இஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பேன். மகாநந்த பரமபதத்தில் விசிராந்தியை யடைந்தனையோ. (177)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கிருதகிருத்தியத் தகைமையைக் கும்பன் வினுதல்:—பேதமென்பது.

பேதமே வடிவமான துன்பங்கள் பேதித்தாயோ
போதல்போ தினிதாஞ்சங்கற் பத்தினிற் பூண்டவின்பந்
தீதென வேருஞ்செற்றுச் சமதரி சனமுற்றுயோ
யாதினும் வீடுபெற்றற் றியைந்தசெய் தின்புற்றுயோ.

(ப - ரை) பேதமே வடிவமான துன்பங்கள் பேதித்தாயோ=வேற்றுமையே ரூபமான துக்கங்களைத் துரட்படுத்தினுயோ, போதல்போதினிதாம் = தொடங்கும்போது மாத்திரம் இனிமையாம், சங்கற்பத்தினிற் பூண்டவின்பம்=எண்ணத்தின்கண்ணே பொருந்திய வாகந்தம், தீதென=கொடியது என்று, வேருஞ்செற்று=சல்லிவேருமில்லாமல் அழித்து, சமதரிசனமுற்றுயோ=ஒப்பாயகாட்சியை அடைந்தனையோ, யாதினும் வீடுபெற்றற்று=எதனினும் தள்ளுதல் கொள்ளுதலின்றி, இயைந்தசெய்து=சேர்ந்தவற்றை மாத்திரமாற்றி, இன்புற்றுயோ=ஆனந்தத்தை யடைந்தனையோ.

(ஸ்ரீ - வீர) இந்தப் பேதமயமான துக்கத்தை யத்தியந்தம் கடந்துவிட்டாயோ, ஆபாதரம்மியங்களாய சங்கற்பங்களினின்றுண்டாம் இரதியானது அத்தியந்தம் நிர்மூலத்தன்மையை யடைந்துவிட்டதா! ஹேயயடைந்து விட்டதோ! உனக்குப்போகம் நீரசத்தன்மையை யடைந்துவிட்டதா! ஹேய பொருள் ஆதேய அதிதமாய்ச் சாந்தமாய், சமத்தினுனே சமஸ்திதியானது வலிதிற்கிடைத்த பொருள்களிலுண்டாயதா? கிளர்ச்சியில்லாமல் உனதுமனம் திதமாயதா? (178)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அரசன் றனது அநுபூதியையறைதல்:—எனலும், பயமென்பன.

எனலுநின் னருளாற்பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாம்விட்டப்பான்
மனநிலை நின்றேன்மாயைக் கரைகண்டேன் வருபேறெல்லாங்
கனமுறப் பெற்றேன்கேட்கக் காணவேண் டுவதொன் றில்லை
யனவா தமுநிறைந்தே னயர்வற்றேன் பிறவியற்றேன்.

பயமற்றேன் மோகமற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய்நின்றே
னுயர்வுற்றே னெல்லாமானே னெருசெய லற்றேன்விண்ணு
ளியலொத்த தெளிவாய்ச்சாந்த மெய்தினே னென்றுன்மோகச்
செயன்முற்றுங் கடந்தசிந்தைச் சிகித்துவ சப்பேர்மன்னன்.

(ப - ரை) என்லும்=என்று கூறுதலும், நின்னருளால்=உனது கிருபையால், பங்கிற்றெய்வத்தால்=என்பக்கத்திருந்த தெய்வத்திருவருளால், எலாம்விட்டப்பால் = யாவற்றையும் விடுத்து அதீதமான, மனநிலைநின்றேன்=மனத்திதியின்கண் ணிருக்கின்றேன், மாயைக் கரைகண்டேன்=சமுசார சீமாவைக்கண்டேன், வருபேறெல்லாம் கனமுறப்பெற்றேன்=அடையவேண்டிய பயனையெல்லாம் நன்ருக அடைவுற்றேன், கேட்கக்காணவேண்டுவதொன்றில்லை=சிரவணிக்கத்தக்கதாகவோ தரிசிக்கத்தக்கதாகவோ ஒன்றுமே கிடையாது, அனவாதமுநிறைந்தேன்=எப்போதுமே யெங்குமேயுள்ளேன், அயர்வற்றேன் பிறவியற்றேன்=தாகமும் ஜனனமும் முற்றுமற்றுவிட்டேன்.

பயமற்றேன் மோகமற்றேன்=அச்சமில்லேன் மயக்கமில்லேன், பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றேன்=இராகமில்லேன் ஒப்பாய்நின்றேன், உயர்வுற்றேன் எல்லாமானேன் = மேன்மையையடைந்தேன் சருவமுமாயினேன், ஒரு செயலற்றேன்=ஒரு தொழிலுமில்லேன், விண்ணுள் இயலொத்ததெளிவாய்=ஆகாயத்துள் ளியற்கைத்தெளிவை யொத்திருக்கின்றேன், சாந்தமெய்தினேன் = பரமசாந்தியை யடைந்துள்ளேன், என்ருன் = என்று கூறினுன், மோகச்செயல் முற்றுங்கடந்த=மயக்கத்தொழில் முழுவதும் தாண்டிய, சிந்தை=மனத்தையுடைய, சிகித்துவசப்பேர் மன்னன்=சிகித்துவசன் என்னும் பெயர்வாய்ந்த அரசன்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே பகவன்! உனது திருவருளானே திருசியங்கடந்த கதியானது காணப்பெற்றது, சமுசார சீமாந்தமானது அடையப்பெற்றது, அடையவேண்டிய நிச்சயம் அடையப்பெற்றது, இனி யெனக்குபதேசிக்கத்தக்கது யாதொன்றையுமே காணேம், சிறிதுஞ் சந்தேகமே கிடையாது. யாண்டுமே அதிதிருப்தனுகியுள்ளேன், சுரமற்றவனுகிச் சுகமாகவிருக்கின்றேன், எனது நிர்வாசனையானது என்னிடத்திலேயே யிருக்கின்றது ஆகலின் என்னைத்தவிர ஒன்றையுங்காணேம்; நின்னைப்பார்க்கினும் அன்னியஞ் சிறிதும் இல்லவேயில்லையாயின் நீ யெத்தகையனுக எஞ்சியுள்ளாய் எனின் ஆண்டுக்கூறல்:—பயமற்றேனென்பதாதி. சமுசாமென்பதே யெனக்குக் கிடையாது, மோகமும் பயமுமற்றேன் மொய்த்திடுமிராகமற்றேன், நித்திய உதிதன், சமன் சமாசயன், சர்வசௌமியன், சர்வான்மகன், சகல அசைவுகளுமற்றவன் ஆகாசகோசம்போற்றெளிந்தவன், சமமாகவே யிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

(ச) அயர்வு=சந்தேகம்.

சமமாய்=சர்வகதமான பிரமமாய், ஒரு செயலற்றேன்=களத்திர புத்திராதி மமதாபாசமனைத்துங்கழன்றேன், சாந்தம்=மகிழ்வு, சோர்வு இன்மை=சௌமியம், ஆசயம் = அபிப்பிராயம்.

(179-180)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அவ்விருவர்தம் ஆத்மவித்யா விலாசத்தையே வருணித்தல்:—அவ்வகை, யியலென்பன.

அவ்வகை யிரண்டுபேரு மாத்தும தத்துவத்தின்
செவ்விய விசாரத்தாலுந் தெளிதரு மொழிகளாலுந்
தவ்வறு நேயமிக்கோர் தம்மிற்று முணர்தலுற்று
வெவ்வன மோடைகுன்று வேறற வெங்கும்வாழ்ந்தார்.

இயலறி வன்புசெய்கை யிணையற்ருேர் பற்றும்வீடு
மயலற விட்டுத்தென்றற் கசைவுரு வடகுன்ருெப்பார்
பயிலுட லொருகாற்றூளி படர்விப்பா ரொருகானீறு
வியனுற வணிவரோர்காற் சந்தன விரையேசேர்வார்.

(ப - ரை) அவ்வகை யிரண்டுபேரும்=அந்தப்பிரகாரம் இரு இருஷிகளும், ஆத்துமதத்துவத்தின்=பரமான்ம வடிவ வத்துவின், செவ்விய விசாரத்தாலும் = சிறந்த ஆராய்ச்சியிலும், தெளிதரு மொழிகளாலும்=தெளிவோடுகூடிய வசனங்களினுலும், தவ்வறு நேயமிக்கோர்=தவராத நேயமிகுந்தவர், தம்மிற்றும்=பரஸ்பரம், உணர்தலுற்று=அறிதலுற்று, வெவ்வனம்=பாலைவனம் குளிர்ந்த சோலைமுதலிய விடங்களிலும், ஓடை=நீர்த்தளங்களிலும், குன்று=மலைப்பிரதேசங்களிலும், வேறற=பேதமில்லாமல், எங்கும் வாழ்ந்தார்=எவ்விடத்திலும் உலவி வாழ்ந்துவந்தார்கள். எவ்வனமெனினுமமையும்.

இயலறி வன்புசெய்கை யிணையற்ருேர்=நடையுடை யுணர்வுநேய நல்வினையாவுமொப்போரொப்பிலாதோர், பற்றும் வீடும் மயலறவிட்டு=கொள்ளத்தக்கது இது என்றும் தள்ளத்தக்கது இது என்றும் உண்டாம் மயக்கமில்லாமல் விடுத்து, தென்றற்கசைவுரு வடகுன்ருெப்பார்=மந்தா நிலத்தினுலே சலிப்புருத சுமேருகிரியினையொத்தவர், பயிலுடலொருகாற்றூளிபடர்விப்பார்=சஞ்சாரங்களிலமைந்த சரீரம் ஒருபோது தூளியமரும்படியு மிருப்பார், ஒருகால்நீறு வியனுறவணிவர் = ஒருபோது பஸ்மத்தைக் கண்டோராச்சரியப்படும்படியணிந்து கொள்ளுவர், ஓர்கால்=மற்ருெருபோது, சந்தனவிரையே சேர்வார்=குளிர்ந்த சந்தனத்தின் குழம்பே பூசிக்கொள்வர்.

(ஸ்ரீ - வீர) எனக்கூறிய பிரகாரமான ஆத்மநீதியத்தியாத்ம விசித்திரங்களாய கதைகளினுலே பரஸ்பரம் சம்பாஷணை செய்துகொண்டிருந்தார்கள், அறியவேண்டியதை யறிந்தவர்களாகிய அவ்விருவரும் அவ்வனத்தில் மூன்று முகூர்த்தபரியந்தம் இருந்தார்கள்; அநேகருபமாய வனங்களிலும், ஆரண்யங்களிலும், தடங்களிலும், சாரங்களிலும், குல்மஜாலங்களிலும், சிருங்கங்களிலும், தாழ்வரைகளிலும் குகைகளிலும் கெவிகளிலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; ஒப்பேயாய் ஒப்பான நேயமுடையவர்கள் ஒன்ருகவே கூடியிருப்பவர்கள், ஒன்ருகவே யுதிதமானவர்களாய்ச் சித்தவிருத்தியினுலும் சமமாகவே யிருப்பவர்கள், பாஸ்பரம் தங்களது அநுபவத்தைப் பேசிக்கொள்ளுபவர்கள், சமசத்துவமுடையவர்கள் சம உற்சாகமுடையவர்கள், ஆகி யெப்போதும் ஒன்ருகவே யிருந்தார்கள். பிதுர்க்களையும் தேவர்களையும் அருச்சிப்பார்கள், ஒன்ருகவே புஜிப்பார்கள், நீர்நிறைந்த சீதளப்பிரதேசங்களிலும், தாபப்பிரதேசங்களிலும் ஒப்பாகவேசரிப்பார்கள், சமமதியுடையவர்களாகவே யிருந்தார்கள்; அநிகேதஸ்திதிலக்ஷணமறைதல்: இதுவீடு இதுவல்லவென்னும் விகற்ப விவகாரத்தை அவர்களுடைய மனமான துகவரவேயில்லை, தேவகிரியைத் தென்றலேபோலும்; பிரியாப்பிரிய விகற்பமும் அவர்களுக்குண்டாக வில்லையெனல்:—பயிலென்பதாதி. நல்ல இருதயமுடைய அவர்கள் ஒருபோது ஓரிடத்தே தூளிகளானே வெளுத்தமேனியர்களாகிச் சரிப்பார்கள், சிலவிடத்தே சந்தனம்பூசிய மேனியர்களாகித் திகழ்வார்கள், சிலபாற்பஸ்மாநுரஞ்சிதர்களாகித் திகழ்வார்கள்.

(181-182)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) இவ்வாறு சிலகாலமானபின் நாயகனது தேஜஸைநோக்கிப் பரீக்ஷார்த்தம் தன்வயப்படுத்தமுயலல்:—சிறிது இழிவறு என்பன,

சிறிதுநா ளுடனேவாழ்ந்து தேமொழி வேந்தைநோக்கிப்
பிறிவுறு கணவன்சால வுதாரமாய்ப் பீடையற்ருன்
செறியெழில் விடலையாகுஞ் செல்வம்பூ மனையுமெல்லாம்
வறியபோ லவமாய்ப்போமால் வாழுந ரிலாமையாலே.

இழிவறு ஞானம்பெற்ருே ரியல்புறத் தானேவந்த
தொழிவுற விடுவரென்னி லுண்மையை யுணர்ந்ததென்னும்
வழிபடு மன்னனம்பான் மணஞ்செயற் கானதொன்றை
யழிவறு மறிவினுலிங் கமைத்துமென் றுளத்திலெண்ணி.

(ப - ரை) சிறிதுநாள் உடனே வாழ்ந்து = கொஞ்சக்காலம் பிறியாமல் வாழ்ந்து, தேமொழி=மதுரவாக்கினையுடைய சூடாலையானவள், வேந்தைநோக்கி=அரசனைப்பார்த்து; பிறிவுறு கணவன்=தவப்பொருட்டு நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தநாயகனுனவன், சாலவுதாரமாய்=மிகமகத்தாய், பீடையற்ருன்=துயரங்கள் யாவுமேகளைந்தான், செறியெழில்விடலையாகும்=மிகவும் பொருந்திய கவினையுடைய நவயவ்வனனுவன், செல்வம்பூ மனையுமெல்லாம் = ஐசுவரியம்பூ கிருகமும் யாவும், வறியபோல்=வீணேபோல, அவமாய்ப்போம் = பயனின்றியே போகும், வாழுநரிலாமையாலே = வாழ்பவரில்லாமையாலே, பிறிவறுபாடமேல் வெளிப்படையேயாம்.

இழிவறு ஞானம்பெற்ருேர்=இழிவில்லாத ஞானத்தையடைந்தவர், இயல்புறத்தானே வந்தது=சுபாவமாக வலிதில் வந்ததை, ஒழிவுறவிடுவர் என்னில்=நீங்குறுமாறு தியாகிப்பாரென்ருல், உண்மையையுணர்ந்தது என்னும்=யதார்த்தத்தை யறிந்தது என்னபிரயோஜனமாம், வழிபடுமன்னன்=சீடனுகிய அரசன், நம்பால் = நம்மிடத்தில், மணஞ்செயற்கானதொன்றை=விவாகஞ்செய்து கொள்ளுவதற்காகிய யுக்தியொன்றை, அழிவறுமறிவினுல்=கெடாப்பிரஞ்ஞையினுல், இங்கு=ஈண்டு, அமைத்துமென்றுளத்திலெண்ணி = அமைப்போமென்று மனத்திற்சிந்தித்து.

(ஸ்ரீ-வீர) சில தினங்களுக்குட்டானே சமசித்தத்தன்மையானும் சத்துவ நிர்வாசனுசித்தத்தா லுற்கிருஷ்டத்தன்மையானுமே, ராஜா கும்பமுனிவனைப்போலவே விளங்கினுன்; தேவதேவனைப் போற்சோபையோடு இலங்கும் சிகித்துவசனை நோக்கி, கேவலமித்திரபாவத்தானே பாஸ்பர உபபோஜகப்பிராரப்த போகோத்தரகாலம் ஆகிய தம்பதிபாவ உபபோஜகப்பிராரப்த உற்பவகாலத்தில் அம்மானினியாகிய சூடாலையானவள் சிந்திப்பாளாயினுள், ஜீவன்முக்தர்கட்குக் கிடைத்தபடியாய போகத்தை யநுபவிக்கலாமன்ருே, அதர்மரோகசிரமாதிஹேதுக்களாய போகங்களினின்றும், லோகசங்கிரகப்பொருட்டு, நிவிருத்தியடையத்தக்கதே, ஈண்டோ அதன்பிராப்தியிலதேயாம், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—கணவன் என்பதாதி. சொந்தநாயகன் உதார ஆத்மா, அரோகதிடகாத்திரன் நவவயதுடையவன், கிருகங்கள் புட்பஜாலங்கள், என இவ்வண்ணம் சர்வசாமக்கிரீயிருந்தபோதினும், யாவள் தனதுபர்த்தாவினிடத்தில், காமவதியாயிலாளோ, அவள் அஜீவன் முக்தையேலாயின் பர்த்தாவினது உபபோகவிகாத பாவத்தினுலே கெட்டவளாவள். ஜீவன் முக்தையேலாயினே, லோகசங்கிரகபங்கத்தாலுண்டாம் நிந்தாதியானே கெட்டவளேயாம். அநிந்தியமான தனது உதாரார்த்தமாகப்போகம் வலிதிற்கிடைத்தபோதினும், அறியவேண்டியவற்றை யறிந்தவனுலே எப்போதுமே யெள்ளித்தள்ளிவிடும் அத்தத்துவஞ்ஞனுலே, யாது அதிகபயன் அடைவுற்ற கெடுக்கும். ^ புஜிக்கத்தக்க.

தாகும், ஒரு சிறிதுமேயிலதாம்; ஆகையால் எனது பிரஞ்ஞையினுலே சிறிது பிரபஞ்சம் விரைவில், இயற்றுவேனுக, இவ்வனத்தின்கண்ணே யெதனுலென்னிடத்தில் மானதனுகிய இப்பூபதி பர்த்தா இரதிசுகத்தை யடையாநிற்பனே, என்றினிதாகச் சிந்தித்துக் கும்பவேடந் தரித்திருக்கும் சூடாலையானவள், கானனகுல்மத்திலிருக்கும் கோகிலத்தைப் பார்த்து கோகிலமானது கூறுவதேபோலும் நாயகனைநோக்கிக் கூறத்தொடங்கினுள்.

(ச) உதாரமாய் = உதாரசித்தனுய், பீடையற்ருன் = சிந்தனையற்ருன், இருவரும் எவள்போகேச்சை விடலையாகும், இவ்விதமான சுகசாதன சம்பத்துள்ள தேகமிருக்கவும், யுடையவளாகாள் அவள் இறந்தவளாம், அபிடேதசுகத்தியாகத்தினுலென்க. தனது மகாசு

இழிவறு=நிந்தையற்ற, இயல்புறவந்தது=நியாயமாகக்கிடைத்ததுமாகிய என்னும்=என்ன சுத்தை, ஞானம்பெற்ருேர்=பிரஹ்மஞானிகள், ஒழிவுறவிடுவரென்னில், நியாயசுகத்தியாகி வியர்த் பிரயோஜனந்தான் சாதித்ததாம், ஒன்றுமின்றென்பது பொருள். அக்காரணத்தினுல், அழிவறுமறிவினுல் = தனது தனையாமென்று முற்கூறியதே பொருள். மன்னனம்பால் வழிபடு மணஞ்செய்தற்கேதுவான, ஒன்றை=ஒரு பிரஞ்ஞா விசேடத்தால், சூடாலை தலைவனைநோக்கிச் சொல்வாள் கற்பனையை, அமைத்துமென் றுளத்திலெண்ணிச் புஷ்பலதாமண்டபங்கள் என்பதாம். (183-184) எனப் பிற்கவியுடன் அன்னுவயம் செய்க. விரித்துரைத்தல்:—தலைவன், நீங்கருமென்

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அக்கற்பனை யின்னதென பன.

தலைவனை நோக்கிச்சொல்வாள் சதமக னுலகினின்ருேர்
நிலைபெற விழாவுண்டாங்கே நேருநா ரதரோ டியானு
மூலைவற நிற்றல்வேண்டு முயர்விதி வலியார்வெல்வர்
மலைமிசை யிரவிபோங்கால் வருவனிவ் விரைவிலிங்கே

நீங்கரு முணர்விஞேடு நீயிவ ணிருத்தியென்ருேர்
தேங்கமழ் மலரின்கொத்தைச் சிகித்துவ சனுக்குநல்கி
யோங்கினள் விசும்பிலேகி யவன்விழி யுருதமட்டிற்
ருங்கிய கும்பன்மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவமானுள்.

(ப - ரை) தலைவனை நோக்கிச்சொல்வாள் = நாயகனை நோக்கிக்கூறுவாள், சதமகன் உலகினின்ருேர் = இந்திரனுடைய உலகத்தில் இன்று ஒரு, நிலைபெற விழாவுண்டாங்கே= நியமமாக நடக்கும் திருவிழாவுண்டு அவ்விடத்தில், அதற்காக, நேருநாரதரோடியானும்= வந்துசேரும் என்றந்தையோடு யானும், உலைவறநிற்றல்வேண்டும்=இன்றியமையாது இருத்தல்வேண்டும், உயர்விதி வலியார்வெல்வர் = மேலானவிதியின் வலுமையை வெல்லுநர் எவரே, மலைமிசை யிரவிபோங்கால்=அஸ்தாசலத்தின்கண்ணே சூரியன் செல்லும்போது, வருவனிவ்விரைவிலிங்கே=வந்துசேருவன் இந்த வேகமாகவே இவ்விடத்தில்.

நீங்கரு முணர்விஞேடும்=நல்ல பிரஞ்ஞையோடுங்கூடியே, நீ யிவணிருத்தி=நீ யிங்கு இருப்பாயாக, என்ருேர் தேங்கமழ்=என்றுசொல்லி ஒருவாசனையும் தேனும்பில்கும், மலரின்கொத்தை=புட்பமஞ்சரியை, சிகித்துவசனுக்கு நல்கி = மன்னவன் கையிற்கொடுத்து, ஓங்கினள் விசும்பில் = கிளம்பினள் ஆகாயத்தில், ஏகி=சென்று, அவன்விழியுருதமட்டில்= அவன் நேத்திரம் நோக்காதவளவில், தாங்கிய கும்பன்மேனி=முன்றரித்த கும்பமுனிவனது

திருமேனியை, தவிர்ந்து தன்வடிவமானுள் = நீக்கித் தனது சூடாலை வடிவத்தை யடைந் தனள்.

(ஸ்ரீ - வீர) இன்று சைத்திரமாசத்தின் சுக்கிலப்பிரதி பத்திவசம்பெரிதாம், சுவர்க்கத்தில் தேவ இருஷி சபாமேலனம் ஆகிய மகா ஆரம்பமானது தேவேந்திரனுக்குண்டாம்; நாரதருடைய முன்பாக ஆண்டு என்னுற்சன்னிதானம் செய்யத்தக்கதாம்; எங்ஙனம் நியதியானது இருப்பதாமோ, அது ஒருபோதுந் தாண்டமுடியாததேயாம்; சமுத்வேகத்தை யடையாத நவபுட்பங்களில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும், உன்னுல், இவ்வனுவனியில், மாலைப்போதுவரை எனதுவரவை யெதிர்பார்க்கவேண்டும், இன்றுமாலையில் வந்தேசேருவன் விண்டலத்தினின்றும் வருவனே வரேனே என்று விகற்பம் செய்யவேண்டியதேயில்லை, இது நியதமேயாம், சுவர்க்கத்தினும் மிகமிக மிகுந்ததே யுனது சங்கம் எனது சந்தோடப்பொருட்டு; கும்பமுனிவன் இவ்வாறுகூறி யன்பின்நிமித்தம் அன்பன்பொருட்டுத் தன்னுடைய பிரீதியேபோன்ற மனோரம்மியமாய கற்பதரு ஜன்னியப்பூங்கொத்தைக் கொடுத்தனன்; தாங்கள் சீக்கிரம் வரவேண்டியது என்பதாகப் பூபதிபுகலும் போதிலேயே, சாந்நிர்ஜலமேகமேபோலும் வனத்தினின்றும் ஆகாயத்திற்கிளம்பினன்; சிகித்துவசன் சொல்லாநின்ற அம்முனிவனை அப்போது திருட்டிவிரியத்தக்க தேயாவதி பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தனன், மேகத்தை விழித்துக்கொண்டே எறிட்டுப்பார்க்கும் மயிலேபோலும், ஞானிகளுடைய அன்பானது விடமுடியாததல்லவோ, சிகித்துவஜனுடைய திருஷ்டியினீற்ருகாயத்திற் கும்பமேனியைவிட்டு வாரிஸ்ரீயானது சாந்த ஆவர்த்தமானதேபோலத் தனது முத்தையாஞ் சூடாலை வடிவத்தை யெடுத்தனள்.

(ச) தியானஞ் செய்துகொண்டு சமாதியிலிருந்து விடாமல், புஷ்பங்களோடு விளையாடிக்கொண்டு, சாதாதியில் மேகம் வேகமாக லகுத்தன்மையால் விண்ணிற்கிளம்பும் என்பதேபோலவாம். திருஷ்டி=நயனரஸ்மி, வாரிசம்ருத்தியானது ஆவர்த்தம் சாந்தமாகிய வழிதற்சொரூபமாகவே யிருக்கும். அதுபோலென்பதாம். (185-186)

ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இல்லத்திருந்து இராஜகாரியம் நடாத்தி மாலைப்போதில் வாட்டத்துடன் சூடாலை வந்துசேர்தல்:—இந்திரனென்பது.

இந்திர னிருக்கையேய்ந்த வில்லம்புக் கறியாவண்ண
மந்திர நெறியின்மன்னன் காரிய மரபிற்செய்து
சந்திர வதனிமீண்டுங் கும்பனுய்த் தலைவன்றன்பால்
வந்திழி வுற்றுச்சால வாடிய முகத்தள்போலாய்.

(ப - ரை) இந்திரனிருக்கை யேய்ந்த=தேவேந்திரனது வாசஸ்தானம்போன்ற, இல்லம்புக்கறியாவண்ணம்=அந்தப்புரம் புகுந்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல், மந்திரநெறியில்=மனுநீதிப்படி, மன்னன் காரியம்=இராஜகாரியம், மரபிற்செய்து = ஒழுங்காக நடத்தி, சந்திரவதனிமீண்டும்=இந்துமுகி மீளவும், கும்பனுய்=கும்பமுனிவனுகி, தலைவன்றன்பால்=நாயகனிடத்தே, வந்திழிவுற்று=ஆகாயமார்க்கமாக வந்திறங்கி, சால வாடிய முகத்தள்போலாய், அத்தியந்தம் வாட்டமடைந்த வதனத்தினள்போலாய்,

(ஸ்ரீ - வீர) விளங்காநின்ற கொடிகளோடுகூடி யுண்மையானேயே அநேகம் பூங்கொத்துகள் கிளம்பி நிற்பனபோன்ற ஆகாரச்சேர்க்கையை யுடையதாகிய கற்பவிருக்ஷ உபமமான புரத்தையடைந்தனள் தன்னுடைய சுவர்க்கம்போன்று இரம்மியமாய் அந்தப்புரத்துள் ஆகாய

மார்க்கமாக ஒருவருக்குந் தெரியாமலே புகுந்து, அல்லலனுகூல மிகுந்த அந்தப்புரத்துட்புகுந்து, வசந்தமாச மகா இலக்குமியானவள் விளங்காநின்ற கொடிகளோடுகூடிய விருக்ஷத்துட் புகுந்ததுபோலிருந்தது. ஆண்டுச் சகல இராஜகாரியங்களையும் வேகமாக நடத்திவிட்டுச் சிகித்துவஜனுடைய முன்பாக, விருக்ஷத்தினின்றும் பலமேனும் புஷ்பமேனும் வீழ்வதேபோலக்குதித்தனள்; (187)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) குரவன் வாட்டமாயிருத்தலைக்கண்டு மன்னவன்றேற்றுதல்:—பனி, தத்துவவென்பன.

பனிபடர் மதியமென்னப் பங்கய மென்னச்சோம்பி
நனிமுகம் வாடிச்சிந்தை யயர்விலா ணனுகலோடும்
புனிதநா யகனுநோக்கிப் பொருக்கென வருந்தியெந்தாய்
துனியுறு கின்ருர்போன்ருய் துயரென துடைத்தியென்னு.
தத்துவ ஞானமுற்ரேர் தளர்வுருர் மகிழார்கஞ்சப்
பத்திரம் பயின்றநீரிற் பற்றுமோ வென்றலோடுங்
குத்திர மேனிக்கும்பன் குழம்புறு குழலின்பண்போற்
சித்திர மாகவொன்றைச் சிகித்துவ சனுக்குச்செப்பும்

(ப - ரை) பனிபடர் மதியமென்னப் பங்கயமென்ன = துகினம்பரந்த சந்திரனைப்போன்றும் தாமரையைப்போன்றும், சோம்பி=கருகி, நனிமுகம்வாடி = நன்ருக வதனம் வாட்டத்தை யடைந்து, சிந்தையயர்விலாள் = சித்தமானது வாத்தவமாக வாடாதவள், ணனுகலோடும்=மன்னவன் எதிரில் வந்தபோது, புனிதநாயகனும் நோக்கி=பவித்திரமான கணவனும் பார்த்து, பொருக்கென வருந்தி=திடுக்கென்று கஷ்டப்பட்டு, எந்தாய்=எனது ஞானுசிரியரே! துனியுறுகின்ருர்போன்ருய்=துயரமுறுகின்ருர்போ லிருக்கின்ருயே, துயரமென்=துக்கமுற்றதியாதோ, துடைத்தியென்னு=அடியோடும் விடுத்தியென்னு.

தத்துவஞானமுற்ரேர்=பிரஹ்மவித்தையை யடைந்தவர், தளர்வுருர் மகிழார்=வாட்டத்தையேனும் சந்தோடத்தையேனும் அடையமாட்டார்கள், கஞ்சப்பத்திரம் பயின்றநீரில்=தாமரையிலைமேனின்ற நீரேபோல, பற்றுமோ வென்றலோடும் = சம்பந்தமுறுமோ என்றபோது, குத்திரமேனிக்கும்பன் = பொய்வேடம் வாய்ந்த கும்பமுனிவன், குழம்புறு குழலின்பண்போல்=உழலாநின்ற வேணுகானம்போல, சித்திரமாக ஒன்றை=விசித்திரமாகவொன்றை, சிகித்துவசனுக்குச்செப்பும்=மன்னவனுக்குக்கூறும்.

(ஸ்ரீ-வீர) பர்த்தாவினுடைய சன்னிதியில், துயரமின்றிய மனத்தினளேயாயினும், நீகாரசகித இந்துவைப்போலவும், பட்டுப்போன அம்புஜம்போலவும், யவ்வன மத்தியதையாகிய சூடாலையானவள் தனது முகத்தைக் காரொளியாகக்காட்டினுள். அத்தகைய ஆகாரத்தோடுகூடிய முகத்தைக்கண்டு திடுக்கென்று சிகித்துவஜன் எழுந்து, மிகுந்த துயரத்தோடுகூடிய சித்தத்தையுடையவனுய், ஆதரவோடுகூட இவ்வாறு கூறத்தொடங்கினுன். ஹே தேவபுத்திரனே! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், துக்கிதமனத்தினனைப்போற் காண்கின்றனையே, முகவாட்டக்குறியால், குரவனே நீ மனத்தாபத்தை விட்டொழிப்பாயாக; இதோ ஆசனம் உட்காரலாம்; அறியவேண்டியதை யறிந்தவர்களாகியசாந்தர்களோ, சுவஸ்தமாய பதுமங்கள் நீர்த்தண்மைத்திதியை பற்ருததேபோல ஹர்ஷவிஷாத ஜன்னியத்திதியைப் பற்ற

மாட்டார்கள்; அப்பூபதியாலிவ்வாறு கூறப்பெறவே, கும்பமுனிவன் ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டே, ப்ராஷ்பருத்தகண்டஜத்தன்மையாற் சிரணவம்சத்தொனிபோன்ற துக்கிதவாணியினுலே கூறத்தொடங்கினுன்,

(ச) சியாமா=இராத்திரி, இந்துவைப்பனியான் மறைப்பதேபோல மரையையும் மடக்கும். நீடுந்தாமரையிலே நீர்நிகர்வார். (188-189)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அறியவேண்டியதை யறிந்த மகான்கள் மகிழ்ச்சி வாட்டத்தாலுண்டாந்திதியைப் பற்றமாட்டார்கள், என்று யாதுகூறப்பெற்றதோ, ஆண்டுச் சிறிது சிறப்பைக்கூற விழைந்துகொண்டு கும்பமுனிவன்கூறல்:—உடலென்பது.

உடலுள வளவுங்கன்மேந் தியத்துட னுறல்செய்யாரேற்
றிடமுறச் சமசித்தத்தே செறிபவ ரறிஞரல்லார்
சடர்களே யாவர்தானே சார்வுறு மவத்தைவென்று
விடநினைத் தறிவிலாதார் வீணிலே மெலிந்துநைவர்.

(ப-ரை) உடலுள அளவும்=தேகமிருக்கும்பரியந்தம், கன்மேந்திரியத்துடன்=கருமேந்திரியங்களுடன், உறல்செய்யாரேல்=சேர்ந்திராரேல், திடமுறச்சமசித்தத்தே செறிபவரறிஞரல்லார்=திடமாகச் சமசித்தத்துடனிருந்து இவ்வாறின்றிப் பொருந்துமவர் ஞானிகளல்லர், சடர்களேயாவர்=மௌட்டியர்களேயாவர், தானேசார்வுறு மவத்தைவென்றுவிட=சுயமாகவே வந்துசாரும் அவஸ்தையை வெற்றிகொண்டுவிட, நினைத்து = எண்ணி, அறிவில்லாதார்=அறியாதவர்கள், வீணிலே மெலிந்துநைவர்=வாளாவாடித் துன்புறுவர்.

(ஸ்ரீ-வீர) உடலுளபரியந்தம் அவஸ்தைகளில், சமசித்தத்தன்மையானே யாவர் கருமேந்திரியங்களுடனே இராரோ, அவர் தத்துவவித்தரேயல்லர் மற்றேசடரேயாவர்; ஞானத்தாலுண்டாய சமசித்ததை இடையிலேற்பட்ட கருமேந்திரிய சேஷ்டைநீக்கமே ஞானிகட்கிலக்கணமன்றுமென அஃதில்லாததுபோன்ற தத்துவ வித்துக்கள், அகப்படார்கள் சமசித்தத்தன்மையிருந்தபோதினும் பிராரப்தகருமத்தா லேற்பட்ட கருமேந்திரிய சேஷ்டோற்பவமாத்திர அபராதத்தானே என்பது கருத்தாம். அதத்துவஞ்ஞர்களிடத்திலோ அவ்வாறின்றுமென்றுகூறல்:—அதத்துவவித்துக்கள் மூடர்கள் சமசித்தத்வ அபாவத்தானே வலிதிற்கவரப்பெற்றனவாய அவ்வக்கருமேந்திரிய நிக்கிரக அவஸ்தைகளினின்றும் நழுவுகின்றுர்கள் அஞ்ஞான இயற்கையானேயே வைஷ்ம்மியமாம்.

(ச) சுகதுக்கதிசைகளில், உடலுள அளவும், சமசித்தத்தே திடமுறவுற்றல்செய்து=நிர்விகார சித்தத்தோடே கூடினவராய், கன்மேந்திரியத்துடன் செறிகிலார், அறிஞரல்லர்=தத்துவவித்துக்களாகார், மற்றென்னெனில், சடர்களேயாகும்=வஞ்சகரேயாம், அறிவிலாதார்=அதத்துவ வித்துக்களான மூடர் வன்பாற்சார்வுறும் சுபாவமாகவேவரும், அவத்தை = சுகதுக்கதெசைகளே, வென்றுவிட, நினைந்து = விசாரத்து வீணினைவார், அவத்தைகளால் விகாரமுறுவார் என்பதுபொருள். (190)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) பிராரப்தப் பிரயுக்தங்களாய்த் தேகமுள்ளவரைபவிப்பனவாகிய கருமேந்திரிய மகிழ்ச்சி வாட்டங்களோ, ஞானி யஞ்ஞானிகட்குத் துல்லியமேயாம் என்னுங் கருத்தாற் றிருட்டாந்தத்துடன்கூறல்:—திலமென்பது.

உள்ளீர் தசை, கிழத்து. உண்டாவது.

திலமுள வளவும்போகாத் தயிலம்போற் றேகமட்டும்
பலபல வவத்தைநீங்கா பற்றற விவற்றைத்தீர்ப்போ
ரலகிலா விண்ணைவாளா லறுப்பவ ரொக்குமன்னு
மலவுட லவத்தைநீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண்டாமோ.

(ப-ரை) திலமுளவளவும்=எள்ளுள்ள அளவும், போகாத்தயிலம்போல்=நீங்காத எண்ணெய்போல, தேகமட்டும்=உடலிருக்கும்வரை, பலபல அவத்தைநீங்கா = நானுவிதமான அவத்தைகள் நீங்கமாட்டா, பற்றற இவற்றைத்தீர்ப்போர்=பற்றில்லாமல் இவற்றை யகற்றுவோர், அலகிலாவிண்ணை=அளவுபடா வாகாயத்தை, வாளால் அறுப்பவர் ஒக்கும்=வெட்டுபவர்க்குச் சமானமேயாவர், மன்னு=அரசனே, மலவுடலவத்தை = அழுக்குடலவத்தை, நீக்கில்=அகற்றில், அதற்கொக்கும் வாழ்வுண்டாமோ=அதற்கொத்த வாழ்வானதுளதாமோ.

(ஸ்ரீ-வீர) திலமுள்ள பரியந்தம் தைலமிருப்பதேபோலத் தேகமுள்ளபரியந்தம் கருமேந்திரிய மகிழ்ச்சி வாட்டாதி தசையுண்டாகவேசெய்யும், அதனையே வியதிரேகமுகத்தானே அவன் அசிகொண்டிடப்படுத்தல்:—பற்றென்பதாதி, தேகதசையையடையாதவனியாவனே அவன் அசிகொண்டு அம்பரம்பிளந்தவனேயாவன், ஆகவே ஞானிகட்கும் தேகதசைதாண்டமுடியாததேயாம், எனக்கும், அதனைத் தொடர்ந்துநிகழ்தல் தோடப்பொருட்டாகாதாம் என்பதுகருத்து, ஆகவே சித்தசாமியத்தால், தேகதசைத்துக்கங்களின் சமாதிவயத்தாற்காணப்பெருமையே அதன்பரித்தியாகமாம், அலாது, ஹடத்தாற் கருமேந்திரிய நிக்கிரகங்கொண்டு சகிப்பதல்லவாம், என்பது துணிபாமெனக்கூறல்:—இத்தேக தசா துக்கபரித்தியாகமே அநுத்தமமாம், யாது யோகத்தினுலே சித்தத்தினது சாமியமாமோ, கருமேந்திரிய ஸ்திதியிலதோ அல்லவாம்.

(ச) சகல திலங்களினுந் தயிலம்போல்=சகல தேகங்களினுஞ் சுகதுக்க தசையுளதேயாம், அம்பரத்தை மாதலிற்றேக தசையைப்பொருந்தாதவர் வாளால் விண்ணையறுப்பவரொக்கும், அம்பரத்தை யறுப்பவரின்மைபோல் தேகதசையின்மைய ரின்றென்பதுபொருள்; மலநீங்கில் = சமாதியென்னுமேதுவினுல் சித்தத்தின் நிர்விகாரபாவனையே, வாழ்வு, சர்வோத்தமமாம், உடலவத்தை மன்னு=தேகதசையென்னுந் துக்கபரித்தியாகமாம், கருமேந்திரிய ஸ்திதிநீங்கிற்றேகதசையென்னுந் துக்க பரித்தியாகமென்பது கூடாது, ஞானிகளுக்கும் அஃதசம்பவமாதலின் என்க; செய்யுளிற் பாடபேதமாம். (191)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) விதிநெறி யின்னதென வுணர்த்தல்:—ஒரு என்பது.

ஒருபான் ஞானேந் தியத்துடனு மொருபாற் கன்மேந் தியத்துடனும்
வருமா றுளதா முடலுக்கு மலரோன்முதலா மெல்லோருந்
தெருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தைதீரா தென்றுணர்கை
யருகாநின்று வழுவாம லறுதியான விதிநெறியே.

(ப - ரை) ஒருபால் ஞானேந்தியத்துடனும்=ஓரிடத்தே சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களுடனும், ஒருபாற் கன்மேந்திரியத்துடனும்=ஓரிடத்தே வாக்காதி இந்திரியங்களுடனும், வருமாறுளதாமுடலுக்கு=வரும் மாறுபாடுளதாம் தேகத்திற்கு, மலரோன்முதலா மெல்லோரும்=பிரஹ்மாமுதலிய யாவருமே, தெருள்பான்மையராயினும்=ஞானத்தை யுடையவரேயாயினும், தேகவவத்தை தீராதென்று=உடலவஸ்தை திடமாகத் தீரமாட்டாதென்று,

உணர்கை=:தெரிகை, அருகாநின்று வழுவாமல்=வராநின்று மாருமல், அறுதியான=நிச்சயமான, விதிநெறியே=நியதியின் முறையேயாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) தத்துவவித்தினுலே தேகமுள்ளபரியந்தம் கருமேந்திரியங்களுடன் சருவதசைகளிலும், சதாசாரப்படியே நிலைபெறத்தக்கதாம்; நல்லொழுக்கத்தைத் தாண்டியல்லவாம் என்னுமித்துணையே நியமமாம்; புத்தீந்திரியங்களோடும், மனுதிகளோடுமோ எப்போதும் சாமியமாகவே பவிக்கத்தக்கதாம்; ஒருகாலத்திலும் வைஷம்மிய மாகக்கூடாதாம்; கருமேந்திரியங்களோடு நிடேதிக்கப்படாத தேகாவஸ்தைத் தொடர்நிகழ்வு பிரஹ்மாதி சருவஜீவன் முக்தர்களிடத்திலும் பிரசித்தமேயாமெனல்:—மலரோன் என்பதாதி. பரமேஷ்டி முதலானவர்கள், எல்லாக் காரியங்களையும் அறிந்தவர்களாகியே, தேகாவஸ்தைகளி லிருக்கின்ருர்கள் பிராரப்த கருமநியதியினது நிச்சயமிதுவேயாம், மாருயினே, அதன்போக அசித்தியென்பது கருத்தாம்.

(ஸ.) ஆதலின் அறிந்த புருடனுற்றேகமுள்ளமட்டுந் தேகதசைகளில் வருணச்சிரமத்துக்குசிதமான ஆசாரானுசாரமாகக் கருமேந்திரியங்களோடுறத்தக்கது, புத்தி யிந்திரியங்களோடுறத்தக்கதன்று, புத்தி யிந்திரியப்பிரவிருத்தி புத்தி பூர்வகமாதலின் அது நிவிருத்தியாயின் நிவிருத்தித்தலினென்க; கருமேந்திரியங்கள் அபுத்தி பூர்வகமாயும் பிரவிருத்தித்தலின் புத்தி நிவிருத்திக்கின், நிவிருத்தியின்மையின் என்க; பரமேஷ்டிப் பிரபிருதிகள்=பிரஹ்மாதிகள். (192)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) பிராரப்த கருமநியதியைத்தாண்டல் தத்துவ மறிந்தவரெவரானும் அறியாரெவரானும் முடியாதகாரியமாம் என்றிடல்:—கற்றவென்பது.

கற்றவறிஞ ரறிவில்லோ ரெல்லாங்காணப் படுபொருளா
யுற்றபடியால் விதிவசத்தே யுறுவர்கடலி லுறுநீர்போ
னித்தமறிஞர் சமபுந்தி நிலையாற்கைகா லசைதலினுற்
பெற்றவுடலம் விடுமளவும் பெயாவிதியைப் பின்செல்வர்.

(ப - ரை) கற்றவறிஞர் அறிவில்லோர்=வாசித்துத் தெரிந்தவர் தெரியாதவர், எல்லாம்=யாவரும், காணப்படு பொருளாய்=திருசியங்களாயுள்ள வெவையும், உற்றபடியால் விதிவசத்தேயுறுவர்=பொருந்தியபடியாக நியதியின் வசப்படியேசெய்வர், கடலில் உறுநீர் போல்=சமுத்திரத்திற் பொருந்தும் ஜலமேபோலும்; நித்தமறிஞர் சமபுந்திநிலையால்=எப்போதும் அறிவுடையவர் சமபுத்தியினது நிலைமையால், கைகாலசைதலினுல் = காசாணுதி சலனத்தினுல்; பெற்றவுடலம் விடுமளவும்=கருமத்தாற் கிடைத்த சரீரம் விடும்பரியந்தம், பெயராவிதியைப் பின்செல்வர்=மாருத நியதியையே யனுசரிப்பர்.

(ஸ்ரீ-வீர) சருவ அஞ்ஞதத்துவஞ்ஞ பூதங்களும் திருசியக்கூட்டமா மிவையெவையும், நியதியைப் பின்றொடர்ந்தோடும், அம்பு அம்புதியையேபோலும்; ஆயின்என்தஞ்ஞ அஞ்ஞர்கள் இருவர்களும் ஒப்பேயோவெனின் அன்றெனல்:—தஞ்ஞர்புத்தியாதி சாமியத்தானும் பாணியாதி சலனத்தானும், கொண்ட ஏக தேகபாதபரியந்தம், இவ்வகண்டிதமாய நியதியைக் கழிப்பர்.

(ஸ) தத்துவஞ்ஞரும் அதத்துவஞ்ஞருமீ இத்திருசிய சமுகத்தில் விதிவசத்தால், கடலிலுறுநீர்போலுறுவர், ஆயிற்றத்துவஞ்ஞருக்கும் அதத்துவஞ்ஞருக்கும், விசேடமியாதெனச்

சங்கித்து விசேடத்தைத் தெரிவித்துரைத்தல்:—அறிஞரானவர், சமபுத்தி = புத்தியாதி சமநிலையாலும், கைகாலசைதலினுல் = கருமேந்திரியவாயாசத்தாலும், உடலம் விடுமளவுமே போவிதியைப் பின்செல்வர். (193)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) அஞ்ஞரோ அவ்வாறல்லவெனல்:—இரங்கியென்பது.

இரங்கித்தேம்பி யறிவில்லோ ரின்பதுன்பங் களின்மூழ்கிக்
குரம்பைத்திரள்க ளெடுத்தவற்ருற் குறையாவிதியைப் பின்செல்வர்
நிரம்பப்புகன்றெ னுன்பட்ட நெறியிற்றுன்பந் தனைக்கேளா
யரங்கட்குவமை யாந்துன்ப மன்பர்க்குரைத்தா லாறுதோ.

(ப - ரை) இரங்கித்தேம்பி அறிவில்லோர்=வாடியழுது புத்தியில்லாதவர், இன்ப துன்பங்களில் மூழ்கி=சுகதுக்கங்களில் முழுகி, குரம்பைத்திரள்கள்=தேகக்கூட்டங்கள், எடுத்தவற்ருல்=தாங்கியவற்றினுலே, குறையாவிதியைப் பின்செல்வர்=மாருத நியதியையே பின்றொடர்வர், நிரம்பப்புகன்றென்=வெகுவாகச் சொல்லியென்னே, நான்பட்ட நெறியிற்றுன்பந்தனைக் கேளாய்=யான் அநுபவித்த மார்க்கத்திலுண்டாய துயரங்களைக் கூறக் கேட்பாயாக, அரங்கட்குவமையாந் துன்பம் = அரங்களைப்போலறுக்குந் துன்பங்களை, அன்பர்க்குரைத்தாலாறுதோ=நேயர்க்குக்கூறினல் ஆறுதலடையாதோ.

(ஸ்ரீ - வீர) அறியாதவரோ சருவகலக்கத்தானே சுகதுக்க தசைகளானேயதமாவர்கள்.
ஹே அரசனே தேகலக்ஷிதங்களினுலே விகண்டிதமாய நியதியைக்கழிப்பார்கள். பிராரப்தநியதி
சொரூபத்தை யபிநயித்துக்காட்டி அது யாவரானுந் தாண்டமுடியாததாமெனக் கூறப்பெற்
றது. ஹே மகாபாகுவே! வேத்தியவித்துக்களுள்வரனே! இவ்வண்ணம் நியதியநுசாரமாக
இருக்குஞ் சீவக்கூட்டத்தில் நீ தேவனுயிருந்தும் இத்தகைய வாட்டநிமித்தமாகிய கிளர்ச்
சியை யாங்ஙனமடைந்தாயோ அதனைக்கூறுதி, ஹே வசுதாதிபனே! இவ்வென்னுடைய சித்
தஞ்செய்யுங் காரியத்தைக்கேட்டி! சுவர்க்கத்தில் இன்று எனக்கு யாது நடந்ததோ அவை
யாவற்றையும் உனக்குக் கூறக்கேட்பாயாக, நேயனிடத்திற் றெரியப்படுத்தியதுக்கம் மிகவுஞ்
சிறுகிப்போகும், கனமாய்ச் சடமாய்க் கறுப்பேயாயினும், இத்தகையதேயாயினும் அம்புதம்
விட்ட விருஷ்டியதாய் ஞானவமாவதேமானும்.

(ஸ) அறிவில்லோரானவர், இரங்கித்தேம்பி, சர்வேந்திரிய சோகங்களால், இன்பதுன்பங்களில் மூழ்கினவராய் அவற்ருல், அநந்த தேகங்களால் நியதியை, விவிதங்கண்டிதமாம்படி பின்செல்வர் என்பது விசேடம்; சிகித்துவசன்; இங்கனமிருப்பின் வேதவித்துக்களின் மேலாய் மகானுபாவனுன தேவனே நீயும் இத்தன்மையான வாட்டமெப்படியுற்ருயென ஸ்ரீ கும்பன்கூறல்:—சுகிர்தர்க்கறிவித்த துக்கமிகவுஞ் சிறுகலைச்சேருமென்றதாம். (194)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) நடந்த விருத்தாந்தத்தை நன்ருகக்கூறுதல்:—கொத்து எகலிது என்பன.

கொத்தார் மலர்தந் துணையகன்று குதித்து விண்போய்ப் பொன்னுலகின்
மெய்த்தா தையைச்சேர்ந் திந்திரன்முன் மேவிமீண்டிங் குறவெண்ணித்
தத்தா விண்ணின் றிழிந்திரவிக் கருகே காற்றின் றடநெறியா
வித்தா ரணிசேர் வுறவருவா னெழிலிப் பதத்தி லேகுதலும்,

*அறியத்தக்கதாதியறிந்தவர் கண்டிக்கமுடியாதது.
^சுருக்கம்.

எக லுற்ற தூர்வாச னென்னு முனியை யெதிர்கண்டு
மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முனிவன் றனைநோக்கி
நீக றுத்த துகிலுடுத்தாய் நெறிதீர் பிறனை விழைபவர்போல்
போக லுற்ரு யென்றவெனைப் போத முனிவுற் றம்முனிவன்.

இதுசொல் லுதலா லிரவுதொறு மெழிலேந் திழையா யிருத்தியென
முதுவன் சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிரங்கி முனிதாளாம்
பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டுதற்குப் பார்த்தே னிமைப்பின் முனிமறைந்தா
னதுகண் டுளநொந் திங்கணைந்தே னணங்காந் தன்மை யகலாதே.

(ப - ரை) கொத்தார்மலர்தந் துனையகன்று=புட்பமஞ்சரியை யுனக்கீந் துன்னை விட்டு நீங்கி, குதித்துவிண்போய் = கிளம்பி விசும்பிற்சென்று, பொன்னுலகில் = சுவர்க்கத்தில், மெய்த்தாதையை=உண்மையான தந்தையை, சேர்ந்திந்திரன்முன் மேவி=அடைந்து தேவ இந்திரன் சந்நிதியுற்று, மீண்டிங்குறவெண்ணி = மறுபடியும் இங்குவா வுத்தேசித்து, தத்தா விண்ணின்றிழிந்து=கிளம்பி ஆகாயத்திருந்திறங்கி, இரவிக்கருகே=சூரியனுக்கருகில், காற் றின்றடநெறி=வாயுவின் விசாலமார்க்கத்தால், இத்தாரணிசேர்வுற = இப்பூமண்டலஞ் சேர் வுற, வருவான் = வரும்பொருட்டு, எழிலிப்பதத்தில் எகுதலும்=மேகமார்க்கத்திற் போகு தலும்.

எகலுற்ற தூர்வாசனென்னு முனியை=சென்றுகொண்டிராநின்ற தூர்வாசன் என்னும் மகாமுனிவரை, எதிர்கண்டு=எதிரே சந்தித்து, மாகமட்டி லடிதொழுது = சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து, மற்றுமுனிவன் றனைநோக்கி = மறுபடியும் அம்முனி சிரேட்டனைப் பார்த்து, நீ கறுத்த துகிலுடுத்தாய் = நீ நீலவாடையை வேய்ந்துகொண்டாய், நெறிதீர் பிறனைவிழைபவர்போல்=முறையின்றி யன்னியனைக் காமிப்பவர்போல, போகலுற்ருயென்ற வெனை=சொல்லலுற்ரு யென்றவென்றனை, போதமுனிவுற்றம்முனிவன் = மிகவுங்கோபித் தந்த மகரிஷி.

இது சொல்லுதலால்=இதனை நீ கூறுதலால், இரவுதொறும்=இராத்திரிதோறும், எழி லேந்திழையாய்=அழகுபொருந்திய வங்கனையாய், இருத்தியென = இருப்பாயாகவென்று, முது வன்சாபமுரைத்தலும்=முதிர்ந்த கடூரசாபத்தையிடுதலும், அம்மொழிகேட் டிரங்கி= அந்த வன்மொழியைக்கேட்டு இரக்கமுற்று, முனிதாளாம்பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டுதற்கு= மகாமுனிவனது திருவடியாம் தாமரையைத் தோத்தரித்துப்போற்றி மாற்றிக்கொள்ளுதற்கு, பார்த்தேன்=நோக்கினேன், இமைப்பின்=கணத்தில், முனிமறைந்தான் = அம்முனிவன் மறைந்துபோயினுன், அதுகண்டுளநொந்திங்கணைந்தேன் = அதனைப்பார்த்து மனங்கட்டப் பட்டு இங்கு வந்துசேர்ந்தேன், அணங்காந்தன்மை யகலாதே=மங்கையாந்தகைமை மாருதே வந்தேதீரும்.

(ஸ்ரீ - வீர) யான் உனக்குப் புஷ்பமஞ்சரியைக் கொடுத்துவிட்டு, இங்கிருந்து சென்று, அந்தரிக்ஷலோகங் கடந்து சுவர்க்கத்தை யடைந்தேன், பின்னர்ப் பிதாவோடுகூட மகேந்திர னது சபாஸ்தானத்தில் முறைப்படியாக இருந்து அவ்வாறே எழவேண்டியகாலத்தேயெழுந்து தந்தையால் விடுபட்டவளுய், ஈண்டு வருவதற்கு யான் சுவர்க்கத்தைவிட்டு, ஆகாயத்தை நண் கடைந்தேன், சூரிய பகவானது குதிரைகளுடன், பிரவகித்துக்கொண்டு செல்லும் காற்றி

னது தனது, அநுகூலமார்க்கத்தில், அதன் பிரவாகத்தானேயே வகிப்பேன் இட்டமான தேசத்தை நோக்கியென்பதாம். எனதபிமததேசப்பிராப்தியின் பின்னர் அக்காற்றினுலே மேலே வகித்துக்கொண்டுபோம் பானுவானது ஒரு நெறியானே யொருபாற்சென்றது, யானே அன்னியநெறியானே வருகின்றேன்; சமுத்திரத்தில் மிதக்குபவனேபோல வாகாயத் தில் மிதந்தாகிருதியளுய் வருகின்றேன் என்பதாம்.

அதன்பின் முன்பாக, பரிபூர்ண மேகங்களின் மத்தியமார்க்கமாக ஸ்ரீ துருவாசமுனி வன் வேகமாக வருவதை யான்கண்டு, அம்முனிவனுக்கு நமஸ்காரத்தைச் செய்து, இரவி விருளில், குறித்தவிடம்போம் பிறழ்ச்சியுற்ற பெண்ணைப்பாய் நீ காணப்பெறுகின்றனையே, நீலவஸ்திரந் தரித்திருக்கின்றமையினுலே என்று ஆகாயத்திற்செல்லுமென்னுற் கூறப்பெற் றது. ஹே மானதனே யிதைக்கேட்டவுடனே அம்முனிவன் மிகச்சினந்து எனக்கிச்சாபத் தைக் கொடுத்தனன், என்னை யிவ்வாறு புன்மொழிகளானே பேசினமையின் இரவுதோறும் நீ ஸ்தனகேசவதியாகிய காந்தையாய்க் கருத்தை யறிவிக்கும் தழுக்குக்காரியாகிய விலாசினி யாய் யவ்வனப்பெண்ணுகக்கடவாய் என்று கிழவயதினையுடைய துருவாசமுனிவனின்றும் கிளம்பிய இவ்வசுப வாக்கியத்தைக்கேட்டு மன்னித்துக்கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள் வான் இங்குமங்குந்தேடினேன் முனிவன் கணத்தின் மறைந்தனன்; இந்நிமித்தத்தினுலே கிளர்ச்சியை யடைந்து துக்கிரமனத்தினளுய் ஹே சாதுவே விண்ணினின்றும் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தேன்; இந்த விடயமுழுவதும் உனக்குக் கூறப்பெற்றது, நிசியிலங்கனையாக அவ சியமாகியே தீருவேன். (195-196-197)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) தனது குறையைக் கும்பமுனிவன்கூறி இரவைக்கழிப்பதெப்படி யென்று வருத்தப்படச் சிகித்துவசன் றேற்றுதல்:—குரு அறிவென்பன.

குருவா னவர்மா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூசாம
லிருள்வாய் மகளா யெவ்வண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிகித்துவசன்
வெருவா தொழிநீ புலம்புதலான் மேவு பயனென் விதிவலியால்
வருமே வருக வுடற்கல்லான் மாசிலறிவிற் பற்ருதே.

அறிவா லுயர்ந்த நீதுன்பத் தமிழ்ந்தற் குரித்தோ அறிவற்ற
சிறியா ரன்றே வுள்ளயர்வா ரென்று தேற்றித் தம்மிற்ரும்
பிறியாவின்ப துன்பங்கள் பிறிவற் றிருந்தா ரவ்வளவி
னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ நேர்வான் போல்வெய் யவனொளித்தான்.

(ப - ரை) குருவானவர் மாதவர்முதலோர்=ஞானசிரியர்கள் மகாதபசிகள் முதலியவர் கள், கூட்டங்காணக் கூசாமல்=கூட்டத்தார் நோக்கக் கூச்சத்தையடையாமல், இருள்வாய் மகளாய்=அறியாமையோடு கூடியபெண்ணாய், எவ்வண்ணம்=எவ்வாறு, இருப்பேன் என வுஞ் சிகித்துவசன் = இருக்கமுடியும் என்று கூறவும் சிகித்துவசன், வெருவாதொழி நீ= பயப்படாது இருப்பாயாக நீ, புலம்புதலால்=விசனப்பட்டொப்பாரி வைத்தலால், மேவுபய னென்=அடையும் பிரயோஜனமென்னே, விதிவலியால் = பிராரப்தவலுமையால், வருமே வருக=வருவதுதான் வருகவே, உடற்கல்லால் = சரீரத்துக்கேயல்லாமல், மாசிலறிவிற் பற் ருதே=குற்றமற்ற ஞானத்திற்பற்றுருதே.

அறிவாலுயர்ந்த நீ=விவேகத்தின் மிகுந்திருக்கும் நீ, துன்பத்தமிழ்ந்தற்கு=துயரத்தில் அழுந்துதற்கு, உரித்தோ=உசிதமாமோ, அறிவற்ற சிறியாரன்றே=விவேகமில்லாத சிறியவ ரல்லவா, உள்ளயர்வாரென்று=மனத்தே சோகிப்பாரென்று, தேற்றி=தேறுதல் செய்வித்து, தம்மிற்றும்=பரஸ்பரம், பிறியா வின்பதுன்பங்கள் = பிரிவுபடாத சுகதுக்கங்கள், பிறிவற் றிருந்தார் = பிறிவில்லாமலிருந்தார், அவ்வளவில்=அந்த அளவில், நெறியார் கும்பற்கு= முறையே செல்லுங் கும்பமுனிவனுக்கு, அணங்குருவ நேர்வான்=பெண்வடிவம் உண்டாம் பொருட்டு, போல்=போல, வெய்யவனொளித்தான்=சூரியபகவான் மறைந்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர) இந்த ஸ்திரீத்தன்மையானதுதினுந்தங்களில் எங்ஙனம், என்னுற் கழிக்கக் கூடும்? இரவில், ஸ்தனவதியாகிய மங்கையாய்த் தந்தையினது முன்னிலையிற்றன் எங்ஙனங் காலங்கழியும்? என்னதான் கூறத்தக்கதுளது. சமுசாரத்தில் வரத்தக்கவைகளுக்குள் இது விடமமான கதியன்றே, சுவர்க்கத்திற்காமாகில தீக்களையுடைய தேவகுமாரர்களின், ஈண்டுக் குருதேவத்துவிஜாதிகளின் முன்னிலையில் எங்ஙனம், லஜ்ஜாபாரவசவடிவமாகிய என்னால், மங்கையாக இரவில் இனிதுவசித்தல்கூடும்? இந்தப்பிரகாரம்கூறி யொருகணம் அவள் சித்த சமாதானத்தில் சும்மாவிருந்து, தைரியத்தைக்கொண்டு மீண்டும இரகுகுல திலகனே! கூறுவ தாவது, என் அஞ்ஞனைப்போற் சோகிக்கின்றேன் எனது ஆன்மவடிவத்திற்கு என்னதான் க்ஷதமாய்விட்டது? வந்ததை வந்தபடியே இத்தேகமானது என்னினும் அன்னியமாகவே யிருந்து அநுபவிக்கட்டும் அதனாலெனக்கென்னகுறை. நுகர்வினை வயத்தினாலேவந்த பெண் மையை என்னினும் அன்னியமாய இத்தேகமே யனுபவிக்கும், அதனால், அசங்கசின்மாத்திர வடிவமான எனக்கு, கோதுயாதென்பது தாற்பரியம். அரசனும் குரவன் கூறியதையே அநு மோதித்துரைத்தல்:—சிகித்துவசன் என்பதாதி:—ஹே தேவபுத்திரனே! இவ்வாறு கட்டப் படுதலானே யென்னபிரயோஜனம் தேகத்திற்கு யாதுவருமோ அது வருகவே இதனால் ஆன் மாவிற்குப் பற்றுதலே கிடையாதாம், எச்சுகங்கடாம் எத்துக்கங்கடாம் விதிக்கப்பெறுவன வாமோ அவையாவுமே உடம்பிற்கே யாவனவாம் ஒன்றுமே யான்மாவிற்குவந்துறாதாம். தேக உபலக்ஷிதசிதான்மாவின் அவசியசம்பாத்தியங்களாய பிராரப்தபலங்களின் விடயத்தில், அகேதயோக்கியநீயும் துக்கிப்பையேலாயின் அன்னியர்களின் அவிவேகத்தாலுளதாய கேத சிகிற்சையில், உன்போன்ற ஆகமபூஷண சாத்திரதத்துவ அநுபவகுசலன் சிகிற்சகனாக எவன் றான் சரணமாக ஆகப்போகின்றான், ஒருவனுமேயாகமாட்டான் என்பதாம். அவ்விருவரும் இவ்வகையாய அநேக வாக்கியங்களினாலே அன்னியோன்னியம் தாமாகவே ஆசுவாசனம்= தேறுதல், செய்துகொண்டிருந்தார்கள், பரஸ்பரம் கனமான அன்புடையவர்களாயும் சுகிரு துக்களாயும் கேதிகளாயுமிருந்தார்கள், அன்னியோன்னிய ஆசுவாசனனதாம், அருக்கனுங் கும்பமுனிவனுக்குப் பெண்மையை யுண்டாக்குபவனேபோலும் அஸ்தமடைந்தான், நேய க்ஷயத்தினால் விளக்கேபோலும் ஜகத்தீபமும் அணைந்ததென்பதாம். (198-199)

(ஸ்ரீ-வீ - அ-கை) மாலைப்போதில் மங்கைவடிவு வருதலும் இருவரும் கேதித்திருந்த லும்:—அந்திகூந்தல் என்பன.

அந்தி வாலு நியமங்க ளாற்றி யிருந்தா ரதுகாலை
முந்து மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன் றளர்ச்சியொடு
மிந்த வுடல்வீழ் வதுபோன்மே லெழுதல் போனின் றியங்குதல்போல்
வந்து பெருநா ணுடும்பெண்மை மன்னு வென்னை வளைந்ததுவே.

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய் கொங்கை யெழுகின் றதுபாராய்
சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுண்டான
காந்தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனுப்ச்
சாந்த முறுகும் பனுமிருந்தான் றலைவன் றானுந் தளர்ந்திருந்தான்.

(ப - ரை) அந்திவரலும்=மாலைக்காலம் வருதலும், நியமங்களாற்றி யிருந்தார்=செய்ய வேண்டிய அநுட்டானங்களைச் செய்து முடித்து இருந்தார், அதுகாலை=அப்போது, முந்து மரசன் முகநோக்கி=எதிரிலிருந்த மன்னவனது வதனத்தைப்பார்த்து, தளர்ச்சியொடுங் கும் பன் மொழிவான் = கவலையோடுகூடக் கும்பமுனிவன் கூறுவான், இந்தவுடல் வீழ்வது போல்=இந்தச் சரீரமானது விழுவதுபோலவும், மேலெழுதல்போல்=மேலே யெழுந்திருத் தல்போலவும், நின்றியங்குதல்போல் = நின்றிருத்தல்போல, சலித்தல்போல, வந்துபெருநா ணுடும்=பெரிய வெட்கம் வருவதுடன், பெண்மை=ஸ்திரீத்தகைமை, மன்னு=அரசனே, என்னை வளைந்ததுவே=என்னை வந்து சுற்றிக்கொண்டதே.

கூந்தல் வளர்கின்றதுபாராய்=ஏலக்குழல் எழுந்துநீள்வதைப் பார்ப்பாயாக, கொங்கை யெழுகின்றது பாராய் = ஸ்தன்யங்கள் அவதரித்து முற்றுவதைநோக்காய், சேர்ந்துவருமே கலைபாராய்=உடம்பில் ஒட்டிவரும் மேகலைபாதிகளைப்பார்ப்பாய், செறியும் முன்பின் உண் டான = பொருந்தும்படியாக முற்பாகம் பிற்பாகம் என உளதான, காந்தை வடிவானது பாராய்=பெண் வடிவமானது காணுய், காவலாவென்றிரங்கினனுய்=மன்னவனே யென்று வாடினனாய், சாந்தமுறு கும்பனுமிருந்தான் = சாந்தஸ்ரூபமாகிய கும்பமுனிவனுமிருந்தான், தலைவன்றானும் தளர்ந்திருந்தான்=சிகித்துவசனும் மிகக்கவலை யடைந்திருந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர) சுகிருதுக்களாய அவர்கள் எழுந்து சந்திரசம்பந்தியாய சந்தியைச்செய்து முடித்துச் சந்திரனைத்தொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரத்தைச் சபித்து, ஒரு சோலைக்குள் வீற்றிருந்தார்கள், மூ : வந்தயித்வா, வந்தித்வா சுவார்த்தத்தில்ணிச்விகுதியாம், அதன்பின் கும்பமுனிவன் ஆண்டு ஸ்திரீ சம்பந்தமான மேனியை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, எதிரி லிருந்த மன்னவனை நோக்கி, கத்கதவசனத்தோடுங் கழறலுற்றான், விழுகின்றேன்போலும் விளங்குகின்றேன்போலும், யுஷ்டிகளினாலே யோடுகின்றேன் போலும், ஹே மன்ன வனே! நின்னது முன்னிலையில் நாணமாகவே யிருக்கின்றது. ஸ்திரீத்தன்மையை யடைகின்றேன்; இதோ எனக்குக் கூந்தல் வளர்கின்றது பாரும், அதன்மேலே விளங்கும் நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களைப்பாரும், திநாந்ததிமிரம்போலல்லவோ கூந்தல் வருகின்றது, விளங்காநின்ற தாரகை மாலையென்னும் உபமான விசேஷணத்தானே உபமேயசிரோருகமும் முத்தாதிமாலையோடு கூடியதேயாமெனத் தெரிகின்றது, என்னுடைய மார்பிற் றன்னியங்களைப்பாரும் எதிர்முகமாகவன்றே எதிர்த்துக்கொண்டு வருகின்றன, வசந்தத்திற்ககன உன்முகமாகக் கிளம்பிவரும் செந்தாமரை மொக்குகள்போலுமன்றே கிளம்புகின்றன; எனக்குக் குதிங்கால் பரியந்தமே சேலைநீண்டு தொங்குவதைப்பாரும்; இதோ பாரும் சகல பூஷணங்களும், இந்த நிதம்ப சகனங்களை யுணர்வினாலே உள்ளே யிருப்பன வாக வுணர்கின்றேன், இந்தப்பிரகாரம் கூறிவிட்டுக் கும்பமுனிவன் விபினத்தில்வெறுமனே துக்கிதனாகியிருந்தான்; அதைக்கண்ட அரசனும் அவ்வாறே துக்கிதமதியாகினன்.

(ச) வீழ்வதுபோல்=பூமியிலென வருவித்துக்கொள்க. முன்பின்னுண்டான நிதம்ப சக்னங்களையுடைய, தனுதர, அவயவங்களினுலே வீழ்வதேபோலும், பந்துமித்திராதி ரசிதவனத்தில் ஆடைகள் உள்வெளியால் பன்மையாம். பிறவூகித்துணர்க. (200-201)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இரவுதோறும் மங்கையாகிக் களங்கமின்றி யொன்ருகவேயிருத்தல்:—ஞானப்பாயலென்பன.

ஞான வானீ விதிநெறியை நன்ரு யறிந்தா யுறற்பால
தான துற்ரு லிரங்கலையென் றரச னுரைப்ப வுயர்கும்பன்
ருனுஞ் சொல்வா னினிச்செயலென் றப்பா விதியை யார்தடுப்பார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைத்து.

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்ருர் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக
வேய வவ்வா றிராப்பெண்ணு யிரவு போனுற் கும்பனுமா
யாய கன்னி யழியாம லமர்ந்தாள் சின்னுட் சூடாலை.

(ப - ரை) ஞானவானீ=ஞானமுடையவன் நீ, விதிநெறியை=நியதியின் மார்க்கத்தை, நன்ருயறிந்தாய்=நன்ருகத் தெரிந்திருக்கின்ருய், உறற்பாலதானதுற்ருல்=அடையவேண்டிய தடைந்தால், இரங்கலையென்று = இரக்கமடையாம லிருக்கின்ருய் என்பதாக, அரச னுரைப்ப=மன்னவனுரைசெய்ய, உயர்கும்பன்=மேலான கும்பமுனிவன், தானுஞ்சொல்வான்=சுயமே சொல்லிக்கொள்ளுவான், இனிச்செயலென் = இனிச்செய்யத்தக்கது யாது தானுளது, தப்பாவிதியை யார்தடுப்பார் = தவராத விதிமுறையை யாவரேதடுக்கவல்லவர், மேனிபெண்மையாய்=உடம்பு ஸ்திரீத்தன்மையுடன், இரவு = இராத்திரி; மேவக்கடவேன் என்றுரைத்து=அடைவது நிச்சயமென்றுரைத்து.

பாயல் ஒன்றில் அவ்விரவு=ஒரே தடுக்கில் அந்த இராத்திரியில், பயின்ருர் வெறிதே=படுத்துக்கொண்டார் வீணுகவே, விடியளவில் = விடியற்காலையில், மேயபெண்மைதனை விட்டு=பொருந்திய மங்கைப் பான்மையை விடுத்து, மீண்டு கும்பவடிவாக = மறுபடியும் கும்பமுனி வடிவமாக, எய இவ்வாறு இராப்பெண்ணுய்=பொருந்துற இங்ஙனம் இராத்திரிதோறும் பெண்மணியாய், இரவுபோனுற் கும்பனுமாய்=இராப்போதொழிந்தாற் கும்பமுனிவனுமாய், ஆயகன்னி யழியாமல்=உண்டாய கன்னிப் பான்மைகெடாமல்; அமர்ந்தாள் சின்னுள் சூடாலை=வாழ்ந்திருந்தாள் சிலதினம் சூடாலை.

(ஸ்ரீ-வீர) முகூர்த்த மாத்திரத்தில் மன்னவன் இவ்வாக்கியத்தைக் கூறத்தொடங்கினுன், ஹே மகாசத்துவனே! அந்தோ கஷ்டம்! அச்சாபித இவ்வாவர்ணினியாய் விட்டாயே, ஹே சாதுவே அறியவேண்டியவெல்லா மறிவுற்றநீ நியதியினுடைய கதியை இனிதறிகின்ருய்! அவசியம் பவிக்கத்தக்கதாகிய இப்பொருளில், துக்கித இருதயன் நீயாகவேண்டாம், அவ்வத்தசைகள் வரவே வருகின்றன தத்துவவித்துக்கட்குத் தேகமாத்திரத்திற்ருன், சித்தத்திலோ வருவதில்லையாம்; அஞ்ஞானிகட்கோ இத்தசைகள் சித்தத்தையும் வாசனை வடிவமாகச் செலுத்துகின்றனவாம், தேகமாத்திர அளவில் நிற்பதில்லை; இங்ஙனமுளதாகுக, இரவில் எனது பெண்மையுடன் ருெடர்ந்து நிற்பேனுக, சிறிதுங் கேதத்தையடையமாட்டேன், யாவராற்ருன் நியதி தாண்டக்கூடியதாகும், இவ்வண்ணம் நிண்ணயித்து அவர்கள், கேதமத

னைச் சுருக்கமாகவகற்றி, ஒரே படுக்கையில் அந்நிசியை வெறிதாகவே நீண்டதாகக் கழித்தார்கள், ராஜா கும்பவூபத்தி சிந்தையினுல் இராணியோ நிருபசங்கம உற்கண்டையால் நித்திரையின்மையின் நெடும்போதாக நிசியை நீக்கினுர்களென்பதாம். மறுநாட்காலையில் அந்த யவ்வனமான ஸ்திரீ சம்பந்த வபுவைவிடுத்து, கும்பமுனிவன் கும்பவொளி யுடையவனுகவேயிருந்தான், கும்பம்போன்ற குயங்கள் முதலிய யாவற்றையும் விட்டுவிட்ட மேனியனுகியே விளங்கினன். யுவதி சம்பந்தம் யவ்வனமாம், பிரகிருதி பாவமாதலின் டி லோபமில்லையாம் விரித்தல் பயனிலை. இந்தவண்ணம் அந்த இராஜமகிஷியாகிய சூடாலையாம் வாவர்ணினியானவள், கும்பத்தன்மையை யடைந்திருந்தாள். பர்த்தாவிற்குப் பின் மங்கைத்தன்மையை யடைந்தவளாயினுள், வநாந்தங்களிற் சஞ்சாரமுஞ்செய்தனள், கன்னிகழியாமற் கங்குலுங் கழித்தாள், பகலிற் கும்பரூபந் தரித்துக்கொண்டு பர்த்தாவாகிய மித்திரனேடு வாழுவள். (202-203)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) விவாகஞ் செய்துகொள்ளச் சம்மதிவினுதல்:—அன்னுள், மனைவியென்பன.

அன்னுள் கும்ப மேனியளா யரசன் றனைப்பார்த் தொருபகலின்
மன்னு நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா ரியல்பின்றி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னு ரையுமூ வுலகினுமியான் பேணே னன்பாற் பெருமையினுல்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிசிக்கெப் போதுமெனை
யினைய தியற்றிற் றீங்குநல மிரண்டு மில்லை யெனலோடு
மனைய விருப்பே நன்றென்ரு னரச னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப் புரணை யின்று புரவலனே.

(ப - ரை) அன்னுள் கும்பமேனியளாய் = அச்சூடாலை கும்பமுனிவனது வடிவினையுடையவளாய்; அரசன்றனைப்பார்த்து=மன்னவன் றன்னைநோக்கி, ஒரு பகலில்=ஒருதினத்தில், மன்னுநித்தம்=மன்னவனே தினந்தோறும், இராப்பெண்மை வருமேல்=இரவுதோறும் மங்கைப்பருவமானது வருமேலாயின், மடவாரியல்பின்றி = மங்கையாது இயற்கையில்லாமல், என்னுளிருப்பது=எத்துணைக்காலமிருப்பது, ஒருகணவ னெய்தவேண்டும்=ஒரு நாயகனை யடையவேண்டும், உனையல துபின்னுரையும் = உன்னையேயல்லாமல் பின்னெவரையுமே, மூவுலகினு மியான்பேணேன்=திரிபுவனத்தினும் யான் விரும்பேன், அன்பால் பெருமையினுல்=வாஞ்சையால் மகத்துவத்தால்.

மனைவியாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் = கிருகணியாக விவாகமுறையில் வேட்பாய், நிசிக்கெப்போதுமெனை=இரவிற்கெப்பொழுது மென்றனை, இனையதியற்றில்=இதனைச்செய்வதால், தீங்குநல மிரண்டுமில்லை=தின்மையுமில்லை நன்மையுமில்லை, எனலோடும் = என்றபோது, அனையவிருப்பே நன்றென்ருனரசன் = அத்தகைய வாஞ்சையே நல்லதென்ருன் மன்னவன், அதுகேட்டலுங்கும்பன்=அதனைக் கேட்டவுடனே கும்பமுனிவன், புனையுநலத்தாவணிமாதப் புரணையின்று புரவலனே = அநேக நன்மைகணிறைந்த ஆவணிமாதத்தின் பௌர்ணமி இன்றுதான் மன்னவனே.

(ஸ்ரீ - வீர) சிலதினங்கள் கழிந்தபின்னர்ச் சூடாலையானவள், கும்பரூபதரையாகிய சதியானவள், பர்த்தாவைநோக்கி இதனைக் கூறத்தொடங்கினுள், இராஜீவபத்திராக்ஷனுகிய ஹே இராஜனே! என்னுடைய இவ்வார்த்தையைக் கேட்பாயாக, நிசியிற்றினந்தோறும் யானங்கனையாகவே யிருக்கின்றேன், ஆகையால் அங்கனுதருமத்தை யிச்சிக்கின்றேன், அதனை யிவ்வாறு சபலமாக்குவான் எண்ணுகின்றேன், யாராவது ஒரு நாயகன்பொருட்டு என்னை விவாகத்தினுலே விரைவாகவே கொடுப்பேனியான்,அவ்வெனது பர்த்தா தாங்களேயெனப் புவனத்திரயத்திலும் எனக்கு விருப்பமாகும், எப்போதும் நிசியில் என்னை மனைவியாக விவாகமுறையிற் கவரலாம்; ஹே நண்பனே! செய்யும் இக்காரியத்தினுலே சுபமுமில்லை யசுபமுமில்லை, கண்டிலேன் ஒன்றையுமாதலினுல், ஹே மகாபுத்தியையுடையோய் எங்ஙனம் விரும்புகின்றனையோ அங்ஙனமியற்றுதி, ஹே மகிபாலனே! இவ்வண்ணமேலாயின் இன்றே லக்கினம் சோபனமாம், இன்று சிராவணமாசத்தின் பௌர்ணமியாம், நேற்றேயென்னுல், விவாகலக்கினுதியாவும் கணிக்கப்பெற்றவாம். (204-205)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) விவாகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரிகளைச் சம்பாதித்து விவாகம் நடத்துதல்:—திங்கள் கிரியை யென்பன.

திங்க ளுதிக்குங் காலத்திற் செய்க விவாக மெனச்செப்பி
யங்க ணரச னெடுமேவி யணியு மணிப்பூண் சந்தனங்க
டுங்க மலையிற் கொடுவந்து தூய்நீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப்
பொங்கு நெறியாற் கடவுளர்தென் புலத்தோர் தவத்தோர் கழல்போற்றி.

கிரியை யொழியார் பலம்விரும்பார் கிளர்கற் பகநல் கியவெண்பட்
டுரிய தெனச்சாத் தினர்வெய்யோ னுயர்ந்த வெற்பி னிடைச்சென்றுன்
பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேசு முறைமைக் கிரியைகளா
லரிய நியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப்போது.

(ப - ரை) திங்களுதிக்குங் காலத்தில் = சந்திரோதய மாகும்போது, செய்கவிவாக மெனச்செப்பி = செய்யலாம் கல்யாணம் என்றுகூறி, அங்கண் அரசனெடுமேவி = அழகிய நேத்திரத்தையுடைய மன்னவனேடு அவ்விடத்திற் சஞ்சரித்து, அணியுமணிப்பூண் = அலங்கரித்துக்கொள்ளும் ரத்தினுபரணம், சந்தனங்கள் = சந்தன முதலிய பதார்த்தங்கள், துங்கமலையிற் கொடுவந்து = பரிசுத்தமான மலையினின்றும் கொண்டுவந்து, தூய்நீர்க்கங்கைதனின் மூழ்கி = பரிசுத்தமான ஸ்ரீ கங்கையின்கண்ணே ஸ்நானஞ்செய்து, பொங்கு நெறியால் = அக்கினியிற்செய்யும் முறைமையால், கடவுளர் = தேவர்களையும், தென்புலத்தோர் = பிதுர்க்களையும், தவத்தோர் = தபசிகளையும், கழல்போற்றி = நன்ருகத் தோத்தரித்துத் திருவடிகளில் நமஸ்காரஞ்செய்து,

கிரியை யொழியார் = தொழில்கள் செய்வதைவிடார், பலம் விரும்பார் = பயனை விழையார், கிளர் கற்பகநல்கிய = விளங்காநின்ற கற்பகங் கொடுத்த, வெண்பட்டுரியதென = வெள்ளியபட்டை உரித்தாமென்று, சாத்தினர் = அலங்கரித்தனர், வெய்யோன் உயர்ந்த வெற்பினிடைச்சென்றுன் = சூரியபகவான் உன்னதமான பர்வதத்தின்கண்ணே யஸ்தமயமானுன், பெரிய விந்து தோன்றுதலும் = பூர்ணசந்திரன் உதயமானவுடன், பேசுமுறைமைக் கிரியைகளால் = சாத்திரங்களிற்கூறும் கிரமமான கருமங்களினுல், அரிய நியமஞ்செய்து = அருமையான நியமங்களை யனுட்டித்து, மணஞ்செய்தான் அரசன் அப்போது = விவாகஞ்செய்தான் அக்காலத்தில் மன்னவன்.

உதயமாகவே ஹே மகாபாகுவே!
(ஸ்ரீ - வீர) இன்றிரவு பரிபூர்ண கலாமல சந்திரன் உதயமாகவே ஹே மகாபாகுவே! ஹே மன்ன
நமது விவாகம் இருவருக்குள்ளேயே காந்தர்வ விதியினுலேயே நடத்தலாம்; சந்தன புஷ்பாதி
வனே! எழுந்திரு நமது விவாகப்பொருட்டுக் கானனகோடரத்தினின்றும், வந்து சேர்ப்போம்,
சமுதாயங்களையும் இரத்தினுதி வேண்டியவற்றையும், தேடிக்கொண்டு குசுமாதிகளையும்
என்று கூறிக்கொண்டு கும்பமுனிவன் எழுந்து அம்மன்னவனேடுங்கூடக் குகையின்கண்ணே
இரத்தினுதிகளையுந் தேடிக்கொண்டு வந்துசேர்த்தான்; இவ்வாறு ஒரு அம்மகாமித்திரர் இரு
விவாகத்திற்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்துவிட்டு, ஸ்நாநத்தை
விரும் ஸ்நாநஞ் செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ மந்தாகினி நதியை நோக்கிச்சென்றனர், இச்சையில்லாதவர்க
முடித்து ஆண்டுத்தேவ பிதுர்முனிவர்களை, பூசித்தார்கள்; கிரியா பல ஆண்டுக்கூறல்:—கிரியை
ளாய அவர்கட்கு எங்ஙனம் பூஜையின் பிரவிருத்தியாம், எனின் அங்ஙனமே கிரியாத்தியா
யென்பதாதி. கிரியா பலத்திலெங்ஙன மிச்சையில்லாதவர்களோ, வெண்பட்டாடைகளை
கத்திலும் இச்சையில்லாதவர்களே யாவர்கள்; கற்பகவிருக்ஷந்தந்த வேதிமூலத்தில்
யணிந்துகொண்டு, கற்பகவிருக்ஷ பலங்களை யயின்று, விவாகஸ்தானமாகிய காலத்தினுற்றுனே
சாஸ்திரங் கூறியமுறையாக வந்து சேர்ந்தார்கள். இத்துணைக் சூரிய
உற்சாகத்தோடு கூடிய அவர்களது விவாகம் பிரியமாக நடக்கும் பொருட்டேபோலும் வதுத்தகைமையை
பகவான் விரைவாக அஸ்தாசலஞ் சென்று மறைந்தான்; இத்துணைக்குள் கும்பமுனி
யடைந்து கனதனபாரங்களை யுடைத்தாய், விரைவில்வது உசிதவிலாசவானுன் முறை
வன் கூறுவதாவது, ஹே நாதனே! நீ என்னைப் பூஷணங்களினுலே யலங்கரிப்பாயாக, பாணிக்கிரகணம்
யாக அக்கினியை யோங்கச்செய்து ஹோமஞ்செய்து அருச்சித்து எனது சிகித்துவசனும்,
செய்தியென்று பரஸ்பரம் மகாராணியாகிய மதனிகையும் மகாராஜாவாகிய
அலங்கரித்துக்கொண்டு விவாகம்செய்து காஞ்சன உபலபரியங்கத்திருந்தார்கள்.

(ச) அங்கண் = அதிப் பிரியசகாயனுன, அணியுமணிப் பூச்சந்தனங்கள் = விவாகத்துக்
குரிய இரத்தின குசுமாதித்திரவிய சமுகத்தை, துங்கமலையில் = காஞ்சனகந்தாத்தில்;
கிரியை யொழியார் — கிரியாத்தியாகத்தை இச்சியார், பலம் = சற்கருமத்தின் பலத்தில்
விருப்புரூர், அவற்றில் வைராக்கியத்தினுற் கிரியாபலத்தில் விருப்புரூர், உலகசங்கிரகார்த்த (206-207)
மாய்க் கிரியாத்தியாகத்தில் விருப்புரூர் என்றுணர்க.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை) இவ்வண்ணம் மதனிகையும் மதனனும் சுகமாகக் காலங்கழித்து வரும்போது இடையிடையே இராஜ்ஜியம் நடத்திக்கொண்டு வருதல்:—இவ்வாறு சென்று என்பன.

இவ்வா றுயர்மந் தாவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவ்வா வின்பந் துய்த்துக் கடஞ்சூழ் வனங்க டோறுஞ்
செவ்வாய் மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் தினமும் மூன்றில்
வெவ்வா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற் சூடாலை.

சென்று சென்று மன்னன் றேச நீதி நடாத்தி
யொன்றும்பாய றன்னி லொழியா தவள்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைப்பேர் மனைவி யான மாது
நின்ற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றை நினைப்பாள்.

ƻ சிவர்ளாக்கத்கட்டில்,

(ப - ரை) இவ்வாறுயர்மந்தர வெற்பிடையே=இந்தப்பிரகாரம் மேலான மந்தரமலையின் மத்தியில், மணஞ்செய்திவர்கள்=கலியாணஞ் செய்துகொண்டிவர்கள், கவ்வா வின்பந் துய்த்து=அளவில்லாத ஆனந்தத்தை யடைந்து, கடஞ்சூழ் வனங்கடோறும்=யானைகளும் விருக்ஷங்களும் மலைகளும் சூழ்ந்த ஒவ்வொரு வனங்களிலும், செவ்வாய் மயில்மன்னவனும்=சிவந்த அதரத்தையுடைய மயிலியல் மதனிகையும் அரசனும், திரிந்தார்=சுழன்று விளையாடினர், தினம் மும்மூன்றில்=மூன்றுநாட் கொருமுறை, வெவ்வாளரசன்றுயிலும்=அதிதீக்ஷண வாளாயுதத்தையுடைய மன்னவன் நித்திரைகொள்ளும், வேலைதனில் = சமயத்தில், சூடாலை=சூடாலையானவள்,

சென்று சென்று மன்னன்றேசநீதி நடாத்தி = போய்போய் அரசனது தேசநீதியை நடத்தி, ஒன்றும் பாயல்தன்னில்=பொருந்தும் சய்யையில், ஒழியாதவள்போல் மீளும் = நீங்காதவள்போல மீளுவள், மன்றல் மதனிகைப்பேர்=விவாகஞ்செய்த மதனிகையென்னும் நாமத்தினையுடைய, மனைவியான மாது=இல்லாளாகிய பெண்ணானவள், நின்ற சில நாளிற்பின்=சிலதினங் கழிந்தபின்னர், நெஞ்சிலொன்றை நினைப்பாள்=மனத்தில் ஒன்றையெண்ணுவாள்.

(ஸ்ரீ - வீர) இவ்வண்ணம் மகேந்திரக் குகையில் தாமே விவாகஞ் செய்துகொண்டவர்களும், இஷ்டர்களும், தேவசதிருச போகாட்டியத்தன்மையானே தேவதம்பதிகளும், ஒரு குறைவுமில்லாதவர்களும், ஆகிய அவ்விரண்டு கும்பசிகித்துவஜர்களும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்; தினந்தோறும் விசித்திரங்களாய வனராஜிகளிலும், நன்குகனிந்த பல பாரங்களிலும், புஷ்ப பல்லவங்களின் பூரணங்களிலும் உலாவி விலாசமாயிருந்தார்கள்; பிரியநாயகன்றூங்கும்போது மூன்றுநாட் கொருமுறை தனது நகரஞ் சென்று, சூடாலை ராஜகாரியங்களைச் செய்துவிட்டு, தனது சய்யைக்கே மீண்டும் வந்துவிடுவள். பின்னனேகமாதங்கள் மெதுவாகச் சென்றபோது, தேவபுத்திரரூபிணியாய அச்சூடாலை சிந்திக்கத் தொடங்கினாள். (208-209)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இப்போது வேறொருவிதமாகப் பரீக்ஷைசெய்தல்:—உற்றவென்பது.

உற்ற போகங் களிற்பற் றொன்று திவனுக் கென்றுந்
துற்ற போகங் களினாற் சோதிப் போமென் றெண்ணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வமொன் றிழைத்தாட்
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கச் சுரர்கோன் வனத்திற் றோன்ற

(ப - ரை) உற்ற போகங்களிற் பற்றொன்றுதிவனுக்கென்றும் = கிடைத்த போகங்களிலே யபிலாஷையுண்டாகாது இம்மன்னவனுக்கெப்போதும், துற்றபோகங்களினால் = திவ்யபோகங்களினாலே, சோதிப்போமென்றெண்ணி=பரீக்ஷித்துப்பார்ப்போம் என்பதாகச் சிந்தித்து, கற்றமாயையாலே=தான் படித்த மாயையினாலே, கைதவமொன்றிழைத்தாள்=ஒரு பொய்யைக் கற்பித்தாள், சுற்றுந் தேவர்நெருங்க=சூழுந்தேவதைகள் பக்கத்தடர்ந்துவர, சுரர்கோன் = தேவேந்திரன், வனத்திற்றோன்ற = அவ்வனத்தின்கண்ணே யெழுந்தருள.

(ஸ்ரீ - வீர) நல்ல திவ்யபோகங்களினானே மன்னவனைப் பரீக்ஷிப்பேன், நிகழ்வதன் அருகாமையால் இலட்டாம், ஒருபோதுமிவனதுசித்தம் போகங்களில் ஆசக்தியை யடை-

உடைமை.

யவேவேண்டாம், அடையாமலே யிருக்கும்வண்ணம் பரீக்ஷிப்பேன்; அதாவது பரீக்ஷையிலே மங்காமலே யினாலே யிடமாக்கப்பெற்ற அநாசக்தியாமிது ஒருபோதுமே போகங்களாலே மங்காமலே யிருக்கவேண்டுமென்பதாம். என்று சிந்தித்துச் சூடாலை மாயையால் விபின அவனியில், தேவர்களோடும் தேவாங்கனைகளோடும் உடனிகழாநின்ற தேவேந்திரன் வந்ததாகக் காண்பித்தனள். (210)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தேவேந்திரனைக் கொண்டாடி வந்தவரவைவினாதல்:—வந்தவென்பது.

வந்த மகவான் றன்னை மன்னன் கண்டு வணங்கி
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த
வெந்த வறமுன் செய்தே னென்ன விமையோ றிறையு
மந்த மன்னை நோக்கி யன்பா லிவ்வா றறைவான்.

(ப - ரை) வந்த மகவான்றன்னை=எழுந்தருளிவந்த தேவேந்திரனை, மன்னன் கண்டு=அரசன் பார்த்து, வணங்கி=நமஸ்கரித்து, முந்து பூசைசெய்து=முதன்மையான பூசைகளை விரைவாயாற்றி, முதல்வ நீ யிங்கெய்த=சகல புவனங்கட்கும் முதன்மையானவனே நீ இங்கு எழுந்தருளிவர, எந்த அறமுன்செய்தேன் = எத்தருமத்தையானியற்றினேன், என்ன = என்று புகழ்ந்தவளவில், இமையோர் இறையும் = தேவர்கள் அரசனும், அந்த மன்னை நோக்கி=அவ்வரசனைப் பார்த்து, அன்பால்=வாற்சல்லியத்தால், இவ்வாறறைவான்=இங்ஙனமியம்புவான்.

(ஸ்ரீ - வீர) பரிவாரங்களுடனே தேவேந்திரன் எழுந்தருளிவந்ததைக் கண்டு சாஸ்திர முறையே அர்க்கியபாத்தியாதி யுபசாரங்களானே வனத்திலிருக்கும், சிகித்துவசன் பூசிப்பாரானான். தங்களால் வெகு தூரத்தினின்றும் வரவு வடிவமான சிரமம் யாதின்பொருட்டியற்றப்பெற்றதோ, ஹே வமரேசனே! எவ்வகையாய பிரயோஜனத்தினாலே அஃதாற்றப்பெற்றதோ அந்தப் பிரயோஜனத்தைத் திருவருளினாலே அடியேனுக்குக் கூறுதல்வேண்டும். என் (211)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தேவேந்திரன் வந்த காரியத்தை யியம்பல்:—உனது கற்பமிடத் தேவேந்திரன் கூறுதல். மென்பன.

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனான் வந்தேன்
கனக வுலக முமக்கே கடவதா மங் குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நின்று ரம்பை முதலோர்
வனச வதன மலர மார்த்தாண் டனைப்போல் வருவாய்.
கற்ப மளவு மிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித் துய்க்கச் சிவன் முத்தி மன்னு
வற்பந் தாழா தடைவா யழைப்பான் வந்தே னென்ற
சொற்பங் கிகளைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான்.

(ப-ரை) உனது குணத்தின் நலத்தால்=உன்னுடைய குணங்களின் நன்மையினாலே, உம்பருடன் நான் வந்தேன்=தேவர்களுடனே யான் வந்துற்றேன், கனகவுலகம் = சுவர்ண

வைராக்கியம்.

லோகம், உமக்கே கடவதாம்=உமக்கே சொந்தமாம், அங்குள்ளோர்=அவ்விடத்தில் உள்ள
வர்கள், நினதுவரவு நோக்கிநின்றூர் = உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்
றூர், அரம்பை முதலோர்=இரம்பை யாதியோர், வனசவதனமலா = தாமரைமுகம் விகசித
மாக, மார்த்தாண்டனைப்போல் வருவாய்=சூரிய பகவானைப்போல வருவாய்.

கற்பமளவு மிருந்து=கற்பகால பரியந்தமிருந்து, கடவுள் போகம் எல்லாம் = தேவதா
போகம் முழுவதும், சிற்பமன்றித் துய்க்க=யாதொரு தடையுமில்லாமல் அநுபவிக்க, சீவன்
முத்தி மன்ன = ஜீவன் முக்தனுகவாழும் மன்னவனே, அற்பந்தாழா தடைவாய்=சொற்ப
மும் தாமதியாது வருவாய், அழைப்பான் வந்தேன் என்ற = அழைக்கும்பொருட்டே இங்
குற்றேன் என்று கூறிய, சொற்பங்கிகளைக்கேட்டு = சொற்சாதுரியங்களைச் சிரவணித்து,
தூயமன்னன் சொல்வான்=பரிசுத்த மனத்தினையுடைய வாசன் கூறுவான்.

(ஸ்ரீ - வீர) இந்த நாங்கள் யாவரும், ஈண்டு உனது குணுதிசயத்தினுலே சுவர்க்கத்தி
னின்றும் வந்தோம், இருதயத்தில் இலக்கினமாய சூத்திரத்தானே வனத்துறைககங்களே
போலும்; எழுந்திரு திறக்கத்துக்குவருக, ஆண்டெவரும் உன்னை யெதிர்பார்த்துக்கொண்
டிருக்கின்றூர்கள், உனது குணசிரவணத்தானே யுண்டாய, ஆச்சரியத்தை=விஸ்மயத்தைத்
தேவர்களும், அங்குள்ள அரம்பையர்களும், அடைந்துள்ளார்கள். அவ்விடத்திற்கு வந்து
கற்பபரியந்தம், தெய்வ அரண்மனையில் நானுவிதபோகங்கள் ஜீவன் முக்தனுகிய வுன்னுல்,
போகிக்கத்தக்கனவாம்; உன்னை யழைத்துப்போகும் பிரயோஜனத்தை யுத்தேசித்தே யுன்னை
நோக்கி யான்வந்தேன். (212-213)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சுவர்க்கம் வேண்டாம் எனல்:—அங்கென்பது.

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே னெந்தா
யிங்கென் றங்கென் றில்லை யெங்குஞ் சுவர்க்க மெனக்குப்
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டகனுல் வேண்டேன்
றங்கும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற் றுரைப்ப.

(ப - ரை) அங்கும்=அவ்வுலகத்திலுமுள்ள, துறக்கத்து = தேவலோகத்தில், இன்ப
மனைத்தும்=ஆநந்தம் யாவும், அறிவேன் எந்தாய்=உணர்வேன் எந்தந்தையே, இங்கென்றங்
கென்றில்லை = இவ்விடத்தி லென்றூவது அவ்விடத்தி லென்றூவது கிடையாது, எங்குஞ்
சுவர்க்கமெனக்கு=எவ்விடத்திலும் தேவலோகமே யெனக்கு, பொங்குஞ் சுகமேயெங்கும்=
பொங்கி வழியும் ஆனந்தமே யெவ்விடத்திலும், பொன்னுடகனுல் வேண்டேன் = தேவ
லோகம் அக்காரணத்தினுல் வேண்டுகில்லேன், தங்கும் பதமேவென்றே=தாங்கள் வசிக்கும்
பதத்தை யடையலாம் என்பதாக, சற்றும் பற்றற்றுரைப்ப=சிறிதும் பற்றில்லாமல் பகர.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே தேவாதி நாயகனே! சுவர்க்க சமாசாரம் முழுவதுமறிவேன், சுவர்க்க
சம ஆசாரம் சுகவிகாரணம், உள்ள அதனையறிவேன், சுவர்க்கத்தோடொப்பாய்ச் சுகமாயொழு
குதல் அனைத்துமறிவேன், அவ்வெல்லா விடங்களிலுமுள்ள சகல துக்க சுகங்களையுமறிவேன்
என்றபடி. அவ்வாறறிவதிற் காரணமாக வுன்னிடத்தில் யாது விசேஷமுளதாமெனின் அத
னைக்கூறல்:—எங்குமென்பதாதி. மற்றூே, யாண்டுமே யெனக்குச் சொர்க்கமாம், ஓரிடத்தி
லென்பதாக நியதமில்லையாம், எனதபிமதசுவர்க்கம் பூமாத்மாவேயாம், அதுவும் யாண்டுமே
யுள்தாமென்பது கருத்து, நியதம்=பரிச்சின்னம். பூர்ணகாமத் தன்மையானும் எனக்கு

அகஙீறாம். உடித்தியல்.ஒஇரி. ஃ வகூநாஸ்.

யாண்டும் சுகம் எனல்:—சுகமே யென்பதாதி. யாண்டுமே சந்தோஷிப்பேன், யாண்டுமே
ரமிப்பேன் பிரபோ! மனத்தில்வாஞ்சை யுண்மையின் யாண்டும் ஆநந்தமுடையவனேயான்:
நியதஞ் சிறிது ஓரிடத்திருப்பதாம், சுவர்க்கமித்தகையதாம், துச்சமாய சுவர்க்கத்தையடைய
வெண்ணேன் என்பது திண்ணம். உனது ஆணையை யான் செய்யமாட்டேன்; எனவே
அசம்பாவிய விடயத்தில் ஆஞ்ஞாபனஞ்செய்தல் தங்களுக்கே யநுசிதமாமலது அதனைச் செய்
யாதவபராதம் எனதல்லவாமென்பது கருத்து. யானின்றே சுவர்க்கத்திற்கு வருவதாக
வில்லை, மற்றூே, மறுபடியும் இராஜ்ஜியத்திற் பிரதிஷ்டையடைந்து, காலத்தை யநுசரித்து
முன்போல, தங்களுடைய சத்துருவைப் பொடிப்படுத்தலாதி பிரயோஜனப்பொருட்டு வரு
வேன் என்னுங் கருத்தால் அரைக்கூற்றூற் சிகித்துவசன் பேசியபோது, ஹே கும்ப முனி
வனே! உனக்கு அரசன் கருதிய மறுபடி இராஜ்ஜியப் பிராப்தி லக்ஷணகல்யாணம் உளதாகுக
வென்று கும்பமுனிவனுக்குக் கூறிவிட்டுத் தேவேந்திரன் தேவபரிவாரங்களுடன் மறைதலை
யடைந்தான். அங்கத்துறக்கத்தெனினுமாம். (214)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வேறு விதமாய்ப் பரீக்ஷித்தல்:—மடங்கியென்பது.

மடங்கி யமரார் கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்ச
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோர் மாயை யாலே
தடங்கண் மயில்சூ டாலை தனிச்சோ தனைசெய் தனளே.

(ப - ரை) மடங்கி யமரார்கூட்டம்=திரும்பித் தேவரீட்டம், வந்தவழியேபோக=எவ்
வாறு வந்ததோ அவ்வாறுபோக, தொடங்குமாயை பலவால்=ஆரம்பித்த மாயைகள் நானு
வால், சோதித்திடவும்=பரீக்ஷித்திடவும், நெஞ்சமடங்கிவிடுதல் கண்டும்=மனமானது விலய
மாகி விடுதலைப்பார்த்தும், அயலோர் மாயையாலே = வேறொரு மாயையினுலே, தடங்கண்
மயில் சூடாலை=விசாலம்பொருந்திய நேத்திரங்களோடுகூடிய மயிலியற் சூடாலையானவள்,
தனிச்சோதனை செய்தனளே=ஒப்பற்ற ஏகாந்த பரீக்ஷை செய்துபார்த்தாள்.

(ஸ்ரீ-வீர) அந்த இந்திர ஆகமனரூபமான மாயையை யுபசங்கரித்துக்கொண்டு, சூடாலை
யினிது சிந்திப்பாளாயினள், இந்த வசுதாதிபனுனவன் தெய்வகதியினுலே போகேச்சை
யினுல், வசீகரிக்கப்படவில்லை; சாந்தனுயினுன், எப்போதும் விக்கிரியாசூனியத்தன்மை
யானே சமமாகிய ஆகாசாதியோடு சமனுயினுன், ஆபோகமென்னும் முகாதியவயவஸ்திதி ஒப்
பேயாயினுன், இவ்வண்ணம் சக்கிரன் வந்துற்றபோது, பயந்திருந்துவிடாமல் அலக்ஷியமா
யிருந்துவிடாமல் வியாவகாரிகமாய அருக்கியபாத்தியாதியானே செய்யவேண்டிய பூசை
யையும் உசிதமான வார்த்தையையும் நன்கியற்றினன்; மறுபடியுமே, யாதாவதொரு இராகத்
துவேடப் பிரதானப் பிரபஞ்சமாய், மதியைக் கலக்குவதா யிருப்பதால் ஆதரவோடு கூடப்
பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பேன். (215)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) விசித்திரமான பரீக்ஷையொன்றைச்செய்தலும் அதைக்கண்டும் மன்
னவன் விகாரமடையாம விருத்தலும் வருணித்தல்:—திங்கள், சந்தி, யென்பன.

உ ஸைகரம். ஒஸஸ்திறம்.
கிவயங்காரம். ஃ இந்திரன்.

திங்க ளுதித்த வளவிற் செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்
றுங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னாள் புறம்போய்க்
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்
றங்கு மொருதூர்த் தனைத்தான் சங்கற் பித்துப் புணர்ந்தாள்.

சந்தி முடித்து மாதைச் சார றோறுந் தேடி
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவரை நோக்கிச்
சிந்தை விகற்ப மின்றிச் சித்த மகிழ்ந்தங் கவரை
முந்த விடை யூறறநீர் முயங்கு மென்று போனான்.

(ப - ரை) திங்கள் உதித்த அளவில்=பூர்ணசந்திரன் உதயமாயபோது, செபித்துக் கங்கைக் கரையில்=ஜபஞ்செய்து ஸ்ரீமந்தாகினியின் றடத்தில், துங்கவரசனிருப்ப = பரிசுத்தமான மன்னவன்வீற்றிருப்ப, தோகையன்னாள்=மயிலனைய சூடாலையானவள், புறம்போய்=வெளியே சென்று, கொங்குமலரால் நிறைந்த=தேன்மகரந்தாதிகளானே பூரணமாய புஷ்பங்களானே நிறையப்பெற்ற, கோலவமளியொன்றில் = அழகிய சய்யையொன்றில், தங்குமொரு தூர்த்தனை=இருக்கும்படியாக ஒருவிடனை, தான் சங்கற்பித்துப் புணர்ந்தாள்=சுயம் சங்கற்பஞ்செய்து லீலைசெய்வதுபோலக் காட்டினாள்.

சந்திமுடித்து=சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்துவிட்டு, மாதை = மதனிகையை, சாரல்தோறுந்தேடி=சோலைதோறும் தேடிப்பார்த்து, வந்தவழியில் = வந்துகொண்டிருக்கும் மார்க்கத்தில், புணர்ந்துமகிழு மவரைநோக்கி=சுரதலீலை செய்வதுபோற் காணப்பெறுமவர்களைப்பார்த்து, சிந்தைவிகற்பமின்றி=மனோவிகாரம் சிறிதுமடையாது, சித்தம் மகிழ்ந்து அங்கவரை=மனங்களித்து ஆண்டு அவர்களை, முந்தவிடையூறறநீர்=யாதொரு விக்கினமுமில்லாமல் நீங்கள், முயங்குமென்றுபோனான்=விளையாடுங்கள் என்று கூறிப்போயினான்.

(ஸ்ரீ-வீர) இவ்வண்ணஞ் சிந்தித்துச் சூடாலை இராத்திரியில் வனத்தில் சந்திரனுதயமானவுடனே, அங்கனை வடிவத்தைக்கவர்ந்து காந்தையாகிய மதனிகையாகி, புஷ்பிததருலதாசம்பன்னமாய் மதுர ஆமோதபுஷ்டியை யுடைத்தாய் மலயாநிலம் வீசிக்கொண்டிருப்ப, சந்தியாஜப்பியபானுக நதியினது தீரத்திற் சிகித்துவசனிருப்ப, நெருங்கிய பூங்கொத்துகளினாலே யுபலக்ஷிதவனதேவிகளின் சுத்த அந்தப்புரமாயிலங்கும் சந்தானகக் கொடிவீட்டை மதோன்மத்தையாய்ப் பிரவேசித்தனள்; ஆண்டுச் சங்கற்பித புஷ்பசயனத்தில், மாலைகளால் அலங்கிருதையாய், மாயையாற் சங்கற்பிக்கப்பெற்ற தனக்குத் தக்கபடியாய யவ்வனனும், பெண்களைப்போல மீசைகீசை யொன்றுமில்லாதவனும் பதினாறுவயது ஆகிருதிரூபனும், அதனானே சிகித்துவசனைப்போல மீசை தாடி யொன்றுமில்லாதவனும், மனோகாதமனும் விடனும் ஆகியவனைக் கண்டத்திற் கொண்டாலிங்கித்து இனிதிருந்தாள். ஜபமுடிவிற் சிகித்துவஜன் சந்தியாஜப்யஸ்தான குஞ்சத்திலிருந்துவந்து மதனிகையைத்தேடி கற்பலதை வீட்டில், மதனிகையையும் அவளது கண்டத்தில் மனோரம்மியமான விடனையும்கண்டனன். ஸ்திரீயும் சத்துவந்தமாய், பரஸ்பரம் மகிழ்வுடனிருக்கும் முகத்துடனிலங்குவதாய், அன்னியோன்னியவதன ஆசக்தமாய்க் கற்பலதாம் சுகங்களானே மறைபெற்றதா யிருப்பதைக்கண்டனன். அதனைக்கண்டும் கோபவிகாரரகிதமாய் சித்தத்தானே அத்தியந்தம் சிகித்துவஜன் சந்தோஷித்தான், ஆச்சரியம்! விடையும்விடனும் சுகமாகவிருக்கின்றனர் என்று கூறிக்கொண்டே, அன்புடையீர் நீர் இருவரும் சுகமாக இருந்தபடியே இஷ்டப்படியிருங்கள்

௨ ஜபயதிஸ்ஸம்பரன். ? வாசனை. ஆடை. ௦ புஷ்பகுச்சங்களிலொன்று.
^ தவத்துவத்தோடு கூடியது.

என்று தன்னைக் கண்டதனாலே பீதியையடைந்த அவர்களை நோக்கிக்கூறி, யான் உங்களுக்கு விக்கினஞ்செய்யமாட்டேன் என்று பகர்ந்துசென்றனன். (216-217)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) விகாரம் உளதோவெனப் போய்ப்பரீக்ஷித்தல் மதனிகை:— போகி மதனிகையென்பன.

போகி மறைந்து முகுர்த்தம் போன பின்ன ரிவளும்
வேகி யாது போனான் விகற்ப மின்மை காண்பா
னேகி யமளித் தொடர்ச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோன்ற
யோகி முன்னர் நின்றா ளொதுங்கி நாணி வணங்கி.

மதனி கைப்பெயர் மங்கையு மிவ்வணம் வருந்தி
விதன முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுற்றிருந் தானறி வுற்றனன் பார்த்துக்
கதம றக்குளிர் புந்தியான் மெல்லெனக் கழறும்.

(ப - ரை) போகிமறைந்து=சென்று மறைந்து, முகுர்த்தம் போனபின்னர்=இரண்டு நாழிகையானபின்பு, இவளும்=மதனிகையும், வேகியாதுபோனான்=விரையாது சென்றான், விகற்பமின்மைகாண்பான்=விகற்பமில்லாமையைக் காணும்பொருட்டு, ஏகி=போய், அமளித்தொடர்ச்சியெழிலும் வடிவுந்தோன்ற=சயனத்தே தொடர்ந்தகவினும் ரூபமும்காணும்படியாக, யோகிமுன்னர்= இராஜயோகியின் முன்பாக, நின்றாள் ஒதுங்கி நாணிவணங்கி=ஒரு பக்கமாய் வெட்கத்துடன் வணக்கத்துடன் நிற்பதானாள்.

மதனிகைப்பெயர் மங்கையும்=மதனிகையென்னும் நாமங்கொண்ட பெண்ணும், இவ்வணம் வருந்தி=இந்தப் பிரகாரம் வருத்தமுற்று, விதனமுற்றனள்=விசனமுற்றவள், போல் நிற்ப=போலிருப்ப, வேந்தனுஞ் சமாதியதனை=மன்னவனும் சமாதியை, உற்றிருந்தான் = அடைந்திருந்தான், அறிவுற்றனன் = உணர்வுற்றனன், பார்த்து = நோக்கி, கதமறக்குளிர் புந்தியால்=கோபமற்ற தண்மைமதியால், மெல்லனக்கழறும்=மெதுவாகக் கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) பின் முகூர்த்தமாத்திரத்தில் மதனிகையானவள், மாயாப்பிரபஞ்சத்தை யுபசங்கரித்து, தனது விடசம்போகத்தானே விகசிதமும் ஆகுலமும் ஆகிய வபுவைக்காண்பித்துக்கொண்டு சென்றனள்; ஏகாந்தத்திலுள்ள ஏமசிலாதலத்தில் உட்கார்ந்து சமாதியிலிருக்கும் சிறிது விழித்தகண்ணுடனிருக்கும், அம்மன்னவனைக் கண்டனள், அப்பிரதேசத்தையடைந்து மதனிகாங்கனையானவள் வெட்கத்தாற்றாழ்ந்த முகத்தினளாய், துக்கியாய் வாடினவளாய் கணநேரம் சும்மாவிருந்தாள். கணநேரத்தில் சிகித்துவசன் தியானத்தினின்றும் விழித்துக் கலக்கமின்றியமதியினாலே அத்தியந்தம் மாதுரியமான இவ்வாக்கியத்தைக் கூறத்தொடங்கினான். (218-219)

(ச) கழறினான் என்பது கழறுமெனத் திணைமயக்கமும் காலமயக்கமும் ஆயிற்று.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மதனிகை தனது குற்றத்தை க்ஷமிக்கும்படி வேண்டிக்கோடலும், தனது விகற்பமில்லாமையை மன்னவன்றெரிவித்தலும் உரைத்தல்:—விரைமாதர்வானில் என்பன.

௨ ஸமயகாலம். ௦ காலநுட்பம்.

விரைவில் வந்ததென் முயங்குறு மகிணனை விட்டு
நிரைவ ளைக்கை யாய் மீண்டுபோ யின்பமே நிறையென்
றுரைசெய் காலையின் மதனிகை யுரைசெய்வா ளுயர்ந்த
புரையி லாதவர் பிழைபல பொறுப்பது புகழே.

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுங்
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமொன் றறியா
ராத லாலென தரும்பிழை பொறுத்தரு ளென்ன
போத பாரகன் மதனிகைக் கிவ்வுரை புகன்றான்.

வானி லேமர முளைக்கினு முனிவென் கண்வாரா
தான மேலவ ரிகழ்வரென் றன்ணமே யுன்னை
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனென்று வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப.

(ப-ரை) விரைவில்வந்ததென்=சீக்கிரத்தில்வந்தது யாதுகாரணம், முயங்குறு மகிணனைவிட்டு=அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த நாயகனைவிடுத்து, நிரைவளைக்கையாய் = வரிசையாயிருக்கும் வளையல்களையுடைய கரத்தினளே, மீண்டுபோயின்பமே நிறையென்று= மறுபடியுஞ் சென்று ஆனந்தமே மிகுதியுமநுபவிப்பாயாகவென்று, உரைசெய்காலையில்= கூறியபோது, மதனிகை யுரைசெய்வாள்=மங்கை கூறுவாள், உயர்ந்த புரையிலாதவர்= மேலான குற்றமில்லாதவர், பிழைபல பொறுப்பதுபுகழே=குற்றங்கள்பல க்ஷமிப்பது புகழ்ச்சியேயாம்.

மாதரார் இயல்=பெண்களின் சுபாவம், அளவறு பேதமாய்மருளும் = அளவில்லாத வேற்றுமைப்பட்டு மயங்கும், காதலோவெனில்=ஆசையோவென்றால், எண்மடி=எட்டுப்பங்கதிகமாம், கருமம் ஒன்றறியார்=காரியமொன்றையும் தெரிந்துகொள்ளார், ஆதலால் என தரும் பிழைபொறுத்தருள் என்ன = ஆகையினாலே என்னுடைய அரிய குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வீராகவென்று கூற, போதபாரகன் = ஞானத்தின் கரைகண்டவன், மதனிகைக் கிவ்வுரைபுகன்றான்=மங்கைக்கிந்தவாக்கியத்தைக் கூறினான்.

வானிலே மரமுளைக்கினும் முனிவு என்கண்வாராது = ஆகாயத்திலே மரம் வேர்கொண்டபோதினும் கோபமானது என்னிடத்தில் வரமாட்டாது, ஆனமேலவர் இகழ்வர் என்று = பெரியோர்களானவர்கள் நிந்திப்பார்கள் என்று, அன்னமேயுன்னை = அன்னம் போன்ற பெண்ணே யுன்னை, மேனயந்து=மேலாக வன்புசெய்து, பெண்ணென விரும்பலன்=மங்கையென விருப்பமடைந்திலன், என்று=என்பதாக, வேந்தன்=மன்னவன், ஈனமில்லதோர் சமமுறு பார்வையோடிருப்ப = குற்றமற்ற சமதிருஷ்டியானே குளிர்ந்திருந்த வழி.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே கொடிபோன்றாய்! நீ விரைவிலேயே ஆனந்தத்திற்கிடையூறாக என் வந்தாய், ஆனந்தப் பொருட்டேயன்றோ சகலப்பிராணிகளும் முயல்கின்றார்கள், மறுபடியும் சென்று அக்காந்தனைப் பிரணயவிருத்திகளினாலே மகிழ்விப்பாயாக, பரஸ்பரவாஞ்சித நேயமானது செயற்கையன்றாகவின் மூவுலகத்திலும் துர்லபமன்றோ; என்றிட, ஹே மகாபாக்கியவானே! இவ்வண்ணம் இப்பெண்ணியற்கையானது மிகவுஞ் சஞ்சலமாகவே யிருக்கின்றது,

^ சில்லறை வலாதம் .

ஸ்திரீகளுக்குக் காமமோ எட்டுமடங்கதிகமாம், ஆகையாற் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடா
தென்று வேண்டுகின்றேன்; அபலை யான் என்பதனாலே பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகின்றேன்,
இரவில் ஆழ்ந்த கானனத்தில் நீ சந்தியாஜபபரனா யிருக்கும்போது, யான் ஒண்டியாய்த்
அச்சையாய் என்னசெய்வது? இதனானே பொறுத்துக்கொள்ளுவாயென்னுங் கருத்தானே
வேண்டுகின்றேன், வலுவில்லாப்பெண் வாலையுமாவேன் மூடையுங் குற்றமுழுவதுமுள்
ளேன், நாதனேபொறுக்க நீ யோக்கியனாவாய், சாதுக்கள் பொறுமையுடையவர்களே யாவர்க
ளன்றோ; ஹே வாலையே யென்னுளே கோபமேகிடையாது ஆகாயத்திலே தருமமில்லாததே
போலும்; கேவலம் சாதுநிந்தியத்தன்மையால் உன்னைப் பாரியையென்று யானிச்சித்தி (220-221-222)
லேன்; இவ்வண்ணம் ஆண்டு அச்சிகித்துவஜன் ஒப்புமையுடனிருப்ப.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மதனிகை யாலோசனைசெய்து தனது யதார்த்தவடிவத்தை யெடுத்தல்:—கண்டு மறையென்பன.

கண்டு நின்றசூ டாலையுங் கருத்தினு னினைவாண்
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேற மாய்த்தான்
மிண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா திவனைத்
திண்டி றற்புயன் ஞானத்தின் கரைகண்டு சேர்ந்தான்.

மறைதன் மட்டினி மதனிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானசூ டாலையாய் முன்னிற்ப னென்னு
மிறைவன் முன்புசூ டாலையாய்த் தோன்றவு மிவளைப்
பொறையி னின்றவ னேக்கிநல் வியப்பொடு புகலும்.

(ப - ரை) கண்டு நின்ற சூடாலையும்=பார்த்து அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த தேவியும், கருத்தினுல் நினைவாள்=மனத்தினுல் எண்ணுவாள், மண்டு இராகமும் கோபமும் வேற மாய்த்தான் = நெருங்கிய ஆசையும் சினமும் அடியோடுமழித்தான், மிண்டுபோகமும் செல்வமும்=மிகுதியான போகமும் ஐசுவரியமும், மேவிடாதிவனை = அணுகிடமாட்டாதிவனை, திண்டிறற்புயன்=வலிமை பொருந்திய புஜபலர்க்கிரமமுடைய மன்னவன், ஞானத்தின் கரைகண்டு சேர்ந்தான்=பிரஹ்மவித்தையினுடைய பாரம்பார்த்து அடைந்தனன்.

மறைதல்மட்டு=மறைந்திருந்தது போதும், இனி மதனிகை வடிவினைமாற்றி= இனிமேல் மதனிகைரூபத்தை வேறுபடுத்தி, முறைமையான சூடாலையாய்=அக்கினிசாக்ஷியாய் விவாகஞ்செய்த சூடாலையாய், முன்னிற்பனென்னு=எதிரில் நிற்பேனென்று, இறைவன் முன்பு=மன்னவனெதிரில், சூடாலையாய்=சூடாலையாய், தோன்றவும்=பிரதீதியாகவும், இவளை=இம்மாதை, பொறையினின்றவனேக்கி=க்ஷமையினின்றவனேக்கி, நல்வியப்பொடுபுகலும்=நல்ல ஆச்சரியத்தோடு பகரும்.

(ஸ்ரீ - வீர) அவனது இராகத்துவேடவாசனு சூன்னியத்தன்மையானே பரீக்ஷிதசித்தத்தானே உதிதமாய சந்தோஷ ஆசயமுடையவளாகிய சூடாலை சிந்திப்பாளாயினள், அகோ ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், இந்தப்பகவான் பரமசாமியத்தை யடைந்துவிட்டார், ஆசை சினங்களற்றவராயினர், ஜீவன்முக்தத் திசையை யடைந்துவிட்டார், இவரை இந்திரப் பிரார்த்திதபோகங்களும், மகத்தாயசித்திகளும், கெடுக்கமாட்டா; இன்பங்களும் துன்பங்களும், சம்பத்துக்களும் ஆபத்துக்களும், ஒன்றுமே செய்யமாட்டாவாம். இவ்வகையாய குணவிசிஷ்டத்

உ பெண் .

தன்மையானே தனது சகல விருத்தாந்த ஸ்மரணயோக்கிய பூதமாய அவ்விவன் பொருட்டு ஸ்மரிப்பிப்பேன்; இக்கும்பருபத்தைவிட்டுச் சூடாலேயேயாவேன், என்றினிது சிந்தித்து, ஆண்டு மதனிகை வடிவத்தைவிட்டு அக்ஷதமான சூடாலேவடிவத்தை விரைவிற் காண்பிப்பே னுக; என்று சிந்தித்து, பர்த்தாவின் சித்தானுரஞ்சனத்திற் சதுரையும், பூர்வதயிதையும், குற்றமற்ற அங்கியும் காந்தையும் ஆகிய சூடாலேயாய் மறுபடியும் மதனிகையே மாறித்தரிசிப் பித்தாள். அதன்பின் னத்தயிதையைக்கண்டு விஸ்மய உற்புல்லலோசனனுய் மன்னவன், ஆச்சரிய ஆகுலத்தோடு கூடியவாணியினுலே, இனிக் கூறப்பெறும் வாக்கியத்தானே கூறத் தொடங்கினுன். செல்வம்=சித்திகள். (223-224)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மன்னவன் ஐயுற்றுவினுதல்:—வடிவுமென்பது.

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதசூ டாலேபோற் றோன்றினே முன்னே
நெடிய கண்ணிநீ யாரென நிருபதி கேட்பக்
கடிம ணஞ்செய்சூ டாலேநா னெனமற்றுங் கழறும்.

(ப - ரை) வடிவும்=ஆகிருதியும், வார்த்தையும்=பேச்சும், ஒடுக்கமும்=அடக்கமும், மற்றுளகுணமும்=பிறவுள்ள குணங்களும், முடிவிலாத சூடாலேபோல் = அந்தமில்லாத சூடாலேயேபோல, தோன்றினேமுன்னே=எதிரிலே பிரதீதியாயினே, நெடியகண்ணிநீ= வாட்டடங்கண்ணிநீ, யாரென நிருபதிகேட்ப=நீ யாரென்று மன்னவன் வினவ, கடிமணஞ் செய்=அக்கினிசாக்ஷியாய் விவாகஞ் செய்துகொண்ட, சூடாலே நான்=சூடாலேயாகிய மகா ராணியேயான், எனமற்றுங் கழறும்=என்று பிறவுங்கூறும்.

(ஸ்ரீ-வீர) உற்பலபத்திராக்ஷியே நீ யார்? ஹே சுந்தரியே! எங்கிருந்து அடைவுற்ருய், இங்கு என்ன செய்துகொண்டிருக்கின்ருய், எவ்வளவுகாலமாக விருக்கின்ருய், எதன் பொருட் டீண்டிருக்கின்ருய்? கும்பாதிருபத்தானே நீயே யிங்கிருக்கின்ருயாவென்? எத் துணைப்போது யாதின்பொருட்டுத்தான் ஈண்டென்முன்னிலேயில் இருக்கின்ருயோ, கும் பத்திதிகாலப் பிரமாணம் அறியப்பெறுவதேயாயினும், வேறு வேடத்தால் கும்பாகமனத்தின் முன்னரும் இவளது திதியின் சம்பாவனத்தால் எத்துணைப்போதென வினவியதாம். அவ யவச் சேர்க்கையானே, அவற்றின் சேஷ்டை வடிவவிவகாரத்தானே, புன்சிரிப்பானே, பிரேமைவாக்குப் பிரபந்தமுறைமையானே, எனது ஜாயையாகிய சூடாலேயின் பிரசித்த மாயவிலாசத்தினுனே, அவளுடைய கலாமூர்த்தியேபோலக் காணப்பெறுகின்ருய். என்று வினவச் சூடாலே கூறுவதாவது, ஹே பிரபுவே! இவ்வண்ணமே யுணர்தி, சூடாலேயாயுள் ளேன் சமுசயமில்லே, சகஜமாகிய தேகத்தானேயென்னுல், சுயமின்றடையப் பெற்றுளாய். (225)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சூடாலே பதிலுரைத்தல்:—கும்பவென்பது.

கும்ப வேடமு மதனிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனே யுணர்த்தினேன் ஞானத்தி னிலேமை
யிம்பர் மாயையாற் சோதனே பண்ணினே னிவற்றைக்
கம்பமின்றிய தியானத்தாற் காண்குதி யென்ன.

(ப - ரை) கும்பவேடமும் மதனிகைவேடமும்=குருரூபத்தையும் நாயகிரூபத்தையும், கொடுநான்=கொண்டுயான், நம்பனே=என்னுயகனே, உனேயுணர்த்தினேன் ஞானத்தின் நிலேமை=ஞானத்தின் நிலேபேற்றை யுனக்குத் தெரிவித்தேன், இம்பர்மாயையாற் சோதனே பண்ணினேன்=ஈண்டு மாயையினுலே உனது நிலேமையைப் பரீக்ஷைசெய்தேன், இவற்றைக் கம்பமின்றிய தியானத்தாற் காண்குதியென்ன=இவ்வியாவற்றையும் ஏகாக்கிரத்தோடு கூடிய தியானத்தினுலே நீ காண்பாயென்று கூற.

(ஸ்ரீ-வீர) கும்பாதி தேகநிர்மாணங்களானே யுனக்குப் போதிப்பான் பொருட்டே இவ்வனுந்தரத்தில் எனது பிரபஞ்சம், நூற்றுக்கணக்கான பிரிவதாகச்சென்றது; ஹே மகீ பதியே! கும்பாதியாவும் மாயையாலே தோற்றியவாம் அன்றிச் சிறிதும், ஆகாற்பனிகமல்ல வாம், விதிதவேத்தியனுகிய நீ முன்மொழிந்த யோகதாரணேயினுலே இவற்றை யகண்டித மாகக் காணலாம். ஹே தத்துவஞ்ஞனே தியானத்தினுலே விரைவிற் காண்குதியாவற்றை யுமே காணலாம். (226)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவ்வாறே தியானத்தினுலே யாவற்றையுமே காண்குதல்:— ஞானமென்பது.

ஞான யோகமாந் தியானத்தா னாபதி நோக்கி
மான ராச்சியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து
தான லஞ்செய்சூ டாலேயாய்த் தோன்றிய தளவா
யீன மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்து.

(ப - ரை) ஞானயோகமாம் தியானத்தால் = ஞானநிஷ்டையாகிய தியானத்தினுல், நாபதி நோக்கி=மன்னவன் பார்த்து, மானராச்சியந் துறந்ததுமுதல்=பெருமைபொருந்திய இராச்சியத்தை விட்டதே முதலாக, இவண்வந்து=இங்கேவந்து, தானலஞ்செய் சூடாலே யாய்=தான் நன்மையே செய்யும் சூடாலேயாய், தோன்றியதளவாய்=பிரதீதியாகிய நீருக, தெரிந் ஈனமின்றியே=குறைவில்லாமலே, யாவையுமுணர்ந்தன னிருந்து = யாவற்றையும் தனஞசனத்திருந்து.

(ஸ்ரீ-வீர) சூடாலேயினுலே யிவ்வாறு கூறக்கேட்ட நிருபன் அத்தகையதாரணுனுகூல ஆசனுதிகட்டி, முன்னிராச்சியம் விட்டுவந்ததே முதலாகச் சூடாலேயைக் கண்டதே யீருகத் தனது விருத்தாந்தம், யாவற்றையும் முகூர்த்தத் தியானத்தினுலே விசேஷமாக நிருமலமாகக் கண்டனன்; மகிழ்ந்தான். (227)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) சிகித்துவசன் ஆனந்தப்பூரிப்பால் நாயகியை யணேத்துக் கைம்மாறு வினுதலும் அதற்குச் சூடாலே விடைகூறத் தொடங்கலும் உரைத்தல்:—தியானமடி வரு வென்பன.

தியான நீங்கிநன் புளகமே நிறைந்தனன் றிண்டோ
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத் தயங்குசூ டாலேக்
குயாசலந்தழீஇ நெடிதிருந் தொன்றுமேற் கூறு
னியாய மன்னவ னனந்தத் தமிழ்ந்தன னிமிடம்.

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ னுரைப்பான்
முடிவில் பேரிருட் குகைநிகர் மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவர் நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியற்றுகைம் மாறுமொன் றுளதோ
வருபவக் கடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந்
தருமமே யிதற் கென்கைம்மா றுளதெனச் சாற்றத்
தெரிவை யோதுவா ளுணங்குபல் கிரியையிற் றியங்குங்
கருமங் கண்டுனை யுய்விக்க நாடினேன் கவன்று.

(ப - ரை) தியானநீங்கி = நிட்டையினின்றும் விழித்து, நன்புளகமே நிறைந்தனன் = நல்ல மயிர்க்குச்செறிதல் முதலியவற்றை யடைந்து, ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்தனன், திண்டோள் = திண்ணிய தோள்களினாலே, தயாவும் அன்பும் ஈதென்னென = கருணையும் பக்தியும் இஃதென்னேயென்று, தயங்கு சூடாலை = வணக்கத்துடன் நின்ற சூடாலையின், குயாசலந்தழீஇ = கனகிரித்தனங்களை யாலிங்கனஞ்செய்து, நெடிதிருந்து = வெகுநேரம் அவ்வண்ணமே யிருந்து, ஒன்றுமேற்கூறான் = யாதொரு வார்த்தையுமே மேற்கொண்டு பேசிலன்; நியாயமன்னவன் = மனுநெறிமுறையே நடக்கும் அரசன், ஆனந்தத்தமிழ்ந்தனன் நிமிடம் = இன்பசாகரத்தில் மூழ்கினன் கணத்தினில்.

மடியின்மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவன் உரைப்பான் = தனது அங்கத்தின்மீது அந்த வஞ்சிக்கொடிபோன்ற பாவையை ஸ்தாபித்து அவ்வரசன் கூறுவான், முடிவில் பேரிருள் = அநந்தமான காடாந்தகார, குகைநிகர் மோகநின்றென்னை = கெவிக்கொப்பான மயக்கத்திலிருந்தும் ஏழையை, நெடியபுந்தியா லுய்த்தனை = அதிசூக்குமமான மதியினாலே கடைத்தேறும்படி செய்தாய், உனக்கெவர் நிகரோ = உன்றனக்கு எத்தேவிமாரைத்தான் நிகராக்கலாமோ, கொடிமருங்குலாய் = கொடிபோலுமிடையினையுடையாய், இயற்றுகைம்மாறு யொன்றுளதோ = செய்யத்தக்க கைம்மாறு யாதேனுமுளதோ.

வருபவக்கடற் கரையிலாய் = மாறிமாறி வாராநின்ற சமுசாரசாகரத்தின் கரையை அடைந்து, நிராசையை மருவும் = ஆசையின்மையை அடைந்துள்ள, தருமமே = அறமூர்த்தியாகிய அங்கனையே, இதற்கு = நீ செய்த இந்த வுபகாரத்திற்கு, என்னை கைம்மாறுளதெனச் சாற்ற = யாது கைம்மாறு செய்யத்தக்கதாக வுள்ளதென்றுகூற, தெரிவையோதுவாள் = சூடாலை சொல்வாள், உணங்குபல்கிரியையிற் றியங்கும் = அநித்தியபலம் வாய்ந்தவீண் பலவினையிலே மயங்கும், கருமங்கண்டு = செயலைப்பார்த்து, உனையுய்விக்க நாடினேன்கவன்று = கவலையுடன் உன்னை ஈடேற்றக்கருதினேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) இராஜ்ஜிய சம்பரித்தியாகத்தினின்றும் வர்த்தமானக் கண்முறைபரியந்தம், ஆவர்த்தமானவென வீண்டும் ஆங்தொடருமென்க, யாவற்றையுங்கண்டு, பூபாலன் சமாதியினின்றுங் கிளம்பினன். கிளம்பிய அவன், மகிழ்ச்சியினால் விரிந்த மரைவிழியினனாகி, புளக உஜ்வலத் தன்மையை யடைந்துள்ள பாகுக்களைவிரித்து விரைந்து இறுகத் தழுவிக்கொண்டான், சின்ன அவயவனாய், கனநேயத்தினனாய், கண்ணீர்விட்டவனாய், ஆசைமிகுந்தவனாய். நகுலன் நகுலியைப்போல நெடும்போது காந்தையைத்தழுவி யின்புற்றான்; சிறப்பு நான்கும் தழுவுதற்காம், ஆண்டு அவர்களது அவ்வாலிங்கனத்தில் எவ்வபிவியக்த முளதாயதோ, பாஸ்பர அநுராகவடிவஸ்தாயி பாவமியாதுளதோ வாக்குகட்கு அகோசரமாகிய பர

² சுழற்சி. ⁰ தளர்ச்சி. ^ நிலைமை. ᵀ க்ஷாமம்.

மானந்தருப எத்தகைய சிருங்காரரச முளதாயதோ, அது வாசுகி நாவுகளாலும்
மகிழ்ச்சியானே மலரமுடியாதாம். பின் புஜாலிங்கனம் விட்டவர்களாய் ஒன்றையும்
நாடாதவிழியர்களாய்ச் சற்றிருந்தார்கள், இலக்கியத்தில் லோசனஸ்தைர்யவேதுவாகிய
மனத்தின் ஜடபாவத்தானே நாட்டமற்ற விழியுடனிருந்ததாம்; கணகாலம் ஆனந்த
கனமாகச் சும்மாவிருந்து, காந்தையினது முகவாய்ச்சிபுகத்தைத் தாங்கியகானாய், அன்போடு
கூடிய கோமளமொழியைப் பூபதி கூறத்தொடங்கினான். பர்த்தாவினது புருஷார்த்திப் பிர
யோஜன ஹேதுவினாலே கடூரமான கிலேசத்தை நெடும்போது நீ யனுபவித்தாய், இவ்வண்
ணம் எவளது நாயகசேயமதியினாலே வெளிவாமுடியாத அச்சம்சாரப் பொந்தினின்றும்
யான் வெளியாக்கப்பெற்றேனோ, அவளைத்தான் அம்மதியைத்தான் யாரோடெதனோடுவமிக்
கலாம்; மின்னற்கொடிபோன்ற உன்னுடைய குணஸ்ரீயுடன் உவமித்து நோக்கினால், அருந்
ததி, சசி கௌரி காயத்திரீ ஸ்ரீ சரசுவதி முதலிய யாவருமே சொற்பமாகவே தோற்றுவர்.
கிருத கிருத்தியையாய உனது மனது எப்பிரத்தியுபகாரத்தானே இனிது மகிழும், எதனான்
மகிழ்வுறுமோ அத்தகைய பிரத்தியுபகாரம் துர்லபமென்பது கருத்தாம். அநாதிகுகன அநந்த
விடமமோகத்தினின்றும் என்னைக் கரையேற்றிவிட்டாயே, மிக முபல்வுடனிருக்கும் குலாங்
கனைகள் பதிதனையும் தாண்டும்படி செய்கின்றார்கள். நிராசையையுடைய கிருதகிருத்தியை
யாகிய உனது பிரத்தியுபகாரத்தில் யான் அசமர்த்தன் எனல்:—வரு நிராசையென்பதாதி.
சமுசார வாரிதியின் பாரத்தையடைந்த நிராசையையுடைய வுனக்கு, செய்துள்ள இவ்வுப
காரத்திற்குப் பிரதிக்கிரியைகள் எங்ஙனந்தான் என்னதான் செய்யப்போகின்றேன்; என்
றிடச் சூடாலைகூறல்:—ஹே தேவனே! சுவ்ஷக்கிரியா ஜாலபரமாய் ஆதுலவடிவமாயிருந்த
வுன்பால் அன்புவைத்து, உன்பொருட்டு மீளமீளவும் அத்தியந்தம் யான் துக்கிதையாயி
னேன். (228-229-230)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) நாயகனது முயற்சியை நலம்பெற நவிலல்:—நீயென்பது.

நீயி தற்கென மேம்பட நிகழ்த்துவ தென்னே
மேய புன்றொழி னினைவுகள் சங்கற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகற்றினை யன்றோ
தூயநாயக வென்னலும் வேந்தனுஞ் சொல்வான்.

(ப - ரை) நீ யிதற்கென மேம்பட நிகழ்த்துவதென்னே = இவ்வுபகாரஞ்செய்ததற்காக
என்றன்னை மேன்மைப்பட நீ கூறுவது என்னகாரணமோ வறியேன், மேயபுன்றொழில்
நினைவுகள் = பொருந்தி கீழ்வினைகள் எண்ணங்கள், சங்கற்ப விகற்பமாயதெத்தனை = சங்கற்ப
விகற்பங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவை யெத்துணைகள், அவையெலாம் அகற்றினையன்றோ =
அவ்வியாவற்றையும் நீக்கினையல்லவோ, தூயநாயகவென்னலும் = பரிசுத்தமான நாயகனே
யென்றிடவும், வேந்தனும் சொல்வான் = மன்னனும் கூறுவான்.

(ஸ்ரீ-வீர) அதனால் உனக்குணர்த்தும் வாயிலாய்ச் சுவார்த்தத்தையே சம்பாதித்தேன்,
ஆகையினால் விதுவிடயத்தில் என்னைத் தேவரீர் மேம்படுத்துவதென்னையோ, அத்துச்சமான
திருஷ்ணைகள், அவ்வியாபாரங்கள், அச்சங்கற்ப விகற்பங்கள், உன்னிடத்தில் விண்ணிற் பர்
வதங்களேபோல இன்று காணப்பெறவேயில்லை; அவையெலா மெங்கேபோய் விட்ட
னவோ. (231)

² ஆழ்ந்த.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) என்னநீ யடைந்தாயின்று எதனினீ நிட்டையுற்ருய், மன்னவ வென்னசெய்வாய் மகிழ்ந்தெங்ஙன் பூராச்சாத்தியம். தேகசேட்டாக்கிரமம் பார்க்கின்ருயோ வென்று சூடாலை கேட்பவதற்குத்தரம் ஆகத்தன தநுபூதியையே விரித்து அரசன்கூறல்:—ஐயசோதி யுண்டென்பன. எங்ஙன்=எத்தகைத்தாய்=சத்தியமாகவா அல்லது துச்சமாகவா வென்பதாம்.

ஐய மற்றன ளுசையற் றேன்பிறி வற்றே
ளெய்ய விண்ணையொத் தேன்பொருள் வடிவமாய் நுடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் நிட்டையுற் றேன்சித்த மகிழ்ச்சி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன்.

சோதி மண்டலத் தெழுந்ததாய்ச் சுவரினிற் படாமன்
மீது விஞ்சுதல் குறைதலற் றிருப்பதோர் விளக்கந்
தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீர்ந்து
யாது மேவிவிண் ணிற்பதற் கிணையொத்து நின்றேன்.

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறென்று முரைக்கக்
கண்டி லேனத ஞலெனைக் கருணைசெய் குருநீ
முண்ட கப்பதந் தொழுதன னென்றவன் மொழியத்
தொண்டை வாயவண் மேற்செயல் சொல்லுதி யென்ருள்.

(ப - ரை) ஐயமற்றனன் = சம்சயமற்றேன், ஆசையற்றேன் = நிராசையடைந்தேன், பிறிவற்றேன்=வேற்றுமையற்றேன், நொய்ய விண்ணையொத்தேன் = சூக்குமமாகிய ஆகாயத்தை யொப்பாயினேன், பொருள்வடிவமாய் நுடங்கேன்=வத்துவடிவமாக மடங்கேன், செய்யலாவதோர் நிட்டையுற்றேன்=செய்யத்தக்கதேயாகிய நிட்டையையடைந்தேன், சித்த மகிழ்ச்சி வெய்யதுன்பம்=சித்தசந்தோடம் கொடியதுக்கம், ஒன்றிலன்=ஒன்றுமில்லேன், இது அதுவெனவிளங்கேன்=இது அதுவென்று விளங்கமாட்டேன்.

சோதிமண்டலத்தெழுந்ததாய் = பிரகாச மண்டலத்தினின்றும் உதயமாயதாய், சுவரினிற்படாமல்=பித்தியிற்படாததாய், மீதுவிஞ்சுதல் குறைதல் அற்றிருப்பதோர் விளக்கம் = மேலாகவிரிதல் சிறுகல் இல்லாமல் இருக்கும் ஒருபிரதிபாசம், தீதிலாவெனக்குவமையாம்= குற்றமில்லாத என்றனக்கு உபமானமாம், சகத்தினைத்தீர்ந்து=சகல திருசியங்களையுமறந்து, யாதுமேவி=சர்வான்மகமாகி, விண்ணிற்பதற் கிணையொத்து=ஆகாய மிருப்பதற்கொப்பாகி, நின்றேன்=இருக்கின்றேன்.

உண்டெனுந் தன்மையென்னுரு=சத்தாந்தன்மையே யெனதுருவமாம், வேறென்று முரைக்கக்கண்டிலேன்=அயலொன்றையும் கூறக்காணேன், அதனல்=அக்காரணத்தினுல், எனைக்கருணைசெய் குருநீ=என்பேரில் தயைபுரிந்த ஞானசிரியன்நீயே, முண்டகப் பதந் தொழுதனன்=தாமரைபோன்ற திருவடிகளை நமஸ்கரித்தேன், என்றவன் மொழிய=என விவ்வண்ணம் மன்னவன் கூறியபோது, தொண்டைவாயவள்=கோவைக்கனிபோலும் அதரமுடைய அம்மகாராணி, மேற்செயல் சொல்லுதியென்ருள்=இனிமேல் நடக்கும் காரியம் கூறுதியென்றனள்.

T யின்.

(ஸ்ரீ-வீர) சேட்டையற்றுள்ளேன், நிரங்கிசனுயுள்ளேன், ஆகாயம்போலச் சொச்சனுயுள்ளேன், 'ஆசையற்றவனுயினேன், சாந்தனுயுள்ளேன், பரமார்த்த சத்சொருபனுயுள்ளேன், உண்மையானல்லாத தேகாதிகளில் நானென்னும் பிரமத்தைவிட்டு வெகுகாலத்தின்பின்னர்; யான் பிரத்தியக்கு முக்கியப்பயிலாக யாது யானே அதுவேயான் ஆகியிருக்கின்றேன், அங்நிரதிசயாநந்த தசையை யடைந்தவனுகியுள்ளவொரு நெறியில் அதிட்டிதனுய், எதனைப்பிரயத்தின சகத்திரங்களாலும் நிடேதிப்பான் முயன்ற மகாப்பிரபாவமுயுள்ளேன், "அவனைத்தேவடைய ஹரிஹராதிகளும் எவ்வகையினும் நிடேதிக்கமுடியாதவர்களாவர்களோ அவர்கட்கும் ஆன்மாவா யிருப்ருந் தம் வல்லமையானே கெடுக்கவல்லவர்கள் அல்லவர்களே அகே யான்மாத் தள்ளமுடியாததேயாம் என்பது பவனவனே" என்னும் சுருதியினுலென்க; சின்மாத்திர நிஷ்டனுயுள்ளேன், சொஸ்த கருத்து. மற்றெதுவும் யானல்லேன் எதுவுமின்றிய பிரமத்தினின்றும் யான் விடுபட்டேயிருக்மாகி யிருக்கின்றேன் அளிவிழியாய், சமுசாரப் திருசியகாரியமல்லேன் காரணமல்லேன், கின்றேன், மகிழ்பவனல்லேன் துக்கியுமல்லேன், அபாதித சத்தியமாயேயுள்ளேன், சூரியாதி தூலனுமல்லேன் சூக்குமனல்லேன், சுந்தரியே பித்தியிற்படாததாய், க்ஷயாதிசய முக்தமாய், மண்டலத்தினின்றும், வெளியே சென்றதாய், சமமாயுள்ளேன்; ஜகத்தினுடைய சகல நபோமாத்திர விசாரியாய், உள்ள ஆலோகத்தோடு அவாவற்றவனுய் மனமற்றவனுயுள் வைஷம்மியமுநீங்கிச் சாமியத்தை யடைந்துள்ளேன் கடைக்கண்ணியே! நீ யெனக்குக் ளேன்; சொஸ்தனுய்ச் சாந்தனுயுள்ளேன். தரங்கசஞ்சலக் விசாலாக்ஷியின்றிருவருளினுலே பவசாகரத்தி குருவாவாய், உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எங்கும் ஆகாயம்போல நிறைந்துள் னின்றும் கரையேறினேன், சர்வாதீதனுய்ச் சர்வகனுய் பிராணேசனே இருதயப்பிரியனே! பிர ளேன், ஹே மகாசத்துவனே ஹே மகாமதியே! என்னசெய்யலாமென்று தங்களுக்குத் தோற்றுகின் புவே! இவ்வாறுளதாகவே இப்போது எழுந்ததாய்=மேற்பட்டதாய், சுவறது. கூறுங்கள்.

(ச) சோதிமண்டலத்து=சந்திரமண்டலாதியினும், குறைதலற்று=நித்திய நிரதிரினில்=குட்டியாதி யாசிரயாந்தரத்தில், படாமல்மீதுவிஞ்சுதல் சாந்தமாயுள்ளேன், பரிசயமாகிய பிரகாசத்தோடு சமனுனேன் என்றதாயிற்று; அகங்காரம் அவ்யயமாம் யானென் பூர்ண சின்மாத்திரத்தில் நிட்டையடைந்துள்ளேன். அஸ்மியென்பது நாமஜாதி யாதியின்மையின், நானுகியவஸ்துவைக் கூறமுடி (232-233-234)
னும் பொருளில்வந்துள்ளது. யாதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) உன்னுடைய ஆணைப்படியே நடப்பேன் என்று மன்னவனுரைப்பச் சூடாலையும் தனது கருத்தைத்தெரிவித்தல்:—பற்று சிறிது என்பன.

பற்று வீடிலன் படிகமேற் பாயொளி யென்ன
நிற்ற நீசொன்ன செய்குவ னென்றன னிருப
னுற்ற தீதெனிற் பேதைமை யொன்றையு மொழித்து
மற்றை முன்னுள வியற்கையி லிருப்பது வழக்கே.
சிறிது காலநா மிவ்வகை யிருந்துபின் றேகம்
பிறியு நாளந்த நிலைபினைப் பெறுதுமா லென்ன
நெறிசெல் வேந்தனு மியைந்தன னேரிழை யெழுந்து
குறிகொள் சங்கற்ப விதியினு லிவையிவை கொணர்ந்தாள்.

T வொள்ளத்தக்க.

ஒபரவயுதாய். உ நிலவெற்றவன்.

(ப - ரை) பற்று வீடிலன்=கொள்ளுவதுந் தள்ளுவதுமறியேன், படிகமேற்பாயொளி யென்ன=ஸ்படிக மணியின்மீதுசெல்லும் பிரதிபிம்பமேபோல, நிற்ற நீ சொன்னசெய்கு வன்=எப்போதும் நீ யாஞ்ஞைசெய்தபடியே செய்வேன், என்றனன் நிருபன்=என்று கூறினன் மன்னவன், உற்றது ஈதெனில்=துணிந்தது இவ்வண்ணமேலாயின், பேதைமை யொன்றையு மொழித்து=அறியாமை யொன்றைமாத்திரம் விட்டுவிட்டு, மற்றை = பிற யாவற்றையுங் கைக்கொண்டு, முன்னுளவியற்கையிலிருப்பது வழக்கே=பூர்வமிருந்த இராச் சிய வாழ்க்கையிலிருந்து வாழ்வது நியாயமேயாம்.

சிறிதுகாலம்=சிறிதுபோது, நாமிவ்வகை=யாமிந்தப்பிரகாரம், இருந்து=வாழ்ந்து, பின்றேகம்பிறியுநாள்=பின்னர்த்தேகம் வேறுபடுங்காலத்தில், அந்தநிலையினை=அந்தஸ்திதி யினை, பெறுதுமாலென்ன=அடைவோமென்று, ஆல் அசை, நெறிசெல் வேந்தனும்=நன் மார்க்கமாகிய குருநெறி நடக்குமன்னவனும், இயைந்தனன்=சம்மதித்தனன், நேரிழை யெழுந்து=சகலாபரணாலங்கிருத சூடாலையும் எழுந்து, குறிகொள் சங்கற்பவிதியினால்= ஊன்றிய சங்கற்பமுறையே, இவை இவைகொணர்ந்தாள் = இன்னின்னவை கொண்டு வந்தாள்.

(ஸ்ரீ - வீர) இதுருசிக்கவில்லையெனப் பிரதிஷேதிக்கப்படுவது எனப் பிரதிஷேதம், கருமத்தில் கஞ்விகுதியாம், பிரதிஷேதத்தை யானறியேன், அபிவாஞ்சிதத்தையும் யானறி யேன், மின்கொடி நீ யெதை யொழுகுகின்றாயோ அதனை யானவ்வாறே வியுத்தானகாலத் தின் மாத்திரம், அறிவேன்; யாது யாது உனது அபிமதமாமோ அவ்வெல்லாம் அங்ஙனமே, கெடாமலாகுக பிரியையே! ஆகாசம்போலப் பற்றின்றி உதாசீனமுற்றுப் பூரணமாய சுந்தரனா கிய யான் சிறிதும் அநுசந்தானிப்பேன் அறியேன், யாதுதான் சிறிதுசெய்யத்தக்கதாக வுணர்ந் துள்ளாயோ அதனையே செய்திசுந்தரி; அதனையே இருதயத்திற் சம்மதிப்பேன் மணிப் பிரதி பிம்பமேபோலும், இச்சையும் அதன் விடயஜாதமும் கழிந்த சித்தத்தானே அநிந்திதமாய்க் கிடைத்தபடியே கொள்ளுவேன், இஷ்டத்தைக் கவர்ந்தது அநிஷ்டத்திற்கும் உபலக்ஷண மாம். புகழவுமாட்டேன் இகழவுமாட்டேன் எதனை வாஞ்சித்தாயோ அதனைச்செய்தி. என் றிடச் சூடாலைகூறுதல்: ஹே மகாபாகுவே ! அஃதிவ்வண்ணமேலாயின் எனது சம்மதத்தைக் கேட்டி, கேட்டுச் சீவன்முக்தனாகவிருக்கும் நீ அதனையே நடத்தக் கடமைப்பட்டவனாவாய், யாண்டும் ஐக்கிய வுணர்ச்சியானே, அறியாமையை அடியோடும் விட்டவர்களாய், ஆசை யற்றவர்களாய் ஆகாயத்தைப் போற்றெளிந்தவர்களாய் யாமிருக்கின்றோம், இராஜ்யபோகாதி யுபேக்ஷணம், எத்தகைத்தாமோ நமக்கத்தகைத்தே அதன் அபேக்ஷணமுமாம். ஆண்டுப் பொருத்தமுரைத்தல்:—எக்காரணத்தினாலே பிராணன்களின்=சக்ஷு=ராதிகளின் முக்கியப்பிரா ணன்றன் தத்தமுசிதவிஷய அபேக்ஷணமுளதாக இப்பரமான்மாவின்கண் என்ன அதிசயம், அஞ்ஞர்கட்கேபோலத் தத்துவவித்துக்கு அந்தக்கரண தேகேந்திரியாதி தாதாத்மிய அத்தி யாசங்கிடையாதாமோ, எதனாவிந்திரியங்கட்கு விடயபோகாப்பியாசத்தானே மலினபாவ முளதாகவே ஆன்மாவிற்கும் மலினபாவவடைவாமோ; நிட்கிரிய அசங்கசின்மாத்திர பூதனே யாய தத்துவவித்து எப்போகங்களைப் பயில்வன் எதனையும் பயிலானென்றபடி, அக்காரணத் தினாற் பிராரப்தபோகமாத்திரத்தானே அதனப்பியாசவியசன மலினபாவமுறாமையின், அப் போகாதியிலும் அப்போகாந்தத்திலும் அப்போகத்திடையிலும், யாம் எவ்வியற்கையரோ அவ் வியற்கையரேயாம், பிராரப்த சேடமொன்றைப் போகத்தானே கழித்துவிட்டுறைந்தயாம், சிறிதும் அயல்வகையினரேனும் அயலாகவேனும் ஆய்விடமாட்டோம். இப்போதுள்ள

^அபேக்ஷை.

இராச்சியத்தானே இவ்வாயுட்சேடரூபகாலத்தைக் கழித்துவிட்டு முறையே ஏதாவதொரு காலத்தால் ஹே பிரபுவே விதேகத்தன்மையை அடைவோம்.

(235-236)

(ச) வழக்கு=எனக்குச் சம்மதம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) கொணர்ந்த பதார்த்தங்களைக்கொண் டபிடேகித்து நகரத்திற்குச் செல்லுதல்:—எழு இனையவென்பன.

எழு வாரிநீர் மணிக்குடத் திவனை நீராட்டிக்
கேழு லாமணித் தவிசிடைக் கிளர்வுற வைத்து
வாழி யென்றன ளளவறு சேனையும் வகுத்தாள்
வேழ வெம்பரித் தேரொடும் வீரரால் விளங்க.

இனைய வேலையி லிதயமொத் தின்பமே யியற்று
மனைய தேவி சூடாலையு மரசனு மெழுந்து
புனையும் வேழமேற் கொண்டனர் பொன்னகர் நோக்கி
வினைசெய் நாற்பெரும் படையொடு மகிழ்வுற மீண்டார்.

(ப - ரை) எழுவாரிநீர்=சப்தசமுத்திர ஜலநிறைந்த, மணிக்குடத்திவனை நீராட்டி= இரத்தின கும்பங்கொண்டு மன்னவனை யபிடேகித்து, கேழுலாமணித் தவிசிடை=பிரகாசம் பொருந்திய நவ இரத்தினகசித சிங்காசனத்தின்கண்ணே, கிளர்வுறவைத்து=விளங்கும்படி யாக இருத்தி, வாழியென்றனள்=இராஜ இராஜேசுவரன் நீடூழிவாழ்கவென்று ஆசீர்வதித் தாள், அளவறுசேனையும் வகுத்தாள்=அநந்தமான சைனியங்களையும் சிருட்டித்தாள், வேழ வெம்பரித்தேரொடும் வீரரால்விளங்க = மதம்பொழி யானைகளாலும், கடுவேகக்குதிரைக ளாலும், அழகிய தேர்களாலும், மகாவீரர்களாலும் விளங்கும்படியாக.

இனையவேலையில் = இச்சமயத்தில், இதயமொத்து=மனமொத்து, இன்பமேயியற் றும்=ஆனந்தமே செய்யும், அனையதேவி சூடாலையும் அரசனும் எழுந்து=அந்தப் பட்டமகி ஷியாகிய சூடாலையும் மன்னவனும் எழுந்து, புனையும் வேழமேற்கொண்டனர்=சர்வ அலங் காரங்களும் பொருந்திய மத்தகஜத்தின்மீது ஆரோகணமாயினர், பொன்னகர் நோக்கி = அநேக ஐசுவரியங்கணிறைந்த பட்டணத்தை நோக்கி, வினைசெய் நாற்பெரும்படை யொடும்=சப்தியா(நி)ன்ற மகத்தான நால்வகைச்சேனைகளுடன், மகிழ்வுறமீண்டார் = சந் தோடத்துடன் திரும்பினர்.

(ஸ்ரீ - வீர) மோகமொன்றைமாத்திரம் விட்டு மறுபடியுமே இராஜ இராணிகளாயிருப் போம், உனது நகரத்திலேயே மன்னவனாக நீ உனது ஆசனத்திலிருந்து வாழ்தி, அந்தப்புர ஸ்திரீகளுக்குள் பூஷணபூதமாக யான் மகிஷியாகப்பவிப்பேன்; இது சுகம் இது அல்ல, என்னுந் த்வந்த்வம் க்ஷயமாகவே சாந்தசமமேயாயபதத்தில் இருப்பேனீண்டு சுகப்படியே! ஹே விசாலாக்ஷியே! பொருத்தமேயுரைத்தாய், சமமாகிய மதியினாலேயாது உன்னாற்கூறப் பெற்றது, இராஜ்ஜியத்தினது கவர்ச்சியாலேனும் தியாகத்தாலேனும் யாதுதான் பிரயோஜ னம் உண்டாகப்போகின்றது, சுகதுக்கதசாசிந்தையைவிட்டு மற்சரமின்றி எங்ஙனமிருப்ப தாமோ அங்ஙனமே சொஸ்தமுற்ற விலையிருக்கலாம். பின் சூடாலையாகிய காந்தை எழுந்து, சப்த அப்திவாரிகளானே பூர்ணமாய் எதிரிலிருக்கும்படி இரத்தினகும்பத்தை இராஜ்ஜிய அபிஷேகப்பொருட்டுச் சங்கற்பஞ்செய்தனள், அம்மங்களகும்பத்தினாலே கிழக்குமுகமாக

விருந்த பர்த்தாவாகிய அம்மன்னவனை யேகாந்தத்தில் அப்பார்யை சுவராஜ்ய அபிடேகஞ் செய்தனள், பட்டாபிஷேகமில்லாமையின் றுவாரபாலஸ்தானத்திலிருக்கும் விநயத்தோடு கூடிய மானினியைப்பார்த்து மன்னவன் கூறுவதாவது, இப்போது தேவியாகிய பதத்தில் அபிடேக மாற்றப்பெற்ற ஸ்தானத்தில், இராணியாகிய வுன்னை அபிஷேகினியாகச் செய்கின்றேன் என்றுகூறிச் சுரசில் ஸ்நாபித்து மகாதேவிபதத்தில், அபிஷிக்தையாக்கி, நிருபன் நிஜப்பிரியையைநோக்கி நிகழ்த்துவான், பிரியையாகிய கமலபத்திராக்ஷியே! கணநோத்தில், யோகசித்தியினாலே உன்னுடைய சத்தியசங்கற்பத்தாலே சம்பவமும், பூஷண அலங்கார சஸ்திர அஸ்திராதிகளினாலே மகா ஐசுவரியமும், வெகு அக்குரோணி யளவுகளினாலே மதோன்மத்தமாய சைனியமும், ஆகிய இவற்றையெல்லாம், வருவிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம் நாயகன்கூறிய வசனத்தைக்கேட்ட வரவர்ணினியாகிய சூடாலையானவள், மழைகால மேகம்போன்ற மதோன்மத்த சைனியத்தைச் சங்கற்பித்தாள், அப்போதவ்விருவரும்; வாஜி வாரண சங்குலமிருத்ததும், பதாகைகளானே பூரிக்கப்பெற்ற ஆகாசத்தையுடையதும், இடையீடில்லாது நெருங்கிய கானனத்தையுடையதும் ஆகிய பேரனீகத்தை யிருவரும் நோக்கினர். சந்தோஷ சாமந்தர்களானே காக்கப்பெற்றதும், பார்த்திவமண்டலம் நிறையப்பெற்றதுமாகிய கந்தத்விபவாத்தில் ஆண்டு நிருபதம்பதிகள் ஆரோகணித்தார்கள், கந்தத்விபமென்பது, எம்மதகந்தத்தை அன்னிய யானைகள் சகிக்கமாட்டாவோ அதுவாம். பின் மன்னவன் இட்டப்பட்ட மகாராணியோடும் நெருங்கிய இரதகஜதுரகபதாதியான அதிபலமாஞ் சேனையை மகிழ்வுடன் நடத்தினன்.

(ச) பொன்னகர்=சுவர்க்கம்போற் சோபையுள்ள தனது புரியை. (237-238)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) கதையை யுபசங்கரித்தல்:—புரிவள்ளலென்பன.

புரியை நண்ணலு நகருறு தானைபொம் மென்று
வரிசை யாலெதிர் கொளவிரு தானையும் வயங்கப்
பரிவி னண்ணினர் நகர்பதி னுயிரம் வருடந்
தெரிவை யோடிருந் தழிவிலாப் பதம்பின்பு சேர்ந்தான்.

வள்ளலே யிந்த மரபினாற் றெழில்களின் மருவித்
துள்ளு மின்பமிற் சாந்த மெய்போதினுந் தொடர்ந்தாற்
றெள்ளு போகமும் வீடுமுண் டாமென்று தெளிந்த
வுள்ள மாதவ வசிட்டமா முனிவா னுரைத்தான்.

(ப - ரை) புரியைநண்ணலும் = நகரையடைதலும், நகருறுதானை = பட்டணத்திவிருந்த சைனியம், பொம்மென்று = கலகலவென்று விம்மி, வரிசையால் எதிர்கொள= முறைமைப்படி எதிர்கொண் டழைக்கும்பொருட்டுவா, இருதானையும் வயங்க = இரண்டு சைனியங்களும் வளப்பமிக, பரிவினண்ணினர் நகர்=அன்பொடுங் கலந்தனர், பட்டணப்பிரவேசமும் செய்தனர், பதினுயிரவருடந் தெரிவையோடிருந்து = தசசகத்திர சம்வற்சாம் மங்கையோடிருந் தாசாண்டு, அழிவிலாப்பதம் பின்புசேர்ந்தான்=கெடாதபதத்தினைப்பின்னரடைந்தான்.

வள்ளலே யிந்தமரபினுல் = ஹே'இராகவ இம்முறைமையினாலே, தொழில்களின் மருவி=வினைகளிற்கலந்து, துள்ளுமின்பமில்சாந்த மெய்போதினுந்தொடர்ந்தால் = அற்ப

௨ அவ்விளியாள சிகித்துவசன் அபிஷேகஞ் செய்தது.
௭ நீராட்டப்பட்டவள். ௦ பரிகரி. ௮ எதிர்மொழி

மாய் முன்வரும் விடயானந்தத்தை மருவாதசாந்தம் எந்தஞான்றும் அனுசரித்தால், தெள்ளு போகமும் வீடுமுண்டாமென்று = நல்லபோகங்களும் மோக்ஷமும் உளதா மென்பதாக, தெளிந்த=சுத்தசத்துவ உபாதியையுடைய, உள்ளமாதவ=சித்தத்துடன் பெருத்த தவமே புரிந்துகொண்டிருக்கும், வசிட்டமாமுனிவரன் = ஸ்ரீ வசிஷ்டமகாமுனீந்திரன், உரைத்தான்=கூறினன்.

(ஸ்ரீ - வீர) அம்மகேந்திர சைலேந்திரத்தினின்றும் பிரயாணப்பட்ட மகிபதி மார்க்கத்தில் அநேகம் விநோதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு முன்வரும்போது நடந்த விருத்தாந்தங்களையுங் கூறிக்கொண்டு, சிறிதுபோதிலேயே தனது சுவர்க்கம்போற் சோபனமானபுரியை யடைந்தனன். ஆண்டு அவனது அச்சாமந்தர்கள்=அவ்வத்தேசாதிபத்தியத்தில் நிருபிதமந்திரிமார்கள், உற்சாகத்தோடு கூடியவர்களாய் அவ்வரவை யாதரித்துப்போற்றினர்கள், ஜய விஜயீபவவென்று போற்றிக்கொண்டு தொடர்ந்தேவந்தார்கள், ஒன்றாகக் கலந்ததும் தூரியாதி வாத்தியகோஷங்கள் செய்வதும், ஆகிய அவ்விரண்டு சைனியங்களோடும், அந்த மன்னவன் நகரம்புகுந்தான்; மகீதலத்தில் தசவருட சகத்திரம் இராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, தேகதாரணத்தினின்றும் விரக்தியையடைந்து விதேக கைவல்ய சுகத்திற் பிரதிஷ்டிதனாகி யிருந்தான், அதனையே விரித்தோதினே, சூடாலையோடுங்கூட அந்த மகாமதியானவன் தேகத்தைவிட்டு மோக்ஷபதவியைத் தைலந்தீர்ந்த விளக்கேபோல மறுபிறவியில்லாதவண்ணம் மருவிவாழ்ந்தான். முற்பாதியானே சிகித்துவஜனது துதிநியை அநுவதித்து, அதனை ஸ்ரீ இராகவருக்குச் செய்யத்தக்கதாகப் பிற்பாதியானே யுபதேசித்தல்:—அச்சிகித்துவஜன் நீர்க்ககாலம், பூமியில், எல்லாவரசர்களின் சூடாமணியைப்போலிருந்து, அநேக போகங்களைப்புசித்து, அமிருத அஜாபரமபத சன்மாத்திரசேடமாகி விதேகமுக்தியை யடைந்தனன். ஹே இராகவ! நீயும், பிராரப்தமாய் பிரகிருத காரியஜாதத்தை யனுசரித்து, விசாகனுய்ச் சமாதியிலிருத்தி, அல்லது சுயம் வலிதே போகமோக்ஷஞானலக்குமியை யனுசரித்துக்கொண்டு, எழுந்திரு=வியுத்திதனாகி யிருப்பாய், உனது சமாதி வியுத்தானங்கட்குப் பலபேதங் கிடையாதாம்.

(ச தானை=சேனைகளைச் சாமந்தர்போமென்றேவி, மகத்தான சாம்பிராச்சிய சுகமனுபவித்துப் பின்பு ஜன்மமின்றிய விதேகமுக்தியை யடைந்தானென்பது கதையினுடைய விசேடமாக சம்பிரமமாம். (239-240)

சிகித்துவசன் கதை முற்றிற்று.

கசன் கதை

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சூடாலை மகாராணியினாலே சிகித்துவசனேபோலப் பிதாவினாலே சர்வ ஐசுவரியத்தையும் தியாகித்தனன் கசன், முடிபாக அகங்கார நற்றியாகத்தால், நிறைவையுற்றனன் என இப்போது வருணிக்கத் தொடங்கல்:—தெளிவென்பது.

(ச) முன்பு பிரதிபந்தக ரூபமான பாவநசியாவிடிற் றுர்லபமாயினுஞ் சுவான்மஞானம் ஆசாரியாது பிரயத்தனுதிசயத்தினாற் பெறலாமெனத் தெரிவித்தற்கு அநேக கதைகளை யுட்

கொண்ட சிகித்துவசன்கதை சொல்லப்பட்டது, இப்போது, சித்தத்தியாகமே சகலத்தியாகமாம் அந்நியமன்றெனக் கசன் கதையாற் சொல்லப்படுகின்றது:—

தெளிவின் மிக்குயர் சிகித்துவ சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே
யளிய நிற்றியா லருந்துய ரணுகலை யனையவ னெறிபோலக்
குளிர்மு கச்சுரர்குருமக னுணர்ந்தன னதுகுறித் துணர்கென்ன
வெளிப்ப டவவ னுணர்ந்துள நெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட்டான்.

(ப-ரை) தெளிவின் மிக்குயர் சிகித்துவசன் கதை=தெளிவினாலே மிகுதியை யடைந்து உன்னதமான சிகித்துவசராசன் சரித்திரம், செப்பினன்=கூறினேம், இவ்வாறே=இவ்வண்ணமே, அளியநிற்றி=கருணையே வடிவமாகிய இராகவனே நீயிருப்பாய், ஆல் அசை, அருந்துயர் அணுகலை=பெருந்துயர் ஒன்றையும் அடையமாட்டாய், அனையவனெறிபோல=அம்மன்னவனது மார்க்கமேபோல, குளிர்முகச் சுரர்குருமகன் உணர்ந்தனன்=அதிசீதள வதனதேவர்தங்குரவனது குமாரன் அறிந்தனன், அது குறித்துணர்கென்ன=அதனை நன்றாககவனித்துத் தெரிந்துகொள்ளென்ன, வெளிப்பட அவன் உணர்ந்துள நெறியினை=வெட்டவெளியாக அக்கசன் அறிந்துள்ள மார்க்கத்தை, விளம்புதியெனக் கேட்டான்=கூறுதியென வினவினான்.

(ஸ்ரீ - வீர) இச்சிகித்துவசனுடைய கதை முழுவதையும் உனக்குக்கூறினேம், இம்மார்க்கத்தானே சென்றிடில் துயருறாய், எல்லாக்கேதங்களும் நீங்கினவனாவாய்; சிகித்துவஜனது பிரசித்தமான சர்வத்தியாகக் கிரமத்தினாலேயே பிருஹஸ்பதியின் சுதனான கசனும் போதமடைந்ததேபோல நீயும் உணர்ந்துகொள்ளுதி. என்றிட, ஸ்ரீ பகவான் தேவகுரு தனனாகிய பகவான் கசன், உணர்ந்தபிரகாரம் முழுவதையும் நன்றாக ஹே பகவன்! அரு செய்யவேண்டும்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) கதையைத்தொடங்கல்:—குரிசிலென்பது. (1)

குரிசில் கேட்டலும் வசிட்டனங் குரைசெய்வான் குருமகன் கசனென்பான்
றெரிப தத்தொடு பதப்பொரு டெரிந்துளோன் றேவர்தே சிகன்முன்போய்
விரிபி றப்பெனுங் கூட்டினின் றுயிரெனும் வெங்கரி புறம்போகைக்
குரியவாறெது கூறெனக் கேட்டலு மும்பர்மந் திரிசொல்வான்

(ப - ரை) குரிசில் கேட்டலும்=ஸ்ரீ இராகவர் வினாதலும், வசிட்டன் அங்குரை செய்வான்=ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அது விஷயத்திற்கூறுவார், குருமகன் கசன் என்பான்=ஸ்ரீ பிருகஸ்பதிமைந்தன் கசனெனப் பெயரியோன், தெரிபதத்தொடு பதப்பொருள் தெரிந்துளோன்=வியாகரண காவியகோசமீமாம்சநியாயாதி யறிந்தவன், தேவர் தேசிகன்முன் போய்=ஸ்ரீ வாசஸ்பதியினது சந்நிதானத்திற் சென்று, விரிபிறப்பெனுங் கூட்டினின்று=விஸ்தாரமான ஜனனமென்னும் நீடத்தினின்றும்; உயிரெனும் வெங்கரி புறம்போகைக்கு=ஜீவனென்னும் வெம்பியயானை வெளியேபோதற்கு, உரியவாறெது=தக்கமார்க்கமியாது, கூறென=ஓதுவாயென்று, கேட்டலும்=வினாதலும்; உம்பர்மந்திரி சொல்வான்=தேவர் மந்திரி கூறுவார்.

(ஸ்ரீ - வீர) தேவதேசிகஜகசன், பாலபாவத்தினின்றும் தாண்டி யவ்வனமடைந்தவன், பதபதார்த்தஞ்ஞன்=சர்வ வித்யாஸ்தானங்களில் நிண்ணயமாகி நிற்பவன், தத்துவமசியாதி

வாக்கியகோசா பதபதார்த்தஞ்ஞனுமாவன், சமுசாரத்தைத் தாண்டுவதில் நாட்டமுடையவன், தனது ஜனகனை நோக்கிக்கூறுவான்: ஹே பகவானே! சருவதருமத்தையு முணர்ந்தவரே! இந்தச் சமுசாரபந்தத்தினின்றும், நூலேபோலத் தனது கட்டாயிரம்புரியும் ஜீவனேயாய என்போன்ற ஜந்துவினாலே, எவ்வாறு வெளிப்போதல்கூடும் கூறுதியென்றிட;

(ச) தெரி=மௌர்க்கியத்தினின்று நீங்கி, பதத்தொடு பதப்பொருடெரிந்துளோன், தத்துவம்பதங்களின் அர்த்தத்தை யறிந்தவன். பிராணதாரணமேயாய சேஷ்டை நிமித்தகுத் (2)
திரத்தை யுடையவுயிர்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இப்போது தேவகுரு அதற்குத்தரம் விளம்பல்:—அநர்த்தமென்பது.

அநர்த்த மாமக ரங்களுக் குறையுளா யகன்றவிப் பவவேலை
கனத்த தோர்சக லத்தியா கத்தினாற் கடக்கலா மென்றோதத்
தனத்தையாதியாஞ் சகலமும் விட்டனன் றனியனாய்க் கசன்சென்று
வனத்தின்மேவின னெட்டியாண் டிருந்தனன் மறித்தவன் பிதாவந்தான்.

(ப - ரை) அனர்த்தமாம் மகாரங்களுக்குறையுளாய்=உபத்திரவங்களேயாய முதலைகட்குத்திமிங்கிலங்கட்கு இருப்பிடமாய், அகன்ற=விசாலமான, இப்பவவேலை=இச்சனன சமுத்திரம், கனத்ததோர் சகலத்தியாகத்தினால்=நிபிடமான ஒப்பற்ற சர்வத்தியாகத்தினாலே, கடக்கலாம் என்றோத=தாண்டிவிடலாம் என்றுகூற, தனத்தையாதியாம் சகலமும் விட்டனன்=பொன்னே முதலிய யாவற்றையும் விட்டொழித்தனன், தனியனாய்க் கசன்சென்று=ஏகாங்கியாய்க்கசன்போய், வனத்தின்மேவினன்=ஆரண்யத்தையடைந்தனன், எட்டியாண்டிருந்தனன்=அஷ்டசம்வற்சர மிருந்தனன், மறித்தவன் பிதாவந்தான்=மீண்டுங் கசன்றந்தையை யடைந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே மைந்தனே! அநர்த்த மகரங்களுக்கிடமேயாய இச்சமுசார சாகரத்தினின்றும், அதிவைராக்கியதார்ட்டியத்தினாலே தியாகித்தவிடயத்தில் பச்சாதாப உத்வேக[T] ரகிதமாகச் செய்யப்பெற்ற சர்வத்தியாகத்தினாலே விரைவாகவே வெளியிற்போய்விடும். இந்தப்பிரகாரங்கூறிய பரமபாவனமாகிய பிதாவினுடைய திருமொழிகளைக்கேட்டுக் கசனாவன், சகலத்தையுமே விட்டொழித்து ஏகாந்தகானனத்தை யடைந்தனன், ஸ்ரீ வாசஸ்பதிக்கு அவனுடைய செல்கைவியசனத்தின் பொருட்டாகவில்லை, சையோகத்திலும் வியோகத்திலும் மகான்கள் மேருவைப்போல அசையாமலேதிரமனமாக இருப்பார்கள் அல்லவோ. ஹே அனகனே! பின் எட்டுவருடங்கழிந்தபின் அக்கசன் ஒரு மகாரண்யத்தில் மீண்டும், தந்தையை யடைந்தான், அச்சித்த பரிபாகதாரதம்மியத்தை யறிந்து சேடத்தையும் விடுவிப்பான் வந்த தந்தையை அடைந்தான் என்பதாம். (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) மறுபடியும் சகலத்தியாகவுபதேசத்தையே கேட்டு யாவையும் நீத்தும் இளைப்பாறுமையையேயுறுதல்:—வந்தபானுவென்பன.

வந்த தந்தையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாண்டு
சிந்தை யற்றிருந் துந்துயர் தீர்ந்திலே னிமலனே யென்னென்று
நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென நுவன்றுமீ ளவும்போனன்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான்.

T சத்தியம்.

பானு மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாற்கால
வான மொத்தனன் றமியனாய்க் கசன்சென்று வனத்தின்மீ ளவுந்தாதை
யான வன்றனை யெய்தின னன்பினா லடிதொழு தயர்வெய்தி
யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீத்தேன்.

(ப - ரை) வந்ததந்தையை வணங்கியே=எழுந்தருளிவந்த பிதாவை நமஸ்கரித்து, சகலமும்மாற்றியே எட்டாண்டு=யாவற்றையுமே விடுத்து எட்டுவருடங்கள், சிந்தையற்றிருந்தும்=அப்பொருள்களைப்பற்றிய கவலையற்று ஏகாந்தத்திருந்தும், துயர்தீர்ந்திலேன்=துக்கமகன்றிலேன், நிமலனே=நிர்மலமாகிய பிதாவே! என்னென்று=என்னகாரணமென்று, நொந்துகூறலும்=வருத்தப்பட்டுரைத்தலும், சகலமும் நீக்கென=யாவற்றையும் விடுவாயாகவென்று, நுவன்று மீளவும்போனான்=கூறி மீண்டும்போயினான், தந்தை போனபின்=பிதாவேகியபின்னர், வற்கலைமுதலிய சகலமும் அறநீத்தான்=உடைமுதலிய யாவற்றையும் அத்தியந்தம் அகற்றினான்.

பானுமாமதிமுகில் உடு முதலிய=பெரிய சூரியன் மகாசந்திரன் கார்மேகம் நக்ஷத்திரம் முதலிய, பற்றறு = சங்கமற்ற, சாத்கால = சாத்துருதுவில் இலங்கும், வானமொத்தனன்=ஆகாயத்தை யொப்பாயினான், தமியனாய்க் கசன்சென்று=தனியனாய்க் கசன்போய் வனத்தில் = ஒரு ஆரண்யத்தில், மீளவுந்தாதை=மறுபடியும் தந்தை, ஆனவன்றனை=ஆகிய குருமூர்த்தியை, எய்தினன்=அடைந்தான், அன்பினால்=பக்தியுடன், அடிதொழுது=திருவடியைப் பூசித்து, அயர்வெய்தி=கவலையுடன், யான் அணிந்துள=அடியேன் தரித்துள்ள, வற்கலைமுதலிய=ஆடைமுதலிய, யாவையுமறநீத்தேன்=எல்லாவற்றையும் அத்தியந்தம்விட்டேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) புத்திரனை நன்கு தழுவியவாக்பதியாகிய தந்தையை யினிது பூஜித்துத் தோத்தரித்து மறுபடியும் அக்கசன் இனியதொனியுடன் இவ்வாறு கேட்டான்: என்னாற் சர்வத்தியாகம் செய்யப்பெற்று இன்று எட்டுவருடங்கள் ஆயின. தந்தையேயான் அசிந்திதமான விசிராந்தியை யடைந்திலேன்; இவ்வண்ணம் துக்கமயவசனத்தைக் கசன் அக்கானனத்திற் கூறியபோது, யாவற்றையுமே விடுவாயாகவென்றுகூறித் தேவகுருவானவர், விண்ணை நோக்கிச்சென்றனர். அத்தேவகுருவானவர் சென்றுழி, கசன் தேகத்தினின்றும் வற்கலை முதலியவற்றையும் விட்டெறிந்தனன் உடுபதி யெழிலியிரவியுடுவின்றிய சாத்தாகாசத்திற் கொப்பாகவாயினன்=சமீபித்த சூர்யோதய காலிகசாத்தகனத்தோடு ஒப்பாயினான் என்பதாம். எங்ஙனந்தான் சாந்வியோமத்தோடு ஒப்பாயினான் எனின்:—சாற்போதில் நபத்தலமேபோலச் சிலவிடத்தே கிரிகுகாசிரயத்தானே அம்புதவர்ஷாதியை விட்டொழித்தான்; திகந்தங்களில் ஏகனாய்ச்சாந்த சூனியவபுவினனாய் மூச்சுமாத்திரம் விட்டுக்கொண்டு தவம் புரிந்தான், மீண்டும் மூன்றாண்டுகழித்து ஒரு கானனத்துள்ளே கவலையோடுகூடிய மனத்தினனாகி, அத்தந்தையாகிய ஆசிரியரையே அடைந்தனன்; சாதாதியிலோ சில திகந்தங்களில் வசித்தனன் இவ்வண்ணம் அலைக்கப்பெற்ற மனத்தினனாகியே மீண்டும் மூன்றுவருடங் கழித்து, ஏதோவொரு கானனாந்தரத்தில் வந்த அத்தந்தையாகிய குருவையேயடைந்தனன்; மைந்தனை யினிதுதழுவிய பிதாவை முறையினிற் பூஜைசெய்து அன்புடன், அக்கசன் மறுபடியும், கேதகத்கதவாணியினாலே வினவத்தொடங்கினான். (4-5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தன் குறையைத்தெரிவிப்பச் சித்தத்தைத் தியாகியென வுபதேசித்தேகல்:—யாதுமென்பது.

யாது நீத்துமென் பாலிளைப் பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்
தாதை கூறுவான் மனத்தையே யுலகெலாஞ் சகலமென் றுரைசெய்வ
ராத லான்மன மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனாலே
கேத நீங்குமென் றகன்றனன் மந்திரி கிளர்கச னிதுசெய்தான்.

(ப-ரை) யாதுநீத்தும்=எவற்றைவிட்டபோதினும், என்பால்=என்னிடத்தில், இளைப்பாறிலேன்=விசிராந்தியை யடைந்திலேன், இனிச்செயல் ஏதென்ன=இனிச் செய்யத்தக்கது யாதுகொலாமென்று கேட்ப, தாதை கூறுவான்=தந்தை சொல்வான், மனத்தையே=உளத்தையே, உலகெலாம்=பெரியோர்கள் யாவரும், சகலம் என்றுரைசெய்வர்=சருவமென்று கூறுகிற்பர், ஆதலால்=ஆகையினால், மனமகற்றுதல்=உள்ளத்தை யொழித்தல், சகலமுமகற்றுதல்=சருவமும் நீக்குதலாம், அதனாலே = அக்காரணத்தாலே, கேத நீங்குமென்றகன்றனன்=துயரம் தொலையுமென்று சென்றனன், மந்திரி=ஆசாரியன், கிளர்கசன் இதுசெய்தான்=சந்தோஷத்தை யடைந்த கசனிக் காரியம்செய்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே தந்தையே! யாவற்றையுமே விடுத்தனன் கந்தைதண்டு ஜபமாலை கமண்டலு ஆசனம் மான்றோல் முதலியவற்றையும் விட்டேன், எனினும் தற்பதத்தில் விசிராந்தியை யடைந்திலேன், என்னதான் யான்செய்வேன்; என்றிட ஸ்ரீ பிருஹஸ்பதிகூறல்:— சித்தத்தைச் சர்வமென்றுகூறுவர், அதனை விட்டுவிட்டாற் புத்திர நன்கிலங்குவாய், யாவற்றையுமுணர்ந்த பெரியோர்சித்தத் தியாகத்தையே சருவத்தியாகமென்றறைவர். (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சித்தத்தைக் தேடிக்காணாமல் தேசிகனைக் கேட்டுத்தெரிதல்:—சித்தமென்பது.

சித்த மேதென நாடின னறிந்திலன் றேகமா திகளெல்லாஞ்
சித்த மன்றெனிற் குறைசெயா விதனையான் றீர்ந்துமென் பயனென்னச்
சித்த மேதெனச் சுரர்குரு விடத்துறச் சென்றுகேட் டலுமன்னான்
சித்த மாவது நானெனச் செப்புவர் சித்தத்தை யறிவுற்றோர்.

(ப - ரை) சித்தமேதென நாடினன்=சித்தம் யாதாமென்று எண்ணினன், அறிந்திலன்=உணர்ந்திலன், தேகமாதிகள் எல்லாம்=உடலமாதிகள் யாவும், சித்தமன்றெனில்=சித்தமல்லவென்றால், குறைசெயா விதனையான்=குற்றஞ்செய்யாத இவற்றையான், தீர்ந்தும் என்பயன் என்ன=அகற்றியும் என்னபிரயோஜனம் என்று, சித்தமேதென=சித்தமியாதென்று, சுரர்குருவிடத் துறச்சென்று=தேவதேசிகர் இருக்குமிடத்தே தேடியடைந்து, கேட்டலுமன்னான்=வினாதலும் அக்குரவன், சித்தமாவது=சித்தமென்பது, நான் எனச் செப்புவர் = யான் என்றுகூறுவர், சித்தத்தை யறிவுற்றோர் = சித்த இலக்கணந் தெரிந்தவர்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஸ்ரீ வாசஸ்பதிபகவான் புத்திரனுக்கு இவ்வாறுபதேசித்துவிட்டு விண்ணில் வேகத்துடன் எழுந்துசென்றார், கவலைதீர்ந்த மதியினனாகிய கசன் விட்டொழிக்கும் பொருட்டுச் சித்தத்தை நன்குதேடினன்; சிந்தித்துப்பார்த்தும் அவன் கானனத்தில் எப்போது சித்தத்தைக்கண்டிலனே, சித்தத்தின்றனது அன்வேஷணவிசாரணசீலத்தன்மையுடன் சித்தோபாக்

௨ தேடல் ௧ கெட்டுப் போகியல்பு

கியானத்தில் விரித்திருத்தல் காணலாம், அப்போது பிதாவை மதியாலேயே அடைவுற்றனன் அதாவது இனிது சிந்தித்தான் என்றபடி. அற்றேற்றிரிபுரதாகத்தால் அசுரர்கட்கேபோலும், தேகேந்திரிய விஷயத்தியாகத்திலேயே சித்தத்தியாகமானதுண்டாம், என்றிடிலுரைத்தல்:—பதார்த்தக்கூட்டந் தேகாதிசித்தமல்லவென்றே கூறப்பெறும், அவ்விப்பதார்த்தக்கூட்டந் தேகாதி என் சித்தத்திற்கு எங்குதான் சித்தம், ஆம் என அநிர்ணயத்தால், சித்தநிலயநபராதசூனிய தேகாதியை வீணுகவேன்றியாகிப்பேன்; இதன்றியாகம் உசிதமல்லவாம். சித்தமாகிய பெரும்பகையை அறியும்பொருட்டுப் பிதாவினிடத்திற் செல்லுவேன் அறிந்து அதனை அடியோடும் விரைவில்விடுவேன், விட்டுத் துயரின்றியிருப்பேன். என்றினிது சிந்தித்து அக்கசன் சுவர்க்கத்தை நோக்கிக் கிளம்பிச்சென்றனன், ஸ்ரீ வாசஸ்பதி பகவானையடைந்து அன்புடன் நமஸ்கரித்துப் போற்றிசெய்து, அவரை யேகாந்தத்தில், ஹே பகவன் சித்தமென்பது யாது கூறவேண்டுமெனக் கேட்டனன், சித்தத்தினது சொருபத்தைக் கூறவேண்டும் எதனாலதனை யான் நன்கு தியாகிக்கலாமோ. சித்தம் தனது அகங்காரமாம் என்று சாக்ஷியையும் சித்தத்தையும் வேறுபிரித்து அறியும் ஜீவன்முக்தர்கள் கூறுவார்கள். (7)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அகங்காரத்தையழிப்பது அரிதாமெனல்:—உயிர் என்பது.

உயிர்க ளியாவையு முள்ளுற நானெனவுன்னுபா வனைதானே
செயிர்செய் சித்தமென் றுரைத்தலு மிங்கிது தீர்ப்பது மிகவன்பாம்
வயிர மாவது தீர்வதெவ் வகையென மறித்துமந் திரிசொல்வான்
வெயில்செய் துன்பமோர்சிறிதிலை யகங்காரம் விடமிக வெளிதாகும்.

(ப - ரை) உயிர்களியாவையும்=ஜந்துக்கள் எல்லாம், உள்ளுறநானென=உள்ளேயுள்ளே அகம் அகமென்று, உன்னுபாவனைதானே=எண்ணுநின்ற எண்ணமே, செயிர்செய் சித்தமென்றுரைத்தலும்=துன்பம்பயவாநின்ற சித்தமென்று கூறுதலும், இங்கிது தீர்ப்பது மிகவன்பாம்=இவணிது அகற்றுவது மிகமிகவும் முடியாதகாரியமேயாம், வயிரமாவது தீர்வதெவ்வகையென=வச்சிரமாயிருக்குமிது அகற்றப்பெறுவது எவ்வண்ணமென்று கேட்ப, மறித்து மந்திரிசொல்வான்=மீண்டும் ஆசிரியர் அருளுவார், வெயில்செய் துன்பமோர்சிறிதிலை=தாபம்செய்யும் துயரம் ஓரணுவும் இல்லை, அகங்காரம்விட மிக வெளிதாகும்=அகங்காரமானது விடுவதற்கு மிகவும் சுலபமாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர) உள்ளே எவ்விவ்வகம்பாவமுளதோ அதுவே ஜந்துக்கட்குச் சித்தமாம், அகங்காரத்திற்கு லோகத்தில் ஆன்மாவாகவே பிரசித்தியிருத்தலின், அதனைத் தியாகஞ்செயில் ஆன்மத்தியாகவடைவாதலின், சூனிய அடைவன்றோவாம், ஆன்மாவின்றியாகமும் சம்பவியாதன்றோ, தள்ளத்தகா வியற்கையதாதலின், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—தீர்ப்பதென்பதாதி. இதனது தியாகம் முடியாதகாரியமென்றே யெண்ணுகின்றேன், முயன்றாலும் கைகூடாதுபோற்றோன்றுகின்றது, யோகிகட்குள் மேன்மைமிக்க தேவேசனே! எவ்வாறிது தியாகிக்கமுடியும் திருவருள் செய்யவேண்டும். (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அதன் சாக்ஷி யனுசந்தானமில்லாவிடில் அதன்றியாகம் முடியாததாம், என்பதுண்மையே, சாக்ஷி யனுசந்தானமிகிலோ புஷ்பத்தைக் கசக்குவதினும் எளிதாம், என்னுங் கருத்தினனே ஸ்ரீ பிருகஸ்பதிபகவான் உத்தரங்கூறல்: அலர்சுத்தமென்பன.

அலர்க சக்குமுன் னிமைக்குமுன் னகங்கா மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு லரைப்பதென் னேகமா யநந்தமாய்ப் பரமசித் தேயாகிக்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு நுண்ணிதாங் குறைவிலாப் பொருணிற்குஞ்
சலன மற்றதைப் பாவனை செய்துப சாந்தனு யிடர்தீர்வாய்.

சுத்த மித்தையே யாதலி னகங்காந் தொலைந்துபோ மெய்யான
தத்து வந்தனை நினைதலாற் சித்திலே சாற்றகங் காமெங்கே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கனலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நித்த ரூபத்தை நினைந்திவ னெனனு நிச்சய மறநிற்பாய்.

(ப - ரை) அலர் கசக்குமுன்=புஷ்பத்தைக் கசக்குமுன், இமைக்குமுன்=கண்சிமிட்டுமுன், அகங்காம் அகற்றுதல் எளிதாகும்=அகங்காரத்தை நீக்குதல் சுலபமாகும், பலவுரைப்பதென்=நானுவிதமாகக் கூறுவதனாலென்னேபயன், ஏகமாய் அநந்தமாய்=ஒன்றாய் அந்தமின்றியதாய், பாமசித்தேயாகி=மேலான அறிவேயாகி, குலவுசுத்தமாய்=யாதொருவித மலமுமில்லாத, விண்ணிலு நுண்ணிதாம்=ஆகாயத்தினும் சூக்குமமாம், குறைவிலாப் பொருணிற்கும்=பரிச்சின்னமில்லாத வத்துவேயிருக்கும், சலனமற்றதைப் பாவனை செய்து=அசலப்பிரஹ்மத்தைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து, உபசாந்தனாய் இடர்தீர்வாய்=பரமசாந்தியுடையவனாய்த் துயாந்தீர்வாய்.

சுத்தமித்தையேயாதலின் அகங்காந் தொலைந்துபோம்=அத்தியந்தம் பொய்யேயாதலின் அகங்காரமானது கெட்டேபோம், மெய்யான தத்துவந்தனை நினைதலாற் சித்திலே சாற்றகங்காம் எங்கே=சத்தியவத்துவையே தியானஞ்செய்தலால் அறிவிலேகூறிய அகங்காரம் எங்கேயிருக்கும், மெத்துநீரிலே புழுதியும்=பூரணஜலத்திலே தூளியும், கனலிலே=அக்கினியிலே, மேவுதோயமும் உண்டோ=பொருந்துநீரும் உளதாமோ, நித்தரூபத்தை நினைந்து=நித்தியப் பிரஹ்மரூபத்தைச் சிந்தித்து, இவன் நான் எனும்=நீ நான் இவன் அவன் என்பதான, நிச்சயமறநிற்பாய்=நிச்சயத்தைத் தவிர்த்து நிருவிகற்பமாவாய்.

(ஸ்ரீ-வீர) மலரிதழ் கசக்குவதினும், லோசன மீலனத்தினும், அகங்கிருதியின்றியாகம் சுகாமாம், இதிற்கிலேசமோ இறையுமில்லையாம், ஏகமாய் ஆதியந்தாகிதமாய், சின்மாத்திரமாய், அமலமாய், அந்தரமாய், ஆகாயத்தினும் அத்தியந்தந் தெளிவாய், சர்வவேதனமாய் இலங்கும்வத்துவே யிருக்கின்றது; சர்வப்பிரபஞ்சமும் பொய்யானுலிதுவே யிருக்குமென்பதாம், எல்லாம் பொய்யேயாயினும் அவற்றின்வேதனம் ஏகாதல்லவோ, சாதகாபாவத்தானே வேதனமிலாமைக் கசித்தியாதலின், என்பதுகருத்தாம்; அஃதில்லாவிடின் ஜகத்துப் பிரசித்திக்குங் கூடாமையுண்மையினனும் அஃதுளதேயாம், எங்கும் எப்போதும் சர்வ ஜந்துக்களிலும் சர்வப்பிரகாசமாம், அலையும் கடற்கல்லோலங்களிற் சலமேபோல, அஃதொன்றேயிலங்காநிற்கும்; ஈண்டகம் பாவமென்பதுதான் என்னே எங்கிருந்துவந்தது எவ்விதந்தான் வந்தது? ஆண்டுத்திருக்குத் திருசியங்களினிடையில், இவ்வகங்காரமானதுயாதாம்? எந்நிமித்தத்தானே வந்ததாம்? திருக்குத் திருசியமேலனத்தாலா, அல்லது வேறு வகையினலா இஃதெழுந்தது? உபயவிலக்ஷண சுபாவத்தையுடையவிதற்கு உற்பவமே கூறமுடியாததாகும்; நீரிற்காய்ந்த தூளிக்கூட்டம் யாண்டையதாம், அக்கினியினின்றுந்தான் நீர் எழுவது யாண்டையதாமென்க.

அயம்=தேகாதி, ச=பிதுராதியினின்றும் உண்டானவன். யான் என்னும் வீணன எண்ணத்தை விட்டொழிப்பாய் மைந்தனே. அஞ்ஞான மாத்திரத்தாலுளதாய அகங்காராதி வஸ்துஞானத்தானே யடியோடுபோம், உண்மையாக அகங்காரமென்பதே கிடையாததாம், பொய்யாமயல்போலவாம், பாலகற்பித வேதாளமானது இல்லாதிருந்துமே இருப்பதே போலத் தோற்றுகின்றதன்றோ வறியாமையினுல். அஞ்ஞானம்=சுத்தசாக்ஷியையானென்று பழகாதமோகம், அதனீக்கமேஞானமாம்.

(ச) குறைவிலாப்பொருள்=சர்வசாக்ஷி, பரமசித்தேயாகி=சின்மாத்திரமேயாய், ஏகமாய் நிற்கும் = ஏகப்பொருளாயிருக்கும் என்பதன்னுவயம். தத்துவந்தனை நினைதலால் = சிற்சொரூப பாவனையினுல், நீரிலேபுழுதியும் கனவிலேதோயமும்போல், சிற்சொரூபத்திலும் அகம்பாவங் கூடாதென்பதுபொருள். இவனுனவனுனென்னும் தசைகாலவசத்தாய்ப் பரிமிதாகாரமாய்த் துச்சமானநிச்சயத்தை விடுவாயென்றதாயிற்று. (9-10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இதோபதேசம்செய்தல்:—திக்கென்பது.

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற் ருன்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்
தக்க விந்நிலை நில்லென வுரைத்தனன் றலைமையா முபதேசம்.

(ப - ரை) திக்கும்காலமும் முதலிய வசத்துறு=திசைகாலாதிகளினுனே வயப்படுத்தப்பெற்ற, சிறுவடிவற=துச்ச பரிச்சின்னவத்துவற, துன்பந்தொக்க அன்னவற்ருன் மறையாமலே=துயர்மயமாய அவைகளினுலே மறைபடாமலே, சூக்கமாய் நொய்தாகி=சூக்ஷமமாகித் தெளிவாகி, மிக்கசோதியாய் = பரமப்பிரகாசமாய், அனைத்துமாய் ஒன்றுமாய் = யாவுமாயேகமாய், மெய்யறிவொன்றேயாம்=சத்தியஞான வடிவமேகமேயாம், தக்க இந்நிலை=தகுந்த இந்தநிலையில், நில்லென=நிற்பாயாகவென்று, உரைத்தனன்=கூறினுன், தலைமையாமுபதேசம்=முக்கியமான வுபதேசம்.

(ஸ்ரீ-வீர) துச்சமாயளவுபட்ட ஆகாரமாய் திக்குக்காலபரவசமாய், விருத்தி யபக்ஷயாதிகளானே பரிணமிதமாய், உள்ளவற்றையானென அபிமானிக்கவேண்டாம், ஆயின் யான் யாவன் எனில் உரைத்தல்:—திக்குக்காலாதி யநவச்சின்னமாய்ச் சொச்சமாய் நித்தியோதிதமாய் வியாபகமாய் சர்வார்த்தமயமாய்=சர்வபதார்த்த விகாரவடிவமாயிலங்குவதாய், உண்மையாயோ பிறவற்றிற் கங்கமின்றியதாயிருத்தலினுலும், அத்வயமாயிருத்தலினுலும், ஏகார்த்தமாய், சின்மாத்திரமாய் அமலமாயிருக்கும் பொருளேநீயாவாய், இவ்வகைப் பரமயோகத்தை உத்தமோத்தம வுபதேசத்தை யடைந்தனன் கசன்; பரமான்மாவினுடன் பிரத்தியக்கான்மா அகண்டைக்கியத்தினுனே துணியப்பெறும் எதனுல் அதுயோகமாம், அதனைப் பெறும்படியான வுபதேசமாம்.

(ச) அனைத்துமாய்=சர்வார்த்தமயமாயினும், ஒன்று=ஏகமாகிய, மெய்யறிவொன்றே, அமல சின்மாத்திரமே, நீ யாமென்பதந்நுவயம். பரிமிதாகாரத் துச்சப்பிரத்தியயத்தை விடுதி. (11)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) கதையின் பொருளைத்திரட்டி ஸ்ரீ இராகவருக்கிதமுபதேசித்தல்:—சீவன் பொய்யென்பன.

சீவன் முத்தனு நிலைமைபெற் றகங்காந் தீர்ந்தென தென்னுமன்
மேவு முட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்ப் புந்தியில் விகற்பங்க ளனைத்தும்போய்ப்
பாவ முற்றிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத லறநிற்பாய்
கேவ லத்திந்த வகங்காரம் பொய்ம்மையாங் கெடுத்தல்பற் றுதல்வேண்டாம்

பொய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவும் நினைப்பாரா
ரைய னேபா போதபூ ரணத்திலே யயலொன்று வருமாறென்
பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப் பொருந்தல் புன்பிறப்பாகு
மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல்

(ப - ரை) சீவன்முக்தனும் நிலைமைபெற்று=சீவன்முக்தனுகிய ஸ்திதியினை யடைந்து' அகங்காந்தீர்ந்து=அகங்காரமகன்று, எனதென்னுமல்=என்னுடையது என்று எண்ணுமல், மேவும் உட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்=பொருந்திய உட்கட்டு விழுந்தொழிந்து, புந்தியில் விகற்பங்கள் அனைத்தும்போய்=மதியின்மாட்டுள்ள விகற்பங்கள் யாவுமேயொழிந்து, பாவமுற்றிய=பரிபக்குவம் முதிர்ந்து சொரூபமாகிய, கசனின்ற நிலையில்நீ=கசனடைந்திருந்த நிருவிகற்பஸ்திதியில் நீயும், பற்றுதலறநிற்பாய்=ஆசக்தியில்லாமல் இருந்துவாழ்வாய், கேவலத்திந்தவகங்காரம் பொய்ம்மையாம் = கேவலம் இந்த அகங்காரமானது சொரூபத்தைத் தவிர்த்து வேறேயில்லையாம், கெடுத்தல் பற்றுதல்வேண்டாம்=தள்ளுதலும் கொள்ளுதலும் வேண்டாம்.

பொய்யதாம்=அத்தியந்தம் துச்சமேயாய, முயற்கொம்பினை=சசவிக்ஷாணத்தை, பற்றவும் போக்கவும்=கொள்ளவும் தள்ளவும், நினைப்பார் ஆர்=எண்ணுவோர் யாவர்தாம், ஐயனே பரபோத,பூரணத்திலே=இராகவனே பரஞானவியாபகத்திலே, அயலொன்று வருமாறென்=வேருென்றுவருங் காரணமென்னே, பொய்யதாகிய=அசத்தாகிய, அநேகபாவனையினை = நானுவெண்ணங்களை, பொருந்தல்=கூடுதல், புன்பிறப்பாகும்=கீழான ஜன்மவேதுவாம், ஐயமின்றிய=சம்சயமில்லாத, ஏகபாவனையினில்=ஒரேவஸ்துவின்றியானத்தில், அழுந்துதல்=நிருவிகற்பபரியந்தஞ் செல்லுதல், பவந்தீர்தல்=ஜனனமரணந் தீர்தற்குக்காரணமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) தேவகுருவின் சுதனுகிய கசனுனவன் அதன்பின் ஜீவன்முக்தனுயினுன், அக்கச மமதையற்ருன், அகங்காரமற்ருன், கிரந்தியற்ருன், உபசாந்த மதியினனுயினுன், அகங்காரத்தை யசத்தென்னுணர்ந்ததுபோலவே இராகவாநீயும் அவிகாரவானுகவிருப்பாய். அகங்காரத்தை யசத்தென்னுணர்ந்து இதனைப் பற்றவும்வேண்டாம் விடவும்வேண்டாம், மித்தியாத்வ புத்தியினுலே உபேக்ஷணமே அதன்றியாகமாமலது, சுவத்வநிவர்த்தகயத்தின சாபேக்ஷமல்லவாம் என்பது கருத்து; அசத்தாகிய சசசிருங்கத்தினது தியாகக்கிரகங்கள் எங்கேனும் உளதுகொல்! அகங்காரம் பாதிதமாகவே எஞ்சியயான் எவ்விதமாயிருக்கின்றேன் எனின் உரைத்தல்:—நிரம்சன் சாந்தசங்கற்பன் சர்வபாவான்மகன் வியாபகன் பரம அணுவினும் அதிசூக்குமன், சின்மாத்திரன் அநாமயன் நான் என்று நீ உன்னைத் தெரிந்துகொள்ளுதி. இவ்வாறிருந்தும் அகம்பாவபாவிதனுகி அன்னியன்போன்றிலங்கினுய், ஆண்டென்னேதுவெனின்கூறல்:—பொய்யென்பதாதி. அபோதத்தானே ஜகத்சர்வமும் மாயாமயம்போலிருக்கும்; அதன் நிராசத்திலும் ஹேதுவையறைதல்:—ஏகவென்பதாதி. போதத்தானே சகலமும் பிரஹ்மரூபமேயாய்விடுமெனகனே. T நீக்கம்.

(ச) உட்பந்தம்=கிரந்தி, முயற்கொம்புபோற் பொய்ம்மையாகிய, அகங்காரத்தைக் கெடுத்தலும்பற்றுதலும் வேண்டாமென்பது பொருள். (12-13)

கசன் கதை முற்றிற்று.

மித்தியாபுருடன் கதை

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) காரியதரிசனம் காரணதரிசனம் என்னுமிரண்டையும் விட்டு இரண்டினுந் தொடர்ந்திருக்கும் சன்மாத்திரம் ஆனவத்துவைப் பரிசேடிப்பித்து அதன்கண்ணே நிலைபெற்றவனாய்ச் சுகியாய் இருந்துவாழ்வாய், அதத்தரிசனம் செய்துகொண்டேயிருப்பினே, கூறப்பெறும் பொய்ப்புருடனுக்கேபோலத் துக்கப்பிராப்தி யுனக்குந் துர்வாரமாமெனத் தொடங்கல்:—இருமை ஞானமென்பன.

(ச-அ-கை) முன்பு சித்தத்தியாகமே சர்வத்தியாகமெனப்பட்டது, இப்போது விசாரமில்லாதபோது இன்பமாம் இவ்வகங்காரஞ் சம்சாரத்தில் வியர்த்தமாகவே துன்புறுமென்பதில் திருஷ்டாந்தமாக மித்தியாபுருடன் விருத்தாந்தம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது:—

இருமையோ டொருமைநீக்கி நின்றதி லெய்தியின்ப
மருவுவாய் மித்தையான புருடன்போல் வருந்தவேண்டாங்
குரிசிலே யெனவுமெந்தாய் கூறுபொய்ப் புருடனானே
னொருபய னின்றித்துன்ப முற்றவ னுலைந்தவாறென்
ஞானமா மமுதினாலே நலம்பெற நிறைந்ததேனு
மியானறி வுறவித்தன்மை யியம்பென விராமன்கேட்ப
மானமார் வசிட்டன்சொல்வான் வள்ளலே நகைக்குமூல
மானவிக் கதையான்சொல்வ தறவியப் புளதுமன்னே.

(ப-ரை) இருமையோடொருமை = துவிதத்துடன் ஏகத்வம், நீக்கி = அகற்றி, நின்றதில் எய்தி=சேடித்துநின்றதில் திதிபெற்று, இன்பமருவுவாய்=சுகமடைவாய், மித்தையான புருடன்போல்=பொய்யான புருடனைபோல, வருந்தவேண்டாம்=துயருறவேண்டாம், குரிசிலே=இராகவனே, எனவும்=என்றுகூறலும், எந்தாய்=எனது ஞானாசிரியரே, கூறுபொய்ப்புருடன் ஆனேன்=இனி இயம்புவதாகிய மித்தியாபுருடன் என்பவன், ஒருபயனின்றி=ஒரு பிரயோஜனமில்லாமல், துன்பமுற்று=துயரத்தையடைந்து, அவனுலைந்தவாறென்=அவன் அவதிப்பட்டவண்ணம் என்னை.

ஞானமாம் அமுதினாலே=ஞானமாகிய அமிர்தத்தினாலே, நலம்பெற நிறைந்ததேனும்=நன்மையுறப் பூரித்ததேனும், இயானறிவுற = அடியேன்றெரிந்துகொள்ளும்படியாக, இத்தன்மையியம்பென=இவ்வாலாற்றைக்கூறுவாய்என்று, இராமன் கேட்ப=ஸ்ரீ இராகவர் வினாதலும், மானமார் வசிட்டன்சொல்வான்=யாவரும் போற்றும் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுவான், வள்ளலே நகைக்குமூலம்=இராகவனே சிரிப்புக்குக்காரணம், ஆனவிக்கதை=ஆகியவிந்தச்சரித்திரம், யான்சொல்வது = யாம்கூறுவது, அறவியப்புளதுமன்னே = அத்தியந்தம் ஆச்சரியமாம், மன் ஓ அசை.

२ நீக்கமுடியாதது.

(ஸ்ரீ - வீர) இருமையொருமை மதிகளைவிட்டுச் சேடத்தனாய்ச் சுகியாவாய், துக்கிதனாக வேண்டாம், வீணாகவே பொய்ப்புருடனேபோல; தங்களுடைய ஞானமிருதத்தினாலே உள்ளே திருப்தியை மேலாகவே யடைந்துள்ளேன், அறியவேண்டியபொருளை நன்கறிந்து திருப்தனானபோதிலும் மறுபடியுமே தங்களைக்கேட்கின்றேன், இவ்வினாவை யீசுரரே! யாவன்றான் திருப்தனானபோதினும் எதிரிலிருக்கும் குடிக்கத்தக்க அமிருதத்தைக் குடியாமலிருப்பன்? இவ்வண்ணம் புகழுதலினாலே யெதிர்முகப்படுத்திய குருவைநோக்கி, "துக்கிதனாக வேண்டாம் வீணாகவே பொய்ப்புருடன்போல" என்று முன்குறிப்பிக்கப்பெற்ற மித்தியாபுருஷ ஆக்கியானத்தைக் கௌதுகத்தால் ஸ்ரீ இராகவர்வினாதல்:—ஹே முனிசிரேஷ்டரே! மித்தியாபுருடன் எனப்பெயரியவன் யார் என்று கூறுகின்றீர்கள், பொய்ப்புருடனும் எவனால் வஸ்து அவஸ்து ஆக்கப்பெற்றதோ, அவஸ்துவாகிய ஜகத்தும் வஸ்துசமுதாயம் ஆக்கப்பெற்றதோ, அவனைப்பற்றிக் கூறவேண்டும், எனக்கு விரைவில் என ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான்கூறல்:—ஹே இராகவனே! அதிசோபனமாய் எம்மாற் கூறப்பெறுவதும் தத்துவதிருஷ்டிகட்குச் சிரிப்புண்டாக்கத்தக்கதும், ஆகிய இவ்வாக்கியாயிகையை மித்தியாபுருடபோதப்பொருட்டுக் கேட்குதி.

(ச) இருமைமதி பேதவிஷயமாதலினும், ஒருமைமதி பேதத்துக்குரியதாய பிரதியோகி பேதத்தைக்குறிப்பித்தலினும், இரண்டையும் நீக்கி, நின்றதில்=பேதாபேதங்களால் விவகரிக்கத்தகாத சின்மாத்திர ரூபமானவஸ்துவில், எய்தி=திதிபெற்றவனாய், இன்பமருவுவாய், மித்தியாபுருடன்போல் நிர்நிமித்தமாகவே வருந்தவேண்டாம். (1-2)

நிறைந்ததேனும்=என துசித்தந் திருப்தியானதாயினும்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மித்தையாம்புருடனையே வருணித்துக்கொண்டு கதையைத்தொடங்கல்:—ஒருவானிலேயென்பன.

ஒருதலத் தேகாந்தத்தி லுற்றசூ னியத்திலுண்டாய்
மருவுமத் தலத்தினிற்போன் மாயையந் திரமயத்தோர்
புருடனுண் டஞ்ஞானத்தோன் புன்மையா யின்மைப்பண்பாய்
மிருதுவாம் புந்தியுள்ளோன் கேவல மிகுந்தமூர்க்கன்.
வானிலே சுருண்டுதோன்று மயிர்ச்சுருண் மருத்தலத்திற்
கானனீ ரென்னவன்னான் றோன்றியே கலந்தபாழிற்
சூனிய மலாதொன்றில்லை யாதொன்று தோற்றிற்றங்கே
மானவ வதுவுமன்னான் மற்றவன் வளர்வுமாங்கே.

(ப - ரை) ஒருதலத் தேகாந்தத்தில்=ஒரு தனித்தவிடத்தில், உற்றசூனியத்தில்=பொருந்தியசூனியத்தில், உண்டாய்=உதிதமாய், மருவுமத்தலத்தில் நிற்போன்=உண்டாய அவ்விடத்திலிருப்போன், மாயையந்திரமயத்தோர் = மாயாயந்திரமயமாக ஒரு, புருடனுண்டு=புருஷனுளன், அஞ்ஞானத்தோன் = அறியாமையையுடையோன், புன்மையாய்=கீழாய், இன்மைப்பண்பாய்=பாலகுணத்தினனாய், மிருதுவாம் புந்தியுள்ளோன்=கோமளமாகிய மதியினன், கேவலமிகுந்த மூர்க்கன்=கேவலம் அத்தியந்தம் மூடன்.

வானிலே சுருண்டுதோன்றும்=ஆகாயத்திலே சுருளாகப்பிரதீதியாகும், மயிர்ச்சுருள்=ரோமச்சுருள், மருத்தலத்தில்=மருப்பூமியில், கானனீர் என்ன=கானற்சலமேபோல, அன்னான்=அம்மூர்க்கன், தோன்றியே கலந்தபாழில்=உதயமாகியே விரவியசூனியத்தில், சூனிய

மலாதொன்றில்லை=அபாவம் அல்லாது ஒன்றுமேகிடையாது, யாதொன்று தோன்றிற்றங்கே = எப்பொருள் பிரதீதியாயது அவ்விடத்தே, மானவ வதுவுமன்னுன்=இராகவனே அதுவும் அவனேயாம், மற்றவன் வளர்வுமாங்கே=அம்மூர்க்கனது விருத்தியும் அங்ஙனமேயாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஹே மகாபாகுவே! ஒரு மாயாயந்திரமயப்புமான் உளன், பாலன்போலக் கோமளமான மதியினுலே மூடன்விக்ஷிப்தன், கேவலம் அஞ்ஞானத்தினுலே மறைக்கப்பெற்றவன், அவன் ஜனதிருஷ்டியகோசரசூனிய ஒரு ஸ்தானத்தில் உண்டானுன், ஆண்டேயிருப்பன், அவனுக்குச் சொரூபத்தினுலும் பொய்ம்மையேபுகலல்:—வான் என்பதாதி. விண்ணின் மயிர்ச்சுருள்போலும், மருவில் மிருகதிருஷ்ணையேபோலும் உருவினன்; அவனிருக்குமிடத்தில் அம்மித்தியாபுருடனினும் அயல் ஒன்றுமேகிடையாது, எது சிறிது உளதாமெனத் தோற்றுகின்றதோ அது அவனே அயலாகவோ இலையாம். யாதுதான் அயல் அவன் காண்பான் அது மயக்கத்தால் அவனது விளக்கமேயாம், என அவனேயென்றதாம், யானேயித்திருசியம் யாவுமென அவன்காண்கிலன், அதனுனே யவன்றுர்மதியாவன்.

(ச) ஏகாந்தத்தில்=நிஷ்பிரபஞ்சமாய், சூனியத்தில், நிர்விசேடமாம், ஒருதலத்து, விவகரித்தற்கரிய சிதாகாச ரூபமானவஸ்துவில், உண்டாய் அத்தலத்தில் = அந்த வஸ்துவிற்றுனே, மாயையந்திரமயத்தோர் புருடன்=அகங்காரன்.

மயிர்ச்சுருளென்னவும் நீரென்னவுங்கூட்டுக, பாழில்=சிதாகாயத்தில், சூனியமலாது=மாயாபுருடனென்னும் அகங்காரத்தை யன்றி ஒன்றில்லை = வேறென்றில்லை, ஆங்கே யாதொன்று தோன்றிற்று அதுவன்னுனே சகலமும் அகங்கார ஜந்நியமாதலின் என்க. பேலவம்=அற்பம். (3-4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அவனது செய்கையயறைதல்:—வேறென்பது.

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந் தன்மை யவன்காணுன்
கூறு வானோர் சங்கற்பங் கூடி னுன்விண் ணினைப்பேணி
யூறு படாமல் வைக்குதுமீ துயர்ந்த தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பானோர் வீடமைத்தான்.

(ப - ரை) வேறுமாயே = அயலுமாயே, எப்போதும் = எந்தஞான்றும், விளங்குந் தன்மை=இலங்குந்தகைமை, அவன் காணுன்=அம்மூர்க்கன் கண்டிலன், கூறுவான்=அன்னுன், ஓர் சங்கற்பங்கூடினுன்=ஒரு எண்ணம்சேர்ந்தான், விண்ணினைப்பேணி=ஆகாயத்தைவிரும்பி, ஊறுபடாமல் வைக்குதும்=கெடாமல்வைப்போம், ஈதுயர்ந்ததே = இது மேலானதே, என்றுளத்துன்னி = என்பதாக வுள்ளத்தேசிந்தித்து, தேறு முவகையுடன் = தெளிந்த சந்தோஷத்துடன், விண்ணைச் சேமிப்பான், ஆகாயத்தைக் காப்பாற்றுவான், ஓர் வீடமைத்தான்=ஒரு கிரகஞ்செய்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆண்டு விருத்தியை யடைந்துகொண்டிருக்கும் அவனுக்குச் சங்கற்பம் ஆண்டுண்டாயது, கம் மின்உபஜீவகன்யான், கம் மெனதுஉபஜீவியம், ஆதலின் கம்மேயான், இத்தகைய ஆகாயத்தை மறைத்து ரக்ஷிப்பேன், என்று நிச்சலனுனுன். எனது இஷ்டமாயவத்து ஆகாயம், அதனைச்சுயம் எதாவதொரு உபாதியின்கண்வைத்துச் சுயமாகவே யாதாவுடன் காப்பாற்றுவேன், என்று நன்குசிந்தித்து ஆகாச ரக்ஷையின்பொருட்டு அவன் கிருகமியற்றினன்.

(ச) வியதாதிரூபமாக விளங்கி, வேறுமாகி=பிரபஞ்சத்திற் கன்னியமாகியும், விளங்குந் தன்னை=பொருளை, அவன்காணுன்=அநுசந்தியான், மந்தமதியனுதலின் என்க, கூறுவான், சிதாகாயத்தில் வளரும் அம்மாயாரூபன், வைக்குதும்=ஓரிடத்தில் வைத்திரக்ஷிக்கின்றேன், யாதினுலெனில், ஈதுயர்ந்ததேயென்று, இஷ்டமான பொருள்பேணி இரக்ஷிக்கத்தக்கதன்றோ வென்றே, உளத்தெண்ணி. (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அம்மனை கெடப்புலம்பி வேறுவிதமாகமுயலுதல்:—அந்தநில்லா வென்பன.

அந்த மனையில் விண்ணினைவைத் தளிக்கின் றேமென் றதிலாசைப்
பந்த முற்று மவன்வீடு படர்கா லத்தா லழிவெய்தி
யிந்த மருத்தாற் றரங்கம்போ லிருது முடிவால் வருடம்போற்
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றுன்.
நில்லா வீட்டில் விண்ணேயோ நீயெங் ககன்று யொருகணத்தி
லல்லா யானு யெனவீட்டி னுகா சத்துக் கறப்புலம்பிப்
பொல்லா மனத்தான் மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைத்தொருவர்
கொல்லா திதனி லிருத்து மெனக் கூபாகாச பரனுனன்.

(ப - ரை) அந்தமனையில்=அவ்வீட்டில், விண்ணினைவைத்து=ஆகாயத்தைத்தாபித்து, அளிக்கின்றேமென்று=காப்பாற்றுகின்றேமென்று, அதிலாசைப்பந்தமுறலும்=அதன்கண்ணவாக்கட்டுறலும், அவன்வீடு=அவன்கிருகம், படர்காலத்தால் அழிவெய்தி=நெருங்கிய சமயத்தினுல் நாசமடைந்து, இந்த மருத்தாற்றரங்கம்போல் = இவ்வாயுவினுலே யலையே போலவும், இருதுமுடிவில் வருடம்போல் = சாத்துருவில் மேகமேபோலவும், சிந்தியொழிய=கெட்டுப்போகவும், அவன்கண்டு=அம்முரடன் நோக்கி, சேண்போயினதென்றலறுற்றுன்=ஆகாயம் போயிற்றென்றலறிக்கூவினுன்.

நில்லாவீட்டில்=நிலையில்லாதகிருகத்தில், விண்ணேயோ=ஓ ஆகாயமே, நீ யெங்ககன்றுய்=நீ யெவ்விடஞ்சென்றுய், ஒருகணத்தில்=ஒருக்ஷணத்தில், அல்லாயானுய்=இல்லாமலே போய்விட்டாய், என=என்று, வீட்டினுகாசத்துக்கு=கிருக ஆகாயத்திற்கு, அறப்புலம்பி=அத்தியந்தம் புலப்பமிட்டு, பொல்லாமனத்தான்=கெட்டமனத்தினையுடைய அவன், மீண்டங்கோர்=மறுபடியும் அவ்விடத்தில் ஒரு, புதியகிணறு=நவகூபம், சமைத்து=உண்டாக்கி, ஒருவர் = எவரும், கொல்லாதிதனில் = கெடுக்காது இதில், இருத்துமென = வைப்போமென்று, கூபாகாசபரன் ஆனுன்=கிணற்றுகாசதற்பரன் ஆயினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர) அக்கிருகத்தின் உட்பாகத்தில், எனது இது, இத்துணையாகாசம் என்னும் அபிமானம், அடைந்தனன், என்னுற் கம்இரக்ஷிக்கப்பெற்றது என்பதாக அவன், ஹே இரகுநந்தனனே! பின் கிருகாகாசத்தால் மகிழ்வுற்றவனுயினுன். சிறிது போதானதும் அவனது வீடு நாசத்தையடைந்தது, சாத்துருதுவினுலே அப்தம்போல வாயுவினுலே யலையேபோலக் கெடவும், ஹா கிருகாகாசமே நீநஷ்டமாயினையே! ஹா எங்கேகணத்தில் ஓடிவிட்டாய்நீ, ஊஹா அழிந்துபோனுயே! இவ்வாகாசம் சொச்சமாகவேயிருந்ததே! என்றவன் சோகித்தான். என நூற்றுக்கணக்காகப் புலம்பிப்புலம்பி மீண்டும் ஆண்டேயத்துர்மதி, ரக்ஷையின்பொருட்டுக் கூபமுண்டாக்கினுன் கூபாகாசத்தில் மமதையினுலே பற்றுடையவன் ஆயினுன்.

(ச) இருதுமுடிவால்=சரற்காலத்தால், வருடம்போல்=வருடகாலம்போல். (6-7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இனி முறையேகும்பம் குண்டம்சால்குதிர் என்பவற்றையமைத்துக் கெடக்கெடத் துன்புற்றழுதல்:—காலநம்பிக்குண்டந் தடனென்பன.

கால மதனுற் கூபந்தான் கழித லோடுங் கதறுற்ருன்
சால வருந்தி மீண்டங்கே தனைக்காப் பதற்கோர் குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து கும்பா காச பரனுனை
னீல முகிலே யக்குடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைந்ததுவே.
நம்பி நம்பி யடைந்ததெலா நாச மெய்தத் திருவிலியக்
கும்ப விண்ணுக் கழுததற்பின் குண்ட மொன்றங் கேகெல்லித்
தம்ப மென்று தற்பானுய்ச் சார்ந்தா னந்தக் குழிதனையுந்
தும்பி கால மழித்துளதாற் றுன்னு மிருளைச் சுடர்போல.
குண்ட விண்ணுக் கழுததற்பின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி
மண்டு மருள்கூர் தற்பானுய் வாழ்ந்தா னந்த மனைதனையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செய்ய வதற்கழுது
சண்ட பவன னிடைப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந் துலைந்தான்.
தடனுர் நாற்சார்க் கழுததற்பின் றற்காப் பதற்கோர் குதிர்பண்ணி
யிடனுர் குதிர்புக் கவனிருப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிர்விண் ணினுக்கழுதா ஞென்ரூ வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சார மென்பவற்ருற் குறைவில் காலந் துயருற்ருன்.

(ப - ரை) காலமதனுல்=காலத்தினுலே, கூபந்தான்=கிணருனது, கழிதலோடும்=கெட்டபோது, கதறுற்ருன்=கோவென்றழுதான், சாலவருந்தி = மிகவும்நொந்து, மீண்டங்கே=மறுபடியும் அவ்விடத்தே தனைக்காப்பதற்கு=தன்னை யிரக்ஷிப்பதற்காக, ஓர் குடம்பண்ணி=ஒரு குடத்தைச்செய்து, கோலமுடையதென = அழகாக விருக்கின்றதென, மகிழ்ந்து=சந்தோஷித்து, கும்பாகாசபரன் ஆனுன் = குடாகாசத்தைக் காப்பதிற்றற்பரன் ஆனுன், நீலமுகிலே = சியாமளவடிவினனே! அக்குடமும் = அக்கும்பமும், நிகழ்காலத்தால்=சருவத்தையுந் துடைக்குங்காலத்தினுலே, உடைந்ததுவே=பொடிந்ததுவே.

நம்பிநம்பி யடைந்ததெலாம் = விசுவசித்து விசுவசித்துப் பொருந்தியயாவும், நாசமெய்த=அழிவினையடைய, திருவிலி = அதிஷ்டமற்ருேன், அக்கும்பவிண்ணுக் கழுததற்பின்=குடாகாசத்திற்கு அழுததன்பின்னர், குண்டமொன்றங்கேகெல்லி = குழியொன்றவ்விடத்தே தோண்டி, தம்பமென்றுதற்பானுய்=இது அசையாதென்று அதனது தற்பானுகி, சார்ந்தான் = அடைந்தான், அந்தக்குழிதனையும் = அக்குழியையும், துன்னுமிருளைச்சுடர்போல=நெருங்கிய இருளினைப்பிரகாசமேபோல, தும்பிகாலம் அழித்துளது=யானை ஒருகாலத்தழித்தீது, ஆல் அசை.

குண்டவிண்ணுக் கழுததற்பின் = குழியாகாசத்திற்குரோதனஞ் செய்ததன்பின்னர், குலவு நாற்சாரகங்கட்டி=நாற்றிசைச் சாலையைப்பண்ணி, மண்டு மருள்கூர்தற்பானுய்=மிகுந்த திருவருணிறைந்து அதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாய், வாழ்ந்தான்=ஜீவித்தான்,

அந்தமனைதனையும்=அவ்வீட்டையும், அண்டமுழுதுங் கொல்காலம்=அண்டமியாவற்றையும் சங்கரிக்குங்காலமானது, அழிவுசெய்ய = நாசமியற்ற, அதற்கழுது = அதற்காக ரோதனஞ் செய்து, சண்டபவனனிடைப்பட்ட=பிரசண்ட மாருதத்திடையே சிக்கிக்கொண்ட, சருகு போல=திருணமொப்ப, தளர்ந்துலைந்தான்=தளர்ச்சியெய்திக் கட்டப்பட்டான்.

தடனுர் நாற்சார்க்கழுததற்பின்=விசாலம்பொருந்திய தொட்டிக்கட்டு வீட்டுக்கழுததற்பின், தற்காப்பதற்கோர் குதிர்பண்ணி=தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்கொரு தொம்பைசெய்து, இடனுர்குதிர்புக் கவனிருப்ப = விசாலமாகிய அக்கூட்டினுள் நுழைந்து அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்ப, இதுவும்=இதனையும், காலன்=மிருத்தியு, இறப்பித்தான்=நாசஞ்செய்தான், உடனே=விரைவில், குதிர்விண்ணினுக்கு = தொம்பைக்கூட்டாகாசத்திற்கு, அழுதான் = ரோதனஞ்செய்தான், ஒன்ரூ=ஒன்றுதானே, வீடு குதிர்குண்டம்குடம் நாற்சாரமென்பவற்ருல் = மனை பத்தாயம் குழி கும்பம் நாற்சாலையென்னு மிவற்றினுலே, குறைவில்காலம் = நெடும்போது, துயருற்ருன்=துன்பமடைந்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர) பின் சிறிதுகாலங்கழித்து அவனது அக்கூபமும் குப்பைசூழ்ந்துளி முதலியவற்ருனே மறைதலையடைந்தது, கூபாகாசம் சென்ருெழியவே, சோகத்தில்மூழ்கி யழுது கொண்டேயிருந்தான். கூபாகாசப் பிரலாபாந்தத்தில் கும்பத்தை விரைவிற்செய்தனன், கும்பாகாசபரனுகிச் சுயம் அதனபிமான சுகத்தையடைந்தனன், அவனது கும்பமும் சிறிது காலங்கழித்து நாசத்தை யடைந்துவிட்டது இருகுநந்தனனே! எத்திசையைத்தானே அத்திர்ப்பாக்கியன் கொள்ளுகின்றனனே பொதுவகையிற் கூறியதனுனே அதுபொருத்தமாம், கும்பாகாசப் பிரலாபாந்தத்தில் ஆகாச இரக்ஷையின்பொருட்டு அவ்வாறே குண்டத்தைச்செய்தனன், அதனுனேயவன் குண்டாகாசபரனுயினன். அவனதுகுண்டமும், தேஜசினுலேதமமே போல, சிறிதுபோதிலே, ஏதோ ஒருவனத்திலுள்ள பெண் யானையின் விளையாட்டு நிமித்தத்தினுலே நாசத்தை யடைந்துவிட்டது, அக்குண்டாகாசப்பொருட்டு அவன் அழுதுகொண்டேயிருந்தான்; குண்டாகாசத்தினது சோகாந்தத்தில் விண்ணைக் காக்கும்பொருட்டு, நாலுதிசைகளிலும் சாலையுடையதாய், மத்தியில் மகாசாலையாகிய சபாகாரம் கிருகத்தையவனமைத்தான், அவ்வாகாசப்பற்றுதலினுலே அவ்வாகாசமயனுய், பெண்மயமாய ஜான்மனைப்போலும் ஆயினுன்; சகலப்பிரஜைகளையும் கவளீகரிக்குங்காலன் விரைவிலதனையும் விழுங்கினன், காற்றச் சீர்ணபர்ணமேபோலும் பின் சோகபரனேயாயினன், அவன் சதுர்ச்சாலையின் சோகாந்தத்தில் தாரக்ஷையின்பொருட்டு அம்புதாகாரமாய குசூலத்தை தானியம் கொட்டிவைக்கும் பத்தாயம்போன்றதனைச் செய்தனன், அதனுகாசபரனுயிருந்தனன்,அதனையுங் காலன் காற்ருனது அம்புதத்தைப்போல, கெடுத்தனன், விரைவில், அக்குசூலநாச சோகத்தினுலே அவன் மிகவும் தாபத்தையடைந்தனன், இவ்வண்ணம் கிருகம் நாற்சாலை கும்பகுண்ட குசூலங்களினுலே அம்மித்தியாபுருடனுக்கு, முடிவில்லாத இக்காலமானது கடந்துகடந்து சென்றது.

(ச) மருள்கூர் = அறியாமைமிகுந்த எனப் பதம்பிரித்து அருத்தங்கொள்ளுகினும் அமையும்.

நில்லாய் வீட்டிலென்பதாதி=ஆதியில்வீடு அது நசித்தபோது கூபம் அதன்பின்பு கும்பம், அதன்பின் குண்டம், குழிவிசேடம்ஸ்தாலியும், அதன்பின் மகாவிசாலமான கிருகமாய்க் குலவுநாற்சாரகமென்னு நான்குசாலைகளின் கூட்டம் அதன்பின் குதிர்தானியத்தைச்சேமிக்கு

நிமித்தம் வேணுவினுற் செய்யப்பட்டதாந்தானமும்செய்தது நசிக்கும்போது துன்புறுவ னென்பது சங்கிரகம். (8-9-10-11)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) உபசங்கரித்தல்:—விண்ணென்பது.

விண்ணை வீட்டி லடைத்தவனுய் வீட்டில் விண்டான் ருனுகி
யுண்ணை வுற்ற பெருந்துயரா லுழைக்கும் பிழைக்கு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப திதுபோவ திதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யத்தின் வடிவானேன் புகல வீரன் புகலுற்ருன்.

(ப - ரை) விண்ணைவீட்டில் 'அடைத்தவனுய்=ஆகாயத்தைக் கிருகத்திலாச்சாதித்தவ னுய், வீட்டில்=இல்லத்தில், விண்டான்ருனுகி=ஆகாயந்தான்ருனுகி, உள்நைவுற்ற பெருந் துயரால்=உள்ளே நோவுற்ற பெருந்துக்கத்தினுலே, உழைக்கும் பிழைக்கும் = அலேவினே யும் அலுப்பினையுமடையும், ஓரொருகால்=ஒவ்வொருபோது, எண்ணி=வாடி, நிற்பதிது போவதிது என்றறியான்=நிலைப்பதிது செல்வதிது என்றுணரான், இவனென்று=இவ னென்பதாக, புண்ணியத்தின் வடிவானேன்=தருமமூர்த்தியாய் விளங்கும் ஸ்ரீ வசிஷ்டபக வான், புகலவீரன் புகலுற்ருன்=அனுக்கிரகிப்ப இரகுவீரன் கூறுவதாவது.

(ஸ்ரீ-வீர) ஹே இராகவனே! அம்மித்தியாபுருடன், இம்முறைமையானே மனையினுலும் பிரவேசிக்கமுடியாத கூபகும்பாதியுபாதியினுலும் ககனத்தை யவ்வக் கர்ப்பத்தில், கவர்ந்து, வாழ்வன்; ஆன்மபுத்தியோடும் பரவசனுய்ச் சுற்றித்திரிவன்; அவ்வவ்வுபாதிகளிலே வைத்த அபிமானத்தையுடையவனுய், அதனுல் அவ்வவற்றையுண்டாக்கல் காத்தல் அழித்தல்களில், கனதா துக்காந்தரத்திலும் கனதா துக்கசமுதாயத்தை யடைவன், அவற்றினின்றும் வெளிப் போதலையும் செல்வன்.

(ச) இங்ஙனந் துக்கமயமாயிருக்கும் துன்மதியாம், அவன், வீட்டில்=குகையிலிருக்கும், விண்ணை=ககனத்தை; வீட்டில் சிறிது நிவாசஸ்தானத்தால், அடைத்தவனுய் = கிரகித்து, விண்டான்=ககனத்தாற் சனித்த; தானுகி = ஆன்மபுத்தியுடையவனுய், உள் = அக்ககன விஷயான்மபுத்தியால், நைவுற்ற பெருந்துயராலுழைக்கும் = மிகவதிக துக்கத்தினின்றுங் கன துக்கசாலத்தையடைவன், நிற்பதிது போவதிது வென்றறியான், உபாதிகளின் கமனுக மனசம்பந்தத்தால் மூடனுய்த்தான் போகின்றவனும் வருகின்றவனும் ஆவன். (12)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) உன்மத்த சேஷ்டைக்கொப்பாகிக் கிளம்பியபொருள், புத்திமான் கட்கு அசம்பவம் ஆமோவென வெண்ணினவராய், மித்தியாபுருட ஆக்கியாயிகைக்கு; வேருெரு பொருள்வைத்து விளம்பும் தொடர்மொழியேபோலும், வேறுபொருளிற் கருத்தா மென்று துணிந்து ஸ்ரீ இராகவர்வினுதல்:—பொய்யென்பது.

பொய்யா மனிதன் கதையாலென் புகன்ருய் மாயா புருடனையே
யையா விவன்விண் காத்தனனென் றறைந்த தேதென் றருள்கென்ன
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான் மித்திய புருட னென்றவிவன்
மையார் முகிலே சூனியமாம் வானி லெழுந்த வகங்காமே.

(ப - ரை) பொய்யாமனிதன் கதையால் என்புகன்ருய்=மித்தியாபுருடன் கதையால் யாது கூறினீர்கள், மாயாபுருடனையே=அது மாயாபுருடனைப்பற்றியேயாம், ஐயா = ஹே ஞானுசிரியரே! இவன்=இம்மித்தியாபுருடன், விண்காத்தனன் = காக்ஷைசெய்தான், என்

றறைந்தது=என்றுகூறியது, ஏதென்றருள்கென்ன=யாதென்று அநுக்கிரகம் செய்வீராக வென வினவ, மெய்யாம் வசிட்டன்=உண்மையாய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், உரைசெய்வான்= கூறியருளுவார், மித்தியாபுருடன் என்றவிவன்=பொய்ப்புமான் என்ற இவன், மையார் முகிலே=கார்முகில்வண்ணனே, சூனியமாம் = ஒன்றுமில்லையாம், வானிலெழுந்த அகங் காமே=கம்மிலுதிதமாய அகங்காரமேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே பிரபுவே! மித்தியாநரபிரசங்கத்தினுலே, தங்களால் எம்மாயாபுருடன் கூறப்பெற்றனன், அவனுலாக்கப்பெற்ற கூறப்பெற்றனனுனே, அவ்விவன் என் கருதிக்கூறப்பெற்றனன், அவனுலாக்கப்பெற்ற வியோமாக்ஷணமும் என் கருதிக்கூறப்பெற்றது திருவருள் செய்தல்வேண்டும். ஹே இரகு நந்தனனே! மாயாயந்திரமயன் என யாவன் கூறப்பெற்ருன், அவனே மாயாகாயத்தினின்றும் எழுந்த அகங்காரம் என்றுணர்தி.

(ச) மித்தியாபுருடன் என்றவிவன் = மாயையந்திரமயத்தோர் புருடனெனக் கூறிய வவனே இங்ஙனம், சூனியமாம் வானிலெழுந்த=சிதாகாசத்துதித்த, அகங்கரமே = அகங் காரமென்றுணர்தி. (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கதையின் பொருளை வெளிப்படுத்தல்:—இந்தகூவம் விண் ணென்பன.

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுநிறைவுற்
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்ரு னேநிற்கு
மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசம் வருவதுபோன்
முந்து தோன்றித் தனேக்காக்க முயன்ருன் வடிவாய் முளையாதோன்.

கூவங் குண்டங் குடநாற்சார் குதிரென் பனவாங் குரம்பைகளை
மேவ நானு விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழுந்து
தாவ முற்ரு னுடரேுறுந் தனக்காத் தனனென் ருகாச
பாவ னைக்கே நிலைப்பட்டான் பாழே வருந்திப் பதைத்தனனுல்.

விண்ணு னென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகளி
னண்ணு மெலிவுற் றிடுமித்தை யான்போல் வருந்தா தொழிகமலர்க்
கண்ணு விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்க் களங்க மற்று நுண்ணியதா
யெண்ணு லடங்கா வழிவில்சிவ மியலாத் துமதத் துவந்தானே.

(ப - ரை) இந்த உலகெல்லாமிருக்கும்=இத்திருசியங்கள் யாவுமேயிருக்கும், இந்தவிண் ணேதது=இவ்வாகாசமேதது, நிறைவுற்று=நிறைந்து, அந்தமின்றி=முடிவின்றி, சிருட்டி தனக்காதிதனில்=யாவுமுண்டாவதற்கு முன்பு, தானேநிற்கும்=சுயமேயிருக்கும், மைந்த= ஏழுந்தாய், அதன்பால்=அதனிடத்தில், அகங்காரம்=அகங்காரமானது, மருத்திற் பரிசம்வரு வதுபோல்=காற்றினின்றும் ஸ்பந்தம் வருவதேபோல, முந்துதோன்றி = முதலில் உதய மாகி, தனேக்காக்கமுயன்ருன்=தன்னை ரக்ஷிக்கப் பிரயத்தினப்பட்டான், வடிவாய் முளை யாதோன்=சொரூபமாய் முளைக்காதவன்.

கூவம் குண்டம் குடம் நாற்சார் குதிர் என்பனவாம்=கிணறுகுழி கும்பம் நாற்சாலை தொம்பை என்பனவாகிய, குரம்பைகளை=தேகங்களை, மேவ நானுவிதமாக=பொருந்தப்

பலவகையாக, விதித்து = விதானஞ்செய்து, மீண்டு மீண்டிழந்து = மறுபடி மறுபடியும் கெட்டு, தாவமுற்ருன் = சந்தாபத்தை யடைந்தான், உடல்தோறும் = தேகந்தோறும், தனைக்காத்தனன்=தன்னை ரக்ஷித்தனன், என்ருகாசபாவனைக்கே = என்று வியோமபாவனைக்கே, நிலைப்பட்டான்=ஒருமைப்பட்டான், பாழேவருந்திப்பதைத்தனன் = வீணுகவே வருத்தப்பட்டு அலறினுன்; ஆல் அசை.

விண்ணுனென்றே=ஆகாசம் யான் என்றே, சேமித்து=இரக்ஷித்து, வீட்டாகாசமாதிகளில்=கிருக ஆகாசமுதலியவற்றில், நண்ணு = பொருந்தி, மெலிவுற்றிடும் = தளர்வை யடைந்திடும், மித்தையான்போல்=பொய்ப்புருடன்போல், வருந்தாதொழிக=கட்டப்படாதொழிக, மலர்க்கண்ணு=தாமரை யிதழ்விழியோய்! விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்=ஆகாயத்தினும் மிகவும் வியாபகமாய், களங்கமற்று நுண்ணியதாய்=மாசற்றுச் சூக்குமமாய், எண்ணுலடங்கா=எண்ணிக்கையில் அடங்காத, அழிவில் சிவம்=கெடாதசிவமே, இயல் ஆத்தும தத்துவந்தானே=சுபாவசித்தமான ஆன்மதத்துவந்தானே.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே சாதுவே! எவ்விவ்வாகாச கோசத்தில் இவ்வுலகமெல்லாமிருக்குமோ, அது சிருஷ்டிக்கு முன்பு முடிபின்றியதாய், ஒரு திருசியமுமில்லாததாய் இன்னபடியென்று இயம்பமுடியாததாய்ச் சுயமாகவேயிருந்திலங்கும், நிரதிஷ்டானமா யாகாசத்தினின்றுங் கிளம்பியதா? ஆண்டேயிருப்பதா? எனின் அற்றன்றெனல்:—அது நிரதிஷ்டானமாகாதாம், மற்ருே, உள்ளே அதிஷ்டானத்தன்மையானே யிருப்பதாம், முற்றினுங் காணமுடியாததாம் அந்தப் பிரஹ்மவஸ்துவென்க; அற்றேல் அதீந்திரியத்தினின்றும், எங்ஙனம் அகங்காராதியுலகம் கிளம்பியது? எனின் ஆண்டுத் திருஷ்டாந்தம்கூறுவாம். ஆகாயத்தினின்றும் சப்தமேபோலுமறியலாம், அகங்காரம் லிங்காத்மாவாம் அதுவும் மாயாத்மாவேயாம், என்று கருதி ஆண்டுத்திருஷ்டாந்தம் வேறுகூறல் :—மைந்தவென்பதாதி. அதனினின்றும் அகங்காரமானது முன்பு அநிலத்தினின்றும் ஸ்பந்தமேபோல உண்டாம்; அநாத்மாவேமயலால் ஆன்மத்தன்மையை யடைவுற்றதாய் தனதுகாரணமாய ககனத்தில்வளர்வையடைந்து ஆயிரக் கணக்கான கற்பனைகளால், இஃதெனக்கிஷ்டம் இஃதநிஷ்டம் என்பதாதியாகக் கற்பிக்கும் அக்கற்பித்தானேயான் என்னும் ஆன்மாபிமானத்தால், இது இஷ்டாநிஷ்டப் பிராப்திபரிகாரப்பொருட்டு முயலும். அநாத்ம ஆத்மைகரக்ஷையின் பொருட்டு நானுவிதமான தேகங்களை மீளமீளவும் அது விநாசமாயினும் ஆகுலத்தோடுகூடிச் சிருட்டித்துக்கொண்டே யிருக்கும், அவ்வநான்மபூத ஆன்மரக்ஷையின்பொருட்டு முயன்று பூர்வபூர்வதேகம் நாசமாக உத்தரோத்தரம் நானுவிததேகங்களைக் காமகருமவாசனைகளை யனுசரித்துச் சிருட்டிக்கும், அவ்வகங்காரமே மாயாபுருடன் பொய்ப்புருடன் அசத்தாகவே யுண்டானுேன், வீணேதிரிபவன், மாயையினுலே யகங்காரமாம், கூபகும்பாதி சப்தங்களினுலும் மேற்கீழான தேகங்களே இலக்கணையானே கூறப்பெற்றனவாமெனல்:—கூவமென்பதாதி. கூபகுண்ட சதுர்ச்சாலைகும்பாதிதேகங்களைச் செய்துகாக்கும், ஆன்மாவெனவடையும், அதனவச்சின்ன மாயாமய ஆன்மாவின்கண்ணே ஆன்மபாவனையை யடையுமென்றபடி. துர்மதி பார்ப்பதில்லையென வருணித்த அஞ்ஞமித்தியாபுருடன் எங்ஙனம் மித்தியாக்கிலேசத்தை யனுபவித்து இருந்து வருந்தினுனே அங்ஙனம், நீயாகவேண்டாம் எனல்:—மெலிவென்பதாதி. எவ்வாறுதான் மித்தியாபுருடன் வியோமாத்மசங்கையினுலே காத்துக்கொண்டு கடாகாசாதிகளில் அனுருற்றனனே இவ்வண்ணம் கிலேசவானுகவேண்டாம் ஆகாயத்தினும் விஸ்தீர்ணமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சூக்குமமாய்ச்சுபமாய்ச் சிவமேயுளதாம்.

(சு) அந்தமின்றி=அபரிச்சின்னமாய், நிறைவுற்று = சர்வோபாதிரகிதமாய், அதனுல், விண்=அசத்தென்னும் விவகாரத்துக்கு விடயமின்மை, அசத்தாய்த்தா னிதுமுன்பிருந்தது அதினின்றே சத்துதித்ததென்னுஞ் சுருதியினுல், இத்தன்மையான எப்பொருள் சிருட்டிக்காதியினிற்கும், அதன்பால்=அவ்வஸ்துவினின்று, முந்து=பிரதமம், அகங்காரந்தோன்றி=உதித்தது, மருத்தில்=திமிதவாயுவினின்றும், பரிசம்=சலனம், வருவது போலமென்றதாயிற்று, வடிவமாய் மூளையாதோன் ஆன்மவஸ்துக் கந்நியமானவனென்றும் இவ்வகங்காரன், தனைக்காக்க=சிதாகாசரூபமான தன்னைக்காப்பதற்கு, முயன்ருன், நானுவிதமான தேகங்களை மாறிமாறி விநாசமாயினும் சிருஷ்டிப்பனென்றதாயிற்று. இவ்வகங்காரன் கூவாதி அல்லியங்களான குரம்பைகளை=தேகங்களை, விதித்து=செய்து, தனைக்காத்தனனென்று= ஆகாசதுல்லியமான ஆன்மா இரக்ஷிக்கப்பட்டான் என்று, ஆகாசபாவனைக்கே நிலைப்பட்டான் (14-15-16)
அச்சிதாகாசத்திற் பாவனையையடைந்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அவ்வான்மதத்துவத்தின் இயல்பினையே அறைதல்:—அவ்வாத்தும வென்பது.

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவர்க்கு மகப்படுமோ
விவ்வா றிருக்க வுடலிறந்தா லிதயா காச மாத்திரத்தை
வெவ்வா ளரசே நானிறந்தே னென்று மெலிவர் விவேகமிலோர்
தவ்வா விசும்பு கடாதிகடான் றகர்ந்த போது தணந்திடுமோ.

(ப - ரை) அவ்வாத்மதத்துவங் காணலாமோ=அந்த ஆன்மதத்துவமானது காணுதற்கேலுமோ, எவர்க்கும் அகப்படுமோ=யாவருக்கேனும் கிடைத்திடுமோ, இவ்வாறிருக்க= இந்தப்பிரகாரமிருக்க, உடலிறந்தால்=தேகமிறந்தால், இதயாகாசமாத்திரத்தை=உள்ளிருக்கும் ஆகாசமாத்திரத்தை, வெவ்வாளரசே=கொடிய வாளாயுதத்தைத்தரித்த மன்னவனே! நானிறந்தேன் என்று=நான் நசித்தேன் என்பதாக, மெலிவர் விவேகமிலோர் = தளர்வர் அறிவிலாதவர், தவ்வாவிசும்பு = கெடாதககனம், கடாதிகடான்றகர்ந்தபோது=குடமுதலியவை யுடைந்தபோது, தணந்திடுமோ=அழிவையடையுமோ, அழியுதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) யாது ஆத்மாவோ அது எங்ஙனம் எதனுல் எவனுற் கவரப்பெறும் காக்கப்பெறுந்தான்; இருதயாகாச மாத்திரப்பொருட்டுச் சரீரவடிவ நிவாசத்தினது சம்க்ஷயமாம் போது, வீணுகவே பிராணிகள் ஆன்மா நஷ்டமாய்விட்டது என்னும் சங்கையினுலே சோகிக்கின்ருர்கள்.

(சு) அவ்வாற்றுமதத்துவம் = இவ்வான்மரூபம், விண்ணின்மிகப் பெரிதாயிருத்தலின் அது காணலாமோ=எப்படி யறியப்படும், எதனுல் அகப்படும், இரக்ஷிக்கப்படுவதாம், அதற்கன்னியமான வஸ்துவேயின்மையின் என்பதுகருத்து. இதயாகாசமாத்திரத்தை = இருதய புண்டரீகாவச்சின்னமான ஆகாசம், உடலிறந்தால்=சரீரம் இறக்கின், விவேகமிலோர் நான் இறந்தேனென்று வியர்த்தமாகமெலிவர். (17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சொரூபத்தியல்புசொல்லல்:—கடமென்பது.

கடம துடைந்தால் விண்பிரியா காய மழிந்தா லுயிரழியா
தடவி தாஞ்சின் மாத்திரமாய்ச் சத்தாய் விண்ணி னுண்ணியதாய்த்
தொடரு மணுவுக் கணுவாகுஞ் சொரூப!மைந்தா நானென்று
படரு மனுபூ தியினளவே பயிலு நபம்போ னசித்திலதால்.

(ப - ரை) கடமதுடைந்தால்=குடமானது பொடியானல், விண்பிரியா=ஆகாயமானது பிரியமாட்டாது, காயமழிந்தால்=சரீரமழிந்தால், உயிரழியா=ஆத்மாவழியமாட்டாது, தட விதாஞ்சின்மாத்திரமாய்=விசாலமான அறிவுமாத்திரமாய், சத்தாய் = இருப்புமாத்திரமாய், விண்ணின் நுண்ணியதாய் = ஆகாயத்தினும் அதிசூக்குமமாய், தொடரும் அணுவுக்கணு வாகும்=சம்பந்திக்கும் அணுவினுக்கும் அணுவாகும், சொரூபம்=வடிவம், மைந்தா = குழந் தாய்! நான் என்றுபடரும் அனுபூதியினளவே பயிலும்=சுவானுபூதி யம்சமாத்திரமேயாகும், நபம்போல் நசித்திலதால்=ஆகாயம்போலழியாது. ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ-வீர) குடமுதலியவை நஷ்டமானபோதினும் எவ்வாறு ஆகாயமானது அகண்டித மாக விருக்கின்றதோ அவ்வாறு தேகங்கள் நஷ்டமானபோதினும் தேகியானவன் நித்தியம் அலேபகனேயாவன்; சுத்தசின்மாத்திரமாம் ஆன்மாவாகியவிது ஆகாயத்தினும் மகத்து அணு வினுமணுவாம் சூக்குமத்தினும் சூக்குமமாம், சுவானுபூதியம்சமாத்திரமேயாம் = அகங்கா நிஷ்கிருஷ்ட. சுவப்பிரகாசசித்து அத்துணைமாத்திரமாகவே யிருப்பதாம், கம்மேபோலுங் கழி யாதாம்.

(ச) சொரூபம்=இவ்வான்மா, சுத்தசின்மாத்திரமாய்ச் சூக்ஷமமாம், நிரவயவமாதலின் என்க, நான் என்றுபடரும் அனுபூதியினளவே பயிலும்= ஆன்மா சுவாநுபவமாத்திர ரூபமாதலின்; குடம்போல் நசித்திடும், இது பழையபாடம், சரீ ரம் அவ்வாறு நசித்தபோதினும், சரீரி ஆகாசம்போல் நசியாதென்பது கருத்து. ஆதியென்ற தால் திக்காதியமூர்த்த திரவியசங்கிரகமாம். (18)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இதோபதேசத்துடன் கதையை யுபசங்கரித்தல்:—யாது ஆபத் தென்பன.

யாது மென்று மெவ்விடத்து மிறத்தல் பிறத்த லிலதாகு
மோதும் விவர்த்த ரூபத்தா லுலகாய் பிரம மேவளரு
மாத லாலிவ் வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறப்பா வாபாவம் பிறவாப் பொருளென் றிடர்தீர்வாய்.
ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மநித்த மவச மவிவேகம்
பாபத் துக்கு முதன்மடமை பவவித் தழிவைப் பற்றியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகங்கா ரந்தன்னை
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலநிலை.

(ப - ரை) யாதும்=எப்பொருளும், என்றும்=எப்போதும், எவ்விடத்தும்=எல்லா விடங்களிலும், இறத்தல் பிறத்தல் இலதாகும்=மரித்தல் ஜனித்தல் இல்லவாகும், ஓதும் விவர்த்தரூபத்தால்=வேதாந்தங்களிற் பிரதிபாதிக்கும் விவர்த்தவடிவத்தானே, உலகாய்ப் பிரமமேவளரும்=ஜகமாய்ச்சிவமே தோற்றுநிற்கும், ஆதலால்=ஆகையினுல், இவ்வுலகெல் லாம்=இத்திருசியங்களியாவும், அடியும்முடியும் நடுவுமற=ஆதிமத்தியாந்தரகிதமான, பேத மற=வேற்றுமையற்ற, பாவாபாவம் பிறவா=பாவாபாவம் விடுபட்ட, பொருள் என்றிடர் தீர்வாய்=தூயவத்துவென்று துயரந் தீர்ந்துய்வாய்.

ஆபத்துக்கெல்லாநிலயம்=ஆபத்துக்கட்கெல்லாம் இடம், அநித்தம்=அத்துருவம், அவ சம் = அசுவதந்திரம், அவிவேகம் = விவேகமற்றது, பாவத்துக்குமுதல் = மறகாரணம்,

உ பத்தியவன்.
T மேலானி.

மடமை = அறியாமை. பவவித்தழிவைப்பற்றியது = பவபீஜம் நாசத்தையுறுவது, தாபத் துக்கு ஓரிடம்=முத்தாபத்திற்கும் ஒப்பற்றஸ்தானம், ஆன=இத்தன்மையான, தகவிலகங் காரந்தன்னை=அயோக்கியமாய அகங்காரத்தினை, நீ=இராகவனே நீ, பற்றில்லா வறிவாலே= அசங்கோதாசின ஞானத்தினுலே, நீக்கில்=அகற்றில், அதுவே நிமலநிலை = அதுதானே நின் மலஸ்திதியாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) உண்டாவதுமில்லை ஒழிவதுமில்லை, எங்கும் சிறிதும் ஒருபோதும், ஜகத் விவர்த்தரூபத்தானே கேவலம் பிரஹ்மமே விளையாடுகின்றது; சத்தியம் ஏகம் பதம்சாந்தம் ஆதிமத்தியாந்த வர்ஜிதம், பாவாபாவவிநிர்முக்தம் என்றெண்ணிச் சுகியாவாய். வருணித்த மித்தியாபுருடரூபமாய வகங்காரத்தை விடுப்பித்துக்கொண்டு பரிசிஷ்ட. சிஷ்டசின்மாத்திரத் தில் ஸ்தைரியவுபதேசத்தால் உபசங்கரித்தல்:—ஆபத்தென்பதாதி. எல்லாவாபத்துக்கட்கும் இடமானது, நிலையில்லது, பாவசத்தகைமையைச் சம்பாதித்துக்கொடுத்தலால் அசுவதந்தி ரம், ஆயது நரகாதிகளில் விழுவதற்கு ஹேதுவாயது, சருவவிவேகவிரோதி, இகழத்தக்கது, அறியாமையே வடிவமாயது, யான் எனது என்றெண்ணுவனவாய தேகேந்திரிய விடய லக்ஷண கலாசகிதமாயது என்னும் அகங்கிருதிபதத்தைப் போதத்தினுலே மூலோச்சேதமாக விட்டுச் சேடமாய நிட்கிருட்ட. சின்மாத்திரத்தில், அதிதிடமாக வுறைதியேல், சர்வோத்தமத் தன்மையை யினிதாக அடைவாய்.

(ச) யாதுமிறத்தல் பிறத்தலிலதாகும், மற்றென்னெனில், பிரஹ்மமே உலகாய் விவர்த்த ரூபத்தால் வளரும், பூர்வரூபத்தைவிடாமல் ரூபாந்தரத்தைச் சுவீகரிப்பது விவர்த்தம், சுத் திரஜதாகாரத்தால் விவர்த்தமாவது, போலாம்; பூர்வரூபத்தைவிட்டு ரூபாந்தரத்தைச் சுவீ கரிப்பது பரிணமம் பால் தயிராகாரம்போலாம். இவ்வுலகெல்லாம், ஆதிமத்தியாந்த வர்ச் சிதமாய், பாவாபாவம் பிறவா=பாவாபாவங்கள் என்னும் சன்மநாசங்களால் விடுபட்டதாய், பேதமற, சாந்தமானது; பொருள்=அத்துவிதீயமான பிரமம், என்றெண்ணி யிடர்தீர்வாய்= சுகியாவாய்.

மடமை=சடம், அழிவைப்பற்றியது, நச்சுவரம், மானதகவில்=அப்பிரமாணிகம், அகங் காரந்தன்னை=அகங்காரரூபமான வஸ்துவனைத்தையும், அறிவாலே=ஆன்மசொரூப ஞான வேதுவினுல், நீக்கில்=நீக்கி அகங்காரரகிதமான ஞானத்திற்றிதியுறல், நிமலநிலை=ஜீவன் முக்தியைப்பெறுவாய். (19-20)

மித்தியாபுருடன் கதை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்கியானம்

விரதத்திரய கதை

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சர்வஜகத்திற்கும் மனேவிகற்பமாத்திரத்தன்மையுண்மையின், அவிகற்பவஸ்துப் பிரதரிசனத்தால், நிராலம். எளிதாம் என உணர்த்துவித்தற்பொருட்டுப் பிரதமம் பாப்பிரமத்தில் மனக்கற்பனையைக் கூறி, அதாவது, சர்க்காதிகாலத்தில் எல்லாக் கற்பனைகளினும் முன்புமனமாம், அதுவும் அந்தப் பரப்பிரமத்தில் தனிச்சுத்தை பெரும விருப்பதாகியே கற்பனுந்தா நிமித்தத்தன்மையானே இப்போது எல்லாத்திதியையும் அடைந்த நீக்கம். உ எந்திலயது. சிமர்ந்தது.

 உ மேலானி. T நீக்கம்.

தாம் என்றுரைத்து, தனிச்சத்தையில்லாமலே திதிபெறுதற்குப் புஷ்பகோசத்திலாமோதம் போலவும் பெருங்கடலிற் பேரலைபோலவும் எனத் திருட்டாந்தங்கூறி, அதாவது இருப்ப தாகியே என்பதைத் திருட்டாந்தவாயிலாய்த் தெளிவுபடுத்தித் திதியடைதலை விரித்துரைக் கின்றார்:—ஆதலால் என்பது.

(ச - அ - கை) முன்பு அகங்காரத்திற்கே மித்தையானசோக காரணத்தன்மையாமெனப் பட்டது, இப்போது அங்ஙனமாயின் புத்திவிசிராந்தி யெப்படியாமெனச் சங்கைவரிற் சமா தியாலன்றியும், மகா கருத்துருத்துவாதியாற் புத்திக்குவிசிராந்தி சித்திக்குமென விரதத்திரய கதையால் நிரூபிக்கின்றார்:—

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநிலை யிப்படியே யறிவில்வையம்
பேதமாய் வேறொன்றிற் பிறந்ததிலைக் கயிற்றிலராப் பிறப்பதேபோ
லாதபனில் வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காதபந்தான்
பேதமற வாதபனும் பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங்காலே.

(ப - ரை) ஆதலாற் காண்பவற்றின் = ஆகையினாற்றிருசியத்தின், உண்மைநிலை யிப் படியே=யதார்த்தஸ்திதி யிவ்வாறே, அறிவில்வையம்=உணர்வில் உலகம், பேதமாய்= வேற்றுமையாய், வேறொன்றிற் பிறந்ததிலை=அயலொன்றில் உண்டாயதிலை, கயிற்றில் அராப் பிறப்பதேபோல் = இரஜ்ஜுவில் அரவுண்டாவதேபோலும், ஆதபனில் வேறிலை = சூரிய னிலும் அயலாகவில்லை, ஆதபமென்றே=கிரணமென்றே, பாவித்தோர்க்கு=பாவனை செய்த வர்க்கு, ஆதபந்தான் = கிரணந்தான், பேதமறவாதபனும் = வேற்றுமையில்லாமலிரவியே யாம், பேணுநிருவிகற்பமிது பேசுங்காலே = விரும்பும் விகற்பமில்லாதது இது பேசும் போதே.

(ஸ்ரீ - வீர) அவ்வதிருசிய ஆத்மதத்துவத்தின் விஸ்மிருதியினாலேயே அதாவது அநுசந் தானஞ்செய்யாத அறியாமையினாலேயே, சர்வஜகத்கற்பனா மூலத்தன்மையானே இருப்பை யடைந்துளது; கண்டதையும் கடியதையு மெண்ணுகின்றபடியினாலேயே அறியாமையாலுல கம் பொலிகின்றது; இரஜ்ஜுபுஜங்கமேபோலும் ஜகத்தானது, அயலொன்றினின்றும் வந்த தல்லவாம். அல்லாதொழியவே ஜகத்சன்மாத்திரத்தினும் அன்னியமாகப் பாவிக்கில் அயலே யாம், சன்மாத்திரத்தன்மையானே விபாவனஞ்செய்யினோ சத்துருபமாய பிரஹ்மமேயாம், எனத் திருஷ்டாந்தங்களானேகூறுதல்:—ஆதபனில் என்பதாதி. இந்த இரஸ்மிஜாலத்தை யாவன் சூரியனுக்கயலாகப் பாவிக்கின்றானோ, அவனுக்கோ இது சூரியனினும் அயலே போலத் தோற்றும்.

(ச) வையம்=இந்தச்சகம், அறிவு இல்=சர்வப்பிரபஞ்ச அதிஷ்டானமான ஆன்மதத்து வத்தின் அனுசந்தான மின்மையினாலே, நிலை = பிராமாணிகபுத்தியைப் பொருந்திற்று, வேறொன்றில்=மற்றோர் காரணத்தினால், பிறந்ததிலை, எங்ஙனமெனில், கயிற்றில் அராப் பிறப்பதேபோல், கயிற்றில் ஆரோபிதமான அராக்கயிற்றுருவஞ் ஞானத்தினாலே சித்தமாம், மற்றோர் ஹேதுவினால் அல்ல அதுபோலாம், எந்தப்புருடன் ஆதபம் = கிரணஜாலத்தை, ஆதபனில் வேறென்றே=ஆதித்தியனிற் பேதமாக, பாவித்தோர்க்கு = பாவிக்கின்றானோ அவனுக்கு, ஆதபந்தான்=அக்கிரணஜாலமனைத்தும், ஆதபனும்=ஆதித்தியனுக் கன்னியம் போலாம், என்றதருத்தாபத்தி. (1)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இப்போது யதார்த்ததிருஷ்டியை யறிவிப்பார் வியதிரேக அன்வய திருஷ்டாந்தங்கூறுகிறார்:—பொன்னென்பது.

பொன்னில் வேற்றுமையன்று கேயூர மெனநினையிற் பொன்னொன்றேயா
மின்னதே நிருவிகற்ப மென்பரா லிரவிவெயி லென்றுநாடின்
மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய் விவிதமாகத்
துன்னுநா நாத்துவம்விட் டறிவதிலா நல்லறிவிற் றுணிந்துநிற்பாய்.

(ப - ரை) பொன்னின் வேற்றுமையன்று கேயூரம்=சுவர்ணத்தினும் பேதமல்லவாம் பூஷணம், எனநினையில் = என்றெண்ணில், பொன்னொன்றேயாம் = தங்கமொன்றேயாம், இன்னதே நிருவிகற்பமென்பர் = இதுதானே நிர்விகற்பம் என்றுகூறுவார், இரவிவெயில் என்றுநாடின் = சூரியகிரணம் எனநோக்கில், மின்னுகதி ரிரவிக்கு = பிரகாசியாநின்ற கிரணஞ் சூரியனுக்கு, வேறுபோலாங்கண்டாய்=அன்னியம்போல் ஆம்பார்ப்பாய், விவித மாக = நானாவிதமாக, துன்னு நானாத்துவம்விட்டு = பொருந்தும் பன்மையைவிடுத்து, அறிவதிலா நல்லறிவிற்றுணிந்துநிற்பாய் = அப்பிரமேயமாய சுத்தவுணர்வில் திடமாக இருப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) கனகவியதிரேக மாகக்கேயூரம் எவனாற் பாவிக்கப்பெற்றதோ கேயூரமேயது அவனுக்காம், அது அவனுக்குக் கனகமாகாதாம், வஸ்து ஐக்கியபுத்திக்குக் கேயூரத்தானே தடையுண்மையின் என்பதுகருத்தாம். ஆதித்தியனினும் அயலிலாமலே கிரணங்கள் எவ னாற் பாவிக்கப்பெற்றனவோ, அவனுக்கவை ஆதித்தியனேயாம், சூரியனினும் அயலாகவிலா மல் இரஸ்மிபேத விகற்பசூனியமேயாம் என்று கூறப்பெறும். கனக அவ்யதிரேகமாகக் கேயூரம் எவனாற் பாவிக்கப்பெறுமோ அவன் கனக ஏகமகாபுத்தியுடையவனாய் நிருவிகற்பன் எனக்கூறப்பெறுவன். திருஷ்டாந்தத்திற் பிரதிபாதித்த விகற்பத்தியாகப் பிரகாரத்தைத் தார்ட்டாந்திகத்தில் உபதேசித்தல்:—விவிதமென்பதாதி. அகில நானாத்தன்மையையும் விட்டு, திருசியங்கள் ஒன்றும் இல்லாததான தூயசின்மாத்திர உட்பிரத்தியக்குவத்துவாகிய சம்வித்துத் தத்துவத்தில், திதனாயிருக்கக்கடவாய். ஆல் அசை.

(ச) பொன்னில் ,வேற்றுமையென = கனகத்தின்வேறாக, கேயூரம் எவனாற் பாவிக்கப் படுகிறதோ, அவனுக்கு அது கேயூரமேயாம், பொன்னஃதன்றாமென்பதும் அது; இப்போது அபேதபாவனையைக்கூறல்:—எந்தப்புருடன் ஆதபம் = கிரணஜாலம், ஆதபனில் வேறல வென்றே=ஆதித்தியனுக்கு வேறலவாக, பாவித்தோற்கு = பாவிக்கப்படுபவனுக்கு, ஆதபந் தான்=கிரணங்கள், ஆதபனும்=ஆதித்தியனேயாம், அப்பூமான் அபேததரிசியாம், நிர்விகற்ப னென்பவென்றதாம், பொன்னில் வேற்றுமையன்றென = கனகத்தின் வேறலவாக, கேயூர நினையில். கேயூரம் எவனாற்பாவிக்கப்படும், பொன்னொன்றேயாம், கேயூராதிகளிற் கனக மென்னும் ஏகபுத்தியுடையவவன் நிர்விகற்பனென்பர். வடமொழியில் முற்கூறியிருக்கும் இரண்டருத்தாபத்தியையும் இக்கவிநாயகர் இரவி வெயிலென்றுநாடில் மின்னுகதிரிரவிக்கு, வேறு போலாங்கண்டாய் என்பதிலடக்கிப் பிற்கூறினாரென்றுணர்க. அறிவதிலா நல்லறிவில்= சுத்தமான சின்மாத்திரத்தின் கர்ப்பத்திருப்பதாய்த் திருசியசம்பந்தமற்ற நல்லறிவின்கண்ணே துணிந்துநிற்பாய் ஸ்திதனாய்ச் சமாகிதனாயாவாய். (2)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சங்கற்பமேயாவுமெனக் காணவேண்டுமெனல்:—சங்கற்பமென் பது.

சங்கற்ப மெனும்புரண சத்தியினைத் தற்பரமந் தானேதன்னாற்
பொங்குற்ற வாயுவலை வைச்செய்யு மாறுபோற் புரிந்தபோது
சங்கற்ப விரியுருவா யயல்போலாய்ச் சகவடிவாய்த் தனைத்தானாடிப்
பொங்குற்ற மனமாகுஞ் சங்கற்ப மயமாமிப் புவியைக்காண்க.

(ப-ரை) சங்கற்பமெனும் புரணசத்தியினை=சங்கற்பமென்று சொல்லப்பெற்ற விளங்கா நின்ற சக்தியினை, தற்பரமந்தானேதன்னால்=தற்பரம்பொருளானது தானாகவே தன்னானே, பொங்குற்றவாயு=வீசாநின்ற வாயுவானது, அலைவைச் செய்யுமாறுபோல்=அசைவைச் செய்யுந்தன்மையேபோல, புரிந்தபோது=செய்தபோது, சங்கற்பவிரியுருவாய்=விரிந்த சங்கற்ப வடிவமாய், அயல்போலாய்=வேறுபோலவாய், சகவடிவாய் = உலகுருவமாய், தனைத்தானாடி = தன்னைத்தானே நோக்கி, பொங்குற்றமனமாகும் = குமுறாநின்றவுள்ளமாகும், சங்கற்பமயமாம் = சங்கற்பவடிவமாம், இப்புவியைக்காண்க = இவ்வுலகத்தை நோக்குக.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆன்மாவானது சுயமாகவே சொப்பிரகாச வடிவமாகவே சங்கற்பமெனப் பெயரியசக்தியை அநிலம் ஸ்பந்தசக்தியைப்போல எப்போதுசெய்யுமோ அப்போது மனமாகின்றது; வேறுபோல விளங்குவதாய், சங்கற்பகலனுமயமாய் மனமாகின்றது, விசுவாகாரமான தனதாகிருதியைப் பாவித்துக்கொண்டு, சுயம் விசுவான்மாவாகிய சமஷ்டி மனமாகின்றது. அவ்விசுவாகார சங்கற்பாத்மக சமஷ்டிசித்தமானது ஹிரணியகற்பான்மகமாய்ச் சங்கற்பங்களினாலே எங்ஙனம் இவ்வகில வுலகத்தையும் சங்கற்பியாநிற்குமோ அவ்வாறே கணத்திலாம். ஆகையால், இவ்வெல்லாவுலகமும் சங்கற்பமயமாகவே காணப்பெறும்.

(ச) தற்பரமன்=ஆன்மாத்தானே எப்போது சங்கற்பமெனும் புரணசத்தியினை, வாயுவலைவை=பந்தசத்தியைப்போல், தன்னால்=காரணாந்தரமின்றியே, புரிந்தபோது = காரிய உன்முகமாக்குவன், அப்போது, அவன்போலாய், ஆன்மாவுக்கந்நியம்போல் விளங்குவதாய், சங்கற்பவிரியுருவாய், சகவடிவாய் = சர்வப் பிரபஞ்சான்மகமாய், தனை=தனதாகாரத்தைப் போல், தானேநாடில்=பாவித்தவனாய், மனமாகும் இப்புவியை = விசாலமான இச்சகத்தை சங்கற்பமயமாய்க்காண்க=சங்கற்பமயமாகவே காணவேண்டும். (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) யாவுஞ் சின்மாத்திரமேயெனல்:—தெரியென்பது.

தெரிபொருளொன் றுளதல்லப் பொய்யுமல சொற்பனத்தின் றிரள்போற்
றோன்றுந், தெரிபவன்கேட் போன்சொல்வோன் பரிசிப்போன் மணங்கொள்
வோன் செல்வோன்மீள்வோன், புரிவனவெல் லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம்
பொருளென் றோர்வாய், புரிதருநின் றொழிலெல்லா மலமறுசின் மாத்திரமாம்
பொருளேகண்டாய்.

(ப - ரை) தெரிபொருள் ஒன்றுளதல்ல=திருசியம் எதுவுமேசத்தல்ல, பொய்யுமல= அலீகமென்னுந் துச்சமுமல்ல, சொப்பனத்தின்றிரள்போற்றோன்றும் = கனாக்கூட்டம் போலக் கமழும், தெரிபவன் = காண்போன், கேட்போன் = சிரவணிப்பவன், சொல்வோன்=பகர்பவன், பரிசிப்போன் = தீண்டுவோன், மணங்கொள்வோன் = முகர்பவன், செல்வோன்=நடப்பவன், மீள்வோன் = திரும்புபவன், புரிவனவெல்லாந்தானே = செய்வனயாவுந்தானே, புதிதாகுமல=அபூர்வமல்ல, எல்லாம் பொருளென்றோர்வாய் = சர்வமும் சத்தியவத்துவென்றே சிந்திப்பாய், புரிதருநின்றொழிலெல்லாம் = செய்யாநின்ற நினது கிரி

யைகளியாவுமே, மலமறு சின்மாத்திரமாம் = தூயதான அறிவுமாத்திரமேயாம், பொருளே கண்டாய்=வத்துவேயென்று கண்டுகொள்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) இது சத்தியமுமல்ல மித்தையுந்தானல்ல, மித்தைச்சத்தம் அலீகபரமாம், சொப்பனஜாலம்போல அநிர்வசனீயமாகக் கிளம்பியதாம், கேவலம் மனோராஜ்ஜியமாத்திரமேயாம். நடக்கும் கேட்கும் உறும்மோக்கும் நாவாற்பேசும் விவகரிக்கும், முடக்குமொன்றும் புதிதல்ல, முற்றும்மெய்யாம் பரம்பொருளே, என்று திடமாய்ப்பாவிக்கவேண்டும், யாது யாது நீ செய்கின்றனையோ அதனையெல்லாம் சின்மாத்திரமாம் அமலவியாபக சிவமென்றே யுணர்தி.

(ச) உளதல்ல=தத்துவஞானத்தினால் நசித்தலின், சத்தியமன்றும், பொய்யுமல = விவகரிக்கப்படுதலின் மித்தையுமன்றேயாம், மற்றென்னெனில், சொற்பனத்திரள்போல் அநிர்வசனியமாகத் தோன்றும். (4)

ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) பிரஹ்மத்தினின்றும் அயலாக ஒரு பொருளுமேகிடையாது எனல்:— பெருமென்பது.

பெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலாற் பிறிதொன்றில்லை
வரும்பொருளெல் லாமறிவின் கனதையா யிருத்தலிவ் வையமெல்லாங்
கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனைவே றில்லையாற் காணப்பட்ட
வரும்பொருள்க டமிலறிவுண் டாதலினா லறிபொருளா மனைத்துமில்லை.

(ப - ரை) பெரும்பெரிய வடிவானபிரமமே=பெரிதுக்கெல்லாம் பெரிதானவுருவமாம் பிரஹ்மமே, ஆதலால் = ஆகையினால், பிறிதொன்றில்லை = அயலொன்றுமே கிடையாது, வரும்பொருள் எல்லாம்=வாராநின்ற பொருள்கள்யாவும், அறிவின் கனதையாயிருத்தலில்= சித்தின் பொம்முதன்மாத்திரமாக விருத்தலின், இவ்வையமெல்லாம் = இச்சகத்துயாவும், கரும்புயலே = கார்மேகம்போன்ற வண்ணனே! அறிவேயாம் = சித்தேயாம், கற்பனை வேறில்லை=யாதொரு கற்பனையுமேகிடையாது, காணப்பட்ட அரும்பொருள் கடமில்= திருசியமானமாம் அரியவத்துக்களில், அறிவுண்டு=உணர்வுளது, ஆதலினால் = ஆதலின், அறிபொருளாம் அனைத்தும் இல்லை=திருசியமாம் யாவுமேகிடையாவாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) பிரபிரும்மிதாகாரமாய பிரஹ்மமேயுளதாதலின் அயலொன்றில்லையேயாம், பிரபிரும்மிதாகாரம் = விவர்த்தவிஜ்ரும்பிதாகாரம் ஆதல், தற்பாதவிஜிரும்பித ஆகாரம் ஆதல் ஆம், பிரஹ்மசுபாவம் கூறப்பெற்றது, பிரயத்தியக்கினிடத்தில் முடிவுபெறுத்தல்:— வருமென்பதாதி. சர்வ பதார்த்தக்கூட்டத்திலும் சம்வித்சாரமயம் திதமாகவே, இவ்வகில வுலகமும் அறிவேயாம், அன்னியகற்பனையிலதேயாம், சம்வித்ஸ்புரணமாத்திரமாகிய இச்சகச்சாலகப் பெயரியதில் இதுவேறும் இதுவேறுமென்னும் பொய்க்கவர்ச்சி யெங்கேயோ அகிலாகாரங்களில் ஓரறிவுக்கே சம்பவமுண்மையின், சம்வேத்தியமும் அதன்காரணமுமே கிடையவேகிடையாதாம்.

(ச) வரும்பொருள் எல்லாம்=வஸ்து சமூகமனைத்தும், அறிவின்கனதையாம் = சம்வித்தென்னும் மெய்ஞ்ஞானமாத்திரப் பிரமாணமாய், இருத்தலில், சம்வித்தென்னும் பகவதியே விஷயமுளதெனத் தோற்றற்குச் சாணமென்னு நியாயத்தினால், இவ்வையமெல்லாம், அறிவேயாம் = சம்வித்தேயென நிச்சயிப்பாய், இதில், கற்பனைவேறு = பேதகற்பனை, இல்லை,

காணப்பட்ட வரும்பொருள்கடனில்=சகல பொருள்களின், ஆகாரங்களிலும், அறிவு=ஏகமான சம்வித்தே, உண்டாதலினால் = உண்டான ஏதுவினால், அறிபொருளுமாமனைத்தும்=திருசியவஸ்துவும், இல்லை=இலதேயாம். (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இவ்வாறிருப்பாயென இதோபதேசஞ்செய்தல்:—ஆதலினாலென்பது.

ஆதலினாற் பந்தம்வீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்தபந்த
மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமான மிறையுமின்றித்
தீதுதவிர் மௌனியாய்ப் பொறிவென்று மானமதந் தீர்மேலோனா
யோதியநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கார மொழிந்துநிற்பாய்.

(ப - ரை) ஆதலினால்=ஆகையினால், பந்தம்வீடெங்குளது = கட்டுவிடுதலை யெங்கேயுளது, வீடிதென வடுத்தபந்தம் ஈதென=இது மோக்ஷமெனவந்தபந்தம் இதென்று, எண்ணுவதெல்லாம் = நினைப்பதெவற்றையும், வலிந்தகற்றி = கட்டப்பட்டகற்றி, அபிமான மிறையுமின்றி=அபிமானஞ் சிறிதுமில்லாமல், தீதுதவிர் மௌனியாய்=குற்றமற்ற மவுனியாகி, பொறிவென்று=இந்திரியங்களைச் செயித்து, மானமதந்தீர்மேலோனாய்=வெகுமானமுஞ்செருக்கும் இல்லாத மகாத்மாவாய், ஓதியநின் காரியஞ்செய்து = மந்திரியாதியர் கூறியநினது விவகாரத்தையியற்றி, இராமனே=இராகவனே, அகங்காரம் ஒழிந்துநிற்பாய்=நிரகங்காரியா யிருந்துவாழ்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆகையினாற் பந்தமோக்ஷங்கள் எங்ஙனமாம், ஹே இராகவனே! இது மோக்ஷம் இதுபந்தம் என்பதாதியான பயனின்றிய அபிமானமியாவற்றையும் சகல சிந்தைகளையும் முழுமுயற்சியாலும் தீர்த்து, வாக்காதி சர்வேந்திரியஜயத்தானே மௌனியாய் வசியாய் மானமதமற்றவனாய், உனக்குரிய இராஜ்ஜியாதிகாரியத்தைச் செய்பவனாய், அகங்கிருதியற்ற மகாத்மாவேயாகிச் சுகியாயிருப்பாயாக.

(ச) ஆதலினால்—திருசியமின்மையின், பந்தம்வீடெங்குளது பேதத்திற் கட்டுறுமவன் இன்மையின்பந்தமின்று, அஃதின்மையின் மோக்ஷமின்றென்பது பொருள்; இது வீடெனவும் இது பந்தமெனவும் எண்ணுவதெல்லாம், சகல பந்தமோக்ஷமான சிந்தையை வலிந்தகற்றி அபிமானம் இறையுமின்றி மௌனதியுக்தனாய், நின்காரியங்கள் செய்திடினும் அகங்காரம் ஒழிந்துநிற்பாய். (6

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் மூன்றுவிரதங்களை யனுட்டிப்பாயாகவென ஸ்ரீ இராகவர் அவற்றைவினாதல்:—மோகமென்பது.

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிநிலை முற்றும்பற்றி
மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தியென்ன
மேகத்தை நிகர்வள்ள லிம்மூன்று குணங்களெவை விளம்பாயென்ன
யோகத்தை யுணர்முனிவ னக்குணமூன் றையுந்தோன்ற வுரைக்கலுற்றான்.

(ப - ரை) மோகத்தில்வரும் ஐயம் எல்லாம்போய் = மயக்கத்தினால் வாராநின்ற சமுசயங்களியாவுமே நீங்கி, அறுதிநிலை முற்றும்பற்றி = முடிந்தநிலை முழுவதையுமே கைக்கொண்டு, மாகத்தன்மாபோகி மகத்தானதியாகியாய் வாழ்தியென்ன = மகத்தான கருத்தாவாய், மகாபோகியாய் மகாத்தியாகியாய் வாழ்வாயாகவென்று அருள, மேகத்தை நிகர்வள்ளல்=கார்மேகத்துக்கொப்பான வர்ணத்தையும் நிரபேக்ஷிககருணையையும் உடைய தலைவள்ளலாகிய ஸ்ரீ இராகவர், இம்மூன்று குணங்களெவை விளம்பாயென்ன = இந்த மூன்றுவிரதங்களியாவைகூறுவாய் என்றிட, யோகத்தை யுணர்முனிவன் = சகல நிட்டைகளையும் சார்ந்த மனனசீலபகவான், அக்குணமூன்றையுந் தோன்ற=அம்மூன்று விரதங்களையும் தெரியும்படியாக, உரைக்கலுற்றான்=கூறத்தொடங்கினார்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே அனகனாகிய இராகவனே! சர்வபுண்ணியபாவாதி சங்கைகளையும் நன்றாகவிட்டு சாசுவதமான தைரியநிர்ப்பய கூடஸ்தபாவத்தைக் கைக்கொண்டு மகாகருத்தாவாகவும், மகாபோக்தாவாகவும் மகாத்தியாகியாகவும் ஆவாயாக. என்றதைக்கேட்ட ஸ்ரீ இராகவர், எவ்விலக்கணம் வாய்ந்தவன் மகாகருத்தாவெனக் கூறப்பெறுகின்றான், எவ்விலக்கணம் வாய்ந்தவன் மகாத்தியாகியெனக் கூறப்பெறுகின்றான், எவ்விலக்கணம் வாய்ந்தவன் மகாபோக்தாவெனக் கூறப்பெறுகின்றான், ஹே பிரபுவே அடியேனுக்கு நன்றாகக் கூறவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்ப. (7)

(ச) அறுதிநிலை சாசுவதமான தைரியத்தை.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) முன்னொருகாலத்தில் பிருங்கீசனுக்கு ஸ்ரீ கைலாசபதி இம்மூன்றை யனுக்கிரகஞ்செய்ததை ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறத்தொடங்கல்:—மூன்று இச்சகமென்பன.

மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசன் மோகம்போக
வேன்றுபரம் பொருளறியும் விருப்பினா லேமகிரி வடகோடெய்தி
வான்றுணையாஞ் சங்கரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யிப்பிறவி மயக்கைநோக்கித்
தோன்றுணர்வி லாறுதலில் லாமையினான் மோகித்துத் துவண்டேனென்றும்.
இச்சகமாய் பழங்குடிலி லிளைப்பாறி நான்றிரிவ தெங்ஙனென்று
மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள் வாயென்று மன்பாற்கேட்ப
நிச்சயமா யானருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமைபற்றி
மெச்சியமா கத்தன்மா போகிமாத் யாகியாய் விடுவையென்ன.

(ப - ரை) மூன்றுவகை விரதமெனுமிதுதன்னை = முப்பிரகாரமாய விரதமென்னும் இதனை, பிருங்கீசன் மோகம்போக=பிருங்கி இருஷியானவர் மோகமானதுநீங்க, என்று = இயன்று, பரம்பொருள் அறியும்விருப்பினால் = பரமான்மவத்துவை யறியவேண்டுமென்னும் இச்சையினால், ஏமகிரிவடகோடெய்தி = சுமேருபருவதத்தின் வடக்குச்சிருங்கத்தையடைந்து, வான்றுணையாஞ் சங்கரனை=யாவருக்கும் உயிர்த்துணையாம் சுககாரணாகிய ஸ்ரீ மகாதேவரை, தொழுதிறைஞ்சி=நமஸ்கரித்துத் தோத்தரித்து, இப்பிறவிமயக்கை நோக்கி=இச்சனனமயக்கத்தை நாடி, தோன்றுணர்வில்=பிரதீதியாகும் அறிவில், ஆறுதல் இல்லாமையினால் = விசிராந்தியில்லாமையினால், மோகித்துத்துவண்டேன் என்றும் = மயங்கித்தளர்ச்சியடைந்தேன் என்றும்.

இச்சகமாம்=இவ்வுலகமாம், பழங்குடிலில்=பழைய குடிசையில், இளைப்பாறி நான்றிரிவது=விசிராந்தியையடைந்து யான் உலாவுவது, எங்ஙன் என்றும்=எவ்வாறு என்றும், அச்சமறு நிச்சயமாம்=பயமில்லாத துணிபாம், ஒழுங்கையருள்வாய்=கிரமத்தை யனுக்கிரகஞ்செய்வாய், என்றும்=என்பதாகவும், அன்பாற்கேட்ப = பக்தியினாலேவினவ, நிச்சய

மாய்=துணிபாய், அரனருள்வான்=பரமேசுரர்கூறுவார், ஐயமெலாமறுத்து =, சமுசயம் யாவற்றையும் அகற்றி, அறுதிநிலைமைபற்றி=முடிவான ஸ்திதியைப்பற்றி, மெச்சிய=யாவரும்புகழும், மாகத்தன்=மகா கருத்தா, மாபோகி=மகாபோகி, மாத்யாகி = மகாத்தியாகி, ஆய்=ஆகி, விடுவையென்ன=சகல கவலைகளையும் விட்டொழிப்பாய் என்றருளலும்.

(ஸ்ரீ - வீர) இந்த விரதத்திரயமும் இராகவனே முன்னர் ஸ்ரீ சந்திரார்த்த மௌலியினுலே, பிருங்கீசர்பொருட்டு இனிதுபதேசிக்கப்பெற்றது இதனுற்றான் பிருங்கீசர் யாதொரு தாபமுமின்றி யிருக்கின்றார், அப்பியாசகாலத்தை யபேக்ஷித்து விரத்திரயமெனக் கூறப்பெற்றது, பலகாலத்திலோ, அமானித்வாதிகமேபோல இது இலக்கணத்திரயமாயுறும்; சுமேருஉத்தரசிருங்கத்தில் பூர்வம், ஸ்ரீ சசிகலாதரர் அக்கினிபோன்று மிகப்பிரகாசமான பிரதேசத்தில் சமக்கிரபரிவாரத்துடன் எழுந்தருளியிருந்தார், மகாதேஜசையுடையவரும் மந்த ஆன்மஞானரும், ஆகியிருந்த பிருங்கீசர் நமஸ்கரித்துத் தோத்தரித்து, அஞ்சலியத்தராய் ஸ்ரீ உமாபதியாய மகாதேவரை வினவுவாராயினர், காணபத்தியப் பிராப்திகாலத்திலேயே சர்வஞ்ஞத்தகைமையவரானே அடையப்பெற்றுளதாமென்றாலும், ஆன்ம ஞானத்திற்கு இதரஞானசாதாரண்யமன்றென்பதன் பொருட்டுப் போகாசக்தியினுலே மந்தபாவம் ஆரோபித்துக்கூறியதாம். ஹே பகவானே தேவதேவேசரே! சர்வஞ்ஞரே பரமேசுரரே! யாதடியேன் வணக்கத்துடன் வினவுகின்றனனே அதனைக் கிருபையினுலே யடியேனுக் கனுக்கிரகிக்கவேண்டும்; தரங்கதரலநசுவர இச்சமுசார ரசனையை நன்குநோக்கி நாதனே! மிகவும் மோகத்தையடைந்துள்ளேன், தத்துவத்தை யறிந்திருந்தபோதினும் போகாசக்தியினுலே விசிராந்திவர்ஜிதனுயுள்ளேன்; விசிராந்தி சுகாம்மியமும் நன்னிலையுற்றதும் ஆகிய எவ்வுண்ணிச்சயத்தை யங்கீகரித்து இச்சகத்ஜீர்ணகிருகத்தில் தாபமற்றவனுகியிருப்பேன் என்ன, ஈசுரர் அருளல்:—ஹே அனகனே! சருவசங்கைகளையும்விட்டுச் சாசுவதமான தைரியத்தைப்பற்றி மகாபோக்தாவாய் மகாகர்த்தாவாய் மகாத்தியாகியாய் இருப்பாயாக.

(ச) மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதன்னை யரனருள்வான் என்பதந்நுவயம். (8-9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அம்மூன்று விரதங்களையும் என்னென வினுதலும் பரமேசுரர் அவற்றுண் முதலதன் இலக்கணத்தைக்கூறுதல்:—செப்பிய மோனமென்பன.

செப்பியவிம் மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியென்ற
விப்பரிசு விளங்கவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கீசற் கீசன்சொல்வான்
வெப்பமுறு மிராகமுனி வின்பமிட ரறம்பாவ மிகுமிவற்றின்
றப்பில்பலா பலமிவற்றில் விருப்பமறச் செய்வோனே தனிமாகத்தன்.
மோனமுற வகங்காமு மானமுமச் சாமும்போய் முடுகிவாடா
தீனமிலா தனசெய்வோ னெங்கணுமன் பறச்சாட்சி யெனலாயிச்சை
தானறவே காரியஞ்செய் வோன்வெருட்சி யானந்தந் தாக்குறாதோன்
ஆனசம னுய்த்தொழிலா லிடர்சுகங்க ளுதய முரு தவன்மாகத்தன்.

(ப - ரை) செப்பிய இம்மாகத்தன் = திருவாய்மலர்ந்தருளிய இந்த மகாகத்தன், மாபோகி=மகாபோகி, மகத்தானதியாகி=மகாத்தியாகி, என்ற இப்பரிசுவிளங்க அருள் = என்றருளிய இத்தகைமையரைப்பற்றி விளங்கும்படியாகத் திருவருள் செய்யவேண்டும், எனக்கேட்ட=என்று வினவிய, பிருங்கீசற்கு=பிருங்கி இருஷிககு, ஈசன் சொல்வான்=

உ எல்லாம். т அசைவு. ȷ ஐயம்.

பரமேசுரர் திருவாய்மலர்ந்தருளுவார், வெப்பமுறும் = வெம்மைமிகுந்த, இராகம்முனிவு = இராகத்துவேடம், இன்பமிடர் = சுகதுக்கம், அறம்பாவம் = புண்ணியபாவம், மிகுமிவற்றின்=அதிகமாகிய இவற்றினுடைய, தப்பில் = தவராத, பலாபலமிவற்றில் = பலாபலம் என்னுமிவற்றின்கண், விருப்பமற = இச்சையில்லாமல், செய்வோனே = இயற்றுமவனே, தனிமாகத்தன் = ஒப்பிலாத மகாகருத்தனுவான்.

மோனமுற = மௌனமுற, அகங்காமும் = அகங்காரமும், மானமும் மச்சாமும் போய்=வெகுமானமும் மாச்சரியமும் அகன்று, முடுகிவாடாது=கிளர்ச்சியடைந்து வாட்டமடையாது, ஈனமிலாதனசெய்வோன் = புலவரானவர்கள் புகழவேநிகழ்வான், எங்கணுமன்பற=எதன்கண்ணும் நேயமின்றியவனுய், சாக்ஷியெனலாய்=சான்றென்றிடலாய், இச்சைதானறவே காரியஞ்செய்வோன் = ஆசையொன்றுமின்றியே உரியனசெய்பவன், வெருட்சியானந்தந் தாக்குறாதோன்=உத்வேக ஆனந்தரகிதன், ஆனசமனுய்=சமமாய சொச்சமதியினுலே, தொழிலால்=வினையால், இடர்சுகங்கள் உதயமுறாதவன்மாகத்தன் = வாட்டமகிழ்ச்சிகளை யடையாதவன் மகாகருத்தனுவன்.

(ஸ்ரீ-வீர) மகாகருத்தா மகாபோக்தா மகாத்தியாகி என்னெனப்பெறுவன் ஹே பிரபுவே! இவற்றை நன்றாயருள்செய்யவேண்டும், என்று பிரார்த்திப்பப் பரமேசுரர்கூறல்:—ஆண்டுச்சர்வசங்கைகளையும் பரித்தியாகம்செய்து என்னும் அங்கிசத்தைவிவரணஞ்செய்தல்:—ஹே மகாபாக்கியவானே! அகர்த்ரு அபோக்த்ரு ஆத்மநிச்சயத்தானே கருத்துருத்வாதி சங்காவிரகித ஆகிருதியனுகி, கொன்றும் அவன் இவ்வுலகரை யென்பதேபோல, ஞானப்பிரபாவங் கூறுதலாமிது, யதேஷ்டாசரண நல்லனுஞ்ஞை யன்றென்றுணரத்தக்கதாம், அக்ஷயனுகித் தருமாதருமங்களை யடைவுற்றபடி யாவனியற்றுகின்றனனே, அவன் மகாகருத்தாவெனப்பெறுவன்; இராகத்துவேஷாதி வியஞ்சகசேஷ்டைகள்; பலாபலங்கள் என்னும் இஷ்டா நிஷ்டங்கள், சுகந்துக்க சாதகங்கள் தர்மாதர்ம சாதகங்கள் நிஷ்காமமனத்தினுலே லோகாநுக்கிரகமாத்திரப் பிரயோஜனத்தினுலே யாவன் செய்கின்றனனே அவன் மகா கருத்தாவெனப்பெறுவன்; மௌனியாகி அகம்பாவமற்றவனுகி, மானமலங்களற்றவனுகி, மற்சாமின்றியவனுகி, மனன யோகாதியுற்றவனுகி, பல சித்தியபலருந்தன்மையாலாக்கம்பெற்ற வுத்வேகனுகி, யாவனியற்றுகின்றனனே அவன் மகாகருத்தாவெனப்பெறுவன்; தெய்வத்தாலடைவுற்றனவாகிய அசுவமேத கலஞ்சபக்ஷணுதி சுபாசுபகாரியங்களில், தார்மிகனியான் பாவியான் என்றேனும் உண்டாம் குசங்கையாங் களங்கத்தினுலே யெவனது மதிபற்றுறாதோ அவன் மகாகருத்தாவெனப்பெறுவன்; யாண்டுமே நேயமின்றியவனுகி, சாக்ஷியைப்போன்றிருப்பவனுகி, இச்சையில்லாமல் கற்பித தருமாதருமங்களினுலே யாவன் காரியத்தில் நிகழ்கின்றனனே அவன் மகாகருத்தாவெனப்பெறுவன்; வாட்டமகிழ்ச்சி வயங்கிலனுகிச் சமமாந்தெளிவாம் புந்தியினுலே, சோகநிமித்தங்களிற் சோகமுறானுய், உதய நிமித்தங்களிலுதயமுறானுய், இருப்பவன் மகாகருத்தாவெனப்பெறுவன்.

(ச) எந்தப்புருடன் இராகமுனிவாதிகளைக் காரணத்துவமாகவன்றித் காரியத்துவமாகவாவது விருப்பமற = அபேக்ஷியாமலே செய்வோன் இராகாதியைத் தனது பிரவிர்த்தியில் எதுவாக வபேக்ஷியானே பிரயோஜனமாகவும் அபேக்ஷியானே, அவன் மாகத்தனுவன் மோனமுற = இது செய்கின்றேன் எனவசனியாதவனுய், அகங்காரம்போய் = நானே யிதன்கருத்தாவென அகங்கரியாதவனுய், மானம்போய், தன்னிடத்தன்றித் தனது காரியத்திலாவது மேன்மை மதியாதவனுய், மச்சாம்போய் = பாசுகத்திற்றுவேடாகிதனுய், முடுகி

வாடாது = வியாகுலமின்றியே, செய்வோன் எந்தப்புருடனே அவன் மாகத்தனுவன். வெருட்சி = செய்யுமிக்காரியம் பலமின்மையாமோ என்றுத்தியோகத்திற்பீதியும், ஆநந் தம் = எப்போதும் பலமாக வேண்டுமெனப் பிரீதியும், தாக்குறுதோன் = இன்மையனாய், ஆனசமனாய் = சமனாய்ச் சொச்சமானபுத்தியாற் காரியஞ்செய்பவனாய், தொழிலால் = காரியாசித்தியில் இடருறாதவனும், காரியசித்தியில் மகிழ்ச்சியுறாதவனும் எப்புருடனே அவன் மாகத்தனுமென்பதுபொருள். (10-11)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மாகத்தனிலக்கணத்தை யுபசங்கரித்து மாபோகியினியல்புரைத் தல்:—சனனமிகவென்பன.

சனனத்தின் மரணத்தி லுதயத்தி லத்தமனந் தனினேராகி
மனமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய் மாபோகி மரபுகூறிற்
சினமுற்றொன் றினைநீக்கா னொன்றைவிரும் பான்பகுதி சேரத்துய்ப்போன்
வினவுற்ற மாபோகி யிவன்பெருமை மீளவுநாம் விளம்பக்கேளாய்.
மிகவெருவ லானந்த மில்லவாய் மயக்கமே விளைப்பதான
சுகமிடர்கள் புசித்தவற்றாற் கலங்காதோன் சராமரணந் தொடருமாபத்
தகலாசு மிடிகளுநன் றெனப்புசிப்போன் புளிப்புக்கைப் பழற்சியுப்புப்
பகர்நிறைவு குறைவுசம மாய்ப்புசிப்போன் மாபோகிப் பான்மையோனே.

(ப - ரை) சனனத்தில் மரணத்தில் = பிறப்பில் இறப்பில், உதயத்தில் அத்தமனந் தனில் = எழுச்சியில் வீழ்ச்சியில், நேராகி = சமானமாகி, மனமொத்தோன்மாகத்தன் எனத் தெளிவாய் = ஒத்தவுளத்தினன் மாகத்தன் என்று தெளிந்துகொள்வாய், மாபோகிமரபு கூறில் = மகாபோகியின்றன்மையையியம்பில், சினமுற்றொன்றினை நீக்கான் = கோபமுற்று ஒன்றையும் அகற்றான், ஒன்றைவிரும்பான் = யாதொன்றையு மிச்சியான், பகுதிசேரத்துய்ப் போன் = இயல்பாகவந்ததையயில்வோன், வினவுற்றமாபோகி = வினவிய மகாபோகியிவனே யாவன், இவன்பெருமை மீளவுநாம் விளம்பக்கேளாய் = இவனுடைய மகிமையை மறுபடியும் நாம் அருளக்கேட்குதி.

மிகவெருவல் ஆனந்தமில்லவாய் = மிகவும் பயப்படத்தக்க இன்பமில்லா, மயக்கமே = பிரமமே, விளைப்பதான = உண்டாக்குவதான, சுகமிடர்கள் = இன்பத்துன்பங்கள், புசித்தவற் றாற் கலங்காதோன் = அனுபவித்தவற்றினாலே கலக்கமுறாதவன், சராமரணம் = ஜராமர ணம், தொடரும் ஆபத்து = சம்பந்தியாநின்ற விபத்து, அகலாசு = அகண்ட இராச்சியம், மிடிகளும் = தரித்திரங்களும், நன்றெனப்புசிப்போன் = அநுபவிக்கத்தக்கனவென்றே யநுபவிப்பவன், புளிப்புக்கைப்பழற்சியுப்பு = புளிப்புக் கசப்பு சுடுகை காரம் உப்பு, பகர் = கூறாநின்ற, நிறைவுகுறைவு சமமாய்ப்புசிப்போன் = நிறைவுற்றிடினும் குறைவுற்றிடினும் ஒப் பாகப்புசிப்பவன், மாபோகிப்பான்மையோனே = மகாபோகித்தன்மையோனே.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜன்மஸ்திதி விநாசங்களில் சோதய ஹஸ்தமயங்களில் = ஜன்மாதிபஞ்ச பாவவிகாரங்களில் = உதயவிருத்தி அஸ்தமய அபக்ஷய சகிதசரீரங்களில் நிர்விகாரசன்மாத்திர ஆன்மதரிசனத்தினாலே சமமேயாயமனம் எவனுக்கோ, அவன் மகாகர்த்தாவெனப்பெறுவன். மகா போக்தாவினுடைய இலக்கணங்களைக்கூறல்:—ஒன்றையுந் துவேடிக்கமாட்டான் ஒன் றையும் ஆகாங்க்ஷிக்கமாட்டான், பிராரப்தம்தந்த யாவற்றையுமே புஜிப்பான் அவன் மகா

போக்தாவெனப்பெறுவன்; சுகதுக்கங்களினாலும் ஜய அபஜயாதிக்கிரியா யோகங்களினாலும், லாப நஷ்டங்களினாலும், விக்ஷேபந்தருபவற்றானும், யாவன்மதி விக்ஷேபத்தை யடையமாட் டாதோ அவன் மகாபோக்தாவெனப்பெறுவன்; ஜராமரணம் ஆபத்தும் இராஜ்ஜியம் தாரித் திரியமுமே பிரஹ்மதிருஷ்டியினாலே இரம்மியமெனவே யாவனுணர்வனோ, சுவர்ணமயம் வியாக்கிரம் ரம்மியச் சுவர்ணதிருஷ்டியினாலே இரம்மியம் என்பதேபோலும், அவன் மகா போக்தாவெனப்பெறுவன். கடு அம்ல லவணங் காரம் இனிப்பு இனிப்பல்லாதது தாழ்ந்தது உயர்ந்தது சுவாதுஇல்லது சுவாதுஉள்ளது; ஆகிய அன்னத்தையாவன் ஒப்பாகவே புசிப் பனோ அவன் மகாபோக்தாவெனப்பெறுவன்.

(ச) வஸ்துக்களின் உதயத்தில், அத்தமனந்தன்னில் = தரிசனாதரிசனங்களில் வத்துவறி யப்படினும் அறியப்படாதாயினும், இருப்பினும் நசிப்பினும் அன்றித்திருசியமாயினும் அதிரு சியமாயினும் மனமொத்தோன் = எவனதுமனம் ஏகாகாரமாயிருக்குமோ அவன் மாகத்தன் என்பதுபொருள்; பகுதிசேர = பிராரப்த கன்மத்தால்வந்த சகலமான இஷ்டத்தையும் அநிஷ் டத்தையும், கலங்காதோன் = மகாபோகியாம். (12-13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மகாபோகியின் இலக்கணத்தை யுபசங்கரித்து, மகாத்தியாகியின் இலக்கணத்தையருளல்:—உப்பின் அனைத்தென்பன.

உப்பினியல் பெனநன்மை தீமையிரண் டிலுஞ்சமமா யொத்துநிற்போன்
றுப்புறுமா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ் சொல்லக்கேளாய்
தப்பிலறம் பாவமிடர் சுகமரணஞ் சனனமெலாஞ் சோரத்தள்ளுஞ்
செப்பமுள புந்தியுளோன் மகத்தான தியாகியெனத் தெளிந்துகொள்வாய்.
அனைத்தாசை யனைத்தைய மனைத்தான தொழிலனைத்தா மறுதியாவுந்
தினைத்தானு மேவாத புந்தியோன் றன்னைமகத் தியாகியென்ப
ரெனைத்தான வறம்பாவ மனமனனத் தொழிலிதயத் தெல்லாந்தீர்ந்தோன்
வினைத்தாய பிருங்கீசா மகத்தான தியாகியென விளம்புமன்றே.

(ப - ரை) உப்பினியல்பென நன்மை தீமை இரண்டிலும் = லவணசுபாவமேபோல நலந்திங்கிரண்டிலும், சமமாயொத்து = ஒப்பாய் நிகழ்ந்து, நிற்போன் = வாழ்பவன், துப்புறு மாபோகியாம் = பிராரப்தத்தையுற்ற மகாபோகியாம், மகத்தான தியாகிகுணஞ் சொல்லக் கேளாய் = மகாத்தியாகியினது இயல்பைக்கூறக்கேட்பாயாக, தப்பிலறம்பாவம் = தவறில்லாத புண்ணியம்பாவம், இடர்சுகம் = துக்கசுகம், மரணஞ்சனனமெலாம் = இறப்பு பிறப்பு என் பனயாவும், சோரத்தள்ளும் = அத்தியந்தம் தியாகிக்கும், செப்பமுள புந்தியுளோன் = நல்ல புந்தியை யுடையவன், மகத்தான தியாகியெனத் தெளிந்து கொள்வாய் = பெருந்தியாகி யென்று அறிந்துகொள்வாய்.

அனைத்தாசை அனைத்தையம் = சகலஅவா சகலசமுசயம், அனைத்தானதொழில் = சகல கிரியை, அனைத்தாமறுதி = சகல நிச்சயங்கள் என்பன யாவற்றையுமே, தினைத்தானும் = அணுவளவும், மேவாதபுந்தியோன் = மருவாத மதியையுடையவன், தன்னை மகத்தியாகி யென்பர் = எவனோ அவனையே மகாத்தியாகியென்று கூறுவர், எனைத்தான அறம்பாவம் = எல்லாப் புண்ணியபாவங்களையும், மனமனனத்தொழிலிதயத்தெல்லாம் தீர்ந்தோன் = மன மனனம் சேஷ்டை இருதயத்தில் யாவும்விட்டோன், வினைத்தாயபிருங்கீசா = இதுகாறும்

வினையின் வயமாக இருந்த பிருங்கியிருடியே மகத்தான தியாகியென விளம்புமன்றே= மகாத்தியாகியென்று விளம்புவர் பெரியோர். அன்று ஏ அசைகள்.

(ஸ்ரீ-வீர) இரசமுற்றது இரசமற்றது இரதியுற்றது இரதியற்றது, சௌமியனேயாவன் சமமாகவே பார்க்கின்றனனோ, அவன் மகாபோக்தாவெனப்பெறுவன்; உப்புக்கட்டியிலும், கற்கண்டாலாக்கப்பெற்ற பக்ஷியவிசேடத்திலும், சுபத்திலும் அசுபத்திலும், சுஸ்திரமும் சமதையும் எவனுக்காமோ அவன், மகாபோக்தாவெனப்பெறுவன். புசிக்க யோக்கியமானது இது புசிக்க அயோக்கியமானது இது கசப்பாயது என்பதான விகற்பனத்தை யடியோடு விட்டு ஆசையையும்விட்டு யாவன் புசிக்கின்றனனோ அவன் மகா போக்தாவெனப்பெறுவன். ஆபத்தையும் சம்பத்தையும், மோகத்தையும் ஆனந்தத்தையும், சூழ்காடி கந்தையாதிகளையும் திவ்யான்ன பீதாம்பராதிகளையும், சமமாகிய மதியினாலேயாவன் அனுபவிப்பனோ அவன் மகா போக்தாவெனப்பெறுவன்; தர்மாதர்மங்களையும் சுகதுக்கங்களையும், மரணஜன்மங்களையும், எவன் முன்மொழிந்தவடிவமான மதியினாலே நிரதிசயானந்த பூர்ணத்வயமதியினாலே, மித்தையென்றுதல் நன்குவிட்டனனோ அவன் மகாத்யாகியெனப்பெறுவன்; சர்வ இச்சைகளும் சர்வ சங்கைகளும் சர்வவாக்கு மனக்காயசேஷ்டைகளும், சர்வ நிச்சயங்களும், எவனால், விடயபாதத்தினாலேயே, எங்கும் விடப்பட்டனவோ அவன் மகாத்யாகியெனப்பெறுவன்; யாவன் சரீரசம்பந்தமான தருமாதருமங்களையும், மானசமான மனோமனனத்தையும் வாக்காதிசேஷ்டிதத்தையும், பிறவெவற்றையும் உள்ளே நன்றாகவிட்டனனோ அவன் மகாத்யாகியெனப்பெறுவன், (14-15)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மகாத்யாகி யிலக்கணத்தை முடித்தருளலும் அதனை ஸ்ரீ இராகவருக்கு உபதேசஞ்செய்தலும்:—தெரியென்பது.

தெரிபவற்றி லெண்ணமாய்க் காணுமிவை யெவ்வளவத் திரள்களெல்லாங்
கரிசறநன் றுய்விட்டோன் மகத்தான தியாகியெனக் கருணையீசன்
உரியபிருங் கீசனுக்கு முன்னாளோ தினனிந்த வுயர்ந்த நோக்கை
பரிசயமுற் றுப்பிடித்துத் துயரொழிவாய் உலகளிக்கும் பதுமக்கண்ணா.

(ப - ரை) தெரிபவற்றி லெண்ணமாய்க்காணுமிவை= காண்பவற்றில் நினைவாய் நோக்கப்பட்ட இவை, எவ்வளவு=எத்தனை, அத்திரள்கள் எல்லாம்=அக்கூட்டங்கள்யாவும், கரிசற=குற்றமற, நன்றுய்=நன்றாக, விட்டோன் = விட்டவன், மகத்தான தியாகியென= பெரிய தியாகியென்று, கருணையீசன்=பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய பரமேசுரர், உரிய பிருங்கீசனுக்கு=தமக்காப்தராயுரிய பிருங்கி இருஷிக்கு, முன்னாள் ஓதினன்=பூர்வகாலத்திலருளினன், இந்த வுயர்ந்தநோக்கை=இம்மேலான திருஷ்டியை, பரிசய முற்றுப்பிடித்து= நன்றாகப் பழகிக்கைக்கொண்டு, துயர் ஒழிவாய் உலகளிக்கும் பதுமக்கண்ணா=துக்கத்தை யகற்றுவாய் ஜகத்தை யிரக்ஷிக்கும் தாமரைக்கண்ணனாகிய இராகவனே.

(ஸ்ரீ - வீர) இத்திருசியகலனை யெவ்வளவு காணப்பெறுகின்றதோ அவ்வியாவும், நற்றரிசனத்தினானே எவனால் பாதத்தால் நன்கு தியாகிக்கப்பெற்றனவோ, அவன் மகாத்தியாகியெனப்பெறுவன். உபசங்கரித்தல்:—ஹே அநகனே! பூர்வம் இந்தப்பிரகாரம், பிருங்கீசர் பொருட்டுத் தேவ தேவேசரானே திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்றது; இத்திருஷ்டியை யினிது பற்றி யிராகவனே தாபந்தீர்ந்தோனாயிருத்தி. (16)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) எப்பாவனையினாலே மகாகருத்தா மகாபோக்தாமகாத்யாகியாதல் அநாயாசமாக வாகலாமோ, அப்பாவனையை ஸ்ரீ இராகவர்பொருட்டுபதேசித்தல்:—நித்தமென்பது.

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதநந்த நிமலமேக
மத்தகைய பிரமமே யுளதுவிகற் பத்தெண்ண மயலொன்றில்லை
யித்திறமென் றேபாவித் தழுக்கிலனாய்ச் சுகமேவி யியற்றுஞ்செய்கை
சுத்தவிம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்தவீரா.

(ப - ரை) நித்தமுறு முதயமுளதாதியாகுவது=நித்திய உதயமாயிருப்பது முதன்மையாயிருப்பது, அநந்தநிமலமேகம்=அந்தமின்றியது மலமற்றது ஏகமாயிருப்பது, அத்தகைய பிரமமேயுளது=ஆகிய இலக்கணம்வாய்ந்த சிவமேயிருக்கின்றது, விகற்பத்தெண்ண மயலொன்றில்லை=விகற்பித்தெழும் நினைவு வேறு ஒன்றுமேகிடையாது, இத்திறமென்றே= இத்தன்மையதென்றே, பாவித்தழுக்கிலனாய்=சிந்தித்து அசுத்தமில்லாதவனாகி, சுகமேவி= ஆநந்தமடைந்து, இயற்றும்செய்கை=செய்யும்செய்கை, சுத்தவிமலச் சாந்தமுற=தூயதாய் நிருமலமாய்ச் சாந்தமாயாக, எல்லாம் மேவுவாய்சுத்தவீரா=யாவுமடைவாய் தூயவீரனே.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே இராகவனே! நீ தேகாதி பஞ்சகோசங்களின் அவஸ்தாத்திரயத்தின் நிராசத்தானே நிரஞ்சனத்தகைமையையடைவுற்றவனாய், இனிதெஞ்சியதாயநித்தியவுதிதவிமலாத்ம அநந்த ஆத்யரூபப்பிரமமேயுளது, சிறிதும் அதனினும் அயலாய கற்பனைக்கலனம் இல்லவேயில்லையாம், என்றே பாவிப்பாயாக; இவ்வண்ணம் எப்போதும் பாவித்து, அப்பாவனையின் அபிவியக்தியால், கலனமலங்களினின்றும், விருத்திகள் எல்லாம் சாந்தமானவனாய், நிர்வாணத்தை யடைவாயாக.

(ச) விகற்பத்தெண்ணம்=பேதத்தோற்றம், அழுக்கிலனாய்=இராகத்துவேட களங்கரகிதனாய் எலாமேவுவாய் பரிபூரணசித்த விருத்தியையுடையவனாவாய். (17)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இதோபதேசம்செய்தல்:—தீங்கன்னியமென்பன.

தீங்கிடர்தீர் பிரமமாய்க் கற்பனையெல் லாமேவிச் செய்கைக்கொன்று
யோங்கியவித் தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயர்மகத்தாய்
வீங்கியபா வனையெல்லா நிறைவதாய் மெய்ஞ்ஞான வீராகிஞ்சி
லீங்கிலதென் றுரைப்பதா மாகாய மேததுவே யென்றுமுண்டால்
அன்னியமா வோரிடத்தி லிதுகிஞ்சி லெனவென்று மசத்துஞ்சத்துந்
துன்னவுரு தென்றுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந் துடைத்துநிற்பா
யுன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தின்வரு வனவெல்லா மொருங்குசெய்து
பின்னுதொழி லிடர்மேவா தருவமிலா வகந்தையைநீ பிரியவென்றான்.

(ப - ரை) தீங்கிடர் தீர்பிரமமாய்=கெடுதல் நோய் துயர்அற்றதாய் சிவமாய், கற்பனையெல்லாமேவி=கற்பனையாவும் பொருந்தி, செய்கைக்கொன்று யோங்கியவித்தாய்=காரியத்திற்கு ஏகமாய் நிமிர்ந்தபீஜமாய், பரமரூபமாய் = பரமாத்மரூபமாய், பெரிதாகி யுயர்மகத்தாய்=பெரியதாகி மேலாகப்பெருகியதாகி, வீங்கிய பாவனையெல்லா நிறைவதாய்=விருத்தியான பாவனைகளியாவும் பூரித்ததாய், மெய்ஞ்ஞானவீரா = சத்தியஞான வீரனே! கிஞ்சில்

ஈங்கிலதென்றுரைப்பதாம்=சிறிதுமீங்கு இல்லையென்று கூறப்பெறுவதாம், ஆகாயமேத துவே யென்றுமுண்டு=சிதம்பரமேததுவே யெப்போதுமுளதாம்.

அன்னியமா வோரிடத்தில்=வேருயோர் தேயத்தில், இது = இப்பொருள், கிஞ்சி லென=அற்பமென, என்றும்=எப்போதும், அசத்துஞ்சத்தும் = இல்லாமையுமிருப்பும்,# துன்னலுரு து=பொருந்தலுரு து, என்றுள்ளே=என்பதாக வுள்ளே, திடநிலையாய் = திர மானதிதியாய், அகங்காரந்துடைத்து=நிரகங்காரமாய், நிற்பாய் = சுகியாயிருப்பாய்; உன் னுள்ளே முகமாகி=உனது அந்தர்முகத்தையடைந்து, புறத்தின் வருவனவெல்லாமொருங்கு செய்து=பாகியத்தில் வருபவற்றையெல்லாம் ஒழுங்காகவேயியற்றி, பின்னுதொழில் இடர் மேவாது=பற்றியவினையஞர் உருது, உருவமிலா வகந்தையைநீ=ரூபமில்லாத அகங்காரத் தைநீ, பிரியவென்ருன்=பிரிகவென்றுரைத்தார்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஹே குழந்தாய்! இச்சம்சாரத்தின்கண் யாது ஒரு சிறிதிலங்காநிற்குமோ, அது சமஸ்தகற்பங்களில் துவிபரார்த்தாவதிகால அவயவங்களில், பிரசித்தமான சருவகாரி யங்களின் ஏகபீஜம்=மூலகாரணபூதம், அநாமயம்=சுயம் ஜன்மாதிவிகார ஆமயமற்றது, பரமாத்மரூபம் பிரஹ்மமேயாம், அதுவும் பெரிய சர்க்கபேதங்களிலுலே பெருகிய சருவபாவ விகற்பத்தோடு கூடியதேயாயினும் சிதாகாசமாகவே யிருக்கின்றது, சருவவிகற்ப சூனியமே யாயதாமது, சிறிது சத்தைமாத்திரம் இருந்திலங்குமென்பதாம். எங்கும் எப்போதும் ஒரு சிறிதும், தூலமேனும் சூக்குமமேனும் காரணமேனும் சத்தைகாசபிரஹ்மத்தினும் அயலாக உண்டாதலேகிடையாதாம், சத்தினின்றுந் தனித்தன்மையேல் அசத்துவ அடைவுமேவலின், தனித்தன்மையின்மையேல், சதைகரச அடைவுவருதலின், பிரகாராந்தரத்திற்கோ சம்பாவனு யோகத்தாலென்பதுபாவமாம். ஹே சாதுவே! ஆகலின் நீ சற்பிரமமேயான் என்பதாகவே யுள்ளே திடநிச்சயமுடையவனுய், பிரதமம் சமாதியப்யாச பலத்தோடுமிருந்து ஏழாவது பூமியை முறையேயடைந்து, ஆசங்காவிலாசமகன்று அவ்வாறே சுகமாகவிருத்தி. ஹே சாதுவே! நீ யுண்முகனுகி நிராகரிக்கப்பட்ட வகங்கிருதித்தன்மையை அடைதியேலாயின் அக் காலவலுவான சமஸ்தகாரியங்களையும் செய்தபோதினும் ஒருபோதுங்கேதத்தை யடையவே மாட்டாய்.

(ச) செய்கைக்கு = காரியங்களுக்கு, ஒன்றேவித்தாய் = ஏகமானபீஜமாய், வீங்கிய பாவனையெல்லாம் நிறைவதாய், பிரபஞ்சத்தில் அநுப்பிரவேசித்ததாய், சித்தன்மையான பிரம ரூபமாகிய ஆகாயமுண்டு அந்நியங்கிஞ்சிலு மிலதென்றதாயிற்று.

சத்துமசத்தும் = சத்துரூபமும் அசத்துரூபமுமான, பொருள் = அன்னியமாய்க்கிஞ் சிலும், ஓரிடத்திலும்=என்றுந் துன்ருதென்றிங்ஙனமுள்ளே, திடநிலையாய் = திடநிச்சய னுய், அகங்காரந் துடைத்துநிற்பாய், உன்னுளேமுகமாகி = ஆன்மானு சந்தானநிஷ்ட னுய், புறத்தில், சரீரசம்பந்தமாய், வருவனவெல்லாம் = வருகின்ற காரியமனைத்தையும், ஒருங்குசெய்து, இடர்மேவாது, உருவமிலாவகந்தையை = நிரகங்காரத்தை நீ பிரியே லென்ருன். (18-19)

பிருங்கீசர் கதை முற்றிற்று.

T அயோகம்.

இக்ஷுவாகு கதை

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்ரீ இராகவர் உண்மைக்குறிகேட்டல்:—தருமமென்பது.

(ச - அ - கை) முன்பு சமாதியாலன்றியு மகாகருத்துவாதியாலே (ருத்து) சித்தவிசிராந்தி சித் திக்குமெனப்பட்டது, இப்போது தன் விசாரத்தாலறிதற்கரியதாயினும் தத்துவங் குருவி னுத்தியினுல் அறிதற்கெளிதேயாமென்று இக்குவாகுகதையாற் சொல்லப்படுகின்றது:—

தரும மெல்லா முணர்முனியே சாற்று மகங்கா ரப்பெயரை
மருவு மனந்தன் வடிவிருக்க மாய்ந்தா லந்த வுண்மைக்குப்
பெருகு குறியே துரையெனவெம் பெருமான் கேட்ப முனியுரைப்பா
னுருவ மிருக்க மனமிறந்த வுண்மைக் குள்ள குறிகேளாய்.

(ப - ரை) தருமமெல்லா முணர்முனியே = சகல தருமங்களையுமுணர்ந்த சருவஞ்ஞ முனீசுரரே! சாற்றுமகங்காரப்பெயரை = கூறும் அகங்காரநாமத்தை, மருவுமனந்தன் = பொருந்துமுளந்தன், வடிவிருக்க=உருவிருக்க, மாய்ந்தால்=நசித்தால், அந்தவுண்மைக்கு= அச்சத்துவத்திற்கு, பெருகுகுறியேதுரையென = வளரும்லிங்கம் யாது ஓதுவீராகவென்று, எம்பெருமான் = எமதிறைவன், கேட்ப=வினவ, முனியுரைப்பான்=ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுவார், உருவமிருக்க மனமிறந்த=வடிவமிருக்க வுளமிறந்த, உண்மைக்குள்ள=சத்துவத் திற்குள்ள, குறிகேளாய்=லிங்கத்தைக்கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே பகவன்! சருவதருமஞ்ஞரே! அகங்கார நாமம்வாய்ந்த சித்தமானது கழிந்தளவே கழிந்த வடிவளவே சத்துவத்தின்=க்ஷீணவாசனையை யுடையமனத்தின், இலக் கணம்யாதாம். (1)

(ச) அகங்காரப்பெயரை மருவுமனமாய்ந்து அதன் வடிவிருக்க, அந்த வுண்மைக்கு=சத் துவமென்னும் பிராணிக்கு, குறி=சின்னம், ஏது=யாதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இவ்வாறு வினவப்பட்ட ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் முதலில் உலோப மோகாதி தோஷக்ஷயமே முக்கியமானவதனிலக்கணமெனல்:—அழுந்தென்பது.

அழுந்து வசத்தி லிருப்போனை யம்பு யத்தி னீர்போல
வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமும்வன் புறநலியா
முழுந்து முதிதை முதற்குணங்கண் முகத்தி லழகாய்ச் சிறிதகலா
விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிகுவா தனைக்கட் டறுமெல்ல.

(ப - ரை) அழுந்து வசத்திலிருப்போனை = தனது சொரூபசுகத்தேயழுந்தித் தன்வச மாகவே யிருக்கும்பெரியோனை, அம்புயத்தினீர்போல = சரோருகத்தைச் சலமேபோல, எழுந்தலோப மோகமுதலெக்குற்றமும் = வினவயத்தால் உதயமாய ஆசை மயக்கமுதலிய எத்தோடமும், வன்புறநலியா=வம்பாகத்துன்புறுத்தா, முழுந்துமுதிதை=பூரணமுதிதை, முதற்குணங்கள் = முதலியகுணங்கள், முகத்திலழகாய்ச் சிறிதகலா = வதனத்திற் கவின் வாய்ந்து அற்பமும் விலகமாட்டாது, விழுந்து பாவமெல்லாம்போம் = பாவமுழுவதும் விழுந்தொழிந்துபோம், மிகுவாதனைக் கட்டறுமெல்ல=மிகுந்த வாசனையினது பந்தம்கெடும் மெதுவாக.

(ஸ்ரீ-வீர) வலிதினுண்டாயினவாய லோப மோகாதிதோஷங்கள் பரீக்ஷாதியின்பொருட்டுப் பிறனல் பலாத்காரத்தானும் சம்பாதிக்கப்பெற்றனவாம், தூயதாயும் வெள்ளியதாயும் இருக்கும் அவனது கருத்தை, சரோருகத்தை நீரேபோலும், பீடியாவாம்; எப்போதும் முகப் பிரசன்னதாதியும் அதனிலக்கணமென்றறைதல்:—முதிதையென்பதாதி. முதிதாதி ஸ்ரீகளும் வதனத்தை யொருபோதும் விடுவதேகிடையாவாம், அகங்காரமயமாகிய சித்தமானது அகன்று போம், விஷாத ஹேதுக்களாய பாவங்களும் வீழ்ந்துபோம்; ஞானக்கினியினலே பஸ்மமாம் என்றபடி.

(ச) எழுந்த=அன்னியரது எத்தன விசேடத்தாலுண்டான லோபமோகாதியான குற்றங்களும், அம்புயத்தினீர்போல, அழுந்தி வசத்திலிருப்போனை = விமலமான கருத்துடையவனை, நலியா=பரிசியா, முதிதை முதற்குணங்கள் = மைத்திரியாதிகுணங்கள், முகத்திலழகாய் = சோபைக்கேதுவாய், முகத்தினின்றும், சிறிதகலா = ஒருபோதும் நீங்காது, வாதனைக்கட்டு=வாதனை வடிவமானகிரந்தி, மெள்ளவறும்=நழுவும். (2)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கூறியதை விரித்துரைத்துக்கொண்டு இலக்கணந்தரங்களையுரைத்தல்:—வேகந்துன்பம்பணிதல் என்பன.

வேகந் தேயு முலோபகுண மெலியுங் காம வினையடங்கு
மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைம்பொறிகள்
சோகந் தாவி யடராது சுகமு மேலிட் டெழமாட்டா
தாகந் தீரக் குளிர்ந்துள்ளே சமந்தோன் றிடுமா லெவ்விடத்தும்.
துன்ப மின்ப மெலாமுகத்திற் றேன்று மெனினுந் தோன்றிடுக
வன்பி லவைநெஞ் சினைநலியா மனமே யிறக்கில் வானேரு
மன்பி னயப்பர் நலனுண்டா மாங்கே சமமா மதியுதிக்கு
மென்பு குளிருஞ் சாந்தியெழி லெய்துந் தடைதீர் பெருமையுறும்.
பணித லொளிர்த லெய்மையுறும் பழுதி லமல வடிவுண்டாம்
பிணியில் பெரியோர் குடும்பமயற் பெரிதாய்ப் புதுமைத் தானுனுந்
தணிவில் பாவா பாவத்தாற் றள்ளுற் றுலு மின்பமிடர்
கணித மெனினுஞ் செயமாட்டா கருணைத் தடங்கட் கருங்காரே.

(ப - ரை) வேகந்தேயும் உலோபகுணமெலியும்=விரைவானது குறையும் லோபகுணமானது சிறுகும், காமவினையடங்கும் = காமத்தொழில் அற்பமாம், மோகம்போயெங்கொளித்திடுமோ = மயக்கம்போய் எவ்விடத்தில் ஒளித்துக்கொள்ளுமோ, முடுகிக்கிளராதைம்பொறிகள்=பஞ்சேந்திரியங்களும் இஷ்டப்படி யெழமாட்டா, சோகந்தாவியடராது= சோகமானது மேல்விழுந்து துன்புறாது, சுகமும் மேலிட்டெழமாட்டா = இன்பமும் மிதமிஞ்சிக் கிளம்பமாட்டாது, தாகந்தீரக்குளிர்ந்து = தாபந்தீரத்தன்மைமேவி, உள்ளே சமந்தோன்றிடுமால் எவ்விடத்தும்=அந்தர் ஒப்புமையானது தோற்றும் எங்கும். ஆல் அசை.

துன்பமின்பமெலாம் = சுகதுக்கங்களியாவும், முகத்திற்றேன்றுமெனினும் தோன்றிடுக=வதனத்திற் பிரதீதியாகுமெனினும் பிரதீதியாகுக, வன்பிலவை நெஞ்சினைநலியா = வலுதிலவை மனத்தினையிடர்ப்படுத்தா, மனமே யிறக்கில்வானேரும் = உள்ளமானது நசிக்கில் தேவர்களும், அன்பின்நயப்பர்=அன்போடுகூடி விசுவசிப்பர், நலனுண்டாம் = நன்மை

யுண்டாம், ஆங்கேசமமா மதியுதிக்கும் = அவ்வாறேயொப்பான புத்தியுதயமாம், என்புகுளிருஞ் சாந்தியெழில்=எலும்புதண்மையாம் சாந்தியழகானது, எய்தும் = கிடைக்கும், தடைதீர்பெருமையுறும்=பிரதிபந்தகமில்லாத மகத்துவமுண்டாம்.

பணிதல் ஒளிர்தல் நொய்மையுறும் = யாவரும்போற்றல் பிரகாசித்தல் தெளிதலுண்டாம், பழுதிலமல வடிவுண்டாம்=குற்றமற்ற நிர்மலவடிவமானதுண்டாம், பிணியில் பெரியோர் = நோயற்றமகத்துக்கள், குடும்பமயல்=சம்சாரமயக்கம், பெரிதாய் புதுமைத்தானுலும்=மகத்தாகியற்புத மருவினலும், தணிவில் பாவாபாவத்தால் = தணியாத பாவாபாவங்களினலே, தள்ளுற்றுலும்=தள்ளப்பட்டாலும், இன்பமிடர் கணிதமெனினும்=சுகதுக்கங்கள் அற்பமெனினும் செயமாட்டா=இயற்றமாட்டா, கருணைத்தடங்கட் கருங்காரே=தயையோடுகூடிய விசாலமான நேத்திரங்களுற்ற சியாமளமேகமே.

(ஸ்ரீ-வீர) வாசனைக்கிரந்திகள் சின்னமாயினபோலவே மெதுவாக அத்தியந்தம் துண்டங்களாம், கோபங்குறுகிப்போம், மோகமானது மந்தத்தையடையும், காமங்கரிந்துபோம், லோபம் எங்குதான் ஓடிப்போமோ, உன்னதமாக இந்திரியங்கள் உல்லாசஞ்செய்யமாட்டா, கேதமானது உயர்ந்து கிளம்பமாட்டாது, துயரங்கள் பொங்கித்ததும்பா, சுகங்களும் உற்சாகத்தைச்செய்யமாட்டா, தாபநிவிருத்திப் பிராதாயினியாய இருதயத்தில், யாண்டுமேசமதை யுதிக்கும், அற்றேல், ஞானிகட்கும் ஒவ்வொருபோது முகத்தில் சுகதுக்காதிலிங்கங்களாகிய பிரசாதமாலின்யாதிகள் காணப்பெறுகின்றனவாம், முன் கும்பமுனிவனுக்கு ஸ்ரீ துர்வாசர்சாபத்தைக்கேட்டதிற் சிகித்துவசனுக்கேபோலும், ஸ்ரீ விசுவாமித்திரரானே அரிச்சந்திரச் சலனத்திலும் புத்திரகாதத்தினலும் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானுக்குமேபோலும்; ஆகலின் எங்ஙனம் முதிதாதி ஸ்ரீகள் வதனத்தை விடுவதில்லையென்னுமிலக்கணம் கூடுமெனிற்கூறல்:—துன்பமென்பதாதி போஜகப்பிராரப்த முக்கியத்தகைமையானே துக்க அதன் குறியாயமாலின்ய ஆபாசங்கள், ஒருபோதுதயமாயினும் உத்தரகணத்தில், மித்தியாத்வபுத்திபாதிதத்தன்மையால், அவற்றிற்கு அச்சித்தலேபகத்தன்மையிலதாம், எனச் சுவாபாவிகமுகாதிப் பிரசாதவிகாதமிலதாம்; முகத்தின்கண்ணே இச்சுகதுக்காதிகள் காணப்பெறுமேலாயின் காணவேசெய்யலாம் துச்சத்தன்மையானே அவன்மனதைத் தொடரமாட்டாதாம்; சித்தங்கழிந்திடவே நிர்வாணகணத்தின் விசுவசிக்குந்தன்மை நன்றாயுண்டாம், இவனுக்குச் சமதையாகிய சீதசந்திரிகையானது உதயமாம், உபசாந்தத்தையும் காந்தத்தையும் சேவியத்தையும், பர இஷ்டங்கெடுக்காமையையும், வணக்கத்தையும், ஊர்ஜிதத்தையும் சொச்சத்தையும் பிற கல்யாணங்களையும், அவனது மகத்தாகிய திருமேனியானது வகித்தொளிரும்.

பாவங்கள் என்னும் ஐசுவரியங்களானும், அபாவங்கள் என்னும் இலம்பாடுகளானும் விடமுறினும் விசித்திரமாயினும் மகான் எனினும் சம்சாரவிப்பிரமமானது அகங்காரமற்ற சாதுக்கட்கு ஆனந்தப்பொருட்டேனும் துயரப்பொருட்டேனும் ஆகமாட்டாதாம்.

(ச) கோபாதிகளும் நசிக்கும், ஐம்பொறிகள் முடுகிக்கிளராது = புறத்துப்பொலியாது, சோகம்=தைனியமும், தாவியடராது=முன்போல் எழாது, துக்கமிகாது, சுகமும் மேலிட்டெழமாட்டாது, பரவசமாக்கும் எதுவாகாது, உள்ளேகுளிர்ந்து இருதய சீதளந்தருவதாய், எவ்விடத்தும் விஷயமான, சமம்=சிவத்தினியல், தோன்றிடும்=உதிக்கும்.

துன்பமின்பாதிகள் முகத்திற்றேன்றுமெனினும் = அவ்வவ்விகாரங்களோடு காணப்படினும், வன்பில்=கற்பிதமாதலின், நெஞ்சினைநலியா, கிஞ்சில் மனமேயிறக்கின் அச்சாது

வானவனே, வானோரும் = தேவர்களும், அன்பினயப்பர், அப்புருடனுக்கு, நடைதீர் பெருமையுறும், சமாதிக்கு அப்பிரதிபந்தமான நிர்விகாரமுதிக்கும்.

ஒளிர்தல்=தைனியரகிதமும், நொய்ம்மை=நின்மலமுமாய், பணிதலுறும்=சேவிக்கத் தகுந்ததாம் வடிவுண்டாம், பாவபாவத்தால் = உற்பத்திவிபத்துக்களால், தள்ளுற்றாலும்= நாசயுக்தமாயினும், பெரியோர்=தத்துவஞானிகளுக்கு, மகிழ்வு சோர்வுக்கேதுவாகாதென்பது பொருள். (3-4-5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இப்போது ஆன்மலாபத்திற்கு அதிசுலபத்தன்மையைத் தரிசிப்பித்துக்கொண்டு அதன்பொருட்டு அப்பிரவிருத்தர்களை நிந்தித்துக்கொண்டுபசங்கரித்துக் கூறி அம்மார்க்கம் இன்னதெனவுணர்த்தல்:—புந்தி, ஊனுறென்பது.

புந்திப் பார்வைக் கெட்டுவதாய்ப் புகலா பத்தெல் லாமிறந்த
விந்தப் பொருளை மோகத்தா லெய்தா தவர்சீ சீயிழிந்தோர்
தொந்தஞ் சிரகா லப்பற்றாற் றோன்று துயரா மணிகள்செறி
பந்தப் பிறவிக் கடல்கடக்கும் பான்மை நயந்தோர் நெறிகேளாய்.

ஊனுர் பிறவிக் கடல்கடப்போர்க் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
நானு ரிந்தச் சகலமெங்ங னுடும் பரம னாகு
மானு விடய போகத்தா லாவ தென்னோ வென்னுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச் சாற்றுங் கண்டாய் சற்குணனே.

(ப - ரை) புந்திப்பார்வைக்கெட்டுவதாய் = மதியினது திருஷ்டிக்குமுடிவதாய், புகலாபத்தெல்லாமிறந்த = சொல்லாநின்ற ஆபத்துக்கள்யாவும் ஒழிந்த, இந்தப்பொருளை = இவ்வத்துவை, மோகத்தால் = மயக்கத்தினுல், எய்தாதவர் = அடையாதவர், சீசீ இழிந்தோர் = திக்திக்தாழ்ந்தவரேயாவர், தொந்தம் சிரகாலப்பற்றால் = தொந்தமாய் நெடும்போதாம் பற்றுதலினுலே, தோன்று=பிரதீதியாம், துயராமணிகள்செறி = துக்காத்தினங்கணிறைந்த, பந்தப்பிறவிக்கடல் கடக்கும்=பந்தமாகிய ஜனனசமுத்திரந்தாண்டும், பான்மை நயந்தோர் நெறிகேளாய்=தன்மையை விரும்பியவர்மார்க்கத்தைக் கேட்குதி.

ஊனுர் பிறவிக்கடல் கடப்போர்க்கு = சரீரசம்பந்தமான ஜனன சமுத்திரத்தைத் தாண்டுமவர்க்கு, உரிய=தகுதியாய, இளைப்பாறுதல் எய்த = விசிராந்தியுற, நானுர்= யானென்பதுயாது, இந்தச்சகமெங்ஙன் = இவ்வுலகம் எவ்வாறுதித்தது, நாடும்பரமன் ஆரூகும் = தியானிக்கும்பரம்பொருள் எதுவாகும், ஆனுவிடய போகத்தாலாவதென்னே = திருப்தியுறுத விடயபோகத்தினுலே ஆம்பயன்யாதோ, என்னுமதிதான் = என்னும்புத்தியே, ஆம் பரமவுபாயம்=மேலான உபாயம் ஆம், என=என்று, சாற்றுங்கண்டாய் சற்குணனே= உரைக்குங்கண்டாய் நல்லகுணத்தினையுடைய இராகவனே!

(ஸ்ரீ - வீர) புத்தி வடிவப்பிரகாசத்தினுலே சாதிக்கத்தக்கதும், பிரத்தியக்குச் சொருபத்தைத் தியானஞ்செய்யும் புத்தியினுனே ஆலோசமாத்திரத்தால் அடையத்தக்கதும், யாதி கிடைத்தமாத்திரத்தானே சகல ஆபத்துக்களும் தீர்ந்துவிடுமோ அத்தகையதும், ஆகிய பரமாத்ம வஸ்துவின்கண்ணே, எந்நாத மன்மோகத்தினுலே முயலாமல் இருக்கின்றனனே, அவனைத் திக்குத்திக்கென்று தள்ளவேண்டியதேயாம். ஆயின் அதன் பிரவிருத்தியில்

என்னே முதலுபாயமெனின்? விவேக வைராக்கியங்களேயாமெனல்:—தொந்தமென்பதாதி. ஹே குழந்தாய்! துக்காத்தினங்களின் ஆகரபூதமும், ஜனனமரண உபலக்ஷிதமும், ஆகிய சம்சார சாகரத்தைத்தாண்ட இச்சித்தவனுக்கு, அதன்கரையாகிய நிரதிசயானந்த ஆன்மாவின் கண்ணே நெடும்போது உசிதமான விசிராந்தியை அடைவான் யான்யார் இவ்வுலகந்தானியாது, பரமாத்ம தத்துவந்தானியாதாம் எத்தகையதாம், துச்சமான போகங்களினுலே யென்னேபிரயோஜனம்? என்று நிரந்தரம் அப்யஸ்தவிசார வைராக்கியவடிவமதியே முதலிற், கருதிய பரமவுபாயமாம், ஆதலின் அதனையே பற்றியிடுக,

(ச) புந்திப்பார்வைக்கு=புத்தியாற்பார்க்கப்படும் விசாரமாத்திரத்திற்கு, எட்டுவதாய் = சாத்தியமாய், மோக்ஷலக்ஷணமானபொருளை எய்தாதவர் = அடையப் பிரவிருத்தியாதவர் இழிந்தோர், தொந்தச்சிரகாலத்தால் = வெகுகால சங்கமித்தத்தால், தோன்றும், துயராம் மணிகள்செறி = அபாரமானபந்தப் பிறவிக்கடலைக்கடக்கும், பான்மையந்த புருடனது நெறிகேளாய்.

உரிய=உசிதமான, இளைப்பாறுதல் = தத்துவநிஷ்டையை யெய்த, விடயபோகத்தாலாவதென்னே என வைராக்கியபூர்வகமாய், நானுர் இந்தச்சகமெங்ஙன்=எந்தப்பிரகாரத்தாலுற்பன்னமாயிற்று, பரமன் ஆராகும்=பரமான்மா எத்தன்மையனும் என்னும் விசாரரூபமானமதிதான் பரமவுபாயம்=மோக்ஷோபாயமாம். (6-7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சியைக் காட்டற்பொருட்டு இக்குவாகுகதையைத்தொடங்கல்:—ஏற்றமென்பது.

ஏற்ற முனது குலமுதல்வ னிக்கு வாகு வெனுமன்ன
னாற்ற லுயர்வீ டடைவுற்ற வடைவு கேளா யருள்வேந்தன்
றேற்ற முடைய தன்புவனந் தொல்லை நெறியி னடத்திடுநா
ளூற்ற முடைய வுளத்தாலே யொருவன் றனே யிருந்துணர்வான்.

(ப - ரை) ஏற்றமுனது குலமுதல்வன்=மேன்மைதங்கிய உன்னுடைய குலத்தினது முதன்மையன், இக்குவாகுவெனுமன்னன்=இக்ஷ்வாகுவென்னு மன்னவன், ஆற்றலுயர்= சாமார்த்தியமுயர்ந்த, வீடடைவுற்ற=மோக்ஷமடைந்துள்ள, அடைவுகேளாய் = முறையைக் கேட்குதி, அருள்வேந்தன் = கூறிய கிருபைவடிவமான மன்னவன், தோற்றமுடையதன்புவனம் = செழித்துவிளங்கும் தனது இராச்சியம், தொல்லைநெறியில் நடத்திடுநாள் = பிராசீனமுறைமைப்படி நடாத்தும்போது, ஊற்றமுடையவுளத்தாலே = பூகமான மனத்தினுலே, ஒருவன்றனே=ஒருவனுகவே, இருந்துணர்வான்=இருந்து ஆலோசிப்பான்.

(ஸ்ரீ-வீர) உங்களுடைய மூலபுருடனுகிய இக்குவாகுவென்னும் பூபதி, எத்தகைய விசாரத்தினுலே முக்தனுகிமுன் மொழிந்தபதத்தில் விசிராந்தியை யடைந்தனனே அத்தகைய விசாரத்தை ஹே இக்ஷ்வாகு வம்சப்பிரபவனே! நீ கேட்பாயாக. இக்ஷ்வாகுவென்னும் பூபாலனுனவன் சுவராஜ்ஜியத்தைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு ஒருபோது ஏகாந்தத்தில் விருப்பவனுய், மனத்தினுலே நன்குசிந்திப்பவனுயினன். (8)

(ஸ்ரீ - வீ - அ - கை) அம்மன்னவனது ஆராய்ச்சியையே எடுத்துரைத்தல்:—சரையென்பது.

சரைசா வின்ப துன்பங்க டளர்மோ கங்கண் மயக்கங்கள்
வரையா நிலையாய்க் காண்பனவு மட்டி லாத சகத்துக்குப்
புரைதீர் மூல மேதென்று புரிந்து நினைந்தான் பூபால
னுரைசா ருலகின் மூலத்தை யுன்னு நின்று முணர்ந்திலனால்.

(ப-ரை) சரைசாவின்பதுன்பங்கள்=ஜரைமரண சுகதுக்கங்கள், தளர்மோகங்கள் மயக்கங்கள்=தளர்ச்சியைத்தரும் கலக்கங்கள் பிரமங்கள், வரையாநிலையாய்க் காண்பனவும்=நிலை கடந்து நிலைபோலத்திருசியங்களும் மட்டிலாத சகத்துக்கு = அளவில்லாத வுலகத்துக்கு, புரைதீர்மூலமேதென்று = குற்றமற்றகாரணம் யாதென்று, புரிந்து நினைர்தான்பூபாலன் = நன்ருக ஆலோசித்துப்பார்த்தான் மன்னவன், உரைசாருலகின்மூலத்தை = சகல சாஸ்திரங்களும் பிரதிபாதிக்கும் ஜகத்காரணத்தை, உன்னுநின்று முணர்ந்திலன் = நினைந்துநைந்தும் அறிந்திலன். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜராமரணசங்க்ஷோப, சுகதுக்கப்பிரமஸ்திதியோடுகூடிய இந்தத் திருசியப் பிரபஞ்சத்திற்கு யாதுகாரணமாமென்று சுயமாகவே நன்கு சிந்தித்துப்பார்த்தனன்; சிந்தித்துப்பார்த்தும் விவேகத்தினுலே உலக காரணத்தை உணர்ந்திலன். (9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பிரஹ்மலோகத்தினின்றும் எழுந்தருளிய மனுவைப்பூசித்து வினவத்தொடங்கல்:—அயனென்பது.

அயனுட் டினும்வந் தடைவுற்ற வாதி மனுவாம் பகவனைக்கண்
டியலாற் பூசித் தருட்செல்வா வின்று நீயிங் கெளிதெய்தி
முயல்வா லளித்த நின்னருளான் மோகந் தீர்ந்து நிலைநிற்கும்
பயனு லென்னை யருளென்று பாவி யரச னுரைசெய்வான்.

(ப - ரை) அயன்நாட்டினும் வந்தடைவுற்ற = சத்தியலோகத்தினின்றும் எழுந்தருளிவந்த, ஆதிமனுவாம் பகவனைக்கண்டு = முதன்மையான மனுவாகிய பகவானைத் தரிசித்து, இயலாற்பூசித்து=அன்போடும் பூசைசெய்து, அருட்செல்வா=கிருபையோடுகூடிய பிரபுவே! இன்றுநீ யிங்கெளிதெய்தி = இப்போது தேவரீர் இவ்விடத்தே சுலபமாகத் தரிசனந்தந்து, முயல்வால் அளித்த=எண்ணுமலே வலிதிற்றந்தருளிய, நின்னருளால்=தேவரீரது கிருபையால், மோகந்தீர்ந்து நிலைநிற்கும்பயனுல் = மயக்கந்தீர்ந்து நிலையாகத் திதிபெறும் பிரயோஜனத்தால், என்னையருள் என்று=என்னை யனுக்கிரகிப்பீராகவென்று, பாவி = போற்றி, அரசன் உரைசெய்வான்=மன்னவன் கூறத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர) பின்னெருகால் பிரஹ்மலோகத்தினின்றும் எழுந்தருளிவந்த தனது பிரவாகிய மனுபகவானைப் பிரஜாபதியைத் தனது சபையில் எழுந்தருளியவரை, மிகவும் பூசை செய்து, வினவியதாவது, ஆண்டுமுதலில் மனுபகவானைப் பிரார்த்தனையினுலே தன்வயப் படுத்தல்:—என்னையென்பதாதி. ஹே பகவானே கருணாநிதியே! இத்தங்களது திருவருளே! தங்களை வினவும்பொருட்டு அடியேனைச் சாமர்த்தியமாக விரைவில் ஏவுகின்றது. (10)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) வினவவேண்டிய அங்கிசத்தை வெளிப்படுத்தல்:—எங்கென்பது.

T கலக்கம்.

எங்கு நின்று வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியுருவ
மங்கு முலக மெம்மட்டு மற்ரு ருடைய தெதுகால
மிங்கீ தெதனு லெனவுணர்த்தி யேறிக் குறைந்த விப்பிறவிப்
பொங்கு மயக்கை வலையகலும் புட்போ னீங்கும் வகைபுகல்வாய்.

(ப - ரை) எங்குநின்று வந்துளதிச்சிருட்டி=இந்தச் சிருட்டியானது எவ்விடத்தினின்றும் வந்திருக்கின்றது, இதற்கெப்படி யுருவம்=இதனுக் கெவ்வாறுவடிவம், மங்கும் உலகம் எம்மட்டு=துயரால் வாடியலையும் உலகம் எவ்வளவினது, மற்ருருடையது=தனக்கயலாக யாரைப் பற்றுக்கோடாகவுடையது, எதுகாலம் = எவ்வளவு காலத்தது, இங்கு ஈது எதனுல்=இவ்விடத்து இது எக்காரணத்தினுல், எனவுணர்த்தி=என்பதைத் திருவருள்செய்ய வேண்டும்; ஏறிக்குறைந்த இப்பிறவிப் பொங்குமயக்கை=ஏற்றத்தாழ்வோடுகூடிய இச்சனனக் கிளர்ச்சிவாய்ந்த மோகத்தை, வலையகலும்புட்போல் = ஜாலத்தினின்று செல்லும் பறவையைப்போல, நீங்கும் வகைபுகல்வாய்=அகலும் பிரகாரத்தை யுரைப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) இச்சர்க்கம் எங்கிருந்துவந்தது, இதனது சொரூபம் எத்தகையது, இச் சகத்தானது எண்ணிக்கையாலும் பரிமாணத்தினுலும், எவ்வளவினது; எந்தப்போக்தாவை யுடையது எந்தச் சுவாமியையுடையது; எப்போதுயாராற்செய்யப்பெற்றது எனச் சுருதியாதிகளினுலே கூறப்பெறுகின்றது, இதனுனே சுருதியாதிப் பிரமாணமூலமாய் உபதேசபரம்பரா சம்பிரதாயத்தால் வந்ததாயிருப்பதே தங்களால் அருளத்தக்கதாம், தருக்கத்தானே சிறிது கற்பித்து அருளலாகாது, என்று சூசிக்கப்பெற்றதாம். கனமாய் வீசப்பெற்ற ஜாலத்தினின்றும் பறவையேபோல் யான் எங்ஙனந்தான் இவ்விடமசம்சாரவிப்பிரமத்தினின்றும் விடுபடுவேன். விமுச்யேய வென்பது கருமகருத்தாவில் யக் தங்குகளாம். (11)

(ச) எம்மட்டு = பரிமாணமென், ஆருடையது = பரமேசுவரனையுடையதா? அன்றிச் சீவரையுடையதா? எதுகாலம்=எக்காலத்திற்பிறந்தது? எதனுல்=எந்தக்காரணத்தினுற்ருன் சனித்தது? எனவுணர்த்தி.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) உலகத்தியற்கை யின்னதென வுபதேசிக்கத்தொடங்கல்:—என்றல் கிஞ்சில் என்பன.

என்ற லோடு மறப்புகிதா மெண்ணில் காலத் தோடேநீ
துன்று விவேக விசாலத்தாற் சொன்ன வினுவே விதிப்பொருளைப்
பொன்று விக்கு மென்றுமனுப் புகல்வான் சிறிதாக் காணுமிவை
யொன்று மில்லைக் கந்தர்ப்ப வூர்போன் மருப்பூ மியிற்சலம்போல்.
கிஞ்சில் காரணங் களுக்கெட்டாக் கிளர்வா னிலுஞ்சற் ருய்முடிவி
லெஞ்ச விலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மான்மாவாம்
விஞ்சு மந்தப் பெருங்கண்ணு டியிலே நேய விரிவிடய
பஞ்ச பூத சிருட்டியெலாம் பத்தி பாய்ந்து விளங்கிடுமால்.

(ப - ரை) என்றலோடும்=என இவ்வண்ணம் வினவவே, அறப்புகிதாம்=அத்தியந்த மாச்சரியமாம், எண்ணில்காலத்தோடேநீ=அளவிறந்த காலத்தோடேநீ, துன்று விவேக விசாலத்தால் = பொருந்தாநின்ற விவேகவிஸ்தாரத்தினுலே, சொன்னவினுவே = வினவிய வினுக்களே, விதிப்பொருளைப் பொன்றுவிக்கும் = சகல அனர்த்தங்களையும் கெடுக்கும்,

என்று = என்பதாகக்கூறி, மனுப்புகல்வான் = மனுப்பகவான் கூறுவார், சிறிதாக்காணு மிவை=அற்பமாகத்தோற்றுமிவை, யொன்றுமில்லை = எதுவுமேகிடையாது, கந்தர்ப்பவூர் போல் மருப்பூமியிற் சலம்போல்=கந்தர்வபுரமேபோலும் கானனீரேபோலும்.

கிஞ்சில் காணங்களுக்கெட்டா = அற்ப காணங்களுக்கு எட்டா, கிளர்வானிலுஞ்சற்ருய்=சூக்கும ஆகாயத்தினும் சூக்குமமாய், முடிவில் எஞ்சல் இலதாம்=அந்தமின்றி யெங்கும் வியாபித்ததாய், அழிவின்றி யிருந்ததென்றும் ஆன்மாவாம் = நாசரகிதமாய் எப்போதுமிருப்பது ஆத்மாவேயாம், விஞ்சுமந்தப் பெருங்கண்ணுடியிலே = சேடித்துநின்ற அந்தப் பெரிய தர்ப்பணத்தே, நேயவிரிவிடய பஞ்சபூதசிருட்டியெலாம் = வாஞ்சிக்கும் விஸ்தாரவிடய பாஞ்சபௌதிகசிருட்டிகளியாவும். பத்திபாய்ந்து விளங்கிடும்=பிரதிபிம்பித்துப் பிரதீதியாகும். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) அகோ ஆச்சரியம்! வெகுகாலங்கழித்து நன்றுகவிளங்கும் விவேகம் உதயமாகவே, அநேகவித அநர்த்தங்களைக் கெடுப்பதாய்ச் சாரமாயவினுவானது உன்னுற்செய்யப்பெற்றது, ஆண்டுத் தத்துவ உபதேசயோகித்தன்மையால், இதனது சொரூபம் எத்கையது என்னும் வினுவிற்கு முதலில் விடையிறுத்தல்:—சிறிதென்பதாதி. ஹே மன்னவனே! யாது சிறிது இது காணப்பெறுகின்றதோ அஃதொன்றுங் கிடையவேகிடையாது, ஆகவேபொய்யாம் உலகிற்கு அசத்துச்சொரூபமாம் அசத்தேயாமென்பது கருத்தாம்; கந்தர்வநகரம் போலும் மருத்தலவாரிபோலும். அற்றேற்சாங்கியர்கள் உபாதானத்திற் பரமசூக்குமமாகவிருப்பதேயாயகாரியம் நிமித்தங்களினுலே வெளிப்பாடடைகின்றது, என்று கூறுவார்கள், வேதாந்திகளோ சற்பிரஹ்மமே ஜகத்துவடிவமாகச் சருக்கத்தில் அடைவுறுநிற்கும், என்பர்கள், ஆகலின் எங்ஙனம் அஃதில்லையென்று கூறுதலாமெனின் அவற்றுள் முதலதன்பொருட்டுரைத்தல்:—சாக்ஷியினுலேனும் இந்திரியங்களாலேனும் யாதொன்று நம்மனோர்க்குப் புலப்படுகின்றதோ அஃதொன்றுமே தனது உபாதானத்தில் இலதாம், இருப்பதற்கு அளவையின்மையின் சம்பாவனையும் இதற்கு எதனுல் இலதாமோ அதனுல் இது மனமுதலிய ஆறிந்திரியவேத்தியமாகாதாம். இரண்டாவதன்பொருட்டியம்பல்:—அவிநாசமாக அஃதீண்டுள தேயாம், அதுசத்து ஆன்மாவெனக் கூறப்பெறும்; திருசியச் செல்வமெல்லாம் நிறைந்த இந்தச் சருக்கபாம்பரையோ அந்தப் பெரியகண்ணுடியிலேயே பிரதிபிம்பித்து இலங்காநிற்கும்; நிற்கவே, கண்ணுடிச்சத்தைக்குப் பிரதிபிம்பங்களிற்போலும், சம்சர்க்க அத்தியாசத்தினுலே பிரஹ்மசத்தையை யநுசரித்ததாகச் சகத்தானது உளதாகுக, உளதாயினும், தானுகவிருப்பானது அதற்கு இலதேயாகும், ஆகவே அது இலதாமென்றுகூறியது பொருத்தமேயாமென்பது கருத்தாம்.

(ச) விதிப்பொருளை=விரிந்த அநர்த்தத்தை.

கிளர்வானிலுஞ்சற்ருய் = ஓரிடத்தும் இதுவெனத்தோற்றுததாய், கிஞ்கில் காணங்களுக்கெட்டா=மனதுக்கும் சக்ஷுராதி இந்திரியங்களுக்கும் அதீதமாய், முடிவில் = நிரவதிகமாய், எஞ்சலிலதாய்=பரிபூரணமாய், அழிவின்றி = அவிநாசமாய், என்றுமிருந்தது= இருக்குந் தத்துவப்பொருளே, ஆன்மாவாம், விஞ்சுமந்தப் பெருங்கண்ணுடியிலே=மேலான அந்த ஆன்மாவென்னும் மகாதர்ப்பணத்திலே. (12-13)

(ஸ்ரீ வீர - அ-கை) ஆயின் வெகுவாவேன் பிரஜையாயிருப்பேன் எனச் சங்கற்பித்து, பிரஹ்மத்திற்கேஜகத்து ஜீவபாவம் என்னும் சுருதியின் கருத்துயாதாம், ஆண்டுக்கூறல்:—பிரமத்தென்பது.

பிரமத் தினவா யொளியுருவாய்ப் பிறந்து பிறங்குஞ் சக்திகடாம்
விரவிப் பிரமாண் டத்தினது மேனியாகி நின்றசில
வுரவு பலபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நின்றசில
சுரர்பொற் பதியாய் நின்றசில தோன்று சகத்தி னிலையிதுவே.

(ப - ரை) பிரமத்தினவாய்=பிரம சம்பந்திகளாய், ஒளியுருவாய்=பிரகாச வடிவினவாய், பிறந்துபிறங்கும் = உதயமாகியிலங்கும், சத்திகள்தாம் = சத்திகளானவை, விரவி = கலந்து, பிரமாண்டத்தினது மேனியாகி=பிரஹ்மாண்டங்களினது வடிவங்களாகி, நின்றசில = இருந்தனசிலவாம், உரவு பலபூதத்திரளின் = பலமாகியபல பூதக்கூட்டங்களின், உருவமாகி, நின்றசில=வடிவங்களாகி யிருந்தனசிலவாம், சுரர்பொற்பதியாய்=தேவர்களது சுவர்ணபுரங்களாய்,நின்ற சில=இருந்தனசிலவாம், தோன்றுசகத்தின் நிலையிதுவே = பிரதீதியாகும்படியான உலகத்தின் நிலைமையிதுவேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஒளியியற்கையனவாய் உண்டாயினவாய, பிரஹ்மத்தின் ஸ்புரணசக்திகளாகிய சிதாபாசர்கள் சிலர் பிரஹ்மாண்டத்தன்மையை யடைந்துள்ளார்கள், அதாவது ஸ்தூலசமஷ்டியபிமானத்தானே அவ்வுருவுடைமையை யடைந்துளார்கள் என்பதாம். சிலரோ, பூதத்தன்மையை யடைந்துள்ளார்கள் அதாவது பிருதிவியாதி யபிமானத்தானே அவ்வுருவத்தகைமையை யடைந்துள்ளார்கள். அன்னியர்களோ நான்குவிதப் பூதக்கூட்டத்தகைமையை அடைகின்றூர்கள். இவ்வண்ணம் ஜகத்தின் நிலைமையாம்.

(ச) ஒளியுருவாய்=தேசின் சுபாவத்தினுல், பிறந்து தேசுபிறங்கும் சுபாவமாதலின், பிரமத்தினவாய்=பிரமசம்பந்த முள்ளனவாய், பிறங்குஞ்சத்திகடாம் = விக்ஷேபசக்திகள், பிரமாண்டமாய் விவர்த்திப்பனவாம், சிலபிறங்குஞ் சக்திகள் பூதத்திரளினுருவமாகி = பிராணி சொரூபமாகிநின்ற. (14)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவ்வாறு பொய்யுபாதிகளில் மயக்கினுற் சிதாபாசர்கட்குப் பந்தாதி கற்பனையாம், உண்மையாக வதனடைவின்றும் எனல்:—பந்தமென்பது.

பந்த மில்லை வீடில்லைப் படர்தீர் பிரம மேயுளதா
மந்த வயிக்கிய மில்லையிரண் டில்லை யறிவே வளர்ந்தெழுந்த
சிந்து தரங்கப் பங்கத்தாற் றிகழு கின்ற நீர்போல
வந்த மில்லா வறிவுருவே விளங்கு மயலொன் றிலதாகும்.

(ப - ரை) பந்தமில்லை=கட்டிலதாம், வீடில்லை=விடுதலுமிலதாம், படர்தீர்பிரமமேயுளதாம் = நிராமயமாய பிரஹ்மமேயுளதாம், அந்த அயிக்கியமில்லை = அவ்வொருமையென்பதுமில்லை, இரண்டில்லை=இருமையென்பதுமில்லை, அறிவே வளர்ந்தெழுந்த = சித்தேவிரிந்து விளங்குகின்றது, சிந்துதரங்கப்பங்கத்தால் = கடல்கல்லோல விலோலங்களினுல், திகழுகின்றநீர்போல = விளங்காநின்ற பான்மையேபோல, அந்தமில்லா அறிவுருவே=முடிவில்லாத சித்துருவமே, விளங்கும்=இலங்கும், அயலொன்றிலதாகும் = வேறென்றில்லையாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர) பந்தமுமில்லை வீடுமில்லை நோயற்றதாய பிரமமேயுளதாம், ஐக்கியமுமில தாம் துவித்வமுமிலதாம், சம்வித்தின்சாரமே விரிந்திலங்குகின்றது; கூறிவந்த இரண்டாவது வினாவின் உத்தரத்தையுபசங்கரித்தல்:—சிந்துவென்பதாதி. எங்ஙனம் ஒருவாரியானது தாங்கபேதங்களினாலே நன்கிலங்குமோ அங்ஙனம், சித்தும் ஜகத்பேதங்களினாலே இனி திலங்கும், மாயாமாத்திரத்தன்மையானே அதுவும் ஒரு சிறிதுமிலதேயாம்,

(ச) படர்தீர்=நிராமயமான, ஒருசிந்து அநேகதாங்கபங்கங்களால், திகழுகின்ற நீர் போல=விளங்குந்தன்மைபோல, அறிவுருவே=சித்தொன்றே எங்கும் விளங்கும், அயல்= இத்திருசியம், ஒன்று=கிஞ்சிலும், இலதழாகும். (15)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இருக்கவேண்டிய நிலைமையை யினிது தெரிவித்தல்:—பந்த வென்பது.

பந்த முத்தி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முந்து பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழித்து நிலைநிற்பா
யந்த நீசங் கற்பநினை வடைந்தாற் சின்மாத் திரவறிவு
வந்து சிவத் துவமடைந்த வாரி யலையா வதுபோல.

(ப - ரை) பந்தமுத்தி நினைவுகளை=கட்டுவீட்டுக் கருத்துகளை, பயிலாதோட்டி = கருதாமல்விட்டு, உன்வசமாய் = சுவஸ்தனாய், முந்து பிறவிப்பயமெல்லாம் = அநாதியாக வந்த ஜனனமரண அச்சங்கள் யாவும், முற்றுமொழித்து = அகல அத்தியந்தமகற்றி, நிலைநிற்பாய்=ஸ்திதிபெறுவாய், அந்தநீ=அத்தகையநீ, சங்கற்ப நினைவடைந்தால்=எண்ணங்களின் மூற்படுவையேல், சின்மாத்திரவறிவு = சின்மாத்திரமேயாய சம்வித்தானது, வாரியலையாவதுபோல = நீரானது தாங்கத்தகைமையை அடைவதொப்ப, வந்து சிவத்துவமடைந்த=வெளிமுகமாகி ஜீவத்தகைமையை யடையாநிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆகலின் நீ பந்தமோக்ஷப்பிரமங்களை வெகுதூரத்தில் விட்டுவிட்டு, பவபயமில்லாதவிதத்தினனாகி அபயப் பிரஹ்மசாரமேயாதி; சொஸ்தனாகவேயிருத்தி. ஆண்டாதி யில் தூயசம்வித்திற்குச் சீவபாவத்தில் நிமித்தத்தைக்கூறல்:—ஹேபூமிபனே சங்கற்ப உன்முகத்தன்மையை யடைவுற்றனவாய சத்தியசுத்த சின்மாத்திர சம்வித்துக்கள் அப்பானது தாங்கத்தகைமையை யடைவதேபோல, ஜீவத்தன்மையை யடைகின்றன; சுத்தசைதன்யத்தின் அவ்வச்சமக்கார விசித்திரமுற்ற அவித்தையின்கண்ணே பிரதிபிம்பரூபமான சம்வித்துக்கள், சமக்காரங்கள் அந்தக்காணங்களாகப் பரிணமமுற்றவழி அவற்றில் வரைவுற்றனவாகி ஜீவத்தன்மையை யடைகின்றன.

(ச) அக்காரணத்தினால், பந்தமுத்தி நினைவுகளை = கற்பனைகளை, பயிலாதோட்டி= பிறவிப்பயமெல்லாமொழித்து, முற்றுநிலை = பிரமசாரனாய், உன்வசமாய்நிற்பாய் = சுவதந்தரனாய், அந்தச்சின்மாத்திர அறிவு = அச்சின்மாத்திரரூபத்தின் அறிவுகள், சங்கற்பநிலை யடைந்ததாய் = சங்கற்போன்முகத்தை யடைவுற்றனவாய், வாரியலையாவதுபோல் அச்சீவத்துவமடைந்தது. (16)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அறியாமற் சீவருழல்கின்றாரென்றும் அறிதற்குரிய திருஷ்டாந்தமும் உரைத்தல்:—ஆதியென்பது.

ஆதி காலத் தெழுந்தபவத் தனைய சீவ ருழல்கின்றா
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளத்துக் கொழிய வுயிர்க்கில்லை
மீது தெரியா விராகுமதி மேவித் தெரிதல் போலவநு
பூதி யளவா முயிர்காணும் பொருளாற் காணப் படுமன்றே.

(ப - ரை) ஆதிகாலத்தெழுந்தபவத்து = முன்னுதயமாய சம்சாரத்து, அனையசீவருழல்கின்றார் = அவ்வாறுயசீவரலைகின்றார், ஓதுமின்பதுன்பமயக்கு = கூறுநின்ற சுகதுக்கப்பிரமம், உளத்துக்கொழிய வுயிர்க்கில்லை = மனத்துக்கேயல்லாமல் ஆன்மாவிற்கிலதாம், மீது தெரியாவிராகு=மேலேதெரியாத இராகுவானது, மதிமேவித்தெரிதல்போல = சந்திரனைப் பொருந்தித் தெரிவதேபோல, அநுபூதியளவாம் உயிர் = அநுபவமாத்திரமாய ஆன்மா, காணும்பொருளாற் காணப்படும் = மனத்தினாலே அறியப்பெறும்; அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர) உபாதியதாக முன்னெழுந்ததாய இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே = சமஷ்டிவியஷ்டிமனத்தின் காரியத்தின்கண்ணே அச்சீவர்கள் சமுசரிக்கின்றார்கள், இங்ஙனமாகவே யாது பலிதமாயதோ அதனைக்கூறல் :—இன்பவென்பதாதி. சுகதுக்க தசாமோகங்கள் மனத்தின்கண்ணேயுளவாம் ஆத்மாவின்கண்ணிலவாம், அற்றேல் அதிருசிய ஆன்மா எங்ஙனம் திருசியமாயமனதில், சமுசாரதுக்கியாயாதல் அது விடுபட்டாதல் விவேகத்திலாதல் அவிவேகத்திலாதல் காணுதல்கூடுமெனின் ஆண்டுக்கூறல்:—மீதென்பதாதி. அதிருசியமாகிய இராகுவானது கவர்ந்த சந்திரனாலெங்ஙனம் காணப்பெறுகின்றதோ, அங்ஙனம் திருசிய அந்தக்கரணத்தால் சரம சாக்ஷாத்காரரூபவதன் பரிணமநிமித்தத்தினாலும் அநுபவமாத்திர வடிவாத்மா காணப்பெறுவதாம்.

(ச) தெரியா=தெரிதற்கரியனாயினும் இராகு, மதிமேவி, கிரகிக்கப்பட்ட இந்துவென்னும் உபாதியால் தெரிதல்போல = திருசியமாவதுபோல், அநுபூதியளவாம் = அநுபூதிமாத்திரரூபமான உயிர் = ஆன்மா, காணும்பொருளால் = திருசியமென்னுந் தேகாதியுபாதியால், காணப்படும்=அறியப்படுவன். (17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தன்னையுணரத்தானே முயலவேண்டும் தன் காணங்களையுபேக்ஷிக்கவேண்டும் எனல்:—கலையினையவென்பன.

கலைக ளாலுங் குருவாலுங் காண்டற் கரிய பரன்றனே
தலைமை யான சாத்திகஞ்சேர் தன்புந் தியினாற் றன்னாலே
நிலையில் வெளியா நெறிபோவார் நெறிசேர் காட்சி களிற்புந்தி
செலவு பற்றில் லாததுபோற் றெவ்வாங் காணங் களைக்காண்பாய்.
இனைய காணங் களைப்பற்ற விகழ்த லிரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதற்பொருள்கண் மேவு மியல்பின் மேவிடுக
வனைய பொருள்கள் புந்தியினா லகல நீக்கி யதிசீதம்
புனையுட் காணத் தினனையெப் போதும் பரம மயமாவாய்.

(ப - ரை) கலைகளாலும் குருவாலும் = சாஸ்திரங்களாலும் ஆசாரியாராலும், காண்டற்கரியபரன்றனே = அறிதற்கரியபரம்பொருளே, தலைமையான சாத்திகஞ்சேர்=முதன்மையான சாத்விகம்பொருந்திய, தன் புந்தியினாற்றன்னாலே = தனது மதியினாற்றன்னாலே, நிலை

௨ சம்சாரத் திலுழலகின்றார்கள்.

யில்வெளியாம் = நிற்கும் நிலைமையில் ஆன்மா காணப்பெறும், நெறிபோவார் = வழியிற் செல்லுவார், நெறிசேர் காக்ஷிகளில் = மார்க்கத்திலுள்ள திருசியங்களில், புந்திசெலவுபற் றில்லாததுபோல்=மதியானது விருப்புவெறுப்படையாததுபோல், தெவ்வாங்கரணங்களைக் காண்பாய்=பகையாம் கரணங்களைப்பார்ப்பாய்;

இனையகரணங்களை=இந்தக்கரணங்களை, பற்றல் இகழ்தல் இரண்டும் இயல்பல்ல = ஆதரவுசெய்தல் அனாதரவுசெய்தல் என்னும் இரண்டும் நியாயமல்லவாம், வினைசெய் உடல முதற்பொருள்கள்=காரியமியற்றும் தேக முதலியவத்துக்கள், மேவுமியல்பில்மேவிடுக = பொருந்துமுறையிலே பொருந்துறுக, அனையபொருள்கள் = அத்தகையவத்துக்களை, புந்தி யினால் = மதியினால், அகலநீக்கி=நீங்கும்படியாகவகற்றி, அதிசீதம் = மிகக்குளிர்ச்சி, புனை யுட்கரணத்தினனாய் = பொருந்தாநின்ற அந்தக்கரணத்தினனாகி, எப்போதும் பரமமயமா வாய்=என்ஞான்றும் பரப்பிரஹ்மமயமேயாவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) சாத்திரங்களினாலும் ஆசாரியராலும் பார்க்கமுடியாதவர் பரமேசுவரர், மற்றோ, தன்னுடைய சத்துவமிகுந்து அகந்தை மமதையற்றுள்ள அவத்தையி லவிரும்மதியி னாலே தன் முயல்வினாலே தன்னாலே பார்க்கப்பெறுவார் பரமேசுவரர்; அகந்தை மமதை யற்றமை தேகேந்திரியாதிகளில் எங்ஙனங்காணத்தக்கது எனத்திருஷ்டாந்தத்தானே ஸ்பஷ் டஞ்செய்தல்:—நெறியென்பதாதி. பதிகர்கள், இராகத்துவேஷாதியற்றிருக்கும் மதியினாலே யெங்ஙனம் மார்க்கத்திற்பார்க்கின்றார்களோ, அங்ஙனமே இத்தேகேந்திரியாதிகள் காணத் தக்கனவாம். சற்புருடரானே இவற்றில் ஆதரவுசெய்யத்தகாதாம், உபவாசாதியாற்பீடனம், பண்ணவொண்ணாதாம், பதார்த்தமாத்திரப் பான்மையைப்பற்றினவாய், இவை இஷ்டப் படியே இருக்கலாம்! உதாசீனபதார்த்த சாதாரணமாகத் தேகாதியை மதியினாலே நன்கு விடுத்து வெகுசேய்மையில், அதிசீதள அந்தக்கரணமுடையவனாய் நித்தியம், சுத்தாத்ம திருஷ்டியினாலே ஆன்மபாவம் மிகுந்தவனாய், இனிதுவாழ்தி.

(ச) தன்னாலே=தன் முயற்சியினாலே, சாத்திகஞ்சேர் = சத்துவகுணநிஷ்டமான, தன் புந்தியினால், நிலைமை=ஆன்மாவென்னும் பரன்றானே, பரமேசுவரன் வெளியாம்=தெரியப் படுவன், காட்சிகளில் = திருசியங்களை, செலவும் பற்றுமிலாததுபோல் = இராகத்துவேட மின்றிக் காண்பதுபோல். இனையகரணங்களை, தேகேந்திரியாதிகளில், பற்றல் இகழ்தல் இரண்டும்=ஆதாரமும் அனாதாரமும், இயல்பல்ல, உடல்முதற்பொருள்கள் புத்திவிடயங்களாய் மேவுமியல்பில்=இருந்தபடி, மேவிடுக=இருக்கின்றனவாம், பரமமயமாவாய் = ஆன்மமயனா வாய். தேகாதிகள் பதார்த்தங்கள் எனன்மாத்திரமாக வறிஞனாற் காணப்பெறவேண்டும் என்பதாம். (18-19)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தேகோகம் என்னும்புந்தியே சமுசாரமாம் ஏகோகம் என்னும் புந்தியே மோக்ஷமாம் ஆகையால் சவோகம்புந்தியைவிட்டுச் சிவோகம்புந்தியைச் செய்ய வேண்டுமெனல்:—உடலென்பது.

உடலா னென்னும் புந்திபிறப் புற்றகட்டா மொருக்காலு
மிடர்தீர் வீடு விருப்புறுவோர்க் கியல்பன் றாகு மிப்புந்தி
திடமாங் கிஞ்சின் மாத்திரமு மில்லாச் சின்மாத் திரவடிவன்
றடவா னிலுநா னணுவென்னுஞ் சமமாம் புந்தி பிறப்பறுக்கும்.

(ப-உ ரை) உடல் நானென்னும்புந்தி=தேகம் யானென்னும்மதியானது, பிறப்புற்றகட் டாம்=ஜன்ன மரணந்தரும்பந்தமாம், ஒருக்காலும் மிடர்தீர்வீடு = ஒருபோதும் துக்கமே யில்லாத மோக்ஷத்தை அடைய, விருப்புறுவோர்க்கு=விரும்பிய முமுக்ஷுக்கட்கு, இயல் பன்றாகுமிப்புந்தி = ஆதரிக்கத்தக்கதன்றாகுமிந்தமதி, திடமாம் = திரமாம், கிஞ்சின்மாத் திரமும்=சிறிதுமாத்திரமும், இல்லா = இல்லாத, சின்மாத்திரவடிவன்=அறிவுமாத்திரவுரு வன், தடமாம்=விசாலமாம், வானிலும்=ஆகாயத்திலும், நான் அணுவென்னும் = யான் சூக்குமன் என்னும், சமமாம்புந்தி பிறப்பறுக்கும்=ஒப்பாகிய திருஷ்டியே ஜனனமரணத் தைக் கெடுக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர) தேகோகமென்னும் எம்மதியுளதோ அது சம்சாரநிபந்தநியாம், இம்மதி சிறிதுமாத்திரமும் ஆதரிக்கத்தக்கதேயன்றாம், யானது முமுக்ஷுக்களானே ஒருபோதும் ஆதரிக்கத்தக்கதேயன்றாம் எச்சின்மாத்திரமுளதோ அதன்வடிவம் கக எதன்கண்ணிருக்கமாட்டாதோ அத்தகைய எச்சின்மாத்திரமுளதோ அதன்வடிவம் கக னத்தினும் சூக்குமமாம், அதுவேயான், என்னும் எச்சாசுவதமதியுளதோ அது முக்தி யேதுவாம்.

(ச) கிஞ்சின்மாத்திரமுமில்லா = விசுவ விலக்ஷணமான, சின்மாத்திரவடிவன் = சின் மாத்திரரூபன். (20)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஜடஜகத்தின் உள்ளிலும் வெளியிலும் சம்பந்தித்துள்ள சிற்பிர வேசத்தினாலே விளக்கமாவதில் ஒப்பான வடிவத்திருஷ்டாந்தம் உரைத்தல்:—தெளியு மென்பது.

தெளியு நீரி லுட்புறம்பு செறியும் வெயில்போற் பொருளனைத்தி
லொளிகொ ளான்மா நின்றிடுமா லுருவ மெல்லா முட்புகுந்து
வெளிசெய் பணிக டொறும்பொன்னின் விசித்தி ரம்போல் விளங்கிடுமா
லளிய வஃதல் லாவுருவா மான்மா வுடைய சகமாதி.

(ப - ரை) தெளியுநீரில் = நிர்மலமானநீரில், உட்புறம்பு=உள்ளும் வெளியும், செறி யும்=பொருந்தும், வெயில்போல்=சூரியப்பிரபைபோல, பொருளனைத்தில் = சகலவத்துக் களிலும், ஒளிகொள் ஆன்மா=பிரகாசம்பொருந்திய ஆன்மா, நின்றிடும்=இருக்கும், உருவ மெல்லா முட்புகுந்து = வடிவமெல்லா முள்ளேபிரவேசித்து, வெளிசெய் = வெளியே தோற்றும், பணிகள்தொறும்=பூடணங்கள்தோறும், பொன்னின் = சுவர்ணத்தின், விசித் திரம்போல = விசித்திரத்தன்மையேபோல, விளங்கிடும்=இலங்கிடும், அளிய=கருணையே வடிவமாய கார்நிறவண்ண! அஃதல்லாவுருவாம் ஆன்மா=அதுவல்லாத வடிவமாம் ஆன்மா வானது, சகமாதியுடைய=அநான்ம உலகமாதியையுடையதாக.

(ஸ்ரீ - வீர) எங்ஙனம் விமலதோயங்களின் உள்ளிலும் வெளியிலும் சூரியப்பிரபை யானது இருப்பதாமோ, அங்ஙனம் யாண்டும் எல்லாவத்துக்களிலும் ஆன்மாவானதுளதாம், எங்ஙனம்பணியாதி யாகாரத்தகைமை பொன்னிற்கே, புகுந்த அவயவவிந்யாச வைசித்திரிய மேவியாமோ, அங்ஙனமே யான்மாவிற்கும் அதத்ரூபமாய ஜகதாதித்தகைமையாம், ஜகத்த தன் மூலமாயரூபங்களாம்.

(ச) பொன்னின் உருவம் எல்லாமுட்புகுந்து வெளிசெய்=எமத்தின் வடிவத்து, ஏக தேசாங்கிசங்களின், விசித்திரம் நானாரூபத்துவமே, பணிகடொறும் விளங்கிடும் கேயூராதி

பூட்டணபாவமாம், அன்றிமற்றோர் பொருளன்று, அதுபோலுமே, ஆன்மாவின் மாயை சகாயத்தோடுகூடியதின் வடிவத்து எகதேசாங்கிசங்களின் நானாரூபத்துவமே, அளியவுருவாய்=அஃதல்லாவுருவாய், விளங்கிடும், சேதனாசேதனான் மகமென்னும் உலகலௌகிகப் பிரபஞ்ச பாவமாம் என்பதுபொருள். (21)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆன்மாவிற்குக் காலார்ணவ அகஸ்தியத்தன்மையை நிரூபித்தற் பொருட்டுக் காலத்திற்கு ஜகந்நதியுபசங்காரஸ்தான சமுத்திரத்தகைமையைச்சாற்றல்:—நாசவென்பது.

நாச வடவைக் கனல்படா நடுக்கஞ் செய்யுங் காலமெனு
மூசு கடலிற் சகத்திரளா முடுகு நதிகள் பல்லுயிராம்
வீசு தரங்கத் தொடுபாய்ந்து நிறையா தந்த வேலையையு
மாச மனஞ்செய் யகத்தியனா மான்மா வென்று மகத்துணர்வாய்.

(ப - ரை) நாசவடவைக் கனல்படா=அழிவாகிய வடவாக்கினிபரவ, நடுக்கஞ்செய்யுங் காலமெனும்=பயப்படுத்தும் காலமென்னும், மூசுகடலில்=அதிகம்பீரமாய சமுத்திரத்தில், சகத்திரளா முடுகுநதிகள்=உலகக்கூட்டமாம் வேகமான யாறுகள், பல்லுயிராம் = பலசீவராம், வீசுதரங்கத்தொடு=எறியாநின்ற அலைகளுடன், பாய்ந்தும்=புகுந்தும், நிறையாது=பூர்ணமாகாது, அந்த வேலையையும்=அக்கடலையும், ஆசமனஞ்செய்=உள்ளங்கை நீராய்ப் பானஞ்செய்யும், அகத்தியனாமான்மா=ஸ்ரீ அகஸ்தியமகாரிஷியாகிய ஆன்மாவை, என்றும் அகத்துணர்வாய்=எப்போதும் உள்ளத்தேயறிவாய்=தியானிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) விநாசமேயாகிய வடவாக்கினியுடன் விசிஷ்டமாய்ப் பீமமாய் உள்ள காலமகார்ணவத்தைநோக்கிப் பிராணிகளின் காயங்களாகிய தரங்கங்கணிறைந்த ஜகத்ஜாலநதிகள் செல்லுகின்றன, சென்றனவாயினும் இன்றளவும் சர்வ ஜகத்ஜாலபக்ஷணம் செய்தபோதினும், திருப்தியை யடைவுறாத காலவாரிதியின் எப்பான கருத்தாவுளனோ, அவ்வான்மாவென்னும் ஸ்ரீ மகாகஸ்தியனை யெப்போதும் ஹே மன்னவனே தியானஞ்செய்தி.

(ச) பல்லுயிராம் வீசுதரங்கத்தொடுஞ் சகத்திரளா முடுகுநதிகள் நாசவடவைக்கனல்=விநாசமென்னும் வடவாக்கினியால், படர்=வியாப்தமான, நடுக்கஞ்செய்யுங் காலமெனுமூசு கடலில்=பிரளயகாலமென்னும் மகார்ணவத்தில், பாய்ந்தும், நதிகள் சமுத்திரத்திற்போல் ஜகச்சாலங்கள் பிரளயகாலத்தில் நசிப்பனவென்பது பொருள். இப்போதும் இனிவருங் கற்பகோடிகளிலும் நிறையாதந்த வேலையையும்=சர்வசங்காரியென்னுங் காலசமுத்திரத்தையும், ஆசமனஞ்செய்=சங்கரிக்கும், அகத்தியன்=அகஸ்தியனினும் மகாமகிமையுள்ளவனான ஆன்மாவை என்றும் பாவிப்பாய். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அநான்மாக்களை நிடேதித்து ஆன்மாவையே யனுசந்தானம் செய்துகொண்டிருத்தியெனல்:—தான் என்பது.

தான லாதாய் முன்சொன்ன சகத்தின் றிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யான்மா வென்ப தறத்தள்ளி
ஞான சற்பா வந்தன்னை நனிமேற் கொண்டு மறைந்தோனா
யீன மில்லா மதிவேந்தே யிச்சை யான படிநிற்பாய்.

(ப - ரை) தானலாதாய் = ஆன்மாவல்லாததாய், முன்சொன்ன = பூர்வம் புகன்ற, சகத்தின்றிரளாய்=உலகத்தின்தொகுதியாய், உடலமுதல் = தேகமுதல், 'ஆனபொருளின் சாலத்தை=உண்டான வஸ்துவின் கூட்டத்தை, ஆன்மாவென்ப தறத்தள்ளி=ஆன்மாவென்பதை யத்தியந்தமகற்றி, ஞானசற்பாவந்தன்னை = சச்சிதானந்தமாகிய தன்னை, நனிமேற்கொண்டு=நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, மறைந்தோனாய் = கூடனாய், ஈனமில்லா மதிவேந்தே=இகழ்வற்ற புந்திவாய்ந்த மன்னவனே, இச்சையானபடி நிற்பாய் = பிராரப்தத்திற்கொத்தபடி விவகரிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) இத்தேகாதி திருசியஜால அநான்மாவின்கண்ணே, ஆன்மத்தன்மையை விட்டுச் சத்துவமென்னும் நிர்வாசனிபாவத்தை மிகவுமடைந்து, சுகப்படி கூடமாயிருத்தி.

(ச) தானலாதாய்=அநான்மாவாய், உடலமுதலான பொருளில், திருசியத்தில், ஆன்மாவென்பது ஆன்மாபிமானத்தை, அறத்தள்ளி, ஞானத்தை நனிமேற்கொண்டு, மறைந்தோனாய்=கூடாகாரனாய், இச்சையானபடி நிற்பாய். (23)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) நித்தியலப்தமாய ஆன்மாவின்கண்ணும் அலப்தத்தன்மைப் பிராந்தியினாலே சோகமாமென்றுகூறல்:—தனமென்பது.

தனங்க ளூடே துயின்மகவைத் தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி
மனங்கன் றுதல்போற் சராமரண மருவா தம்மை யறியாமற்
செனங்கள் சலித்துக் கெட்டேனான் செறியு நாத ரிலாதவனான்
அனங்கொள் காயம் போமளவி லழிந்தே னாவா வென்றழுவார்.

(ப - ரை) தனங்களூடே துயில்மகவை=குசங்களின் மத்தியில் தூங்கும் குழந்தையை, தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி=மாதாவானவள் மறந்துபோய் மிகவுந்தேடி, மனங்கன்றுதல் போல்=உள்ளம் வாடுதலொப்ப, சராமரண மருவாதம்மை=ஜராமரணாதியொன்றும் என்றும் பொருந்தாதான தங்கள் வடிவத்தை, அறியாமல்=உணராமல், செனங்கள்=உலகர்கள், சலித்து=சலிப்படைந்து, கெட்டேனான்=யான்பொன்றிப்போனேன், செறியுநாதரிலாதவனான்=பொருந்தும் நாயகர் இல்லாதவனான், அனங்கொள்காயம் = சோற்றினை மெத்துந் தேகம், போமளவில்=போகும்போது, அழிந்தேனாவாவென்றழுவார் = செத்தேன் அந்தோ அந்தோ என்று ரோதனஞ்செய்வார்.

(ஸ்ரீ - வீர) குசகோடரத்துள் நன்றாக உறங்குகின்ற சுதனைஜனனியானவள் மறந்து, புத்திரப்பொருட்டெங்ஙனம் அழுகின்றாளோ, அங்ஙனம் ஆன்மாவின்பொருட்டிச்சனமழும்; அஜாராமரணமாய் ஆன்மாவையறியாமல் மிகமிகவுந் துக்கிப்பார்கள், அந்தோ கெட்டேன்யான், அநாதன் நான், என்றும் காயங் கழியுங்காலையில் நஷ்டன் ஆயினேன் நான் என்றும் அழாநிற்பர்.

(ச) தாய்தான்=ஒருதாயென்னும் நாரி, தனங்களூடே=தனங்களின் மத்தியில், துயின் மகவை மறந்து, அவ்விடத்துறுவதை யறியாமல், மிகத்தேடி=பக்கங்களிலும் சயனத்திலுங் காணாதவளாய் ஐயோ எங்குற்றாய் புத்திரவென அதின் நிமித்தமழுது, மனங்கன்றுதல் போல், அத்தியந்த சன்னிகிதமான ஆன்மாவையுமறந்து, இச்சனங்கள், ஆன்மாவைத்தேடி அறியுநிமித்தமயர்வார், என்று வருவித்துக்காண்க, இச்சனங்கள், சராமரணமருவாத் தம்மை=அஜாராமரணமான ஆன்மாவை, அறியாமல், காயம்போமளவில்=தேகநாசமாம்போது,

கெட்டேனன், நாதரிலாதவன்நான் அழிந்தேன் என்றுமயர்வார், ஆஆ இரண்டும் இரக்கக் குறிப்பு. (24)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சங்கற்பத்தாற் றுயரமிகுமாதலின் அது தீர்ந்து ஆன்மநிஷ்டனா கிச் சுகமாக விருத்தியென்றுரைத்தல்:—வாரியலையென்பன.

வாரி யசைந்த வசைவில்பல வடிவா மதுபோற் சங்கற்ப
நேரி னாலே சிற்பிரம நெடிது விரியுஞ் சங்கற்ப
பார களங்க மறவிட்டுப் படர்ந்த வறிவை யான்மாவிற்
றீர நிறுத்திச் சந்தேகத் திறங்க ளெல்லாந் தீர்ந்தோனாய்.

அலைவி லலையா துயர்பரம வான்மாப் போல நிலைநின்று
நிலைகொள் சுகியா யிவ்வரசு நெடிது புரப்பாய் நிருபதியே
தலைமை யான்மாத் தன்னிடத்தே தன்ன தான வசைவுகளாற்
றொலைவி லாத விளையாட்டைத் தொடர்பிற் செய்யும் பாலரைப்போல்.

(ப - ரை) வாரியசைந்த வசைவில்=கடலசைந்த அசைவினாலே, பலவடிவாம்=நானா வடிவமாம், அதுபோல்=அதுபோல, சங்கற்பநேரினாலே=எண்ணங்களின் வயத்தினாலே, சிற்பிரமம் நெடிதுவிரியும் = சித்துவடிவமான பிரஹ்மமானது விஸ்தாரமாக விரிந்துவிளங் கும்; சங்கற்பபாரகளங்கமறவிட்டு=எண்ணங்கள் என்னும் கசோமானமாசை யத்தியந்தம் விட் டொழித்து, படர்ந்தவறிவை=விரிந்த வுணர்வை, ஆன்மாவில் = தன்னுடைய சொரூபத் தின்கண்ணே, தீரநிறுத்தி=அத்தியந்தம் திடமாகநிலைபெறுத்தி, சந்தேகத்திறங்கள் எல்லாந் தீர்ந்தோனாய்=ஐயந்திரிபுகள் எல்லாம் அகன்றவனாகி;

அலைவில் அலையாது = விவகாரங்களிலும் நிருவிகற்பமேயெய்தி, உயர்பரம ஆன்மாப் போல=மேலான பரமேச்சுரனேபோல, நிலைநின்று=ஸ்திதிபெற்று, நிலைகொள் சுகியாய்= நிலைபெற்ற ஆனந்தியாய், இவ்வரசு=இவ்விராஜ்ஜியத்தை, நெடிது புரப்பாய்=தீர்க்ககாலம் காப்பாற்றுவாய், நிருபதியே=நரேந்திரனே, தலைமையான்மா = முதன்மையாய ஆன்மா, தன்னிடத்தே=தனதிடத்தில், தன்னதான அசைவுகளால்=தனததீண்மான சலனங்களினால், தொலைவிலாத விளையாட்டை=சருக்காதிலீலையை, தொடர்பிற்செய்யும் பாலரைப்போல்= முறைமையிலேயே இயற்றும் குழந்தைகளைப்போல.

(ஸ்ரீ-வீர) எங்ஙனம் வாரி நன்கசைதலினாலே நானாகாரம் காணப்பெறுகின்றதோ அங் ஙனம், சங்கற்பவசத்தினாலே சிற்பிரமமானது காரிய பரம்பரையினாலே யெங்கும் வளராநிற் கும்; ஹே புத்திரனே! நீ சங்கற்பகளங்கங்களினாலே விடுபட்டசித்தத்தை ஆன்மாவின் கண்ணே நன்குதாபித்துச் சமூலசர்வசம்சார உபசமமாங்காலத்தில், பிராரப்த போகோப யோகியாய வதன்றோற்ற அவசேடத்தால் உபசாந்தசமானனாய், விவகாரப்பொருட்டுத் தேகேந்திரியாதி ஸ்பந்தத்திலும் அதற்கு ஆபாசமாத்திரத் தன்மையுண்மையின் அசையாத பிரஹ்மமேபோல ஈண்டுவிவகார பூமியின்கண் சொஸ்தனாய்ச் சுகியாயிருத்தி; இந்த இராஜ்ஜி யத்தையும் காப்பாற்றுவாயாக. சாசுக்குண்டாம் சாதேசத்திற்கு ஆபீயத்தன்மையானே அசித் தத்தன்மையுண்மையின் ஹியென்பதற்குத் தியாகிச்சாதியென்பதாம். ஆணையிற் செலுத்தி யென்பதுபொருள் இதன்விரிவை ஸ்ரீ வீரசேகர கௌமுதியின்கண்ணேகாண்க.

அசைவிலும் அசையாததேபோல வீண்டிருத்தியெனக் கூறப்பெற்றது, ஆண்டுப்பிரஹ் மம் யாதின்பொருட்டு மாயையால் அசைகின்றது, எங்ஙனந்தான் அசையாமலிருக்கின்றது, என்னும் இக்குவாகுவின் அறியும்வேட்கையைக் குறிகளினாலே குறித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ மனு பகவான்கூறல்:—இப்பரமான்மாவானவர் பிரசவதருமிணியாய அவித்தையாற்றலால், அறி யான்பொருட்டுச் சருக்கவடிவ அசைவுகளினாலே பாலனைப்போலத்தாமே விளையாடுகின்றார்.

(ச) வாரி=ஜலமானது, அசைவில்=அசைவுவசத்தினால், பலவடிவு = தரங்கபேனபுற் புதாதிரூபமான நானாகாரமாக, ஆவதுபோல்=பார்க்கப்படுவதேபோல, சிற்பிரமம் = சித்து ரூபமாகிய பிரமம், சங்கற்பநேரினாலே = சங்கற்பவசத்தினால், நெடிதுவிரியும் = எங்கும் வியதாதிரூபமாக விரிந்ததாய் நானாரூபமாகக் காணப்படும், சங்கற்ப பாரகளங்கமறவிட்டுப் படர்ந்த, அறிவை = சித்தத்தை, ஆன்மாவிற்றீரநிறுத்தி, சந்தேகத்திறங்கள் எல்லாந்தீர்ந் தோனாய்=சங்கற்பவுபாதனாய்.

அலைவில்=விக்ஷேபத்திலும், அலையாது = அசைவின்றி, நிலைநின்று = நிர்விகாரனாய், பரமவான்மாப்போல், ஈசுவரான்மாவாகியே, நிலைகொள்சுகியாய், இவ்வாசு நெடிதுபுரப் பாய்=இந்த இராச்சியத்தைப்பாலிப்பாய், மநு:—தலைமையான்மா = வியாபகமான ஆன்மா, தன்னதான = சர்க்கான்மகங்களான அசைவுகளால், பாலரைப்போல் விளையாடுவனென் பதாம். (25-26)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இவருக்குச் சத்திவயமாயிருத்தலைச்சாற்றல்:—அழிக்குமென்பது.

அழிக்குந் தன்சத் தியினாற்பின் னழித்துத் தன்பா லமர்ந்திடுமா
விழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி யிதற்குத் தன்பா லெழுந்தானே
பழிக்கும் பந்த மெப்படியோ பற்றற் றகலு மப்படியே
யொழிக்குஞ் சத்தி தானேவந் துதய மாகு மிவனுக்கே.

(ப - ரை) அழிக்குந்தன் சத்தியினால் = சங்கரிக்குந் தன்னாற்றலினால், பின்னழித்து = பின்புசங்கரித்து, தன்பாலமர்ந்திடும்=தன்னிடத்திலேயே வீற்றிருக்கும், இழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி = நிந்திக்கத்தக்ககட்டுறும் ஆற்றலானது, இதற்கு=இவருக்கு, தன் பாலெழுந் தானே=தம்மிடத்திற்றானாகவே உதயமாம், பழிக்கும்பந்த மெப்படியோ = இகழும்பந்த மானது எவ்வாறோ, பற்றற்றகலும் அப்படியே=துவந்துவம் வீய்ந்தோடிப்போம் அவ் வாறே; ஒழிக்குஞ்சத்தி = சங்காரசக்தியானது, தானேவந்துதயமாகுமிவனுக்கே = பர மான்மாவாகிய இவருக்கே சுயமேவந்துற்பன்னமாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர) அறிந்தவன் பொருட்டோ தஞ்சங்காரவடிவமான வித்தியாசத்தினாலே மூல சகிதசர்க்கத்தைச் சங்கரித்து, பாதிதத்தன்மையானே கூடஸ்த அத்வய ஆன்மாவின்கண்ணே எப்போதுமே இருப்பார் என்பதாம்; சுயமிவருக்கவ்வாறு ஆற்றலானது உதயமாம், எதிற்பந்த முண்டாமோ; ஆண்டு இராகத்தினாலே பிரவிருத்தமாயவருக்கு, சருக்கசக்தி யுதயமாவதே போல, வைராக்கியத்தினாலே நிவிருத்தமாயவருக்குச் சங்காரசக்தியுதயமும் சுயமாகவே யுண்டாமென்றுகூறல்:—ஒழிக்குமென்பதாதி. சுயமிவருக்கவ்வாறே சக்தியானதுண்டாகின் றது, எதனால் விடுபடுதலாமோ.

(ச) பின்தானே, அழிக்குந்தன்சக்தியினால் = சங்கரிக்கும் சுபாவமுள்ள சத்தியால், சக லத்தையும் அழித்து, தன்பால்=ஆன்மாவின்கண்ணே, அமர்ந்திடும், ஆல் அசை, தேற்றத்

றத்தில்வந்தது; இதனுக்கு = இவ்வான்மாவுக்கு, தானே, அப்படியே = அத்தன்மையான சத்தியுதயமாகும், எந்தச்சத்தியால் பந்தமுறும்; ·எதனல், தானேயொழிக்கும், அத்தன்மையான சத்தியும், இதனுக்குத்தானே உதிக்கும், பந்தமோக்ஷவேதுக்களான சத்திகளிரண்டும் ஆன்மாவுக்குச் சுபாவசித்தங்கள் என்பதுபொருள். (27)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆண்டுளாத ஆன்மாவானது, ஜீவஜகத்சாதாரண சத்தாசாமானியவடிவமாக விபாவிக்கத்தக்கதாகவே, அதன்விசேஷ வடிவமானபாகிய அத்தியான்மிக பதார்த்தக்கூட்டங்களின் கற்பனையில் திருஷ்டாந்தங்களைக்கூறல்:—மதியென்பது.

மதியோ டிரவி கதிர்வன்னி மணிக ளிற்சே ரொளிகளைப்போற்
முதிரு மரங்கள் கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற்
பிதிருந் துளிகள் போற்சாலப் பிறங்கும் பிரமத் திடைதோன்றும்
கதிகொள் புந்தி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிச்சகமே.

(ப - ரை) மதியோடு இரவிகதிர் வன்னிமணிகளில் = சந்திரனோடு சூரியன் வன்னிதப்த அயம் இரத்தினாதிகளில், சேர்=பொருந்தியுள்ள, ஒளிகளைப்போல் = பிரகாசங்களைப் போலும், முதிருமரங்கள்=முற்றியவிருக்ஷங்களின், கனியிலையை முதலாயினபோல=பத்திர பலாதிகள்போலும், அருவிகளில் = அருவிகளினின்றும், பிதுருந்துளிகள்போல் = சிதறும் பிந்துக்கள்போலும், சாலப்பிறங்கும் பிரமத்திடையே = அத்தியந்தம் ஜகத்சாக்ஷியாய் விளங்கும் பிரஹ்மத்தின்கண்ணே, கதிகொள் புந்திமுதலாக=சதாயெதாவதொன்றையெண்ணிக்கொண்டிருக்கும் மதியாதியாக, கற்பிதஞ்சேரிச்சகம் = மித்தையான விவ்வுலகமானது, தோன்றும்=ஆரோபிதமாகிப் பிரதீதியாகும்; தேற்ற ஏகாரம்பிரிக்கப்பட்டு இடையோடு கூட்டப்பட்டது.

(ஸ்ரீ - வீர) சந்திர இரவி அக்கினி காய்ந்த இரும்பு ஆரதனாதிகளின் பிரபைசுவாலைகளின் பேதங்களானவை எங்ஙனங் கற்பிதங்களாமோ, விருக்ஷாதிகளின் பத்திராதிகள் எங்ஙனமோ, அருவிகளின்கணங்கள் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே இந்தஜகத்வைசித்திரியமும், அதனைக்கவரும் மதியாதிவைசித்திரியமும் அதிஸ்புடமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரஹ்மத்திற்கற்பிதமாம். தப்த அயக்கிரகணம் மாயாசபல திருஷ்டாந்தப்பொருட்டாம்.

(ச) மதியும் இரவியும் கதிரென்னுங் காய்ச்சியவிரும்பும் வன்னியும் மணிகளும் முதலாகிய பிரகாசத்திரவியங்களிற் சேரொளிகள் அபின்னமாயினும் பின்னமாகக் கற்பிக்கப்படுவனபோலவும், மரங்கடம்மின் இலையை முதலாயினபோலவும், அருவிகளிற்றுளிகள்போலவும், இச்சகஞ்சேர் புத்திமுதல்=ஜகத்புத்தி பூதபுத்தி, பௌதிகபுத்தி என்பதாதியாக, சாலப் பிறங்கும் பிரமத்திடைக்கற்பிதமாய்த் தோன்றும். (28)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) மாயைச்சித்திர மகிமையைக்காட்டல்:—அது என்பது.

அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயைச் சித்திரந்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்கவுந்தா
னிதமா யுயிரை யுயிர்காணு திருக்க மயக்கு மியாரையுமே.

(ப-ரை) அதுதான்=தோன்றியவதுவே, அறியார்க்கு=தெரியாதவர்க்கு, இடர்நல்கி=துன்பத்தைப்பயந்து, அதுவே யதுவல்லாததுபோல் = அதுதானே அதுவல்லாததேபோல,

T அஷியும். ௨ கிஇத.

றிதமாய்நிற்கும் = நிலைபெற்றதாய்நிற்கும், இம்மாயைச்சித்திரந்தான் அற்புதமே = இந்த மாயையினது வைசித்திரியமானது மிகவும் ஆச்சரியகரமானதே, பொதுவாயங்கமத்தனையும்=சாமானியமாய் அவயவங்கள் அவ்வளவினும், புணர்ந்து பிறிவற்றிருக்கவுந்தான்=சம்பந்தித்து வேறுபாடற்றிருக்கவும்தான், ·இதமாய் உயிரையுயிர்காணுது = அநுகூலமாய் ஆன்மாவை யான்மாக்காணுது, இருக்க=இருக்கும்படியாக மயக்கும், யாரையுமே = பிரமிக்கச் செய்யும் யாவரையுமே.

(ஸ்ரீ-வீர) அஞ்ஞர்கட்குத் துக்கத்தைக்கொடுப்பதாய் அதுவே யதுவல்லாததுபோலத் திதமாயிருக்கும்; சர்வகதசொப்பிரகாச ஆன்மாவின் அதரிசனமும், அசத்தாய் அப்பிரகாசமாயினும் உலகத்தினது வெளியாயதரிசனமும், ஆச்சரியம்பொருந்தாததைப் பொருந்திவிக்கும் சமர்த்துடைய மாயையின்பலத்தினாலேயேயாமெனல்:—அந்தோ ஆச்சரியம் குழந்தாய்! பாகிய விசுவவிமோகினியாய இம்மாயையினது விசித்திரத்தை யென்னென்றிசைப்பேன்! உள்ளிலும் வெளி அத்தியான்மிக பாவங்களேய்ந்த சர்வ அங்கங்களிலும் அவயவங்களிலும், காண்பதில் யிலும் வியாபித்திருந்தபோதிலும் ஆன்மாவையான்மா எக்காரணத்தினாலே லையோ.

(ச) அதுவே = அந்தப்பிரமான்மகமே, அவித்தையின் வசத்தினால், அதுவல்லாதது போற்றிதமாய்நிற்கும், அதனை யறியாதவர்க்கிடர்நல்கும், இச்சித்திரமான மாயைதான் யாரையு மயக்குமற்புதமே, யாதினாலெனில் உயிர்தான் = ஆன்மாவென்னும்புருடன், அங்கமனைத்தினையும்புணர்ந்து பிறிவற்றிருக்கவும்=சகலமான அவயவங்களிலும் வியாபித்திருக்க (29)
வும், உயிரை=ஆன்மரூபத்தை, காணுது=அறியான் என்றதாயிற்று.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆயின் எப்பாவனையினாலே யான்மாவைக்கண்டு சுகியாதல்கூடு மெனின் அறைதல்:—பரமவென்பது.

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிற்
பிரம கவச னின்பமுள பெரியோ னாகு நானென்னும்
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற் பொருளனைத்து
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய்.

(ப - ரை) பரமவிண்ணேசகமெல்லாம் = பரம ஆகாசமேயுலகமியாவும், என்று பாவித்தாசையறில்=என்பதாகச்சிந்தித்து அவாவிடில், பிரமகவசன் இன்பமுள பெரியோனாகும்=பிரமத்தையே கவசமாகவுடையவன் ஆனந்தவடிவமாகிய மகாத்மாவாவன், நான் என்னும் பொருளைநீக்கி=அகமென்னும் அருத்தத்தையகற்றி, நினைவின்மை வடிவாம்நினைவால்=அபாவரூபியாயபாவனையால், பொருளனைத்து முருவமில்லை=சகலவத்துக்கட்கும் காரணத்தைத்தவிர வடிவமேகிடையாது, நிராலம்பம் = விவர்த்தமாதலினாலே பற்றுக்கோடற்றது, உணர்வுசாந்தம் எனநினைவாய் = அறிவுவடிவம் உபசாந்தமாயிருப்பது என்று சிந்திப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) சித்தூதர்சமயஞ் சர்வஞ்செகந்தானென்றே பாவித்து = கண்ணாடியில் நகராதிபோலப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணுலகம் பிராதிபாசிகமேயாமலது வாஸ்தவமல்லவாம், என்பதாகவே பாவனைசெய்து; (இதுபாடபேதம்,) யாவன் எல்லாவாசையையும்விட்டுச் சொஸ்தமாயிருப்பனோ அவன் பிரமகவசன் = மோகசரங்களினாலே பிளக்கமுடியாதபிரஹ்மமே கவசம் எவனுக்கோ அத்தகையன், சுகியாவன், அகமர்த்தத்தை யடியோடும்விடுத்து அபாவரூபியாம் பாவனையினாலே, சருவம்சூனியம் நிராலம்பம் சித்துரூபம் என்றே பாவித்திடுக.

(ச) பரமவிண்ணே = சிதாகாசமயம், சகமெல்லாமென்று = சர்வஜகத்தும மென்று, பாவித்து=பாவித்தவனுய், ஆசையறில்=ஆசையின்மையனுயிருக்கின், அங்ஙனமிருப்பவன், பிரமகவசன்=பிரமத்தாலே பரிபூரணன், பிரமபாவனையாலே கவசம் இரக்ஷகத்தையுடையவன் அவனே இன்பமுளபெரியோனுகும் = ஜீவன்முக்தனுகும், நானென்னும்பொருள் = இவ்வகங்காரத்தை நீக்கி அதனுல், நினைவின்மைவடிவாம் நிருபாதிகமாதலின் விவகரித்தற்கரிதாகும், நினைவால் = கருத்தால், பொருளனைத்தும் = சர்வஜகத்தையும், நிராலம்பம் = நிராசிரயமாய், உணர்வு=சித்துருபமான, உருவமில்லையென=சூனியமென்னுஞ் சித்ராகாசமாமென்று, நினைவாய்=பாவிப்பாய். (30)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஏற்றத்தாழ்வாம் வேற்றுமைமாற்ற வுபதேசித்தல்:—இதுவேயென்பது.

இதுவே நன்றி தன்றென்னு மிதுவே வித்தா மிடரொழுங்குக்
கதுதான் சமமா மங்கியில்வெந் தழிந்தா லிடருக் கவசமென்
பொதுவா நலந்திங் கெனும்பேத மபாவ மென்னும் பொருவாளால்
விதமாம் புருட வருத்தத்தான் மெல்ல மனதில் வெட்டுதியால்.

(ப - ரை) இதுவேநன்று=இதுதானேநல்லது, இதன்றென்னும்=இது அல்லவென்னும், இதுவேவித்தாம்=இதுதானேவிரையாம், இடரொழுங்குக்கு = துக்கபரம்பரைக்கு, அதுதான்சமமாம் அங்கியில் = அது ஆனது ஒப்பாகிய அக்கினியில், வெந்தழிந்தால் = வெதும்பிக்கெடின், இடருக்கவசமென் = துக்கத்திற்கு இடமெங்கே, பொதுவாநலந்திங்கெனும்பேதம் = சாமானியமாகவேயுண்டாம் இரம்மிய அரம்மியவேற்றுமையானது, அபாவமென்னும் பொருவாளால்=அபாவனையென்றுசொல்லப்பட்ட வெட்டும் வாளாயுதத்தினுலே, விதமாம் புருடவருத்தத்தால் = நானுவிதமான புருடப்பிரயத்தனத்தினல், மெல்லமனதில் வெட்டுதி=பையச்சித்தத்தின்கண் வெட்டித்தள்ளுவாய். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) இது இரம்மியம் இதுவல்லவென்னும் ஏற்றத்தாழ்வான கற்பனையானது உனது துக்கசந்ததிக்குக்காரணமாம், சாமிய அக்கினியினுலே அதுதக்தமாகவே, துயரத்திற்கு இடமெங்கே. ஹே மன்னவனே! அபாவனைச் சமாதியப்பியாசத்தானே சருவதிருசிய விஸ்மிருதிவடிவ அத்திரத்தானே, இரம்மியாரம்மிய பதார்த்தங்களின் விபாகித்தன்மை = பிரியாப்பிரியத்தன்மை=வைஷம்மியகற்பனை, அதுவோ இராகத்துவேட ஹேதுவாம், சமதிருஷ்டிதார்ட்டிய இலக்கண புருடப்பிரயத்தன அதிசயத்தானே, விரைவில், தன்னுள்ளிலேயே, கெடுத்தல்வேண்டும்.

(ச) இதுநன்று ஈதுநன்றன்று என்னும், இதுவே=பேதபாவனையே இடரொழுங்குக்குவித்தாம், அதுதான்=அவ்வித்து, சமமாமங்கியில் = சாமியாக்கினியால், வெந்தழிந்தால், இடருக்கவதியதாம் = துக்கத்துக்கவசரமெங்கே, நன்மைதீமையுரு, அபாவனுருபமென்னும் பொருவாளாலும், தனது புருடவருத்தமிகுதியாலும் மனத்தையேவெட்டுதி. (31)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இன்னபடி நீ யிருக்கவேண்டுமென்றிதத்தை யுபதேசித்தல்:—நினையென்பது.

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீண்ட பெரிய வன்காடு
தனைநீ நினைவின் மையினுலே தடிந்து பரம பதமேவி
வினைதீ ருனது விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிற்பாய்
புனைதா ரிக்கு வாகுவெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே.

(ப - ரை) நினைவால் முடிக்கும்=பாவனையினுலே யெய்தப்பெறும், கருமமெனும் நீண்ட பெரியவன்காடுதனை=வினைகள் என்பதான விஸ்தாரமான கடினவனமானது தன்னை, நீ=அரசனேநீ, நினைவின்மையினுலே = அபாவனையினுலே, தடிந்து = கெடுத்து, பரமபத மேவி = பரம்பொருளையடைந்து, வினைதீர்=சோகங்களைநீக்குதி, உனது=உன்னுடைய, விவேகத்தைமேவி = பகுத்துணர்வைப்பெற்று, என்றும் நிலைநிற்பாய் = எப்போதும் நிலைபெற்றிருப்பாய், புனைதார்=வெற்றிமாலையைத்தரித்த, இக்குவாகுவெனும் = இக்ஷுவாகுவென்னும், புகழால் நிறைந்தபூபதியே = கீர்த்தியால் நிறையப்பெற்ற பூமிபாலனே.

(ஸ்ரீ - வீர) சமாதிலக்ஷண அபாவனத்தினுனே பாகியார்த்தபாவனத்தையும் அதன் பிரயோஜகமாய தர்மாதர்ம இலக்ஷண கருமகானனத்தையும், விலயம்செய்வாயாக; ஆகாயத்தினும் அதிகசூக்குமமாகிய பரமசிவத்தையடைந்து, அதன்பலத்தினுலே, சோக ஹேதுவானது பற்றுதொழியவே, விசோகனுகவேயிருப்பாய். போ=அரசனே!

(ச) நினைவு=பேதபாவனையையும், அதனுலேமுடிக்கும்=கட்டுறும், கர்மமெனும் வன்காடுதனையும், நினைவின்மையினுலே, அபாவமென்னும் வாளால், தடிந்து=வெட்டி, பரமபத மேவி=வாசனையின்றூனவத்தை நன்றுயடைந்து, வினைதீர் = விசோகனுகியே ஸ்திதமாய் நிற்பாய். (32)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) ஆநந்தப்பிராப்தியையும் அனர்த்த நிவிருத்தியையும் அடைந்தவன் யாவன் எனில் அறைதல்:—உலகினென்பது.

உலகின் பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக் கப்பாலாய்க்
கலக மடவார் பொருளென்னுங் காத னழுவி நானென்னுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடு மவனே பரானந்த
மிலக வடைந்தோ னெடுங்கால மிவனே துன்ப மில்லாதோன்.

(ப - ரை) உலகின்பரப்பை=விசுவவிஸ்தாரத்தை, உள்ளாக்கி=அந்தர்க்கதமாக்கி, உன்னும் நினைவுக்கு அப்பாலாய்=சிந்திக்குஞ்சிந்தைக்கும் அதீதமாய், கலகமடவார் = சண்டையிடுவதே முக்கியகருமமென்றுகொண்ட அறியாமைநிறைந்த மங்கையர், பொருள் = தனுதி, என்னுங்காதல்நழுவி=என்பதான ஆசையகன்று, நான் என்னுங் குலவுமிருள்போய்=அகமென்பதாக வியாபித்த அந்தகாரம்நீங்கி, விவேகநிலைகூடுமவனே=விவேகஸ்திதியை யடையும் புண்ணியவானே, பராநந்த மிலகவடைந்தோன் = பரமானந்தம் வெளிப்படவடைந்தவன், நெடுங்காலம் = தீர்க்ககாலம் அல்லது எப்போதும், இவனே = இவ்வதிகாரியே, துன்பமில்லாதோன்=துயரம் சிறிதுமணுகாதோன்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே மைந்தனேநீ, முதலில் விவேகவிலாசவானுகி, சமாதியினுலேவாகிய விவகார ஆபாசங்கழிந்தவனுகி, பூர்ணவடிவத்தானே, நிறைந்துதாங்கிய புவனவிஸ்தாரத்தையுடையவனுகி உல்லாசனுகி, அபரிச்சின்னப் பிரஹ்மானந்தத்தின் எங்கும் எவ்வகையானும் எப்போதும் எழும் ஆவிர்ப்பாவத்தை யறிந்தவனுகி யடைந்தவனுகி, அதன் அகண்ட ஏகத்

T சீடுருக்கும்.

தன்மையை யடைவுற்றவனுகி அதனுனே சமுசாரரோயகன்றவனுகி, ஐந்தாவது ஆருவது பூமிகளில், நெடும்போதுறைந்து முடிவில் ஏழாவதுபூமியின்கண் ஆத்தியந்திக விக்ஷேப வைஷம்மியசமத்தினுலே சமனுகி அச்சந்திரிகைப் பூர்ணத்தன்மையினுலே தூயவனுகி, ஆத்தியந்திக வாசனையஞ்ஞான களங்கக்ஷயத்தினுலே சொச்ச ஆகாரனுகி, அபயசித்துருவுடையவனுக ஆவாய்; அல்லது நான்குபாதங்களினுலே நான்காவதே முதலான நான்குபூமிகள் முறையே காட்டப்பெற்றனவாமென்றேனும் உணரத்தக்கனவாம்.

(ச) உலகின்பரப்பையுள்ளாக்கி = பரிபூரணன்மபாவனையால் மிகநிறைந்த புவனவிஸ்தாரனுகி, உன்னு நினைவுக்கப்பாலாய்=பேதபுத்திரகிதனுய், இருள்போய்=அஞ்ஞான விலாசம்போய், விவேகநிலை கூடுமவனே=விஞ்ஞானவிலாசவானே, பராநந்த மிலகவடைந்தோன், பிரமானந்தனுய் நிச்சலனும் அதனுலே துன்பமில்லாதோன்=நிராமயனும். (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பரமசூக்குமமான பிரஹ்மத்தையடைந்து என்பதாகயாது யோக பூமிகையப்பியாசபலம் கூறப்பெற்றதோ அதன் உபாயபூதமான பூமிகைவேற்றுமைகளை வருணித்தல்:—சாந்தனென்பது.

சாந்த னுகிச் சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னேசந் ததநினைவா யென்று மனுமீண் டுரைசெய்வா
னுய்ந்த நூலா னல்லோரா லறிவை வளர்க்க வேண்டுமுத
லேய்ந்த யோகத் தினுக்குமுதற் பூமி யிதுயோ கிக்குநவம்.

(ப - ரை) சாந்தனுகி=உபசாந்தனுகி, சமநிலையாய் = ஒப்பாகியஸ்திதியாய், சாலநொய்தாய்=அத்தியந்தம் சொச்சமாய்ச்சூக்குமமாய், அறிவுருவை=சித்துருபத்தை, வேந்தனே = மன்னவனே, சந்ததம்=எப்போதும், நினைவாய்=சிந்திப்பாய், என்று = எனக்கூறி, மனு மீண்டுரைசெய்வான்=ஸ்ரீ மனுபகவான் மீளவும்கூறுவதாவது, ஆய்ந்த நூலால் = விசாரஞ்செய்யும் சாஸ்திரத்தால், நல்லோரால் = சாதுக்களால், அறிவை வளர்க்கவேண்டுமுதல் = விவேகத்தை விருத்திசெய்யவேண்டும் ஆரம்பத்தில், எய்ந்தயோகத்தினுக்கு = மோக்ஷசாதனமாகப் பொருந்தியயோகத்துக்கு, முதற்பூமியிது=பிரதமபூமிகையிதுவாய், யோகிக்குநவம்=புதியவற்புத யோகிக்கென்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) முற்பாதிக்குரைமுன்வந்ததாகும், சாஸ்திர சற்சனசம்பந்தங்களானே பிரஞ்ஞையை முதலில் நன்கு வளர்க்கவேண்டும், யோகியினுடைய யோகத்துக்கே இதுமுதற் பூமிகையென வியம்பவேண்டும், வேண்டவே சாதனசதுட்டய சம்பாதனசகிதத்ததும், ஸ்ரீ குருசாஸ்திர சகபாடியாதி சகாயத்ததும் ஆகிய சிரவணம் முதற்பூமிகையென்பதாதி நிஷ்கர்ஷை உற்பத்திப்பிரகரணத்திற் காட்டப்பெற்றதே யீண்டுணரத்தக்கதாகும்.

(ச) சாந்தமாகி=உபசாந்தமாய், சமநிலையாய்=ஆன்மசுகமாய், சாலநொய்தாய் = அதிநிர்மலமாகிய, அறிவுருவை=சித்துருபத்தை, சந்ததம்நினைவாய் = ஸ்ரீ மநு, மீண்டு ஞானசத்த பூமிகளைச் சங்கிரகமாகத் தெரிவிப்பவராய், உரைசெய்வார், சாஸ்திரசற்சங்காதிகளாற் பிரஞ்ஞையை வளர்ப்பது யோகத்துக்கு முதற்பூமி யென்பது பொருள். இதுவே முன்பு சுபேச்சையென்று சொல்லப்பட்டது, யோகியாகிய நினக்காம். (34)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சத்த பூமிகளையும் கிரமமாகச்சாற்றல் :—அயர்வில், அறிவில், என்பன.

அயர்வில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்ருகும்
பயிலு நாலாம் விலாபினியே படர்வா தனைப் பற்றறுக்கு
மயர்வில் சுத்த நல்லறிவின் மயவா நந்த வடிவைந்தாந்
துயில்சாக் கிரம்பா திகளில்லாத் தொடர்சீ வனின்முத் தியுமிதுவே.

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்ருலுஞ்
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தியைப்போற் றிகழு மாரு முயர்பூமி
பிறிவில் சமமா யறநொய்தாய்ப் பெரிது நன்ருய்ச் சாந்தமதாய்
வெறிய துரியங் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியன்பூமி.

(ப - ரை) அயர்வில் விசாரமிரண்டாகும்=ஓய்வில்லாத விசாரமானது இரண்டாவது பூமியாம், அசங்கபாவம் மூன்ருகும் = அசங்க சொருபத்தின்பாவனை மூன்ருவது பூமியாம்; பயிலும் விலாபினியே நாலாம்=அப்பியசித்த விலாபனியென்னும் பாதசாதினியே நான்காவது பூமியாம், படர்வாதனையைப் பற்றறுக்கும்=விரிந்தவாதனையை வேரறுக்கும், அயர்வில் சுத்த=மயக்கமற்றதூய, நல்லறிவின்மய=நல்லசின்மய, ஆனந்தவடிவு = இன்பருபமானது, ஐந்தாம்=ஐந்தாவதுபூமியாம், துயில்சாக்கிரம்பாதிகளில்லாத்தொடர்=சுழுப்தி நனவு அர்த்தமில்லாத சம்பந்தமுடையதாமிது, இதுவே ஜீவனின்முத்தியும் = இதுதானே ஜீவன்முத்திப்பதமுமாம்.

அறிவிலாமை வடிவாகி=கேவலம் ஞானமயமாகி, அகலானந்தம் ஒன்ருலும் = அபரிமிதசுகமேகத்தானே, செறியும்வடிவாய்=பொருந்தியருபமாய், சுழுத்தியைப்போற்றிகழும்= துயிலைப்போன்றிலங்கும், ஆரும் உயர்பூமி=ஆருவதாகிய மேலானபூமி, பிறிவில்சமமாய் அறநொய்தாய்=வேற்றுமையின்றியொப்பாய் அத்தியந்தம் தெளிவாய்ச் சூக்குமமாய், பெரிது நன்ருய்=மிகவுமழகியதாய், சாந்தமதாய் = உபசாந்தமாய், வெறியதுரியங் கேவலமாம்= சும்மாவிருக்குந்துரியங் கேவலமாம், வீடே=மோக்ஷமே, ஏழாம்வியன்பூமி = ஏழாவதாகிய அற்புதபூமியாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) விசாரணையென்னும் மனனம் இரண்டாவது பூமியாம், அசங்க அத்விதிய ஆன்மாவின் பாவனைவடிவநிதித்தியாசனம் மூன்ருவதுபூமியாம், தத்துவசாக்ஷாத்காரத்தினுலே அஞ்ஞானுதிப் பிரபஞ்சத்தின் பாதகசாதகமென்னும் விலாபனி நான்காவதுபூமியாம், இது வாசனையையும் அதன்பற்றுக்கோடாய அவித்தையையும் விலயம்செய்வதாம், தூய அறிவுமயச்சமாதிபரிபாகத்தினுலேயுண்டாய பிரசித்த மகா ஆனந்தருபம் ஐந்தாவதாம், அத்தசையைத் திருஷ்டாந்தத்தானே அநுபவத்தேற்றல்:—துயில் என்பதாதி. எங்ஙனம் நித்திரைச்சேடத்தினுலே பாதிதுயின்றும் பாதிவிழித்துமிருக்கும் புருடன் பாகியசப்தாதிகளைக் கேட்டபோதினும், உள்ளே துயிற்சுகவாசக்தனுய், உத்தராதி விவகாரத்தை யிச்சிப்பதிலேயோ அங்ஙனமே, இப்பூமியினின்றும் எழுந்தகாலையிலும், இதன்கண்ணே சீவன் முக்தியாகியிருப்பன்; இயற்கையாகவே கெடாததாகிய பிரஹ்மாகார அநுபவவிருத்திருபமானது ஆருவது பூமியாகும், அதனையே நன்குரைத்தல்:—ஆனந்தமென்பதாதி. ஆனந்த ஏககனுகாரமாய்த் துயிலொத்ததிதியாமது; அதன்பின் எப்போது அவ்விருத்தியும் க்ஷயமாமோ அப்போது இலங்காநின்ற பிரஹ்மமே பூரணமாய்ச் சுவப்பிரகாசமாயெஞ்சும், அவ்வாறு ஜீவிக்குந்திதி ஏழாவதுபூமியாம், அதுவேயெம்மால், சாந்தனுகியென்பதாதியானே முன்னர் மொழியப்பெற்றது; ஆருவது பூமியானது துரிய அவஸ்தையாம் உபசாந்தமிக்கதாம், முதற்பூமி மூன்

றற்கும் இனிக்கூறும் முறையானே ஏ̥கீகாரத்தால் ஆருவது துரியமாம்; அநந்தரம் கேவல முக்தியேயாய், சமதையாய், சொச்சதையாய், சௌமியமாயிருப்பது ஏழாவதுபூமியாம்.

(ச) விசாரமிரண்டாகும் அசங்கபாவம் மூன்றாகும், இதுவே மனதுக்குத்தனுத்துவத்தைச் சம்பாதிப்பதாகலின் றனுமானசியென்று முன்பு கூறப்பட்டது, நாலாவது வாதனையைப்பற்றறுக்குமாதலின் விநாசினியெனப்படும், விலாபினியென்பது வடமொழிப்பாடாந்தரம், முன்பு வாசனையின் விலயத்தினாற் சித்தம் சத்துவமுறுதலாற் சத்துவாபத்தியெனப்பட்டது, சுத்தம்=நிர்வாசனையும், நல்லறிவின்மயமுமான ஆனந்தத்தின், வடிவு=ரூபம், ஐந்தாம், இதுவே=இப்பூமியே, துயில்சாக்கிரம்பாதிகளில்லாத்தொடர்=பாதிசுழுத்தியும் சாக்கிரமுமானவிவகாரம் சீவன்முத்தியாம், உம்மையால் இதில் இங்ஙனம் விவகரிக்குஞ் சீவன்முத்தனிருப்பன் என்றதாயிற்று,

ஆருவது, அறிவில்லாமை வடிவாகி = அசம்வேதனரூபமாயும், ஆனந்தமொன்றாலும் செறியும்வடிவாய், ஆனந்தத்தைக் கனகாரமாகியும், சுழுத்தியைப்போற் றிகழும், சாந்தமதாய் = உபசாந்தமுமாகிய அப்பூமி சாக்கிரதாதித்திரயாதீதமாதலின், துரியம்=துரியாவஸ்தை கேவலமாம்வீடு = முத்தியேயாம்; இவ்வசம்வேதனரூபமே பதார்த்தாபாவனை 'யென்று முற்கூறப்பட்டது; அது சமமாய் எங்கும்பரிபூரணமாய், பெரிதுநன்றாய், அறநொய்தாய், அது ஏழாம்பூமி, நிருவாணத்துருவாய் துரியாதீதமென்னும் பதம் மேலானவவஸ்தை, வாழுமிவ்வேழாம்பூமி விடயம் விடுதலினாற்சீவிப்பவர்க்கு விடயமன்றாம், விதேகமுத்தர்க்கு ஏ̥கவிஷயமாமென்பது பொருள். இந்தச்சொருபநிட்டை அருபமாய்ச் சொச்சமான துரியமென முற்கூறப்பட்டது எனப் பிற்கவியோடன்னுவயிக்க இது வடமொழிப்பொருள். (35-36)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சத்தமிக்கும் அஷ்டமிக்கும் யோகிஜீவன அஜீவனமாத்திரம் சிறப்பாம் அயவிலையாம், இலதாகவே அபேதமேயாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—மன்னு என்பது.

மன்னு விடயம் விடுதலினால் வாழு மிவ்வே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணத்துருவாய்ச் சான்ற துரியா தீதபத
மென்ன வுரைத்தார் சிலர்வேறே யிவ்வே ழவத்தை களின்முன்னஞ்
சொன்ன வவத்தை யொருமூன் றுந் தொடர்சாக் கிரமாக் கருதுவதாம்.

(ப - ரை) மன்னுவிடயம் விடுதலினால் = பொருந்தாநின்ற விடயவாசனைகளை விட்டொழித்தலால், வாழும் இவ்வேழாம்பூமிதன்னை=ஜீவிக்கும் இந்த ஏழாவது பூமியை, நிருவாணத்துருவாய்=மோக்ஷவடிவமாய், சான்ற துரியாதீதபதமென்னவுரைத்தார் சிலர்=மேம்பட்ட துரியாதீதபதம் என்பதாகப்பெரியார்கூறுகின்றார், வேறே=அயலே, இவ்வேழவத்தைகளில்=இச்சத்த அவத்தைகளில், முன்னஞ்சொன்ன அவத்தை யொருமூன்றும்=முன்னர்மொழிந்த அவத்தைகள் மூன்றும், தொடர்சாக்கிரமாக் கருதுவதாம்=சம்பந்தித்த நனவதாக எண்ணப்பெறுவதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஏழாவது பூமியே துரியாதீதமெனப்பெயரிய அவத்தையாம் அது நன்றாகப் பிரபலத்தை யடையவே விதேகமுக்தியென்னும் நிர்வாணரூபிணியாம், அதுவும் ஜீவிக்கும் யோகிகட்கு விடயமல்லவாம், ஈண்டுப்பூர்வ அவஸ்தாத்திரயமோ நனவென்பதாகவே நிலைபெறும். (37)

௨ [illegible].

௦ முக்கியம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சேடித்தவற்றையும் அவத்தைகட்குட்படுத்தியுரைத்தல் :—சகமென்பது.

சகங்கள் கனவிற் றோற்றவாந் தன்மை நாலா வதுகனவா
நிகழா நந்த மொன்றாலு நெருங்கு வடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம் போத மின்மை வடி வாகித்
திகழ்ந்த வாரு மவத்தையினைச் சிறந்த துரிய மெனலாகும்.

(ப - ரை) சகங்கள் கனவிற்றோற்றவாம்தன்மை=உலகங்கள் சொப்பனம்போலப் பிரதீதியாந்தன்மை, நாலாவது கனவாம்=நான்காவதுபூமியே கனவாம், நிகழானந்தமொன்றாலும்=விளங்காநின்ற இன்பம் ஏகத்தாலுமே, நெருங்கும்வடிவம் ஐந்தென்று = செறிந்தவடிவம் ஐந்தாவது பூமியென்று, புகன்ற அவத்தை=கூறிய அவஸ்தை, சுழுத்தியதாம்=நித்திரையாம், போதமின்மைவடிவாகி=உணர்வில்லாமை ரூபமாகி, திகழ்ந்த = விளங்கிய, ஆரும் அவத்தையினை=ஆருவது பூமியை, சிறந்ததுரியமெனலாகும்=விசேடமாகிய துரியமெனக் கூறலாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர) நான்காவது சொப்பனமெனக் கூறப்பெறும் யாண்டுச்சகம் சொப்பனதுல்லியமாமோ, ஆனந்த ஏகதனீபாவத்தால், சுழுப்தியெனப்பெயரியதாம் ஐந்தாவது, அசம்வேதனரூபமாய ஆருவதோ, துரியபதப்பெயரைத் துன்னுவதாம். (38)

(ச) கனவில்=கனவுபோல், தன்மையாதலின்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அதனையே புகழ்ந்து அந்த அவத்தையிலேயே சருவ திருசியங்கட்கும் பிரத்தியக்கான்மாவின்கண் நன்றாகவிலயமாதலின் ஆத்தியந்திக ஜீவன்முக்தத்தன்மையாமெனக்கூறல்:—தரியாவந்தவென்பன.

தரியா மனவாக் கெட்டரிதாய்த் தனதே சுண்மை வடிவான
துரியா தீதப் பதவவத்தை தூய வேழா முயர்பூமி
பிரியா துள்ளே வசமான பிரத்தி யாகா ரத்தாலே
தெரியா தாகிக் காண்கின்ற திரள்க ளனைத்தும் போமாகில்.
அந்த மகாசத் தையினாலே யவனே முத்த னையமிலை
வந்த போக சுகதுக்க வகையாற் றூக்கா தறநிறைந்த
புந்தி யுளனு யான்மாவிற் பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்குமெனி
லிந்த மனித னிலைதானே யிங்கே தோன்று முயர்முத்தி.

(ப - ரை) தரியாமனவாக் கெட்டரிதாய்=நிலையாத மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் கோசரிக்கமுடியாததாய், தனதேசுண்மைவடிவான=சுவப்பிரகாச சத்துரூபமான, துரியாதீதப்பதவவத்தை = தூரியாதீதபத அவஸ்தையானது, தூயவேழாமுயர்பூமி = பரிசுத்தமாயவுயர்ந்த ஏழாவதுபூமியாம், பிரியாதுள்ளேவசமான=பின்னப்படாமல் உள்ளே வயப்பட்ட, பிரத்தியாகாரத்தாலே = பிரத்தியாகாரம் என்பதாலே, தெரியாகி = காணப்படாதாகி, காண்கின்றதிரள்கள் அனைத்தும்போமாகில் = திருசியக்கூட்டங்கள்யாவும் சாம்புமாயின்.

அந்தமகாசத்தையினாலே = அப்பெருஞ்சமதையினாலே, அவனேமுத்தன் ஐயமிலை = அம்மகானேமுத்தன் சந்தேகமில்லை, வந்த போகசுகதுக்கவகையால் = கருமவயமாகவந்த

௨ ரஸத்தன்மை.

போகங்களாகிய இன்பதுன்பவகைகளானே, தாக்காதறநிறைந்த புந்தியுளனய் = சம்பந்த முருது அத்தியந்தம்பூர்ணமாகிய மதியுள்ளவனய், ஆன்மாவிற்பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்கு மெனில்=பிரஹ்மாபின்னப் பிரத்தியக்கான்மாவின்கண் நன்ருகத்திதியடைந்து சந்தோடித் திருக்குமாயின், இந்தமனிதன் நிலைதானே = இவ்வதிகாரியின் நிலைமைதானே, இங்கே தோன்றும் உயர்முத்தி=ஈண்டிலங்கும் மேலானமுத்தியாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) துரியாதீதபதாவஸ்தை சத்தம உத்தமபூமியாம், .மனவாக்குகளினலே கவ ரத்தகாததாம், சொப்பிரகாசபதவடிவதாம், உள்ளே பிரத்தியாகிருதிவயத்தினலே திருசிய மானது எண்ணப்படாமல் ஒழியுமேலாயின், சத்தம பூமிகைப்பிரசித்தமான அம்மகாசமதை யினலே முக்தனேநீயாவாய் என்பதிற் சந்தேகமேகிடையாது. போகசுகதுக்க அம்சங்களி னலே தீண்டப்பெருத தியுடையவனகி, இத்தகைய மதியையுடைய வதிகாரியானவன் சசரீ ரனயிருந்தபோதினும் அசரீரனயிருந்தபோதினும் ஜீவன்முக்தனேயாவன், அந்த அவஸ்தை யின்கண்ணே ஜீவன்முக்தனுக்கு :எத்தகைய அனுபவமாம் எனின் அதனையுரைத்தல்:— யானிறக்கவுமாட்டேன் வாழவுமாட்டேன் யான்சத்துமல்லேன் அசத்துமல்லேன் என்பதாக ஆன்மாராமனய், அதிகாரியிருப்பன் அவன்முக்தன் எனவேகூறப்பெறுவன்.

(ச) உயர் = உத்தமமான, ஏழாம்பூமி துரியாதீதப்பதவவஸ்தையுமாம், சித்தத்தின் உள்ளே, வசமான பிரத்தியாகாரத்தால்=நிரோதமான வேதுவினல், காண்கின்றதிரள்கள் அனைத்தும், தெரியாதாகிப்போமாகில், அப்போது, அந்தமகாசத்தையினலே=அம்மகாசமதை யான வேதுவினல், ஆவாய்முத்தன் = முத்தனவாய், ஐயமிலை, போகமென்னும் விடயங்க ளில், உறும், சுகதுக்கவகையால், சுகதுக்காங்கிசங்களால், தாக்காது அறநிறைந்த புந்தியுள னய், மனிதன் = செந்து, ஆன்மாவிற்பொருந்தி மகிழ்ந்துநிற்குமெனில், இந்தநிலைதானே யுயர்முத்தி. (39-40)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அந்தச்சிவன்முக்தனது பெருமையையே மேலும் உரைத்தல்:— பொங்கு ஒன்றில் திரணவென்பன.

பொங்கு தொழின்மே வினன்சாந்தன் புகல்வீட் டுறைவோன் சந்நியாசி
யங்க முள்ளோன் சரீரமிலோ னெனினு மவனே முனியாகு
மெங்கு மிறவே னுயிர்வாழே னிலனு முளனு மலனிவனே
தங்கு நான்கிஞ் சிலுமிலனென் றுன்னித் தீரன் றளர்வணுகான்.

ஒன்றி லணுகே ணுன்சரைபற் றுள்ள மமதை யகங்கார
மென்ற வொன்று மிலனென்றே யெண்ணித் தீர னிடரணுகான்
றுன்று குணமூன் றிலன்சரைசா விலனுன் சுத்தன் றாவறிஞ
னின்ற சாந்தன் சமரசனு னென்று நினைத்தோன் றுயரணுகான்.

திரண நுனிகள் விசும்பிரவி தேவ ருரகர் நரரிடத்தில்
விரியு மறிவே நானென்று விளங்குந் தீரன் மெலிவணுகான்
புரியுங் குறுக்கு மேல்கீழென் போதப் பெருமை யுலாவியதென்
றரிதி னனந்த விசாரஞ்செய் ததனைய றிந்தோ னழிவில்லோன்.

(ப - ரை) பொங்குதொழில் மேவினன் = மிகுதியாய கிரியைகள் உடையவன், சாந் தன்=அவையில்லாதவன், புகல்வீட்டுறைவோன் சந்நியாசி=சொல்லாநின்ற இல்லறத்தோன் துறவறத்தோன், அங்கமுள்ளோன் சரீரமிலோன் = தேகத்தோடு கூடியவன் கூடாதவன், எனினும்=என்ருலும்! அவனே முனியாகும் = அம்மகானே மகரிஷியாவன், எங்கும் இற வேன் உயிர்வாழேன்=எவ்விடத்திலும்மரியேன் உயிர்தரியேன், இலனும் உளனும் அலன்= அசத்தனும் சத்தனும் ஆகேன், இவனே=இம்மகானே, தங்குநான் கிஞ்சிலும் இலன்=இருக் குமியான் சிறிதும் வடிவில்லாதவன், என்று உன்னி=என்பதாகவெண்ணி, தீரன்றளர்வணு கான்=தைரியவான் கிலேசத்தையடையான்.

ஒன்றில் அணுகேன் நான்=யாதொன்றிலும் சம்பந்தியேன்யான், சரைபற்று உள்ளம் மமதை யகங்காரம்=ஜரை இராகம் மனம் மமதையகந்தை, என்ற=என்று சொல்லப்பட்ட, ஒன்றுமிலன் என்றே = யாதொன்றும் இல்லாதவன் என்பதாகவே, எண்ணித்தீரன் = நினைந்து தைரியவான், இடரணுகான்=துன்பமடையமாட்டான், துன்றுகுணமூன்றிலன்= அநாதியாகப் பொருந்துவவென்று புகலாநின்ற மூன்று குணங்களுமில்லாதவன், சரைசாவில ஞன்=ஜராமரணவர்ஜிதன்யான், சுத்தன்றாவறிஞன் = பரிசுத்தன் மெய்ஞ்ஞானி, நின்ற சாந்தன் சமரசன்நான்=நிலைபெற்ற பரம உபசாந்தன் ஒப்பாயரசமுடையவன்யான், என்று நினைத்தோன்=எனவெண்ணினேன், துயரணுகான்=துன்பத்தை யடையமாட்டான்.

திரண நுனிகள்=துரும்பின் அக்கிரபாகங்கள், விசும்பிரவி=விண்ணருக்கன், தேவர் உரகர் நரர் இடத்தில் = நரநாக வமரர்களிடத்தில், விரியுமறிவே = வியாபித்திருக்குஞ் சித்தே, நான் என்று=அகமென்பதாக, விளங்குந்தீரன்=இலங்காநின்ற தைரியவான், மெலி வணுகான்=தளர்ச்சியை அடையமாட்டான், புரியுங்குறுக்குமேல்கீழ்=அளவிடாநின்ற திரி யக்கு ஊர்த்துவம் அதவென்னு மிடங்களில், என்போதப்பெருமை = என்னுடைய ஞான மகிமை, உலாவியதென்று=வியாபித்துள்ளது என்பதாக, அரிதின்=அருமையாக, அனந்த விசாரஞ்செய்து=அளவிலாத ஆராய்ச்சிசெய்து, அதனையறிந்தோன் = அந்த வத்துவைச் சாக்ஷாத்கரித்தவன், அழிவில்லோன்=நித்தியனவன்.

(ஸ்ரீ-வீர) விவகாரியாகுக, உபசாந்தனகுக, கிரகத்தனகுக சந்யாசியாகுக, யானென்று மல்லேன் என்றெண்ணிச் சீவன்சோகியான்; பற்றிலன்யான் அசரன்யான், இராகமற்றவன் யான், வாசனையற்றவன்யான், நிர்மலன்யான், சிதாகாசன்யான் என்றெண்ணிச்சோகியான்! யான் ஆதியும் அந்தமுமில்லாப் பரஞ்சுடர், சுத்தன் புத்தன் அஜராமரன், சாந்தன் சமரசன் சமாசமாபாசன் என்றெண்ணிச்சோகமடையான், மிகவுந் துச்சமாயிராநின்ற திரணநுனி களில், மிகமகத்தான அம்பரத்தில், மிகப்பிரகாசமான சூரியனிடத்தில், நர உரகவமாரிடத் திலும், எப்பிரசித்ததர சன்மாத்திரமுளதோ அதுவே பிரத்தியக்குச் சின்மாத்திரயானகவுள் ளேன் என்று நன்ருக அகண்டமகாவாக்கியார்த்தத்தைச் சிந்தித்து மறுபடி சோகத்தை யடையவேமாட்டான்; குறுக்கும் மேலுங்கீழும் அறிவாகிய என்னுடைய மகிமை வியாபகம் என்று அந்தப் பரமான்மாவின் மகிமையையுணர்ந்து எவன் மாணுதிதுக்கத்தைப்பஜிப்பன், அவ்வநந்த விலாசத்தின் மகிமையையறிந்து எவனும் துயரையடையான் என்பதாம், அங் ஙனமே சுருதியு மறைகின்றது.—இந்த நித்தியப்பிரமத்தின் மகிமைதான் நந்துதலிலையே மூந்துதலிலையே, அந்தமாதனமாம் பதமுணர்ந்தறிஞன், சந்ததம் மறவினைச் சம்பந்த முருனே.

(ச) அவனே=முற்கூறிய பிரகாரம் மதியுடைய அவனே = அப்புருடனே, தொழின் மேவினன் எனினும், உபசாந்தன் எனினும், கிருகஸ்தன் எனினும் சந்நியாசியெனினும், சரீரமிலோன் எனினும் சரீரமுளோன் எனினும், முனியாகும், சருவப்பிரகாரத்தாலும் முத்தனே யாமென்பதுபொருள்; நானிறவேன் உயிர்வாழேன் = பிராணன்களின் றியாகமும் தாரணமும் தேகதர்மமேயாமன்றி ஆன்மதர்மமன்றென்பது பொருள். நான்இலனும் உளனும்அலன் = உண்டில்லையென்னும் விவகாரங்களுக்கு விஷயனன்றாதலின் என்க; நான் கிஞ்சிலுமிலன்=விசுவவிலக்ஷணமான சித்துருபன் என்றுன்னி தீரன் இவனாய், சேவிப்பினும் தளர்வனாகான்.

சமத்காரன்=சாந்தியொடு சமனாய் விளங்குகின்றவன்.

விளங்கி=அறிந்து, உலாவியது=வியாபகமாயிருக்கின்றது. (41-42-43)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஜீவன் முக்தர்களின் ஜீவனமும் விடயபோக அதீனமாயிருத்தலின் விடயம் ஒழிந்தவழி அறியானைப்போலவே துக்கமடைவன் என்றாசங்கித்து விசேடத்தை விளம்பும்பொருட்டு, அறியானுக்கு விடயநாசமாம்போது துக்கோற்பத்திப்பிரகாரத்தைக்கூறல்:—திரவென்பது.

திரவா சனையோ டெப்பொருள்க ளனுப விக்கச் சேர்ந்துளவோ
துரிசி லதுவே சுகஞ்செய்யுஞ் சுகமே தளிக்கு மதுவிரைவில்
வெருவு காலத் தானசிக்கு மதனாற் றுன்பம் விளைபொருட்டாம்
பெரிய சுகதுக் கங்களுக்குப் பிரிவற் றிருக்கை பிரசித்தம்.

(ப - ரை) திரவாசனையோடு = திடமாகியவாதனையுடன், எப்பொருள்கள் = எந்தவஸ்துக்கள், அனுபவிக்கச் சேர்ந்துளவோ = அநுபவிக்கும்படியாக நேர்ந்திருக்கின்றனவோ, துரிசிலதுவேசுகஞ்செய்யும்=குற்றமற்ற அவையே இன்பத்தை இயற்றும், சுகமேதளிக்கும்= இன்பத்தை யாவையியற்றாநிற்குமோ, அது = அவையெல்லாம், விரைவில் = வேகமாக, வெருவுகாலத்தால் நசிக்கும்=பயங்கரகாலத்தினாலே அழியும், அதனால்=அக்காரணத்தினால், துன்பம் விளைபொருட்டாம்=துயரமுண்டாதற்பொருட்டாம், பெரிய சுகதுக்கங்களுக்கு = பெருத்த இன்பதுன்பங்கட்கு, பிறிவற்றிருக்கை=அவிநாபாவமானது, பிரசித்தம்=வெட்டவெளியேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) வாசனையாற் கட்டுப்பட்டு எவ்வர்த்தம் சேவிக்கப்பெறுகின்றதோ அது சுகத்தையீகின்றது, யாது சுகப்பொருட்டாமோ அதுவேவிரைவில் வத்துநாசத்தாற்றுக்கப் பொருட்டாம், ஆகையாற் சுகதுக்கங்கட்கு, உடனிகழுதியமம் வெட்டவெளியேயாம்.

(ச) திரவாசனையோடு=மிகக்கட்டுற்ற திடசங்கமாக, சேவிக்கப்படுமிப்பொருள் சுகத்தைச்செய்யும், எப்பொருள் சுகவேதுவாக வறியப்படும், அதுவேவிரைவில் விநாசவேதுவினாற்றுக்கவேதுவாம், சுகதுக்கங்களுக்கு அவிநாபாவநிஷ்டத்வம் பிரசித்தமாம்; ஆகலின் அவைகூடவே பிரவிருத்திப்பனவாம், கூடவே நிவிருத்திப்பனவுமாம். (44)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஜீவன்முக்தர்கட்கு அதனினும் வைலக்ஷண்யத்தன்மையைக் கூறல்:—நிருவென்பது.

நிருவா சனையி னாலு நேர்வா சனையி னாலும்
பொருள்தா னடையி னதனாலே யின்ப துன்பம் பொருந்தாவாம்
வரும்போ திரண்டு மொன்றாக வந்து விளங்குஞ் சுகதுக்க
மருகா நின்ற நாசத்தி லவைக ளிரண்டு மடங்கிடுமால்.

(ப - ரை) நிருவாசனையினாலும் = வாசனையின்றியதாகவேனும், நேர்வாசனையினாலும்=சுருங்கிய வாசனையதாகவேனும், ! பொருள்தானடையின்=வஸ்துவானது அடையப்படின், அதனாலே=அதனால், இன்பதுன்பம் பொருந்தாவாம்=சுகதுக்கங்கள் அடையாவாம்; வரும்போதிரண்டுமொன்றாக வந்துவிளங்கும்=வாராநின்றபோது கூறிய இரண்டுமே ஒருமித்துவந்திலங்கும், சுகதுக்கம்=இன்பத்துன்பம், அருகாநின்ற நாசத்தில் = மறையாநின்ற அழிவில், அவைகளிரண்டுமடங்கிடும் = கூறியவிரண்டுமே காணாமற்போம், ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) வாசனைகுறைந்து யாதொருபொருள் சேவிக்கப்பெறுகின்றதோ, வாதனை மறைந்து யாதொருபொருள் சேவிக்கப்பெறுகின்றதோ, நான்காவதாதி பூமிகளில் வாசனையின்குறைவாம், ஏழாவதுபூமியிலோ வாசனையின்விலயமாம் என்பதுவிவேகம், அப்பொருள் சுகப்பொருட்டாகாதாம், அப்பொருள் நாசகாலத்திலும் துக்கப்பொருட்டுமாகாதாம்.

(ச) எப்பொருள் தநுவாசனையாகவன்றி நிர்வாசனையாகவாவது சேவிக்கப்படும் இப்பொருள் சுகவேதுவன்றாம், காலத்தால் நசித்தலின் துக்கத்தைத்தருவதுமன்றாம். (45)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இவ்வண்ணங் கருமமும் அவர்கட்குப் பற்றற்றதேயாம், எனப் பகர்தல்:—புந்தியென்பது.

புந்தி தணிந்த வாசனையாற் புரிகா ரியமீண் டங்குரியா
வெந்த விதையி னுடல்கரண முதல வெவ்வே றாய்விரிந்து
நந்து கரும காரணங்க ணாட்டு மொருவன் செய்வோன்றான்
முந்து புசிப்போன் றானெவனே முன்வந் தடைவ னவ்விடத்தே.

(ப - ரை) புந்திதணிந்த வாசனையால்=க்ஷீணவாசனையோடுகூடிய புத்தியினாலே, புரிகாரியம்=செய்யுங்காரியமானது, மீண்டங்குரியா = மீளவும் முளைக்கமாட்டாது, வெந்த விதையின்=வறுத்தவிரையேபோலும், உடல்கரணமுதல வெவ்வேறாய்விரிந்து = தேககாரணாதியாக வேறுவேறு வேற்றுமைப்பட்டு, நந்து கருமகாரணங்கள் = கெடாநின்றவினையின் ஏதுக்கள், நாட்டும் = கற்பிக்கும், ஒருவன்செய்வோன்றான் முந்துபுசிப்போன்றான் = ஒருவன் கருத்தாவாகத்தான் அதன்பலத்தை ஆய் ஆயென்று புசிக்கும்போக்தாவாகத்தான், எவனே முன்வந்தடைவன் அவ்விடத்தே=யாவன்றான் ஆங்கு நான் என்று முந்திவந்துநிற்பன்; எவனுமேவரான் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) குன்றிய வாசனையோடுகூடிய மதியினாலே ஹே பாவமற்றகுமாரனே! எவ்வினைசெய்யப்படுமோ, அது, தக்தபீஜமொப்ப, மறுபடியும் அங்குரத்தை வெளிப்படுத்தமாட்டாது; வேறுவேறாயிராநின்ற தேகேந்திரியாதிகளுக்குள், உண்டான ஏகவடிவதாதாத்மிய அத்தியாசத்தானே, அவற்றால் இயற்றப்பெற்றவினைகளில் நானே யொருகருத்தாவென்று அபிமானம் செய்தவழியன்றே, வினைகளினாலே பற்றானதுண்டாம், முக்தர்கட்கு அஃதிலதாம் என்னுங்கருத்தாற்கூறல்:—உடலென்பதாதி. தேகேந்திரியாதி காரணக்கூட்டத்தினாலே

கருமங்கற்பிக்கப்பெறும், ஹே குழந்தாய்! ஒருவன் கருத்தாவாகத்தான் போக்தாவாகத்தான் எங்ஙனேபொருந்தி வருவன்வரான் என்பதேதிண்ணம்.

(ச) புந்திதணிந்த வாசனையால்=வாசனுக்ஷயமான புத்தியால், புரிகாரியம் = எக்கருமம் இயற்றப்படுமேது, வெந்தவிதையின் மீண்டு, அங்குரியா=சுகதுக்காதிரூபமான அங்குரத்தைச் செனிப்பியாது, உடல்கரணமுதலாய்=தேகேந்திரியாதியாகிய, கருமகாரண சமுகத்தால், நாட்டும்=கற்பிக்கும், ஒருவன் செய்வோன்றான்=கருத்தாவொருவனும், புசிப்போன்றான் என்போன் = போக்தாவும், எவ்விடத்துமுன் வந்தடைவன், ஓரிடத்துமின்றென்றுணர்க. (46)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஜீவன்முக்தனைக் கருமம்பற்று முறைமையையேதெரிவித்தல்:—பாவிப்பனவென்பது.

பாவிப் பனயா வையினுமுளம் பற்று துயர்ந்தோன் றாரகையின்
றேவிற் குளிர்ந்து நிறைந்தொளிர்வன் செய்ய கதிரோன் றன்கதிரின்
பூவிற் றொழிலி னுலைந்துழலும் பொத்த வுடலா மிலவுதனை
மேவு தொழிற்பஞ் சோடிப்போ ஞானக் காற்றால் விரைந்தொருபால்.

(ப - ரை) பாவிப்பனயாவையினும்=பாவிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றினின்றும், உளம்பற்றுது=மனமானது சம்பந்தமுறாமல், உயர்ந்தோன்=மேலாயினேன், தாரகையின்றேவில்=நக்ஷத்திரநாதனைப்போல, குளிர்ந்து=சீதளமடைந்து, நிறைந்து = பரிபூரணனாகி, ஒளிர்வன் = பிரகாசிப்பன், செய்ய கதிரோன்றன்கதிரின் = சிறந்த சூரியகிரணமேபோலும், பூவில்=உலகில், தொழிலினுலைந்து=காரியத்திலலைந்து, உழலும் = சுழலாநின்ற, பொத்த வுடலாம் = பொத்தையூன்சுவர் புழுப்பொதிந் தழுத்தசும்பொழுகிய பொய்க்கூரையாம், இலவுதனை=சால்மலியை, மேவு=பொருந்தாநின்ற, தொழில்பஞ்சு = வினைத்தூலம், ஓடிப்போம் = ஓடிவிடும், ஞானக்காற்றால் = ஞானநிலத்தால், விரைந்தொருபால் = வேகமாக வோரிடத்தே.

(ஸ்ரீ - வீர) அகந்தாதியத்தியாசத்தை, சருவதேகேந்திரியாதி பாவங்களினின்றும், நன்றாகவெடுத்தெறிந்து, நன்குகிளம்பியவன் சந்திரசீதளன், பூர்ணன், பாற்கரன் கிரணம்போல ஒளிர்வன்; செய்வனவும் சஞ்சிதரூபங்களும் ஆகிய கருமதூல ஐசுவரியம், தேகமாகிய இலவினின்றும், ஞானக்காற்றினாலே நன்கடிக்கப்பட்டதாய் கிளம்பி யெங்கேயோ பறந்து ஓடிவிடும்.

(ச) பாவிப்பனயாவையினும்=சகல பதார்த்தங்களினின்றும், உளம், அவ்வவ்விடய பாவனையை, பற்றுது, நன்றாய் நிரோதஞ்செய்து, உயர்ந்தோன்=கைவல்லியநிமித்தம் நன்றாய் முயற்சிக்கும்புருடன், தாரகையின்றேவின்=சந்திரன்போல், குளிர்ந்து நிறைந்து, சீதளமும்பூரணமுமாய், ஒளிர்வன், தன்கதிரின் = தேசுவினால், செய்யகதிரோன் = சூரியன், இன்=போல, விளங்குவன், செய்ய கதிரோன்கதிராலே பூவிற்றொழில்போற்றொழிலடக்கும் என்றும் பாடபேதமுளது. உடலாம் = தேகமென்னும், இலவுதனை = பஞ்சின்மயப்பல மேவுந்தருவிசேடத்தை, மேவுதொழில்=செய்கின்றதும் செய்ததுமான புண்ணியாபுண்ணிய கருமரூபமென்னும் பஞ்சின்குழாம் ஞானக்காற்றால்=தத்துவஞான மகாவாயுவால், விசைந்து, சிதறினதாய், ஒருபால்=எங்கேயோ ஓடிப்போம். (47)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வினையேபோல ஞானகலையுங்காலத்தால் நசித்தல்கூடுமென்று சங்கித்துக்கூறல்:—எண்ணமென்பது.

எண்ண மெல்லாம் பழகாமை யாலே யிறக்கும் பிறப்போர்க்குக்
கண்ண தான விஞ்ஞானக் கலைதா னொருகாற் றோன்றிடினும்
பண்ணு நல்ல கழனிதனிற் பயின்ற வித்துப் பலிப்பதுபோற்
றிண்ண மான வன்பாலே மிகவும் வளருஞ் சிறப்பாக.

(ப - ரை) எண்ணமெல்லாம்=நினைவெல்லாம், பழகாமையாலே = பயிற்சியின்மையினாலே, இறக்கும்=நசிக்கும், பிறப்போர்க்கு=ஜனிப்போர்க்கு, கண்ணதான = நேத்திரம் போன்றிராநின்ற, விஞ்ஞானக்கலைதான் = விசேடஞானகலையானது, ஒருகாற்றோன்றிடினும்=ஒருபோதுண்டாயினும், பண்ணும்=பயிர்செய்யும், நல்ல கழனிதனில் = நல்ல செய்யின்கண், பயின்றவித்து=விதைத்தவிரையானது, பலிப்பதுபோல் = பயனுறுவதேபோல, திண்ணமானவன்பாலே=அதிதிடமான வலிமையினாலே, மிகவும்வளரும் சிறப்பாக=மிகவும் விசேடமாக விருத்தியையடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர) எல்லாக்கலையுமே பிராணிகட்கு அப்பியாசமின்மையினாலே நசித்துவிடும், இஞ்ஞானகலையோ, உள்ளே யொருபோதுண்டாயின் நாட்குநாள், வலிதிலேயே விருத்தியை யடையும், நற்கேத்திரத்தில் விதைத்தசாலியேபோலும். (48)

(ச) பிறப்போர்க்கு=ஜந்துக்கட்கு, எண்ணம்=வித்தை, பழகாமல்=மாறிமாறிப் பரிசீலனமின்மையால், இறக்கும்; எ என்னுஞ்சொல் பிரசித்தத்தில்வந்தது, இவ்வர்த்தம் பிரசித்தமென்பதுபொருள். இஞ்ஞானம் உள்ளே மிகவும்வளருமென்பது நிச்சயம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சொரூபநிலையையும் ஜகத்தின்நிலையையும் சொல்லுதல்:—முழுதுமென்பது.

முழுது வடிவ மாயொன்று மான்மா முழுது சத்தியினுங்
கெழுமு நதியி லுவரிகளிற் கீலா லம்போ னின்றொளிரு
மொழிவி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றுஞ் சற்பா வந்தன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணர்வாய் சகல சகங்களையும்.

(ப - ரை) முழுது வடிவமாயொன்றுமான்மா=ஒரு விசுவரூபவான்மா, முழுது சத்தியினும் கெழுமும்=சகலவத்துக்களிலும் இலங்கும், நதியில் உவரிகளில்=யாறுகளிற் கடல்களில், கீலாலம்போல்நின்றொளிரும்=அதிநிர்மலதோயம்போல் இருந்திலங்கும், ஒழிவினினைவின் பரப்பிலதாய்=மாறுத சங்கற்பங்களின் விஸ்தாரம் ஒன்றுமிலதாய், ஒன்றும் சற்பாவந்தன்னில்=ஏகமாய்ச் சத்துவடிவமாந்தன்னிடத்தில், தழுவுகூறுமாத்திரமாய்=பற்றும் அங்கிசமாத்திரமாய், உணர்வாய் சகலசகங்களையும்=தெரிவாய் சருவ உலகங்களையும்.

(ஸ்ரீ - வீர) எங்ஙனம் சரங்களிலும் சமுத்திரங்களிலும் நிர்மலஜலமொன்றே நிகழாநிற்குமோ, அங்ஙனம், அகிலமாயிக வஸ்துக்களிலும் அவ்வவ்வபேத அத்தியாசத்தால், விசுவரூபன் ஏகன்சுயமாகவே சன்மாத்திரசுபாவனாகிய ஆன்மன், ஒருவனாகவேயிலங்குவன், ஆகவின் ஹே குழந்தாய்! எல்லாவுலகமும் தத்துவபோதத்தானே மயல்விவகாரத்தாலுண்டாய மிக வைசித்திரியக்கூட்டப் பரமவுபசாந்தமாயதாம், இனிது எஞ்சிநின்ற ஏகசத்தாம்ச மாத்திரமே, யானுமென்றுணர்தி.

(ச) முழுதுவடிவுமாய்=விசுவரூபமாய், ஒன்றும் ஆன்மா, முழுதுசக்தியினும் = அகில வஸ்துக்களிலும் கீலாலம்போல்=நிர்மலமான ஜலம்போல, சற்பாவந்தன்னைத் தழுவுகூறு மாத்திரமாய்=சத்தாங்கிச மாத்திரமாய். (49)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆன்மா நிரதிசயாநந்தமான பிரஹ்மமேயாமாயின் இதற்கெவ்வளவுகாலம் அறியாமையாற் சீவப்பெயர் எனிற்கூறல்:—என்றென்பது.

என் று மனுமீண் டுரைசெய்வா னியைந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெம்மட் டம்மட்டு நிகழ்சீ வப்பேர் பெறுமான்மா
வொன் று மவிவே கத்தாலவ் வாசை யுண்டாந் தன்னாலே
யன் று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும்.

(ப - ரை) என்று = என்பதாகக்கூறி, மனு = மனுபகவான், மீண்டுரைசெய்வான் = மீளவுங்கூறுவார், இயைந்த=பொருந்திய, புலன்போகத்தாசை=விடயபோகேச்சை, நின்ற தெம்மட்டும் அம்மட்டு=நின்றது எதுபரியந்தமோ அதுபரியந்தம், நிகழ்சீவப் பேர்பெறு மான்மா = திகழ்சீவன் என்னும் நாமத்தை யான்மாவடையும், ஒன்றும் அவிவேகத்தால் = பொருந்தாநின்ற அவிசாரத்தினாலே, அவ்வாசையுண்டாம் = அந்த அவாவானதுளதாம், தன்னாலேயன்று=வாஸ்தவமாகவிலதாம், நிருபா=மன்னவனே, விவேகத்தால் = விசாரத்தினாலே, அந்த ஆசை அழிவு எய்தும்=அவ்வவாவானது நாசத்தையடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர) எத்துணை விடயபோகாசையாமோ அத்துணைஜீவப்பெயர் ஆன்மாவிற்காம், அஃதென்னுண்மையோவெனின் இன்றெனல்:—அவிவேகத்தாலென்பதாதி. அவிவேகத்தாற் சம்பன்னமாய அவ்வாசையுமோ உண்மையாயிலதாம்; விவேகவசத்தினாலே கெட்டுப்போம்.

(ச) ஆன்மா = புருடனுக்கு, எம்மட்டும் = எவ்வளவுகாலம், புலன்போகத்தாசை = விடயபோகாசை, நின்றது, அம்மட்டுமே, சீவப்பேர்பெறும்=ஜீவபாவமாம், அவ்வாசையும், அவிவேகத்தாலுண்டாம், தன்னாலேயன்று, அந்த ஆசைவிவேகத்தால் அழிவெய்தும். (50)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) ஆன்மா பிரஹ்மமாதற்கு அவதியைக்கூறிப் போகாசையே சுவர்க்க நரகாதிகளிற்றள்ளுகின்றது எனவதனைத்தியாகிப்பாய் என்றுகூறல்:—காதலென்பது.

காத லென் று போமன் று கலந்த சீவத் திறம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறத்தை யான்மா சேர்ந்திடுமாற்
கேத மாக மேனின் றுங் கீழே யெய்துங் கீழ்நின் று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வான்மா.

((ப - ரை) காதல்=ஆசை, என்று=எப்போது, போம்=போகுமோ, அன்று = அப்போது, கலந்த சீவத்திறம்விட்டு = இடையில்வந்துசேர்ந்த சீவத்தன்மையைவிடுத்து, தீதிலாத பரப்பிரமத்திறத்தை=கெடுதல் இல்லாத பரப்பிரஹ்மத்தன்மையை, ஆன்மாசேர்ந்திடும் = ஆன்மாவானது அடைந்திடும், கேதமாக = துயரம்பெற, மேல்நின்றும் கீழே எய்தும் = மேலேயிருந்தும் கீழேயடையும், கீழ்நின்றும் = கீழேயிருந்தும், ஏதமில்லாமலே = துயரமிராதுமேலே, சென்றெய்தும்=போயடையும், நெடுநாள் இவ்வான்மா=நெடுங்காலம் இந்த வான்மா.

(ஸ்ரீ-வீர) எப்போது ஆசைக்ஷயமாயதோ = அஞ்ஞானக்ஷயத்தாற்பாதமாயதோ, அப்போது, ஆன்மா ஜீவத்தன்மையைவிடுத்து, பிரஹ்மத்தன்மையை அடையும் ஆமயமும் அற்றதாம், போகாசைவளரவோ மேனின்றுங்கீழும், அங்ஙனமே கீழ்நின்றும் மறுபடிமேலும் ஆக நெடும்போது ஆன்மாச்சென்றுகொண்டேயிருக்கும்; ஆகையால்;

(ச) தீதிலாத = அநாமயனாய், ஆன்மா சீவத்திறம்விட்டுப் பிரமத்திறத்தைச் சேர்ந்திடும். (51)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) நீ யிங்ஙனிருக்கவேண்டாம் என்றுகூறிக் கீழோரையிகழ்தல்:—கனமென்பது.

கனமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனதீ திதற்கு நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகார
நனிமோ கத்திற் செறிபவரியா ரந்த நவைசேர் வஞ்சகரே
தனிவேன் மன்னா கீழ்நின் றுங் கீழே சரிக்கத் தக்கவரே.

(ப - ரை) கனமார் பிறவிப்பெரும்பூட்டை = அதிநிபிடமான ஜனனமரணமென்னும் பெரிய நீரிறைக்கும்யந்திரத்தின், கருத்தாம்கயிற்றில்=சிந்தையாகிய இரஜ்ஜுவில், கடமாகேல்=குடமாகவேண்டாம், எனது ஈது இதற்குநான் என்றே யிறுகும்பிராந்தி=இது என்னுடையது இதற்குயான் என்பதாகவேயுண்டாகிக் கனமயலாம், விவகாரநனிமோகத்தில் = விவகாரப் பெருத்தமயக்கத்தில், செறிபவர்யார் = பொருந்துபவர்யாவர், அந்தநவைசேர் வஞ்சகரே=அக்குற்றம் பொருந்தியகலர்களே, தனிவேல்மன்னா = ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடையவரசனே! கீழ்நின்றுங்கீழே = கீழுக்குக்கீழாகவே, சரிக்கத்தக்கவரே = செல்லத்தக்கவரேயாவர். தேற்றங்களினாலே மேலேவருவது துர்லபமென்றதாயிற்று.

(ஸ்ரீ-வீர) சமுசாரரூபகடயந்திரத்தின் சிந்தை வடிவவடத்திற் குடம் நீயாகவேண்டாம், போகசிந்தாரூபகடகண்ட இரஜ்ஜுவில்,கடமாகவேண்டாம்=குடம்போலப் பத்தனாகவேண்டாம், பரஸ்பரங்கழுத்தில் மாட்டிக்கொள்ளும்படியான அதன் விடயங்களோடுற்றபந்தனத்தைக்காட்டல்:—எனதென்பதாதி. எனக்கிதுவேகதி என்னுடையதேயிது இதற்குயானே துணை யானிலனாகிலிதுகெட்டுப்போம் என்னும் விவகாரகனப்பிரமத்தை எச்சடர்கள்மோகத்தினாலே நன்றாகச்சேவிப்பார்களோ அவர்கள் அதோகதியினின்றும் அதோகதியையே யடைவர்கள்.

(ச) கன்மவசத்தால், கனமார்பிறவி=சம்சாரரூபமான, பெரும்பூட்டை = கடயந்திரத்தின், கருத்தாங்கயிற்றில் = சங்கற்பரூபமாய்க் கட்டுறுங்கயிற்றில், கடமாகேல் = பூட்டைக்குடம்போற் சுற்றும்பாத்திரமாகவேண்டாமென்பதாம்; ஈது=புத்திராதியை, எனது=என்னதென்றும், நான், இதற்கு = புத்திராதிக்குச் சம்பந்தியென்றும், இறுகும்பிராந்திமயமான விவகாரத்தை, மோகத்தாற் செறிபவர்யார், அவ்வஞ்சகர், கீழ்நின்றுங் கீழேசரிக்கத்தக்கவர்= மீண்டுமீண்டும் அதோகதியையேயடைவர் பிதுராதிக்கு என்றும்பாடம். (52)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அதனையே யநுவதித்து அதற்குமூலமான தாதான்மிய அத்தியாசத்தையும் விடுவித்துக்கொண்டு அதன்பயன் சருவ உற்கர்ஷமெனக்கூறல்:—இதற்கென்பது.

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனா னானென் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
திதத்த னொளிகூ ரான்மாவைச் சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தற்புரண வுருவமாக நோக்குதியால்.

(ப - ரை) இதற்கு நானீதெனக்கு=இப்பொருட்குரியவனியான் இப்பொருள் எனக்கேயுரியது, அவன்மற்றிவன் நான்நான் என்றிடும்=அவன் இவன் அவனான் இவனான் நான்நான் என்றுவழங்கும், மோகவிதத்தை = மயல்வகையை, உயர்புந்தியினாலே = மேலான மதியினாலே, விட்டோர் = தியாகித்தவர், மேற்குமேற்செல்வோர் = உயர்வுக்கு உயர்வாகப் போவோர், திதத்தனொளிகூரான்மாவை=நிலைபெற்ற தனது பிரகாசத்தானே பிரகாசிக்கும் ஆன்மாவை, சிறிதுந்தாழாதுறப்பற்றி = அற்பமுங்கீழ்ப்போகாது அத்தியந்தம் திடமாக அவலம்பித்து, உதித்தசகத்தை = விவர்த்தமாகத்தோற்றிய விசுவத்தை, தற்புரணவுருவமாக=விளக்கும்பரமாத்ம அறிவுவடிவமாகவே, நோக்குதி = காண்குதி. ஆல்மற்று அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர) இதற்குயான் இது எனக்கு அவன் இவன்யான் என்பதாகவேயுண்டாம் மோகம் யாவரானேமதியால் உனாகத்தியாகிக்கப்பெறுமோ அவர் மேலுக்குமேலே செல்லுபவராவர்; சிறிதும் தாமதமில்லாமல், சுவப்பிரகாசமாய சுவான்மாவையினிதுபற்றிச் சுகமாக விருத்தி, உலகங்களில் எவ்விடத்திலும் தடையொன்றுமின்றி நிறைந்திருக்கும் சிதாகாசத்தையே பார்ப்பாயாக ஹே மன்னவனே!

(ச) நான், இதற்கு=புத்திராதிக்கு சம்பந்தியாம், ஈது, புத்திராதி, எனக்கு = என்னதாம், இவனான், இத்தன்மையன், நான் என்றிடுமோகவிதத்தை உயர் புந்தியினாலே, விட்டோர்=விட்ட விவேகிகள்யாவர் அவர், மேற்கு மேற்செல்வோர்=மேன்மேல் உயர்வான கதியையே யடைவரென்பதாம், தன்னொளிகூர் = சுவப்பிரகாசமான, ஆன்மாவை, சிறிதுந்தாழாது=தாமசியாமலே, உறப்பற்றி=உண்மையாக நிச்சயித்து, தித = சுகமாகவிருப்பாய், உதித்தசகத்தை=ஜகத்தனைத்தையும், தற்புரண வுருவமாக = ஆன்மாவாகவே, நோக்குதி, ஆல் அசை. பிதுராதிக்கு என்பது பாடபேதம். (53)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பயன்பெறுமவதியும் பயிற்சியின் முதிர்ச்சியும்பகர்தல்:—என்றென்பது.

என்றிப் படித்தன் சித்துருவ மிரண்டற் றுள்ளே தனித்தோன்று
மன்றிப் பவம்போய்ப் பரமேச னாக லாகு மயன்சிவன்மால்
வென்றிக் குலிசத் தவன்முதலோர் செய்த வெல்லா மெய்ம்மையினா
லொன்றிச் செறிசித் துருவுடைநான் செய்கின் றேனென் றுணர்வுறுவாய்.

(ப - ரை) என்று=எப்போது, இப்படி=இவ்வாறு, தன் சித்துருவம் = தனது அறிவுருவம், இரண்டற்று=பேதமதின்றி, உள்ளே=ஆந்தரத்திலேயே, தனித்தோன்றும்=ஒப்பில்லாமல் தானாகவேபானமாகும், அன்று=அப்போது, இப்பவம்போய் = இச்சனனமரண ~~மரண~~ சமுசாரந்தீர்ந்து, பரமேசன் ஆகலாகும்=பரப்பிரஹ்மம் ஆதல்கூடும், அயன்சிவன்மால்=பிரஹ்மா, ருத்திரன், விஷ்ணு, வென்றிக்குலிசத்தவன் முதலோர்=வெற்றிபொருந்திய வஜ்ஜிராயுதந்தரித்த தேவேந்திரன் முதலியோர், செய்தவெல்லாம் = செய்வனவனைத்

தும், மெய்ம்மையினால்=உண்மையினால், ஒன்றிச்செறிசித்துருவுடை நான்செய்கின்றேன் = நெருங்கிப்பொருந்திய அறிவுவடிவத்தையுடைய யான் இயற்றுகின்றேன், என்று உணர்வுறுவாய்=என்பதாகப்பாவிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) எப்போதுதான் இவ்வண்ணம் சித்தின்வடிவம் வியாபகம்பூரணம், அகண்டிதம் என்றறியப்பெற்றதோ, அப்போதே சமுசாரக்கடல்கடந்தான் பரமேசுவரப்பான்மையைப்பற்றினான் ஆவன்; அற்றேல்; ஜகத்துக்கர்த்துருத்துவாதி இவனுக்கிலதாக யாங்ஙனம் பரமேசுரப்பான்மையைப்பற்றினேன் ஆதலெனின் ஆண்டுக்கூறல்:—அயன் என்பதாதி. பிரஹ்மேந்திர விஷ்ணுவருணர் யாதுயாதுசெய்ய இனிது முயன்றுளார் அவ்வியாவற்றையும் அறிவுவடிவினனாகிய யானே செய்கின்றேனென்றே எண்ணிடுக.

(ச) இப்படி, தன் வியாபகமான, சித்துருவம், என்று = எப்போது, இரண்டற்று=அகண்டிதமாம்படி, உள்ளே தனிதோன்றும்=அறியப்படும், அன்று=அப்போதே, பவம்போய்=சம்சாரத்தைத் தாண்டினவனாய், அறியவேண்டும், பரமேசன் ஆகலாகும் அறிவால், பிரமாதிகளும், செய்தவெல்லாம்=எந்தெந்தச் சிருஷ்டியாதியைச் செய்தற்கு முயற்சித்தாரோ அஃதனைத்தும்; சித்துருவுடை நான்செய்கின்றேன் என்றே, உணர்வுறுவாய்= பாவிப்பாய், சித்துருபனாகிய ஆன்மா ஏகனாதலின் என்க. (54)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அற்றேற் சருவக்கிரியைகளும் அசத்தியங்களாம், தத்துவவித்தானவன் அவைகளில் எங்ஙனந்தன்னுடைய கருத்துருத்தகைமையைப் பாவித்தல்கூடுமெனின்? இஃதொருதோடமாகாதாம், ஆன்ம சத்தையினாலேயே சர்வகற்பனைகட்கும் சத்தியத்தன்மைச்சம்பவத்தால் என்னுங்கருத்தாலுரைத்தல்:—யாதென்பது.

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்ந்த தவற்றி லென்னே சொலப்பட்ட
தோது மவையெல் லாந்தடைதீ ருணர்வின் விலாச மேநன்றுஞ்
தீதி லறிவு மாத்திரமாந் திறனாய்க் காலச் செயம்பண்ணிக்
கோதின் மனத்தோ டிருப்பவன்சேர் குறைவில் சுகத்தோ டெதுநிகரே.

(ப - ரை) யாதியாது எப்பொழுது எதிர்ந்தது= எதுஎது எக்காலத்தில் எதிர்ப்பட்டதோ, அவற்றில்=அவைகளில், என்னே சொலப்பட்டது=யாது கூறப்பெற்றதோ, ஓதும் அவையெல்லாம்=பிரதிபாதிக்கும் அவையாவும், தடைதீர்=பிரதிபந்தகமில்லாத, உணர்வின் விலாசமேநன்றும்=நலமுடையதாம், தீதில் அறிவுமாத்திரமாந்திறனாய் = குற்றமற்ற சின்மாத்திரமாம் தன்மையாய், காலச்செயம்பண்ணி = மிருத்தியுவை வெற்றிகொண்டு, கோதில்மனத்தோடு இருப்பவன்=குற்றமற்றமனத்தினுடன் வாழ்பவன், சேர்=அடையும்படியான, குறைவில் சுகத்தோடு=குறைவுறாத ஆனந்தத்தோடு, எதுநிகரே = யாதொப்பாகும்; ஒன்றும் ஒப்பாகாதென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) எவ்வெச்சாத்திரங்களில் எப்போது யாதுயாது ஓதப்பெறுகின்றதோ அவையாவுமே குழந்தாய்! சத்தியமாம், சித்துவிலாசமே தடையற்றதாம், சின்மாத்திரத்தகைமையையடைந்துள்ளவனும் மிருத்தியுவைத்தாண்டினவனும் சித்தமற்றவனும், ஆகிய ஜீவன்முத்தனுக்கு எப்பரமானந்தம் உளதாமோ அது எதனோடு உவமிக்கத்தக்கதாகும் ஒன்றோடுமின்றாம் என்க; எனவே சமுசாரத்தைத்தாண்டுதலானே என்னேபயன் எனக்கடாயினார்க்கு நிருபமஸ்வப்பிரகாச ஆநந்தப்பிராப்தியே பயனாமென விடையிறுக்குக.

(ச) யாதியாது, வைதிகமாவது, அவைதிகமாவது, எப்பொழுது = எக்காலத்தில், என்னே=யாதுயாதுமதமாக, சொலப்பட்டது, அவையெல்லாம், நன்ரும்=சத்தியமேயாம், யாதிஞலெனில், தடைதீர்=அனர்க்களமான, உணர்வின்விசாலம் = சித்துவிசாலமாதலின் என்க, அறிவுமாத்திரமாந்திறஞய், அதஞல், காலசயம்பண்ணி = சம்சாரத்தைத்தாண்டி, கோதில்மனத்தோடிருப்பவன்சேர், குறைவில்சுகத்தோடு = பிரமாநந்தத்தோடு, எது = எவ்வாநந்தம், நிகர்=ஒப்பாம், பிரமானந்தத்துக்கொப்பான ஆநந்தமின்மையின் என்க. (55)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பிரஹ்மசத்தையினுலே உலகம் அசூனியமேலாயின் துவைத அடைவாம், நேதிநேதியென்னும் நிடேதத்திஞலே சூனியமாகுமேலாயின் சருவகருத்துருத் தகைமைவடிவ ஈசுரத்தகைமை வியாகாதமாம்; அவ்வாறே, ஜகத்து அசித்துரூபமேயாமாயின் சித்துக்கும்பானங்கூடாதாம், திரிவிருத்காணத்திஞலே, தைஜசரூபந் தொடர்ந்ததேதான் விளக்குந்தேஜசால் விளங்குவதாகும் ரூபமற்றதாகாதாம், சித்தின்ருெடர்ச்சியின்பொருட்டு அதற்குச் சித்துவிகாரத்தகைமை யங்கீகரிக்கப்பெறினே, சித்திற்குச் சவிகாரத்தகைமையின் அடைவாம், இவ்வண்ணம் ஜகத்திற்கு அநான்ம ரூபத்தன்மையின்கண்ணும் அசங்க ஆன் மாவிஞேடு சம்பந்தமின்மையின் அதனுலே இருப்புவிளக்கம் கிடைக்காதாம், ஆன்ம ரூபத்தன்மையேலோ ஞானத்திஞலே பாதமாகாதாம், என்பதாதிதோஷங்களை யநிர்வசநீயத் தகைமையைப் பற்றலானேபரிகரித்தல்:—இல்லதென்பது.

இல்ல தன்றுண் டல்லவறி வில்லா வுருவி லறிவுருவ
மல்ல வான்ம வுருவமல வயலன் றுலக மெனநினைவாய்
சொல்லு மிந்தச் சொரூபமுறத் தொடர்ந்த பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங் காலமல புறத்தோர் நிலையன் றுயர்முத்தி.

(ப - ரை) இல்லதென்று=சூனியமல்ல, உண்டல்ல = அசூனியமல்ல, அறிவில்லாவுரு வில்=அசித்துரூபமல்ல, அறிவுருவமல்ல=சித்துமயமும் அல்ல, ஆன்மவுருவமல = ஆன்ம வடிவமல்ல, அயலன்று=அநான்மவுருவாம் அன்னியமுமல்ல, உலகமெனநினைவாய் = ஜகத் தென்று எண்ணுவாய், சொல்லுமிந்தச்சொருபமுற=கூறுமிவ்வடிவமுடையதாக, தொடர்ந்த பகுதிபோயிறக்கும் = பற்றியபிரகிருதி ஓடிப்போய்நசிக்கும், புல்லுதேசங்காலமல = ஆதார இடமும்போதும் அல்லவாம், புறத்தோர் நிலையன்று = இதரஸ்தியுமல்லவாம், உயர்முத்தி= மேலானமோக்ஷமானது.

(ஸ்ரீ - வீர) அசூனியமும் அல்லவாம் சூனியமும் அல்லவாம், அசித்துரூபமும் அல்ல வாம் சித்துரூபமும் அல்லவாம், ஆன்மரூபமும் அல்லவாம் அன்னியரூபமுமல்லவாம், என்று புவனத்தைப் பாவித்துக்கொண்டிருத்தி. ஆயின் எங்ஙனமது சாமியத்தையடையும் எனின் ஆண்டுக்கூறல்:—இவ்வான்மாவினுடைய பாரமார்த்திகம் ரூபம்பற்றிச் சாக்ஷாத்கரித்துக் கொண்டால் ; பிரகிருதியானது தானே நன்குழாய்ந்துவிடும். மோக்ஷமென்று சொல்வது தேசமும் அல்லவாம், காலமும் அல்லவாம், அயற்றிதியுமல்லவாம்.

(ச) உலகம்=ஜகத்தானது, இல்லதன்று=அர்த்தக்கிரியைத்தருதலின், சூனியமன்று; உண்டல்ல=அசூனியமான பிரஹ்மத்தாற் கற்பிதமாதலின், அசூனியமும் அன்று, ஆன்மா வுக் கன்னியமானவஸ்து இன்மையின் இங்ஙனம் அநிர்வசனீயம் உலகமெனநினைவாய் = பாவிப்பாய், இந்தச்சொரூபமுற=இத்தன்மையான அநிர்வசனீயமாகிய ரூபத்தையடைந்து,

பகுதி=புவனுதிருபமான அவித்தை, போயிறக்கும், முத்தி=மோக்ஷசத்தவாச்சியம், ஒருதேச முமல்ல, காலமுமுத்தியல்ல, புறத்தோர்நிலை=இதரமான அவஸ்தையாது முத்தியன்று. (56)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வீட்டினிலக்கணத்தை விளக்கி, வீடுடையோன் யாவற்றையும் விட்டுச் சுகித்திருக்கும் சரிதத்தையே திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக விளக்கல்:—அகங்காரத் தன்ஞன் என்பன.

அகங்கா ரத்தி னகமென்னு மோக மழிந்தாற் பாவனையா
மிகும்பேர் பெற்ற பகுதியந்த மேவு மிதுவே வீடாகுந்
தொகுஞ்சாத் திரத்தின் பொருணினைவிற் றுவள்வு நாநா விதவின்பம்
புகுங்கா வியவேட் கையுமனைத்து விகற்பத் துயரும் பொருந்தாமல்.

அன்ஞன் சமமா யழிவில்லா வான்மா வாய்நின் றின்பமுறு
மென்ஞு கினுமொன் றுடுப்பவஞ யென்ஞ கினுமொன் றுண்பவஞ
யுன்ஞ தெங்கா கினுமொருபா லுறங்கு வோஞ யாங்கவனே
பொன்ஞர் பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுறுமால்.

(ப - ரை) அகங்காரத்தின் அகமென்னும்மோகம்=அகம்பாவத்தின் வீடென்று சொல் லும்படியான மயக்கமானது, அழிந்தால் = நசித்தால், பாவனையா மிகும்பேர்பெற்ற= வாசனையென மிகவும்பெயர்பெற்ற, பகுதி=அவித்தையானது, அந்தமேவும்=முடிவையடை யும், இதுவே=இப்பகுதியின் விலயமே, வீடாகும்=மோக்ஷமாகும், தொகும்சாத்திரத்தின் பொருள் நினைவிற்றுவள்வும்=அநேக சாஸ்திரார்த்த விசாரத்திற்சஞ்சலமும், நாநாவித இன் பம்புகுங் காவியவேட்கையும்=பலவகையான இரசம்நிறைந்த காவியங்களைக் கற்குங்காதலும், அனைத்துவிகற்பத்துயரும்=சகல சங்கற்பவிகற்பங்களின்றுக்கமும், பொருந்தாமல் = அடை யாமல்,

அன்ஞன் = அவ்வறிவினஞனவன், சமமாய்=ஒப்பாய், அழிவில்லா = நித்தியமான, ஆன்மாவாய் = பரமாத்மசொரூபமாய், நின்று இன்பம்உறும் = நிலைபெற்று ஆனந்தத்தை யடையும், என்ஞகினும் ஒன்று=எதாவதொன்றை, உடுப்பவஞய் = சுற்றிக்கொள்பவஞய், என்ஞகினும் ஒன்று=எதாவது ஒன்றை, உண்பவஞய்=குடிப்பவஞய், உன்ஞது=ஆலோசி யாமல், எங்காகினும் = எவ்விடத்தாகினும், ஒருபால் = ஓரிடத்தில், உறங்குவோஞய் = தூங்குவோஞய், ஆங்கவனே=இருக்கப்பெற்ற அத்தகைய ஜீவன்முக்தனே, பொன்ஞர் பூமி முழுதாளும் = ஐசுவரியம் நிறைந்த பூமண்டலமுழுவதையும் அரசுசெய்யும், பூபாலனைப் போல் பொலிவுறும்=சக்கரவர்த்தியைப்போல இலங்காநிற்பன். ஆல், அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) அகங்கிருதி விமோகத்தின்க்ஷயத்திஞலே இவ்வவித்தையானது க்ஷயத்தை யடைகின்றது, இயற்கையாய ஆன்மரூபமானது, அநாதியாகவே மறந்தசொரூபத்தை மீண்டு நினைத்தல் ஆகிய சரமசாக்ஷாத்கார விருத்தியென்னும்பாவனையின் அனுப்பிரவேசத்தால், சாக்ஷாத்காரப் பெயரியதாக எப்போதாமோ அப்போது இந்தப்பிரசித்தமாய பிரத்தியக் கான்மாவே சாஸ்திரப்பிரசித்த அம்மோக்ஷமாம். அத்தகைய சாக்ஷாத்காரத்தோடுகூடிய ஜீவன்முக்தன் எங்ஙனமிருப்பன் என்பதைக்கூறல்:—நூற்பொருளாராய்ச்சி யலைச்சல் நீங்கி ஞேஞய், நாஞரச காவியகௌதுகம் நீங்கியவஞய், சகல விகற்பக்கவலைகளும் நீங்கி ஞேஞய், அதாவது, சாஸ்திரார்த்தஜிஞ்ஞாசையும், காவிய நாடகாதியர்த்தஜிஞ்ஞாசையும்,

லௌகிகப் பிரியாப்பிரியாதி விகற்பவிக்ஷேபங்களும் நீங்கினபடியினாலே சமனாய், சாசுவத வடிவினனாய், ஆனந்தபூரிதனாய்வாழ்வன் என்பதாம், அனைத்து விகற்பத்துயரும் பொருந் தாமல் அன்னான்சமமா யழிவில்லாவான்மாவாய் நின்றின்பமுறும். என்று யோகியினது எத் திதியானது கூறப்பெற்றதோ அதனையே விரித்துரைத்தல்:—என்னாகினும் என்பதாதி. வஸ் திராதி ஏதாவதொன்றால் மூடிக்கொள்ளப்பெற்றவனாய் ஏதாவதொன்றால் பசியாற்றினோனாய், எங்கேனும் ஓரிடத்திற் படுத்துக்கொள்பவனாய் இருக்கும் அந்த யோகியானவன், சம்ராட் டென்னும் மானுஷாநந்தபராவதியை அடைவுற்றராஜாவைப்போல, விளங்குவன்;இவ்வுவமை பாமரதிருஷ்டியினாலேயாம், தத்துவதிருஷ்டியினாலோ அவ்வாநந்தத்திற் குவமையில்லையாம், எதினின்றும் வாக்குகள் திரும்புகின்றனவோ, என்பதாதி சுருதியினாலே, ஹிரணிய கருப்ப சம்பந்தமான ஆனந்தாந்தவிடயாநந்த ஸீகரமகார்ணவத்தன்மையினாலே அவதியின்மைப்பிரதி பாதனத்தால் என்றுணர்க. ஈண்டு எல்லாவாழ்வினையென்னும் வேதாந்தசூடாமணியெண் ணுக.

(ச) மற்றென்னெனில், பாவனையாமிகும்பேர்பெற்ற = வாசனாரூபமான, பகுதி = அவித்தையானது, அகங்காரத்தின் அகமென்னு மோகமொழிந்தால் = அகங்கிருதிரூபமான மகாமோகத்தினது நாசத்தால், அந்தமேவும்=நசிக்கும், இதுவே = பிரகிருதியின் நாசமே, வீடாம்=மோக்ஷமாம், சாத்திரத்திற்பொருள் நினைவிற்றுவள்வும் = சாஸ்திர விசாரரூபமான சாபலமும், நானாவிதவின்பம்புகுங் காவியவேட்கையும் = நானாரசமான காவியவிஷயமாய் வருங் கௌதுகமும், அனைத்து விகற்பத்துயரும்=பிராந்திகளும், பொருந்தாமல் இருப் பவன் எவன்;

அன்னான்=அத்தன்மையானபுருடன், சமமாய்=சாமியநிஷ்டனாய், அழிவில்லாவான்மா வாய், சாசுவதான்மகனாய், நின்றின்பமுறும்=சுகமாயிருப்பன்; என்னாகினுமொன்று=நியத மின்றி வஸ்திரம் வற்கலைகம்பளம் கந்தையாதியை, உடுப்பவனாய்=போர்ப்பவனாய், என்னா கினுமொன்று=நியதமின்றிப் போச்சியப்பொருளை, உண்பவனாய்=புஜிப்பவனாய், எங்காகி னும் ஒருபால்=தரையில் கட்டிலிலாவது, உறங்குவோனாய், இருப்பவன் எவன் அவனே வாகியப்பொருள் அவாவின்மையனான பிரமவித்தானவன், சாம்பிராச்சியவதீசுவரனைப்போல் விளங்குவன். (57-58)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவனுக்கு அருத்தசித்தம் ஆயவித்வத் சந்நியாசத்தையுரைத் தல்:—வருணவென்பது.

வருணாச் சிரம வாசார வழிநூ னடத்து நடைநீங்கி
யருகா வுலகின் வலையகன்றோ னருங்கூ டகன்ற கேசரிபோ
னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப் பிறக்கு நிலைநீத்தோ
னொருசோ பையைச்சேர்ந் தவன்மழைபோ யொளித்தநாளில் விண்டலம்போல்.

(ப-ரை) வருணாச்சிரம வாசாரவழி=வர்ண ஆசிரம ஒழுக்கமார்க்கம், ஆக, நூல்நடத் தும் நடைநீங்கி = சாஸ்திரம் ஏவிநடப்பிக்கும் நடையினின்றும் அகன்று, அருகாவுலகின் வலையகன்றோன் = பிரஹ்மவித்தையினாலன்றி மாறாதஜகத்தின் ஜாலத்தினின்றும் நீங்கிய வன், அருங்கூடகன்ற கேசரிபோல் = பலமான பஞ்சரத்தினின்றும் நீங்கிய சிங்கமேபோல, நிருபா=மன்னவனே, உரைகட்கெட்டரியோன்=வாக்குகளுக்குக் கோசரிக்க முடியாதவன், நேடிப்பிறக்கு நிலைநீத்தோன் = விடயாசாதசையை திருஷ்டியைவிட்டவனாய், ஒரு

2 நிறைந்தவன். ஒளிவடிவு. 2 பிரஹ்மானந்தம்.

சோபையை=இன்னபடியென்றியம்பமுடியாத அழகை, அடைந்து, மழைபோய் ஒளித்த நாளில்=சாத்துப்போதில், விண்டலம்போல்=ஆகாயதலமேபோல விளங்குவன்.

(ஸ்ரீ - வீர) வருணதரும ஆசிரமஆசார சாஸ்திரயந்திரத்தினாலே தாசனைப்போல நியமனப்படுத்துவதினின்றும், வர்ஜிதனானவன், உலகிற் சாலம்போலப் பந்தவேதுவாகிய, இகலோகத்திய பரலோகத்தியதொழில் அதன்பயன் கருத்துருத்துவ போக்துருத்துவாதி, வாசனா சங்கத்தினின்றும், பஞ்சரத்தினின்றும் நீங்கிய பஞ்சானனன்போல, நீங்கிப்போவன்; வாக்குகட்கு அதீதமாகிய நிரதிசயானந்த அநுபவத்திற்கே விடயனாகி, அதனானே, விஷயாசா தசையை விட்டவனாய், யாதோ ஒருகவினைமேவினவனாய், சாத்காலத்தில் நபத்தலமேபோல இலங்குவன்.

(ச) பிராமணாதிவருணங்களும், பிரமசரியாதி ஆசிரமங்களும், வருணதர்மங்களின் ஆச் சிரமதர்மங்களின் ஆசாரங்களும், அவைகளைப்போதிக்கும் சாஸ்திரங்களும்; அவைகளின் நியமரூபமான மரியாதையோடு, நீங்கி = தேகாதியபிமானரகிதனானபுருடன், கூடகன்ற கேசரிபோல்=சிங்கம்போல், உலகவலையினின்று மகன்றோனும், நேடிப்பிறக்கு நிலைதீர்த் தோன்=விஷயாசாதிசை நீத்தோன் என்னும் அத்தியந்தம் விரத்தனான பூமான், உரைகட் கெட்டரியோன் = அதீதவாக்குவிஷயன், மழைபோயொளித்த நாளில் = சாற்காலத்தில், விண்டலம்போல், ஒருநிருபாதிகமான சோபையைச் சேர்ந்தவன். (59)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அந்தச் சீவன்முத்தனது பெருமையையே விஸ்தாரமாக வுரைத் தல்:—தெளிவுபத்திதுதியென்பன.

தெளிவுகம்பீ ரங்கள்கிரி சேர்ந்த பெரிய சுனைபோல்வன்
களிகொள் பரம சுகச்சுவையாந் தன்பாற் றானே கலங்காம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம் விட்டோ னழிவின்றி
யொளிரு நிறைவோ னிருவினைவே றென்றுந் தாக்கா தென்றறனுகான்.

பத்தி பாய்ந்துட் பற்றுத பளிங்கு போலாக் கருமபலம்
பத்தி பாய்ந்துட் பற்றுதோன் பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்
பத்தி யாலர்ச் சித்தாலும் பகையா லுடலைஞ் யரிந்தாலும்
பத்தி பாச்ச லுற்றதுபோற் பயிலு மகிழ்வு துயரறியான்.

துதிகள் கடவு ளோமங்க டொடர்பூச் சியன்பூ சைகளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப் படுவோன் மேவாதோ
னெதிருந் தன்னா லுலகோர்க ளிறையும் வெருவா வகையிருப்போ
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன்.

(ப - ரை) தெளிவுகெம்பீரங்கள்=பிரசன்னகம்பீரங்கள், கிரிசேர்ந்த பெரியசுனைபோல் வன் = பர்வதஞ்சார்ந்த மகத்தான மடுப்போன்றவன், களிகொள் பரமசுகச்சுவையாம் = மகிழ்ச்சியைத்தரும் பரமாநந்தரசமாம், தன்பால்=ஆன்மாவினிடத்தில், தானே = சுயமே, கலங்காமல்=கலக்கத்தையடையாமல், எளிது சுகிப்பன் = சுலபமாக ஆனந்திப்பன், கரும பலம் எல்லாம் விட்டோன்=வினைப்பயனியாவற்றையும் விட்டவன், அழிவின்றி=கெடா மல், ஒளிரும் = இலங்கும், நிறைவோன் = பூரணன், இருவினை = புண்ணியபாவங்கள்,

வேறொன்றும்=அன்னியம் ஒன்றும், தாக்கான்=சம்பந்தியான், ஒன்றணுகான்=ஒன்றையும் பற்ருன்.

பத்திபாய்ந்துட் பற்ருதபளிங்குபோல=பிரதிபிம்பித்து உள்ளே சம்பந்தியாதபடிகம் போல, கருமபலம்=வினைப்பயன், பத்திபாய்ந்துட்பற்ருதோன்=பிரதிபிம்பித்து உள்ளே பற்ருதவன், பல நீண்மனிதருடனுறைந்தும் = அநேகவிவகார பாகுல்ய ஜனங்களினுடன் வசித்தும், பத்தியால்=அன்புடன், அர்ச்சித்தாலும்=பூஜித்தாலும், பகையால் = விரோதத்தால், உடலையரிந்தாலும்=தேகத்தை வெட்டினுலும், பத்திபாச்சலுற்றதுபோல் = பிரதிபிம்பித்ததேபோல, பயிலுமகிழ்வு துயரறியான் = உண்டாம் சந்தோஷவாட்டங்களைத் தெரியான்.

துதிகள் கடவுள் ஓமங்கள்=தோத்திரங்களின் தெய்வ ஓமங்களின், தொடர்=சம்பந்தம், பூச்சியன்=பூசைக்குவிடயம், பூசைகள்=பூசைசெய்தல் முதலியவைகள், இல்லோன்=இல்லாமலிருப்பவன், விதிசெய் நீதியாசாரம் மேவப்படுவோன்=முறையேயியற்றும்படியான தரும ஒழுக்கம்பொருந்தி நிற்போன், மேவாதோன் = பொருந்தாதோன், எதிருந்தன்னுல்=எதிர்ப்படும் தன்னுலே, உலகோர்கள்=ஜகத்திலுள்ளவர்கள், இறையும்=அற்பமும், வெருவாவகை=பயப்படாதபிரகாரம், இருப்போன்=அமைதியாக வாழ்வோன், உதிதமான வுலகத்தில்=உண்டானஜகத்தில், ஒன்ருல்=எப்பொருளாலும், வெருவாதுறைகிற்போன் = பயப்படாதிருப்போன்.

(ஸ்ரீ - வீர) கம்பீரமாயிருத்தலிலும் தெளிவாயிருத்தலிலும் கிரியிலுள்ள மகாமடுவைப் போன்றவன், பராநந்தரசத்தை நிரந்தரம் ஆசுவாதனம்செய்வதினின்றும் எப்போதும் நழுவாதவன், தன்னுலேயே தன்னிடத்தில் [உ] இரமித்துக்கொண்டிருப்பவன், சருவகருமபலத்தியாகி, நித்தியதிருப்தன், நிராசிரயன், புண்ணியத்திஞலும் பாவத்திஞலும் லேபமுருதவன், இதராமாகியமகிழ்ச்சி வாட்டமாதிகளிஞலும், லேபத்தையடையாதவன்; ஸ்படிகமானது பிரதிபிம்பத்திஞலே எங்ஙனம் இரஞ்சனத்தையடைய மாட்டாதோ, அங்ஙனம், அறியவேண்டியதை யறிந்தவன் உள்ளே நுகர்வினைவயத்தால்வந்த இன்பதுன்பமாதிகளிஞலே ரூபாந்தர அடைவாகிய இரஞ்சனத்தை, அடையாமலிருப்பன்; அதனையே வெளிப்படையாக்கிக் கூறல்:—பலவென்பதாதி. ஜனக்கூட்டத்திற் சஞ்சரித்தபோதினும், தேகத்தின் சேதனங்களிஞலும் பூஜனங்களிஞலும், துக்கசுகங்களையுணரான், தேகப்பிரதி பிம்பமுற்றவற்ருற்போலப் பொய்யென்று பார்ப்பன்; பூஜிதனுயினும் நிஸ்தோத்திரன், புகழப்பெருதவன், பூஜாவிவர்ஜிதனுயினும் நிர்விகாரன், தோத்திரமற்றவன் விகாரமற்றவன் பூஜ்ஜியபூஜாவிவர்ஜிதன் என்பது நேர்பொருள்; சர்வாசார நயக்கிரமங்களோடு சேர்ந்தவனுமாவன் பிரிந்தவனுமாவன் என்னுமிதுகூறியதன் விஸ்தாரமேயாம்; அத்தகையஜீவன் முத்தனிடத்தினின்றும் உலகர் அஞ்சவேமாட்டார், அலகிலாவுயிர்கட்கினிய ஞதலினுல் என்க; அவ்வறிஞனும் உலகரிடத்தினின்றும் பயப்படவேமாட்டான், உலகமுந்தானும் வேறிலாமையினு லென்றுணர்க.

(ச) கிரியிலுறும் பெரியசுனைபோற்றெளிவு கெம்பீரங்கள் சேர்ந்தவன் பிரசன்னனும் கெம்பீரனுமாம், பரமசுகச்சுவையால்=பராநந்தரசமாதலில், கலங்காமல்=நிச்சலனுய், தன்பாற்ருனே = ஆன்மாவிற் சொரூபமாகவே, சுகிப்பன், இருவினை = புண்ணிய பாவம், வேறொன்றும்=சாதி ஆயுள்போகரூபத்தோடும், அதன்விபாகத்தோடும், தாக்கான், ஒன்றணுகான்=நிராசிரயன்.

உ அநுபவம். ௦ பற்று.

பத்திபாய்ந்து=பிரதிவிம்பமான நீலபீதாதித்திரவியத்தோடு உட்பற்ருத=உள்ளேயதன் சம்பந்தத்தையுருத, பளிங்குபோல்=படிகமணிபோல், கருமபலத்தோடு உள்=அந்தக்கரணத்தில், பற்ருதோன் = பற்றுதலையடையாதவன், பிரமவித்தாம், பலநீண்மனிதருடனுறைந்தும்=பந்துஜனமு நாஞசாதியான ஜனமுமாகியவவற்றின் கூட்டங்களில் விவகரிப்பினும், அரிந்தாலும், தேகாபிமானரகிதனுன பிரமவித்து, உடலை கந்தபுட்பாதிகளால் அர்ச்சித்தாலும், பூஜனச்சேதனம்போல், பத்திபாச்சலுற்றதுபோல் தன்றேகப் பிரதிவிம்பத்துறும் மகிழ்வுதுயரறியான்.

பிரமவித்தானபுருடன் துதிகள் இல்லோன், தன்விஷயமும் பரவிஷயமுமான ஸ்தோத்திரத்தினின்றும், விடுபட்ட நிர்விகாரன், தனக்குவேருகப் பூஜிக்கத்தக்கதின்மையின் என்க, தன்னுல் = அந்தப்பிரமவித்தியினுல், உலகோர்வெருவார், சகலபூத அபயப்பிரதானத்தால் என்க, அவனும், உலகத்தால் வெருவாதுறைகிற்போன், பயவேதுவாய்த் தனக்கு விதிரித்தமான பொருளின்மையாலென்க. (60-61-62)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவ்வறிஞனது பெருமையையுபசங்கரித்து அவனது பதவியைப் புகழ்தல்:—பற்றுஞானமென்பன.

பற்று முனிவுபயஞ்சுகங்கள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவர்க்கும் பிரமேயந் தொடாரா னெனினு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யத்துறினும் பெரிய மனத்தோன் காசியிற்சா
வுற்ற பொழுது நாய்க்கறிப்போ ருழைசா வுறினு முறும்பதங்கேள்.
ஞான மடைந்த பொழுதிலிவ னல்வீ டுற்ருேன் மனமிறந்தோ
னீன மான வகம்பாவப் பிராந்தி யன்ருே விடர்பந்த
மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்ருே
மான மிகுந்த விவனெய்தின் மனிதர் பூசை செய்வேண்டும்.

(ப - ரை) பற்று முனிவுபயஞ்சுகங்கள்=விருப்புவெறுப்பு அச்சம் ஆனந்தங்களை, பயிலான் எனினும்பயின்றிடினும்=விட்டபோதினும் தொட்டபோதினும், சொற்ற எவர்க்கும்=கூறப்பெற்ற எவருக்கும், பிரமேயம் தொடாரான் எனினும்=விடயப்படான் எனினும், நன்பாலர்பெற்ற பிரமேயத்துறினும்=நல்லபாலகர் அடைவுற்ற விடயத்துற்றபோதினும், பெரிய மனத்தோன்=மகாமனத்தனுனவன், காசியில்=ஸ்ரீ அவிமுக்தக்ஷேத்திரமென்னும் மோக்ஷநகரத்தில், சாவுற்றபொழுதும்=மரணமடைந்தபோதும், நாய்க்கறிப்போருழை = கடையர்தம் மனையில், சாவுறினும்=இறந்தபோதிலும், உறும்பதங்கேள் = அடையப்பெற்ற பதத்தைக் கேட்பாயாக.

ஞானமடைந்தபொழுதில்=பிரஹ்மவித்தையை யடைவுற்றபொழுதே, இவன்=இவ்வறிஞன், நல்வீடுற்ருேன் = நல்ல மோக்ஷத்தையடைந்தவன், மனமிறந்தோன் = உள்ள மொழிந்தவன், ஈனமான=நீசமான, அகம்பாவப் பிராந்தியன்ருே=அகந்தையாகிய மயல் அல்லவோ, இடர்பந்தம்=துயரைப்பயக்கும் [கெடலன்றே] கட்டாம், ஆனவீடாவது = ஞானத்தாலான மோக்ஷமாவது, மடமையந்தகாரம்=அறியாமையாகிய பேரிருள் கெடுவதல்லவோ, மான மிகுந்த இவன்=வெகுமானம்மிக்க இவ்வறிஞன், எய்தின் = அடையப்பெறின், மனிதர் பூசைசெயவேண்டும்=அதிகாரிகள் பூசையியற்றவேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர) இராகத்துவேட பய ஆநந்தங்களினேடு = இராகாதிநிமித்த விடயங்களினேடு, ஒருபோது பிராரப்தபலத்தினலே கூடியபோதினும், அவற்றை வீடியபோதினும், எக்குசலமதியினுடைய ப்ரமிதிவிடயத்திலும், தானேயுண்மையாக அந்தர்ப்பவிப்பதில்லை, உண்மையாக அவ்வறிஞனைக் குசலமதியுடையவர்களும், அளவிடமுடியாதவர்களேயாவர்கள், துராசயமில்லாத மகாசயனுகிய அவன் விவகாரத்தாலோபாலனுலும் அளவிடப்படுவன், தொடரா நின்ற அற்பனுலும், வசீகரிக்கப்பெறுவன், இவன் கெட்ட எண்ணம் இல்லாதவனுதலினுல், சுத்தத்தன்மையால் நேரானவன் என்பதாம். அவனுக்கு ஞானசமகாலத்திலேயே முக்தியுண்டாதலினுல், தேகாதிபாதத்தினலே மீண்டும் முத்திநிமித்த தீர்த்தாதிகளினுதல் தேகத்தியாகத்தினுதல், சிந்தையே கிடையாதாம் எனல்:—காசியில் என்பதாதி. தீர்த்தத்தில் தேகத்தைவிடுக, அல்லது, சுவபசனுடைய இல்லத்திற்ருன்றனுவைவிடுக, ஒருபோது மேதனுவைவிடவேண்டாம், அல்லது இப்போதேதான்றனுவை விட்டுவிடுக, என்றபோதினும் இவ்வறிஞன், ஞானஅடைவின் சமயத்தில், முன்னரே, முக்தனும் விதேகனுமாவன், எண்ணங்கள் எல்லாம் இற்றவனுமாவன், அதனைப்பிரதிபாதிக்கும் பொருட்டுப்பந்த மோக்ஷசொருபத்தைக்கூறல்:—அகம்பாவமென்பதாதி யானென்னும் மயலேதான் பந்தப்பொருட்டாவது ஞானத்தானேயது தீர்தலே மோக்ஷமாம்.

(ச) பற்று=இராகாதிகளோடு, பயிலான்எனினும், ஒருபோது, பயின்றிடினும், பிரஹ்மவித்து, பெரியமனத்தோனுதலின், எவர்க்கும் = ஒருவருக்கும், பிரமேயம் = அறிதற்கு விடயமாக, தோன்ருன், மகான்களுக்கும் ஒருபோது துர்லபனு மென்பதுபொருள், இப்பிரமவித்துத் துராசயமின்மையனுதலின், பாலருக்கும், பிரமேயத்துறினும், ஒருபோது சுலபனுமென்பது பொருள். (63-64)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அறிஞனைப்போற்றுவார் பயனையறைதல்:—போற்றவென்பது.

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண
வாற்ற வுரியோ னெவனவன் வன்பிறவி யறுப்போர்க் கனவரதஞ்
சாற்று மகத்தாற் றீர்த்தத்தாற் றவத்தாற் ருனத் தாற்கிட்டா
ஆற்ற வறிவாற் பிறவிய றுத் துயர்ந்தோன் பத்தி தரும்பயனே.

(ப - ரை) பிறவியறுப்போர்க்கு=ஜனன மறுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினவருக்கு, அனவரதம்=எப்போதும், போற்ற=துதிக்க, வணங்க=நமஸ்கரிக்க, பூசிக்க=பூசைசெய்ய, புகழ=கீர்த்திக்க, வருந்திப்போய்க்காண=முயன்று சென்றுபோய்த்தரிசிக்க, ஆற்ற=பணிவிடைசெய்ய, உரியோன்எவன் = தக்கவன்யாவன், ஊற்றஅறிவாற் பிறவியறுத்துயர்ந்தோன் அவன்=திடஞானத்தினலே ஜனனத்தைச்சிதைத்து மேலானவனுகிய அவனுடைய, பத்திதரும்பயன்=அன்புகொடுக்கும் பிரயோஜனமானது, சாற்றுமகத்தால்=கருமகாண்டம் விதித்தயாகத்தால், தீர்த்தத்தால்=தீர்த்தங்களினுல், தவத்தால் = தவங்களினுல், தானத்தால்=தானங்களினுல், கிட்டா=அடையமுடியாதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இகபரமோக்ஷசுகம் விரும்பிய அதிகாரியினலே, அச்சீவன்முக்தன் பூசிக்கத்தக்கவன் ஆவன், துதிக்கத்தக்கவனுவன், நமஸ்கரிக்கத்தக்கவனுவன், யத்தனத்தினலே போய்த்தரிசிக்கத்தக்கவனுவன், புகழத்தக்கவனுவன்; அவ்வாறேமறையும் அறைகின்றது:—“எவ்வெவ்வுலகினை மனத்தாலெண்ணுவன், தவ்வாவிசுத்தசத்துவனுனேன், எவ்வெக்காமந்தமையிச்சிப்பன், அவ்வவ்வுலகினை யடைவதனேடும், அவ்வக்காமந்தமையுமே யடைவன்,

செவ்விதினதனுற் சீவன்முத்தன்றனே, கவ்வுறுபூதிகாமனர்ச்சிக்க” என்பதாம், அவனது பூசீனயே, பரமபுருஷார்த்தத்தை யடைவிக்கும் ஞானஹேதுவுமாம் என்று கூறல்:—சாற்று என்பதாதி ஹேகுழந்தாய்! வரும்பவநோய் நீங்கியவர்களாகிய ஜீவன்முக்தர்களுடைய பஜனத்தினலே, எந்தப்பரம்பதம் ஞானவாயிலாக அடையப்பெறுமோ, புனிதமாய அதுயாக தீர்த்தங்களினுலும் தவப்பிரதானங்களினுலும், அடையப்பெருதாம்.

(ச) திருவேட்டோர்=விபூதியென்னும் ஐசுவரியத்தைவிரும்பினவராய், பிறவியறுப்போர்க்கு=ஆன்மவித்துக்களின், பத்திருபமானசேவையால் எந்தப்பரமபதமடையப்படும் அது யஜ்ஞதீர்த்ததபதானங்களாலும் அடையப்படா தென்பதாம். (65)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கதோபசங்காரம்:—பரிந்தென்பது.

பரிந்திவ் வாறு கற்பித்துப் பகவன் மனுவாம் பேருடையோன்
விரிஞ்சன் றனது நகரத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெனும்
விரிந்த புகழ்மன் னனுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்ருன்
வரிந்த கழற்கா விராமவென வசிட்ட முனிவ னருள்செய்தான்.

(ப - ரை) பரிந்திவ்வாறு கற்பித்து = அன்புடன் இந்தப்பிரகாரம் இனிதுபதேசித்து, பகவன் மனுவாம்பேருடையோன்=ஸ்ரீ மனுபகவான் என்னும் பெயரையுடையவர், விரிஞ்சன் றனது நகரத்தைப்புக்கான் = பிரஹ்மாவினுடைய புரத்தையடைந்தார், இக்குவாகுவெனும்=இக்ஷ்வாகுவென்னும், விரிந்தபுகழ் மன்னனும் = விஸ்தரிக்கப்பெற்ற கீர்த்தியையுடைய மகாராஜனும், அந்த விழியேபற்றி=அத்திவ்ய சக்ஷுவையே கடைப்பிடித்து, நிலைநின்ருன்=ஏகநிலைமாருமல் ராஜபோகநிலையிலிருந்தான், வரிந்த கழற்காவிராம = வீரகண்டையைத்தரித்த பாதமுற்ற இராகவனே! என = என்று வசிட்டமுனிவன் அருள்செய்தான்=ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் றிருவருள்செய்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர) அந்த ஸ்ரீ மனுபகவான் இந்தப்பிரகாரம் உபதேசித்துவிட்டு மேருசிகாமாகிய பிரஹ்மாவின் அரண்மனையை நோக்கிச்சென்றனர், இக்ஷ்வாகுவாமரசனும் அந்தத் திருஷ்டியையே நன்குபற்றி, அதிதிடமாயரசாண்டுவந்தனன். (66)

(ச) விரிஞ்சன் றனதுநகரத்தை=பிரஹ்மலோகத்தை.

இக்குவாகு கதை முற்றிற்று.

மானுவேடன் கதை

(மிருகவியாத, முனிவியாத, என்பன பாடபேதமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வருணிக்கப்பெற்ற இலக்கணம்வாய்ந்த ஜீவன் முக்தனுக்கு, மணிமந்திராதி சித்தர்கட்கேபோல, ஆகாசகமனுதி சித்திருபமேயாய யாதேனும் ஒரு அபூர்வ அதிசயந்தான் உளதோ இலதோவென வையப்பட்டவராய் ஸ்ரீ இராகவர் வினுதல்:—இந்தவென்பது.

யத்தனங்கொண்டு சாதிக்கப்பெற்றிருத்தலின், ஆன்மதரிசியால் வேறுமுயல்வால் வேண்டா மன்றே. ஆயின் தத்துவவித்துக்கு அவரினும் யாது அதிசயம் ஆமெனின் ஆண்டுக்கூறல்:— இவர்க்கென்பதாதி. அறிஞனுக்கிதுவே விசேடமாம், தத்துவஞானமே யதிசயமென்பதாம்; மூடபுந்தியர்களோடு அவன் சமானன் அல்லன், அதிசயாந்தரமறைதல்:—எங்கணுமென்ப தாதி. யாண்டும் ஆஸ்தையின் பரித்தியாகத்தானே, இராகமற்றதாய் மனம் அமலமாக, அந்த மகாமதிக்காம், அவ்வறிஞன் போக்கியவஸ்துக்களில் மூழ்கான்.

(ச) அணிமாதியஷ்டவிதமான ஐசுவரியமும், இவராலும்=அத்தன்மையான மந்திராதி சித்தர்களாலே, பலமாம்=மிகப்பெறப்படும், தனையறிந்தோர்க்கிலதாம்=இதரமான தத்துவ ஞானியாற்பெறப்படாது, யாதினுலெனில், அம்மந்திராதிசித்தராலே மிகுந்தவருத்தத்தாற் பண்ணப்படுமாதலினுல் = சாதிக்கப்படுமாதலினுனும், ஆன்மஞானியென்னும் அணிமாதி யபேக்ஷையின்மையினுல், வருத்த (எத்தன) மின்மையாற் சாதிக்கப்படாமையானும் என்க. இவற்கு=இஞ்ஞானிக்கு, எங்கணும் = வாகியப்பொருளில், ஆசையறலால் = ஆசையற்ற வேதுவினுல், எங்கணு மிவனெஞ்சமலமதாம், இதுவே இவற்குவிசேடமாம், மூடப்புந்திகள் போலலனுகுவன்=மூடப்புந்திகளோடு சாதாரணன் அன்றுமென்றதாயிற்று. (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இராகமின்மைப்பயன்களையே தத்துவஞானி இலக்கணமாக வருணித்துக்கொண்டுபசங்கரித்தல்:—குறியென்பது.

(ச - அ - கை) அவ்விசேடத்தையேகூறல்:—

குறிதீர் வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற் கொடுநீள் கால மயக்கறலாற்
பிறியா வின்பத் தறிஞனுக்குப் பேசுங் குறியிவ் வளவன்றே
வெறிகூ ராசை சினமோகம் விதன முலோப மாபத்துச்
சிறிதா நிபுண நாளுமெனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான்.

(ப - ரை) குறிதீர்வடிவாய்=குறியற்றவடிவமாய், பிறப்பிறப்பில்=ஜனனமரணத்தில், கொடுநீள் காலமயக்கறலால்=வெகுகாலங்கொண்டபிரமம் அகலுதலினுல், பிறியா இன்பத் தறிஞனுக்கு=ஆனந்தமயமாய விவேகிக்கு, பேசுங்குறியிவ்வளவு அன்றே = கூறுமிலிங்கம் இந்த அளவினதல்லவோ, வெறிகூர் ஆசை=பயித்தியம்பிடித்த அவா, சினம் = கோபம், மோகம்=மயக்கம், விதனம்=கவலை, உலோபம்=லோபம் என்னும், ஆபத்து = விபத்து, சிறிதா நிபுணநாளும்=அனுதினம் அத்தியந்தம் அபக்ஷயமாம், எனச்செப்பி=என்றுகூறி, வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான்=ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் மீளவுங்கூறுவான்.

(ஸ்ரீ - வீர) தத்துவபோதத்தில், சமுசார வெகுகாலமயக்கம் நன்கு நீங்கப்பெற்றவனும், அதனுனேயே சுகமாக இளைப்பாறினவனும், சருவதருமசூனியனும், பிரஹ்மசித்தையே வடிவமாகவுடையனும், சைந்தவகனம்போல ஏகாசசொரூபனும், ஆகிய அறிஞனுக்கு, இத் துணையே துணிபாயிலக்கணமாம், எம்மதன, கோபவிஷாதமோகலோப ஆபத்துக்களின் தனுத்தகைமை யத்தியந்தந்தினந்தினமாமோ; இவைமுற்றினும் நீங்குதலே இலக்கணமா மென்றுணர்க.

(ச) குறிதீர்வடிவமாய்=வருணச்சிரமலிங்காகிதனுய், பிறப்பிறப்பிற்கொடு=சம்சாரரூபமான, நீள்காலமயக்கு=சிரகாலப்பிரமம், அறலால், பிறியா = நிர்ச்சிந்தையனுன, இன்பத் தறிஞனுக்கு, காமக்குரோதாதி நிமித்தங்களான ஆபத்துகள்நாளும், நிபுணம் = நிர்விகாரமாய், சிறிதாம்=நசிக்கும், இவ்வளவன்றே, குறி=விசேடமென்பதுபொருள். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) இதாசித்தியைக்குறித்து ஆன்மஞானத்தின்மேன்மை நித்தியநிரதிசயாநந்த அநுபவத்தன்மையானேயாம், பிரத்தியக்கான்மாவிற்கும் நித்தியநிரதிசய ஆனந்தரூபத்தன்மை பிரஹ்மசொரூபத்தன்மையானேயாம், என்னும் அருத்தத்தினது பொருத்தப் பொருட்டு, பிரஹ்மத்திற்கே தற்சுபாவ உபேக்ஷவசத்தினுலே ஜீவபாவப்பிராப்தியைக் கூறல்:—மறையோன் என்பது.

மறையோ னொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூத்திரனுய்
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென முளைத்தா னீசன் சிருஷ்டிதொறு
நிறைநீ டுயிர்க ளளவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற்
றுறைதோ றவைதாம் தோன்றிடுமாற் றொடர்கா ரணமிங் கிலதாகும்.

(ப - ரை) மறையோன் ஒருவன்=பிராஹ்மணன் ஒருவன், தன்னுடைய = தனது மகிமைகடந்து = மகான்மியத்தைத்தாண்டி, சூத்திரனுய் = சதுர்த்தனுகி, முறைதீர்வது போல்=துர்ச்சேட்டையை யடைவதேபோல, சீவனெனமுளைத்தான் ஈசன்=பரமேசுரரே ஜீவபாவத்தை யடைவுற்றனர், சிருட்டிதொறும்=ஒவ்வொரு சிருட்டியிலும், நிறைநீடுயிர்கள் அளவின்றிநிகழும்=பூரித்துள்ள அநாதிசீவர்கள் அளவில்லாமல் விளங்குவார்கள், மூலச்சித் தசைவால்=முதன்மையான அறிவசைவினுலே, துறைதோறவைதாம் தோன்றிடும்=வேண்டியவேண்டிய புவனங்களில் அவ்வுயிர்கடாம் ஜனித்திடும், தொடர்காரணமிங்கிலதாகும்= சம்பந்திக்குங்காரணமும் இல்லாதனவாம். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ-வீர) எங்ஙனம் ஒருவிப்பிரன் சூத்திரத்தகைமையை அவாவினேனுய், அச்சம்போக சகவாசாதி கெட்டநடத்தையினுலே தனக்குத்தக்க சாத்விக பிராஹ்மணதருமத்தைப் பையப் பைய்ய வுபேக்ஷித்து, நெடும்போதாகச் சூத்திரத்தகைமை யங்கீகரிக்கின்றனனே, அங்ஙனம் பரமேசுரர் மதியாதிசேர்க்கையினுலே, அவற்றுலேற்பட்ட போகாசையினுலே தமது நித்திய சுத்த பூர்ணனந்தசுபாவத்தை யுபேக்ஷித்து ஜீவத்தன்மையை யங்கீகரிப்பர்; உபாதிப்பிராதான்யத்தினுலே போக்தாக்கள் என பரமேசுரர் மதியாதிசேர்க்கையினுலே, உபகிதப் பிராதான்யத்தினுலே போக்கியங்கள் எனவும், உபகிதப் பிராதான்யத்தினுலே போக்கியங்கள் சருக்கந்தோறும் தோற்றுகின்றனவேயாம், மாயாகத சுத்த பூர்ணனந்தசுபாவத்தை யுபேக்ஷித்து ஜீவத்தன்மையை யங்கீகரிப்பர்; ஆதியவிஸ்பந்தத்தி தான்யத்தினுலே போக்கியங்கள் எனவும், பூதங்கள் சருக்கந்தோறும் தோற்றுகின்றனவேயாம்; ஆகலின் மித்தி வும், இருவகையினவாகவே பூதங்கள் ஹிரணியகருப்பான்மக ஆதியவிஸ்பந்தத்தி அநாதிதுவிவிதசமஸ்கார பரம்பரையனுசாரியாய ஹிரணியகருப்பான்மக வெளிப்பட்டுள்ளனவாம்; கனுக் னின்றும் உண்டாயின=மாயாகந்தர்வநகரம்போல வெளிப்பட்டுள்ளனவாம்; யாத்தகைமையால் நிட்காரணங்களாம், வாஸ்தவசாமக்கிரீயை யபேக்ஷியாதனவாம், கடாதிகள் தமதுற்பத்தியில் தண்டசக்கிராதி சாமக்கிரீசபேக்ஷமில்லாதனவே யாமன்றே.

(ச) மறையோனொருவன்=ஒருவிப்பிரன், தன்னுடைய ஜாதியாதிகளாற் பிரசித்தமான மகிமையை, கடந்து, முறைதீர்வது, புத்திரன்பிறக்கும்பரியந்தஞ் சூத்திராங்கனையின் சங்காதி ரூபமான துர்ச்சேட்டையால் சூத்திரனும் = சூத்திரத்துவத்தை யங்கீகரிப்பன். இதற்கு உ-ம், மனு: சூத்திரப்பெண்ணைச் சயனத்தில்வைத்துப் பிராஹ்மணன் அதோகதியையடை வன் அவளிடத்திற் சுதரைச்சனிப்பித்துப் பிராமணியத்தினின்றும் கெடுவன் என்பதாம். அதுபோல் முறைதீர்வது, தனது சங்கற்பத்தாலலது தனது அவித்தையால் ஈசன்=ஈசுர னும், சீவனெனமுளைத்தான்=ஜீவபாவத்தை யங்கீகரித்தான்; இந்தச்சீவனும் வடிவினுலே யனுப்பிரவேசித்து நாமரூபங்களைவிவகரிப்பேன் என்னுஞ் சுருதியினுலென்க. நிறைநீடுயிர் கள்=சராசரரூபிகளான பிராணிகள், சிருட்டிதொறும், நிகழும் உதிப்பனவாம், துறைதோறு அவற்றில் எந்தப்பிராணிகள் அசைவு = புரணம், சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சை

யென்பதாம். மூலச்சித்தசைவால்=ஆதியானசித்தசைவினால், தோன்றிடும் அவைதான்=அந்தப்பிராணிகள், காரணமிலதாகும் = நிஷ்காரணங்களாம், கன்மாதியென்னுஞ் சன்ம காரணமின்மையினும் ஆன்மா நிர்விகாரனாதலால், அகாரணனாதலினும் என்க. (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அற்றேல், நல்லதைச்செய்வோன் நல்லவனாவன், தீயதைச்செய்வோன்தீயோனாகுவன், புண்யமோ புண்யவினையினாலுளதாம், பாபமோ பாவவினையினாலுளதாம், அந்தவுலகந்தன்னினின்று மீண்டடைந்தே; அன்னியவுலகப்பொருட்டு வினையாற்றுவன், என்பதாதிசுருதிகளில் ஜன்மகன்மங்கட்குப் பீஜாங்குரம்போல அநாதிபரஸ்பர காரிய காரணபாவம் உணரப்பெறுகின்றதாம், ஆகவேயாங்ஙனம் கருமமில்லாத ஈசுவரனுக்குச் சீவபாவமாக முதற்சருக்கத்தில் ஜன்மம் கூறுதல்கூடும்? எனின் உரைத்தல்:—ஈசன் என்பது.

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டாஞ்செய்த
வீசு கருமங் களினாலே மேன்மேற் பிறவி களைமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தின் செய்தி யிதுவாகு
மேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே.

(ப-ரை) ஈசனிடை நின்றுற்பவமாய்=பரமேசுரரிடத்தினின்றும் உண்டாகி, எழுந்த=வெளியேவந்த, உயிர்கள் தாஞ்செய்த=ஜீவர்கள் தாமேமுயன்றியற்றிய, வீசுகருமங்களினாலே=பயன்றரும் வினைகளாலே, மேல்மேல் பிறவிகளைமேவும்=உத்தரோத்தரம் ஜனனங்களையடையும், தேசமுடையாய் = சக்கிரவர்த்தி திருமைந்தனே, காரியகாரணத்தின் செய்தியிது = ஜன்னியஜனகத்தின் விவகாரமாம் இது, ஏசுபிறவிகருமமெனும் இரண்டினுக்கு மிப்படியேயாகும்=நிந்தித ஜன்மகன்மமென்னும் இரண்டுக்கும் இவ்வாறேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே குழந்தாய்! ஈசுரரிடத்தினின்றும் எழுந்துவந்து மறுபடி ஜன்மாந்திரங்களைப் பிராணிகள், உபகிதங்களாகிய தங்களாலாக்கப்பெற்ற கருமங்களினாலேயே, அநுபவிக்கும்; ஜீவபாவத்தில் ஈசுரருக்குக் கருமஅபேக்ஷையிலதாம், மற்றோர்ஜீவபாவ அடைவின்பின்னர், தேகாதிஜன்மத்தில் முன்முன் உடம்பாதியாலாக்கப்பெற்ற கரும அபேக்ஷையாம், எங்ஙனம் சூரியபகவானுக்கு நீரில்நிழலாவதில் அசைவாதி வினையபேக்ஷையிலதாமோ, பிரதிபிம்பத்திற்குத் தரங்கபேதங்களில், கலப்புளதாவதிலும், அதனதன் கண்ணுள்ளவிக்கிரியை யனுபவத்திலும், உபாதிக்கிரியை யபேக்ஷையாமோ, அங்ஙனம் ஆமென்பதுகருத்தாம். அதனையே வெளிப்படையாகக்கூறல்:—காரியமென்பதாதி, ஜன்மகன்மங்கட்குக் காரியகாரணபாவமாமிது இத்தகைத்தாம்;

(ச) பிறவிகளைமேவும்=ஜன்மாந்திரங்களை யனுபவிக்கும், பிறவிகருமமெனு மிரண்டினுக்கும்=ஜன்மகன்மங்களினது, இது காரியகாரணத்தின்செய்தி = இந்தக் காரியகாரணபாவம், இப்படியேயாகும் = கூறியபிரகாரமாம், முன்பு ஜன்மமானது, கருமமென்னுஞ் சுகிருததுஷ்கிருத ரூபத்துக்குக்காரணம், பின்பு கருமமானது, ஜன்மமென்னும் நாமரூபத்துக்குக் காரணமென்பதுபொருள். (6)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அகாரணத்தையுங் காரணத்தையுமறைதல்:—பரமமென்பது.

(ச) இதனையே வெளிபண்ணல்:—

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்
விரவு மதற்பின் பவர்க்கெல்லா மிகத்தாஞ் செய்த கருமங்க
ளுரிய சுகதுக் கங்கடமக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்
பிரமந் தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்மூலம்.

(ப - ரை) பரமம் அதனில் அகாரணத்தால்=பரமசிவத்தினின்றும் காரணமில்லாமலே பரந்த உயிர் எல்லாம் உண்டாம்=விரிந்திருக்கும் ஜீவர்கள்யாவரும் உண்டாவர், விரவுமதற்பின்பு அவர்க்கெல்லாம்=கலந்தவதன்பின்னர் அவர்கள் யாவருக்கும், உரியசுகதுக்கங்கள் தமக்கு=உரித்தாகிய இன்பத்துன்பங்கடமக்கு, மிகத் தாம்செய்தகருமங்கள்=மிகவுந் தாங்கள் இயற்றியவினைகளே, உறுகாரணமாம்=பொருந்துமேதுக்களாம், தனையறியாப் பிரமந் தனிற்சேர்சங்கற்பம்=ஆன்மாவையறியாத மயக்க மதனினின்றுமுண்டாம் சங்கற்பமே, பேசு கருமங்களின்மூலம்=கூறிய வினைகளின்காரணமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) பரபதத்தினின்றும் அகாரணமாகவே சர்வஜீவர்களும் உண்டாயிடுகின்றார்கள்; அவ்வாறே வார்த்திகத்திற் கூறவும்பெற்றுளது. விண்ணெ னும்பொரு ளியற்கையின் விரவலி னானே, கண்ணுகாரகத் தாலல ககனத்தி னிறைவு, மண்ணி லாயவக் குடத்தின துதயத்தின் மானும், நண்ணு மாலறி வாலுளந் தனிலுணர்ந் திடுக. பொருள்:—சைத்திரனாலே கிராமத்தினது வியாப்தியில் வியாப்தாவாய சைத்திரனுக்குத் தன்பாலுற்றவிகாரமேபோலும், மதியாதியினது சிதாத்மவியாப்தியில் ஆன்மாவிற்கும் விகாரவழக்காதலின், வேதாந்த வேத்தியத்திற்குக் கூடஸ்தத்தகைமைகூடாதென் றாசங்கித்துக்கூறல்:—விண்ணென்பது. எங்ஙனங் கும்பத்தின துற்பத்தியாம்போது வியத்தாற்பூர்ணத்தகைமை வியத்தின் சர்வகதத்தகைமைச் சொரூப அனுசாரமாகவேயாம் அன்றிக் கிரியையுடைமையாலல்லவோ அங்ஙனம் மதிவிருத்திகட்கும் அதன்றருமங்கட்கும் திருக்காத்மாவால் வியாப்தியானது அதன்கண்ணுற்ற கிரியையின்றியே பூர்ணசிற்சொரூப வசத்தினாலேயேயாம், ஆகலின் வேதாந்தவேத்தியத்திற்குக் கூடஸ்தத்தன்மையானது பொருத்தமேயாம்.

பின்னரவர்களின் தத்தம்வினைகளே சுகதுக்கங்களின் காரணங்களாம் பின்னர் அவர்களின் கருமங்கள்எனவெங்ஙன மறியலாமெனின் அறைதல்:—தனையறியும்பிரமைதனில் சேர் என்பது எத்தகைத்தாகத் தன்னையாவன் உணர்வனோ, அவன் அதற்குத்தக்கபடியே சங்கற்பிப்பன் சங்கற்பித்ததற்குத்தக்கபடியே தானியற்றுவன்; மனுஷ்யாதி தேகாத்மத்தன்மை மதியில்லாமல் அறமறங்களைச்சங்கற்பியான் செய்யவுமாட்டான், அவ்வாறே ஸ்ரீபகவான் பாடியக்காரர் அவர்களாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்றுள்ளது:—ஆன்மபாவமத்தியசிக்கப்பெறாதவாகத்தானே எவனுமே விவகரியான்; என்பது தேகாத்தியாசமும் சங்கற்பவாயிலாகவே புண்ணியபாபப் பிரவிருத்தியேதுவாம் எனல்:—ஆன்மஞானத்தினின்றும் நன்குண்டாய சங்கற்பம் கருமகாரணமாம் இது 32000ப்பாடமாம், செய்யுளில்வைத்திருப்பது 6000ப்பாடமாமென்றறிக.

(ச) சுகதுக்கங்கடமக்கு என்பதுபலக்ஷணம் ஜாதிஆயுள்களென்னும் நாநாரூபங்களுக்கும், தான்செய்த கருமமேகாரணமாம். தனையறியாப் பிரமந்தனில்=ஆன்மதத்துவத்தின் அஞ்ஞானத்தினால், சேர்=உண்டான சங்கற்பம்=சங்கற்பமானது, கருமங்களின் மூலம் = காரணமாம். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பந்தமுத்தியின்னதென்பதும், சங்கற்பபாவ அபாவமேயவற் றிற்குக் காரணமென்பதும் தெரியவுரைத்தல்:—பந்தமென்பது.

பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய்
முந்து சங்கற் பந்தவிர்ந்தான் முத்தி யதுவா மதுதன்னைப்
புந்தி யதனாற் பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமுறின்
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

(ப - ரை) பந்தநிதானம் சங்கற்பமன்றோ=பந்தத்தினது ஹேதுவானது சங்கற்பமே யல்லவோ, அது நீபற்றறுப்பாய்=அதனை நீகட்டறுப்பாய், முந்துசங்கற்பந்தவிர்ந்தால் = வாசனைவயத்தாலெழும் எண்ணங்களையெழாமற் பண்ணினால், முத்தியதுவாம் = மோக்ஷ மாம், அதுதன்னை=அதனை, புந்தியதனால்=மதியினாலே, பரிசயிப்பாய்=பயிற்சிசெய்வாய், பொருளும் பொருள்கொள்பவனுமுறில்=வஸ்துவும் வஸ்துவைக்கவர்பவனும் உற்றால், மைந்த=குழந்தாய், மெள்ள=மெதுவாக, எப்போதும்=அனவரதமும், மறவாது=விஸ் மிருதி வந்துவிடாமல் விழித்தேயிருந்து, ஒழிப்பாய் சங்கற்பம்=எண்ணத்தை விடுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) சங்கற்பித்தன்மையே பந்தத்திற்குக்காரணமாம் = சங்கற்பமிதற்குளதா மெனச் சங்கற்பி, அவ்வகையாந்தகைமை, புண்யாபுண்யப் பிரவிருத்திபோகவாசனாதி சந் தானத்தினாலே, கட்டிற்கேதுவாம், அதனை நன்குவிடுவாய், மோக்ஷமோசங் கற்பித்தன்மை யின்மையாம், அதனப்யாசபரனாகவாகுதி; சங்கற்பத் தியாகத்திலுபாயத்தைக் கூறுதல்:— பொருளுமென்பதாதி. கிராகிய கிராககசம்பிரமம் உளதாயின், நிரந்தரமே சங்கற்பதசைகளை மெதுவாகப்பரிகரித்து, நீ சாவதானனாகவிருத்தி. கிராகியகிராககப் பேதப்பிரமமுளதாய போதோ, கிராககனுக்குக் கிராகியத்தில் அநுகூலத்தன்மை பிரதிகூலத்தன்மை முதலிய அநுசந்தானத்தினாலே, தள்ளற்கொள்ளற் கநுகூலபிரவிருத்தி சங்கற்பமுண்டாம், கிராகிய கிராகக விப்பிரமத்தியாகத்தினாலே அதன் சாக்ஷியின்கண்ணொருமைப்பாடாம் வடிவசாவ தானத்தன்மைப் பயிற்சிசெய்யினே சங்கற்பமூலமே கெட்டுப்போமென்பது கருத்தாம்.

(ச) பந்தநிதானம்=பந்தத்தின்காரணம், சங்கற்பமன்றோ = சங்கற்பமேயாம், அது = அசங்கற்பம், முத்தியாம், பொருள்கொள்பவனுமுறில் = திருசிய தெரிசனசம்பந்தத்தில், எப் போதும்மறவாது சாவதானனாகியே, மெள்ள = அப்பியாசக்கிரமத்தால், சங்கற்பத்தை யொழிப்பாய். என்றதனாலிடைவிடாமல் பிரஹ்மானுசந்தானஞ் செய்வாயென்றதாயிற்று. (8)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) இப்பொருளையே கண்டோக்தியாற்கழறல்:—கொள்ளுமென்பது.

(ச-அ-கை) அவதானப்பிரகாரத்தையே கூறல்:—

கொள்ளும் பொருளா கவும்வேண்டா கொள்வோன் வடிவா கவும்வேண்டா
வெள்ளுங் கருத்தெல் லாநீக்கி யெதுசே டித்த ததுவாவாய்
நள்ளும் பொருளொன் றினையிந்த நாடும் பொறிக ளுறிலாங்கே
தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில் லதுமுத்தி.

(ப - ரை) கொள்ளும்பொருளாகவும் வேண்டா = கிராகியவத்துவடிவமாகவும் வேண் டாம், கொள்வோன் வடிவாகவும்வேண்டா=கிராகக வடிவமாகவும்வேண்டாம், எள்ளுங் கருத்தெல்லாநீக்கி=தள்ளத்தக்க சகல எண்ணங்களையும் அகற்றி, எதுசேடித்தது அதுவா வாய்=யாது எஞ்சிநின்றதோ அவ்வத்துவேயாவாய், நள்ளும்பொருளொன்றினை = விரும்

T சங்கற்பமுடையவன்.

பும்வத்து ஏதாவதொன்றை, இந்த நாடும்பொறிகள் உறில்=இந்நாட்டமுறும்படியான புலன் கள் அவாவிச்செல்லில், ஆங்கே தெள்ளும்பற்றுளதுபந்தம்=அவ்விடத்திலேயே மிக்க ஆசை யுறுவதே பந்தமென்பதாம், சிறக்கும்பற்றில்லதுமுத்தி = விசேடித்தவாசை விரவாததே மோக்ஷமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) நீ கிராகியபாவான்மாவும் ஆகவேண்டாம், கிராககான்மாவும் ஆகவேண் டாம், அகிலபாவனைகளையும் அகற்றியோட்டி, எதுசேடித்த சாக்ஷிவடிவமோ அதன்மயமே யாகி அஃதேகரசனாகவேயிருத்தி. அசாவதானமா யிருந்துவிடிலோ, அநுகூலமான கிராகியத் தில் இராகம் அகற்றமுடியாததேயாகும் என்று காண்பித்துக்கொண்டு வைராக்கிய அப்பியாச மும் இன்றி யமையாததேயெனக்காட்டல்:—நள்ளுமென்பதாதி. நிரந்தரம் எவ்வெப்பொரு ளையே இந்திரியக்கூட்டம் நாடாநிற்குமோ ஹே அநகனே! ஆண்டாசையால் பந்தத்தை யடையும், ஆண்டாசையின்றேலாயினோ மோக்ஷத்தையடையும்.

(ச) கொள்ளும்பொருள்=திருசியாபிமானிவேண்டாம், கொள்வோன்வடிவு = திருஷ் டிருத்துவாபிமானி ஆகவும்வேண்டாம், மற்றென்னெனில், எல்லாம்=சகலபதார்த்தங்களின், கருத்து=பாவனையென்னுங் கன்மகர்த்தாதிவாசனையை, நீக்கி, எதுசேடித்தது=கருமாதி விலக்ஷணமானபொருள். அதுவாவாய்=அதன்மயமாவாய், நாடும்பொறிகள்=இந்திரியசமூ கம், பொருளொன்றினை=எந்தெந்தப்பொருளை, உறில்=அடையுமோ அப்போது, ஆங்கே பற்றுள்ளது=இராகமுள்ளதெனில்பந்தமாம், பற்றிலதெனில் முத்தியாம். (9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) இராகவைராக்கியங்களின் சொரூபத்தைப் பகுத்துக்காட்டி அவை கட்குப் பந்தமோக்ஷலிங்கத்தன்மையைக்காட்டல்:—அற்பமென்பது.

(ச - அ - கை) இதனையேகூறல்:—

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனாற் பிறப்பி லகப்பட்டாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணா தென்னிற் பிறப்பகன்றாய்
நிற்ப நடப்பப்பொருட்டிரளி னினக்குத் திரண முதலாகத்
தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.

(ப - ரை) அற்பம் உனக்கொன்று இனிதாகில்=சொற்பம் உனக்கொரு பொருளினி மையைப்பயக்குமேல், அதனால்=அக்காரணத்தாலே, பிறப்பில் = ஜனனமரணசம்சாரத்தில், அகப்பட்டாய்=கட்டுப்பட்டாய், பொற்ப உனக்கொன்றினுமினிமை = அழகுபொருந்திய குழந்தாய்! இது நன்கென்று உன்றனுக்கு எதன்கண்ணும் இனிதாந்தகைமை, பூணாது என் னில்=உண்டாகாது என்றிடில், பிறப்பகன்றாய்=ஜனனமரணம் விட்டவனாவாய், நிற்ப நடப்பபொருட்டிரளில்=அசராசரப்பிரபஞ்ச சமுதாயத்தில், நினக்கு = உன்றனுக்கு, திரண முதலாக=துரும்புமுதலாக, தற்பமுறுபொன்முடிவாக=கருவத்தையடையும் தேவதாவடிவ மீறாக, சற்றும் இனிமையுறவேண்டாம்=இறையுமன்படையவேண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) பவஸ்திதியின்கண்ணுனக்குக் கிஞ்சித்து உருசியிருக்குமாயின் பத்தனாயிருப் பாய், சித்தத்திலொருசிறிதும் உருசியுண்டாகாதிருக்குமாயின் பவத்திதியின்கண் முக்தனே யாயினாய். ஆகையினால், ஸ்தாவரஜங்கமங்களுள், தாழ்ந்ததின் அவதியில் திருணசரீராதியி னின்றும், உயர்ந்ததின் அவதியில்ஹிரணிய கருப்பகாயாந்தத்தினின்றும், அவற்றின் போக்

தருஷி.

கியவிஷயரூபத்தினின்றும் ஒன்றையும் நீ யிச்சிக்கவேண்டாம் = அதாவது பதார்த்தசமுதாயத்திற் குறிப்பிட்ட ஒருசிறிதும் உனக்கு உருசிக்கவேண்டாம். (10)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அற்றேல் இங்ஙனம் பரவைராக்கியத்தினாலே போக்துருத்தகைமைப் பந்தஜயமாயினும், ஜீவத்தகைமை ஸ்நான போஜனாதிக்கிரியைகள் தியாகிக்கக்கூடாமையின், அவற்றாலாக்கப்பெற்றபந்தம் இருத்தலேயாகும் என்றாசங்கித்துரைத்தல்:—பற்றிலாதென்பது.

பற்றி லாதென் னெண்ணுதியென் பண்ணா நின்றா யெதைவிடுதி
யுற்ற செய்வோன் புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணார்
முற்று நிகழ்கா லப்பொருளை முறையா லெய்திக் கைக்கொள்வார்.

(ப - ரை) பற்றிலாது=ஆசையில்லாமல், என்னெண்ணுதி=என்சிந்திக்கின்றாய், என்பண்ணாநின்றாய் = என்னசெய்யாநின்றாய், எதைவிடுதி = எதனைவிடுகின்றனையோ, உற்றசெய்வோன்புசிப்போன் அன்று=உரித்தானகருத்தாபோக்தாவும் அல்லன், உபசாந்தியனீ=பரமசாந்தியையுடையவனீ, மதிமாண்டோன் = உள்ளமற்றவன், மற்றும் = மேலும், நல்லோர்சென்ற பொருட்கிரங்கார் = மகான்கள் இழந்த வஸ்துக்கட்காக இரக்கத்தையடையார், வருவமதித்து எண்ணார்=இனிவருபவற்றைக் குறித்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார், முற்றுநிகழ்காலப்பொருளை=வினைவயத்தாற்கிடைக்கும் வர்த்தமானவத்துவை, முறையால் எய்திக்கைக்கொள்வார்=நான்முறைமுரணில்லாமலே யடைந்தனுபவிப்பர்.

(ஸ்ரீ - வீர) எதனைச்செய்கின்றனையோ எதனைபயில்கின்றனையோ, எதனை ஹோமஞ்செய்கின்றனையோ, எதனைத்தானம் செய்கின்றனையோ, நீ கர்த்தாவுமல்லை போக்தாவுமல்லையாகலின், அந்தக்கிரியைகளில் முக்தமதியினனாதி அதாவது கூடஸ்தாத்மாவிற் செலுத்தியமதியையுடையவனாகுதி, சமியுமாகுதி. அவ்வாறே ஸ்ரீபகவானாலும் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்றுள்ளது:—"ஒருசிறிதுமே யுஞற்றிலனென் றுளந்தனிலே, மருவு யுத்தனாந் தத்துவ வித்தெணி மகிழும்' இஷ்ட வியோகத்தாலும் அநிஷ்டசம்பாவனாதியாலும் உண்டாய சோகத்தானே பந்த அடைவையாசங்கித்துரைத்தல்:—சாதுக்கள்சென்றதைக் குறித்துஞ்சோகஞ்சேர்ந்திடமாட்டார், நாளைச்சேர்வதைக் குறித்துஞ் சிந்தை செய்திடமாட்டார், கன்மந்தந்தைத்தடை யொன்றின்றி நிகழ்வதைத் தாமேகொள்வார். (11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சருவபந்தஜயத்திலும் மனோஜயமேயுபாயம், அதுவும் மனத்தினாலேயேயாம் அன்னியத்தினாலாகாதாம், என்றறைதல்:—மதமென்பது.

மதமா மோக மையன்முதன் மனத்திற் பிணித்த கயிறுகளாந்
திதமா மனத்தை மனத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா
லிதமா நெடுங்கூர் விவேகத்தா லிரும்பா லிரும்பை யறுப்பதுபோல்
விதமா மனத்தை மனத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கறவே.

(ப - ரை) மதமாமோக மையல்முதல்=மதம் மகாமோகம் ஆசைமுதலன, மனத்திற்பிணித்தகயிறுகளாம்=உளத்திற் கட்டப்பெற்ற பாசங்களாம், திதமாம்மனத்தை மனத்தாலே=விடயங்களில் நிலைபெற்றவுள்ளத்தினை யுள்ளத்தாலே, சேதித்திடலாம்=வெட்டி

விடலாம், அறிவோரால்=உணர்வோரால், இதமாம்நெடுங்கூர் விவேகத்தால்=இனிதாய் மிகக்கூர்மையான விவேகம்வாய்ந்த, இரும்பால் இரும்பையறுப்பதுபோல்=அயத்தால் அயத்தைத்துண்டிப்பதே போல், விதமாமனத்தை மனத்தாலே=நானாவகையாய உள்ளத்தினையுள்ளத்தாலே, வீய்ப்பாய் பிறவிமயக்கறவே=ஜனனமயக்கம் நீங்கும்படியாக விழுத்துவாய்.

(ஸ்ரீ-வீர) மனத்திற்கட்டுற்ற பாவங்களாம் திருஷ்ணைமோகம்தாதிகள், மனத்தினாலேயே மனம் உணர்ந்தவனாற் சேதிக்கத்தக்கதாம், ஹே இராகவனே! எவ்வுபாயத்தானே மனத்தால் மனோஜயமாமோ அதனைக்கூறல்:—அதிதீக்ஷணமாம் விவேகத்தோடு கூடியமனத்தினாலேயே வலிதில் இரும்பினாலே இரும்பைப்போலும் மனத்தைவெட்டுவாய், சருவப்பிரமத்தின் சாந்தியின் பொருட்டு. (12)

(ச) மயல்=திருஷ்ணை, முதலாய்=ஆதியாகிய, கயிறுகள், மனத்தில்=மனத்தினால், பிணித்தவாம், நெடுங்கூர்=சுத்தசத்துவான் மகமான, மனத்தால், மலினமான மனத்தை, வீய்ப்பாய் என்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) மனத்தால் மனோஜயம்செய்வதில் வரும் ஆன்மாசிரய தோஷத்தைப்பரிகரித்தல்:—அழுக்கையென்பது.

அழுக்கை யழுக்காற் கழுவுவர்கொ லம்பை யம்பாற் றடைசெய்வர்
வழுக்கு நஞ்சை யெதிர்நஞ்சான் மாற்று கிற்பர் மதியுடையோ
ரொழுக்க முறுமூன் றுளசீவர்க் குபயந் தூல சூக்கமென
விழுக்க மாமொன் றுயர்பரமா மிதுசேர்ந் தந்த விரண்டொழிப்பாய்.

(ப - ரை) அழுக்கையழுக்கால்=சாரமண்முதலிய மலினத்தாலே மலினத்தை, கவுழுவர்=தூய்தாக்குவர், கொல் அம்பையம்பால்=கொல்லவரும் சிலீமுகத்தைச் சாயகத்தால், தடைசெய்வர்=தடுப்பர், வழுக்கும்நஞ்சை=பிராணஹானிசெய்யும் விடத்தை, எதிர் நஞ்சால்=பிரதிவிடத்தால், மாற்றுகிற்பர் = மாற்றுவார், மதியுடையோர் = புத்திசாலிகள், ஒழுக்கமுறு மூன்றுளசீவர்க்கு=உயிர்கட்கு முறைமையாக மூன்றுவடிவங்கள் உள்ளனவாம், உபயந்தூல சூக்கமெனவிழுக்கமாம்=இரண்டு தூலம் சூக்ஷமம் என்பதாக நிந்திக்கத்தக்கனவாம், ஒன்று உயர்பரமாம் = ஏகம்மேலானபரமமாம், இதுசேர்ந்து அந்த இரண்டொழிப்பாய்=இதனைச்சார்ந்து அவ்விரண்டனையும் அகற்றுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) தூய்தாக்கும் அறிவாளிகள் க்ஷாராதிமலத்தினாலேயே மலத்தைப்போக்குவர், அஸ்திரத்தை யஸ்திரத்தினாலேயே விலக்குவர், விடத்தைப்பிரதிகூலமான விடத்தினாலேயே தணிப்பர்; மனத்தோடுகூடியதாம் உயிர் அதிலெவ்வளவங்கிசங்கள் தனிப்படுத்தப்பட்டு மனத்தினாலே சேதிக்கத்தக்கனவாம் என்று காட்டற்பொருட்டுச் சீவரூபங்களைப்பகுத்தல்:—ஒழுக்கமென்பதாதி. ஸ்தூலசூக்குமபரங்கள் என்பதாக, ஜீவனுக்கு மூன்று ரூபங்கள் உள்ளனவாம், அவற்றுள் இவனதுபரம் ரூபமியாதோ அதைப்பஜிப்பாய், மற்றிரண்டை மனத்தினாலே சேதிப்பாய். (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவற்றைக்காட்டல்:—மேகமெய்யென்பன.

மேக மனையாய் கைகால்கண் மேவு மிந்த வுடலுனே
போக முண்ணச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வுருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாய்ப் பவபா வனைபண் ணுஞ்
சோக மனஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாதி வாகியமே.

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசின் மாத்திரமே
மொய்யார் சீவன் பரவடிவா மூன்ரு குவது முண்டகம்போற்
கையாய் சுத்த துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலமுந்தி
மையார் முதற்சொல் வடிவிரண்டு மாற்றி யவைநா னெனவேண்டா.

(ப - ரை) மேகமனையாய் = நவகனசியாமனே, கைகால்கள் = கரசரணுதிகளைமேவும் இந்தவுடல்தானே=பொருந்துமிந்தச்சரீரந்தானே, போகமுண்ண=போகத்தையநுபவிக்க, சீவனுக்கு=உயிருக்கு, பொருந்துதூலவுருவாகும் = சம்பந்தியாநின்ற ஸ்தூலவடிவமாகும், பாகமருவு சங்கற்பமயமாய்=நானுவகையாய்க்கூடும் எண்ணமிக்கதாய், பவபாவனை பண்ணும்=சமுசாரபாவனையைச் செய்யும், சோகமனம்=துயர்தருமுள்ளம், சீவனுக்குருவாம்= உயிர்க்குவடிவமாம், சூக்க ஆதிவாகியமே=சூக்ஷ்மமாய் லோகாந்தரகமனஹேதுவாம்.

மெய்யாய்=சத்தியமாய, மூலமீறின்றி=ஆதியந்தமில்லாததாய், விகற்பமறுசின்மாத்திரமே=நிருவிகற்ப அறிவுமாத்திரமே, மொய்யார்சீவன் பரவடிவாம் = விடயங்களில்மேவியுலாவும் உயிரினது மேலானவடிவமாம், மூன்ருகுவது=திருதீயமாகுவது, முண்டகம்போற் கையாய்=தாமரைபோலுந் திருக்கரத்தோய்! சுத்ததுரியபதங்கண்டாய்=தூயதுரிய பதம் காண்பாய்! இதுவே=இதுதானே, இதிலமுந்தி=இதன்கண்ணே திதிபெற்று, மையார் முதற்சொல் = களங்கமென முன்னேசொன்ன, வடிவு இரண்டுமாற்றி = உருவமிரண்டையுமே மாற்றி, அவை நானெனவேண்டா=அவற்றை யான்மாவென்னவேண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) பாணிபாதமயமாய்=எவ்வித்தேகம் போகப்பொருட்டுழல்கின்றதோ, அப்போகப்பொருட்டாய இதுஜீவனுக்கு ஸ்தூலரூபமாக ஈண்டு நிலைபெற்றதாம்; தனது சங்கற்பமயாகாரமாய், சமுசாரகாலபரியந்தமிருப்பதாய் எச்சித்தமுளதோ அதனைச் சீவனதுரூபமென வுணர்ந்துகொள்ளுதி, ஹே இராகவனே! அதுவே ஆதிவாகிகம் என்றுந்தெரிதி; ஆதியந்தரகிதமதாய் அறிவேவடிவாய்ச் சத்தியமாய் எதும்விகற்பமின்றியதாய் எதுதானுளதோ அதுதனைநீ, யோதுபரமரூபமதாயுணர்தி மூன்ருவதுமிதுவே, சாதுவே யிவ்வுலகினுக்குச் சத்தாஸ்பூர்த்திதந்திடுமே ‘இதுவேதுரியபதங் கண்டா யினிதாய்த் தூய்தாமிதனிடத்தே,பதநீதந்துபரிசயிப்பாய் பன்னுமுன்னரிரண்டினையும், மெதுவாயறவே விடுத்திடுவாய் மெலியுமந்தவிரண்டினிலும், கதுவவேண்டாமான்மமதி கமலநிறையுங் கார்வண்ணு.’

(ச) லோகாந்தரகமனு கமன யோக்கியமான சூக்கமாம் உருவாதிவாகியமென்பது பொருள்.

மொய்யார்சீவன் = விசுவரூபனுக்கு, துரியம் = தூலசூக்கும காரணங்களைக்குறித்து நான்காவது. (14-15)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) தூலசூக்குமரூபங்கள் ஜீவனுக்கு நனுக்கனுக்களில் வெளியேயாம், அத்துணைமாத்திர பரித்தியாகமாயினும் நன்ருக அவனது பரிசுத்தியாகாதாம், என அவஸ்தாத்திரய அதீதத்தையறியும் வேட்கையராய ஸ்ரீ இராமச்சந்திரர்வினுதல்:—என்னுமென்பது.

என்னு முனியை யிராமனும்பார்த் தெந்தாய் நனவு கனுச்சுழுத்தி
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் ரோன்ரு ததுவாந் துரியத்தை
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுயர்ந்த முனிநா யகவென்ன
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முனியருள்வான்.

(ப - ரை) என்னுமுனியைப்பார்த்து = என்றருளிய ஸ்ரீ வசிட்டபகவானை நோக்கி, இராமனும்=ஸ்ரீ இராகவரும், எந்தாய்=எனதுபிதாவே, நனவுகனுச்சுழுத்தி = ஜாக்கிரம் சொப்பனம் நித்திரை, துன்னுமதுவாயினமூன்றில் = என்று பொருந்தும் அம்மூன்றிலும் இருந்தும், தோன்ருததுவாம் = அலக்ஷிதமாய, துரியத்தை = நான்காவதை, உன்னி = பகுத்து, விசேடமுற=சிறப்பாக, உரைப்பாய் = கூறுவாய், உயர்ந்த = தவமிக்க, முனி நாயக=முனீசுரர்கட்கு நாயகனே! என்ன = என்றுவினவ, மன்னும் அமுதமழைபோலும் வாக்கால் = புதிதாகப்பொருந்தும் அமிர்தவிருஷ்டிதாரையேபோன்ற திருவாக்கினுலே, வசிட்டமுனியருள்வான்=ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அனுக்கிரகம் செய்யத்தொடங்குகின்ருர்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜாக்கிரத்து சொப்பனசுழுத்திகளிற் கலப்புற்றிருப்பதாகி, அதனுனே வெளியாகக் குறிக்கப்பெருததாகி அம்மூன்றிலுமிலங்கும் துரியமதை, அக்கலப்பைவிலக்கும் வாயிலாகப்பகுத்து ஹே முனிநாயகரே! திருவருள்செய்வீராக; என்றுவினுதலும்.

(ச) நனவாதிகளில், துன்னுமதுவாயினும்=ஸ்திதமாயிருப்பினும், மூன்றில் = சாக்கிராதிகளால், தோன்ருததுவாம்=அறியப்படாததாய், எஞ்சியதாகி விசேடமற்றசைவற்ற, துரியத்தை யுரைப்பாயென்பதுபொருள். (16)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் விடைபகர்தல்:—அகமென்பது.

அகமென் பதுமென் னுததுவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றறத்தன் னிலைக்கே நிற்ற றுரியமதாந்
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சகத்தின் ரெழிற்குச் சான்ருகி
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதுரியம்.

(ப - ரை) அகமென்பதும்=யான் என்பதையும், என்னுததுவும் = யான் என அபிமானியாததையும், உளதும் இலதும் = சத்தையும் அசத்தையும், அறவிட்டு = அத்தியந்தம்விடுத்து, நிகழும்சமமாய்=ஒப்பாயிலங்குவதாய், பற்றற = அசக்தமாய், தன்னிலைக்கே நிற்றல்துரியமதாம்=சொஸ்தமாயிருப்பது துரியமென்பதாம், தகுதன்னிலையாய்ச் சமமாகி= சொஸ்தமாயொப்பாகித் தெளிவாகி, சகத்தின்ரெழிற்குச்சான்ருகி = உலக வினைகட்குச் சாக்ஷியாகி, புகல்சீவனின்முக்தியுமாகி=கூறிய ஜீவன்முக்தியுமாகி, பொருகற்பனைதீர்நிலை= துயர்தரும் கற்பனையற்றநிலைமையே, துரியம்=துரியமென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜாக்கிரத்துச் சொப்பனங்களில் விக்ஷேபப்படுத்தும் அகம்பாவத்தையும், சுழுப்தியில் அதன்மூலமாம் ஆவரணமாகிய அநகம்பாவத்தையும், விட்டு=ஜீவ உபாதிகளாகி வியஷ்டிரூபங்களான ‘அவ்விரண்டையும் விட்டு, “அசத்துத்தானிதன் முன்னிருந்ததாம், அதனினின்றுந் தானுளதுண்டாயதாம்’’ என்பதாதி சுருதிப்பிரசித்த சமஷ்டிரூபங்களேயாய சத்தசத்துக்களாம் அவற்றையும்விட்டு, யாதுபற்றற்றதாமோ, ஒப்பாமோ தெளிவாமோ

இருப்பதாமோ அது துரியமெனப்பெறும். யாதுசொச்சமாய்ச் சமதையாய்ச் சாந்தமாமோ ஜீவன்முக்தர்களிடத்தில் வியவஸ்திதியாமோ அதாவது மேலானநிலைமையாமோ விவகார காலத்திற் சாக்ஷியவத்தையெனப் பிரசித்தமாமோ அது துரியவிவகாரமெனக் கூறப்பெறும்.

(ச) எந்தச்சைதன்யம் அகமென்பது மென்ருததுவும்=நான் என்னும் அபிமானத்தையும் நான் அன்றென்னும் அபிமானத்தையும், உளதுமிலதும்=சத்துவாசத்துவாபிமானத்தையும், அறவிட்டு, சமமாய், பற்றற = சம்பந்தமற்று, தன்னிலைக்கே நிகழும்சொச்சமாய், நிற்றல்=இருக்கும், அது=அத்தன்மையுள்ளது, துரியமாம், தன்னிலையாய்=நிஷ்களங்கமாய், சமமாகி = உபசாந்தமாய், தொழிற்குச்சான்ருகி = உதாசீனபாவமாய், சீவன்முத்தியுமாகிக் கற்பனைதீர் நிலைதுரியமாம். (17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அதற்குநனவாதிக்கலப்பை யகற்றல்:—இது என்பது.

இதுதா னனவு கனவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினுற்
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினுற்
சதுரா விந்தச் சகநன்ருய்த் தனது நிலைக்கே சமித் திறக்கு
முதுஞா னிகட்கிங் கிது துரிய மூடர்க் குலகந் திரநிலையாம்.

(ப - ரை) இதுதான்=கூறிய துரியந்தான், நனவுகனவல்ல = ஜாக்கிரசொப்பனமல்ல, இடர்சங்கற்பமில்லாமையினுல்=துயர்தரு நினைவுகள் இல்லாமையினுல், பொதுவாஞ்சுழுத்தி தானன்று=சாமானியமான நித்திரையுமல்லவாம், போதமின்மைதீர்தலினுல் = அறியாமை யகன்று போதலினுல், சதுராவிந்தச்சகநன்ருய்த் தனது நிலைக்கேசமித்திறக்கும்=அதிதீர வீர இராகவனே! இந்தப்பிரதீதியாகுமுலகம் அத்தியந்தம் இருந்தபடியே சாந்தமாகி விலயமாம், முதுஞானிகட்கிங்கிது துரியம்=அப்பிரதிபந்த அபரோக்ஷமுடைய மகான்களுக்கு ஈண்டு இதுவே துரியமெனப்பெறும், மூடர்க்குலகம் திரநிலையாம்=அறியாதவர்க்கு விசுவம் மிகவும் சத்தியமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இதுஜாக்கிரமும்அன்று சொப்பனமும்அன்று சங்கற்பங்கள் ஒன்றுமில்லாமையினுல், இது துயிற்றகைமையும் அல்லவாம் மறைக்கும் அறியாமையுமில்லாமையின், அற்றேல் அத்விதீயம் துரீயம், ஜாக்கிரத்தாதி துவைதகாலத்தில் ஜீவன்முக்தர்கட்குத் தான் எங்ஙனம்கூடும் எனிற்கூறல்:—சதுராவென்பதாதி சாந்தமாகியபரம்பொருளை நன்ருக வுணர்ந்தவுபசாந்தர்கட்கு இப்போதுதோற்றிக்கொண்டு இருந்தபடியிருக்கும் உலகமானது விலீனமாம்=ஞானபாதிதமாம், துரியமேயாமென்பர், அறியாதவர்க்குத் திரமாயிருக்கும்.

(ச) இதுதான்=இத்துரியபதம், நனவுகனவல்ல=ஜாக்கிரமுமன்று சொப்பனமுமன்று சங்கற்பமிலாமையினுல், இதுதான் சுழுத்தியுமன்று, போதமின்மைதீர்தலினுல், நன்ருமுது ஞானிகட்கு, இருந்தபடியேயிருக்கும் இந்தச்சகம் தனதுநிலைக்கே=பிரஹ்மத்தில், சமித்திறக்கும், இது துரியமாம், மூடர்க்குலகம் திரநிலையாம்=ஸ்திரம்போலிருக்கும். (18)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) துரியநிலையையேவியந்தோதி யறிவுறுத்தற்பொருட்டு ஒருகதையுரைக்கத்தொடங்கல்:—யானுமென்பது.

யானு மெண்ண:மறிற்சமந்தா னெய்திச் சித்த மொருக்காலு
மானு வினைசெய் யாதபடி யாக்கிற் றுரிய நிலைநிற்கு
ஞானு தீத னுங்கிழவோ னெனினு ஞான நனிமேவ
மேனு ணடந்த தொருசரிதை கேட்பாய் மேதை களின்மிக்கோய்.

(ப - ரை) யானுமெண்ணமறில் = அகம்பாவமற்ருல், சமந்தானெய்தி = ஒப்புமையையடைந்து, சித்தமொருக்காலும்=உள்ளம் ஒருபோதும், ஆனுவினைசெய்யாதபடியாக்கில் = ஓயாதகாரியம்செய்யாத வண்ணம்பண்ணில், 'துரியநிலைநிற்கும் = துரியஸ்திதியின்கண்ணே நிலைக்கும், ஞானுதீதனும்=சகலவிருத்திஞானங்களும் அற்றவனும், கிழவோன் எனினும்= விருத்தனேயாயினும், ஞானம்நனிமேவ=பிரஹ்மவித்தையை நன்ருக அடைய, மேனுன் நடந்தது = முன்னொருகாலத்தில் உண்டாகிய, ஒருசரிதை = ஒருபாக்கியானத்தை, கேட்பாய்=சிரவணஞ்செய்வாய், மேதைகளின்மிக்கோய் = புத்திமான்களுக்குட் சிரேட்டனுகிய இராகவனே!

(ஸ்ரீ - வீர) அகங்காரகலையைத் தியாகித்தவழி சமதையானது நன்குண்டாயபோது, ஜலவிலீனசைந்தவம்போலச் சித்தத்தை விலீனப்படுத்தியவழி, துரிய அவஸ்தையானது நிலைத்துநிற்கும்; நனவில் விவகரிப்பவனுக்கு எங்ஙனம் சித்தம்விலயமாம் என்னும் அசம்பாவனையை மிருகவியாதசம்பந்தமான உதாகரணத்தினுலேவிலக்கல்:—மேனுள் என்பதாதி. இனியெம்மாவிப்போது கூறப்பெறும் இத்திருஷ்டாந்தத்தைக்கேட்குதி! விபுத உவமையனே! பிரபுத்தனுயினும் உள்ளபடியே போதமடைந்திடலாம்; அதிதிடஞானியாகலாம் என்றபடி.

(ச) யானுமெண்ணம் = அகங்காராங்கிசம், சித்தம் = சித்தமானது, செய்யாதபடியாக்கில் = செய்யாதிருக்கின். ஸ்ரீ வசிஷ்டர் விசாரு = விசாரணசீலம் = விலயமென்பதாம். (19)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) தொடங்கியகதையையே விரித்துரைத்தல்:—பெரியவென்பது.

பெரிய வடவி யொன்றிடையோர் பெரிய முனிவன் மகாமவுனம்
புரியு நிலையோ னவன்றனையோர் பொருவில் வேடன் வந்தணுகி
யெரியு மென்கைக் கணைபடநொந் திங்கோர் நவ்வி யோடியதாற்
றெரிய வஃதெங் ககன்றதெனச் செப்பு முனிவ வெனக்கேட்டான்.

(ப - ரை) பெரிய வடவியொன்றிடை = பெரிய ஆரண்யம் ஒன்றின்மத்தியில், ஓர் பெரியமுனிவன்=ஒரு மகாமுனிவன், மகாமவுனம்புரியுநிலையோன் = மகாமவுனவிரதத்தையனுட்டிக்கும் திதியிலிருப்பவன், அவன்றனை=அத்தகைய முனிவரனை, ஓர் பொருவில் வேடன் = ஒருகொல்லும் வில்லையுடையகிராதன், வந்தணுகி = வந்துசேர்ந்து, எரியுமென் கைக்கணை=தகிக்குமெனது காத்தினின்றும்விடுபட்ட அம்பு, பட=தைக்கவே, நொந்து= வருத்தப்பட்டு, இங்கு=இவ்விடத்து, ஓர்நவ்வி=ஒருமான், ஓடியது=ஓடிவந்தது, தெரிய= அறியும்படியாக, அஃதெங்ககன்றது=அது எவ்விடத்திற்குச்சென்றது, என = என்பதாக, செப்புமுனிவ=கூறுவாய் முனிவரனே, எனக்கேட்டான்=என்றுவினவினன். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர ஒரு கானனவிஸ்தாரத்திடையே, ஞானத்தாற்பாதிக்கப்பெற்ற வாக்காதி சேஷ்டையையுடைய மகா மவுனத்திலினிதிருக்கும் முனீசுரனைப்பார்த்து வேடனொருவன் பாணத்தாற்பின்னப்பட்டு ஓடியமானைப் கூறப்பெறும் அற்புதமாஞ் சிறிதைவினுவினன் ≠

பின்றொடர்ந்துசென்ற லுப்தகன் வினவினன் என்பதாம். என்னவினவினன் என்பதைக் கூறல்:—எரியுமென்பதாதி. எறியுமென்று வல்லினமேல் எய்தவென்று பொருளுரைத்துக் கொள்க ஹே முனிவரே! எனதுபாணத்தினாலே அடிபட்டமான் இங்கே யோடிவந்தது எங்கேசென்றது அம்மான் என்றான்; மீண்டும்மான் என்றது சம்பிரமத்தாலாம்.

(ச) மகாமௌனம்=துவிதப்பிரபஞ்சத்தின் அநுசந்தானம். (20)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) முனிவர் மறுமொழிகூறல்:—கேட்டவதனாலென்பன.

கேட்ட கிராதன் றனையந்தக் கேடின் முனிபார்த் தினியோனே
காட்டி லுறைவோர் சமநிலைமைக் கண்ணு முனிவர் கணநாங்க
ணாட்டு விவகா ரம்புரியு நவையாங் கார மாகிலநாங்
கூட்டு பொறியின் றொழிலெல்லாங் கொள்ளு மனஞ்செய் குவதன்றே.

அதனா லகங்கா ரத்துருவா மந்த மனநிச் சயமாகத்
திதமாய் நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக் கிரசொப் பனசுழுத்திப்
பதமா மவையொன் றையுமறியேம் பரம துரிய நிலையானேம்
விதமாய்க் காணப் படுபொருள்கள் விமல துரியத் திலவென்றான்.

(ப - ரை) கேட்டகிராதன்றனை=வினவியவேடன்றனை, அந்தக்கேடில்முனிபார்த்து=அக்கேதமற்ற முனீசுரர்நோக்கி, இனியோனே = அன்பனே, காட்டிலுறைவோர்=ஆரண்ய வாசிகளாகிய, நாங்கள்=யாங்கள், சமநிலைக்கண்ணு முனிவர்கணம் = சமஸ்திதியிலிருக்கும் முனிவர்கூட்டமாவோம், நாட்டுவிவகாரம்புரியும்=நகரவிவகாரத்தைச்செய்யும், நவையாங்காரம் ஆகிலநாம் = குற்றம்பொருந்திய அகங்காரம் ஆகிலேமியாம், கூட்டுபொறியின்றொழில் எல்லாம்=விடயங்களைச்சேர்க்கும் இந்திரியங்களின்வினைகளியாவும், கொள்ளுமனம்செய்குவதன்றே=அவற்றைக்கவரும் உள்ளம்பண்ணுவதல்லவோ.

அதனால்=அக்காரணத்தால், அகங்காரத்துருவாம்=அகங்காரவடிவமாம், அந்தமனம் = அவ்வுள்ளம், நிச்சயமாக=துணிபாக, திதமாய்=நிலையாய், நழுவி=விலீனமாகி, நெடுநாளாம்=வெகுகாலமாயது, செறிசாக்கிரசொப்பனசுழுத்தி = பொருந்தாநின்ற நனவுகனவு துயில், பதமாமவையொன்றையும் அறியேம்=என்பனவான அவஸ்தைகள் எவற்றையுமே யுணர்கிலேம், பரமதுரியநிலையானேம்=பரமதுரியநிலையிலேயே யிருக்கின்றேம், விதமாய்க் காணப்படு பொருள்கள் = நானாவகையாகப்பார்க்கப்படும் வஸ்துகள், விமலதுரியத்தில வென்றான் = நிருமலதுரியவவத்தையில் இல்லனவாம் என்றுகூறினர்.

(ஸ்ரீ - வீர) அம்முனிவர் அவ்வேடனை நோக்கிக்கூறியதாவது, ஹேசாதுவே சமசீலர்களாகியயாங்கள் முனிவர்கள்வனவாசிகள், பயிலாதவிவகாரங்களில் யாது ஆற்றலுடையதாமோ அத்தகைய அகங்காரம் எங்களுக்கிலதாம், ஹே அன்பனே! சர்வஇந்திரியகருமங்களையும் மனமேசெய்கின்றதாம், அகங்காரமயமாகிய அபிமானமிகுதியாமது எமக்கத்தியந்தம் எப்போதுமே கழிந்தேகியதாம், நனவுகனவுதுயில்கள் என்னுந்தசைகள் ஒன்றையும் யாம்உணர்ந்திலேம், துரியத்திலேயேயிருப்பேம், ஆண்டுத்திருசியமொன்றும் கிடையாவாம்.

(ச) சமநிலையே=பிரஹ்மத்தையே, கண்ணும்=அநுசந்திக்கும். துரியநிலை=முற்கூறிய துரியாவஸ்தையில், ஆனேம்=திரமாயிருக்கின்றேம். சேலஞ்சமாதியில் என்பதுப குதி. (21-22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) துரியத்தைவியத்தல்:—தீதிலென்பது.

தீதின் முனிவ னுரைபொருள்க டெரியா வேட னுங்ககன்று
ஏத லாற்கே டுரியத்துக் கயலோர் நிலையு முளதன்று
லேத மான விகற்பமெலா மிறந்த வறிவே துரியமதா
மீத லாதிங் கயலொன்று மில்லை கண்டா யிராகவனே.

(ப - ரை) தீதில்முனிவன் உரைபொருள்கள் = குற்றமற்றதவத்தினையுடைய முனீசுரர் கூறியவருத்தங்களை, தெரியாவேடன் ஆங்ககன்றான்=அறியாதகிராதன் அவ்விடத்தேசென்றான், ஆதலாற்கேள்=ஆகையினாற்கேட்குதி, துரியத்துக்கயலோர் நிலையுமுளதன்று = துரியத்துக்கன்னியமாக ஒருதிதியுமில்லையாம், ஏதமான விகற்பமெலாம் = குற்றமான விகற்பங்களியாவும், இறந்த=ஒழிந்த, அறிவே = சைதன்யமே, துரியமதாம் = துரியமெனப்பெறுவதாம், ஈதலாது=இதுவல்லாமல், இங்கு=ஈண்டு, அயல் ஒன்றும் = வேறொன்றும், இல்லை கண்டாய் இராகவனே = இல்லையாமென்று காண்குதி இராமசந்திரனே. ஆல் அசைநிலை. ஆங்கு வந்தவழியே எனினும் அமையும்.

(ஸ்ரீ - வீர) இவ்வண்ணம் அம்முனிநாதருடைய வாக்கியத்தைக்கேட்டவ்வேடனானவன் ஒருபொருளுந்தெரியானாகி வந்தவழியேதிரும்பி யிஷ்டப்பட்ட இடத்திற்குச்சென்றான்; ஆகலின் ஹே மகாபாகுவாகிய இராகவனே! கூறுகின்றேங்கேட்குதி: அத்தகைய முனிநாதருடைய அனுபவ சுருதியாதிபாத்தியத்தன்மையானே, துரிய இதர ஜாக்கிரத்தாதிதசையும் அலாதிதசையும் இல்லவேயில்லை யென்பதாம். எங்கிருவிகற்பமேயாகிய சித்தேயாந்துரியமுளதோ, அதுவே யுளதிங்கயலொன்றில்லையாம்.

(ச) துரியத்துக்கயலான ஒருநிலையும் உளதன்று=உண்மையாகவில்லை, கற்பிதமாதலின் என்க. அயல் = திருசியம், ஆதலின், ஈதலாது=நிர்விகற்பமான சித்தேயிருக்கின்றதன்றி, அயல் = திருசியம் ஒன்றுமில்லை. (23

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) முக்குணவடிமான மாயாமயசித்த காரியத்தகைமையால் மூன்றவத்தைகட்கும், மாயைபாதமாகவே சித்தத்திற்கு மிருதத்தன்மையானும், அதனையுபாதானமாகக்கொண்ட அவஸ்தைகட்கும் அசத்வம் ஆமெனல்:—கண்டவென்பது.

கண்ட நனவு கோரமதாங் கனவு சாந்த மெனப்பெயராங்
கொண்ட சுழுத்தி மூடமதாங் கூறு மிம்மூன் றவத்தைகளும்
விண்ட மனத்தின் வடிவாகும் விளம்பு மிம்மூன் றையும்விட்டாற்
றண்டு மனம்போ மனமிறந்தாற் சத்தா யொன்றுஞ் சமநிலையாம்.

(ப - ரை) கண்டநனவு கோரமதாம்=பிரத்தியக்ஷமாம் ஜாக்கிரம்கோரமாம், கனவு சாந்தமெனப்பெயராம் = சொப்பனஞ் சாந்தமென்றுபெயர்பெறும், கொண்டசுழுத்தி மூடமதாம்=அறியாமையிற்கொள்ளாநின்ற நித்திரைமூடமாம், கூறும் இம்மூன்றவத்தைகளும் = செப்பும் இந்தமூன்று அவத்தைகளும், விண்டமனத்தின் வடிவாகும்=விடும்படியானமனத்தினது உருவமாகும், விளம்பும் இம்மூன்றையும்விட்டால் = கூறும் இந்தமூன்றையும் விட்டொழித்தால், தண்டுமனம்போம்=தடிமனமொழியும், மனமிறந்தால் = உளமொழிந்தால், சத்தாய் ஒன்றுஞ்சமநிலையாம் = சத்தாயேகமாயிருக்கும் ஒப்பானதிதியாம்.

(ஸ்ரீ-வீர) ஜாக்கிரத்துசொப்பனம் சுழுப்தியெனப்பெயரிய மூன்றுரூபமுமே சித்தத்திற் காம், கோரவடிவாகவும் சாந்தவடிவாகவும் மூடவடிவாகவும் ஈண்டுசித்தமானது இருக்கும்; மூன்றவஸ்தைகளையும் ரஜாதிகுண முக்கியத்தகைமையானே மூவகையாகப்பிரித்துக்காட் டல்:—கண்டவென்பது. சுவர்க்கநரக மறுபிறப்பாதியேது புண்ணியபாவமுண்டாக்கலானும் கனீபாவ ஆதிக்கியத்தானும், ஜாக்கிரத்துமயம்=ஜாக்கிரத்தவத்தையையுடைய சித்தமானது கோரமாமென்பது உய்த்துணரத்தக்கதாம், சொப்பனமயம் சித்தம்சாந்தமாயிருக்கும், சுழுப்த பாவத்திலிருக்குஞ் சித்தம்மூடமாம், மூன்றுமற்றசித்தம் மிருதமேயாகும், குணத்திரயான்மக மாயைகெடுதலான் மூன்றுமற்றதாமென்றுணர்க; சித்தம்மிருதமாகவே யோகிகட்குப்பிரா ரப்த சேஷபோகப்பொருட்டுச் சாம்பரில் வெண்மையிருப்பதேபோலும் சத்துவாங்கிசமே தொடர்ந்துநிற்கும், இராஜதமோலேசமுந் தொடாராதாம் எனல்:—மனமென்பதாதி. எம் மனந்தான் மிருதமாமோ அதன்கண்ணேசத்துவம் ஒன்றேசமமாயிருக்கும், இரசசாற் கலக்கப் பெறுமையின்சமமாம்.

(ச) நனவு = சாக்கிரமயமானசித்தம், சுகதுக்க விலாசமிகுதியினால், கோரமதாம்; கனவு=சொப்பனமயமானசித்தம், அவ்வித விலாசமின்மையின், சாந்தமாம், சுழுத்திமயமான சித்தம் அறியாமைமிகுதலின், மூடமதாம், வடிவாம்=ரூபமேயாம், ஆன்மாவின் அவஸ்தை யன்றாம், விட்டால்=விட்டுத்துரியமாயின் நிர்விகாரமாதலின், மனம்போம், மனமிறந்தால், அச்சித்தம், சத்தாய்=சத்துவகுண ஆன்மகமாய் ஒன்றும், அகண்டிதமான, சமம்=பிரமா காரரூபமாய், நிலையாம்=இருக்கும். (24)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) அத்துரியத்தையே யோகிகள் முயல்வாலடைதலின் நீயும் அடைவா யென்றுகூறியுபசங்கரித்தல்:—அந்தவென்பது.

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற் சாதித் தடைகின்றார்
வெந்த துயர்செய் சங்கற்ப விகற்ப மில்லாத் துரியத்தே
மைந்த நிலையா யிடர்தீர்வாய் மகத்தா யுயர்ந்த முனிவராய்ப்
பந்த மிலாய்ப் பேதமறும் பழையோர் விடாதிப் பதத்துறைவார்.

(ப - ரை) அந்தநிலையே=கூறிய அத்துரியநிலைமையினையே, யோகிகள்தாம் = மகான் கள், அரிதிற்சாதித்து=மிகப்பிரயத்தனப்பட்டுக் கைவரச்செய்து, அடைகின்றார்=அத்துரிய சொரூபமேயாகின்றார், வெந்ததுயர்செய்=தகிப்பதே போற்றுக்கப்படுத்தும், சங்கற்பவிகற்ப மில்லாத்துரியத்தே=எண்ணங்கள் எல்லாம் இழந்ததுரிய அவஸ்தையில், மைந்த = குழந் தாய், நிலையாய்=நிதிபெற்று, இடர்தீர்வாய்=துயரகல்வாய், மகத்தாயுயர்ந்த முனிவராய்= மகான்மாக்களாய் மேன்மைமிக்க முனீசுராய், பந்தமிலாய்=கட்டற்றவாய், பேதமறும் பழையோர்=அபேததிருஷ்டியையுடைய புராதனர், விடாது = அகலாது, இப்பதத்துறை வார்=இந்தத் துரியபதத்தேயிருப்பர்.

(ஸ்ரீ - வீர) அத்தகையசித்தத்தில் நிர்மலபாவ அதிசயத்தானே சுவாத்மசுகத்தின் சந்தத ஆவிர்ப்பாவத்தால் சருவவியாபார உபரமத்தானே சமாதியப்பியாசத்தை முயன்றுசம்பாதிப் பர், அதனையே சர்வயோகியரும் முயன்று சம்பாதிப்பரென்பதாம். ஆகையினால் நீயும் அத் தகையசித்தத்தைச் சம்பாதித்துத் துரியபதத்தில் இளைப்பாறியிருப்பாய் எனல்:—வெந்த

T திடத்தன்மை.

வென்பதாதி. சமஸ்தசங்கற்ப விகற்பவிலாசத்தையும் விட்டதாயசித்தத்தைச் சம்பாதித்து நீயும் துரியபதத்தில் உட்புற நோயற்றவடிவினனாகி இளைப்பாறுதி, அதன்கண்ணேதான் சாதுக்கள் மகான்மாக்களாய், முனீசுரர்களாய், முக்தர்களாய் பேதவாசனையே யில்லாதவர்க ளாய், எப்போதுமே வீற்றிருப்பார்கள்.

(ச) ஆகலின், அந்தநிலையே = அந்தச்சித்தத்தையே, சகல யோகிகளும், அரிதில் = பிரஹ்மஞானப்பியாசப் பிரயத்தனத்தினாலே, சாதித்தடைகின்றார், இப்பதத்து = துரிய பதத்தில். (25)

மானுவேடன் கதை முற்றிற்று.

நிர்வாணப்பிரகரணம் இதோபதேசம்

யோகசத்த பூமிகை

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவித்தையினாலே சகஜமாகவே தனது அவஸ்தாத்திரயப் பிரபஞ்சம், மாயையினாலே ஈசுவரசம்பந்தமான வியதாதிப்பிரபஞ்சம் என்னும் சர்வ துவைத சமுதாயத்தின்விலக்கமே ஆன்மாவைக்குறித்துப் பிரவிருத்தித்த சுருதிஸ்மிருதி இதி காசபுராணாதிசாஸ்திரங்களின் பரமசித்தாந்தமாம், வஸ்துவை யொளிர்வித்தல் அல்லவாம்; சொப்பிரகாசமாய ஆன்மவஸ்துவிற்குச் சுயமாகவே சித்தித்திருக்குந்தன்மையுண்மையின், அதன்சித்திவிஷயத்திற் பிரமாணங்கட்குப் பிரவேசமின்மையின் என்றுகூறல்:—எனைத்து மென்பது.

(ச - அ - கை) முன்பு விசிராந்தனுக்கு வாகிய விவகாரமின்றெனத் தெரிவிக்கப்பட்டது, இப்போது, சகலமான இந்த ஞானசாஸ்திரத்துக்கு ஞானபூமிகையே சாரமாதலின் அதன் சொரூபத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தற்குமுடிவான இக்கதையை ஆரம்பிக்கின்றார்:—

எனைத்து ஞான நன்னூலி னியம்பு மறுதி யாதென்னி
லனைத்துங் கனவு காண்பதுவே யன்றோ வவிஞ்சை யிங்கில்லை
வினைத்திண் கவலை செய்கின்ற வெய்ய மாயை தானில்லை
தினைத்துன் பமுமற் றுபசாந்தத் திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம்.

(ப - ரை) எனைத்து ஞானநன்னூலின் = சகலநல்ல ஞானசாஸ்திரங்களின், இயம்பு சறுதி = பிரதிபாதனத்துணிபு, யாதென்னில் = யாதென்றால், அனைத்தும் = சருவமும், கனவு காண்பதுவேயன்றோ = சொப்பனங் காண்பதுவேயல்லவோ, அவிஞ்சையிங்கில்லை= அவித்தையென்பது இங்கேகிடையாது, வினைத்திண் கவலைசெய்கின்ற = தொழில்களையும் அவற்றாலுண்டாம் கடினமான கவலையும் செய்விக்கின்ற, வெய்யமாயைதானில்லை= கொடூரமான மாயையுங்கிடையாது, தினைத்துன்பமும் அற்று = அற்பமுந்துயரமில்லாமல், உபசாந்தத்திறமாம் = பரமசாந்தப்பான்மையதாம், இதுவே திகழ்பிரமம் = இதுதானே யிலங்காநின்ற பிரஹ்மசொரூபமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) அத்தியாத்ம சாஸ்திரங்களினது சித்தாந்தம் சருவத்தையும் ஒழித்தலேயாம், ஈண்டவித்தையுமில்லை மாயையுமில்லை, சாந்தமாய்ச் சர்வ உபத்திரவங்களுமற்ற நித்திய அபரோக்ஷப்பிரஹ்மமானது சாஸ்திரங்களினாலே உணரப்பெறமுடியாததாம், அவ்வாறே சுருதியும் அறைகின்றது "எதனினின்றும் வாக்குகள்திரும்பும் மனந்தன்னோடும் அடைந்திடப்பெறாமல்" அவ்வாறே ஸ்ரீ திரவிட ஆசாரியர் அவர்களாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்றுளது:—அப்பிரமேயம் பிரஹ்மமாகுமேல் ஆயின் யாதின்பொருட்டுச் சாத்திரமென்னின், சித்தமோ விவர்த்தகத்தன்மையான் என்பதாம்.

(ச) ஸ்ரீ வசிஷ்டர்: நிராமயமாய், உபசாந்தமான பிரமமேயுளது, அவித்தையும் மாயையும் அதன்காரியமும் இல்லையெனச் சர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் நிடேதித்தலே அத்தியான்ம சாஸ்திரங்களின் சித்தாந்தமாம். கனவேயன்றோ=சொப்பனமேயாதலின் என்க. (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சுருதியாதி சித்தாந்தத்தையறியாமலே தம்புந்தி வைபவத்தானே ஜகத்தின்மூலத்தைத் தேடும்வாதிகட்குப் பிரஹ்மசப்தவாச்சிய, சர்வ சக்தியான்மகமாயா சபலப்பிரஹ்மத்தின்கண் மதிதோஷ விசித்திரப்பான்மையால் நானாவகையான கற்பனைகள் உள்ளனவாமெனல்:—சாந்தமென்பது,

சாந்த மாகிச் சிதம்பரமாய்ச் சமமாய் நொய்தா யான்மாவா
யேந்து சத்தி யளவிலதா யிடும்பேர் பிரம மெனுமிதற்கே
சேர்ந்த பலநிச் சயம்பண்ணிச் சிலர்பா ழென்பர் பரமேசன்
வாய்ந்த வுருவ மென்பர்சிலர் மாவிஞ் ஞான மென்பர்சிலர்.

(ப - ரை) சாந்தமாகி=பரம உபசாந்தமாய், சிதம்பரமாய் = சிதாகாசமாய், சமமாய்= ஒப்பாய், நொய்தாய்=சூக்குமமாய், ஆன்மாவாய்=தனது வடிவமாய், ஏந்துசத்தியளவிலதாய் = பிரகடமாம் ஆற்றல்கள் அநந்தமாயுடையதாய், இடும்பேர் பிரமமெனுமிதற்கே = பிரஹ்மமெனப் பெயரிட்டழைக்குமிதனுக்கே, சேர்ந்தபல நிச்சயம்பண்ணி=மதியிற்கூடியபடியே நானாநிச்சயங்களைச்செய்து, சிலர்=சிலவாதியர், பாழென்பர் = சூனியமெனப்பெயரிடுவர், பரமேசன்வாய்ந்த வுருவமென்பர்சிலர் = பரமேசுவரருடைய பொருந்தியவடிவம் என்றுபெயர் சாற்றுவர் சிலவாதியர், மாவிஞ்ஞானமென்பர் சிலர் = மகாவிஞ்ஞானம் என்றறைவர் அபிதேயம்சிலர், இதனையேநிச்சயித்துப் பல பெயரிட்டழைப்பரென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) சாந்தமேயாய்ச் சிதாபாசமாய்ச் சொச்சமாய், சமசமான்மாவாய், சம்பூர்ண சக்தியையுடையதாய்ப் பிரஹ்மமெனப் பெயரியதாயவஸ்துவில், தங்கள்தங்கள் புத்தியனுசாரமாகச் சித்தாந்தபேதங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு, சிலர் சூனியத்தகைமையையும், சிலர் விஞ்ஞானமாத்திரப்பான்மையையும், சிலர் ஈசுவரரூபத்தகைமையையும் கூறிக்கொண்டு பரஸ்பரம் விவாதம் செய்துகொள்ளாநிற்பர்.

(ச) சந்தாதி இலக்கணமாய்ப் பிரஹ்மமென்னும், இடும்பேர் = கற்பிதநாமதேயமுள்ள சிதம்பரமாகியவிதற்கே, சிலர் = சிலவாதிகள், பாழென்பர், சிலர் பரமேசனுருவமென்பர், சிலர் விஞ்ஞானமென்பர், விஞ்ஞானமாத்திரமென்பர், இங்ஙனம் அந்நியோந்நியம், பல நிச்சயஞ்செய்து, விசேடமாக வாதஞ்செய்வரென்றதாயிற்று. (2)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இவ்வாறு இருப்பாய் என இதோபதேசஞ்செய்தல்:—எல்லாமென்பது.

எல்லா நீக்கி மகாமவுனத் திருப்பாய் நிருவா ணத்தினனாய்ப்
பொல்லா மனம்போய்ச் சித்தம்போய்ப் புந்தி போய்த்தா னென்பதுபோய்ச்
சொல்லா வூமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வான்மாவி
னில்லா யுள்ளே முகமாகி நித்த நொய்தாய் நிறைமதியாய்.

(ப - ரை) எல்லாநீக்கி = யாவற்றையும் அகற்றி; மகாமவுனத்திருப்பாய் = பெருத்த மவுனத்திதியனாகி வாழ்வாய், நிருவாணத்தினனாய் = பேராநந்தவானாய், பொல்லாமனம்போய்=கெட்ட உள்ளம்போய், சித்தம்போய் = சிந்தனையற்றவனாய், புந்திபோய்=மதிபோய், தான் என்பதுபோய்=நான் என்பதுநீங்கி, சொல்லாவூமை = பேசாத மூகத்திற்கு, குருடு=கண்ணில்லாததுக்கு, செவிடு = காதில்லாததுக்கு, ஒத்து = ஒப்பாகி, தூய ஆன்மாவில்=பரிசுத்தமாய பரமான்மாவில், நில்லாய்=நிற்பாய், உள்ளேமுகமாகி=அந்தர்முகமாகி, நித்தநொய்தாய் நிறைமதியாய் = எப்போதும் சொச்சமாய் பூர்ணபுந்தியனாயிருப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) மாயாந்தமாகிய சருவதிருசிய சமுதாயத்தையுமே பரித்தியாகம்செய்து, ஹே அநகனே! மனத்தோடுகூடச் சருவேந்திரியவியாபார உபரமத்தானே மகாமவுனியாவாய், பூர்ணானந்த சிதாத்மாவின்பால், நிர்வாணவானாகி, மனனமற்றவனாய்ச் சித்தமற்றவனாய்த் நிவிருத்தி நன்குசாந்தமானவனாய், ஆன்மாவின்கண்ணே யிருந்துவாழ்தி; சாந்தாத்மாவாய் மூக அந்தபதிரரையொத்துநித்தியம் அந்தர்முகனாகி, தன்னுடைய ஆன்மாவினுள்ளே நிறைந்த மதியினனாகிநிற்பாய்.

(ச) எல்லாம்=நீ சகல கோசரவாதத்தையும், நீக்கி, மனம்போய் = சங்கற்பவிகற்பமற்றவனாய், சித்தம்போய்=நிர்வாசனையை யுடையசித்தனாய், புந்திபோய் = புத்தியுபசாந்தனாய், மகாமவுனத்து = துவிதப்பிரபஞ்ச அனுசந்தானரகிதமான, நிருவாணத்தினனாய் = ஜீவன்முக்தனாய், இருப்பாய் = ஆன்மாவில் வாகியேந்திரிய வியாபார அனுசந்தானஞ்செய்யாது ஊமையாதிபோல் நீயிருப்பாய், மதி=புத்தி. (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சித்தத்தையொழிப்பாயெனல்:—நனவென்பது.

நனவிற் சுழுத்தி நிலைமேவி நன்றா யெல்லா முள்ளகற்றித்
தனதிச் சையில்வந் ததுபுறத்தே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிற் கனத்த சுகமாஞ் சித்தத்தை
யுனதுட் படுத்தி யுணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய்.

(ப - ரை) நனவிற் சுழுத்திநிலைமேவி = நனவின்கண்ணே துயின்றவனாகி, நன்றாய் எல்லாம் உள்ளகற்றி = நலமாகயாவற்றையும் உள்ளேநீக்கி, தனதிச்சையில்வந்தது புறத்தே சமைப்பாய்=தானேவந்ததைப் பாகியத்தேசெய்வாய், சித்தமுண்டாகை கனதுக்கமதாம்= சித்தமிருத்தலே கொடூரதுயரமாம், சித்தமறிற்கனத்தசுகமாம் = சித்தமில்லாமையே பேராநந்தமாம், சித்தத்தை 'யுனதுட்படுத்தி = சித்தத்தினை உனதுவயப்படுத்தி, உணர்வின்மையாலே யொழிப்பாயுணர்வுருவாய்=அறிவுருவமான இராகவனே! விருத்திகளை யோய்வித்தலாலேகெடுப்பாய் சிதேகான்மாவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜாக்கிரத்தின்கண்ணே சுழுத்தத்தனுய்=பஞ்சமாதிப்பூமிகை ஜயத்தால், ஜாக்கிரத்தவத்தையனுயினும், சுழுத்தனைப்போலிருப்பவனுய், இராகவனே! கருமங்களைச் செய்தி, உள்ளேசருவ பரித்தியாகியாய் வெளியேவினைவயத் தேவந்ததைச்செய்தி, சித்தசத்தை பரமதுக்கமாம், சித்தாசத்தை பரமசுகமேயாம், ஆகலின் சித்தத்தைச்சிதேகான்மாவாய் க்ஷயஞ்செய்தி, இஷ்ட அநிஷ்டங்களின் அநுசந்தானத்தினுலே.

(ச) நனவில்=சாக்கிரத்திற்ருனே, சுழுத்திநிலைமேவி=நிர்விகாரசித்தனுய், கன்மங்களைச்செய்வாய், இதனையேவெளிபண்ணல், உள் எல்லாம்=இராகத்து வேஷாதியனைத்தையும், நன்ருயகற்றி, புறத்தே, தனதிச்சையில் வந்தது=முறைப்படிவந்த கருமத்தை, சமைப்பாய்=செய்வாய், சித்தமுண்டாகை = சித்தசத்தைகளே, கனதுக்கமதாம் = கனங்களான சுகதுக்கங்களாம், ஆதலின், உணர்வுருவாய்=சிதேகரசனுய், அறிவின்மையாலே=வாகிய அனனுசந்தானவேதுவினுல், ஒழிப்பாய்=நாசஞ்செய்வாய். (4)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) உணர்வின்மையாலே என்றுரைத்த இதனையே வெளிப்படுத்தல்:—சோகவிந்தவென்பன.

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற் றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக் கற்போலப் படிந்து நிற்பாய் பலபிறவி
மோக மகலு மவ்வளவு முயலுந் தனது முயற்சியினு
ஞக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய்.
இந்த வளவாந் தன்முயற்சி யிடர்தீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சீத வமுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின் பொருட்சார
முந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனுய் முத்தி யெய்திடுமே.

(ப - ரை) சோகநன்மைதீமைகளை=துயரந்தரும் நலந்தீங்குகளை, சூழ்வுற்றிருந்தும்=பார்த்திருந்தும், சமமாகி = ஒப்பாகி, பாகமின்றி = வேற்றுமையில்லாமல், கற்போல் = பாஷாணமொப்ப, படிந்துநிற்பாய்=அசையாதிருப்பாய், பலபிறவிமோகமகலுமவ்வளவு = பலசம்சாரமயக்கம் நீங்குமத்துணையும், முயலுந்தனது முயற்சியினுல்=பிரயத்தனப்படும் தன்னுடைய பிரபலப்பிரயத்தனத்தினுலே, நாகமனையாய் = பர்வதம்போல அசையாத வீரனே! சுகதுக்கம் நடுவுள்ளதும் நீநாடலையாய்=இன்பம்துன்பம் மத்தியமம் என்பவற்றை நீ நாடவேண்டாம்.

இந்த அளவாந்தன்முயற்சி = இத்துணையேயாய தனதுபிரயத்தனம், இடர்தீர் முடிவில்பதமளிக்கும்=துயரமற்ற அநந்தபதத்தையீயும், சிந்துகலைகள் நிறைமதிபோல் = விரிக்குங்குளிர்ச்சிபொருந்திய அங்கிசங்கணிறைந்த சந்திரனைப்போல, சீதவமுதேயுண்ணிறைய=குளிர்ந்தவமிர்தமேயுள்ளேபூரிக்க, அந்த அறிவன் சுகமடைவன்=அவ்வித்வான் இன்பத்தையெய்துவன். அகில உலகின்பொருட்சாரம்=சகலலோகங்களின் பதார்த்தசாரத்தை, முந்தவறிந்து=முதலில் தெரிந்துகொண்டு, செயல்செய்யாதவனுய்=செய்தும் செய்யாதவனுய், முத்தியெய்திடுமே=மோக்ஷத்தை யடைந்திடுமே.

(ஸ்ரீ - வீர) இரம்மியத்தையேனும் அரம்மியத்தையேனுங் கண்டபோதினும், கற்போலச் சமமாயிருக்கவேண்டும், இத்துணையான தனதுமுயற்சியினுலே சம்சாரமானது

வெற்றிகொள்ளப்பட்டதேயாம், இன்பமும் துன்பமும் எண்ணத்தக்கவன்ரும், மத்தியமம் அவ்வுபயசாதனங்களும் சிந்திக்கத்தக்கனவாகா வாம், இத்துணையேயாய தனதுமுயல்வினுலே, துக்கத்தினதுமுடிவாகிய அநந்தவஸ்து அடையப்பெறும்; சர்வபுவனத்திரய வஸ்துக்களின் சாரத்தையறிந்தவனுய், அதனுனே, தானுகவே எங்கும் எல்லாவகையானும் எப்போதும் ஒளிர்வதனுலே யழகுமிகும் நிரதிசயசுகாமிருதமயனுய், அதனுனேயே எங்கும்புஷ்டியடைந்த மண்டலத்தோடுகூடிய பூர்ணசந்திரசமனுய், பரமான்மாவையடைந்துள்ள அவ்வறிஞன், ஜீவன்முக்திசுகத்தை யடைவன், பிராரப்தம்தந்த விவகாரத்தைச் செய்தபோதினும் செய்திலன் பிரதிபிம்ப சேஷ்டையிற்போலத்தனது கருத்துருத்தகைமையைக் காண்கிலன் என்பதாம்.

(ச) நன்மைதீமைகளை = இரம்மியத்தையாவது அரம்மியத்தையாவது, சூழ்வுற்றிருந்தும்=பார்த்தும், கற்போல, சமமாகி=நிர்விகாரமாய், படிந்துநிற்பாய், இவ்வளவேயான தனது முயற்சியினுற் பலபிறவிமோகமகலும், நாகமனையாய்=மலைக்கு அல்லது ஆகாயத்துக்கு ஒப்பானவனே எனினும் ஆம், நிர்விகாரசித்தனுன இராகவனே யென்பதுபொருள் சுகமிது, துக்கமிது, நடுவுள்ளது=சுகதுக்கமிது, என்னும் மூன்றினையும்; நாடலை = அநுசந்தியேல், ஆல் அசை.

இந்தவளவாந்தன் முயற்சிமுடிவில் இடர்தீர்பதமளிக்கும்=இவ்வளவானதன் முயற்சியினுல் ஆத்தியந்திகதுக்க நிவிருத்தியடைவா யென்றதாயிற்று, பூரணசந்திரன்போல் அந்தவறிவன், உள்சீதவமுதேநிறைய எய்திடும், அமிர்தமயனுய், சுகம்=சொருபசுகத்தை யடைவன், அந்தவறிவன், முத்தி = பரமான்மாவே, எய்திடும் = அடைந்தவனுய், கருமங்களை, செயில்=செய்தவனுயினும், செய்யாதவனேயாம், அபிமானமின்மையின் என்க. (5-6)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஜாக்கிரத்தின்கண்ணேயே துயில்பவனுகிக் கருமங்களைச்செய்தி இராகவனே! என்று நான்காவது பூமியிலேறிய ஸ்ரீ இராகவரைநோக்கி, ஐந்தாவதாதி பூமிகளின்றிதியைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறப்பெற்றது, அவற்றைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள விரும்பிய ஸ்ரீ இராகவர், தம்மாற்செயித்த செயிக்கவேண்டிய பூமிகைவிபாகஞானப்பொருட்டு அவற்றின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் அப்யாச முறைமையையும்வினுதல்:—யோகவென்பது.

யோக பூமி யேழுக்கு முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக விந்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுகுறிகள்
மோக மில்லா யுரையென்ன முனிவ னிராமற் குரைசெய்வான்
போக வசஞ்செல் பவன்மீண்டோ னென்று புருட ரிருவகையாம்.

(ப - ரை) யோகபூமியேழுக்கும்=ஞானபூமிகள் சப்தங்கட்கும், உறுசெய்தொழில்கள் எவ்வண்ணம்=உரியனவான அப்யாசங்கள் எவையாம், எவ்வாறு செய்யவேண்டும், ஆகவிந்தப்பூமிகளை=சாத்தியமான இப்பூமிகளை, அடைந்தயோகிக்கு எதுகுறிகள்=அடைவுற்ற நிட்டாபானுக்கு சின்னங்களெவையாம், மோகமில்லாயுரை யென்ன=மயக்கம் நீங்கிய ஹே பகவனே கூறவேண்டுமென்று, ஸ்ரீ இராகவர்வினவ, முனிவன்=ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான், இராமற்குரைசெய்வான்=ஸ்ரீ இராகவருக்குக்கூறத் தொடங்குகின்ருர், போகவசஞ்செல்ப

வன்=போகங்களிற் பிரவிருத்திப்பவன் என்றும், மீண்டோன் என்று=போகங்களினின் றும் நிவிருத்தியானவன் என்றும், புருடரிருவகையாம்=அதிகாரிகள் இருவிதமாக இருப் பார்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர) சப்தயோகபூமிகளின் அப்யாசம்செய்வதெங்ஙனம்? ஒவ்வொரு பூமியிலும் ஏறியயோகிக்கு எத்தகையகுறிகள் உள்ளனவாம்? என்றுவினவ, வீப்சையிற்பிரதிக்குக்கருமப் பிரவசனீய சம்ஞையில் இருமையேனும் அவ்யயீபாவசமாசமேனும் இன்றியமையாமலாக வேண்டும், ஆகாதகாரணம் சாந்தசம் என்றுணர்க வினவியபூமிகாப்யாசக் கிரமத்தைக்கூறுப வராய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், அதன் அதிகாரியைப் பிரவிருத்தி சாஸ்திராதிகாரியினும் வேறென்று காட்டற்பொருட்டு அவ்விருவரையும்பகுத்து அவர் தம்மிலக்கணபேதக்கூற்றைப் பதிஞ்ஞை செய்கின்றார்:—போகவென்பதாதி பிரவிருத்தனென்றும் நிவிருத்தன் என்றும் வேதமார்க்கத்த புருடர் இருவகையினராவர்.

(ச) ஸ்ரீ இராகவர், செய்தொழில்=அப்பியாசம், செல்பவன்=பிரவிர்த்தன், மீண் டோன்=நிவிர்த்தன். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவ்விருவருள் ஆதியில் இராகாதிதோஷங்களினாலே விபரீத புத்தியையுடைய பிரவிருத்தனது இலக்கணத்தைக்கூறல்;—சுவர்க்கமென்பது.

சுவர்க்க முத்தி களைவிரும்பித் தொடரு மவர்தங் குறிகேளா
யுவக்கும் வீடே யெவ்வளவிற் றுலகநடையே யுயர்ந்ததென
நிவக்கு மறுதி யாற்செய்வோ னெடும்போ கத்திற் செல்பவனு
மெவர்க்கும் விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியல்பினதே

(ப - ரை) சுவர்க்கமுத்திகளை விரும்பி = துறக்கமோக்ஷங்களை யவாவி, தொடரும் அவர்தம் குறிகேளாய் = அவற்றிற்குரிய சாதனங்களை யனுட்டிக்கும் அவ்வதிகாரிகளின் இலக்கணங்களைக்கேட்பாயாக, உவக்கும்வீடே யெவ்வளவிற்று=சந்தோஷிக்கும்மோக்ஷமே எத்தகையது, உலகநடையே யுயர்ந்ததென = சம்சாரவொழுக்கமே மேலானது என்று, நிவக்கும் அறுதியால்=அதிதிடநிச்சயத்தால், செய்வோன்=அதற்குரிய சாதனத்தை யனுட் டிப்பவன், நெடும்போகத்திற் செல்பவனும் = தீர்க்க சமுசாரத்திற் பிரவிருத்திப்பவனும், எவர்க்கும்=எத்தகைய பிராணிகட்கும், விவேகமுறுபிறவி =விவேகத்தோடுகூடிய ஜன்மம், எய்தற்கரிய இயல்பினதே=கிடைத்தற்கரிய சுபாவத்ததேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) சுவர்க்க அபவர்க்க உன்முகர்களாய அவர்தம் மிலக்கணம் கூறக்கேட்குதி. சர்வவிஷயசூனியத்தகையானே பிரசித்தமாயநிர்வாணம் எவ்வளவினதாம்? போகராகிகளின் வெகுமானவிடயம் அஃதாகாதாம், மேற்கீழாய் போகங்கள் நிறைந்த சம்சாரமே யெனக்கு மேலானதாம்; கூறியுமுள்ளார்:—ஒன்றுமில் விருந் தாவனத் தாடினும், குன்று புன்னரி யாதலைக் கோருவான், பொன்று றும்விட யம்பல போதிலா, வென்றுங் கௌதம மோக்கத்தை யிச்சியான். என்றிந்தப்பிரகாரமாக நிச்சயித்துச் செய்யத்தக்கனவாய நித்தியநைமித்திககாமிய கருமசமுதாயத்தின் கருத்தாயாவனோ அவன் பிரவிருத்தன் எனப் பேசப்படுவன்.

(ச) சுவர்க்கமுத்திகளை விரும்பி=சகாமதர்மானுஷ்டானத்தாற் சுவர்க்கத்தை விரும்பு மவன் பிரவிர்த்தனவன், நிஷ்காமதர்மானுஷ்டானத்தான் முத்தியை விரும்புமவன் நிவிர்த்த

னவன், குறி=இலக்கணம், வீடு=நிர்வாணமானது, எவ்வளவிற்று, புஜிக்கத்தகுந்த பொரு ளொன்றுமின்மையின், அற்பமேயாம், உலகநடையே = சம்சாரமே, எனக்கு உயர்ந்தது, புஜிக்கத்தகுந்த விஷயசுகங்கள் அநந்தமாதலின், விரும்பும்பொருளாம், எனுநிவக்கும் அறிதி யால்=எனநிர்ணயித்து, எவன் பிரவிருத்தியேதுக்களான கருமங்களைச்செய்வோன், அந்தப் புருடன், செல்பவனும்=பிரவிருத்தனும். (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) நிவிருத்தனைக் குறிப்பிப்பவராய் நிவிருத்தி ஹேதுவான விவே கத்தை வருணிக்கும்பொருட்டு அதனது துர்லபத்தன்மையையறைதல்:—எறியுமென்பது.

எறியுங் கடலி னுகத்துளையி லாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற் புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும் பிறவிப் பயனிலதிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற்
செறிவ தென்னே யிவற்றாலே தினங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்.

(ப-ரை) எறியுங்கடலில் = அலைகண்மிகுத்தலையுஞ் சமுத்திரத்தில், நுகத்துளையில்= நுகத்தடித்துவாரத்தில், ஆமைக்கழுத்துப்புகுவதுபோல்=கூர்மத்தின் களம்பிரவேசிப்பதே போல், பொறிவெம்பிறவியநேகத்தால்=துயரந்தரும் கொடூரஜன்மங்கள் அநேகஞ் சென்ற பின்னர், புருடன் விவேகியெனப்பிறந்து=அதிகாரியானவன் விவேகியென்று சொல்லும் படியாக ஜன்மித்து, முறியும்பிறவிப்பயனிலது=ஜனனமரண சமுசாரங்கெடும் பிரயோஜன மில்லாமல், இம்மோகமமையும் செய்தொழிலால் = இந்த மயக்கம்பொருந்தும் செய்வினைக ளால், செறிவதென்னே=பொருந்துவது யாதுகொல், இவற்றாலே = இவ்வினைகளாலே, தினங்கள் எல்லாம் சென்றிடும்=நாட்கள் யாவும் வீணாகவேபோகும். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர) எங்ஙனம் ஜலஜந்துக்கணகோடிகளாலும், பிரசண்டபவனன்களாலும், வடவாநலக்கொதிப்பினாலும் பிறவாதியாலும் சலிப்பிக்கப்பெற்ற சஞ்சலபூர்வாபர அர்ணவத் திவய உதாத்தில், அலைந்துதிரியும் கூர்மங்களின் கழுத்துக்களின், அற்பத்தினும் அற்பமாய தாங்கசலனுதியாலேற்பட்ட பயத்திலும், விரைவிலேயே உட்பிரவேசங்களும் மீண்டும் வெளிப்பிரவேசங்களும் எண்ணிறந்தனவேயாம், அதுபோல, மிருத்தியு முகப்பிரவேசம் மறித்தும் வெளிப்போதல்வடிவ எண்ணிறந்தனவாய ஜன்மங்களினீற்றில் ஓரோவொருபுரு டன் விவேகியாகப்பிறப்பான் என்பதாம். அல்லது க்ஷாரார்ணவத்திருக்கும் போராமைக்கழுத் தானது எங்ஙனம் பலதடவை கண்டச்சித்திரத்தில் நுழைந்து வெளிவருவதாயினும், உப்புக் கடலிரதத்தையே உட்கொண்டு சுவைக்கும் அதனையே வெகுமானிப்பதாகிப் பிளயம்வரை யும் க்ஷீரார்ணவ இரசத்தை யறியவேமாட்டாதாம், கற்பாந்தத்திலோ அலையாநின்ற க்ஷார க்ஷீர அர்ணவங்களின் சேர்க்கைச்சமயத்தில் அவ்விரண்டின் உதரவடிவச்சித்திரத்தில், கழுத் துப்புகவே பாலிரதத்தைச் சுவைத்து, க்ஷாரரசத்தினின்றும் க்ஷீரரசத்தின் விவேகியாகி, அதன்பற்றுடையதாம், அதுபோலச் சீவனும் முன்விடயரசங்களையே வெகுமானிப்பவனாய் அநேக ஜன்மங்களினீற்றில், பாக்கியம் உதயமாகவே, அத்தியாத்ம சாஸ்திரரசத்தைச் சுவைத்து விவேகியாய் அதன்பற்றுடையவனாவன் என்பதாம். அல்லது அமிருதத்தை யுண் டாக்குதற்பொருட்டுச் சுராசுரர்களினாலே, சமுத்திரமதனஞ்செய்யும்போது எங்ஙனம் மந்தி ராசலமத்தின் ஆதாரமாங்கூர்மபூத பகவானுடைய, சமஸ்தபுவனாதார உதாத்தன்மையானே உள்ளிலும் வெளியிலும் கடையப்படுவதான சலார்ணவயுகத்தின் சித்திரத்தில் யாண்டுமுத

விலமிருதமூண்டாம், என்று சுவைத்தலால், பரீக்ஷிக்கும்பொருட்டு முயன்றகண்டம் அநேக உட்பிரவேச வெளிப்பிரவேச ஜன்மங்களினீற்றில், உள்ளிலாதல் வெளியிலாதல் யாண்டுதான் முதலிலமிருதமுண்டாயதோ ஆண்டேயதனைச்சுவைத்து க்ஷீராமிருதவிவேகி யாம், அதுபோல இம்முமுக்ஷுவும், சிரவண உபாயத்தால் வெளியிலும் மனனநிதித்தியாசனங்களினாலே யுள்ளிலும், பிரஹ்மாத்மதத்துவ விவேகப்பொருட்டு முயன்றவனுய்ப்புமானுய் அநேக ஜன்மாப்யாசவசத்தினாலே யந்தத்தில் = உள்ளிலேயே, வெளிச்சிரவணவசாத்திலேனும், நேர்விவேகத்தால் நிரதிசயாநந்தத்தைச் சுவைப்பான் என்பதாம், அல்லது சலியாநின்ற அர்ணவங்களிரண்டின் சித்திரத்தில்=மத்தியத்திருக்குந் தீரப்பொந்தில் கூர்மத்தின் சாதனபூதமானகண்டம் புகும்போது எங்ஙனம் முன்னோங்கலும் பின்வாங்கலும் ஆமோ அங்ஙனமே சித்திரநிலையிலாதல் யாண்டும் விசிராந்தியடையாதோ, அங்ஙனம் பழையபவசாகரத்தைவிடுத்துப் பவாந்தரப்பொருட்டுப்புகவிரும்பிய ஜீவனுக்கு எவ்விடத்தும் இளைப்பாறுதல் இலையாம், அங்ஙனமன்றே முற்பிறப்பில் ஜாராமரணாதி துக்கபரம்பரையாம் வரும்பிறப்பிலுமாங்கேயாம், பாலியாதிதுக்கபரம்பரையாம் இடையில் நிகழ்வதிலும், யாதனுதேகத்தில், ஆதல், கருப்பவாசத்திலாதல் பெருந்துயரம் என்பதாம். இவ்வாறு துக்கமயங்களாகிய அநேக ஜன்மங்களினீற்றில், அதிகாரியானவன் யாதோ ஒரு புண்ணியபரிபாகத்தினாலே விவேகியாவன். இத்துணைவியாக்கியானத்திற்கும் மூலமிருப்பது "அசையுங்கடலின் யுகத்துளையிலாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோ, விசையும் அநந்தம்பிறப்பீற்றில் எவனோ விவேகியெனவிழுவான்" என்னுமிதுவாம். யுகம் நுகத்தடியெனவும் இரண்டெனவும் பொருள்பெறும். ஈண்டுத் தேரிற்சதுர, தென்பரவை யென்பனபோன்ற செய்யுட்களையும் உதாகரித்துக்கொள்க. எத்தகைய விவேகமிவனுக்குண்டாம் எனின் அதனைக்கூறல்:—முறியுமென்பதாதி. அந்தோ சம்சாரவிவத்தையசாரமாம் விவிதமும் விருத்தமும் ஆம்வியவஸ்திதி விவத்தையாம், விசிராந்திசுகவீனமாம், எனக்கு இதனுற்கிடைத்ததுபோதும், கெட்டபயன்களையுடைய வினைகளினாலே யென்னேபிரயோஜனம்? அவற்றாலேதினங்கள் வீணேகழியும்.

(ச) எறியும்=அலைகளையுடைய, கடலின்=சமுத்திரங்களின், உகத்துளையின்=இரண்டின் மத்தியிலிருக்கும், ஆமை=கூர்மத்தினது, என்பதாதி முன்போன்றேயாம். முறியும் பிறவி=சம்சாரவிவஸ்தை, பயனிலது=சாரமின்மையதாம், ஆதலின் எனக்கு இம்மோகம்= இச்சம்சாரவிவஸ்தை அமையும், செய்தொழிலால்=சாரங்களின்றிய கருமங்களாலும், செறிவதென்னே=யாதுபலம், இவற்றாலே = அந்தரிர்ச்சாரமான கருமங்களால், தினங்கள் எல்லாஞ்சென்றிடும், ஆல், அசை. (9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) நிவர்த்தனையே விரித்துரைத்தல்:—தொழில் என்பது.

தொழிலின் மிகுதி யற்றுயர்ந்து துயர் தீரஃதே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திரும்பு மவனுகுங்
கழிவின் மயல்போய்ப் பவக்கடலைக் கடப்ப தெவ்வா றெனவுன்னு
மொழிவில் விசாரத் தால்விரத்தி யுள்ளே யுறுவ னுள்வேண்டா.

(ப - ரை) தொழிலின் மிகுதியற்று = வினைகளின் அதிசயமில்லாமல், உயர்ந்து = மேலாகி, துயர்தீர் அஃது = துக்கமற்றவது, ஏதென்று=யாதுகொலாமென்று, உள்ளே= மதியில், அழிவில் அறுதியுள்ளோனே=மாறுத நிச்சயமுடையவனே, அடங்கத் திரும்புமவனுகும்=அத்தியந்தம் சாந்தியாகத்திரும்பும் அதிகாரியெனப்பெறுவன், கழிவில்மயல்போய்=

ஞானத்தாலன்றிக்கெடாத மோகம்நீங்கி, பவக்கடலைக் கடப்பதெவ்வாறென=சம்சாரத்தைத் தாண்டுவது எங்ஙனமென்று, உன்னும் = சிந்திக்கும், ஒழிவில் விசாரத்தால் = கெடாத வாராய்ச்சியினால், விரத்தியுள்ளேயுறுவன் = அந்தர்வைராக்கியத்தை யடைவன், நாள் வேண்டா = தினந்தினம்.

(ஸ்ரீ - வீர) கிரியையினாலுண்டாக்கப்பட்ட வதிசயங்களாயவுதயம் அடைவு விகாரம் சமஸ்காரம் என்பவற்றானே, விடுபட்டுக் கூடஸ்தமாய், பரமவிசிராந்திக்கிடமாய் இருப்பது யாது என்பதாக விசாரித்து அது அவசியம் சம்பாதிக்கத்தக்கது என்னும் உள் நிச்சயவானே நிவிருத்தன் என நிகழ்த்தப்பெறுவன்; அவனுக்கு முதற்பூமிகையடைவின் கிரமத்தைக் கூறல்:—கழிவிலென்பதாதி எங்ஙன்விராகவானுகிக் குடும்பக்கடலைக் கடந்திடுவேன், இவ்வாறு விசாரபரனுயெப்போதாவன், நன்மதியோன், அப்போது போகவதன்சாதன சிந்தனைகளில் உள்ளே தினந்தினம் வைராக்கியத்தை யடைந்திடுவன். விராகம்=வைராசியம்.

(ச) தொழிலின்மிகுதியற்று = கருமபல தாரதன்மியரகிதமாய், உயர்ந்து = மேலாய், துயர்தீரது = இளைப்பற்றது, ஏதென்றிங்ஙனமுள்ளே, அழிவில் அறுதியுள்ளோனே=நிச்சயமுள்ள முமுக்ஷுவே, திரும்புமவனுகும்=நிவிர்த்தனும் கழிவில் என்பதுமுதலிய மூன்று கவிகளும் ஒருவாக்கியம், விரத்தி=வாசனைகளில் வைராக்கியத்தை. (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) முதற்பூமியை யடைவோன் நடையையேவிரித்துரைத்தல்:— உதாரதீயவென்பன.

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று நாளு முண்மகிழ்வன்
கதாவு கின்ற கிராமியமாங் கருமச் சழக்கிற் குச்சரிப்பன்
விதான கருமங் களைச்செய்வன் விளம்பான் செய்த கருமங்கள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத் தென்ற தொழில்புரிவன்.
தீய வினைக்கஞ் சுவனென்றுஞ் செறியும் போக வேட்கையுறு
னேய நயமாய் மெத்தென்று நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைக ளுரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவன்றானே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே.

(ப - ரை) உதாரமான தொழில்களிலே = ஜபதபாதிகளிலே, முயன்று = பிரயத்தனமுடையவனுகி, நாளும்=அனுதினம், உண்மகிழ்வன் = அந்தர்ச்சந்தோடத்தை யடைவன், கதாவுகின்ற கிராமியமாம்=நிந்திக்கத்தக்க நீசத்தனமான, கருமச்சழக்கிற்குச் சரிப்பன் = மௌட்டியமான சேஷ்டைகளில் அருவருப்பையடைவன், விதானகருமங்களைச் செய்வன்= தனக்கேற்ற தொழில்களைமாத்திரம் செய்வன், விளம்பான்செய்த கருமங்கள் = இயற்றிய தருமகாரியங்களை வெளியிலியம்பான், பதாதியுலகோர் = எவ்வுயிரும், வெருவாதபடி = பயந்துநடுங்காதபடி, மெத்தென்ற தொழில்புரிவன் = மெதுவான செயல்களையே செய்வன்.

தீயவினைக்கஞ்சுவன் என்றும்=நிடேதகாரியங்கட்கு எப்போதும் பயப்படுவன், செறியும் போகவேட்கையுறான் = வினைவயத்தால்வந்த போகங்களிலும் ஆசையையடையமாட்டான், நேயநயமாய் மெத்தென்றுநிபுணமாகி=அன்புடன் வணக்கமாய் அமைதியாகவே இன்புடனுசிதமாய், இடம்பொழுதுக்கேயவுரைகள் உரைசெய்வான் = தேசகாலத்துக்குத்தக்க

படியாய வார்த்தைகளை வசனிப்பன், இவ்வாறான இவன்றானே = இங்ஙனமான இவ்வதிகாரியே, ஆயபொழுது = இவ்வாறாயபோது, முதற்பூமியானவொன்றை யடைந்தவனே = பிரதமபூமியாகிய ஒருபடியை அடைந்தவனாவன்.

(ஸ்ரீ-வீர) உதாரரூபங்களாய்ச் சித்தசுத்திக்கனுகூலங்களாய் உள்ளத் தூய்மை நல்லோர் உறவு கடவுள்வழிபாடு ஜபாதிக்கிரியைகளில் அவாவுடன்சேர்வன், அதனாற்றினந்தோறும் சித்தசுத்தி விருத்தியாகவே திருஷ்ணைக்ஷயமாகவே, பரமசந்தோடத்தை யடைவன், இகழத்தக்க ஜடசேஷ்டைகளில் எப்போதும் அருவருப்பையடைவன், மர்மமாகப் புண்ணியகருமங்களைச்சேவிப்பன், பிறர்களின் இரகசியதோஷங்களாகிய மர்மங்களை, வெளிப்படவிளம்பான், பிறர்கண் மனதிற்கும் தன் மனத்திற்கும் துன்பமுண்டாக்காதபடியாய அற்பாயாச மகாபலங்களோடுகூடிய இயமநியமாதி கருமங்களையியற்றுவன், பாவத்தினின்றும் எப்போதும் பயத்தையடைவன், போகங்களிலும் பாவம் அவசியம்பவித்தலின் அவற்றையும் விரும்பமாட்டான்; நேயவணக்கங்களோடுகூடி உத்வேகஞ்செய்யாமற் கோமளங்களாய் உசிதங்களாய்ச் சத்திய பிரியஹிதாதி ரூபங்களாய் இலங்கும் தேசகாலங்கட்குத் தக்கபடியாய வசனங்களை நன்கு பேசுவான்; இவ்வாறாய குணவிசிஷ்டபுருடனுடைய அவ்வாரம் சற்சாத்திர சிரவணாதிகாரவடிவப்பிரதம பூமிகையிலாம் எனல்:—ஆயபொழுதென்பதாதி. அப்போதிவன் பிரதமபூமிகையாமொன்றை யடைந்தவனாவன்.

(ச) உதாரமான=:பிரசித்தமாய்ச் சகுணப்பிரஹ்மத்திலுறும் தொழில்களிலே=கிரியைகளிலே, உலாவி=செய்தற் குச்சாகமுற்று, கிராமியமாம் = கிராமத்திற்சனித்த, கருமச்சழக்கில்=ஜடர்களின் கிருஷியாதிகளில், குச்சரிப்பன்=பொருந்திநில்லான், முயற்சியான் என்பதுபொருள். செய்தமருமங்கள் என்பது வடமொழிப்பாடம், செய்த=பரர்செய்த மருமங்களை, விளம்பான் = வெளிப்படுத்தான், கிஞ்சிலுமருமங்களைப் பரிசிக்கலாகாதென்னும் நிடேதத்தினாலென்க. பதாதியுலகர் வெருவாதபடி = அன்னியர்க்கு அபயங்கரமான, மெத்தென்றதொழில்=அகிம்சையாகிய கருமங்களை, புரிவன்.

நேயநயமாய் சிநேகநயங்களின் விரிவையுட்கொண்டதாய், நிபுணம்=உசிதம், உரைகள் = வசனங்களை, தடையின்மை யுற்சாகம் விருத்திகளில் க்ரம என்பது ஆற்பனேபதமாம். விரிவு ஸ்ரீ வீரசேகர கௌமுதியுட்காண்க. (11-12)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அடைந்தவன் நடையையேயலங்கரித்தல்:—ஒக்கவென்பது.

ஒக்க மூன்று கரணத்தா லுயர்நல் லோரைப் பின்செல்வன்
மிக்க நன்னூ லெங்கணும்போய் விரும்பிக் கொணர்ந்து பரிசயிப்பன்
றொக்க சனன மறுப்பதற்குத் துணிந்திவ் விசாரம் படைத்தவனே
தக்க பூமி யறிந்தோனுந் தனகா ரியனு மற்றவனே. (தகுமா ரியனு மற்றவனே)

(ப - ரை) ஒக்கமூன்று கரணத்தால்=திரிகரணங்களும் ஒத்து, உயர்நல்லோரைப் பின்செல்வன்=மேலானசாதுக்களை யனுசரித்துப் பின்றொடர்வன், மிக்கநன்னூல் எங்கணும் போய் = மிகவுநல்ல அத்தியாத்மசாஸ்திரங்களை யெவ்விடத்திலுஞ் சென்று, விரும்பிக் கொணர்ந்து பரிசயிப்பன்=விருப்பத்தோடுங் கொண்டுவந்து அப்பியசிப்பன், தொக்கசனன மறுப்பதற்கு=அநாதியாகத்தொடர்ந்த ஜநநமரண சம்சாரத்தைக்கெடுப்பதற்கு துணிந்து = தீரத்துடன், இவ்விசாரம்படைத்தவனே=இந்த ஆராய்ச்சியைக்கொண்டவனே, தக்கபூமி

யறிந்தோனும்=தகுதியாய் முதற்பூமியையுணர்ந்தவனும், தனகாரியனுமற்றவனே = சேடன் தற்காரியப்புலியாவன், தனது தனசம்பாதன காரியத்திற்கண்ணாயிருப்பன். (தகுமாரியனு மற்றவனே=தக்கசன்மார்க்கத்திருப்பவனும்)

(ஸ்ரீ - வீர) மனத்தினாலும் கருமத்தினாலும் வாக்கினாலும், சாந்திதாந்திஞான விஞ்ஞான சம்பன்னர்களாகிய சாதுக்களை நன்குசேவிப்பன்; எங்கிருந்தேனும் கொண்டுவந்து ஞான சாஸ்திரங்களை நன்கப்பியசிப்பன் அதாவது, எங்கிருந்தேனும் அவர் தஞ்சேவைக்கநுகூலமாய தனுதிகளையும் பிறசாதனங்களையும் கொண்டுவந்து அவர்களைச்சேவிப்பவனாய் அவர் வாயிலாக ஞானசாஸ்திரங்களையும், புராணங்களையும், மோக்ஷதர்ம அத்தியாத்ம சங்கிதைகளையும் பிறநன்னூல்களையும் சிரவணிப்பன்; இவ்வண்ணம் சம்சார உத்தாரணப்பொருட்டாராய்ச்சி செய்பவனியாவனோ அவன் முதற்பூமியிற்புகுந்தவன் எனப்பெறுவன்; சேடன் = கூறிய அத்தியாத்மக் கிரந்தப்பற்றுடையவனாயினும், இராசாதனசதுஷ்டயாதி சம்பத்திஹீனனோ, சம்பாதனையாதியினாலே உதரபாணசீலத்தன்மையானே சுவார்த்தனாகிய வஞ்சகனாவன் என்பதாம். அவ்வித சுபேச்சையெனப் பெயரிய முதற்பூமியாம்.

(ச) நல்லோரை=ஞானிகளை, பின்செல்வன்=சார்ந்து பணிசெய்வன், இவ்வாறான இவன்றானே, ஆயபொழுது=இங்ஙனம் விசாரபரனனசன்மதி யெப்போதாவனோ அப்போது சுபேச்சைரூபமான முதற்பூமியான வொன்றை யடைந்தவனேயாமென்பது அந்நுவயம், ஜனனமறுப்பதற்கு இவ்விசாரம்படைத்தவன், முற்கூறிய பிரகாரமாக விசாரமுற்றவனே பூமியறிந்தோன்=முதற்பூமியைப் பெற்றவனும், மற்றவனாரியனும் சன்மார்க்கத்திருப்பவனுமென்பதுபொருள். (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவனுக்கு முறையாக இரண்டாவது பூமிப்பிரவேசமுறையைக் கூறல்:—இருள்செறியென்பன.

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனுஞ்
சுருதி மிருதி நல்லொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற் றியானங்கள்
மருவு கருமங் களைக்கேட்பான் மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்
பெருகு புகழ்சேர் பண்டிதரிற் பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து.
செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தவிருங் காரியங்க
ளறிவன் செல்வ மானமனைக் கதிபன் மனையை யறிவதுபோன்
மறியு மதமாச் சரியமபி மான மூலோப மோகமெலாம்
வெறிது புறத்தெய் தினுஞ்சிறிதாய் விடுவன் பாம்பு தோல்விடல்போல்.

(ப - ரை) இருளில் விசாரமெனுநாமத்து=அந்தகாரம் அகலும் ஆராய்ச்சியென்னும் பெயரையுடைய, இரண்டாம் பூமியெய்தினனும் = துவிதிய பூமிகையையடைந்தவனும், சுருதிமிருதி நல்லொழுக்கம் = உபநிடதம்ஸ்மிருதி சதாசாரம், தொடர்தாரணை நற்றியானங்கள்=தொடர்பாகச்செய்யு மதாரணைதியானம் சமாதிகள், மருவுகருமங்களை = அவற்றிற்குச் சாதகமாகிய பயிற்சிகளை, கேட்பான்=வினவும்பொருட்டு, மாசில் விருத்திப்பொருணிகழ்த்தும்=குற்றமற விரிவுரைசெய்யும், பெருகுபுகழ்சேர் பண்டிதரில்=பூரணமான புகழ்நிறைந்து பிரசித்தமான பேறிஞரில், பெரியோர்தம்மை யினிதடைந்து=அசேஷ சாஸ்திரபாண்டித்

பாயு மனமா றியநலத்தாற் பற்று வின்பஞ் சமமாகித்
தோயு மடவி களிலுலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
ஞயு நன்னூற் பரிசயத்தா லறங்கள் செயலான் மானிடருக்
கேயு மிந்தப் பொருளுணுக்க மிலங்கு முள்ள படியாக.

(ப - ரை) உள்ளபடியே நூற்பொருளின் = யதார்த்தமாகச் சாஸ்திரப்பொருளின், ஒழுக்கந்திரமாய்க் கைக்கொண்டு=நடையைத்திடமாய் அனுட்டித்துக்கொண்டு, தள்ளின் முனிவரிடந்தோறும் = ஆதரிக்கத்தக்க முனிவர்களது ஆசிரமங்கடோறும், தளர்வொன் றில்லா=கவலையெதுவுமில்லாத, மெய்ஞ்ஞானத் தெள்ளுகதையினெழுங்குகளால்=தத்துவ ஞானத் தெளிந்த கதைகளின்முறைகளால், தீர்க்கவாணுளதுகழிப்பன்=நீண்டகாலத்தை நீப்பன், பள்ளிகொளவுமிருப்பதற்கும் = சயனித்துக்கொள்ளவும் வசிப்பதற்கும், படர்ந்த பாறையிடமாவன்=விசாலமான கற்பாறையையே ஸ்தானமாகக்கொள்ளுவன்.

பாயுமனமாறிய நலத்தால்=தாவும் உள்ளந்தணர்ந்த தன்மையால், பற்று வின்பஞ் சம மாகி=அசங்க ஆநந்தமொப்பாகி, தோயுமடவிகளில் உலவி=நிர்ஜனப்பிரதேசமாகிய கான னங்களிற் சஞ்சரித்து, தொக்ககாலம் செலவிடுவன் = நீண்டபோதைக்கழித்திடுவேன், ஆயும் நன்னூற்பரிசயத்தால்=ஆராயும் அத்தியாத்ம சாஸ்திரங்களின் பழக்கங்களினுலே, அறங்கள் செயலால்=தருமமேசெய்தலினுல், மானிடருக்கு = அதிகாரிகளுக்கு, ஏயுமிந்தப்பொரு ளுணுக்கம்=பொருந்திய இந்தவஸ்துவின் நாட்டமானது, இலங்கும் உள்ளபடியாக = விளங் கும் யதார்த்தமாக.

(ஸ்ரீ - வீர) இரண்டுசுலோகங்களும் இடமாவன் என்பதுவரையும், பூர்வபூமிகளிரண் டன் அனுவாதங்களாம், உள்ளபடியே சாஸ்திரவாக்கியார்த்தத்தில் நிச்சலமாக மதியை வைத்து, தாபச ஆசிரமவிசிராமங்களினுலும் அத்தியாத்மவாக்கிய முறைகளினுலும், சரீர முதலிய சமுசாரத்தையிகழ்தலினுலும், சமுசாரவைராக்கியத்தை யதிகப்படுத்தும் முறை மையினுலும், சிலேச்சய்யையை வாசஸ்தானத்தைக் கொண்டவனுகி நெடும்போதை நீப் பன் கிராமவாசஞ்செய்யின் விக்ஷேபம் வெகுவாகவருதலின் சமாதியப்பியாசஞ்சாதிக்க முடியாமையின் வனவாசவிஹாரத்தானும், சித்த உபசம சோபையினுலும், அசங்கசுக சௌமியத்தினுலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனுகி யந்தநீதிமான், காலத்தைக் கழிப்பன், ஆண்டுச்சித்தந் தெளிவுற்றிருந்து கிளம்பியகாலத்தில் முற்பூமியிரண்டன்றருமம் அநுவிருத்தி இன்றியமையாததாம், என்றுகாட்டல்:—ஆயுமென்பதாதி சாதுசாஸ்திரங்களின் அப்பியாசத் தாலும், புண்ணியகருமங்களின் செய்கையாலும், ஜந்துக்கட்கு உள்ளபடியே இந்தவஸ்து திருஷ்டியானது தெளிவுபெறவரும்.

(ச) நூல்=அத்தியான்ம விஷயமான சாஸ்திரங்களின் வாக்கியப்பொருளின், ஆன் மாத்வைத விலக்கணத்தில், உள்ளபடியே, திரமாய் = நிச்சலமாகிய, ஒழுக்கம் = மதியை, கைக்கொண்டு, முனிவரிடந்தோறும்=தவசிகள் ஆச்சிரமங்களில், தளர்வொன்றில்லா, அத்தி யான்ம நிஷ்டர்களோடும்மெய்ஞ்ஞானக் கதையின் ஒழுங்குகளால் = அத்தியான்மகதனக்கிர மங்களாலும் சம்சாரத்தை நிந்திக்கும் வைராக்கியகதனங்களாலும், சிலேயில், பள்ளி=சய்யை யிலாவது, எங்கேனும் ஓரிடத்தாசனத்திலாவது இருப்பவனுய், தீர்க்கவாணுளது கழிப்பன் என்றதாயிற்று.

சமாதியில் மனமாறிய நலத்தால், பற்றுவின்பஞ்சமமாகி=சத்தாதிசங்கசுகத்தினும் அன் னியமான சௌக்கியமாய் அலதுசங்க சுகமின்றி ஆன்மாவிற்களிப்பவர்களின் சௌக்கியமாய் எனலாம், சொரூபசுகமாயென்பது பொருள். விழித்ததிசையில், அடவிகளிலுலவி, காலம்= சீவிதகாலத்தை, செலவிடுவன், இந்தப்பொருளுணுக்கம், பற்றின்மையெனப் பெயராம் பூமி கையில் ஞானகக்ஷியாகிய இது என்பது பொருள். (17-18)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அசங்கசுக சௌமியத்தாலும் என்னுங் கூற்றைப்பகுத்து வியாக் கியானித்தல்:—உற்றவென்பது.

(ச - அ - கை) அதிலே அவாந்தரபேதம் நிரூபித்தற்குரைத்தல்:—

உற்ற மூன்றும் பூமியைச்சேர்ந் துணர்ந்தோன் றுனே யனுபவிக்கும்
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுத்து நாமிங் குரைசெயக்கேண்
முற்று சாமா னியமொன்று முதிர்ந்த சேட்ட மொன்றுகும்
மற்றிவ் விரண்டு மோரொன்றி லிரண்டு வகையா மனுகுலத்தோய்.

(ப - ரை) உற்றமூன்றும் பூமியைச்சேர்ந்து=பயிற்சியாற்கிடைத்த மூன்றுவது பூமியி லிருந்து, உணர்ந்தோன்றுனே யனுபவிக்கும்=அறிந்தவன்றுனே அனுபவஞ்செய்யும், பற்றி லாமை யிருவகையாம் = சங்கமில்லாமை இரண்டுபிரகாரமாம், பகுத்து நாமிங்குரைசெயக் கேள்=பிரித்துயாம் இவ்விடத்துக் கூறக்கேட்குதி, முற்றுசாமானியம் ஒன்று=முடிந்த பொதுவென்று ஒன்றும், முதிர்ந்தசேட்டமொன்றகும்=திடமான மேன்மையது மற்றென் றுகும், மற்றிவ்விரண்டும்=கூறிய இரண்டும், ஓரொன்றில்=ஒவ்வொன்றும், இரண்டு வகை யாம் மனுகுலத்தோய்=இருபிரிவான இலக்கணமுடையனவாம், மானவனுய் எழுந்தருளி வந்து மனுகுலத்தை மலர்த்தும்வள்ளலே.

(ஸ்ரீ-வீர) மூன்றுவதுபூமியை யடைவுற்று அறிஞன் சுய மனுபவிப்பன், இருவகையாம் அசம்சங்கம், அதனது பேதமாமிதனைக்கேட்டி; சாமானியமேயெனவும் விசேடமே யெனவும் இவ்வசம் சங்கம் இருவிதமாம். சாமானியம்=பூர்வ பூமிக்கொப்பானது.

(ச) மூன்றும்பூமியைச் சேர்ந்துணர்ந்தோன்=ஞானியென்னுமந்தச்சாதகன், சாமானி யஞ்சேட்டமென்னு மிருவகையாம், பற்றிலாமையனுபவிப்பன் என்பதாம். (19)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சாமானிய அசம்சங்கத்தின் இரண்டு இலக்கணங்களையும் சாற் றல்:—பொருள்கொல்வது பண்டமென்பன.

பொருள்க டமிற்செய் பவனல்லேன் புசிப்போ னல்லேன் றெளிவோனுங்
குருவு மல்லே னெனப்பற்றில் குணமாஞ் சாமா னியவிரத்தி
பருகு துன்ப மின்பமெலாம் பண்டை வினையால் வருமன்றே
யருள்செய் கடவுள் வசந்தானு மமைப்போ னுத லெனக்கெங்கே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெல்லாஞ்
செல்வ மெல்லா மாபத்துக் கிடமாஞ் செத்தல் பிறப்பதற்கா
மொல்வ தான நற்புந்திக் குள்ள கவலே நெடுநோயாஞ்
சொல்வ ஞால மெலாங்காலன் றுலேக்க முயலும் விடாதென்றே.

பண்ட மனைத்தின் பற்றற்ற பகர்பா வனையுள் ளூறவுண்டாங்
கொண்ட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா லழுந்து மனத்தோர்க்குக்
கண்ட விதுசா மானியமாங் கவர்பற் றில்லா விந்நெறியா
லண்டு பெரியோர் கூட்டரவா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால்.

(ப - ரை) பொருள்கடமிற்செய்பவன் அல்லேன்=வஸ்துக்களினிடத்தில் கருத்தாவு மல்லேன், புசிப்போன் அல்லேன் = போக்தாவும் அல்லேன், தெளிவோனுங் குருவுமல் லேன்=சீடனுமல்லேன் ஆசாரியனுமல்லேன், எனப்பற்றில் குணஞ்சாமானியவிரத்தியாம்= என்று பற்றற்றிருக்குங் குணமுடைமையே சாமானிய வைராக்கியமாம், பருகுதுன்பமின்ப மெலாம் = அநுபவிக்கும் சுகதுக்கங்கள் எல்லாம், பண்டைவினையால் வருமன்றே = பூர்வ கருமப்படி வருமல்லவோ, அருள்செய் கடவுள் வசந்தானும்=கிருபைசெய்யும் பரமேசுராது வயமாகவே யிருக்கும், அமைப்போனுதல் எனக்கெங்கே = என்றனக்குக் கருத்துருத் தகைமையாதல் யாண்டையதோ.

போகப்பரப்பெல்லாம்=போகவிஸ்தாரங்கள் யாவுமே, கொல்வதான கொடியபெரு நோயாம்=மீண்டும் மீண்டும் ஜனனமரணங்களையியும் கடூரமான பெருத்த வியாதியாம், செல்வமெல்லாம் ஆபத்துக்கிடமாம்=ஐசுவரியங்கள்யாவும் அநேகம் விபத்துக்களையுண்டாக் குவனவாம், செத்தல் பிறப்பதற்காம்=ஜனித்து மரிப்பதற்கேயாம், ஒல்வதான நற்புந்திக்கு= அப்பியாசவசப்பட்ட நல்லமதியினுக்கு, உள்ளகவலை நெடுநோயாம்=சேருங்கிலேசம் தீர்க்க ஆமயமாம், சொல்வ ஞாலமெலாம்=உண்டெனச்சொற்றிடு இந்தச்சகமியாவற்றையும், காலன் றொலைக்கமுயலும் விடாது என்றே=யமன் துவம்சஞ்செய்ய இடையீடின்றி முயற்சிப்பன் என்பதாகவே.

பண்டமனைத்தின்=சகலபதார்த்தங்களின், பற்றற்ற=சங்கமற்ற, பகர்பாவனை=சொல் லியபாவனை, உள்ளூறவுண்டாம்=மனத்தில் ஊக்கமாகவேயுண்டாம், கொண்டவுயர் வாக்கி யப்பொருளை = ஞானசிரியன் இடத்தினின்றும் வாங்கிக்கொண்ட மேலான மகாவாக்கி யார்த்தத்தில், குறிப்பாலழுந்து மனத்தோர்க்கு=சுட்டற்று இரமிக்கும் தூயசித்தத்தினர்க்கு, கண்ட இது சாமானியமாம்=கூறிவந்த இது சாமானிய வைராக்கியமாம், கவர்பற்றில்லாவிந் நெறியால் = கொள்ளத்தக்க அசங்கமான இம்முறைமையால், அண்டு பெரியோர்கூட்டர வால்=அடையத்தக்க சாதுக்களது சங்கமத்தால், அறிவிலாதோர் நீக்கத்தால் = அசாதுக் களையகற்றி நீங்கலால்.

(ஸ்ரீ - வீர) தனதுதேகக்கிரியா பலன்களின் கருத்தாவுமல்லேன் போக்தாவுமல்லேன் ஆகலின் யான் உதாசீனன், பாக்கிரியாபலன்களின் பாத்தியனுமல்லேன் பாதகனுமல்லேன் ஆகலின் அசங்கனேயாவேன், போத்தியனுமல்லேன் போதகனுமல்லேன், என்னுந்துணி வானே பதார்த்தங்களிடத்துப் பற்றிலாமை சாமானிய அசங்கமென்பதாம் 1. சாமானிய அசங்கமத்தையே திடப்படுத்தும்பொருட்டு இலக்கணுந்தாத்தால் விரித்தல்:—பருகு என்ப தாதி. அடைவதாகிய சுகந்தானுதல் அடைவதாகிய துக்கந்தானுதல் யாவுமே முற்கருமநிரு மிதமாம் கருமசுதந்திரபக்கத்தில், பாமேசுாசுதந்திர பக்கத்திலோ பரம ஈசுர அதீனமேயாம், தேற்றம் உத்தரபக்கத்தின் பிராமாணிகத் தன்மையை யிலக்குதற்பொருட்டாம், இருபக்கத்தி லும் எனக்குச் சுதந்திரமில்லாமையின், சுதந்திரன் கருத்தா என்னும் ஸ்ரீ பாணினி பகவா னது திருவாணையாய கருத்திருத்தகைமை யாதுதானும், ஒன்றுமே யாகாதென்பதாம் அசம்

இஷ்டன். T அந்நியர். ২ பாதிக்கப்படுபவன். ০ பாதிப்பவன்.
இரு

சங்க உபயோகிகளாய அன்னிய அநாஸ்தா ஏதுக்களையும் பாவங்களிற்காட்டல்:—கொல்வ தென்பதாதி. போகவிஸ்தாரங்களெல்லாம் மகாரோகங்களாம், சம்பத்துக்களியாவும் பரம ஆபத்துக்களாம், பதார்த்தங்களின் சையோகங்கள் வியோகத்தின்பொருட்டே யாவனவாம், தீக்காதிகள் வியாதிகளேயாம், சர்வபாவங்களையும் நிரந்தரம்காலன் விழுங்குவதே வேலையா யிருக்கின்றான், பாவங்களையெல்லாம் அநாஸ்தையினாலே துச்சமென்றுதள்ளி, யாதொரு ஆந்தர அபாவனமுளதோ அதுவே, மகாவாக்கியார்த்தலக்கினமனத்தனுக்குச் சாமானிய அசங்கமமாம், இவ்வநாஸ்தையும் சிரவணாதி சகாயத்தோடு மகாவாக்கியார்த்த ஞான ஆசக்த னுக்கே அசம்சங்கசுகப்பொருட்டாம், அன்னியனுக்காகாதாம் என்பது கருத்து, இவ்வசம் சங்கமும் பூர்வபூமிகளிலேயே சற்சங்காதியுபாயங்களினாலே நன்குபயிலத்தக்கதாம் என்று கூறல்:=இம்முறை யோகத்தினாலும் மகான்மாக்களுடைய சையோகத்தாலும், அசத்துக்க ளுடைய வியோகத்தினாலும், உள்ளே வஸ்துவானது வெட்டவெளியாம்.

(ச) செய்பவனல்லேன்=நிஷ்கிரியனாதலின் நான் கருத்தாவன்று, நித்தியதிருப்தனாக லின் புசிப்போனல்லேன் சிதாகாசரூபனாதலின் தெளிவோனுமல்லேன், நிர்வியாபாரனாதலின் குருவுமல்லேன், எனல்=என்றிங்ஙனம், பொருள்கடமில், சங்கமின்மையே, சாமானிய விரத்தி = சாமானியப்பற்றின்மையாம், இதனையே விரித்துரைத்தல்:—துன்பமின்பமெலாம் நிரீசுவரவாதத்தில், பண்டைவினையால் வரும், சேசுவரவாதத்தில் கடவுள் வசந்தானும் = ஈசுவராதீனமேயாம், இப்பக்ஷமிரண்டிலும், எனக்கு, அமைப்போனுதல் எங்கே, ஒன்று மின் றென்பது பொருள்.

போகப்பரப்பெல்லாம் = விஷயவிஸ்தாரங்கள் அனைத்தும், பரியந்த பரிதாபமுளதாத லின், பெருநோயாம், செல்வமெல்வாம்=சம்பத்தின் விஸ்தாரமனைத்தும் ஈட்டுதல் பேணுத லாதி நிமித்ததுக்கவேதுவாதலின், ஆபத்துக்கிடமாம், உள்ளக்கவலை = சிந்தைகள், புந் திக்கு=புத்திக்குக் கிலேசவேதுவாதலின், நெடுநோயாம், தொலைக்கமுயலும் = சங்கரிக்க முயற்சியுள்ளவனாய், காலன், ஞாலமெலாம் விடாதென்றே = விநாசஞ் செய்துகொண்டிருப் பன் என்றே.

உள்ளூறவுண்டாம், பகிர்பாவனை, விபாகவிசாரமென்னும் இதுபற்றற்ற சாமானியமாம்= சாமானியப்பற்றின்மையாம், என முற்கவியோடன்வயிக்க, இது மற்றொருகுணமாமென் றுணர்க. சேட்டப்பற்றின்மையைக்கூறல்:—இந்நெறியால் முற்கூறிய அப்பியாச யோகத் தாலும், பெரியோர் கூட்டரவாலும், அறிவிலாதோர் = துற்சனங்களின் நீக்கத்தாலும். (20-21-22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வெட்டவெளியாதலையே விரித்துரைத்தல்:—தானுமென்பது.

தாணு முணர்வின் உட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்தத்தா
லாணு நன்னூற் பரிசயத்தா லங்கை நெல்லி தோன்றுதல்போ
லூனுர் பிறவிப் பெருங்கடலி னுயர்கா ரணமாம் பெரியகரை
தேனு ரலங்கன் மணிமார்பா தெளியக் காணப்பெறுந் திடமாய்.

(ப - ரை) தாணுமுணர்வின் உட்டெளிவால்=ஆன்மசம்வித்தின் உள்ளனுசந்தானத்தி னால், தக்க புருடவ்ருத்தத்தால்=தகுந்த புருடப்பிரயத்தனத்தினால், ஆனுநல்நூற் பரிசயத் தால்=கெடாதபலமுடைய அத்தியான்ம சாஸ்திரவிசாரத்தால், அங்கைநெல்லி தோன்றுதல்

২ புத்திக்கு. ০ நியமிப்பவன்.

போல்=உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி பிரதீதியாதலேபோல, ஊனர்பிறவிப் பெருங்கடலின் = சரீரமரணபவங்களான புனனிறைந்த பேரலைக்கடலின், உயர்காரணமாம் பெரியகரை = பரமகாரணமாம் பெரியதீரமானது, தேனர் அலங்கல்மணிமார்பா=மதுகரம் நிறைந்து முரலுந் தொடையலையும் கவுஸ்துபமணியையும் அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்குந் திருமார்பனே! தெளியக் காணப்பெறுந்திடமாய்=வெட்டவெளியாய் அதிதிடமாய்க் காணப்பெறும்.

(ஸ்ரீ - வீர) மேலும் சிரவணமனன வடிவங்களாய ஆன்மசம்வித்துக்களின் உள்ளாவர்த்தனத்தினாலும், அங்ஙனமேயாம் ஸ்ரீ பகவான் வாதராயணரது சூத்திரமும் அறைகின்றது:—"ஆவிருத்தி பன்முறையுபதேசத்தால்" (பொருள்) ஈண்டுப்பூர்வபக்கத்திற் சிரவணுதிக்குப் பிரயாஜாதிபோலும் அதிருஷ்டார்த்தத்தன்மையுண்மையின், ஒருமுறை யனுட்டானம், சித்தாந்தத்திலோ குத்துதலேபோலும் பயன் கைவரும்வரை ஆவிருத்தியெனப் பலபேதமாம்; இவ்வதிகாணத்திற்குச் சிரவணுதிசாதனம் விஷயமாம், அஃதென்ஞெருமுறையே செய்யத்தக்கதா அல்லது அதன் ஆவிருத்திசெய்யத்தக்கதா, என்னும் ஐயப்பாடுளதாகவே, ஒருமுறையேயென்பது பூர்வபக்கமாம், சித்தாந்தமோ, ஷட்ஜாதிசுவரசாக்ஷாத்காரம்போலும் உணரமுடியாத ஆன்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஆவிருத்தி விசிஷ்டசிரவணுதி சாத்தியத்தகைமையிருத்தலானே, அதனது ஆவிருத்தியே இயற்றத்தக்கதாம், என்னை, சிரவணிக்கத்தக்கது மனனிக்கத்தக்கது நிதித்தியாசனஞ் செய்யத்தக்கது என்பாதாதியாகப் பன்முறையுபதேசித்தலின் இவ்வண்ணமேயுணர்க உபாசிக்கவெனப் பன்முறைகேட்கப்பெறுதலின் உபாயசாக்ஷாத்காரவாயிலாகப் பலஹேதுக்களாய உபாசனைகளில் ஆவிருத்தி யுணரத்தக்கதாம். மேலும் குறியானுமாம்:—இரஸ்மிகளை நீ நன்காவிருத்திசெய்க என இரஸ்மிப்பன்மையுபாசனம் விதிக்கும்வாக்கியம், உணர்வி ஞவிருத்தியைக்காட்டுகின்றது, ஆகலின் அக்குறியால்= அந்தநியாயத்தால், சாக்ஷாத்கார சாதனங்களில் ஆவிருத்திசெய்யத்தக்கதாம். என்பது சுருக்கம். ஆன்மவஸ்துவில் பிரமாணப்பிரமேய அசம்பாவனை யிரண்டனீக்கத்தால், வெட்டவெளியாதல்=இவ்வாறேயாம் ஆன்மவஸ்துவென்னும் விசுவாசகோசரத்தன்மை வந்துற்றபோது, அதாவது, புருடப்பிரயத்தனத்தினாலும் சந்தத அப்பியாசயோகத்தினாலும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலச் சம்சாராம்புதியின் சாரமாயும் பாரமாயும் பரமகாரணமாயும் இலங்கும் வஸ்துவானது திடம்புடத்தன்மையுற்றபோது.

(ச) தானுமுணர்வின் உட்டெளிவால்=உள்ளே யான்மவிசாரத்தின் பிரயோகத்தாலும், புருடவருத்தத்தால்=புருடப்பிரயத்தனத்தால், ஆனு=நீங்காத, பரிசயத்தால் = சமாதி யப்பியாசத்தினல், அங்கைநெல்லி தோன்றுதல்போல், உயர்காரணமாம், பிறவிப்பெருங்கடலின் பெரியகரை = பிரபஞ்சாதீதமான பரப்பிரமத்தை திடமாய்த் தெளியக்காண்கின்றனன், காண்பவன். (23)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) சேட்டப்பற்றின்மை யிலக்கணங்களைத் தெரியப்படுத்தல்:—செய்யகத்தென்பன.

செய்வா ஞனன் றீசன்முன் செய்வா னலதென் பழவினைதா
னிவ்வா றுன சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா நிச்சயமாய்க்
கவ்வா ததிதூரத் தகற்றிக் கலந்து சாந்த மோனநிலை
பெய்வான் கருணை முகிலேமுன் பேசு சேட்டப் பற்றின்மை.

அகத்திற் புறத்தின் மேல்கீழி லாசை களிலா காயத்திற்
சகத்திற் பொருளிற் பொருளல்லா தவற்றிற் சடத்திற் றனியறிவிற்
பகுத்துக் கருதா துபசாந்தம் பயின்று நினைவற் றொளியற்று
மிகுத்துப் பிறப்பற் றடிமுடியின் மேன்மை சேட்டப் பற்றின்மை.

(ப - ரை) செய்வான் நான் அன்று=யான் கருத்தாவல்லேன், ஈசன்முன் செய்வான்= பரமேசுரனேகருத்தன், அலது=அல்லது, என்பழவினைதான் = எனது பூர்வகருமந்தான், இவ்வாறுன சொற்பொருளின்=இங்ஙனமான பதார்த்தத்தின், எண்ணமெல்லாம் = சங்கற்பம் யாவற்றையும், நிச்சயமாய் = துணிபாய், கவ்வாது அதிதூரத்தகற்றி = பற்றுது வெகுதூரத்தேநீக்கி, கலந்த சாந்தமோனநிலை=விரவிய உபசாந்த மௌனத்திதியே, பெய்வான் கருணைமுகிலே=நிரபேக்ஷக தயையைச்செய்யும் நவகனசியாமள மேனியனே! முன்பேசு சேட்டப்பற்றின்மை=பூர்வம்புகன்ற சிரேஷ்டப்பற்றின்மையாம்.

அகத்தில்புறத்தில் மேல்கீழில்=உள்ளில் வெளியில் மேலேகீழே, ஆசைகளில்=திசைகளில், ஆகாயத்தில்=அம்பரத்தில், சகத்தில்=உலகில், பொருளில்=வஸ்துக்களில், பொருளல்லாதவற்றில்=அபதார்த்தங்களில், சடத்தில் தனியறிவில்=ஜாட்டியத்தில் ஒப்பற்ற சேதனத்தில், பகுத்துக்கருதாது=பிரித்தெண்ணுது, உபசாந்தம் பயின்று=பரமசாந்தத்தையேயப்பியசித்து, நினைவற்று ஒளியற்று=எண்ணமற்றுப் பானமற்று, மிகுத்து=வியாபகமாய், பிறப்பற்று அடிமுடியில் மேன்மை=அஜமாய் ஆதிமத்யாந்தரகிதமாய் உள்ளநிலைமையே, சேட்டப்பற்றின்மை=மேன்மையான அசங்கமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) யான் கருத்தாவல்லேன் மற்றே ஈசுரனேகருத்தன், எனது முன்செய்த இப்போதுசெய்யும் கருமம் இல்லையென்பதாதி நீக்கமதன் எதிர்மறையாதி விகற்பசப்தார்த்தவேதனத்தையும் வெகுதூரத்திலாக்கி துணிபாய் எம்மௌனமாயிருக்கும் உபசாந்த ஸ்திதியுண்டோ அதுவே சிரேட்டப்பற்றின்மையின் இலக்கணமாம்; * மௌனம் என்னும் வாங்மனச் சக்ஷு—ாதிசேஷ்டாசூனியம் ஆகிய எவ்வாசனம்=அவஸ்தானம், நிதித்தியாசன பரிபாகபல நிருவிகற்பசமாதியானே சித்தியாநிற்குமோ அதுவே சிரேட்டப்பற்றின்மையாம். 1. உள்ளிலுமின்றி வெளியிலுமின்றிக் கீழிலுமின்றி மேலிலுமின்றி திசைகளிலின்றி ஆகாயத்திலின்றி, பதார்த்தத்திலின்றி அபதார்த்தத்திலின்றி ஜடத்திலின்றி சிதாபாசனிலின்றி, அதாவது இவற்றையெல்லாம் விடயம் செய்யாமல், யாதொரு பிரஹ்மைகாசியவிலீன சித்தவிருத்தியான்மகம் உள்வெளியாதி சர்வவஸ்து ஆலம்பன சூனியம் ஆகியஸ்திதியுளதோ அதுவே சிரேஷ்ட அசம்சங்கமாம்; யாதுசொப்பிரகாச சித்துரூபமோ ஒளிர்விப்பது அன்னியம் அற்றதோ சாந்தமாமோ ஆகாயத்தோடு ஒப்பானதாமோ, ஆதியந்தமற்றதாமோ அஜமாமோ, தாந்தமாமோ அதுவேசிரேஷ்ட அசம்சங்கம் என்பதாம்.

(ச) செய்வான் நானன்று=நான் கருத்தாவன்று, ஈசன்முனலது பழவினையே, செய்வான் = கருத்தாவாம், என்றிவ்வாறுன, சொற்பொருளின் எண்ணமெல்லாம் = சப்தார்த்தானுசந்தானமனத்தையும், அதிதூரத்தகற்றி அந்தப்பிரஹ்மத்தில், சாந்தமாய் மௌனமாய் நிலை=இருப்பதுவே, சேட்டப்பற்றின்மையாம், இதனையே விரித்துரைத்தல்:—அங்ஙனம் மௌனரூபமாயிருப்பதே அகத்தில் முதலான தேசவிசேடங்களும், பாவாபாவரூபங்களும்

சடாசடரூபங்களும் ஆனபொருள்களால், பகுத்துக்கருதாது = பரிச்சின்னமாகாது, ஒளியற்று=தனக்கு அயற்பிரகாசமின்றி, நினைவற்று=தனக்குவேருன காரணமின்றி, பயின்று= சர்வப்பிரகாசமும் சர்வகாரணமுமாய், உபசாந்தமிகுத்துப் பிறப்பிறப்பற்று, அடிமுடிவின்றிய, மேன்மை=பிரகாசரூபமாயிருப்பது, இதுவேசேட்டப்பற்றின்மையாம் அந்தப்பிரஹ்மத்தில்=சர்வகாரண அபாதிதபிரபஞ்ச அதீதபரப்பிரஹ்மத்தில் என்பதாம். (24-25)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அவ்விச்சமாதியானது நல்லொழுக்கத்தானே நிறைவுற்ற விவேகத்தினது பலமெனப்பகரும்பொருட்டு விவேகத்தைப் பதுமத்தன்மையானே ரூபித்தல்:—மகிழ்வென்பது.

(ச - அ - கை) இம்மூன்ரும் பூமியின் எதுவைக்கூறல்:—

மகிழ்வாம் வாச மதுரமுடன் வருநற் ரெழிலாங் தளிர்மேவித்
தகவா மனத்தா ணுனிசேர்ந்து தடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா
மிகுமோர் கமல மடைந்துட்சேர் விசார விரவி யான்மலர்ந்து
பகர்மூன் ருமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றின்மை.

(ப - ரை) மகிழ்வாம் வாசமதுரமுடன்=சந்தோஷமாம் சுகந்த இனிமையுடன், வருநற்ரெழிலாங்தளிர்மேவி=வாராநின்ற சற்காரியமாம் இலைகளோடுகூடி, தகவாம்மனத்தாள் நுனிசேர்ந்து=தக்கதாம் சித்தநாளமுனையிற் சார்ந்து, தடையாமுள்ளு நிறைந்து=பிரதிபந்தகமாம் கண்டகம் பூரித்து, அறிவாமிகுமோர் கமலமடைந்து = உள்ளமிகுத்த விவேகமாகிய தாமரையைச்சேர்ந்து, உட்சேர் விசாரவிரவியான் மலர்ந்து=உள்ளூற்ற ஆராய்ச்சியாகிய சூரியனுல் விரிந்து, பகர்மூன்ரு மிப்பூமிதனை=இருப்பதாகக்கூறும் இந்த மூன்ருவது பூமியை, பலமாய்ப்பலிக்கும் பற்றின்மை=பயனுகப்பயக்கும் அசம்சங்கம்.

(ஸ்ரீ-வீர) சந்தோஷ ஆமோதமதுரத்ததாய், சற்காரிய அமலபல்லவத்ததாய்=நிஷ்காம கரும உபாசன குருபணிவிடை சிரவணுதிகளேயாய இலைகளையுடையதாய், சித்தலக்ஷண நாளாக்கிரத்தில் அடைந்துள்ள இராகாதி வாசனைகளினுலேயுளவாய வெகுவெகு விக்கின முட்களினுலே நிபிடமாக நெருங்கியதாய், இருக்கும் அவ்விவ் வசம்சங்கமே மூன்ருவது பூமிகையாம்; இதுவேயுள்ளிருக்கும் விவேகபதுமமாம், விசார அருக்கவிகாசிதமாம், இவ் வசம் சங்கமென்னும் மூன்ருவது பூமியைப் பலமாய்ப் பலித்திடும் விவேகம்.

(ச) அமையும்புத்தி மகிழ்வாம் அதனுற்சநித்தவாசமென்னுங் களிப்புடன், மதுரம் என்னும் மகரந்தமுள்ளதாய், நற்ரெழிலாம் = சற்காரியங்களேயென்னும், தளிர்=அமலமான பத்திரங்களை, மேவி, மனத்தாணுனிசேர்ந்து=சித்தமென்னுந்தாளினது நுனியிற்சேர்ந்து, தடையாம்=விக்கினங்களாகிய, முள்ளால்=முட்களால், நிறைந்து, உள் = இருதயத்தில், அடைந்து, விசாரரூபமான இரவியான்மலர்ந்ததாய், அறிவாம் விவேகரூபமான, கமலம் = கமலமானது, பற்றின்மையென்னும் இம்மூன்ரும் பூமிதனையே பலமாகப்பலிக்கும். (26)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) முதற்பூமியே அநேக ஜன்மசஞ்சித புண்ணிய பரிபாகங்களினுலும் இகலோகத்திய புண்ணியச்சேர்க்கைகளினுலும் தெய்வயோகத்தான் முளைத்திடுமாயின் அதுவே சற்சங்காதிகளினுலே பெருமுயற்சியினுலே இரக்ஷிக்கத்தக்கதாம், அதுகாப்பாற்றப்

பெறுமாயின் ஆயாசமில்லாமலே இரண்டாவதாதி பூமிகள் சித்திப்பனவாம், என்பதாக வாண்டேயநிக முயற்சியையுபதேசித்தல்:—மோகமென்பது.

(ச - அ - கை) இப்போது முதற்பூமியின் எதுவைக்கூறல்:—

மோக மில்லா தவர்செறிவான் முதுநல் லறத்தின் சமூகத்தாற்
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுள்ளே யமுத முளையொப்பா
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே.

(ப - ரை) மோகமில்லாதவர் செறிவால்=மயக்கமில்லாதவரது சேர்க்கையினுல், முதுநல்லறத்தின் சமூகத்தால்=முதிர்ந்தநிட்காம புண்ணியத்தின் கூட்டத்தினுல், காகதாலீயம்போல=காகதாலீயநியாயமேபோல, கருத்திலுதிக்குமுதலான யோகபூமி = மனத்திலுண்டாம் முதலாவதான யோகபூமி, உதித்தலுமே= உதயமாகிய அளவே, உள்ளே யமுதமுளையொப்பாம்=ஆந்தரத்தில் அமுத அங்குரசமானமாம், ஏகவிவேக நீர்பாச்சி=ஒப்பற்ற விவேகமாகிய ஜலத்தைவார்த்து, இதுகாத்தளிக்கப்படும் முயன்றே=இதுகாக்கப்பெற்று வளர்க்கப் பெறும் முயற்சி செய்தே.

(ஸ்ரீ - வீர) தத்துவவித்துக்களின் சேர்க்கையினுலும், தானமான பஜனுதியுபாயங்களினுன்மேலனத்தாலும் புண்ணியகருமங்களின் சேர்க்கையினுலும், காகம் இருந்தது பனங்கனியும் விழுந்தது என்னும் நியாயத்தினுலே, முதற்பூமியானதுண்டாம். சேரப்பெற்ற அவரால் என்னசெய்யத்தக்கது எனிலுரைத்தல்:—யோகபூமியென்பதாதி. பூமியுண்டானமாத்திரமே அவர் தம்மால் அமிருதமுளையேபோல, அது விவேகநீர்தெளித்தலானே முயன்று காத்து வளர்க்கத்தக்கது; அதாவது, அவ்விசுத்தர்களானே அச்சுபேச்சை வடிவபூமி சிறிது சுபப்பிரவிருத்திவாயிலாகவுண்டானதும், மேகங்களினுலேயங்குரித்த பூமியேபோலத் தினந்தினம் விவேக வுபதேசலக்ஷண நீர்தெளித்தலானே வாடாதபடிகாத்து வளர்க்கத்தக்கது, கெட்ட பிரவிருத்தியாதி விக்கின நிவாரணயத்தனத்தினுலே பாலிக்கத்தக்கதாம்.

(ச) மோகமில்லாதவர்கள் = மோகமில்லாதவரென்னுஞ் சற்சனர்களின், செறிவாலும் நல்லறத்தின் = புண்ணியகருமங்களின் சமூகத்தாலும், காகதாலீயம்போல், கருத்தில், தெய்வகதியால், முதலான யோகபூமியுதிக்கும், இது=இப்பிரதமபூமி, அமுதமுளை யொப்பாயுதித்தலும், விவேகரூபமான நீர்ப்பாச்சி, முயன்றே = பிரயத்தனத்தினுல், காத்தளிக்கப்படும். (27)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) எவ்வகையினுலேனு மிதனையே விருத்திசெய்யவேண்டுமெனல்:—விடுதியென்பது.

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத் தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழவர் நென்முளைபோல் வருந்தி வளர்க்க நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த வொன்றே சநந பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிலிரண்டா மூன்ரும்பூமி தனைப்பெறலாம்.

(ப - ரை) விடுதியாலே தழைக்குமிது=வைராக்கியத்தினுலே யங்குரிக்குமிது, விசாரத்தாலவ்விடுதிதனை=ஆராய்ச்சியினுலே அந்தவைராக்கியத்தை, வடுவில் = கோழைபடாத,

T கூட்டம்.

உழவர்=மேழிச்செல்வர், நென்முளைபோல்=சாலியங்குரங்காப்பதேபோல, வருந்திவளர்க்க நாடோறும்=கஷ்டப்பட்டு விருத்திசெய்கதினந்தினம், ஒடிவில் மறுபூமிக்கு = கெடாத மற்றையபூமி தனக்கு, இந்த ஒன்றே=இது ஒன்றுதானே, சனனபூமியென = ஜன்மபூமியென்று, முடிவில்வெளியாம்=ஈற்றில் நன்றாகத்தெரியும், அதிலிரண்டாம் மூன்றும் பூமிதனைப்பெறலாம்=அதனினின்றும் இரண்டாவது மூன்றாவது பூமியை அடைந்திடலாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இந்தச் சுபேச்சையானது சாதன சதுஷ்டயமத்தியில் வைராக்கிய லக்ஷணத்தினாலாதல், சாந்தியாதி லக்ஷணத்தினாலாதல், எவ்வங்கிசத்தினாலேதான், முதலிலங்குரித்திலங்குகின்றதோ அவ்வங்கிசத்தையே விசாரத்தினாலே அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்; அனுதினம் யத்தனத்துடன் வேளாண்மைசெய்வோன் முளையைவிருத்தி செய்வதேபோலும்; நன்கு வளர்க்கப்பெற்ற அவ்வோரங்கிசம் அன்னிய உத்தரபூமிகளையும் சுயமாகவே சாதிக்கும் எனல்:—மறுபூமியென்பதாதி. இந்த ஒன்றே உள்ளே கொள்ளக்கொள்ள அன்னிய பூமிகளையுண்டாக்கும் பூமியாகநிற்கும் முயற்சியினாலே அதனினின்றுமே, இரண்டாவது மூன்றாவது பூமிகளையடையலாம்.

(ச) இது=இப்பூமி, விடுதியால்=எந்த அங்கிசத்தால், தழைக்கும், அவ்விடுதிதனை அந்த அங்கிசத்தையே, விசாரத்தால், வருந்தி=முயற்சித்து, நாடோறும், உழவர்நென்முளைபோல் வளர்க்கவேண்டும்; இந்தவொன்றே=இம்முதற்பூமி, முடிவில் வெளியாம், விசாரத்தால் வளர்க்கப்படின், மறுபூமிகட்கு=அன்னியங்களான பூமிகளுக்கு, சநநபூமி, அதில் = அப்பூமிகையின் ஏதுவினாலே இரண்டாம்பூமியையும் மூன்றும்பூமியையும், பெறலாம் என்றதாயிற்று. (28)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) உபாயத்துடனும் பலத்துடனும்கூடியதாக வருணிக்கப்பெற்ற மூன்றாவது பூமியையுபசங்கரித்தல்:—சேட்டமென்பது.

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றும் பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லென்னக்
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கீழாங் குலத்தோ னுணர்வில்லோன்
பூட்டு தொழிலோன் பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மில்லாதோன்.

(ப - ரை) சேட்டமெனச்சொல் பற்றின்மைசேர்ந்தால்=சிரேஷ்டம் என்று சொல்லப்பட்ட அசம்சங்கத்தைச்சேர்ந்திடில், மூன்றும்பூமியதாம்=மூன்றாவதுபூமியாம், ஈட்டுபுருடன் சங்கற்ப எண்ணம் ஒன்றும் இல்லென்ன=இவ்வாறு சம்பாதித்தபுருடன் சங்கற்பவிகற்பங்கள் யாவற்றையும் அகற்றியவன் என்றுகூற, கேட்டகுமரன்=செவிகொண்ட ஸ்ரீ இராகவர், உரைசெய்வான்=கூறுவார், கீழாங்குலத்தோன் உணர்வில்லோன்=தாழ்ந்தகுலத்தில் உதித்தவன் அறிவில்லாதவன், பூட்டுதொழிலோன் பொல்லாதோன்=மிகப்பிரவிருத்தன் அதமன், புகன்ற யோகமில்லாதோன்=கூறிய யோகமில்லாதவன், பின்னன்னுவயம்.

(ஸ்ரீ - வீர) சிரேஷ்ட அசம்சங்கத்தன்மையாகிய இதுவே மூன்றாவதுபூமியாம், இதன்கண்ணே அதிகாரியானவன் சகலசங்கற்ப விவகாரங்களையும் விட்டவனாவன்; பிரசங்கத்தாவிடையில் மூடர்களிடத்திற்றயையால் ஸ்ரீ இராகவர் வினாதல்:—கீழாமென்பதாதி மேலான ஜாதியாதியதிகாரி விசேஷணமில்லாதவனும் அத்தியான்ம கதையையே கேளாதவனும், மூடனும், காமபோகார்த்தப்பொருட்டே பிரவிருத்தனாகிய அதமனும் யோகிகளது சங்கத்தையே

யடையாதவனும் ஆகியோனுக்கு உத்தாரணம் ஆதல்யாங்ஙனம்? வேறுபாயத்தானே மோக்ஷம் உளதா இலதா? என்பது முதல்வினாவின்பொருளாம்.

(ச) ஈட்டுபுருடன்=இப்பூமியிலிருக்கும்புருடன், உணர்வில்லோன்=அஞ்ஞன், பூட்டு தொழிலோன்=காமிய கருமநிஷ்டன். (29)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்ரீ இராகவர்முதல் வினாவையுபசங்கரித்து இரண்டாவது வினாதலைச்செய்தல்:—அவனுக்கென்பது.

அவனுக் கெங்ங னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதுநிற்க
விவண முயர்பூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றும் வேறொன்றைக்
கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர் மாய்ந்தாற் கலந்து மேவுங் கதியேது
தவரிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசிட்ட னுரைசெய்வான்.

((ப - ரை) அவனுக்கு = அத்தகையனுக்கு, எங்ஙனேயுண்டாம் அறைந்தநன்மை = எவ்வாறுதானுளதாம் கூறியநன்மை, இதுநிற்க=இதுவுமல்லாமல், இவணம்=கூறியவண்ணமாய, உயர்பூமியில்=மேலானபூமியுள், ஒன்றையிரண்டை மூன்றும் வேறொன்றை = முதலாவதையேனும், இரண்டாவதையேனும், மூன்றாவதையேனும், கவர்வுற்றடைந்தோன்= பற்றிப் பயின்றவன், உயிர்மாய்ந்தால் = பிராணத்தியாகம் செய்தால், கலந்துமேவுங்கதியேது=விரவியடையும் கதிதானியாதாம், தவரிற்பெரியோய்=தவசிகளுக்குள்ளே சிரேஷ்டராகிய பகவானே, உரையென்ன = கூறுவாயென்று ஸ்ரீ இராகவர்வினாதலும், சான்றவசிட்டன் உரைசெய்வான் = மகாஞாதாவாகிய ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறத்தொடங்குவார்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஒன்றாவதிலோ இரண்டாவதிலோ மூன்றாவதிலோ ஆரூடனாகி மிருதமானவனுக்கு ஹே பகவன் எத்தகையகதியுளதாம்? முதன்மூன்று பூமிகளில் அபரோக்ஷ ஞானோதயமின்மையின், ஒன்றிரண்டு மூன்றாதிரூடதசையில் மிருதனுக்கு, எத்தகைய கதியாமென்பது இரண்டாவது வினாவின்பொருளாம். ஆதி=இவற்றுள்ளுமிடை,

(ச) ஒன்றையும் இரண்டையும் மூன்றையும் வேறொன்றையாவது. (30)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) முதல்வினாவின் விடையைப்பகர்தல்:—மூடனாகி யன்றி யென்பன.

(ச) முதல் வினாவுக்குத்தாங்கூறல்:—மூடனாகியன்றியென்பன.

மூட னாகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கநேகமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா
நாடு மிதுவன் றியிற்காக தாலீ யம்போ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும்.

அன்றி நல்லோர் கூட்டாவா லடுத்த விராக மதுபிறக்கு
மொன்று நிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறறப்பா
துன்று மதனாற் பிறப்பகலுந் தொகுநூற் பொருளின் சுருக்கமிதா
நின்ற யோக பூமியுட னிதன மடைந்தோர் நெறிகேளாய்.

(ப - ரை) மூடனாகி = மௌட்டியனாகி, பல குற்றமூடுமவனுக்கு=அநேககுற்றங்களினாலே மூடப்பெற்றவனுக்கு, அநேகமென நீடுபிறப்பாம்=அளவின்றாமென நீண்ட ஜனனங்களாம், முதற்பூமிநேருமட்டும் பிறப்பகலா=முதலாவது பூமிகிடைக்கும்பரியந்தம் ஜனனங்

கள் நீங்கா, நாடும் இதுவன்றியில்=நாடு மிதுவேயுமல்லாமல், காகதாலீயம்போல் = காகதாலீய நியாயமேபோல, நல்ல நெறிகூடுமெனினும் = சன்மார்க்கம் சாருமென்றாலும், அதனாலே=அது தன்னால், குறைவில் நிராசையதுபிறக்கும்=பூரணமான வைராக்கியமானதுண்டாகும்.

அன்றி நல்லோர்கூட்டரவால்=அல்லாமலும் சாதுக்களுடைய சங்கத்தினால், அடுத்த விராகமதுபிறக்கும்=சிரவணசாதகமான வைராக்கியமானதுண்டாம், ஒன்றும் நிராசையுறுபோதே = பொருந்தாநின்ற வைராக்கியம் உண்டானபோதே, யோகபூமியுறல் தப்பா = யோகபூமியடைதல் தவறமாட்டாது, துன்றுமதனாற் பிறப்பகலும் = பொருந்தியவதனாலே ஜனனமானது நீங்கும், தொகுநூற்பொருளின் சுருக்கமிதாம் = பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சாஸ்திரங்களின் சங்கிரகமிதுவாம், நின்ற யோகபூமியுடன்=தாங்களப்பியசித்துக்கொண்டிருந்த யோகபூமிகளில், நிதனமடைந்தோர் நெறிகேளாய்=தேகத்தியாகம் செய்தவாது மார்க்கத்தைக் கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜன்மாந்தர சதங்களிலுலே காகதாலீய யோகத்தினலே, தனது விசாரத்தினலேயாதல் சாதுசங்கத்தினலாதல் வைராக்கியம் உண்டாகாதவரை, தோடமேறிய மூடனுக்குச் சமுசாரம் வளர்ந்துகொண்டேபோகும், வைராக்கியமுண்டாகவே ஜந்துக்கட்கு அவசியம் பூமியினுதயமாம்; அதன்பின் சமுசாரம் நசிக்குமென்பது சாஸ்திரார்த்த சங்கிரகமாம் இரண்டாவது வினவுக்கு விடையிறுக்கத்தொடங்கல்:—யோகபூமியென்பதாதி. யோக பூமியிலிருந் துயிர்துறந்த சரீரிக்குறும்கதி கூறுவாம்.

(ச) மூடனுகிப்பலகுற்றம் மூடுமவனுக்கு=இராகாதிகுற்றங்களால் மூடிபடும் பிரவிர்த்தனுக்கு, அநேகமென நீடுபிறப்பால் = ஜன்மாந்தரசதங்களாலும், முதற்பூமி நேருமட்டும், பிறப்பகலா=சம்சாரம் விரிவாம், இதுவன்றியில், காகதாலீயம்போல் நல்லநெறிகூடுமெனினும் தெய்வகதியினுலும் நல்லோர்கூட்டரவால் தோஷதரிசனத்தினுலும், நிராசையுதிக்கிற் பூமியுதிக்குமாதலின் சம்சாரம் நசிக்குமென்பது சாஸ்திரார்த்த சங்கிரகமெனப் பிற்கவியோடந்நுவயம் செய்க.

யோகபூமியுடன்=முதற்பூமியாதிகளின் ஒன்றுடன்நிதனமடைந்தோன்=மரணமடைந்த சீவனது.

(31-32)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இரண்டாவது விடையையே விரித்தல்:—யோக என்பது.

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினைபோ
மாகவிமான மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வானவர்வாழ்
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவின்சூழ் பொழின்முழையிற்
போக மடவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்து சிந்தை களிகூர்வன்.

(ப - ரை) யோகபூமி யம்சம்விடாதுறலால் = யோகபூமியின் அம்சத்தைவிடாது தொடர்தலால், பழையதீவினைபோம் = ஜன்மாந்தரார்ச்சித பாவங்கள்தொலையும், மாகவிமானம் அதற்பின்புவந்து கொடுபோய்=தெய்வவிமானம் அதன்பின்னர்வந்து கொண்டுபோய், வானவர்வாழ்=தேவதைகள்வாழும், நாகமுதலாம் உயர்பதியில்=தெய்வலோகம் ஆதியாய மேலான இடத்தில், நன்மேருவின் சூழ்பொழின்முழையில்=நல்ல ஐசுவரியம் நிறைந்தபொற்கிரியைச்சூழ்ந்துள்ள சோலைக்கொடி வீடுகளில், போகமடவாரொடுங்கூடிப்புணர்ந்து சிந்தை களிகூர்வன் =போகமங்கையர்களுடன் கூடிச்சேர்ந்து குலவிச் சித்தமகிழ்ச்சியையடைவன்.

(ஸ்ரீ - வீர) பூமிகாம்சானுசாரமாகப் பூர்வபாவங்களெல்லாம் பொன்றிப்போம், அதன்பின் சுரவிமானங்களிலும் லோகபாலபுரங்களிலும், மேருவின் உபவனகுஞ்சங்களிலும் இரமணிகளுடன் இரமிப்பன்பாபக்ஷய அநுசாரமாகரமிப்பன் என்பதாம்.

(ச) யோகபூமியாசை விடாதுறலால்=பூமியின்றிடாநுசாரத்தாலே பழையதீவினைபோம், அதற்குப்பின்பு சுகிர்தமகிமையால், மாகர்விமானச்சுரவிமானுதிகளிற் = சுவர்க்காதிப்பிரதேசங்களில், போகமடவாரொடும் = இரமணீயமான பெண்களோடுஞ்சுகிப்பன் என்றதாயிற்று. (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பின்னவனுறுவதைப்பேசல்:—அருந்து என்பது.

அருந்து போக மாய்தலினு ளவில் பண்டை யிருவினையும்
பொருந்த மாயு மப்போது புவியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து
வருந்தி முன்னம் பழகுதலால் வழுவா யோக நெறிநிற்பர்.

(ப - ரை) அருந்துபோகம்மாய்தலினல் = புசிக்கும்போகம் நசித்தலானே; அளவில் பண்டையிருவினையும் = அநந்தபுராதன இரண்டுவினைகளும், பொருந்தமாயுமப்போது = பொருத்தமாக நைசுவரமாம் அக்கால், புவியிற்பிறப்பர் யோகிகள்தாம்=யோகிகளானவர்கள் பூமண்டலத்திற் சனிப்பர்கள், திருந்துசெல்வம்குணம் சுத்தம்=மேம்பட்ட தருமஜசுவரியம் சற்குணம்தூய்மை, சிறந்தநல்லோர்=என்பவற்றானே சிறப்பிக்கப்பெற்ற நல்லவரது, மனைப்பிறந்து = கிருகத்திலவதரித்து, வருந்திமுன்னம் பழகுதலால் = மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பூர்வம்பயின்றிருத்தலால், வழுவாயோக நெறிநிற்பர் = நழுவாமலே யோகமார்க்கத்தில் திதி பெறுவர்.

(ஸ்ரீ - வீர) அதன்பின்னர் அறசமுதாயமும், முன்னியற்றியமறமும், போகஜாலங்களிற் புசித்தளவில் நன்குக்ஷீணமாகவே, யோகிகள் புவியிற்சனிப்பார்கள். மறமும் என்றது பழையதன் அனுவாதமாம், அவனுக்கு நரகாதிபோகமில்லையாம், "நல்லது புரிவோன் எவனுந்துர்க்கதி நண்ணுன்ருத வெண்ணுதி நீயே" என்னும் ஸ்ரீ பகவத்திருமொழி யிருத்தலின், சம்பந்தித்துக்கபோக அபிப்பிராயம் ஆதலாம், சுவர்க்கிகட்கும் சாரீரமான சாதிதுக்கசகத்திருடைமையின் என்க. யோகிந: என்பது ஜாதியைக்கூறுவதிற்பன்மையாம், ஒருபொருளோனுந்தான் வெகுவாகவா மென்றறிக. (1-2-58)

தூயர்களாகிய ஸ்ரீமான்களுடைய கிருகத்திலேனும், குணவான்களாகிய யோகிகளின் சத்துக்களின் இல்லத்திலேனும் ஜனித்து, யோகவாசனை யுடையவர்களாய் யோகத்தையே இவர்கள் சேவிப்பார்கள், யோகவாசனையையே ஸ்ரீகண்ணபிரானும் திருவாய்மலர்ந்துள்ளார் :—முன்னர்ப்பயின்றவதனுனேயே பின்னசையிலனும் நிறுவப்பெறுவன்" ஆண்டறிஞர்கள் முற்பாவனுப்யஸ்த யோகபூமிக்கிரமத்தை ஸ்மரித்து மேலான உத்தரப்பூமிக்கிரமத்தை ஏறியடைவார்கள்.

(ச) இதுவுமது, அதன்பின், போகமாய்தலினல் = போகநாசமாகிய எதுவினுலும், பூமிகையின் அப்பியாசத்தாலும், பண்டையிருவினையும்=முன்பியற்றிய புண்ணியபாவமும் மாயும், அப்போது புவியில், சுத்தமுங்குணமுஞ் செல்வமுஞ்சிறந்தநல்லோர்களின், திருந்து= நன்றாயிரக்ஷிக்கும், மனை=கிருகத்தில், யோகிகள்பிறப்பர் பிறந்தும் இவர்கள் யோகம் பழகு

தலால் யோகவழிநிற்பர்=யோகத்தையே சேவிப்பர், அதில்முன்னம் பழகிய பூமியையும், பழகாத யோகபூமியின் கிரமத்தையும் உணர்ந்து மேற்பூமியின் கிரமத்தைப் பழகுவரென்பதாம். (34)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) வினுக்கட்கு விடைபகர்ந்து கூறிவந்ததையே யனுசரித்தல்:—விதமென்பது.

விதமாஞ் சகத்தைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்பே தஞ்சேர் புந்தியினுற்
பொதுவாய் நோக்கு மதனுலிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்பேர் பெறுதிறமா
மிதனு லிவனே யுயர்ந்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

(ப ரை) விதமாம்சகத்தை=நானுவகையான விசுவத்தை, சாக்கிரத்தின் மிகப்பேதஞ் சேர் புந்தியினுல்=நனுவின் மிகவும்பேதஞ்சேர்ந்த மதியினுலே, பொதுவாய் நோக்குமதனுல்=சாமானியமாய்ப் பார்க்குமதனுல், இப்பூமிமூன்றுஞ் சாக்கிரமாம்=இந்தப்பூமிகள் மூன்றும் நனுவாம், அதுவேதனிக்கேவலம்=அதுவே ஒப்பற்றகேவலமாம், இயோகிக்காரியப்பேர் பெறுதிறமாம்=யோகிக்கு ஆரியப்பெயர் பெறுந்தன்மையதாம், இதனுல் இவனே உயர்ந்தவன் என்று=இக்காரணத்தினுல் இம்மகானே மேலானவன் என்பதாக, ஏத்தத்தோன்றும் அறிவிலர்க்கும்=அறியாதவர்க்குங்கூடப் போற்றத்தோற்றும்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே இராகவனே! இப்பூமிகண் மூன்றும் ஜாக்கிரம் என்றுகூறப்பெறும், ஆதியபூமிகாத்திரயத்திற் சாக்கிரத்துச் சத்தப்பிரவிருத்தி நிமித்தம் யாதுகொலாமெனில் உரைத்தல் பேதஞ்சேர் என்பதாதி, உள்ளபடியே பேதபுத்தியாலிது அச்சாக்கிரத்தெனவே காணப்பெறுகின்றது, பேததரிசனகுணத்தால், வெளியாயநனுவுக்கொப்பாதலின் என்பதாம். வேறுநிமித்தமும் விளம்பல் அதுவேயென்பதாதி. யோகத்தோடுகூடியவர்கட்கு இங்கு கேவலம் ஆரியத்தன்மை யென்னும் பூஜியத்தன்மையானது உதயமாம்=பிரயோஜகசற்குண உற்கர்ஷமுண்டாம், எதனைக்கண்டு மூடபுத்திகட்கும் முமுக்ஷுதையானது நன்குண்டாம் பெரியவர் பயின்றபடியலாற் பயிலார்பின் புளார் என்னும் நியாயத்தால்,

(ச) முற்கூறிய பூமிமூன்றும் சாக்கிரமாம் யாதினுலெனில், இப்பூமியிற் சாக்கிரம்போற்றிடமாய்ப் பேதபுத்தி தொடர்ந்திருத்தலின் என்பதுபொருள் யோகிக்கு = இப்பூமித்திரயத்தில், யோகயுத்தர்க்கு முன்பு ஆரியப்பேர் கேவலம் பெறுதிறமாம் = உதிக்கும், இதனுல் = இவ்வாரியத்தன்மையை நோக்கி, அறிவிலர்க்கும் = மூடபுத்தியர்க்கும், முமுக்ஷுத்துவந் தோன்றும் என்றதாயிற்று. (35)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அநாரிய ஜனத்தினின்றும் விலக்கும் அந்த ஆரியத்தகைமையையே முதலிற்குறிப்பித்தல்:—செயலிலென்பது.

(ச) ஆரியவிலக்கணங்கூறல்:—

செயலி னுரிய மிகச்செய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னெழுக்கந் தனினிற்போ னியாவ னவனே யாரியனு
முயனு மொழுக்க நூற்சித்த முந்து நிலைமை விவகாரம்
புயலி னிறத்தோ யுள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனும்,

(ப - ரை) செயலினுரிய மிகச்செய்வோன்=செய்தற்குரிய காரியத்தை நன்ருகச்செய்பவன், செய்யத்தகாத செய்யாதோன்=நிஷித்தமானவற்றை இயற்ருதவன், இயல்பினெழுக்கந்தனில் நிற்போன்=சுபாவமாகவே நன்னடையினடப்பவன், இயாவன் அவனே ஆரியனும்=யாவனே அவன்ருன் ஆரியனெனப்பெறுவன்; முயலுமொழுக்கநூற்சித்தம்=முயலாநின்ற சீலப்படியே நூலின்படியே உள்ளப்படியே, முந்து நிலைமைவிவகாரம் = முன்னுருநின்ற நிலைமைக்குத்தக்கபடியே விவகாரத்தை, புயலினிறத்தோய்=கார்மேகக் கருணைவண்ணனே! உள்ளபடி = கிடைத்தபடிநன்ருக, பொருந்துமவனேயாரியனும் = ஏற்றுச்செய்யுமவனே ஆரியன் எனப்பெறுவன்.

(ஸ்ரீ - வீர) செய்யத்தக்கதைப் போதுமானஅளவு செய்பவனுய், நித்தியநைமித்திக கருமம்யாவும் செய்யத்தக்கனவாம், அவற்றை நன்குசெய்பவனுய், செய்யத்தகாததைச் செய்யாதவனுய், பகுதி யொழுங்கிலிருப்பவன்யாவனே அவனே ஆரியன் எனப்பெறுவன். விருத்தாசார அனுசாரியாய் அதிலும் நூன்முறையேசெல்பவனுய், அதன்கண்ணும் தனது சித்தம் எதனைச்செய்து மகிழ்வினையுறுமோ பின்றபியாதோ அவ்வகையேபுரிபவனுய் யாவன் நின்றபடியே லௌகிக விவகாரத்தையும்புரிவனே, அவனே ஆரியன் எனப்பெறுவான்.

(ச) இயல்பினெழுக்கந்தனில் நிற்போன் = நீக்கற்கரிய தேகதாரணைக்குரியதையாசரிப்பவன், ஒழுக்கம்=ஆசாரத்தையும் நூலையும் விவகாரத்தையும், நிலைமையுள்ளபடி=மரியாதையைக்கடவாது. (36)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) ஆரியத்தகைமையின் உதயாதியையேயியம்பல்:—முதலென்பது.

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
தகையு மூன்ரு வதிற்பலிக்குந் தனியா ரியனுந் திறமியோகி
யிதனி லிறந்தா னெடுங்கால மிருந்து சுத்த சங்கற்பத்
துதவு போகங் களையருந்தி யோகி யாய்மீண் டுற்பவிப்பான்.

(ப - ரை) முதலாமியோகபூமியிலே முளைக்கும்=பிரதம யோகபூமியிலே யங்குரிக்கும், இரண்டாவதில் மலரும்=துவிதீயத்திலே விரியும், தகையும் மூன்ருவதிற்பலிக்கும் = நிறையும் திருதீயபூமியிற் பலமுடையதாம், தனியாரியனுந்திறம் = ஒப்பற்ற ஆரியனுந்தன்மை, யோகி இதனில் இறந்தால்=யோகியானவன் இதன்கண்ணே பிராணத்தியாகஞ் செய்வானேயாயின், நெடுங்காலமிருந்து=நெடும்போதிருந்து, சுத்தசங்கற்பத் துதவுபோகங்களை = தூய சங்கற்பத்தாலுண்டாயபோகங்களை, அருந்தியோகியாய் மீண்டுற்பவிப்பான்=புஜித்து யோகியாகவே மறுபடியும் அவதரிப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர) அதேயாரியத்தன்மையானது சுபேச்சையென்னும் முதற்பூமியில் அங்குரிதமாம், இரண்டாவது பூமியில், சிரவணுதிப்பிரவிருத்தியினுலே விரிவினையடையும், மூன்ருவது பூமியின்கண்ணே சித்தஒருமைப்பலத்தால் பலிதமாம், இவ்வாரியத்தகைமை யோகிகட்கே யுரியதாம், ஆண்டிடையில் மிருதர்களாகிய நிட்காம கருமானுட்டானத்தினுலே பாவமற்றவர்கட்கு, கருமத்தால் பிதுருலோகம் வித்தையால் தேவலோகம்'' என்பதாதி சுருதிப்பிரசித்த தேவலோகாதிபோகமும் சுபசங்கற்பத்தினுலே சேர்க்கப்பட்ட சத்வாசனையினுலேயுண்டாக்கப் பெற்றதாதலின், காமியகரும அனுட்டானவான்கட்கேபோலும் இராகாதிதுர்வாசனையை நன்காதரித்தலானே கீழ்வீழ்ச்சிக் கேதுவாகாதாம், என்னுங்கருத்தா

T உபாசனை.

லுரைத்தல்:—இதனிலென்பதாதி ஆரியத்தன்மையில் மிருதமான யோகியானவன் சுபசங்கற்பத்தினலே யுண்டாக்கப்பெற்றபோகங்களை நெடுங்காலம்புசித்து மீளவும் யோகவானகவே வந்து பிறப்பான்.

(ச) யோகிக்கு ஆரியனுந்திறமுமுதலாம் பூமியில்முளைக்கும், இரண்டாவதில் மலர்ந்தாய் மூன்ருவதிற்பலிக்கும், இதனில்=இவ்வாரியத்திறத்தில் இறந்தான். (37)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) மூன்றுநிறைந்தபின் நான்காவதை யடைதலும் அதனதேற்றமும் பகர்தல்:—மூன்று சமமென்பன.

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான் மூடத் தன்மை யிறந்துழியே
யான்ற ஞானே தயமுண்டா யாதியந்த மறவிரிந்து
பூன்ற மதியி னுதயம்போற் பொலியு மனத்திற் போதமுற
வூன்று யோகத் துடன்சேர்ந்த வுள்ள முடைய யோகிக்கே.

சமம தாகச் சொப்பனம்போற் சகத்தி லனைத்து நோக்கிடுவ
ரமர நாலாம் பூமிதனை யடைந்தோர் முதற்பூ மிகண்மூன்றுங்
குமர னேசாக் கிரமாகுங் கூறுநாலா வது கனவாம்
விமல சித்தஞ் சரற்கால மேக சாலம் போலிறக்கும்.

(ப - ரை) மூன்றுபூமிப்பரிசயத்தால்=மூன்று பூமிகளினது அப்யாசத்தால், மூடத்தன்மையிறந்துழியே=மௌட்டியமானது சென்றபோது, ஆன்றஞானேதயமுண்டாய் = பெருமைபொருந்திய பிரபோதம் பிறந்து, ஆதியந்தமற விரிந்து=அடியும் முடியும் அறவிசாலித்து, பூன்றமதியின் உதயம்போல்=பூரண சந்திரோதயம்போல, பொலியுமனத்தில் போதமுற=விளங்காநின்றமனத்தின்கண் ஞானமடைய, ஊன்றுயோகத்துடன் சேர்ந்த = ஆழ்ந்த யோகத்தோடுகூடிய, உள்ளமுடைய யோகிக்கு=மனத்தையுடைய யோகியினுக்கு, ஏ அசை தேற்றமெனினுமமையும்.

சமமதாக=ஒப்பாக, சொப்பனம்போல் = கனப்போல, சகத்தில் அனைத்து நோக்கிடுவர்=உலகத்திலியாவற்றையும் பார்த்திடுவர்; அமரநாலாம் பூமிதனையடைந்தோர்=மோக்ஷத்தைப்பயக்கும் நான்காவது பூமியினை யடைந்தவர், முதற்பூமிகள் மூன்றும் = ஆதிய மூன்றுபூமிகளும், குமரனே = மைந்தனே, சாக்கிரமாகும் = நனவாகும், கூறுநாலாவது கனவாம்=இப்போது புகலும் நான்காவதுசொப்பனமாம், விமலசித்தம்=நிருமலமாகிய மனமானது, சாற்காலமேகசாலம் போலிறக்கும் = சரத்காலத்திய மேகக்கூட்டம்போல நசித்தேகும்.

(ஸ்ரீ- வீர) பூமிகண்மூன்றின் பயிற்சியின் முதிர்ச்சியால் அஞ்ஞானமும் ஞானவிரோதியாய துவைதவாசனுஜாலமும் அசம்பாவனை விபரீதபாவனைத் தோடமும், க்ஷயமாகியபோது சித்தத்திற்பூர்ணசந்திரோதய உபமமதாக நன்ஞானமுதயமாகவே, தடையற்ற மகாவாக்கியத்தினலே அபரோக்ஷ அகண்டாகார ஞானமுதய மேவியபோது மூல அஞ்ஞான க்ஷயத்தினலே ஒருமைபொருந்திய உள்ளத்தினையுடைய யோகிகள் நான்காவது பூமியைக்காமித்தவர்களாய் அடைவுற்றவர்களாய், சர்வஜகத்தையும், விபாகமற்று ஆதியந்தமற்றுச்சமமாகி ஆனந்தைகரசமாகி, உள்ளபிரஹ்ம மாத்திரமாகப்பார்ப்பார்கள், அத்வைதத்தில் நிலைமைவந்துறவே துவைதமெல்லாம் காணமற்போகவே, நான்காவது பூமியையடைந்தவர்கள் உலகங்

களைச் சொப்பனம்போலும் காண்பார்கள் முப்பூமிகளும் ஜாக்ரமாம், வியாவகாரிகசத்தையினலே ஜகத்பானசாமியத்தானே ஜாக்கிரத்தாம், நான்காவது சொப்பனமெனப்பெறும் = பிராதிபாசிகசத்தையினலே ஜகத்பானசாமியத்தானே சொப்பனமெனப்பெறும்; ஐந்தாவது பூமியில் சுழுத்திபதப் பிரவிருத்திநிமித்தத்தையும் அதனது சாமியத்தையும் தரிசிப்பித்தல்:—விமல என்பதாதி. விச்சின்னசரத்தப்பிராம் சவிலயம்போலும் யாவும் விலயமாம், "துயிலுங்காலையிற் சகலமுந் தோன்றுருதடங்க முயனிறைந்திடச் சுகவடிவாகவேமலர்வன்" என்னுஞ் சுருதியால் துயிலில் சர்வவிலயப்பிரசித்தியாதலின் ஈண்டும் பிராதிபாசிகத்திரிபுடிப் பரிசேடத்திற்கும் விலயமெய்தவே அதன் சாமியத்தாலென்பது கருத்தாம். விச்சின்னமாய சாத்தப்பிரகண்டத்திற்குக் கேவல ஆகாசமாத்திரமாக எஞ்சும் வடிவவிலயம்போலும், சுத்தசின்மாத்திர பரிசேட வடிவசுபாவம் சகலமும் விலீனமாகவே யடையப்பெறுமென்பதாம்.

(ச) மூன்றுபூமிப் பரிசயத்தால், முற்கூறிய பூமித்திரயாப்பியாசத்தினல், மூடத்தன்மை=அஞ்ஞானம், இறந்துழி=நசிக்கின் ஞானேதயமுண்டாம், அப்போது, மனத்தில், பூன்றமதியின் உதயம்போல் ஆதியந்தமறவிரிந்து போதம்பொலியும், யோகத்துடன் நான்காம் பூமியோடுசேர்ந்த வுள்ளமுடையயோகிக்கு.

அமர=அத்துவிதத்திற்றைரியமுற்றுத் துவிதம் உபசாந்தமாம்படி, நாலாவது பூமிகை கனவாம் யாதினலெனில், அப்பூமியிற் சித்தஞ்சரற்கால மேகஜாலம்போல் இறக்குமாதலின் என்பதுபொருள். விமல என்பதுசம்போதனம் அலது சரற்காலவிசேடணம். (38-39)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) ஐந்தாவது பூமியைவருணித்தல்:—சிறக்குமிருமையென்பன.

சிறக்கும் சற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவர்
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினற் படர்ந்த விகற்ப மெலாந்தோன்று
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்
நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்று நிலைமட்டில்.

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளெறியா நின்ற பேருணர்வோ
னருமை யான சுழுத்திநிலை யாகி நிற்ப னனவரதம்
பொருவி னுண்ணேக் குடனிற்பன் புறத்திற் றெழிலிற் புரிந்தேயு
மொருமை யுபசாந் தத்தாலே யுறக்க மிருந்தோன் போற்றெரிவன்.

(ப - ரை) சிறக்குஞ் சற்பாவந்தானே=சிறந்த சத்துத்தகைமையே, சேடமாக நின்றிடுவர்=பரிசேடவடிவமாக நிலைபெறுவர், பறக்குஞ் சித்தமிறத்தலினல் = மகாசஞ்சல மனம் நசித்தலினல், படர்ந்த விகற்பமெலாந்தோன்று=விரிந்த விகற்பங்கள்யாவுமே பிரதீதியாகாவாம், உறக்குஞ் சுழுத்திப்பதமென்ன=துயிலும் சுழுத்திப்பதம்போலும், உரைக்கும் ஐந்தாம்பூமியிற்போய்=கூறும் ஐந்தாவது பூமியிற்சென்று, நிறக்கும் விசேடமனைத்துமற = பூரிக்கும் சிறப்புயாவும்நீங்க, நிற்பன் ஒன்றுநிலைமட்டில் = திதிபெறுவன் ஏகமாம் நிலையிலேயே.

இருமையென்னுமிருள்போய்=துவைதமென்னு மந்தகாரம்நீங்கி, உள்ளெறியாநின்ற பேருணர்வோன்=உள்ளே பிரகாசியாநின்ற பெருஞானத்தையுடையவன், அருமையான சுழுத்திநிலையாகி=துர்லபமான துயிலின்றிதியாகி, நிற்பன் அனவரதம்=எப்போதும் நிலைத்

२ சரத்கால மேகக்கூறு. ௨ தமவடில அஞ்ஞானம்.

திருப்பன், பொருவினுண்ணேக்குடனிருப்பன்=கெடாத அந்தர்திருஷ்டியுடனேயிருப்பன், புறத்தில்தொழிலில் புரிந்தேயும்=பாகிய தொழிலைச்செய்வதுபோற் காணப்பெற்றபோதினும், ஒருமையுபசாந்தத்தாலே=ஏகமாகிய வுபசாந்ததிருஷ்டியினலே, உறக்கமிகுத்தோன் போற்றெரிவன்=துயில்மிகுத்தவனைப்போலக் காணப்பெறுவன்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஐந்தாவது பூமியையடைந்தவன் சத்தாவசேடமாகவே யிருப்பன், சிற்சத்தையாகவே சேடித்திடுவன், சுழுத்தபதத்தைக் கௌணப்பெயராகவுடைய ஐந்தாவது பூமிகையையடைந்து, அசேடவிசேடாங்கிசங்களும் சாந்தமாகிய அத்வைதமாத்திரத்திலிருப்பன், துவைதத் தோற்றமெல்லாங்கழிந்து ஆவிர்ப்பூத சொருபனாகி யுள்ளே பிரபுத்தவானாயிருப்பன்; சுழுப்தஸ்தான ஏகீபூதன் பிரஞ்ஞானகனனேயெனச்சுருதி கூறிய பிரஞ்ஞானகனதைச் சாமியத்தாலாதல் அதன்கண்ணே சுழுப்தபத நாமத்தகைமையாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—அருமையென்பதாதி. ஐந்தாவது பூமியிலேறியவன், சுழுப்தகனனாகியே யிருப்பன்; ஆனந்தமயனே யானந்தபுக்காம் என்னும் சுருதிப்பிரசித்த அந்தர்முகனுக்கு ஆனந்த ஆசுவாதனசாமியத்தானும் அந்நாமத்தன்மையாம் என்னுங் கருத்தானேயுரைத்தல்:—பொருவிலென்பதாதி. உண்முகமாகவே யிருந்துகொண்டு பகிர்விருத்திபரனேயாயினும், மிகவும் உபசாந்தனாகிநித்தியம் நித்திராளுவேபோலக் காணப்பெறுவன். இப்பூமியின் மாட்டப்பியாசம்செய்து, வாசனையற்று = தானாயெழும் வாசனையானது அத்தியந்தம் அற்றவனாகி.

(ச) ஐந்தாம்பூமியடைந்த யோகிகள் சற்பாவந்தானேசேடமாக = சன்மாத்திரரூபமாகவே, நின்றிடுவர், யாதினாலெனில், அப்பூமியில் சித்தமிறத்தலினால், படர்ந்த விகற்பமெலாம்=ஜகவிகற்பமனைத்தும், தோன்ற=உதியாதாதலின் என்பதுபொருள். விசேஷமனைத்துமற=வருணாச்சிரமாதிகளிற் பிராமணன்நான் சந்நியாசிநான் என்பது முதலான விசேஷ ஞானவிபாகமறும்படி, ஒன்றாநிலைமட்டில்=அத்துவித பாவனைமாத்திரத்தில், நிற்பன் என்பதுபொருள். யோகி ஐந்தாம்பூமியிற் சுழுத்திபோல் நிலையாகிநிற்பன், புறத்திற்றொழிலிற் புரிந்தேயும் = பகிர்த்தொழிலுற்றவனாயினும், உண்ணேக்குடனிருப்பவனாய், உறக்கமிகுத்தோன்போல், அனவரதந்தெரிவன்=காணப்படுவன். (40-41)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆறுவது பூமியைவருணித்தல்:—அழுந்துசெறியுமென்பன.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாறும்பூமி யடைந் தொழுங்கி
னெழுந்து பலவா தனையிலனா யிப்பூ மியிலே பரிசயிப்ப
னுழைந்து நானென் பதுமென்னா ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே நினைவிலனாய்க் காணா னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சீவன் முத்த சுபாவத்தால்
வெறிது வீடன் றியும்வீடு விளைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்
பிறிவில் விண்ணில் வெறுங்குடம்போற் பிறிது புறனுட் சூனியமா
யெறியுங் கடலி னிறைகடம்போ லெங்கும் புறனுண் ணிறைந்திருப்பன்.

(ப - ரை) அழுந்து துரியமெனுநாமத்து = அழுந்தாநின்ற துரியமென்னும்பெயரையுடைய, ஆறும்பூமியடைந்து = ஆறும்பூமியை அடைவுற்று, ஒழுங்கினெழுந்து = கிரமமாகக்கிளம்பி, பலவாதனையிலனாய்=வாசனைபலவும் இன்றியவனாகி, இப்பூமியிலே பரிசயிப்பன்=இந்தப்பூமியின்கண்ணே பழகுவன், நுழைந்து நான் என்பதும் என்னாததுவும்=ஒன்றைநாடி யான் என்பதும் என்னாதிருப்பதும், உளதுமில்லாதும் கழிந்து = சற்புத்தியும் அசற்புத்தியும்போய், வெறிதே நினைவிலனாய்=வாளா எண்ணமில்லாதவனாய், காணானிருமை யொருமைகளை=ஏகாநேகங்களையுங் கண்டிலன்.

செறியும் முடிச்சும் ஐயமும்போய்=பொருந்திய கிரந்தியும் சம்சயமுமகன்று, சீவன்முத்த சுபாவத்தால்=ஜீவன்முத்த இயற்கையினால், வெறிதுவீடன்றியும்=சும்மா வீடில்லாமலும், வீடு விளைந்து=முத்தியாய், ஓவியத்தின் விளக்கொப்பான் = சித்திரத்தின்றீபசமானன், பிறிவில்விண்ணில் வெறுங்குடம்போல்=அபேத ஆகாயத்தில் ஊமைக்குடம்போல, பிறிதுபுறனுட் சூனியமாய்=அன்னியபாகிய ஆந்தரசூனியமாய், எறியுங்கடலினிறைகடம் போல்=தரங்கங்கள் வீசும் சமுத்திரத்திற்பூரண கும்பம்போல, எங்கும் புறனுண்ணிறைந்திருப்பன்=எவ்விடத்திலும் பாகியத்திலும் ஆந்தரத்திலும் பூரித்தேயிருப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர) கூறியதுயிலைக்குறித்துத் துரியப்பெயரையுடைய அன்னிய ஆறுவது பூமியை முறையேயடைந்திடுவன், அதனிலக்கணங்களை யுரைத்தல்:—பலவென்பதாதி. யாண்டு சற்பாவனையுமிலதோ அசற்பாவனையுமிலதோ அகங்காரமுமிலதோ அநகங்காரமுமிலதோ, கேவலம் மனனமற்றவனாகவே யிருப்பன், இருமை ஒருமையற்றவனாவன், இருமையைப்போலும் ஒருமைக்கும் வேறு எண்ணிக்கையை விலக்கும் எண்ணிக்கைத்தகைமையுண்மையின் இரண்டுமற்றவனென்றதாம், ஆண்டு ஆத்தியந்திக இருதயக்கிரந்தி சர்வசந்தேகந்தீர்ந்தமை யுரைத்தல்:—முடிச்சென்பதாதி. கிரந்தியற்றவனாகிச்சாந்த சந்தேகனாகி ஜீவன்முக்தனாகி பாவனமற்றவனாகியிருப்பன், “பேதித்தோடு மிருதயக்கிரந்தி சேதித்தேகும் சமுசயமெவையும்” என்னும் சுருதியினாலென்பது கருத்தாம். மேலும் நுகர்வினைவயத்தாற்றேகத்தைத்தாங்கி யிருந்தபோதினும் முக்தனேயாவன், சித்திரதீபமானது தோற்றிக்கொண்டிருந்தபோதினும் சொலிப்பதிலதேபோல, நிர்வாணன், இயல்பாகவே ஜடசகத்துள்ளும் புறனும் அற்றவனாவன், அம்பரத்திற் சூனியகும்பமேபோல உள்ளுஞ்சூனியன் வெளியிலுஞ்சூனியன் ஆவனென்பதாம், மறைபடாதவானந்த வியற்கையானேயோ உள்ளிலும் வெளியிலும் பூரணனேயாவன், அர்ணவத்திற் பூர்ணகும்பம்போலும்.

(ச) ஒழுங்கில் வாசனையிலனாய், துரியமெனு நாமத்து ஆறும்பூமியையடைந்திருப்பன், ஆறும்பூமியை யடைந்தவனது சொருபத்தைக்கூறல்:—இப்பூமியிலே=இவ்வாறும்பூமியில், பரிசயிப்பன், அப்பியாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் யோகியானவன், நானென்பதும், அகமென்னும் அபிமானமின்மையின், அகங்கிருதியும் கழிந்து என்னாததுவும் தேகேந்திரியாதியைச்செலுத்துதலின், அநகங்கிருதியுங்கழிந்து உளதும், நிர்வாசனையாதலின், சத்துரூபமுங்கழிந்து, இல்லாதும் விவகரித்தலின் அசத்துரூபமுங்கழிந்து அல்லாதவனாய், மற்றென்னெனில், வெறிதே நினைவிலனும், நிர்விகற்பனாதலின், காணானிருமை யொருமைகளை = பேதாபேதங்களால் விடுபட்டு விவகரித்தற்கரியனாயிருப்பன் என்றதாயிற்று.

முடிச்சுப்போய், அன்றியும், கிரந்திரூபமென்னும், அகங்காரம் நசித்தலினால் ஐயமும் போய், வாசனையின்றிய, சீவன்முக்தனானயோகி, வீடன்றியும் = தேகத்தைத்தரித்திருப்பினும் வெறிதுசுபாவத்தால், நிரகங்காரமாயும் நிர்வாசனையாயும் இருத்தலின், வீடுவிளைந்து நிர்வாணனாய், ஓவியத்தின் விளக்கொப்பான் = சித்திரதீபம்போலிருப்பன், பிறிதும் = அன்றியும், பிரபஞ்சதிருஷ்டியால், புறன்=வெளியில், பிரமமே யிதனைத்துமென அநுசந்தித்தலின்,

சூனியமாய், உள்=அகத்தும், வாசனையற்றிருத்தலின், சூனியமாய், அஃதெங்ஙனமெனில், விண்ணில் வெறுங்குடம்போலாம், இஃதன்றி விண்ணினுறும், வெறுங்குடம்போற் புறனுள்ளு நாமரூபவிபாகமான ஜகத்தம்சம் இரண்டும் நிர்விகற்பமாதலால், உலர்ந்த சருகுபோன்றதாய்ப் பிரமாக்கினியால் வெந்தமையின், உள்ளும்புறம்புஞ் சூனியனும் பிரமதிருஷ்டியால், புறன் வெளியில், நிறைந்து, பிரமபாவனையால், பூரணமாய், உள் = அகத்தும், எப்போதும் பிரமபாவனையால் நிறைந்திருப்பன், அஃதெங்ஙனமெனில், கடலிலிருக்கும் நிறைகுடம்போலாம்; இதன்றியும், கடலிலிருக்கும் பூரண கும்பம்போற் புறனுள்ளும் அஸ்திபாதிப்பிரியமோதப் பிரமோதவிபாகமான ஆநந்தமயாம்ச பஞ்சமுக நிர்விகற்பமாதலால் அமிர்தசாகரத்தில் அமிர்தகதிதரங்க பங்கம்போன்றதாய்ப் பூரணசந்திர மண்டலத்திலும் அமிர்ததாரையின் சாரப்பிரவாகம்போல் ஆநந்தலகரி பரிபூரணமாதலின் உள்ளும் புறம்பும் பூரணனும் இங்ஙனம் உள்ளும்புறம்பும் பூரணனுயினும் விவகாரபங்க மின்றென்பதாம் இதற்கு உ-ம். ஸ்ரீ பகவத்கீதை:—பிரமார்ப்பணமாகப் பிரமஅவி பிரமாக்கினியிற் பிரமத்தால் ஆகுதி செய்யப்பட்டதாம், அந்தப்பிரமகரும சமாதியுடையவனுற் பிரமமே யடையத் தக்கதென்பதாம். ஆயின் விவகாரத்திற்றுக்காநுபவம் எங்ஙனமின்றாமெனில், பிராந்திரூபமேயன்றி வாஸ்தவமன்றெனல், சில குசுமங்கள் சித்திரத்தெழுதப்பட்டனவாயினும், அவைகள் வாசனையை யடைவனவோ வெகுகாலம்பழக்கமுற்ற மதுகரங்கள் மதுவையடைவனவோ என்பதாம். (42-43)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஏழாம்பூமியைவருணித்தல்:—இவனேயென்பது.

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாங்கே யிவனே சிறிது மிலனுவன்
றவரு வாறும் பூமியிலே தனிநின் றேழாம் பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலின்றி யடையு முத்தி யதுவாகுங்
கவர்சாந் தமுமே மொழிக்கெட்டாக் கனபூ மிகளி னெல்லையிதாம்.

(ப-ரை) இவனேயுளதாய்ச் சிறிது = இம்மகானே சிறிதுசம்பன்னனுவன், ஆங்கே = அதுபோலவே, இவனே சிறிதுமிலனுவன் = இம்மகானே கிஞ்சித்துமுடையாதவனுவன், தவரு ஆறும்பூமியிலே=தப்பாத ஆறுவதுபூமியின்கண்ணே, தனிநின்று ஏழாம்பூமிதனை= ஒப்பறநிலைத்து ஏழாவதுபூமியை, அவனேயடைவன் = அத்தகையனே அடைவான், உடல் இன்றியடையு முத்தியதுவாகும்=தேகமில்லாமல் அடையும்படியான மோக்ஷம் அதுவாகும், கவர்சாந்தமுமே=கொள்ளத்தக்கபரம உபசாந்தமுமேயாகும், மொழிக்கெட்டா = வசனத்திற்கெட்டாததாம்; கனபூமிகளின் எல்லையிதாம் = கனமான பூமிகளின் பரியவசானமிதுவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) அத்விதியரூப அவனுக்குச் சமுசாரதசையில் ஒருபோதும் அப்பிரசித்தத் தன்மையானே சிறிது அபூர்வமாக=பரமாச்சரியரூபமாக, சம்பன்னமாம், உண்மைப் பார்வையால், நித்தியசித்தத்தன்மையால், சிறிதும் சம்பன்னம் இலதாம். இவன் ஆறுவதுபூமியிலிருந்து ஏழாவதுபூமியை அடைவன், ஏழாவது பூமியையானது விதேகமுக்தத்தன்மையெனவே கூறப்பட்டது, ஏழாவதுபூமியையானது நன்கு பிரௌடமாகுமேலாயின் அதுவே முக்தத்தகைமையாம். ஏழாவதாமது இனிது பொலிந்திடில், ஏழாவதுவிடயம் ஜீவிப்பவர்க்கே எனமுன்னரே கூறப்பெற்றது; வாக்குகட்கு எட்டாததாம் சாந்தமாம், பவபூமிகளில் எல்லையாம், வாக்குகட்கு எட்டாததாம்=யோகிமானச அநுபவமாத்திரகம்மியமாம் ஜீவிப்பவனுக்கு

ஏழாவதுபூமியேயிலதாம் என யோகிமானச அநுபவகம்மியத்தன்மையும் அதற்கிலதாமென மயங்கற்க, அது சிமாபவபூமிகளில் எனவதற்குப் பவபூமிமத்தியில்வீழ்ந்த எல்லைத்தன்மைக் கூற்றுவிரோதம் வருதலின், இவற்றின் அப்பியாசயோகத்தானேயென இனிப் பயிலத்தக்கன வென்னும் கூற்றுமுரணுதலினுனும் என்றுணர்க.

(ச) இவன்=ஆறும்பூமியை அடைந்த இந்தயோகி, சிறிதுவுதாய் = சத்ரூபனுதலின் உண்டானவனும், அன்றி சிறிதுமிலன்=விவகரித்தற்கரியனுதலின் உண்டாவனன்றும், இங்ஙனம், ஆறும்பூமியினின்றவன் ஏழாம்பூமியையடைவன், அது=அந்த ஏழாமியோகபூமி, உடலன்றியடையு முத்தியாகும்=விதேகமுத்தியாம், இது, கனபூமிகளினெல்லையாம், இதற்கு மேற்பூமி யொன்றுமின்மையின் என்க. (44)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) இதனை இன்ன இன்னுர் இவ்வாறு இயம்புவர் என்றும் இதனைப் பயிலின் றுயர்தீருமென்றும் உரைத்தல்:—குலவுமயலென்பன.

குலவு முடதீர் முத்தியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச்
சிலர்நற் சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலர்சூ னியமென் றுரைசெய்வ
ரிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைந்த கால மென்பர்சிலர்
விலகு பகுதி யென்பர்சிலர் வெவ்வே றுக விசாரித்து.

அயலோ ரான்ம விகற்பத்தோ ரவதா னந்தீர் பேதத்தோ
ரியல்பா லிதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருந்தி
முயல்வா ராகி யறிவிப்பர் மொழிந்த பூமி யிவையேழு
மயதீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருத்தஞ் சிறிதும் வாராதே.

(ப-ரை) குலவும் உடதீர்=சருவ அனர்த்தமெனவிலகும் தேகந்தீர்ந்தவதனுல், முத்தியென=விதேகமுத்தியென, கூறும்=சொல்லும், ஏழாம்பூமிதனை=ஏழாவதுபூமியை, சிலர் நற்சிவமென்றுரைசெய்வர்=சிலர் நல்லசிவசொரூபமென்று கூறுகிற்பர், சிலர் சூனியமென்றுரைசெய்வர்=மற்றுஞ்சிலர் ஒன்றுமில்லாததென்று கூறுகிற்பர், இலகுபொருளென்றுரைப்பர் சிலர் = பிறர்விளங்கும் அருத்தமென்றுரைத்திடுவர், இயைந்தகாலமென்பர் சிலர்=பார் விவகார சாதகமாகப்பொருந்திய காலதத்துவமென்றுகூறுவர், விலகுபகுதியென்பர்சிலர் = பலர் பிரகிருதியும் பாவவிபாகமென்றிடுவர், வெவ்வேறுக விசாரித்து = வேறுவேறுக ஆராய்ந்து.

அயலோர் ஆன்மவிகற்பத்தோர்=அன்னியர் ஆன்மவிகற்பம் புரிபவராவர், அவதானந் தீர்பேதத்தோர் = நிண்ணயமில்லாத வேற்றுமையையுடையோர், இயல்பாலிதுவென்றறிவிக்க=சுபாவத்தால் இது என்பதாக உணர்த்துவிக்க, எட்டா இதனைமிகவருந்தி = அகோசா இதுதன்னை மிகநலிந்து, முயல்வாராகி யறிவிப்பர் = பிரயத்தனமுடையவர்களாகி யுணர்த்துவிப்பர், மொழிந்த பூமியிவையேழும் = கூறியபூமிகள் இவையேழும், மயதீர்நிலையால்= பிராந்திநிலைமையை அடியோடும்விட்டு, பரிசயிக்கில் = அப்பசிக்கில், வருத்தஞ்சிறிதும் வாராதே=கஷ்டம்கிஞ்சித்தும் வரமாட்டாதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) சைவர்களாலது சிவமெனக்கூறப்பெறும், சிவம் அத்வைதம் நான்காவதாக நினைவர் என்னுஞ் சுருதியனுசாரத்தால் என்பதுகருத்தாம்; வேதாந்திகளினுலே பிரஹ்ம

மென்று பேசப்பெறுமது, பிரகிருதிபுருடபாவம் பிரிவுபடாதநிலைமையாம், அதனது விவேகமென்று சாங்கியயோகிகளினலே சாற்றப்பெறும், அன்னியஜயிமினியர் சாத்துவதர், மாகேசுவரர்புத்தர் அருகதர் முதலியோரால், சுவர்க்கம் வாசுதேவர் மகேசுரர் தீங்குதீர்விஞ்ஞானம், தீங்குதீர்சுகம் என்பதாதியாகக் கூறப்பெறும், அதாவது தங்கள்தங்கள் மதியனுசாரிவிகற்பிதநாஞபேதங்களினலே வேறுவகையாக வேறுவகையாகப் பாவிக்கப்பெறும். வாக்குகட்குக் கோசரிக்கமுடியாததேயாமாயின் எங்ஙனமுபதேசிக்கப்பெறும் எனின் ஆண்டுக்கூறல்:—எப்போதும் உபதேசிக்க முடியாததேயாமாயினும் ஒருவாருகப் பாகத்தியாகலக்ஷணவுபாயங்களினலே யுபதேசிக்கப்பெறும்; ஹே இரகுகுலதிலகனே! உனக்கெம்மாலிவ்வண்ணம் ஏழுபூமிகள் வருணிக்கப்பெற்றனவாம். இவற்றின் அப்பியாசயோகத்தினலே ஒரு சிறிதுதுயாமும் அனுபவியாய்.

(ச) சிலர் சிவனென்பர், சிலர் பிரமனென்பர்=சிலர் விஷ்ணுவென்பர் என்பதை நற்சிவமென்பதில் அடக்கினர், பொருள்=ஞப்தி.

இயல்பாவிது வென்றறிவிக்கவெட்டா, நிருபாதிகமாதலின், நித்தியமிதுவென விவகரித்தற்கரிதாயினும் இதனைத் தங்கள்தங்கள் மதபேதத்தால், அவ்வவ்வாதியர் சிறிது கற்பிதோபாதியால், அறிவிப்பர்=விவகரிப்பர், இவ்விடத்து யோகபூமிகள் ஏழின்நாமங்களும் இலக்கணங்களும் முற்கூறினமையிற்கூறவில்லை, அப்பூமியடைந்தவரின் சின்னங்களே முற்கூறப்படாமையின் இவ்விடத்து வினவப்பட்டன; விரித்துரைக்கப்பட்டனவுமாம், இவ்விடத்துக்கூறப்படாத அந்த நாமாதியை உற்பத்திப்பிரகாணத்தில் இலவணுக்கியானத்திற் பார்க்கத்தக்கதாம். (45-46)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) பரவைராக்கியத்திறமை இருப்பின்மாத்திரம், பூமிகைகளிற் பிரவேசமாம், அயலாருகவிலதாம், என மத்தப்பிடிக்கதைவாயிலானே வருணிக்கத்தொடங்கல்:—மிகவுமென்பது.

மிகவு மதத்து மதம்பொழிந்து மெத்தென் றினிதா நடையுடைத்தாய்
புகர்கொ டுதிக்கை நுனிபதறிப் பொருகோட் டிணைசங் கினைநிகராம்
பகடுண் டநர்த்தம் பண்ணுமது படுக்கப் படுமே லப்பொழுதே
சுகமாய் விரைவி னார்கடப்பர் சொன்ன பூமிப் பரப்பெல்லாம்.

(ப - ரை) மிகவுமதத்து மதம்பொழிந்து = அதிக மதோன்மத்தமாய் மதத்தைப் பொழிந்து, மெத்தென்றினிதா நடையுடைத்தாய்=மெதுவான இனிமையான நடையோடு கூடியதாய், புகர்கொள் துதிக்கை நுனிபதறி=புள்ளிகளும் துவாரமுமுடைய துதிக்கையக்கிரபாகம் சலனமுற்று, பொருகோட்டிணைசங்கினைநிகராம்=குத்தும் கொம்புகளின்றுவயம் சங்கிற்குச்சமானமாம், பகடுண்டநர்த்தம்பண்ணும்=யானையுளது துக்கப்படுத்தும், அதுபடுக்கப்படுமேல்=அது வெற்றிகொள்ளப்படுமாயின், அப்பொழுதே=அச்சமயத்தே, சுகமாய்=சுலபமாய், விரைவில்=வேகமாக, நார்கடப்பர் = அதிகாரிகள் தாண்டுவார்கள், சொன்ன பூமிப்பரப்பெல்லாம்=கூறியபூமி விஸ்தாரங்கள் யாவற்றையும்.

(ஸ்ரீ-வீர) அத்தியந்தம் மதோன்மத்தையாயும், மிருதுமந்த நடையினதாயும், எப்போதும் போர்செய்யவே முயல்வதாயும் மகத்தான சங்குகள்போன்ற கோடுகளாற் புகழப்பெறுவதாயும் உள்ள ஒருமடப்பிடியுளது; உளதாகுகதானது அதனல் என்னேயெனிற்கூறல்:—

௨ வைணவர்.

அநர்த்தமென்பதாதி. அநந்த அநர்த்தகாரிணியாய அஃதிருக்குமாயின் அத்தியந்தம் துன்புறுத்திக்கொண்டே யிருக்கும், கொல்லப்பெறுமாயின் அப்போது அதனல் அவ்வெல்லாப்பூமிகளிலும் அதிகாரிகள் வெல்லுவார்கள். அம்மதமாவா லிப்பூமிகள் தடைப்படுத்தப்படும் ஆகலின் அதை வதஞ்செய்யாமல் ஒருபூமியையும் வெற்றிகொள்ளவும் முடியவேமாட்டாதென்பதாம்.

(ச) ஸ்ரீ வசிட்டர்: பகடு, இச்சை, அதனதுமதம், வாசனையின்குழாம், பொருகோடுகள், தருமாதருமங்கள் என்பதாதியை ஸ்ரீ இராகவர்வினவின்பின் ஸ்ரீவசிஷ்டரே வெளிபண்ணுவார். (47)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) கரிணி கதையைமுடித்தலும் இராகவர்சங்கித்தலும்:— வழியுமென்பது.

வழியுங் கடமாக் களிறதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு
மிழியுந் துயரார் போர்க்களத்தி லெவனே சுபட ணுமென்ன
மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமர்க்களமே
தழியும் படியே துறைவிடமே தருள்வா யென்று னருண்மூர்த்தி.

(ப - ரை) வழியுங்கடமாக்களிறதனை=மதம்பொழியும் மாதர்மடப்பிடியை, வன்பாற்கொல்லாதிருப்பளவும்=வலிதிற் கொல்லாதிருக்கும்பரியந்தம், இழியும்துயரார் போர்க்களத்தில்=மிகவுந்துன்பங்கணிறைந்த யுத்தகளத்தில், எவனே சுபடனுமென்ன = யாவன்றான் சுத்தவீரனுவன் என்றுகூற, மொழியுந்தவனை=இவ்வாறுகூறிய தவசிரேஷ்டபகவானை, நீ சொன்ன மூரிக்களிறேது = தாங்கள் உரைத்தமதமாயாது, அமர்க்களமேது = போர்க்களமியாது, அழியும்படியேது=நாசமாமாறு எங்ஙனம், உறைவிடமேது = இருக்குமிடமியாது, அருள்வாயென்றான் = திருவருள் செய்வீர்களாகவென்று வினவினர், அருண்மூர்த்தி = கருணையேவடிவமான கார்நிறவள்ளல்.

(ஸ்ரீ - வீர) அம்மதோன்மத்தையாகிய கரிணியானது எதுவரை வலிதிற்சயிக்கப்பெறவில்லையோ அதுவரை யாவன்றான் சமரபூமிகளில் வீரபடனுவன், அதனை வெற்றிகொள்ளாதவரை அது வியாபித்துலவும் துச்சசாம்சாரிக சம்பத்துருவ சமரபூமிகளிலும் புகுதவும்யாவன்றான் சுபடனுவன்=சமர்த்தயோத்தாவாவன். ஸ்ரீ இராகவர்வினுதல்: அப்பிரமத்த கரிணியாதாம் அவ்விரணபூமிகள் யாவை எங்ஙன மதுகொல்லப்பெறும், அது எங்கே இரமிக்கின்றது நீள்போது?

(ச) சம்சாரசம்பத்துக்களே போர்க்களங்களாம், பிறவிநோக்கங்கள் போர்ப்பூமிகளாமென மேற்கூறப்படுதலினலென்க. (48)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான்விடையை விளக்கமாகக்கூறல்:—இராகவிஷிது வெற்றியென்பன.

இராக வர்க்கு முனிசொல்வா னிதுண் டாக வெனல் வடிவாய்ச்
சோக விச்சை யெனப்பெயர்கொள் சொரிமா மதத்த வெங்களிறு
தேக மென்னும் பெருங்காட்டிற் றிளாஞ் செருக்கு மிகச்செய்யும்
வேக மதத்த விந்தியமாம் வெங்கன் றுகளை யுடைத்தாகும்.

௨ யுத்தஞ்செய்யவன்.

இனிது நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங் காட்டுறையும்
பனிவல் வினைக்கோ டிரண்டுளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
மனிச மெங்கும் படர்வடிவா மறிவில் பிறவி நோக்கங்கண்
முனிவி லடுபோர்ப் பூமிகளா மூரி யிச்சை மதகளிறே.

வெற்றித் திறமுந் தோல்விகளு மேன்மே னல்கி யிச்சையெனுஞ்
செற்றக் களிறு தீனர்களாஞ் சீவத் திரளைச் சங்கரிக்கு
நிற்றத் தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்சு மதிசங் கற்பங்கள்
பற்றும் பிறவு மிதன்பெயராய்ப் பண்ட மாய்நெஞ் சுள்ளிருக்கும்.

(ப - ரை) இராகவர்க்கு முனிசொல்வான்=ஸ்ரீ இராகவருக்கு ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறுவர், ஈதுண்டாக எனல்வடிவாய்=இது எனக்குண்டாகுக என்பதன் உருவமாய், சோக விச்சையெனப் பெயர்கொள்=துயரமய ஆசையென்பதாகப் பெயர்கொண்ட, சொரிமாமதத்த வெங்களிறு=மாமதஞ் சொரிந்துகொண்டிருக்கும் கொடியபிடி, தேகமென்னும் பெருங்காட்டில்=சரீரமென்பதான பெரிய ஆரண்ணியத்தில், திரளாம் செருக்குமிகச்செய்யும்=கூட்டமானகருவம் அத்தியந்தமியற்றும், வேகமதத்தவிந்தியமாம் = வேகமும் மதமும்வாய்ந்த இந்திரியங்களாம், வெங்கன்றுகளையுடைத்தாகும் = கொடியகன்றுக்குட்டிகளை யுடைத்தாயிருக்கும்.

இனிதுநாவால் ; உரைசெய்யும் = நன்றாகநாக்கினலே கூறுநிற்கும், இதயமென்னுங் காட்டுறையும் = இருதயமாகிய காட்டின்கண்ணேவாழும், பனிவல்வினைக்கோ டிரண்டுளவாம்=துன்பப்படுத்தும் கூர்மையான இரண்டுகொம்புகளை யுடைத்தாயிருக்கும், பல வாதனையாம் மதஞ்சொரியும்=பற்பல வாசனைகளாகிய மதங்களைப்பொழியும், அனிசமெங்கும் படர்வடிவாம்=நிரந்தரம் எவ்விடத்திலும் விரியுமுருவமாம், அறிவில்=உணர்வில், பிறவிநோக்கங்கள்=சமுசாரதிருஷ்டிகள், முனிவில் அடுபோர்ப்பூமிகளாம்=கோபத்தோடும் உயுத்தம் செய்யும் யுத்தகளங்களாம், மூரியிச்சைமதகளிறே=வலியவாசையே மதம்பொருந்திய பிடியாம்.

வெற்றித்திறமுந் தோல்விகளும்=ஜய அபஜயங்களும், மேல்மேல்நல்கி=உத்தரோத்தரமடைந்து, இச்சையெனும் செற்றக்களிறு=ஆசையாகிய துஷ்டப்பிடியானது, தீனர்களாம் சீவத்திரளைச் சங்கரிக்கும்=உயிர்களாகிய தைனியம் வாய்ந்தவர்களைக் கொல்லாநிற்கும், நிற்றத்தொழில்வாதனை பாவநெஞ்சுமதி சங்கற்பங்கள்பற்றும் பிறவும் = நிரந்தரமியற்றும் வினைவாசனைபாவனை மனம்புத்தி எண்ணங்கள், ஆசைபிறவும், இதன்பெயராய் = இதனது நாமமாய், பண்டமாய்=ஒருபொருளாய், நெஞ்சுள்ளிருக்கும் = ஆசயகோசத்தமரும்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே இராகவனே! இஃதெனக்குளதாகுகவென்னும் வடிவினதாய ஆசையே பிடியாம், அதுசரீரமாகிய காட்டிலிருக்கும், இது எவ்விடத்தில் ரமிக்குமென்று வினவியதற்கு விடையாமிது,நானாவகையான தைனியதா வன்சோகமோகாதி யுல்லாசஞ்செய்யும் சீலமுடையதாம்; மதோன்மத்தமாய்த்திரிவதாம், மதம்பிடித்த இந்திரியங்களேயாய உக்கிரகோபதாபாதிகளையுடைய கன்றுக்குட்டிகளையுடையதாம், மதுரம்நிறைந்த இனிய பாஷணஞ்செய்யும் சாதனமாகிய நாவையுடையதாம், மனமாகியபெருநெருக்கக்காட்டின் மறைந்துதிரிவதாம்,சுபாசுபகருமங்களாகிய பிரக்கியாத தந்தத்துவயங்களை நீட்டிக் காட்டித்திரிவதாம், வாசனைக்

கூட்டமாகிய மதத்தோடுகூடியதாம் இது மதோன்மத்தமென்னுமிடத்திலுரைத்த மதத்தைக் காட்டியதாம், இவ்வண்ணமே வருவதையும் பொருத்திக்கொள்ளலாம், எங்கும்விரிந்தவுபுவையுடையதாம், ஹே இராமச்சந்திரனே! சமுசாரதிருஷ்டிகளே யதற்குச்சமரபூமிகளாம், யாண்டு நான் வெகுவெகுவாக ஜயாபஜயங்களை யனுபவிப்பானே, இத்தகைய இச்சையாங்கரிணியானது இக்கிருபணப் பிராணிக்கூட்டங்களைச் சங்கரிக்கும், வாசனை சேஷ்டை மனஞ் சித்தம் சங்கற்பம் பாவனம் திருஷ்ணையென்பதாதி நாமங்களின்சமுதாயம் அதற்குளதாம், ஆசயகோசத்தமர்வதாம்=சித்தகோசத்திருக்கும் விருத்தி வைசித்திரியத்தோடுகூடியதாம்.

(ச) திரளாஞ்செருக்கு=விவிதவுல்லாசம்; காட்டு=புகுதற்கரியதலத்தில், வல்வினை = புண்ணியாபுண்ணிய விலக்கணமாம், களிறுக்கென்பதாம். கஹனம்=புகமுடியாத இடம், ஆசயம்=அந்தக்கரணம், கோசம்=கோசக்கிருகம், நாகீ=கரிணீ=பிடி. (49-50-51)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) எங்ஙனங் கொல்லப்பெறுமிது என்றதற்குவிடைதரல்:—நிலைமையென்பது.

நிலைமை யென்னு முயர்கணையா னிறைந்த வலியால் விநோதத்தாற்
றொலைவில் பொருளியா வையுமாகித் துன்னி யொன்று மிச்சைதனை
யுலைவி லெல்லா வகையாலு மியோகி வெல்வ துத்தமமா
மலைவோ டீதுண் டாகவென லகத்தே தழைக்கி லதுகேளாய்.

(ப - ரை) நிலைமையென்னும் உயர்கணையால்=தைரியமென்னும் மேலான அஸ்திரத்தால், நிறைந்தவலியால் விநோதத்தால்=பூர்ணபலத்தினுல் விளையாட்டால், தொலைவில் பொருள் யாவையுமாகித்துன்னி யொன்றுமிச்சைதனை=அளவில்லாத வஸ்துக்கள் எல்லாமாகிப்பொருந்தி ஏகமாம் ஆசையினை, உலைவில் எல்லாவகையாலும்=கெடாதசர்வப்பிரகாரங்களினுலும், இயோகி=யோகியானவன், வெல்வது உத்தமமாம் = ஜயிப்பது மேன்மையதாம், அலைவோடு ஈதுண்டாகவெனல்=சஞ்சலத்தோடு இது உண்டாகுகவெனல், அகத்தே தழைக்கில் = உள்ளே விருத்தியாகில், அதுகேளாய் = அஃதென்ன செய்யுமென்பதைக் கேளாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) தைரியமெனப்பெயரிய வரஅஸ்திரத்தினுலே அவமரியாதையால், சருவான்மிகையாய் விரிந்த இந்த இச்சையாகிய பிடியை, சருவான்மகமாகவே வெற்றிகொள்ளவேண்டும்; சருவான்மிகை=பிரஹ்மலோகாந்த சருவபோக்கிய கோசரை, இதனை சருவான்மகமாக=எல்லாவகையானும் அல்லது யாவும் யானேயெனப்பாவிக்கும் வடிவத்தானே வெல்லவேண்டுமென்பதாம்.

(ச) இதரமான சகலகணைகளின் விநோதத்தாற் றொலைவின்றித்துன்றி, பொருளியாவையுமாகி = சகலவிஷயமுமாகி, இருத்தலின், ஒன்றும் = விடயங்களோடு தாதான்மியமடைந்த, இச்சைதனை=இச்சைரூபமானகளிற்றை, நிலைமையென்னும் உயர்கணையால் எவ்வகையாலும்=சர்வப்பிரகாரத்தாலும், செயிக்கவேண்டும்=நிலைமையென்னும் அங்கு சத்தாலே இச்சைவடிவமான பகட்டினை வசமாக்கவேண்டுமென்பது பொருள் நிலைமை, இவ்விடத்துப் பாப்பிரமத்திற் சித்தத்தின்றைரியமாம், ஈதெனக்குண்டாக, எனல், என்னும் இவ்வடிவமான இச்சைக்களிறு, அகத்தேதழைக்கில், அது=அதனுல்வரும் அனர்த்தத்தைக் கேளாய். (52)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) நித்தியலப்த ஆன்மரூபமதாகப் பாவிக்கிற் றிருஷ்ணையிலதாம், மற்ருே இஃதென அலப்தத்தகைமையானே காணிலுளதாம் என்றுறைதல் :—பேசு மென்பது.

பேசு மிதுதா னிற்பளவும் பிறப்பா நச்சு விடுசிகைதா
ஞச மடையா திராகவனே ஞானச் சுருக்க மிதுகேளாய்
பாசமுறவீ துண்டாக வென்று படரு மனந்தானே
யேசு பிறவி யிம்மனத்தி னிறவே முத்தி யிவ்வளவே.

(ப - ரை) பேசுமிதுதானிற்பளவும் = கூறிய இவ்வாசையானது இருக்கும்பரியந்தம், பிறப்பாநச்சு விடுசிகைதான்=ஜனனமரணமாம் விஷவிடுசிகை வியாதியானது, நாசமடையாது=அழிவையடையாது, இராகவனே=இராமச்சந்திரனே, ஞானச்சுருக்கமிது கேளாய்=ஞானத்தின் சங்கிரம் ஆமிதனைக்கேட்குதி, பாசமுற=பந்தமுற, ஈதுண்டாக=இஃதுண்டாகுக, என்று படரும்மனந்தானே=என வியாபிக்கும் மனமே, ஏசுபிறவி = நிந்திதமாய ஜன்மமாம், இம்மனத்தின் இறவே=இந்தமனத்தினது நாசமே, முத்தி=மோக்ஷமாம், இவ்வளவே=இத்துணையே சங்கிரம்.

(ஸ்ரீ - வீர) எத்துணைவஸ்து இது என இவ்வண்ணம் இஃதுள்ளே விரிந்திலங்குமோ, அத்துணையேயுக்கிரமாகிய கெட்ட சமுசார மகாவிஷவிஷூசிகைவடிவ ஆசையானது மலர்ந்தோங்கும் இஃதுளதாகுகவென்னும் எம்மனமுளதோ, இத்துணையே சமுசாரமாம், இதனது உபசமமேமோக்ஷம் என்னுமிதுவே ஞானசங்கிரகமாம்; திருஷ்ணையே சமுசாரமாம், அதனது க்ஷயமேமோக்ஷ பூமிகையுதய ஹேதுத்தன்மையான் மோக்ஷமாம்.

(ச) பிறப்பாம்=சம்சாரமேயென்னும், நச்சு=மகத்தாகிய விஷயஜன்னியமான, விடுசிகை தழைக்குமென்றதாயிற்று, ஈதெனக்குண்டாகவென்று, படருமனந்தானே = சங்கற்பமே, இம்மனத்திற்கிவ்வளவு, பிறவி=சமுசாரமுமாம், சகல சமுசாரத்திற்கு மனமேமூலமாதலின் என்க. இம்மனத்தின் இறவே=உபசமமே, முத்தி=மோக்ஷமாம், இத்தன்மையான ஞானம்ஞானிகளின் உபதேசத்தின் சங்கிரகமாம். (53)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) எங்ஙனம் வைராக்கியத்திற்குப் பூமிகோதய ஹேதுத்தன்மையென வதனைக்காட்டல்:—மருளுமென்பது.

மருளு மயதீர் விமலன்பால் வடித்துத் தெளிந்த வுபதேசந்
தருதல் கண்ணு டியின்புறத்திற் றயிலத் துளிபோ லிளைப்பாறுந்
தெருளு முணர்வா லிம்மோகந் தீர்ந்திவ் விச்சை யங்குரமா
யுருவ மனங்கிஞ் சிலுந்தோன்று துணர்வி லாமை மாத்திரத்தால்.

(ப - ரை) மருளுமயதீர் விமலன்பால்=விடயங்களில் மயங்கும் மயக்கந்தீர்ந்த நிருமல அதிகாரியிடத்தில், வடித்துத்தெளிந்த உபதேசந்தருதல்=மிகவும் அருமையினும் அருமையாய நிருமலவுபதேசத்தைச்செய்தல், கண்ணுடியின்புறத்தில் தைலத்துளிபோல் இளைப்பாறும்=ஆடியின்மீதுவிட்ட தயிலத்துளியேபோல விசிராந்தியுறும், தெருளுமுணாவால் இம்மோகந்தீர்ந்து = மெய்ஞ்ஞானத்தினலே அவ்வதிகாரி இம்மயக்கம்நீங்கி ஞானமயமேயாவன், இவ்விச்சையங்குரமா யுருவமனம்=இவ்வாசையேமுளையாக வடிவமடைந்த மனமானது, கிஞ்சிலுந்தோன்றுது உணர்விலாமை மாத்திரத்தால் = ஒன்றையுங் கருதாமைமாத்திரத்தானே சிறிதும் பிரதீதியாகாது.

(ஸ்ரீ - வீர) இராகாதிபுருஷாபராத மலினசித்தத்தில், சுருதியாசாரியாதி யுபதேசவாக்கானது பதுமபத்திரத்திற் சலபிந்துவேபோலச் சம்பந்தியாதாம், வைராக்கியாதி சாதன சம்பன்ன விமல ஆகிருதியன்பாலோ ஆதரிசத்தின்கண்ணே தைலபிந்துவேபோலச் சேர்ந்ததாகி அவித்தை மலந்துடைப்பதாய், பிரசாதத்துடன் பிரஹ்மாகாரந்தோற்றுவதற்கு அநுகூலத்தையும் சொச்சத்தகைமையையும் செய்வதாய், முடிவுபேறடைந்து, விசிராந்தியை அடையும். இராகாதிகளின் உதயமாகாமையினும், உதிதமானதன் சேதனத்தினும் உபாயமுரைத்தல்:—இவ்விச்சையென்பதாதி. இச்சைவடிவ பவாங்குரமானது, விஷயஸ்மரணபரித்தியாகமாத்திரத்தானே உதயமாகாதாம்.

(ச) தெளிந்த=தான் நிர்மலமானவதனல் அந்நியர்சித்தத்தை, வடித்து=தெளிவிக்கும் எதுவான, உபதேசந்தருதல் அந்நியருக்கு உபதேசிக்குங்குருவாக்கியம், மருளுமயல்தீர்=நிர்ச்சங்கற்பமாய், அதனல் விமலரூபஞன சீடனிடத்தில், கண்ணுடியின் புறத்தின்றயிலத்துளிபோல், இளைப்பாறும்=வியாபிக்கும், தயிலத்துளியுந் தெளிவுக்கேதுநிர்மலமுமாம், கண்ணுடியுநிர்ச்சங்கற்பம் விமலரூபமுமாம், உணர்வால் மோகந்தீர்ந்தோர் அவரேயாவர், உருவமனமென்னும் விஷவிருக்ஷத்திற்கு அங்குரரூபமாய்த் தோன்றுநின்ற இச்சை, உணர்விலாமை=வாகியானுசந்தானமின்மை, மாத்திரத்தாற் கிஞ்சிலுந்தோன்று=உதியாது. (54)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) உணர்வின்மையின் வலிமையையேயுணர்த்தல்:—ஊறுவென்பது.

ஊறு வரர்த்தந் தருமிச்சை யொருகால் வரினு மப்போதே
யாறு விடயத் துணர்வின்மை யான வதனு லறுத்திடுவாய்
கூறு மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்த தெனினு மிவ்வுடலின்
மாறு தான வாதனையை மாற்று திரதிவ் வுணர்வின்மை.

(ப - ரை) ஊறுவரர்த்தந்தருமிச்சை = நிரந்தரம் துயரையேசெய்விக்கும் இச்சையானது, ஒருகால்வரினும் அப்போதே=ஒருபோது உற்றதாயினும் அஞ்ஞான்றே, ஆறுவிடயத்துணர்வின்மையானவதனுல்=திருப்தியுருத விடயத்தில் நினைப்பின்மையான அதுதனுல், அறுத்திடுவாய்=சேதித்திடுவாய், கூறுமிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்ததெனினும் = அநேக அங்கிசங்களாய ஆசை நானுவுருவமாகச்சேர்ந்ததெனினும், இவ்வுடலில் மாறுதான வாதனையை=இத்தேகத்தில் தீராதானவாசனையை, மாற்றுதிராது=தீர்க்காதிராது, உணர்வின்மை=நினைப்பின்மை.

(ஸ்ரீ - வீர) இச்சை சிறிது உதயமாயினும் அனர்த்தம்செய்வதாயவதனை அசம்வேதன சஸ்திரத்தினுலேயே விஷத்தின் அங்குராவலியையேபோலும் சேதிக்கத்தக்கதாம், (55)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) உணர்விலாமை சித்திக்குமுபாயமுரைத்தல்:—தள்ளுமென்பது.

(ச - அ - கை) அவ்வுணர்வின்மையா தென்பதற்குத்தரம்:—

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச் சவத்தின் றினி விருப்பறல்போற்
றெள்ளும் பிரத்தி யாகாத் திறத்தி ஞலே வாதனையை
நள்ளு மிச்சை மாத்திரமாய் நயவா திருக்குமப்போதே
யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறுமுயற்சி.

உ லெட்டல்.

(ப-ரை) முடிவின்றியினித்தை = அந்தமின்றி யிருக்கும் இதனை, சவத்தின்றிரளை விருப்பறல்போல்=பிணக்கூட்டத்தை விருப்பற்றுவிடுதல்போல், தெள்ளும் பிரத்தியாகாரத்தினாலே=தெளிந்துசெய்யும் இந்திரியமீட்சியானே, தள்ளு=தியாகஞ்செய்தி, வாதனையை = வாசனையை, நள்ளுமிச்சைமாத்திரமாய் நயவாது = விருத்தியாம் ஆசைமாத்திரமாக வளர்க்காமல், இருக்குமப்போதே = ஈந்தகாலத்தே, உள்ளுவெறிதே யிருப்பதுவே = உள்ளே வாளா இருக்குமஃதே, உணர்விலாமை யுறுமுயற்சி=அசம்வேதன சம்பாதனப்பிரயத்தினமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இச்சையினாலே வியாபிக்கப்பெற்றசீவன் தீனத்தன்மையாகிய போககார்ப்பண்ணியத்தை விடவேமாட்டான், அசம்வேதனசொரூபத்தை விளக்கிக்காட்டல்:—உள்ளு என்பதாதி. நன்றாய அசம்வேதன அநுகூலவிரோதயத்தனமும், பிரத்தியாகாரயத்தனமும், சும்மாவே=நிர்வியாபாரமதாகவே சித்தத்தினது உள்ளிருத்தலாம். அதுவும் அப்பியாசகாலத்தில் சாவதானமாகவே காக்கவேண்டும், பரிபாககாலத்திலோ அவ்வாறு சாவதானம் வேண்டியதில்லை, சுழுப்தி மரணாவஸ்தைகளிலேபோலத் தானாகவேகிடைக்கும், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—அவதானம் விட்டிராநின்ற சுழுத்தனையும் சவசதத்தையும்போலத் தானேசம்பாதிக்கலாம், அவ்வநர்த்தகாரிணியாய இச்சாமச்சத்தைப் பிரத்தியாகார வடிவத்தூண்டிலினாலே இழுத்துப்பந்திப்பீராக, இது எல்லாச்சுரோதாக்களையும் பார்த்துக்கூறியதாம்.

(ச) உள்ளுவெறிதே யிருப்பதுவே = சித்தஞ்சும்மாவிருப்பதே, உணர்விலாமையாம், அதுவே பிரத்தியாகாரரூபமான யோகாங்கரூபமாம், அதனாலே வாதனைவடிவமான இச்சை நிவிர்த்தியாமென்றதாயிற்று.

தீனத்தன்மை = இஷ்டார்த்தசித்தி நிமித்தம் தைன்யம். சித்தஞ் சும்மாவிருத்தலேய சம்வேதனமாம். (56)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) அற்றேல், முன்கற்பனைத்தியாகத்தினாலேயே முக்தியாமென வெகுவாகத்தாங்கள் கூறினீர்கள் இப்போது இச்சைத்தியாகத்தினாலேயென எங்ஙனங்கூறுகின்றீர்கள் எனிற்கூறல்:—எனதென்பது.

எனதீ தென்னு மறிவுதனை யிடர்கற் பனையென் றுரைசெய்வார்
கனமா மறிவின் பாவனையாற் காண்ப தெல்லாங் கையகலி
லனகா திபனே கற்பனைக ளற்ற தென்று ருயர்நல்லோர்
மனமா நினைவே சங்கற்ப மனத்தி னினைவற் றதுசிவமே.

(ப - ரை) எனதீதென்னு மறிவுதனை=என்னுடையது இது என்னும் உணர்ச்சியை, இடர்கற்பனையென்றுரைசெய்வார்=துயருறுத்தும் கற்பனையென்பதாகக் கூறுநிற்பர், கனமாம் அறிவின்பாவனையால் = பூர்ணசித்தினது பாவனையினாலே, காண்பதெல்லாங்கையகலில்=திருசியங்களியாவும் நழுவிப்போமாகில், அனகாதிபனே = புண்ணியமூர்த்திகட்குட் புண்ணியமூர்த்தியே! கற்பனைகள் அற்றதென்றூர் = கற்பனைகள்யாவும் தீர்ந்ததென்றூர், உயர்நல்லோர்=உயர்ந்தமகான்கள், மனமாநினைவு சங்கற்பம்=மனத்தினது பெருத்தவெண்ணமே சங்கற்பமாம், மனத்தின் நினைவற்றதுசிவமே=மனத்தினது எண்ணமற்றது சிவஸ்வரூபமேயாம்.

² சம் வேதனா ஸாரோதம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இஃதெனக்குளதாகுகவென்னும் சம்வேகம்=சித்ரீதாவனம், இதனை விஷயாநுசந்தான லக்ஷணகற்பனைப்பல அவஸ்தையிதுவெனக் கற்பனமென்பருத்தமர்; அருத்தத்தின் ஸ்மரணமின்மையாதோ அதனைக் கற்பனைத்தியாகமென்பர், சங்கற்பமே சருவ அநர்த்த மூலம் என்னும் பழையகூற்றுகட்கும் இதுவேகருத்தாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தாற்கூறல்:—மனமென்பதாதி. ஸ்மரணத்தைச் சங்கற்பமென்றுணர்தி, ஸ்மரணமின்மையையே சிவமென்றுணருவர் பெரியோர்.

(ச) காண்பதெல்லாங் கையகலில்=வாகியார்த்தத்தின் அபாவனையே, கற்பனைகளற்றது=கற்பனைத்தியாகமாம், நினைவேசங்கற்பமா நினைவற்றதுவே சிவம்சாந்தம் பிரமமெனவறிவரென்பதாம். (57)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆயினெங்ஙனம் ஸ்மிருதி சங்கற்பபதங்கட்கு அபரியாயத்தன்மை எனில் ஆண்டுக்கூறல்:—எட்டியென்பது.

எட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டும் பாவிப் பதுநினைவாம்
பட்ட மரம்போ லிவையிரண்டிற் பற்று நினைவு தனைமறந்து
வட்ட மிடுமியா வையும்விரைவின் மறந்து சான்ற மதியுடைத்தாய்
திட்ட முறத்தோன் றுதலில்லாத் திறத்தோ னாகி நிலைநிற்பாய்.

(ப - ரை) எட்டியறிந்தது அறியாதது இரண்டும்பாவிப்பது நினைவாம் = சுட்டித் தெரிந்துகொண்டது தெரிந்துகொள்ளாதது இரண்டையும் எண்ணுவதேநினைப்பாம், பட்டமரம்போல்=காய்ந்த கட்டையேபோல, இவையிரண்டில்=இவ்விரண்டின் கண்ணும், பற்றும் நினைவுதனைமறந்து=சம்பந்திக்கும் எண்ணந்தனைமறந்து, வட்டமிடும்யாவையும் மறந்து விரைவில்=சுற்றிக்கொண்டுதிரியும் யாவற்றையும் மறந்து வேகமாகத்தானே, சான்றமதியுடைத்தாய் = மகாமதியையுடையவனாகி, திட்டமுறத் தோன்றுதலில்லாத்திறத்தோனாகி நிலைநிற்பாய்=திடமாக யாவர்க்குந்தெரியாததன்மையனாகித் திதிபெறுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஆண்டு முன்னனுபவித்ததும் அனுபவியாததும் பாவிக்கப்பெறும், சங்கற்பமுளதாயின் அநுபவிக்காததும் பாவிக்கப்பெறும் என்னுஞ்சிறப்பினாலே அபரியாயத்தன்மையிருந்தபோதினும் பூமிலகையேறவிழைந்தோரால், தள்ளத்தகுதியதாவதில் ஒருசிறிதும் சிறப்பிலதாமென வீண்டபேதமே கூறவிழைந்ததாம் என்னுங்கருத்தாலுரைத்தல்:—பட்டவென்பதாதி. அநுபவித்ததையும் அநுபவியாததையும் ஸ்மிருதியையும் காஷ்டம்போல மறந்து பிறயாவற்றையுமே அத்தியந்தம் விரைவில் மறந்து மகாமதியையுடையவனாய்க் கூடமாயிருத்தி.

(ச) இவையிரண்டில் = அநுபூதவிஷயத்திலும் அனநுபூதவிஷயத்திலும் பற்றுநினைவதனை, மறந்து=ஒழிந்து, பட்டமரம்போல் யாவையும், மறந்து = அநுசந்தானஞ்செயாது, சாந்தமதி யுடைத்தாய் = மகாமதியை யுடையவனாய், மூடன்போலிருப்பாய், என்றதாயிற்று. (58)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இப்போது பாமகாருணிகராய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் சர்வஜனங்கட்கும், விடய சங்கற்பத்தியாகமின்றி, மோக்ஷம்சித்தியாதாமென அதன்றியாகமேயவசியம்

¹ அநுபவம். ² செல்லல்.

செய்யத்தக்கதாம், என்பதாகச் சம்பூர்ணவாசிஷ்டவுபதேச இரகசியத்தை யாக்குரோசத்தோடும் திடப்படுத்திக்கொண்டு கூறுதல்:—கேளா என்பது.

கேளா நின்று னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினுலே
தோளா லுயரக் கையெடுத்துத் தோன்ற நின்று சொல்கின்றே
மீளா தான வசங்கற்பம் விமல மான பரமபதம்
வாளா வுள்ளே பாவிக்க மாட்டா ரதனை யென்னம்மா.

(ப - ரை) கேளாநின்றுன் இவனென்ன ஒருவன்கிட்டாமையினுலே = சிரவணஞ்செய்வான் இவ்வதிகாரியென்று ஒரு அதிகாரி கிடைக்காமையினுலே, தோளாலுயரக் கையெடுத்துத்தோன்ற நின்றுசொல்கின்றேம்=உயரக்கை தூக்கி யாவருக்கும் தெரியும்படியாக நின்று கூறுகின்றேம், மீளாதானவசங்கற்பம் விமலமான பரமபதம் = மீண்டுந் திரும்பாததான சங்கற்பமின்மை நிருமலமான பரமமோக்ஷமாம், வாளாவுள்ளே பாவிக்கமாட்டார் = வீணுக ஆந்தாத்தே பாவிக்காமலிருக்கின்ருர், அதனையென்னம்மா = அவ்வசங்கற்பத்தை இஃதென்னேயாச்சரியம்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஊர்த்துவபாகுடன்யாம் கதறிக்கதறி மீளமீளவும் கூவிக்கூவிக் கூறுகின்றேம், இதனை, இவ்வண்ணம் ஆக்குரோசம் செய்தபோதினும், செவிட்டுமுண்டமே போலவும், சுப்தப்பிரமத்தனேபோலவும், எச்சனமுமே கேட்பதேகிடையாது கேட்பவர்களுக்குள்ளும் சிரவணபல அதரிசனத்தானே இங்ஙன்கூறியதாம், அசங்கற்பமே பரமசிரேயசாம், அதனையேன் உள்ளே பாவிக்கமாட்டாமலிருக்கின்ருர், உள்ளிருதயத்தில் யாதின்பொருட்டுப் பாவிப்பதில்லை=ஆராய்ந்து கிருதகிருத்தியத்தன்மை முடிவுபேற்றை ஏன்செய்யாமல் இருக்கின்ருர். மந்தமத்தியம அதிகாரிகட்கு நன்மனனமின்றி அருத்தசித்தியாகாதென்பதாம்.

(ச) தோளால் உயரக்கையெடுத்து நின்றுதோன்ற = சகலருக்கும் பிரபோதமாம்படி ஊர்த்துவபுஜனுய், இவன்=இந்தப்பரமார்த்த தரிசியானநாம், தோன்றச்சொல்கின்றேம்= கூப்பிட்டுரைக்கின்றேம், இதனைக் கேளாநின்றுன் என்ன ஒருவன்கிட்டாமையின் = ஒருவனுங் கேட்கின்றுனில்லையாகலின். அம்மாமோகமகிமையென்று வருவித்துக்கொள்க, என்று சொன்னுர், பாவிக்கவேண்டுவ்து யாதெனிற்கூறல்:—அசங்கற்பமே விமலமான பரமபதமாம், அத்தன்மையான இதனை என்னென்றுள்ளே சகல முமுக்ஷுக்களும் பாவிக்கமாட்டார். (59)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சும்மாவிருத்தலாற் சாம்ராஜ்ஜிய சம்பத்துங்கிடைக்கும், சகல விவகாரங்களுந்தானே நடக்குமெனல்:—செறியென்பது.

செறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினுன் மேவு மன்றே பேரூர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனக்கிருதா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூணு வாளா விருந்திடவே.

(ப - ரை) செறிபார் முழுதாள்பவன் பதமும்=இளமையிற் பிணியற்றெருகுடைநிழற்கீழ் இருநிலம்முழுவதும் புரக்கும்வளமை பெற்றுடையமகனது பதவியும், திரணமென்ன = துரும்புக்குச்சமானமாக, பரமபதம்=மோக்ஷபதமானது, வெறிதேயிருக்குமிருப்பினுல் = சும்மாவேயிருக்குந் திதியினுல், மேவுமன்றே = பொருந்துமல்லவோ, பேரூர்க்கு நெறிபோம்

பதிகன்=ஒருதேசத்திற்கு மார்க்கங்கடந்தேகும் ஒருவழிப்போக்கன், தனக்கிருதாள் நினையாதிருக்க நடப்பதுபோல்=தனக்கனுகூலமாக இரண்டுபாதங்களும் எண்ணுதிருக்கவும் செல்வனபோல, பொறிகூர் தனதுதொழில் நடக்கும் பூணுவாளாவிருந்திடவே = தான் அசங்கமாகச் சும்மாகவேயிருந்தபோதினும் தனது இன்றியமையாத விவகாரங்களை இந்திரியங்களே செய்து முடிக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர) சர்வவியாபார உபரமத்தோடுகூடியிருக்கும் புருடனுலே அத்தகையபரம பதம் அடையப்படும், இது சுருதிப்பிரசித்தமேயாம், அவ்வாறே சுருதியுமறைகின்றது:—எக்காற்பஞ்சஞானங்களும் மனத்தோடிருக்கும், வாளாமதியுமேயியங்கா, தக்காலதனைப்பரமாங்கதியாய், அறைகுவர்பெரியோர் அநுபவத்தறியே" ஹே இராகவனே எதன்கண்ணே பரம சாம்ராஜ்ஜியமும் துரும்புக்குச்சமானமாமோ ஜரண்யகர்ப்பாந்தமாய சாம்ராஜ்ஜிய சுகமும், பூமானந்தத்திற்றிருணம்போலத் துச்சத்தன்மையையடையாநிற்குமோ வென்பதாம். அற்றேல் எல்லாவகையானும் சங்கற்பத்தியாகமாகுமாயின், தேகஅசைவாதி அசித்தியால் விவகாரம் லோபமாகவே யாங்ஙனம் ஜீவனமாமெனின் அறைதல்:—பேரூர்க்கென்பதாதி. எங்ஙனம் அடையத்தக்கதாய் தனதுகிருகாதி தேசத்திலேயே ஏகநிஷ்டையாகிய அவிச்சின்னசித்தவிருத்தி தாரையையுடைய வழிப்போக்கன் றன்பாதங்களிற் சங்கற்பமில்லாமலே கணந்தோறுஞ் சலனமுண்டாகின்றதோ அங்ஙனம் யோகிகட்கும் சங்கற்பமில்லாமலே பூர்வாப்பியாச ஜீவன அதிருஷ்டவசத்தானே, நிஷித்தமில்லாத தனது கரும நல்லியக்கமானதுண்டாம்.

(ச) செறிபார் முழுதாள்பவன் பதமும் = மேலான சாமி ராச்சியமும் எந்தப்பதத்தைப் பாவிக்கின் திரணமெனலாம்=திரணம்போற் றுச்சமாமோ அந்தப்பரமபதம், வெறிதேயிருக்குமிருப்பாலே=சும்மா விருத்தலினுலே, மேவுமன்றே=பரமபதஞ்சுலபமாயுறுந்தன்மை ஆச்சரியமென்பது சேடம், பேரூர்க்கு நெறிபோம்பதிகன்றனக் கடிக்கடி இருதாளும், நினையாதிருக்கவும் நடப்பதுபோல் ஞானியான பிரமநிஷ்டனுக்குந் தனது தொழில்களும், பூணுவாளா விருந்திடவே=நினையாதிருக்கவே நடக்கும். (60)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சங்கிரகமாய இதோபதேசஞ் சாற்றல்:—இங்கு என்பது.

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற் பந்தீர்ந் ததுமுத்தி
பங்கற் றெல்லை யழிவலைவு பவமற் றுறு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெப் படியப் படிநிற்பாய்.

(ப - ரை) இங்குப்பன்னும்பலவாலென் = இவ்விடத்தே வெகுவாகக்கூறுவதானே யென்னபிரயோஜனம், இயம்புசுருக்கமிது கேளாய்=கூறுநிற்கும் சங்கிரகமாம் இது தனைக்கேட்பாயாக, சங்கற்பந்தான் பவபந்தம்=எண்ணுவதேதான் சமுசாரபந்தமாம், சங்கற்பந்தீர்ந்தது முத்தி=எண்ணந்தீர்ந்ததே மோக்ஷநிலையாம், பங்கற்றெல்லையழிவு அலைவுபவமற்று=பிரிவில்லாமல் எல்லையில்லாமல் அழிவில்லாமல், சலனமில்லாமல் பிறப்பில்லாமல், ஆறும் அறிவுருவே=விசிராந்தியுறும் சித்துருவமே, துங்கச்சகங்கள் எனநோக்கி=இந்நானுவித உன்னதமான உலகப்பொருள்கள் எனப்பார்த்து, சுகமெப்படி அப்படி நிற்பாய்=ஆனந்தம் எவ்வாறு அவ்வாறே யிருப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர) வெகுவாக வீண்டுக்கூறுவதால் என்னேபயன் சுருக்கமாகவிது கூறப்பெறும்:—சங்கற்பனமே பரமபந்தமாம், அதனபாவமே விமுக்தத்தன்மையாம், எத்திருஷ்டியினாலே அசங்கற்பனம் எய்தலாகுமெனின் அதனைக்கூறல்: இவ்வண்ணம் சருவமும் அஜமெனவும் சாந்தமெனவும் அநந்தமெனவும் துருவமெனவும் அவ்யயமெனவும் பார்த்து, அந் நித்திய சித்தபரமார்த்த சித்துருபமே தானுய்ச்சுகமுற்றபடி சாந்தமாயிருத்தி.

(ச) சகங்கள்—இந்தச்சகமனைத்தையும், ஆறும்—சாந்தாதி இலக்ஷணமுள்ள, பங்கற்று—பரமார்த்தத்துக்குபின்னமான, துங்க அறிவுருவே—சற்சின்மயமே யெனநோக்கி, சாந்தனுய் எப்படிச்சுகமாம் அப்படிநிற்பாய். (61)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இவ்விதோபதேசத்தையே விரித்துரைத்து உபசங்கரித்தல்:—ஒழியாவெனக் கென்பன.

ஒழியா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப துணர்வின்மை
கழியா யோக நிலையினனுய்க் கவர்பற் றெழித்துத் தொழில்செய்வா
யிழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோகமுணர் வின்மை
வழியான் மிகவு மதின்மயமாய் வல்லே நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி.

எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வின்மை
யனர்த்த மில்லா வீடளிக்கு மாசை யேதிங் கதுசெய்வாய்
சனிப்பில் சிவ மெங்கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ்சித் துருவென்னுங்
கனத்த வந்த வொருநினைவே கருமத் தியாக மிராகவனே.

(ப - ரை) ஒழியாநிலையாம் உபசாந்தயோகமென்ப துணர்வின்மை — கெடாததிதியாமுபசாந்த யோகமென்பது அவேதனமாம், கழியாயோக நிலையினனுய்—அழியாத யோகத்திதியினனுகி, கவர்பற்றெழித்துத் தொழில்செய்வாய்—கிரகித்த சங்கம்விட்டுக்காரியம் செய்வாய், இழியாதியற்றப் படாவுள்ளமிறந்த யோக முணர்வின்மை — நிந்திதமாகாது இயற்கையான சித்தநாசயோகம் அவேதனமாம், வழியான்மிகவும் அதின்மயமாய்—முறையாக அத்தியந்தம் தன்மயனேயாகி, வல்லேநிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி—விரைவிற்றிரும்பாமல் திதிபெறுவாய் சந்தோஷமானபடி.

எனக்கீதென்னுமுணர்வுடைமை — எனக்கிது வேண்டும் என்னும் நிச்சயத்தோடுறுதலானது, இடர்விட்டகலாது — துயரைவிடவே மாட்டாது, உணர்வின்மை — அவ்வாறுணர்வுறுமை, அனர்த்தமில்லா வீடளிக்கும்—சருவஅனர்த்த நிவிருத்தி பரமானந்தப்பிராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தையேபயக்கும், ஆசையேது இங்கு அதுசெய்வாய் — உனக்கெப்படி யிச்சையோ அப்படியே செய்வாய், சனிப்பில் சிவமெங்கணுமுளது — அஜமாகிய பரமசிவமே எங்குமிருக்கின்றது, சாந்தம் சுபம் சித்துருவென்னும்—உபசாந்தம் மங்களம் அறிவுருவு என்னும், கனத்த அந்த—கனமான அந்த, ஒருநினைவே—ஒப்பற்ற ஏகநிச்சயமே, கருமத்தியாகமிராகவனே—சர்வசங்க பரித்தியாகம் இரகுதிலகனுகிய இராகவ இராமச்சந்திரனே.

(ஸ்ரீ - வீர) சாந்தமாயிருக்கும் அக்ஷயயோகத்தை அவேதனமென வறிவர்—அத்தகைய திருஷ்டியின் பரிணதியால் யான் எனதென்னும் அத்தியஸ்த சருவபேத மறப்பேஜீவப்

பிரஹ்மைக்கிய இலக்ஷணயோகம் எனப்பிரஹ்மவித்துக்கள் அறிவர் அறைவர், "துக்கசையோக வியோக யோகமெனப் பெயரிய வதனைத்தெரிந்துகொள்க" என்பதாக ஸ்ரீ பகவானுல் அவ்வாறே வியாக்கியானிக்கப் பெற்றிருத்தலின், என்பது கருத்தாம்; யோகத்தனுய்ச்செய்தி கருமங்களை நீ யென்னும் அத்திருவாக்கியமோ லோகசங்கிரக இச்சையன் பொருட்டு ஐச்சிகவிகித அநுஷ்டாபனப் பொருட்டாம், நியமப்பொருட்டன்றும், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—கழியாவென்பதாதி யோகத்தனுகிச்செய்தி கன்மங்களை, நிருவாசனையினனுகியிருத்தி சமாதி பரனுகியிருத்தியேலாயின் செய்யவேவேண்டியதில்லை. அக்கிருத்திரிமமாய்ச் சித்தக்ஷயமாய யோகத்தை யவேதனமென அறிவர், அத்தியந்தம் அம்மயமாகி, இருக்கின்றபடியே யிருந்து நீ வாழ்தி—இருக்கின்றபடியா யதிதியே உசிதமாதலின் உள்ளபடியாய சொருபப்பிராப்தியில், மகிழ்தி. அந்தத்திதியே சருவப்பிரபஞ்ச நிவிருத்திரூபமாதவின், சூடாலைகாட்டிய சருவத்தியாகமும் ஆமெனல்:—சிவமென்பதாதி. சிவமானது சர்வகதமாயும் சாந்தமாயும் ஞானுன்மகமாயும் அஜமாயும் சுபமாயும் இருக்கின்றது, ஹே இராகவனே அதனே கபாவனமே சருவத்தியாகமெனப்பெறும்; இவ்வாறு உள்ளேயடிக்கடி பாவித்துக் கொண்டு, நீ செய்யவேண்டிய நினதுதொழிலை நன்குசெய்தி. விஸ்தாரமாகவியம்பிய அநர்த்தத்துவத்தையும் புருஷார்த்தமுடைமையையும் நிண்ணயமாகக்காதலா மலகம்போலக்காட்டிக்கொண் டுபசங்கரித்தல்:—எனக்கென்பதாதி யான் எனதென்னும் செருக்குற்றவன் துக்கத்தினின்றும் விடுபடுவதே கிடையாது. அஃதற்றவனே சுகமாகவே மோக்ஷமயமேயாவன், நினக்கெஃதிச்சையோ அதையேசெய்து வாழ்தி. (62-63)

என்னு வசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னென்று வான்மீகி
சொன்னு னூரு யிரங்கிரந்தத் தொகையிற் பாத்துவாசனுக்குப்
பின்னு ளதிலா ருயிரத்தைப் பிரித்தா னிவ்வா றுலகுய்யப்
பன்னு மறைதேர் கான்மீர பண்டி தப்பேர் பரமகுரு. (64)

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடங்கா வியத்திற் பெரியதிது
மாத்தி ரத்தின் மெய்ஞ்ஞான வழியாற் பெரிய திதுஞான
நேத்தி ரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்
கோத்தி ரப்பொற் பாத்திரத்திற் குதித்த வமுதாம் வாசிட்டம். (65)

மலரோன் வாழிநா மாதுவாழி வசிட்ட முனி வாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வான் மீக முனிவாழி
நலமார் பாத்து வாசமுனி நாளும் வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி கான்மீர பண்டி தப்பேர் முனிவாழி. (66)

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வோ தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பரவோ
விராமன் கமலப் பதந்துதிக்கோ வியல்வான் மீகி பதமேத்தோ
பாமன் கீர்த்திப் பாத்துவசன் பதமே பழிச்சோ வாசிட்ட
நாமம் பெறுநூற் பதம்வியக்கோ நான்சேர் பதத்தை நன்றென்கோ. (67)

௨ இச்சாசம்பந்தமுடைய.

பரம மேனி வசிட்டமுனி பச்சை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞான முணர்வித்த பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்
திரம தாகக் கற்பளவே சீவன் முத்திப் பதஞ்சேர்வ
ருரம தாக வுள்ளுணர்வோ ருறுபே றெங்ங னுரைப்பதுவே. (68)

நிர்வாணப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் 2055.

ஸ்ரீ சற்குருமூர்த்தி திருவடிகளே சரணம்.

இந்நூன்மொழி பெயர்ப்பாசிரியர் மரபுகூறல்

தாளவந்த மலரோன்றன் மனத்துதித்த வசிட்டனயன் றன்பாற்கேட்டு
நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங் குபதேச நல்கியிங்கே
யாளவந்தான் வீரையின்மா தவப்பட்ட னம்சவவ தாரமாகி
மீளவுந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டரா மாயணமும் விளம்பினனே. (1)

உரையாசிரியர் குருவணக்கம்

வீர சேகர நின்றிரு வருளினல் விரித்த
வார மீதினை யம்புயத் தணிந்தநீ யருளி
கோர மாயையை யகற்றியே யுன்னெரு கோட்டாற்
பூர ஞானந்தந் தந்தருள் பொன்னடி போற்றி.

(ச) உணர்வின்மை=சாந்தமும் நிர்விகாரமும் முத்தமுமானமனதே அறிவின்மையாம், அதுவேயோகம், நிருவிகற்ப சமாதியென்பதுமாம், ஆதலின் நீ யோகநிலையினனுய்ச் சித்திய சித்திகளிற் சமத்துவமியோகம் அதன்நிஷ்டனுய், தொழில்=கருமங்களை, கவர்பற்றறுத்து நிஷ்காமனுய் இழியாதுசெய்வாய் அன்றியான்மாவிற் கலந்திருத்தலாற் செய்யவேண்டுவதின் மையின் செய்யாதிருப்பாயென வருவித்துக்கொள்க. உணர்வின்மையே யோகமென்பதாம், இயற்றப்படாது அப்பிரயாசசித்தமும் உள்ளமிறந்த சித்தாசமுமாமென்பர், அதனல், மிகவும் அதின்மயமாய் வல்லைநிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி = எந்தரூபனுவாய் அந்தரூபனு யிருப்பாயென்ற தாயிற்று; மிகவுஞ்சின்மயமாய் வல்லைநிற்பாய் எனவும்பாடமுளது.

எனக்கீதென்னு முணர்வுடைமை=யான் எனதென்னும் அபிமானத்தால் இடர்விட் டகலாது=துக்கமயமான சம்சாரமாம், இத்தன்மையான உணர்வின்மை வீடளிக்கும் = முத்தியைத்தரும் இங்கு=இந்தப்பந்தமோக்ஷ சாதனமிரண்டில், ஆசை=அபிமதம், எது, அது=அதனை, செய்வாய்=அநுசரிப்பாயென்பது நிபுணோக்தி, இப்போது உபசம்மார கபட மானமகத்தாகிய பிரபந்தத்தாற்கூறப்பட்ட ஆன்மாத்தொய்த விஞ்ஞானத்தை யுபசம்மாரஞ் செய்பவராய்க்கூறல்: எது நிர்மலமானசிவம்=பிரமம், எங்கணுமுளது பரிபூரணம்சாந்தம் நிர்

உ சாமார்த்தியவசனம்.

விகாரம், சனிப்பில்=ஜனமாதிரகிதம், சுபம்=அசுபமானசம்சாரத்தை நிவிர்த்திப்பது, சித் திரு=விசுத்தவிஞ்ஞானரூபம், என்னும்=என்பதாம். அந்த ஒருநினைவே = அந்தப்பிரமத் தின் அத்வைதபாவனையே பிரமமே யீதனைத்துமென்னும் பரிபூரணபாவனையே உலர்ந்தசருகு போற் கருமத்தையெரிக்கும் எதுவாதலின் கருமத்தியாகமாம், நீ யுள்ளேயெப்போதும் இங் ஙனம்பாவித்துக் காரியமானகருமத்தை யநுசரிப்பாயென்றதாயிற்று. உணர்வின்மை = அசங்கற்பம் வெறிதிருத்தலென்பதிது யாது அதனையிப்போது கருமத்தியாகமென உபசங் கரித்தலின், அதனைத்தும் அவிரோதமென்பதாம்,

அநாதியாய்ச் சர்வப்பிரகாசத்துக்கும் பிரகாசமாய்ச் சன்மாதிரகிதமாய் அநந்தமாய் நிஷ் களமாய் நிர்விகாரமாய்க் கரணஜாலமொழிந்ததாய்ச் சீவசத்திக்குச்சீவனமாய்ச் சகல பேத ரகிதமாய்க் காரணங்களுக்குக்காரணமானப் பரமத்தைப்பாவியென்பது வணக்கம்.

சம்சாரதரணியென்னும் நாமமுள்ள வாசிட்டராமாயண விவரணத்தில் யோகசத்த பூமிகையென்னுங் கதைமுற்றிற்று.

குரு வணக்கம்

ஒன்றுன பிரமமே யென்றுமிருப் பதுமற் றென்றுமிலை யெனக்கோரஞ் சாந்த மொடு மூடற்ரீ, துன்றுவுண் ணனவுகன வொடுசுழுத்தி யகன்றே துகளிலுப சாந்த மாஞ் சமதுரிய பதத்தி, னன்றுவித நிட்டமிட்ட மெனல்வடிவா மிச்சை நாடாமை யாலகற்றி வெறிதுநிலை நிற்க, மன்றுடுஞ் சொரூபவரு ளுசலதே சிகனன் மல ரடியை யகத்திருத்தி வழுத்தி வணங்குதுமே.

ஸ்ரீ வீரசேகரம் உபசங்காரம்

இப்போது ஸ்ரீ இராகவருடைய விசிராந்தியும் ஸ்ரீபாத்துவாசருடைய உற்சாக வாக்கி யங்களும், நனவாதிகளின் இலக்கணங்களும் துரீயமும், நன்குவருணிக்கப்பெறும்:—இது பரியந்தம் ஸ்ரீவசிஷ்டராம சம்வாதத்தைக்கேட்பித்து ஸ்ரீஇராகவாது விசிராந்தி ஸ்மரணத்தி னுலே சந்நிதிப்படுத்தப்பெற்ற, நிரதிசயானந்த பூரணன்மாவின் கண்விசிராந்தியடைந்து சும்மாவிருந்த ஞானசாரியராகிய ஸ்ரீவான்மீகிபகவானை நோக்கி இன்றளவும் தாமாண்டு விசிராந்தியடையாமையால் மேலும் சிரவண உற்சாகமுற்ற ஸ்ரீ பாத்துவாஜர் வின தல்:—ஹே அஞ்ஞானத்தைக்கொல்லும் வீரத்தைச் சேகரித்துள்ள ஞானதேசிகரே! விமலமதியாகிய ஸ்ரீ இரகுகுலதிலகராகிய இராமச்சந்திரர், முனிநாயகராகிய ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவானுலே இவ்வண்ணம் வருணிக்கப்பெற்ற வெகுவகைகளானே உபதேசிக்கப் பெற்ற சிரந்தனமான ஸ்ரீ பிரஹ்மாதிமகர்ஷி சம்பிரதாயத்தில் வந்துற்ற சகலஞான சாரத்தையுஞ் செவியுற்றுமேலும் அறியும் வேட்கையராய் ஏதாவது சிறிதுவினவினரா, அல்லது இத்துணை யுபதேசத்தானே சருவ சந்தேகமோகங்களும் சாந்தி யானவராய்ச் சுயமேசமத்தால், விடயவை சித்திரியத்தா லாக்கப்பெற்ற தாரதம்மியரகிதத்தால்=சாக்ஷாத் கரிக்கப்பெற்ற ஆன்மசுகத்தினுல், பரிபூரணராய் பூரணபோத ஆன்மாவேயானவராய், இருந்த னரா அதனைக்கூறவேண்டும், அற்றேல், கிரந்தசிரவணம் ஒப்பாக, உன்னுல் உனது சந்தேக மோக நிவிருத்தி அநிவிருத்திகளாலேயே, ஸ்ரீ இராகவருக்கும் உனக்கும் யாங்ஙனம் துணிவு

உ அப்பிரஹ்மத்திசன்.

ரு பழமை.

பெறுத்தல் கூடாதெனவோ சங்கிக்கலாகாது, எனக்கும் ஸ்ரீ இராகவருக்கும் பெருத்தவித்தியாசம் உளதாதலின் என்றுரைத்தல்:—அவரோ துணிபாய், பரமயோகியாவர், சகலலோக பூச்சியர், தேவதேவர், ஜனனமரணஹீனர், தூயஞானவியற்கையர், சகலகுணங்கட்கு மிருப்பிடமாயவர், ஸ்ரீ இலக்குமிதேவிக்கு நாயகராயிருப்பவர், மூன்றுலகத்தினது உதயம் காப்புச்சங்காரம் அநுக்கிரகம் முதலவற்றிற்கு அதீசராயிருப்பவர், அவர் நித்தியசித்த ஞான யோக ஐசுவரிய அநாவிருதசிற்சுபாவர், எல்லாரையும் வசீகரிப்பவர் எல்லவருக்கு மீசானர் என்பதாதி சுருதிப்பிரசித்த ஈசுரர், உலகைக்காக்கும் பொருட்டவதரித்தவர், உலககுருவாயிருந்தபோதினும் சருவலோக அனுக்கிரகப்பொருட்டு ஞானசாஸ்திரப் பிரவிருத்தியின் பொருட்டு, தமதிச்சையினுலேயே, தமக்கறியாமை யிருப்பதேபோல வினிதுகற்பித்து, சிரவணஞ்செய்யப் பிரவிருத்தித்தவர், யானே அநாதியாகவே யறியாதவன் முமுக்ஷு அற்பத்தினும் அற்பனுமாய சாதனசம்பன்னன், எனமகத்தாய வித்தியாசம் உளதென்பது கருத்து. இவ்வண்ணம் வினவப்பெற்ற ஸ்ரீ வான்மீகி பகவான் வினுவினது இரண்டாவது கோட்டியையே கதைச்சேடமதாகப் பொருத்துவித்துக்கொண்டு உத்தரங்கூறல்:—ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானுடைய வேதாந்தசங்கிரக வாக்கியத்தை யிவ்வண்ணங்கேட்டு அகிலவிஞ்ஞானத்தையுமுணர்ந்த கமலலோசனராகிய ஸ்ரீ இராகவர், சத்திபாதமாகிய அகண்டாகார வாக்கிய ஜன்னிய சித்தவிருத்தியின்கண், நித்தியநிரதிசய ஆனந்த ஆத்மதத்துவ ஆவிர்ப்பாவமாம் அதன் வசத்தால், அவித்தைச் சம்புடந்திறத்தல்வடிவவிழிப்பானே வெளிப்படுத்தப்பெற்றவமல சிற்கனராயினர், குண்டலினியினது சுழும்னைமார்க்கத்தில் ஆறுசக்கிரங்களைப்பிளந்து பிரமரந்திரம் புகுதலால், சிவசக்தி சையோக லக்ஷணயோக சாஸ்திரப்பிரசித்த அமலஜோதியேயாயினர்; ஒருமுகூர்த்தம் மந்திரசாஸ்திரப்பிரசித்த, ஆசாரியனது, சிஷ்யானுக்கிரகவதிசயத்தால் தமது தேகத்தைவிடுத்துச் சிஷ்யதேகத்தில் நுழைந்து அவனது நாடிப்பரிசோதனவாயிலாக அக்குண்டலினியினது ஏழுசக்கிரங்களில் சஞ்சரித்தலால், சருவபுவனசமாசார வபரோக்ஷ பிரதரிசனரூபச் சத்திபாதமியாதுளதோ அது ஈண்டுக் கூறவிழையவில்லையாம். சுயும் பரமேசுரராகிய ஸ்ரீ இராமச்சந்திரரது சார்வீஞ்ஞாதிகள்தாமே சித்தமாதலின் அதன் அநபேக்ஷையிருத்தலினுனும் அதனுல் லோகஉபகார அசித்தியினுனும் என்றுணர்க, உற்புத்த சைதன்ய ஆனந்தசாகரர் ஆயினர், உற்புத்தர் = தமதுசொரூபத்திற் சாக்கிரத்துற்றவர், விகசிதமும் உற்றவர் என்பதாம். வினுவிடை விபாகாதி விதவிவர்ஜிதமாயினர், விபாகம் = கூறியகூருத அங்கிசவிவேசனமாம் 1. ஆதிபதத்தாற்பாகியார்த்த பரியாலோசனமாத்திரம் கவரப்பெறும், அதன்பொருட்டாம் நானுவகையாம், மனுேபுத்தி இந்திரியாதி வியாபாரங்களானே விவர்ஜிதமாயினர் என்பதாம். ஆனந்தாமிருதத்தானே பூரிக்கப்பெற்ற பிராணங்களையுடைத்தானவராயினர்; மயிர்ச்சிலிர்ப்புற்ற வங்கத்தினராயினர்; மகாசாமானியமென்னும் சர்வாதிஷ்டான சன்மாத்திரரூபத்தானே, பிரத்தியக்குச்சித்திற்கு அவ்வுருவத்தன்மைச்சம்பத்தியிருத்தலின், எங்குஞ்சித்வியாபகத் தன்மையானே பூர்ணமாகவேயிருந்தனர்; அதுவே இவருக்கு நிரதிசயானந்த ஆவிர்ப்பாவம் ஆமென்னுங்கருத்தால் உரைத்தல்:—நித்தியம் எட்டு அணிமாதி ஐசுவரியங்களின் திருணம்போன்ற மனோரதமுடையவராயினர் அதாவது அவற்றில் ஆசையே அற்றவராயினர்; ஒன்றுமே பேசவில்லை, சிவபதமாகிய நிரதிசயானந்த வஸ்துவின் கண்ணே யேகரசபூதராய் அதுவேயாயினர். இந்தப்பிரகாரம் உத்தமாதிகாரியாய ஸ்ரீ இராகவருக்குச் சிரவணுதியினுனே பிரஹ்மப்பிராப்தியை யினிது வருணித்து, மந்தமத்தியம அதிகாரிகளின் சித்தசுத்தியின்பொருட்டு பாசனு விசேடத்தையும் அவஸ்தாத்திரய விவேக,

திருசியமகற்றுதலாதி மனனஉபாயங்களையும் கூறும்பொருட்டு அவரது அவதார ஹேதுக்களை ஸ்ரீ பாரத்துவாசரது ஆவலுற்சாகாதிகளை யரிஷ்டநேமி யாசனை நோக்கி ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் கூறுகின்றுர்: ஸ்ரீ பாரத்துவாஜர், அகோ ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் அற்புதம் எனக்கு மிகவுமுண்டாகின்றது, ஸ்ரீ இராகவர் மகத்தானபதத்தை யடைந்துவிட்டார், ஹே முனி நாயகரே! எங்ஙனம் எம்மனேருக்கு இத்தகையபதப்பிராப்தியானதுண்டாம்? மூர்க்கர்களாய்த் திமிர்பிடித்துணர்வற்றவர்களாய் அற்ப அறிவாளிகளாய்ப் பாபிகளாய் உள்ள எம்போலியர்கள் எவ்வளவு தூரத்தவர்கள், பிரஹ்மாதிகளாலும் பிரார்த்திக்கத்தக்க அதிதுர்லபமாய ஸ்ரீ இராகவரது நன்னிலைமை யெவ்விடத்து அகோமுனீசுரராகிய ஞானசிரியரே! எங்ஙனம் யான் இளைப்பாறுவேன், கரையற்றதாய பவாம்போதியின் மோகவாரியை எங்ஙனங்கடப்பேன் அதனைவிரைவில் அடியேனுக்கனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்; என்று பிரார்த்திப்ப, இவ்வாறு வினவப்பட்ட ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான் கேட்கப்பட்ட கிரந்தசிந்தன ஆவர்த்தனத்தையே முதலில், ஆவிருத்தி பன்முறையுபதேசத்தால் என்னும் நியாயசித்தமாதலின் உபதேசித்தல்:—ஸ்ரீ இராகவரது விருத்தாந்தம். முழுவதும் முதலிலிருந்தே ஸ்ரீ வசிஷ்ட வாக்கியானுகதமதாக எம்மால் நிரூபிக்கப்பெற்றது, ஹே பிரபுவே! புத்தியினுலே நன்றாக விசாரித்துப்பார்த்து நன்குபயில்வாயாக, அனுபவிப்பாயாக, எம்மாலும் அத்தகைய உனது அனுபவ அனுகூல அவஸ்தாத்திரயவிவேசனுதியாகவுரைக்கத்தக்கது உரைக்கப்பெறுங்கேட்குதி. மித்தியாபூத அவித்தியா காரியத்தன்மையானேயே பிரபஞ்சத்திற்கு அசத்துவமும், சித்தத்வைத சாம்ராஜ்ஜியமும்மதிமானுல் உணரத்தக்கதாம்:—இப்பிரபஞ்சம் அவித்தையினுடையதேயாம், ஈண்டணுவும் உண்மையாயிலதேயாகும்; அற்றேல் உலகிற்கு அவித்தியா காரியத்தன்மையுளதாமேலாயின் யாதின்பொருட்டு வாதிகட்குள்விவாதம் எனில்:—அவிவேகிகள் விவாதஞ்செய்துகொண்டிருப்பார்கள் விவேகிகளோ பகுத்துணர்ந்துகொள்ளுவார்கள்; மித்தியாத்துவைதத்தினுல் வாஸ்தவ அத்வைதஹானியாகாதாம்:—சித்திற்குவேருகச் சிறிதுமேயிலதாம், ஹே தோழனே! இதுபிரீதியினுல் விளித்ததாம், ஏன் பிரபஞ்சத்தினுலே தடுக்கப்படுகின்றுய், இனிக்கூறப்பெறும் உபாசனைகளுடையவும் பிரணவ மகாவாக்கியாதி அர்த்தங்களுடையவும் அப்பியாசத்தினுலே தெளிந்த விசுத்தசித்தனுவாய். ஆண்டாதியிற் பிரணவப் பிரதமமாத்திரையின்பொருட்டு ஜாக்கிரத் பிரபஞ்சத்தைஸ்புடமாக அதன்சாக்ஷி விவேகப்பொருட்டு மித்தியாத்தன்மையானே யுபபாதனஞ்செய்தல்.

பிரபஞ்சவிஷயவிருத்தி ஜாக்கிரத்து நித்திரையெனக் கூறப்பெறும், அவனுக்கு மூன்றும் அவத்தைகடாமும் சொப்பனங்களாம் என்னும் சுருதியின்கண் ஜாக்கிரத்தும் நித்திரையேயெனக் கீர்த்திக்கப்பெற்றுளதாம். நன்குணர்ந்த மகாபுருடனுடைய உள்ளே சிற்பிரதீபமானது நிரஞ்சனமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்; விழித்துக்கொண்டே யிருப்பனென்பதாம். இந்தப் பிரபஞ்சமானது மித்தியாபூத அஞ்ஞான காரணத்தையுடையதாம், சூன்யத்தன்மைரூப அஞ்ஞானத்தையே சிகரமாகவுடையதாம் முடியாகவுடையதாம், மத்தியிலும் திரிவித்கரண பிருதக்கிரியாதியுபாயத்தினுலே பரியாலோசனை செய்யில், சத்தையொன்றுமில்லாமல், பிராதிபாசிகமாத்திர மாகவெளியாம், ஆகலின் அதன்கண்ணுஸ்தையேயுசிதமாம், நல்ல மகான்களாகிய மதிமான்கட்கு, அசத்திற்கும் வாசனையோடுகூடிய அவித்தையினுலே காணப்பெறுதல், கந்தர்வநகராதிக்குப் பிரசித்தமாம், அநாதிவாசனையாகிய தோஷத்தினுலே அசத்தாகவே இது காணப்பெறுகின்றது, கந்தர்வநகர

ஆகாரமாகிய சமுசாரம் வெகுவிப்பிரமத்தைச் செய்கின்றதன்றே, சைதன்யாமிருத கந்தலி
யாகிய கலியாணியை நீ யப்பியாசிக்காமல் வாசனுவிஷவல்லியைப்பற்றி என் னனிமோகிக்
கின்றாய்; தத்துவஞானத்தின் சித்தஸ்தைரியஹேதுவின் பிடிப்பின் பரிக்கிரகத்தினும் முன்
அஞ்ஞ அவத்தையிலேயே இச்சாக்கிரம்வீழாதாம், மேலே துரியதசையிலேயோ மூன்
றவத்தைகளும் இலவாம், எவ்வியோகிகள் நிராலம்பஞானிகளோ அவ்வியாவர்களுக்குமே
அனுபவசித்தமாம். அஞ்ஞானம் உள்ளகாலமட்டே சிந்தியினல் உலகக்கெட்டதாங்க
விக்ஷேப எற்றமாம், சுதாகாரரசசம்வின் மகாநதியானது அத்துணையும், கெட்டதாங்கங்களே
யுண்டாக்குவதாகும், எத்துணையும், ஆன்மரூபமதாக நிபுணர்களானே யறியப்பெறவில்லையோ.
ஆதியந்தகல் அசத்துவத்தானே மத்தியிலும் அசத்துவமேயாம், இயற்கைமாறுபா டியலாமை
யின்கனுப்போலும் கருதத்தக்கதாம்; இவ்வெல்லாவுலகமும் முன்னுமில்லை பின்னுமில்லையாத
லின் மத்தியிலும் அது இலதேயாம், என்றறிதி; இவ்வுலகம் கனவையொத்தேநிகழ்வதாம்.
அவித்யாகாரணங்களே வேற்றுமைகளாம், இவையாவும், புற்புதங்களேபோலும், ஞான ஏக
சமுத்திரத்தில், கணம் எழுந்து லயத்தையடையும். நற்சீதள உதகநதியை நன்றாயுணர்ந்து
அதனைவிட்டொழித்து இகழ்ந்து, வெளிமயக்க வெம்மையாமவர், துக்கத்தை மேற்கொண்
டொழுகுபவராகிச் சென்றொழிக. வெம்மைகள் செல்கவென அசேதனங்களாய நிதாகங்க
ளிடத்திலும் சேதனத்தன்மையை யாரோபித்துக்கூறியதாம் மூலபாடம். இப்போது ஸ்ரீ பக
வான்சீடனது மஜ்ஜனத்தைத்தடுப்பவராகி யஞ்ஞானத்தை க்ஷாரசமுத்திரத்தன்மையானே
வருணித்தல்:—ஒரே அஞ்ஞான ஜலதியானதுஜகத்தைத் தனது விகாரபூதமாதலின் நன்கு
வியாபித்து, இருக்கின்றது. அதனது முதலிலுதித்த மகோர்மியிதுவாம், சேட்டவிவ்வக
மெனுமூர்மி அவித்யாவாதசம்பவமாம், அவித்தைப்பிரவாகம் அநாதிமயல் வாசனையாம்;
அதுவேவாதம் அதன்சம்பவமாம். அற்பதாங்கங்களிவையாம் சித்தத்தினது அவ்வவ்விடயங்
களில் எவ்வகைவுவேற்றுமைகள் உளவோ அவற்றின்வரிசையும் அதன்ஹேதுக்களாய இரா
காதிகளும் துச்சதரங்கங்களாக நன்குகற்பிக்கப்பெறும்; அதன்சுழியிதுவாம்; மமதையால் ஆக்
கப்பெற்ற ஆவர்த்தமானது தானுகவே தன்னிஷ்டப்படியே பிரவர்த்தியாநிற்கும். இராகத்
துவேஷங்களாகிய அதிக்கிராகங்கள், பிரவர்த்திப்பனவாம், அவற்றாற் கவரப்பெற்றவுனக்கு
ஏற்பட்ட அநர்த்தபாதாளத்தில் மிருத்தியுமுகத்தில், பிரவேசமானது எவரால்தடுக்கமுடியும்;
கிருஷிதபதத்தின் அசமர்த்தத்தின் சமாசம்சாந்தசமாம். சமுத்திரமஜ்ஜனமானது உனக்கு
ஆவசியமாகவிருப்பின் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்குவாயாக, பிரசாந்த அமிருதகல்லோலத்
தோடுகூடிய கேவல அமிருதவாரிதியின்கண் மூழ்குதி, துவைதக்கிரகக்ஷாரக் கடற்றரங்கங்
களில் ஏன் மூழ்கியவதிப்படுகின்றாய். சமுசாரம்நிற்கின்றது அதுவும் ஸ்ரீ இராகவருக்குத்
தத்துவபோதத்தினுலே சென்றுவிட்டது அடியேனுக்கோ செல்லவில்லையென்னும் சோக
ஹேதுவாகிய மோகத்தையகற்றல் என்னதானிற்கின்றது என்னதான்சென்றது யாருக்குத்
தான்சென்றது எதனாற்றான் சென்றது யாதுதான்வந்தது ஏனோதான்மாயையில் மூழ்கு
கின்றாய்; சோம்பலில்லாத விவேகியாகிய நீயேன்றான் விழுகின்றாய். ஏகதத்துவமாகிய
ஆன்மா யாதுளதோ அவ்விதுவேஜகத்தாம் என்று, இவ்வியாவையும் எவ்விவ்வான்மா
வென்பதாதி வேதாந்தங்கள் வெட்டவெளியாகப் பிரதிபாதிக்கின்றன, அதனாலன்னி
யம் யாதுனக்கதீதம், எதுகுழந்தாய் சோகத்திற்கு விடயமாமோ எவர்கட்கஞ்ஞான
மிருக்கின்றதோ அப்பாலகர்பொருட்டுப் பிரஹ்மத்திற்குச் சகலஜகதாகார விவர்த்தமாமிது;
கிருதகிருத்தியர் எப்போதும் விவர்த்தமுருத ஆனந்தமாகவே வீற்றிருந்துவாழ்வர். விவேக

ர வாசனையோடுகூடியஅஹங்காரம். ஏ ஞானஆறு. ^ பேரலை. ௨ கூடாரம்.
ர மூழ்கல். ர பெருமுதலை. ∆ முதன்மை.

மில்லாதஜனம் காரணமில்லாமலே சோகிக்கின்றது மகிழ்கின்றது, தத்துவவித்தோ சிரித்துக்
கொண்டேயிருப்பன், தத்துவவித்துக்கட்கும் ஒருபோதுவியாமோகம் யாங்ஙனம் காணப்
பெறுகின்றது எனில், அவனதுமோகம் விடம்பனமாம்—அஞ்ஞசேஷ்டை யனுகரணமாத்தி
ரம் அந்நியர்கட்கோ அவ்வாறாகாதாம், அவித்தையால் மறைபெற்ற ஆன்மாக்களாய அவர்க
ளுக்கு, ஜலங்களிற்றலபுத்திபோலும் அநாத்மாக்களிடத்தில் ஆன்மத்தன்மைப் பிராந்தியிருத்த
லின், அவ்விச்சூக்குமமான இத்தத்துவமும் அவித்தையினுலேமறைபெற்றதாம்;அஞ்ஞலோகர்
கட்கு ஜலங்களிற்றலமெனச் சம்சயமும் மருத்தலங்களிலும் ஜலமென்னச்சம்யமும் ஆவதே
போல, கற்பிதபேதத்தையுடைய ஆன்மாக்களிடத்திலும், ஐயமும்மயலும் ஆம். எப்போது பர
மாணுவாதிமய ஜகத்துவாதிரீதியினுலும் விவேகத்திலும்சோகஅடைவு இலதாமோ அப்போது
மாயாமய ஜகத்துவாதத்தில்வெகுதூரத் தகற்றப்பெற்றதேயாமது, பிருதிவியாதி மகாபூதபர
மாணுமயம் ஜகத்துத்திதமானபோது மீண்டுயாதுதான் நஷ்டமாயதோ, இல்லையெனின் என்
றான் யார்தான் சோகப்படவேண்டும், அவர்மதத்திலும் தேகாதிகட்கு அனான்மத்தன்மை
யானே அஃதொழியில் ஆன்மநாசமின்மையின் என்றுணர்க.பிரியநாசத்தாலன்றேசோக அடை
வாதல், அந்தப்பிரியம் இருப்பதேலாயின் அப்போது அழியவேமாட்டாதாம், இல்லாததேயா
மேலாயின் இராததையாம், என இருவகையானும் அதன்நாச அசித்தியாதலின் சோகவேது
இல்லையாம்; அசத்துக்குச் சம்பவமில்லையாம் சத்துக்கோ அபாவமிலதாம்; இவ்வாவிர்ப்பாவ
திரோபாவங்களோகேவலம், மாயிகசந்நிவேச விசேஷங்களாகிய சம்ஸ்தானங்கட்கேயாம். அற்
றேல், மாயிகமே தேகாதிசம்ஸ்தானமாயின் அப்போது ஐந்திரஜாலிகனுலே காட்டப்பெற்ற
மாயைபோல உதாசீனமாகவும் தடஸ்தமாகவும்விளங்குகதான் சோகமோகதுக்காதி யனர்த்த
சகத்திரங்கொடுப்பதில்யாது எதுவாம்எனில், உண்மையே.புதிதாகவோ ஒரேதுவுமிலதாம்,மற்
றோ, அநேகமுற்சஞ்சித புண்ணியபாவப்பிரவிருத்திலக்ஷண உற்சாகமாகிய புருடப்பிரயத்தின
புண்ணியபாவமெனப்பெயரியதே அதன் ஹேதுவாயுளதாம், ஆகையினுலேயே இம்மாயிக
தேகாதி அதன்போகம்பொருட்டு விடம்போன்ற மாணமூர்ச்சாதி யநர்த்தசகத்திர ஹேதுத்
தன்மையையடையும், அத்தியான்ம ஞானசாஸ்திரார்த்தமும் நூறுமுறையா யுபதேசித்த
போதினும் பாவவசத்தினுலேயே இருதயத்தில் ஏறுவதேகிடையாது, ஆகலின் அப்பாவ
க்ஷயப்பொருட்டுச் சகுண ஈசுர உபாசனத்தைச்செய்தி, பக்தானுக்கிரகப்பொருட்டு நன்கு
தாங்கியவிஸ்தாரமாய கூறப்பெறும் ஸ்ரீ அர்த்தநாரீசுராதி வேஷத்தையுடைய ஜகத்குருவாகிய
பாமேசுரனை நன்குபஜிப்பாயாக. இன்றளவுந்திண்ணமாக வுன்னுடைய சகலபாவங்களும்
க்ஷீணங்களாகவில்லை, அதனுலேதான்போலும், பிராணிகளாலே செய்யப்பெற்ற புண்ணிய
பாவவடிவ கருமங்களே இந்தப்பசுபதியாகிய மகாதேவருக்குப்பிராணி பசுபந்தபாசங்கள்
நானுவிதசுருதியாதி பிரமாணப் பிரசித்தத்தன்மையை யடைந்துள்ளனவாம். அந்தக்காண
மானது தெளிந்து நிர்மலமாகும்பரியந்தம் நீ சாகாரத்தையேபஜிப்பாயாக.

அந்தப்பஜனத்தினுலே நிராகாரமான பாதத்துவத்தில், விக்கினங்களினுலே அபாத்தி
யத்தன்மையாலே இயற்கையானஸ்திதியானது உண்டாம். அவ்வாறே சுருதியும் அறைகின்
றது:—

'பத்தியாற் குரவன் பதம்பணிந் திதய பங்கயந் தனைநினைந் ததிலே, நித்தமா யொருவ
ராணினைப் பரிதாய் நிமலமா யெங்கணு நிறைந்து, சுத்தமாய்ச் சாந்த மாயனைத் துலகுந் தோற்

௨ நீரில் நிலக்கற்றலம். ர புகுதல். ^ அலையவச் சேர்க்கை

றுதற் கியோனியாய்ச் சுபாவ, சித்தமா யமுதா யருவமா யொன்ருய்ச் சிற்சதா னந்தமாய்ச் சிவமாய்.

உரியநால் வேதத் தோமெனும் பொருளா யுள்ளதா யுள்ள வெப்பொருட்குங், கரியதாய் நின்ற வொன்றினைக் காளகண்டமுங் கண்ணெரு மூன்றும், பிரிவிலா மங்கை பாகமு மாகப் பேணுநற் பாவனைபெறுவா, னரியதா யருளி ஞல்வரும் விச்சை யதனிஞ லதனையே யடையும்.

பரமேசுர உபாசனத்திஞலே சுத்தாந்தக்கரணவலுமையால், ஆயிரக்கணக்கான வியாமோகங்களிஞலே உத்தண்டமாயிலங்குந்தமமாகிய இந்தப்பிரசித்த மகாமோகசக்தியை வெற்றிகொண்டு குருசாஸ்திரோபதேச விசுவாசத்தோகூடிய மனத்திஞலே இந்திரியசகித மனோநியமனுன்மக இயமத்தினது சம்பந்தியாயயோகத்தினது மார்க்கத்தைத்திண்ணமா யனுசரிப்பாயாக. பின்பு கணநேரமேனும்=முகூர்த்த துவாதசதமபாகமேனும், சமாதியையடைந்து, பிரத்தியக்கான்மாவைத் தன்ஞலே தரிசிப்பாயாக, அவ்வான்ம தரிசனத்திஞலே உன்னுடைய முற்றமத்திஞலே மறைக்கப்பட்ட புத்திரூப இரவானது, வெட்டவெளியாக விடியற்போதாம் பூாவத்தையடைந்திடுக. நற்கரும அனுட்டானங்களிஞலேயே சித்தசுத்தி சித்தியாதலின், யாதின்பொருட் டீசுரோபாசனம்எனில், புருடப்பிரயத்தனத்திஞலே செய்யப்பெற்ற கேவலகருமத்திஞலே ஆக்கியதுபோதும் ஸ்ரீ மகாதேவாது திருவருளிஞலேயே அடையவேண்டியதை யடையவேண்டும். தத்தம்வருண ஆசிரமத்திற்குரிய நல்லொழுக்கந் தவங்கருமம் சுவாத்தியாயாதியான இப்போதிய புருடப்பிரயத்தனங்கட்குப்பழைய கருமங்குறித்து மிகவலுவுடைமை முன்னர் மொழியப்பெற்றதே, இப்போது யாங்ஙனம் ஈசுராபேக்ஷை திருவருளபேக்ஷயியம்புதல் கூடும்எனில், ஜாதிக்குரிய கருமங்களும் வலிதில்லை, மற்ருெழுக்கங்களும் பலமில்லை, வணக்கமாதிகளும் வலிதில்லை தவாதிகளும் வலிதில்லை, புராதனகருமங்களே கேவலம் பலமுடையனவாம். புராதன கருமங்கட்கநந்தத்தன்மையுண்மையின் இப்போதியபுருடப்பிரயத்தனங்கட்கு அற்பதாத்தன்மையுண்மையின் ஈசுவரானுக்கிரகமின்றி யச்சயசித்தியாகாதாம்; ஈசுரானுக்கிரக சகாயத்தை யிருதயத்திற்கொண்டேதான் முன் ஐகிகப்பிரயத்தனப் பிராபல்யம் சாதிக்கப்பெற்றதாம், அதைவிடுத்தன்றென்பது கருத்தாம். ஆயினீசுர உபாஸ்தியே செய்யத்தக்கதாம், இயமநியமஞாஞதிகளிஞலே ஆகவேண்டியதென்னே யெனின், இவ்வண்ணம் பரமேசுருடைய சாஞுகதியையடைந்தபோதினும் நீ பௌருஷதருக்கத்திற்கெட்டாத சுருதிசமாதிகட்கேயெட்டும் தருமாதிசகிதஞான லக்ஷணப்பிரதீகாரத்தினின்றும்=சமூலசருவகரும நியாச உபாயத்தினின்றும், யாதின்பொருட்டஞ்சுறுகின்ருய், உபாசனையாற்றிருவருள் சுரந்த பரமேசுரரும் லலாடத்திலுள்ள அக்ஷரமாலையை நேராகத்தமது திருக்காத்தால் துடைக்கமாட்டார், மற்ருேஞாஞசிரியராலாக்கப்பெற்ற மூலோச்சேத வுபாயத்திஞலேயே, துடைப்பார். குருசாஸ்திரங்களின் சிஷ்யபோதனசக்தி சீடனுக்கும் சித்தசுத்தியிஞலே, கொள்ளுந்தள்ளுங் குசலத்தன்மையானே, போத்துருத் தன்மைச்சத்தி, இராகாதிகட்கும் சமூல உச்சேதயோக்யதைப்பிராப்திலக்ஷணபரிபாகம், என்னும் சர்வசாமக்கிரியும்சேர்ந்திருந்தபோதினும், பரமேசுர இச்சைவடிவநியதிவசத்தானேயாம், வாக்குமனங்கட்கு எட்டாததாய அகண்டபிரஹ்மாத்மசித்தின் வக்தாவாகிய குருவெங்கே சீடனுக்கும் அதன்போதயோக்யதைவடிவக் குசலபாவமெங்கே, இவ்வண்ணம் சமதமாதி முறைமையானே தன் விநாசப்பொருட்டுப் பரிணதமாய இம்மோகக்கொடியெங்கே, எதனது சம்பந்தத்திஞலே இவ்வெல்லா சாமக்கிரியும் பாஸ்பரம் சேர்க்கை

யுற்றதோ, அந்நியதியாய ஈசுரேச்சை, அசிந்தனீயப்பிரபாவத்தை யுடையதாம் = இவ்வளவுதான் என்று அளவிட்டுச் சிந்திக்கமுடியாததாம். இதஞனே இத்தகைய சாமக்கிரீயடைவில் மோகஜயவுற்சாகப் பொருத்தமாம், இடையிற்சோகமோவாகாதாம், ஹே பாரத்துவாஜ! மோகத்தை நீ விவேகத்தானே புடமாய்விடுவாய், இப்போது நீ அசாதாரணமான ஞானத்தையடைவாயிதிலையமேயில்லை. மேலும் மகத்தாகிய காரியத்திலும் சோகம் சாமக்கிரியில்லாதவனுக்குப் பொருத்தமாம், மகாராஜனுக்கேபோலும் சருவசாமக்கிரீசம்பன்னஞய வுனக்குப் பொருத்தமின்ரும்; மகாசத்துவஞகிய வாசன் யுத்தாதி மகாபத்தில் மூழ்கினவஞயினும் தனபிருத்தியாதி சாமக்கிரிசம்பன்னத்தன்மை யுண்மையின் அன்னியங்களின் மனோத்தாரமாயினும், பிருதிவிபரிபாலன துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலஞதிகாரியத்தை ஆணைமாத்திரத்தானே செய்ய வுற்சாகப்படுகின்ருன், அற்பசத்துவஜனமோ சோகிக்கும் அற்பமேயாய பரிக்ஷதத்திலும்=தஞதி க்ஷதிரூபமானவாபத்தில், அதனுத்தாணத்தில் ஹேது தைரியாதிசாமக்கிரியின்மையின் என்பதாம். ஜீவன்முக்தர்களைத் திருஷ்டாந்தமாய்க்காட்டிப் புண்ணியசாமக்கிரியானது இருக்குமாயின் எனக்குப்போதம் அவசியம் உண்டாகும் எனக்கருதி யுற்சாகத்துடன் புண்ணியசாமக்கிரியையைச் சம்பாதிப்பதில் முதலில் முயலவேண்டும்; போதம் புண்ணியபராதீனமாம் வெகுஜன்மங்களிஞல் வெளியாகின்றது, தீரர்களாகிய ஜீவன்முக்தர்களிடத்தில் அனுமிக்கத்தக்கதாம்; காரியங்கொண்டே பாவம்போலும் புண்ணியத்திற்கும் பந்தகத்தன்மையுண்மையின், துவேஷிக்கத்தக்க புண்ணியத்தை எங்ஙனம் சம்பாதிக்கத்தக்கதெனின், துவேஷிக்கத்தக்கதாய எக்கருமத்தானே பந்தமித்தகையதாம், நேசிக்கத்தக்கதாயவதஞனே மோக்ஷத்தை யடைவாய்மைந்த; இராகமிருக்குமாயின் புண்ணியம்பந்தகமாம், அஃதிலதாயினோ சுகிருத்பூதமாயது மோக்ஷசாதகமேயாம் என்பதுகருத்து. புண்ணியாதிசயத்தானே புராதனபாவம் நாசமாயின், சமதமாதியமிருதத்தானே திருப்தியடைந்தவர்கட்கு, மூவகைத் தாபசாந்தியுண்டாம், சாதுக்களுடைய சற்கரும சம்வேகமானது பழையவினையெவற்றையும் ஒழிக்கும், மழைக்கூட்டமானது பூதங்களின் தாவாநலத்தைத் தெளித்தகற்றுவதேபோலும் புண்ணியசம்பாதனத்தின் பின் வைராக்கியதாட்டியம் செய்யத்தக்கதை யுபதேசித்தல், அன்பனே கருமங்களைச்சந்யசித்துச் சிரவஞதியுபாயங்களிஞலே பிரஹ்மத்தின்கண் ஞசக்தசித்தஞகுதி, சமுசாரசக்கிர ஆவர்த்தப்பிரமத்தை யடைந்திடாயேலாயின் சாந்தியையேயடைவாய்; எத்துணைவெளிக்கிரகமாய் பிரஹ்மத்தின்கண் ஞசக்தியிலதாமோ அத்துணையும் இவ்விகற்பத்தெழுந்த இவையாவு மிலங்கிக்கொண்டே யிருக்கும், ஜலங்கொந்தளிப்பையடையில் அப்திபிரதிகூலமாகிக் கரையைப்பொருதி விக்ஷிப்தமாம், நிச்சலஞ்சலமேல், கேவலம் நீரேயிருப்பதுபோலும் இவ்விவேக திருஷ்டியைமூடும் சோகமானது உன்ஞலேன் பற்றப்படவேண்டும், இவ்வண்ணம் சோகாந்தனமுன்னை விவேகத்திருஷ்டி திறக்கும்வரை, பிராஞ்ஞையுஷ்டியொன்றே நிர்வாகஞ்செய்குக; அந்த யுஷ்டியேயங்குரமாம், சுபஉற்சாகபங்கஞ்செய்யும் மகிழ்ச்சி வாட்டத்தரங்கங்களிஞலே திருணங்கட்கொப்பாக எவை இழுக்கப்பெறுமோ, அவையொருபோதும் பெரியவற்றின் கணக்குகளில் எண்ணப்பெருவாம்; சிற்றுயிர்கள் மகான்மாக்களுள் ஒன்ருக இன்ருமென்பது கருத்து. இவ்வுலகத்துள்ள ஜீவக்கூட்டம் இரவும் பகலும் ஹர்ஷவிஷாதாதி தசாவடிவ ஊஞ்சல் ஏற்றப்பெற்றதாய் அறுவகைப் பேதங்களாம் ஆறு இருது பேதங்களாம் காமாதியரிஷட்வர்க்க பேதங்களாம் அறுவகையூஞ்சல் யந்தாங்களிஞலே காலத்துக்குத்தக்கபடியே கிரீடிக்கப்பெறும்; மூலம் அகர்மகக்கிரீடாதாவினின்றும் ஹேதுமது ணிச்பரமாகவேகதிபுத்தி...1-4,52, என்பதாதியானே கருத்

தாவிற்குக் கருமத்தன்மையுளதாகவே கருமத்தில்லகாரம் என்றுணர்க. அன்பனே யேன்
கேதமுறுகின்ருய், கிரீடாகௌதுக கற்பிதங்களாய பதார்த்த சையோக வியோகங்களில்
துயருறல்ஏருத்தமாகாதாம். காலமேயாய குதூஹலீ=கிரீடாகௌதுகீ=விளையாடுந்தற்பர
முடையது, இவ்விசுவத்தையுண்டாக்கும் ஒழிக்கும் விரைவில்மீண்டுமுண்டாக்கும் கெடுக்
கும். தன்சரீராதிக்குச் சர்வப்பிராணி சரீராதிபோலும், காலாசனத்தன்மை யுண்மையின்
யாது எதனது அன்னமோ அதனுலது அவசியம் உண்ணத்தக்கதேயாம் எனத்துணிந்து
அதன்கண் அகந்தாதி யபிமானத்தியாகமாயின் சோகஅடைவின்ரும், ஒன்றும் விசேடதரி
சனமிலதாம், ஒன்றும் அதன் விடயமிலதாம் விசேடதருமமாகாதாம் எதுவும், தருமியும்
பிரசித்தமின்ரும்; பக்ஷணகருமபூதமாய ஜந்துக்களின்மத்தியில், காலவடிவசர்ப்பத்தினது
பக்ஷணமாகாதது எதுதானுளது, வலிதில் எதிர்க்கப்பெற்று எதுவுமே அதனுல் நசிக்கு
மென்றபடி. யாவர்கள்தாம் தேவக்குழுக்கள் உளவோ அவர்களும் துஷ்டகால கோசரங்க
ளாய அன்னபூதங்களேயாம், என்ருல், நிமிடத்தில் ஒழியும் வாழ்க்கையையுடையமர்த்திய
பிண்டங்களுக்குள் என்னகதைதானிருக்கின்றது. மேலும் சாக்ஷியாயிருக்கும் உனக்குச்சம்
சார நர்த்தன கௌதுகதரிசனமே பொருத்தமாம் சோகமோகாதி விகாரங்களினுலே, சுயம்
நர்த்தனஞ்செய்தல் கூடாதாம்; சுயம் ஆடுகின்ருயென் பிரீதனுய், விபத்துகளாம் தனசித்
தாதி நாசங்களில் விவேகதரிசன அசமர்த்த ரோதனுதிவிகிருத, சக்ஷுராதியிந்திரிய முடைய
வனுய், கணம் நிச்சலமாயிருந்து சமுசாரநாடகத்தைக்காண்குதி. இந்த அநேக தரங்க ஜகத்
தாம் கனபங்குரத்தின்றரிசனத்தால் ஹே விவேகியாகிய பரத்துவாஜனே ஒருசிறிதும் துய
ரப்படவேண்டாம். அமங்களயோக்கிய சோகத்தைவிடுவாய், மங்களங்களை விசேஷமாகச்
சிந்திப்பாயாக, சிதானந்தகனமாய்ச் சொச்சமாயுள்ள ஆன்மாவை விசேஷமாகச் சிந்திப்பா
யாக; அந்தமங்களங்கள் எவைகள் எனின், தேவத்துவிஜகுரு சிரத்தாபாரத்தினுலே வளர்ந்த
சித்தத்தையுடையவர்க்கும், சத்தாகமப்பிரமாணர்கட்கும், ஸ்ரீமகாதேவாது திருவருளான
துண்டாம், தேவத்துவிஜாதி சிரத்தைமுதலியவை பரமேசுர அனுக்கிரகசாதனமாதலின் மங்
களங்களாம், பரமேசுர அனுக்கிரகமோ நேரே ஞானசாதனமாதலின் பரமமங்களமென்பது
கருத்தாம் அவ்வாறேகூறவும் பெற்றுளது:—ஈசன தருளினுலே யின்னுயிர் தமக்கத் தொய்த,
வாசனை யுண்டாமீண்டும் பயத்தினை வாட்டிக்காக்கும், ஏசற விஃதுண்டாமே விருவருக் கலது
மூவர்க், காசற வுண்டாம்பண்டை யருந்தவ மதனினுனே. இப்போது ஸ்ரீபாரத்துவாஜர், சர்வ
சாதனரகசியம் என்னுற்பிண்டப்படுத்தி யறியப்பெற்றது திருசியப்பிரபஞ்சப் பிரவிலாபன
வுபாயரகசியமும், பரமேசுர அனுக்கிரகசாதன ரகசியமும்; ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானுடைய விஸ்
தார வுபதேசங்களில், சிதறியதாக ஆண்டாண்டு கூறப்பெற்றது பிண்டீகரித்து அறியப்பெற
வில்லையெனக் கண்டோக்தியினுலும் அருத்தத்தினுலும் தரிசிப்பித்துக்கொண்டு அதனையறி
யும் வேட்கையுடையவராய் வினுதல்:—ஹே தேசிகோத்தமரே! தங்களுடைய பிராசாதத்தி
னுலே இவையாவுமே யெஞ்சாமலறியப்பெற்றனவாம், வைராக்கியத்தினும் மேலானபந்து
வைக்காணவே காணேம், சமுசாரத்தினும்மேலான பகையையுங்காணவே காணேம், ஸ்ரீ
வசிஷ்டபகவானுலுபதேசிக்கப்பெற்ற ஞானசாரத்தை, அநேகவாக்கிய வடிவமாக எஞ்சா
மல் கிரந்தத்தாற் கூறப்பெற்றதை இரகசியத்தை ஒருபதவடிவத்தானே பிண்டீகிருதத்தை
மேலுக்கு மேலானதை மகாதாற்பரியத்தோடுகூடியதை இப்போது சிரவணிக்க இச்சிக்கின்
றேன் இம்மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட மகாஞானத்தை ஹே பாரத்துவாஜனே நீ கேட்
பாயாக, எதனது சிரவணமாத்திரத்தானே பவாப்தியின்கண்ணே மறுபடி மூழ்கமாட்

டாயோ பிரவிலாபன உபாயமாகிய அபவாதத்தைக்கூற அத்தியாரோபத்தானே ஏகமேயநேக
வகையாயிருந்ததைவத்தை மங்களப்பொருட்டு நமஸ்கரித்தல்: ஒன்றேயாயிருந்தபோதினும்
யாதுசிருஷ்டிதிதி சங்காரபேதங்களினுலே அநேகவிதமாயிருக்குமோ அந்தச் சச்சிதானந்த
மூர்த்தியின்பொருட்டு நமஸ்காரம். வினுவின் கருத்திற்குத்தக்கபடியாய விடையைக்கூறப்
பதிஞ்ஞைசெய்தல், பிரபஞ்ச விலயம்செய்தவழி எங்ஙனந்தத்துவம் ஒளிராநிற்குமோ அங்
ஙனமாய வுபாயத்தைச்சுருக்கமாக மாண்டூக்கியவுபநிடதாதி சுருதிகூறிய முறைமையானே
உனக்கினிது கூறுவேம்கேட்குதி சிதறக்கூறப்பெற்றது. சூக்குமமதிகளினுலே சுயமாகவே
பூர்வாபரவிசாரத்தினுலே நிண்ணயித்துணர்தற்குக் கூடியதாம், உனது சுபுத்தியிலுடைய
தாயவதனை வெளிப்படுத்தினுய் முன்னிப்போது எங்ஙனமிழந்தாய் எனக் கூறப்பெறுவதன்
கவர்ச்சியின் உறுதிப்பொருட்டு இகழ்தல் :—பூர்வாபர விசாரயோக்கியமாய வுனது
ஸ்மிருதி எங்ஙனம்நஷ்டமாயது, அதனுனேயேயாவும் சுயம்காராமலகம்போல வறியப்பெறும்,
தானேயாய்ந்து சித்தமாந்தன்னுனே அஃதடையப்பெறும், எதனுலேமீளவும் சோகமானது
அடையப்பெறமாட்டாதோ, சற்சங்க சற்சாஸ்திரத்தோடுகூடி உண்டாம் விவேகத்தினுலே
மீளவும் வைராக்கியத்தோடுகூடிய புருடனுலே யிது பகுத்துணர்தக்கதாம்.

இப்போது பிரவிலாபனயுக்தி, ஸ்ரீ பரத்துவாஜ கிருதார்த்தத்தன்மை, ஞானிகர்த்தவ்வி
யம், ஸ்ரீ இராகவரது எழுச்சிக்கிரமங்கள்கூறப்பெறும். ஆண்டு அங்கசகிதசாக்ஷாத்காராந்தமாய
பிரபஞ்சப் பிரவிலாபனப்பிரகாரத்தை "சாந்தனுய்த்தாந்தனுய் உபாதனுகி, போந்ததிதிக்ஷு
சிரத்தைபொருந்தினேன், சாந்த சமாகிதனுகியேதன்னை, யாந்தனிற்றுனே யருமையாய்க்
காண்பன்" என்னும் சுருதிதாற்பரிய வருணனவாயிலாகவே கூறத்தொடங்கல்: சாந்தனுய்த்
தாந்தனுய் உபாதனுகி, காமியகருமங்களைவிட்டவனுய், விஷயேந்திரிய சம்பந்தசுகத்தைவிட்
டவனுகி, சிரத்தையுடையவனுகி, விட்டதென்றது உபரதபதத்தை விஷயவிபாகத்தானே
வியாக்கியானித்ததாம்; ஆண்டுச்சமாகித பதார்த்தத்தன்மையானே ஆசனுதி யஷ்டாங்க
யோகத்தை வருணித்துக்கொண்டு, திதிக்ஷுபதத்தைப் பொருளால்விரித்தல்: மிருதுவாச
னத்தில் வீற்றிருப்பவனுய், சித்த இந்திரியவினையைவென்றவனுய், மனமடங்கித் தெளியும்
பரியந்தம் ஓமென்றுச்சாரணஞ்செய்க; தீர்க்கமாகச்செபிக்குக, புசுண்ட உபாக்கியானத்தே
புசுன்றரீதியாகப் பூலுததமமாயேனும் புகலுக. அதன்பின்னந்தக்கரண சுத்தியின்பொருட்
டுப் பிராணுயாமம்செய்க, பின்னிந்திரியங்களை விடயங்களினின்றும் பையப்பையமீட்குக;
பின்றேக இந்திரியமனபுத்தி க்ஷேத்திரஞ்ஞர்கட்கும், எதனினின்றும் சம்பவமாமோ அதனை
யுணர்ந்து அவற்றினிடத்தில் விலாபனம்செய்க, எதனினின்றும் எதனினின்றும் எதெதற்குச்
சன்மமாமோ அததனையறிந்து சுருதியாதியினுலேநினைந்து அவ்வப்பூதங்களிலும் தேவதைக
ளிடத்தும், விலாபனஞ்செய்க=வாசாரம்பண்சுருதிகூறியமுறையானே அவ்வதனினும் அய
லாகவில்லையென்று, எண்ணுக. இவ்வண்ணம் ஆத்தியாத்மிக தேகேந்திரியாதிபாவத்தை
விடுத்து அவற்றின் காரணபூததேவதா சமஷ்டியான்மவகாரார்த்த விராட்டேயானுகின்றேன்
என்னும்பாவனையினுலே முதலில், விராஜியாகி, அதன்பின்னர் அதன்காரண உகாரார்த்த
சூக்கும பூதலிங்கசமஷ்டிவடிவ ஹிரணியகருப்பத்தில் விராட்டை யொடுக்கிக்கொண்டிருந்து
அதன்பின்பு, அதன்காரணமாய திரிகுணமாயோபகித மகாரார்த்த அவ்யாகிருதத்தில் இருந்த
தன்பின் சர்வ ஜகன்மூலகாரணத்தன்மையுபலக்ஷித அவ்யாகிருதசகித சர்வஜகத்ததிஷ்டான
அர்த்தமாத்திரையினுலே குறிப்பிக்கப்பெற்ற சுத்தப்பிரஹ்மத்தின்கண் அவ்யாகிருதத்தையும்

இலயப்படுத்தி நிலைபெற்றிருப்பாயாக. தேகேந்திரியாதிகளுள் எதற்கு எதனினின்றும் சம்
பவமாமோ அதன்கண்ணதன் பிரவிலாபனம் யாதோதப்பெற்றதோ அதனைச்சிறப்பித்து
மீளவும் விவரணம்செய்தல்: மாம்சாதிபார்த்திவபாகத்தைப் பிருதிவியின்கண் மிகலயம்
செய்க, இரக்தாதி யப்சம்பந்தமுற்றவற்றை அப்புகளிலும், தேஜசு சம்பந்தமுற்றவற்றைத்
தேஜசிலும், விலயம்செய்க, அதன்மாத்திரத்தன்மைச் சிந்தனத்தானே விலாபனஞ்செய்க.
வாயுசம்பந்தமானவற்றை மகாவாயுவின்கண்ணும் சரீரசம்பந்த ஆகாசத்தை நபசின்கண்ணும்
விலயம்செய்க, இவ்வண்ணம் கிராணுதியிந்திரியங்களையும், தங்கள் ஆரம்பகங்களாய தேவ
தோபாதி பூதசூக்குமப்பிருதி வியாதிகளில், பிரவிலாபனஞ்செய்து, திக்குச்செவிப்புலனுகிச்
செவியுட்புகுந்தது, என்பதாதி சுருதியினுலே கருத்தாவாகிய ஜீவனுக்குச்சப்தாதி போகப்
பிரசித்தியின்பொருட்டு, கர்ணுதிகோளக அனுப்பிரவேசத்தால், சுரோத்திராதிலக்ஷண இந்
திரியபாவமாக அடைவுற்ற திக்காதி தேவதையைமுறைப்படியே தேவ்தைகளிலேயே விலா
பனஞ்செய்க, என்பதாம். அம்முறையையேகாட்டல்:—தன்னுடைய சுரோத்திரத்தைத்
திக்குகளில் இலயப்படுத்தி, துவக்கைவித்யுத்தில் இலயம்செய்க, சக்ஷுவையாதித்திய பிம்பத்
தில் நாவை வருணதேவதையில் விலயம்செய்க, பிராணனைவாயுவில், வாக்கையக்கி
னியில், பாணியை யிந்திரனில் இலயஞ்செய்க, தன்னுடைய பாதங்களை விஷ்ணுவினிடத்
திலும், பாயுவைமித்திரனிடத்திலும் அவ்வாறேயுபஸ்தத்தைக் கசியபரிடத்திலும் மனதைச்
சந்திரனிடத்திலும் விலயம்செய்க. புத்தியைப் பிரஹ்மாவாகிய சதுர்முகனிடத்தில் விலயம்
செய்க, புத்திக்கிரகணம் உபலக்ஷணமாம்; இவ்வண்ணம் மனோகங்காரசித்தங்களையும் சந்திர
ருத்திர அச்யுதர்களிடத்தில் விலயம்செய்கவென வுபசங்கரித்தல்: இவை காரணதேவதை
களாம். அக்கினிவாக்காகி முகத்துட்புகுந்தது, என்பதாதி சுருதிவாக்கியப் பிரமாணத்தை
யனுசரித்து தேவதையே இந்திரியம் என்பதாகவிருந்தது, இந்திரியங்கள் என்பன வேறுவத்
துக்களாக இராவாம், எனத்தத்துவ உபதேசத்தால், பிரவிலாபனப்பொருட்டு எம்மால் தெரி
விக்கப்பெற்றனவாமன்றிச் சுயமாகச் சுவ கபோலகற்பனையால் இப்பொருள்கள் வெளிப்
படுத்தப்பெற்றனவல்லவாம். இவ்வண்ணம் தேகேந்திரியாதிப்பிரவிலாபன சங்கிரகசுலோ
கத்தை விவரித்து, விராட்டாக முதலிலிருந்து என்னுமிதனைத் தெளிவித்தல்: இவ்வண்ணந்
தனதுதேகத்தை இலயம்செய்து விராட்டாயிருக்கின்றேன் என்றுசிந்திக்குக; அவ்யாகிருதத்
தில் இருப்பவனுய்ப் பின்னென்னுமிதனது விவரணப்பிரசங்கத்தானே மாயாசபல சர்வஜகத்த
பின்ன நிமித்தோபாதானப் பிரஹ்மத்திற்குப் பிரஹ்மவித்யார்த்திகளினுலே, மூன்னுபாசியத்
தன்மையானே கூறப்பெற்ற, பிரஹ்மாண்ட வடிவவிராட்டின் இருதயதாமரையில் எப்போது
மிருக்கும், பிரஹ்மவித்தையோடுகூடிய அர்த்தசரீரமூர்த்தியைக் காட்டிக்கொண்டு அதுவே
சருவப்பிராணிகட்கும் தாய்தந்தைவடிவத்தானே காரணமாம், பிரஹ்மாண்டத்தினுள்ளே
யிராநின்ற எவ்விவ்வர்த்த நாரீசுரப்பிரபு இருக்கின்றுரோ, அவ்விவரே சர்வப்பிராணிகளின்
ஆதாரர் ஆவர் காரணமென்றுங்கூறப்பெறும். அவ்விவர், பிதுருத்தன்மையானேதாம் சிருட்
டித்ததேவமனுஷ்யாதி ஜகத்தின்விருத்தியில்—அன்னபாஞுதி ஜீவனோபாயத்தில், விவத்தித
ராய். ஹவிவிருஷ்டியாதியால், சருவ போஷகசிரௌதஸ்மார்த்தயஞ்ஞ சிருஷ்டிரூபமாகப்
பிரஹ்மாண்டத்தினுள்ளேதிதமாவர்; பிரசங்கத்தானேவந்ததைக் கூறிக்கூறிவந்த பிரவிலாப
னத்தைக் கூறும்பொருட்டுப் பிரஹ்மாண்ட ஆவரணங்களைக்கூறல், அண்டத்தின்வெளியே
யிருமடங்கு பிருதிவியாம், பிருதிவியினு மிருமடங்குஜலமாம், பதின்மடங்குத்தரங்களாய
இவ்வாவரணங்களினுனே அண்டம் வியாபிக்கப்பெற்றுள்ளது, எனப்புராணங்களில் தச

^தேவருணவு. ०மின்னல் Tரக்ஷக உ ஹஸ்.

குண உத்தரத்தன்மை கேட்கப்பெறுகின்றது என்றாலும், இருமடங்கேயெங்கும் சுற்றியிருப்
பதில், பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷிணத்தில், இருபத்தைந்து குரோசம்போலும் ஒருமடங்கிற்கு
ஐம்மடங்காக இருமடங்கிற்குப் பதின்மடங்கு ஆமென்னும் அபிப்பிராயத்தானே அதனை
புணர்ந்துகொள்க. அல்லது, அது அபஞ்சீகிருதபூதாவரண அபிப்பிராயமாம் இதுவோ
பஞ்சீகிருத அபிப்பிராயம் என அவிரோதமாம். ஒவ்வொன்றினின்றும் உத்தரோத்தரம்
முறையே, ஜலத்தினின்றும் இருமடங்குதேஜசாம், தேஜசினின்றும் இருமடங்குகாற்றும்,
காற்றினின்று மிருமடங்காகாயமாம்; வியஸ்தமாய அபஞ்சீகிருதத்தாலும் சமஸ்தமாய பஞ்சீ
கிருதத்தாலும் வியாபிக்கப்பெற்றதாய்ச் சகத்தானது கட்டுப்பட்டுளது, அதனுனே ஆந்தா
ஆந்தரத்தைப்பாகியத்திற் பிரவிலாபனஞ்செய்க, க்ஷிதியைநீர்களிற் செலுத்தி, நீரையநலத்தில்
விலயம்செய்க, அக்கினியைவாயுவிற் பிரவிலாபனம்செய்து, வாயுவையும் ஆகாயத்தில், வில
யம்செய்க; எல்லாத்தூலப்பிரபஞ்ச உற்பத்திகாரணமாய மகத்தாகாசமென்னும் இரணிய
கருப்பாகாயத்தில், ஆகாயத்தையும் ஒடுக்கிக்கணநேரம் அதன்கண்ணிருந்து யோகியானவன்
லிங்கமாத்திர சரீரத்தைத்தாங்கினேனுகி இருப்பன் அந்தலிங்கசரீரமென்பது யாதுகொலா
மாலோவெனின், வாசனைபூத சூக்குமங்களும் அவித்தைகளும் அவ்வாறேபத்துஇந்திரிய
மனோபுத்திகளும் ஆகிய இவை ஒருங்குகூடி இலிங்கசரீரமாம் என்று பெரியோர்கூறுவர்
இவ்வண்ணம் தூலோபாதிப் பிரவிலாபத்தானே, பாதிபோலடைவுற்றவனுய், பிரஹ்மாண்
டான்மத்தன்மை யபிமானத்தியாகத்தால் அதனினும் பகிர்ப்பூதனுய், ஆண்டுச்சூக்கும பூதான்
மகலிங்க சமஷ்டிதேகத்தில் அகம் ஆன்மா அதிஷ்டாதா இரணிய கருப்பனேயாகியுள்ளேன்
என்று இனிது சிந்திக்கவேண்டும். சதுர்முகன் பதுமசம்பவதேகம் உலகத்தில் இரணிய
கருப்பன் எனப்பிரசித்தமாம், இந்தப்பூத சூக்குமசமஷ்டியாத்மாவோ சதுர்முகன் அல்லன்
என எங்ஙனம் இரணியகருப்பனுவன், எனின் பூதசூக்குமத்தில் அபிமானித்தன்மையானே
விவத்திதமாய இதுவே பிரஹ்மாண்டப் பிரவிலாபனத்தினும் முன்னர்ப்பிரஹ்மாண்ட ஐசு
வரிய போகப்பொருட்டுப் பதுமோற்பவதேகத்தைக் கற்பித்துச் சதுர்முகனுகியதென்பதாம்.
இத்தகைய இரணியகருப்பான்ம பாவனையின்பின்னர் யாதுசெய்யத்தக்கதோ அதனையியம்
பல்: இலிங்கத்தை யபஞ்சீகிருத பூதங்களினின்றும் சூக்கும, உபாதியாகாரத்தானே அவ்யா
கிருத மாயாம்சத்திலும் உபகிதசிதாகாரத்தானே அவ்யக்தத்திலும் மதிமான் விலயம்செய்து
கொள்க. ஜடாம்சத்திற்குஜடத்திலும் சிதாபாச அம்சத்திற்குச்சித்திலும், பிரவிலாபனமெனக்
குறிப்பிக்கும்பொருட்டு இருவகையாகப் பிரித்தியம்பியதாம். அல்லது வியாகாரண,பலம். அபி
வியக்தியென கிரியாபலரூபப்பிரவிருத்தி நிமித்தபேதகற்பனையினுலே ஓரிடத்திலேயே அறி
விப்புவேற்றுமையாம், நாமரூபத்தைவிட்ட ஜகத்தானது எதன்கண்ணிருக்குமோ அதனைச்
சாங்கியர் பிரகிருதியென்றும் வேதாந்திகள் மாயையென்றும், பிறரோ அணுக்கள் என்றும்
கூறுவர். தருக்கவிப்ராந்த சித்தர்களாகிய பௌத்தர் சூம்விருதிரூப. அவித்தையென்பர், அந்த
அவ்யாகிருதத்தில், பிரளயகாலத்தில், எல்லாப்பதார்த்தங்களும் இலயமாகிய ஆருவது பாவ
விகாரத்தையடைந்து, அநபிவ்யத்தரூபிகளாக அதன்சத்தையினுலேயே யிருக்கும்; எங்ஙன
மிருக்குமென்றால், பரஸ்பரசம்சர்க்க சூனியங்களாகவும். சிற்போக்கியத்தன்மை இலக்கண
சூவாது. அற்றனவாகவுமிருக்கும், எதனுல் எனின் பிரளயாநந்தரம் சர்க்ககாலத்தில், பிரகிருதி
பூதமாய அவ்யாகிருதத்தினின்றுமே மீண்டும் சம்பவிக்கும் ஆகாசாதிக்கிரமமாகச் சிருஷ்டி
கூறப்பெற்றதாம், சிருஷ்டிவிபரீதக்கிரமமாகப் பிரளயம் கூறப்பெற்றதாம், பாமகாரணத்திற்
பின்னிருக்கவேண்டுமென்று கூறியதைவிவரித்தல்: ஆகவினஸ்தானத் திரயத்தை—விராட்
அ=ஸட்டு.

ப இனிமை Tமறைப்புவடிவ. உ பிருதிவி. ∆ வுபதேசமாகச்செய் தல், பயன்.

டிரணியகருப்ப அவ்யாகிருதப் பெயரியதாய், ஸ்தூல சூக்குமகாரணரூபமதாய், சமஷ்டிஜாக்கிரத்தாதி யவஸ்தாத்திரயத்தை, உட்பிரஞ்ஞையுமன்று வெளிப்பிரஞ்ஞையுமன்று உபயப்பிரஞ்ஞையுமன்று, பிரஞ்ஞையுமன்று அப்பிரஞ்ஞையுமன்று, பிரஞ்ஞானகனமுமன்று, எனச் சுருதிகாட்டிய திசையில், விடுத்துஅதன் அதிஷ்டானமாய பரிசிஷ்டசின்மாத்திர ஏகரசத்தை அவ்யயமாய துரியபதத்தைத் தியானம்செய்க, "திருசியமற்றதாய் விவகரிக்கமுடியாததாய் கிரகிக்கமுடியாததாய், இலக்கணமற்றதாய்ச் சிந்திக்கமுடியாததாய், இன்னபடியென்று கூறமுடியாததாய், ஏகாத்மப்பிரத்தியயசாரமாய், பிரபஞ்ச உபசமமாய்ச் சிவமாய்ச்சாந்தமாய் அத்வைதமாய்ச் சதுர்த்தமாய் உள்ளதைத் தியானம்செய்கின்றனர்" என்றுஞ் சுருதியினுற் காட்டப்பெற்றதது, அதனது அடைவின்பொருட்டு நேரேகிடைக்கும் பரியந்தம், தியானம் செய்க தியானத்தினுலே பிரகாசிக்கப்பெற்ற சரமசாக்ஷாத்கார விருத்தியினுலே தியான கருத்தாகாரணரூப இலிங்கத்தையும் மூலாஞ்ஞானபாதத்தால் விலயம்செய்து குடமுடைந்தபோது குடாகாசம்மகாகாசம்போல மேலானநிரதிசயானந்தப் பிரஹ்மத்தையடைக, அதுவே இதற்கு லிங்கக்கட்டின் விடுபாட்டானே கிருதார்த்தத்தன்மையாம், உட்பிரஞ்ஞையுமின்று என்பதாதி சுருதியின்கண் லிங்கபாதம் காணப்பெறவில்லையாதலின் யாங்ஙனம் அதன் நிவிருத்தியாங்கொல்லெனின் ஸ்தானத்திரய பாதமாம்போது லிங்கபாதம் அருத்தசித்தமாம். ஸ்தூலசூக்ஷுமபூத இந்திரியாதிகளிலேயே இலிங்கத்திற்கு நிலைபேறுண்மையின், என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம், இலிங்கம் அவ்யாகிருதத்தில் இருக்கும்போது பூதஇந்திரிய மனே புத்தி வாசனைக் கருமவாயுக்களும் அஞ்ஞானமும் பிரதிஷ்டையாம், அஞ்ஞானம் எங்ஙனம் பிரதிஷ்டையென்பதற்கு விடையாமிது; சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அஞ்ஞான ஆவாணத்தானே அவ்வியாகிருதம் இருக்கும்போதுதான், சூக்குமபூத வாயிலாயிலிங்கமுண்டாம், அஞ்ஞானமில்லாமல் இன்றுமென அதுவே லிங்கத்தின்மூலப்பிரதிஷ்டையாம், ஆகவே அது நீங்கிய வழி லிங்கக்கட்டின் பங்கசித்தியாமென்பது கருத்து. இவ்வண்ணம் ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுல், பிரணவார்த்தப் பிரபஞ்சன. உபாயத்தானே நன்குபோதிக்கப்பெற்றவா யினிதுணர்ந்து கொண்ட ஸ்ரீபாரத்துவாஜர் தமதநுபவத்தைக் குரு அநுபவசம்வாதத்தால், சோதிக்கும் பொருட்டு வெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூறல்: ஹே தேவதேவரே! இப்போது இலிங்கக்கட்டினின்றும் எல்லாவகையாலும் முத்தனுயினேன், ஆதலால், சைதன்ய ஆனந்தசாகரத்தில், சிதம்சத்தன்மையால், பிரவேசிக்கப்பெற்றேன், சர்வஉபாதிவர்ஜிதனுன யான் அபேதத்தால், பரமாத்மாவாயினேன்; கூடஸ்தமாய், கேவலமாய் வியாபியாயிருக்குஞ் சித்தேயான் சிற்சத்திமான்யானல்லன், எத்தகைய வபேதத்தாற் பரமாத்மாவாயினுயெனின், கடபங்கமாயின் கடாகாசகலசாகாசங்கட்கேபோலும் என்பதாம். ஒருகடத்திற்கே கடகலசநாமபேதகற்பனையாம் அதனுபகித ஆகாசத்திலும் கடாகாசம் கலசாகாசம் என அறிவிப்புப் பேதகற்பனையாம், அதுபோலவே ஒரு அஞ்ஞானத்திற்கே ஜகந்நாம பேதற்பனையாம் அதனுபகித என்பாலும் ஜீவன் ஈசுரன்தேவன் நான்குஞ்சாம் என்பதாதி அறிவிப்புப்பேதகற்பனையும் இருக்கும். ஆண்டு ஒருகடபங்கத்தால் உபயநிவிருத்தியால் சுத்தாகாசலக்ஷண ஐக்கியமாவதேபோல ஓரஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியால் சருவநாமாதி பேதநிவிருத்தியால், சித்தைக்கிய சாம்ராஜ்ஜியமாம். இவ்வண்ணம் ஒருமையைக்கருதி அந்தப்பிரஹ்ம பூதமாமென்னை "யாண்டு பிறிதொன்றினைக்கண்டிலன் பிறிதொன்றினைக்கேட்டிலன்பிறிதொன்றினையுணர்ந்திலன் அதுபூமாவாம், யாண்டுதானிவனுக்குச் சர்வம் ஆன்மாவேயாயதோ ஆண்டெதனுலே யெதனைப் பார்ப்பன்; ஏகாத்மப்பிரத்யயசாரம் சிவம்சாந்தம் அத்வைதம் நான்காவதாம் என்றெண்ணு

கின்றனர். ஈண்டற்பமும் நானுவில்லை; என்றற்றொடக்கத்தனவாய வெகுசுருதிகள் இவ்வண்ணமே அவ்வாவக்கியத்தை யாதரவுடன் கூறுநிற்கும் இங்ஙனம் ஜலத்தில் ஜலம் க்ஷீரத்தில் க்ஷீரம் கிருதத்தில் கிருதம்பெய்தது அவிசேஷமாக ஆவதேபோல, ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் கண்ணும்" என்பதாதி சுருதிகளினுலே இத்தகைய ஐக்கியமே காட்டப்பெற்றதாம் என்னுங் கருத்தாலுதாகரித்தல்: அக்கினியக்கினியின்கண்ணே போடப்படின் ஐக்கியம் அடைவதேபோல அப்பெயரியதாய் அதன் மயமாயாகிக்கவரப்பெறும் விசேடமாகக் கவரப்பெறுதாம், இவ்வண்ணம் அசேதனப்பிரபஞ்சத்திற்கும் சித்தில் விலாபனத்தால் அப்பாவ ஆபத்தியில் திருஷ்டாந்தமிதுவாம்:

சைதன்யத்தில் வில லவணாகாத்திற்போடப்பட்ட திருணங்கள் லவணமாவதேபோலச் யம்செய்த அசேதனஜகத்தானது சேதனமேயாய்விடும் சமுத்திரத்தில் இலவணக்கிரந்தியானது சைந்தவமாவதேபோலும், நாமரூபங்களினின்றும் விநிர்முக்தமாய்ச் சைந்தவமானது கடலிற் புகுந்தவுடனே கடலேயாவதுபோலும், நீரிற்பெய்த நீரேபோலும் பாலிற்பெய்த பாலேபோலும் நெய்யிற்பெய்த நெய்யேபோலும் உணரலாம் உபாதிநாசமாகவே உபகித ஜீவவிநாசசங்கையும் எனக்குச்சென்றது கூறியவை யுவிநஷ்டமேயாம் சிறப்பாகக்கவர்வன வாகாவாம், சிதேகாசசற்பிரஹ்மத்தின்கண்ணே சருவபாவத்தாற் புகுந்தயானும் அவ்வாறே யாவேன் நித்தியாநந்தமாய்ச் சருவத்தையுமுணர்ந்த பரமகாரணமாய பரம்பொருளில் அடைந்த யானும் அதுவேயாயினேன் நிஷ்களம் நிஷ்கிரியம் சாந்தம் நிரவத்தியம் நிரஞ்சனம் என்பதாதி சுருதியினுலும் தமதனுபவத்தைச் சம்வாதித்தல்: நித்தியமாயும் எங்குமிருப்பதாயும் சாந்தமாயும் குற்றமற்றதாயும் மையற்றதாயும் கலையற்றதாயும் வினையற்றதாயும் சுத்தமாயும் பரம்பரமாயும் உள்ள அந்தப்பிரஹ்மமேயான்; தள்ளக்கொள்ளக் கூடாததாயும் உண்மையுருவமாயும் இந்திரியமற்றதாயும் உள்ள சிவமே யான்; கேவலம் சத்தியசங்கற்பம் — சங்கற்பமாத்திரத்தானே அசத்தாயஜகத்திற்கும் சத்தைச்சம்பாதன சமர்த்தசத்ரூபம், சுத்தம் ஆகிய பரப்பிரஹ்மமேயான்; புண்ணியபாவம் விடுபட்டதாய் ஜகத்திற்குப் பரமகாரணமதாய் ஜகத்திற்குமேலானதாய் அத்வீதியமாய்ப் பரம்ஜோதியாய் ஆனந்தமாய் அவ்யயமாயுள்ள பிரஹ்மமேயான்; இவ்வண்ணமாதிகுணங்களோடு கூடியதாய் சத்துவாதிமாயாகுணங்களற்றதாய், உள்ள பிரஹ்மத்தையே யானெனத் தியானம்செய்யவேண்டும், அப்யாசகாலத்திலும் தங்களால் இதனது தியானமே அடியேன்பொருட்டுபதேசித்தருளப் பெற்றதாம், சிரவண குரு பணிவிடையாதிபரனுகித் தனது வருணசிரம தருமநிஷ்டனுமாகிச் சகலத்திலும் நிறைந்த பிரஹ்மத்தையே எப்போதும் தியானம்செய்தல்வேண்டும், இங்ஙனம் பயிலும் அதிகாரிக்கு ஆண்டேமனமானது அஸ்தத்தையடையும், மனமானது அஸ்தமாகவே அவனுக்கு ஆன்மாவானது சுயமாகவே விளங்காநிற்கும், ஆன்மாவானது பிரகாசமாகவே சகலதுக்கங்களும் நீங்கிப்பேராநந்தமுண்டாம். தானுகவே தன்னுலே ஆத்மாவையும் ஆனந்தத்தையும் அடைதலும் அறிதலும் கூடும், கூடுவதெங்ஙனெனின், என்னினும் அன்னியன் எவனுமிலனே சிதானந்தமயப் பிரபுவாகிய பரம்பிரஹ்மமாம் யானேகனேயுளன் இவ்வண்ணம் ஆன்மா வுள்ளேயொளிராநிற்கும், இதுபிரதிபத்தி சப்தார்த்தத்தைக்கூறியதாம் இவ்வண்ணம் ஸ்ரீபாத்துவாஜர் கூறிய அனுபவத்தைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியையடைந்த ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் அவா கூறிய அனுபவஸ்திரபாவப்பொருட்டு "தியாகம் செய்பவனுலேயே அப்பொருள் அறியத்தக்கதாம் பிரத்தியக்குப்பரமபதமானது தியாகித்தவனுடைய வடிவமாகவே விளங்கும்"

என்பதாதி சுருதிசித்த சந்யாசத்தை அவசியம்செய்யத்தக்கதாக வுபதேசித்தல்: அன்பனே கருமங்களைவிடுத்துப் பிரஹ்மத்தியான தற்பரனேயாவாய், சமுசாரசக்கரீவர்த்தப் பிரமத்தை யடையாதிருக்கும் பக்ஷத்தில், மேலானவுபசாந்தியையே யடைவாய், சமுசாரசக்கிரச்சுழல்க ளிற் சுழலவேண்டாம் நீ விசிராந்தி சுகத்தைகிருகத்தனுகவிருந்தே யடைய இச்சிப்பையேல் அடையவேமாட்டாய், ஆகையினுலே கருமங்களைவிட்டொழித்து நிர்விக்ஷேபமாய்ப் பிரஹ் மத்தின்கண்ணே பற்றுடையவனுய் நிட்டனுதி, "பிரஹ்மத்தில் நிலைத்தவன் அமிருதத்தை யடைவன்" என்னும் சுருதியினுலே வேருெருவியாபாரம் ஒன்றுமின்றியே பிரஹ்மத்தின் கண் ஞசக்தியடைந்த சந்யாசிக்கே அவித்யாசகிதப்பிராந்திசாந்தி சம்பவித்தலின் ஸ்ரீபாரத்து வாஜர் கூறல்: ஹேஞானுசாரியரே! தங்களால் அனுக்கிரகிக்கப்பெற்ற சாங்கோபாங்கம் யாவுமே அடியேனுல் நன்கறியப்பெற்றவாம், நன்ருகஞானம் வந்துவிட்டது, புத்தியும் நிர் மலமாய்விட்டது, சமுசாரமானது விலம்பனமாக நீள்போது நிலைபெருதாம், "அவனுக்கவ் வளவேதடை எவ்வளவு விடுபட்டிலனே அதன்பின்னடைந்திடுவன்" என்னும் சுருதியினு னுமாம் ஞானிகட்குக்கருமம் எத்தகையது என இப்போதுணா இச்சிக்கின்றேன், ஞானி யாகிய ஜீவன் முக்தனுக்குக்கருமம் செய்யத்தக்கதா தகாததா என்பது முதல் வினுவாம் கர்த்தவ்யமாம்போது பிரவிருத்தி ரூபமாய நித்தியநைமித்திக காமியகருமம் யாவுமே முன் போன்றே கர்த்தவ்யமா அல்லது காமனைகளினின்றும் நிவிருத்ததன் தன் ஆசிரம உசிதகரும மாத்திரம் செய்யத்தக்கதா, என்பது இரண்டாவதுவினுவாம், பாடக்கிரமத்தினும் அர்த்தக் கிரமம் வலிதாதலின் என்றுமூலத்திலுணர்க.

அன்பனே யெல்லாக்கருமமும் விடுத்துப்பிரஹ்மத்தின் நிலைமையைப் பெரிதுபோற்றிடு வாய் என்று சருவகரும சந்யாசத்தைக்கேட்ட ஸ்ரீ பாரத்துவாஜருடைய இரண்டு வினுக் களுமே பொருத்தமற்றனவாம் எனின் உண்மையே, ஆயினும், சாங்காறும் அக்கினிஹோத் திரம் ஓம்புக, ஈண்டுக்கன்மங்களைச் செய்துகொண்டே நூறுவருடம் வாழ்கவிழைக, என்ப தாதிசுருதிகளினுலே சாங்காறும் செய்யத்தக்கதாகக் கட்டுப்பட்டவர்களாய் "தீக்ஷிதன் தானம் செய்வதுமில்லை ஆகுதிசெய்வதுமில்லை" என்பதாதி வாக்கியங்களினுலே தீக்ஷாகாலத் தில் விட்டவர்கட்கும் தீக்ஷையகலவேமீளவும் பரிக்கிரகமாவதேபோலும்" "விட்டவனு லேயே யஃதறியத்தக்கது விட்டவரடையும் உலகமிதுவென்றே விழைந்தவராயே விட் டொழிப்பாரே" என்பதாதி சுருதிகளினுலே பிரஹ்மஜிஞ்ஞாசா நிமித்தத்தால் தியாகித்தவர் கட்கு ஞானசித்தியால் நிமித்தமொழிந்தவழிமீளவும் பரிக்கிரகம் நியாயசித்தமேயாம் வித்வத் சந்யாசவிதானத்தினுலேமீளவும் அபரிக்கிரகம் என்னற்க; அவனுக்கு முற்பிறப்பில் அனுஷ்டிக் கப்பெற்ற விவிதிஷா சந்யாசவசத்தால், கிருகஸ்தாதி யாசிரமங்களிலேயே தத்துவஞான உத யத்தால், கிருதார்த்தபுருஷ விசேஷர்பொருட்டு அடையப்பெருத சந்யாசாந்தரவிதான பா னுக்கு அடையப்பெற்ற விவிதிஷா சந்யாசபரிபாலன விதானங்கூடாமையின் என்னுங்கருத் தால் வினுக்கள்பொருத்தங்களாம் எனத் தெரியத்தக்கனவாம். இவ்வண்ணம் வினுவப்பெற்ற ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான், உன்னுல் முதலிற்காமிய நிஷித்தகருமங்களினதூஉம், ஞானவிரோதி விக்ஷேபாதி தோஷஹேது பூதகருமங்களினதூஉம், தியாகத்தினுலே ஞானித்தன்மை சாஸ் திராப்யாசத்தால், சம்பாதிக்கத்தக்கதாம், அதன்பின்னவனுக்குக்கருமம் எத்தகையதென நின்வினுவின்பின்னர் நீ சுயமாகவே அறிவாய், அவ்வப்பூமிகைப் பரிபாகக்கிரமத்தால், அவ் வக்கரும உபரமன் அப்போதப்போதே உன்னுலநுபவிக்கக்கூடலின், ஞானிகட்கும் நுகர்

வினை விசித்திரப்பான்மையானே ஏகரூபத்திநிகாணுமையின், அக்கருமங்கள் பிரவிருத்தந் தாமோ. அல்லது நிவிருத்தந்தாமோவென நியமிக்கக்கூடாமையின் என்னுங்கருத்தால்; விடை யிறுத்தல்:—ஆகையினுலே=சருவகரும சந்நியாசசகிதப் பிரஹ்மநிஷ்டைதானே சமுசார மயத்தைநீக்கும் ஞான உபாயமென எம்மால் உபதேசிக்கப்பட்ட அருத்தத்தை யுணர்ந் திருத்தலின், உன்போன்ற முமுக்ஷுக்களால், எக்கருமம்செய்யப்படின் சிரவணுதி விக்கின தோஷமும் சித்தவிக்ஷேபமாலின்யம் வருதலாதிதோஷமும் ஆகாவோ அதுவேசெய்யத் தக்கதாம், காமியகருமத்தையும் நிஷித்தகருமத்தையும் கண்கண்ட விக்ஷேப சாதனகருமத்தை யும் செய்யவேகூடாதாம், விவிதிஷா சந்யாசபரிபாலனமோ, விதியால்விட்டவனுக்கு மீளவும் விதியின்றிப் பரிக்கிரகங்கூடாமையின் "ஆரூடனெவன்ருன் நைஷ்டிகதருமம் அந்தோமீளவும் நழுவிப்போவன், பிராயச்சித்தம் கண்டிலனெதனுற் பின்றூய்தாவன் அவனுன்மகனே என்ப தாதி புராவிருத்தியிற், ரூடங்கேட்கப்பெறுதலின், மீண்டும் பரிக்கிரகம்செய்வதிற் பிர யோஜனமின்மையின் ஆன்ருேராற் பழிக்கப்பெறுதலினுனும் சித்திப்பதாம். ஞானித்தன்மை யுனக்குச்சர்வ மனேகுணத்தியாகத்தினுற் பூர்ணனந்தாத்வய விசுத்த அசங்கசிதேகரசத்வாதி பிரஹ்மகுணப் பிராப்தியுளதாகவேயாம் அயலாற்ருலிலதாம், ஜீவன் மனேகுணங்களைவிடுத் திப் பிரஹ்மகுணங்களோடுகூடும்போது காணக்கூட்டங்களெல்லாம் அத்தியந்தமொடுங்கிச் சர்வகமாய பிரபுவேயாவன். தேகாதி நான்குகோசங்களினும்பரம் ஆனந்தமயகோசாத்மா அதனினும்பரம் அதனதிஷ்டான மாயபிரஹ்மம் அதுவேயானுயிருக்கின்றேன்" என்று தியா னிக்கும்போது ஜீவன்விடுபடுவன். கருத்தா போக்தாதிவிடுபட்டவனுகி, அதாவது கருத்தா காரியம் காணம்,போக்கியம் போக்தாபோகம்,ஞாதாஞானம் ஞேயம் எனமும்மைப்பட்ட திரிபுடிகள் யாவையும்விட்டவனுகி, அவற்றின் சாதகங்களாய சருவதேகாதியுபாதிகளாலும் அவற்றின்பலங்களாய சுகதுக்கங்களாலும் விடுபட்டவனுகியபோது விடுபடுதல்கூடும்; நீ மூத் தியேவடிவமாய் திண்ணம். சருவபூதங்களிற்றன்னையும் தன்னிற் சருவபூதங்களையும் அபேத மாகப்பார்க்கும்போது ஜீவன்விடுபடுவன்; நனுக்கனுத்துயில் என்னும் தாணுத்திரயத்தையும் விட்டுத் துரீயானந்தத்திற்புகுந்தபோது ஜீவன்விடுபடுவன்; ஜீவனுடையதுரீயமெனப் பெயரிய திதியாதுளதோ பரமான்மாவின்கண், ஜாக்கிரசொப்பன அவஸ்தைகளின் பீஜம்=வாசனை கருமங்களின் உடனிகழும் அஞ்ஞானம் அதன் அவஸ்தாவிசேஷமாகிய நித்திரை முதலியவை விடுபட்டதாமோ, யாதுதான் சிற்சுகவடிவமாமோ அவ்வித்துரியமென்னும் ஜீவனதுதிதியே, யோகத்தின்=நிதித்தியாசன பரிபாகஜன்னிய நிருவிகற்பசமாதியின் முக்கிய அதிகாரிக்கு விசாரமாத்திர ஜன்னிய சாக்ஷாத்காரஞானத்தின் நிஷ்டை = பரிசமாப்தியாம்; மகத் தாகிய ஞானமும் ஆனந்தமும் இதுவேயாம். அதிகாரிகட்கு மனமானது அத்தமாய் விடின் அதற்கு அயலாய எவையுமே தோற்ருவாம், அமிருதகல்லோலங்கள் எல்லாம் அடங்கிய கேவல அமிருத வாரிதியின்கண் மூழ்குதி துவைதக்கிரகக்ஷாரக் கடலலைக ளில், என் மூழ்குகின்ருய், அதன்கண் விசிராந்தனுயவுனக்குத் துவைததரிசன அடைவே யிலதாம், ஆகவே, கருமக்ஷீராப்திவீசிமஜ்ஜன அடைவானது வெகுதூரத்ததேயல்லவோ; பாற்கடலில் மூழ்கினேனுக்கு உப்புக்கடலில் மூழ்குதல்கூடாதென்பதாம். முன்மொழிந்த பாமேசுரனையுபாசித்து அத்திருவருளால் உனக்கு ஸ்ரீ வசிட்டபகவானருளிய ஞானமார்க்கத் தினுலாதல் யோகமார்க்கத்தினுலாதல் தத்துவஞானமுதயமேயாம் ஒன்றையுணர்ந்ததால் எல் லாம் உணரப்பெற்றமையின் சருவ சமுசயமூலாஞ்ஞான நாசத்தானும் சருவசமுசய உச் சேதத்தால் விசிராந்தியுண்டாமென் றுபசங்கரித்தல்: எல்லாமுடையவனுகி எங்குமிருப்பவனுகி

யெல்லாம் கொடுப்பவனுகிய பரமேசுரனை ஜகத்குருவாமெனவெப்போதும் பஜிப்பாயாக; ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானுடைய வுபதேசமுழுவதும் உனக்கிவ்வண்ணம் இனிது வருணிக்கப்பெற்றது, ஹேமைந்தனுகிய மகாப்பிராஞ்ஞனுகிய பாரத்துவாஜனே! இந்தஞானமார்க்கத்திலும் யோகமார்க்கத்திலும் எல்லாவற்றையுமே திண்ணமாகவறிவாய்; ஆண்டுசசாஸ்திர ஆசார்ய உபதேச சுவானுபவங்கட்கு ஒரு பொருணிட்டத்தன்மைத் துணிவின்பொருட்டு அர்த்த சிந்தனுவிருத்தி வடிவபராமர்சமும் சத்தகோஷண ஆவிருத்திலக்ஷண அப்யாசமும் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம்; சாஸ்திரத்தினது பராமர்சத்தானும் குருவாக்கியார்த்த போதனத்தானும் அதனப்பியாசத்தானும் சர்வசித்தியாமென்பது வேதானுசாசனமாம். ஆகையினுலே நீ யாவற்றையும்விட்டொழித்து அப்பியாசத்திலேயே மனத்தைத்திரமாக்குதி. ஹே முனிநாயகரே! ஸ்ரீ இராகவர் சோதிதமாய்பிரத்தியக்கினுலே பிரஹ்மத்தின்கண்ணே, உபாதித்தியாகத்தானே ஐக்கியமாகிய பரமயோகத்தை யடைந்தனர், எங்ஙனம் ஸ்ரீ வசிஷ்டமகாதேவராலே விவகாரம் மேல்நடத்தப்பெற்றது என்பதையுணர்ந்து யானும் இதேபிரகாரம் அப்பியாசப் பொருட்டு யத்தனம்செய்வேன், அவ்வாறேவிவகாரமும் வியுத்தானகாலத்தில் அடியேனுக்கும் உண்டாகுக;

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் கூறல்:—ஹே குழந்தாய் சுவசொரூபத்தில் அபரிச்சின்ன பிரஹ்மாகார சித்தத்தையுடைய ஸ்ரீ இராகவர் இனிது விலயமானபோது, ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர், இருஷிசத்தமராகிய ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானை நோக்கி, கூறுவதாவது: ஹே பிரஹ்மபுத்திரரே மகாபாக்கியரே ஹே வசிஷ்டபகவன்! நீர் மகானுயிருக்கின்றீர் பேராசிரியராயிருக்கின்றீர், திருவருட்பதிப்பித்தலானே ஒருநிமிடத்திலேயே காட்டிவிட்டீர் = அனுக்கிரக திருஷ்டி மாத்திரம் செய்வதாகிய முன்மொழிந்த சக்திபாதத்தால் தங்களால் சிஷ்யனுடைய பிரஹ்மீகரணத்தால் தங்களுடைய குருத்தன்மையை=சிஷ்ய உத்தாரசாமர்த்திய லக்ஷணத்தை யுடனே யெங்களுக்காட்டிவிட்டீர், எம்மால் எந்தேகத்தைவிடுத்து இராமதேகத்துட் புகுந்து குண்டலினீ சஞ்சாராதிகத்தைச் செய்யவேயில்லையே இலதாகவே தங்களால் திருவருட்பதித்தல் எங்ஙனம் அறியப்பெற்றது? எனில், தரிசனத்தாலும் பரிசனத்தாலும் சப்தத்தாலும் கிருபையினுலும் சிஷ்யனுடைய தேகத்தில்யாவன் சாம்பவசமாவேசத்தைச் செய்விப்பானே அவனே ஞானசாரியனுவன் சத்தியசங்கற்பர்களாகிய தங்கள்போன்றவர்கள் கிருபாதிருஷ்டியினுலும் நல்ல சீடனுடைய குண்டலினியின் சட்சக்கிரபேதத்தால் பிரஹ்மரந்திரத்திருக்கும் பரமசிவசமாவேச வடிவமும் ஜீவன்றன் உபாதிபரித்தியாகத்தானே சுத்தப்பிரஹ்ம சமாவேசவடிவமும் ஆகிய சக்திபாதம் சித்திக்குமென்பது கருத்தாம். ஆண்டு ஸ்ரீ இராகவருடைய நற்சீடத்தன்மையைத் தரிசிப்பித்தல்:—இவ்விசுத்தாத்மாவும் விரக்தனும் ஆகிய இராகவனும் தன்னுனேயே விசிராந்திமாத்திர ஆகாங்க்ஷியாகவிருந்து சம்வாதத்தினுலே பரமபதத்தையடைந்தனன். குரு வாக்கியத்தினுலே சீடனுடைய பிரஞ்ஞையே போதத்திற்குக்காரணமாம், சைவசாஸ்திரப்பிரசித்த ஆணவாதிமலத்திரயம் காமகருமவாசனை வடிவமாதல் அபக்குவமேலாயின் யாங்ஙனம் சீடன் அறிவுறுவன் பக்குவத்திலன்றே பரம்பொருள் வெளியாம். பக்குவத்தோடுகூடிய நல்லசீடர்களிடத்திற் சாஸ்திரத்தின் திருஷ்டபலத்தன்மையேயுளதாம், குரு சிஷ்யப்பிரயோஜனமாகிய இந்தஞானம் பிரத்தியக்ஷமேயாம், குரு சீடர்களிருவரும் யோக்கியரேல் ஆயின் சர்வ புருடார்த்தங்கட்கும் இத்தகைய கைவல்ய இலக்ஷணங்கட்கும், பாத்திரமாவர். இந்தப்பிரகாரம் வசிஷ்டபகவானைப்புகழ்ந்து புகழ்ந்த நிகழ்

வில் நடக்கவேண்டியதைப் புகலல்:—இப்போது எங்கள்பேரில் வைத்ததயையினுலே ஸ்ரீ இராமவியுத்தானம் செய்தருளவேண்டும் ஸ்ரீ இராமன் பரம்பொருளில் விலயமாகிக்கிருதகிருத்தியனுகிவிட்டான் தாங்களும் கிருதகிருத்தியரே, என்றாலும் நாமெல்லோரும் ஒவ்வொருகாரியத்தில் நுழைந்திருக்கின்றேமாதலின் அவசியம் எழுப்பவேண்டும் ஹே வியாபகமாகிய முனிவரே! எதையுத்தேசித்து யான் வந்திருக்கின்றேன் பாருங்கள் அத்தகைய என்னுடைய காரியமாகிய யாகசித்தி நிர்விக்கினமாக முடியவேண்டும் அதனைத்தாங்கள் எண்ணிப்பார்த்து ஸ்ரீ இராமவியுத்தானத்தை யவசியம்செய்தருளவேண்டும்; என்னுடைய காரியத்தை வீணுக்கிவிடக்கூடாது, மகாராஜாவாகிய தசரதரும் சுயம்மிகக்கஷ்டத்தோடும் பிரார்த்தித்தார், பாருங்கள் இவரும் வெகுகஷ்டப்பட்டுப் புத்திரசம்பத்தை யடைந்தார் அதை வீணுக்கி விடக்கூடாது, ஹே முனிநாதரே! யாவற்றையும் தூயமனத்தினுலே எண்ணிப்பார்த்துச் சபலமாக்கவேண்டும் இன்னும் தேவகாரியமும் ஸ்ரீ இராம அவதாரப்பிரயோஜனமாகும், மேலும் அன்யத்தைவகாரியத்தையும் ஸ்ரீ இராம வியுக்தாபனத்தினுலே நாம் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம், புதிய ஸ்ரீராமாவதாரம், செய்வித்ததேபோலுமாம், வேறுகாரியங்களையும் காட்டிக்கொண்டு தேவகாரியத்தைத் தெளிவித்தல் சித்தாசிரமத்தை நோக்கி என்னுல் அழைத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட ஸ்ரீ இராமர் இராக்ஷசமர்த்தனத்தைப்புரிவர் பின்பு அஹல்யையின் சாபமோக்ஷத்தையும் புரிவர், கோதண்டபங்கத்தானே செய்யப்பெற்ற வாக்கு நிச்சயராய் ஜனகதனயையை விவாகமும்செய்வர், ஜமதக்கினி சம்பந்தமான பரசுராமருடைய நஷ்டபரலோகமார்க்கப் பொருட்டு நிச்சயமான கருத்தாவுமாவர், தந்தை பாட்டன் றலைமுறையாகவந்த ராஜ்ஜியத்தையும் விட்டுச்சென்று ஜீவன்முக்தத்தன்மையானேயே பயமற்றவராய் ஆசையற்றவராய் வனவாசஞ்செய்வதுபோல இங்கு சஞ்சரித்துத் தண்டகாரண்யவாசிகளாகிய முனிவரர்களை இராக்ஷசவதத்தினுலே பயத்தினின்றும் உத்தாரணம் புரிவர், அநேகவகையான தீர்த்தங்களையும் பிராணிகளையும் உத்தரித்துப் பவித்திரமாக்குவர் சீதாஹாரணத்தாலுண்டாய துர்க்கதியாகிய சோகமோகாதி விடம்பனம், செய்வதுபோற்காட்டி இராவணுதிகளின் வதத்தினுலும் எல்லாஸ்திரீசங்கிகட்கும் புவியில்சோச்சியத்தகைமையையும் அசுவாஸ்த்யத்தையும் காண்பிப்பார், இந்திரவாதானத்தினுலே போரில் மிருதமாய வானராதி யாதிகளின் மீளச்சஞ்சீவனத்தையும் காண்பிப்பர், அக்கினிப்பிரவேசத்தினுலே சீதா விசுத்தியைச்செய்ய விழைந்தவராய், தமது ஆன்றோர்புகழத்தக்க சரித்திரத்தகைமையைக்காண்பிப்பார், அதன்பின் இராஜ்ஜியத்திற் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றவராய், சுயம் ஜீவன்முக்தராய் ஆசையற்றவராயிருந்தபோதினும் கருமத்திலதிகாரமுற்ற ஜனங்களுக்குக்கரும அனுட்டானத்தினுலேயே கதியைக்காட்டுவித்தற்பொருட்டுக் கிரியாகாண்ட பாராயணராயாவர், ஞானகரும சமுச்சய அதிகாரிகட்குப் பிரஹ்மலோகாதி கதியைக்காட்டும் பொருட்டு ஞானகருமங்களையும் செய்வர், ஞானமென்பது ஈண்டுபாசனைப்பொருட்டாம், கேவலம் கருமமார்க்கப் பிரவர்த்தனத்தினுலே வர்த்தமான ஜனமாத்திர உபகாரியல்லவாம், மற்றேறு உத்தரகாலத்திலும், ஸ்மரணகீர்த்தன தற்சரித்திரப்பிரபோதனுதியானே தம்மைத்தொடர்ந்த அன்பர்கட்கு ஜீவன்முக்திச்சுகத்தைக் கொடுப்பர் எவர்களானே காணப்பெற்றதோ எவர்களானேதான் ஸ்மரிக்கப்பெற்றதோ எவர்களானே கேட்கப்பெற்றதோ, எவர்களானே போதிக்கப்பெற்றதோ எவர்களானே யுணரப்பெற்றதோ, அந்தச்சர்வாவஸ்தைகளிலும் பக்தியினுலே பின்றொடர்ந்தவர்கட்கும் ஜீவன்முக்தியைக் கொடுப்பர் என்பதாம் இம்மகான்மாவாகிய இராமச்சந்திர புருஷோத்தமனுலே வருணித்தபிரகாரமாக மூன்று லோகத்

திற்கும் யாவருக்கும் எனக்கும் சகல இதகாரியமும் ஆகவேண்டியிருக்கிறது; இப்போது ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர் அவ்வவையுள்ளாருக்கு ஸ்ரீ இராமபக்தியை வளர்த்திக்கொண்டு கூறல்:—ஹே ஜனங்களே! இந்த நீங்கள் இந்த ஸ்ரீ இராமர்பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்யுங்கள், அந் நமஸ்காரமாத்திரத்தினாலே தங்களால் வெற்றிகொள்ளத்தக்க யாவுமே வெற்றிகொண்டனவே யாய்விடும் சாதனாந்தரம் அபேக்ஷிக்கத்தக்கதொன்றின்றும், உங்களுக்குள்ளே எந்தப்புருஷ துரந்தரன்றான் இவ்வண்ணம் ஸ்ரீ இராமரைப்போல ஜீவன்முக்தனாய் நெடும்போது நிருவி கற்பசமாதி விசிராந்தியையடைந்தவனாவன், இன்பம் வளர்ந்தோங்குக. ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் கூறல்:—ஸ்ரீவிசுவாமித்திர மகரிஷியானவர் இந்தப்பிரகாரம் கூறியதிருவார்த்தைகளை அவ் வியாவருமேகேட்டு, சித்தர்களும் வரயோகீந்திரர்களும் ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானும் மற்றும் பிற ரும்: உத்தரசரித்திரரூப ஸ்ரீராம கதையை வெகுதூரத்திற் கேட்கப்பெறாதாராய் ஸ்ரீ இராம அங்கிரிகமல தூளிகளின் ஆதரத்தில் நமஸ்காரத்தில், சந்தத ஸ்ரீ இராமஸ்மரணத்தில், ஆஸ்தையுடையவராயினர், ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானும் அன்னியமகரிஷிகளும், ஸ்ரீ சீதாபதியின் கதையின் சிரவணத்தினாலே இனிதான மகிழ்ச்சியையடைந்திலர்கள், யாவருமே மறுபடியும் சிரவணிக்க உற்சாகமுடையவர் ஆயினர், இதனானே அவர்கள்யாவர்களும் அந்தக்குணநிதி யின் குணங்களைப்பிறர் கூறக்கேட்டார்கள் தாங்கேட்டவற்றை அன்னியர்கேட்பக் கூறினார் கள், மூலத்தில் அப்ருவன் என்னும் லங்வில் அட்டில்லாமல் ப்ருவன் எனவந்தது சாந்த சமாமெனவறிக.

ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானாகிய மகரிஷியானவர், ஸ்ரீ விசுவாமித்திரமகரிஷியை நோக்கிக் கூறுவதாவது ஹே விசுவாமித்திரமகரிஷியே! இந்த ஸ்ரீ இராகவர் இப்போதவதரித்தற்கு முன்பு யாவராயிருந்தார், தேவராமனுடரா என்பதை வெட்டவெளியாகக் கேட்போர்யாவ ருக்குந்தெரியும்படி நன்றாகக்கூறுவீராக, இந்த இராஜீவலோசனராகிய இராகவர்யாவர் என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமன்றோ; என்னும் இந்தவினா அஞ்ஞஜன அபிப்பிராய அனுசாரியாம், ஸ்ரீ விசுவாமித்திரரும் அஞ்ஞஜன அனுசாரமாகவே விடைகூறல்: ஹே ஜனங்களே! நீங்கள் இந்த ஸ்ரீ இராமரிடத்திலேயே சாக்ஷாத்பகவான் வாசுதேவரென விசுவாசம்செய்யுங்கள்: அவர்புராதனரான பரமபுருடராவர், அவர்யாரென்றால், விசுவப் பொருட்டுப் பாற்கடலைக்கடைந்தவராவர்? கம்பீரகூடாபிப்பிராய ஆகம வுபநிடதங்களின் தத்துவகோசரராவர் அன்னியப்பிரமாணத்தின் கோசரரல்லர், பரிபூர்ணானந்தர்சமர் ஸ்ரீ வத்சலாஞ்சனர் எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஸ்ரீராமர் சர்வ புருடார்த்தங்களையும் இனிது கொடுப்பவராவர், நல்ல பக்தியினாலே திருவுளமகிழ்ந்து நன்மையேபாலிப்பர், பொய்ப் பொருள்களைச்செய்பவர்களும் கீர்த்திப்பவர்களும் ஆகியோர்களையும் பொய்ப்பொருள்களை யும் இவரேசிருஷ்டிப்பர் இவரே சினம்வந்தாற்கெடுத்துவிடுவர் இவரே விசுவத்திற்காதி விசுவஜனகர் தாதாவும் பர்த்தாவும் பெருந்தோழருமாவர்; இந்தவிஸ்தார ஆனந்தசிந்துவானது எவர்களாலிக்காரண காரியபந்தசமுசாரங்கள் விசாரபாதிதமாமோ சாரமற்றனவாமோ அ பங்களாமோ, அவ்வித தூர்த்தர்களாகிய ஜகத்தின்வஞ்சகர்களால் வைராக்கியவான்களாகிய யதிகளால், பிரவேசிக்கப்பெறும். இவரே ஞானமுக்தர் நித்தியமுக்தர் மாயையின்நியந்தா மாயையுட்பத்தர் என நால்வகையாகவிருப்பர், சிலபால்முத்தரைப்போல ஆன்மாவில் இருப் பர், சிலபாற் றுரியபதமெனப்பெயரியவராவர் சிலபால் மாயையையடக்கிய மாயவனாவர், சிலபாலோ மாயைக்குட்பட்டபுமானாவர். இவர் திரயீமயவேதசரீரதேவர், நெருங்கிய முக்

உ பாதம். T ஙாப்பவர்.

குணக்காட்டைக்கடந்தவர், சிக்ஷைகற்பாதியாறு அங்கங்களோடு கூடிவிளங்குபவர், வேதங் களினுடைய பாரமார்த்திகசொரூபபூதர், அற்புதபுருடரிவராவர்; இவர் நான்குபுஜங்களையுடைய பாலக விஷ்ணுவாவர், இவர் உலகத்தைச்சிருட்டிக்குஞ் சதுர்முகராவர், இவரே யுலகத்தைச் சங்கரிக்கும் திரிலோசனராகிய ஸ்ரீ மகாதேவருமாவர், இவர்பிறப்பற்றவர், மாயாசக்தி சம்பந் தத்தானே உண்டாவர், மகானாயிருப்பர் எப்போதும் மோகநித்திரையினாலே மறைபடாமை யின் விழித்தேயிருப்பர், இவ்வியாவற்றையுமே தாங்கப்பட்டபகவானிவர், விரூபர். விசுவரூப வானிவர்; விக்கிரமமாய பராக்கிரமத்தினாலே அவசியம் அடையத்தக்கதாய விஜயம் அடை யப்படுவதேபோலும், தேஜசினாலேபிரகாசமாகிய பாசுவரரூபம் தரிக்கப்பெறுவதேபோலும், கேட்ட சாஸ்திரத்தினாலே பிரஞ்ஞையின்மேன்மை மருவப்பெறுவதேபோலும், இந்தப் பரம் பொருளானவர் சுபர்ணகருடபகவானாலே யடையப்பெற்றவராவர். இத்தசரதர் தன்னியரே யாவர் எவர்க்குப்பரமபுமான் மைந்தராயினாரோ, அத்தசகண்டனுந் தன்னியனேயாவன் இந்த ஸ்ரீ இராமரானேயாவன் சித்தத்தால் என்னுடைய இவன் எதிர்ப்போராளியெனச் சிந்தனையோக்கியனாயினானே, விஷ்ணு திருமேனியுடைய இவரால் சுவர்க்கம் சூனியமேயாய் விட்டது, அந்தோ சுவர்க்கத்தினுடைய சோகத்தை நாமென்னென்றுசொல்வது, இவ்வண் ணம் சேஷமூர்த்தியாமிவர் பாதாளத்தினின்றும் இலக்ஷ்மணவடிவமாக இங்கு வந்துவிட் டார், வந்துவிடவே பாதாளத்திற்கும் சோகித்தலாந்தகைமை யேற்பட்டுவிட்டது, அவ ருடைய நல்வரவினாலே இந்த மத்தியமலோகமானது மேன்மையுடையதேயாய்விட்டது; ஈண்டு அபிதபரிதவென்பது 1-4-48ன் வார்த்திகமாம் இதனால் ஷஷ்டியர்த்தத்தில் துவிதியை யாம், இதன்பொருள் விரிவை ஸ்ரீ வீரசேகர கௌமுதியுட்காண்க. பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்ட புருஷோத்தமனே ஸ்ரீ இராகவர் என எழுந்தருளிவரின் நம்பாக்கியமேயலவோ, நிதானந்தகனருமிவரே அவ்யயமாய பரமாத்மாவுமிவரேயாவர், இந்திரியக்கூட்டங்களைவென்ற யோகிகளே ஸ்ரீ இராகவரை யதார்த்தமாகவறிவர்கள், யாமோ இவருடைய அவதாரூபத் தையே நிரூபித்தற்கும் காண்பதற்கும் சமர்த்தராவேம்; வம்சத்திற்றிருவவதாரம் செய்தலால் இரகுவும் இவரால், பவித்திரமாக்கப்பெற்றார், இரகுவின்பாவத்தைக் கெடுப்பவருமாவர் இவர் பகவானேயெனக் கேட்பேம், சுசுருமவென்பது 7-2-13 க்ராதிநியமத்தால் விட்டில் இட் டாகவில்லை விட்டில் மஸ்ஸுக்கு மாதேசாபாவம் சாந்தசாம்.

3-4-82.

ஹே வசிஷ்டபகவன்! தாங்கள் தயவுசெய்து இந்த ஸ்ரீ இராமரை விவகாரபரராகச் செய்விக்கவேண்டும், இவ்வண்ணமியம்பி ஸ்ரீ விசுவாமித்திர மகாமுனிவரானவர், சும்மா வீற்றிருந்தார், மகாதேஜசோடுகூடிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானே ஸ்ரீ இராமச்சந்திரரைநோக்கிக் கூறுவதாவது:—ஹே இராம இராம மகாபாகுவே ஹே குழந்தாய் ஹே மகாபுருடனே. ஹே சின்மயனே! இது உனக்கு விசிராந்திகாலமாகமாட்டாது லோகானந்தகானாக ஆகுதி, அதிகாரம் உண்டாக்குதல் வடிவலோகர்களின் பராமர்சம், எதுவரையும் அதிதிடமாக வுண்டாகிப் பொருந்தவில்லையோ அதுவரையும் யோகிகட்கு ரூடசமாதித்தன்மையானது நிர் மலமாகப் பொருந்துவதேகிடையாது, ஆகையினால் இராஜ்யாதி விஷயங்களைச்சிறிது போத நுபவித்து, கெடாதபடி நடத்தி, பின் தேவகாரியாதி யதிகாரபாரங்களையும் சீர்திருத்தி அதன்பின்பு சமாதியைபஜிப்பாயாக புத்திரசுகியாயிருத்தி ஸ்ரீ இராகவர் இந்தப்பிரகாரம் ஞானசிரியரானே ஆணையிடப்பட்டபோதினும், லயரூபப் பிரஹ்மைக்கியமடைந்தவராய்ப்

T விபரீதவடிவர்.

௪மி டுபலம். உ நற்கிறகு.

பாகியார்த்த சிரவணமில்லாமையின் வாக்காதிகாணசேஷ்டை யுபரமத்தானும், சிறிதும் பேசாதிருந்தபோது ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அத்திருமேனியில், சங்கற்பத்தினுலே புகுந்து அதனது சுழும்நைநாடியினுலே மெதுவாக இருதய புண்டரீகத்துட் புகுந்து அவாது விலீனமாகிய ஜீவ உபாதியாம் இலிங்கத்தைக்கனமாக்கி விரையினுட் புகுந்த வாயுவானது அதனதுட்பட்ட முளையைப்போல வெளியிலிழுத்துவிட்டார்; அதனை வெளியி விழுத்துவிடவே அதனது வெளிப்பாட்டு முறைமையானே ஆண்டுச்சிதாபாச அபிவியக்தியினுலே அவாலாக்கப்பெற்ற க்ஷேத்திரப்பிரகாச பாகியார்த்த தரிசனுதி முறைமையையுரைத்தல்:—முதலிற் பிராணுதி பீஜபூதமான ஆதாரசக்தியில், பின்பிராண ஆவிர்ப்பாவத்தில், பின் மனத்தின் ஆவிர்ப்பாவத்தில் என நிகழ்ந்து அவற்றில், சிதாபாசபாவத்தால், அனுப்பிரவேசத்தைச் செய்ததாகி, அதனுனே அவற்றையொளிர்விப்பதாகி அவற்றை யுபாதியாகக்கொண்ட ஆன்மாவானது, பிரகாசவடிவமாய். பிராணவாயிலாய்ச் சருவநாடிரந்திரங்களிற் புகுந்து, நற்புஷ்டியுற்று வெளிப்பட்டுள்ள சருவஞானகருமேந்திரிய வடிவகாணங்களை யுடைத்தாகி, மெதுவாக நேத்திரங்களைத்திறந்து வெளியிலுள்ள மேன்மைமிக்க பூஜ்ஜியர்களாகிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் முதலிய பெரியவர்களைக்கண்டு சுயம், கிருதகிருத்தியத் தன்மையுண்மையின் சகலவாசைகளும் விடுபட்டவதனுனே அவசியம்செய்யத்தக்க கிருத்தியத்தின் அகிருத்தியத்தின் தியாஜ்ஜியத்தின் விவகாரத்தின் விசாரணையினுலே குணதோஷ சிந்தையினுலே அதனுலாம் ஹான உபாதானுதி விருத்தியானும் ரகிதமாய் இங்ஙனமிருக்கும் என்னைநோக்கி இவர்கள் என்ன கூறப்போகின்றூர்கள் என யாவரையும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தது. அதன்பின்பு முன்புமொழிந்தபடி ராமராம மகாபாகோ வென்பதாதி ஸ்ரீ வசிஷ்டவசனத்தைக்கேட்டு மீளமீளவும் அவரானே கூறப்பெற்றதைக்கேட்டு, குரு வாக்கியமிது சுயம் தள்ளத்தக்கது அன்று என்றுதுணிந்து இது குரு வாக்கியம் உல்லங்கனம் பண்ணக் கூடாது என்று பிதாபிராதாபந்துவாதிகள்செய்த பிரார்த்தனையையும் கேட்டு, பகவான் சருவஞ்ஞராகிய இராமச்சந்திரர் தமதவதாரப் பிரயோஜனஞ்ஞர், அதனங்கீகாரத்தால் ஒருமையுடையவராய் இனிதுகூறத்தொடங்கினர்; ஹே குருப்பிரபுவே! தேவரீரது பிரசாதத்தினுலே விதியையுங்கண்டிலேன் நிடேதத்தையுங்கண்டிலேன் என்றூலும் தங்களுடைய ஆணையோ எப்போதுமே செய்யத்தக்கதேயாகும் வேதாகம புராணங்களிலும் மிருதிகளிலும் ஹே மகாமுனிவரே குரு வாக்கியம் விதி=அவசியம் அனுஷ்டிக்கத்தக்கது, என்று கூறப்பெற்றுளது, அவ்விதியைக்கடத்தலே நிடேதமாம் இது அவசியம் தள்ளத்தக்கதேயாம். இப்போது ஸ்ரீ இராகவர் பரமபுருடார்த்த தானரூப ஞானுசிரியர் இயற்றிய வுபகாரத்திற்குப் பிரதியுபகாரம் வேறென்றைக் காணுதவராய்த் தமதுசிரத்திற் குரு சாணதாரண வியாஜத்தானே தம்மைக் குருவின்பொருட்டுச் சமர்ப்பித்துச் சருவஜனங்களின் பொருட்டுச்சர்வோத்க்ருஷ்டமான ஞானமாகான்மியத்தையும் குரு மாகான்மியத்தையும் சுயம் பிரத்தியக்ஷமாயனுபவித்ததை விசுவாசதாட்டியப்பொருட்டுபதேசித்தார், முற்கூறியபிரகாரம் கூறி அந்த மகான்மாவாகிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானுடைய திருவடிகளைச் சிரசினுலே தாங்கி, கருணுநிதியாகிய சருவான்மாவானவர் சருவரையும் நோக்கிக்கூறுவதாவது: உங்களுக்குக் கல்யாணத்தைக்கூறுகின்றேன் எல்லாருமே கேளுங்கள், இதுவே நிச்சயமானது எங்கட்கு இனிது துணிவானது, ஆன்மஞானத்தைப்பார்க்கிலும் மேலானபொருளே கிடையாது, ஆன்மவித்தாகிய குருவைப்பார்க்கினும் மேலானதத்துவமே கிடையாது, ஆன்மதத்துவத்தைக் குரு அனுக்கிரகத்தினுலே அறியாநின்ற சீடனுக்குக் குருவைப்பார்க்கினும் மேலானபொருளே

௨ தன்னல், கொள்ளல்.

கிடையாது, ஹே இராகவ! இவ்வண்ணமே எல்லோருடைய மனத்திலும் நிச்சயத்திதியானது வந்துள்ளது, உன்னுடைய திருவருளினுலும், இக்கிரந்தவடிவ சம்வாதத்தினுலும் நினதுக்திசம்வாதத்தினுலும், சகலமும் திடஞ்செய்யப்பெற்றன.

ஹே மகாராஜாவாகிய இராமச்சந்திர! சுகியாதிநமஸ்காரம் உனக்குளதாகுக, ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானுலும் அனுக்கிரகிக்கப்பெற்றேம் உத்தரவும்பெற்றேம், வந்தவழியே யினியின்றுசெல்கின்றேம், இவ்வண்ணம் கூறிவிட்டுச் செல்பவர்களாகிய அவர்கள் யாவர்களும் ஸ்ரீ இராமரைத் துதிப்பதிற்றற்பரர்களாய் ஸ்ரீ இராமச்சந்திராது சிரத்திற் புஷ்பவிருஷ்டியை யற்புதமாகப்பொழிந்தார்கள், இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ இராமச்சந்திருடைய ஜீவன்முக்தி விசிராந்திபரியந்த சம்வாதகதைவடிவ சம்ஜீவன அமிருதமியாவும் உனக்குபதேசிக்கப்பெற்றது இம்முறையாயயோகத்தானே ஹே பாத்துவாஜனே! சுகியாதி. உபசங்கரித்தல்:—வரமுனிவராகிய ஸ்ரீ வசிஷ்டருடைய வசனபந்திவடிவ இரத்தினமாலையினுலே விசித்திரமாகப் பூஷிக்கப்பெற்றதாயிலங்குகின்றது எனக்கூறிய வடிவ ஸ்ரீ இரகுபதியின் ஜீவன்முத்தி சித்தியாது எம்மால் உன்பொருட்டு நன்கு நவிலப்பெற்றதோ சகல கவிகுலங்கட்கும் யோகிகட்கும் சேவ்யரூபமான அது பாமகுருகடாக்ஷத்தினுலே சிரவணுதியினுலே சேவிதமாம்போது, முத்திமார்க்கமாக முன்மொழிந்த பூமிகைக்கிரமத்தை, உண்டாக்குகின்றது; இந்த ஸ்ரீ இராம ஸ்ரீ வசிஷ்டர்களின் சம்வாதப்பிரகாரத்தையாவன் நித்திபம்சிரவணிப்பானே மோகமாலின்ய இராகத்வேஷ மகாபாதக உபபாதகாதி சர்வதோஷ அவஸ்தையோடுகூடினவனுபினும் அவன் சிரவணத்தினுலேயே சருவதோடங்களினின்றும் விடுபடுவன் சாந்தியாதிகல்யாணகுணவடைவின்முறையாகப் பிரஹ்மத்தையும் அடைவன் என்றூல் அதிகாரியைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதுபின் என்னேயுளது.

ஸ்ரீ வீரசேகரம் முற்றுப்பெற்றது.

மங்களம்

வேத நாயக வீரசே கானெனும் விமல
பாத தாமரை பரவிடும் பண்பினுற் படிறேன்
ஓதி னேனிதை யுவந்தரு ளனுதின முனது
போத மாகிய பாதமே போற்றியே போற்றி.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

மைந்தனு யிருந்து தந்தை தாயரை மகிழ்வித் தென்றன்
பந்தமே யகற்றும் வண்ணம் பாரினிற் குருவாய் வந்து
விந்தையே புரிந்த வீர சேகரக் கரியின் பாதஞ்
சந்ததம் புகழ்ந்து போற்றித் தலைக்கணி யாக்குவாமே.

சுபம்.

உ

கணபதி துணை.

ஞானவாசிட்டப் பாடலினகராதி

ஞானவாசிட்டப் பாடலினகராதி முற்றிற்று.

ஞானவாசிட்டக் கதையினகராதி

ஞானவாசிட்டக் கதையினகராதி முற்றிற்று.

"ஆனந்தபோதினி" அச்சுக்கூடம், மதராஸ்.